Sermo XXIIII

ꝓ̃ijcere cepit At ille ait. Fili rogo te vt ceſſes ꝓ̃ijcere me. Si aliq̇d d̃ me vo/lueris pete ⁊ dabo tibi. Ille ꝟo abijt afferēs lapides ꝑuos et ꝓiecit in eū ter. Senex ꝟo euaginans gladiū vibra/uit eū dicens. Fili ſi nō ceſſaueris gladiꝰ ille ſcindet te ꝑ mediū. Iuuēis autē afferēs magnos lapides et lutū ꝓ/iecit in eū. Cūq̧ oino nō ceſſaret neq̧ ꝑ p̄ces neq̧ ꝑ minas ſurrexit ſenex di/cens. Heu q꞉ cogor te interimere. ⁊ in/terfecit eū gladio. Sic etiā pctōꝛ fac̄. Primo in deū ꝓ̃ijcit parua pctā. ſ. in/utiles cogitatōes: ocioſa ꝟba. ⁊ quia deus nō ſtatim vindicat: ꝓ̃ijcit in euꝫ magna. i. mala oꝑa. Et tādem ducit in conſuetudinē facere mala. qđ ē ḡ/uius. ⁊ deus patiēter expectat ſperāſ eū ꝯuti. Reuocat eū ad ſe ꝑ p̄dicatores. largiꝫ mūera. ſ. ſanitatē corꝑis et bōa tꝑalia ⁊ nāalia. ꝓmittit maiora. ſ. vitā etnā. minatꝫ penā etnā poſtea flagellat ꝑ īfirmitates ⁊ aduſitates. Cū vero viderit eū nolle meliorē fieri īterfi/cit eū. Itē patꝫ miſicordia dei in hoc ꝙ nullū pctōrē q̄ztūcūq̧ fetidū ꝯtemnit. vn̄ Aug. Quecūq̧ neceſſitas co/git pctōrē ad pniam. nec criminis q̄ntitas: nec tꝑis breuitaſ: nec vite enormitas: nec hore extremitas queq̧ exclu/dit a venia ſi fuerit ꝑfecte volūtatꝭ ꝑ/mutatio. vn̄ Ber. Nō abhorruiſti penitentem latronē. nō lachrymantē peccatricē. nō chananeā ſupplicātē. nō i adulꝰio dep̄heſam. nō ſedentē i thelonio. nec ſupplicātē publicanū. nec di/ſcipulū te negantē. nec ip̄os crucifixo/res tuos. Unde Aug. Qui mltos ſa/natos videmꝰ q̇d aliđ q̄z miſcōie pi/gnus tenemus. Nullꝰ ḡ deſperet de miſericordia dn̄i q̄ntūcūq̧ etiā peccaue/rit. Legiꝫ ꝙ q̇dam latro oībꝫ diebꝫ ſuis latrocinia exercuerat: ⁊ nūq̄z aliq̇d boni fecerat Quadā die trāſibāt duo fratres heremū in q̄ latitabat latro. ⁊ ip̄e videns eoſ ꝯpūctus ē. cucurrit pꝰ eos ⁊ clamabat vt ſtare dignarēꝫ. Illi ꝟo timētes ne eos decipe vellet velociꝰ cucurrerūt. Ip̄e ꝟo currēſ poſt eos clamabat vt eiꝰ ꝯfeſſiōem dignarēꝫ au/dire. illi magis currētes eū timebant. latro ꝟo citiꝰ currēs cecidit de rupe: et ꝯfracto collo expirauit. Illi ꝟo fratreſ viderūt angelos venictes: ⁊ aīam eiꝰ ſine purgatorio ad celū deducētes Itē ptꝫ miſcōia dei in h̊ ꝙ totalꝭ dimittit Un̄ Ber. Sic ex toto dimittit vt nec iā dānet vlciſcēdo. nec ꝯfūdat ip̄roperādo. ſic ei aliq̇ ſunt ꝯdonātes iīuriā vt nō vlciſcanꝫ. ſepiꝰ tn̄ improperant Sūt ⁊ aliꝗ q̇ licꝫ ſileāt. manet tn̄ ⁊ alta mēte repoſitū et rācorē tenēt i anio. lōge ab his benignitas diuīe nature. Ignoſcit plenarie: nō punit vlciſcen/do: nec ip̄ropat ꝯfundendo. nec r̄cordaꝫ corde retinēdo. Eze. xviij. Si āt impiꝰ egerit pniam de oībꝫ iniq̇tatibꝫ ſuis: oim iniq̇tatū ſuaꝝ q̄s oꝑatꝰ eſt nō recordabor. Un̄ btūs Ber. O q̄/lis et q̄nta eſt iſta miſicordia dei que ſic ex toto dimittit vt pctōrē ꝯūſuꝫ n̄ minꝰ diligat q̄z illū q̇ nūq̄z maculā cōtraxit aliquā. Exēplum i filio ꝓdigo quē poſt reuerſionē pater tantum di/lexit quantū alium qui nunq̄z receſſe/rat. Item in Petro quem poſt trinā negationē principem apoſtolorū con/ſtituit. Itē in btā maria magdalena cui poſtea tā familiaris fuit. ⁊ in mul/tis alijs ⁊c.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
UNIWERSYTETU im. A. MICKIEWICZA
W POZNANIU

Jnc. 190

1401399 (N)

pῇcere cepit At ille ait. Fili rogo te vt
ceſſes pῇcere me. Si aliq̇d ꝺ me vo/
lueris pete ꝛ dabo tibi. Jlle ꝟo abijt af
ferēs lapides ꝑuos et ꝓiecit in eū ter.
Senex ꝟo euaginans gladiū vibꝛa/
uit eū dicens. Fili ſi nō ceſſaueris gla
di⁹ ille ſcindet te ꝑ mediū. Juuēis au
tē afferēs magnos lapides et lutū ꝓ/
iecit in eū. Cūqꝫ oīno nō ceſſaret neqꝫ
ꝑ p̄ces neqꝫ ꝑ minas ſurrexit ſenex di/
cens. Heu qꝛ cogor te interimere. ꝛ in/
terfecit eū gladio. Sic etiā pctōꝛ fac.
Primo in deū ꝓijcit parua pctā. ſ. in/
utiles cogitatōes: ocioſa ꝟba. ꝛ quia
deus nō ſtatim vindicat: ꝓij cit in euꝫ
magna. i. mala opa. Et tādem ducit
in conſuetudinē facere mala. qꝺ ē g̅/
uius. ꝛ deus patiēter expectat ſperāſ eū
ꝯūti. Reuocat eū ad ſe ꝑ p̄dicatoꝛes.
largit᷑ mūera. ſ. ſanitatē coꝛpis et bōa
tpalia ꝛ naťalia. ꝓmittit maioꝛa. ſ. vi
tā eťnā. minat᷑ penā eťnā poſtea flagel
lat ꝑ īfirmitates ꝛ aduͦſitates. Cū ve
ro viderit eū nolle melioꝛē fieri īterfi/
cit eū. Jtē patꝫ miſericoꝛdia dei in hoc
ꝙ nullū pctōꝛē q̄ꝫtūcūqꝫ feridū ꝯtem
nit. vn̄ Aug. Quecūqꝫ neceſſitas co/
git pctōꝛē ad pn̄iam. nec crimis q̄nti
tas: nec tpis bꝛeuitaſ: nec vite enoꝛmi
tas: nec hoꝛe extremitas queq̄ꝫ exclu/
dit a venia ſi fuerit pfecte volūtatꝫ ꝑ/
mutatio. vn̄ Ber. Nō abhoꝛruiſti pe
nitentem latronē. nō lachꝛymantē pec
catricē. nō chananeā ſupplicātē. nō i
adulťio dep̄hēſam. nō ſedentē i thelo
nio. nec ſupplicātē publicanū. nec di/
ſcipulū te negantē. nec ipos crucifixo/
res tuos. Unde Aug. Qui mľtos ſa/
natos videm⁹ q̇d aliꝺ q̄ꝫ miſcꝺie pi/
gnus tenemus. Null⁹ ḡ deſperet de mi
ſericoꝛdia dn̄i q̄ntūcūqꝫ etiā peccaue/
rit. Legit᷑ ꝙ q̇dam latro oībꝫ diebꝫ ſu
is latrocinia exercuerat: ꝛ nūq̄ꝫ aliq̇d
boni fecerat Quadā die trāſibāt duo
fratres heremū in q̄ latitabat latro. ꝛ
ip̄e videns eoſ ꝯpūctus ē. cucurrit p⁹
eos ꝛ clamabat vt ſtare dignaret᷑. Jlli
ꝟo timētes ne eos decipe vellet veloci⁹
cucurrerūt. Jp̄e ꝟo currēſ poſt eos cla
mabat vt ei⁹ ꝯfeſſiōem dignaret᷑ au/
dire. illi magis currētes eū timebant.
latro ꝟo citi⁹ currēs cecidit de rupe: et
ꝯfracto collo expirauit. Jlli ꝟo fratreſ
viderūt angelos venientes: ꝛ aīam ei⁹
ſine purgatoꝛio ad celū deducētes Jtē
ptꝫ miſcꝺia dei in hͦ ꝙ totalr̄ dimittit
Un̄ Ber. Sic ex toto dimittit vt nec
iā dānet vlciſcēdo. nec ꝯfūdat iprope
rādo. ſic ei aliq̇ ſunt ꝯdonātes iīuriā
vt nō vlciſcant᷑. ſepi⁹ tn̄ impꝛoperant
Sūt ꝛ alij q̇ licꝫ ſileāt. manet tn̄ ꝛ al
ta mēte repoſitū et rācoꝛē tenēt i anio.
lōge ab his benignitas diuīe nature.
Jgnoſcit plenarie: nō punit vlciſcen/
do: nec ipꝛopat ꝯfundendo. nec r̄coꝛ
dat᷑ coꝛde retinēdo. Eze. xviij. Si āt
impi⁹ egerit pn̄iam de oībꝫ iniq̇tatibꝫ
ſuis: oīm iniq̇tatū ſuaꝝ q̄s opat⁹ eſt
nō recoꝛdaboꝛ. Un̄ btūs Ber. O q̄/
lis et q̄nta eſt iſta miſericoꝛdia dei que
ſic ex toto dimittit vt pctōꝛē ꝯūſuꝫ n̄
min⁹ diligat q̄ꝫ illū q̇ nūq̄ꝫ maculā cō
traxit aliquā. Exēplum i filio ꝓdigo
quē poſt reuerſionē pater tantum di/
lexit quantū alium qui nunq̄ꝫ receſſe/
rat. Jtem in Petro quem poſt trinā
negationē pꝛincipem apoſtoloꝛū con/
ſtituit. Jtē in btā maria magdalena
cui poſtea tā familiaris fuit. ꝛ in mul/
tis alijs ꝛc.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

In circũciſione domini

Textualis expoſitio

p **Oſtq̃ꝫ con**ſummati ſunt dies octo a natiuitate vt circunciderer̃ puer vocatũ ẽ nomẽ eiꝰ ihs qđ interptaꝛ̃ ſaluatoꝛ. natus eni fuit ad ſalutẽ nr̃am. Orige. Nomẽ ihu nomẽ glioſum oiqꝫ cultu digniſſimũ. nomẽ qđ eſt ſuꝑ om̃e nomẽ. nõ debuit ꝑmũ ab homie noiari nec ab hoie ꝓferri i mũdũ ſꝫ ab angelo. Uñ ſeqꝛ̃. qđ vocatuꝫ eſt ab angelo pꝰq̃ꝫ in vtero ꝯciperet̃. ſcꝫ a maria ꝟgine.

De eodem Sermo xxv.

ſ **Sument filii** iſrael đ ſanguie agni ꝛ ponẽt i ſuꝑliminaribꝫ domoꝝ. Erit aũt ſanguis voƀ ſignũ i edibꝫ i quibꝫ eritꝭ. ꝛ videbo ſanguinẽ ac trãſibo voſ. nec erit in voƀ plaga diſꝑdens cũ ꝑcuſſero t̃ram egypti. Exođ. xij. Nota ſenſum iſtiꝰ hiſtorie. Legiꝛ̃ i Exo. iij. ꝙ filij iſrl' erãt captiui i egypto ſƀ ptã te pharaõis ãnis multꝭ: ꝛ erãt in magna afflictiõe. ꝛ clamauerũt ad dñm vt mitteret eis libatorẽ. Dñs aũt miſertus eoꝝ miſit ad moyſen dicens. Uidi afflictõnem ppli mei: ꝛ audiui clamorẽ eoꝝ: ꝛ veni vt liberẽ eos đ manu pharaõis. ꝛ ducã eos in t̃rã lacte ꝛ melle fluentẽ. Uolo aũt ꝑus pharaonẽ plagare ꝛ totã t̃rã egypti. Sꝫ voſ filij iſrl' debetꝭ accipe ſanguinẽ cuiuſdã agni. ꝛ ſignare cũ eo oſtia domoꝝ vr̃arũ. Et cũ venero ꝛ plagauero t̃rã egypti quãcũqꝫ domũ inuenero ſignataꝫ ſanguie illo nõ plagabo. Per filios iſrael q̃ erãt ſub ptãte pharaõis i egypto ſignificaꝛ̃ genus hũanũ qđ erat ſƀ ptãte diaboli regis egypti. i. tenebraꝝ fere q̃nqꝫ milibꝫ annoꝝ. ꝛ ꝑ nullũ liberari potuit. Et clamabãt antiq̃ p̃res ad dñm vt mitteret eis libatorẽ. Tã dem miſicordia motus miſicors dominꝰ deſcẽdit ꝛ libauit eos de ptãte diaboli. Per ſanguinẽ agni imaclati intelligiꝛ̃ ſanguis ihu xpi. Uñ. i. Pe. i. Nõ coꝛruptibilibꝫ auro ꝛ argẽto redẽpti eſtis: ſꝫ p̃cioſo ſanguie agni imaculati ꝛ incõtamiati ihu xpi. Hic eſt agnus ille quẽ ꝓpha Iſa. xvi. diu deſiderauit dicẽs. Emitte agnũ dñe dñatorem terre. Hicẽ etiã agnus ille quẽ iohãnes baptiſta iã veniſſe demonſtrauit dicẽs. Ecce agnꝰ dei q̃ tollit peccata mũdi. Agnꝰ ille hodie ſanguinẽ ſuuꝫ ꝓ nobis fudit vt nos itroduceret i terrã fluentẽ lac ꝛ mel. i. in et̃na gaudia celoꝝ. Sciendũ aũt ꝙ ille agnꝰ bñdictus ſanguinẽ ſuũ ꝓ noƀ fudit ſeptem vicibꝫ vt nos lauaret a ſeptẽ peccatis moꝛtalibꝫ q̃bꝫ eũ heu ſepe offendimus. Primũ fudit i circũciſione ſua. h̃ fecit ꝯ ꝑmũ pctm̃ moꝛtale. ſ. cõtra ſuꝑbiam. Nã ꝑmꝰ hõ erexit ſe cõtra deũ ꝑ ſuꝑbiã cupiens ſe aſſimilare deo. Et xpus aſſimilauit ſe pctõri qñ hũiliauit ſe in tãtũ ꝙ circũcidi voluit tanqꝫ pctõꝛ: nõ ꝙ aliqđ pctm̃ aſſumeret ſed ſignũ pctõꝛis. i. circũciſionem. Circũciſio eni iſtituta fuit ꝯ oꝛigiale pctm̃: ſicut mõ baptiſmꝰ. niſi ꝙ circũciſio regnũ nõ apuit ſed ad ſinũ abꝛahe anias trãſmiſit vbi redẽptõem expectabãt. Chriſtꝰ aũt nõ habuit oꝛiginale pctm̃: qꝛ ꝯceptus ꝛ natꝰ fuit ſine peccato: et iõ circũciſiõe nõ idiguit. ſꝫ tñ vt ꝓ nr̃a ſuꝑbia ſatiſfaceret: iõ ſe in

circūciſiōe hūiliauit ⁊ ſanguinē ſuum
fudit. Scd̓o fudit ſanguinē ſuum
in orōe. Nā dr̄ Luce. xxij. Cū appro
pinq̄ret hora paſſiōis ſue ait diſcipu
lis ſuis. Sedete h̓ donec vadā ⁊ orē.
Et receſſit ab eis q̄ntū ē iactꝰ lapidis
⁊ flexis genibꝫ orabat prēz ſuū dicēs.
Pr̄ ſi fieri pōt tranſeat a me calix iſte.
verūtn̄ n̄ ſic̄ ego volo ſꝫ ſic̄ tu vis. et
factus ē ſudor eiꝰ ſic̄ gutte ſanguis de/
currētꝭ i ťram. Hūc ſanguinē fudit cō
tra ſcd̓m pctm̄ mortale. ſ. accidiā qua
deū ſepe offendimꝰ Jp̄e enī orabat nō
vt orōe indigeret. ſꝫ vt nob̄ formam
orādi daret. ſic̄ dicit glo. Tercio fu
dit ſanguinē ſuū i flagellatiōe qn̄ euꝫ
nudū ad ſtatuā ligauer̄t. ⁊ cū v̓gis et
flagellis tātū ꝑcuſſer̄t ꝙ a plāta pedis
vſqꝫ ad v̓ticē nihil itegꝝ in eo remāſit
Hūc ſanguinē fudit ꝯ terciū peccatuꝫ
mortale. ſ. luxuriā. Nam ip̄e carnē ſu
am tātū caſtigauit ꝙ de oībꝫ mēbrꝭ ſu
is fudit ſanguinē. Hoc ē ꝯ voluptuo
ſos q̇ oīa ſua deſideria carnis volunt
adiplere: ⁊ corpus ſuū i nll̓o caſtigare
Quarto fudit ſanguinē ſuū i coro
natōe Nā poſtq̄ꝫ flagellauerūt eū idu
erūt eū veſte coccinea. i. rubea tāqꝫ re/
gi ꝓ deriſiōe. ⁊ ponētes eū ſuper cathe/
drā iposuerūt ei coronā ſpineā. ⁊ ꝑcu/
tiebāt caput eiꝰ arūdine. ita ꝙ ille acu
tiſſime ſpine bn̄dictū caput eius pene
trabant. ⁊ ſanguis eiꝰ fluebat i faciem
eius mixto ſputo qd̓ expuebāt i faciē
eius. ita ꝙ facies eiꝰ bn̄dicta videbať
tāqꝫ eſſet leproſa. ⁊ infatuabant eū fle
ctētes genua ⁊ dicētes. Aue rex iudeo
rū. ⁊ ad oīa illa nihil rn̄dit ſꝫ patiēter
ſuſtinuit. Vn̄ dr̄ Hiere. xi. Quaſi ag
nus māſuetꝰ q̇ portať ad victimam.
Jſa. liij. Quaſi agnuſ corā tōdente ſe
obmutuit. Hūc ſanguinē fudit ꝯ q̄r/
tum pctm̄ mortale q̄ deū ſepe offendi/
mus. ſ. ꝯtra irā. Jp̄e ei cū ſibi maledi
cereť nō remaledixit. cū ꝑcutereť nō re
ꝑcuſſit. qd̓ ē ꝯ iracūdos q̇ ſe ſtati vin
dicare volūt: ⁊ nihil ſuſtiere pn̄t ſi ira
ſcanť. Quito fudit ſanguinē ſuū i
manuū ꝑforatōe. qn̄. ſ. ille manꝰ bn̄/
dicte clauis ferreis ſunt affixe cruci et
fuerūt ꝑforate. i q̇bꝫ maximā penā ſu
ſtinuit. ⁊ ex q̇bꝫ mltū ſanguinē effudit
ex eo ꝙ in manibꝫ mlte vene ꝯueniūt
Hūc ſanguinē fudit ꝯ q̇ntū peccatū
mortale. ſ. auariciā q̄ deū ſepe offendi/
mus. Ber̄. Vide o hō ſpeciē ieſu xp̄i i
cruce pēdentꝭ. Manꝰ hꝫ ꝑforatas in
ſignū ſue maxīe largitatꝭ. qr̄ patꝰ ē da
re q̇cq̇d petierimꝰ. qd̓ ē ꝯ auaros q̇ ſꝑ
habēt manus ꝑatas ad recipiēdū ⁊ n̄
ad dādū. Et ſic̄ adā extēdit manū ad
mandatū frangēdū. ſic xp̄s extendit
manū ſuā ad ꝑforandū Sexto fu
dit ſanguinē ſuū i pedū affixiōe: quan
do bn̄dicti pedes eiꝰ clauis ferreiſ cru
ci ſunt affixi. i q̄ etiā maximā penam
ſuſtinuit ⁊ mlťū ſanguis effudit. ex eo
ꝙ ibi mlte vene ⁊ nerui ꝯcurrūt. Hūc
ſanguinē fudit ꝯ ſextū mortale pctm̄.
ſcꝫ gulam. Adam ei pedibꝫ iuit ad ar
borē vbi gulā ꝯmiſit. ꝓ q̄ fueramꝰ oēs
maledicti. ⁊ xp̄s pedes ſuos cruci affi/
gi fecit. vt ꝓ nr̄o pctō qd̓ ꝑ gulaꝫ ꝯmi
ſimus ſatiſfacerꝫ. ⁊ a maledictōe quā
ꝑ eam icurrimꝰ libaret. Qd̓ ē ꝯ pctō/
res q̄ꝝ pedes pati ſunt ad gulam. ſcꝫ
ad tabnas ꝯmeſatōes: ⁊ alia peccata.
ꝓuer. i. Pedes eoꝝ ad malū currunt
Septimo ⁊ vltimo ſanguinē ſuū
fudit i lateris aptōe. qn̄. ſ. longinꝰ latꝰ

eius pforauit. ꝛ ꝯtinuo exiuit ſanguiſ ꝛ aq̄. Hunc ſanguinē fudit ꝯ̄ ſeptim mortale pctm̄ q̄ deū offendim⁹. ſ. inuidiā Ber. Vide xp̄m in cruce pēdentē. habꝫ ei lat⁹ aptū i ſignū pfecte caritatis. Uere eni idcirco d̄ corde ſuo ſanguinē fudit vt oñderet ꝙ ex toto corde ſuo nos diligeret. ꝛ patus ē omneꝫ vindictā d̄ corde ſuo dimittere ſi veniam poſtulauerim⁹. Et hꝫ bn̄ oñdit in longino. q̄ cū cec⁹ eſſꝫ a caſu oc'os ſuos ſanguīe xp̄i tetigit. ꝛ ſtatim illuminat⁹ ē Iſtud ē ꝯ̄ inuidos q̄ nō diligūt ꝓxios ſuos. Sic pꝫ quō iſte agn⁹. ſ. filius dei ieſus chriſt⁹ ꝓ nob̄ ſanguineꝫ ſuū fudit. vt nos a ptāte diaboli libaret. Iſto ſanguīe dēm⁹ ſignare oſtiuꝫ cordis nr̄i vt ingrediētes ꝛ egrediētes ſꝑ videam⁹ paſſiōem xp̄i. ꝛ etiā in freq̄nti memoria hēam⁹ cogitādo ꝙ per mortē ſuā et ſanguinē ſuū libati ſum⁹ a ptāte diaboli. ꝛ reducti in hereditatē nr̄am de q̄ eiecti eram⁹. Exēplū poſſumus accipe de q̄dā v̉gine: de q̄ legit̉ ꝙ q̄dam rex eiecit eā violēter de hereditate pentū ſuoꝝ. q̄ cū nullū inueniret defenſorē ſiue adiutorē i fra ſua cōtigit ꝙ q̄dā iuuenis vēit de aliēis ptibus ꝛ iniuit ꝓ ea bellū tali pacto ꝙ ſi ipe in bello moreret̉ ꝙ ipā deberet arma ſua cruētata ꝛ veſtes i cubiculū ſuū reponere vt ill' viſis ſꝑ hr̄et mēoriā fidelitatis ſue quā ſibi exhibebat. ꝛ quando amici ei⁹ iſtarēt ꝙ duceret viruꝫ deberet dicere. ego volo me de hꝫ delibare. ꝛ tūc deberet itrare cubiculū ꝛ inſpicere arma cruētata ꝛ rcordari fidelitatꝭ ſue ꝙ ꝓ ea mortuus eēt. Accidit aūt ꝙ ille tādiu bellauit ꝙ iſtā hereditatē rcupauit. ꝛ ille in bello mortuus eſt. Ipā aūt fecit qd̄ ꝓmiſerat. Et cū amici ei⁹ inſtarēt vt nuberet ipā itrabat cubiculū. ꝛ videns arma cruētata oīno nubere rcuſabat. Per iſtā puellā gen⁹ hūanū d̄ſignat̉ qd̄ ex hereditate ſua expulſum fuit d̄ padiſo ꝑ deceptōeꝫ diaboli ꝛ in toto mūdo n̄ inuenit adiutorū. tē venit q̄dā iuuēis d̄ aliēis ptib꞉. i. xp̄s de cel'. ꝛ morti ſe expoſuit. ꝛ ꝑ mortē ſuam hereditatē nr̄aꝫ recupauit. Nos ḡ arma ſua cruētata i cubic'lo cordis nr̄i ſꝑ hr̄e dēm⁹. ꝛ fidelitatꝭ nob̄ exhibite nūq̄ꝫ obliuiſci. ꝛ cū hꝫ nullū aliū ſibi ꝓponere. Qd̄ nob̄ p̄ſtare dignet̉ rex angeloꝝ ieſus chriſt⁹ dn̄s noſter.

In epiphania dn̄i Ser. xxvi.

f Actum ē autē vt baptizaret̉ oīs pplus ꝛ ieſu baptizato ꝛ orāte aptū eſt celū: ꝛ deſcēdit ſpūſſctūs corpali ſpecie ſicut colūba ſup ipm. ꝛ vox d̄ celo facta ē. Tu es fili⁹ me⁹ dilectus. in te ꝯplacuit mihi. ꝛ ipe ieſus erat icipiens ānoꝝ q̄ſi triginta. vt putabat̉ filius ioſeph. Lu. iij. Ita lectū ē i hac nocte. Sciendū aūt ꝙ i hac nocte vl' in die duplex feſtū pagit mr̄ nr̄a. ſ. ſancta eccl'ia. Primū ē feſtū adoratiōis qn̄ magi eū adorauerīt ꝛ mūera obtulerūt. Scd̄m aūt ē feſtū baptizatōis qn̄ eū iohes baptizauit. Cū em̄ eſſet ih̄s tredecim dieꝝ venerīt magi ꝛ adorauerūt eū ꝛ obtulerūt ei mūera. Eadem die trāſactis vigintinouē annis cū eſſet ieſus vigitinouē annoꝝ ꝛ tredecim dieꝝ baptizat⁹ ē a iohe. Propter iſtud duplex feſtū legit̉ hodie duplex euāgeliū. vnū i nocte tm̄ in locis

ꝯuētualibꝫ. aliud in die ī ſingulis ec/ cleſijs. Primū qđ ī nocte legit̄ ē de baptiſmo xp̄i quō eū iohēs baptizauit. Scđm qđ legit̄ in die deſcribit beatuſ Matthe⁹ ī q̄ legit̄ quō magi eū adorauerūt. Circa p̄mū ſciendū ꝙ Lucas dic̄ ꝙ iohēs fuit ī deſto vſqꝫ ad triceſimū annū etatꝭ ſue. ⁊ tūc facta ē ad eū vox dn̄i dicēs. ꝙ iret ⁊ p̄dicarꝫ baptiſmū pn̄ie ⁊ baptizaret. Et vēit Johānes circa iordanē ⁊ cepit p̄dicare ⁊ baptizare. Factū ē aūt vt baptizaret̄ oīs ppl's a iohe. Uenit etiam ih̄s ad eū vt baptizaret̄ ab eo. Johānes prohibuit eū. i. hūiliauit ſe dicēs. Ego debeo a te baptizari ⁊ tu venis ad me vt te baptizē. Rn̄dit ih̄s. Sine modo. id ē pmitte impleri id ad qđ veni. ſic eī decet nos. i. me ⁊ te iplere oēm iuſticiam. i. pfectā hūilitatē. Tūc baptizauit eū iohēs ī iordane. ⁊ vēit ſpūſſanctus in ſpecie colūbe ſup eum. ⁊ vox patris audita ē. Tu es fili⁹ meus dilect⁹ in te mihi ꝯplacuit. Nūc aūt videre dēmus q̄re ſpūſſctūs voluit accipere ſpēm colūbe. Sciendū ꝙ ꝓpter h̄: q₂ oēs qui volūt accipe ſpiritūſctm̄ đbet hr̄e ſpeciē colūbe. Habet aūt colūba ſeptē ꝓpetates q̄s ſpūalit̄ debem⁹ habere ſi volumus ſeptē dona ſpūſſcti accipe. Prima ꝓpetas ē ꝙ gemitū habet p cantu. Nō eni ſolet letāter cātare ſicut alie aues ſꝫ gemere. Jn h̄ datī telligi ꝙ oēs qui volūt accipe ſpiritū ſanctū debent fugere gaudia ⁊ delicias hui⁹ ſecli ⁊ ſemp in gemitu eſſe. Jſaie lix. Quaſi colūbe meditātes gemem⁹ Jſid. Quādiu ſum⁹ in h̄ ſeclo ſp gemere ⁊ flere dēmus remiſcētes q̄ꝫ q̄uia ſunt mala q̄ ꝯmiſim⁹. q̄ꝫ dulcia gaudia celi q̄ amiſimus. q̄ꝫ horribilia tormenta inferni q̄ meruim⁹ Un̄ Bern. Jn oībꝫ opibꝫ tuis o hō mēorare nouiſſima tua. mortis horrorē. tremendum iudiciū. gehennā penā. p̄ſentꝭ vite miſeriā. ⁊ fragilitatē ꝓpriam. Si i hmōi meditatōibꝫ pſeueras: nō faciet dn̄s ſine ꝯſolatiōe te eſſe. ⁊ ꝯplebit̄ oīno in te quod pollicet̄ veritas dicēs Beati q̄ lugent qm̄ ipi cōſolabuntur Ex talibꝫ gemitibꝫ ⁊ meditatōibꝫ acquirit̄ p̄mū donū ſpūſſcti: qđ ſm Auguſt. dicit̄ fuga mali. i. pctī. hoc fit qn̄ hō incipit deū quaſi patrē timere ex caritate. ⁊ cauet ne offēdat eū in aliquo pctō. Unde puerb. xiiij. Sapiens timet et declinat a malo. Jſtud donū timorꝭ eſt homini valde neceſſariū ad ſalutē. Eccli. i. Qui ſine timore eſt nō poterit iuſtificari. id ē ſaluari. Secunda propetas colūbe eſt ꝙ alienos pullos paſcit qn̄ videt eos derelictos a parētibus ſuis. quoꝝ ſcꝫ parēteſ occiſi ſunt vel capti vel mortui Jn h̄ datur nobis doctrina ꝙ omnes q̄ volūt accipe ſpiritūſanctū debent libēter paſcere paupes: pupillos ⁊ pegrinos et derelictos et eorū neceſſitatibꝫ ſbuenire. Per hoc acquiritur ſecunduꝫ donū ſpiritusſancti. ſcilicꝫ pietas. Jſtđ donū prouocat in homie cordis compaſſionē. vt ſi videat homo ꝓximum ſuum turbatū ꝙ cum eo turbet̄ p cordis cōpaſſionē. et ſi viderit flenteꝫ ſecum ploret. Sicut chriſtus fecit q̄n do mariā magdalenā flētē vidit. Et ſi viderit aliquē ī corpe afflictū ipe ex toto corde doleat. Jſtđ donū ē nob valđ neceſſariū. q₂ miſicordes miſcđiā cōſeq̄nt̄. Tercia proprietas columbe

eſt ſimplicitas. eſt ei aial ſimplex ſine felle ⁊ ſine dolo. ſic debẽt hoies eẽ q̇ volũt accipe ſpm̃ſctm̃. Matt. x. Eſtote ſimplices ſic colũbe. q̄ ſic d̄ Puer. iij. Cũ ſimplicibꝫ ſmocinatio ei⁹. Jō d̄ Sap̄. i. In ſimplicitate cordis q̄rite illũ. Mat. vi. Si oculus tuus fuerit ſimplex totũ corp⁹ tuũ lucidũ erit. id eſt ſi intẽtio tua ſimplex fuerit ⁊ ſine dolo: oĩa opa tua bõa ſunt. Per h̄ acq̇ritur ſ̄ciũ donũ ſpũſſcti. ſ. donũ ſcientie. Act⁹ h⁹ doni ē docere hoiem recte cõuerſari i medio natõis pue ⁊ pũſe. vñ Aug. Scia eſt cognitio hũanaꝝ ⁊ diuinaꝝ reꝝ. ꝙ. ſ. hõ ſciat diſcernere int̄ bonũ ⁊ malũ. int̄ diuinũ ⁊ hũanum. ⁊ ſciat ſm̄ h̄ i mũdo ꝯũſari ꝙ deũ nõ offendat. ⁊ tñ cũ h̄ irrephẽſibilē ſe oſtendat. Vñ apl̄s Ro. xij. Prouidentes bona ñ tm̄ coraꝫ deo ſꝫ etiam corã hominibꝫ Quarta ꝓꝑetas colũbe ē ꝙ libẽter ſolet eſſe i cauernis petraꝝ. Per h̄ ſignificat̄ ꝙ q̇ volũt ſpm̄ſanctũ accipe debẽt libẽter habitare p meditatõem i foramibꝫ petre. i. i vulneribꝫ xp̄i. Petra eni erat xp̄s ſm̄ apl̄m. Vñ dic̄ xp̄s aie ſctē Cañ. ij. Veni amica mea colũba mea in foramibꝫ petre. q. d. Pone meditatões tuas i vulneribꝫ meiſ cogitando q̄lia ꝑp̄t te paſſus ſum. Vñ Ber. Ubi ducã firmaꝫ req̇em niſi in vulneribꝫ xp̄i. Tãto illic ſecurior habito q̄nto ille potẽtior eſt ad ſaluãdũ. Per iſtõ acq̇rit̄ q̄rtũ donũ ſpũſſcti. ſ. donũ fortitudis. qd̄ facit hoieꝫ forteꝫ ad ſuſtinẽdũ adũſa. Vñ Ber. Vult benignus dux deuoti militꝭ vultum ⁊ oclo̅s i ſua ſuſtolli vulnera: vt illi⁹ ex h̄ animũ erigat ⁊ ſuo exẽplo ad tolerãdũ reddat fortiorē. Vñ Gre. Si paſſio xp̄i ad mẽoriam reducit̄ nihil adõ duꝝ ē qd̄ nõ eq̄ aio toleret̄. Quita ꝓꝑetaſ colũbe ē ꝙ meliora g̃na ſolꝫ eligere ⁊ viliora abijcere. Per h̄ ſignificat̄ ꝙ oẽs q̇ volũt accipe ſpm̄ſctm̄ d̄bẽt meliores doct̄nas eligere. Debẽt enim ſinguloꝝ doctrinas audire ⁊ ꝯũſatõeſ videre. ⁊ ex oĩbꝫ illis optimũ ad imitandũ eligere. Et exĩde acq̇rit̄ donum q̇ntũ qd̄ ē donũ ꝯſilij. Deſcribit̄ enim ſic ꝯſiliũ. Cõſiliũ ē examĩata ſeu cogitata rõ alicui⁹ faciẽdi vl̄ nõ faciendi. Vñ Ecci. xxxvij. Cor bõi ꝯſilij ſtatue tecũ. Diũſi diũſa docẽt ⁊ ſuadẽt. ꝙ de his oĩbꝫ hõ meli⁹ eligere ſciat h̄ ē donũ ꝯſilij. Vñ Ecci. vi. Cõſiliari⁹ ſit tibi vn⁹ de mille. q. d. de mille doctoribꝫ elige vnũ quē ſeq̄ris. ſ. chriſtũ. Thob. iiij. Oĩ tpe ꝯſilia tua i xp̄o maneant.

Sexta ꝓꝑetas colũbe ē ꝙ ſolet iuxta aq̄s ſedere. vt viſa vmbra accipitris in aq̄ effugiat. Et p aq̄s ſignificatur ſacra ſcp̄tura. iuxta quã ſedere debem⁹: libẽter audiẽdo ⁊ legẽdo eã vt i ea videre poſſim⁹ accipitrꝭ vmbrã. i. diaboli conãtꝭ aiaꝫ accipe. Umbra ãt diaboli ē pctm̄. q̄ vbicũqꝫ videt̄ vmbra accipitrꝭ nõ lõge ē accipiter. ſic vbicũqꝫ ē pctm̄ adeſt diabol⁹. Et iſtam vmbram i ſcripturꝭ ꝯg̃ſcere poſſum⁹. ſcꝫ q̇d ſit pctm̄. Et iõ libẽter debem⁹ apud eaꝫ ſic colũba reſidere. Jō xp̄s dicit de aia ſctã Cañ. v. Ocli ei⁹ ſic colũbe ſup riuos aq̄ꝝ. Per h̄ acq̇rit̄ ſextuꝫ donũ ſpũſſcti. ſ. donũ intellect⁹. h̄ ē ꝙ hõ p iſta terrẽa q̇ videt ſciat ĩtelligere celeſtia q̇ non videt. vt. ſ. p creaturas q̇s videt ĩtelligat creatorē quē ñ vidꝫ Ro. i. Inuiſibilia dei a creatura mũdi p ea q̇ facta ſunt ĩtellecta ꝯſpiciũt̄. ver

bi grã. Si videt hõ aliquã claritatez i aliq̃ creatura .ſ. ſole: luna vel ſtella p ħ pt itelligere q creator ei⁹ mlto clarior ſit. Si videt pulcritudinẽ i flore p ħ põt intelligere q creator eius ſit pulcrior. Si videt ſapiam in ſerpẽte vel etiam i formica: p ħ pt itelligere q creator ei⁹ ſit ſapiẽtior. ⁊ ſic de alijs. Sapiẽtie. xiij. A magnitudie ſpẽi ⁊ creature ↄgnoſcibilr poteſt creator eaꝝ videri. Job. xij. Interroga iumẽta ⁊ docebunt te: ⁊ volatilia celi ⁊ indicabũt tibi. loq̃re terre ⁊ rñdebit tibi. ⁊ narrabunt ea piſces maris. Hoc g̃ ẽ donũ itellectus q hõ p iſta q̃ videt poſſit itelligere creatorẽ ſuũ quẽ ñ videt. Un̄ p̄s. Nolite fieri ſic equ⁹ ⁊ mulus i q̃bꝫ nõ ẽ intellect⁹. Septima ꝓpetas colũbe eſt q qñ q̃eſcere vult volat ad nidũ ſuuz vl' feneſtrã. et nuſq̃ȝ alibi req̃eſcit. ſicut ptȝ in colũba noe q̃ emiſſa ñ inuenit vbi q̃eſceret pes eius. ſȝ reũſa eſt ad feneſtrã arche. Un̄ i tranſmarinis ptibus qñ obſeſſa ẽ aliq̃ ciuitas a ſaracenis habẽt colũbas aliaꝝ ciuitatũ q̃bꝫ alligant lr̃as ⁊ faciũt eas volare. ⁊ iſte nũq̃ȝ requieſcũt donec ad feneſtras ſuas reũtant. Per ħ ſignificat q illi qui volũt accipe ſpm̄ ſctm̄ nõ debet requiẽ q̃rere i iſt' rebꝫ trãſitorijs. ſȝ debent volare p meditatõẽs ſuas ad nidũ ſuuz vnde venerũt. i. ↄtemplatõem reꝝ celeſtium ⁊ in deũ a q̃ venerũt ⁊ ad quẽ creati ſunt. ibi inueniẽt requiẽ et nuſq̃ȝ alibi. Un̄ p̄ſ. Quis dabit mihi pẽnas ſic colũbe ⁊ volabo ⁊ requieſcam. Jõ d̄r de ↄtẽplatiuiſ Iſa. lx. Qui ſunt iſti q̃ vt nubes volant ⁊ q̃ſi colũbe ad feneſtras ſuas. Per ħ acquirit' ſeptim donũ ſpũſſcti. ſ. donuz ſapie. i. ſapide ſciẽtie. qñ. ſ. hõ ex ↄtẽplatiõe ſupnoꝝ incipit hr̃e celeſtẽ dulcedinẽ et ſapere. Un̄ Iſid. Sapia tm̄mõ eťna ↄtemplat' ⁊ in iſtis iocũdat'. Iſtõ donũ ſapientie habuit btũs Aug. qñ dicebat. Introducis me aliqñ i affectũ multuz inſitatũ itrorſus neſcio in quã dulcedinẽ. q̃ ſi pficiat' i me neſcio quid ſit aliud vita eťna ſi illa nõ ẽ. Exemplu ȝ de duabꝫ begutt' ↄtẽplatiuis q̃ ſoleſe debãt in q̃dã caſa in carniſpriuio. et aſſabant pullũ. Et incipiẽtes de dõ loqui tam dulcit' ↄfabulabant' q nec eſurierũt nec ſitierũt nec aliq̃d ſenſert. ſȝ in q̃dã iubilo ſederũt p totam quadrageſimã vſq̃ȝ ad feſtũ paſce. tunc a caſu venit q̃dã ⁊ intrauit caſam dicẽs Ut quid ſedet' ħ incluſe. Rñderunt. carniſpriuiũ ẽ. volum⁹ fugere ſecl'i vanitates q̃ p̄cipue iſto tpe fiũt. Ille dixit. Erratis: exite q: feſtum paſce eſt.

De eodem Sermo xxvij.

Cum natus eſſet ieſus i bethleem iude. ħ dic ad differẽtiã alteri⁹ bethleem q̃ ẽ in galilea. In diebꝫ herodis reg' ecce magi venerũt ab oriẽte. i. ab illa plaga vel regione mũdi q̃ ẽ iudee ad orientẽ. Venerũt in quã hierl'ymã dicẽtes. Ubi ẽ qui nat⁹ ẽ rex iudeorũ. Nota q iſti fuerunt reges ⁊ cũ hoc phi nati de genere Balaam qui ꝓphetauerat de ſtella ⁊ de ortu ſaluatoris. Iſti g̃ de genere Balaam expectabant ſtellam futurã ⁊ elegerũt aliq̃s ex ſe q̃ aſcenderũt quendã montẽ. ⁊ ibi orantes rogauerũt dñm vt eis iſtam ſtellã oñdere dignaret'. Et ſicut dic Chriſ.

In die natiuitatis xp̄i cum eſſent iſti tres in eodē mōte orātes: viderūt q̄n dā nouā ſtellā q̄ nō erat i firmamēto cū alijs ſtellis: ſʒ modicū diſtabat a t̄ra. ⁊ apparuit puer pulcerrim⁹ in medio ſtelle. in cui⁹ capite crux ſplēdida fuit viſa. ⁊ audierūt vocē dicētem. Ite veloci⁹ in terrā iuda: ⁊ ibi inuenietis nouū regē natū. illi offerte mūera vr̄a Tūc illi ↄtinuo cū comitatu magno i dromedarijs infra tredeci dies illuc venerūt. Si querit̄ quō i tā breui tpe illuc venire potuerūt. Dicendū ꝙ ille puer quē q̄rebant eos illuc bn̄ pduce re poterat. ⁊ forte dicat̄. Licʒ ab oriente venerūt nō tn̄ de longinq̄s ptib⁹: ſʒ ab oriente. i. ab illa plaga mūdi que ē iudee ad orientē. Sed q: ignorabāt locū natiuitatis chriſti prexerunt ad potentiorē ciuitatē hieruſalē. ſ. iudee: vbi erat ſedes regni: putātes ꝙ tam glo̾ſus nō niſi in glo̾ſa ciuitate naſci deberet. Cū g̊ veniſſent hierl'ymā interrogauerūt dicentes. Ubi ē q̄ nat⁹ eſt rex iudeorū. Uidim⁹ eni ſtellā eius i oriente: ⁊ venim⁹ adorare eū. Audiēſ autē rex herodes turbat⁹ eſt. Timuit eni' ne aliq̄s de regio genere nat⁹ eēt q̄ eijceret eū de regno. Ipe eni nō fuit de regio genere ſʒ alienigena. Et oīs hieroſolyma turbata ē cū eo. i. ſimulauerūt turbatōeʒ ppt̄ fauorē herodiſ. potius eni gauderet ꝙ de genere eorū rex naſceret̄. Et ↄgregans herodes omes ſcribas ſciſcitabat̄ ab eis vbi xp̄s naſceret̄: ⁊ vbi pphe chriſtū naſcituꝝ p̄dixiſſent. At illi dixert̄. In bethleē iude. Sic eni ſcriptū eſt p pphetā Micheā. v. c. Et tu bethleem i terra iuda nequaq̄ʒ es mima in p̄ncipib⁹ iuda. ex te eni exiet dux. q̄ regat pplm meuꝫ iſrael. Tunc herodes clam vocat̄ magis diligenter didicit ab eis tps ſtelle que apparuit eis. Et mittens illos ire in bethleē dixit. Ite interrogate de puero diligent̄: ⁊ cū inueneritis eū renūciate mihi vt ⁊ ego veniēs adorem eum. Hoc nō intēdebat ſed volebat eū occidere. Qui cū audiſſent herodē abierunt. Et ecce ſtella quā viderāt i oriēte an̄cedebat eos vſq̄ʒ dum veniens ſtaret ſupra diuſoriū vbi iacebat puer. Uidētes autē ſtellā gauiſi ſunt gaudio magno valde. Et intrātes domū. i. diuerſoriū inuenerūt pueꝝ cuꝫ maria mr̄e eius. Un̄ Chryſo. Nō diademate coronatā ⁊c. vt ante habitū eſt. Et pcidentes adorauer̄t eū. Uiderūt eni hoīem ⁊ adorauer̄t deū. Et apertis theſaur̄ ſuis obtulerūt ei munera aurum thus ⁊ myrrhā. Chaldei ei hmōi munera offerre ↄſueuerunt. vn̄ Ber. Auꝝ obtulerūt virgini ppt̄ inopie ſbleuationē Thus ↄtra ſtabuli fetorē. Myrrham ppt̄ pueri ↄſolatōꝫ Uel forte p myſterio factum ē. Aurū inquā obtulerunt ad tributū. Thus ad ſacrificiū. Myrrha ad ſepulturā mortuoꝝ ptinet. In auro oñdit̄ regiſ potētia. In thure ſacerdotiū. In myrrha eius ſepultura. Et rn̄ſo accepto i ſomnis ne redirēt ad herodē p aliā viam reuſi ſunt in regionē ſuā ignorante herode.

De eodem Sermo. xxviij.

V Bi ē qui natus eſt rex iudeoꝝ. Matt. ij.

Uerba ſunt magoꝝ. Rex il-

[illegible] [illegible] m[un]d[i] Regu[m] quem capit[ulum] sic
Ubi [e]st qui [na]tus e[st] Rex Judeoru[m]
Sed dicere Angnus habuerunt ne illi Re:
ges spacialia mobilia in terris suis, ad
veniendu[m] in terra[m] Juda, ad hoc dicit hys
hermannus in cronicis suis, Quot uxor
Regis balthazar eadem hora qua christus
nasceretur peperit filiu[m], Qui puer sta
tim ut fuit natus Erectus stetit et
d[ixi]t, Ista nocte in Judea natus
est nob[is] salvator n[oste]r

Alius Rex melchior habuit pome
riu[m] pulcheru[m] in quo crevit balsamu[m]
arbores aut[em] balsami habent quasdam
domunculas ad modu[m] malagranato
ru[m] in quibus e[st] balsamu[m]

Una igr nocte domuncula exemi ultra morem solitum quam Rex specialiter custodiebat ad Hortensie qua xpus natus est aperta est et visa est in ea columba, que evolans dixit Iste nocte natus est salvator humani generis

Tercio Rex casper habuit struciom idest struza que habuit duo ova que longo tempore custodivit magna diligencia Nocte igr qua xpus natus est aperta sunt Et in uno apparuit leo Et in alio ovis: Et audita est vox, hac nocte puer natus qui est deus et homo, per leonem deitatem per ovem humanitatem intellexit. His signis visis, ac cet'er se paraverunt sic ut ceterum hodiernum

Este m[illegible] ab oriente venerunt Jerosolimam

de
venerunt rege tarsis ~~de [illegible]~~

in dias Melchior de india in quo est Re
gnum arabie et nubie

Balthazar de india in qua est Regnum saba
et gardolie ~~Balthazar~~

Caspar de india in qua est Regnum tharsis
Et in sole gerusalem portantes secum munera
ra secundum quod predixit david in psalmo
Reges tharsis et insule munera offerunt
Reges arabum et saba dona adducent

Qualiter autem [illegible] prope Je
rusalem et super [illegible]
sunt historie de tribus regibus descripte
[illegible] Habuerunt et [illegible]
[illegible] [illegible] civitate [illegible]
Regibus ad [illegible] [illegible] gradus
[illegible] [illegible]

6

Cum natus esset ies[us] [illegible]
diebus herodis regis [illegible] in
venerunt hierosolima[m] [illegible] [illegible]
est rex iudeorum / vidimus [illegible] eius
in oriente Et venimus ad[orare] [illegible] Audi-
ens autem herodes rex tur[batus est] et omnis
hierusolima cum illo / Et congregans omnes
principes sacerdotum et scribas populi
sciscitabatur ab eis ubi christus nasceretur
At illi dixerunt in bethleem iude
Sic enim scriptum est per prophetam Et tu
bethleem terra iuda nequaquam minima es
in principibus iuda Ex te enim exiet
dux qui regat populum meum israel Tunc
herodes vocatis clam magis diligenter
ab eis didicit tempus stelle que aparuit
eis Et mittens eos in bethleem dixit
Ite et diligenter interrogate de puero et cum
inveneritis renunciate mihi ut et ego veniens
adorem eum Qui cum audissent regem abi-
erunt Et ecce stella quam viderant in
oriente antecedebat eos usque dum veniens
staret supra ubi erat puer. Videntes autem
stellam gavisi sunt gaudio magno valde
Et intrantes domum invenerunt puerum
cum maria matre eius Et procidentes
adoraverunt eum Et apertis thesauris suis
obtulerunt ei munera aurum thus et mirra
Et responso accepto in somnis ne redirent
ad herodem per aliam viam reversi sunt in regionem

le quē magi queſi[...] rex eſt celi ⁊ ter-
re et omniū q[...] ſunt. Iſte hꝫ te
ſtimoniū in n[...]tate ſua ꝙ rex erat.
ſicut hic ptꝫ. [...]iā in morte ſua quan
do pilatus [...]pſit ſup crucē. Ihs na-
zarenus re[x] iudeoꝝ. In iſto rege nōn
tur tria. Primū ꝙ potēs eſt: ⁊ iō me-
tuendus. Scōm ꝙ iuſtꝰ eſt: ⁊ iō ho-
norādus. Terciū ꝙ eſt liberalis. ⁊ iđo
diligendꝰ. Iſta tria decet hr̄e regem. ſ.
potētiā. iuſticiā et liberalitatē. Rex
ille potens eſt ſcḋm diuinitatē ſuā ⁊ iđo
metuendꝰ eſt. Hiere. x. Quis n̄ time
bit te o rex gentiū. q̄ſi d. Totus mun
dus merito debꝫ te timere: qꝛ tu es rex
omniū celeſtiū terreſtriū et infernorū
Potentia huiꝰ regis patꝫ in lucifero
q̄ ſe ei oppoſuit. quem ipe cū oībꝫ ſu-
is in infernū ꝓiecit. de quo nunq̄ꝫ imp
petuū libabunt. ſic ꝓijcient q̄ ſe ei op
ponunt. Si ei angelꝰ nō pepcit nec no
bis parcit. Iſtā potētiā huiꝰ regis de-
bemus freqn̄t ante ocl'os habere et hu
miliare nos corā eo. i. Petri. v. Hūi-
liami ſb potēti manu dei. Scḋo rex
iſte iuſtus eſt ⁊ diſtrictꝰ in iudicādo.
Vn̄ ps. Juſtus es dn̄e ⁊ rectū iudici
um tuū. Et ideo debemꝰ eū honorare:
ſcꝫ p̄ceptis eius obediēdo Magna ei
reuerētia ē regi ꝙ ſubditi eiꝰ mādata ſ̄
uant. ⁊ magna irreuerētia qn̄ manda
ta eius cōtemnūt. Adeo diſtrictꝰ ⁊ iu
ſtus eſt iſte rex ꝙ trāſgreſſores manda
torū ſuoꝝ nō ꝑmittit īpunitos aut h̄
aut in futuro. Iſtud patꝫ ꝑ exempla
in illis qui decē p̄cepta tranſgrediunt.
Primū p̄ceptū ſiue mandatū eſt.
Non adorabis deos alienos. Cōtra
h̄ peccauerūt filij iſrael qui vitulū ado
rauerūt. ꝓpter quod de ipis ꝑ manuꝫ
moyſi dn̄s vigintitria milia interfec.
Exoḋ. xxxij. Itē adorauerūt Beelphe
gor ydolū madian. itaqꝫ occidit ḋ eis
vigintiq̄ttuor milia Nume. xxv. Itē
contra hoc peccauit Ochozias q̄ndo
miſit nūcios ad Beelzebub deū acca
ron vt cōſuleret eūꝫ de infirmitate ſua
quando iacuit in lecto ſuper quē aſcē-
derat ⁊ de quo nō deſcendit ſꝫ mortuꝰ
eſt. iiij. Reg. i. Nota hyſtorias. Sic
adhuc peccant oēs illi qui in infirmi-
tatibꝫ ſuis cōſulūt antiq̄s vetulas et
alias truſas. Talibꝫ ſepe cōtingit ſi-
cut contigit Ochozie: quia non poſu
it ſpem ſuam in deum ideo ꝑmiſit euꝫ
mori. Secundū preceptū ē. Nō
aſſumes nomen dei tui in vanū. id eſt
nō blaſphemes nomē dei tui. Contra
hoc peccauit Sennacherib rex ſyrie q̄
blaſphēauit nomen dei ſui dicēs ꝙ de
us nō poſſet liberare filios iſrael ḋ ma
nu ſua. ꝓpter quod occidit dn̄s de po
pulo ſuo vna nocte centū octuaginta
q̄nq̄ milia virorū. et ſibi pepcit ad tē
pus vt ageret penitentiā ſi vellet. ſꝫ cū
nō emēdaret ſe ſed adoraret in tēplo
deū ſuū neſrach. filij ſui ſaraſar ⁊ adra
melech interfecerūt eum. Nota hyſto
riā. iiij. Regū. xix. Exēplū. In bo-
nonie partibꝫ duo ſocij ⁊ cōpatres in
conuiuio diſcumbebant. quibus ob-
latus eſt gallus. Quem vnus illoruꝫ
accepto cultello vt moris eſt diuiſit ī
fruſta. et piper cum liquore vini ſup-
fudit. Quo facto alter ait. Profecto
compater ſic ꝯplicuiſti gallum hunc
vt etiā ſcūs petrꝰ ſi vellꝫ reintegrē neq̄
ret. Cui mox ⁊ ſubito rtulit alter. et ſi

etiam xp̄s imparet ipꝑpetuū n̄ reſurge
ret. Ad hāc vocē gall⁹ viu⁹ ⁊ plumis
coopt⁹ reſilijt. alas ꝑcuſſit ⁊ cantauit
totūqꝫ liq͛ rē piperis ſup illos diſpſit. ⁊
ſtati illi blaſphēi lepra ꝑcuſſi ſunt. q̄
plaga poſterꝫ eoꝝ inheſit. Quidam
etiam miles duxit i ꝯſuetudinē iura/
re ꝑ oclos dei. q̄dam die dū i ludo ſca
coꝝ ſic iuraret ꝯtinuo ambo ocl'i eius
ceciderūt ei ꝺ capite ſup aſſerē ⁊ cecuſ
ꝑmanſit. Terciū p̄ceptū ē. ſabbata
ſctifices. Cōtra h̄ peccauit ſalphaach
q̇ collegit ligna i ſabbato: ꝓpt̄ qꝺ p̄ce
pit eū dn̄s lapidari. Nu. xv. Nō hy
ſtoriam. Legit̄ ꝙ q̇dam ruſtic⁹ ꝓreui/
gnū arare coegit i feſto btē marie ma/
gdalene. ⁊ cū h̄ inuit⁹ puer faceret. ec/
ce fulmē ſtatim de celo cecidit ⁊ boues
extixit. ⁊ illū q̇ h̄ mandauerat incepit
cremare. tandē fugit ad eccl'iam beate
marie magꝺ. veniam petēs ⁊ ſanat⁹ ē.
Quartū ē. Honora p̄rem ⁊ matrē.
Cōtra h̄ peccauit cham q̇ derīſit p̄rēz
ſuū. ꝓpt̄ qꝺ maledictōz icurrit ipe et
poſteritas ei⁹. Itē abſalon q̇ ihonora
uit p̄rem ſuū ꝓpt̄ qꝺ ꝑijt in aīa. ij. Re
gū. xviij. Exēplū. Puella q̄dam con/
ſueuerat mr̄ēz ſuam ſepe turbare ⁊ no
luit eam placare. Cūqꝫ i extrēis ꝯfite/
ret̄ ꝯſuluit ei ſacerdos vt veniā a ma/
tre poſtularꝫ. quod illa renuit: ⁊ nocte
mortua ē. Nocte illa cū eēt ſacerdos i
eccl'ia i orōibꝫ ſuiſ audiuit vocē mira
bilit̄ clamantē. Orvy orve heu ꝙ na
ta ſum i mūdo. tūc adiurauit eam ſa
cerdos ꝙ diceret ſibi q̇d eſſet. R̄ndit.
Ego ſum aīa illi⁹ ꝟgis. Et q2 matrēz
meā ſepe turbaui ⁊ plagaui et̄naliter
damnata ſum. Quintū p̄ceptū eſt
Nō occidas. Cōtra h̄ peccauit Cayn
q̇ frēz ſuū occi[illegible] maledict⁹.
Gen. iiij. Itē ach[illegible] ꝓpt̄ vi
neam i[n]terfecerit na[illegible]anguiſ eoꝝ
mirabiliꝫ in eodē loco [illegible] Nō hy
ſtoria. iij. Regū. xxi. [illegible] ē. Nō
mechaberis. ꝓpt̄ h̄ dn̄s [illegible]tū mū/
dū deleuerat ꝑ diluuiū [illegible] octo aīas
que in archa ſunt ſaluat[e]. Gene. vij.
Itē q̄nqꝫ ciuitates ſodomoꝝ. Sodo
ma. gomorra. ſebais. ſela. ſegor perie/
rūt. Gen. xix. Exēplū. Iuuenis q̇dā
luxurioſus volebat q̄daz nocte ire ad
ꝯcubinam ſuā. ⁊ cū veniret ad q̄ndaz
pontē inuenit eū fractū. ⁊ ſtatim affu/
it vnus i eq̇ nigro dicēs. Aſcēde poſt
me ſup equū ⁊ ego traducam te. Cuz
ipe aſcēdiſſet p̄cipitauit eū ad aquaz:
⁊ ſbmerſit. erat aūt diabol⁹. Septi/
mū p̄ceptū ſiue mandatū ē. Non fa/
cies furtū. Cōtra h̄ peccauit achan q̇
furat⁹ ē palliū coccineū ⁊ regulam au
reaz. Cū aūt capet̄ hiericho p̄cepit eū
dn̄s lapidari. Nota hyſtoriaz Ioſue
vij Octauū ē. Nō falſum teſtimo
niū facies. Cōtra h̄ peccauert duo ſa/
cerdotes qui accuſabant ſuſannā. ꝓ/
pter qꝺ occiſi ſunt. Nō hyſto. Dan.
xiij. Nonū ē. Nō ꝯcupiſces vxorē
ꝓxi tui. Cōtra h̄ peccauit abimelech q̇
abſtulit abrahe vxorē ſuā. ꝓpt̄ quod
plagauit eū dn̄s. ⁊ domū eius. Cōclu
ſerat eni dn̄s oēm vuluā abimelech.
Nota hyſto. Gen. xx. Decimū eſt.
Nō ꝯſiderab̄ res aliēas ⁊ oēz rē imobi
lē. i. oē qꝺ ē ꝓxi tui. Contra h̄ peccauit
heliodor⁹ q̇ voluit ſpoliare tēplū i hie
ruſalē ⁊ auferre q̄ ſua nō erant. ꝓpt̄ qꝺ
plagauit eū dn̄s. Venit ei q̄dam iuueniſ
armis aureis armat⁹ ſedēs i eq̇ t̄ribili
valde. ⁊ equ⁹ ꝑores calces cum ipetu

eliſit heliodoro ⁊ v[illegible] eum ad terrã
⁊ appropinquẽ[illegible] [illegible]ij duo iuuenes
decori valde. q̃ f[la]gellauerũt eũ mltis
plag[is] ⁊ mortuũ reliqrũt. Orãte autẽ
Onia summo põtifice reuixit. Nota
hyſto. ij. Machab. iij. Ecce q[uia] iuſtuſ
⁊ diſcretus eſt iſte iudex. g̃ dẽm⁹ eũ a/
dorare ⁊ p̃cepta ei⁹ ſuare. Tercio rex
iſte eſt liberal[is] ideo dẽmus eũ diligere.
Certe magna libalitas eẽt q[uod] rex daret
paupi decẽ talẽta argẽti. ſ[ed] rex ille vult
dare homĩ petẽti decẽ milia talẽtorum
Hoc p[ro]mittit Mat. xviij. dicẽs. Si/
mile ẽ regnum celo[rum]. i. fili⁹ dei ih̃s xp̃s
hoi regi q̃ vult rõem ponere cũ ſeruis
ſuis. ⁊ oblat⁹ ẽ ei vnus q̃ debebat ei de/
cẽ milia talento[rum]. cũ aũt nõ h̃ret vñ
redderet iuſſit eũ venũdari vxorẽ ⁊ fi
lios et oĩa q̃ hẽbat ⁊ reddere ſibi. Pro
cidẽs ãt ſuus ille dixit. Patiẽtiã ha/
be in me et oĩa reddã tibi. miſt⁹ autẽ
dñs ſui illi⁹ dimiſit illũ. ⁊ oẽ debituz
dimiſit illi. Rex ille ẽ chriſt⁹ ih̃s Apo
cal. xix. Rex regũ et dñs dñantiũ. qui
vult rõem ponere cũ ſuis ſuis de oib[us]
q̃ fecimus. ſ. cogitatõe. locutõe. opati
one. omiſſiõe. Per decẽ milia talenta
q̃ dimiſit ſuo petẽti ſignificãt decẽ p̃ce
ptorũ trãſgreſſores q̃ oĩa vult nobis
dimittere ſi veniã poſtulauerim⁹ Vñ
Ber. Excedit pietas ih̃u oĩm crimi/
nũ nro[rum] q̃litatẽ q̃ntitatẽ ⁊ imẽſitatez.
Ecce q[uia] libal[is] eſt iſte. idcirco dẽm⁹ euz
diligere. ⁊ ſi dilexerim⁹ eũ pfecta cari/
tate oĩa pctã nr̃a dimittit. Vñ. i. Pe.
iiij. Caritas opit multitudinẽ pctõ[rum]
q̃ntacũq[ue] etiã fuerint.

Dñica infra octauas epiphanie.
Sermo xxix

Probetis que

ſit volũtas dei bona bñplacẽs
⁊ pfecta. ad Ro. xij. In v[er]bis pp[o]ſi
tis facit apl's duo. Pmo hortat[ur] nos
ad faciẽdũ dei volũtatẽ. Scd̃o oſten/
dit volũtatis dei q̃litatẽ. Primũ ibi.
Probetis q̃ ſit volũtas dei vt ſciat[is] eã
adiplere. Scd̃m ibi. bõa bñplacens
⁊ pfecta. Bona ẽ q[ui]a docet declinare ma
lũ. bñplacens ẽ q[ui]a docet facere bonuz.
pfecta q[ui]a ducẽ ad regnũ celorũ. Sci
endum aũt q[uod] volũtas dei ẽ mlt[i]iplex.
Prima volũtas dei ẽ vt mũdemur a
pctis nr̃is. i. Thes. iiij. Hec ẽ volun
tas dei ſctificatõ vr̃a. i. mũdatio. Iſtõ
figuratũ ẽ Mat. viij. vbi dr̃. q[uod] q̃daz
leproſus venit ad ih̃m dicẽs. Dñe ſi
vis potes me mũdare. ⁊ ſtatim r̃ndit
Volo: mũdare. i. ſis mũd⁹. Per lepro
ſum ſignificat[ur] pctõr q̃ imũd⁹ ẽ i ↄſpe/
ctu dei mag[is] q[uia] aliq̃s leproſus i ↄſpcũ
hoĩm. Hic ſi vult mũdari d[ebet] venire
ad ih̃m p cordis ↄtritõẽ dicẽs cũ p̃s.
A pctis meis mũda me dñe. Et vo/
lũtas dei pata ẽ dicẽs. volo: mũdare.
id ẽ ſis mũdus. id ẽ dimitto tibi et la
uo te ab oĩ delicto tuo. Eze. xviij. No
lo mortẽ pctõris ſ[ed] volo mag[is] vt ↄuer
tat[ur] p mũdiciã ⁊ viuat et̃nalit[er]. Tãtuz
placet deo mũdicia q[uod] ñ vult habitare
niſi in mũdo corde. Vñ Ber. Balſa
mus ⁊ gr̃a dei vas pu[rum] req̃rũt. Unde
aplus. i. Thes. iiij. Sciat vnuſq̃ſq[ue]
vas ſuũ poſſidere i mũdicia. vas. id ẽ
corpus. Deut. xxiij. Sint caſtra tua
mũda ⁊ nihil appareat i eis feditatis
ne derelinquã te. Itẽ tãtũ plac[et] d[e]o mũ
dicia q[uod] dñs mũdũ hoiez amicũ ſuũ
appellat. p[ro]u. xxij. Qui diligit cordis

mūdiciā amicū habʒ regē.ſ.xp̄m. Jtē
tantū placet deo mūdicia φ ſolū mun
di deū videbūt. Mat.v. Bti mūdo
corde quoniā ipi deū videbūt. Unde
Heb.xij. Seqmi ſctimoniā.i. mūdi
ciā ſine q deū nemo videbit. Debemꝰ
aūt mūdiciā acq̄rere duob; modis.ſ.
p v̄bi dei auditōem. et p purā ꝯfeſſio
nem. De p̄mo.ſ. v̄bo dei d̄r Johā.xv.
Jā vos mūdi eſtis ꝑpt ſmonē quem
audiſtis. Sepe eni ꝯtigit φ pctōr au
dit vnū v̄bū in ſmōe d̄ q̄ capit tātā
ꝯtritōem φ ſi hr̄et mille pctā mortalia
dn̄s dimitteret ſibi oīa. Exēplū Pau
lus heremita vidit hoīes intrātes ec/
cleſiā. int̄ q̄s vidit vnū nigꝝ ꝛ tenebro
ſum vt carbonem. ꝛ duo demōes duce
bant eū cathenatū gaudētes ꝛ ſaltan
tes. ꝛ angeli ſeq̄bant triſtes ꝛ flentes.
Cūqꝫ v̄teret ſe ad orōem ꝛ ad fletū p
eo φ viderat eū ſic cathenatū. ſurgēs
ab orōe vidit eū claꝝ ꝛ pulcꝝ ꝛ ſolutū
ꝛ angelos circa eū letātes. ꝛ demones
remotos ꝯfuſos ꝛ flentes. ꝛ reuelatuꝫ
eſt ei ab angelo φ ille pctōr audito v̄
bo dei ꝯtritus in ecclia mūdatus erat
ab oī pctō. Scd̄o mūdamur p cō
feſſiōem. Un̄ Ber. ad q̄ndā v̄ginem
Ama mūdiciā ob quā amaris. ama cō/
feſſiōem p quā mūdaris Reuera vbi
freq̄ns ꝯfeſſio ibi pulcritudo. Jſtō fi
guratū ē in decē leproſis q̄b; dixit dn̄s
Jte oñdite vos ſacerdotib;. ꝛ factuꝫ
eſt dū irēt mūdati ſunt. Tāta ē v̄tus
ꝯfeſſiōis qn̄ hō ꝯcipit ꝓpoſitū ꝯfiten
di ꝑuſ φ̄ veniat ad ſacerdotē mūdat
ꝛ abſoluit ab oī pctō. ita vt ſi i tali ꝓ/
poſito moreret oīno ſaluaret. Q, aūt
ꝯfeſſio mūdat ptʒ p qd̄dam exēpluꝫ.
Quidā ſctūs ep̄s ſtetit ꝛ vidit mltos
hoīes intrātes [illegible]am. int̄ q̄s q̄dam
habebāt ſanguin[illegible]s facies. q̄dam
nigras. q̄dā ſplend[illegible]s. Deīde vidit
duas meretrices intra[illegible]s habētes ni/
gerrimas facies ꝛ ſangui[illegible] mixtas to/
to corpe difformes. Pꝰ modicū tpuſ
vidit illas reūtentes ſicſolē ſplēdidas
ꝛ rogauit dn̄m vt digrer ſibi viſiōem
illā reuelare. ꝛ ecce apparuit ei angelꝰ
dicēs. Jſte due mlieres mltis ānis me/
retrices publice fuerūt. ꝛ intrātes ec/
cleſiā ꝯfeſſe ſunt ꝛ mūdate ab oīb;
pctīs. Qui ſanguinolētas facies ha/
bebāt iſti ſunt detractores vaniloquia
ꝛ riſus amātes ꝛ vāitates ſecli. Qui
aūt nigras facies habēt iſti ſunt falſa/
rij traditores ꝛ vſurarij. Et recedente
angelo itrauit ep̄s ꝛ retulit pplō Jſta
monent nos φ oēs ꝯfiteri debēꝰ. ꝛ cū
ꝯfeſſi fuerimus oīm noſtꝝ facies mū
date ſunt. Debēꝰ ḡ libēter ꝯfiteri ꝛ au/
dire v̄bū dei vt mūdemur a pctīs no/
ſtris. q; hec ē volūtas dei. Secunda
volūtas dei eſt vt ſimus miſicordes.
Mat.ix. Miſicordiā volo ꝛ nō ſa/
crificiū.i. plꝰ volo miſicordiam φ̄ ali
qd̄ ſacrificiū ſine miſcdia. ꝓuerb.xxi.
Facere miſcdiam plus placꝫ d̄o φ̄ vi
ctime. Debemꝰ aūt in trib; eē miſeri/
cordes.i. eleōſyna ꝝ largitōe.i. ꝓximoruꝫ
ꝯpaſſiōe. in iiuria ꝝ dimiſſiōe. De p̄/
mo Zacha.vij. Miſicordiā ꝛ miſa
tiones facite vnuſqſqꝫ cū ꝓximo ſuo.
Prou.xxi. Qui obturat aurē ſuā ad
clamorē paupis ipē clamabit ꝛ nō ex
audiet. Exemplum d̄ diuite epulone
Lu.xvi. Greg. Qui micā panis laza
ro nō dedit i mūdo miſcdiam q̄ſiuit ī
iferno nec obtinuit. De ſcd̄o.ſ. cordis
ꝯpaſſiōe d̄r i Job q̄ oīa ſua ꝑdiderat

⁊ nõ hẽbat vñ paup[illegible] ueniret habe
bat ꝯpaſſiõem ſe[illegible]ebat. Job. xxx
Flebã q̄ndã ſu[illegible] q̇ afflict⁹ erat ⁊ cõ
patiebat̃ ei aĩa [illegible]ea. De q̄ ꝯmẽdauit
eũ dñs Job [illegible].c. dicẽs. Nũq̇d conſi/
deraſti ſuũ meũ iob ꝙ nõ ſit ſilis ei in
terra. Gre. Pl⁹ ẽ ꝯpaſſio q̃z donũ da/
tũ. nũq̃z ſe ꝯpatit̃ q qđ neceſſariũ cõ/
ſpexerit primo negat. q̇ eid corde cõ
patit̃ paupi de ſeipo dat ⁊ nõ de ſuis
bonis. vñ Gre. Qui extiora largit̃ rez
extra ſeipm p̄bet. q̇ aũt fletũ aut ꝯpaſ
ſionẽ tribuit primo ſuo aliq̇d de ſeipo
dat. De t̃cio. ſ. de iniuriaꝝ dimiſſione
dr̃ Luc̃. vi. Dimittite ⁊ dimittemini.
Eccli. xxviij. Relinq̄ primo nocẽti te
⁊ depcãti tibi pctã ſoluent̃. Vñ Aug⁹ c
Mlta ſunt genera elẽoſynaꝝ q̄ cũ fa/
cimus iuuãt vt pctã nob̃ dimittant̃.
ſ3 int̃ ea nihil eo mai⁹ q̃z cũ ex corde di
mittim⁹ qđ i nos q̇ſq̃z peccauit. Qua
re nõ dimittit q̇s fratri ſuo paꝝ vt ei
dimittat dñs totũ. Quantũ aũt diſ
plicet deo nõ dimittere ptz i ſeruo ne
quã Mat. xviij. Quãtũ ỽo placz di
mittere ptz in q̄dam exẽplo. Duo mi
lites erãt frẽs carnales. q̇ꝝ vnus luſit
cũ ſuo ſuo in ſcacario: ⁊ iactabãt inui
cẽ ỽba iocoſa vt moris ẽ. tãdẽ ſeruus
amiſſo ludo ex ira cũ dño ſuo ꝯtẽde/
re cepit ⁊ eũ int̃fecit clãq̃z receſſit. Tã
dem pnĩa duct⁹ papã adijt: ſcel⁹ illđ
ꝯfitebat̃. cui cũ papa pñiam iniunxiſ
ſet ãmonuit eũ vt ſi fieri poſſz ꝙ frẽz
occiſi placaret. Abijt ille ⁊ iniũctã pe
nitentiã p poſſe pegit. P⁹ lõgũ tpus
venit ad locũ iſtũ vbi frater occiſi mo
rabat̃. ⁊ a nemie ẽ agnit⁹. In die autẽ
paſceues accedẽs ad eũ pcidẽs ante
pedes ei⁹ dixit. Ego ſum ſu⁹ ille q̇ fra
trẽ tuũ occidit. parce mihi ppt̃ illũ q̄
hodie p nob̃ ẽ occiſus. Cũq̃z ſui vel/
lent eũ occidere. ipe miles eleuãs ſuũ
de t̃ra oſculabat̃ eũ. ⁊ delictũ ſibi dimi/
ſit. Cũq̃z miles ille eccliaz itraret. ⁊ cru
cifixũ ſic moris ẽ illa die adorare vel
let: crux illi aſſurrexit. ⁊ accedẽs blãde
amplexabat̃ ⁊ oſculabat̃ eũ dicẽs. q2
hodie ppt̃ me illi q̇ i te deliq̇rat dimi
ſiſti. ego dimitto tibi q̇cq̇d i me vnq̃z
deliq̇ſti. ⁊ vitã et̃nam dabo tibi. Roge
mus dñm ⁊c̃.

Textualis expoſitio

Cum ieſus

ẽẽt annoꝝ duodecim aſcen
dẽtibꝫ pentibꝫ ei⁹. ſ. maria
⁊ ioſeph p̄reputatiuo i hierl'm ſm cõ
ſuetudinẽ diei feſti. ſ. paſce. Ter i an/
no ꝯſueuerũt oẽs iudei i hieruſalẽ ve/
nire. ſ. iſi paſca: pẽthecoſtẽ et ſcenophe
gia. qđ ẽ loi ſrote. Cõſummatiſq̃z die
bus ſeptẽ q̇bꝫ pcelebrabat̃ iſtđ feſtuz.
cũ redirẽt maria ⁊ ioſeph remãſit pu/
er ieſus in hierl'm. nõ ppter negligen
tiã ſed p diuinã puidentiã. ⁊ nõ cog̃/
uerunt parẽtes ei⁹. i. nõ aduerterunt
ꝙ r̃maneret. Cõſuetudo enĩ fuit ſicut
dicit Beda ꝙ cuz iudei ĩbãt ĩ hierl'm
ad feſta. ibant viri i vna turba ⁊ feie ĩ
alia. ⁊ pueri in vtraq̃z ire poterãt. ⁊ ita
ſilr̃ domi ſepati redibãt. Putabat ãt
maria ꝙ ieſus eſſet in turba viroꝝ.
⁊ Joſeph econuerſo putabat ꝙ eſſet
in turba mulierum. Unde ſequitur.
Eſtimantes eum eſſe in comitatu. id
ẽ i turba venerunt iter vnius diei de
Hieruſalem. ſcilicet eodem die quo
egreſſi ſunt de Hieruſalem. et quere

bant eū.ſ.ſcd'a die īnt cognatos ⁊ no/
tos.i.vicinos.⁊ nō inuenīētes eū reu
ſi ſunt in hierl'm.ſ.tcia die.reqrētes cū
Et factū ē pꝰ triduū inuenerūt eū i tem
plo. Ecce deuotio q̄ valet ad ſapiētiā.
ſedētē.ecce hūilitas. qꝛ vbi hūilitas:
ibi ſapia Vñ i medio In medio eteni
attētio.iō ſedebat i medio vt melius
audiret ⁊ itelligeret.nō ꝙ doctrina idi
geret ſed ꝙ nob bonū exēplū docēdi et
adūtēdi daret.doctoꝝ.ecce diſcretio.
Eccli.vi.In medio doctoꝝ ſta.⁊ ſapi
entiā eoꝝ ex corde ꝯiūge.vt oēm nar/
ratōem dei poſſis audire et intrrogare
Ecce diſcipline rectꝰ ordo.Prio audi
re:deinde ex audit̄ diſcutere ⁊ intrroga
re.Eccli.xxxij.Audi tacēs.⁊ ꝓ reuerē/
tia accedet tibi bona grā Stupebant
autē oēs q̄ eū audiebāt ſup prudētia
⁊ rñſis eiꝰ interrogādo ⁊ opponendo.
rñdendo et ſoluēdo.Johes.Nūq̄ ſic
locutus eſt hō.⁊ videntes.ſ.maria et
Joſeph āmirati ſunt. Et dixit mr̄ ad
illū.Fili q̄d feciſti nob ſic vt rmanereſ
nob ignorātib.Ecce alloqt̄ dulciter.
⁊ dixit ſibi vt ptꝫ.qꝛ ñ fuit increpatio
de eiꝰ abſentia.Dic g̊o fili mi dilecte.
q̄d.i.ꝓpt̄ q̄d.Sciebat em̄ ꝙ ihs ñ ſi/
ne cā remāſit.q.d.nos nō fecimꝰ qꝛ ñ
fuit nr̄a negligētia ſꝫ tua volūtas ⁊ ꝓ/
uidētia.Ecce ego ⁊ pr̄ tuꝰ.ſ.ioſeph pr̄
putatiuus dolētes q̄rebamꝰ te.i.cum
magno dolore. In q̄ iſtruimur ꝙ nos
q̄ peccādo deū amiſimꝰ eū cum dolore
cordis q̄rere debemꝰ nō cū gaudio.vñ
Ber.Quō te inueniā o bone ihu quez
mr̄ tua vix dolēs inuenit.Et ait ad il
los ihs.q̄d ē ꝙ me q̄rebatis.ſ.int co/
gnatos ex pte mee mr̄is:cū potiꝰ debe/
retis me q̄rere in domo pr̄is mei.i.i tē
plo.nec ē in [illegible] Beda.Nō ꝙ eū
qſi ſtāū q̄rū [illegible] pr̄ ſit iſinu/
at. [illegible] Nō [illegible] ꝙ i his q̄ pr̄iſ
mei ſunt.ſ.dei:qꝛ [illegible] abeo aliū patrē.
oportet me eſſe.filiꝰ [illegible] ſum ⁊ in ptāte
pr̄is mei.ſic intelligēdū ē de his locꝭ
⁊ in teplo ⁊ in opib.In h̄ loco docuit
ſpūalia tpalib debere ꝑponi.Sequit̄
Et ipi maria ⁊ ioſeph nō intellexerūt
qꝛ nō poterant adhuc plene cape my
ſteria.nō intellexerūt inq̄ꝫ v̄ba q̄ locu
tus ē ad eos.i.q̄d vellet innuere.ꝙ ſic
ad prēm ſic ad ipm ꝑtinet tēpli ⁊ ſpū
aliū gubnatio.qꝛ q̄ꝝ ē vna maieſtas:
hoꝝ ē vna ſedes ⁊ vna domꝰ.nō ſolū
matial'ſed etiā ſpūal'.Joh.xvij.Oia
mea tua ſunt ⁊ tua mea ſunt.Seq̄t.
Et deſcēdit cū eis ⁊ vēit nazareth.glo
ſa.qꝛ deꝰ ⁊ hō erat nūc excelſa deitatis:
nūc infima ꝑfert hūilitatis ⁊ pietatꝭ.
⁊ iō ꝯmēdabil'.Et in h̄ docemur ꝙ nō
ſolū pentib reuerētiā ſꝫ etiā obedien
tiā debemꝰ exhibere.Exo.xx.Honora
prēm tuū ⁊ mrēm tuā.Seq̄t.Et ma/
ter eiꝰ ꝯſuabat oīa v̄ba hec ꝯferēs ea
i corde ſuo.nō ſolū v̄ba ſed etiā facta
vt poſtea euāgeliſtas d̄ his iformaret
Et ihs ꝓficiebat etate.Glo.iuxta na
turā hoīs de infantia ad iuuētutē ꝓce
dendo.⁊ ſapiētia.i.ſapiam q̄ plenus
erat paulatim augendo.⁊ grā.grōſus
erat apd̄ deū et hoīes.vl' ſic.ꝓficiebat
etate q̄ ad crementū corpis.⁊ ſapia q̄
ad intellectū.⁊ grā q̄ ad aīe affectum.
apd̄ deū.i.ad honorē dei.⁊ hoīes.id ē
ad vtilitatē hoīm q̄ i tra habitāt.

De eodem Sermo xxx.

Olētes que
rebamus te.Lu.ij.Quanto

res q̄ ꝑditur ēꝓcioſi[illegible] ec ſi nō iueni tur tāto magis au[illegible]etat dolor. ⁊ ido cū btā ṽgo mar[illegible]ſiuiſſʒ puer̄ ihm ⁊ nō iueniſſet [illegible] nō ē mirū q̄n doluit In h̄ oñditu[illegible] ꝙ illi q̄ ꝑdiderūt ihm peccādo q̄rere debēt eū lachrymabilit̄ ⁊ pſeuerāter. Sed mlti ſunt q̄ q̄rūt et nō iueniūt eū. q̄ neſciūt quō q̄n ⁊ vbi debēt eū q̄rere. Sup h̄ notādū ꝙ tria ſunt neceſſaria ad h̄. ſ. vt ſciam⁹ quō ſit q̄rendus: ⁊ q̄n ⁊ vbi Circa p̄mū nota ꝙ trib⁹ modis ē q̄rēdus. ſ. dolenter: diligent̄ ⁊ pſeuerāter. Prio dēm⁹ eū q̄rere dolēter: ſicut mr̄ q̄rit dolent̄ filiū dilectū quē amiſit. Sic cū lachrymis ⁊ amaritudīe cordis q̄rere dēm⁹ deū quē peccādo amiſim⁹. nō cū gaudio. Un̄ Ber. O bōe ihu quō te cum gaudio iueniā quē mr̄ tua vix dolenſ iuenit. Videm⁹ ꝙ hō cum ꝑdit filiuʒ ꝯmūi mortis iudicio neceſſario eum moriturū lachrymabilr̄ dolet eū ſemꝑ. Sic Jacob doluit incōſolabilr̄ de morte Joſeph. Gen̄. xxxvij. ⁊ ſic ſenex Thobias cū anna vxore doluit de abſentia filij ſui. Thob. x. Immo multi dolēt de amiſſiōe rei tpal' licʒ vniūſal' ſit. q̄nto magis dolere debēt q̄ ſaluatorē ſuū peccādo amiſert. ⁊ cū magniſ lachrymis q̄rere debēt Sic q̄ſiuit eū maria magdalēa. cū audiſſʒ eū ēē in domo ſymōis venit ⁊ ꝓiecit ſe flēdo ante pedes ei⁹: ⁊ iuenit remiſſiōeʒ pctōꝝ. Silr̄ petr⁹ cū negaſſet ſaluatorē ſuuʒ egreſſus fleuit amare. ⁊ iuenit grām.

Scd̄o dēm⁹ q̄rere deū diligent̄ et nō tepide: ſʒ cū magno amore ⁊ maḡ diligētia. ſi eni hō ita diligent̄ q̄reret deū ſicut dragmā ꝑditā ſine dubio inueniret eū. Deut. iiij. Si q̄ſier̄ dn̄m deū tuū ex toto corde inuenies eū. Luce. xv. Que mlier habēs dragmas decē ⁊c. Si g̃ mlier tā diligēter q̄rit dragmā vnā cū tñ adhuc h̄eat nouē. quō tūc nos q̄ tm̄ habem⁹ vnū ſolū deum ſi eū dēꝑdim⁹ cū magna diligētia q̄rere dēmus. q̄ etiā ꝓmittit ſe inueniendū. Mat. vij. Querite ⁊ iuenietꝫ. oiſ eni q̄ q̄rit. ſ. me diligenter iueniet me.

Tercio debem⁹ eū q̄rere pſeuerāter id ē oi tpe. Un̄ ps. Querite faciē eius ſp. q2 ſp indigem⁹: g̃ ſp q̄rere debem⁹. Sed mlti ſunt q̄ nolūt deū q̄rere i ꝓſpitate ſʒ tm̄ in adūſitate. ⁊ ꝓ tāto immittit eis ſepe tribulatōes ⁊ aduerſitates ⁊ ifirmitates ⁊ hmōi. vt q̄ eū i ꝓſpitate q̄rere nolebāt ſaltē ꝯpulſi neceſſitate q̄rāt eū. Iſtud figuratū eſt i Joab q̄ Abſalon q̄rere nolebat niſi p̄us ſuccēderet eius ſegetes. Nota hyſtoriā. ij. Re. xiiij. Et fili⁹ ꝓdig⁹ noluit redire ad prēm niſi cogente iopia. vt h̄r Lu. xv. c. vn̄ Iſa. xxi. Veīt mane et nox. ſi queritis q̄rite ꝯūtimini ⁊ venite. q. d. ſi vultis q̄rere q̄rite. nō ſolū in nocte adūſitatis ſʒ etiā mane. i. i diebꝫ ꝓſpitatis. Scd̄o videndū ē tps q̄n q̄rēdus eſt dn̄s. mlti q̄runt et nō inueniūt: q2 nō q̄rūt tpe ꝯgruo ⁊ debito. Tēpus ꝯgruū ⁊ debitū ē vita p̄ſens. q̄cūqʒ in hac vita q̄rit dn̄m inueniet eū. i futura fruſtra q̄rit q2 n̄ inueniet. Un̄ Iſa. lv. Querite dn̄ʒ duʒ iueniri pt̄. i. dū viuis i hac vita. quia p⁹ hanc vitā iueniri nō pt̄. Un̄ Chriſo. Cū thalam⁹ fuerit clauſus ⁊ itrauerit rex videre diſcūbētes. tūc mal' erit deſpatio. q2 ampli⁹ nō ē loc⁹ vl' tps inueniēdi graꝫ. Un̄ apl's. ij. Chor. vj. Ecce nūc tps acceptabile. ecce nūc di

es ſalutis. q̄ꝛ nũc ẽ tp̄s iueniẽdi miſi/
cordiã. Lu. xiij. Cõtẽdite itrare ꝑ an/
guſtam poꝛtã. dico eni vob̄ ꝙ mlti q̄/
runt itrare ⁊ nõ poterũt. ſicſ fatue ꝟgi/
neſ: q̄bꝫ dꝛ. Amẽ dico vob̄ neſcio voſ.
q. d. nõ intromittã vos mõ: qꝛ nõ in
tromiſiſtis me cũ ad oſtiũ vr̃m pulſa
rẽ. Modo ſtat dñs ad oſtiũ noſtꝝ et
pulſat. nõ opꝫ eũ lõge q̄rere. Apoca.
iij. Ego ſto ad oſtiũ ⁊ pulſo. Apı ḡ ei
cito vt ñ declıet a te. ſi recedet nõ pote
ris eum inuenire. Cum ſponſa dicit
Cantic̄. v. Uox pulſantꝫ dilecti mei.
aperi mihi ſoroꝛ mea: amica mea. ſpo
liaui me tunica mea ⁊ non eram para
ta. ⁊ paulo poſt. ſurrexi vt apirem dile
cto meo: ⁊ ille declinauerat atq̃ꝫ tran/
ſierat. q̄ſiui illũ ⁊ ñ iueni. vocaui ⁊ nõ
rñdit mihi. Nec mirũ. Ad oſtiũ eniꝫ
tuũ pulſauerat ⁊ tu noluiſti apire ei.

Tercio dẽmꝰ attẽdere locũ. mlti ei
q̄rũt dñm ⁊ nõ inueniũt. qꝛ nõ q̄runt
eũ i loco vbi ẽ q̄rẽdꝰ. Tria aũt genera
hoim nõ inueniũt eũ. ſ. auari: ſupbi:
⁊ luxurioſi. Uñ dꝛ Job. xxviij. Ubi i
uenit̄ ſapia. ſ. increata. ⁊ vbi ẽ locꝰ in/
telligẽtie eiꝰ. Mare dicit. nõ eſt i me.
Abyſſus loq̄t̄. nõ ẽ mecũ. nõ iuenit̄ i
terra ſuauit̄ viuẽtiũ Sapia. ſ. icreata
id ẽ deꝰ nõ inuenit̄ i mari. Mare faci/
lit̄ tumet ⁊ aſcẽdit. ⁊ ſignificat ſupbos
q̄ ſe extollũt in coꝛdibꝫ. i illis ñ iuenit̄
dñs qꝛ cũ talibꝫ libẽter hoſpitat̄ dia
bolus. Per abyſſum ſignificat̄ auari
cia. q̄ ẽ ſine baſe. i. fundamẽto. qꝛ aua
rus nõ iplebit̄ pecunia. ⁊ i talibꝫ nõ i/
uenit̄ dñs. Nec etiã inuẽit̄ i terra ſua
uiter viuẽtiũ. i. i coꝛdibꝫ luxurioſoꝝ q̄
viuũt ſ̄m coꝛdis ſui deſideria. Uñ dꝛ
Cãti. iij. c. In lectulo meo q̄ſiui queꝫ
diligit aiame[…]deũ. quẽ merito di
ligere deberẽ. ⁊ no[…]ni. ſ. i lecto volup
tatis. ſꝫ iuenit̄ i pſep[…]pãnis vilibꝫ i
uolutus. Lu. ij. Inue[…]tꝫ infantẽ pã
nis ⁊c̄. In q̄ notat̄ hũili[…]s: qꝛ i coꝛdi
bus hũiliũ inuenit̄ dñs. Inuenit̄ etiã
in tẽplo. nã mr̄ eiꝰ maria ⁊ ioſeph iue
nerũt eũ i tẽplo. Per tẽplũ q̄d domuſ
oꝛõis dicit̄ ſignificat̄ ꝙ deꝰ inuenit̄ i de
uotõe oꝛõis ꝑ interna dulcedinẽ. vñ
Hugo in ꝑſona aıe. Quid ẽ illđ dul/
ce q̄d in recoꝛdatõe dei aliq̄ñ me tãge
re ſolet. ⁊ tã vehemẽter tãq̃ꝫ ſuauit̄ af/
ficere ſolet: vt iã tota a meip̄a alıener
⁊ neſcio q̄ abſtrahi incipiã. ſ̄bito ei in
nouoꝛ ⁊ bñ mihi eſſe incipit vltra q̄ꝫ
dicere ſufficiã. Nunq̄d ille ẽ dilectus
meꝰ. q̄ſo dic mihi vt ſi denuo venerit
obſecrem eũ ne recedat ſed ſp̄ mecũ ꝑ
maneat. Et rñdet Hugo. Uere ẽ dile
ctus tuꝰ q̄ viſitauit te. venit nõ vt to
tũ ſe infundat ſꝫ vt guſtãdũ ſe p̄beat.
⁊ vt ad affectũ trahat. ⁊ in fu[…]uro ſ[…]ti
bi ip̄petuũ dabit poſſidendũ

Dñica poſt octauas epiphanie.
Sermo xxxi.

c **Antate dño** id ẽ cãticis laudate dñm qꝛ
mirabilia fecit. annũciate h̄
i vniũſa t̄ra. Iſa. xij. c. Uerba ꝓpoſi
ta ſunt ſc̄pta i ep̄la hodierna. In q̄bꝫ
facit ꝓpha duo. Pr̄io hortat̄ noſ ad
laudãdũ deũ ꝓpt̄ mirabilia q̄ ꝓpt̄ no
ſtrã ſalutẽ opatus ẽ dicẽs. Cãtate do/
mino qꝛ mirabilia fecit. Sc̄d̄o hor/
tat̄ nos ad p̄dicandũ ſiue annũciãdũ
ꝑplis mirabilia eiꝰ. Uñ ſ̄bdit. annũ/
ciate h̄. Quapꝛopt̄ ad laudẽ ⁊ hono/

rem dei intẽdo vob[illegible] nuq̄ de mirabilibꝫ
eiꝰ p̄dicare. ſed [illegible] auxiliũ eiꝰ iplore
mus ꝛc. S[illegible]dũ mirabilia dei no/
bis exhibita [illegible]nt īfinita int̄ q̄ ſꝫ duo
q̄ ſup oīa ſunt mirabiliſſima. Primũ
ē dei īcarnatio. Scdm̄ ē corpis eiꝰ cō/
ſecratio. Circa p̄mũ nota ꝙ īcarna/
tio dei fuit mirabilis ꝓpt̄ duo. Prio
qꝛ mirabilibꝫ ſignis anteq̄ꝫ fieret fuit
p̄figurata. Scdo fuit mirabilibꝫ ſig/
nis manifeſtata. Circa p̄mũ nota ꝙ
incarnatio xp̄i fuit mirabilibꝫ ſignis
longo tp̄e ante p̄figurata. Prio p virgā
q̄ floruit ſb aaron. Scdo p velluſ
qd̄ maduit ſb gedeon. Tercio p por/
tam quā vidit Ezechiel. Quarto per
montē quez expoſuit daniel. De p̄mo
ſcꝫ v̄ga aaron legit̄ Nũe. xvj. vbi d̄r.
ꝙ Chore Dathan ⁊ abyron ꝯtēdērt
ꝓ ep̄atu ꝯ aaron. idcirco cũ ducētiſ q̄n
q̄gīnta ꝯplicibꝫ ſuis pierunt. et terra
apta ē ſb pedibꝫ dathan ⁊ abyron. et
deglutiuit eos. tũc iratꝰ pplus voluit
moyſen ⁊ aaron lapidare. vēit ignis
de celo ⁊ ꝯbuſſit de pplo ſuo q̄ttuordecim
milia. ſꝫ aaron arripiēs thuribulũ
cucurrit int̄ viuoſ ⁊ mortuos ⁊ ſtāſ
ꝓ pplo deprecatus ē ⁊ plaga ceſſauit.
Tũc moyſes accepit v̄gas duodecim
⁊ ſcripſit in eas duodecī noīa rogans
dn̄m vt daret eis ſignũ vt ſcirēt quez
vellet hr̄e in ep̄m. Eadē nocte v̄ga aa
ron in q̄ erat nomē eiꝰ ſcp̄tũ floruit et
amigdala tulit. Per iſtd̄ icarnatio d̄i
ē p̄figurata. p virgā aaron q̄ ſola int̄
oms floruit ſignificat̄ maria quā dn̄ſ
ſolā inter oēs virgines in mr̄ez elegit.
p hoc ꝙ ꝯ natura floruit ſignificat̄ ꝙ
maria ꝯ ꝯmunez curſum nature ſine
viro ꝯcepit. p h̄ ꝙ amigdala tulit qd̄
cibꝫ dulcis ē ſignificat̄ ꝙ maria ꝓtulit
nobis celeſtē cibũ. ſ. chriſtũ q̄ nr̄ cibꝫ
factus ē dulciſſimꝰ. Joh. vi. Ego ſuꝫ
panis viuus qui de celo deſcendi. Si
quis manducauerit ex h̄ pane viuet
in eternũ ꝛc. De ſecũdo ſigno. ſ. vel
lere gedeonis legit̄ Judicũ. vi. Gede
on fuit iudex et dux ſup filios iſrl̄. qui
cum deberet pugnare ꝯ q̄ttuor reges. ſ.
Oreb Zeb Zebee ⁊ ſalmana. dixit
ad dn̄m. Si ſaluũ facies p manũ me
am populũ iſrael ſicut locutus es po/
nā vellus hoc lane in terrā. ſi ros i ſo
lo vellere fuerit ⁊ in omni terra ſiccitaſ
ſciam ꝙ p manũ meā ſicut locutꝰ es li
berabis pplm̄ iſrael. factũq̄ꝫ ē ita. Per
iſtud ſignificat̄ incarnatio dei. ſic̄ eniꝫ
ros repleuit totũ vellꝰ ſolũ: ⁊ tota ter
ra ſicca p̄manſit. ſic Maria v̄go ſola
in toto mũdo replet̄ rore celeſti. id eſt
filio dei. ⁊ ſicut vellus cepit rorē ſine de
trimento: ſic maria filiũ dei. Vñ pſal.
Deſcendit ſicut pluuia in vellꝰ. De
tercio ſigno ſcilꝫ porta ezechiel̄ nota.
Cũ ezechiel eſſet ī captiuitate babilo
nis ⁊ cogitaret de tēplo qd̄ fuit hieroſo
lymis ⁊ diſpoſitōne eius. tũc oſtendit
ei dn̄s ſpũale templũ qd̄ erat fere per
omnia ſil̄e tēplo ſalomōis. in q̄ tēplo
cũ vidiſſet multa mirabilia: int̄ cete/
ra vidit vnā portā clauſam. ⁊ dictum
eſt ei ab angelo. Hec porta clauſa erit
⁊ vir nō trāſibit p eam. et erit clauſa ī
ſempiternũ. Per h̄ etiā ſignificat̄ icar
natio chriſti. qꝛ ſicut dn̄s trāſiuit per
portā clauſam. ita chriſtus natus eſt
de maria virgine: ipſa in partu virgo
permanente. Non eſſet mirum ſi ho
mo tranſiret per portam apertam. ſed
ſi tranſiret per clauſam portam hoc

eſſet valde mirabile. Tal' ē differētia inter mlierē pgnātē ⁊ btām v̾ginē mariā. Sic ei lumē ſolis trāſit p vitreā fenestrā ⁊ clauſam ſine ei⁹ fractōne. ſic xp̄s nat⁹ ē de maria v̾gine ip̄a icorrupta pmanente. De q̄rto ſigno .ſ. mōte daniel' legit Dañ. ij. c. Nabuchodonoſor rex babylōis vidit ſomniū horribile. ⁊ pterrit⁹ de viſiōe euigilauit: et oblit⁹ q̄d viderat. Cōuocat̄ oib⁹ magis ſuis ↄminabat̄ eis mortē ſi ñ dicerēt ei ſomniū ⁊ interp̄tatōnem ei⁹. q̄ dixerūt. Nō ē ſb celo q̄ poſſet h̄ facere. ſꝫ dic nob̄ ſomniū ⁊ dicem⁹ tibi interp̄tatōem. Tūc p̄cepit rex oēs ſapiētes interfici. Et ingreſſus ē daniel qui erat ibi captiuus. rogauit īducias p vnā noctē a rege. Et nocte cū eēt ī oratōib⁹ reuelatū ē ei myſteriū. ⁊ igreſſus ad regem ait. Tu videbas corā te ſtatuā ḡndē. i. imaginē. cui⁹ caput ⁊ collum erāt de auro: pectus ⁊ brachia ex argēto. vēter ⁊ femora ex ere. tibie aūt ferree. pedū q̄dā ps ferrea. q̄dā ps fictilis. i. terrea. Poſt hec videbas mōteꝫ magnū. de q̄ mōte lapis abſciſus ē ſine manib⁹. lapis ille pcuſſit ſtatuā in pedib⁹ ⁊ ↄtriuit eā. Per iſtd̄ iteꝝ ſignificat̄ īcarnatio xp̄i. Per imaginem quā vidit rex ſignificat̄ p̄ſens ſeculuꝫ. In imagie illa erat triplex mat̄ia Prima p̄cioſiſſima. ſ. auꝝ ⁊ argentū. Secūda fortiſſima. ſ. es et ferruꝫ. Tercia viliſſima. ſ. lutū. Per iſtā triplicē materiā ſignificant̄ tria que erāt ī mūdo. Per p̄cioſum. ſ. auꝝ et argentū ſignificat̄ auaricia. Per fortē materiā ſignificat̄ ſupbia. Per vilē. ſ. lutū ſignificatur luxuria. Iſta tria ſunt q̄b⁹ tot⁹ mūdus repletus ē. Vñ dr̄. i. Joh. ij. Oē qd̄ eſt in mūdo a͞t eſt ↄcupiſcia carniſ aut ocloꝝ: aut ſupb[ia] vite. Sic pꝫ de ſtatua. Poſt hec abſ[ciſ]ſus eſt lapis ſine manib⁹. i. chriſt⁹ na[t]⁹ eſt de maria virgine ſine viro. ⁊ lapis ille deſtruxit imaginē illā. i. mūdi vanitatē p doctrinam ⁊ exēpla. In h̄ q̄ factus ē puer deſtruxit ſupbiā. In h̄ q̄ factus ē paup deſtruxit auariciā. In h̄ q̄ de v̾gie naſci voluit deſtruxit luxuriā. Vñ in nocte natiuitatis oēs ſodomite p totū mūdū mortui ſunt. Circa ſcd̄m nota q̄ natiuitas ſua māifeſtata fuit q̄ttuor mirabilib⁹ ſignis. Primū ī vineis engaddi q̄ balſamū pferūt. q̄ ī eadē nocte cū xp̄s nat⁹ ē floruerūt ⁊ fructū ptulerūt ⁊ liq̄rē dederūt. Per h̄ q̄ floruerūt ſignificat̄ q̄ ille nat⁹ eſſet quē Iſaias ↄ naturā d̾ btā v̾gine pphauerat naſciturū. Per h̄ q̄ liq̄rē balſami dederunt ſignificat̄ q̄ ille nat⁹ eſſꝫ q̄ p v̾gā aaron florētē fuerat p̄figuratus. Per h̄ q̄ fructū ↄ naturā ptulerūt ſignificat̄ q̄ ille natus eſſet qui balſamo ſanguinis ſui mūdū de et̾na morte eēt redēpturus. Scd̄m ſignū fuit ī templo pacis qd̄ rome corruit. q̄r tpe illo qñ xp̄s naſci voluit p totū mūdū pax fuit. de q̄ mltū gauiſi romani tēplum pacis ↄſtruxerūt pulcerrimū. ⁊ poſuerūt in illd̄ imaginē romuli q̄ p̄mo romā ↄſtruxerat. et q̄ſierūt ab ydolo appollinis q̄ꝫdiu tēplū iſtd̄ ſtare poſſet. Qui rñdit Quouſqꝫ v̾go pareret At illi dixerūt. ḡ ineт̾nū ſtabit. īpoſſibile eni putabāt q̄ v̾go pareret. ⁊ id̄ ſcp̄ſerunt ſup oſtiū tēpli. Templū pac̄ in eternū. Sed in illa nocte q̄ v̾go pepit templū corruit. ſic v̾ginē pepiſſe nūciauit. Terciū ſignuꝫ fuit qd̄ ſibilla

ōndit imꝑatori. Cū eñ octauianꝰ auguſtꝰ ꝑ totū mūdū fecíſſʒ pacē volebāt romāi eū ꝑ deo colere. tūc iꝑator q̄ſiuit ab illa ꝓphetiſſa ſi eēt aliq̄s maior eo aliq̄n naſcituꝛ. At illa ī die natiuitatis dñi ōndit ei circulū aureum circa ſolē. ⁊ i medio circli virginē pulcerrimā pueꝝ ī brachio tenentē. ⁊ dixit ſibilla ceſari. Hic puer maior te erit. Tūc rex ꝑcepit ne deꝰ ceſo deꝰ vocaret. Quartū ſignū ē ſicut dic̄ Chriſo. Cū tres magi ī oriēte eēnt ī q̄dam monte ⁊ orarent vt ſtella de q̄ ꝓpheta uerat Balaam eiſ ōnderet. apparuit q̄dā ſtella ī aere. in q̄ apparuit forma pulcerrimi pueri. q̄ puer habuit ī capite crucē ſplēdidā. ⁊ audierūt vocem dicētē. Jte velocit̄ in iudeā. ibi inuenietis nouū regē iudeoꝝ natū. Qui ſtatim ꝑgentes tredecimo die venerunt in hierlm dicētes. Ubi ē q̄ natus ē rex iudeorū. Uidimꝰ enim ſtellā ⁊c. De iſto require ī epiphania dñi.

extualis expoſitio

v

Enit ieſuſ ad

iohem a galilea ī iordanē vt baptizaret̄ ab eo. Chriſ. Nō qꝛ ipe remiſſiōem pctōꝝ reciperet ꝑ baptiſmū ſʒ vt ſctificatas aq̄s relinq̄ret ꝑ modū baptizādi. Aug. Jō baptizari voluit qꝛ voluit facere qđ aliis baptizandis imꝑabat faciēdū. Hiero. Jō aūt baptizari voluit ī baptiſmate ſuo vt baptiſma ꝯfirmaret. Johes āt ꝓhibuit eū ꝑ hūilitatē dicēs. Ego debeo a te baptizari ⁊ tu vēis ad me. Reſpōdēs ihs dixit ei. Sine mō. i. ꝑmitte ipleri id ad qđ veni. ſic eñ decʒ nos id ē me ⁊ te iplere omnē iuſticiā. i. ꝑfectam hūilitatē. tūc dimiſit eū. i. aſſenſum ꝑbuit vt baptizaret eū. baptizatus aūt ihs ꝯfeſtim aſcēdit de aq. Rabanus. Quia ĝ nob dñs ſui corꝑis ītinctu baptiſmi lauacrū dedicauit. vt nob poſt acceptū baptiſma celi aditū patere ⁊ ſpm̄ ſctm̄ dari demonſtraret. Uñ ſeq̄t̄. Et apti ſunt celi ⁊ vidit ſpm̄ ſctm̄ ſic colūbā deſcēdentē ⁊ veniētē ſupra ſe. Et ecce vox đ celo dicēs. Hic ē filꝰ meꝰ dilectꝰ ī q̄ mihi bñ ꝯplacui. id ē placitū meū ꝯſtitui vt ꝑ eū placitū implerē. i. hoiēʒ liberarē. ipʒ audite

De eodem Sermo xxxiij.

ſ

Jc noſ decʒ

implere omnē iuſticiā. Mathei. iij. glo. i. ꝑfectā hūilitatem. Sup iſto ꝟbo dicit glo. qꝛ triplex eſt hūilitas. ſ. ſufficiēs. abūdās ⁊ ſupabūdans. Hūilitas ſufficiēs ē ſbdere ſe maiori ⁊ nō ꝑferre ſe eq̄li. Abūdās eſt ſbdere ſe eq̄li ⁊ nō ꝑferre ſe minori. Supabūdās ē ſbdere ſe miori. Hāc habuit xps qñ ſbdidit ſe iohi ī baptiſmo. Jn h̄ euāgelio hortat̄ nos exemplo ſuo dominus ad ꝑfectā hūilitatē q̄ maxime ē nob neceſſaria ad ſalutē. qꝛ đꝛ Lu. xiiij. Ois q̄ ſe hūiliat ī h̄ ſeclo exaltabit̄ ī futuro ⁊ ecōtra. Sciendū aūt qꝛ mlta ſunt q̄ pñt nos ad hūilitatē ꝓuocare. Primū eſt exēplū hūilitatis xpi. Uñ Augꝰ. Hūiliauit ſe xps ꝓnceps tuus ⁊ tu ſupbiſ. caput hūile aſſit. mēbꝝ ſupbū abſit. Unde Ber. Intolerabil̄ prudētie ē vt vbi ſe maieſtatis dñs exinaniuit infleť vermiculꝰ ⁊ tumeſcat. Fuit aūt xps hūil̄

in ingreſſu ⁊ egreſſu. Uñ Aug. O q̄n
ta hūilitas xpi. hūiliauit ſe vſq₃ ad i/
carnatōem. vſq₃ ad mortalitat; hūa/
ne ꝑticipatōz. vſq₃ ad diaboli tēptati
onē. vſq₃ ad ppli deriſiōz. vſq₃ ad ſpu
ta. ad vīcula alapaſ ⁊ flagella. vſq₃ ad
mortē. Et ſi nimiſ paꝝ ē d genere mor
tis aliq̄d ē addēdū. mortē āt ñ quāli/
bet ſ₃ crucis q̄ ignominioſior eſt. Ecce
habeſ hūilitat; exēplū: ſupbie medica
mentū. Quid ḡ itumeſc; o hō. o pelliſ
morticina q̄ tēdis. o fomes fetida q̄d
iflaris. Uñ Ber. Quid magis admi
randū. q̄d mag; deteſtādū. q̄d graui⁹
puniēdū q₃ ꝙ vides dei filiū i reḡ celo/
rū ſummū nouiſſimū factū i r̄gno ho
minū. apponat adhuc hō ſe magnifi
care ſup t̄rā. Aug. Medicina tumo/
ris eſt hūilitas ſaluatoris. Erubeſcat
hō eſſe ſupbꝰ ꝑ q̄ hūilis fact⁹ eſt deus
De hūilitate xpi rq̄re d natitate xpi i
ſmōe. Paruulus nat⁹ ē nob ⁊ fili⁹ da
tus ē nob ⁊c. vt ſup̄. Scd̄o pt nos
ad hūilitatē ꝓuocare ꝯſideratio ꝓp̄e
fragilitatis. Ber. Ad exercitiū hūili/
tatis ꝓdeſt aſſidua mēoria ꝓp̄e fragi
litatis. Aug. Hūilitas ē ex ītuitu pro
prie ꝯditōis ⁊ ſui ꝯditoris volūtaria
mentis iclinatio. vt dicit Ber. Uide
o hō vnde veneris ⁊ erubeſce. vbi ſis
⁊ igemiſce. q̄ vadis ⁊ ꝯtremiſce. Itē at
tende q̄d fuiſti añ ortū. ⁊ q̄d es ab or/
tu vſq₃ ad occaſum. ⁊ q̄d eris p⁹ hanc
vitā. ꝑfecto eni ſcis ꝙ nō eras: poſtea
de vili materia es fact⁹. mēſtruali ſan/
guine nutritus. viliſſimo pāno iuolu
tus. Attēde ad quē finē tēdas. cinis
es ⁊ i cinerē ibis. Qd̄ attēdēs abraa₃
dixit Geñ. xviij. Loq̄r ad dñm meū
cū ſim cinis ⁊ puluis. Jō iponit nob

cinis vt attēdam⁹ finē noſtꝝ ⁊ fragili/
tatē n̄ram vt hūiliemur. Uñ Berñ.
ad Eugeniū papā. Salubr; copula
eſt vt cogitās te ſummū pōtificē atten
das pariter te viliſſimū cinerē ñ fuiſſe
ſed eſſe. Legit̄ de rege Criſcaſe i ſpecl̄o
hyſto. Cū videret corā ſe exercitū inu
merabilē attendēs ꝙ tot⁹ ille exercit⁹
infra centū ānos ꝯūtēd⁹ eēt i puluerē
vilē dixit. Regē tāti ⁊ tā magni exerci
tus me vocāt hoies. ego ꝟo me fateor
eſſe vilē regē ſup viliſſimū puluerem.
Uñ Ber. O hō attēde q̄s te fecit. d q̄
te fecit. q̄lē te fecit. De⁹ ē q̄ te fecit vt eū
timeas. De t̄ra fecit te vt ñ ſupbias.
⁊ ad imaginē ſuā te fecit vt eū diligas
Ad q̄d eni fecit te niſi vt ad finē debi/
tū tendas. et̄na q̄ras ⁊ caduca ſpnas
Pauo viſis pulcris pēnis ſupbit. ex/
tēdit caudā vt rotā. ſed viſis vilibꝰ pe
dibꝰ deponit caudā. Sic hō viſa ſua
vilitate ⁊ fragilitate hūiliat̄ itra ſeipm̄
Gre. Quāto mag; q̄ſq₃ ſeipm̄ videt:
tāto minus ſibiipi plac₃. ⁊ q₃to maio
ris ḡre lumē ſibi rcipit: tāto ampli⁹ ꝙ
de ſe plāgere debeat agnoſcit. Tercio
pōt nos ad hūilitatē ꝓuocare mēoria
mort; Ecci. vij. In oibꝰ opibꝰ tuiſ me
morar̄ nouiſſima tua ⁊ i et̄nū ñ pecca
bis. Ber. Nouiſſima hois cinis ⁊ ꝟ
mis. Uñ antiq̄ p̄res hūiliauerūt ſe: ⁊
poſuerūt cinerē ſup cinerē. i. ſup caput
i memoriā mort;. Uñ ꝯſuetudo fuit
impatoris q̄ndā ꝙ p̄ma die coronati
onis ferens latom⁹ diūſa genera mar
morū dixit. Uideat dñſ impator d q̄
genere marmoris velit ſibi fieri ſepul
crū. h̄ fiebat vt p memoriā mort; hūi
liaret̄. Legit̄ eni ꝙ Johēs p̄iarcha fe
cit ſibi ſepulcrū impfectū. ⁊ i magnis

feſtiuitatib⁹ cū eſſꝫ in loco honorꝭ cōſtituerat ſibi quer[illegible]lā q̄ diceret ei. dn̄e imꝑfectū ē ſepulcrū tuū iube illō ꝑfici qꝛ neſcis qua hora mors vēit Quarto pōt nos ad hūilitatē ꝓuocare cohabitatio hoīm hūiliū ꝛ paupeꝝ ꝛ eorū ꝯuſatio. Legiẜ ei Eccī. xiij. c. Qui cōicat ſupbo induet ſupbiā. ꝛ ecōtra qui ꝯmūicat humilib⁹ addiſcet hūilitatem. ꝑs. Cum ſancto ſanct⁹ eris. Vn̄ legiẜ ꝙ Odo eps pariſieſis ſp deſpectos paupes ante ſe poſuit in mēſa ꝛ alios a latere. Req̄ſitus aūt quō iſtos deſpectos ſic poſſet tolerare. Rn̄dit ꝙ q̄dā nobilis rex hoc ipm̄ docuerat. ſ. Job dicens. Viſitās ſpeciē tuā nō peccab.

Quinto pōt hoiem ad humilitatē ꝓuocare multiplex vtilitas hūilitatꝭ. Require infra poſt feſtū trinitatis in ſmone. Humiliamini.

De eodem Sermo xxxiij.

Lete cū fletibus. ad Ro. xij. In hac epiſtola apl's hortaẜ nos ad mlta. inter cetera hortaẜ nos ad flendū.

Sciēdū āt ꝙ flere debem⁹ multipliciter. Primo debem⁹ flere pctā noſtra. Vn̄ Iſid. Eſto tā ꝓnus ad lamēta ſicut fuiſti ad peccata. quia eni pctā grauia deſiderāt lamēta. ꝑs. Exit⁹ aqꝛ deduxerūt ocli mei: qꝛ nō cuſtodiert legem tuā. Hoc mō fleuit ſctūs Petr⁹ qn̄ dn̄m negauerat. Mat. xxvi. egreſſus foras fleuit amare. Hiero. Petꝛ ter dn̄m negantē amare lachꝛyme i locū ſuū reſtituert. Amb. O petre doce me q̄d ꝓfuert tibi lachꝛyme tue. ſꝫ docuiſti ilico. Nam ſi lapſus es anq̄ꝫ fleres poſtq̄ꝫ fleuiſti elect⁹ es vt alios regeres. Gre. O petre lachꝛyme tue culpas abluūt. gratiā reſtituūt. ꝛ maiora ꝓmittūt Hoc mō fleuit etiā maria magdalena ꝛ dimiſſa ſunt ei peccata multa. Aug⁹. Sciat ſe culpabiliẜ durum q̄ defleт damnū tpale vl' mortem amici ꝛ dolorē pctī lachꝛymis nō oſtēdit. Sed fletus iſte debꝫ fieri cū ꝓpoſito āmodo nō peccādi. Hiero. Qui ē pctōꝛ pctā ſua deplāgat ꝛ āmodo peccare caueat. Grego. Qui eni pctā ſua plāgit nec tn̄ deſerit pene gꝛuiori ſe ſbijcit. Bern. Luctus eoꝝ q̄ ꝑſeuerātiaꝫ nō habēt nō mereẜ ꝯſolatōem. Alioſ inquit lugētes video ſed ſi de corde lachꝛyme ꝓcedant nō taꝫ facile ilico ſoluerenẜ in riſuꝫ. Nūc aūt cū abūdāti⁹ ocioſa ꝛ ſcurrilia v̄ba ꝓfluant p⁹q̄ꝫ lachꝛyme. lachꝛymas h̄ mōi de his eſſe nō arbitroꝛ quib⁹ ꝯſolatio diuia promittiẜ. q̄nquidem poſt illas tā faciliẜ conſolatio vilis admittiẜ. Delicata ē eni diuia cōſolatio nō dabiẜ admittētib⁹ alienā. Debem⁹ ḡ ꝑſeuerāter deflere pctā n̄ra. Hunc fletum docuit nos xp̄s p h̄ ꝙ i cruce fleuit. ſic dꝛ ad Heb. v. Crux eni deſigt ſtatū pn̄ie. Scd̄o dēm⁹ flere ꝓ pctis alieis vl' alioꝝ. Eccli. xxij. Sup̄ mortuū ploꝛa defic̄ eniꝫ lux ei⁹. ſup̄ fatuū ploꝛa deficit ei ſenſu. Per moꝛtuū ꝛ fatuū ſignificaẜ pctōꝛ q̄ ꝑ pctm̄ ſeipm̄ iterficit i aīa. de h̄ debemus flere n̄ gaudere. Hiere. ix. Quis dabit capiti meo aquā ꝛ oculis meis fontē lachꝛymarum: et ploꝛabo die ac nocte interfectos filie populi mei. Eccleſiaſtici. xxxviij. Fili in moꝛtuū. ſcꝫ i anīa produc lachꝛymas. ꝛ quaſi dura paſſus icipe lachꝛymare. i. ploꝛa cū

13

q̄ moꝛit̄ in aīa ac ſi moꝛtē paſſus eſſꝫ i
coꝛpe. et mlto plus. Ber̄. Nunq̄ȝ ſunt
viſcera in te pietatꝭ q̄ plāgꝭ coꝛpꝰ a q̄
receſſit aīa. ꝛ nō plāgis aīam a q̄ r̄ceſ/
ſit deus. Sed heu mlti deflent magis
moꝛtē coꝛpis q̄ȝ aīe. Cōtra q̄s dicitur
Hiere. xxij. Nolite flere moꝛtuū i coꝛ
pe neq̄ȝ lugeatis ſup eū fletu. Plāgite
eū q̄ egredit̄. ſ. d eccl̄a. i. q̄ peccādo egre
dit̄ de ꝯmūiōe oīm ſctōꝝ. ꝛ a ꝑticipa
tōe oīm bonoꝝ q̄ fiūt i ecclīa. Sic fle/
uit Samuel ſup ſaul. qn̄ peccauit ꝑ i/
obedientiā. ꝛ dn̄s eiecit eū de reḡ. i. Re
gū. xv. Hūc fletū docuit nos dn̄s qn̄
fleuit ſup lazaꝝ moꝛtuū Joh. xi. La/
zarus enī moꝛtuꝰ ꝛ fetēs ſignificat pec
catoꝛē i moꝛtali pctō exn̄tē. Tercio
dēmꝰ flere miſeriā ꝓximoꝝ pctōꝝ per
ꝯpaſſiōꝫ. Ro. xij. Flere cū flētib9 debe
tis. Job. xxx. Flebā q̄ndaȝ ſup eo qui
afflictꝰ erat ꝛ aīa mea ꝯpatiebat̄ pau
pi. Eccī. vij. Nō deſis ploꝛātib9 i ꝯſo
latōe. ꝛ cū lugentib9 ambula. Hiere.
xiij. Ploꝛās ploꝛabit aīa mea ꝛ oculꝰ
meꝰ deducet lachꝛymas. qꝛ captus eſt
grex dn̄i mei. Hoc mō fleuert̄ cū Job
amici eiꝰ. Job. ij. Uidentes doloꝛem
iob poſuerūt puluerē ſup caput ſuum
ꝛ ſederūt cū eo i terra ꝛ fleuerūt. Hūc
fletū docuit nos xp̄s cū defleuit deſtru/
ctōem hierl̄m. Lu. xix. Uidens ieſus
ciuitatē fleuit ſup eā. Itē fleuit qn̄ vi/
dit mariā magdalenā flētē. Joh. xi. c.
Et lachꝛymatꝰ ē ih̄s. Gre. dic. Plus
eſt ꝯpaſſio q̄ȝ donū exterioꝛa largiēs. rē
enī extra ſeipm ꝓbet. q̄ aūt fletuȝ ꝛ tri
bulatōem tribuit ꝓxio de ſeipo aliq̄d
dat. Quarto flere debemꝰ ꝑ dilectō
ne patrie ſiue deſiderio viſiōis diuine
Ps. Sup flumīa babylōis illic ſedi
mus ꝛ fleuimus. Gre. Cōtēplet̄ mēs
q̄ ſit̄ illi āgeloꝝ choꝛi: q̄ ſocietas ſctōꝝ
ſpūuȝ. q̄ maieſtas eťne viſiōis dei. ꝛ am
plius plangit. qꝛ bonis ꝑennib9 deeſt
quā ipa flebat ꝑus qn̄ mala eťna me
tuebat Irriguū q̄ppe ſupiꝰ accipit aīa
cū ipa ſe laſciuijs celeſtis regni deſide
rio affligit. Irriguum ꝟo iferiꝰ accipit
aīa cū iferni ſupplicia metuendo ꝑti/
meſcit. Legit̄ de ſctō Arſenio q̄ ſp ſu/
dariū ferebat ꝓpt̄ fluenta lachꝛymā/
rū ex deſiderio ſaluatoꝛis. Silr̄ ꝛ Pe/
trꝰ. Un̄ Dauid. Fuerūt mihi lachꝛy
me mee panes die ac nocte dū dicitur
mihi q̄tidie vbi ē deus tuꝰ. Augꝰ. Da
mihi dn̄e in h̄ exilio panē lachꝛymaꝝ
quē eſurio ſup copiā deliciaꝝ. Grego.
Luctu ſuo anīa paſcit̄ cum ad ſupna
gaudia flēdo ſbleuat̄. ꝛ intus q̄dē do/
loris ſui gemitū tolerat. ſȝ eo refectōis
pabulū ꝑcipit q̄ vis amoꝛis ꝑ lachꝛy
mas emanat. Quito dēmꝰ flere ex
deuotiōe. qn̄. ſ. aīa ex dulcedie dei exp/
ta deflet abſentiā ſpōſi ſui xp̄i. Augꝰ.
Quāto q̄ſq̄ȝ ſanctioꝛ ꝛ ſctis deſiderijs
plenioꝛ tāto eiꝰ in oꝛōe fletus vberioꝛ
Impatiēs ei amoꝛ eſt. nec lachꝛymis
mediꝰ fit niſi amoꝛi det̄ qd amat̄ Ex
emplū. Dn̄a q̄dā deuota delicias ſecu
lares fugiēs toto deſiderio ad ſupna
anhelabat. ꝛ ꝑcipue circa infantiā xp̄i
mltū afficiebat̄. ꝛ freq̄nt̄ rogabat dn̄ȝ
vt oñderet ſibi faciē puericie ſue. ꝛ ec/
ce in q̄dā feſtiuitate natal' dn̄i ipa ſo/
la exiſtēte in oꝛōib9 ꝛ flēte ex deſiderio
ſaluatoꝛis apparuit q̄dā puer pulcer
rimꝰ arridēs ei Ipa āt neſciēte q̄s eēt
q̄ſiuit puer ab ea ſi ciret Aue maria
Illa r̄ndit. ſcio. Cui puer. Dic mihi.
ꝛ fecit. Et cū diceret. ꝛ bn̄dictꝰ fructꝰ

ventris tui. dixit puer. ego ſum ille. et euanuit. Illa vero lachrymādo clamauit. Reūtere puer chariſſime ꝑ triginta dies nō ceſſans clamare et flere. et ecce triceſima die vēit ihs dicēs. Ueni ad me dilecta mea qꝛ delicias ſecli fugiſti ꝛ in me delectata fuiſti. veni ꝛ ꝑcipe delicias q̄s tibi ꝑꝑaui. ꝛ illa ſtatiʒ expirans migrauit ad xp̄m. Ad queʒ nos ꝑducat ꝛc.

Textualis expoſitio

Nuptie facte ſunt i chana galilee. Joh. ij. Quidā dicūt ꝙ ſpōſus illaꝝ nuptiaꝝ fuit iohes euāgeliſta ſʒ n̄ ē ꝓbabile. qꝛ nuptie iſte facte ſꝰ pꝰ vocatōem aplo꞊ꝝ. q̄bꝰ interfuit iohes. Un̄ n̄ eſt credibile ꝙ poſtea receſſerit vt vellet vxorē ducere q̄ hucuſqꝫ ꝟgitatē ſuauerat. Jn chana galilee. Chana ē nomen ville. in q̄ facte ſunt nuptie i ꝓuincia galilee. ꝛ erat mr̄ ieſu ibi vocata ad nuptias. vocatꝰ ē aūt ꝛ ihs ꝛ diſcipuli eiꝰ. forte iō vocati ſunt. qꝛ ꝯſanguinitate ꝯiūcti erāt. ꝛ deficiēte vino in iſto ꝯuiuio: qḋ fuit ſignū pauꝑtatis. dicit mr̄ ieſu ad eū. vinū nō habēt ſpōſus ꝛ ſpōſa. ꝛ h̄ fuit ſignū ꝙ alr̄ ꝯiugū erat de pentela marie. vl̄ forte ambo qꝛ alr̄ nō dixiſſʒ de defectu vini. Et dicit ei. i. mr̄i ieſus nō offenſus nec arguēs matrē. Gratū ei ei fuit ꝙ ꝯpaſſa erat pauꝑtati eoꝝ. ſʒ vt oñderet ſe eſſe filiū dei ex ꝑte p̄ris. ꝛ ex eiꝰ ꝑtāte ſe ſigna facturū nō ex ꝑte m̄ris. Un̄ ſeq̄r. Quid tibi ꝛ mihi ē mlier: ꝯmū e ſcʒ. quaſi di. Quid habeo de te vn̄ poſſim iſtḋ miraculū facere Miracl'a q̄ facio illa nō facio ꝑ hūanitatē quā a te habeo. ſed ꝑ deitatem quā habeo a p̄re meo eeleſti. ꝑ eum eni poſſem dare vinū ex aq̄ factū. nō aūt ex ꝑte tua. ſʒ ex ꝑte tua daturus ſum vinū ſanguis mei i cruceſʒ nō mō. Un̄ ſeq̄r. Nōdū vēit hora mea. i. tp̄s vl̄ opportunitas vt dem vinū ſanguis mei qḋ ex te habeo. a te eni habeo carnē q̄ punief i cruce ſic vienū i torculari. ꝛ tūc fluet vinū ſanguiſ mei. Seq̄r. dic̄ mr̄ eiꝰ miſtrʒ. i. ſuitori bꝰ ꝯuiuij. qḋ cūqꝫ dixerit vob filiꝰ meꝰ h̄ facite. q. d. licʒ negare videaf tn̄ faciet. nouerat eni eū mr̄ piū et miſericordē. Erāt aūt ibi. ſ. i domo ꝯuiuij lapidee ydrie ſex poſite. i. vaſa aq̄tica ſm ꝯſuetudinē iudeoꝝ ad purificatōem. Habuerūt eni ꝯſuetudineʒ iudei ſm traditōes phariſeoꝝ vt ſepe manꝰ lauarēt q̄ticſcūqꝫ rē aliquā manu ꝯtigerēt. ꝑ h̄ putabāt ſe phariſei ſctōſ ꝛ mūdos. plꝰ reputātes exꝉiorē mūdiciam q̄ꝫ iꝉiorē. Quelibʒ ydria capiebat metretas binas vl̄ trinaſ. Seq̄r. dixit eiſ id ē miſtrꝭ ihſ rogatꝰ a m̄re. ipleteydrias aq̄. ꝛ impleuerūt eas vſqꝫ ad ſummū. ꝛ dixit eis ihs. haurite nūc ꝛ ferte architricio Architriclinꝰ dꝛ maior inter ꝯuiuantes i triclinio. Triclinium aūt dicif domꝰ habens ordies mēſaꝝ ſicut refectoria fratrū. ꝛ tulert architriclino. Cū aūt guſtaſſʒ architriclinus aquā vinū factū. i. vinū factū ex aq̄ ꝛ nō ſciebat vn̄ eſſet vinū iſtḋ. miſtri āt ſciebāt q̄ hauſerāt aquā. vocat ſpōſū architriclinus admirās vini bonitatē. qḋ ſm ꝯmunē ꝯſuetudinē ꝑmo debuit ꝓpiari. ꝛ dicit ei. ſ. ſpōſo. Oīſ hō faciēs ꝯuiuiū in ꝑncipio ꝯuiuij vinū bonū ꝓpinat. ꝛ pōnere ſolet ad mēſaʒ

14

ad bibēdum inuitatis. ꝛ cū inebriati fu
erint apponit illḋ vinū qḋ deteri⁹ ē. i.
quod minus bonū ē. tu aūt ſuaſti vi/
num bonū vſqꝫ adhuc. i. vſqꝫ ad finez
ↄuiuij ↄtra generalē ↄſuetudinē terre
Ex h̄ ptꝫ ꝙ optimū vinū fuit illḋ qḋ
fecerat. Vn̄ dīc Chriſ. Generale ē oī/
bus miracul' xpi ꝙ ad aliḋ terminant'
ꝙꝫ natura ponit. Hoc initiū ſignoꝝ fe
cit ieſus ī chana galilee. Primū ibi.
alibi eni mlta ſigna ꝓ̄us fecerat. ꝛ ma
nifeſtauit glāꝫ ſuā. i. diuitatꝫ ſue potē
tiā. ꝛ crediderūt ī eū diſcipuli ei⁹. non
tūc primo ſed tūc ampli⁹.

Dn̄ica ꝓ̄ma poſt feſtū epiphanie.
Sermo xxxiij.

Nuptie facte

ſunt ī chana galilee. Johā. ij.
Duplices dicūt' nuptie. ſ. car
nales ꝛ ſpūales. Carnales ſunt int' vi
rū et mlierē. Spūales int' deū ꝛ aīaꝫ.
De carnalib' nuptijs dr̄ in euāgelio
hodierno. In q̄b' nuptijs duo ſūt cō/
ſiderāda. ſ. nuptiaꝝ dignitas ꝛ nubē/
tiū q̄litas. Dignitas nuptiaꝝ pri/
mo ↄſiſtit ī autoritate īſtituentꝫ. ſ. dei.
De⁹ eni īſtituit ordinē mrīmonij. ali
os ordīes īſtituit papa. Sicꝫ ḡ repre
hēſibil' eſſet ꝛ excōicādus q̄ ordinē in/
ſtitutū a papa violaret. ita mlto ma/
gis rephēſibil' ē q̄ ordinē quē deus īſti/
tuit violat. In alijs ordīb' dat' ann⁹
ꝓbatōis. ſꝫ iſtū ordinē vult de⁹ inſepa
bilit' obſuari. Itē ptꝫ dignitas matri
monij in h̄ ꝙ ī ſacro loco īſtitutū ē. ſ. ī
ꝑadiſo. ꝛ ī ſacro tpe. ſ. an̄ pctm̄. Itē in
h̄ ꝙ dn̄s mrīmoniū pſonal' honora/
uit p ꝑſentiā ſuā ꝛ mr̄is ſue ꝛ diſcipu/
loꝝ ſuoꝝ. Circa ſcdm̄. ſ. q̄litatē nubē
tiū req̄rūt' tria. ſ. ꝙ ibi ſit intētio recta.
dilectio vera. ꝛ diſcretio ꝑfecta. Prīo
req̄rit' ꝙ ſit ibi recta intētio. ſ. ꝙ vir nō
ſumat vxorē ꝛ vxor virū ꝓpt' pecuniā
vel ꝓpter libidinē. ſed ꝓpt' plē ꝓcrean
dā. et ꝓpt' pctm̄ incōtinētie vitādum
Prīo dico ↄiugij copula nō dꝫ fieri
ꝓpter pecuniā. qr tales magis viderē
tur mrīmoniū ↄhere ꝓpt' auariciā ꝙꝫ
ꝓpter deū. Illi nō vocāt deū ad ſuas
nuptias ꝛ btām v̄ginē mariā. ſꝫ poti⁹
mamonā ꝛ diabolū ꝑncipē auaroꝝ
Exēplū. Fuit q̄dā ph̄s habēs filiā
quā duo ducere conabāt'. vn⁹ eoꝝ di/
ues erat ꝛ fatu⁹. alter paup ꝛ ſapiens.
Et ait ph̄s. Malo dare filiā meā vi/
ro īdigēti pecunia ꝙꝫ pecunie īdigēti vi
ro. Nota ꝙ mlta mala ↄtigūt ex h̄
ꝙ aliq̄ ꝓpt' pecuniā filias ſuas dāt vi
ris antiq̄s. Itē ↄiugiū nō dꝫ fieri ꝓpt'
libidinē exercēdā ſꝫ ꝓpt' plē ꝓcreādā
De h̄ dixit angel⁹ ad thobiā Thob.
vi. reddēs rōem q̄re diabol⁹ int'fecīſſꝫ
ſeptē viros q̄ Sarā filiā raguel' duxe
rant. Hi nāqꝫ q̄ ita ↄiugiū ſuſcipiūt
vt deū a mēte excludāt ꝛ ſue libidi ita
vacēt ſicut equ⁹ ꝛ mul⁹ in q̄b' n̄ ē itel/
lectus hꝫ diabol⁹ ptātē ſup eos. Tu
v̄o cū ſuſcepis eā īgreſſus cubiculuꝫ
tuū p tres dies ↄtinēs eſto ab ea. ꝛ ni
hil aliḋ ꝙꝫ orōib' vacabis cū ea. trāſa
cta aūt nocte tercia accipies v̄ginē cū
timore dn̄i amore filioꝝ mag' ꝙꝫ libi/
dine duct⁹: vt bn̄dictiōꝫ ī filijs ↄſeq̄/
ris. Legit' de ſctō Pafuncio q̄ oīb' di
eb' vite ſue auſterā vitā duxerat. ora
uit dn̄m vt dignaret' ſibi oſtēdere cui
ſanctoꝝ ſilis eſſet in merito. Et rn̄ſuꝫ
eſt ei ꝙ ſilis eſſet cuidā dn̄o ꝑrie vil/
le oſtendēs ei villā. Ille abijt ꝛ venit

in domū illius dñi. ⁊ q̄ſiuit ab eo ſecre
te dicēs. Rogo dñe vt ſtatū vite vr̄e
mihi dignemī reuelare. q² reuelatū ē
mihi a dño φ ego ero vob̄ ſiliis in me
ritis. Qui rn̄dit. pr̄ bone vxorē meaȝ
duxi nō cauſa libidis ſed cauſa ꝓlis
ad cultū dei: et nunq̄ȝ eā cognoui niſi
tali intentōe. Ecce in h̄ ptȝ q̄ntā mer
cedē poterīt mererī mr̄imoniū recte ſer
uantes. Debēt etiaȝ pentes filios ad
cultū dei inſtruere q̄ ad h̄ ſunt ꝓcreati
Dicit Gre. φ q̄dam habuit filiū cir/
ca q̄nq̄ȝ annos. ⁊ valde diligēter docu
it eū male loq̄ ⁊ nomē dei blaſphēare.
⁊ qn̄ ei aliq̄d mali obſtetit deo maledi
xit. Quadā die dū pr̄ tenuit eū ī bra
chijs. ⁊ puer male loq̄ret̄ ſicut ſolitus
fuit vidit demōes veiētes ⁊ clamauit.
O pr̄ ecce maurī hoīes veniūt q̄ me
volūt tollere. Qd̄ cū dixiſſȝ arripuit
eū diabol⁹ de brachijs pr̄is: ⁊ cū corpe
⁊ aīa deduxit Scd̄o req̄rit̄ ī ꝯiugio
ſpā ⁊ mutua dilectio. in cui⁹ ſignū ſpō
ſus ī deſpōſatōe oſculat̄ ſpōſam in ali/
q̄bȝ terris. q² oſculū ē ſignū dilectōīſ
Itē anul⁹ q̄ dat̄ ponit̄ ī digitū illū a q̄
pcedit vena ad cor. ad deſignādū φ ex
toto corde ſe mutuo diligere debent.
Vn̄ legit̄ Thob. x. φ Raguel ⁊ anna
docuerūt filiā ſuā qn̄ receſſit ab eis cū
viro ſuo φ deberet diligere maritū ſuū
pluſ q̄ȝ prem ⁊ mr̄em. ⁊ ſibi pl⁹ obedi/
re. Exēplū ī Micol q̄ pl⁹ dilexit vir̄
ſuū Dauid q̄ȝ prem ſuū ſaul. qn̄ eniȝ
ſaul pſequebat̄ dauid: ⁊ poſuit ſatelli/
tes ante domū ei⁹ nocte. vt mane egre
diente interficerēt Dauid. Micol de/
poſuit eū p feneſtrā: ⁊ poſuit ſtatuā ſu
p lectuȝ eius: ⁊ pellē caprinā ad caput
eius. et operuit eū veſtimētis. ⁊ ſic dece/
pit prem ſuum. Nota hyſto. i. Reg.
xix. Similit̄ viri debent diligere vxo/
res ſuas. in ſignū huius mulier de car
ne ⁊ oſſe viri facta eſt. Unde Adā eui
gilans dixit. Hoc nunc os ex oſſibus
meis ⁊ caro de carne mea. Propter h̄
homo. id ē vir relinq̄t patrē ⁊ matreȝ
⁊ adherebit vxori ſue. ⁊ erūt duo ī car
ne vna. Eccli. vij. Mlier ſi tibi eſt ſit
tibi quaſi aīa tua. Exemplū ī Rachel
p qua ſeruiuit Jacob q̄ttuordecim an
nis. ⁊ videbant̄ ſibi dies pauci p̄ amo
ris magnitudie. vt dicit̄ Gen. xxix.
Sed heu multi nō diligūt vxores ſu
as ſed potius cōtendūt cū eis. Cū tn̄
apl's dicat ad Eph. v. Viri diligite
vxores veſtras ⁊ nolite amari eſſe ad
eas. Itē Prouer. v. Letare cū mlierē
tua adoleſcētule. nō dicit ꝯtēde. Sed
multi reputāt vxores ſuas q̄ſi ancil/
las ſuas. cū tn̄ dn̄s volens mulierem
facere dixit. Faciam⁹ ei adiutorium
ſimile ſibi. nō ancillā. ⁊ iō nō fecit eaȝ
de pede ne eſſet ei⁹ ancilla. nec d̄ capite
vt nō eſſet eius dn̄a. ſed de latere vt eſ
ſet eius ſocia. Certe viri merito deberēt
honorare mlieres. Nam dicit̄ ꝓuerb.
xij. Mulier diligens corona eſt viro
ſuo. ⁊ Eccli. xxvi. c. Sicut ſol oriēs in
mundo. ſic mlieris bone ſpecies in or/
namentū domus eius. Eccli. xxv. Be
at⁹ q̄ habitat cū mliere ſenſata. Me/
rito debem⁹ honorare ſexū mliebrē q̄/
niā dn̄s honorauit eū. Nam omneȝ
carnis ſue ſubſtantiā ſumpſit a mlie/
re. nō a viro. Heſter. vi. Merito ho/
norabit̄ quem rex voluerit honorare.
Unde mulieres habent illud priuile
legium φ ipſe portare poterunt aurū
⁊ ſericum ⁊ varium opus qd̄ nō oēs

viri Tercio req̄ritur ꝯiugio diſcretō ꝙ hō ſit diſcret⁹ ꝛ diſcernere ſciat tps ꝛ modū locū ꝛ mēſuram. De tpe dicit̄ Eccl'ſ. iij. Tps amplexādi et tps ab amplexibꝫ abſtinēdi. Aug. dic ꝙ xp̄iani debēt qn̄qꝫ ꝯueīre cū vxoribꝫ. qn̄qꝫ n̄ In diebꝫ pceſſiōis ꝛ ieiunioꝝ ē abſtinendū vt facili⁹ poſſit īpetrari qđ poſtulat̄. Itē tpe qn̄ vxor ē grauida. Itē tpe mēſtrui. Vn̄ Leui. xviij. Ad mulierē q̄ patit̄ mēſtruū n̄ accedas. Dic Hiero. ꝙ tūc ꝯcipiūt̄ mēbris dānati: ceci: claudi: leproſi ꝛ īfirmi. Itē qn̄ād⁹ ē debit⁹ modus. Vn̄ Hieron̄. Nō ſꝫ in q̄t viri ab alienis mlīeribꝫ tm̄ abſtineant. ſꝫ etiā ī ſuis tps ꝛ modū obſuēt. Hō nō dꝫ beſtiali mō cog̃ſcere vxorē ſuā. Itē loc⁹. nō ī loco ſacro vl' publico. Itē menſura. ne faciat cuꝫ conatu vltra menſurā qꝫ poſſit. Dicit q̄dam glo. ſup eplam. i. ad Chor. vij. Ois vehemēs amator pp̄e vxoris adult̄ eſt. ħ itelligēdū ē qn̄ ꝯcupiſcētia adeo magna ē ꝛ īmoderata ꝙ etiā cognoſceret eā ac ſi nō eſſet ſua. Itē debꝫ eē diſcretus ī reddēdo debitū. ſi eni mlier eſſet vecūda nec auderꝫ petere debitū. ipſe vir dꝫ ſibi exhibere ne nimis ſtimulet̄ ꝛ ī pctm̄ cadat. in ħ caſu meret̄ vitam eternam.

Dn̄ica ſcd'a poſt feſtū epiphanie Sermo xxxv.

Nulli maluꝫ

p malo reddētes. Ro. xij. ca. In v̄bis iſtis docꝫ nos apl'ſ vindictā in corde nō tenere. ſꝫ exēplo xp̄i p malo reddere bonū ꝛ n̄ ecōuerſo Nota ꝙ dicit btūs Ber. Quidā reddūt mala p malis. ꝛ hi boni nō ſunt. Quidā reddūt mala p bonis. ꝛ hi peſſimi ſunt. Quidā reddūt bona p bonis. ꝛ hi nec mali ſunt. Quidam reddūt bona p malis. ꝛ hi optimi ſunt.

Primo dico ꝙ q̄dā reddūt mala p malis ꝛ hi boni nō ſunt ſic dicit Ber. Sed hi boni n̄ ſunt ꝛ regnū celoꝝ nō īpetrabūt q̄ nō pueniūt niſi boni Sic fecit Abſalon q̄ interfecit Amnon eo ꝙ ſororē ſuā Thamar violauerat. ꝛ q̄ſiuit euꝫ dauid ob ħ occidere. ꝛ expulit eum de hierl'm. q̄ fugiēs latuit ī Ieſſur apud Tholomel regē ieſſur tribꝫ annis Nota hyſto. ij. Reg. xiij. ſic diſplicuit dauid ꝙ Abſalon vidicauerat ſe ipm. ſic d iſplicet deo ſi vindicam⁹ noſmetipos malū p malo reddētes. Vn̄ ait dn̄s Lu. vi. Diligite inimicos veſtros ꝛ bn̄facite his q̄ vos oderunt. ꝛ orate p pſeq̄ntibꝫ ꝛ calūniātibꝫ vos. vt ſitis filij pr̄is veſtri q̄ in celis eſt. q̄ ſolē ſuū oriri facit ſup bonos ꝛ malos. ꝛ pluit ſup iuſtos ꝛ iniuſtos. Sed di. aliq̄s p furto ꝛ rapina null⁹ interficeret̄ ſi nō debem⁹ malū p malo reddere. R̄ndetur. Iuri licet quod tibi non licet. Si eni p re tibi ablata q̄ſq̄ ſeruato iuris ordine fuerit occiſus: non tu ſed ius occidit eum. Si autē iuris ordine ptermiſſo queq̄ꝫ occideris homicidij reus eris. Noli ergo malum pro malo reddere ſed deo ſerua vindictam. ad Romañ. v. Da mihi vindictam ꝛ ego retribuā. Exemplū de q̄dam milite qui dimiſit ſeruo ſuo qui occidit fratrē ſuum. pp̄ter quod crux chriſti honorauit eum. Require dn̄ica infra octauas epiphanie. in ſermone. Probetis que ſit. Item quidā

reddūt mala ꝓ bonis. ⁊ hi peſſimi ſt. ſicut iudas ⁊ iudei. Vñ pˢ. Retribuebāt mihi mala ꝓ bonis. h̄ nūq̄ȝ licuit fieri nec vnq̄ȝ licebit. imo in veṫi teſtamento qñ licitū fuit odire inimicos ſicut dr̄ Mat. v. Audiſtiſ q̄ꝛ dictū ē antiq̄s. Diliges ꝓximū tuū ⁊ odio hēbis iimicū tuū. tñ nūq̄ȝ licitū fuit facere malū ꝓ bono. imo etiā ifidelibꝫ cauendū ē. Exemplū de Raab meretꝛce q̄ ꝓpṫ acceptōem exploratoꝝ cū oībꝫ ſuis ab excidio lib̄ata ē ⁊ ꝑplō dei adiūcta ē. Nota hyſtoriā Joſue. ij. Vñ aplˢ Heb. xi. Fide. i. ꝓpṫ fidelitatem ſuā raab meretrix nō ꝑijt. Exemplū Miles cū vidiſſet quendā latronem duci ad ſuſpēdiū miẛicordia mot⁹ rogauit vt eruereṫ ocłi eius ⁊ i domo ſua pñiam ageret. ⁊ ſic factū ē. ⁊ tenuit eū multis annis tradēs ei claues oīm rerū ſuarū. Quadā nocte paſce cū mileſ iuit ad matutinas ⁊ vxoꝛ ei⁹ infirma i lecto maneret vēit ƒu⁹ cec⁹ iterficiens eā. ſuccēdit caſtꝝ ⁊ arripiēs filiū militis aſcēdit turrim. Qđ itelligēs mileſ turbatus ē valde. Et clamauit ille de turri. Jſta ē merces vr̄a q̄ꝛ libaſtiſ me de patibulo. ⁊ certe niſi vobiſipi ocłoſ eruatis iſtū filiū interficiā. At ille miles ſimulauit ac ſi ocłi eēnt ſibi eruti. ⁊ dixit cecuſ. q̄lē doloꝛē ſuſtinuiſtis in eruitōe ocłoꝝ. Ait miles. magnū. ait latro. Adhuc habetiſ ocłos. At miles pl⁹ diligēs filiū q̄ȝ ocłos fecit ſibi erui ocłos. Et q̄ſiuit latro ſicut ꝑus. Qui rñdit q̄ ſibi viſum fuit q̄ ſibi coꝛ extra hereṫa coꝛpe. Nūc ſcio inquit latro q̄ ocłos ꝑdidiſtis. ſȝ iſtū filiū nō rehabebitis. ⁊ ſtatim p̄cipitauit ſeipm̄ cū infante. Ecce q̄ȝ infidelꝫ fecit dn̄o ſuo. ſȝ multo infideli⁹ ⁊ ꝑei⁹ facit pctōꝛ xp̄o dn̄o q̇ nos ſua morte ⁊ ſanguie ſuo liberauit de et̄na dānatōe. q̇ pctōꝛ q̄tū in ſe ē xp̄m crucifigit cum mortaliṫ peccat ⁊ ſeipm̄ in ifernū p̄cipitat Hebꝛe. vi. Rurſum crucifigētes ſibimetipis filiū dei. O q̄nta fidelitas fuit q̄ ꝓ nobis aīam ſuā poſuit. quā fidelitatē nū q̄ȝ obliuiſci debem⁹. Eccī. xxix. Gr̄az ⁊ fidelitatē fideiuſſoꝛis tui ne obliuiſcaris. dedit ei ꝓ te aīam ſuā. Fideiuſſoꝛ ille xp̄s eſt q̇ ꝓ nobiſ morti ſe expoſuit vt nos ab et̄na morte libaret. Quotiens q̄ mortaliṫ peccam⁹ paſſionē eius renouamuſ ⁊ malū ꝓ bono ſibi reddimus. Tercij ſunt q̇ reddūt bona ꝓ bonis. et hi mali nō ſunt. iſtđ ē q̄dam curialitas ⁊ honeſtas ſȝ nō meritum. Sic fecit rex aſſuer⁹ mardocheo q̇ nūciauit regi q̄ duo ianitoreſ palacij ſui ſcȝ bachata ⁊ taga volebāt eū iterficere. ꝓpṫ h̄ exaltauit rex euȝ. Heſter. v. Et licȝ iſtud ſit curiale ⁊ honeſtū: tñ n̄ eſt meritoꝛiū. Mat. v. Si eni diligitis eos q̇ vos diligūt quā mercedem habebitis. q. d. nullā. ⁊ ſi bñfeceritiſ eiſ q̇ bñfecerūt vobꝫ quā mercedē habebitis in celo. Nōne ⁊ h̄ publicāi faciūt: h̄ eſt naturale. imo aialia irratōnalia pl⁹ diligunt illoſ q̇ bñfaciūt ſibi. ſicut patȝ in canibꝫ. Vñ glo. Amare amātez naturale ē. inimicū autē amare caritatis eſt. Mat. v. Et ſi ſalutaueritiſ fr̄es vr̄os tm̄ q̇d ampli⁹ facitis. nōne ethnici h̄ faciunt. i. gētiles. Qȝ naturale ſit diligere bñfacientē ptȝ i leone Quodā tp̄e cū xp̄iani trāſirēt ad ṫraȝ ſctām ad bellū antiochenū: miles quidā vidit leonē fatigari a ẛpēte. ⁊ accedens adiuuit leonē. q̇ ꝓpṫ bñficium

toti exercitui in fame ↄſtituto feraruꝫ adducebat magnã multitudinẽ. ꝛ tã tũ dilexit ſuũ militẽ vt cũ nauigare deberẽt ꝛ naute nollent eũ ſecũ recipe: aliqꝫdiu natãs poſt ipm: tãdem ſubmerſus eſt. Si tantã fidelitatẽ hꝫ brutuꝫ aial a natura. mlto magis hõ ratõnalis debꝫ vltra ꝓgredi ad pfectã dilectionem. et nõ ſolũ amare amicos ꝛ bñfactores ſꝫ etiã inimicos. Quarti ſunt q̃ reddũt bonũ ꝓ malis. ꝛ hi optimi ſunt ꝛ ſequunť xp̃m tanq̃ꝫ patrẽ q̃ dilexit nos cũ adhuc eſſem⁹ iimici ei⁹ ꝙ ppť nos mortẽ ſuſtinuit. Ephe. ij. Propť nimiã charitatẽ qua dilexit nos chriſt⁹ cũ adhuc inimici ei⁹ eſſemus ꝛ mortui eſſem⁹ i pctis viuificauit nos: ꝓ nobis turpiſſimã mortem patiẽs. Itẽ bona ꝓ malis tribuit qñ ꝓ crucifixorib⁹ ſuis orauit. Luce. vi. Diligite inimicos vr̃os et bñfa. eiſ ꝛc.

Textualis expoſitio

Um deſcẽdiſſet ih̃s de mõte Matth. viij. ca. Myſtice i deſcẽſu de monte notať hũilitas incarnatõis ei⁹ q2 deſcẽdit de mõte. i. de celo i vallẽ huius miſerie. ꝛ ſecute ſunt eũ turbe multe. i. mltitudo miſericordiaꝝ ſuaꝝ q̃rũ nõ eſt numer⁹. ꝛ ecce leproſus veniẽs adorabat eũ. Lepra eſt pctm̃ aiaruꝫ noſtraꝝ. Jõ deſcẽdit de celo vt lepram aiaꝝ noſtraꝝ ſanguine ſuo mũdaret. dicens. Si vis dñe potes me mũdare. ꝛ extẽdens ih̃s manũ tetigit eũ dicens. Uolo. mũdare. ꝛ ↄfeſtiꝫ mũdatus eſt a lepra eius. Cũ eni ih̃s extenderet manũ i cruce hõ mũdat⁹ eſt a lepra pcti. Jp̃e pctã nr̃a abſtulit i cruce ꝑ paſſionem. Et ait illi ih̃s. Uide nemi dixeris. Ad lrãm. h̃ dixit leproſo curato. vt nos doceret fugere vanã gl'iam. ꝓpter quod ſeq̃ť. Uade oñde te ſacerdoti. ꝓ h̃ innuiť ꝙ nõ ſufficit paſſio xp̃i ad ſaluteꝫ niſi ſeq̃ť ↄfeſſio. Uñ ſi volum⁹ ſalui fieri debem⁹ nos oñdere ſacerdotib⁹ ꝑ ↄfeſſionẽ. Seq̃tur. ꝛ offer munus tuũ. qđ p̃cepit moyſes i teſtimoniũ illis vt ſciãt te ſanatum ꝛ poſtea nõ expellãt te. Fuit eni p̃ceptũ i lege vt mũdati a lep̃ offerrent ſacerdotib⁹ munera. Seq̃ť. Cũ autẽ introiſſet capharnaũ acceſſit ad eum cẽturio rogãs eũ dicẽs. Dñe puer meus. i. famulus me⁹ iacet i domo paliticus: et male torqueť. Uidẽs aũt ih̃s fidelitatẽ centuriõis ꝙ ꝓ ſuo ſuo taꝫ ſollicitus fuit ꝓmiſit ſe eum ſanatuꝝ. Uñ ſeq̃tur. Et ait illi ieſus. veniam ꝛ curab⁹ eũ. Ecce benignitas ſaluatoriſ q̃ pata eſt oĩ petẽti. Et rñdens cẽturio ait. Dñe nõ ſum dign⁹ vt itres ſub tectũ meum: ſed tm̃ dic ṽbo ꝛ ſanabiť puer meus. Credebat eni ꝙ licꝫ abſens eẽt corpe: tñ p̃ſens erat deitate. ꝛ ꝙ oĩ infirmitati p̃cipe poſſet. Uñ ſeq̃tur. Nã ꝛ ego hõ ſum ſub ptãte dñi mei ↄſtitutus habẽs etiã ſub me milites q̃ ſub ptãte mea ↄſtituti ſunt. ꝛ dico huic: vade ꝛ vadit. ꝛ alij veni ꝛ venit. ꝛ ſuo meo dico. fac h̃ ꝛ facit. q. d. Si ego q̃ ſub ptãte alteri⁹ ↄſtitut⁹ ſum meis pcipe poſſum ꝛ obediunt mihi. mlto mag̃ tu q̃ ſub nulli⁹ ptãte ↄſtitutus es ꝛ dñs es oĩm creaturaꝝ potes p̃cipe ĩfirmitati ꝙ recedat ꝛ obediet tibi. Audiẽs aũt ih̃s mirat⁹ ẽ tãtã fidẽ ꝛ ſeq̃ntib⁹ ſe dixit. Amẽ dico vob ꝙ

mlti veniūt ab oriēte ⁊ occidente ⁊ re/
cūbent.i. letenť cū Abraam Iſaac et
iacob ī reg̃ celoꝝ. filij aūt regni.i.iudi
eijcienť ī tenebras exťiores.i.ī infernū
ibi erit flet⁹ ⁊ ſtridor dentiū. Et dixit
ihs cēturiōi. Uade ⁊ ſic credidiſti fiat
tibi. Et ſanatus ē puer ex illa hora

De eodem Sermo xxxvi.

Xtendēs ie/
ſus manū tetigit eū.ſ.lepo/
ſum. Mat. viij. In vbis iſtꝫ
notanť duo. Primū ē magna miſeri
cordia ſaluatoris. Scd̄m miſera ꝯdi
tio pctōris. Primū ptꝫ ī h̄ ꝗ leproſo
manū ſuā extēdit. Scd̄m in h̄ ꝗ pec/
cator leproſo ꝯpať. Circa p̄mū nō
ꝗ ſaluator extēdit manū ſuā in cruce
mltis modis. P̄io extēdit manū ſu
am cruētatā ad reuocādū pctōrē Do
minus facit ſicut nobiles q̄ volētes re
uocare aues ſuas errantes oñdūt eis
carnes cruētatas vt eas ſic alliciāt et
reuocēt. Sic de⁹ volens pctōrē errātē
r̄uocare oñdit ī cruce man⁹ cruētataſ.
q̄ſi ſic diceret. Uide man⁹ meas ſan/
guineas: ⁊ cogita q̄lia ꝓpť te paſſus
ſum. ⁊ reuertere ad me vt amara paſ/
ſio mea ī te nō amittať nec annulletur
Heu multi ſunt ſic aues īgurgitate ⁊
ſaturate: q̄ ad r̄clamatōes nolūt redi
re. Uñ ꝯqueriť dñs puer.i. c. Extēdi
manū meā nec erat q̄ aſpiceret. deſpexi
ſtis om̄e ꝯſiliū meū. ego q̄ꝫ ī in ťitu ve
ſtro ridebo. Scd̄o extēdit dñs ma
n⁹ ſuas extēſas ī cruce ad ſuſcipiēduꝫ
pctōrē reuertētē. Iſa. lxv. Extēdi ma/
nus meas ad popl̄m incredulum q̄
ambulat in via n̄ recta p⁹ cogitatōes
ſuas. expandi enim vt recipem eos q̄
redire vellēt. Exemplū in filio ꝓdigo
cui occurrit pr̄ ⁊ amplexabať eū benig
ne ſuſcipiēs. Lu. xv. Iſtud figuratuꝫ
eſt Gen. viij. vbi dicitur. ꝗ cū nō iue
niret colūba vbi reqeſceret pes ei⁹ redi
ſa eſt ad archā. ⁊ extēdēs noe manuꝫ
ſuā intulit eā ī archā. Per colūbaꝫ q̄
nuſq̄ꝫ inuenit reqem ī mūdo ſignifica
tur aīa q̄ nuſq̄ꝫ iuēiet reqem niſi ī xp̄o.
Si aliqñ egrediť archā.i. ecclīaꝫ p pec
catū qd̄ ſepat aīaꝫ ab ecclia.i. ꝯmūio
ne oīm fideliū: tūc nuſq̄ꝫ iuenīet reqeꝫ
niſi ī xp̄o. Dēm⁹ redire ad archā p pe/
nitētiā: tūc noe.i. xp̄s pat⁹ ē eā recipe
ad grām ſuā. Uñ dñs dic̄ aīe peccatri
ci Hiere. iij. Tu aūt fornicata es cuꝫ
amatorib⁹ mltis tñ reūtere ⁊ ego ſuſci
piā te. Tercio extēdit ī cruce man⁹
pforataſ ad largiēdū petētib⁹ q̄cq̄d pe
tierint. Uñ Ber. Quiſ nō repareť ad
ſpem ⁊ īpetrādi fiduciā q̄ viderit cor/
pis xp̄i diſpoſitionē in cruce. Habet
enim caput inclinatū ad oſculandū.
brachia extenſa ad amplexandū. ma
nus pforatas ad largiendū. Uñ p̄s.
Dixi dño. deus meus es tu. in mani/
bus tuis ſortes mee. Uide ḡo homo
has manus ⁊ ne deſperes. q̄r q̄cq̄d peti
eris impetrabis. Uñ dñs Joha. xvi.
Petite ⁊ accipietis. De hac manu di
cit Matth. ix. Uenit q̄dam ad ieſuꝫ
dicens Dñe filia mea defuncta ē. veni
⁊ pone manū ſup illam ⁊ viuet. Et ve
nit ihs ⁊ reſtituit ei vitam. Si ergo fi
lia tua.i. aīa tua mortua ē ī pctīs: re/
ſpice illam manū largā ī cruce pfora/
tā: ⁊ iplora ei⁹ largitatē. ip̄e ſine dubio
dabit tibi.i. aīe tue vitā etnā Quar
to dñs in cruce extendit manum ele/
uatam ⁊ erectam ad pcutienduꝫ pec/

catorē ſi nō fuerit ɔ̄uſus ad euz. Un̄ dr̄ de filijs iſrl' qn̄ peccauerūt in pſ. Eleuauit manū ſuā ſup eos vt pſterneret eos i deſto. Exo. iij. Extēdā manū meam ⁊ pcutiā egyptū. i. peccatorē tenebroſum. Hec ē manus dn̄i q̄ pcuſſit de exercitu Sennacherib vna nocte. clxxxv. milia viroꝝ Nota hiſtoriā. iiij. Regū. xviij. Uide ḡo o pctōr hāc manū eleuatā ad pcutiēdū ⁊ ptimeſce.

Quinto extēdit dn̄s man⁹ i cruce depēdētes: ⁊ hoc ad ſuſtinēdū ſiue ſ portādū pctōrē q̄zdiu ē in pctis ne cadat in pfundū inferni. Solet ei aliq̄ndo xp̄s depingi cū manu dextra depēdente i trā ad deportādū pctōrē. Un̄ pſ. Cū ceciderit nō collidet. q2 dn̄s ſupponit manū ſuā Iſtō figuratū ē Mat. xiiij vbi dr̄ q cū Petrus ambularet ſup mare ad dn̄m ⁊ icipet mergi. eo q dubitaret. extendēs ih̄s manū apphendit eū dicens. Modice fidei q̄re dubitaſti. Per petrū ambulātē ſignificatur pctōr q̄ ambulat ſup mare huius mūdi qd̄ plenū ē piculis. hic ſtati cū peccat merito caderet in pfundū īferni ſi de⁹ eū manu miſicordie ſue n̄ ſuſtentaret. Tren. iij. Miſicordie dn̄i q2 nō ſum⁹ ɔſumpti q2 n̄ defecerūt miſeratiōes ei⁹. Sexto oñdit dn̄s in cruce manū aptā ad rficiēdū nos ſua gra ⁊ bn̄dictōe. Un̄ ps. Aperis tu manū tuā ⁊ imples oē anial bn̄dictōne. Glo. Manum. i. benignitatē pōtētie tue. q2 oia in ei⁹ ptāte ſunt. ⁊ imples omne aial. i. rōnale qd̄ pt bn̄dici bn̄dictōe. i. gra tua. puer. xxxi. Manuz ſuam apit inopi. i. pctōri. q2 inops et paup eſt ab omni gra. Manū ſuam apuit in cruce ⁊ adhuc apit oī tēpore ſi pati ſumus grām accipe. hoīs eni3 eſt ppare cor ad recipiendā grām. et tūc patus eſt de⁹ infundere grām: ſic dicit puer. xvi. Uide ḡo manū dn̄i in cruce aptam. ⁊ ppara te ad grām recipiendā. Iſtō figuratū ē Ezech. ij. vbi dixit dn̄s ad Ezechielē. Aperi os tuū ⁊ comede quodcūq3 tibi do. ⁊ apuit ei manū in q erat liber inuolut⁹. Ad litterā fuit cedula ɔuoluta ſic rotul⁹. et dixit dn̄s. Fili hoīs ɔmede volumē iſtud. ⁊ cū ɔmediſſet factū ē in ore ſuo ſic mel dulce. Per manū iſtā ſignificat benignitas dei. p libꝝ iſtū ſignificatur gra dei. q̄ cibat hoīem. ſ3 liber iſte fuit clauſus i manu. p h̄ ſignificat q ītantū dulcedo celeſtis icluſa ē q nulla ligua explicare pt. ⁊ iō ɔpat melli. Un̄ ſeq̄tur. qd̄ factū eſt in ore ei⁹ ſicut mel dulce. Sed anteq̄3 daret ei librū dixit. api os tuum ⁊ iplebo illd̄. i. ppa cor tuū ad recipiēdam grām. ⁊ ego patus ſum tibi infundere eā.

Dn̄ica tercia pōſt feſtū epiphanie Sermo xxxvij.

n On falſu3 teſtimoniū dices. Ro. xiij. In ep̄la hui⁹ dn̄ice nos docz apoſtol⁹ p̄cepta dn̄i inſtruēs vt ea obſuemus. inter que octauū ē iſtō. No falſum teſtimoniū dices. In q̄ phibet oē mēdaciū. Mendaciū ſm Aug. ē falſa ſignificatio vocis cū intētōe fallēdi

Debem⁹ aūt mēdaciū vitare ppt multa. Prio q2 ſacra ſcptura phibet i diūſis locis. Ecci. vij. Noli velle mētiri oē mendaciū. aſſiduitas eni eius non ē bona. Scd̄o debemus vitare

mēdaciū.q2 pctm̄ ē diabolicū. ꝛ oēs ex cogitātes mendaciū filij ſunt diaboli. Primū enī mēdaciū excogitauit dia bolus ī padiſo qñ dixit. Neq̄ꝙ morie emi ſ3 eritis ſicut dij. Gen. iij. Nota hyſtoriā. Uñ ait dñs de diabolo Jo hā. viij. Uos ex prē diabolo eſtiſ. Cū loq̄r mēdaciū ex ppꝛijs loq̄r. q2 men dax ē ꝛ pr̄ ei⁹. ſ. mēdacij. ꝛ hō mēdax fi li⁹ ē diaboli q̄ztū ad imitatiōez. Joh. viij. Uos ex pr̄e diabolo eſtis ꝛ deſide ria ei⁹ vult; facere. i. mētiri. Tercio q2 mendaciū ē q̄ddā venenū qd̄ occi dit aiam. Sap. i. Os qd̄ mētitur ne cat aiam. Uñ dixit dauid ad adole ſcentē q̄ mētiebat̄ ſe iterfeciſſe ſaul. Os enī tuū locutū ē ꝯ te. ꝛ ſtatim iuſſit eū interfici. Nota hyſtoriā. ij. Regu3. i.

Quarto debem⁹ vitare mēdaciu3 ppt̄ vilitatē ei⁹. vili⁹ enī ꝛ turpi⁹ ē mē tiri q̄z furari. Eccli. xx. Poti⁹ ē fur q̄z aſſiduitas viri mēdacis. i. viri q̄ h3 i ꝯſuetudine mētiri. ꝛ tñ ambo pditiōz hereditabūt. iō peior videt̄ hō mēdax q̄z fur. q2 fur nocet homi in reb⁊ exte rioꝛib⁊. ſ3 mēdax nocet ei in aīa. ſ. qñ facit eū falſu3 credere. etiā i fama ꝛ ho noꝛe q̄ homo pl⁹ diligit q̄z res tpales Et iō bñ d̄r pctm̄ diabolicū. q2 homi aiam famā ꝛ honoꝛē tollit. ꝛ iō ipe cō patur regi ſodomoꝛū. q̄ dixit ad abꝛa ham Gen. xiiij. Da mihi aias cetera tolle tibi. Uñ oēs mēdaces ſunt de fa milia ei⁹. Prou. xxix. Priceps q̄ libēt̄ audit v̄ba mēdacij oēs miſtros h3 i pios. Quinto debem⁹ vitare mēda ciū: quia dñſ illud odit mltū. Prou. vi. Sex ſunt q̄ odit dñs. ꝛ ſeptimu3 deteſtat̄ aīa eius. oculos ſblimes. lin guam mendacē. man⁹ effundētes in noxiū ſanguinē. coꝛ machinās cogita tōes peſſimas. pedes veloces ad cur rēdū in malū. pferentē mēdacia. teſtē fallacē. ꝛ eū q̄ ſemiat int̄ fratreſ diſcoꝛ diā. Qꝫ deus multū odiat mēdaciū ptz in h̄ q2 dñs ſepe mēdaces acrit̄ pu nit. Exēplū in ſaphira ꝛ anania. Act. v. Nō hyſto. Poſt miſſionē ſpūſſcti augebat̄ numer⁹ credentiū. mlti enim vēdit; oib⁊ poſuerūt pciū añ pedeſ apo ſtoloꝝ. Ananias ꝛ ſaphira vēdito a gro ptē pcij p̄ſentauerūt aplis. ꝛ ptez reſuabant. Petrus aūt ſciēs h̄ in ſpū dixit ananie. Dic ſi tāti agꝝ vēdidiſti pcij. q̄ cū diceret ſic. dixit petr⁹. Cur tē ptauit ſathanas coꝛ tuū. et mētiri au des. ꝛ ſtatim cecidit ꝛ expirauit. cū al latū eſſet coꝛpus viri venit mlier. ꝛ ſi bi ſimile ꝯtigit. Ex h̄ ptz quō deo diſ pliceat v̄itatē nō ſuare. Idem ptz in duob⁊ ſenioꝛib⁊ q̄ mēdaciū dixerūt de ſuſanna. Nota hiſto. Dan. xiij. Etiā vult de⁹ q2 ifideli nō mentiat̄ ſed v̄itaſ ſibi ſeruet̄. qd̄ ptz i Joſue: q̄ fregit fe dus qd̄ pmiſſu3 fuit gabaonit;. No ta hyſtoriā Joſue. ix. ꝛ quō eū dñs p pterea puniuit ptz. ij. Reg. xij Se xto debem⁹ vitare mendaciū ppt̄ penā eternā inferni q̄ ſeq̄t̄. pueꝛ. xix. Teſtiſ falſus nō impunit⁹ erit. ꝛ q̄ loq̄t̄ men daciū nō effugiet. Apocal. xxi. Oib⁊ mēdacib⁊ ps illa erit in ſtagno ardēti igne ꝛ ſulphure. Prouer. xx. Suauiſ eſt hoi panis mēdacij. ꝛ poſtea iplebi tur os ei⁹ calculo. Calcul⁹ ē lapis ig nitus. Uñ diues ille q̄ i mēdacijſ mlˀ tū peccauerat i lingua pl⁹ cruciabatur petēs guttā aque ad refrigerādam lin guā ſuam. Unde Salomō pū. xxx. Uāitatē ꝛ mēdacia lōge fac a me dñe

Dñica tercia poſt epiphanie

Quale pctm̄ ſit mendaciū require in ſumma vicioꝝ ⁊c̄.

De eodem Sermo xxxviij.

a **Scēdēte ie**ſu in nauiculā ſecuti ſunt eū diſcipuli eiꝰ. ⁊ ecce motꝰ magnus factꝰ ē i mari ita vt nauicl'a opirer̄ fluctibꝫ. ipē aūt dormiebat. ⁊ acceſſerūt ad eū diſcipuli eiꝰ ⁊ ſuſcitauerūt eū dicentes. Dn̄e ſalua nos ꝑimꝰ. Et dixit eis ih̄s. Quid timidi eſtꝭ modice fidei q̄re dubitaſtꝭ. ſi potētē me ſuꝑ terrā eē cognouiſtis. q̄re n̄ creditꝭ q̄ in mari potēs ſuꝫ. Tūc ſurgēs imꝑauit vētis ⁊ mari ⁊ facta ē trāq̄llitas mag̃. Aſcēdēte ih̄u i nauiculā ſecuti ſunt eū diſcipuli eiꝰ. Mat. viij. In verbiſ iſtis poſſumꝰ duo notare. Primū eſt xp̄i circa nos maxia caritas. ibi. Aſcēdēte ieſu i nauiculā. Scd̄m ē diſcipuloꝝ circa xp̄m fidelitas. ibi. ſecuti ſunt eū ⁊c̄. Circa ꝑmū nota ꝙ xp̄s volēſ oñdere ſuā ꝑpetuā caritatē q̄ nos dilexit venit ad mare huiꝰ mūdi ⁊ naueꝫ ꝓpt̄ nos aſcēdit. Per nauē iſtā ſignificat̄ crux xp̄i i q̄ mortē ſuſtinuit ꝓpt̄ noſtrā ſalutē. quā ipē aſcēdit volūtarie n̄ coactꝰ Iſa. liij. c. Oblatꝰ ē q̄ ipē voluit. Compat̄ aūt crux xp̄i naui ꝓpt̄ q̄ttuor. Prio ꝓpt̄ diſpoſitōis ſilitudinē. Nauis eni in ꝑncipio ſui capitꝭ eſt ſtricta. ⁊ ſilr̄ in pedibꝫ: ⁊ i medio eſt lata. ſic crux xp̄i i ꝑncipio ⁊ i capite adeo ſtricta erat ꝙ n̄ habuit tantū vbi caput ſuū reclinaret Crux ei diſpoſita erat ſicut thau. ⁊ deſuꝑ nō habuit lignū in q̄ xp̄s caput reclinare poſſꝫ. qd̄ ꝯq̄rit̄ Mat. viij. Vulpes foueas habent ⁊ volucres celi nidoſ. ⁊ filius marie nō habet vbi caput ſuum bn̄dictū reclinet. Per vulpes q̄ habēt greſſum ſuauē et ſuauē pellē ſignificāt̄ delicati q̄ maxie q̄rūt ꝯmodū corꝑis ſui. Itē habent foueas i t̄ra. q̄ nō q̄rūt niſi terrenū ꝯmodū: nō attēdētes futuꝝ icōmodū. Per volucres celi itelligūt̄ ſuꝑbi: q̄ corde i nubibꝫ volāt ſuꝑ alios ſe extollēdo. q̄ vadūt erecto collo n̄ attēdētes ꝙ xp̄s habuit caput iclinatū: q̄ n̄ habuit vbi caput reclinaret. vn̄ Ber. Chriſtꝰ hūilr̄ paſſus. ve delicatis. Exēplū. Duciſſa q̄dā tā delicate carnē ſuā tenens vt ꝯmūibꝫ aq̄s manꝰ lauare nollet. ſꝫ aquā d̄ roze celi colligi fecit. lectū ſuū aromatibꝫ redolere faciebat. nō recolēs ꝙ xp̄s tam dura paſſus fuiſſꝫ. Quaꝓpt̄ dn̄s carnē ipiꝰ tātū afflixit ꝙ totū corpꝰ eiꝰ putruit. ⁊ caro paulatim i fruſta cecidit. ⁊ totā domū itolerabili fetore r̄pleuit. ita ꝙ nulla ancillaꝝ nec aliq̄s ſuoꝝ nec q̄ſq̄ꝫ ad eā accedere poſſꝫ. et ſic mirabilit̄ mortua ē. Attēdāt h̄ q̄ nimis delicate nutriūt carnē ſuā: attēdētes ꝙ xp̄s nō habuit vbi caput ſuū reclinarꝫ. Beda Viſa paſſiōe xp̄i q̄s tā deliciosus q̄ nō caſtiget carnē. q̄s tam ſuꝑbꝫ ꝙ ſe nō hūiliet. Reſpiciat ſuꝑbus ⁊ videat hūilitateꝫ xp̄i. reſpiciat carni deditꝰ ⁊ videat amaritudinē xp̄i. Itē ſcd̄o nauis i medio ē lata. ſic crux xp̄i i medio ē lata. q̄ extēſis manibꝫ pēdebat i cruce. Iſa. xxv. Extēdit manus ſuas ſic̄natās. O q̄ꝫ lata erat nauis iſta in q̄ adeo extēte erāt manꝰ ꝙ oēs vene eiꝰ dinūerari poterāt. dic̄ ei Aug. ꝙ crucifixores q̄ fecerāt foramina i cruce q̄n vna manꝰ erat ifixa pro

pter nimiā diſtantiā foraminū alia manus nō poterat extēdi ad aliō foramē. et ne opteret eos aliō foramē facere traxerīt aliā manum cū funibꝫ ad aliud foramē. et intantū ipm extēderīt ꝙ oia oſſa eiꝰ nūerari potuerīt. Hoc videt tāgere ps. cū dic. Foderīt manus meas et pedes meos. dinūerauerīt oia oſſa mea. q.d. In foſſiōe manuum et pedū tātū me extēderīt ꝙ oia oſſa mea nūerari potuerīt. Ber. O amātiſſime iuuenis q̄d ɔmiſiſti vt talia patereris. qō ſcelꝰ tuū. q̄ culpa tua. q̄ cā tue mortis. q̄ occaſio occiſiōis tue: ego ſuꝫ cauſa tue mortis. occaſio occiſiōis tue. illicita ɔcupiſcētia traxit adā ad arborē. te xp̄e pfecta caritas traxit ad mortē.

Itē tercio nauis ē ſtricta i fine. Fuit etiā crux xp̄i adeo ſtricta ꝙ vnꝰ pes ſup aliū affigeret. dicūt tm̄ tres claui fuiſſe. duobꝫ ei affixe manus et vno affixi fuerūt pedes ambo. et h̄ fuit penoſiꝰ q̄ſi duo fuiſſent claui. O q̄ artꝰ erat finis iſtiꝰ nauis qn̄ i fine vite ſue ex nimia amaritudie clamauit. Deꝰ deus meꝰ vt q̄d me dereq̄liſti. Ber. Defuit xp̄o i cruce fra: pedi lignū. capiti amictus. lateri amicꝰ ɔſolatōis Sc̄do ɔpat crux xp̄i naui ꝓpt potꝰ amaritudinem. Solet eni in naui tranſeunti mare eē cibꝫ durꝰ et potus amarus. ſic xp̄s i naui crucis habuit cibū et potum amariſſimū. Vn̄ ps. Dederīt i eſcam meā fel et i ſiti mea pota. me aceto. ꝓpter amaritudinē felli ɔpat. Dicūt ei euāgeliſte. cū diceret ſitio impoſuerūt ſpōgiā arūdini. et dederūt ei acetū felle mixtū. Sup iſto v̄bo dic Ber. Quid ſitis dn̄e q̄d ſitis ḡ. ne plꝰ te cruciat ſitis q̄ crux. d̄ cruce ſiles et d̄ ſiti clamas. q̄d ḡ ſitis: Vram inq̄t ſitio ſalutē: veſtrū gaudiū. plꝰ aiaꝝ vraꝝ q̄ corpis mei cruciatus me tenet. vn̄ Ber. Aia p̄cioſa n̄ auro vł opibꝫ redēpta ſꝫ ſanguie agni imaculati. ꝓpt te fōs vite aceto potat. Attēde q̄ntū vales q̄ntū pro te datū ſit. ne te tradas i pditōnem. Iſtū potū q̄ xp̄s i cruce bibit dēmꝰ attēdere vt etiā aliq̄ patiamur. Vnō Ber. Nō ē cibꝫ adeo aridꝰ q̄ n̄ efficiatur ſapidꝰ ſi illiꝰ aceti qō dn̄o ꝓpinatū ē ɔdimēto fuerit tpatus. Tercio crux xp̄i ɔpat naui ꝓpt penaꝝ mltitudinē. ſic eni naues trāſeūtes mare mltas ſuſtinēt tribulatōnes. ſic xp̄s i cruce ſuſtinuit mltas anguſtias et tribulatōes. dura v̄ba. duriora vulnera. duriſſima mortis ſupplicia. Tren. i. O vos oēs q̄ trāſitis p viā attēdite et videte etc. Vere mlta ſuſtinuit i naui crucis. patiebat eni in oibꝫ ſenſibꝫ. In viſu. eo ꝙ vidit mrē ſuā amariſſime turbatā. Vn̄ Ber. O bone ih̄u q̄ ḡuiter foderis exteriꝰ i corpe: ſꝫ mlto acriꝰ interiꝰ i corde ex ɔpaſſiōe mr̄is tecū oia pticipātis. Itē i auditu q: audiuit eorū blaſphemias dicētiū. Vach q̄ deſtruit tēplū dei et i triduo reedificat illud. Alios ſaluos fecit ſeipꝫ ſaluare nō pt. Itē i odoratu q: crucifixꝰ erat i loco caluarie vbi malefici occidebāt. et iō fuerīt ibi cadauera et oſſa mortuoꝝ q̄ꝝ fetore cruciabat Itē i guſtu q: ꝓpinauerīt ſibi acetū felle mixtū ſic dcm̄ ē Itē i tactu q: a plāta pedis vſq; ad v̄ticē capitis nō erat i eo ſanitas. Ecce quantas tribulatōnes chriſtus i naui crucis ē ꝑpeſſus Quarto crux xp̄i ɔparatur naui. quia nauis tranſit d̄ vna t̄ra i aliā. ſic cruce. i. tribulatōibꝫ

τanguſtijs trāſit̃ ꝺe p̄ſenti miſeria ad vitā eternā. Act. xiiij. Per mltas tribulatões optꝫ nos ītrare ī reg. celorū Lu. vl. Optuit xp̄m pati τ ita ītrare in gliam pr̄is. Igit̃ ſi ip̄e hinc ſine flagello nō exijt q̄ ſine pctō huc venit et ſine pctō pmāſit. quō flagellis digni nō eſſent q̄ cū pctō venerūt τ viuēdo pl⁹ peccauert. vñ Hiero. Quis ſcōꝝ ſi ne tribulatōe coronat⁹ ē. q. d. nullus. Vñ ꝺꝛ ī euāgelio hodierno. ſecuti ſūt eū diſcipuli ī naui. qꝛ oēs tribulatōeſ et penas ſunt ꝑpeſſi ꝓpter xp̄m. τ exēplo illoꝝ optet nos pati ſi volum⁹ ad regnū celoꝝ ꝑuenire. i. Pe. ij. Chriſt⁹ paſſus eſt ꝓ nob vob relinqnſ exēplū vt ſeqm̄i veſtigia ei⁹. Exemplū patiē di ꝓpt̃ ꝺeū poſſum⁹ accipe ī q̄dā paganoꝝ ꝑncipe q̄ nouit̃ ꝯūſus τ baptizatus eſt. et in ꝯflictu ꝯ paganos ḡuiter vulnerat⁹ eſt. Cūqꝫ timerēt xp̄iani ne ꝓpt̃ h̄ vacillaret ꝯſolabāt̃ eū dicētes. Gras agas ꝺeo ꝓ cuius honoꝛe tu es vulneratus. Rn̄dit. tali ꝯſolatōe nō indigeo. ſꝫ ꝺoleo mag̃ ꝙ nō habeo niſi q̄ttuoꝛ vulnera ꝓpt̃ ih̄m q̄ ꝓpt̃ me mlta vulnera ſuſtinuit etiā infinita

Dñica q̄ꝛta poſt feſtū epiphanie.
Sermo xxxix.

S
uper om-
nia caritatē habētes qd̄ ē vinculū ꝑfectōnis. ad Col. iij. In v̄bis iſtis hoꝛtat̃ nos apl's ad caritatē que ē mr̄ oīm v̄tutū τ bonoꝛuꝫ. vñ Amb. Caritas ē mr̄ oīm v̄tutum q̄ oēs infoꝛmat. ſine q̄ nulla ē v̄a v̄tuſ Sciēdū aūt ꝙ caritas nob neceſſaria ē ꝓpt̃ mlta. qꝛ ſine charitate nulla opa ſunt meritoꝛia. Vñ Gre. Om̄e mādatū τ q̄cq̄d p̄cipit̃ ī ſola caritate ſolidat̃. Sic eni mlti rami arboꝝ ex vna radice ꝓcedūt. ſic mlte v̄tutes ex vna caritate generāt̃. τ ñ habēt aliq̄d viriditat̃ rami boni opiſ ſi nō manſerint ī radice caritatis. q. d. nō hꝫ aliq̄d meriti bonuꝫ opus ſine caritate. j. Choꝛ. xiij. Si habuero ꝓphetiā. i. futuroꝝ reuelatōꝫ ſiue cognitōeꝫ. caritatē āt ñ habuero nihil mihi ꝓdeſt. Talis aūt fuit Balaam q̄ mlt̃ milib an noꝝ añ incarnatōeꝫ xp̄i ꝓphauerat ꝺe eo. Nūeri. xxiiij. Oriet̃ ſtella ex Iacob ꝛc. τ tñ ꝺānatus ē: qꝛ caritatē non habuit. Sil't Saul q̄ legit̃ ꝓphetaſſe. i. Reg. x. c. Et cayphas Joh. xi. ca. Collegerūt pōtifices τ phariſei ꝛc. Et ſi nouerim oīa myſteria. j. ad Choꝛi. xiij. id ē ſi nouerim oīa ſecreta vtriuſqꝫ teſtamēti q̄ hūan⁹ intellect⁹ capē ñ pt ſine ſp̄ali gr̄a ſic apl'i habuert. caritatē aūt ſi nō habuero nihil mihi ꝓdeſt. ſicut iudaſ q̄zdiu fuit apl's. qꝛ eis dictū eſt Mat. xiij. ca. Vob datū eſt noſſe myſteria ꝺei. Sed qꝛ iudas ī caritate nō pmāſit. nihil ſibi ꝓfuit. Ita etiam diabol⁹ ſecreta nouit. Ezech. xxviij. Oē ſecretū nō ē abſcōdituꝫ a te. Et ſi habuero oēm ſciētiā quā hūana mēs pōt ꝯphēdere. caritatē aūt ñ habuero nihil mihi ꝓdeſt: ſicut ſcribe τ phariſei ꝺe q̄b dicit̃ Lu. xi. Ve vob legiſpitis q̄ tuliſtis clauē ſcie ipi nō itroiſtis τ eos q̄ introibāt ꝓhibuiſtis. Unde Aug⁹ cū audiſſꝫ vitam anthonij ait. Heu idocti rapiūt celū τ nos cū ſcientia nr̄a ī infernū dimergimur. Si em̄ ſciētia aliquē btm̄ faceret: mlti ꝺemōeſ bti ēēnt. Et ſi habuero oēm fidē. i. per-

fectā de oībꝫ q̄ optꝫ credere.fideꝫ dico
ita firmā ⁊ ꝑfectā vt mōteſ trāſferā.i.
trāſferri a deo īpetrē.mat.xxi.Si fidē
habueritis ⁊ n̄ heſitaueritꝭ.ſi dixeritꝭ
monti huic tolle te ⁊ mitte te in mare.
ita fiet.charitatē autē nō habeaꝫ nihil
ſū.i.nihil mihi ꝓdeſt ad vitā eternaꝫ
acq̊rendā.Sic fuit Alexāder magn⁹
qui habuit tantā fidē ad deū cū vellet
īcludere iudeos inter mōtes caſpios.
rogauit dn̄m celi vt mōtes ſe eleuarēt
et ſe inuicē ꝯiūgerēt:ita vt fieret locus
īmeabilis.vt dic̄ Joſeph⁹ ī hiſtorijs.
tn̄ nihil ꝓfuit ſibi q̊n ſit dānat⁹.quia
charitatē nō habuit.Ul' ſm aliā glo.
Per mōtes intelligūt̄ demones. et eſt
ſenſus.ſi habuero tantā fidē vt demo/
nes de obſeſſis corꝑibꝫ eijciā.charita/
tē aūt nō habuero nihil mihi ꝓdeſt.
Sic fuerūt exorciſte iudeoꝝ. q̄ ꝓpter
q̄ſdā ꝯiuratōes eiecerāt demones.De
q̊bꝫ dr̄ Lu.xi.Si ego eijcio in beelze/
bub demonia:filij vr̄i in q̊ eijciūt.Et ſi
diſtribuero om̄es facultates meas in
cibos paupeꝝ.qđ eſt maxima benigni
tas ⁊ liberalitas.charitatē n̄ habuero
nihil mihi ꝓdeſt Sic m̄lti ph̄i q̄ adō
benigni ⁊ liberales fuerūt ꝙ nullū egē/
tē videre poterāt q̊n eis ī mētibꝫ ſuis
ſubuenerūt. Sic ſocrates ph̄s ⁊ ceti.
nihil tn̄ ꝓfuit eis ad vitaꝫ eternā.q̊a
charitatē ꝑfectā non habuerūt. Et ſi
tradidero corp⁹ meū nō tm̄ mea bona
ita vt ardeā.q.d.Et ſi caſtigauero cor
pus meū tātū vt meipm̄ occiderē cha
ritatē aūt nō habeā nihil mihi ꝓdeſt
ſic aliq̊ pagani q̄ ſemetipos occidunt
putātes ſic placere dijs ſuis.et ſarace/
ni q̊ miſerabiliter corpus ſuū afflигūt
ieiunijs:ꝟgis:flagellis.Et phariſei q̊
alligabant ſpinas ad fimbrias q̄ eos
pungerēt.nihil tn̄ ipis ꝓfuit.q̊a chari
tatē non habuerūt. Itē dic̄ apl's.j.ad
Chor.xiij.Si linguis hoīm loquar ⁊
angeloꝝ charitatē nō habeā.fact⁹ ſuꝫ
ſic̄ es ſonans ⁊ cimbalū tinniēs.In h̄
videt̄ tangere p̄dicatores.i.doctores
ſine charitate exn̄tes. q̊ alijs ꝓſunt et
ſibiipſis nihil.q̄ſi di.ſi fuero ita facū/
dus ⁊ eloq̄ns ꝙ loquar linguis hoīm
.i.ſeculariū .⁊ angeloꝝ.i.ſpūaliū.cha
ritatē nō habeā ſilis ſum eri ſonāti:qđ
alijs ſonat ⁊ ſeipm̄ ꝯſumit.⁊ cimbalo
tinnienti qđ alios delectari facit ex ſua
dulcedine.et ſe patit̄ ꝯſumi . Sic qui
p̄dicat alijs vtilia ⁊ loquit̄ dlectabilia
⁊ dulcia abſqꝫ charitate. ſibi nihil va
let ad vitā eternā. Aug.Si in te itrat
ſapīa ſalomonis.fortitudo ſamſonis
pulcritudo abſalonis.agilitas azael.
diuitie creſi . ptās octauiani . inuicta
glīa alexādri.diuturnitas enoch.et ſi
charitatē nō habueris nihil ꝓficies.
Si fueris pauꝑ ⁊ lāguidus omnibꝫ
diebꝫ vite tue ſic̄ lazar⁹ q̊ iacebat ad
ianuā diuitꝭ vlceribꝫ plenus . cupiēs
ſaturari de micis q̄ cadebant de menſa
diuitis.charitateꝫ aūt non habueris
nihil tibi ꝓdeſt. Job legitur habuiſſe
ſeptē milia ouiū. tria milia cameloꝝ.
q̊ngenta iuga boū.q̊ngentos aſinos :
et m̄ltā familiā nimis q̄ oīa ꝑdidit.
inſuꝑ plagat⁹ fuit in corꝑe ꝙ a plāta
pedis vſqꝫ ad verticē nō erat in eo ſa/
nitas.⁊ ſedens in ſterq̊linijs teſta ſa/
niem radebat.hoc totū ſine charitate
ſibi nō ꝓfuiſſet. Un̄ Aug.Sine cha
ritate hec poſſunt haberi: ſed non ſine
charitate ꝓdeſſe.

Textualis expoſitio.

Dñica quarta poſt epiphanie

SImile ē regnū celorū homini qui ſeminauit ſemen bonū i agro ſuo Mat.xiij. Hō iſte dꝫ ē. ager mūds ē. ſemē ſunt ſcti hoies. Cū āt dormirēt hoies.i.cū apli dormitōꝫ accepant. ⁊ eccleſiaꝝ plati negligēter agerēt. venit inimic⁹ hō.i.diabol⁹. ⁊ ſupſeminauit zizaniā.i.hereticos ⁊ falſos doctores. in medio tritici: ⁊ abijt ⁊ abſcōdit ſe. Vñ ps. Inſidiat i abſcōdito qſi leo i ſpelūca ſua. Cū aūt creuiſſet herba.i. ſemē qd ſemiauerat. apparuit herba ⁊ zizania. Per herbā intelligit ſciētia ſiue ſacra ſcriptura. Vñ ps. Qui dat herbam.i.ſciam. ſeruituti hoim.i.ſeruis ſuis hoibꝫ.q.d. Cū creuiſſꝫ ſacra ſcia p doctores ⁊ pdicatores. tunc apparuit zizania.i.hereticoꝝ falſa doctrina. Accedētes aūt ſerui pñſfamilias .i.angeli dei dixerūt ei. Nōne ſemē bonū ſemiaſti i agro tuo.i.i eccīa.i.i apoſtolos ⁊ xpianos. Vñ ḡ hꝫ zizaniā.i. hereticos. ⁊ ē qrēdū vñ mali ſic orti ſt ⁊ ait illis dñs. inimic⁹ hō.i.diabol⁹ fecit h̄.q̄ ē inimic⁹ hūani generꝭ. Serui aūt pñſfamilias.i. angeli dei dixerūt ei vis imus ⁊ colligim⁹ ea? Et rñdit. nō Dat eñ eis loc⁹ pnie.qꝛ fieri pōt q ille q̄ hodie mal⁹ ē i breui p grāꝫ dei pōt fieri bonus. ne forte colligētes zizania: eradicetis triticū.i. aliquē malū qui i futuro pōt fieri bon⁹ ſi l'occidatis cū pmanēte malo. ſinite vtraqꝫ creſcere vſqꝫ ad meſſem.i.ad diē iudicij. ⁊ in tpe meſſis.i.i die iudicij dicaꝫ meſſoribꝫ .i.angelis. Colligite pmū zizania ⁊ alligate ea i faſciculos ad ɔburēdū eternalit.ſ.malos. Triticuꝫ aūt.i.bonos ɔgregate i horreū meū.i.i regnū celorū eternalit. Vl' alit Hō ille xps eſt q̄ ſemē bonū ⁊c. Semē.i.vbū dei p pdicatores i agro ſuo.i.i corde fideliū ſeminatū. Cū dormirent hoies p negligētiā ⁊ accidiā. venit inimic⁹ humani generꝭ.ſ.diabol⁹ q̄ iſidiat hoi i oi loco oi hora. ⁊ ſupſemiauit zizania.i.mala opa vel mala deſideria: q̄ ipediūt ne bonū ſemē qd vbo dei ſeminatū fuerit fructū faciat i hoie. Nolite ḡ dormire in ſomno accidie. Prouer.vj. Vſqꝫ q̄ piger dormis.qñ de ſomno ſurges? j. Pe.v. Fres ſobrij eſtote. qꝛ aduerſari⁹ vr̄ diabolus quaſi leo circūit rugiēſ querēs quē deuoret.cui reſiſtite ⁊c.

De eodem. Sermo.xl.

COlligite primū zizania: et alligate ea in faſciculos ad ɔburēdū. triticū āt ɔgregate i horreū meū Mat. xiij. In vbis iſtis deſcribunt duo.ſ. pena dānādoꝝ: ⁊ pmiū ſaluādoꝝ. Primū ibi.colligite. Scdm ibi.triticuꝫ.

Circa pmū nota q pena dānatoꝝ ē mltiplex. Pria pena ē ignis. Iſa.vl. Ignis eoꝝ nō extinguet.i.inextinguibilis ē. qꝛ ſi totū mare ſupfunderet n̄ extigueret. Apoc.xx. Qui nō ē inuēt⁹ i libro vite ſcript⁹ miſſus ē i ſtagnū ignis. hoc erit i die iudicij qñ dicet. Ite maledic.i ig.et.mat.xxv. Sꝫ ab iſto igne nō eqlit ɔburūt dānati. ſꝫ ſm q magꝭ ⁊ min⁹ peccauerūt. ſic a nr̄o igne materiali alit vrit palea aliter lignuꝫ De igne purgatorij dicit Augꝭ. q excedit oēm penā q̄ vnqꝫ excogitata fuit

in h̄ ſcl'o. Et tāta ē dꝛn̄tia inter ignem purgatoꝛij ⁊ ignē inferni ſic ē int' ignē materialē ⁊ ignē depictū. Sȝ tn̄ ignis inferni milleſies ḡuioꝛ ē igne purgatorij. Un̄ exēplū. Nō q̄dā ḡuit' decūbēs rogauit deū vt eū de mōdo tolleret. Cū qȝ ſepiꝰ petijſſet aſtitit ei angelus dicēs Miſſus ſuȝ ad petitōȝ tuā implēdā Elige aut duob⁊ dieb⁊ eſſe i purgatorio: aut duob⁊ annis ſic infirmari Et ille gauiſus elegit pꝛimū. ⁊ moꝛtuꝰ ē ⁊ deductꝰ i ignē purgatoꝛij. Poſt vnaȝ horā diei illiꝰ venit angelꝰ dei. queȝ vidēs dixit. Quis es tu: Ait. Ego ſum angelꝰ dei q̇ apparui tibi in ſcl'o. Ait ille. Abſit. tu nō es angelꝰ. angeli n̄ mētiunt'. tu autē mētitꝰ es. Promiſiſti ei mihi q̄ tm̄ duob⁊ dieb⁊ deberē eē i purgatoꝛio. ego aūt fui hic innumerabilib⁊ annis. Ecce ſi tāta eſt pena ignis purgatoꝛij q̄ vna hoꝛa videbat' ſibi infiniti anni. q̄ntā tūc putas eē penā inferni. attēdāt h' pctōꝛes. Scd'a pena ē frigus. vn̄ Job. xxiiij. Trāſibūt ab aq̄s niuiū ad caloꝛē nimiū Mat. viij. Ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridoꝛ dentiū. Fletus erit ibi de fumo ignis. ⁊ ſtridoꝛ dētiū de nimio frigoꝛe. Tercia pena ē ꝯmis viuaciſſimꝰ. Un̄ Iſa. vlt'. Uermis eoꝝ nō moꝛiet'. Uermis ille nō ē coꝛpalis vel materialis. qꝛ nullū aīal ibi remāebit p̄ter hoīem. Sed ꝯmis iſte ē remoꝛſus ꝯſcie remoꝛdens aīaȝ Aug. In inferno ſi ſit ſtimulꝰ penitudinis. i. remoꝛſus cōſcie: nulla tn̄ erit coꝛrectio volūtatis. Iſa. xiij. Toꝛſiones interius et doloꝛes exteriꝰ ſuſtinebunt. ⁊ q̄ſi parturiēs dolebūt Exēplū de quodā religioſo q̇ audiuit aīam deplāgētē dānatōȝ ſuā. Req̄re i ſermōe ij. Prepa te

Quarta pena eſt fetoꝛ ſcȝ ſulphuris. Un̄ ps. Ignis grando nix glacies ſp̄us pcellaꝝ ps calicis eorū Apoc. xxj. Pars illoꝝ erit i ſtagno ardēti i igne ⁊ ſulphure. Un̄ Ber. dicit q̄ nūq̄ȝ fetuit vnus putridꝰ canis i cōſpectu hoīm ſicut pctōꝛ i ꝯſpectu dei et angeloꝝ. Heu qualis erit ibi fetoꝛ vbi tot cōgregabunt' pctōꝛes. Pctōꝛ ſilis ē putrido ouo. qd' q̄ȝdiu integꝝ ē nō fetet. ſed qn̄ frāgit' tunc exalat fetoꝛ eiꝰ. ſic pctōꝛ q̄ȝdiu viuit i h' ſcl'o n̄ fetȝ ſed qn̄ venerit in infernū ſentiet' fetoꝛ eius.

Quinta pena ē fames ⁊ ſitis. Iſa. lxv. Serui mei comedent ⁊ vos eſurietis. ſerui mei bibēt ⁊ vos ſitietis Ibi erit tāta inopia q̄ nec vnā guttā aq̄ hr̄e poterūt. vt p̄tȝ i diuite epulōe Lu. xvj. Un̄ Gre. Diues ille guttaȝ aq̄ petijt qui priꝰ micā panis Lazaro negauit

Sexta pena ē fletꝰ. Mat. viij. Ibi erit fletus ⁊ ſtridoꝛ dentium. Fletꝰ ille nō eſt coꝛpalis ſȝ ſp̄ualis. i. doloꝛ interioꝛ. qꝛ dānati nō hn̄t lacrimas materiales. Per fletū igit' intelligit' doloꝛ. Hiero. Tanta erit i inferno vis doloꝛis q̄ mēs ad aliud dirigi nō pōt niſi ad qd' vis doloꝛis compellit. Sed ſi ſingulis dieb⁊ quib⁊ erūt dānati i inferno vnā guttā lacrime emitterēt matialē. pl'es exirēt aq̄ p pceſſuȝ tpis q̄ȝ oīa vaſa huiꝰ mundi cape poſſent imo plꝰ q̄ȝ oīa maria aq̄s ꝯtineāt

Septima pena eſt tenebroſitas. Mat. xxij. Ligatis manib⁊ ⁊ pedib⁊ mittite eū i tenebras exterioꝛes. Un̄ Gre. Ignis infernal' crematōeȝ hȝ. ſȝ lumē nō habet. erit tn̄ i inferno aliq̄d occulti lumīs q̇ dānati videre poſſint vn̄ doleāt non vn̄ letent'. Vident eīm

vſqꝫ ad diē iudicij gloriā beatoꝝ de q̄
augmentaṫ dolor eoꝝ. Octaua pe
na ē horror tā loci q̄ꝫ demonū. Job.x.
Ibi ſempiternꝰ horror iħabitat. Idē
Job.xx. Uadent ⁊ veniēt ſuꝑ eū hor
ribiles. om̄es tenebre abſcondite ſūt
in oculis eiꝰ. Exemplū. Legiṫ q̄n/
dā ſanctā feminā habuiſſe filiū in or/
dine ciſtercienſi. qui tēptatꝰ dixit m̄ri
ꝙ nō poſſꝫ auſteritatē ordinis ſuſtine
re. Cui m̄r. Et quō potes penas īferni
ſuſtinere ſi apoſtataueris. Cui ille.
Ora ꝓ me deū vt modicū poſſim expi
ri de penis inferni. Et orante illa audi
uit filius horribilē porcoꝝ clamorē. et
videbaṫ illi ꝙ om̄e tormētū huiꝰ mōi
n̄ poſſit horrori illi ꝯpari quē habuit
ex illo ſonitu. ⁊ cū p̄ timore deficeret cō
fortauit eū m̄r ſua: ⁊ ſonitꝰ ceſſauit: et
ille in ordine pſeuerauit. Si talē hor
rorē habuit ex modico auditu. qualē
tūc hēbit ō viſu q̄n videbit tot inume
rabiles demones horribiliſſimos.
Nona pena ē ꝙ mori n̄ pn̄t Apoc̄.ix.
Deſiderabūt mortē ⁊ mors fugiet ab
eis. Aug. Quare in īferno mors op/
taṫ et nō inueniṫ. q̄r quibꝫ vita in hoc
ſcl'o offerṫ ⁊ nolūt agere pn̄iam: ī infer
no mortē q̄rent nec poterūt inuenire.
Greg. Fit miſeris mors ſine morte. fi
nis ſine fine. defectuſ ſine defectu. quia
mors ſꝑ viuit: ⁊ finis ſꝑ incipit: et de/
fectꝰ deficere neſcit. mors punit ⁊ nō ex
tinguit. Aug. Dolor ꝑmanet vt affli/
gat ⁊ natura ꝑdurat vt ſentiat. q̄r vtꝝ
q̄ꝫ non deficit ne pena deficiat. Job.xx.
Luet q̄ fecit oīa nec tn̄ ꝯſumeṫ. Glo.
vt ſine fine cruciēṫ. Q̄n eni fuerunt in
īferno tot milibꝫ ān̄oꝝ quot ſūt ſtelle
in celo. gutte in mari. arene in terra.
pulueres in aere. ⁊ q̄ntū poſſent om̄es
hoīes numerare in mūdo vl' cogitare
adhuc nō erit finis. Attendāt h̄ pecca
tores q̄ nolūt hic breuē penā ſuſtinere
nec agere pn̄iam. Decima pena eſt
defectꝰ oīs ſpei ⁊ ꝯſolatōis. Un̄ bern̄.
Quid erit cū viderit ſe iſta miſerāda
ꝯditō om̄i ſpe et ꝯſolatōne nudatā in
illas tenebras exteriores ꝯcuti. et ab
illa btōꝝ eccl'ia ꝑpetua excogitatōe ex
cludi. Ita eni ꝓuanṫ ꝯſolatōe om̄i ꝙ
beati nō cōpatienṫ eis: ſꝫ gaudebūt de
eoꝝ dān̄atōe. Un̄ ps̄ Letabiṫ iuſtus
cū viderit vindictā. Greg. Btōꝝ aīe
⁊ ſi ī nature bonitate miſericordiā hn̄t
tūc tn̄ auctoris ſui iuſticie ꝯiuncte tā/
ta rectitudine ꝯſtringunṫ vt nulla ad
repbos cōpaſſione moueanṫ.

Dominica ſeptuageſime.
Sermo.xli.

Sic currite
vt ꝯphēdatꝭ. i. chor̄. ix. Per
curſū iſtū itelligiṫ vita pn̄s. Aug. q̇d
eſt aliud vita nr̄a niſi q̇dā curſus ad
mortē. Uelimꝰ aūt ſiue nolimꝰ q̄libꝫ
die vnā dietā facimꝰ ad mortē. Unō
Job.ix. Dies mei velociores ſūt cur/
ſore. Erḡ q̄ vita nr̄a q̇dā curſus eſt ad
mortē. iō docet nos apl's quō debeamꝰ
currere dicēs. Sic currite vt ꝯphēda/
tis illū pꝰ quē curritꝭ. q.d. Sic viuite
in hac vita vt ꝯphēdatꝭ vitā et̄nā ad
quā creati eſtis. Si aūt currere vo
lumꝰ vt cōphendamꝰ debemꝰ q̄ttuor
modis currere. Primo celeriter ſiue fe
ſtināter. Bern̄. Uita breuis ē via lon
ga. Si vis ad metā ꝑuenire īcipe cele
riṫ currere ⁊ tranſire. Ad h̄ aūt vt cele
riṫ curramꝰ ſunt duo nob̄ neceſſaria.

Primo vt ſim⁹ interi⁹ vacui. Scḋo vt ſim⁹ exteri⁹ exonerati. Primo dico vt ſim⁹ interi⁹ vacui a pctõꝝ ſor dib⁹. Qui ḡ eſt replet⁹ peccatoꝝ ſarci/ nis abijciat ea: qꝛ nimis grauē faciũt hoīez ad curſũ. Vñ ps̄. Sic on⁹ ḡue ḡuate ſunt ſup me. De ḡuedie peccati dic̄ Greg. Peccatũ qḋ p pniam non delet̄ mox ſuo pondere ad aliud trahit Sic̄ ptʒ in Dauid q̇ de accidia ſiue de ocio cecidit in ↄcupiaꝫ. de ↄcupiſcētia in adulteriũ. de adulterio i homicidiũ Itē debem⁹ foris eē exonerati bōis tpa lib⁹ vt poſſim⁹ eo veloci⁹ currere poſt xp̄ꝫ. Vñ Petr⁹. Ecce nos reliq̄m⁹ oīa ꝛ ſecuti ſum⁹ te. Matt. xix. Vñ bern̄. Bñ petre nō ad iſipientiã tibi. nō eni potes eũ ſeq̄ onerat⁹. Exemplũ i ado leſcēte qui oīa mandata ſuauerat ſed abrenunciatō tpaliũ retraxit eũ a deo. Matth. xix. Exēplũ in currētib⁹ qui diſcalciāt ſe vt veloci⁹ currãt. Videa/ mus etiã exēplũ in ſimeis q̇ ſine calce is euadũt. ſꝫ cũ calceis capiunt̄. Pro pterea ait apl̄s Heb. xij. Deponētes om̄e pond⁹ malicie. ſ. reꝝ tpaliũ et cir/ cũſtantias. ꝛ ſine peccato p pniaꝫ cur/ ram⁹. Iſtud figuratũ ē in Heliſeo. iij. Reg. xix. qui cũ araret relict̄ꝫ bobus cu currit p⁹ helyã. Heliſe⁹ interp̄tat̄ ſal/ uatoꝛ. ꝛ ſignificat hoīeꝫ volentē ſalua re aīaꝫ ſuã. hic debꝫ relinq̄re res tpaleſ ꝛ currere p⁹ helyã. i. xp̄m. Scḋo de/ bem⁹ currere directe. Iſa. xl. Rectas fa cite ſemitas dei vr̄i. q. d. dũ vultis cur rere ad deũ currite ſemitas dirigentes vos ad ꝟtutes. vñ ps̄. Ibũt de ꝟtute in ꝟtutē et videbit̄ ab eis deus deoꝝ in ſyon. i. in diuina ſpeculatōe. Iſtas ſe/ mitas dirigētes ad deũ debem⁹ currere et dimittere cōmunes vias q̄s maioꝝ

ps p plĩ ambulat. ſ. vias pctõꝝ q̄ val de late ſũt et multi ambulãt p eas. ſꝫ via dirigēs ad deũ arta ē ꝛ pauci ãbu/ lãt p eã. Mat. vij. Iſtud figuratũ ē i curſu azaelis q̇ curſoꝛ dicit̄ fuiſſe velo ciſſim⁹ quaſi vn⁹ de capreis. ij. Reg. ij. Iſte cucurrit malũ curſũ. ꝛ ad malũ fi nē pduxit. Cucurrit eni p⁹ Abner vo lens eũ interficere. Abner aũt fugiēs rogauit eũ vt ceſſaret pſeq̄ eũ. alioq̄n pfoꝛaret eũ. Cũq̄ꝫ nollet ceſſare Ab/ ner verſa ad eũ haſta pfoꝛauit eum et moꝛtu⁹ eſt. Per azael intelligit̄ pctõꝛ q̇ currendo de pctõ in pctm̄ videt̄ pſeq̄ Abner. i. xp̄m. Act. ix. Saule ſaule q̇d me pſeq̄ris. ſꝫ dn̄s rogauit eũ ſepe vt ceſſaret a curſu malo. et h̄ p p̄dica/ tiones: ꝛ p internã inſpiratōeꝫ. ſꝫ qñ videt ꝙ nō vult ceſſare ꝟtit ad eũ ha/ ſtã diſtricte iuſticie ꝛ pfodit eũ eterna liter. Tercio debem⁹ currere diſcrete ꝛ prudēter. debem⁹ eni vno die ſic cur/ rere ꝙ alio die etiã currere poſſumus. Quidã eni ſic indiſcrete currunt vno tpe. ꝛ poſtq̄ꝫ ſic cucurrerũt alio tpe cur rere nō pn̄t. Sic illi q̇ nimis idiſcrete volũt viuere: et caſtigant ſe ieiunijs ꝛ oꝛōnib⁹ et vigilijs ꝙ pcedēte die non pn̄t deo ſuire. qui q̇dē idiſcrete currũt ſic ꝙ longe añ tp̄s curſũ vite cōplent qñ ſeipos idiſcrete debilitãt ꝛ ↄſumũt Cōtra tales dr̄ Ro. xij. Rōnabile ſit obſequiũ vr̄m. De talib⁹ dr̄ puer. xix. Qui nimis feſtin⁹ eſt pedib⁹ offendit . i. ledit ſe. Glo. Ille ex feſtinatōe ſe of/ fendit qui ex indiſcreta coꝛpis mace/ ratōe infirmitatē acquirit. Nō habet callidus hoſtis efficaci⁹ machinamē/ tũ ad tollendã de coꝛpe delectatōeꝫ. qꝫ ſi efficere poſſet vt incaute ꝛ ſine rōne ambulet̄. Iſte indiſcret⁹ curſus figura

tus ē.ſ. Machab.vj. Cūqꝫ antioch⁹ veniret ꝯ filios iſrl̄ ad pugnā cū mltiſ elephātibꝫ Eleazar videns vnū elephātē eminēciorē ꝑfodit eū i vmbilico. ꝛ cadēs elephas oppſſit euꝫ ꝛ mortu⁹ ē. Eleazar ſignificat hoīeꝫ idiſcrete currētē. cū elephātez.i. corp⁹ ſuū idiſcrete occidit an̄ tp̄s ſuum. ipſe ſub elephāte cadit.i. aīam cū corpe iterficit. qꝛ mortalit̄ peccat. Caro ei ita domāda ē vt nō ſupbiat. ita nutrīeda vt nō intereat. Quarto debem⁹ currere pſeuerāter. nō em̄ ceſſare debem⁹ a bono donec ꝑueniam⁹ ad finē. ꝛ apphēndam⁹ iſtud p⁹ qđ currim⁹.i. vitā eternā. Un̄ aplus.j. Chor̄.ix. Sic currite vt ꝯphēdatis. Mat.x. Qui pſeuerauerit vſqꝫ i finē hic ſalu⁹ erit. Hiero. Nō em̄ incepiſſe ſꝫ ꝑfeciſſe ꝟtutis eſt. Remigius. Nec inchoātibꝫ ſed pſeuerātibꝫ p̄miū tribuit̄. Un̄ Grego. Incaſſum quippe currit̄ ſi ceptū iter an̄ terminū deſerat̄. Aplus.ij. Thimo. iiij. Curſuꝫ ꝯſummaui. fidē ſeruaui. iō repoſita ē mihi corona iuſticie Et xp̄us dicebat i fine vite ſue Joh.xvij. Op⁹ ꝯſummaui qđ dediſti mihi vt faciaꝫ. ꝛ xp̄s dixit l hora mortꝭ. Cōſummatū ē. Nihil em̄ ꝓdeſt curſus bone vite niſi ꝯſummet̄ bono fine. Nā ſi hō cētū annis bonā vitā habuiſſet ꝛ in fine retroiret eternalit̄ dānaret̄. De q̄ legit̄ exemplū in vitaſpatꝝ. Quidā latro venit ad quendā heremitā multū de pctis ſuis ꝯterēs. quē cū deſpexiſſet et i ſocietatē ſuaꝫ ſumere nollet. ꝛ latro ſibi heremitariū facere vellet. arborem p̄ſcidit. ꝛ p̄ſciſa cito corruit ꝛ oppreſſit eū. Heremita aūt vidit ꝙ angeli aīaꝫ eius ad ꝑadiſuꝫ deferebāt. et idignās ait ꝙ plus ꝯſolatōnis deus feciſſet latroni qꝫ ſibi qui viginti annis deo ſeruiuiſſet. ꝛ nūqꝫ ꝑ angelos ꝯſolat⁹ fuiſſet. et ex hoc decreuit potius eē latro q̄ꝫ heremita. ꝛ captus in latrocinio mox ſuſpēſus ꝛ damnatus fuit.

De eodem. Sermo.xlij.

Simile ē regnū celoꝝ hoī p̄rīfamiliaſ q̄ exijt p̄mo mane ꝯducere oꝑarios i vineā ſuā Mat.xx. Grego. P̄rīfamilias de⁹ p̄r̄ ē. q̄ hꝫ vineā.i. vniuerſam eccleſiaꝫ. Hec vinea tot de ſe ꝓtulit palmites q̄t ſcōs ꝓtulit a iuſto Abel vſqꝫ ad vltimū electū qui in fine mūdi naſciturus ē. Ad erudiendū aūt dn̄s plebē ſuā q̄ſi ad excolēdā vineā ſuam nullo tp̄e deſtitit oꝑarios mittere. qꝛ pri⁹ ꝑ p̄res. poſtea ꝑ doctores. deinde ꝑ ꝓphetas. ad extremuꝫ ꝑ aplo̅s q̄ſi ꝑ oꝑarios in vinee cultura laborauit. Seq̄t̄. Qui exijt p̄mo mane ꝯducere oꝑarios i vineā ſuā Mane fuit ab adā vſqꝫ ad noe. Cōuētiōe aūt facta ex denario diurno miſit eos in vineā ſuaꝫ. Denari⁹ hꝫ imaginē. ꝑ quaꝫ ſignificat̄ retributio laboris. Et egreſſus circa horā terciā vidit alios ſtātes i foro ocioſos ꝛc̄. Hora t̄cia fuit a noe vſqꝫ ad abraaꝫ. et dixit. Ite ꝛ vos i vineā meā. ꝛ qđ iuſtū fuerit dabo vob̄. Illi aūt abiert̄. Iteꝝ aūt exijt circa ſextā ꝛ nonā horā. ꝛ ſilr̄ fec̄. Sex hora fuit ab Abraā vſqꝫ ad moyſen. Nona hora a moyſe vſqꝫ ad morteꝫ xp̄i. Circa vndecimaꝫ ꝟo exijt ꝛ alios īuenit i foro ſtātes ocioſos. Undecia hora ē ab aduētu xp̄i vſqꝫ ad diē iudi̅

cij. Uocaꝰ hoꝛa tercia. ſexta. nona ille hebꝛaicꝰ pplꝰs. Ad vndecimã aũt gẽtiles vocãꝰ. Uñ ſeqꝰ. Et dic illꝰ Quid h̔ ſtatꝫ tota die. i. ab ĩitio mõi vſqꝫ nũc ocioſi? Dixerũt. qꝛ nẽo nos ꝯduxit. nẽo nob̃ viã vite p̃dicauit. Nullꝰ ad eos ꝓpheta vlꝰ p̃riarcha venerat añ xp̃m. Dic ĝ eis. Jte ⁊ vos ĩ vineã meã. Cũ aũt ſero factũ eẽt. i. cũ dies totiꝰ mũdi ad veſpaꝫ declinaſſꝫ: dixit dñs vinee ꝓcuratoꝛi ſuo p̃r filio: ⁊ filiꝰ ſpũi ſctõ. qꝛ p̃r opaꝰ ꝑ filiũ. ⁊ filiꝰ ꝑ ſpm̃ ſctm̃. vel ꝓcuratoꝛi. i. alicui angeloꝝ. voca opari os ⁊ redde illꝰ mercedẽ ſuam. ĩcipiẽs a nouiſſimis. A nouiſſimis ĩcipit. qꝛ q̊ ĩ aduẽtu ſuo vocati ad regnũ ſine aliq tarditate venerũt eq̃les erũt his q̊ ab initio mõi ĩceperũt. Oẽs q̃dẽ idẽ celũ hñt. ſꝫ ſtella differt ĩ claritate a ſtella. Cũ ĝ vẽiſſẽt q̊ circa vndecimã hoꝛaꝫ venerãt. ſ. gẽtiles: acceperũt ⁊ ip̃i ſingulos denarios. i. eãdẽ ꝯfoꝛmitatẽ cũ hiſ q̊ ab ĩitio mõi ſꝰ vocati. Uenĩẽtes ãt ꝑmi arbitrati ſꝰ ꝙ plꝰ eſſent accepturi Acceperũt ⁊ ip̃i ſingulos denarios. i. ſinguli acceperũt vnũ denariũ tm̃ ſic alij. i. eandẽ btitudinẽ. tñ q̊ plꝰ mereꝰ ĩ terrꝭ: plꝰ p̃mij hẽbit ĩ celis. Sicut oẽs ſtelle ſunt ĩ vno ⁊ eodẽ firmamento. tñ vna lucidioꝛ ẽ altera. Sequiꝰ. Et accipiẽtes murmurauerunt adũſus p̃remfamilias dicẽtes. Hi nouiſſimi vna hora fecerũt aliq̊d ⁊ ſiles nobis eos feciſti q̊ poꝛtauimꝰ põdꝰ diei ⁊ eſtus. Uñ Hꝛe. Queri põt quõ murmurare dicũꝰ q̊ ad regnũ celoꝝ vocanꝰ. Celoꝝ em̃ regnũ nullꝰ accipit qui murmurat nihilominus qui accipit murmurare p̃t. Chꝛiſ. Nõ opꝫ om̃ia q̃ ĩ ꝑabolꝭ ſꝰ ſm totũ qd̊ dꝛ ĩueſtigare. ſꝫ ĩtẽtõꝫ ꝓpter quã poſita ſꝰ ĩtelligere. ⁊ nihil vltra ſcrutari. Nõ ĝ ĩducit h̔ vt oſtẽdat ibi aliq̊s eẽ ĩuidie moꝛſus. ſꝫ oſtendit hos tãto potitos eẽ honoꝛe ꝙ ad ĩuidiã alios poſſit generare ſi ĩuidia ĩter eos eẽt. Et p̃t locꝰ ille ĩtelligi ſicut ille ĩ euãgelio de diuite ⁊ lazaro vbi dꝛ. Hi q̊ volũt ad nos venire nõ p̃nt. ſic ei illi q̊ nihil volunt niſi ꝙ p̃nt trãſire. ſic nec iſti murmurãt nec ĩuidẽt q̊ eternã felicitatẽ acceperũt. ſꝫ ſic iſtõ ꝯditiõ aliꝰ intelligiꝰ. ac ſi diceret. ſi volũt tranſire nõ p̃nt. ita ⁊ ĩ h̔ loco cũ ꝯditõe intelligiꝰ. qm̃ ſi ꝑmi murmurarẽt aduerſus p̃remfamilias ꝙ nouiſſimis ĩpos pares feciſſet. dñs ad inſtantiã eoꝝ q̃rimonie ſic rñdere poſſꝫ. Seq̃ꝰ. Et ille rñdẽs vni eoꝝ dixit. Amice nõ facio tibi ĩiuriã. nõne ex denario diurno cõueniſti mecũ? Nõ em̃ ꝓmiſi tibi ꝯfoꝛmitatẽ meã. tolle qd̊ tuũ ẽ ⁊ vade. reddo ei tibi ſm opꝰ tuũ. volo aũt ⁊ huic nouiſſimo dare ſic ⁊ tibi. An nõ licet mihi facere qd̊ volo? q. d. nõne p̃tãs iudicꝭ ẽ ſm iuſticiã facere. vlꝰ miſcdiaꝫ cui vult impendere. an oculꝰ tuus nequã eſt. qꝛ ego bonꝰ ſuꝫ? q. d. nũq̊d benignitas mea ẽ tibi occaſio nequitie? Sequiꝰ. Sic erunt nouiſſimi ꝑmi ⁊ ꝑmi nouiſſimi. Adaptatio ẽ ꝑabole. q. d. Sic dictũ ẽ. ꝑmi ĩ laboꝛe erũt nouiſſimi ĩ mercede. ⁊ qui ꝑmi ſunt merito aliq̃n p̃cedẽt nouiſſimis. ⁊ nouiſſimi. i. viles ⁊ abiecti in ſceleribus aliq̃n p̃uenient meritis in ꝑncipio iuſtioꝛes. Chꝛiſ. Jõ ꝑmos eẽ nouiſſimoſ futuros nouiſſimos ꝑmos dicit. nõ vt nouiſſimi dignioꝛes ſint ꝑmis. ſꝫ vt ꝯſeq̃nꝰ nulla ĩterſit dr̃ñtia vel tꝑis cã. Q, autẽ dicit. multi ſunt vocati;

pauci vbo electi: nõ ad ſupiores ptinet ſed ad gentes. qm̃ in ipis gẽtibꝫ vocati ſunt mlti pauci eligẽdi. mlti ad fidẽ veniũt. ad celeſte gaudiũ pauci pducunt. Pleriqꝫ eni deũ vocibꝫ ꝯſequũt. moribus autem fugiunt.

De eodem Sermo. xliij.

Quid hic ſtatis tota die ocioſi. Mat. xx.

In his vbis rephendit dñs pigros ⁊ ocioſos. q̃ nec deo nec pximis nec ſibi/ipſis vtiles ſunt. Sciẽdũ aũt ꝙ pigritia ⁊ ociũ vitanda ſũt ppt mlta. Primo quia ſacra ſcptura tales rephẽdit. puer. vj. Uade ad formicã o piger et ꝯſidera vias ei⁹: ⁊ diſce ſapiam. q̃ cuꝫ nõ habeat ducẽ cui⁹ exemplũ ſequat. nec pceptorẽ cui⁹ vbo ad h doceat. nec pncipẽ a q̃ puniat ppter negligẽtiã. q̃ oĩa hõ hꝫ. in eſtate ſibi cibũ cõgregat vt comedat i hieme. Glo. Si tã puſillũ aĩal pncipe carẽs: ratõnis expers: nec ducẽ hñs ad poſterꝫ ſe puidit. mlto mag tu hõ ad imaginẽ dei ꝯditus ad videndũ gliam ei⁹ vocat⁹. chriſtũ ꝯductorẽ hñs ⁊ ducẽ debes in pñti vita fruct⁹ bonoꝝ operꝝ ꝯgregare q̃bꝫ viuas in eterno tpe. Eccli. xiiij. Añ obitũ opare iuſticiã. qa nõ eſt apð iferos iuenire cibũ. Eccls. ix. Quodcũqꝫ pt facere man⁹ tua inſtant opare. qa nec op⁹ nec rõ nec ſcia nec ſapiã erit apud inferos. ſꝫ merces opis. nec ratõ: quia ñ pſunt ibi ariſtotel argumta. nec artiũ argutie. nec ſapia nec ſcie ſunt ibi ad excuſandũ ſiue excuſatõꝫ Scdo debem⁹ vitare ociũ q̃a deo mltũ diſplicet. vñ Matt. xxv. Inutilẽ ſeruũ pijcite in tenebras exteriores ibi erit flet⁹ et ſtridor dentiũ. Matt. vij. Ois arbor q̃ nõ facit fructũ bonũ excidet ⁊ in ignẽ mittet. Exemplũ de ficulnea infructuoſa Luce. xiij. Dixit dñs turbe ſilitudinẽ hanc. Arborẽ fici habebat q̃dã plantatã in vinea ſua. ⁊ venit q̃rens fructũ in ea ⁊ nõ iuenit. Dixit aũt ad cultorẽ vinee. Ecce tres ãni ſũt ex q̃ veni q̃rens fructũ i ficulnea hac ⁊ nõ iueni. ſuccide ergo illã. vt q̃d etiã trã occupat: At ille rñdit. Dñe dimitte illã etiã hoc ãno vſqꝫ fodiã circa illã: ⁊ mittã ſtercora. ⁊ ſi fecerit fructũ non ſuccidet. ſin autẽ ſuccidã illã. Hõ iſte chriſt⁹ eſt. q̃ habet vineã. i. eccliam. in q̃ hꝫ plantatã ficulneã. i. xpianũ. a q̃ q̃rit fructũ id eſt bona opa. q̃ ſi nõ fecerit fructũ boni opis iubet eũ ſuccidi. i. cõmittit plato vl pdicatori ꝙ ãnũciet ſibi ꝙ eſt ſuccidẽdus et in ignẽ eternũ mittẽdus ſi nõ fecerit fructũ. qꝛ terrã fructuoſaꝫ occupare ñ debet. Ocioſus eni non eſt dign⁹ vt vadat ſup terrã. q̃a hõ naſcit ad laborẽ. Cõq̃rit aũt ꝙ i tribꝫ ãnis nõ fecerat fructũ. qꝛ quidã ſũt q̃ nec in puericia nec i iuuẽtute n in virili etate opa bona facere volũt. Et illi inutiliter occupãt terrã. q̃s dñs merito ſtatim tanq̃ʒ ifructuoſas arbores ſucciderent niſi eſſꝫ ſua maxima miſericordia Treñ. iij. Miſericordie dñi qꝛ nõ ſum⁹ ꝯſumpti: qꝛ nõ defecerunt miſeratões eius. Et niſi interuenirent bonoꝝ hoim pces ppter q̃s dñs ſepi⁹ parcit pctõribꝫ. Sic patꝫ in ſegor cui pepcit dñs q̃ʒdiu erat ibi Loth Geñ. xix. Et hoc eſt quod dicit: ꝙ cultor vinee rñdit. Domine dimitte eam etiaꝫ hoc anno donec fodiam circa illam et mittam ſtercora. Per foſſionẽ poteſt

aſſignari mors quā p̄dicator nūciat pctōri vt ſic r̄trahat eū a pctō. Eccli. vij. Mēorare nouiſſima tua ⁊ in eter nū nō peccabis. Per ſtercora ſignificā tur fetida pctā q̄ pctōr dꝫ abijcere. qꝛ corā deo vilia ſunt. Tercio dēmꝰ vi tare ociū. qꝛ diabolo mlt̄ū placꝫ. Iſtō figuratū eſt Judicū. i. vbi dꝛ ꝙ adoni beſech amputauit regibꝫ q̄s ceperat ſummitates manuū ⁊ pedū. Adonibe ſech iterp̄tat̄ dn̄s egenoꝝ ⁊ dānatorū. h̄ oēs q̄s capit mutilat ⁊ p̄ſcidit ſum/ mitates manuū ⁊ pedū. qꝛ facit eoſ pi gros ad bn̄ opandū. ⁊ forteſ ad mala opa agendū. Quarto dēmꝰ vitare ocia qꝛ homi mlt̄ū nocēt ꝓpt̄ multa. Prio qꝛ hō ocioſus facit diabolo lo/ cū in aīa ſua. in occupato eni hoīſ opi bus nō hꝫ locū diabolꝰ. Hiero. Sp aliq̄d boni facito vt te diabolꝰ inueni at occupatū. qꝛ ſi inueniat hoīeꝫ ocio ſum vacuū a bonis cogitatōibꝫ ⁊ opi/ bus imittit ei malas cogitatōes. Vn̄ legit̄ in vitaſpatꝝ ꝙ q̄dā mōachꝰ tem ptabat̄ a ſpū fornicatōis. Qđ cū di/ xiſſet cuidā ſctō ſeni ille ꝓ eo orabat. ⁊ q̄dā nocte vidit illū mōachū ſedēteꝫ ⁊ ſpm̄ fornicatōis i diūſis mlierū for mis añ illū ludētē: ⁊ ipm̄ cū ill̄ delecta ri. Et ecce angelꝰ dixit ad ſenē. Ex cul/ pa monachi ē ꝙ ſpūs fornicatōis im pugnat eū qꝛ delectat̄ i malis cogitati onibꝫ. ſi vult elōgari a ſe ſpm̄ fornica tōis aſſumat laborē. ſ. ieiunādo: vigi/ lādo ⁊ orādo. Qđ audiēs ille cepit ſe exercere i laboribꝫ. ⁊ tēptatio ceſſauit.

Scđo ociū etiā nocet homī in h̄ ꝙ hō ad omne pctm̄ ſiue malū ē inclina tus ⁊ p̄cipue ad luxuriā. Ber. Omni um tēptatōnū et malaꝝ cogitatōnū ſentina ē ociū. Terra eni ex ocio ꝓfert malas herbas. ſic ociū ꝓfert vicia. ꝓ/ uer. xxiiij. Per agꝝ hoīs pigri trāſiui ⁊ ꝑ vineā viri ſtulti. ⁊ ecce totuꝫ reple uerāt vrtice: ⁊ operuerūt ſupficiē eiꝰ ſpi/ ne. Exēplū habemꝰ i dauid ⁊ ſalomo ne. qꝫdiu dauid fuit occupatꝰ bell̄ ⁊ ſa lomon edificijs ſ nō peccauer̄t. ſꝫ qn̄ va cauerūt ocio dauid ꝯmiſit adulteriū cū berſabee. ij. Reg. xi. ⁊ Salomō iſa/ tuatus ē amore mlieꝝ. iij. Reguꝫ. xj.

Tercio ociū nocet homi. qꝛ hō oci oſus ꝑdit tps. Ber. Non parꝝ eſt ies tps qđ in factis vl̄ dictꝭ expēdit̄ ocioſ. volat eni v̄bū irreuocabile. nec adūtit inſipiēs q̄d amittit cū magnū pctm̄ ꝯmittit. Itē Ber. Nihil p̄cioſius tpe ſed heu hodie nihil reputat̄ viliꝰ tpe. Precioſitas eni tpis oñdit̄ in h̄ ꝙ in vna hora hō pt̄ ꝓmereri dimiſſiōem pene eťne et eternā glīam. Exemplūꝫ. Accidit ꝙ q̄dā vir in orōe exiſtēs au/ diuit ⁊c̄. Reqre in ſmōe. Prepa te. in aduentu. Quarto nocet ociū hoī. qꝛ in nouiſſimo die opꝫ nos reddere rōem de tpe. vn̄ Ber. Oē tps tibi im/ pēſum reqret̄ a te quō ſit expēſum. ⁊ ſi/ cut capillꝰ n̄ ꝑibit d̄ capite. ſic nec mo mētū de tpe. Vn̄ Anſ. O lignū aridū ⁊ iutile eťnis ignibꝫ dignū. q̄d in illo die r̄ndeb̄ de tpe cū exiget̄ a te vſqꝫ ad ictū ocli oēe tps viuēdi tibi ipēſum.

Quito hō ocioſus dei icurrit male/ dictiōem. qđ figurat̄ in hoc ꝙ dn̄s fi/ culneā maledixit quā inuenit ſine fru ctu: vt legit̄ Matth. xxi. Sexto qꝛ locꝰ ocij nō ē in celo vbi oparij remūe rāt̄. Mat. xx. Voca oparios ⁊c̄. Nec ē i ꝑadiſo treſtri. in q̄ poſuit de hoīem vt oparet̄. Geñ. ij. Nec ē i purgatorio

Unde ps. In labore hoim nō ſunt ꝛ cū hoib⁹ nō flagellabūt. Erit igit̄ i inferno ꝯburet̄ tāq̄ȝ arbor infructuoſa. Mat. iij. Oīs arbor q̄ nō facit fructū bonum excidet̄ ꝛc.

Dñica ſexageſime Ser. xliiij.

Libēter glo-
riabor in infirmitatib⁹ meiſ vt ihabitet in me v̄t⁹ xp̄i. i. gr̄a xp̄i. ij. Chor. xij. Uidēs ap̄lus q̄ mlt̄i fatui ſunt q̄ iactāt ſe ꝛ gl̄iant̄ i talib⁹ i q̄b⁹ nō ē gl̄iandū. rep̄hēdēs eos oñdit in q̄b⁹ ſit gl̄iandū. Quidā em̄ gl̄iant̄ de pctis ſuis. q̄dā d̄ fortitudie. q̄dā de potētia. q̄dā de diuitijs. q̄daȝ de ſapia. q̄dā d̄ pulcritudie. q̄dā de viribus corpis. q̄dā d̄ bonis opib⁹. Oēs tales rep̄hēdit ap̄ls dicēs i talib⁹ non eē gl̄iandū. Quāta ſtulticia ꝛ q̄ntum pctm̄ ſit gl̄iari in talib⁹ p̄tȝ i ſacra ſcriptura. Quidā gl̄iant̄ i pctis ſuis que ꝯmiſerūt. ꝛ ē mag̃ ſtulticia. ꝛ ē ideȝ ac ſi hō iactaret ſe de h̄ q̄ i lutū cecidiſſet Nā vnū pctm̄ pl⁹ fetet corā dño q̄ȝ lutū corā nob. vñ Ber. Nō ita fetet canis putrid⁹ i ꝯſpectu hoim̄ ſic peccator i ꝯſpectu dei ꝛ angelorum. ꝛ iō fatuum ē in tali imūdicia gl̄iari. Cōtra h̄ dicit ps. Quid gl̄iar̃ i malicia ꝛc. O miſer pctōr. dilexiſti iniq̄tatē mag̃ q̄ȝ loq̄ v̄itatē. pp̄terea deſtruet te de⁹. i. dam nabit te i finē. i. et̄nalit̄. Et euellȝ radicē tuā de t̄ra viuētiū. i. ſepabit te d̄ vita et̄na. ꝛ h̄ ē q̄d d̄r Eccli. xix. Qui gl̄iatur i malicia ꝛ iocūdat̄ denotabit̄. i. de noticia xp̄i delebit̄. Uñ Gre. Nihil adeo diſplicȝ deo ſic̄ corda erecta poſt pctm̄. Iſtō nāq̄ȝ ē pctm̄ diaboli. Diabol⁹ enī gl̄iat̄ ſe malū egiſſe. Uñ legit̄ i vitaſpatrum q̄ q̄dā puer ſacerdotiſ dormiuit i tēplo ydolorum. vbi vidit p̄ncipē demoniorum i cathedra reſidētē. ꝛ oēs demōes aſſiſtētes ꝛ gl̄iantes d̄ peccatiſ ſuis. Un⁹ gl̄iabat̄ q̄ i q̄dā t̄ra guerraſ ſuſcitaſſet. ꝛ mlt̄i ibidē occiſi eēnt. Alius gl̄abat̄ q̄ tēpeſtateſ mag̃s ſuſcitaſſȝ ꝛ mltas naues ſbmerſiſſȝ. Ali⁹ gl̄iabat̄ q̄ p xl. ān̄os vnū mōachū tēptaſſȝ ita q̄ i vnā fornicatiōeȝ ceciderat. Et alij de filiib⁹ gl̄iabāt̄. Oēs eni q̄ d̄ malicia ſua gl̄iant̄ de familia dñi nō ſunt Sed q̄d peſſimū ē q̄daȝ gl̄iant̄ d̄ malicia quā nō fecerūt. Tal̄ fuit adoleſcens q̄ gl̄iabat̄ ſe Saul regē occidiſſe: cū tn̄ nō fecerit. Et ait Dauid. Os tuū locutū ē ꝯ te. ꝛ fecit eū int̄fici. Nota hyſtoriā. ij. Reg. i. Talib⁹ dicȝ rex dauid. i. xp̄s in iudicio. Os tuū locutū eſt cōtra te. ꝛ occidet eū eterna morte. Quidā autē gl̄iant̄ in potentia ſua q̄d fatuū eſt. quia incerta ē potētia huius mūdi. q̄ȝ hodie hō ē potens cras mortu⁹. ꝛ tūc vn⁹ v̄mis ē potētior eo. Hiere. ix. Nō gl̄iet̄ fortis in fortitudine ſua. Iſa. i. Fortitudo v̄ra ſicut fauilla ſtuppe. Glo. Fortitudo hoīs eſt ꝯ deum ſicut ſtuppa lini ꝯ ignē. Nabuchodonoſor rex babylōis n̄ timēs deū ſuū gloriabat̄ de potētia ſua. ꝛ deuſ mutauit eū in beſtiā donec ꝯg̃ſceret ſe habere oīa ex deo. Dañ. iiij. Nota hyſtoriā. Require dñica q̄rta poſt trinitatis. i ſmōe. Nō ſunt ꝯdigne. Quidam aūt gl̄iant̄ in diuitijs. et hocē fatuum. ꝛ eſt idē ac ſi hō gloriaret̄ de h̄ q̄ haberet funeȝ in collo q̄ deberet ſuſpēdi. i. ad Thimo. vi. Qui volūt diuites fieri incidūt i laqueū ꝛ in tēptati-

onem diaboli. et in deſideria mlta ⁊ no
ciua que mergūt hoīes in interitum.
Unde Hiere. ix. Nō glorieť diues ī
diuitijs ſuis. Eccli. x. Qui gliaťď ſub
ſtātia ſua verearť ne deueniat in pau
ꝑtatem. Luc. xij. legiť de q̄dā diuite
q̄ gloriabať ꝙ tot fruct⁹ haberet ꝙ nō
poſſʒ locare: ⁊ ꝓponebat deſtruere hor
rea ſua et maiora facere. ⁊ dixit aīe ſue
Anima habes multa bona ꝯſtituta ī
annos plurimos. requieſce: comede:
bibe epulare. Et dixit ei dn̄s. Stulte
hac nocte repetent a te diaboli animā
tuā. q̄ ꝯgregaſti cui⁹ erūt. Et ſic factū
eſt. Unde dicunt damnati. Sap. v.
Quid ꝓfuit nob ſupbia: et diuitiarū
iactantia q̄d ꝯtulit nobis. Trāſierūt
ſic vmbra / Und̄ habem⁹ exemplū
Quidā milites venerūt ad domū cu
iuſdā diuitis vt pecuniā mutuarēt. ⁊
vidētes gliaʒ ei⁹. liberos ⁊ vxorē eius
ꝯmēdabāt multū. Rn̄dit diues mili
tibꝫ Si de⁹ mihi diceret. dimitte que
habes ⁊ intra paďiſuʒ ego nollē facere
Cūqʒ dicti milites reuerſi fuerant in
hoſpitia ſua. ſeq̄nti mane audiuerūt
pulſare campanas. ⁊ dicebať ꝙ ille di
ues iſta nocte ſubitanea morte ꝑijſſʒ
Et dixerunt milites. Omnia vſqʒ in
cuuʒ ꝑdidit. qm̄ ꝓ gloria ſua ſpreuit
paradiſuʒ. Quidā gloriantť in pulcri
tudine corpis ſui. ⁊ h̄ ē magna ſtulti
cia. q2 iſtabil' ē ⁊ nō diu durat. Hodie
em̄ aliq̄s ē pulcer ⁊ cras moriť. ⁊ deſpe
ctiſſimus efficitur ad videnduʒ. Un̄
compatur flori Iſaie. xl. Omnis caro
fenū. i. omnis hō ſimilis ē feno. ⁊ om
nis gloria eius. i. pulcritudo in q̄ glo
riať quaſi flos feni. areſcit fenū et deci
dit flos. Fenū qď hodie viret et florē
pulcerrimū habet cras preſcinditur et
areſcit et in nihilū redigitur. ſic caro
hominis que pulcra apparet hodie
poſt modicū cū homo non ſperat mo
ritur et in nihilū redigitur. Un̄ bern.
Quid gloriaris in pulcritudine o hō
attende quid fuiſti in vtero matris.
deinde in quantis miſerijs vixiſti. ad
vltimū cibus vermium facturus es.
Auguſtin⁹. Si de pulcritudine glori
aris pulcrior eſt cauda pauonis q̄ʒ fa
cies tua quam depingis. Legitur. iiij.
Reg. ix ꝙ Ieſabel ſtetit in turri vt oſtē
deret pulcritudinem ſuam: et depinxit
oculos ſuos ſtibio: et ornauit caput
ſuum: quare p̄cipitata eſt: et ſanguis
eius aſperſus eſt in parietes. et eſt con
culcata equoꝝ vnguibus. Quidam
gloriantť in ſapientia mūdana. quod
etiā ſtultum eſt. i. ad Chorin. iij. Sa
pientia huius mūdi ſtulticia eſt apď
deū. Tales ſūt ſimiles ligno putrido
qď in nocte lucet ⁊ nō in die. Sic ſapi
entes hui⁹ mūdi q̄ʒdiu ſūt in ſeclꝫ vi
denť ſapiētes: ſed in futuro apparebit
ꝙ fatui fuerunt. Unde dicit hiere. ix.
Nō glorieť ſapiens in ſapia ſua. hoc
eſt in ſapientia mūdana. qua hō ſapi
ens eſt ad malū. Hiere. iiij. Sapien
tes ſūt vt faciant mala bene aūt facere
neſcieřt. Iaco. iij. Nō eſt iſta ſapia de
ſurſū ſʒ terrena ⁊ diabolica Iſta ſapia
fuit achitofel. cui⁹ ꝯſiliū fuit in iſrl' q̄ſi
ꝯſuleret deū et tn̄ mala morte interijt.
Cū aūt dediſſʒ abſalon ꝯſiliū vt occi
deret p̄rem: et regnaret ꝓ eo. et p̄r nutu
dei euaſiſſet. abijt achitofel et ſeipſum
ſuſpendit. ij. Reg. xvij. Iſa. xxix. Peri
bit ſapientia a ſapientibus. In oībꝫ
iſtis nō eſt gloriandū. In quibꝫ aūtē

gloriandū ſit oſtēdit apl's.ij. Chori. xij. dicens. Si gliari oportʒ q̄ īfirmitatis mee ſunt gliabor.

Textualis expoſitio

Um turba

c plīma ꝯuciret ⁊ de ciuitatib⁹ ꝑpꝑaret ad ihm dixit ꝑ ſilitudinē. Exijt q̄ ſemiat ſemiare ſemen ſuū. Lu. viij. Qui ſeminat.i.hʒ officiū ſeminādi.ſ. fili⁹ dei exijt de ſinu patris ī mūdū ſemiare.i. ad ſeminādū ſemen ſuū.i. euāgeliū vel ꝟbū dei. Et dū ſemiauit: alid ſemē cecidit ſec⁹ viā ⁊ ꝯculcatū ē. ⁊ volucres celi ꝯmederūt illd. ⁊ aliud cecidit ſup̄ petrā: et natuꝫ ad horā ⁊ poſt: ſtatim aruit. q: nō hēbat humorē. ⁊ alid cecidit inſ ſpinas. ⁊ ſimul exorte ſpine ſuffocauerūt illud. ⁊ aliud cecidit in t̄rā bonam ⁊ ortū fecit fructū centuplū. Hec dicēs clamabat Qui habꝫ aures audiēdi audiat. hec infra. Mar. iiij. Et cū itraſſꝫ domuꝫ cū diſcipul' ſuis ⁊ eſſet ſol⁹ iterrogauerūt eū diſcipuli ei⁹ q̄ eſſet hec pabola. Quib⁹ dixit ipe. Uob datū ē. ſ. a p̄re meo noſſe myſteriū regni dei. i. intelligere occlta myſteria ſacre ſcpture. Ceteris aūt ī pabolis vt videtes foris humanitatē nō videāt int⁹ diuinitatē. vel videntes foris miracl'a n̄ videāt int⁹ ꝟtutē opantē. ⁊ audiētes foris ꝟbū n̄ intelligāt int⁹ ſpūalē intellectū. Eſt āt hec pabola. ſemē eſt ꝟbū dei. qd aūt cecidit ſec⁹ viā hi ſunt q̄ audiūt ſine itellectu ⁊ deuotōe. Deide poſtq̄ȝ audierit vēit diabol⁹ ꝑ malas ſuggeſtiones et tollit ꝟbū de corde eorū ne credentes ſalui fiant. Nā qd ſup̄ terrā ſunt illi q̄ ꝟbū di ſuſcipiūt. ſicut ſemen ſup̄ petrā cadit ⁊ natū ad horā areſcit q: nō hꝫ humorē hi ſunt q̄ cū audierint ꝟbum dei ⁊ cū gaudio ſuſcepint illd.i.cū duo tōe aliq̄. ſed deuotio illa nō diu durat Et hi radicē nō habēt. q: ad tpus credūt deo ⁊ adherēt ei. ⁊ ī tpe tēptatiōis ⁊ tribulatōis r̄cedūt a deo. q: aduenīēte aliq̄ tribulatōe bonā vitā īceptā derelinquūt. qd aūt ſemen inſ ſpinas cecidit hi ſunt auari q̄ audiūt ꝟbum di ⁊ a ſollicitudib⁹ ⁊ diuitijs ⁊ voluptatib⁹ vite a p̄dicatōib⁹ eūtes ſuffocanſ ⁊ nō r̄ferūt fructū. Diuitias vocat ſpinas. q: ſicut ſpine ledūt corp⁹. ita diuitie ledunt aīam ī hac vita ꝑ ꝯtinuā curā. in futura ꝑ et̄nā penā. Qd aūt ſemen cecidit ī t̄rā bonam ⁊ fecit fructuꝫ cētuplū hi ſunt deuoti q̄ ī corde bono ⁊ optimo audiūt verbū dei. et fructū afferūt in patiētia. igiſ terra bōa fructuꝫ ꝑ patiētiā reddit. q: nll'a ſunt bona q̄ agim⁹ ſi nō eq̄ ꝑxioꝝ mala toleram⁹.

De eodem Sermo xlv

Ec dicēs cla

h mabat ihs. Lu. viij. Sciēendū ꝙ legiſ in ſacra ſcptura de triplici clamore dn̄i. Clamauit viuēs. clamauit moriēs. clamabit ad iudiciū veniēs. Clamauit viuēs ꝑpter tria. vt pctā relinq̄mus. tpalia ꝯtēnamus. ⁊ celeſtia appetam⁹. Primo clamauit vt pctā relinq̄m⁹. ⁊ h̄ figuratū ē in clamore illo qn̄ lazaꝝ a morte ſuſcitauit. Joh. xi. Clamauit voce magna. Lazare veni foras. Per lazaruꝫ mortuū ſignificaſ pctōr mortu⁹ ī aīa. vn̄ Auguſ. Sic vita corꝑis ē aīa. ita

vita aie ē de⁹. Sicut ḡ moriť corp⁹ qn̄ ſepaꝛť ab aia. ita moriť aia qn̄ ſepaꝛť a deo. qḋ fit per pctm̄. Iſa. lix. Pctā vr̄a diuiſerūt inť vos ⁊ deū vr̄m. Itē ſicut mortu⁹ nō p̄t opari. ſic pctōꝛ nō p̄t facere opa viua q̄ꝫdiu ē i pctō mortali. vn̄ Aug. Qui i charitate nō ē oē bonū amittit. intellige q̄ꝫtū ad eternam remūeratiōꝫ. Ad iſtū pctōrē mortuū i aia clamat dn̄s vt reſurgat ꝑ pniaꝫ Et dꝛ ibi ꝙ cū lacrimis in turbatiōe ſpūs clamauit dn̄s lazaꝝ ḋ monumēto exire p̄cipiēſ. i q̄ docꝫ nos dn̄s ꝙ flere ⁊ turbari debem⁹ ꝑ pctis nr̄is q̄bꝫ deum offēdim⁹ ꝑ ꝯtritōꝫ ⁊ clamare ꝑ cōfeſſiōꝫ Judith. vij. Cūq̄ꝫ holofernes i̅pugnaret filios iſrł. et diceret pōtifex ꝙ ꝓpť pctā ſuſtinerēt talia fact⁹ ē flet⁹ magn⁹ ⁊ vlulat⁹. ⁊ ꝑ mlťas horas clamauerūt dicētes. peccauim⁹ iiuſte egimus. Sꝫ tu q̄ pi⁹ es miſerere nobis. Et reſpexit dn̄s clamorē ⁊ fletū eoꝝ. ⁊ libauit eos de manu holofernis. Sic ⁊ nos clamare dēm⁹ ꝯfitēdo pctā nr̄a ⁊ dn̄s liberabit nos de manu diaboli De iſto clamore dꝛ Jone. iij. Cūq̄ꝫ niniuite peccaſſēt ꝯ deū miſit dn̄s Jonā ⁊c. Scdo clamauit dn̄s vt iſta tpalia ꝯtēnam⁹. Lu. viij. Jhs hec dicēs clamauit. Quidā ſemiauit ſemē ſuū. ⁊ vnū ſemē cecidit inť ſpinas et ſpine ſil' exorte ſuffocauerūt ſemē ⁊ nō fecit fructuꝫ. qḋ poſtea expoſuit dn̄s ꝙ ſemē ē ꝟbū dei. ꝑ ſpinas diuitie deſignť. q̄ i̅pedūit ne ꝟbū dei faciat fructū i cordibꝫ diuitū. Cūq̄ꝫ hoc diceret ihs clamabat voce magna vt eo magis homīes attēderēt. ⁊ iō ꝯpauit eas ſpiniſ vt ꝯtēnēdas demōſtraret. Sic ei ſpine pūgūt carnē. ita diuitie aiaꝫ. qꝛ diuitie cū magno laboꝛe ⁊ cura acq̄runt ⁊ ſollicitudie cuſtodiūť. vn̄ Gre. Nihil laborioſi⁹ q̄ꝫ terrenis deſiderijſ eſtuare. nihil q̄eti⁹ q̄ꝫ in h̄ mūdo nihil appetere. Multa tormenta patiť diues auar⁹. qꝛ ſp timet amittere bona ſua. Job. xv. Cū pax ſit ⁊ ſecuritas iſidiaſ ſuſpicať. vn̄ Sen. Auar⁹ videt regē ⁊ eſtimat p̄donē. videt paupeꝫ ⁊ eſtiat furē. Eccs. v. Saturitas diuitꝫ nō ſinit eū doꝛmire. Aug. Diuitias iueniſti ⁊ requiē ꝑdidiſti. die ſollicitus. nocte pauid⁹. ſp egen⁹. Exēplū de q̄daꝫ pho. Require p⁹ feſtū trinitatis i ſer. Mortu⁹ ē diues. Tercio clamauit dn̄s vt celeſtia appetamus. Joh. vij Stabat ihs ⁊ clamabat. Si q̄s ſitit vēiat ad me ⁊ bibat. ſi q̄s deſiderat vitā eternā vēiat ad me. qꝛ ego ſuꝫ via ꝟitas ⁊ vita. ⁊ bibat de fōte viuo. Vn̄ ps. Sitiuit aia mea ad deū fōtē viuū Aug. Sitiuit aia m. ⁊c. vēiſti ad ipꝫ ⁊ bib de torrēte ipſi⁹ q̄ꝫtū vis. quō vis q̄ꝫdiu vis. ſp ſatiat⁹ ſp bibis. qꝛ ſp delectat te bibere. nec vnq̄ꝫ faſtidiſ. Nū q̄ꝫ iuenire pōt aīa ſatietatē niſi i aſpectu diuie faciei. vn̄ ps. Satiaboꝛ cū appuerit glīa tua. Ber. Eťna erit oīꝫ ſolēnitas deuꝫ facie ad faciē ītueri. ei⁹ dulcedine ſine faſtidio ſatiari. ei⁹ viſione ſine defectu ꝑfrui. Vn̄ Anſelm⁹. Quid deſideras aīa. q̄d amas caro mea? Ibi erit q̄cq̄d amatꝫ. q̄cq̄d deſideratꝫ. ibi erūt bona aie ⁊ coꝛpis. q̄lia nec ocul⁹ vidit: nec auris audiuit: nec coꝛ hoīs cogitauit. iō clamat dn̄s vt talia appetam⁹. Clamat etiā dn̄s qḋ āmō ꝑ os paupis. Ad c⁹ clamoꝛē obturāt mlťi aures ſuas. ꝓuer. xxi. Qui obturat aures ſuas ad clāoꝛē paupe-

Dñica in quinquageſima

ris: ipe clamabit ꝛ nō exaudiet. Iſtō
pꝫ i diuite epulōe q̄ n̄ audiuit lazarū
vt ei micā panis dediſſꝫ: poſtea petijt
guttā aq̄ ꝛ n̄ ē exaudit⁹. Scd̄o cla
mauit moriēs. Mat. xxvij. Ihs cla
mās voce mag̃ emiſit ſpm̄. Quid āt
clamauit expſſit Lu. xxiij. Clamauit
voce mag̃. In man⁹ tuas dn̄e cm̄do
ſpm̄ meū. vn̄ Ber. Aſcēdit xp̄s i altū
vt lōgi⁹ exaudiret. fortiꝰ clamauit vt
null⁹ excuſaret. clāori lacrias addidit
vt hō cpateret. vn̄ Hiero. Ois crea/
tura cpatit creatori ſuo morienti. ſol
obſcurat. tra mouet. petre ſcidūt. velū
tēpli diuidit. ſepulcra apiunt. mortui
reſurgūt. miſer hō nō cpatit, p q̄ ſolo
xp̄s patit Tercio clamabit ad iudi
ciū veniēs. Iſa. xlij. Dn̄s ſicut leo for
tis egrediet: ſicut vir pliator ſuſcitabit
zelū. vociferabit ꝛ clamabit: ſup inimi
cos ſuos cfortabit. Glo. taꝫ excelſa ꝛ
horribili voce c̄ reprobos clamabit:
vt cardies celi ꝛ fūdamēta traꝝ q̄tiāt
Hūc clāorē audiēt mortui ꝛ reſurgēt.
j. Cor. xv. Canet ei tuba ꝛ mor. rſur.
vn̄ Hiero. Siue comedā ſiue bibā ſi
ue aliq̄d aliud faciā: ſp videt i aurib⁹
meis ſonare illa vox tube ſurgite mor.
ꝛc. qꝫ triibil' erit vox iſta mal' dr Apoc.
vj. Tūc dicēt mōtib⁹ cadite ſup nos
ꝛ petris. abſcōdite nos a facie ſedētis
ſup thronū. Mat. xxv. Ite maledi/
cti. Qui alios clamores dn̄i audire
noluert. tūc audiēt illū tciū ſiue velīt
ſiue nolint. Vn̄ Aug. Si illa melli/
flua gutta ego ſuꝫ. tante vtut fuit ꝙ
null⁹ aduerſarioꝝ ſup pedes ſtare pō
tuit: q̄s poterit audire illō horribile
vbū. Ite maledicti in ignē eternū.

Dn̄ica i q̄nq̄geſima. Ser. xlvj.

Charitas pa
c tiēs ē. benigna ē. j. Chor. xiij
In vbis ꝑpoſitis oſtendit
apl's duo q̄ ſunt nob neceſſaria ſi vo/
lum⁹ charitatē ſeruare. ſ. patiētia i ad
uerſis. ꝛ miſcdia i ꝓximis. Primū tā
git cū dicit. Charitas patiēs ē, q. di.
Qui charitatē vult hře ad deū patiēs
dꝫ eē i aduſis. ꝛ benign⁹ ꝛ miſericors i
ꝓximoꝝ neceſſitatib⁹. qd̄ tāgit cū dic
benigna ē. Circa pmū nota ꝙ patiēti/
am diligere dēm⁹ ꝓpt ei⁹ mltiplicē vti
litatē. Primū ē ꝙ patiētia fac hoiem
martyrē. Vn̄ Gre. Sine ferro vl' flā
mis martyres eē poſſum⁹ ſi patientiā
vacit i aio obſuam⁹. vt cātat de beato
martino. O ſctiſſima aia quaꝫ ſi gla
di⁹ pſecutoris nō accepit. tn̄ palmaꝫ
martyrij nō amiſit. Et de ſ. Johe eciā.
dicit Hiero. Licꝫ pſecutor ſanguinē
ſuū nō effuderit. tn̄ martyriū i aia ha
buit. qꝛ patiēs i tribulatōnib⁹ fuit. et
volūtatē patiēdi habuit. Mag' me/
ret q̄ hꝫ volūtatē patiēdi qꝫ q̄ iuit⁹ pa
tit. qꝛ ille nō hꝫ meritū. j. Pe. iiij. nēo
vēm patiat q̄ſi homicida aut fur aut
maledic⁹ aut alienoꝝ appetitor. Vn̄
Tulli⁹. Patiētia ē hōeſtat' aut vtili/
tat' cā. reꝝ arduaꝝ ꝛ tribulatōnū vo
lūtaria ac diuturna ꝑpeſſio. Cā hone
ſtat' ē ꝑpeſſio cū q̄s ꝓpter fidē xp̄i po/
ti⁹ eligit mori qꝫ eam negādo viuere.
Vtilitatis vo cā cū q̄s ꝓ ſalute greg'
eligit mori Voluntaria dr. qꝛ q̄ oīno
inuit⁹ patit nō hꝫ meritū. Scd̄m
ē ꝙ patiētia hoiem filiū dei fac. ꝓuer.
iij. Quē diligit de⁹ corripit. ꝛ q̄ſi pr̄ in
filio ſic cplacꝫ ſibi. Aug. Si except⁹

es. Reqre i ſer. Qm filij dei eſtis. i ter/cio mebro. Un Gre. Electi qq3 timet ne vltio q ſuſpedit i fine grauior fuet. feriri pna correctoe deſiderat: 7 dolore vulnez medicinaz ſalutis putant. Gaudere dz infirm9 qn videt celeſte medicuz ſe intromittere de eius cura. 7 i hoc ſpare ſalute. Grego. Deſpatis egris qcqd popoſcerint medici dari pcipiunt. 7 eis q reduci pnt ad ſalute q appetut dari odicut. Sice de danandis cu eis i oibz bn pſpat: 7 ſaluandi tribulatoz patiunt. Aug. Hic vre h ſeca vt i etnu parcas. Exeplu3 legit de quoda ſcto patre que ſingulis annis dns viſitauit p infirmitate. ſ3 vno anno eu no viſitauit. turbat9 eſt 7 dixit. No dns oblit9 eſt mei. Terciu e q patietia facit hoie3 inuicibile. Nobile vincedi gen9 e patia. vincit q patit vinci. Si vis vicere diſce pati. verus em paties a toto mudo no vinceret. Per patietia naq3 vincit tormeta illata. diaboli teptameta 7 ſeipm. Grego. Tribz modis vtus patietie exerceri ſolet. Alia naq3 ſunt q a deo. alia q ab aduſario. alia q a pxio ſuſtiem9. A pxio naq3 pſecutoes 7 dana 7 otumelias. ab antiq aduſario teptamenta. a deo flagella toleram9. Q, p patientia vincit ho tormeta dic Aug. Nihil forti9 hoie hnte charitate. Charitas p patietia oia vicit. Exeplu i bto Vincetio q dixit ad daciu. Uidebis me pl9 poſſe q torqor q3 ipſe q torqs. Et cu patieter tormeta ſuſtinuit: dacius h vides ſe victu fatebat. Ite patietia vincit diabolu. q2 cu dns dediſſet diabolo ptate teptadi 7 flagelladi beatu Job. q2uis ſibi accepiſſet oia bona. oes liberos 7 ſanitate corpis. tn diabolus no poterat eu ſupare. ſ3 btus Job eu p patietia vicit. q2 in oibz his non peccauit labijs ſuis. neq3 ſtultu quid o deu locut9 e p impatientia: ſed dixit Dns dedit: dns abſtulit. ſic dno placuit ita factu eſt. ſit nomen dni bndictu. Legit q queda demoniaca venit ad queda ſctm viz: 7 dedit ei alapa. 7 ille patieter accipies pbuit ei alia ſm mandatu dni. Tunc demo cepit clamare. O violetia madant me pellit hinc. 7 ſtatim demon exiuit. q2 p patientia eu vicerat. Quartu e q ho p patientia xpm imitat. j. Pet. ij. Xps paſſus e p nobis vobis relinqns exeplu vt ſeqmi veſtigia eius. Uult xps vt aliq patiamur ſic 7 ipſe paſſus eſt. Un legit Luc. vl. Cu ipſe comediſſet de piſce aſſo: dedit reliquias diſcipuliſ ſuis Aug. Piſcis aſſus e xps paſſus ps. Quid retribua dno p omibz q retribuit mihi: Calice ſalutar accipia3 .i. paſſioes 7 tribulatoes patieter ſuffera. Et talibz q ppter eu nihil ſuſtiere volut exprobrabit i die iudicij paſſione ſua qua ppter eos ſuſtinuit. 7 p qua nihil ſibi reddiderut. vn Chriſ. Xps exprobrabit i iudicio pctoribz. Require dnica ſcda in aduentu.

Expoſitio textualis.

Aſſupſit ieſus duodeci3 diſcipl'os ſuos. 7 ait illis. Ecce aſcendim9 hirlyma 7 oſummabunt oia q ſcripta ſt de filio hois. i. marie. Tradet ei getibz ad illudedu. flagelladu 7 crucifigendu: 7 tercia die reſurget Et nihil

ipſi hoꝝ itellexerũt. ⁊ erat vbũ abſcõ/
ditũ ab eis. ⁊ ñ itelligebãt q̃ dicebãť
Factũ eſt aũt cũ appropinq̃ret hieri/
cho. cec⁹ q̃dã ſedebat ſec⁹ viã mẽdicãſ
Et cũ audiſſet turbã ptereũtẽ infro/
gabat q̃d h̃ eẽt. Dixerũt aũt ei q ihs
nazaren⁹ trãſiret. ⁊ clamauit ñ tm̃ cla
more exꝰiori ſ; etiã iteriori vi. Fili da
uid miſerere mei. Sciebat em̃ ex lege
q de pgenie dauid xp̃s naſcereť. iõ vo
cauit eũ filiũ dauid. Et q̃ pibãt incre
pabãt eũ vt taceret. Ipe vo m̃lto ma
gis clamabat miſerere mei. In q̃ dať
itelligi q q̃nto pl'a occurrũt ipedim̃ta
tãto magſ clamãdũ ẽ ad dñm. Stãſ
aũt ihs iuſſit eũ adduci ad ſe. Et cu;
appropinq̃ret interrogabat eu; dñs
q̃d vis vt faciã tibi? At ille dixit. Do
mine vt videã. Et dixit ihs. Reſpice
fides tua ſaluũ te fecit. ⁊ ꝯfeſti; vidit
⁊ ſeq̃bať eũ magnificans deũ. ⁊ om̄is
plebs vt vidit dedit laudẽ deo.

De euangelio. Sermo. xlvij.

ſ Tãs aũt ieſus iuſſit eum duci ad ſe.
Lu. xviij. In vbis iſt; no
taňť duo. Primũ ẽ dei erga pctõres mi
ſcõia. Scdm pctõris grẽ ꝯfidentia.
Primũ ibi. Stãſ aũt ihs. Scdz ibi
iuſſit eũ duci ad ſe. Circa pmũ no
ta q tribus modis ſtat dñs. Stat ꝯ
pctõrẽ. iuxta pctõrẽ: ⁊ p pctõre. Prio
ſtat ꝯ pctõrẽ pctm̃ ei⁹ ipediẽdo. q; q̃ñ
ꝗ ipedit pctõrẽ q nõ põt tãta pctã cõ
mittere q̃nta libẽter vellet ſi pmittereť
Iſtud figuratũ ẽ Nũe. xxij. vbi dr. q
cũ Balaã pgeret i aſina ad maledicẽ/
dũ ppl; dei. ſtetit angel⁹ euagiato gla
dio ꝯ eũ. ⁊ nõ pmiſit eũ facere illd pec
catũ qd i aia ꝯcepat. Aſina aũt vidit
angelũ euagiato gladio ⁊ ñ ppheta ⁊
decliauit d via. ⁊ irat⁹ ppheta vberibꝫ
reduxit aſinã ad viã. poſtea ſtetit an/
gel⁹ inť duas ſepes vineaꝝ. ⁊ timẽs aſi
na decliauit ad pietẽ ſepis. ⁊ atťuit pe/
dẽ pphe. ⁊ ppheta pcuſſit eã. Tercio
ſtetit angel⁹ i anguſto loco vbi nec ad
dextrã nec ad ſiniſtrã decliare poťat. et
timẽs aſina cecidit ſub pedibꝫ pphe.
quã cũ fcão pcuteret dicẽs. Utinã ha
berẽ gladiũ occiderẽ te. Rñdit aſina.
Cur pcuſſiſti me tribꝫ vicibꝫ? Proti/
nus apuit dñs oculos pphe: et vidit
angelũ ſtantẽ. ⁊ dixit angel⁹. Peruer
ſa ẽ via tua ⁊ mala. ⁊ niſi aſina decliaſ
ſet occidiſſe; te Sic ipediuit eũ ne pec
catũ illud ꝯmitteret. Sic adhuc ſepe
dñs ipedit aſinã. i. corp⁹: ne ppha. i.
aia malũ qd cõcepit pficiat. Aliqñ i/
pedit p ifirmitatẽ. aliqñ p tribulatõ;
Exẽplũ i rege abimelech q̃ abſtulerat
Abrae vxorẽ ſuã. ⁊ ipediuit eũ dñs p
ifirmitatẽ ne eã tãgeret. Nota hyſto/
riã Gen. xx. Legiť i legẽda ſ. Thome
cãtuarieñ. q cũ q̃dã ad ſepulcꝝ ei⁹ ve
niſſ; ⁊ ſanitatẽ corpis ipetraſſ;. cogi/
tare cepit ſi forte ſanitas expediret aĩe
ſue. reũſus ad ſepulcꝝ rogauit vt ſi ñ
expediret ei ſanitas corpis q tũc redi
ret ifirmitas. ⁊ ſtatim rediјt ifirmitaſ

Scdo ſtat dñs iuxta pctõre; expe
ctãs ſi reũti velit pat⁹ ẽ eũ recipe Iſtd
figuratũ ẽ i ceco iſto de q̃ dr q dñs ſte/
tit ⁊ expectabat eũ. et q̃ſiuit q̃d vellet.
⁊ cũ peteret illumiari. ſtatim dñs pa/
tus fuit ⁊ illuminauit eũ. Per cecũ ſi/
gnificať pctõr quem excecat malicia
ſua. ſic dr Sap. ij. Excecauit eni eos

malicia eoꝝ.q̄ ita excecat⁹ ē φ n̄ videt
dānū pctī.nec eternā mortē.nec cog/
ſcit creatorē nec ꝓpriā fragilitatē. ſed
benign⁹ dn̄s nr̄ ih̄s xp̄s ſtat oī tpe iu/
xta eū ꝛ pat⁹ ē eū recipe ad graꝫ ſuā.ꝺ
q̄ dicit ſpōſa Cāti.ij. En ipe ſtat poſt
parietē nr̄m.i.retro pietez.reſpiciēs p
feneſtras.ꝑſpiciēs p cācellos. Per pi
etē ſignificat pctm̄ qꝺ ſepat hoiem a
deo. Jſa.lix. Pctā vr̄a diuiſerūt inter
vos ꝛ deū vr̄m. Retro illū ſtat de⁹ rſpi
ciēs p feneſtras ꝛ cācellos. Per fene/
ſtras ſignificāt pctā mag̃.p cācellos p
ua. Oia iſta ipediūt ne dn̄s itrare poſ
ſit ad cor hois. Et q̄ mō dn̄o ſtāte et
pullāte n̄ apiūt: i futo ſtabūt ꝛ pulſa/
būt: n̄ apiet eis. Luc. xiij. Cū itraue
rit pr̄fāilias ꝛ clauſerit oſtiū: tūc icipi
etis forꝭ ſtare ꝛ pulſare dicentes. Dn̄e
dn̄e api nob. Et r̄ndebit. Neſcio voſ
ſic pꝫ i fatuis ꝟgib⁹ Mat. xxv. Ter
cio ſtat dn̄s p pctōre corā pr̄e tanq̄ꝫ
aduocat⁹ interpellādo. Jſtꝺ figuratū ē
ij. Eſꝺ. ix. vbi ꝺr. Stetit eſdras ſcri/
ba ſup gdū ligneuꝫ quē fecerat ad lo
quēdū. Eſdras interptat mia dn̄i. ꝛ ſi/
gnificat xp̄m quē miſicors pr̄ et dn̄s
nob miſit.ꝺ q̄ Ber. Pr̄ miſit i mūdū
ſaccū plenū mia.i.xpꝫ. q̄ mia i corru/
ptōe ſacci.i.i vulneratione ſui corpis
appuit: qn̄ ex oī pte ſanguis miſcꝺie
diſtillauit. Hic igit Eſdras.i.xp̄s ſte
tit ſup gradū ligneū quē fecerat ad lo
q̄ndū.ſ.p nob ꝛ nr̄is pctis deo pr̄i re/
cōciliādo qn̄ dixit. Pr̄ dimitte ill' qꝛ
neſciūt quid faciūt. Ecce q̄ꝫ ſapiēter
allegat p nob ſicut ſapiens aduocat⁹
Prio alloq̄t iudicē blādis ꝟbis ꝛ dul
cib⁹ vt aīm ſuū mitiget. Sic ille ad/
uocat⁹ xp̄s pmo alloq̄t eū vocās ipm
pr̄em.q.ꝺ. Ex q̄ pr̄ me⁹ es ꝛ ego filius
tuus ſuꝫ tibi obediēs vſqꝫ ad mortē.
n̄ potes filio tuo negare petitiōeꝫ ſuā.
Dimitte g̃ eis pctā ſua.qꝛ p eis ſatiſ/
feci. Jſa. xlvj. Ego feci ꝛ ego ferā.q.ꝺ.
Ego traho ad me forifactuꝫ hois.qꝛ
ego feci ꝛ facio p eiſ emēdā.qꝛ hō p ſe
ſatiſfacere nō pt.nō ſolū tūc ſed etiaꝫ
adhuc aduocat⁹ nr̄ ē i celo. j. Joh. ij.
Si q̄s peccauerit: aduocatū habem⁹
apud pr̄em ih̄m xp̄m iuſtū. ꝛ ipe ē ꝓ/
piciatio p pctis nr̄is. vn̄ Ber. Secu
rū acceſſuꝫ habes ad deū o hō. habes
filiū an̄ patrē. an̄ filiū habes matreꝫ.
Mr̄ oñdit filio pect⁹ ꝛ vbera. fili⁹ autē
patri cicatrices et vulnera. nō pōt ibi
eſſe aliqua repulſa vbi tot cōcurrunt
charitatis inſignia.

In capite ieiunij Sermo. xlviij.

Theſauriza-

te vobis theſaurum in celo
Matt. vj. Nota φ q̄dru/
plex ē theſaur⁹.ſ. terrene pecūie. redēptō
nis hūane. opatōis ꝟtuoſe: ꝛ celeſtis
patrie. Prim⁹ ē ꝯtēnēd⁹. ſcꝺs diligē/
dus. terci⁹ ꝯgregād⁹. q̄rt⁹ deſiderād⁹.
De pmo theſauro.ſ. terrene pecunie:
ꝺr Eccli. xxxj. Btūs diues q̄ inuēt⁹ ē
ſine macula. ꝛ q̄ poſt auꝝ nō abijt.ſ.a
deo. nec ſpauit i theſaurꝭ pecunie. q̄s ē
hic ꝛ laudabim⁹ eū: Notabilit dicit.
nec ſpauit i theſauris pecunie. nō enī
ē ponēda ſpes i theſauro pecunie terre
ne: ſꝫ ē ꝯtēnēd⁹ ꝑpter q̄ttuor. Pri
mo qꝛ deſideriū hois ſatiare nō pt. ꝓ/
uer. xv. Meli⁹ eſt paꝝ cū timore dn̄i
tq̄ꝫ theſauri mlti ꝛ iſatiabiles.i. nō ſa
tiare valētes aiam hois. Ber. Aia ſo

ſiius dei capax terrenis occupari pt. i/pleri nō poſſit. Aug. Cū aīa ad ɔtem plādū deū ſit creata: iure ei nō ſufficit i eo qd̄ dn̄s nō ē. Un̄ cū orbis terrarꝫ ſit ante hoīem reſpectu di q̄ſi vna gut ta reſpectu toti⁹ mar, nō ſufficit iplere aiam hois. Un̄ Alexāder magn⁹ cuꝫ totū mūdū circūiret: et oīa regna ſibi ſubiugaret. q̄ſituꝫ fuit ab eo qn̄ ɔtēt⁹ eēt. Rn̄dit. ſi vn⁹ hō totū mōm habe ret: adhuc ſibi nō ſufficeret. Ergo nō debem⁹ q̄rere ſufficiētiā i theſauro pecu nie: ſꝫ i deo. qꝛ dicit apl's. ij. Chor. iij Sufficiētia nr̄a ex deo ē. Amb. Oibꝫ oīa ē de⁹. ſi eſuris cibꝫ ē. ſi ſitis pot⁹ eſt. ſi idiges curari medic⁹ ē. ſi auxilio ſꝫt⁹ ē. ſi tenebras fugis lux ē. ſi mortē vita ē. Aug. Si inheſero tibi ex oīni mēo ria nuſq̄ꝫ ē labor ꝛ dolor. et viua ē vita mea plena i te. qn̄ autē plen⁹ tui n̄ ſuꝫ oneri mihi ſuꝫ. qm̄ tu iplēs ſubleuas eā. Sic ḡ patꝫ ꝙ theſaur⁹ pecunie nō ſatiat. iō eſt ɔtēnēdus. Scđo ɔtē/nēd⁹ ē theſaur⁹ pecunie qꝛ incert⁹ eſt. ci to eñ amittit. Mat. vj. Nolite vob theſaurizare theſauros in t̄ra vbi eru go ꝛ tinea demolit̄ ꝛ ɔſumit. vbi fures effodiunt ꝛ furant̄. Theſaurizate vo bis theſauros in celo vbi neq̄ꝫ erugo neq̄ꝫ tinea demolit̄. ꝛ vbi fures nō effo diūt neq̄ꝫ furant̄. De icertitudie hui⁹ theſauri dicit p̄s. Theſaurizāt et ig/norāt cui ɔgregabūt ea. ſic videmus freq̄nt̄ ꝙ mlti cū magno dolore ꝛ ſolli/citudie ɔgregāt theſauros. ꝛ cū min⁹ putāt moriūt̄: et alij poſſidēt ipſos q̄ nūq̄ꝫ ſemel ḡtes dicūt. vt dixit dn̄s diuiti auaro q̄ ampliare volebat hor rea ſua: vt h̄r Lu. xij. Greg. Eadē no cte ſublat⁹ ē q̄ mlta tp̄a fuit p̄ſtolatus vt q̄ i longū ſibi ſubſidia colligēdo ꝓ ſpiceret: nec ſubſeq̄ntē diē vel vnū q/dē mane videret. Cōtēnēd⁹ ē ḡ theſau rus pecūie qꝛ icert⁹ ē ꝛ hoīeꝫ icertū red dit. Tercio ɔtēnend⁹ ē qꝛ hoīem a deo trahit: ꝛ pecuniā ꝓ deo colere facit. Aug. Quicq̄d hoīeꝫ a deo trahit h̄ de us ei⁹ ē. ꝛ h̄ facit theſaur⁹. Matt. vj. Ubi ē theſaur⁹ tu⁹ ibi ꝛ cor tuū. Tot ḡ hō hꝫ deos q̄t hꝫ res a deo retrahen tes. Oſee. x. Iſrl'ꝑm mltitudinē fru/ct⁹ ſui multiplicauit ſibi altaria: ꝛ iuxͣ vbertatē terre ſue exuberauit ſimlacra. Qui ḡ cor ſuū freq̄nter ponit i theſau ro ipm ꝓ deo colit. Exemplū de illo di uite in cui⁹ corpe nō ē iuētū cor. Re quire i ſermone. Abrae facte ſunt. Quarto ɔtemnēdus ē: qꝛ irā dei ꝓuo cat. Jac. v. Theſaurizatis vobis irā in nouiſſimis diebꝫ. ſupple vos aua ri. Aug. Neſc̄ miſer cū theſauro pecu nie ire parit̄ ꝛ cumulari. Un̄ dic̄ dn̄s Zacha. j. Jra magna iraſcor ego ſup gētes opulētas. h̄ facietī nouiſſimo. tunc nō ꝓderūt theſauri pecuniaꝝ. ꝓ uer. x. Nō ꝓderūt theſauri impietat̄ .i. theſauri qui mō ꝑ impietatē ſiue ɔ̄ miſcđiam ɔgregāt̄: i die iudicij. qꝛ d̄r ꝓuer. vj. Zel⁹ ꝛ furor viri. i. xp̄i: nō ꝑ/cet i die iudicij. nec acq̄eſcet cuiuſq̄ꝫ p̄ cibꝫ. nec recipiet ꝓ redēptōe dona plu rima Bern̄. Ueniet dies illa i q̄ plus valebit ɔſcia bona q̄ꝫ marſupia plēa. qn̄ dicet̄ Jte maledicti in ignē eternū

Scđs theſaur⁹. ſ. redēptōis hūa/ne ē theſaur⁹ ille q̄ gen⁹ hūanū redem ptū fuit de diabolica ptātevel captiui tate. ſ. ꝑcio ſanguinis dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. De iſto theſauro dictū ē. j. Pe. j. Nō corruptibilibꝫ auro et argēto redēpti

eſtis: ſʒ pcioſo ſanguie agni imacula/ti ⁊ incōtamiati ihu xpi. De iſto theſauro dictū ē Nu. xx. vbi orauit moyſes dicens Exaudi dñe clamorē ppli huius. ⁊ api eis theſaurū tuū fontē aq viue. Ad pceptū dñi pcuſſit moyſes petrā bis. ⁊ egreſſe ſunt aq largiſſime. Per clamorē ppli intelligit amor ⁊ deſideriū antiquoꝝ patꝝ. q deſiderabant aduentū xpi ihu i carne. Per petrā ſignificat caro xpi. ſic dr. j. Coꝝ. x. Petra aūt erat xps. Hec petra pcuſſa fuit bis. ſ. flagellatōe ⁊ crucifixiōe. ⁊ egreſſus ē theſaurus aq viue. i. theſaurus pcioſi ſanguis ihu xpi ita largiſſime qꝛ per omes ptes corpis emanauit: qn xps nos lauit. Suffeciſſet aūt ad redēptōeʒ generis humani minutiſſima gutta ſanguis ihu xpi. ſed data eſt copia vt ex abūdātia bñficij virtus innoteſceret diligētis. Iſte ḡ ē theſaurus aque viue quē antiq pres qrebāt ⁊ deſiderabāt: ⁊ ſibi dari petebāt. Tādē miſertus dei filius venit i hūc mōm. ⁊ latus ſuū lācea apiri faciēs: de corde ſuo theſaurū ptulit q hoieʒ redemit. Un̄ Luc. vj. Bonus hō. i. xps. de bono theſauro cordis ſui pfert bonū. i. pciū nr̄e redēptōnis. Qđ cū ſcti pres i lymbo intellexiſſent: vehementer gauiſi ſunt: ſicq theſauꝝ magnū inueniſſent. Iob. iij. Qua ſi effodiētes theſauꝝ gaudēt vehemēter cū inuenerit ſepulcꝝ. Theſaurus iſte ſcʒ pcioſi ſanguis ihu xpi ſp ē i archa recōdēdus p ꝯtinuā paſſionis xpi mēoriā. Mat. vj. Ubi ē theſaurus tuus ibi ē ⁊ cor tuū. q. d. Theſaurus ihu xpi q redēptus es quotidie dʒ eē i corde tuo Bern. Meor ero qꝫdiu vixero laboꝝ quos ptulit xps in pdicādo. fatigationū in diſcurrēdo. vigiliaꝝ in orādo temptationū in ieiunādo. lacrimaꝝ in ꝯpatiēdo. inſidiaꝝ in colloqndo. poſtremo tormētoꝝ. ſputoꝝ. collaphoꝝ ſubſannationū. exprobrationū ⁊ clamoꝝ. Bern. Quotidiana dʒ eē hoīs lectio dñice paſſiōis recordatō Tercius ē theſaurus opatōis ꝟtuoſe. Thob. xij. Bona ē orō cū ieiunio: ⁊ elemoſyna magis qꝫ theſauros auri condere. Iſte theſaurus ē ꝯrius theſauro pecūie. qꝛ ille acqrit p tpaliū acqſitōeʒ. iſte p tpaliū largitōem. vn̄ Matt. xix. Si vis pfectus eſſe: vende oīa q habes et da paupibꝫ ⁊ habebis theſauꝝ i celo Itē ille nō pderit in die neceſſitatis. ſcʒ in iudicio. iſte aūt pderit multuʒ. Thob. iiij. Quō potueris ita eſto miſericors. ſi multū tibi fuerit abūdant tribue. ſi exiguū tibi fuerit: exiguū libēter ipartiri ſtude. Premiū em bonuʒ theſaurizas i die neceſſitatis. qm̄ elemoſyna ab oī pctō ⁊ a morte liberat. ⁊ non patiet aīam ire i tenebras exteriores. hoc fiet in die iudicij qn mali ibūt in tenebras exteriores. et boni recipient mercedē ſm laborē eoꝝ. Tūc theſaurus bonoꝝ opeꝝ placabit irā iudicis. Iſtud bñ figuratū ē Hiere. xlj. vbi dr qꝛ cū Iſmael occidere vellet decē viros dixerūt. Noli nos occidere. hēmus em̄ theſauros abſcōditos i agro frumenti. ordei. olei ⁊ mellis. Per frumentū ſic triticū qđ ē gnū nobiliſſimū deſignat charitas que eſt maxima ꝟtutū. Per ordeū qđ eſt aſpeꝝ ſignat pnīa. ſed p oleū ſignat miſcđia. et p mel ſignatur oratio deuota. Iſta debet eſſe abſcōdita in agro cordis p hūilitatē ne amittant p vanam gloriā. Greg. Mali/

25

gni ſpūs iter noſtꝝ q̄ſi latrūculi obſi dēt. ꝺepdari aūt ꝺeſiderat qui theſau rū ī via publice poꝛtat. Jſtud figura/ tū ē ī rege Ezechia: qui oñdit nūcijs babylonis theſauros ꝺomus ꝺn̄i Et iō poſtea babylonij veniebāt ꝛ omīa abſtulerūt. Nota hyſtoꝛiā Jſa. xxxix

Quart⁹ theſaurus eſt celeſtꝭ patrie. Mat. xiij Siīlē ē regnū celoꝝ theſau ro abſcōdito ī agro. Glo. Ager eſt bo na ꝯuerſatio in q̄ theſaur⁹ celeſtis ab ſcōdit̄ ꝺonec vita finita recipiat̄. ſicut cuilibet fideli ꝑmittit̄ Deuterō. xxviij. Apiet ꝺn̄s ꝺeus tu⁹ theſauꝝ ſuū opti mū celū. Jſte theſaur⁹ eſt ꝺeſiderand⁹ qꝛ infinit⁹. Sap. vij. Infinit⁹ eſt the ſaurus hoibꝫ q̄ q̄ vſi ſunt ꝑticipes fa/ cti ſunt amicicie ꝺei. Jtē qꝛ ē ſecur⁹. qꝛ iamiſſibil̄. Matt. vj. Theſaurizate vobis theſauros in celo vbi nec eru/ go neqꝫ tinea ꝺemolit̄. ꝛ vbi fures non effodiūt neqꝫ furant̄. Et qꝛ dictū ē ꝙ theſaurus pecunie trahit hoīez a ꝺeo. ꝛ pecuniā ꝑ ꝺeo colere facit. g̊ ꝯtemnē dus eſt theſaurus iſte. Aug⁹. Quic/ quid hoīem a ꝺeo trahit ꝺe⁹ ei⁹ ē. qui g̊ coꝛ ſuū ponit frequēter ī theſauro ip/ ſum ꝑ ꝺeo colit. Exemplū legit̄. Jn ci uitate pariſiēſi quidaꝫ diues moꝛtu⁹ ꝺebuit ꝯdiri. ꝛ extractis viſceribꝫ n̄ in uenerūt coꝛ illius. ꝛ ſtupefacti queſie/ runt a quodā mgr̄o ſi etiaꝫ hō poſſet viuere ſine coꝛde. Rn̄dit ꝙ nō. Sed qꝛ ſcriptuꝫ eſt. vbi ē theſaur⁹ tuus ibi ꝛ coꝛ tuū. querite iuxta pecuniā ſuaꝫ ꝛ foꝛte inuenietis. ꝛ ſic factuꝫ eſt. Ergo theſaurizate vobis theſauros in celo Ad quod ꝑducat nos ꝛc̄.

Feria ſexta poſt Cinerum.

Sermo. xlix.

e Btote per/ fecti ſic̄ ꝛ pꝛ vr̄ celeſtꝭ ꝑfect⁹ ē Mat. v. Nota ꝺe⁹ pꝛ nr̄ eſt ꝑpt̄ q̄ttuoꝛ rōes. Pꝛio rōe creatiōis. ſcd̄o rōe miſatōis. tercio rōe ꝓcurati onis. q̄rto rōe hereditarie ꝓmiſſiōis

Pꝛio ꝺe⁹ ꝺꝛ pꝛ nr̄ rōe creatōiſ. qꝛ nos fecit ꝛ creauit. Deut̄. xxxiij. Nōne ipe pꝛ tuus q̄ poſſedit ꝛ fecit ꝛ creauit te. Glo. Fec coꝛp⁹. creauit aīaꝫ. poſſidet totū. g̊ merito eū diligere ꝺebem⁹ ſic̄ fi li⁹ pꝛēm. Ber. Si naturalr̄ fili⁹ amat pꝛeꝫ carnalē a q̄ ꝑtē coꝛpis aſſūpſit. q̄ꝫto mag̃ ꝺꝫ amare pꝛeꝫ celeſtē q̄ coꝛ pus ꝛ aīaꝫ ex nihilo fec̄. Si oclō vel manu careres mlt̄ū eū amares q̄ ea ti bi daret. q̄nto pl⁹ g̊ diligēd⁹ ē ille pr̄ q̄ oīa mēbꝛa ꝛ vitā ꝛ aīaꝫ ꝺonauit nobi liſſimā. Ber. O hō cogita q̄lē te fecit nēpe ſcꝫm coꝛp⁹ egregiā foꝛmā. ſcꝫm aīaꝫ imaginē creatorꝭ inſignē. rōis ꝑticipē. btitudis capacē. ſꝫ tu miſer pc̄tōꝛ ꝺeū q̄ te genuit ꝺereliq̄ſti. ꝛ oblit⁹ es ꝺei cre atorꝭ tui. tn̄ ipe dic̄. reūtere ꝛ ego ſuſci piā te. Scd̄o ꝺe⁹ ē pꝛ nr̄ rōe miſatio nis. ſic̄ em̄ pr̄ miſeret̄ nr̄i. ps. Quō mi ſeret̄ pꝛ filioꝝ miſert⁹ ē ꝺn̄s timētibꝫ ſe q̄m ipe cog̊uit figmētū nr̄m. i. fragili tatē ꝛ ꝓnitatē ad peccādū. Jſtud figu ratū ē ī filio ꝓdigo. quē pꝛ reuertētē be nigne ſuſcepit. ꝛ mīa mot⁹ cecidit ſuꝑ collū ei⁹. ꝛ oſculat⁹ ē eū. Per filiū iſtū q̄ bona ſua ſuſcepta male ꝯſumpſit ſi gnificat̄ pc̄tōꝛ q̄ bona tꝑalia a ꝺeo ſibi tradita. ſ. vires. ſenſus ꝛ foꝛtitudinē ꝛ ſanitatē ꝛ tp̄s ī ſuitio mūdi et diaboli ꝯſumpſit. tn̄ ſi ad pꝛēꝫ ſuū celeſteꝫ ꝑ ꝑniaꝫ redierit miſebit̄ ſui ꝛ eū ſuſcipi

et. ⁊ eū tātū diligit ſicaliū filiū ꝗ̄ nun
ꝗ̄ȝ ab eo receſſit. Ber. O ꝗ̄ ꝗ̄lis ⁊ ꝗ̄n/
ta ē miſcd̄ia dei Reꝗ̄re ſup̄ i ſer. Appa
ruit benignitas ⁊c. ſic patuit i Petro:
quē pꝰ ꝯuerſiōȝ itātū dilexit ſic alios
apl'os. imo plꝰ. qꝛ eū ꝑncipē apl'oꝝ fe/
cit. ⁊ i Paulo cui pꝰ ꝯuerſiōȝ pl'a ſecre
ta reuelauit ꝗ̄ȝ alijs apl'is et innume/
rabili magnitudie. Tercio deꝰ ē pr̄
nr̄ rōne ꝓcuratōis. qꝛ ſicut pr̄ ꝓcurat
filijs ſuis neceſſitatē. ſic pr̄ celeſtis ꝓ/
curat vel prouidet nobis neceſſaria.
Mat. vj. Nolite ſolliciti eē dicentes
ꝗ̄d mādu cabimꝰ aut ꝗ̄d bibemꝰ aut ꝗ̄
opiemur. ſcit ei pr̄ vr̄ celeſtꝫ qꝛ his oi/
bus idigetꝫ. Reſpicite volatilia celi ꝗ̄
nō ſemināt neqȝ metūt. n̄ ꝯgregāt in
horrea ⁊ tn̄ pr̄ vr̄ celeſtꝫ paſcit illa. ꝗ̄n
to magꝫ paſcet vos. Cōſiderate lilia
agri quō creſcūt. ſalomō i gl'ia ſua n̄ ē
veſtitꝰ ſic vnū ex iſtꝫ. Si g̊ deꝰ fenū vel
liliū ſic veſtit: ꝗ̄nto magꝫ vos ſi eū di
lexeritꝫ ſic patrē veſtꝝ celeſtē ſi credide
ritꝫ ei. Adhuc ei ē idē deꝰ ꝗ̄ iudeos. xl.
annis i deſerto pane celeſti pauit. ⁊ po
tū de petra dedit. ⁊ ita i veſtitu ꝓuidit.
qꝛ ꝑ. xl. annos veſtimēta coꝝ nō ſunt
attrita nec ꝯſumpta. ſic d̄r Deut. viij
Qui eos ita cuſtodiuit qꝛ nō erat i tri
bubꝫ coꝝ infirmꝰ. Si g̊ ſic ꝓuidit iu/
deis: mltomagis xp̄ianis neceſſaria
ꝓcurabit. Multo maiora dat deus
xp̄ianis ꝗ̄ȝ iudeis. dedit em̄ ill'manna
ad edēdū. xp̄ianis aūt dat carnē ſuā
ad manducādū. Ill' dedit aquā de pe/
tra ad bibēdū. iſtis ꝓpinat ſanguinē
ſuū quē de latere ſuo fudit. Ill' dedit t̄/
rā ꝓmiſſiōis. iſtꝫ dat regnū celorum.
Quarto xp̄s deꝰ pr̄ nr̄ ē rōe heredita
rie ꝓmiſſiōis. ſic em̄ pr̄ dat filijs ſuis
hereditatē ſuā. ſic deꝰ dat et promittit
nobis hereditatē ſuā. ſ. regnū celorū.
Luc. xij. Nolite timere puſillꝰ grex. qm̄
ꝯplacuit patri vr̄o vobis dare regnū
Puſilli ſunt hūiles oēs. quoꝝ heredi
tas eſt regnū celoꝝ. Matt. v. Beati
paupes ſpū. i. hūiles. qm̄ ipſoꝝ ē re.
ce. Iſtud figuratū eſt in filijs yſai. ꝗ̄
minimꝰ fuerat. ſ. dauid. vnctꝰ fuit i regē
ſicut d̄r. j. Reg. xvj. Nō em̄ magnis
ꝑ elationē: ſed ꝑuis ꝑ humilitatē da/
bit̄ regnū celoꝝ. Ad quod ⁊c.

Dn̄ica Inuocauit. Sermo. l.

Ecce nūc tē/

pus acceptabile. ecce nunc
dies ſalutis. ij. Choꝝ. vj.
Dr̄ etiā Eccli. xxxix. Oia em̄ i tpe ſuo
ꝗ̄rēt̄. Nā ꝗ̄libet res i tpe ꝗ̄ magꝫ valet
eligēda ē ⁊ ꝗ̄rēda. Iō apl's volēs nos
exhortari ad pniaȝ ꝓponit nob̄ oppor
tunitatē tp̄is ad pniam agēdā. vt ſic
nos alliciat ad penitēdū di. Ecce nūc
tp̄s ⁊c. qꝛ pꝰ hāc vitā nō erit tp̄s peni/
tēdi. Nota tria ſunt ꝗ̄ nos debet ad
pniaȝ ꝓuocare. Tp̄is optunitas. no
ſtra neceſſitas: ⁊ pnie vtilitas. De p̄/
mo d̄r i v̄bo ꝓpoſito. Ecce nūc tp̄s ac
ceptabile. i. cōueniēs ē tp̄s pn̄tis vite
ad pniam. ⁊ poſt hāc vitā nō erit tp̄s
penitendi. ꝓpterea iurauit angelꝰ ꝑ vi
uentē deū qꝛ poſt hoc tp̄s nō erit āpliꝰ
tp̄s pniaȝ agendi Apoc. x. Ber. Ne/
quaqȝ veniā inueniēt ꝗ̄ nūc tp̄s aptū
ꝑdūt. Criſ. Omi rei magis opoꝛtȝ
ꝑcere ꝗ̄ȝ tpi. Auꝝ ſi ꝑdideris recupa/
re potes. ſi v̄o tp̄s ꝑdideris nūꝗ̄ȝ reſu
mes. Age g̊ miſer pctōr nūc pniam.
qꝛ neſcis ſi cras viues. Apoc. ij. Age

pniam:ſi quo minus veniā tibi cito. Ber. Penitēti veniā ſpopōdit. viuē/di craſtinū nō ſpopōdit. Exemplū de aīa q̄ plāxit tp̄s ꝑditū. Reqre ſup̄ in ſer. Prepa te. i fine. Scḋo dꝫ nos ad pniaꝫ ꝓuocare nr̄a maxia necitas q2 oēs peccauimꝰ ⁊ egemꝰ pnia ſi volumus ſalui fieri. Lu. xiij. Niſi pniam egeritꝭ oēs ſil'ꝑibitis. Apoc. ij. Me/mēto vn̄ excideris ⁊ age pniam: alio/q̇n ꝑibis. Nā ſi hō oīa bona feciſſꝫ q̄ hō facer̄ pt. ⁊ ſi i vno pctō abſqꝫ pnia mortuus fuerit ſine dubio dānabit̄.

Exēplū. Erat pariſiꝰ q̇dā ciuis habēs filiū tenēs ſibi mgr̄m q̄ eū iformaret. Cūqꝫ infirmaret̄ puer vocat̄ ſacerdos. ꝯfitet̄ ⁊ morit̄. Mgr̄ pueri rogauit deū vt ſibi de ſtatu pueri reuelaret. Et cū eēt i orōne: apparuit puer lacrimabiliter dicēs ſe eternalit̄ damnatū Stupefactꝰ ille q̄ſiuit cāꝫ ſue dānatōnis cū tn̄ eēt ꝯfeſſus. Reſpōdit puer. Poſt ꝯfeſſiōꝫ venit cogitatio talis ī mētē meā ꝙ dolui ꝙ bōa pr̄is mei deberē relinq̄re ⁊ delicias ſclī. ⁊ i tali cogitatiōe mortuꝰ ⁊ dānatꝰ ſum. Tercio dꝫ nos ad pniaꝫ ꝓuocare multiplex eiꝰ vtilitas. Pria ē ꝙ ꝑ pniam delētur pctā. Ezech. xviij. Si impius egerit pniaꝫ ab oibꝫ iniq̇tatibꝫ ſuis: vita viuet ⁊ nō moriet̄. oīm iniq̇tatū q̄s opatus ē nō recordabor. Act. iij. Penite/mī ⁊ ꝯuertimī vt deleāt̄ pctā vr̄a. Exēplū. Erat q̇dā demoniacꝰ q̄ oīa hoīm pctā de quibꝫ interrogabat̄ reuelabat Cūqꝫ interrogatꝰ fuiſſet de q̇dā milite r̄ndit. Oia pctā ſua ſcp̄ta habeo in libro meo. Tūc dn̄s ſuus q̄ habuit cū ſuſpectū de adulterio cū vxore ſua duxit eū ad illū demoniacū. Cū aūt eēt i via egit pniam dolēs ſe peccaſſe. et cūꝫ nō poſſet habere ꝯfeſſorē ꝯfitebat̄ laico. Et veniētes ad demoniacū: queſi/uit ꝑnceps de illo milite. Cūqꝫ ille li/brū ſuū aperiret: clamauit. Heu heu oīa deleta ſunt. vnū pctm̄ nō inuenio illiꝰ militis. heri om̄ia ſciui. Scḋo pnia ſnīam ꝯ pctōrē latā mutat Hiere. xviij. Si pniam egerit gens illa a malo ſuo qḋ locutus ſuꝫ aduerſus eā agā ⁊ ego pniam ſuꝑ malo qḋ cogitaui vt facerē ei. Exemplū i niniuitis ꝯ quos dn̄s dederat ſnīaꝫ ꝑ os Jone ꝓphete dicēs. Adhuc q̄draginta dies ⁊ niniue ſubuertet̄ Et ſurrexit rex ḋ ſolio: ⁊ indutꝰ ē ſacco. ⁊ ſedit in cinere et clamauit dicēs. Hoīes ⁊ iumēta non guſtent quicq̄ꝫ nec paſcant̄. et ꝯuertat̄ vir a via ſua mala. Quis ſcit ſi cōuertat̄ ⁊ ignoſcat deus. ⁊ reuertat̄ a furore ire ſue ⁊ nō ꝑibimus. Et vidit deꝰ opera eoꝶ q2 ꝯuerſi ſunt: et miſertꝰ ē deus ſuꝑ maliciā quā locutꝰ ē vt facerꝫ eis ⁊ n̄ fecit. Nō hyſtoriā Jone. iij. Tercio ꝑ pniam bona ꝑdita reſtaurātur. Vn̄ legit̄ Gen̄. xl. Tres adhuc ſunt dies ꝑ quos recordabit̄ Pharao mi/ſterij tui: ⁊ reſtituet te i gradū ꝑ̇ſtinū. Tres dies ſunt tres ꝑtes pnie. ſ. ꝯtritio. ꝯfeſſio ⁊ ſatiſfactio. Per hos reſtituet rex pharao. i. xp̄s i gradū ꝑ̇ſtinū ip̄ꝫ hoīeꝫ. Hoc ē qḋ dixit pr̄ ad ſuos h̄ ē xp̄s ad angelos de filio ꝓdigo pe/nitēti. Cito ꝓferte ſtolā primā et iduīte illū. i. reſtituite ei innocētiā ⁊ ſtatuꝫ priſtinū. ⁊ date anulū i manu eius. i. bona opa q̄ ꝑdiderat reddite ei. No/ta ꝑabolā Lu. xv. Bern̄. Mirabil' bonitas dei q̄ ſic ignoſcit reo ꝙ nec peni/tentē dānat vlciſcēdo. nec ꝯfūdit im/

ꝓpando.nec min⁹ diligit iputādo.
Quarto ꝑ pniam hō regnū celoꝝ acq̄rit. Mat.iiij. Pniaꝫ agite et ap/propinq̄bit reg.ce. Si rex faceret clamare ꝙ q̄cūq̧ pariſius veniret mille marcas acciperet: certe mlti illuc ardent currerēt. Sꝫ rex celeſt̄ clamat regnū celoꝝ dare ꝓ pnia: ſꝫ pauci curāt nec currūt. Sed q̄dā ſūt ſicut ſimea: q̄ guſtata ſupiori nucis cortice: ſtati nucē ꝓijcit. qꝛ ad dulcedinē nuclei nō ꝑuenit. Sic pctōr pniaꝫ ſuā ꝓpt aliquā dif/ficultatē ꝓijcit. qꝛ ad dulcedinē ſpūal̄ ꝯſolatiōis nō ꝑuenit. Gre. Si mltū appetis qḋ te mulcet: ꝑus bibito qḋ dolet. Exemplū. Jouinian⁹ habuit i palacio ſuo duo dolia vini. i vno fuit dulce vinū ꝛ i alio amaꝝ. Quicunq̧ voluit bibere dulce vinū optebat ꝑus guſtare amaꝝ. Sic q̄cūq̧ vult bibere i regno celoꝝ de fonte etnē claritatis ꝛ iocūditatis. optet eū ꝑmo bibe/re ꝛ guſtare de amaritudine pnie. Nā xp̄s ſic ꝑſonalit̄ venit ad regnū celoꝝ q̄ q̄uē pniam fecit oībꝫ diebꝫ vite ſue nō ꝓ ſuis ſed ꝓ nr̄is pctīs. Ber. Age pniam. h̄ tibi ꝑdicat ſtabulū. hoc ti/bi ꝑſepe clamat. h̄ tibi mēbra infanti/lia loquunt̄. h̄ lacrime ꝛ vagitus euā/geliſant. Lu.vl. Oportebat xp̄m pa/ti ꝛ ita intrare in gloriā ſuā. q̄nto ma/gis nos pctōres. Rogemus ꝛc̄.

Textualis expoſitio.

Ductus ē ieſus i deſertū a ſpū vt tēptaret a diabolo. Ad lr̄aꝫ. deſ/tū eſt illud ſpaciū int̄ hierl̄m ꝛ hieri/cho vbi ille icidit i latrōes. illuc duxit eū ſpūſctūs ſtatim q̄n fuit baptiza/tus. et cū ieiunaſſet. xl. diebꝫ ꝛ. xl. no/ctibꝫ poſtea eſuriit. ꝛ accedēs tēptator .i. diabol⁹ dixit ei. Si filius dei es dic vt lapides iſti panes fiāt. Diabolus ſolet tēptare homīes illo vicio ad qḋ hō magis ē iclinat⁹. Et iō cū videret hoīeꝫ eſurientē eū tēptauit vicio gule Qui rn̄dit ei. Scriptū ē Deute.viij. Nō i ſolo pane viuit hō: ſꝫ i omī ver/bo qḋ ꝓcedit de ore dei. Intētio moyſi in h̄ fuit ꝙ iudei credebāt ꝙ de⁹ n̄ poſ/ſet eos ſatiare niſi i pane materiali. ſꝫ moyſes dicit ꝙ ſolo v̄bo de⁹ p̄t eos ſatiare. Raban⁹ dicit. ꝙ ſicut corp⁹ hūa/nū nō p̄t viuere ſine t̄reno cibo. ita aīa nō pōt viuere ſine dei v̄bo. Procedere aūt v̄bū de ore dei dr̄ cū voluntatē ſuā ſcp̄ture teſtimonio reuelat. Et qꝛ nō potuit eū vincere ꝑ gulā: tēptauit euꝫ ꝑ vanā gl̄iaꝫ. Un̄ ſeq̄t̄. Tūc aſſūpſit eū diabol⁹: ꝛ duxit eū in ſctāꝫ ciuitatē .i. hierl̄m. et ſtatuit eū ſup pinnaculū tēpli. Pinnaculū erat ſedes doctoꝝ ſup tēplū de q̄ docebāt ppl̄m. ꝛ h̄ ſepe cū vana gl̄ia. ꝛ dixit ei. Si fili⁹ dei es mitte te deorſuꝫ. Scp̄tū ē ei. qꝛ angel̄ ſuis mādauit de te vt cuſtodiāt te i oībus vijs tuis. ne forte offēdas ad la/pidē pedē tuū. Hoc male expoſuit di/abol⁹. nā h̄ nō ē ſcriptū de xp̄o ſꝫ de q̄/libet iuſto. xp̄s nō idiget cuſtodia āgeloꝝ. ſꝫ ipſi āgeli debēt cuſtodire hoīeꝫ ne offendat pedē. i. affectōem ſuam. ad lapidē. i. pctm̄. Ait illi rurſuꝫ ih̄s ſcp̄tū ē Deut̄. vj. Nō tēptabis dn̄m deū tuū. in h̄ em̄ ꝙ ꝓijciā me ſponte de tēplo cū bn̄ poſſem ꝑ gradus deſcēdere temptarē deū. Tēptare em̄ deuꝫ ē ꝙ hō ſine cauſa dat ſe periculo vt vide/

Dñica Inuocauit

at ſi de⁹ vellet eũ eripere. Deinde cepit euʒ tẽptare de auaricia. Iteꝝ aſſũpſit eũ i mõtẽ excelſuʒ valde ⁊ oñdit ei oĩa regna mõdi ⁊ gliaʒ eoꝝ. Nõ oſtẽdit ei ad oculũ oĩa reg mũdi. q2 ẽm hũanitatẽ ſuã xp̃s nõ potuit lõgi⁹ videre q̃ʒ ali⁹ hõ. Sʒ expoſuit ſibi oĩa regna dicẽs. Verſus illã plagã ẽ grecia. illac ẽ roma. illac alexãdria. illac india. Ibi abundat auꝝ. ibi vinũ ⁊c. Et dixit ei Hec oĩa tibi dabo ſi cadẽs adoraueꝛ me. Dixit ei Jeſus. Vade ſathana. ſcp̃tũ ẽ Deut. vj. Dñm deũ tuũ adorab ⁊ illi ſoli ſuies. q. d. Ego ſum hõ. tu nõ es de⁹. ḡ nõ debeo te adorare ſed deũ meũ. Et nota q diabolus ſumpſerat ſpẽʒ hoĩs qñ tẽptauit eũ ⁊ qñ duxit eũ. Tũc reliq̃t eũ diabol⁹ et acceſſerũt angeli ⁊ miniſtrabant ei.

De eodem. Sermo. lj.

Ductus ẽ ieſus i deſertũ a ſpũ vt tẽptaret a diabolo Matth. iiij.

In pncipio q̃dragesime legit quõ de⁹ fuerat tẽptat⁹ ⁊ h̃ ppter duo. Primo ad inuẽdũ q tũc mag tẽptat diabol⁹ hoĩes cũ icipiũt deo ſuire ⁊ ſibi ɔdicere. Ecci. ij. Fili accedẽs ad ſuitutẽ dei ſta i iuſticia ⁊ timore: ⁊ aĩam tuã ppara ad tẽptatõʒ. Gre. Hoſtis nr̃ quãto magis ſibi ɔbellare ɔſpicit. tanto mag ipugnare ɔtẽdit. Illos em̃ pulſare negligit q̃s q̃eto iure poſſidere ſe ſentit. Exẽplũ de q̃dã q̃ vidit ſup domũ cuiuſdã heremite m̃ltos demões ⁊c. Req̃re dñica Induite vos. Itẽ legit de tẽptatiõe dei. ad inuẽdũ q null⁹ ſine tẽptatõe viuere põt. ex q̃ xp̃s temptari voluit. Bern. Nuſq̃ʒ eſt ſecuritas frẽs: neq̃ʒ i celo: neq̃ʒ i padiſo multo min⁹ i mũdo. In celo nãq̃ʒ cecidit angel⁹ a pñtia diuitat. i padiſo Adã de loco voluptat. i mõdo Judas de ſcola ſaluatoꝛ. Aug. Premonitos vos eſſe volo nemine ſup terrã abſq̃ʒ temptatõe victuꝝ. vt cum forte tollit aliqua tẽptatio aliã ſecur⁹ expectʒ. Exemplũ. Quedã ṽgo religioſa multũ tẽptabat a ſpũ fornicatiõis. ⁊ orauit dñm vt liberaret ab illa tẽptatõe. ⁊ ſic factũ eſt. ⁊ ſtatim cepit eã diabolus tẽptare in fide xp̃iana. Tunc iteꝝ rogauit deũ inde liberari. e t venit ad eã angel⁹ dicẽs. Putas q poſſis viuere i h̃ mũdo ſine tẽptatõne. neceſſe ẽ vt alterã i ſtaꝝ habeas. Et elegit virgo temptatõʒ pmã tanq̃ʒ humanã: refutans ſcdam tanq̃ʒ diabolicã. Sciẽdũ q tẽptatõi diaboli reſiſtere dẽm⁹ multis modis. Primo p deuotã orõeʒ. Mat. xxvj. Vigilate ⁊ orate ne intret i temptatõʒ. Aug. Jõ pmunt iuſti vt pſſi clamẽt. ſ. i ecclia. ⁊ clamãtes exaudiãt exauditi glorificẽt deũ. Iſid. Hoc eſt remediũ eoꝝ q̃ vicioꝝ temptamentꝭ eſt uãt: vt quoties tãgũt vicio totiens ſe ad orõeʒ ſubdãt. q2 frequẽs oratio vicioꝝ impugnatõeʒ extinguit. Iſtõ figuratũ eſt Exo. xvij. vbi dr. q cũ filij iſrl pugnarẽt ɔtra Amalech. moyſes aſcendit montẽ ⁊ orauit. Cũq̃ʒ eleuaſſet manus ad deũ vincebat iſrael. cũ aũt paululũ remittebat: vincebat amalech. q̃ ɔpto aarõ ⁊ hur q̃ cuʒ eo erãt ſuppoſuerunt ei lapidẽ. ⁊ ex vtraq̃ʒ pte man⁹ eius ſuſtẽtabãt Aaron ⁊ hur: q2 grãdeu⁹ erat Exẽplũ Quedã puella Alexãdrina nomie ob amorẽ

ſeruāde caſtitatꝫ cuidā cellule ſe inclu ſit p .x. annos: p foramē nutrimentū accipiēs nullū videre potuit hoiem. ad quaʒ venit btā melania q̄rēs quō ſe a t̄ptatōe diaboli defendere poſſet. Illa r̄ndit. A pncipio diei vado opꝰ faciēs ex lino. poſtea p ſcōs pr̄iarchas pphas. aplos. martyres. v̄gies cogitādo diſcurro. certis horꝫ cibū ſumo. Appropinq̄nte veſpe cū mag̃ quiete dn̄m glificō. ꝛ finē vite mee cū bōa ſpe patiēter expecto. Scdo reſiſtere debemus diabolice t̄ptatiōi p ieiuniū. Mat. xvij. Hoc genꝰ demōioꝝ n̄ eijcit niſi i orōe et ieiunio. j. Pe. v. Frēs ſobrij eſtote et vigilate q2 adūſariꝰ vr̄ diabolꝰ tāq̄ʒ leo rugiēs circuit querēs queʒ deuoret. cui reſiſtite fortir. Si ḡ iuenerit hoieʒ pinguē ꝛ ebriū ꝛ guloſum: citiꝰ capit eū q̄ʒ ſobriū ꝛ ieiunū. Iſtud figuratū ē i Iudith. q̄ pꝰ ieiunium āputauit holoferni caput. Nota hyſtoriā Iudith. xiij. Per holofernē ſignificat̄ diabolꝰ cui dēmꝰ āputare caput. i. ptātē t̄ptādi. ꝛ h̄ p ieiuniū Legit̄ q̄ q̄dā noie Nicolaꝰ venit ad ſctm̄ Andreā di. Dn̄e ſeptuagita annis libidini carnis ſuiui. ꝛ q̄tieſcūq̄ʒ abſtinere ppono temptatio vincit me. nūc aūt rogo vt ores deū p me. Qđ audiens ſcūs Andreas miſertꝰ ē eiꝰ: fleuit ꝛ orauit p eo dicēs. Nō comedaʒ donec ſciā q̄ dn̄s miſerebit̄ iſtiꝰ ſenis. Et cū q̄nq̄ʒ dieb9 ieiunaſſet venit ad euʒ vox dicēs. Exauditꝰ es p ſene. ſʒ ſic te ieiunijs afflixiſti: ita ſe ſenex affligat. ꝛ cū ieiunaret liberatꝰ eſt a t̄ptatione

Tercio dēmꝰ reſiſtere diabolo p cōfeſſionē Sic em̄ latrōes ſe alienāt ab illꝰ q̄ reuelāt ſecreta eoꝝ. ſic diabolꝰ alienat ſe ab illꝰ q̄ reuelāt in ꝯfeſſiōe ſecreta ſua. Ecci. xxvij. Si denudauerꝫ archana eiꝰ nō pſeq̄ris poſt eū. Sic em̄ hō q̄ pdit amicū ſuum. ſic ꝛ qui pdit amiciciā pximi ſui. Hiero. Reuelata traditōe ꝯfuſus recedit inimicꝰ. Exemplū. Cū q̄dā dn̄a an̄ altare oraret. et lacrimis ſe multū cruciaret. vidit quidā ſctūs diabolū ſup̄ caput eiꝰ ſaltantē ꝛ gaudētē. ꝛ adiurauit eū vt ſibi diceret cām leticie. Qui dicebat. Gaudeo de h̄ q̄ hec mlier cū tātis lacrimis vadit ad infernū. hʒ em̄ occultū pc̄tʒ qđ p̄ v̄ecundia nō audet ꝯfiteri. ꝛ putat ſe cū lacrimis ſaluari. tūc āmonuit eā ſacerdos vt ꝯfiteret̄: dicēs q̄d vidiſſet. cū ꝯfeſſa fuiſſet: vidit ſacerdos diabolum ꝯfuſum ꝛ triſtem recedere.

Quarto dēmꝰ reſiſtere diabolo ꝛ t̄ptatōib9 ſuis p ꝯfidētiā ſiue p ſpem i deū. ij. Paral. xx. Cōfidēter ſtate ꝛ videbitꝫ auxiliū dn̄i ſup vos. Nu. xiiij Dn̄s vobiſcū n olite tiere. Aug. Magna ꝯſolatio mēbrꝫ ex capite. Dʒ ꝯſiderare q̄ t̄ptat̄ q̄ ſibi ſubueniat q̄ per expientiā t̄ptatōʒ nō ignorat. Heb. iiij. Nō hēmꝰ pōtificē q̄ n̄ poſſit ꝯpati infirmitatib9 nr̄is. temptatū aūt p oīa p ſilitudie abſq̄ʒ pctō Qui diabolū vicit i ſe patꝰ ē eū vincere i mēbris. j. Cor. x. Fidelꝰ deꝰ q̄ nō patiet̄ vos t̄ptari ſup̄ id qđ poteſtis. ſʒ faciet etiā cū t̄ptatōe pu̇etū vt poſſitis ſuſtiere Vn̄ dixit angelꝰ Joſue. j. Cōfortare ꝛ eſto robuſtꝰ. noli timere q2 tecū ē dn̄s Exēplū. Quidā diabolꝰ occurrit btō martino q̄rēs q̄ tēderet. R̄ndit. q̄cunq̄ʒ me dn̄s direxerit illuc tēdo. Cui demō. Quocūq̄ʒ ierꝫ diabolꝰ tibi in ſidiabit̄. R̄ndit martinꝰ. Dn̄s mihi adiu

toꝛ nō timebo. qđ audiens ille ſtatim euanuit. Quinto debem⁹ reſiſtere tē ptatōib₉ diaboli p humilitatē. Debe/mus em̄ caput ſupbie diabolo ɔtere/re. ſicut dicit dn̄s Gen̄. iij. Ipa ɔteret caput tuū. i. ſupbiā tuā p calcaneū ſu um. i. hūilitatē ſuā. ⁊ tu īſidiaberꝭ cal/caneo ei⁹. i. hūilitati ei⁹. Has īimici/cias ponā int̄ te ⁊ mlierē ⁊ ſemē ei⁹ ⁊ ſe/men tuū. Un̄ legit̄ q̄. b. Anthoni⁹ vi dit laq̄os inimici ſup t̄rā exteſos. ⁊ ſu ſpirās dixit. Heu q̄s hos laq̄os pōt trāſire. Et audiuit vocē dicētē ſibi. hu militas ſola ptrāſeat. Rogem⁹ ⁊c̄.

Feria quarta poſt Inuocauit.
Sermo. liij.

Quicūqꝫ fe cerit volūtatē pr̄is mei q̄ in celis ē. ipe me⁹ frater. ſo roꝛ ⁊ mater ē Mat. xij. In v̄bis iſtis dn̄s duo facit. Pꝛio hoꝛtat̄ nos ad faciendū pr̄is ſui voluntatē. Scđo declarat facićtiū vtilitatē. Primū ibi Quicūqꝫ fecerit voluntatē pr̄is. Se cūdū ibi. ipe me⁹ fr̄ ⁊c̄. Circa p̄mū nota q̄ volūtas dei ɔſiſtit i trib₉. ſ. vt a mala vita ad deū ɔuertamur. vt in bōa vita foꝛtit̄ exerceamur. ⁊ vt i bōa vita finalit̄ pſeuerem⁹. Pꝛio volū tas dei ɔſiſtit i h̄ vt a mala vita ad de um ɔūtamur. Exech. xviij. Nunq̄d volūtatꝭ mee ē moꝛs impij dicit dn̄s Nolo moꝛtē pctōꝝ: ſꝫ magꝭ vt ɔuer/tat̄ ⁊ viuat. q. d. Nolo moꝛtē pctōꝛis ſꝫ magꝭ vt ɔuertat̄ ad me ⁊ viuat eter nalit̄. Et iō pctōꝛē nō ſtatiꝫ pcutit cū peccat: ſꝫ miſcđiter expectat. Tren̄. iij Miſcđie dn̄i q2 nō ſumus ɔſumpti ſupple ſtatim cū peccauim⁹. q2 nō de/fecerūt miſeratōes eius. Aug. Erube/ſcat humana pigritia. vult ille plus miſereri q̄ꝫ nos a miſeria libari. Tar/dius ſi q̄dē videt̄ ei eſſe pctōꝛi veniaꝫ dare q̄ꝫ ipſi pctōꝛi accipere. pl⁹ cruciat eū cōpaſſio miſeri q̄ꝫ ipm miſeꝝ paſ/ſio ſui. Diſſimulat ḡ de⁹ pctā hoīm p/pter pn̄iam. q2 volūtas ſua ē vt ɔuer tant̄ ⁊ viuāt. ⁊ iō expectat. Gre. Quiſ q̄s viuit ⁊ delinq̄t idcirco miſeratō di uina eū tolerat vt ab iniq̄tate ſe cōpe/ſcat Ber. Miſ̄atio tua dn̄e ſup nos Reḡre i ſer. Appuit benig. Scđo volūtas dei ɔſiſtit i hoc vt in bona vi/ta foꝛtit̄ exercitemur. j. Pe. ij. Sic eſt volūtas dei vt bn̄facićtes obmuteſce re faciatis imprudentiū hoīm igno/rantiā. ſ. vt bona opa faciēdo pficiat̄. Iſta em̄ duo ſibijnuicē comitari debēt ſcꝫ vt malū relinquam⁹ et bonū facia/mus. Tercio volūtas dei ɔſiſtit in h̄ vt i bona vita quā inchoam⁹ pſeue rem⁹. Joh. vj. Hec ē volūtas ei⁹ q̄ mi ſit me pr̄is vt om̄e qđ dedit mihi non pdā ex eo. Sola pſeuerātia facit vt n̄ pdat̄ hō. q2 vt d̄r Matt. xxiiij. Qui pſeuerauerit vſqꝫ i fi. hic ſal. erit. Hie ro. Nō em̄ incepiſſe ſed pfeciſſe v̄tu/tis ē. Remigi⁹. Nō inchoātib₉ ſꝫ pſe uerātib₉ p̄miū tribuit̄. Iſi. Tūc pla/cet deo n̄ra cōuerſatio qn̄ bonū qđ in/choam⁹ fine pſeuerāti ipleam⁹. Cir ca ſcđm nota q̄ triplicē vtilitatē cōſe/quit̄ q̄ facit voluntatē dei. Pꝛio i oꝛō/nib₉ exaudit̄. Scđo amicicie dei ɔiū/git̄. Tercio regnū celoꝝ meret̄. De p̄/mo Joh. ix. Scim⁹ q̄m pctōꝛes non exaudit deus. ſed ſi q̄s dei cultoꝛ eſt et volūtatē eius facit hunc exaudit. ij.

Machab.j. Det vob cor oib9 vt co latꝫ eū et faciatis ei9 volūtatē. Et ſeqꝛ ſtati. Exaudiet orōes vr̄as ⁊ recōcilie tur vob. Si ḡ fecerim9 ei9 volūtatem ad eū ꝯuertēdo. ipē exaudiet orōnes nr̄as culpā remittēdo. ſic pꝫ i filio ꝓdigo. q̄ cū reuerteretꝛ ad pr̄ez ſuū recō ciliat9 ē ſibi: ⁊ exaudiuit orōem ſuā. et pl9 ei dedit q̄ȝ petiuit. Rogauit em̄ vt accipet eū i mercēnariū. ⁊ ipſe recepit eū in filiū. Scd̄o q̄ fecerit volūtatē dei eius amicicie ꝯiūgitꝛ. Mat.xij. Quicūqꝫ fecerit volūtatē pr̄is mei q̄ i cel'ē. ille me9 fr̄. ſoror ⁊ mr̄ ē. O q̄ȝ magnū ē q̄ xp̄s vocat hoīes fr̄es. Heb.ij Nō cōfunditꝛ fr̄es eos vocare. illos. ſ. qui volūtatē ei9 faciūt. Secure ḡ poſſum9 accedere ad xp̄m tāq̄ȝ ad fr̄ēꝫ noſtrū. Bern̄. An trepidas accedere ad xp̄m. fr̄ em̄ tuus ⁊ caro tua ē. Jō bn̄ figuratus ē ꝑ Joſeph quē fr̄es ſui vēdiderunt. ⁊ tn̄ ipſe poſtea miſert9 eoꝝ benigne recepit. ⁊ deoſculās eos fleuit ſupra ſingulos. maxīe tn̄ ſup minimū ſuum frēm. Joſeph idē ē q̄d ſaluator. ⁊ ſignificat xp̄ꝫ ſaluatorē mūdi. cui9 fr̄es ſunt oēs xp̄iani. Hi fr̄es totiēs eū vēdūt quotiēs ꝓ aliq̄ re tpali vl' pctō eū relinquūt. ⁊ pei9 eū vendūt q̄ȝ Joſeph fr̄es eius vēdiderūt. Jlli vēdiderunt Joſeph ꝓ triginta argēteis. iſti vēdūt xp̄m ꝓ viliſſimis tēptatōib9 ⁊ delectationib9. Jpi Joſeph vendiderūt ⁊ hedum ꝓ eo occiderūt. Jſti aūt rurſus xp̄m crucifigūt ſicut dicit apl's Heb. vj. Rurſus crucifigētes filiū dei. Xp̄s tn̄ pctōres reuertētes benigne recipit tanq̄ȝ fr̄es chariſſimos. Per h̄ q̄ Joſeph maxime ſup minimū fratrē ſuum miſert9 fuerit. ſignificatꝛ q̄ xp̄s maxīo pctōri aliq̄n̄ maxīe miſeretꝛ. minim9 em̄ xp̄i fratꝛ ē maxim9 pctōr. Ro.v. Ubi aūt abūdauit delictū ſupabūdauit ⁊ grā. Exēplū i btō petro ⁊ btā Maria magdalena. Tercio qui volūtatē dei faciunt regnū celoꝝ ꝓmerentꝛ. Mat. vij. Nō ois q̄ dicit mihi dn̄e dn̄e intrabit i regnū celoꝝ: ſed qui facit volūtatē pr̄is mei qui i celis ē ipſe intrabit regnū celoꝝ. Un̄ dicat vnuſquiſqꝫ cū p̄s. Doce me facere volūtatē tuam q2 deus meus es tu. Spūs tuus bonus deducet me in terrā rectā. i. vitā eternam. Quam ⁊c̄.

Feria ſexta poſt Jnuocauit.
Sermo.liij.

Surge tolle ḡbatū tuū. i. lectū tuū. ⁊ ambula Joh̄. v.

Nota q̄ ſurgere debemus ad q̄ttuor. ſ. ad deſerendū peccatū. ad opandū bonuꝫ. ad pugnandū ꝯtra diabolū. ⁊ ad veniēdū ad iudiciū. Primo debem9 ſurgere a pctō vt peccatū deſeram9. Eph̄. v. Surge qui dormis ſupple pctōr. ⁊ exurge a mortuis. et illuminabit te xp̄s. Notabiliter dicit exurge a mortuis. Qui em̄ dormit in pctis mortuus eſt in aīa. q2 pctm̄ occidit aīam. Sap̄.xvj. Hō aūt occidit q̄dē ꝑ maliciā aīam ſuā. Si aūt vult hō reſurgere a pctō dn̄s parat9 eſt ꝑ grāꝫ ſuā illuminare ipm̄. iō dicit. ⁊ illumiabit te xp̄s. Anſ. Nō iō hō grāꝫ nō habꝫ q2 deus nō dat. ſed q2 hō nō ē parat9 accipe. de9 em̄ ſp pat9 ē dare. ꝓ uer. xvj Hois ē aīaꝫ ꝑpare. Jſtud figuratū ē Act.xij. vbi d̄r q̄ petrus dormiebat ī

carcere vinct⁹ cathēis duab⁹. ⁊ angel⁹ dn̄i excitauit eū di. Surge velociter. Per petꝝ dormiētē i carcere ſignificaṫ pctōꝛ dormiēs i pctō mortali. Iſte vi ct⁹ ē cathenis duab⁹. Pꝛīa cathena ſc̄ ꝓꝑa pctā. ꝓuer. v. Iniq̄tates ſue capiunt ipſū: ⁊ funicl'o pctōꝝ ſuoꝝ ꝯſtringeṫ. Scd̄a cathena ē ptās diaboli cui ſe ſubiecit. ⁊ cui⁹ ſeru⁹ fact⁹ ē. Joh. viij. Qui facit pct̄m ſeru⁹ ē pcti. ij. Pe. ij. A q̄ q̄s ſupat⁹ ē ei⁹ ſeru⁹ ē. Sic em̄ ſeruus nō p̄t facere niſi qd̄ vult dn̄s ei⁹. ita hō pctōꝛ nō p̄t facere qd̄ vult. ſed qd̄ dn̄s ei⁹. ſ. diabol⁹ vult. Chriſ. An̄q̄ꝫ peccam⁹ liberi ſum⁹. ſꝫ ſi ſel'opib⁹ diaboli nos obligauerim⁹. iā nr̄a ꝟtute euadere nō poſſum⁹. ſꝫ cū dei adiutorio. Aug. Velle meū tenebat inimic⁹ ⁊ cathenā mihi fecerat ⁊ me ꝯſtrinxerat. q̄ppe ex volūtate ꝑuerſa facta ē libido. ⁊ dū ſuiṫ libidini facta eſt ꝯſuetudo. ⁊ dū nō reſiſtiṫ facta ē nccitas. ⁊ iō angel⁹ dn̄i excitauit petꝝ di. Surge velociṫ. an̄q̄ꝫ pct̄m i ꝯſuetudinē et nccitatē ꝑducaṫ. Iſta aūt reſurrectio fit ꝑ ꝯfeſſiōeꝫ ⁊ ꝑ ꝯtritōeꝫ. ⁊ ſic ſoluiṫ pctōꝛ a cathenis ⁊ vincul' diaboli. Exemplū i btō paulo ꝑmo heremita. q̄ vidit quendā pctōꝛē vinctū duci a demonib⁹. Req̄re ſup̄ i ſer. Probetis.

Scd̄o dēm⁹ ſurgere a pigritia vt bōa opemur. Joh. v. Surge tolle grabatū tuū ⁊ ambl'a. q. d. O piger hō ſurge a lecto pigritie ⁊ tolle lectū tuū. i. deſere pigritiā. ⁊ ambula de ꝟtute i ꝟtutē. Vn̄ ꝓuer. vj. Vſq̄ꝫ q̄ piger dormis qn̄ cōſurges e ſomno tuo? Et iteꝝ ꝓuerb. vj. Vade ad formicā o piger et diſce ac ꝯſidera vias ei⁹ ⁊ ſapiaꝫ. cū ei nō hēat ꝓceptoꝛē q̄ doceat eā ꝑlo. nec ꝑncipē. i. rōem. tn̄ ꝑparat cibū i eſtate quē comedat i hieme. Mō ē eſtas in vita iſta. q̄cq̄d mō ꝯgregam⁹ i futura vita inueniem⁹. Itē ſi ꝯſiderare vellem⁹ q̄ ꝓ oī tpe rōeꝫ dēm⁹ reddere: libēṫ oparemur bonū. Ber. Dē tp̄s tibi impēſuꝫ. Req̄re i ſer. Quid h̄ ſtatꝫ. circa finē. Itē ſi cogitare vellet hō q̄ntū eū ſuſtiere optebit ꝓ pctis ꝯmiſſis: libēṫ o pareṫ i vita iſta bonū. ſ. q̄ ꝓ quolibꝫ pctō mortali deberet agere ſeptennem pniaꝫ. Ber. O ſi videres q̄ꝫ mlt'a debeas agere cog̃ſceres q̄ nihil ē qd̄ agis. Libēter g̃ ſurgere dēm⁹ ad opandū ꝓ pctis ꝯmiſſis pniaꝫ vt ꝑueniam⁹ ad etn̄ā patriā. Et h̄ figuratū ē. iij. Reg. xix. vbi angel⁹ tetigit Helyā dormiētē di. Surge comede. grādis em̄ tibi reſtat via. ⁊ ecce ad caput ei⁹ ſubcinerici⁹ paniſ ⁊ vas aq̄. ⁊ cū comediſſꝫ ambulauit i fortitudine cibi illi⁹ vſq̄ꝫ ad mōtē dei oreb. Per helyā dormiētē ſignificaṫ accidioſus. q̄ dꝫ ſurgere a pigritia ſua: ⁊ comedere panē ſubcinericiū. i. artā pniaꝫ ſumere. ⁊ biber aquā lacrimaꝝ. ⁊ ſic ꝑuenire poſſit ad mōtē dn̄i. i. ad regnuꝫ celoꝝ. Ber. Nolite negligere. nolite tardare ad celeſtia feſtinātes. grādis em̄ vob reſtat via.

Tercio dēm⁹ ſurgere pati ⁊ armati vt ꝯ diabolū pugnem⁹. Iſa. xxi. Surgite ꝑncipes ⁊ arripite clipeos. Pꝛīcipeſ ſc̄ hoīes q̄ dn̄anṫ vicijs ⁊ ꝯcupiſcētijs carnis ſue. Iſti debēt ſurgere ꝯ hoſtes ſuos ⁊ accipe armaturā dī. ſ. bōa opa vt poſſint ſtare adūſus inſidias diaboli. q꞉ nō ē nob colluctatio adūſus carnē ⁊ ſanguinē. i. hoīes tm̄. ſed adūſus ꝑncipes tenebraꝝ. i. demōes q̄ iſidianṫ nob vbiq̄ꝫ. Leo papa. Nō deſi

nit hoſtis vbiqȝ deceptõis laq̃os p̄tē dere. ⁊ quõ fidē credētiū corrūpat in/ ſtare. Nouit em̄ cui adhibeat eſt⁹ cu/ piditatis. cui illecebras gule. cui ipo/ nat incitamēta luxurie. cui īfūdat vi rus iuidie. oīm diſcutit ↄſuetudines ventilat curas. ↄſiderat affect⁹: ⁊ ínq̃ rit cās nocēdi vbi quēq; viderit ſtudi oſi⁹ occupari. Vñ bñ figurat⁹ ē p̱ Go liath q̃ filios iſrl' ipugnauit. ↄ quē p̱/ ceſſit Dauid cū baculo ⁊ q̄nq; lapidi bus: ⁊ vicit eū āputās ſibi caput. Da uid iterp̄taṫ manu fortis. et ſignificat quēlibet xp̄ianū q̃ dȝ pugnare ↄ Go lyā. i. diabolū cū bacl'o ſcē cruc̄. ⁊ q̄n/ qȝ lapidib⁹. i. vulnerib⁹ ih̄u xp̄i ea iu giṫ i corde meditādo. Quarto ſur gere dēm⁹ vt ad iudiciū veniam⁹. Jo hel. iij. Cõſurgāt gētes ⁊ aſcēdāt i val lē Joſaphat. q2 ibi ſedebo vt iudiceȝ oēs gētes i circuitu: ſic d2 in. iiij. ſniaꝝ. Venīēte dño ad iudiciū boni leuabū tur ad eū i aera ſup̱ vallē Joſaphat. q2 ibi iudicabūt i aere. Mali aūt re/ manebūt i t̄ra quā dilexerūt. De iſta reſurrectõe diċ Hiero. Siue ↄmedā ſiue bibā. Req̄re i ſer. Videbūt filiū hoīſ. Mat. xxv. Media nocte clāor fact⁹ ē. ecce ſpõſus venit. tūc ſurrexert oēs v̄gies ille. i. oēs bōi ⁊ mali ſurgēt. ſeq̄ṫ. Et q̃ p̱ate erāt intrauerīt cū eo ad nuptias. i. eťnaſ. Quaſ nob̄ p̄ſtare ⁊c.

Dñica ſecunda ſcȝ Reminiſcere. Sermo. liiij.

Ecc ē volū/ tas dei ſanctificatio vr̄a. j. Theſ. iiij. Queriṫ a ſapiē/ te Sap̄. ix. Quis poterit cogitare q̃d velit de⁹: Huic q̄ſtioni r̄ndet paul⁹ q̃ rapt⁹ ē vſq; ad terciū celū. ibi audiuit archana q̄ nõ licēt hoi loq̃. Dicit em̄. q̄ volūtas dei ē ſctificatõ vr̄a. i. mūdi cia. Pñt aūt h̄ tria notari. Primū a q̄b⁹ mūdari debem⁹. ſcd̄m q̄re mun dari dēm⁹. tciū p̱ q̄d mūdari debem⁹.

Circa p̄mū nota q̄ mūdari dēm⁹ a peccato. Hiere. iiij. Laua a malicia cor tuū. Nā malicia maculat aīaȝ ſic īmūdicia corp⁹. Hiere. ij. Maculata es i iniq̄tate tua. p̄s. Corrupti ſunt ⁊ abomīabiles facti ſr̄ i iniq̄tatib⁹ ſuis. Mat. xv. De corde exeūt cogitatõeſ male. vt homicidia. detractões. adul teria. hec ſr̄ q̃ coinq̄nāt hoieȝ. Bern̄. Nunq̄ fetet vn⁹ putrid⁹ canis i ↄſpe/ ctu hoīm ſic pctõr i ↄſpectu dei ⁊ ange loꝝ. Exēplū i vitaſpatꝝ de angel' qui obturauerūt nares i ↄſpectu cuiuſdā luxurioſi. Req̄re i ſer. Nõ ſim⁹ ↄcupi ſcē. Ab iſta ḡ īmūdicia ſctificari et la/ uari debem⁹. Qđ figuratū ē. iiij. Reg. v. vbi p̄cepit helyſe⁹ Naamā leproſo dicēs. Lauare ſepties i iordane ⁊ mū daberī. Per lep̄ā ſignificaṫ immūdi cia pcti. p̱ ſeptenā lotiõeȝ ſignificaṫ q̄ hõ lauari dȝ a ſeptē pctis mortalib⁹. de q̄b⁹ oīa alia oriūṫ. Circa ſcd̄m no ta: q̄ lauari ſiue mūdari dēm⁹ p̱pter tria. Prio q2 xp̄s nos ſanguie ſuo lauit Apoc̄. j. Dilexit nos ⁊ lauit nos i ſanguie ſuo a pctis nr̄is. Quia ḡ tā p̄cioſo ſanguie ⁊ liq̄re loti ſum⁹. meri to nos mūdos ꝯuare debem⁹. Bern̄. Mittiṫ fili⁹ dei altiſſimi. fili⁹ v̄gis iu/ beṫ occidi vt vulnera nr̄a p̄cioſo ſan/ guīs ſui balſamo medereṫ. Jn veťi te ſtamēto p̄ceptū fuit q̃ tangebat mor tuū imūd⁹ h̄ebaṫ. vij. dieb⁹ a ↄſortio

hoim. ꝛ ſeptio die aſꝑgebat a ſacerdo
te ſanguie hircoꝝ vel thauroꝝ. ꝛ tūc
mōs habebat. Sꝫ vt xp̄s nos mūdi
ficarꝫ n̄ lauit nos ſanguie hircoꝝ aut
thauroꝝ: ſed ꝓ ꝓ̄o ſanguine. ad Titū
ij. Dedit ſemetip̄m ꝓ nob vt nos r̄di
meret ab oī iniq̄tate. et mūdaret ſibi
pplm acceptabilē. Scd̄o dēm⁹ mū/
dari vt deo ſuire decēt poſſim⁹. Ip̄e do
n̄ vult hr̄e niſi mūdos ī ſuo ſuitio cū
ip̄e pſonalit̄ ſit mōs. Ecci. x. Scd̄m
iudiciū ppli ſic ꝛ miſtri ei⁹. Vn̄ dixit
leuitꝫ q̄ ſibi miſtrabāt de tēplo Leuit.
xix. Sāctificami ꝛ ſcti eſtote. i. mūdi
qm̄ ego ſcūs ſuꝫ. i. mūd⁹. p̄s. Ambu
lās ī via imacłata h̄ mihi miſtrabat
D̄s n̄ vult imūdos hr̄e ī ſeruitio ſuo
pꝫ ī Oza. q̄ cū tenere vellet archā dei
dū decliarꝫ de curru cecidit ꝛ expirauit
qꝛ ea nocte cum vxore ſua dormierat.
Nō hyſtoriā. ij. Re. vj. Tercio mū
dari dēm⁹ vt dn̄s ī nob hitare poſſit.
aīa em̄ ē tēplū dī. qd̄ niſi mūdū fuerit
nō ī eo habitabit. Neſcitꝫ qꝛ tēplū dei
eſtꝫ vos ꝛ ſpūſſcūs habitat in vob. j.
Coꝛ. iij. Si q̄s aūt tēplū dei violaue
rit diſꝑdet illū deus. Ber. Balſam⁹ ē
ḡra dei q̄ vas purū req̄rit. ſi ḡ ē in aliq̄
macłatū dꝫ mūdari. Grego. Pēſate
frēs chariſſimi. Req̄re ī ſer. Prepa te
ī oc. Circa t̄ciū ſciēdū ꝙ mūdari debe
m⁹ mlꝛꝫ modiſ. Pꝛio ꝑ lacrīas ꝯtrōiſ
Aug. Penitēs q̄cq̄d ſoꝛdis p⁹ baptiſ
mi purificatōꝫ ꝯ̄xit optꝫ vt lauet ſal/
tē lacrimis ꝯtritiōis ſi vult itroire ī re
gnū celoꝛū. Vn̄ aq̄ lacrīaꝝ figurata ē
ꝑ mare eneū ī q̄ īgreſſuri ī tēplū man⁹
ꝛ pedes lauabat. ſic ingreſſuri ī tēplū
. i. regnū celoꝝ debent lacrimis lauare
man⁹. i. bōas opatōes: ꝛ pedes. i. affe
ctōes. Iſid̄. Qualꝛ fuit tibi ad peccan
dū intētio: talꝛ ſit ad pēitēduꝫ deuotio.
Augꝫ. Si tot⁹ v̄tar ī fletū vt nō ſint
gutte lacrīaꝝ ſꝫ abūdātia flumis. di/
gne tn̄ nō poſſo deflere: cū tāta ſint ma
la mea vt oēm dolorē ſua mutant ma
gnitudine. Ber. Exite lacrie exite ape
riant̄ cataracte miſeri capitꝫ mei ꝛ erū
pāt gutte lacrimaꝝ ſic flumīa ſi forte
ſufficiāt abluere maculas q̄bꝫ irā dei
merui. Aug. Iſta aq̄ lauit ſe petr⁹ qn̄
poſt trinā negatōꝫ exijt foras ꝛ fleuit
amare. et dn̄s dimiſit ſibi. Amb. O
petre doce me. Req̄re ī ſer. Flete cū flē.
Gre. O petre. ibidēꝫ. Iſta aq̄ lauit ſe
maria magd̄. et ab omibꝫ pctīs ſuis
mūdata ē. Aug. Sciat ſe culpabilit̄
duꝝ. ibidē. Scd̄o debem⁹ mundari ꝑ
elemoſynaꝝ largitōeꝫ. Luc. xj. Date
elyīā ꝛ oia munda erūt vob. Thob.
xij. Elyna ē q̄ a morte libat. ꝛ ipſa ē q̄
purgat pctm̄ Vn̄ dixit daniel ad na
buchodonoſoꝛ. Pctā tua elemoſiniſ
redime: ꝛ iniquitates tuas miſericoꝛ
dijs paupeꝝ. foꝛſitan ignoſcet de⁹ deli/
ctis tuis. Dan. iiij. Aug⁹. Miſcd̄ie
medicina tollit pctā. Exēplū. Petr⁹
telonari⁹ inuit⁹ videre potuit paupes
nec elemoſynā vnq̄ꝫ dabat. Quadaꝫ
die dū paupes ſedentes ad ſolē roga
rēt ꝓ elemoſyna: dixerūt intra ſe. Si
aliq̄s ab eo vnq̄ꝫ accepit elemoſynā. ꝛ
cū oēs dixerūt: nō. vn⁹ ait. Ego vadā
ꝛ mihi dabit. ꝛ veniēs ad eū maxias
inſtātias ſibi fecit. Cūq̄ꝫ mltotiēs re/
cuſaret pauꝑ n̄ ceſſauit rogare Tādē
cū nimis īpoꝛtun⁹ fieret. ille īdignat⁹
arrepto pane iactauit ī paupem. quē
accipiēs pauꝑ receſſit ꝛ comedit. P⁹
paucos dies cepit egrotari petr⁹ vſq̄ꝫ

ad morte͂. ⁊ videbat̃ ſibi q̄dā nocte q̄ debebat rōe͂ʒ reddere corā deo ⁊ omib⁹ ſcis: ⁊ oia opa ei⁹ inue͂ta ſr̃ mala. Volētes aūt eū rape demōes oñſa ē el'yna quā nō volūtarie dederat. ſ. pāis que͂ iactauerat i paupeʒ ⁊ inte͂cedētib⁹ ſan ctis miſſus ē redire ad vitā. ⁊ euigilāſ ait. O ſi vn⁹ panis que͂ nō volūtarie dedi tātū mihi ꝓfuit. q̄ntū ꝓſunt his q̄ volūtarie ſuas elemoſynas largiūt̃ ⁊ ſtatim oia bona ſua dedit paupibus rogās ſeruū ſuū vt eū occulte ad alie nā ꝓuinciā duceret ⁊ ipm venderet. ⁊ paupib⁹ p̄ciū erogaret. Tercio debe mus mūdari p ꝯfeſſione͂. Quarto p p̄dicatione͂. De his duob⁹ require in ſer. Probetis. Rogemus ⁊c.

De eodem. Sermo. lv.

Mlier cha- nanea a finib⁹ illis egreſſa clamabat Matt. xv. Per muliere͂ illaʒ q̄ clamabat i neceſſitate poſita ad deū docemur q̄n in neceſſita te ſum⁹ ad dn̄m clamare debem⁹. Eſt aūt q̄druplex neceſſitas q̄ ſolʒ hoies ad clamādū ꝓuocare. Pria ē neceſſi- tas aq̄. ſcd'a ignis. tercia gladij euagi nati. q̄rta beſtie feroc̃. Prio ſolēt cla mare q̄ ſunt i necc̃itate mar̃. p h̄ ſigni- ficāt̃ hoies q̄ adhuc fluctuāt i picl'oſo mari h⁹mōi. qd' mlto picl'oſi⁹ ē q̄ʒ verꝫ mare. q2 i vero mari de dece͂ nauib⁹ vix perit vna nauis. In mari vo h⁹ mūdi vix int̃ dece͂ ſaluat̃ vna aia. Ber. Peri cula hui⁹ mōi ꝓbat trāſeūtiū raritas ⁊ peūtiū multitudo. Aug. Amas ſe- culū abſorbet te: amatores ſuos vora re nouit. Bern̄. Heu mihi q2 vndiqꝫ mihi bella. vndiqꝫ mihi tela. vndiqꝫ mihi te͂ptamēta. vndiqꝫ mihi picula quocūqꝫ me v̄tā nulla ſecuritas. et q̄ mulcēt ⁊ q̄ moleſtāt timeo ⁊ eſuries ⁊ refectio: ⁊ ſomn⁹ ⁊ vigilie: ⁊ labor ⁊ req̄ es militāt ꝯ me. Nō min⁹ ſuſpectus ē ioc⁹ q̄ʒ ira. Ex q̄ g̃ tāta ſr̃ picula i mari hui⁹ mōi: neceſſe habem⁹ clamare ad dn̄m. ſic legit̃ de. b. Petro Mat. xiiij. Cū ſup mare ābularet ad ihm ⁊ ꝓpt̃ dubitatōe͂ʒ inciperet mergi clamauit voce magna dicēs. Dn̄e ſaluū me fac Et certe mlto picl'oſi⁹ ē illō mare quo ſubmergit̃ aia q̄ʒ q̄ ſubmergit̃ corpus Jō mag̃ ē hic clamādū. Vn̄. b. aug. Vt liberemur clamem⁹ ne forte i pſſu ris ꝯſentiam⁹ iniq̄tati vt irrecupabi- lit̃ abſorbeamur. parat⁹ ē em̄ clamore͂ nr̄m exaudire. Hiere. xxxiij. Clama ad me ⁊ ego exaudiā te. ps. Ad dn̄m cū tribl'arer clamaui ⁊ exau. me. Ex emplū. Duo ſcolares ſocij renūciāteſ ſcl'o clauſtꝝ igreſſi ſunt. ſʒ diabol⁹ tem ptauit vnū vehemēter vt ad ſcl'm re- diret. q̄ te͂ptatōi nō valēs reſiſtere ce- pit ſociū ſuū icitare vt ſecū ad ſcl'm re diret. ipe aūt hortabat̃ ipm vt i clau- ſtro māeret. ⁊ ipe nullo mō cōſentiēs dixit. vēiaſ tu mecū ꝯducas me. q̄ ait Eam⁹ pus ⁊ ſalutem⁹ btāʒ v̄ginē. Cū q̄ʒ vēiſſent añ altare: ſoci⁹ ille cepit cū lacrimis orare p illo vt te͂ptatio eū n̄ ſuparet. ⁊ cū diuti⁹ oraret. ille q̄ſi i ex- taſim rapt⁹ vidit btām v̄gine͂ lacrias illi⁹ cū pallio ſuſcipie͂te͂ et filio ſuo oſte͂ dente͂ ⁊ dice͂te͂. O fili q̄ ſp patus es ex audire clamātes ad te. reſpice has la crimas ⁊ audi clāore͂ ſui tui. Cui fili⁹ O mr̄ ob reuere͂tiā tui et clamore͂ ſui mei ille liberabit̃ a temptatōe. ⁊ viſio

34

diſparuit. Jlle aũt q̃ſi de ſomno euigi
lãs ſociũ adhuc flẽtẽ ⁊ orãtẽ iuenit. et
dixit ei ꝓcidẽs añ pedeſ eiꝰ. hodie orõ
nibꝫ tuis ⁊ meritꝭ btẽ vgĩs libatꝰ ſum
ab oĩ tẽptatõe. Redeamꝰ iõ ⁊ deo ⁊ be
ate vgini ſuiamꝰ. Scd̃o ſolẽt hoĩes
clamare qñ ſunt i ncẽitate ignis. Per
q̃s ſignificãt illi q̃ tẽptatiões ab igne
patiũt male ↄcupie. q̃ ignis mltos cõ
buſſit. etiã valde electos. ſic Dauid ⁊
ſalomonẽ. vñ Johel. j. Ad te dñe cla
mabo. qꝛ ignis. ſ. male cõcupie come/
dit ſpecioſa deſerti. i. viros valde pfe/
ctos ↄſumpſit i h̄ mõo. ⁊ flãma. ſ. lu/
xurie. ſuccẽdit oĩa ligna regiõis. i. oẽs
hoĩes. qꝛ vix ẽ aliq̃s i mõo q̃ nõ tem/
ptet a mala ↄcupia. iõo neceſſe hẽmꝰ
clamare ad dñm orõibꝫ nr̃is deuotis
⁊ lacrimis extiguere hũc ignẽ. Jſido.
Dei ſuꝰ q̃tiẽs tãgit aliq̃ vicio totiens
orõi ſe ſubdat. qꝛ freq̃ns orõ ipugtõꝫ
vicioꝝ extiguit. Aug. Jõ p̄mũt iuſti
vt p̄ſſi clamẽt ⁊ clamãtes exaudiant.
⁊ exauditi deũ glĩficẽt. Exẽplũ. Qui
dã tẽptabat vehemẽter a ſpũ fornica
tõis. ⁊ cũ ampliꝰ reſiſtere nõ poſſet: ꝓ
ſternebat ſe añ crucifixũ ⁊ cũ lacrimis
clamabat ad dñm. Dñe coronã cor/
pis a te hẽo: ſꝫ ampliꝰ me defendere ñ
valeo. ſꝫ peto vt mihi gr̃a tua ſubueni/
at. Nunc reddo tibi coronã quã a te
hẽo: defẽde eã. Et cũ clamaret: ſtatim
oĩs tẽptatio ceſſauit. et ipſe i caſtitate
pſeuerauit. Tercio ſolẽt hoĩes cla/
mare qñ vidẽt gladiũ euaginatũ ad
occidẽdũ. Per gladiũ iſtũ ſignificat
vltĩa ſnĩa diſtricti iudicꝭ q̃ deꝰ vult ſe
vindicare de oĩbꝫ inimicis ſuis. De q̃
dr̃ Ezech. xxj. Exacutꝰ ẽ gladiꝰ dñi et
limatꝰ. i. purgatꝰ ⁊ ſplẽdidus factꝰ vt
ſit i manu interficiẽtꝭ. i. xp̄i iudicꝭ. qui
dabit ſnĩam vltimaꝫ ↄ pctõres. Jſte
gladiꝰ adeo ẽ acutꝰ ꝙ nõ ſolũ aĩaꝫ ſed
etiã corpꝰ iterficit. qꝛ ambo poſt diẽ iu
dicij eternaliter cruciabũt. Jõ limatꝰ. i.
ſplẽdidꝰ ẽ ꝙ ab oĩbꝫ videri p̄t. ⁊ ẽ in
mãu interficiẽtꝭ vt ꝓmptꝰ ſit ad interficiẽ
dũ. Deut. xxxij. Si acuero vt fulgur
gladiũ meũ: ⁊ arripuerit iudiciũ ma/
nus mea. reddã vltõꝫ hoſtibꝫ meis ⁊
his q̃ oderũt me retbuã. Jſte gladiꝰ fi
guratꝰ eſt Apoc. j. c. vbi vidit Johes
dñm ſedentẽ: ⁊ ex ore eiꝰ ꝓcedebat gla
dius ex vtraq̃ꝫ pte acutꝰ. p quẽ ſignifi
cat vltĩa ſnĩa dei qñ dicꝫ. Jte maledi/
cti i ignẽ eternũ. Jſtũ gladiũ ſp debemꝰ
hr̃e añ cordis ocl'os cogitãdo ſnĩam
diſtricti iudicꝭ vt pctm̃ fugiamꝰ. Job
xix. Fugite a facie gladij. mõ pnĩam
agẽdo. qꝛ vltor iniq̃tatꝭ ẽ gladiꝰ. i. vi/
dicabit oĩa pctã q̃ ñ fuerũt p pnĩam
deleta. p̄s. Niſi ↄuerſi fueritꝭ gladiuꝫ
ſuũ vibrabit. i. dabit ↄ vos ſnĩaꝫ ſi ñ
egeritꝭ pnĩaꝫ i hac vita. Jſa. j. Si vo
lueritꝭ ⁊ audieritꝭ me: bõa terre comede/
tis. i. bonis eternis pfruemi. Si ãt no/
lueritꝭ ⁊ ad iracũdiã me ꝓuocaueritꝭ:
gladiꝰ deuorabit vos. i. eternalr̃ dãna
bit. Dicamꝰ ergo cũ ꝓpha dauid. de gla/
dio maligno eripe me. Si ergo volumꝰ
effugere gladiũ iſtũ dẽmꝰ clamare ad
dñm p purã ↄfeſſiõeꝫ pctã nr̃a ſacer/
doti q̃ vicẽ hꝫ dei mãifeſtare. Sic da
uid qñ peccauerat ⁊ viderat ãgelũ dei
ſtãtẽ euaginato gladio: clamauit ad
dñm ↄfitẽdo pctm̃ ſuum dicẽs. Ego
ſum pctõr. iniq̃ egi. ⁊ ſtatĩ dñs miſer
tus ẽ eiꝰ. Nõ hyſtoriã. ij. Reg. xxiiij.
Req̃re i dñica pꝰ feſtuꝫ trinitatꝭ. i ſer.
Oẽs vnanimes. Exẽplũ. Erat q̃dã

miles valde laſciu⁹ iuuenis ꝛ diſſolutus. ñ timẽs deũ nec volẽs ↄfiteri. Cuꝫ vxor ei⁹ moneret eũ vt ↄfiteret̃ oĩno renuit. Cũqꝫ illa deuote oraret dñm vt illũ illuminare dignaret̃. q̃dã nocte ille raptꝰ ad iudiciũ duciť. vbi vidit diſtrictũ iudicẽ ſedẽtẽ i aere: gladiũ ex vtraqꝫ pte acutũ hñtẽ. ꝛ accuſabãt eũ angeli qꝛ ↄfiteri nollet Cũqꝫ vellet iudex ſup eũ ſniaꝫ dare: dixerũt angeli. vxor ei⁹ deuota ꝛ caſta ꝑ eo p̃ces ꝛ lacrias fudit. ꝛ miſt⁹ ei⁹ iudex rmiſit eũ ad vitã vt ſtatũ ſuũ emẽdaret. De mane cũ ille euigilaret iuẽt⁹ ẽ can⁹ i capilľ. et lõgã hñs barbã. ꝛ recitãs q̃ ſibi ↄtigerãt ľ acciderãt ↄfeſſus ẽ. et qꝫdiu vixit pſeuerauit i pnĩa. Quarto ſolẽt homines clamare qñ vidẽt beſtiaꝫ ferocem ſe deuorare volẽtẽ. Beſtia iſta ẽ diabolus. j. Peť. v. Adũſari⁹ vr̃ diabol⁹ ꝛc̃.

Feria quarta poſt Reminiſcere. Sermo. lvj.

Filius hoïs

nõ vẽit miſtrari ſꝫ miſtrare: ꝛ dare aiaꝫ ſuã i redẽptõꝫ ꝓ multiſ Matt. xx. Iſtiſ ỽbis oñdiť q̃re fili⁹ dei venerat i mũdũ. Circa qð ſciendũ qꝛ xp̃s venerat in mũdũ q̃ttuor modis. Pͥo tãq̃ꝫ ꝓu⁹ vt nob miſtraret. Scd̃o tãq̃ꝫ medic⁹ vt nos ſanarꝫ Tercio tãq̃ꝫ pacific⁹ vt nos deo pr̃i recõciliaret. Quarto tanq̃ꝫ ſaluator vt nos oẽs ſaluaret. De p̃mo d̃r Mat. xx. Fili⁹ hoïs ñ vẽit miſtrari ſꝫ miſtrare. vẽit hũiliter nõ vt dñs: ſꝫ vt paup ſeru⁹. Phil. ij. Exinaniuit ſemetipm for. ſer. acci. Et nõ ſolũ ꝓu⁹ ſeruorũ vt papa: ſꝫ vt ſeru⁹ ꝓuoꝝ diaboli. i. pctõrũ: ſeruiẽs ꝑ pctis eoꝝ. Vñ d̃r Iſa. xliij. Seruire me feciſti in pctis tuis o hõ: ꝛ pbuiſti mihi laborẽ i iniq̃tatib⁹ tuis. o qꝫ g̃ues labores habuit. xxxiij ãnis i ꝓuitio. i diſcurrẽdo. i p̄dicãdo i orãdo i vigilãdo ad vltimũ vitã expõnẽdo ꝛ h̄ totũ fecꝑ p̃cio aïe nr̃e. ve g̃ ilľ q̃ tã fideli ꝓuo pciũ detraxerũt ꝛ detraxerint. i. aïas ſuas nõ pñtauerit. Taleſ ſunt ſiľes ilľ q̃ ſanguinẽ ſuũ i cruce effuderũt. Ecci. xxxiij. Qui effũdit ſanguinẽ ꝛ q̃ fraudẽ facit mercẽnario frẽs ſř. i. pari pena digni ſunt. Quid erit de ilľ q̃ nõ tm̃ aïam ꝑpͥã ſed etiã malo ↄſilio ꝛ exẽplo deo mľtas aïas auferũt. Berñ. Si dñs ꝑpͥã aïam dedit i redẽptõꝫ aïaꝝ. nõ videť tibi ab eo g̃uiorẽ ſuſtinere pſecutõꝫ: q̃ ſuggeſtiõe mala. exẽplo pnicioſo. ſcãdali occaſione auertit ab eo aïas q̃s ſuo ſanguine redemit: qꝫ ab illo q̃ ſanguinẽ illi⁹ fudit. Scd̃o venit tãq̃ꝫ medic⁹ vt nos ſanaret. Iſa. xxxv. Dñs ipe veniet ꝛ ſaluabit nos. Tũc apient̃ ocłi cecoꝝ: ꝛ aures ſurdoꝝ patebũt. tũc ſaliet ſic ceru⁹ claudus. ꝛ apta erit lingua mutoꝝ. Oĩa iſta ad lr̃aꝫ facit xp̃s. Spũalr̃ aũt p infirmitates hmõi ſignificať pctm̃. Peccator em̃ d̃r cecus Sap. ij. Excecauit eos malicia eorũ. Ita excecať pctõr ꝑ pctm̃ qꝛ lumẽ nõ cognoſcit. i. deũ. nec dãnũ pcti. i. eternã damnatiõeꝫ. Vñ dicũt damnati Sap. v. Errauim⁹ a via ỽitatiſ. et lumẽ iuſticie nõ luxit nobis. ꝛ ſol intelligẽtie nõ ẽ ort⁹ nob. Itẽ ſurd⁹ ẽ pctõr. qm̃ nõ audit xp̃m ad oſtiũ pulſantẽ. nec p̄dicatorẽ p̄dicãtẽ ꝛ clamãteꝫ. De q̃b⁹ p̃s. Furor illis ꝓm ſilitudinẽ ꝓpẽtis ſic aſpidis ſurdę obturantiſ aures

85

ſuas:q̄ nō exaudiet vocē incātantis vł incātantiū. Glo. dic. ſerpēs ne vocē icātantis audiat vnā aurē fra: aliā obturat cauda. ſic pctōr vnā aurē obturat fra. i. terrenoꝝ amore. aliā cauda .i. ſpe lōgioris vite. Itē muti ſt pctōres q: deo dignas laudes dicere nō pñt. Ecci. xv. Nō ē ſpecioſa laus i ore pctōris. i. nō ē deo accepta. Itē claudi ſunt pctōres. q: i via dei nō recte ābulauerūt vel ambulāt. puer. j. Pedes eoꝝ ad malū currūt. Ab oib; iſtis ifirmitatib; ſanat dñs aiaſ q volūt ſuſcipe ei9 medicinā. Aug. Quātū i medico eſt venit ſanare egrotū. ſ3 ipe egrot9 ſe pimit q̇ p̄cepta medici ſeruare nō vult. Xp̄s medic9 cecos illumiauit qñ patrē ſuū manifeſtauit. Vñ ait. Pr̄ manifeſtaui nomē tuū homib;. Aures apuit qñ i p̄dicatiōe clamauit. Qui h3 aures audiendi audiat. Claudos ſic ceruos ſalire fecit qñ trena ꝯtēnere ⁊ celeſtia appetere docuit. Ceru9 em̄ deſerit valles ⁊ ſcandit mōtes. ſic ⁊ nos inferiora relinq̄mus ⁊ ſupiora appetamus. Itē ceru9 qñ vēit ad ſpinoſa ⁊ lutoſa loca tranſilit. ſic xp̄s ſpinas. i. diuitias. ⁊ lutū. i. luxuria3 nos trāſilire docuit. Linguā apuit qñ pniam agere. confiteri et orare nos informauit. Tercio venit fili9 dei in mundū tanq̄3 pacific9 mediator vt nos pr̄i recōciliaret. Heb. x. Deſcendēs fili9 dei i mūdū ait patri. Holocauſtomata ⁊ pro pctō tibi nō placuerunt: tūc dixi ecce venio. De9 pr̄ offenſus fuit ab hoib; intantū vt null9 q̄ntūcūq3 ſctūs ad regnū celoꝝ pmitteret̃. Vñ pr̄es antiq̇ offerebāt oues ⁊ boues ⁊ ſacrificia mł ta vt deū placarēt: ſed parꝝ pfuit. Vñ ꝯpatiēs fili9 dei miſero hoī ait. Pr̄ ex quo holocauſta hoīm tibi nō placēt: o pater ecce venio. Glo. ad meipſu3 offerendū. Et cū ſeipm̄ i cruce obtuliſſet: p ſanguinē ſuū recōcilati ſum9 deo Sic em̄ q̄ndā i aliq̇b; terris recōciliatō fiebat p effuſionē ſanguis alicui9 aialis. ſic fiebat recōciliatio inter deū et hoie3 p effuſionē ſanguis xp̄i. Vñ Ro. v. Cu3 inimici eſſem9 recōciliati ſum9 deo pr̄i p mortē filij ei9. Quarto venit xp̄s in mūdū tanq̄3 ſaluator vt nos ſaluaret. Lu. xj. Fili9 hois nō venit aias pdere ſ3 ſaluare Iſa. xxxv. De9 ipſe veniet ⁊ ſaluabit nos. Aug. Chriſt9 venit ſaluator pditis. redemptor vēditis. Vñ ait angel9 ad mariā Ecce cōcipies ⁊ pa. fi. ⁊ vo. nomē ei9 ih̄s: qd̄ iterp̄tat̃ ſaluator. Ipe em̄ ſaluū fa. po. ſuū a pctis eo. Aug. Quid ē ih̄s niſi ſaluator. ergo ppter teipſu3 Ieſu eſto mihi Ih̄s. Et vt nos ſaluaret. nō angelū miſit ſed ipemet venit. q: nullus angelus ſuffeciſſet ad p̄ciū redēptionis. Preciū em̄ redēptionis debuit eſſe equiualēs vł p̄cioſius om̄ibus redimēdis. Nulla autē creatura adeo p̄cioſa fuit. ḡ ſolus de9 redimere debuit: q̄ pl9 om̄ib; p̄cioſior fuit. Ido dr̄ Iſa. xxxv. Deus ipſe veniet et ſaluabit noſ. ſaluabit nos redimēdo nō auro vel argento ſed pprio ſanguine vt oſtēderet q̄ntū nos diligeret. Ber. Suffeciſſet ad redemptiōe3 generis humani minutiſſima gutta ſanguis ih̄u xp̄i. ſed data eſt copia vt ex inundatōe beneficij virtus innoteſceret diligentis. Rogemus ⁊c̄.

Feria ſexta poſt Reminiſcere.

Sermo. lvij.

Homo qui/dā erat pr̄failias q̄ plāta/uit vineā: ⁊ ſepē circūdedit eā: ⁊ fodit ī ea torcular. ⁊ edificauit in ea turrim. ⁊ locauit eā agricolis. ⁊ pe gre ꝓfect⁹ ē Mat. xxj. Pr̄familias de us ē. Nota ꝙ triplex ē vinea. ſ. iudea. ſctā ecclia. fidelis aīa. De pͥma dicit Jſa. v. Uinea dn̄i exercituū dom⁹ iſ/rael ē. Hāc plātauit vineā qn̄ iudeos de egypto liberauit. ⁊ in terrā ꝓmiſſio nis eduxit. ps̄. Uineā de egypto tran ſtuliſti: eieciſti gētes. ſupple de terra ꝓ miſſiōis. ⁊ plātaſti eā ſupple ī iudea. circūdedit eam ſepē. i. cuſtodiā ange/loꝝ. et multa bn̄ficia vinitoribꝫ. i. iu/deis pſtitit. Jpſi ecōuerſo nūcios ſu/os. i. pphas ſuos male tractauerūt. ⁊ tādē cū veniret fili⁹ dei de vinea eū eie/cerūt ⁊ occiderūt. Un̄ ꝯqrit dn̄s in die paſceue ꝑ os eccl'e di. Popule meus quid feci tibi aut ī q̄ ꝯtriſtaui te: rn̄de mihi. Ego eduxi te de t̄ra egypti ⁊ mā na cibaui te. ⁊ ītroduxi te ī t̄ra ſatꝫ bo/nā. Quid vltra debui facere tibi ⁊ nō feci. Ego quidē plātaui te vineā me/am ſpecioſiſſimā ⁊ tu facta es mihi ni mis amara. aceto nāqꝫ felle mixto ſi/tim meā potaſti. ⁊ lancea lat⁹ pforaſti ſaluatorꝫ tui. Uinea iſta. ſ. iudea ꝓpt̄ pctā ſua deſtructa ē ⁊ ī et̄nū n̄ replāta bit̄. ⁊ iō dicta de ea ſufficiūt. Scd̄o mr̄ eccleſia d̄r vinea dei. De hac vinea d̄r Matt. xx. Sil'e ē regnū celoꝝ hoī pr̄familias q̄ exijt pͥmo mane cōdu/cere operarios in vineā ſuā. Greg. Pr̄ familias ꝯditor nr̄ ē. qui hꝫ vineā. i. vniuerſalē eccliāꝫ. q̄ ab abel iuſto vſqꝫ ad vltimū electū q̄ ī fine mōdi naſcitu rus ē. q̄t ſctōs ꝓtulit q̄ſi tot palmites miſit. Jn iſta vinea xp̄s vitꝫ eē voluit ⁊ nos ei⁹ palmites ſum⁹ A xp̄o ei dici mur xp̄iani. Joh̄. xv. Ego ſum vitis: vos palmites. Scd̄o vinea iſta figu rata erat Gen̄. ix. vbi d̄r. ꝙ Noe plā/tauit vineā bibitqꝫ vinū ⁊ inebriat⁹ ē ⁊ dormiuit. nudat⁹ ē: ⁊ illuſus ē a filio ſuo Cham. Per noe figurat̄ xp̄s qui plātauit vineā. i. eccliam. de cui⁹ vino . i. feruēti amore iebriat⁹ ē tātū ꝙ mor ti ſe expoſuit ꝓ amore nr̄i. ⁊ nudat⁹ ē i flagellatōe ⁊ ī cruce. et illuſus ē a filio ſuo. i. a pplo iſraelitico. Jn hac vinea aliq̄ incipiunt laborare hora pͥma. ſic illi q̄ ī puericia deo ſeruire icipiūt Aliq̄ hora tercia. ſic illi qui ī iuuētute. Aliq̄ hora ſexta ſicut illi qui in virili etate. Aliq̄ hora nona ſicut illi q̄ ī ſenectute. Aliq̄ circa horā vndecimā: ſic illi q̄ in decrepita etate deo ſeruire incipiunt. ⁊ oēs habebūt eū dē denariū. ſ. regnū ce/loꝝ. Sꝫ ſic ſtella differt a ſtella ī clari tate. ſic ſci differūt ī remūeratōe Qui libet em̄ recipiet mercedē ſm̄ laborē ſu um. q̄ magꝫ laborauerit magꝫ recipiēt Jō d̄r Mat. xx. Cū ſero factū eſſet. i. cū dies toti⁹ mūdi ad veſperā declinaſ ſet. vel cū dies mortꝫ vniuſcuiuſqꝫ ve niſſet. dixit dn̄s vinee ꝓcuratori ſuo. id ē pr̄ filio vel alicui angeloꝝ. Uoca operarios ⁊ redde ill' mercedē ſuā. ſ. ſm̄ laborē ſuū. Tercio fidelis aīa eſt vi nea dei. Hiere. ij. Ego plantaui te vi/neam meā electā. q. d. O fidelis aīa ego te plantaui. et vt mihi ſis vinea ego te elegi. Exaltaui ei de⁹ hoīeꝫ ſup oēs creat̄as. ⁊ elegit inter oēs. ⁊ ad ſili tudinē ⁊ ad imaginē ſuam eū forma/

uit. Iſtã vineã aĩe locauit agricoliſ. ⁊
ꝯmiſit vnicuiqꝫ aĩaꝫ ſuã colẽdã et cu
ſtodiendã vt fruct⁹ bonoꝝ opeꝝ ferat
Dꝫ ğ vineã ſuã cuſtodire ne fures vł
latrones vel beſtie intrẽt. ⁊ h̾ dꝫ fieri ꝑ
cuſtodiaꝫ q̃nqꝫ ſenſuũ. Dꝫ em̃ hõ cu/
ſtodire oclos ſuos ne mala videãt q̃
cor ꝯcupiſcere poteſt. Iſa. xxxiij. Qui
claudit oculos ſuos ne videat malũ
iſte ĩ excelſis habitat Ecc̃i. ix. Auerte
faciẽ tuã a muliere compta. ⁊ ñ circũ/
ſpicias ſpẽꝫ illius. ꝓpter ſpẽꝫ em̃ mlĩ/
eris ꝑierũt multi. ⁊ ex h̾ ꝯcupiſcentia
q̃ſi ignis exardeſcit Hac cuſtodia ca
ruit dauid q̃ berſabee vidit ⁊ ꝯcupiuit
Nõ hyſto. ij. Re. xj. Silr̃ ⁊ ſacerdo/
tes q̃ ſuſannã ꝯtẽplabãt ⁊ ſpẽs decepit
eos Dañ. xiij. Itẽ aures ne audiant
malũ ⁊ detractões. Ecc̃i. xxviij. Sepi
aures tuas ſpinis: et audire noli lin/
guã mẽdacẽ. i. detrahẽtẽ. Ber. Qui de
trahẽtẽ libent̾ audit ſilis erit illi. Ecc̃i
xxviij. Seras auribꝫ tuiſ facito Hac
cuſtodia caruit Eua. q̃ audiuit vocẽ
ſpẽtꝭ ⁊ ꝯſenſit. Itẽ os ſuũ ne loq̃t̾ ma/
lũ. puer. xiij. Qui cuſtodit os ſuũ cu
ſtodit aĩaꝫ ſuã. ⁊ q2 mors ⁊ vita ĩ ma
nibꝫ ligue. i. ꝑtãte ligue. Hac cuſto/
dia caruit adoleſcẽs qui mẽtiebat̾ ſe
ſaul occidiſſe. ⁊ dixit ei dauid. os tuũ
locutũ ẽ ꝯ te. ⁊ iuſſit eũ occidi. ij. Re. j
Itẽ pedes ſuos ne ãbulent q̃ nõ debẽt
Eccs. iiij. Cuſtodi pedẽ tuũ igrediẽs
domũ dei. q. d. Si vis igredi domuꝫ
dei. i. regnũ celoꝝ: debes cuſtodire pedẽ
tuũ a via mala. vñ p̃s. Ab oĩ via ma
la ꝓhibui pedes meos vt cuſto. mã.
t. Hac cuſtodia caruit dyna. q̃ ingreſ
ſa ẽ ĩcaute tẽtoriũ p̃ris ſui ⁊ iõ oppſſa
fuit a ſychem. ſi domi mãſiſſet nõ ſibi
h̾ accidiſſꝫ Geñ. xxxiiij. Itẽ man⁹ ſu/
as ab illicitis tactibꝫ. Iſa. lvj. Btũs
vir cuſ. man⁹ ſuas ne fa. omne malũ.
Hac cuſtodia caruit achã q̃ furabat̾
de anathemate hiericho clamidẽ p̃ci/
oſaꝫ ⁊ aureã regulã ⁊ lapidat⁹ ẽ. Ioſ.
vij. Itẽ cor ſuũ ab imũdis cogitatiõi
bus ⁊ malis ꝯcupiſcẽtijs. ꝓuerb. iiij.
Omĩ cuſtodia ſerua cor tuum. q2 ab
ipſo vita ꝓcedit. Hac cuſtodia caru/
it ille ſacerdos cui dixit daniel. Cõcu
piſcẽtia tua ſbuertit cor tuum Dañ.
xiij. Vñ p̃s. Cor mũdũ crea ĩ me de⁹.
Qñ hõ ſic adhibet cuſtodiã ad vineã
ſuã. tũc de⁹ etiã adhibet angeloꝝ cuſto
diaꝫ. p̃s. Angel' ſuis de⁹ mãdauit d̾ te
vt cuſ. ⁊c̃. Ber. O q̃ꝫ pi⁹ et bon⁹ es dñe
qui nõ es ꝯtẽtus nroꝝ fragilitate mu
roꝝ. ſed ipſis hoim cuſtodijs ange/
loꝝ cuſtodiã apponis. Hiero. Non
põt eẽ tuta oĩs caro niſi ſctõꝝ angelo
rũ cuſtodia muniret̾. In hac vinea de
bet eſſe torcular. Mat. xxj. Et fodit ĩ
ea torcular. Per torclar ſignificatur
paſſio dñi noſtri Ieſu xp̃i. q2 ſicut in
torculari vinũ de vua exprimit̾. ita in
torculari crucis vinũ ſanguis iħu xp̃i
de oĩbꝫ mẽbrꝭ ẽ exp̃ſſum. Vñ ipe di
cit Iſa. lxiij. Torcular calcaui ſolus.
Iſtud torcular dꝫ eẽ ĩ vinea aĩe ꝑ ꝯti
nuã memoriã. ⁊ ſic aĩa inebriabit̾ illo
vino ſanguis iħu xp̃i ꝙ nõ ſentit oẽs
tribulatiões p̃ntis vite. Vñ dicit. b.
Berñ. Nihil dulcius ĩ tribulatõe q̃ꝫ
paſſioneꝫ xp̃i cogitare. Nõ em̃ ſentit
ſua qui xp̃i deuote recogitat vulnera.

Exemplũ. Cũ quidaꝫ martyr di/
uerſis penis vulneraret̾ vel torqueret̾:
⁊ ille patienter pateret̾: dixit tyrãnus
Quenam eſt cauſa vt tãtas penas tã

patienter ſuſtinere pỏtes? Rn̄dit ille.
Crux xp̄i quā̄ i corde porto oia tormē
ta facit dulcia. Cui ille. h̄ in te faciaȝ
expiri. Et iuſſit eū ſcindi p medium ⁊
cor extrahi ⁊ in fruſta diuidi. Quo fa
cto in quolibet fruſto inuentū ē ſignū
ſancte crucis. Rogemus ⁊c̄.

Dn̄ica tercia. ſ. Oculi Ser. lviij

Ambulate i

a dilectōe ſic̄ xp̄s nos dilexit
⁊ tradit ſemetipȝ p nob. ad
Eph. v. In verbis iſtꝭ pponit nobis
apl's dilectiōȝ dei quā habuit ad nos
vt eū i h̄ imitemur. q̇ tātū dilexit nos
vt aiaȝ ſuā daret p nob Jo. xv. Ma
iorē hac dilectōȝ nēo hȝ vt aiam ſuaȝ
ponat q̇s p amicis ſuis. Notāduȝ ꝙ
dn̄s dedit ſemetipm ſiue vitā ſuaȝ p
nob q̄ttuor modis. Prio i p̄ciū redē
ptōis. ſc̄do i ſignū dilectōis. tercio in
monimētū recordatōis. q̄rto i exēplū
imitatōis. Primo dico dedit vitā
ſuā p nob in p̄ciū redēptiōis. Mat.
xx. Fili⁹ hois nō venit miſtrari ſȝ mi
ſtrare. ⁊ aiaȝ ſuā dare in redēptiōeȝ p
multꝭ. O q̄nta dignatio ē miniſtrare
fuit nob cui miniſtrāt āgeli. O q̄ȝ g̃
uiter fuiuit nob. xxxiij. annis i fame ⁊
ſiti ⁊ eſtu ⁊ labore. i p̄dicatiōib⁹ ⁊ mltꝭ
pſecutōib⁹ ⁊ tribulatōnib⁹ q̄s p nob
ſuſtinuit. ⁊ tādē vitā ſuā in nr̄o ſerui
tio ꝯſumpſit. Et q̄re fuiuit nob tā g̃
uit? certe p aia nr̄a ſic̄ Jacob p rachel
Nō ḡ dēm⁹ ſibi ſubtrahere p̄ciū ſuuȝ
p q̄ fuiuit. ſ. aiam nr̄aȝ. Ecci. vij. Ne
ledas fuū in v̄itate opantē. neq̄ȝ mer
cēnariū dātē aiam ſuaȝ. Qui aūt deo
mercedē ſuā p q̄ vſq̄ȝ ad effuſiōeȝ ſan
guis fuiuit abſtrahit. ſilis ē illꝭ q̄ eius
ſanguinē effuderūt in cruce. Ecci. xxx
iiij. Qui effundit ſanguinē. Require
ſup̄ in ſer. Fili⁹ hois Sc̄do dedit ſe
metipm p nob in ſignū dilectionis.
Johā. xv. Maiorē charitatē nēo hȝ
vt aiaȝ ſuā. i. vitā ſuā pōat q̇s p ami
cis ſuis. Si em̄ icipiēte te mergi ami
cus tu⁹ ſe p̄cipitaret vt te libaret mag̃
eēt dilectio. Sic xp̄s fecit p nob Qd̄
figuratū ē in Jona. q̇ p ſalute alioꝝ ſe
p̄cipitari fecit. Nō hyſtoriā Jone. ij.
Jonas interp̄tat̃ colūba. et ſignificat
xp̄m ſup quē appuit ſpūſſcūs i ſpē co
lūbe. Per mare ſignat̃ mūd⁹ ppt̃ diū
ſa p̄icl'a. In iſto mari fuim⁹ an incar
natōȝ dn̄i i magna neceſſitate. ita ꝙ
oēs q̄ntūcūq̄ȝ ſcti ſp deſcēderūt i infer
nū. Sȝ venit xp̄s fili⁹ dei viui. ⁊ dedit
ſemetipm in mortē vt nos a morte li
beraret. Vn̄ dicit ipſe. Sic̄ Jonas fu
it in vētre ceti trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ nocti
bus. ita erit fili⁹ homis in corde terre
Aug⁹. Vide o hō q̄ amore te dilexit
de⁹ vt veſtigia ei⁹ imiterꝭ. p te factus ē
paup in mūdo vt te ditaret i celo. p te
capt⁹ ē vt te a captiuitate liberaret dia
boli. p te ligat⁹ ē vt te a pctōꝝ vincul'
abſolueret. p te flagell' ceſus vt te ab
et̃nis flagell' erueret. p te iudicat⁹ ē vt
te ab eterno iudicio et̃ne dānatōis li
beraret. p te ſpinea corōa coronat⁹ eſt
vt te eternalit̃ coronaret i cel'. p te vul
nerat⁹ ē vt vulnera tua ſanaret. pro te
mortu⁹ ē vt te ab et̃na morte ſuſcitaret
ſurrexit vt a pctīs ſurgas. aſcendit vt
p⁹ eū aſcēdas. Tercio dedit vitā ſu
am p nob i monimētū recordatōis vt
nūq̄ȝ obliuiſcamur ſui Ecci. xxix Gra
tiā fideiuſſorꝭ tui ne obliuiſcarꝭ. dedit

Nolite ergo dubitare in hoc tobili sacto sicut faciunt heretici & peccatores qui tales apud deum numquam exaudiuntur in suis oracionibus et precipue in oracione dominicali

Dñica Oculi

Quia cum dicunt pr nr Rndet non sicut pr vr Quia vos ex pre diabolo estis opera eius facientes Et cum iterum dicunt Qui es in celis Rndet deus non sum in vobis quia vos per sanctificacionem non estis celum sed infernus Et cum iterum dicunt Sanctificetur nomen tuum Rndet deus non per vos nec in vobis quia non estis sancti sed maledicti Quia dicit David maledicti qui declinant a mandatis tuis Et cum iterum dicunt Adveniat regnum tuum Rndet deus non ad vos veniat sed

em̃.p te aīaꝫ ſuā.i.vitā. Fidiuſſor iſte xp̃s.tot⁹ mōs p ſniaꝫ p̄tis dānatus fuit ad etnā mortē p pctm̄ pmoꝝ parētū. et cū null⁹ eēt i mōo q̄ ei ſubueīre poſſꝫ. ꝯpatiēs ei fili⁹ dei vēit i mūdū. fideiuſſit.p eo. Pōt tn̄ hō.p taꝫ magre fideiubere q̄ optet eū qn̄qꝫ relinq̄re domū.qn̄qꝫ hereditatē.qn̄qꝫ vitā ſuā ſic ⁊ xp̃s fideiuſſor nr̄ fecit. Hiere.xij. Reliq̄ domū meā.dimiſi hereditateꝫ meā.dedi dilectā aīam meā i manib⁹ inimicoꝝ meoꝝ. Dom⁹ e celū.hereditas ē ſynagoga. Iſta oīa reliq̄t.p nob inſup vitā expoſuit. Iſti⁹ fideiuſſoris nūqꝫ obliuiſci dēm⁹. Exēplū de puella q̄ fuit exheredita Req̄re ſup̄ i ſer. Sumēt filij iſrl'.i vltio mēbro Quarto dedit.p nob vitā ſuā i exēplū imitatōis. j. Joh.iij. Ille.p nob aīam ſuaꝫ poſuit. ⁊ nos dēm⁹.p frib⁹ aīas ponere. ſi anias debemus .p fratrib⁹ ponere. mlto magr̄es. Gre. Qui tpe trāq̄llitatꝭ n̄ dat tunicā .p xp̄o ſuo. quō i pſecutōe datur⁹ ē aīaꝫ ſuā. Nō ſolū āt.p frib⁹.imo pl⁹ debem⁹ vitā nr̄aꝫ ponere .p xp̄o: q̄ .p nob ſuā vitā poſuit. ſic Petrus q̄ dixit Joh.xiij. Aīam meā pono .p te. Qui licet deū poſtea negauerat. tn̄ gallo cātante fleuit ⁊ penituit. O q̄t ſunt q̄ deū quotidie negāt: ſi nō ore tn̄ ope. ad Titū.j. Cōfitētꝰ ſe noſſe deū: factꝭ tn̄ negāt. Et nō ter ſic petrus imo cēties vel milleſies aliqui peccando negāt xp̄m. ⁊ nō bis imo mltotiēs gallū cātare audiunt. ⁊ tn̄ cū petro nō flet neqꝫ penitēt. Gallus eſt p̄dicator. Job.xxxviij. Quis dedit gallo intelligentiā:q.di.deus. Nōne xp̃s deus nr̄ mittēs diſcipulos ad p̄dicādū dixit. Nō em̃ vos eſtis qui loq̄mi: ſꝫ ſpūs patris veſtri qui loquitr̄ in vobis.

Textualis expoſitio.

e

Rat Jeſus

eijciēs demoniū: ⁊ illō erat mutū. Luc.xj. dr̄ q̄ erat cecus. ⁊ ſic erat mut⁹ et cec⁹ ⁊ demoniac⁹ hō ille/ Et cū eieciſſet demoniū locut⁹ eſt mutus/ viſum auditūqꝫ recepit. ⁊ ādmirate ſunt turbe/ Quidā aūt ex eis dixerūt.ſ. phariſei et ſcribe hoſtes xp̄i ex inuidia. In beelzebub p̄ncipe demonioꝝ eijcit demonia/ Beelzebub erat de⁹ accarō qd̄ īterp̄tatꝝ vir vel dn̄s muſcaꝝ/ Nā i tēplo eius imolabāt mlta pecora/ ⁊ .ppt̄ ſanguinē eoꝝ fuerūt ibi multe muſce in tēplo eius. iō iudei i deriſiōꝫ gētiliū vocabāt eū beelzebub .i.deū muſcaꝝ/ Et alij tēptantes eū ſignū querebāt ab eo de celo. q2 iſtis ſignis ꝯdicere nō poterāt q2 manifeſta erāt. Rogabāt eū vt oſtēderet eis aliqd̄ ſignuꝫ de celo. ſicut Helyas q̄ fecit ſignuꝫ.ſ.ignē. et Samuel qui petiuit voces de celo ⁊ pluuiā. j. Reg.xij. Si talia Jhs feciſſet: volebāt eū calūniaſſe ⁊ dixiſſe: q̄ ex natalib⁹ cauſis accidiſſet. nō ex ſua potētia. iō nō dedit eis ſignū/ Ipſe aūt vt vidit cogitationes eoꝝ dixit. O m̄e regnuꝫ i ſe diuiſum deſolabitꝝ. ſ. vbi p̄ncipes ⁊ habitātes nō ꝯcordāt. ⁊ domus ſup̄ domuꝫ cadet .i. familia vni⁹ domus deſtruet aliā. ⁊ ſic regnū illud pdetꝝ ⁊ deſolabitꝝ p diſcordiā inhabitātiū/ Si g̃ vnus demon ꝯriaret alteri et expelleret euꝫ: quō poſſet ſubſiſtere? Un̄ ſequitꝝ. Si g̃ ſathanas in ſeipſo diuiſus eſt: quō ſtabit regnū eius? .q.d. nō pt̄ ꝑſiſtere

potius auferetur a vobis et dabitur genti facienti fructus bonorum operum Fiat voluntas tua sicut in celo et in terra Rndet Voluntas mea est ubi ego sum ibi vos non eritis Panem nostrum quotidianum da nobis Rndet Non dabo vobis panem sed sempiternam esuriem et sitim ubi erit fletus et stridor dentium Et iterum dicunt Et dimitte nobis debita nostra Rndet Non dimittam quia vos non dimittitis debitoribus vestris Et iterum dicunt Et ne nos inducas in tentacionem Deus Rndet propter hoc inducam super vos omnes dia

Patet ḡ ꝙ nō ē verꝝ ꝙ dicitis me eij/
cere demoniū in beelzebub. Poſtea ex
cuſat ſe alio mō. Judei habebāt inter
ſe aliquos q̇ ꝑ ↄiuratōes ⁊ ꝑ inuoca/
tionē nois dn̄i eijciebāt demōes. hoc
ipſi xp̄o nō attribuerunt. Vn̄ ſequit̄.
Quia dicitꝭ i beelzebub me eijcere de/
monia. filij vr̄i. i. exorciſte. i quo eijci/
unt: q. d. Si h̄ qđ ipſi faciūt attribui
tis deo: q̄re h̄ attribuitis diabolo qđ
ego ſil̄e facio. l̄ filios vocauit apl̄os q̇
fuerūt iudei ⁊ demōes eijciebāt et eis
nō inuertebāt: ſed tm̄ xp̄o ⁊ h̄ ex inui
dia. Sequit̄. Jō ipi iudices vr̄i erūt
.i. dabūt ſniam ſuꝑ vos in futuro. qꝛ
ipſi ſciūt nequitiā ⁊ inuidiā vr̄aꝫ. Cū
fortis armatus cuſtodit atriū ſuū. i.
domū ſuā: i pace ſunt oia q̄ poſſidet.
Si aūt fortior eo ſuꝑueniens vicerit
eū vniuerſa arma eius auferet in q̇bꝫ
ↄfidebat. ⁊ ſpolia eiꝰ diſtribuet. q. di.
diabolus q̄ſi fortis ⁊ armatus poſſe/
dit mūdū vſqꝫ nūc. nūc aūt veni ego
q̇ multo fortior ſum ipo. ⁊ auferā ſibi
oia arma ſua. i. oēm ptātē. ⁊ ſpolia eiꝰ
diſtribuā. i. pctōres q̇s ſpoliatus eſt
reddā gr̄e dei pr̄is mei. ⁊ h̄ iō faciā. qꝛ
mihi ē ↄrius. Et ſequit̄. q̇ n̄ ē mecū ↄ
me ē. q. d. ego volo vos offerre deo. ſa/
thanas aūt ↄriū vult. quō ḡ dicitis
ꝙ ego ꝑ eū eijciam demonia cū ipe ſit
mihi ↄrius? Sequit̄. Et qui nō colli
git mecū diſꝑgit. q. d. ego veni i mū/
duꝫ vt colligam diſpſos. ⁊ ipſe conat̄
diſꝑgere collectos. Et qꝛ ſic ↄtrarius
ē mihi: patꝫ ꝙ nō ꝑ eū eijciam demo/
nia. Sequit̄. Cuꝫ imūdus ſpūs exit
ab hoie: ambulat ꝑ loca iaquoſa. i. n̄
aquoſa ſꝫ arida. querēs requiē ⁊ n̄ in/
ueniēs. requiē. i. manſionē: dicit. Re/
uertār i domū meā vn̄ exiui. q. d. quō
dā cū vos iudei eſſetꝭ i egypto: obſeſ/
ſi eratis vno demōe. qꝛ adoraſtꝭ ydo/
lū egypti. ſed ab illo liberati fuiſtis ꝑ
moyſen ⁊ aarō. nūc aūt reuerſus ē ad
vos cū alijs ſpiritibꝫ ſeptēꝫ peioribꝫ.
qꝛ nūc facti eſtꝭ peiores q̄ꝫ fuiſtꝭ. Se/
quit̄. Et cū venerit iuenit eā ſcob mū
datā. i. bonis phariſeoꝝ traditiōibꝫ.
ſcobabāt em̄ illud qđ foris erat: ſꝫ n̄
qđ intus. Sepe em̄ manus lauabāt
⁊ raro ↄſciaꝫ. ⁊ multa talia i traditō i/
bus ſuis poſuerant. ⁊ ꝑpt̄ h̄ peiora ſu
ſtinebāt q̄ꝫ an̄ ſuſtinuerāt. Maioreꝫ
em̄ miſeriā ſuſtinuerūt ſub Tyto ⁊ ve
ſpaſiano q̄ꝫ ſub pharaōe. Vn̄ ſequit̄.
Et fiūt nouiſſima hois illiꝰ peiora ꝓo
ribꝫ. Factū ē autē cū hec diceret. ſ. hec
q̄ dicta ſunt. extollēs vocē q̄dā mlier
de turba dixit illi. Btūs vēter q̇ te por
tauit et vbera que ſuxiſti. Jta dicebat
Marcella q̄ erat ancilla Marthe. ⁊
nō potuit ſuſtinere blaſphemias deo
illatas: ſꝫ i ↄfuſionē iudeoꝝ ↄmēda/
bat dn̄m Jh̄m ⁊ matrē eiꝰ. At ille di
xit ei. q̇nimo. Bti q̇ audiūt v̄bū dei
⁊ cuſtodiūt illud. Criſ. Nō fuit hoc
rn̄ſum repudiās mr̄ēꝫ: ſꝫ on̄dēs ꝙ ni
hil ei ꝓfuiſſet partꝰ niſi valde btā ⁊ fi
delis fuiſſꝫ. Beda. Eadē aūt dei geni
trix ⁊ inde quideꝫ beata. qꝛ v̄bi dei mi
niſtra eſt facta tꝑalis. ſed multo beati
or: qꝛ eiuſdē ſemꝑ amāde cuſtos ma/
nebat eternaliter.

De eodem. Sermo. lix.

Erat Jeſus

eijciēs demoniuꝫ ⁊ illud erat
mutuꝫ. i. hō erat demoniacꝰ

bolicas temptaciones et infernales penas [illegible] igne frigus [illegible] rem terrorem vermes et ablacionem vultus mei Et finaliter cum dicunt [illegible] libera nos a malo Respondet deus non liberabo sed dico vobis nescio vos ergo discedite a me maledicti in ignem eternum qui ab origine paratus est diabolo &c

⁊ mutꝰ Lu. xj. ⁊ ſ꞉z Mat. erat cecꝰ Et
cū eieciſſz ihs demoniū locutꝰ ē mutꝰ.
⁊ cecꝰ viſuz recepit. Hiero. dic꞉ ꝙ dñs
fecit tria i illo hoie. mutꝰ loq̄r. cecus vi
det: et obſeſſus a demonio libat. Iſta
tria ſigna facit q̄tidie dñs in pctōre q̄
ꝑ iſtū infirmū hoiez deſigr̄. Pctōr em̄
mutꝰ ē. cecꝰ ē: ⁊ obſeſſus ē. Prio mu
tus ē. q꞉ q̄ʒdiu ē i pctō mortali nō pōt
aliquā laudē dicere q̄ ſit deo accepta.
Ecci. xv. Nō ē ſpecioſa laus i ore pec/
catorꝫ. i. deo nō ē accepta Jō mutus ē
pctōr. q꞉ ñ p̄t orare ita ꝙ deus audiat
q̄ʒdiu ē i pctō mortali. Joh. ix. Sci/
mus q꞉ pctōres nō audit deꝰ. ps. Ini
quitatē ſi aſpexi in corde meo nō exau
diet dñs. Gre. Dñis q̄ diſplicet ad
inrcedēdū mittir irati animꝰ ad deſio
ra ꝓuocar. Hāc mutatōz facit diabo
lus in hoie. Diabolꝰ em̄ facit ſic lupꝰ.
Lupꝰ capit ouez ꝑ guttur ne emittat
vocē: nō ꝑ pedē ⁊c. Sic diabolꝰ ꝑmit/
tit hoies ire ad eccl'iam. dare elẏnas.
q꞉ ſcit eis talia nō ꝓdeſſe añ ꝯfeſſiōz
q꞉ dr̄ Ecci. xxxiiij. Dona iniq̄ꝝ ñ ap
probat dñs. nec reſpicit i oblatōz im
pioꝝ. nec i mltitudie ſacrificioꝝ ſuoꝝ
ꝓpiciabir pctis eoꝝ. Greg. Quicq̄d
in ſacrificio dei ex ſcelere offerr: oipotē/
tis ñ placat irā ſʒ irritat. Hoc ſciens
diabolꝰ ꝑmittit hoies elẏnas dare et
offerre: ſʒ ipedit ne hō ꝯfiteat tenēdo
eū ꝑ guttur ſic lupus ouē. Exēplū.
Quedā dña obſeſſa vēit ad ꝯfeſſiōz
⁊ libēter fuiſſet ꝯfeſſa. ſed diabolꝰ tene
bat linguā eiꝰ ꝙ ñ poſſet loq̄. Et inue/
bat ſacerdoti ꝑ manꝰ ꝙ nō poſſz loq̄.
Et ait ſacerdos. Exq̄ loq̄ ñ potes ore
ſaltē corde loq̄ris intra temetipaz do/
lēs de pctis tuis. Qd̄ cū illa feciſſz ſta

tim ex eiꝰ ore rana exiliuit ⁊ euanuit. ⁊
tūc illa cepit pctā ſua ex ore ꝯfiti Dñ
aūt pctōr ꝑ ꝯfeſſiōez loq̄ incipit. po/
ſtea oro eiꝰ ⁊ laus ⁊ bona opa deo ſr ac
cepta. Uñ dauid poſtq̄ʒ ꝯfeſſus fuit
pctm̄ ſuū ⁊ egiſſet pniaz dixit. Diru/
piſti dñe vincl'a mea. q꞉ dediſti mihi
grāz ꝯfitēdi pctā mea. mō ſacrificabo
tibi hoſtiā laudis. q꞉ mō tibi ſr acce/
pta ſacrificia mea ⁊ elẏne ⁊ laudes q̄
añ ꝯfeſſiōez fuerūt tibi ingrta. Et no/
mē dñi inuocabo orōibꝫ meis: q̄ mō
audis quas añ ꝯfeſſiōz ñ exaudiſti.

Circa ſcdm̄ notādū ꝙ hō iſte etiā
cecꝰ fuit. et ſignificat pctōres q̄ ceci ſr
ꝑ pctm̄. Sap. ij. Excecauit eos mali
cia eoꝝ. ⁊ neſciert ſacramēta dei. Glo.
. i. penā ⁊ gliaz. Adeo em̄ hō excecar ꝑ
pctm̄ ꝙ ñ videt penā etnā quā meru/
it. quā merito videre deberet ocul' cor/
dis ipſaz ſepe cogitādo. ps. Cōuertār
pctōres i infernū. interioribꝫ ocul' vi/
dēdo penā eternā. de q̄ Hiere. j. Quid
tu vides hieremia? Rñdit. ollā video
ſuccēſaz. Per ollā ſuccēſam ſignificar
pctōꝝ pena. ſ. inferni i q̄ coquūr pctō/
res. Si pctōr illaz freq̄nr añ oculos
hret: forſitan ſe a pctō abſtineret. Ex
emplū. Duo frēs tēptati vt ad ſcl'z re/
dirēt ꝯdixerūt. ⁊ cū receſſiſſent ⁊ eēnt
i via: dixerūt ad inuicē. Ecce nos mi/
ſeri ꝑ modica delectatōe ſcl'i hēbimꝰ ꝑ
petua tormēta inferni. ⁊ ſic rediert ad
heremū. q̄s eq̄lis corpulētie p̄res in/
cluſerūt in eq̄libꝫ locꝭ. ⁊ dabāt eis eq̄/
lē victū. ꝑ annū eos ꝯſiderātes inue/
nerūt vnū macilētiſſimuz ⁊ pallidū.
Qui req̄ſitꝰ dixit ꝙ h̄ iō eēt. q꞉ ſꝑ co/
gitaſſet de penis inferni q̄s meruerat.
Et aliꝰ erat pulcer ⁊ corpulētꝰ. ⁊ dixit

ꝙ h̄ eēt iō. q2 ſepe cogitaſſet de miſcd'ia dei. ⁊ i h̄ ſp delectabaꝛ. Et iudicauerūt pr̄es eq̄lē eoꝝ pn̄iaꝫ ad deū. Nā cāaūt penā iferni pctōꝛ nō videt. iō cecus ē. nec videt dei miſcōiaꝫ et eā q̄ pcit ei de die i diē vt ꝯuertaꝛ. Nec videt gl'iam futurā quā ꝓmiſit dn̄s oībꝫ q̄ ſe a peccatꝭ abſtinēdo deo fidelr̄ fuiūt. Sed quō viſuꝫ recipe debeat doceꝛ i thobia qui vnxit oc'os ſuos felle. Per amaritudinē fell' ſignificaꝛ amaritudo quā dꝫ hr̄e pctōꝛ ꝓ pctis ſuis. Ber. Neq̄ q̄ſuꝫ penitēs ſi nō illecebꝛas oīs delectatōnis poſtpoſuero. ſi nō i amaritudine mētꝭ ⁊ afflictōe coꝛpis ſatiſfacio Iſid. Ille pn̄iaꝫ digne agit qui reatū ſuū ſatiſfactōe legitia plangit: ꝯdēnādo ſe. i. deflēdo q̄ geſſit. tāto deploꝛando pfundi⁹ q̄nto extitit i pctō pcliui⁹

Circa terciū nō ꝙ hō iſte fuit dēmoniac⁹. ſic ⁊ pctōꝛ. q2 q̄t pctā moꝛtalia pctōꝛ ꝯmiſit tot hꝫ demōes i aīa ſua. Et iō maria magd̄. dicebaꝛ obſeſſa ſeptē demōibꝫ. q2 ſeptē pctis moꝛtalibꝫ fuit iplicata. Nūc quidā inueniūꝛ cētū vel mille demōibꝫ obſeſſi q̄bꝫ eſſet min⁹ ſi vno eſſent obſeſſi. Quid ḡ erit de ill'q̄ tot obſeſſi ſr̄ demonibꝫ quō ſaluabūꝛ: Optie: ne deſperēt. faciāt ſic. b. maria magd̄. fecit. ⁊ inuenierit grām ⁊ miſcōiaꝫ apd̄ deū ſic ipa. q̄n cū tota fiducia cucurrit ad xp̄m. ⁊ ipſe dimiſit ſibi oīa pctā ſua. Ber. O hō ne deſperes te mutari poſſe i meli⁹. Si ei tantū potuit diabol⁹ vt te de excelſis ſtatu tū ꝓiecit in ꝓfundū vicioꝝ: q̄nto magis pōt te de⁹ ad ſummū bonū reuocare: ⁊ n̄ ſolū ad id reſtituere qd̄ fuiſti ſꝫ mlt'o beatioꝛē q̄ꝫ ꝑus videbaris efficere. Aug. Nēo de pietate dei diffidat q2 maioꝛ ē ei⁹ miſcōia q̄ꝫ nr̄a miſeria. Tardi⁹ ſiq̄dē ei videꝛ ee pctōꝛi veniā dare q̄ꝫ ipſi pctōꝛi accipe. Sic feſtiat pctōꝛē abſoluere a toꝛmēto ꝯſcie. q̄ſi pl⁹ cruciet eū ꝯpaſſio miſeri q̄ꝫ ipꝫ miſeꝝ paſſio ſui. Gre. Nullū pctōꝛē ꝯtēnit qui pctōꝛes redimere venit. Ber. Nō abhoꝛruiſti penitētē latronē. n̄ lacrimātē peccatricē. nō chananeaꝫ ſupplicantē. n̄ i adulꝭio dephēſaꝫ n̄ ſedētē i thelonio. n̄ ſupplicantē publicanū. n̄ diſcipulū te negātē. nec ipōs crucifixoꝛes tuos. Gre. Qui mlt'os ſanatoſ videm⁹: q̄d aliud q̄ꝫ miſcōie pign⁹ tenemus. Exēplū de ml'iere q̄ coꝛp⁹ xp̄i ꝯculcauit. Require in ſmōe. Procidēs aūt ſeruus ille. Rogemus ⁊c.

Feria quarta poſt Oculi. Sermo. lx.

Honoꝛa patrē tuū ⁊ mr̄eꝫ tuaꝫ Mat. xv. Uerba iſta lecta ſunt i euāg'. hodierno. ⁊ ſcp̄ta ſunt Exo. xx

Sciēdū aūt ꝙ parētes deb3m⁹ honoꝛare duobꝫ modis. ſ. reuerētiā exhibēdo ⁊ neceſſaria miſtrādo. Prio debem⁹ honoꝛare parētes reuerētiā debitā exhibēdo ⁊ ſuitiū Ecci. iij. Qui timet deū honoꝛat pentes: et q̄ſi dn̄is ſuiet his q̄ ſe genuerūt i ſuba. ope ⁊ oī patientia. Sic honoꝛauit xp̄s parētes ſuos q̄ erat ſubdit⁹ ill'. i. obediēs. Lu. ij. Deſcēditq3 cū eis: ⁊ ſubdit⁹ erat illis. Qui aūt ꝯriū fecerit illi veniet maledictio dei. De tali dꝛ Exod. xxj. Qui maledixerit pr̄i aut mr̄i moꝛte moꝛietur ſupple eēna. Sic ptꝫ i Abſalō q̄ offendit pr̄eꝫ ſuū ⁊ mala moꝛte inte-

rijt.ij.Reg.xviij. Exẽplū.Quedaꝫ
puella ſolebat prēm ſuū ſepe turbare.
Reqre i ſer. Ubi ē q̄ nat⁹ ē. Attēdāt h̄
qui pentes turbare ſolēt. Thob.iiij.
Honorē hēbis mr̄i tue q̄zdiu vixerꝫ.
memēto q̄ ⁊ q̄nta ꝑpᵗ te ſuſtinuit. Sꝫ
mlˈti ſt ſic canis. Canis cū mag̃ ſollici
tudīe nutrit catulū ſuū.ſꝫ q̄n catul⁹ ſe
neſcit: mordet ſe cū matre ꝑ oſſe ſic cū
alieno cane. Sic mlˈti cū mag̃ diligē/
tia nutriunt a pentibꝫ.ſꝫ q̄n ſeneſcūt:
tūc ꝓ modica re ꝯtēdūt cū eis ſic cuꝫ
alienis: ſic ꝓ vno lecto vl ꝓ olla vel ꝓ
vaſel ꝓ ꝯſilire. Tales attēdāt qđ d̄r
Ecci.iij. Maledict⁹ a deo qui exaſpe/
rat prēꝫ vl mrēꝫ ſuā. Scđo debem⁹
honorare pentes eis neceſſaria mini
ſtrando. Ecci.vij. Honora prēꝫ tuū
⁊ gemit⁹ mr̄is tue ne obliuiſcaris. me
mēto q̄m niſi ꝑ illos nat⁹ nō fuiſſes. ⁊
retribue illˀ quō ⁊ illi tibi. Glo. Ut ſic
illi te nutrierūt: ita tu nutrias eos cū
indigēt ſi potes. Sic honorauit xp̄s
matrē. q̄ q̄zdiu vixit curā eius habu
it. ⁊ cuꝫ moreret chariſſimo ſuo Johi
ꝯmiſit. Exēplū poſſum⁹ accipe i aiali
bus. Job.xij. Interroga iumēta ⁊ doce
būt te. volatilia celi et indicabūt tibi
Exemplū legit d̄ gruibꝫ: q̄ q̄n ſunt in
mutatōe pēnaꝝ ⁊ volare nō pn̄t: iuue
nes eoꝝ adducūt eis victū. Sic debēt
filij ſenibꝫ ſuis parētibꝫ facere. Sed
heu multi nō faciūt ſic grus: ſꝫ ſic vul
tur. qui pentes ſuos ad tp̄s nutrit. ſꝫ
q̄n videt q̄ multū comedūt: morſibꝫ
eos pimit. Sic mlˈti ad modicū tp̄s
nutriūt parētes ſuos: ſꝫ ſtatiꝫ icipiūt
hr̄e tediū: ⁊ optant eis mortē. Exē/
plū. Quidā hō deſpōſauit duos fili/
os ⁊ vnā filiā. ⁊ dedit eis fere totū qđ
habuit. Quodā tpe ꝑrexit ad domū
filij ſenioris. qui benigne recepit eū. ſꝫ
p⁹ mēſem vnū cepit hr̄e tediū di. Pr̄
q̄n vultis viſitare aliū filiū. Ipe aūt
aduertēs q̄ tediūꝫ ſui hr̄et: ꝑrexit ad
aliū filiuꝫ. ⁊ ille fecit ſic ꝑm⁹. Poſtea
venit ad filiam. et ꝯtigit ſibi ſilr̄. Ille
aūt multū dolēs rediit ad domū. ⁊ cō
ꝑauit fortē ciſtā cū tribꝫ ſeris. ⁊ reple/
uit eaꝫ terra ⁊ lapidibꝫ. ⁊ vocatꝫ illis
tribꝫ pueris ſuis dixit. Noueritꝫ me
hr̄e vnā ciſtā quaꝫ neſcitꝫ. accipite cla
ues ⁊ p⁹ mortē meaꝫ apite: ⁊ diuidite
int vos q̄cq̄d i ea iuenieritꝫ. Illi gauiſi
ꝑmittebāt prī q̄cq̄d volebat. Eo mor
tuo ꝯuocatꝫ amicꝫ apuerūt ciſtaꝫ. ⁊ i/
uenerūt traꝫ ⁊ lapides et lr̄aꝫ i q̄ erat
ſcp̄tū. Fatu⁹ ē q̄ tantū dat filijs q̄ ipꝫ
mēdicare optet. H̄ cōperi i filijs meis.
Qđ audiētes illi ꝯfuſe receſſert. Nō
ſic ē faciēdū ſꝫ pentibꝫ ē ſubueniēdū n̄
ſolū i hac vita ſꝫ etiā i futa vita penti
bus ē ſubueniēdū. q̄n ad talē etatē ꝑ/
uenert q̄ ſeipos iuuare n̄ poterūt. Ec
cli.iij. Elyna prīs tui nō erit i obliui/
one: ⁊ ꝓ pctō mr̄is reſtituet tibi bonū
Pro pctō mr̄is vocat elyna q̄ dat ꝓ
deletōe pctōꝝ matrꝫ. q.d. nō debes ob
liuiſci patris tui ⁊ matris poſt mortē
ſed debes ꝓ pctis eoꝝ elemoſynā dare
Si eñ hō diligit parētes i vita: debet
etiā diligere poſt mortē q̄n magꝫ indi
gēt. Exemplū i rege Nyno qui habu
it prēꝫ noīe Belū. quē multū dilexit
in vita ſua. ⁊ poſt mortē libēter ei ſub/
ueniſſet. et edificauit ſibi pulcerrimū
palaciū ponēs in eo imaginē prīs ſui
de auro factā. et poſuit corā eo mēſaꝫ
ſup quaꝫ obtulit ſingulˀ diebꝫ optīa
fercula. ⁊ fecit ea ibi comedi: putans

ſic ibi pr̄i ſubuenire iuxta morē gētiliū. Si talē fidelitatē habuit gētil' q̄ nihil de deo ſciuit. mlto mag' dʒ xp̄ianus parētib' ſuis ſbuenire. Sʒ heu mlti ſt q̄ n̄ faciūt ſic ille Nyn'. ſed ſic Euilmerodach rex babylonis. qui timēs ne pr̄ ſu' de morte reſurgeret corp' pr̄is ſui ſumptū de ſepulcro ſecuit ꝛ diuidebat i tricētas ptes ꝛ dedit tricent̄ vulturib' ad deuorādū dicēs. mō ſū ſecur' ꝙ n̄ reſurget pr̄ me' niſi iſti vultures pariter ꝯgregent̄. Euilmerodach īterptat̄ iſipiēs. ꝛ ſignificat illos q̄ iſipiēter pr̄is ſui hereditatē ꝯſumūt ꝛ ſibi n̄ ſubueniūt. ſed paſcūt inde vultures. i. demones qn̄ i ſeruitio diaboli et mala ſocietate illa bōa ꝯſumūt. p̄ quibus aliqn̄ pr̄es coꝝ vitā expoſuerunt Quantū aūt deo diſplicet ꝙ filij parētib' nō ſubueniūt pʒ p̄ exēplū. Uir q̄dā dedit filio ſuo vxorē tradens ei oīa bona tali ꝯditōne ꝙ eū q̄diu viueret nutriret. Cūq ʒ eū p̄ aliq̄t tp̄s nutriuiſſet. cepit de die i diē expenſas ꝛ cibaria ſibi ſbtrahere. ꝛ ad vltimuʒ dedit ſibi cibū ſuoꝝ. Quadā die cū veniret pr̄ feſſus de agro. filius ꝛ vxor ei' eū vidētes: pullū quē aſſauerāt abſcōderūt i capſaʒ q̄uſqʒ recederet. Cūqʒ pr̄ receſſiſſʒ. ꝛ fili' pullū de capſa accipe vellʒ. rana mag' exiliuit. ꝛ i faciē ei' vngulaſ p̄ circūitū validiſſime fixit. Cūqʒ vellet eā remouere ꝛ n̄ poſſet: vocat' ē faber vt eā cū forfice detraherʒ. At rana in fabꝝ ita horribilr̄ reſpexit ꝙ p̄ timore i terrā cecidit dicēs Nō ē rana ſʒ diabol'. ego nō accedā. ſʒ ille miſerabiliter expirauit. Rogemus ꝛc.

Feria ſexta ante Letare.

Sermo. lxi.

Qui biberit aquā quā ego do: nō ſitiet ī eternū Joh. iiij. Nota ꝙ dn̄s dat multiplicē aquā. Pr̄ia eſt ſacri baptiſmatis. illa ē nobis multū neceſſaria. q: ſine ea nēo pōt intrare ī regnū celoꝝ. Hanc aquā dedit nobis xp̄s qn̄ ī aq̄s iordanis baptizat' ē. et aq̄s ꝟtutē dedit vt celū nob̄ apire poſſent. Joh. iij. Niſi q̄s renat' fuerit ex aq̄ ꝛ ſp̄ū ſctō ꝛc. Un̄ dr̄ mat. iij. Aſcēdit Jh̄s de aqua. ꝛ ecce apti ſunt celi. Glo. Dū xp̄s aquas iordanis ſbijt: celi ianuā nobis pādit. Jſta aq̄ tantā habet ꝟtutē vt hoīem ab omib' peccatis mundū facit. Qd̄ figuratū fuit iiij. Reg. v. vbi Heliſe' dixit ad naamā lepꝛoſuʒ. vade ꝛ lauare ſepties in iordane ꝛ mūdaberis. Et ſic factū eſt Per ſeptuplicē lotōem notat̄ ꝙ hō a ſeptē p̄ctis mortalib' ī baptiſmo mūdat̄. Si aūt imediate decederet ſic ſtatim ad celū euolaret. Jſta aq̄ etiaʒ figurata fuit. iij. Re. vij. vbi dr̄ ꝙ in tēplo ſtabāt duodecim boues reſpicientes ad oriētē ꝛ occidētē. ad meridiē ꝛ ad aq̄lonē. ꝛ portabāt mare eneū. i. lauatoriū cū aq̄. ī quo ſacerdotes ingrediētes tēplū ſe lauabāt. Per mare eneum ſignificat̄ aq̄ baptiſmi q̄ ſcel' lauaret debem'. Per duodecim boues qui aquā portabant ſignificant̄ duodecī apl'i q̄ baptiſmū p̄ q̄ttuor mūdi ptes p̄dicabant. quib' dictū ē. Jte i mūdm vniuerſuʒ baptiſantes eos ī noīe patris ꝛ filij ꝛ ſp̄ūſſcti. Jſta eīn forma ꝟboꝝ diligēt̄ ē obſuāda. Si aliq̄s mutat ordinē ꝟboꝝ: vt ego baptiſo te in

noīe filij ⁊ pr̄is ⁊ ſpūſſcti: nō ē baptiſ/
mꝰ. vel ſi aliq̄d inṗponat̃. vt ego te ba
ptiſo ī noīe pr̄is affer aquā ⁊ filij ⁊ ſpi
ritusſcti. nō ē baptiſatꝰ. Hec baptiſa
tio ſi fieret ī aliq̄ alio liquore q̄z ī aq̄. ſ.
ī vino: ī ceruiſia ⁊c. n̄ ē baptiſmꝰ Se
cūdo dedit nob̄ aquā ſue ſctē doctrīne ⁊
iſtructōis. Eccī. xv. Aq̄ ſapīe ſaluta/
ris pōtauit illū. ſ. hoīez ih̄m xp̄m. De
iſta dr̄ Apoc̄. xxij. Oñdit mihi fluui
um aq̄ viue ſplēdidū tāq̄z criſtallū ꝓ
cedētē de ſede dei ⁊ agni. Per fluuium
iſtū ſigt̃ ſacra ſcp̄tura de q̄ fluit aq̄ vi/
ua. ⁊ iſta ē doctrīna q̄ hoīez ad vitā eter
nā ꝑducit. Jo. iiij. Qui biberit aquā
quā ego do. ſ. aquā ſacre ſcp̄ture. fiet ī
eo fōs aq̄ ſaliētꝭ ī vitā et̃nā. Et bn̄ ſa/
cra ſcp̄tura ꝯpat̃ fluuio ſiue fluēti aq̄
q̄ꝛ ad modū fluuij doctrīna ſacra fluit
de ꝑmo fōte. i. de deo ī apl̄os. de apl̄is ī
ſucceſſores eoꝝ. ſ. ꝑdicantes. de ꝑdica
toribꝫ ī audiētes. ⁊ audiētes mūdifi/
cat ⁊ fecūdat. Joh̄. xv. Jā vos mūdi
eſtꝭ ꝓpt̃ ſmonē quē locutꝰ ſum vobis
Exēplū de. b. Paulo ꝑmo heremita.
Req̄re ī ſer. Probetꝭ. dn̄ica īfra octa/
uas Epiphanie dn̄i. Tercio dedit
nob̄ xp̄s aquā ſui laterꝭ. Joh̄. xix. vnꝰ
militū lancea latꝰ eiꝰ apuit: et ꝯtinuo
exiuit ſanguis ⁊ aq̄. Iſtō figuratū fu
it Ezech̄. xlvij. vbi ezechieli oſtēſuz ē
tēplū. ⁊ ecce aq̄ redūdātes ex latere de/
xtro tēpli exibāt. ⁊ oēs ad q̄s ꝑuēit aq̄
iſta ſalui facti ſt̃. Per tēplū iſtō ſigni
ficat̃ corpꝰ xp̄i Joh̄. ij. Soluite tēplū
h̄ ⁊ ī tribꝫ diebꝫ excitabo illō. Hoc āt
dicebat de tēplo corꝑis ſui. Corpꝰ em̄
xp̄i ſolutū fuit in morte. ⁊ poſt mortē
reſuſcitatū fuit ī reſurrectōe. de cuiꝰ la/
tere dextro aq̄ ſalubria ꝓfluxit. ⁊ om̄s
ad q̄s ꝑuenit aq̄ iſta ſalui facti ſt̃. Et
h̄ ē q̄ȯ canit eccl̄ia tēꝑe paſcali. Uidi
aquā egrediētē de tēplo ⁊c. Hāc aquā
antiq̄ pr̄eſ ſibi dari petebāt. Un̄ moy
ſes dicebat Nu. xx. Exaudi dn̄e clāo
rē ppl̄i huiꝰ: ⁊ api eis theſauꝝ tuū fō
tē aque viue. et cū moyſes ad p̄ceptū
dn̄i petrā bis ꝑcuſſit cū v̄ga: egreſſe ſt̃
aq̄ largiſſime ita vt oīs ppl̄s biberꝫ ⁊
iumēta. Per petrā deſigt̃ xp̄s. j. Coꝝ.
x. Petra aūt erat xp̄s. Hec bis ꝑcuſ/
ſa fuit. ſ. ī flagellatōe ⁊ crucifixione. et
egreſſe ſunt aq̄ tā de ocul̄ q̄z de lat̃e. ita
largiſſime q̄ totꝰ mōs ē ī eis ablutus
Quarto dat dn̄s ſ̃uis ſuis aquaꝫ
gr̄e ſalutarꝭ. Jo. iiij. dixit dn̄s ad mu
lierē ſamaritanā. Si ſcires donū dei ⁊
q̇s ē q̇ dicit tibi: da mihi bibere tu for
ſan petiſſes ab eo ⁊ dediſſet tibi aquaꝫ
viuā. i. gr̄am ſuā viuificātē. Deꝰ em̄ ē
fons viuꝰ: ſic dicit p̄s. Sitiuit aīa
mea ad deū fontē viuū. Ber̃. Deus ē
oīa ī oībꝫ. ſi eſurꝭ cibꝫ ē. ſi ſitꝭ fōs ē. De
fonte iſto debemꝰ petere aquā viuaꝫ cū
mul̄iere dicēdo. Da mihi hāc aquā vi/
uā vt n̄ ſitiā ī et̃nū. Dn̄s parꝰ ē dare.
Apoc̄. xxj. Sitiēti dabo de fōte aq̄ vi
ue g̃tis. Sic em̄ aq̄ natural̄ cōis ē oī/
bus trāſeūtibꝫ ita deꝰ dat cōiter aquā
gr̄e ſue oībꝫ deſiderātibꝫ: taꝫ pauꝑibꝫ
q̄z diuitibꝫ. Un̄ dr̄ Iſa. lv. Oēs ſitiē/
tes venite ad aq̄s dicit dn̄s. nō vllū
excipit niſi q̄ ē indiſpoſitꝰ ad recipien
dū. Anſ̃. Nō iō hō gr̄am n̄ hꝫ q̄ꝛ deꝰ
nō dat: ſꝫ q̄ꝛ hō nō ē parꝰ recipe ⁊c. ꝓ/
uer. xvj. Hoīs ē ꝑpare aīaꝫ. Dꝫ aūtē
ꝑpare ſe ꝑ hūilitatē cordis ſui. ſic em̄
aq̄ deſerit mōtes et fluit ad valles. ſic
gr̄a dei deſerit ſupbos ⁊ fluit ad hūiles
Un̄ dr̄ Jac. iiij. Quia ſupbis reſiſtit

de⁹ hūilib⁹ aūt dat grãz. Uñ ps. Int mediū mōtiū ptrãſibūt aq̄. Dicit autē pl'aliter aq̄ ꝓpter ſeptuplicē grãz ſpūſ ſci. Hec aq̄ grē diuine ſanat i aīa oēs infirmitates. Qđ figuratū ē Joh. v. Erat aūt hierl'ymis ꝓbatica piſcina q̄nqꝫ portic⁹ habēs. i his iacebat multitudo maxima languētiū. cecorum. claudoꝝ. aridoꝝ expectantiū aq̄ motū. Ibi dicit glo. Ceci ſunt q̄ nō hn̄t lumē fidei. Claudi ſunt q̄ non vadūt q̄ bn̄ pn̄t opari. Aridi q̄ q̄cq̄d agūt ſine pinguedie charitatꝫ faciūt. Hi expectant aq̄ motuz i q̄ fiebat ſanitas p angelū. Aq̄ motio grãz ſpūſſcti ſignificat. q̄ꝛ oēs infirmitates ſanare pt. et iō cū magno deſiderio debem⁹ expectare. Job. xij. Si cōtinuerit aq̄s. ſ. grē. oīa ſiccabūt. ſi aūt emiſerit eas ſubūtet trã. i. oīe terrenū qđ ē i hoie. Hec piſcina hꝫ q̄nqꝫ porticus. p qđ notat ꝙ aque grē diuine acquirūt maxime p q̄nqꝫ vulneꝝ xp̄i recordatōem. Exemplū de quodã tēptato q̄ añ imaginē crucifixi grãz inuenit ⁊ tēptatiões ſupauit. Req̄re in dn̄ica. xviij. in ſer. Gratias ago deo meo. Quito dat dn̄s aquã ꝯtrite lacrimatōnis. Felix em̄ ē cui dat hec aq̄ ad deflendū pctã. Hiere. ix. Quis dabit capiti meo aquã: ⁊ ocul' meis fontē lacrimaꝝ ⁊ plorabo die ac nocte. Aug. Si totus vertar in fletū. Require ſup̄ i ſer. Hec eſt volūtas dei. Ber. Exite lacrime. Ibi dicit. hanc aquaz dedit dn̄s petro qn̄ poſt trinã negatōꝫ reſpexit eū. ipſe foras exiuit ⁊ fleuit amare. Quē effectū habet aqua hec require dn̄ica. x. in ſermone. Uidēs Jh̄s ciuitatē.

Dn̄ica Letare. Sermo. lxij.

Illa que ſur

ſuz ē hierl'm libera ē q̄ eſt mr̄ nr̄a. ad Gal. iiij. Per ciuitatē iſtã hierl'm quã ꝯmēdat nob apl's ſignificat regnū celoꝝ. qđ ꝯmendat a q̄ttuoꝛ ꝯditōib⁹. Primo a ſit⁹ habilitate. q̄ꝛ i alto ſita ē: cū dicit. q̄ ſurſuz ē. Scđo mō a pacis tranq̄llitate. iđo vocat hirl'm. i. viſio pac̄. Tercio mō a tributi libertate. vñ dicit. libera eſt. Quarto mō a ciuiū charitate. vñ dicit. q̄ ē mr̄ nr̄a. q̄ꝛ ibi diligunt ſe oēs ſicut filij vni⁹ matris. Primo mō ꝯmēdat i hoc ꝙ in alto loco ſita ē. ſ. in celo empyreo. Ecci. xxiiij. Ego i altiſſimiſ habito et thron⁹ me⁹ i colūna nubis. Notãdū aūt ꝙ in ciuitate q̄ in alto ē poſita ſolēt inueniri q̄ttuoꝛ ꝯmēdabilia. Primū ē ſecuritas. q̄ꝛ ſecurioꝛ eſt ciuitas i monte excelſo q̄ꝫ i valle Sic in excelſa ciuitate maioꝛ ē ſecuritas q̄ꝫ in hac valle miſerie vbi nulla ē ſecuritas. Bern̄. Heu mihi q̄ꝛ vndiqꝫ mihi bella. Require in ſer. Mulier chananea. Idē Bern̄. Caro ſuggerit mihi mollia. mūdus vana. diabol⁹ adūſa. Quotiēs aliqua cogitatio carnal' mentē iꝑortune pulſat de cib⁹. de pōtu de ſomno: ceteriſqꝫ ſilib⁹ ad carnis curã ptinētib⁹. caro mihi loquit. qñ vo de ambitōe ſcli. de iactãtia. de arrogantia cogitatio vana i corde v̄ſat de mūdo eſt. Qñ aūt ad irã vel iracundiaz vel amaritudinē ꝓuocat mens mea. tūc diabolica ſuggeſtio eſt. Iſti aūt ſt̄ hoſtes qui ſp impugnãt hoiem. et iō nūqꝫ pōt eſſe ſecuritas i hac vita. ſed qñ ꝓuenerim⁹ ad illaz ciuitatē q̄ ſur/

ſuꝫ ē i excelſo throno celoꝝ: tūc erimꝰ ſecuri ab iſtis. Berñ. O ciuitas dei ſe/cura. māſio paterna: totuꝫ ꝯtinēs qđ delectat. ppl's ſine murmure. incole q̄/eti. hoies nullā habētes indigētiā O q̄ȝ glorioſa dicta ſunt de te ciuitas dei.

Scđm eſt ſanitas. Qui em̄ habitant i loco eminēti ſolēt ſaniores eē q̄ȝ hi q̄ habitāt i palude. Ibi ḡ i illa ſupna ciuitate dei nulla ē ifirmitas. qꝛ ibi nullꝰ ē infirmꝰ. nullꝰ cecꝰ. nullꝰ claudꝰ. nullꝰ infirmať. nullꝰ ibi moriť. Apoc. xxj. Mors vltra nō erit: neqꝫ luctus neqꝫ clamor: ſed nec vllꝰ dolor. Aug. Iuuētꝰ ibi nūq̄ȝ ſeneſcit. ibi ſenectꝰ nūq̄ȝ marceſcit. ibi vita terminuꝫ neſcit. Innoc. In regno celeſti ē fortitudo ſine debilitate. ſanitas ſine infirmitate. pulcritudo ſine deformitate. vita ſine morte. Anſ. Quid amas o aĩa ⁊ caro mea q̇d deſideras. ibi erit q̇cq̇d deſideratꝭ: quicq̇d amatis. ſi delectat vos lōga vita ⁊ ſalubris ibi erit ⁊ ſana ef/nitas ⁊ eterna ſanitas. qꝛ iuſti imppetuū viuēt: ⁊ ſalꝰ iuſtoꝝ a dño. Terciū ē ſuauitas ſiue delicie. qꝛ i ciuitati/bus i mōte poſitis ꝑpter aeris ſanitatē ſuauiꝰ ē ⁊ delicioſiꝰ habitare q̄ȝ i ciuitate i valle lutoſa poſita. Sic i ciuitate ſupna mlto maiores ſunt delicie q̄ȝ i hac valle miſerie. Anſ. Oēs delicie q̄ fuerūt ab initio mūdi et ſunt ⁊ erūt vſqꝫ ad diē iudicij i hoc mūdo miores ſunt reſpectu illius ſanitatꝭ q̄ȝ ſit vna gutta reſpectu totius marꝭ. Ber. Tāta ē iocunditas ⁊ ſuauitas illiꝰ patrie q̄ ſi nō liceret ibi eē niſi p vniꝰ momē/ti morā: oēs dies huiꝰ mūdi pleni deliciꝭs ꝯtemnerenť. Cui ꝯpata oīs aliūde ſanitas dolor ē. oīe dulce amarꝝ ē oīs iocunditas meror. oīe decus fetidū. omne qđ cunqꝫ delectari pōt moleſtū. cū dei bonitas i infinitum excedit oēm bonitatē. Aug. Ibi erit oīs ple/nitudo obiecta viſui. oīs armonia reſonans auditui. oīs dulcedo influens gutturi. oīs ſanitas ſubiecta tactui. fragor oīm aromatū fumigans olfactuꝫ. ſola ꝑguſtatio illius gaudij plus valet q̄ȝ oīs delicie huiꝰ mūdi. ps. Guſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis ē dominꝰ. Hāc guſtauerat Aug. qñ dixit Introducꝭ me. Reqre i ſer. Gaudete Ber. Si vna gutta illiꝰ gaudij ſic inebriat multo magis totꝰ fluctꝰ. Si dei veſtigia tantū habēt ſuauitatꝭ: q̄t hꝫ ḡ deus q̄ ē fons totiꝰ gaudij. Petrꝰ cū guſtaſſet i mōte: optabat ſic ſp ꝑma/nere dicēs. Dñe bonū eſt nos hic eſſe. faciamꝰ hic tria tabernacula. Exēplū de illo qui cogitās de illo verſicło. Q̄m mille anni añ oculos tuos. rogauit dñm oſtēdere ſibi minimū gaudiuꝫ regni. Require dñica. xv. ſ. Primuꝫ querite regnū dei. Quartū eſt claritas. qꝛ i ciuitate i alto poſita maior ē claritas q̄ȝ in ea que i palude ē. vnde freq̄nter nebule ⁊ vapores aſcendunt In illa em̄ ſupna ciuitate ē maxima claritas. Apocał. xxj. Ciuitas illa nō eget ſole ⁊ luna vt luceāt i ea. nā claritas dei illuminat eā. Inſup fulgebūt corpa ſanctoꝝ ſicut ſol qñ primo fuit creatꝰ. qꝛ tūc fuit ſeptupliciter clarior q̄ȝ nūc. qꝛ ꝑpter tranſgreſſionē primi hoīs ſex ꝑtes amiſit ſue claritatis. ſic dicit glo. ſup Iſa. xxx. Quāta putas erit claritas vbi tot cōueniunt ſoles? Thob. xiij. Beatus ero ſi fuerint reliquie ſemis mei ad videndū claritatē

ciuitatis hierl'm. Exēplū de quodā de mōe qui dixit de claritate. Reqre i ser. Primū ḡrite regnū dei Circa scdm nota q ciuitas celestis ꝯmēdat a pacis tranq̄llitate. iō interp̄tat hierl'm .i. visio pacis. Pax eni ē ibi pfecta. Isa. xxxij. Sedebit ppl's me⁹ i pulcritudine pac. i requie opulēta. i tabernacul' fiducie. Jō dicit visio pacis. qr ibi videbim⁹ deū q̄ nobis pacē fecit suo sanguine: ⁊ i eius visione pacē habebim⁹ Vn̄ dn̄s ait Joh. xvj. Jn mūdo p̄ssurā habebitis: i me aūt pacē. p̄s. Delectabunt sctī i multitudie pac. Anß. Si pax ⁊ securitas ibi desiderat. ibi ē certe illud gaudiuz qd̄ nunq̄ deficit. certi erūt nunq̄z illud sua spōte amissuros: nec deū ab eis ablatuꝝ: nec aliquid deo potētius deū ⁊ illos sepatuꝝ

Circa terciū notandū q ciuitas celest ꝯmēdat a libertate. vn̄ dr. libera ē Jbi eni hō erit liber ab oi seruitute q̄ mō grauat i hoc mūdo. nūc cogit hominez p̄nceps terre. nūc ꝓp̄a caro ad seruiēdū. Quidā seruiunt pctis. qr q̄ faciūt pctm̄ serui sunt pcti. q̄dā diuitijs sic auari. q̄dā diabolo. ab oib istꝫ liberi sunt ⁊ erūt sctī. Et illā libertatez quā mō hꝫ anim⁹ cogitādi quocūq̄z vult: illā tunc habebit caro et corpus hois. qr i ictu oculi trāsibit ab oriēte in occidentez. ita q nihil obstare possit. neq̄z mur⁹ neq̄z aliqd̄ obstaculuz. ſm q dicit Anß. Erit ciuitatis illius vna i oib ⁊ insepabilis i singul' volūtas libera: ab oi malo liberata ⁊ impleta omi bono fruēs indeficiēter eternorū iocūditate gaudioꝝ. oblita culparū. nec iō sue liberatōis oblita vt liberatori suo nō sit grata. Circa q̄rtū nota q ciuitas celest ꝯmēdat a ciuiū charitate. Vn̄ dr. mr n̄ra ē. q. di. oēs quasi frēs vni⁹ m̄ris ꝯcordabim⁹ ibi ⁊ mutuo diligemus. Tāta erit ꝯcordia ⁊ charitas q q̄libet felicitatē alteri⁹ suā reputat. ⁊ de ea sicut de sua iocūdat. Anß. Jn illa pfecta charitate innūerabiliū angeloꝝ ⁊ hoim null⁹ minus diligit aliū q̄z seipm. Nō alit q̄s q̄z gaudebit ꝓ singulis q̄z pro seipso. Ber. Qd̄ igit i illa celesti ciuitate est singuloꝝ: hoc ē p charitatē oim. vna erit oim ligua. iubilatio idefessa. vn⁹ affect⁹. amor etern⁹. vnuz ibi erit ibi gaudiū. vna pax. sufficiētie eternalis tranq̄llitas. Jbi ei erit āgeloꝝ ⁊ hoim vnū gaudiū. vnū colloquiū. vnū cōuiuiū. Aug. Btā illa ciuitas magnū in se bonū videbit: q nulli supiori nullus inferior inuidebit sicut nunc. sed vnusquisq̄z tantū gaudebit de alteri⁹ felicitate quantū de sua ꝓpria.

De eodem. Sermo. lxiiij.

Abijt Jesus trās mare galylee. ⁊ seq̄bat eū multitudo magna Joh. vj. Jn istꝫ v̄bis duo sunt ꝯsiderāda. Prio q̄d p mare itelligat. Scdo q̄d p mltitudinē q̄ eū seq̄bat. Circa p̄mū sciēduz q p mare mūd⁹ significat ꝓpt multa. Primo ꝓpt amaritudinē. Nā mare hꝫ aquā amarissimā. et tn̄ pisces in h̄ ꝯcurrētes delectant in h̄ habitare. Sic delectatio hui⁹ mundi amara ē aie. licet hoies assueti nō cognoscāt sꝫ delectēt i eis. Job. xxx. Esse sub sentib delicias cōputabunt. De amaritudine hui⁹ aq̄ dr Apoc̄. viij.

Multi mortui ſſ de aq̄s.i. de mūdi de/
licijs.q2 amare facte ſunt.ſ.p9 mortē.
Prouer.v. Nouiſſima illi9 amara q̄
ſi abſinthiū. Hiere.ij. Uide q3 malū
7 amarū ſit te reliq̄ſſe dn̄z deū tuū. De
delicijs hui9 ſcl'i q3 amare erūt p9 mor/
tē d2 Apoc.xviij. Quātū glificauit ſe
quis 7 fuit in delicijs tantū date ei lu
ctū 7 tormentū.ſicut pt3 i diuite epu
lone Luc.xvj. Exēplū de quodā mo/
nacho qui vidit aīam cuiuſdā diuitis
duci ad infernū. Req̄re i ſer. Gaude/
te in dn̄o. Scd'o mūd9 ꝯpaꝛ mari
ꝑpter inhabitātiū pſecutōꝝ.ſicut em̄
piſces maris habēt multos hoſtes inſi
diātes et pſequētes eos. ſic i mūdo ſſ
multi pſecutores. p̄s. Multi ſunt q̄
pſequūꝛ me.ſ.mūd9.caro 7 diabolus
Mūdus inſidiaꝛ ꝑmittēdo lōgā vi/
tā 7 mētiꝛ. Job.xxj. Ducūt i bonis di
es ſuos: 7 i pūcto ad īfernū deſcēdūt.
Aliqñ inſidiaꝛ dādo ꝓſpitatē in bo/
nis tpalib9 Eſt em̄ mūd9 ſicut iudas
q̄ dixit iudeis. Quēcūq3 oſculat9 fue/
ro ipe ē tenete eum: 7 ducite eū caute.
Ita dicet mūd9 diabol'. quēcūq3 oſcu
latus fuero ꝓſpitate tpali.ipſe ē que3
trado vobis.tenete eū 7 ducite eū cau
te.i. ꝑmittite eū viuere ſm voluntatē
Gre. Cōtinu9 ſucceſſus tpaliū: certū
ē future calamitatis indiciū Scd'o
hoſtis ē caro.iſta inſidiaꝛ ꝑ malas cō
cupiſcētias.ad Gal'.v. Caro cōcupi/
ſcit aduerſus ſpm̄. Ecci.xviij. P9 cō/
cupiſcētias tuas nō eas: 7 a volūtate
tua auertere. Terci9 hoſtis eſt dia
bolus.q̄ inſidiaꝛ i omi loco nobis et i
omi tpe. j. Pe.v. Sobrij eſtote 7 vi/
gilate. q2 aduerſari9 vr̄ diabol9 tanq̄3
leo rugiēs circūit querēs quē deuoret.

Grauis ē iſte hoſtis.q2 nō ē ſol9 ſ3 h3
infinitos ſocios. Un̄ p̄s. Reſpice ini
micos meos qm̄ multiplicati ſunt: 7
odio iniq̄ oderūt me. Exēplū. Quo
dā tēpe btūs Martin9 trāſiuit iuxta
quēdā fluuiū: vidit mltos margos i
flumīe piſcib9 inſidiātes 7 q̄ſdā capi
entes: 7 ait. Forma demonū hec ē. inſi
diāꝛ incautis. capiūt neſciētes. captos
deuorāt. ſaturari nequeunt deuoratis
Tercio ſicī mari nō ē loc9 māſiōis
ſic nec in mūdo. Heb.xiij. Nō habe/
mus hic manētē ciuitatē ſ3 futurā in/
quiram9. Aug. Nihil aliud ē pn̄s vi
ta q3 curſus ad mortē.i q̄ nēo vel pau
lulū ſtare vel tardi9 ire ꝑmittiꝛ. ſ3 pa/
ri mō oēs vrgemur. Felix ē g̃ qui edifi
cat i alia vita certā manſionē ex q̄ hic
manſionē diu h̄re nō poterit. Exē/
plū legiꝛ ꝙ q̄dā dux grecoꝝ cū eēt i ex
tremis: reſpiciēs domos et caſtra ſua
ingemiſcēs dixit. O dn̄e de9 quantu3
ꝯtēnēd9 ē mūdus. q2 ego q̄ tot habui
caſtra 7 palacia in q̄b9 ſolebā habita
re 7 hoſpitari: mō neſcio vbi hac no/
cte debeo deuenire: 7 quis debeat me ho
ſpitare. Quarto ſic ſunt mlta ꝑicu
la i mari: ſic i hoc mūdo ſunt mlta ꝑi
cula. Bern̄. Pericula hui9 mūdi pro
bat trāſeūtiū raritas 7 ꝑeūtiū multi/
tudo. amas ſcl'm abſorbebit te. ama/
tores ſuos ſolet vorare. nō ꝑcere illis
Multo ꝑicl'oſior ē mōs q3 verū mare
q2 i vero mari ſubmergiꝛ tm̄ corp9. in
mūdo ſubmergiꝛ aīa. Et inꝛ multas
naues 7 hoīes nauigātes in mari vix
ſubmergiꝛ vnus. ſed in h' mūdo inter
multos vix ſaluabiꝛ vn9. Exēplū.
Quidā cl'ic9 āmōit9 a ſuo epo vt alijs
bn̄ficijs reſignatis vnū tm̄ reſeruaret.

Qui ait. tēptabo vtrū plib⁹ bñficijs poſſiũ ſaluari. Tūc eps adiurās pcepit ei vt ad eū rediret ⁊ de ſtatu ſuo reuelaret. Mortu⁹ q̄ appuit epo dicēs eťnaľr ſe damnatū ppť auariciā. Et p⁹ mľta q̄ſiuit ab eo dicens. Uiuit ne adhuc aliq̄s ſup terrā? Cui rñdit eps Quō ſic q̄ris? qui dixit. Certe poſtq̄ fui mortu⁹ mľtitudo mag̃ ad infernū deſcēdit ꝙ nō credebā tot hoies eſſe i mūdo. Puito ꝯpaľ mūd⁹ mari. q̄ ſic nēo pt trāſire mare niſi p nauim vt ad litt⁹ pueniat. ſic nēo pt trāſire picula hui⁹ mūdi vt ad vitā eťnā pueniat niſi p nauim pnie. Sap. xiiij. Tranſeūtes mare p ratē. i. nauim libati ſť. Per nauim iſtā ſignificaľ pnia. Lu. xiij. Niſi pniam egeritis oēs ſiľ pibitis. Et ſic i mari ſecurior ē magna nauis q̄ pua. ſic ſecurior ē magna pnia q̄ pua. Hoc mare trāſiuit xps p magnā pniam et grauē quā egit p noſtrꝭ pctis ⁊ nō p ſuis. Ber. Age pniam h̄ tibi p̄dicat ſtabulū. hoc tibi pſepe clamat. h̄ mēbra infantilia loquūť. h̄ lacrime et vagit⁹ euangelizāt. Iſa. xliij. Seruire me feciſti i pctis tuis. i. ppť pctā tua: ⁊ p̄buiſti mihi laborē i iniq̄tatib⁹ tuis. q. d. ppter iniq̄tatē tuam laborē pnie ſuſtinui. Et ſeq̄baľ eū mľtitudo magna. i. oēs ſcti p tribulationes ⁊ paſſiones ad regnū celoꝝ puenerūt. Bern. Facta p̄cedētiū patꝝ recolamus. ⁊ nō erunt grauia q̄ toleramus. Exemplū de quodā iuuene q̄ religionē ſuſtinere nō potuit ſed exiuit. cui occurrit xps. Require in ſermōe. Oia quecunq̄ ſcripta ſunt.

Feria quarta poſt Letare.

Sermo. lxiiij.

p

Preteriēs ieſus vidit hoiem cecū a natiuitate ⁊c. Per cecum iſtū ſignificaľ hō peccator. pctm̄ eīm excecat hoiem. Sap. ij. Excecauit eos malicia eoꝝ. Sciēdū aūt ꝙ q̄nq̄ ſť pncipaľr pctā q̄ excecāt hoiez. Primū ē auaricia. ⁊ h̄ figuratū ē Thob. ij. vbi dr̄. ꝙ ſtercora hyrūdinū ceciderūt ſup oclos thobie. et cec⁹ fact⁹ ē. Thobias iterp̄taľ duct⁹ ad luctū. ⁊ in pn̄ti vita ppť ꝯtinuā curā. ⁊ i futuro ppť eťnā damnatiōz. Stercora hyrundinū ſť tpalia bōa. ad Phil. iij Oia arbitror vt ſtercora. Iſta excecant hoiez ꝙ nō cognoſcit deū creatorē ſuū. Exēplū Uſurari⁹ q̄dā i agone iacēs rogat⁹ eſt ab amicꝭ ſuis ꝙ deū inuocaret. ⁊ oſtēderūt ei imaginē crucifixi dicētes vtrū cog̃ſceret. Rñdit. nō cog̃ſco illū ligneum ihm: ſz illū argēteū quē habeo p vadio i ciſta repoſitū. et i tali cecitate mortu⁹ eſt. Un̄ Exo. xxiij. Nō accipias munera q̄ excecant etiā prudētes.

Scōm pctm̄ qđ excecat hoiez eſt ſupbia. Iſtđ figuratū ē i Sedechia q̄ regali dignitate elat⁹ alij regi. ſ. babylonie ſubdit⁹ eē noluit. iō cepit eū ⁊ eruit ſibi oculos. Sic oēs ſupbi q̄ nolūt ſubditi eē: ſz ſp volūt ſe alijs pferre ceci ſunt. q̄ videľ eiſ ꝙ tales ſunt q̄les nūq̄ erūt. Un̄ dictū ē cuidaz ſupbo q̄ gliabaľ ꝙ nulli⁹ indigeret Apoca. iij. Tu dicis diues ſum ⁊ nullius egeo. ⁊ neſcꝭ q̄ miſer es ⁊ miſerabilis paup nud⁹ et cec⁹. Glo. Miſer es in vita. miſerabił i fama. ⁊ paup i bonꝭ opib⁹. ⁊ nud⁹ v̄tutib⁹. ⁊ cec⁹ q̄ decept⁹

es.eo ꝙ tpalia pmanētia credis. Exē/
plū i Alexandro magno: q̊ adeo exce
cat⁹ fuit ꝑ ſupbiā. ꝙ cū oēs regiōes ſi
bi ſbiugaſſꝫ volebat adire padiſum.
Reqre i ſer. Qui ſe exaltat hūiliabit᷑.
dñica p⁹ trinitatꝭ. Terciū pctm̄ qđ
excecat hoiēꝫ ē luxuria Iſtđ figuratū
ē Judicū.xvj. i dalida meretrice q̄ ex
cecauit ſamſonē. Dalida meretrix ſi/
gnificat luxuriā ſiue carnis ↄcupiſcē/
tiam. Per ſamſonē q̊ eā adamauit ſi
gnificat᷑ q̊libet pctōꝛ qui ſequit᷑ ↄcupi
ſcētiam ſue carnis. Ipa tradit euꝫ in
manibꝯ īimicoꝝ ſuoꝝ. i. demonū. Ec/
cli.xviij. Poſt cōcupiſcētias tuas nō
eas: ⁊ a volūtate tua auertere. Si p̄/
ſtas aie tue. i. vite ↄcupiſcētias. faciet
te i gaudiū inimicꝭ tuis. ſic patuit in
ſamſone ꝙ īimici ei⁹ excecauerūt eū et
illuſerūt ei. Gre. Carnal' delectatō mē
tē quaꝫ inficit ꝓſtituit: videre veri lu/
mis claritatē ne valeat. ſed vñ inferi⁹
delectat᷑: inde ad ſupnā caliginē faſcia
tur. Sic excecati fuerūt duo iudices
qui i ſuſannā exarſerūt. De quibꝯ dꝛ
Dañ.xiij. Declinauerunt oculos ne
viderēt celū. nec recoꝛdarent᷑ iudicio/
rū iuſtoꝝ. Aug. Ve eis dñe qui auer
terūt ſe a lumine tuo. et defixi ope car/
nali delectātur. Sic excecata fuit illa
mulier q̄ ſeipſaꝫ ob amoꝛē interfecit.
Require poſtea i ſmōe. Nō ſim⁹ ↄcu
piſcētes. Quartū pctm̄ qđ excecat
hoiem eſt ira. Vñ Job.xvij. Caliga/
uit ad indignatōꝫ ocul⁹ me⁹. Grego.
Per irā veritatꝭ lux amittit᷑. ſic ſcptū
ē. Sol nō occidat ſup iracūdiā vꝛaꝫ.
Cui mēti iracūdia ↄfuſiōis tenebraſ
mittit: huic deus radiū ſue cognitōis
abſcōdit. Idē Gre. Diabol⁹ ſctōs vi/
ros quos i tēptatione vincere nō pōt
ꝑ iraꝫ ſepe nitit᷑ eos excecare: vt ſic eos
tanq̃ꝫ cecos ducat ad foueā pcti. Vñ
Sophonie.j. Tribulabo eos ⁊ am/
bulabūt vt ceci. Diabolus em̄ facit ſi
cut piſcatoꝛ qui ꝑturbat aquā vt pi/
ſces nō videtes hamū intrēt Et ſicut
coꝛuus veniens ad cadauer p̄mo eru
it ſibi oculos. ſic diabol⁹ p̄mo excecat
hoies ꝑ irā ne lucē veritatꝭ agnoſcāt
Vñ Catho. Impedit ira aīm ne poſ/
ſit cernere verū. Et tūc inclinatus eſt
ad omne malū. ſ. peccatū. Iratus em̄
nō pcit patri nec mr̄i. ſoꝛoꝛi nec fratri
Quintū pctm̄ qđ excecat hominē
eſt inuidia. Inuidēs em̄ nō videt bo/
nū ꝓximi ſui. ⁊ quicq̊d malū ē hoc vi
det. ⁊ hoc ↄſiderat ⁊ hoc recitat. Qđ
figuratū eſt. j. Regū. iiij. ꝑ Hely. qui
nō poterat videre lucernā dñi anteq̃ꝫ
extingueret᷑. et tūc vidit eam extinctā
quā p̄us nō vidit ardentē. Sic inui
dus nō videt bonū opus ⁊ lucidū ꝓ/
ximi ſui: ſed extinctū ⁊ malū. vñ Gre.
Mēs inuidi cū alieno bono affligit᷑
de radio ſolis obſcurat᷑. Ipſi ei ſunt q̊/
ſi noctue lucē bonoꝝ opeꝝ videre non
valētes: ſed maloꝝ opeꝝ tenebras ſp
ↄſiderātes. Eccli.xiiij. Nequā ē ocu/
lus inuidi. qꝛ non pōt videre bonū al
teri⁹. Vñ Mat.xx. An ocul⁹ tuus ne
quā ē qꝛ ego bon⁹ ſum? Bon⁹ eſt dñs
qꝛ dat vnicuiq̃ꝫ ſm ſuam miſcdiam.
Sed nequā ē oculus inuidi. qꝛ hoc
videre non pōt ꝙ dñs ꝓximo dederit
pl⁹ q̃ꝫ ſibi. Gre. Attēdant inuidi q̄n
te ſint cecitatis. q̊ a ꝓfectu alieno defi/
ciūt. ⁊ aliena leticia ↄtabeſcūt. ⁊ de ali
ena melioꝛatōe deterioꝛes fiunt. Ex
emplū. Duo viri venerūt ad q̊ndaꝫ

regē petētes ſibi ſbueniri. vn⁹ eoꝝ erat inuid⁹ ⁊ alter auar⁹. Et rn̄dit rex φ q̄c quid vn⁹ peteret hoc ſibi daret ſimpliciter ⁊ alteri daret duplicit̄. Auarus aūt diſtulit petere cupiēs ſibi duplicē portionē dari. Inuid⁹ aūt inuidit ſibi duplū dari. ⁊ ſic petijt ſemetipm̄ vno oc̄lo ꝑuari vt ſic ſoci⁹. ſ. auar⁹ ambobꝫ ocul̄ ꝑuaret̄. et ſic factū ē. Vn̄ verſus. Inuidus vt noceat in ſua dāna meat. Pctōr aūt excecat⁹ a pctōꝝ ſordibus mult̄ modis illuminat̄. Aliqn̄ p corpis afflictōem. Gre. Oc̄los q̄s culpa claudit pena aperit. Iſtud figuratū ē in Balaā qui nō vidit angelū. ſed poſtq̄ ꝑcuſſus fuit aſin⁹. i. corp⁹. Per pphetā aīa ſignificat̄. ꝓpheta em̄. i. aīa. nō videt angelū. i. deū nō cognoſcit niſi ꝑus aſinus. i. corp⁹ ꝑcutiatur p infirmitates et tribulationes. Exēpluꝫ i rege Nabuchodonoſor. q̄ dū deū ſuū nō cognoſceret dictū eſt ſibi. Fenū vt bos comedes: ⁊ ſeptē tpa mutabunt̄ ſup te donec ſcias φ altiſſim⁹ dn̄et̄ i regno hoīm Dan̄. iiij. Nota hyſtoriā. Reqre poſtea i ſermone. Nō ſim⁹ ꝯcupiſcētes. vel Nō ſunt cōdigne. Scd̄o illumiat̄ pctōr p diuinā inſpiratōem. Iſtud figuratū eſt Act̄. ix. in Paulo: quē dn̄s ꝑcuſſit in via: ⁊ factus ē cecus. ⁊ miſit ei ꝓphaꝫ ſuū. ſ. Ananiā. i. gr̄am ſuā. qui dixit. Dn̄s ih̄s xp̄s miſit me ad te q̄ apparuit tibi in via: vt videas et implear̄ ſpū ſctō. Et ſicut Paulus recepit lumē poſt triduū. ſic pctōr poſt triduūꝫ pnie recipiet lumē gr̄e. ſ. poſt ꝯtritōꝫ. ꝯfeſſionē ⁊ ſatiſfactionē. Aug. Penitentia cecis viſum reſtituit. vicia fugat. ꝟtutes exornat. menteꝫ munit et roborat. Tercio illuminat̄ peccator p mortis ꝯſiderationē. Iſtō q̄ꝫ figuratū eſt p hoc φ dn̄s cecū illumiauit. ⁊ ſup oculos eius liniuit lutū. ſic peccator debet ponere lutū ſup oc̄los cordis ꝯſiderando ſe de luto factuꝫ. Vn̄ Job. xxx. Compatus ſum luto: ⁊ aſſimilat⁹ ſum fauille ⁊ cineri. Ber. Stude cognoſcere teipm̄. qꝛ melior es cuꝫ teipm̄ cognoſcis q̄ꝫ ſi te neglecto curſum ſiderꝫ cognoſceres. Gre. Quāto q̄s ſeipm̄ min⁹ videt ⁊c̄. Require i ſermone. Si decet. Quarto illumiat̄ peccator p ꝯfeſſiōis lotionē. Iſtud figuratū eſt i hoc φ cū dn̄s illuminarꝫ cecuꝫ dixit ei. Uade ad natatoria ſyloe: ⁊ laua. q̄ abijt: lauit et vidit. Aq̄ ſyloe vadūt cū ſilentio. ⁊ ſignificāt cōfeſſionē q̄ debet fieri ſub ſilētio in aq̄s. id eſt ꝯfeſſione. ſic debet ſe pctōr lauare ⁊ illuminabit̄ in aīa. et lumē gratie ⁊ cognitōis recipiet. Exemplū in diabolo qui vidit hoīes immūdos accedere ad ꝯfeſſionē. ⁊ claros ⁊ mundos redire. Quinto illuminat̄ pctōr p paſſiōis xp̄i recordatōeꝫ. Iſtud figuratū ē p Thobiā q̄ illuminat⁹ erat p fellis vnctionē. Fel qd̄ eſt amarū ſigt̄ amariſſimaꝫ xp̄i paſſionē. Matth. xxvij. Dederūt ei bibere vinū cuꝫ felle mixtum. Iſto felle debet hō vngere oculos cordis ſui Tren̄. iij. Recordare pauptatis ⁊ tranſgreſſiōis mee: abſinthij ⁊ fellis. Certe ſi hō vellet illaꝫ amariſſimaꝫ chriſti paſſionē videre: inueniret vtiq̄ꝫ i ſe φ modicū eſſet qd̄ p chriſto pateret̄. Inueniret etiam q̄ꝫ graue ſit peccatū p quo chriſtus tanta voluit pati ⁊ talia ſuſtinere. Rogemus dn̄m ⁊c̄.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

Feria ſexta poſt Letare. Sermo.lxv.

Amus ⁊ noſ ⁊ moriamur cū eo.i.cū dn̄o nr̄o ihū xp̄o Joh.xj. Uerba ſunt bti Thome apl'i ad ꝯdiſcipl'os. In q̄b⁹ hortat̄ eos vt cū dn̄o moriāt̄ Sciēdū aūt ꝙ q̄dā moriūt̄ i dn̄o. q̄dā ꝑ dn̄o. q̄dā cū dn̄o. q̄daꝫ a dn̄o In dn̄o moriūt̄ oēs boni xp̄iani q̄ i fide xp̄iana ſine pctō mortali decedūt. De talib⁹ dr̄ Apoc.xiiij. Bti mortui qui i dn̄o moriūt̄. Sꝫ attendēdū ē ꝙ null⁹ p̄t mori i dn̄o niſi vixerit in dn̄o Sic em̄ i hoie nō p̄t mori aliqd̄ mē/broꝝ niſi qd̄ vixerit i hoie. ſic nullus pōt mori i dn̄o nr̄o ihū xp̄o niſi fuerit mēbꝝ ihū xp̄i Debem⁹ aūt viuere i xp̄o q̄ttuor modis. Pri͂o ſic̄ mēbꝝ in corpe. Scd̄o ſic̄ ram⁹ i vite. Tercio ſi cut piſc̄ i aq̄. Quarto ſic̄ ſalamāder i i igne. Pri͂o debem⁹ viuere i xp̄o ſicut mēbꝝ i corpe ꝑ fraťnā ꝯpaſſioꝫ. ſicut em̄ cū vnū mēbꝝ patit̄ ꝯpatiunt̄ oīa mēbra: ſic̄ dicit apl's. Sic nos oēs de/bem⁹ inuicē ꝯpati. vt ſi vn⁹ nr̄m patit̄ ꝯpati debem⁹ ei. Un̄ apl's Roma.xij. Oēs vnū corp⁹ ſum⁹ i dn̄o. alt̄ aūt al teri⁹ mēbra Scd̄o ſic̄ ram⁹ i vite ꝑ firmā adheſionē. q2 palmes ſepat⁹ a vite inutil' ē et in ignē ꝓijcit̄. Joh.xv. Ego ſum vitꝭ: vos palmites. ſic pal/mes nō pōt facere fructū niſi māſerit i vite: ſic nec vos niſi i me manſeritis Manete i me ⁊ ego i vob̄. q̄ manet i me ⁊ ego i eo: hic fert fructū multū. q2 ſine me nihil poteſtꝭ facere. nihil me/ritoriū ſaltē. Si q̄s in me nō māſerit mittet̄ foras ſic̄ palmes ⁊ areſcet. ſup ple abſciſa. Glo. Et colligēt eū angeli i iudicio vel i morte: et in ignē mittēt. Tercio ſicut piſcis i aq̄. piſcꝭ q̄cūqꝫ ſe diuertit ſp̄ hꝫ aquā pn̄tē ⁊ an̄ oculos Sic etiā hō dꝫ viuere i hᵒ ſclō q̄ſi i aq̄ q2 de⁹ ſp̄ ē pn̄s ⁊ vidēs oīa opa ſua: co gitatiōes ⁊ deſideria. Prouer.xv. In om̄i loco oculi dn̄i ꝯtēplant̄ bonos ⁊ malos. ad Heb.iiij. Oīa nuda ⁊ ap ta ſunt ocul' ei⁹. Quarto ſic̄ ſalaman/der i igne q̄ nō p̄t viuere niſi ſit i igne. ⁊ qn̄ exit ignē ſtatim morit̄. Sic qui vult viuere i dn̄o ſp̄ dꝫ eē i igne chari tatꝭ. q2 q̄ charitatē nō hꝫ licet viuat i corpe: in aīa tn̄ mortu⁹ ē. j. Joh.iiij. De⁹ charitas ē et q̄ manet i charitate in deo manet ⁊ de⁹ in eo. Predictꝭ ꝑ q̄t tuor modis debem⁹ viuere i dn̄o. ⁊ tūc poſſum⁹ mori in dn̄o. ⁊ tūc erim⁹ de ill' de q̄b⁹ dr̄. Bti mortui q̄ i dn̄o moriū tur. Apoc.xiiij. In ip̄o ei viuim⁹ mo rimur ⁊ ſum⁹. Quidā aūt moriunt̄ ꝓ dn̄o ſiue ꝓpt̄ dn̄m. Quoꝝ tria ſꝫ ge/nera. Primi ſunt ſcti martyres q̄ ꝓ/pter dn̄m ſunt martyriſati. q̄ꝝ aliqui ſunt ſubmerſi. aliq̄ occiſi. aliq̄ ſuſpēſi. aliqui aſſati. aliqui rotati. aliq̄ excori ati. Scd̄i ſunt qui mortē deſiderāt ꝓ pter xp̄m ſuſtinere. q̄ ꝑſecutōnes. tri/bulatōes. infirmitates. paupꝛtates ⁊ hm̄ōi patiēter ſuſtinēt ꝓpt̄ xp̄m. De quib⁹ p̄s. Dn̄e ꝓpt̄ te mortificamur tota die: eſtimati ſum⁹ ſic̄ oues occiſi/onis. Oues q̄ ducūt̄ ad occiſiōeꝫ nō clamāt nec repugnāt. ſic ſcī patiēter ſi ne maledictōe. ſine repugnatōe adū/ſa ſuſtinere ꝓpter xp̄m debēt. ⁊ ſic mo/riunt̄ ſp̄ūalit̄ ꝓ dn̄o. Greg. Sine fer ro ⁊ flāma martyres eſſe poſſumus ſi

patiētiā i aio ꝑacit ꝯſuam⁹. Tercij q̄
ꝓ dn̄o moriūt ſc̄ q̄ ꝑ abſtinentiā ⁊ ma
ceratōꝫ carnē ſuā. i. carnalia deſideria
mortificāt. Col. iij. Mortificate mē/
bra v̄ra q̄ ſunt ſup t̄rā. fornicatōꝫ. im
mūdiciā. libidinē. ꝯcupiſcētiā malā:
⁊ auariciā q̄ ē ydolorꝝ ſuit⁹. ꝓpt̄ q̄ ve
nit ira dei i filios diffidētie. i qb; ⁊ voſ
ambulaſtꝭ aliqn̄ qn̄ vixiſtꝭ i ill̄. Talis
mortificatio corpis ē vita aīe. Rom̄.
viij. Si ſm̄ carnē vixeritꝭ moriemi. ſi
aūt ſpū facta carnis mortificaueritis
viuetꝭ Quidā ꝟo moriunt cū dn̄o.
q̄ꝝ duo ſunt genera. Primi ſt̄ q̄ mor
tē xp̄i i ꝯtinua mēoria hn̄t ꝑ cordiſ cō
paſſiōeꝫ. Phil. ij. Hoc ſentite i vob.
ſupple ꝑ cordis ꝯpaſſiōeꝫ: qd̄ ⁊ i xp̄o
ih̄u fuit ꝑ crucꝭ paſſiōꝫ. Ber. Quid ē
hō ꝙ n̄ ꝯpaterꝭ paſſiōi xp̄i. n̄ ꝯdoles
ei⁹ dolori. nō ploras i ei⁹ flagell̄. nō ge/
mis i ei⁹ erūnis. cū oīs creat̄a ei⁹ paſſi
oni ſit ꝯpaſſa. aer obſcurat⁹ ē. ſol in te
nebras ꝟſus ē. petre ſciſſe ſt̄. apta ē tel
lus cū apiret lat⁹. ⁊ dū celeſtꝭ ſol more
ret i terrꝭ: ſol t̄ren⁹ horrebat i cel̄. Qui
ḡ xp̄o ꝯpatit morit cū eo. Scd̄i q̄ mo
riunt cū dn̄o ſt̄ illi q̄ ita deo ꝑ charita/
tē ſunt ꝯiūcti ꝙ nulla mors a deo p̄ōt
eos ſepare. Ro. viij. Quis nos ſepa/
bit a charitate xp̄i: an tribulatio. i. af/
flictio corpis. an anguſtia. i. tribl̄atō
mētꝭ. an fameſ. an piculū. i. met⁹ mor
tis. an gladi⁹. i. mors. q. d. nullo mō
pn̄t iſta ſepare hoīeꝫ hn̄tē charitatē a
deo. Cātꝭ. viij. Fortis ē vt mors dile
ctio. Glo. imo fortior. q: ꝓpt̄ amorē
dei hō nō ꝯtēnit mortē. Aug⁹. Nihil
forti⁹ hoīe hn̄te charitateꝫ. amātē em̄
nulla pena nulla mors p̄t ſepare a deo
ſꝫ cū eo pat⁹ ē mori. Un̄ ait Pet⁹ Lu.
xxij. Dn̄e pat⁹ ſuꝫ tecū i mortē ⁊ i car/
cerē ire. qd̄ vtiqꝫ feciſſet ſi fragilitas ꝑ
miſiſſꝫ ⁊ ſi deo placuiſſet. Quicūqꝫ ḡ
ſic morit cū xp̄o paſſiōi ſue ꝯpaticedo
vel pat⁹ eſt ꝓ eo mortē ſuſtinendo: ille
etiā viuet cū xp̄o. Ro. vj. Si mortui
ſum⁹ cū xp̄o: credim⁹ ꝙ ſil̄ viuem⁹ cuꝫ
xp̄o. Eq̄tas em̄ exigit vt q̄ cuꝫ xp̄o ſu
ſtinuit: cū xp̄o regnet. ij. Thimo. ij.
Si mortui ſum⁹ cū xp̄o cōuiuem⁹. ſi
ſuſtinebim⁹ et ꝯregnabim⁹. Un̄ Col.
iij. Mortui eni eſtis ⁊ vita v̄ra abſcō
dita ē cū xp̄o in deo. Cū xp̄s appuerit
tūc ⁊ vos apparebitis cū ip̄o in glīa.

Quarto q̄dā moriūt a dn̄o. Ezec.
xviij. Aīa q̄ peccauerit ip̄a moriet. vi/
delicꝫ illi q̄ ꝑ pctm̄ a deo ſepant. tales
licet viuāt i corpe: mortui tn̄ ſt̄ in aīa
Aug⁹. Sic vita corpis ē aīa: ita vita
aīe ē de⁹. Sic ḡ morit corp⁹ qn̄ ab eo
ſepat aīa: ita aīa morit qn̄ ſepat ab ea
de⁹. ⁊ h̄ fit ꝑ pctm̄. Iſa. lix. Iniq̄tates
v̄re diuiſerūt int̄ deū et vos. i. diuiſert
⁊ ſepauerūt vos a deo veſtro. Et tales
moriūt a dn̄o. ⁊ ſignificati ſunt ꝑ La
zarꝝ q̄ moriebat abſente dn̄o. Si em̄
dn̄s fuiſſet apd̄ eū nō fuiſſet mortu⁹
Jō dixit Martha ad ih̄m. Dn̄e ſi fu
iſſes hic. i. apd̄ frēm meū: frat̄ me⁹ nō
fuiſſet mortu⁹. In q̄ ſpūalit̄ intelligit
ꝙ ille cū q̄ ē de⁹ nō morit i aīa. ſꝫ a q̄ ſe/
pat de⁹ ꝑ pctm̄ ille morit. Et bn̄ ꝑ mor
tuū lazarꝝ ſignificat pctōr mortuus i
aīa ꝓpt̄ duo. Primo rōne fetoris. ſic
eni iſte lazar⁹ fetebat i cōſpectu hoīm.
ita pctōr fetet i ꝯſpectu dei ⁊ angelorꝝ.
Johel. ij. Aſcēdet fetor ei⁹. i. pctōris.
et aſcēdet putredo ei⁹: q: ſupbe egit. i.
ꝯ dn̄m ſupbe peccando ſe erexit. Et iō
fetor ei⁹ aſcēdit ad dn̄m. Ber. Nūqꝫ

fetuit vnus putrid⁹ canis in cõſpectu hoim ſicut pctõꝛ i ↄſpectu dei et angelorũ. Exemplũ in vitaſpatrꝝ de angelo qui obturauit nares i ↄſpectu pctõris. Require i ſer. Nõ ſim⁹ ↄcupiſcentes maloꝝ. Scđo rõne ſtricte ligatõis. qꝛ ſic lazar⁹ erat ligatus manib𝔷 ꝛ pedib𝔷 inſtitiſ. ſic pctõꝛ ligatus ē peccatorũ vincul. puer. v. Iniqtates ſue capiũt impiũ: ꝛ funiculis pctõꝝ ſuoꝝ ↄſtringeť. Ita ligať pctõꝛ vincul pctõruꝫ ꝙ p ſemetipm redire vel reſurgere nõ pt niſi diuia grã adiuueť. Oſ. xiij. Perditio tua ex te ē. tm̃mõ ex me auxiliũ tuũ Dñs aũt ſp patus ē nos adiuuare ꝛ viuificare ſicut Lazarꝝ viuificauit ſi a morte pctĩ liberari cupim⁹ Dicat ĝ q̃libet pctõꝛ qui mortuus ē pctõ cũ ps. Dñe viuifica me. Et ſi pfecto corde credit ꝛ in deũ ſperat vitaꝫ recipiet. Joh. xj. Qui credit in me etiam ſi mortuus fuerit viuet ꝛc.

Dñica i paſſione. Sermo. lxvj.

Si ſanguis

hircoꝝ aut thaurorũ ꝛ cinis vituloꝝ aſpſus inqnatos ſctificat ad emũdatõꝫ carnis. q̃nto mag' ſanguis xpi qui p ſpm ſcm ſemetipm obtulit imaculatũ deo viuenti emũdabit ↄſciaꝫ nr̃aꝫ ab opib𝔷 mortuis. i. pctis. Heb. ix. In veteri teſtamẽto p̃ceptũ fuit ꝙ qui tãgebat mortuũ immũd⁹ erat ſeptẽ dieb𝔷 ꝛ a ↄſortio hoim ſepabať. ꝛ ſeptĩa die aſpgebat eũ ſacerdos ſanguine hircoꝝ vel thauroꝝ. ꝛ mũdus tũc habebať. Xps autẽ vt mũdaret nos a pctis noſtris nos aſpſit ñ ſanguĩe hircoꝝ aut thauroꝝ: ſꝫ lauit nos ꝓpꝛio ſanguĩe. In p̃dictis aũt v̈bis poſſum⁹ notare vtilitatẽ ſanguis ꝛ paſſiõis xpi. Eſt autẽ mltiplex vtilitas i ſanguĩe xpi. Pͥa tangiť hic. ſ. ꝙ lauit nos a pctis nr̃is. Ber. Mittiť fili⁹ altiſſimi. fili⁹ r̈gis occidi iubeť vt vulnera nr̃a p̃cioſo ſui ſanguis balſamo medereť. Gen⁹ humanũ erat adeo vulneratũ p pctm̃ ꝛ ĩfectũ lepꝛa: ꝙ a plãta pedis vſqꝫ ad v̈ticẽ capitis nõ erat i eo ſanitas: ſic dꝛ Iſa. j. Et ita vulnerat⁹ ē xps ꝙ a capite vſqꝫ ad pedes nihil i eo erat ſanitatis: ſicut dic Bern̄. Et effudit ſanguinẽ ſuũ ex oĩb𝔷 mẽbr' vt nos a lep̃ mũdaret. Exẽplũ. Erat quidã rex qui hẽbat famulũ qui infect⁹ erat lep̃. ꝛ dictũ ſibi erat a medic' ꝙ nõ poſſet ſanari niſi balneareť ꝛ lauareť in ſanguine hũano. et cũ nullũ amicũ hꝛet q̃ p eo ſanguinẽ ſuũ fũdere vellet. venit dñs ꝛ fecit ſe occidi. ꝛ ſanguine ſuo ſeruuꝫ ſuũ ſanauit. Quis audiuit vnq̃ꝫ talẽ charitatẽ? Rex iſte xps ē. ſeruus hõ: q̃ infectus erat lepꝛa. ꝛ a ↄſortio dei ꝛ angeloꝝ eiectus tanq̃ꝫ leproſus a cõſpectu hoim. ꝛ nullũ habuit amicũ q̃ eũ ſanare poſſet. et miſertus fili⁹ dei venit in hũc mundũ: ꝛ effudit ſanguinẽ ſuum ſeptẽ vicib𝔷: vt eũ a ſeptẽ peccatis mortalib𝔷 mũdaret. Require i ſmõe Sument de ſanguine. Scđo ſanguiſ xpi redemit nos de ptãte tenebꝛarũ. Zacha. ix. Tu aũt i ſanguĩe teſtamẽti. i. xpi filij tui: eduxiſti vinctos d̃ lacu. i. de lymbo. Col. j. Eripuit nos d̃ ptãte tenebraꝝ. ꝛ tranſtulit nos in regnũ filij ſui. q̃d. ſ. regnũ filius ſu⁹ ſanguine ſuo emit. Apocal. v. Occiſus es dñe: ꝛ redemiſti nos i ſanguĩe tuo.

O q̄ꝫ p̄cioſe redemptus eſt hō.j. Pe
tri.j. Nō corruptibilibꝫ auro ⁊ argē/
to redempti eſtis: ſed p̄cioſo ſanguie
agni incōtaminati.i. imaculati Jhu
xpi. Qd nō attēdūt multi qui p mo/
dica delectatōe diabolo aīas ſuas vē/
dūt. Aug. Attende o hō ne tibi vile/
ſcas. Bern. Nō gutta ſed vnda ſan/
guis p q̇nqꝫ ptes corpis largiter ema
nauit qn̄ te xps redemit. Pro iſta re/
dēptōe tenemur ei ad ppetuā ſeruitu/
tē quā requiret a nobis in die iudicij.
Chriſ. Xps exprobrabit i iudicio Re
quire i ſmōe. Videbūt filiū hois Za
cha.xij. Plāgēt ſup ſe plāctū magnū
quaſi vnigeniti. qꝛ innocēs dn̄s occi
ſus ē. Tercio ſanguis xpi ē nob ad
iutoriū ꝯtra hoſtes. Habem⁹ em̄ tri/
plicē hoſtē. Primus eſt caro q̄ impu
gnat nos p ꝯcupiſcentias malas. ad
Gal.v. Caro ꝯcupiſcit adūſus ſpm̄.
Sed ſanguis xpi mortificat oēs car
nales mot⁹. Jſtud figuratū eſt Exo.
vij. vbi dꝛ: Eleuās Moyſes virgā p
cuſſit aquā fluuij. ⁊ vſa ē in ſanguinē
⁊ piſces qui erāt i flumie mortui ſunt
Per piſces ſignificant mot⁹ carnales
vel ꝯcupiſcētie que nutriunt in aquis
deliciaꝝ. Et tūc aque i ſanguinē vtū/
tur: ⁊ piſces moriunt qn̄ ad memori/
am dnice paſſionis delicie refrenāt. et
motus carnis depmunt. Bern. Viſa
xpi paſſione quis tā delicioſus qui ſe
nō abſtineat. quis tā luxurioſus qui
ſe nō ꝯtineat Exēplū de quodā qui
multū tēptabat a ſpū fornicatōis. et
an̄ crucifixū liberat⁹ ē. Require in ſer.
Mulier chananea. Scd̄s hoſtis
eſt mūdus: qui impugnat bonos per
aduerſa ⁊ tribulatiōes. Joh.xvj. Jn
mūdo p̄ſſurā habebitis Has dꝫ vin
cere ſanguine Jhu xpi. Jſtud figura/
tum eſt Apocal.xix. vbi vidit Johes
xpm ⁊ veſtit⁹ erat veſte aſpſa ſanguie.
p qd ſignificat corpus ei⁹ cruētatuꝫ. ⁊
ſequebat eū multitudo. p qd ſignifi/
cant ſcti qui eius paſſiōeꝫ i memoria
habētes ipm ſuſtinēdo adūſa imitāt.
Ber. Vult benign⁹ dux deuoti militiſ
vultū ⁊ oculos in ſua ſuſtolli vulnera
vt illius ex hoc animū erigat: ⁊ exem
plo ſuo reddat eū ad tolerādū fortio
rē. nō em̄ ſentiet ſua dū illi⁹ vulnera i/
tuet. Gre. Si paſſio xpi ad mēoriaꝫ
reuocet: nihil adeo duꝝ ē qd nō equo
aīo tolerat. Ber. Nihil dulci⁹ i tribl'a
tōe q̄ꝫ paſſionē xpi meditari. Quam
eni aſpitatē formidabit ſeru⁹ ſi menti
eius occurrit ꝙ filij dei ſanguine ſit re/
dēpt⁹. Si em xpi paſſiōꝫ ſp recorda
remur ita ſagitta dilectōis vulnerare
mur ꝙ ꝓpt ei⁹ paſſiōꝫ adūſitates dul
cit paterem ur. Exēplū i.b. Jgnacio
qui null' tribulatiōibꝫ potuit vici nec
penis. Et cū q̄reret ab eo quō tā fortꝭ
eēt: Rn̄dit. Crucē dn̄i mei ihu xpi in
corde meo habeo. q̄ oia vincere facit
q̄cūqꝫ poterūt mihi infligi. Terci⁹
hoſtis ē diabolus q̇ impugnat p ma/
las ſuggeſtiones. Jſte etiā vincit ſan/
guie ihu xpi. Jſtd figuratū ē Apoca.
xij. vbi dꝛ. ꝙ iohes vidit dracōnē ma
gnū habētē.vij.capita. qui ſignificat
diabolū cū.vij.vicijſ.ſ. mortalibꝫ pec
catiſ. ⁊ Michael ⁊ āgeli pugnabāt cū
dracōe. et vicerūt eū p ſanguinē agni
.i. ihu xpi. Ber. Vbi firma ⁊ tuta req̇
es ē niſi i vulneribꝫ ihu xpi: Tanto il
lic ſecurior habito q̄nto ille potētior ē
ad ſaluādū. ꝑmit corp⁹ p voluptates

fremit mūd⁹ p̱ adūſitates. īſidiat̄ dia
bol⁹ p̱ ſuggeſtōes. nō cado qꝛ vulneꝝ
dn̄i rcordaboꝛ. Quātū diabol⁹ timet
ṽtutē paſſiōis xp̄i ⁊ crucē pꝫ p̱ exēplū
Apud toletū erat q̇dā nigromātic⁹.
ad quē vēit miles depaupat⁹ vt eū di
taret ꝑmittēs ſibi ſeruitiū. Qui q̄dā
nocte duxit eū ad ſiluā vocans ad ſe
diabolū. Qui cū vēiſſet dixit ei. Dn̄e
iſte miles vellet vob̄ ſuire ſi velletꝭ eū
ditare. Qui dixit. h̓ faciā ſi mihi ho/
magiū fecerit. Cūqꝫ rn̄deret miles ſe
factuꝝ. ait diabol⁹. ſic loq̄ris. abnego
p̄rem ⁊ filiū ⁊ ſp̄m ſctm̄. Et ille obſtu/
puit: ⁊ ſigno crucꝭ ſe muniuit. Quo fa
cto ſtati euanuit demō cū mḡro. et ip̄e
p̱ crucē liberat⁹ ē. Rogemus dn̄m ⁊c̄.

Expoſitio textualis.

Xrit Jeſus

d turbis iudeoꝝ Joh̄. viij.

Quis ex vobiſ arguet me d̊
pctō. i. arguere p̄t vel accuſare ꝙ vnqꝫ
pctm̄ fecerim. ſi. i. ex q̄ ṽitatē vob̄ di/
co q̄re nō creditꝭ mihi? Qui ex deo ē. i.
q̇ deū diligit ṽba dei audit. ꝑpt̄ea vos
nō auditꝭ qꝛ ex deo nō eſtis. Rn̄derūt
iudei ⁊ dixerūt. Nōne bn̄ dicim⁹ nos
. i. verū dicim⁹ qꝛ ſamaritan⁹ es tu. i.
odis nos tāqꝫ ſamaritan⁹. ⁊ demoniū
hēs. i. obſeſſus es. Rn̄dit Jh̄s. Ego
demoniū nō habeo: ſꝫ glīfico p̄rē me
um. q. di. Nō curo de vr̄a ꝯtūelia. qꝛ
nō curo glīaꝫ meā ſꝫ p̄ris mei. Hiero.
Qui nō q̄rit glīaꝫ n̄ ſentit ꝯtūeliā. et
vos ihonoratꝭ me p̱ ꝯtumeliā vr̄aꝫ.
ego aūt glīaꝫ meā nō q̄ro. q. d. Licet
mihi ꝯ honorē meū loq̄mi. ego tn̄ nō
vindico ſꝫ p̄ri meo vindictā ꝯmitto

ꝑpt̄ quē ſuſtineo. Vn̄ ſequit̄. Eſt q̇ q̄
rit glīam. ſ. p̄r. ⁊ iudicet. i. vindicet cō
tumeliā meā. Amē dico vob̄ ſi q̇s ſer
monē meū ſuabit. i. p̄cepta mea ope
ipleuerit. mortē nō videbit ī eternū. i.
nō expiet̄ mortē et̄nā. Dixerūt ḡ iudi
Nūc cog̊uim⁹ qꝛ demoniū hēs. i. nūc
audiuim⁹ qꝛ inſan⁹ es Abraā mortu
us ē ⁊ ꝑph̄e: ⁊ tu dicꝭ. Si q̇s ſmonē
meū ſuabit mortē nō guſtabit ī et̄nū
nūq̇d tu maior es p̄re nr̄o abraā qui
mortu⁹ ē ⁊ ꝑph̄e mortui ſunt? Quē te
ip̄m facꝭ. i. fingꝭ. Rn̄dit Jh̄s. Si ego
glīfico meip̄m glīa mea nihil eſt q̊ ad
vos. qꝛ vos nihil reputatꝭ me. eſt p̄r
me⁹ q̇ glīficat me. q. d. Vos arguitis
me de iactātia ⁊ iſania ꝙ meip̄m ꝯmē
do. ſꝫ nō ē ita. p̄r me⁹ honorauit me ī
baptiſmo. ī mōte thabor. quē vos di
citꝭ qꝛ deus vr̄ ē. q. d. Ille idē quē vos
ꝑ deo colitꝭ ē p̄r me⁹ ⁊ nō cognouiſtꝭ eū
ego aūt noui eū. q. di. iō a me diſcere
poteſtis q̇s ſit ſi vultꝭ. ⁊ ſi dixero qꝛ n̄
ſcio eū: ero ſilis vob̄ mēdax. Ego ſcio
eū: et ſermonē eius ſeruo. Et qꝛ iudei
reputabāt Abraā maiorē. iō ſubdit.
Abraā p̄r vr̄ exultauit vt videret diē
meū. i. cū gaudio deſiderauit videre i/
carnatōeꝫ meā. vidit ⁊ gauiſus ē. i. p̱
ſp̄m ſctm̄ itellexit me ventuꝝ i mūdū. ⁊
de h̓ gauiſus ē. Vidit eni ī figura tres
angelos ⁊ vnū adorauit. p̱ qd̊ intelle
xit filiū dei eē icarnādū. p̱ alios duos
legē ⁊ ꝑphas p̄dicātes ei⁹ icarnatōeꝫ
Jtē qn̄ arietē ī arbore pēdētē vidit ip̄ꝫ
crucifixū itellexit. Judei aūt nō ītelle
xerūt h̓. Vn̄ ſeq̄t̄. Dixerūt autē iudei
ad eū. Quinq̄ginta annos nōdū ha
bes ⁊ Abraā vidiſti? Dicit eis Jeſus
Amē dico vob̄ anqꝫ abraā fieret ego

ſuz. nō dicit. ego fui. qꝛ deitas p̄teritū nō habet nec futuꝝ ſed ſp̄ pn̄s. Judei aūt nō itellexerūt. Un̄ ſeq̄t. Tulerūt g̊ lapides iudei vt iacerēt i eū. Jeſus aūt abſcōdit ſe ⁊ exiuit de templo.

De eodem. Sermo. lxvij.

Tulerūt lapides iudei vt iacerēt in eū. Ihs aūt abſcōdit ſe et exiuit

de tēplo. Johā. viij. In v̄bis ꝓpoſitis duo notant̄. Primū eſt iudeoꝝ malignitas ꝯ xp̄m. Scd̓m ē xp̄i erga iudeos benignitas. Malignitas iudeoꝝ ꝑz i h̕ ꝙ illū lapidare volebant q̇ eis tanta bn̄ficia fecerat. Infirmos eoꝝ curauerat. cecos illumīauerat. claudos ambulare fecerat. leproſos mūdauerat. pane ſuo eos ſaturauerat. viaz ſalutꝭ p̄dicauerat. tn̄ volebāt eū lapidare. Qd̓ ꝯq̄rit̄ Joh. viij. Multa bōa opa oñdi vob. ꝓpter qd̓ hoꝝ vultis me occidere ⁊ lapidare. Per iſtos iudeos ſignificant̄ mali xp̄iani q̇bꝫ xp̄s bn̄ficia plurima ꝯtulit. aīaz ⁊ corpꝰ dedit. bona tp̄alia. naẗalia ſacramētalia cōtulit. ſuo ſanguine redemit. ꝓ ipſis mortē ſuſtinuit. ⁊ tn̄ lapidāt eū pc̄tis ſuis. Quot em̄ pc̄tā faciunt tot lapides ꝯ eū mittunt. Ezech. xvj. Lapidāt te lapidibꝫ. i. renouāt paſſiōz tuam pc̄tis ſuis. Heb. vj. Rurſuz crucifigētes filiū dei Quotiēs em̄ pc̄tōr iterat pc̄tā ꝑ q̇bꝫ xp̄s crucifixꝰ ē. totiēs renouat eiꝰ paſſiōz: ⁊ mittit ꝯ euz lapidē. Cōpat̄ em̄ pc̄tm̄ lapidi ꝓp̄ m̄lta. Prio ꝓpter grauitatē. Lapis em̄ grauis ē ⁊ ſp̄ tēdit deorſuz. ſic pc̄tm̄ g̃ue ē: ⁊ ſp̄ deorſum tēdit. ⁊ trahit hoiem ad aliud pc̄tm̄. Gre. Pc̄tm̄ qd̓ ꝑ pn̄iaz nō delēt̄ mox ſuo pōdere ad aliud trahit. Un̄ dixit Dauid. Sic onꝰ graue grauate ſt̄ ſup̱ me iniq̇tates mee. Cū em̄ vnū pc̄tm̄ ꝯmiſerat cū vxore vrie ſtatim traxit eū ad aliud. ſ. homicidium. Nō hyſtoriā. ij. Re. xj. Et tādez trahit hoiez ad ꝓfūdū inferni. Exo. xv. Deſcenderūt i ꝓfundū q̄ſi lapis. Oēs lapides hꝰ mōi nō pn̄t vnā aīaz dimergere. ſꝫ vnū pc̄tm̄ dimergit hominē ad ꝓfūdū īferni. Exēplū d̓ heremita q̇ oibꝫ diebꝫ vite ſue ſuiuit deo. ſꝫ i fine vite ſue voluit latro fieri. ⁊ captꝰ occiſus ē ⁊ damnatꝰ ē Scd̓o cōpat̄ pc̄tm̄ lapidi ꝓp̄ infructuoſitatē. qꝛ ſemē qd̓ cadit ſup lapidē nō p̄t fructū ꝑfectū facere. qd̓ licet aliq̄n̄ p̄mo videat̄ virere. tn̄ nō facit fructū. Lu. viij. Aliud cecidit ſup̄ petrā: ⁊ natum ad horā aruit. qꝛ nō habuit humorē Sic om̄e bonū factū in pc̄tō mortali nō facit fructū imꝑpetuū. licꝫ bonū videat̄ h̕ aliq̇ mō. tn̄ i fut̄o ſcl̓o nō facit fructū. qꝛ nō ē meritoriū. qꝛ nō hꝫ humorē charitatꝭ. Gre. Qui charitatez nō hꝫ oē bonū ꝑdit. Jō apl̓s īpropat ꝯuerſis dicēs. Que fructū habuiſtis tūc. ſ. cū eſſetis i pc̄tis i q̇bꝫ nūc erubeſcitis: q. d. nullū fructū Ro. vj. Exēplū i ſaul q̇ multū bellauit ꝓ ppl̓o dei. ſꝫ qꝛ ī pc̄tis fuit dn̄o nō placuit. Nec etiā eleēoſyne facte in pc̄tō mortali fructū faciunt. Eccl. xxxiiij. Dona iniq̄rū nō approbat dn̄s. nec reſpicit munera impioꝝ. nec i multitudie ſacrificioꝝ ſuoꝝ ꝓpiciabit̄ pc̄tīs eoꝝ. Exemplū. Petrꝰ damianꝰ dicit. ꝙ q̇dā ep̄s vidit bn̄dictū papā poſt mortē i magno eq̄ ſedentē. ⁊ dū q̄reret ab eo quō

ſibi eēt.inq̄t. Grauiꝰ torq̄oꝛ.ſ3 de mi/
ſcđia dei nō deſpo ſi mihi adiutoriū p̄
beatꝛ. Uade ad ſucceſſoꝛē meū Johē3
⁊ dic ei vt ī tali apotheca ſummā pecu
nie accipiat: ⁊ paupibꝫ ꝑ me diſtribu
at. mlta data ſt ꝓ me ſ3 ñ ꝓſunt mihi
q2 de rapia fuert. ⁊ iō elyne eaꝝ fructū
nō fecerūt Tercio pctm̄ ꝯpatꝛ lapi
di ꝓpt duriciē. q2 ſicut lapis durꝰ eſt:
ita hō induratꝛ ꝑ pctm̄. Hiere. v. In/
durauerūt facies eoꝝ ſup̄ petrā ⁊ nolu
erūt reuerti ad dn̄m. Job. xlj. Indu/
rabitꝛ coꝛ eiꝰ ſic lapis. ⁊ ſtringetꝛ ſic mal
leatoꝛis incꝰ. Quāto magꝭ incꝰ pcuti
tur: tāto magis induratꝛ. Sic quidā
pctōꝛes quanto magꝭ corripiūtꝛ ⁊ fla/
gellantꝛ a dn̄o: tāto magꝭ indurantꝛ. ſic
Pharao: de q̄ dr̄ Exo. vij. Induratū
ē coꝛ Pharaōis: ⁊ cū dn̄s multotienſ
eū flagellauerat: ⁊ cu3 emolliri nollet
ſubmerſit eū ī mari rubꝛo. Exemplū
Burcardꝰ quidā rex friſonū īduratꝰ ē
ī pctis: vt cū baptizari deberet: ⁊ vnu3
pedē ī lauacro ītinxiſſ3: alteꝝ retrahēſ
interrogauit vtꝝ plᵉs ſocioꝝ ſuoꝝ eēnt
ī inferno an ī ꝑadiſo. Et audiēs plᵉs
eē ī inferno: alteꝝ pedē retrahēs dixit.
Melius ē ſeq̄ plures q̄3 pauciores. ⁊
accedēs ad eū diabolꝰ ait. Bn̄ feciſti.
ego q̄rta die incompabilia dona tibi
dabo. Et ecce q̄rta die ſubitanea moꝛ
te interijt. Quarto pctm̄ ꝯpatꝛ la/
pidi ꝓpt ſepandi ꝯſuetudinē. Sol3
eīm̄ de lapidibꝫ fieri murꝰ q̄ ſepat vnā
rē ab alia. ſic pctm̄ facit muꝝ inter de/
um ⁊ hoīem. ⁊ quot pctā hō ꝯmittit
tot lapides ī muro ponit qui eū a deo
diuidit. Iſa. lix. Pctā vr̄a diuiſerunt
inter deū ⁊ vos. Sed iſte murꝰ in hac
vita deſtrui pōt ꝑ ꝯfeſſionē ⁊ pniam.
Sed poſt vitā iſtā ita firmabitꝛ q nū
q̄3 deſtruetꝛ. Un̄ dixit Abraā ad diui/
tē iacentē ī iferno. Chaos magnū fir/
matū ē intꝛ nos ⁊ vos Lu. xvj. In in/
ferno eīm̄ nulla ē redēptio. Aug. Cu3
inferni puteꝰ infelices recepit: claudetꝛ
ſurſum ⁊ apietꝛ deoꝛſum: ac dilatabitꝛ ī
ꝓfundū. nullū ſpiramē. nullꝰ liber. an
helitꝰ clauſus relinquetꝛ. detrudētꝛ illic
maledicētes. neſciuntꝛ a deo q̄ deū ſcire
noluerūt. Exēplū. Quidā hō ma
lus erat hn̄s duos filios. vnꝰ videns
pctā pr̄is nolēs ſecū ꝯuerſari heremū
intrauit. alius ſequebatꝛ patrē. ⁊ ī pec/
catis vitā ducētes ambo moꝛtui ſunt
Qđ cu3 ille audierat heremita roga/
uit inde deū vt de ſtatu eoꝝ ſibi reuela
ret. Rapitꝛ ḡ ad infernū ⁊ ducitꝛ ī locū
vbi vidit diuerſa genera toꝛmētoꝝ. ⁊
eos nō vidit Tūc duxit eū angelꝰ ad
magnū puteū tectu3 magno lapide.
Cū deponeret lapidē exibat fumꝰ ig/
nis. ⁊ clāoꝛes lamētabiles audiebātꝛ.
⁊ pr̄ ⁊ fr̄ exierūt cū flāma ignis inuicē
tāq̄3 canes ſe moꝛdētes. ⁊ ſibi mutuo
maledicētes Et dixit pr̄. Maledictꝰ
ſis tu fili. q2 ꝓpt te iniuſta bōa ꝯgrega/
ui. ⁊ iō etnalr dānatꝰ ſum. ⁊ ecōtra di
xit filiꝰ. Maledictus ſis tu pr̄. q2 tu
me pcreaſti. ⁊ mihi bona talia heredi
taſti ꝑ q̄bꝫ eternalr ſum dānatꝰ. et ſic
moꝛdētes ⁊ maledicētes ī puteū ceci/
derūt. ⁊ lapide ſupꝑpoſito ait angelus
Nūq̄3 ī ꝑpetuū inde exibūt Et ille ad
ſe reuerſus vitā ī bono finiuit. Se
cūdo notatꝛ benignitas dei circa pctō/
res in h̄ q nō vindicabat ſe ſtatim cū
volebant eū lapidare. Un̄ dr̄ Johā.
viij. q abſcōdit ſe ⁊ exiuit de templo.
De iſta miſcđia q nō vindicat ſe ſta/

tim ꝺꝛ Treno.iij. Miſcꝺia dei ꝙ nō ſumꝰ ꝯſumpti. qꝛ nō defecerūt miſera tiōes eiꝰ. Diſſimulat em̄ pctā hoim ꝑpter pniam. Sꝛe. Quiſqꝫ viuit ⁊ de linqt: idcirco miſatio diuia hūc tole rat vt ab iiqtate ſe ꝯpeſcat. Ber. Mi ſeratio tua dñe. Require i ſer. Appa ruit benignitas. Sed qd ꝓdeſt expe ctatio ſi nō ſequat̄ penitudo. cumulꝰ ē damnatiōis. dicēte dño ꝑ pſ. Hec feciſti ⁊ tacui. arguā te ⁊ ſtatuā ꝯ faciē tuā. Jſa.xxx. Expectat deꝰ vt miſereat̄ nr̄i. ⁊ idcirco exaltabit̄ parcēs vobis. Quāto ei magꝭ ꝯdeſcendit nob. exal tabit̄ ⁊ ꝓuocabit̄ ꝯ nos eiꝰ iuſticia ſi n̄ fecerimꝰ emēdā. Exemplū de quodaꝫ viro patiētiſſimo qui n̄ potuit ad irā ꝓuocari. Require in ſermone ſupꝛa.

Feria quarta poſt Judica.
Sermo.lxviij.

Oues mee

vocē meam audiūt. ⁊ ego cogſco eas ⁊ ſequūt̄ me: et ego vitā eťnā do eis Joh.x. Jn iſtꝭ v bis dñs duo facit. Prio ad ſequēdū ſe fideles allicit. Scđo ad ſeqndū ſe p̄mia ꝓmittit. Primū ibi. oues mee ⁊c̄. Scđm ibi. et ego vitā eternaꝫ ⁊c̄.

Circa p̄mū ſciēdū ꝙ debemꝰ xp̄m ſeq̄ qnqꝫ modis. Primo ſic ouis paſtorē ſcđo vt filiꝰ p̄rēꝫ. tercio vt cecꝰ ducē. qr to vt ſuꝰ dñm. ⁊ qnto vt amicꝰ amicū

Prio debemꝰ ſeq̄ xp̄m ſic ouis paſto rē. Hiere.xvij. Nō ſuꝫ turbatꝰ te pa ſtorē ſeqns. et Joh.x. Oues mee ⁊c̄. Sequūt̄ aūt paſtorē ꝑpter duo. ſ. vt ab eo paſcāt̄ ⁊ cuſtodiant̄. vñ Ezech. xxxiiij. Ego paſcam oues meas dicit dñs. Paſcit aūt oues ſuas xp̄s mlt tipl̄r. ſ. paſtu nať: doctne: grē: eucha riſtie ⁊ glīe. Prio paſtu nať. pſ. Dñe q paſcꝭ me a iuuētute mea. Uere mi rabilr̄ paſcit nos deꝰ q de ťra panē. ꝺ vi te vinū. de arboribꝫ fructū. ꝺ aquis pi ſces i cibū nob tribuit. Mirabile vi debat̄ ꝙ de qnqꝫ panibꝫ ⁊ duobꝫ piſci bus qnqꝫ milia hoim ſatiauit. ſed il lud ē adeo mirabile ꝙ ſingulꝛ̄ anis to tū mūdū paſcit de paucꝭ granis i ter rā ꝓiectis. ſꝫ iſtud ꝺꝛ magis mirū qa inuſitatū. Scđo paſcit nos paſtu doctrine ꝑ expoſitōeꝫ ſcpturaꝝ. Ezec. xxxiiij. Jn paſcuis vberimis paſcā eaſ .i. oues meas i mōtibꝫ excelſis. Jſiđ. Scripturaꝝ ſanctaꝝ altitudines qſi montes paſcue ſunt. Jn his paſcuis ſcpturaꝝ ſcāꝝ paſcit̄ aia. qꝛ ꝺꝛ Mat. iiij. Nō i ſolo pane viuit hō: ſꝫ i omi ṽbo qđ ꝓcedit de ore dei. i. p̄dicatoris ꝑ quē loquit̄ deꝰ. de quibꝫ dixerat dñs Hiere.iij. Dabo vobis paſtores ſm̄ cor meū ⁊ paſcā vos ſciētia ⁊ doctrina

Tercio paſcit xp̄s oues ſuas paſtu gratie. Jſtud figuratū eſt Exodi. iij. vbi dicit̄ ꝙ Moyſes paſcebat oues: ⁊ minauit gregē ad interiora deſti vbi dñs in rubo ardēti apparuit ei. Mo yſes ē xp̄s vel p̄latus vices gerēs xp̄i. ꝑ quos oues ad interiora i paſtu ve niūt qn̄ exťiores ꝯſolatōes reliquūt. ⁊ intiorē qrūt. ibi dñs i rubo ardenti iſtiꝰ corpis apparet. ⁊ ſpūali dulcedi ne paſcit. Quarto xp̄s paſcit oues ſuas paſtu euchariſtie. ſ. corpe ⁊ ſan guine ſuo. Hoc figuratū ē. ij. Re. xij. vbi ꝺꝛ. ꝙ erat quidā paup i qdā ciui tate hñs qndā ouiculā quā emerat. ⁊ intātū dilexit ꝙ pauit eā pane ſuo: et

de calice ſuo potauit eã. ⁊ fecẽ eã ĩ ſinu ſuo dormire. Per iſtũ paupem viꝝ ſignificat xp̄s. q̇ paup ꝑpt̃ nos fact⁹ ẽ i h mũdo. Jſte habuit ouiculã vnã. i. gen⁹ hũanũ: quã emerat ſanguie ſuo pcioſo. quã itãtũ dilexit q̈ pauit eã pane ⁊ corpe ſuo sacrãli. ⁊ dat ei potũ de calice ſuo. i. ſanguinẽ ſuũ ad bibendũ. ⁊ facit eã dormire ĩ ſinu ſuo. i. ꝓmiſit ei requiẽ et̃nã ĩ reg̃ ſuo Ber. Bon⁹ ẽ paſtor ille qui dat carnẽ ſuam in cibũ: ⁊ ſanguinẽ ĩ potũ. aiam ĩ preciũ.

Quīto paſcit xp̄s oues ſuas paſtu glĩe ⁊ leticie et̃ne. ps. Spa ĩ dñō ⁊ fac bõitatẽ. ⁊ ĩhabita t̃rã. i. vitã et̃nã ĩhabitab. ⁊ paſcer̃ ĩ diuitijs ei⁹. vñ Eze. xxxiiij. Uiſitabo oues meas et libabo eas de oĩb⁊ loc̃ ĩ q̇b⁊ diſpſe fuerãt: ait dñs de᷑l die nubis ⁊ caligis. i. ĩ die iudicij. ⁊ ꝯgregabo eas de terr̃ alienis. ⁊ ĩducã eas ĩ terrã ſuã. i. ĩ celeſtẽ patriã. ⁊ ego paſcã eas ĩ mõtib⁊ vberrimis et excelſis. ibi req̇eſcẽt ĩ herb virẽtib⁊. ⁊ ĩ paſcuis pĩguib⁊ paſcent̃. Paſcue iſte ꝯmẽdant̃ ex eo q̈ ĩ mõte ſunt ꝓpter ſecuritatẽ. q̈ ſſ vbrime ꝑpt̃ copioſitatẽ. q̈ pigues ꝑpt̃ delectabilitatẽ. q̈ virentes ꝓpter ſpecioſitatẽ. Jſta oĩa ĩueniũtur ĩ ill̃ paſcuis regni celeſt̃. Sic g̃ pꝫ q̃re oues xp̄i ſeq̇ debẽãt xp̄ꝫ. ſ. vt ab eo paſcant̃. Scd̃o ſolent oues ſeq̇ paſtorẽ vt ab eo cuſtodiant̃. De hoc dr̃ Joh. x. Paſtor bon⁹ aiam ſuã. i. vitã ponit p ouib⁊ ſuis. ſ. ad defendẽdũ a beſtijs. Sũt aũt tres beſtie q̇ legũtur oues ĩuaſtare. ſ. leo. vrſus ⁊ lup⁹. De p̄mis duab⁊ dr̃. j. Reg. xvij. q̈ cũ Dauid paſceret oues: venit leo ⁊ vrſus: ⁊ accepẽrũt ſibi ouẽ. Jpſe aũt ãbos occidit. ⁊ eruit ouẽ ſuã de ore eoꝝ. Per dauid ſignificat̃ xp̄s q̇ paſtor ẽ ouiũ ſuarũ. ſ. hoim̄. Per leonẽ q̇ ouib⁊ inſidiatur ſignificat̃ diabol⁹. j. Pe. v. Aduſari⁹ vr̃ diabol⁹ tanq̈ leo rugiẽs circuit q̃rẽs quẽ deuoret. Per vrſuꝫ q̇ etiaꝫ inſidiat̃ ouib⁊ xp̄i ſignificat̃ caro ſiue corp⁹ hois q̇ ſp inſidiat̃ aĩe p malam ꝯcupiſcentiã. Gal. v. Caro ꝯcupiſcit adũſus ſpm̄. Et bñ p vrſuꝫ ſignificat̃ caro. qr ſic̃ vrſus ſeq̇t̃ dulcedinẽ mell: ita caro diligit voluptatẽ. Urſus debilis ẽ ĩ capite ⁊ fortis ĩ brachijs. ſic ⁊ caro p caput ſumit cogitatiõeꝫ. p brachia delectatõeꝫ ⁊ ꝯſenſuꝫ. Jn capite g̃ debilis ẽ. qr cogitatio debil̃ ẽ ſi nõ ſequunt̃ alia duo. ſ. delectatio ⁊ ꝯſenſus Sic pꝫ de duab⁊ beſtijs q̇ pſequũtur oues. ſ. de leõe ⁊ vrſo. i. de diabolo ⁊ carne. Tercia beſtia ẽ lup⁹. Joh. x. Lup⁹ rapit ⁊ diſpgit oues. Per lupũ ſignificat̃ mũd⁹ ſiue hoĩes mũdũ diligentes. Jſti pſequunt̃ oues xp̄i. i. bonos ⁊ ſimplices amatores dei ⁊ imitatores Uñ ait dñs diſcipulis ſuis Mat. x. Mitto vos ſic oues ĩ medio luporũ Greg. Sic agni int̃ lupos mittimur vt ĩ ſcl̃o ſeruiẽtes ĩnocẽtie morſuꝫ malicie nõ habeam⁹. Tal̃ agn⁹ fuit apl̃s qui ait. j. Chor. iiij. Maledicimur ⁊ bñdicim⁹. pſecutõꝫ patimur ⁊ ſuſtiemus. Ab iſt̃ trib⁊ beſtijs cuſtodit xp̄s oues ſuas: licet eas pſequãt̃. tñ cuſtodit eas xp̄s ne ab eis capiant̃ ⁊ degluciant̃. ps. Cuſtodit dñs oẽs diligẽtes ſe. Uñ dr̃ Joh. x. Oues mee vocem meã audiũt ⁊c̃. ⁊ nõ pibũt in eternũ.

Scd̃o debem⁹ ſequi xp̄m tanq̈ filij pr̃eꝫ. Jpe ẽ pr̃ oim nr̃m. Mat. xxiij. Un⁹ ẽ pr̃ vr̃ qui ĩ cel̃ ẽ. Solet em̄ fili⁹ ſequi pr̃eꝫ ꝓpter duo. Pr̃o vt eũ ab

inimicꝭ defendat. Scḋo vt hereditatē ſuā augmētet. Abſente eni pr̄e iter/dū hoſtis iſurgere ſolet ꝯ filiū. ſic p3 i Abſalō. q̄ cū prē3 ſuū relinq̄ret: ab ii mico ſuo. ſ. ioab interfect⁹ ē. Sic fiet oi/bus q̄ a pr̄e celeſti ꝑ pctm̄ ſepati fue/rint. ab iimico. ſ. diabolo ꝑſecutōe3 ſu ſtiebūt. Et ſic p3 pmū Scḋo ſeq̄t fi li⁹ prē3 vt hereditatē ſuā augeat. ſepe eni pr̄ illi filio q̄ eū pl⁹ diligit ⁊ reueret maiorē ptē hereditatꝭ tribuit. ſic Ja/cob q̄ dedit filio ſuo Joſeph ſpālē he/reditatē extra oēs filios ſuos: videlicȝ Sychē. Sic de⁹ illꝭ filijs q̄ eū magꝭ di ligūt ⁊ ſequūt magꝭ dabit de heredita te i regno celoꝝ. ſic p3 Lu. xv. i filio ꝑ digo q̄ ſe a prē elōgauit. oē3 heredita tē amiſit ⁊ ꝯſumpſit. ⁊ alij filio q̄ ſecū ꝑmāſit dedit oīa ſua dicēs. Fili tu ſp mecū es: ⁊ oīa mea tua ſunt. Tercio debem⁹ ſeq̄ dn̄m ſic cec⁹ ducē3. Jſa. lv. Dedi te ducē ⁊ pceptorē gētib⁹ vniū/ſis. i adā excecati ſum⁹ Jſa. xlij. Quiſ cecus niſi ſeru⁹ meus. ſ. hō quē creaue rā vt mihi ſuiret. Cecus fact⁹ ē ꝑ pct3 illuminat qdāmō ꝑ fidē ſ3 nō ꝑfecte. Vn̄ q̄ſi ceci ſum⁹. qꝛ videmus nūc ꝑ ſpeculū i enigmate: ſic dr̄. j. Coꝛ. xiij. Excecat etiā miſera aīa ꝑ pctm̄ actu/ale ſ3 illuminat ꝑ grāz. Aug. Aia aū ſa a dō obtenebrat: ꝯuerſa ad dn̄m il lumiat. Duplici aūt cā cec⁹ ducē ſeq̄t. ne ledat ⁊ iſtruat. Diaboli ſeq̄ces i la/pidē offenſiōis ipingūt ⁊ pedē anie le dūt. qꝛ ducē ſequūt malignū. Dei āt ſeq̄ces offendicla declināt. ꝓuerb. iiij. Ducā te ꝑ ſemitas eq̄tatꝭ. q̄s cū igreſ ſus fuerꝭ nō artabūt greſſus tui. ⁊ cur rēs nō hēbis offendiculū. Glo. Sic mali h̄ medio curſus offendūt: a du/ce ceci iſtruūt. ſic q̄ dei ſunt imitatoꝛes ab eo iſoꝛmāt. ſ. ꝑ doctrinā pdicatōis. Vn̄ legit Lu. ix. ꝙ turbe ſecute ſt xp̄m ⁊ ipſe accepit illos: et loq̄bat eis de reḡ dei. Quarto debem⁹ ſeq̄ xp̄m ſic ſu⁹ dn̄m. vt dilectō3 quā ad eū hēm⁹ oñ dam⁹. De q̄ dr̄ Lu. xxiij. ꝙ Jhu eūte ad paſſiō3 ſeq̄bat eū turba mlta ppl'i ⁊ mulieꝝ q̄ plāgebāt eū. ſic ſeq̄ debem⁹ eū ꝯpatiēdo ſibi. ⁊ ſilr adūſa ꝑpt eu3 ſuſtinēdo. j. Pe. ij. Xp̄us paſſus ē ꝑ nob vob relinq̄ns exēplū vt ſeq̄mi ve ſtigia ei⁹. Quito dēm⁹ xp̄m ſeq̄ ſic amic⁹ amicū. Nā ſol3 amic⁹ ſeq̄ ami/cū vt ei reuerētiā ⁊ honorē pbeat. Vn̄ legit. ij. Reg. xix. ꝙ ad honorē dauid cū reuerteret de bello ꝯ abſalō berzellai galaatides ſenex valde traduxit regē pat⁹ vltra etiā ꝑſeq̄ illū. Sic xp3 imi tari dēm⁹ eccl'ias freq̄ntādo. coꝛp⁹ ei⁹ ad honorē ipſius ꝑ plateas ſeq̄ndo.

Feria ſexta poſt Judica.
Sermo. lxix.

Expedit vobis vt vn⁹ moriat hō ꝑ po pulo ⁊ n̄ tota gēs peat Jo. xj. Verba ꝓpoſita loq̄bat ſpūſſcūs ꝑ os cayphe. Jn q̄b⁹ ꝟbis exꝑmit vtili tas paſſionis et moꝛtis xp̄i. Nota ꝙ moꝛs xp̄i expediēs fuit angelis i celo. ſctis i lymbo. hoib⁹ i mūdo. Pꝛio fu it expediēs angel'i celo. qꝛ ꝑ moꝛtē xp̄i angeloꝛū ruina ē repata. Vnde apl's Eph. j. Pꝛopoſuit dn̄s iſtaurare oīa i xp̄o. i. ꝑ xp̄m q̄ i cel' ſunt. Glo. i. nūe/rū angeloꝝ diminutū adiplere. Et h̄ tāgit dn̄s i illa pabola Lu. xv. Quis ex vob hō q̄ h3 centū oues. ⁊ ſi ꝑdide

rit vnā: nōne dimittit nonagita nouē
ī deſerto: ⁊ vadit ad illā quā ꝑdiderat
⁊ querit donec inueniet eā? Cū aūt in
uenerit eā: ponit ſup humeros ſuos.
⁊ veniēs domū cōuocat amicos ſuos
et vicinos dicēs. Cōgratulamī mihi
oēs q꞉ inueni ouē meā quā ꝑdiderā.
Hō iſte ē deꝰ qui ꝓ nobis hō fieri vo/
luit. qui habuit cētū oues. Cētū oueſ
ſunt. xcix. et vna. Per nonagintano/
uē ſignificanꝭ nouē chori angelorum
Per vnā ſignificaꝭ hō qui locū Luci
feri replere debebat. Ex iſtꝭ ouibꝫ vna
ꝑdita eſt. i. hō qñ peccauit ⁊ de ꝑadiſo
eiectus ē. ⁊ poſt ſe dimiſit nonaginta/
nouē. i. nouē choros angeloꝝ in celo.
qḋ dñs deſertū dicebat q̄ꝫdiu hō ī eo
nō erat. ⁊ venit in hunc mundū q̄re/
re ouē ꝑditā quā q̄ſiuit plus q̄ꝫ trigi/
ta ānis cū magno labore. Et cū īuēiſ/
ſet eā: poſuit eā ſup humeros ſuos. et
reportauit ī domū ſuaꝫ. ⁊ hoc fecit qñ
crucē ſup humeros accepit ⁊ ad locuꝫ
paſſionis portauit. vbi ꝓ pctīs nrīs
mortē ſuſtinuit: ⁊ ī die aſcenſionis ſue
ouē ſuā cū leticia magna ī domū ſuaꝫ
.i. celū portauit. Et tūc ait ad āgelos
Cōgratulamī mihi: q꞉ inueni ouem
meā q̄ ꝑierat. ⁊ tunc factū eſt gaudiū
magnū. q꞉ reſtaurata ē ruina angelo
rū. Sic ptꝫ ꝑmo quō mors xpi expe
diēs fuit angelis in celo. Scḋo ex
pediēs fuit ſctīs pr̄ibꝫ ī lymbo. quia ꝑ
eius mortē ḋ captiuitate ſunt liberati
Zach. ix. Tu aūt dñe ī ſanguīe teſta/
mēti tui. i. ꝑ ſanguinē ihu xpi filij tui.
eduxiſti vinctos de lacu ī q̄ nō erat aq̄
.i. grā. Jſtḋ figuratū ē Nu. xxxv. vbi
ḋꝛ. ꝙ poſt mortē ſummi pōtificꝭ homi
cide q̄ expulſi fuerāt de t̄ra ſua reuerte

bankī terrā ſuā. Adā homicida fuit.
q꞉ ꝑ pctm̄ occidit ſemetipm̄ ⁊ totū ge
nus hūanū. ⁊ expulſus fuit de ꝑadiſo
.i. de terra viuētiū ī exiliū huiꝰ mōi. et
poſtea cū oī poſteritate ſua deſcēdit in
lymbū. ⁊ ꝑ nullū poterat inde eripi et
ī terrā ſuā reuerti niſi ꝑ mortē ſummi
pōtificꝭ. i. xpi. Xpus eñ ḋꝛ pōtifex. q꞉
officiū habuit pōtificis. Officiū pōti
ficis in veteri lege erat orare ꝓ peccatꝭ
ppl'i. ⁊ hoc fecit xps. Lu. xxiij. Pr̄ di/
mitte eis q꞉ neſciūt quid faciūt. Q;
fideliter orauit oſtēdit Paulꝰ Hebr̄.
v. Cuꝫ clamore valido ⁊ lacrimis ⁊c̄.
Jtē officiū pōtificis etiā fuit ꝓ peccatꝭ
populi victimas offerre. hoc fecit xps
pōtifex nr̄ qui ſeipm̄ obtulit ꝓ peccatꝭ
noſtris. Heb̄. x. Deſcendēs filiꝰ dei in
mundū hūc ait. Holocauſtomata et
ꝓ pctō tibi nō placuerūt. tunc dixi ec
ce venio. Glo. Oīa holocauſta antiq̄
rū patꝝ q̄ obtulerūt ꝓ pctō ꝑmi ho/
mis deo nō placuerūt. Tūc filiꝰ dei mi
ſertus nr̄i dixit patri. Ecce ego venio
ad meipm̄ offerendū ꝓ pctō homis.
Per mortē ḡ huiꝰ ſummi pōtificꝭ ſctī
pr̄es libati fuerūt de lymbo. ḡ expediēſ
fuit eis xpi paſſio. Tercio xpi paſ
ſio expediēs fuit hoībꝫ ī mūdo. ⁊ h̄ in
multꝭ. Pr̄io vt cirographuꝫ diabolo
ꝯ hoīem datū ꝑ ſanguinē xpi deleret̄.
Col'. ij. Delēs qḋ aduſuꝫ nos erat ci/
rographū decreti qḋ erat ꝯtrariū nob̄
Aug. Eua a diabolo pctm̄ mutuauit
cirographū ſcꝑſit. fideiuſſorē dedit. et
vſqꝫ ad poſteritateꝫ creuit. Tūc eni a
diabolo pctm̄ mutuauit: qñ ꝯtra ꝑce
ptū dei ſue praue ſuggeſtioni ꝯſenſit.
Cirographū ſcꝑſit qñ manuꝫ ad po/
mū porrexit. fideiuſſorē dedit qñ adā

pctō ꝯſentire fecit. ⁊ ſic vſqꝫ ad poſte/
ritatē creuit. qꝛ tota poſteritas ptāti
diaboli ſubiecta ē. ⁊ merito. Nā parē
tes nr̄i adā ⁊ eua fecerūt emptiōeꝫ cū
diabolo. ⁊ vēdiderūt genꝯ hūanū pro
vno pomo q̄ſi ꝑ nihilo. Vn̄ ꝯq̄rit̄ ꝓ/
pheta Jſa. lij. Gratis venūdati eſtis.
Sup hmōi emptōe erat ſcp̄tū ciroḡ
phū. i. ꝓuilegiū et̄ne dānatiōis. ⁊ nō
poterat deleri niſi ꝑ ſanguinem ihū xp̄i.
Vn̄ miſtꝰ dānatōis nr̄e venit in hūc
mūdū delēs qd̄ aduſuꝫ nos erat ciro/
ḡphū decreti. ſic dr̄ Col. ij. Glo. Pctꝫ
ade qd̄ diabolꝰ tenebat q̄ſi cautōꝫ de/
creti mortis et̄ne deletū ē ſanguie xp̄i fu
ſo i cruce. vn̄ Jſa. xliij. Ego ſuꝫ q̄ deleo
īiq̄tates vr̄as. Ber. Agnoſce o hō q̄ꝫ
ḡuia fuert̄ vulnera aīe tue, ꝑ q̄bꝫ neceſ
ſe fuit xp̄m dn̄m vulnerari. ſꝫ ſi n̄ eēnt
hec ad mortē ſempit̄nā nūq̄ꝫ ꝑ eoꝝ re
medio moreret̄. Sic ḡ ptꝫ quō ꝑ ſan
guinē ihū xp̄i deletū eſt ciroḡphū. Cū
āt deletū eēt ꝑ ſanguinē xp̄i ciroḡphū
nr̄e dānatōis eodē ſanguine ſcriptū ē
aliud cirographū nr̄e redēptōis ⁊ ſal
uatōis. Erat aūt ſcp̄tū ciroḡphū nr̄e
ſaluatōis i ouino ꝑgameno cū ferreiſ
pēnis ⁊ rubeo incauſto. Ouina pellꝭ fu
it corpus dn̄i nr̄i Jhū xp̄i. q̄ ouis fuit
vēdita trigita denarijs a Juda tradi/
tore: ⁊ ad mortē ducta fuit vt inde ꝑ/
gamenū fieret De cuiꝰ ductu dic̄ Jſa.
liij. Sic ouis ad occiſiōꝫ ductꝰ ē. ⁊ ſic
agnꝰ corā tōdēte ſe obmutuit. ⁊ n̄ ape
ruit os ſuū. Scd̄o ouis iſta ducta eſt
vt pelle ꝓp̄a denudaret̄. Jo. xviij. Co/
hors aūt ⁊ tribunꝰ ⁊ miſtri iudeoꝝ cō
ꝓhēderūt ihm̄. ⁊ ligauerūt eū ⁊ duxe
rūt eū ad Annā primū. i. primo. vbi
ei data ē alapa. deinde ductus ligatꝰ
ad Cayphā. vbi ſicut dr̄ Lu. xxij. ve
lauerūt faciē eius ⁊ ꝑcuſſerūt eū dicē/
tes. Prophetiſa nobis xp̄e q̄s ē qui
te ꝑcuſſit. ⁊ expuerūt i faciē eiꝰ. Dein
de ductꝰ ad pilatū vbi accuſatus ē de
multis crimibꝫ q̄ꝝ erat īnocēs. Deide
ductꝰ ad Herodē. q̄ ſpreuit eū. ⁊ indu
it eū veſte alba. ⁊ illuſit tāq̄ꝫ fatuū et
nō ſane mētis. Deinde ductꝰ ad pila
tū. a q̄ iudicatꝰ ē ad mortē. Sic patꝫ
quomō ouis iſta ē empta ⁊ ducta ad
mortē vt ide ꝑgamenū fierꝫ. Poſtea
ſolet ouis excoriari. ſic xp̄s ē excoriatꝰ
tāq̄ꝫ ouis qn̄ pilatꝰ eū veſtibꝫ exui fe/
cit: ⁊ nudū ad colūnā figi fecit. ita vir
gis ⁊ flagellꝭ verberari fecit ꝙ a plāta pe/
dis vſqꝫ ad v̄ticē nō erat i eo ſanitas.
ſic dicit Jſaias ꝓpha. Ber. Volue ⁊
reuolue corpꝰ ihū xp̄i a plāta pedis vſ
qꝫ ad v̄ticē. ⁊ nihil inuenies niſi dolo/
rē. nihil niſi merorē. ⁊ ne caput eiꝰ ma
neret inexcoriatū impoſuerūt ſibi ſpi
neā coronā quā cū arūdine īfixert ⁊ i/
cuſſerūt capiti eiꝰ ꝙ ſpinaꝝ aculei bn̄
dictū caput eiꝰ penetrauerunt: vt ſan
guis eiꝰ ī faciē eiꝰ decurreret. Sic patꝫ
quō ouis iſta ē excoriata. Poſtea ſo/
let pellis extēdi q̄nto plꝰ pōt ſup lignū
Sic iſta bn̄dicta pellꝭ Jhū xp̄i. i. cor/
pus eiꝰ extēſum fuit ſup lignū crucis.
De q̄ pōt intelligi illud ps. Extēdēs
celū ſic pellē. Celū. i. celeſte corpꝰ Jeſu
xp̄i extēſuꝫ fuit ī cruce ſic pellꝭ extēdit̄ de
q̄ fit ꝑgamenū. Jntātū fuit extēſum
corpꝰ ihū chriſti ꝙ oīa oſſa eiꝰ dinūe/
rari poterāt. qꝛ ſicut dicit Aug. fora/
mina manuū ⁊ pedū nimis diſtabāt
vt affixa vna manu alia attingere n̄
poterat foramē. vn̄ cū funiculis tātū
diſtēdert̄ ꝙ iūcture mēbroꝝ manife/

ſte appuerunt. Hoc ē qđ dicit dñs ꝑ
p̄s. Dinūerauerūt oīa oſſa mea. q. d.
Intātū me extēderūt ꝙ oīa oſſa mea
dinūerari potuerūt. Sic pꝫ quō cutꝭ
iſta ē extēſa. Poſtea ſolet erigi i aerē ⁊
ad ſolē extractꝭ humoribꝫ exiccari. ſic
cutꝭ hui⁹ ouis. i. caro xp̄i cuꝫ cruce fuit
erecta i mōte caluarie ꝯ ſolē. ⁊ itātū ex
tractꝭ humoribꝫ exiccat⁹ ꝙ de ipſo dic̄
p̄s. Oſſa mea ſic̄ cremiuꝫ aruerūt. ⁊ ſic̄
fenū ꝑcuſſus ſuꝫ ⁊ aruit cor meū. Vñ
ex maxia arefactōe ſiue ſiccitate potū
petebat dicēs. Sitio. ⁊ nō potuit hr̄e
guttā aq̄. ⁊ dabāt ei acetū bibere felle
mixtū ⁊ mirratū. Qđ cū guſtaſſꝫ no/
luit bibere. qꝛ ꝓpt̄ amaritudinē n̄ po/
tuit. Et ecce cū hoies nō ꝯpaterēt ei⁹
ſiccitati aquā miſtrando: ſol ꝯpatie/
bat̄ ſibi radios ſbtrahēdo. Ber. Dū
ſol celeſtꝭ moreret̄ i terrꝭ: ſol terren⁹ hor
rebat i cel̄. Sic pꝫ quō exiccata ē pell̄
iſta vt ꝑgamenū fieret i q̄ cirographū
nr̄e ſaluatōis ſcriberet̄. Facto aūt ꝑga
meno ſcp̄tū ē cirogͣphū. Quō? certe n̄
molli pēna: ſꝫ acuta ⁊ ferreo ſtilo ſicut
btūs Job ꝓphetauerat. Quis mihi
det vt exarent̄. i. ſcribāt̄ i libro ſtilo fer
reo? Stil⁹ ferre⁹ fuit lancea q̄ lat⁹ eius
penetrauit. ⁊ claui ferrei q̄ manus ⁊ pe
des ꝑtranſierūt. Tā groſſe fuerūt lr̄e
ſcp̄ture illius ꝙ i latere eius man⁹ po/
ni potuit. et ꝑ manus digit⁹ tranſire.
Vñ dixit dñs ad Thomā oñdēs ei
vulnera i māibꝫ. Infer digitū tuū et
vide. i. tāge man⁹ meas ⁊ affer manū
tuā ⁊ mitte i latus meū O q̄ꝫ magna
erat hec ſcp̄tura. quā iō magnā eē vo
luit: ne ꝑ obliuionē a cordibꝫ hoīm de
leret̄. Malach. iij. Scp̄t⁹ ē liber mo/
nimēti. i. lr̄a vel cirographū ꝑpetuere

cordatōis. Iō i eccl̄ijs an̄ oclo̅s nr̄os
depingit̄ ne obliuiſcamur. vñ Deutr̄.
xxviij. Erit vita tua q̄ſi pendēs an̄ te:
vt legas i ea hodie et oī tp̄e. Et q̄d de/
bem⁹ i eo legere? certe tria q̄ erant in eo
ſcp̄ta. de quibꝫ Eze. ij. Expādit libꝝ
corā me q̄ erat ſcp̄tus int⁹ ⁊ forꝭ. ⁊ erāt
i eo ſcp̄te lamētatōes ⁊ carmē ⁊ ve. Li
ber expaſſus ē corpus xp̄i expaſſuꝫ in
cruce. ſcp̄tus erat intus ⁊ forꝭ. qꝛ n̄ ſo/
lū habuit dolores exterius: ſꝫ etiā ite/
ri⁹ i aīa ex ꝯpaſſiōe ſue dulciſſime ma
tris quā turbatiſſimā vidit iuxta cru
cē ſtantē ⁊ lamētantē. Ber. O bone ie
ſu q̄ꝫ ꝑuit̄ foderꝭ extra: ſꝫ mlto magis
foderꝭ itra ex ꝯpaſſiōe mr̄is tecuꝫ oīa
ꝑticipātꝭ. Et erāt i eo ſcp̄te lamētati
ones q̄s faciebat i cruce ꝓ pctīs nr̄is
⁊ redēptōe nr̄a qn̄ cū lacrimis ⁊ clāo/
re valido orauit pr̄ēꝫ ſuū: ſic̄ dic̄ apl̄s
Heb. v. Cū clāore valido ⁊ lacrimis
offerēs. ſ. p̄ces ad pr̄ēꝫ ꝓ nob̄ lamēta/
bilit̄. etiā ꝓpt̄ h̄ ꝙ ſua amara paſſio i
multꝭ pctōribꝫ eēt ꝑdita q̄ nollēt eā ſi
bi facere vtilē ⁊ fructuoſaꝫ. Vñ Hie/
ro. Fleuit xp̄s i cruce cū paſſio ſua ſuf
ficeret ad redēptiōeꝫ cūctoꝝ: ꝓfuit tn̄
ad ſalutē paucoꝝ. Scđo erat in eo
ſcp̄tū carmē ⁊ cāticū leticie ſiue gaudi
um oīm btōꝝ q̄ ꝑ ei⁹ paſſiōeꝫ ſalui fi/
unt. Luce. x. Gaudete ⁊ exultate qm̄
noīa vr̄a ſcp̄ta ſunt i libro vite. Item
gaudiū oīm pctōꝝ ſcp̄tū erat i eo. qđ
pꝫ ex h̄ ꝙ ꝓ crucifixoribꝫ orauit. et ꝙ
latronē ſero penitētē ſecū i ꝑadiſuꝫ in
troduxit. h̄ pt̄ eē magnū gaudiū ⁊ ſo/
latiū oībꝫ pctōribꝫ pn̄iam agentibꝫ.
Ber. O bone ihū nō abhorruiſti cō/
fitētē latronē. nō lacrimātē peccatricē.
nō diſcipulū te negātē. nec ip̄os tuos

crucifixores. Tercio i eo erat ſcp̄tū ve eterne dānatiōis illꝰ q̄ ſunt ſanguine xp̄i redēpti: et iterū peccādo diabolo ſe ſubdiderūt. De q̄bꝫ ps. Deleant de libro viuētiū: ⁊ cū iuſt nō ſcribāt. De talibꝫ hr̄ Apoc. xx. vbi dr̄ ꝙ iohēs vidit dn̄s ſedētē i throno ⁊ iudicātē magnos ⁊ puſillos. et aptꝰ ē liber vite. ⁊ q̄ nō ē inuētꝰ i libro vite: miſſus ē. ſ. i ſtagnū ignis. Hoc erit in die iudicij qn̄ mali mittent i pfundū iferni: tūc erit eis eternalit ve ⁊ ve. Vn̄ dic aia dānata Hiere. xv. Ve mihi mr̄ mea quare me genuiſti? Hiere. xlv. Ve mihi miſero: qm̄ addidit dn̄s dolorem dolori meo. ⁊ requiē nō iueni. Et ſic merito dicēt pctores qui in pctis laborāt. et laborē ꝯſciētie in iſta vita habēt. ⁊ poſt hanc vitā eternū dolorē habebūt. Rogemus dn̄m ⁊c.

In die Palmarū. Sermo. lxx.

Hoc ſentite i vob qd̄ ⁊ i xp̄o ihū. ad Philip. ij. In ep̄la hodierna proponit nob ap̄ls paſſiōē dn̄i nr̄i Jeſu xp̄i, puocās nos ad ꝯpaſſiōē. et ē ſenſus. h ſentite i vob ꝯꝯpaſſiōē dn̄i nr̄i ihū xp̄i qd̄ i xp̄o fuit p crucis paſſiōē. Sūt aūt tria q̄ debēt nos ad ꝯpaſſionē puocare. Primū ē penarū multiplitas. ſcd̄m ē patiēt charitas. terciū eſt paſſiōis vtilitas. Circa p̄mū nota ꝙ pena ſua fuit multiplex. Prio ex eo ꝙ ab amico ſuo fuit traditus. Magnꝰ dolor ē qn̄ amicꝰ ab amico tradit. maior qn̄ dn̄s a ſeruo. maximꝰ qn̄ pr̄ a filio. Oia iſta fuerūt i paſſione xp̄i. Ipſe em̄ fuit iude amicꝰ. dn̄s ⁊ pr̄. et cū amicꝰ tradiderit eū augmētauit penā ſuā. Vn̄ dicit ps. Si inimicꝰ meꝰ maledixiſſet mihi ſuſtinuiſſē vtiq̄. Et ſi is q̄ oderat me ſuper me magna locutꝰ fuiſſꝫ abſcōdiſſem me forſitan ab eo. Tu vero hō vnanimis dux meꝰ ⁊ notꝰ meꝰ. q̄ mecū dulces cibos capiebas. Mat. xxvj. Qui intigit mecū manū i parapſide hic me tradet. Vn̄ dicebat ad iudā cū eū oſclaret. Amice ad q̄d veniſti? q. d. habui te p amico. tractaui te amicabilit. vt q̄d ḡ veniſti me tradere iudeis. Scd̄o ꝙ ab illꝰ paſſus ē de q̄rū pgenie natꝰ ē. ſ. a iudeis. ⁊ q̄bꝫ m̄lta bn̄ficia cōtulerat. Grauiꝰ ei aliq̄s patit ⁊ torquet cū offendit ab eis q̄bꝫ bn̄fecit q̄ſi ab alijs ifeſtat. Ipe em̄ eduxerat eos de t̄ra egipti de ſuitute pharaonis. et traduxit eos p mare rubrū: ⁊ pluit illꝰ māna. xl. diebꝫ in deſerto. ⁊ defendit eos ab oibꝫ inimicꝪ eorū. ⁊ fuit ſup eos i columna ignis vt luceret eis p noctē ne lederent a ſpētibꝫ i deſto. ⁊ tādē traduxit eos i terrā fluētē lacte ⁊ melle. Ad vltimū natꝰ ē de genere eorū: ⁊ venit ad eos vt eos ſaluos faceret. ⁊ ipſi crucifixerunt eū. Vn̄ Joh. x. Multa bōa opa operatꝰ ſū i vob. ppt qd̄ horū vultis me occidere. Et iō cātat ſacerdos in pſona xp̄i. Popule meꝰ q̄d feci tibi aut i q̄ ꝯtriſtaui te? rn̄de mihi. q̄r eduxi te de t̄ra egypti. paſti crucē ſaluatori tuo ps. Amici mei et pximi mei: adūſū me appropinquerūt ⁊ ſteterūt. Tercio ꝙ tā turpiſſima morte mori debuit. ſ. morte crucis qd̄ erat patibulū latronū ⁊ furū tūc tp̄is. ⁊ maledictꝰ dicebat q̄ i eo moriebat. Et ipꝫ lignū maledictū hēbat. vn̄ nullꝰ iudeorū lignū

m

illō tāqꝫ maledictū portare voluit. ſꝫ
ad maiorē ſui ꝯtūeliā ſibi iposuerūt.
⁊ angariauerūt q̄ndā pauperem ſimo/
nē q̇ eū iuuabat. Aug. Crux tūc erat
ſuppliciū latronū: nūc trāſit ad fron/
tes īperatorꝫ. Quarto ex eo ꝙ cū latro
nibꝫ pati ⁊ reputari debuit. In maio
rē ei ſui ꝯtūeliā crucifixerūt eū. ſ. ih̄m i/
ter duos latrones q̄ſi etiā malefactor
eēt. Quīto ꝙ ei tā opprobrioſa ꝟba
obijciebāt dicētes. Vach q̇ deſtruit tē
plū dei ⁊ ī triduo reedificat illō. Alioſ
ſaluos fecit: ſeipſum nō pōt ſaluū fa/
cere. ſi rex iſrl' ē deſcendat nūc de cruce ⁊
credim⁹ ei. ꝯfidit ī deū. liberet eū nūc ſi
vult. dixit ei qꝛ fili⁹ dei ſuꝫ. Hec ⁊ mlt/
ta alia blaſphēabāt. Sexto eo ꝙ ma
trē ſuā dilectiſſimā adeo turbatā iux̄
crucē ſtare cernebat. de h̄ ītriſec⁹ ḡuiter
turbabat᷑. Ber. O bōe ieſu qꝫ ḡuit᷑ fo/
derꝭ extra: ſꝫ mlto magꝭ foderꝭ ītra ex
ꝯpaſſiōe mr̄is tue tecū oīa ꝑticipātꝭ.
Hec ei oīa debēt nos ad ꝯpaſſiōꝫ ꝓuo
care. Nā irrōnales creat᷑e ſunt ꝯpaſſe
Ber. Quid ē hō ꝙ n̄ ꝯpaterꝭ. Reqre
ī ſer. Eam⁹ ⁊ nos. Scdo dꝫ nos ad
ꝯpaſſiōꝫ ꝓuocare patiētis charitas.
Vere ad nos magnā charitatē xp̄us
habuit q̇ ꝓ nr̄is culpis mortē ſuſtiere
voluit. Iſa. liij. Ipſe vulnerat⁹ ē ꝓpt᷑
iniq̇tates nr̄as. j. Ioh. iij. In h̄ cog/
uim⁹ charitatē dei. qm̄ ꝓ nob̄ aīaꝫ ſuā
poſuit. i. vitā dedit Ioh. xv. Maiorē
hac charitatē nēo hꝫ vt aīaꝫ ſuā. i. vi
tā ponat q̇s ꝓ amicꝭ ſuis. Ber. O bo
ne ieſu tu maiorē charitatē habuiſti.
qꝛ ꝓ īimicꝭ tuis aīaꝫ tuā poſuiſti. Ro.
v. Cū inimici eſſem⁹ recōciliati ſum⁹
deo ꝑ mortē filij ei⁹. Bern. O qꝫ ḡtui
ta dilectio et iaudita charitas. regem
glie ꝓ deſpectiſſimo ꝟmiculo crucifigi.
q̇s audiuit vnqꝫ talia. q̇s vidit huic
ſile: vix em̄ ꝓ iuſto morit᷑ q̇s. Ipe xp̄ſ
ꝓ iniuſtꝭ inimicꝭ mortu⁹ ē. Aug. Vi/
deo hō q̄ amore. Reqre ī ſer. Ambu
late. Ber. Si xp̄s tot mēbra habuiſ
ſet quot fuerūt ſtelle in celo. ⁊ vnūqđ/
qꝫ ꝑ ſe vnū corp⁹ habuiſſꝫ: oīa morti
tradidiſſet anqꝫ vnā aīam in inferno
reliquiſſet. Iō ꝯpat᷑ pelicano qui ſe/
ipm occidit vt ſanguie ſuo pullos ſu
os viuificare poſſit. ps. Silis factus
ſum pelicano ſolitudis. Iſta dilectio
dꝫ nos merito ad ꝯpaſſionē ꝓuocare
Ber. O duri ⁊ indurati filij Adā q̇s
nō emollit tāta benignitas recta. brā
flāma. tā ingens amoris ardor. tā ve
hemēs amator q̇ ꝓ tā vilibꝫ ſartiūcu
lis tā ꝓcioſas merces expēdit. Bern.
Aſcēdit xp̄s ī altū vt ab oībꝫ videret᷑
valide clamabat vt ab oībꝫ audiret᷑.
clamori lacrimas addidit vt hō ꝯpa
teret᷑. q̇ ad hūc dolorē n̄ ꝯmouet᷑. ⁊ ad
hūc fletū nō ꝯuertit᷑ ḡuior ē t᷑ra. duri/
or eſt petra. fetido ſepulcro fetidior.
Tercio dꝫ nos ad ꝯpaſſiōꝫ ꝓuoca
re vtilitas paſſiōis. Reqre ī ſer. Xp̄s
mortuus ē. Rogemus dn̄m ⁊c̄.

Textualis expoſitio.

Cum appro
c pinq̄ret ih̄s hierl'mis ⁊c̄. Re
quire in dn̄ica ꝑma ī aduen
tu dn̄i. Nota breuit᷑ hyſtoriā hui⁹
diei. An̄ ſex dies ſolēnis paſce. i. ſab/
bato an̄ feſtū palmarꝫ venit ih̄s in be
thaniā q̄ erat ciuitas ꝑua nō longe a
hierl'm. vbi Lazar⁹ fuerat mortuus
quē ſuſcitauit ih̄s. ſ. ꝑ⁹ q̄driduū ſepultu/

re ei⁹. ⁊ facta ē ei cena ibi ī domo ſimo
nis leproſi quē dñs curauerat a lep̄. ⁊
martha miſtrabat ad mēſam. ⁊ laza/
rus quē ſuſcitauerat in breui vn⁹ erat
diſcūbētiū. Mlti aūt iudeoꝝ d̄ hirl'z
venerāt illuc. qꝛ audierāt ihm̄ ibi eē.
n̄ aūt ꝓpt̄ ihm̄ tm̄ ſ; etiā vt lazaꝝ vi/
derēt quē ſuſcitauerat ih̄s a mortuis
Ueit aūt maria magdalena illuc por
tās pixidē vngēti p̄cioſi ⁊ vnxit pedes
ieſu. qꝛ nudis pedibꝫ āmbulauit. ⁊ ext̄/
ſit capillis ſuis. Et cū veniſſet beth/
phage ad mōtē oliueti. q̄ ē villa ī late
re mōtis oliueti. miſit duos diſcipu/
los. ſ. Petꝝ ⁊ philippū dicēs eis Jte
ī caſtellū. ſ. hierlm̄ qd̄ ꝯ vos ē. i. coraz
vobiſ. ⁊ iuenietis aſinā alligatā ⁊ pul
lum cū ea. ſoluite ⁊ adducite mihi. ſi
q̊s vobis dixerit. i. ꝯdixerit. dicite qꝛ
dñs his op⁹ hꝫ. ⁊ ꝯfeſtiꝫ dimittꝫ eos
Aſina iſta fuit oībꝫ cōis. Quicūqꝫ in
ea op̱abat̄ dabat ei pabulū illa die. ⁊
religauit eā an̄ portā in biuio. ⁊ pull⁹
ad ſiles vſus nutriebat̄. Diſcipuli fe/
cerāt ſicut p̄cep̱at illis Jh̄s. ⁊ adduxe
rūt aſinā ⁊ pullū. ⁊ ponētes veſtimen
ta ſup̱ eū. ſ. pullū. poſtea cū deſup̱ ſe/
dere fecerūt. ſed qꝛ indomit⁹ erat pul
us deſcēdit ⁊ ſedit ſup̱ aſinam cū ap/
propinq̄ret ad deſcēſuꝫ montꝭ oliueti
Plima aūt turba ꝯſcēdētiū cū eo q̊ ſe
cū venerāt de bethania ſtrauerūt veſti
mēta ſua ī via. Turba autē multa q̄
ꝯuenerat ad diē feſtū paſce ī hierlm̄.
⁊ pueri ⁊ plebicl'i hieroſolimoꝝ cū au
diſſent qꝛ ih̄s vēit hieroſolimā tollē/
tes ramos oliuaꝝ ⁊ palmaꝝ: exierūt
obuiā ei de ciuitate. ⁊ q̊ p̄cedebāt et q̊
ſeq̄bāt̄ vnanimit̄ clamabant. Bñdi
ctus ſit qui venit ī noīe dñi. i. q̊ venit
ad honorē dei pr̄is Et quidā phariſe
orū inuidētes ꝙ eū turbe ſic ꝯmenda
bāt dixerūt ei vt diſcip'los ſuos incre
paret ne ita clamarent. Et rn̄dit. Si
hi tacuerīt lapides clamabūt. Nā in
paſſiōe dñi diſcipul' tacētibꝫ p̄ timo/
re petre ſciſſe ſunt ⁊ clamauerūt illum
eſſe dñm mūdi. Et cū appropinqua
ret ciuitati hierl'm ⁊ audiret tātū cla/
morē habitantiū ī ciuitate. cepit ih̄s
flere ſup̱ eā dicēs. Si cog̃uiſſes. i. ſci/
res qd̄ ego ſcio. et tu: ſubaudi fleres.
quō exultas? qꝛ neſcis mala q̄ ventu/
ra ſunt ſup̱ te. qꝛ inimici tui circūda/
būt te. ⁊ nō relinquēt in te lapidē ſup̱
lapidē qui nō deſtruet̄. et habitatores
tuos occidēt ⁊ captiuos ducēt. ⁊ h̄ cō
tinget tibi eo ꝙ nō cognouiſti tp̄s vi/
ſitatōis tue. i. aduentū xp̄i ī carne. Jl
lud impletū fuit ſub Tito ⁊ veſpaſi/
ano. Et cū itraſſet vrbē. ꝯmota eſt to/
ta ciuitas dicēs Quis ē hic? Populi
aūt veniētes cū eo dicebāt. Hic ē ih̄s
ꝓpħa a nazareth. ⁊ ſtatim ieſus itra/
uit ī tēplū. ⁊ vidit ī eo vēdētes oues ⁊
boues ⁊ numularios ſedētes. Phari
ſei ꝓpt̄ auariciā ſuā p̱mittebant in tē
plo vēdi oues ⁊ boues: vt venientes a
lōginquis oblatōes inuenirēt. ⁊ poſu
erūt numularios q̊ darēt pecuniā mu
tuo indigētibꝫ. Sꝫ qꝛ nō licebat eis
accip̱e vſurā. cogitabāt dolū ⁊ recipie
bāt collobia. i. munuſcula. ſ. pullos.
anſeres. vuas. ficus ⁊ hmōi. Uidens
dñs hanc auariciā eiecit oēs de tēplo.
⁊ menſas numulanoꝝ ſubuertit. ⁊ ne
mo audebat ei reſiſtere. qꝛ videbant
a facie ei⁹ quēdā ſplendoreꝫ eradiare.
q̊ territi nō audebāt ꝯdicere. ⁊ acceſſe
rūt ad eū ceci ⁊ claudi in tēplo. ⁊ cura/

nit eos. Videtes āt phariſei miracl'a
q̄ faciebat: ⁊ pueros clamātes ī tēplo
⁊ dicētes. Oſanna filio dauid: indiḡ
ti ſunt. Venerat eñ maxia ml'titudo
pueroꝝ de ciuitate ī tēplū vt viderent
ihm. ⁊ ſpūſctō īſtigāte eos ceperūt cla
mare. Oſanna filio dauid. id ē ſalua
nos obſecramus fili dauid. neſciētes
tñ quid diceret. q꞉ ſpūſſcūs loq̄bat̃ ꝑ
eos. Qḋ audiētes phariſei: idigñi ſr̃
⁊ dixert. Audis q̇d iſti dicūt? Ihs āt
dixit eis. Nūq̇d legiſtꝭ qḋ. ſ. ꝓpha de
me ꝓphauerat di. Ex oꝛe infātiū ⁊ la
ctētiū ꝑfeciſti laudē. q. di. h̊ ꝓphauit
de me ꝓpha dauid: vt cū ego hō fierē
nō ſolū pueri ſꝫ etiā adulti deberēt me
laudare ⁊ bñdicere. h̊ mō impletū eſt
Poſtea venerūt gētiles q̇dā ad Phi
lippū dicētes. Dñe volum⁹ ihm vide
re. Req̇re feria ſcđa p⁹ palmarū. Per
totū illū diē p̄dicabat ⁊ docebat in tē-
plo. ⁊ veſpe exibat ī bethaniā ⁊ ibi ma
nebat ꝑ noctē. ⁊ mane redibat in tem
plū ⁊ p̄dicabat.

De eodem. Sermo. lxxi.

Um appro

c pinq̄ſſet hierl'imis Matt.
xxi. Legit̃ ī euāgꝭ. hodierno
ꝙ dñs veniēs ī hierl'm multꝭ modis
ē honoꝛat⁹ ⁊ recept⁹. Et q̄m ſpūalr̃ vē
tur⁹ ē ī mētē vel ſacr̄alit̃ ī feſto paſce. iō
debem⁹ eū eiſdē modis ſpūalr̃ honoꝛa
re Pꝛio honoꝛauert̃ eū diſcipli ei⁹.
ꝙ mādatꝭ ei⁹ obediert̃ qñ mādauit eiſ
vt adducerēt ſibi aſinā. h̊ mō debem⁹
deū honoꝛare p̄ceptꝭ e⁹ beniuole obedi
endo. Magn⁹ em̄ honoꝛ ē dño terre-
ſtri qñ famuli ſui ſibi libent̃ obediūt. ⁊
ecōtrario magna verecūdia qñ māda
ta ei⁹ ꝯtēnūt. ſic ē deo multū ḡtū ꝙ ſibi
libent̃ obedim⁹. Ecci. xxxij. Audi tacēs
.i. hūilit̃ reſpice qḋ tibi dr̃. ⁊ ꝑ reuerē-
tia quā exhibes deo ī obediēdo. accedꝫ
tibi bōa grā. i. dñs dat tibi grām ſuā.
Joh. xij. Qui mihi miſtrat me ſeq̄t̃:
ꝑ obediētiā. ⁊ vbi ego ſuꝫ illic ⁊ miſter
me⁹ erit Sine illo honoꝛe ñ poſſum⁹
ad vitā etnā ꝑuenire. qḋ ꝑꝫ Mat.
xix. vbi venit q̇dā adoleſcēs ad Jeſuꝫ
di. Mgr̃ q̇d faciā vt habeā vitā etnā
q̇ rñdit. Si vis ad vitā etnā igredi:
ſerua mādata dei. Que aūt ſr̃ mādata
pꝫ ī ſer. Abꝛae facte ſunt ꝓmiſſiones

Scđo honoꝛauerūt eū turbe obui
am ꝓcedēdo. ⁊ tāqꝫ regē ⁊ dñm hono
rifice ſuſcipiēdo. Sic debem⁹ eū ſpūa
lit̃ honoꝛare obuiando ꝓcedere ꝑ ve
rā coꝛdis ꝯtritōꝫ. q꞉ ꝯtritio dr̃ q̄ſi cō
traitio. i. obuiatio. q꞉ pctōꝛ ꝑ ꝯtritio
nē coꝛdis vadit de ſtatu malo ī bonuꝫ
. i. de pctīs ī virtutē. ⁊ vadit ita obuiam
dño q̇ ſꝑ ꝑat⁹ eſt nob̃ appꝛopinq̄re ſi
volum⁹ ei appꝛopinq̄re. Vñ dr̃ Jac.
iiij. Appꝛopinq̄te deo ⁊ appꝛopiqua
bit vob̃. appꝛopinq̄ deo ꝑ coꝛdis cō-
tritōeꝫ: ⁊ appꝛopinq̄bit tibi ꝑ grē ifu
ſiōeꝫ. Ber. Benign⁹ de⁹ q̇ ꝓm⁹ ē ī acceſ
ſu ⁊ vltim⁹ ī receſſu. Apoc. iij. Ego ſto
ad oſtiū et pulſo. ſi q̇s audierit vocē
meā ⁊ apuerit mihi ianuā itroibo ad
illū. Cātꝭ. ij. En ſtat poſt parietē nr̃m
ſcꝫ pctōꝝ nrōꝝ. q̇ paries eſt int̃ nos ⁊
deū. Jſa. lix. Iniq̄tates vr̃e diuiſerūt
int̃ vos ⁊ deū vr̃m. Retro illū parietē
ſtat ꝓſpiciēs ꝑ feneſtraſ. aſpiciēs ꝑ cā
cellos. et videt ſi aliquā apturā poſſit
inueire ꝑ quā itret. Per feneſtras ſigni
ficāt̃ pctā magna. ꝑ cācelloſ ꝑua pctā

q̃ impediūt deū ne intrare poſſit. et qñ ei apit̄ ſtatim intrat: qđ fit ꝑ ꝯfeſſionē. Vñ dicit ſpōſa Cant. v. Peſſulū oſtij mei apui dilecto meo. ⁊ ecce declinauerat. q: parat⁹ erat itrare. In hoc apparet ꝟtus ꝯfeſſionis. q: ſtatiȝ cū hō ꝯcipit voluntatē ꝯfitēdi: dñs intrat ⁊ dimittit ſibi pctā. q: ſtatim cū ipſa peſſulū extraxerit de oſtio: ꝑus q̃ȝ apiret oſtiuȝ paratus fuit dñs intrare. ſic anq̃ȝ hō veniat ad ꝯfeſſionē paratus ē de⁹ dimittere ſibi pctā ſua. Iſtđ figuratū ē in decē leproſis q̃ mundati fuerūt anq̃ȝ venirēt ad ſacerdotē. Luce. xvij. Exēplū. Quidā latro videnſ religioſos trāſeūtes ad ſiluā i q̃ latuit. ꝯtrit⁹ cucurrit poſt eos volēs ꝯfiteri. At illi putātes ꝙ eos occidere vellet fugiērt. Et ipe currēſ p⁹ eos cecidit de rupe. ⁊ fracto collo expirauit. ⁊ viderūt illi angelos veniētes: ⁊ aiaȝ ei⁹ i celū deducētes Tercio honorauerūt eū veſtimēta ſua ꝓſternēdo i via. Per veſtimēta ſignificant̄ bona tempalia Gre. Quid aliud ſunt iſta bona tpalia q̃ȝ corpis veſtimēta. Iſta aūt debem⁹ ſternere i via ⁊ paupib⁹ erogare. q̃ dicūt̄ via. q: i h̄ mđo tāq̃ȝ via ꝯculcatur ⁊ nihil reputāt̄. deū ḡ honoramus cū paupib⁹ elyną erogam⁹. Prouer. iij. Honora dñm de tua ſbā i mēbris ſuis. i. paupib⁹. q: ipſe dicit Matt. xxv. Qđ vni ex minimis meis feciſt̄ mihi feciſtis. Prouerb. xiiij. Honorat dñm q̃ miſeret̄ paupi Exēplū. Quidā multū diligēs paupes ipos ſingulis dieb⁹ viſitabat: ⁊ eoꝝ pedes lauabat. Quadā die dū aliqs iuitaſſet et oib⁹ aquā dediſſȝ vidit iuꝫ ſe quēdaȝ paupꝛimū ſtātē. q̃ cū extēderet man⁹ ſuas videbant̄ magna foramia i eis ⁊ ſanguie fluētes. Qđ videns ille obſtupuit dicēs. O q̃ntū dolorē hȝ hō ille i manib⁹. ⁊ cū ꝑteret ſe et quereret aquā: ille diſparuit. ⁊ turbat⁹ eſt ille ⁊ mirabat̄ qs fuiſſȝ Nocte apparuit ei dñs dicēs. Alijs dieb⁹ me i mēbris meis recepiſti. ſed hodie a te pſonalit̄ ſum recept⁹. et q: me i paupib⁹ meis honoraſti ego te i reḡ meo honorabo

Quarto honorauerūt eū laudib⁹ bñdicēdo qñ dixerūt. Bñdict⁹ q̃ vēit i noīe dñi. Vñ et nos debem⁹ deū om̄i tēpe bñdicere ⁊ laudare. Thob. iiij. Oi tpe bñdic deū. Idē. xij. Bñdicite deū celi: ⁊ corā oib⁹ viuentib⁹ confitemini ei. i. laudate eū. q: fecit vobiſcuȝ miſcđiaȝ ſuā. ps. Laudate deū om̄es gētes. ⁊ h̄ ꝑ deuotas orōes. Quantū deo placet vt eū honorem⁹ orōib⁹ noſtris pȝ ꝑ exēplū. Miles q̃dā ꝑdo capt⁹ fuit ab impatore Frederico ⁊ ſuſpēſus. quē cū ꝑteriret q̃dā ali⁹ miles dixit ſeruis ſuis. Pulcer miles fuit ille. At ille clamare cepit. Depōite me adhuc viuo. nolite timere. Cūq̃ȝ veniſſent ad eū: ⁊ q̃ſiuiſſent quō adhuc viuere poſſȝ. Rñdit. q̃uis pctōꝛ fui. tn̄ deū ſingulꝭ dieb⁹ honoraui: ſcē trinitati tria Pr̄ nr̄ cū totidē Aue maria dixi. q̃nq̃ȝ pr̄ nr̄ q̃nq̃ȝ vulnerib⁹ ihū xpi cū totidē aue maria āglo meo vnū pr̄ nr̄ ⁊ vnū aue maria. q̃ten⁹ me n̄ pmitterent mori niſi poſtq̃ȝ corp⁹ xpi ſumerē. vñ mori nō poſſuȝ niſi poſtq̃ȝ ꝯfeſſus fuero et corpus xpi accepero. Vñ rogo ꝓpter deū vt vocetis mihi ſacerdotē qui me cōicet. qđ ⁊ fecerūt. ⁊ cuȝ ꝯfeſſus fuiſſet ⁊ ꝯmunicaſſȝ tradidit deo ſpiritū. Rogemus dñm ⁊c.

Feria tercia poſt Palmaꝝ.
Sermo.lxxij.

Ego q̃ſi agnus manſuet⁹ q̃ portat ad victimã Hiere.xi. Nõ xp̃s ꝯpat ſe agno q̃ imolabat̃ i veteri teſtamẽto ꝑ pctõ ppl'i.q2 ipe ẽ ver⁹ agnus q̃ imolat⁹ ẽ ꝑ pctõ toti⁹ mũdi Un̄ cũ iohes baptiſta vidiſſʒ eũ q̃dã die ambulãtẽ ait ad diſcipl'os ſuos.Ecce agn⁹ dei ecce q̃ tollit pctã mũdi Joh.j.Cũ eĩ holocauſta ꝑ pctis ꝓmi hoĩs i veteri teſtamẽto a p̃rib⁹ dño nõ placerẽt. nec irã dei p̃ris placare poſſent. mib't⁹ nr̄i fili⁹ dei ait p̃ri.ſicꝺʒ Heb.x. Holocauſtomata ꝑ pctis tibi ñ placuerũt: tunc dixi.ecce venio. Glo.ad meip̄m offerẽdũ ꝑ pctis hoĩm. Jnde ẽ ꝙ petitõꝫ ſiue miſſiõꝫ h⁹ agni Jſaias petebat cũ magno deſiderio dicẽs Jſa.xvj.Emitte agnũ dñe dñatorẽ t̃re de petra.nullo em̃ p̄cio redimi poteram⁹ niſi illi⁹ ſanguĩe.vñ.j.Pe.j. Nõ corruptibilib⁹ auro ⁊ argẽto redẽpti eſtꝭ ſʒ p̄cioſo ſanguĩe agni icõtamiati ⁊ imaclati ih̄u xp̄i. Nota ꝙ agn⁹ ille q̃ imolabat̃ i veteri teſtamẽto debebat ẽẽ ſine macula.ſic agn⁹ iſte xp̄s fuit ſine omni macula pcti.j.Pe.ij. Qui pctm̃ ñ fecit:nec inuẽt⁹ ẽ dol⁹ i ore eius Et h̄ nõ ſolũ ꝓteſtabant̃ amici ſui: ſʒ etiã inimici i hora paſſionis ſue.Nã Pilat⁹ ait.Nõ iuenio cãʒ i hoie iſto. Et neqʒ herodes Lu.xxiij.⁊ Judas. Peccaui tradens ſanguinem iuſtuʒ Mat.xxvij.Et ſic pʒ ꝙ agn⁹ iſte fuit ſine macula.Deinde agn⁹ imolãd⁹ ſolebat pelle denudari.ſic agn⁹ iſte denudat⁹ fuit i flagellatõe q̃ñ exuerunt eũ veſtib⁹ ſuis:⁊ nudũ ad colũnaʒ ligabãt.⁊ v̄gis ⁊ flagell'intãtũ ꝑcuſſerũt: ꝙ a planta pedis vſqʒ ad v̄ticẽ capitꝭ nõ erat i eo ſanitas Sciẽdũ aũt ꝙ xp̄s nudat⁹ fuit dupl'r.P̄rio tãqʒ ho q̃ incidit i latrões.Scdo ſic ſe nudãt ſcurriones.De p̄mo ꝺʒ Geñ.xxxvij. ꝙ filij Jacob oderũt frẽꝫ ſuũ Joſeph. nec poterãt ei quicqʒ pacifice loq̃.⁊ inierũt ꝯſiliũ quõ eũ occiderent. Quodã tp̄e dũ miſiſſet eũ p̃r ad frẽs ſuos in campũ:app̄hẽderũt eũ: ⁊ ſpoliauerunt eũ tunica ſua.⁊ vẽdiderũt eũ gẽtilib⁹ ꝑ.xxx.denarijs.⁊ tunicã ei⁹.ſ.ioſeph ſanguie aſp̄ſerũt ⁊ miſerũt patri ac ſi fera eũ occidiſſet.Joſeph idẽ eſt q̃d ſaluator.⁊ ſignificat xp̄m ſaluatorẽ nr̄m.hũc oderũt frẽs.i.iudei.de q̃ꝝ genere nat⁹ fuit.quẽ miſit p̃r celeſtꝭ ad frẽs.i.iudeos vt eos viſitaret. Jpſi ãt app̄hẽderũt eũ ⁊ ſpoliauerũt eũ tunica ſua.i.vita ſua vel corꝑe.⁊ tunicaʒ illã.i.corp⁹ ſanguine aſp̄ſerũt.ſ.i lateris aptiõe.quã tunicã cũ p̃r vidiſſet: ait.Fera peſſima.i.inuidia iudeoꝝ.deuorauit filiũ meũ Joſeph.i.ih̄m.Et q̃ʒ peſſima fera fuit ⁊ q̃nta crudelitas pʒ i eo ꝙ illũ nudauerũt q̃ eos.xl.annis i deſerto veſtierat:ita ꝙ veſtimẽta eoꝝ ⁊ calciamẽta nõ ſunt cõſumpta. Jpſe texit eos nube ꝑ diẽ ꝯ ardorẽ ſol' et ipſi ſuſpẽderũt eũ in ſolẽ.Jpſe texit eos colũna ignis ꝑ noctẽ ꝯ tenebras. ⁊ ipſi velauerũt ſibi oculos ne lucẽ videret. Jpe liberauit eos de ꝑtãte gẽtilium.⁊ ipſi tradiderũt eũ i man⁹ gẽtilium.Un̄ ait Pilat⁹ ad ih̄m.Gẽs tua ⁊ põtifices tui tradiderũt te mihi Jpſe aũt ſpoliauit ꝑpter eos egyptũ co/

mittēs eis cū eos educeret ꝙ peterent
a vicinis ſuis vaſa aurea ⁊ argētea: ⁊
veſtes ꝑcioſas et oꝛnamēta diuerſa q̄
oīa deduxerūt. Et ipſi ecōtra ſpoliaue
rūt eū veſtibꝫ ſuis ⁊ nudū crucifixerūt.
Sicpꝫ quō nudꝰ fuit xp̄s tāq̄ȝ hō q̄
incidit i latrōes. Scdo nudatꝰ fu
it ſic ſolēt denudari ſcurriōes. Iſtud fi
guratū ē. ij. Reg. vj. vbi dr̄. ꝙ cū Da
uid duceret archā dei i ciuitatē hirlm̄.
indutꝰ ē ephot lineo. ⁊ pſallebat corā
archa dn̄i cū muſicis inſtrumēt̄ꝭ. ſ. ci
thara. ⁊ vidit euȝ Michol vxoꝛ ſua
ſalientē añ archā. ⁊ deſpexit eū in coꝛ/
de ſuo Poſtea cū repoſita eſſet archa
ſubſannauit eū dicēs. q̄ȝ glᷓoſus fuit
hodie rex nudatꝰ diſcooperiens ſe qua
ſi vnꝰ d̄ ſcurris. Per dauid interp̄taẜ
xp̄s q̄ nudatꝰ fuit i paſſiōe ſua. p mi/
chol q̄ deriſit eū reputās eū q̄ſi vnū de
ſcurris ſignificaẜ ſynagoga q̄ d̄riſit eū
in paſſione ſua multis modis. ſ. i do/
mo Caphe vbi velauerūt faciē ſuā ⁊
dederūt ei alapas dicētes. Propheti
ſa nob xp̄e q̄s ē q̄ te pcuſſit Luce. xxij
Et i coꝛonatōne q̄n genua ſua flecte/
bant añ eū ⁊ dixerūt. Aue rex iudeo/
rū. ⁊ dabant ei alapas. Mat. xxvij.
Alios ſaluos fecit ſeipm̄ nō pt̄ ſaluū
facere. ⁊ hoc dicebant ei in cruce. ⁊ da
bāt ei bibere acetū felle mixtū p vino
tāq̄ȝ ſcurriōi. Nūq̄ȝ ſcurrio tam vilia
paſſus ē ſic ille dauid. i. xp̄s. qꝛ ſic i ci
thara trahūẜ ⁊ extēdunẜ choꝛde vt ſo
nitū faciāt. ſic mēbꝛa xp̄i ⁊ nerui extē/
ſi fuerunt i cruce. de q̄ cithara dulciſſi
mi ſoni reſonabāt. q̄ ſunt octo v̄ba q̄
xp̄s i cruce loq̄baẜ. Duo loq̄baẜ p bo/
nis. duo p mal'. duo p mūdo. duo p
ſeipo. Pro bonis p̄mꝰ ſonꝰ erat Mu
lier ecce filiꝰ tuus. Scd̄s. ecce mr̄ tua
Soni iſti ſunt dulciſſimi et delectabi
les om̄ibꝫ bonis q̄s dn̄s reputat frēs
ſuos ⁊ filios mr̄is ⁊ dei p̄ris. ⁊ iō here/
ditatē regni cū xp̄o poſſeſſuri ſr̄. Iteȝ
mal' p̄mꝰ ſonꝰ erat. Pr̄ dimitte ill' q̄a
neſciūt q̄d faciūt. Scd̄s ſonꝰ. Amē
dico tibi qꝛ hodie mecū er̄ꝭ i paradiſo.
Iſti ſoni valde dulces ſr̄ pctōꝛibꝫ. qꝛ
filiꝰ dei oꝛat p eis. j. Ioh̄. ij. Si q̄s pec
cauerit aduocatū h̄emꝰ apd̄ p̄reȝ Ie/
ſum xp̄m: ⁊ ip̄e erit ꝓpiciatio p pctīs
nr̄is. Itē dulc̄ꝭ ſonꝰ ē ꝙ latrōi ſero peni
tēti p vno v̄bo oēm culpā dimiſit. ⁊ ſi
ne pena i paradiſuȝ itroduxit. Itē p to/
to mūdo p̄mꝰ ſonꝰ fuit: ſitio. i. ſalutē to
tiꝰ mūdi deſidero. Ber. Quid ſitꝭ dn̄e
q̄d ſitis? Uraȝ inquit ſalutē ſitio. ve/
ſtrū gaudiū. plus aīaꝝ veſtraꝝ q̄ȝ coꝛ
pis mei ſentio cruciatꝰ. Scd̄s ſonus
fuit. Conſummatū ē. ſ. q̄cquid p ſalu
te hūani generꝭ pati debui. Pro ſeipo
p̄mꝰ ſonꝰ fuit. Deꝰ deꝰ meus vt q̄d dere
liquiſti me. Scd̄s. Pr̄ i manꝰ tuas
ꝯmendo ſpm̄ meū. Iſti ſunt ſoni q̄s
verꝰ dauid. i. xp̄s i cithara cātabat. ⁊
michol. i. ſynagoga deridebat euȝ q̄ſi
vnū de ſcurr̄ꝭ. Idcirco imitatoꝛes xp̄i
nō doleant ſi a malis illudanẜ. Ber.
Quātūcūq̄ȝ abiectus fuero Ih̄u xp̄o
abiectioꝛ eſſe nō potero.

Feria quarta poſt Palmarum.
Sermo. lxxiiij.

Poſt biduū
paſca fiet: et filiꝰ hoīs tra
deẜ vt crucifigaẜ. Mat.
xxvj. Uerba ſr̄ ih̄u xp̄i ad diſcipulos
ſuos. In q̄bꝫ v̄bis dn̄s oñdit q̄ttuoꝛ

53

mēbra ſuā mortē aggrauantia. Pri/
mū q: mors ſua fuit ignominioſiſſi/
ma. q: i iudeoꝝ paſca mortē ſuſtinu/
it qn̄ oēs iudei ꝯgregati fuerūt. Vn̄
dicit Poſt biduū paſca fiet. oēs ei iu
dei vbicūqꝫ terraꝝ morabant̄ i feſto
paſce ꝯueniebāt i hierl'm: epulātes et
ꝯuiuātes cū leticia magna paſca pa/
gebāt. ⁊ tū ī tā iocūdo tp̄e. taꝫ ſolēni
feſtiuitate corā tāta m̄ltitudīe pplo'ꝝ
gētiliū. grecoꝝ ⁊ iudeoꝝ q̇ illic ꝯuene
rant tā ignominioſaꝫ mortē ſuſtinu/
it. Maior ꝯtūelia eēt regi terreno vl'
alicui nobili ſi corā multitudīe vilīū
pplo'ꝝ ignominiā ſuſtinereꝫ. q̄ꝫto ma
gis regi celeſti. vt pꝫ i rege Zedechia
quē rex babylonis cepit: ⁊ eū vinctuꝫ
cathēis duxit i babylonē. ⁊ facto ma/
gno ꝯuiuio fecit adduci Zedechiā. ⁊
corā oībꝫ ignominioſe tractauit euꝫ.
de q̄ ignominia ille tantū doluit ꝙ ex
triſticia mortuus fuit vt legit̄ Hiere.
lij. M'lto mag' rex celeſt' ihs xp̄s do/
lore potuit repleri qn̄ corā multitudi
ne tāta ignominioſe tractat⁹ fuit. Ze/
dechias aūt patiebat̄ i terra aliēa. ip̄e
xp̄s i patria ſua. Jlle patiebat̄ ab ini/
mic'. iſte ab amicis ⁊ cognatis ⁊ diſci
pul'. Vn̄ dicit ꝑ ꝓphetā. Amici mei
⁊ ꝓximi mei adūſuꝫ me appropinq̄/
uerūt. Jlle illuſus fuit corā vno rege
⁊ vna vice. iſte illuſus fuit corā mult'
ꝑncipibꝫ ⁊ plibꝫ vicibꝫ. Prio coraꝫ
anna ad quē ꝑmo duxerēt eū. q̇ cū int̄
rogaſſet de doctrina ſua. r̄ndit ei Jhs
Ego palā locut⁹ ſuꝫ vob: ⁊ docui in ſy
nagoga vbi oēs ꝯuenerūt: ⁊ i occulto
locut⁹ ſuꝫ nihil: quid me int̄rogas in
terroga eos q̇ me audierūt? Tūc vn⁹
miſtroꝝ dedit ei alapā di. Sic r̄ndeſ
pōtifici. Et miſit eū annas ligatū ad
Cayphā. Scd̄o illuſus fuit coraꝫ
caypha. vbi ſm̄ Lucā velauerūt faci
em ei⁹. ⁊ ꝑcutiebāt faciē ſuā: ⁊ interro
gauerūt eū dicētes. Propheciſa nob
xp̄e q̇s ē qui te ꝑcuſſit? Matth. xxvj
Tūc expuerūt i faciē ei⁹: et collaphis
eū cedebāt. Aug. Hec aūt paſſus eſt
vſqꝫ mane i domo Cayphe. Et cū fa/
cta eēt dies: ꝯuenerūt ſeniores ⁊ ꝑn/
cipes plebis ⁊ ſacerdotū. ⁊ duxerēt eū ī
ꝯciliū ſuuꝫ dicētes. Si tu es xp̄s dic
nobis palaꝫ. Et ait illis. Si dixero
vobis nō creditis mihi. Lu. xxij. Et
ſurgēs oīs multitudo duxerūt eū ad
pilatū. ⁊ dixit pilat⁹. Quā accuſatōꝫ
fertis ꝯ hoīem hūc. R̄nderūt. Si n̄
eēt hic malefactor nō tradidiſſem⁹ eū
tibi. Lu. xxiij. Ceperūt eū accuſare di
cētes. Hūc inuenim⁹ ſubuertentē gē
tē noſtrā. ꝯmouit em̄ ppl'm a galylea
vſqꝫ huc. Audiēs Pilat⁹ q: galyleus
eſſet ⁊ de ꝑtāte Herodis: miſit euꝫ ad
herodē. Tercio illuſus fuit coram
herode. Herodes viſo eo gauiſus eſt
gaudio magno valde. Erat em̄ mul/
to tēpore cupiēs videre Jeſuꝫ: eo ꝙ au
dierat multa de eo. ⁊ ſperabat aliqd̄ ſi/
gnū ab eo fieri. Jnterrogabat eū m̄l'/
tis ſermonibꝫ. ⁊ ipſe nihil reſpondit.
Spreuit aūt eū herodes cū exercitu
ſuo. i. familia. ⁊ illuſit indutū veſte al
ba tanqꝫ fatuū ⁊ nō ſane mētis: ⁊ remi
ſit eū ad Pilatuꝫ. ⁊ ſic tercio illuſus ē
ab Herode. Quarto illuſus eſt co
rā Pilato a militibꝫ eius. qui poſtqꝫ
flagellatus eſſet ſicut d: Mat. xxvij
ſuſcipiētes Jeſuꝫ in pretoriū ꝯgrega
uerūt ad eū vniuerſaꝫ cohortē. ⁊ exuē
tes eum veſte ſua clamidē coccineam

circūdederūt ei. ⁊ plectētes coronā de ſpinis poſuerūt ſup caput eius ꝑ dia demate: ⁊ arūdinē ī dextera eius ꝑ ſce ptro. et genuflectētes añ eū illudebāt ei dicētes. Aue rex iudeoꝝ. ⁊ expuētes ī faciē ei⁹ acceperunt arūdinē: ⁊ ꝑcutie bāt caput ei⁹ ⁊ dabāt ei alapas Qui to illuſus fuit corā oī ppl'o. Mat. xx vij. Pncipes aūt ſacerdotū illudētes eū cū ſeniorib⁹ ⁊ ſcribis dicebāt. Si rex iſrl' ē deſcendat nūc de cruce. ⁊ credi m⁹ ei. Cōfidit in dño. liberet eū nūc ſi vult. dixit em̄ q₂ fili⁹ dei ſuz. Pretere untes aūt blaſphemabāt eū mouen tes capita ſua ⁊ dicētes. Uach qui de ſtruit tēplū dei ⁊ in triduo reedificat il lud. ſalua temetipm̄ ſi fili⁹ dei es deſcē de de cruce. Sic ḡ patz quō mors xp̄i fuit ignominioſiſſima: eo q̄ ī paſcali tpe qn̄ oēs ꝯuenerāt corā tāta m'titu dine ignominiaz ſuſtinuit. Scdo oſtēdit ī ꝟbis ꝓpoſitꝭ q̄ mors xp̄i fuit amariſſima. Qd̄ ꝑpēdit ex eo q̄ tener rimā carnē habuit ⁊ ꝟgineā tāq̄z de ſo le nat⁹. ſ. de ipa ꝟgine maria. Un̄ ſeq̄t Et fili⁹ hois tradet. i. fili⁹ vni⁹ tenerri me ꝟgis. ⁊ iō tenerrimā carnē habuit Et q̄nto hō eſt tenerior: tāto pena ei⁹ amarior. Aug. Dolor idiciū bone na ture ē. Et ī xp̄o erat optia nat'a. ⁊ iō pe na ei⁹ amariſſima. Et iō bn̄ figurat⁹ ē p Dauid. ij. Re. xxiij. Ipe ē q̄ſi tener rim⁹ ligni ꝟmicul⁹. q₂ ille ꝟmis mol liſſim⁹ ē cū tāgit'. Sz cū tangit aliq̄d i tactu ſuo dur⁹ ē valde. q₂ duriſſimū lignū pforat ⁊ ꝯſumit. Iſta fuerūt in Dauid erga ſbditos ſuos. ⁊ ī pſſuriꝭ ſi ue tribulatōib⁹ ſuis moll' ⁊ mitiſſim⁹ erat. Sz ꝯ hoſtes ſuos ⁊ ī ſolio iudi cij duriſſim⁹ erat. Oia iſta iueniunt' ī xp̄o. ī pſſuriꝭ ⁊ paſſiōib⁹ mitiſſim⁹ erat Hiere. xj. Ego q̄ſi agn⁹ māſuet⁹ q̄ por tat' ad victimā. Cū em̄ ꝑcuteret' nō re ꝑcuſſit. cū malediceret' nō maledixit. Iſa. liij. Quaſi agn⁹ corā tōdēte ſe ob mutuit. Itē mitiſſim⁹ ē erga ſbditos .i. pctōres pniaz agētes. qd̄ pz ī latro ne ſero penitēte. cui ꝑpt' vnū ꝟbū oīa pctā dimiſit dicēs. Hodie mecū eris ī padiſo. Cōtra inimicos aūt. i. pctō res duriſſim⁹ ē. vt pz ī Lucifero. quē ꝑpt' vnū pctm̄ et'nalr' dānauit. Et in Adā quē ꝑpt' vnā iobediētiā de padi ſo eiecit. ⁊ ī multꝭ aliis. Quōdā ſic au ſter⁹ fuit: ſz poſtq̄z hūanitatē aſſūpſit mitior fact⁹ ē. ſz ī ſolio iudicij iteꝝ du riſſim⁹ erit. intātū q̄ ſi oēs ſcti ſangui neas lacrimas fūdere poſſent ꝓ vno pctōre nō poſſent euz demollire. Tūc em̄ oſtendet vulnera ſua. i. cicatrices. crucē ⁊ clauos ⁊ lanceā. Aug. Dn̄s iō cicatrices ſuauit. Req̄re in ſer. Uide būt filiū hois. Zacha. xij. Tūc aſpi ciēt ī quē ꝯfixerūt. ⁊ plāget ſup ſe plā ctū q̄ſi ſup vnigenitū. Criſ. Plangēt ſe iudei. Req̄re ī ſmone p̄dicto. Sic pz q̄z dur⁹ erit ille ligni ꝟmicul⁹ ī iudi cio qn̄ tāgit. q̄ ī paſſiōe ſua qn̄ tange bat' tenerrim⁹ fuit. ⁊ iō mors ei⁹ amą riſſima. Tercio oñdit' ī ꝟbis ꝓpo ſitꝭ q̄ mors xp̄i fuit turpiſſima. Un̄ ſequit'. tradet' vt crucifigat'. q₂ turpiſſi mū gen⁹ mortꝭ fuit crux. q₂ ſuppliciū latronū. ⁊ maledict⁹ diceb at' oīs q̄ pe pēdit ī ligno. Un̄ dicebāt iudei ī ꝯci lio ſuo Sap. ij. Morte turpiſſima ꝯdēnem⁹ eū. Bre. Ad h̄ vnigenit⁹ dei fili⁹ formaz nr̄e ifirmitatꝭ ſuſcepit. ad h̄ iuiſibil' n̄ ſolū viſibil' ſz etiā deſpect⁹ apparuit. ad h̄ ꝯtumeliaz: ludibria:

illuſionū opprobria. paſſionū tormē ta tolerauit. vt ſupbū nō eē hoiem do ceret humil' deus. Orig. Xpus multa ſuſtinuit: ne pauca mihi ſufficerent. amara ne amara me fugerēt. volūta/ ria ne volūtas mihi deſit. vtilit' vt vti litas mihi aſſit. Rogemus ꝛc.

In cena dñi. Sermo. lxxiiij.

a Accepit Je/ ſus panē ꝛ bñdixit: fregit ꝛ dedit diſcipul' ſuis dicens Accipite ꝛ comedite. hoc ē corp9 meū Matt. xxvj. Hodie frēs chariſſimi ſumm9 ſacerdos Jeſus xp̄s pmā miſ ſam celebrauit. ꝛ in poſteꝝ p totaz ec cleſiā fieri ordinauit. Vñ de expoſitio ne miſſe breuiter audiam9. Miſſa a diuerſis diūſimode exponit. a subli/ mib9 ſublimiter. a ſubtilib9 ſubtilit. a ſimplicib9 ſimpliciter exponi poteſt Quātū ad pñtē expoſitionē officiuz miſſe ſignificat filij dei incarnatōem. Solēt aūt pferri i miſſa qdā ſonora voce. ſ. cātus. orōes. epl'a. euāgeliū et ſilia. ꝛ iſta vt frequēti9 ſignificat quā/ dā leticiā. Quedā ſubmiſſa voce pfe rūt. vt ſecreta canō. ſilētiū ꝛ ſilia. ꝛ iſta vt freqnti9 ſignificāt qndā triſticiam Primo introit9 miſſe fit voce ſonora qd̄ ſignificat deſideriū antiqꝝ patrū: q cū gaudio magno deſiderabant filij dei incarnatōz. Vñ Ber. Ardore ē deſi derij patꝝ ſuſpirantiū i carne xp̄i pñ tiā freqnter cogitans ꝯpūgor. ꝛ i me ipo vix cōtineo lacrimas. Jta pudet me tp̄is mēſurabiliū tēpoꝝ horis cui nāqꝫ ingerat tantū gaudiū hui9 gra/ tie exhibitō qntū antiquis intulit ſo la pmiſſio. Aug. Sciebāt antiq xp̄z ventuꝝ eē. ꝛ oēs q cupiebant dicebant O ſi h̄ inueniet me illa natiuitas. o ſi qd̄ credo i ſcp̄tur videam ocul' meis. Jſa. lxiiij. Utinā dirūpet celos ꝛ deſcē deret. Exo. iiij. Moyſes ait. Mitte dñe quē miſſur9 es. Dauid. Dñe icli na celos tuos ꝛ deſcēde. Simeō. Pu tas videbo. putas durabo qñ veniet. Sz iſte introit9 duplicat. qꝛ duo erāt loca i qb9 pꝛes aduētū xp̄i expectabāt ſcꝫ i lymbo ꝛ i mundo. Poſt h̄ ſequit voce ſonora kyrie eleyſon nouē vicib9 p qd̄ ſignificat deſideriū nouē ordinū angeloꝝ. Credunt aliq cecidiſſe q de/ ſiderabant incarnatiōz dñi: vt p hoc eoꝝ ruina reſtauraret. Nā de qlibet or dine vicꝫ nouem ordinū angeloꝝ cre dūt aliq cecidiſſe. Poſt hec ſeqt voce ſonora. Glia i excelſis deo. qd̄ angeli legunt pmo cantaſſe i natiuitate dñi. Vñ p illū cantū ſignat natiuitas xp̄i Canticū illd̄ pmo ſoli epi cantabant Sz Simach9 papa aduētēs q ſacer/ dos ē angel9 dñi. iſtituit q qlibꝫ ſacer dos illū angelicū cātū cātare poſſꝫ vl' pt. ſꝫ angeli ñ cantabāt niſi tm̄ Glia i excelſis deo ꝛ i terra pax homib9 bone volūtat. ꝛ qd̄ ſeqt addidit ſcūs Hila ri9 de iuſſu Thelaſpheri pape. Poſtea vtit ſacerdos faciē ſuā ad ppl'm voce ſonora dicens. Dñs vobiſcū. p qd̄ ſi gnificat q i natiuitate ſua oñdit mū/ do faciē iocūdā quā pꝛes diu deſide/ rauerant. Moyſes dixerat Exo. xxx/ iij. Dñe ſi iueni graꝫ i ocul' tuis oñde mihi facie tuā ꝛc. Scti i lymbo. De9 miſeat nři et bñdicat nos de9. Peſter xv. Ualde mirabil' es dñe ꝛ facies tua plena ē graꝝ. Ecce quō deſiderabant

illam faciē bn̄dictā3. Tandē miſcḋia
mot⁹ venit i mūdū ⁊ oñdit faciē. ⁊ iō
ſacerdos oñdit faciē ſuam ad pplm.
Poſtea ſequunt̄ orōnes. ꝑ qḋ ſignifi
cat̄ ꝙ in epiphania a magis fuit ado
ratus Mat. ij. Deinde ſequit̄ epl'a.
ꝑ qḋ ſignificat̄ p̄dicatio Johis bapti
ſte q̄ p̄cedebat xp̄m ſicut epl'a euange
liū. Ita ipſe p̄nūciauit aduētū dn̄i in
mūdo ⁊ i lymbo. Et ex h̄ factū ē gau/
diū magnū patrib⁹ in lymbo. ſctis in
mūdo: ⁊ angel'i celo. ⁊ ꝓpter h̄ triplex
gaudiū ſtatim ſequit̄ triplex cant⁹. ſ.
ḡduale. qḋ ſignat gaudiū patꝝ i lym
bo. Alleluia qḋ ſignificat gaudiū an/
geloꝝ in celo. Seq̄ntia q̄ ſiḡt gaudi/
um ſctōꝝ i mūdo. Poſtea ſequit̄ euā
geliū qḋ ſiḡt p̄dicatōem xp̄i. tūc ob re
uerentiā3 illoꝝ ſctōꝝ verboꝝ ſtam⁹ et
capita nudam⁹. ſ3 legit̄ euangeliū ꝯ/
ſus aq̄lonē: ꝑ aq̄lonē ſolet diabol⁹ deſi
gnari. Nā ꝑ p̄dicatōz euangelij dia/
bolū ſupam⁹. et iō tūc ſctē cruc̄ ſigno
ꝯ diabolū nos munim⁹. Poſtea ſeq̄t̄
Credo: qḋ ſignificat p̄dicatōe3 apl'o
rū: qui fidē xp̄ianā3 ꝑ mundū p̄dica/
bāt. nā dn̄s miſit eos binos ⁊ binos
ad p̄dicādū. poſtea iteꝝ ſacerdos ver
tit faciē ſuā ad pplm. ꝑ qḋ ſignificat̄
ꝙ xp̄s i die palmaꝝ ꝯtit faciē ſuā3 vt
iret i hierl'm ſuſtinere mortē ꝑ nobis
Tūc ſequit̄ canticū laudis. ſ. offerto/
riū. ꝑ qḋ ſignificat̄ ꝙ cū laude ⁊ canti
cis. floꝛib⁹ ⁊ palmis receperūt eū. tūc
ſolēt hoīes offerre quilibet ſm̄ ſuum
poſſe. ꝑ qḋ ſignificat̄ ꝙ cū dn̄s tēplū
intraſſet vidit diuites mlta offerre. ⁊
q̄dā paupcula obtulit duo minuta.
⁊ dixit dn̄s ꝙ pl⁹ oīb⁹ obtuliſſ3. Po/
ſtea fit q̄ddā ſilentiū. ꝑ qḋ ſignificat̄
ꝙ poſtq̄3 intrauit i hierl'm i die palma
rū ⁊ ſic honoꝛat⁹ eēt. inierūt ꝯſiliū iu/
dei ſecreto ſilētio quō eū moꝛti trade
rēt. Judas ſecreto ꝯſiliat⁹ ē cum eis. ⁊
infra illud ſilētiū ꝯtit ſe ſacerdos ſub
miſſa voce dicēs. Oꝛate ꝑ me. q̄ſi tri
ſtis ſit. qḋ ſignificat triſticiā xp̄i quā
habuit appꝛopinq̄nte paſſiōe. q2 tri
ſtis erat aīa ſua vſq3 ad moꝛtē. Po
ſtea icipit ſolēnit̄ cātare p̄fatōz. ⁊ lōgi
us ⁊ ſolēni⁹ cantat q3 in tota miſſa vn
q̄3. ꝑ qḋ ſignificat̄ ille lōgus ⁊ dulciſſi
m⁹ ſmo quē i cena fecit. Lic3 ei antea
dulcit̄ p̄dicauerat. tn̄ nūq̄3 ita lōgū ⁊
dulcē ſmonē feciſſe legit̄. Quē ſmonē
ſcp̄ſit ſol⁹ Johēs. ⁊ ſolet legi i manda
to. Poſtea choꝛ⁹ cantat ſolēnit̄ ſcūs.
qḋ ſignificat leticiā apl'oꝝ quā3 habe
bant ex leticia illi⁹ ſermōis et cōionis
coꝛpis xp̄i qḋ ibi ꝑceperūt. vl' leticiā3
angeloꝛū. Deinde incliat ſe ſacerdos
an̄ altare ⁊ oꝛat ſb miſſa voce. ꝑ qḋ ſi/
gnificat̄ orō xp̄i in mōte oliueti qn̄ ſu
dauit ſanguinē ⁊ dixit. Pr̄ ſi fieri pōt
tranſeat a me calix iſte. verūtn̄ nō ſic
ego volo ſed ſicut tu. Tūc erigit ſe ſa/
cerdos ⁊ facit tres cruces. ꝑ qḋ ſignifi
cat̄ ꝙ ter oꝛauit ſic. ⁊ tūc fit ſilētiū ꝑ to
tū choꝝ. ꝑ qḋ ſignificat̄ fuga apl'oꝛū.
q̄ relicto eo oēs fugierūt. nec audebāt
loq̄. Quicq̄d loquit̄ ſacerdos i illo ſi/
lētio h̄ fit ſb miſſa voce. et aliqn̄ oīno
tacet. ꝑ qḋ ſignificat̄ ꝙ xp̄s i paſſione
interrogantib⁹ ſubmiſſa voce humi
liter r̄ndit. ⁊ aliqn̄ oīno tacuit ⁊ nihil
r̄ndit. An̄ eleuatiōe3 coꝛpis xp̄i facit
ſacerdos ſex cruces. ꝑ qḋ ſignificat̄ ꝙ
anteq̄3 chꝛiſtus fuit in cruce leuatus:
ſex vicib⁹ iudici fuit p̄ntatus. Prio
Anne ⁊ ibi collaphizatus. Secūdo

Cayphe ⁊ ibi ꝯſput⁹ ⁊ velat⁹. Tercio pilato: ⁊ ibi falſe accuſat⁹ Quarto herodi. ⁊ ibi alba veſte illuſus ē. Quito pilato reduct⁹ ē ⁊ ibi flagellat⁹. corōatus ⁊ illuſus. Sexto ī loco iudicij iterū pilato pn̄tat⁹ fuit. ibi adiudicatuſ morti. Poſtea ei eleuat̄ corp⁹ xp̄i. qđ ſignificat crucifixionē. Deinde calix. qđ ſignificat ſanguis xp̄i ī cruce effuſionē. Deinde a depoſitōe calic̄ vſqȝ ad nob̄ fiūt octo cruces. p̱ qđ ſignificant̄ octo ỽba ī cruce. Primū. Pr̄ dimitte ill̄. Scđm. amē dico tibi. Terciuȝ. mulier ecce fili⁹ tu⁹. Quartū. ecce mr̄ tua. Quintū hely. Sextū. ſitio. Septimū. ꝯſummatū ē. Octauū. in manus tuas. Tūc dic̄ aliqntulū alte. nobis. qđ ſignificat ꝙ xp̄s maḡ voce expirauit. poſtea fit p̱uū ſilentiū. qđ ſignificat tp̄s q̄ xp̄s iacuit in ſepulcro. Tūc leuat ſacerdos corp⁹ xp̄i đ corpali. qđ ſignificat reſurrectōȝ xp̄i. ⁊ facit cū eo q̇nqȝ cruces. qđ ſignificat ꝙ q̇nqȝ vicib⁹ ip̄o die reſurrectōis appuit. Poſt h̄ ſeq̄t̄ alta voce pr̄ nr̄. qđ ſignificat gaudiū btē Marie ỽgis ⁊ diſcipuloꝝ de reſurrectōe xp̄i. Poſt h̄ cantat ſacerdoſ. Pax dn̄i. qđ ſignat ꝙ reſurgēs xp̄s pacē diſcipulis nūciauit. Q, aūt hoſtia frāgit̄ ī tres ptes. ſignificat ꝙ xp̄i paſſio p̱fuit triplici pplo. ſcȝ pr̄ib⁹ ī lymbo. ſcis ī mūdo: ⁊ angel̄ ī celo. Inde cātat̄ cāticū leticie. Agn⁹ dei. qđ ter cātat̄ pp̄t̄ triplex gaudiū p̄dicti triplic̄ ppl̄i. Poſtea ſumit ſacerdos ſacrm̄ ī p̱ſona toti⁹ eccl̄ie In p̄mitiua eccl̄a oēs fideles ſingul̄ dieb⁹ cōmunicabant. poſtea cōmunicabant dominicis dieb⁹ tm̄. poſtea ſtatutuȝ eſt ꝙ ſol⁹ ſacerdos ſumit ī p̱ſona oīm.

Poſtea ſeq̄t̄ cōio. qđ ſignificat grarū actōeȝ p̱ tāto bn̄ficio. Tūc ỽtit ſe ſacerdos. qđ ſignificat vltimā appariti onē ieſu qn̄ oñdit faciē ſuā diſcipul̄. ⁊ corā oīb⁹ eis ī celū ē eleuat⁹. poſtea ỽtēs ſe dicit orōēs. qđ ſignificat ꝙ xp̄s aſcēdit ī celū. ⁊ orat p̱ nob̄ apđ prēm tanqȝ aduocatus. Ultio ỽtit ſe ſacerdos ad ppl̄m dās bn̄dictōȝ. p̱ qđ ſignificat̄ vltim⁹ aduētus xp̄i qn̄ oſtendet faciē ſuā electis cū bn̄dictōe dicēs Uenite bn̄dicti ⁊c̄.

In die paſceues. Sermo. lxxv.

Uos oēs o q̇ trāſit̄ȝ p̱ viā attēdite ⁊ videte ſi ē dolor ſic̄ dolor me⁹ Treñ. j. Uerba p̱poſita ſunt ſcp̄ta in libro lamētationū quē Hieremiaſ cōſcp̄ſit. In q̇b⁹ ỽbis dn̄s ꝯq̄rit̄ lamentabilit̄ dolorē ſuū amariſſimū quē p̱pter nos hodie ſuſtinuit. Prīo inuitat nos ad ſui ꝯpaſſiōȝ dicēs. O vos oēs q̇ trāſitis p̱ viā attēdite ⁊ videte Scđo oñdit doloris ſui nullā eſſe cōpatōȝ. cū ſb̄dit. videte ſi ē dolor ſic̄ dolor me⁹. q. d. Nūqȝ fuit dolor tā amarus ⁊ tā miſerabil̄. Et h̄ pȝ ex ſex articul̄. Prīo qꝛ tradit⁹ fuit ī mortē a p̱prio prē a q̄ p̱ceſſit. ⁊ h̄ fuit mir̄abile Scđo tradit⁹ fuit ī mortē a ſp̄ū ſcō q̄ ab ip̄o ſic̄ a prē p̱cedit. ⁊ h̄ fuit miſerabili⁹. Tercio tradit⁹ fuit in mortē a ſemetip̄o. ⁊ hoc fuit miſerabiliſſimuȝ. Quarto qꝛ tradit⁹ fuit ī mortē a diſcipul̄ ſuis. ⁊ h̄ etiā miſerabile. Quinto qꝛ tradit⁹ fuit ī mortē a cognat̄ȝ ⁊ conſanguineis ſuis. ⁊ h̄ fuit miſerabilius Sexto qꝛ tradit⁹ fuit ī morteȝ a p̱p̄a

mr̄e q̄ eū genuerat. ⁊ h̄ fuit miſerabi/
liſſimū. O ia iſta p̄figurata erāt in ve
teri teſtamēto: vt patebit in ꝓceſſu ſer.
mōis. Primo dico ꝙ mors xp̄i fuit
miſerabil. qꝛ tradit⁹ fuit in mortē a ꝓ
prio prē ſuo a q̄ genit⁹ ē. Roma. viij.
Propō filio ſuo n̄ pepcit de⁹: ſ ꝓ nob
oib tradidit illū. Glo. i mortē. Et h̄
ē qd̄ xp̄s dic ꝑ pphā Job. xvj. Ma
nib ipioꝝ tradidit me. Glo. pr̄ me⁹
celeſt. ⁊ h̄ fuit mirabile ꝙ tradidit eū
poti⁹ i manib ipioꝝ q̄ꝫ bonoꝝ. qꝛ ipi
ipie eū tractabant. Vn̄ dixit pr̄ filio
cū mitteret eū i mūdū Ecci. ij. O m̄e
qd̄ tibi applicitū fuerit accipe: ⁊ i dolo
re ſuſtine. ⁊ i hūilitate tua patiam ha
be. Xp̄s aūt obediuit huic pcepto pa/
tris vſqꝫ ad mortē. Vn̄ Phil. ij. Xp̄s
fact⁹ ē ꝓ nob obediēs vſqꝫ ad mortez:
mortē aūt cruc. Ber. Memētote āt
frēs: xp̄s ne ꝑderet obedientiā ꝑdidit
vitā. Hic ē qd̄ xp̄s dixit Petro Joh.
xviij. Mitte gladiū tuū i vaginā. ca
licē quē dedit mihi pr̄ nō vis vt bibā
illū: q. d. Optet me ſuſtinere mortez
quā dedit mihi pr̄ me⁹. Ex q̄ ptꝫ ꝙ pr̄
tradidit i mortē ꝓpriū filiū. Quare
⁊ q̄ fuit cā: certe ꝓpt̄ pctā nr̄a nō ꝓpt̄
ſua. Vn̄ apl's Ro. viij. Pro nob oi/
bus tradidit illū. i. ꝓ pctis nr̄is Et h̄
ē qd̄ pr̄ de filio dic̄ Jſa. liij. Propt̄ ſce
lus ppl'i mei ꝑcuſſi illū. O de⁹ pr̄ q̄ꝫtū
ꝑcuſſiſti filiū tuū dilectū cū a planta
pedis vſqꝫ ad v̄ticē capit nō erat i eo
ſanitas. O q̄ntū pr̄ ꝑcuſſit filiū ſuūz
cuꝫ ipē i cruce p̄ magno dolore clama/
uit. De⁹ de⁹ me⁹ vt q̄d me dereliquiſti.
Jſtā ꝑcuſſiōꝫ ꝓponit nob fili⁹ dei ih̄s
xp̄s dicēs Job. xix. Miſeremi mei mi
ſeremi mei ſaltē vos amici mei. qꝛ ma
nus dn̄i tetigit me. O q̄ꝫ grauis fuit
iſte tact⁹ de q̄ vitā finiuit. Jſtud figu/
ratū ē. iiij. Reg. iij. vbi dr̄. ꝙ cū obſeſ/
ſa eēt q̄dā ciuitas i t̄ra moab. rex mo
ab timēs multū nullū ſciēs redēpto/
rē: neceſſitate ꝯpulſus obtulit primo
genitū ſuum ſup muꝝ i holocauſtuꝫ
dn̄o vt eū dn̄s libarꝫ. Quo facto ho
ſtes ſtati receſſerūt: ⁊ libata ē ciuitas.
Per ciuitatē iſtā ſignificat̄ mūd⁹ qui
obſeſſus erat ab hoſtib. i. demonib
pl⁹ q̄ꝫ q̄nqꝫ milib annoꝝ: ⁊ nullū po/
tuit h̄re libatorē. Tādē rex celeſt ob
tulit filiū ſuū vnigēitū i ara cruc. ⁊ ſic
libati ſum⁹ a ptāte iīmicoꝝ nr̄oꝝ Jo.
iij. Sic de⁹ dilexit mūdū vt filiū ſuūz
vnigenitū daret: vt oēs q̄ credūt i ip/
ſuꝫ nō peāt ſ habeāt vitā et̄nā. Gre.
O ieſtimabil dilectio charitat vt ſer/
uū r̄dimeres filiū tradidiſti Scd̄o
ſpūſſcūs tradidit xp̄m i mortē q̄n cō/
ſiliū dedit iudeis ꝙ xp̄m occiderent ꝑ
os cayphe. Joh. xj. Vos neſcit q̄cqꝫ
nec cogitat: q̄d. ſ. expediat. qꝛ expedit
vob vt vn⁹ moriat̄ hō ꝓ ppl'o: ⁊ nō to
ta gēs peat. Hoc aūt a ſemetipō n̄ di
xit cayphas. Chriſ. O re ſuo vſus eſt
ſpūſſcūs. Ab illo ḡ die cogitauert̄ eū
iterficere. Ex q̄ ptꝫ ꝙ ſpūſſctūs ꝯſiliū
dādo tradidit eū i mortē ꝓ ſalute ge/
ner hūani. Jſtd̄ figuratū fuit. ij. Re.
xvij. vbi dr̄. ꝙ q̄dā mal⁹ ꝯſiliari⁹ noīe
Achitofel ꝯſilio ſuo h̄ effecit ꝙ dauid
expulſus fuit de ciuitate ſua et regno.
Et erat q̄dā bon⁹ ꝯſiliari⁹ noīe Chuſi
q̄ dedit bonū ꝯſiliū ꝯ̄ illd̄ ⁊ diſſipauit
malū ꝯſiliū. Et factū ē de ꝯſilio ſuo ꝙ
Abſalō pulcerrim⁹ ſuſpēſus ē i arborē
⁊ occiſus. Et p⁹ mortē abſalonis Da
uid rediit i ciuitatē et regnū ſuū. Per

56

malũ ꝯſiliariũ ītelligit̃ diabolꝰ: q̊ ma
lo ꝯſilio ſuo effecit h̄ ꝙ hõ eiectꝰ ē d̃ pa
diſo ⁊ de regno celoꝝ ad qd̃ creatꝰ erat
Per bonũ ꝯſiliariũ ītelligit̃ ſpũſſcũs
cuiꝰ ꝯſilio factũ eſt ꝙ Abſalõ pulcerri
mꝰ.i.xp̃s ſpecioſus forma p̄ filijs ho/
minũ ſuſpenſus ē ī arborē crucis ⁊ occi
ſus ē.⁊ poſt mortē huiꝰ hõ redijt in ci
uitatē ⁊ in regnũ ſuũ. Tercio xp̃us
tradidit ſemetip̃m in mortē ꝓ nr̃a ſa
lute.ad Eph̄.v. Xp̃s dilexit nos ⁊ tra
didit ſemetip̃m ꝓ nobis ī mortē ꝓ ſa
lute nr̃a. Hiere.xij. Dedi dilectā ani
mā meā.i.vitā ī manus inimicoꝝ eiꝰ
Uñ iuit obuiā inimicis ſuis di. Quē
q̄ritis? Rñderũt. Ihm nazarenuz.⁊
ait. Ego ſuz. Si g̊ me q̄ritis ſinite hoſ
abire. Ecce quõ ꝓ ſalute nr̃a tradidit
ſemetip̃m in mortē. Iſtud figuratũ ē
ī Iona.q̊ cũ eēt ī mari ⁊ nauis pꝑidita
ret: ait ad eos q̊ ſecũ erãt.tollite me et
mittite me ī mare ⁊ ceſſabit tēpeſtas.⁊
ꝓiecto eo ī mare oēs alij libati ſũt Sic
xp̃s dedit ſemetip̃m ī mortez vt nos a
morte libaret.qd̃ fuit maximũ ſignũ
charitatis. Ioh̄.xv. Maiorē hac dile
ctionē nemo hab; vt aīam ſuā ponat
q̊s ꝓ amicis ſuis. Ber. O bone Ieſu
tu maiorē charitatē habuiſti.q2 non
ꝓ amicis ſed ꝓ tuis inimicis aīaz tu
am poſuiſti. Eccli.xxix. Grãz fideiuſ
ſoris tui ne obliuiſcaris.dedit em̃ ꝓ te
aīam ſuã Quarto traditꝰ fuit ī mor
tē a diſcipulis q̊bꝫ oēm iuſticiã ⁊ amici
ciã exhibuerat.quoꝝ vnꝰ eoꝝ vēdidit
eũ.ſ. iudas.aliꝰ eũ negauit.ſ.petrꝰ.ter
ciꝰ relicto ſindõe nudꝰ ab eo aufugit.ſ.
iohēs.⁊ oĩs alij diſcipli relicto eo fu
gierũt q̊ añ ꝓmiſerãt ſe cũ eo moritũros.
Qd̃ ꝯq̄rit̃ Iob.xix.dicēs. Frēs meos
lõge fecit a me:⁊ noti mei q̄ſi alieni re
ceſſerũt a me. Frēs ſuos reputat dñs
diſcipulos ſuos.attñ ipſi reliq̄rũt eũ
⁊ tradiderũt eũ ī manꝰ īimici. Iſtd̃ fi
guratũ fuit ī Ioſeph: quē frēs ſui vēdi
derũt gētibꝫ de ꝯſilio vniꝰ eoꝝ noīe iu
das. Ioſeph interp̄retat̃ ſaluator.⁊ ſi
gnificat xp̃m ſaluatorē totiꝰ mũdi Iſte
vēditꝰ fuit ab vno frē ſuo diſcipuloꝝ
Iuda.⁊ traditꝰ ī manibꝫ inimicoruz
ſuoꝝ ⁊ ī mortē. Et h̄ factũ fuit in falſi
tate ꝑ oſculũ pacis. Legit̃.ij. Reg.xx
ꝙ Ioab amaſon ꝑ oſculũ doloſe inter/
fecit ſic.vna manu tenēs mentũ qua/
ſi oſculãs eũ.⁊ dixit. ſalue frater mi.⁊
alia manu īterfecit eũ. Sic iudas ac
ceſſit ad eũ dicēs. Aue rabbi: ⁊ oſcla/
tus ē eũ.⁊ ꝑ oſculũ tradidit eũ ī mor/
tē.q2 dixit iudeis. Quēcũq3 oſculatꝰ
fuero ipe ē tenete eũ.⁊ ait ih̄s ad iudã
Amice ad q̊d veniſti.oſculo tradis fi/
liuz hoīs? Attēdite g̊ filij chariſſimi
q3 miſerabile erat ꝙ a diſcipulis ſuis tra/
ditꝰ.negatꝰ ⁊ derelictꝰ fuerat.⁊ videte
ſi ē dolor ſic̄ dolor eiꝰ Hiero.dic̄ ꝙ xp̃s
magis doluit ꝙ Iudas deſꝑauit et ve
niã nõ petijt q3 de h̄ ꝙ vendiderat eũ.

Quito traditus fuit a cognatis ⁊ cõ
ſanguineis ſuis.i.a gēte iudeoꝝ de q̊/
rũ genere natꝰ fuit.q̊ tradiderũt eũ gen
tilibꝫ.ſ.pilato ⁊ herodi. Uñ ait pila/
tus ad ih̄m Ioh̄.xviij. Gēs tua ⁊ põ
tifices tradiderũt te mihi q̊d feciſti?
Lu.xxiij. Pilatꝰ ꝯuocatis ꝑncipibꝫ ſa
cerdotũ ⁊ magratibꝫ ⁊ plebe dixit. Ob
tuliſtis mihi hoīez q̄ſi auũtentē ppl'm
ecce eũ corã vobis interrogãs nullã cãz
inuenio ī hoīe iſto. Ioh̄.xviij. Rñde
rũt iudei. Si nõ eēt h̄ malefactor nõ
tradidiſſemꝰ eũ tibi. Ex q̊ pꝫ quõ cõ

ſanguinei eius tradiderũt eũ i mortẽ
Iſtud figuratũ ẽ Judic.xv.i ſamſone
ad quẽ venerũt cognati ⁊ ꝯſanguinei
ſui dicẽtes. Uenim⁹ vt ligem⁹ te ⁊ tra
damus i man⁹ philiſtijm. ⁊ ecce ſam
ſon ꝑmiſit ſe ligari. et ab eis trahi ad
inimicos ſuos. Per ſamſonẽ fortiſſi/
mũ ſignificaꝰ xp̄s q̄ adeo fortꝫ fuit ꝙ
vno ꝟbo oẽs inimicos ſuos ꝓſtrauit.
Cũ em̄ venirent cũ mag̃ turba: cũ fu
ſtib⁊ ⁊ gladijs vt eum caperẽt: ꝓceſſit
eis obuiã dicẽs. Quẽ q̃ritꝭ? Cũq3 di/
xiſſent. Jh̄m nazarenũ. Et r̄ndit. ego
ſu3. audito h̄ ꝟbo abiert retrorſu3 ⁊ ce
ciderũt i terrã. Ex q̃ p3 eius fortitudo.
Samſon ꝓſtrauit mille viros mãdi
bula aſini. xp̄s proſtrauit mlta milia
vnico ꝟbo. Jn h̄ appet ꝙ bñ ſe defen/
diſſ3 ſi voluiſſ3: ſ3 noluit. imo ꝑmiſit
ſe volũtarie capi tãq3 ſamſon: ⁊ i ma/
nus inimicoꝝ tradi. Sexto tradi
tus ẽ i mortẽ a matre ſua q̃ eũ genuit
ad h̄ vt mortẽ ꝓ genere hũano ſuſtie/
ret. Uñ dic dñs ꝑ pphã Hiere. xv.
ad mr̄ẽ. Ue mihi mr̄ mea vt q̄d ge/
nuiſti me. i vniũſa t̃ra oẽs ꝯdicũt mi
hi Jtẽ dolorẽ habuit xp̄s ex pte mr̄is
cũ videret eã turbatiſſimã iux̄ crucẽ.
Joh. xix. Stabat iuxta crucẽ maria
mr̄ ih̄u. ⁊ iõ eã bñ videre potuit. et ea
viſa maiorẽ dolorẽ ſuſtinuit. Ber. O
bone ieſu q̃3 g̃uiter foderꝭ extra. ſ3 mul
to g̃ui⁹ foderꝭ itra ex paſſiõe mr̄is tue
tecũ oĩa pticipantꝭ. Et ſic duplicẽ ha
buit dolorẽ. ſ. ex pte ſui ⁊ ex pte matrꝭ.
Uñ dicit ꝑ Hiere. xx. De vulua egreſ
ſus ſu3 vt viderẽ laborẽ ⁊ dolorẽ mr̄is
mee. De dolore mr̄is dicit Aug. Illa
pia mr̄ ꝯmota dolore vlulãs: pectora
delicata ꝯtũdẽs. ita oĩa mẽbra ſua fa/
tigauerat vt ſenſu deficiens vix ꝑueni
re potuit ad xp̄i funus. Cũ g̃ hũc dolo
rẽ mr̄is videret. quẽ plãgẽdo. tũdẽdo
lacrimãdo vlulãdo faciebat: ſpãlẽ do
lorẽ cordis ſui ꝯpatiendo ſuſtinebat
Ber. Nec ligua loq̃ n᷑ mẽs cogitare
valebit q̃nto dolore int⁹ tenebaꝰ ania
marie cũ iux̄ crucẽ ſtaret ⁊ eũ patientẽ
videret. Attñ ip̄a maluit filiũ crucifi
gi q̃3 gen⁹ hũanũ nõ libari. Prouer.
xxx. Per tria moueꝰ terra ⁊ q̃rtũ ſuſti
nere nõ p̄t Per terrã ſignificaꝰ maria
q̃ ſicut terra portat nos ne cadam⁹ i
abyſſu3. ſic maria portat nos ꝑ gr̃a3
ſuã ne cadam⁹ i infernũ. ⁊ ſic t̃ra ꝓfert
nob fructũ bonũ vñ viuim⁹ i h̄ mõdo
ſic maria portat nob fructũ ventrꝭ ſui
vñ viuem⁹ eꝰnalr̄ i celo. Terra iſta. i.
maria moueꝰ. i. tremet ꝑpꝰ tria. ſic in
maria fuerũt tria. i. tres paſſiões q̃ g̃
uiꝰ ſuſtinere potuit. Primũ ẽ amariſ
ſim⁹ dolor quẽ habuit fili⁹ ſu⁹ i flagel/
latõe q̃ñ nud⁹ ligatus fuit ad colũnã
⁊ intãtũ ꝟgis ⁊ flagellꝰ ceſus ꝙ a plan
ta pedis vſq3 ad ꝟticẽ nõ erat i eo ſani
tas. Scd̃s dolor fuit amariſſim⁹ quẽ
ſuſtinuit i filij ſui coronatõe q̃ñ indu
tus veſte purpurea ⁊ coccinea ipoſue
rũt capiti ſuo coronã de ſpinis ꝓ dia/
demate: ⁊ arũdinẽ i manu ꝓ ſceptro.
⁊ arundine pcutiẽtes caput eius illu
debãt eu3: ⁊ flectẽtes corã eo genua ⁊
dicẽtes. Aue rex iudeoꝝ. Iſtõ g̃uiter
maria ſuſtinuit. Terci⁹ fuit amariſſi/
mus dolor quẽ ſuſtinuit fili⁹ eius dile
ctus i crucifixiõe. q̃ñ man⁹ ei⁹ ⁊ pedes
clauis ferreis pforabãt ⁊ intantũ oĩa
mẽbra eius i ligno crucꝭ extẽdebãt ꝙ
oĩa oſſa eius nũerari poterãt. Uñ p̄s
Dinumerauerũt oĩa oſſa mea. Anſ.

Dña mea miſcõiſſima ꝗs fõtes lacri
maꝝ dicã erupiſſe de pudiciſſimis tu
is ocul: cũ ꝓſpiceres vnicũ filiũ tuũ
inocẽtẽ corã te ligari: flagellari et ma
ctari. ꝗs flet⁹ credã pfudiſſe pĳſſimũ
vultũ tuũ cũ ↄſpiceres eũdẽ filiũ tuũ
i cruce ſine culpa extẽdi. ⁊ carnẽ de car
ne tua ab ipĳs crudeliter diſcerpi Et
licet maria ꝙuiſ ꝓpter pdicta tria mo
uereꝛ ⁊ ↄtremiſceret. tñ ea ſuſtinuit vt
gen⁹ hũanũ ñ pdereꝛ. ſʒ q̃rtũ nll'o mõ
ſuſtinere potuit. ſ. hũani generꝭ pditi
onẽ. Si em̃ poſſibile eẽt ꝙ maria cen
tũ filios habuiſſʒ: oẽs ꝓ redẽptõe ge
nerꝭ hũani i mortẽ tradidiſſʒ. Sic ꝙ
pʒ ꝙ maria filiũ ſuũ i mortẽ tradidit
qꝛ i mortẽ ei⁹ ↄſenſuʒ dedit: magis vo
lẽs eũ mori q̃ʒ hoiẽʒ dãnari. Iſtud fi
guratũ ẽ. iiij. Reg. vj. vbi dꝛ. ꝙ cũ ci
uitas q̃dã ſamaria noie circũuallata
eẽt: ⁊ victualia deficerẽt ciuitati. mlier
q̃dã mactauit filiũ ſuũ et comedit cũ
alia mliere. ꝗ comeſto alia mulier ab
ſcõdit filiũ ſuũ. ⁊ clamauit illa q̃ filiũ
ſuũ mactauerat ad regẽ dicẽſ. O dñe
mi: hec mlier ⁊ ego coxim⁹ filiũ meũ ⁊
comedim⁹. hec aũt abſcõdit filiũ ſuũ
Audiẽs aũt rex hãc rẽ ſcidit veſtimẽ
ta ſua. ⁊ deinde laborabat ad h̄ ꝙ ciui
tas illa libata fuit. Per ciuitatẽ illã i
telligiꝛ mũd⁹ q̃ obſeſſus erat añ paſſi
onẽ xpi ab iĩmicꝭ. i. demõib. Per mli
erẽ q̃ mactauit filiũ ſuũ ⁊ coxit ſignifi
caꝛ maria q̃ ↄſenſuʒ ad h̄ dedit vt fili⁹
ſu⁹ mactareꝛ ⁊ in cruce decoq̃reꝛ ꝓ eo ꝙ
mõs ab hoſtib ſuis liberareꝛ. Bern.
Maria ſp̄ ſollicita erat ꝓ ſalute gene
ris hũani. ⁊ q̃uis cũ magno dolore fi
liũ ſuũ mori vidit: maluit tñ filiũ ſuũ
crucifigi q̃ʒ genus hũanũ ꝑpetue ↄdẽ
nari. Amb. Stabat iux̄ crucẽ maria
nõ ſolũ vt mortẽ filĳ ſui ↄſideraret: ſʒ
vt mũdi redemptionẽ expectaret.

De paſſiõe dñi. Sermo. lxxvj.

n Olite me vo
care noemi qđ ẽ pulcra. ſʒ vo
cate me marã. i. amarã quia
valde me amaritudine repleuit oĩpo
tẽs Ruth. j. Verba ꝓpoſita q̃dã mu
lier loq̃baꝛ i veteri lege ex mag amari
tudie cordis ſui q̃ amiſerat viꝫ ſuũ ⁊
dilectos ſuos filios. Et bñ ↄueniunt
btẽ Marie ꝟgini q̃ hodie amiſit dile
ctũ ſuũ. Vñ bñ dici pñt de illa pulcer
ria ꝟgie maria. Nolite me vocare noe
mi. i. pulcrã: ſʒ vocate me amaraʒ. qꝛ
oipotẽs de⁹ repleuit me oi amaritudie
eo ꝙ dulciſſimũ filiũ meuʒ amiſi tur
piſſima morte quam vnq̃ʒ aliq̃s hõ
paſſus ẽ. Cõſuetudo ẽ apđ honeſtos
hoies. ꝙ qñ aliq̃ honeſta mulier filiũ
amittit: oẽs ↄſanguinei ⁊ vicini ⁊ alie
bõe dñe veniũt ad eã ⁊ ↄſolãꝛ eã: ⁊ de
plorant cũ ea mortem dilecti filĳ ſui
Sʒ hodie. b. ꝟgo maria pdidit filiũ
ſuũ dilectum. pulcriorẽ ⁊ amabiliorẽ
pueꝝ q̃ʒ vnq̃ʒ mlier pepit i h̄ mõo. Et
illũ pdidit nõ iuſta morte ſed morte
turpiſſima qñ vidit eũ corã ocul' ſuis
tã q̃ʒ latronẽ ſuſpẽdi. ⁊ iõ oẽs bõi hoiẽſ
mlieres ⁊ viri iuuenes ⁊ ſenes debẽt cõ
pati ⁊ miſereri tã turbatiſſime mr̃i et
tã inocẽti puero ei⁹. et tã mirabiliꝛ in
cruce pẽdẽti. ⁊ debẽt cũ ea flere. Sciẽ
dũ ꝙ. b. ꝟgo maria habuit triplicem
amaritudinẽ ſiue cordis dolorẽ. Pri
mo ex eo ꝙ dilectũ filiũ ſuũ i tãtis ne
ceſſitatib ⁊ tribulatiõib ↄſtitutum

vidit: ⁊ i nullo ſibi auxiliū p̄bere potu
it. iō bn̄ amari cordis eſſe potuit. Si
em̄ ſibi i aliquo ſbuenire potuiſſʒ do/
lor ei⁹ non tant⁹ fuiſſet. Multū vere
amara eſſe potuit qn̄ vidit dilectū fi/
liū ſuū toto ſuo corpe nudū i cruce co
rā oī pplo pēdere ſicut de vtero ſuo na
tus fuerat. ⁊ nō ſinebat̄ eū tegere pal/
lio ſuo. Legitur Gen̄. ix. q̄ Noe bibe
rat vinū ⁊ inebriat⁹ ē dormiēs i tabna
culo ſuo nudatus. qđ vidēs fili⁹ eius
Cham deriſit eum. qđ cū alij duo filij
ſui. ſ. Sem ⁊ iaphet audiſſent turba
ti ſr̄. ⁊ i poſuerāt palliū ſuū ſuis hūeriſ.
⁊ icedētes retrorſuʒ ne videret nudita
tē pr̄is opuerāt eū pallio ſuo. Sʒ ma/
ria mlto mag⁹ turbari potuit qn̄ vidit
filiū ſuū dilectū nudū: nec ſibi eū pal
lio opiri licuit. Illi doluerūt q̄ pr̄ ab
vno filio deriſus fuit. maria pl⁹ dolere
potuit qn̄ vidit filiuʒ ſuū derideri ab
oī pplo. Illi doluerūt q̄ pr̄ ei⁹ i tabna
culo nudat⁹ fuit Maria pl⁹ dolere po
tuit q̄ fili⁹ ei⁹ i cōi cāpo corā infinitis
nud⁹ pepēdit. Noe dormiēs nudat⁹ de
riſus fuit. xp̄s vigilās nudat⁹ fuit ⁊ il
luſus. Qn̄ maria oīa iſta vidit: nec ſi
bi ſbuenire potuit: merito amari cor/
dis eē potuit. Itē multū amara eē po
tuit qn̄ dilectus ei⁹ fili⁹ i cruce hauſtū
aq̄ petijt nec ſibi licuit miniſtrare. q̄ ſi
poſſibile fuiſſet libēter ꝓpinaſſet ſan/
guinē de corde. lac de vbere. aīaʒ đ cor/
pe. Legit̄ Gen̄. xxj. q̄ mulier quedaʒ
Agar noīe ancilla Abrae cū vnico fi
lio ſuo errabat i q̄dā ſolitudīe i q̄ nō
erat aq̄. ⁊ ſitiuit fili⁹ eius ad mortē. qr
p̄ Abraā cū pane ⁊ vtre aq̄ dimiſſa.
Cūqʒ videret ei⁹ filiū ſiti deficer̄ ⁊ mor
ti appropinq̄re: poſuit eū ſub arbore
q̄dā i vmbra ꝯ eſtū ſol̄. ⁊ r̄ceſſit ab eo
qntū arc⁹ iacere p̄t ne videret filiū ſuū
moriētē. ⁊ ſedēs leuauit voceʒ ſuam ⁊
fleuit. ⁊ exaudiuit dn̄s vocē flet⁹ eius
⁊ miſit ei āgelū q̄ ꝯſolabat̄ eā. ⁊ oñdit
ei puteū de q̄ hauſit aquaʒ ⁊ refocilla/
uit puerꝝ. Multo maiorē dolorē ha/
buit maria ex pte filij ſui q̄ʒ illa. qr il/
la vidit filiū ſuū ſitim patiētē i ſolitu
die vbi nō erat aq̄. maria aūt vidit fi
liū ſuū ſiti patiētē n̄ i ſolitudie vbi aq̄
defuit. ſed i optima terra vbi nō ſolū
erat aq̄ ſʒ vinū ⁊ oīm reꝝ abūdantia
Illi⁹ fili⁹ ſitim paſſus ē i exilio vbi nō
habebat amicos. Filius aūt Marie
paſſus ē ſitim i patria ſua vbi erat in
ter amicos ⁊ ꝯſanguineos. Illa po/
ſuit filiū ſuū ſub arbore i vmbra ꝯtra
ardorē ſolis. iſta vidit filiū ſuū pende
re i arbore crucis in feruore ſolis. Illa
receſſit a filio ne videret eū morientē
Maria ſtetit iuxta crucē ⁊ vidit filiū
ſuū expirantē. Illa ſedit in terra ⁊ fle/
uit. Maria ſtetit ⁊ planxit. Nō em̄ i
multitudie locuʒ ſedēdi habuit. Illa
habuit angelū dei ꝯſolatorē. maria n̄
legit̄ habuiſſe ꝯſolatorē. Illi oſtendit
angelus fontē aque de q̄ filiū refocil/
lauit. marie nullus oſtēdit guttaʒ aq̄
quā filio ſuo ꝓpinaret Illa dedit filio
ſuo aquā recētē. maria vidit filio ſuo
dari acetū felle mixtū. Multū g̃ do/
lere potuit qn̄ oīa iſta vidit ⁊ ei ſub
uenire non potuit. Itē multū amara
eē potuit qn̄ videbat filiū ſuū inclina
to capite ſpūm tradere. nec ſinebat̄ ei
caput erigere: nec oclos claudere: nec
in aliquo ſubuenire. Legit̄. iiij. Reg.
iiij. q̄ mulier q̄dā ſunamit̄ ſteril̄ erat.
⁊ p̄ pces Helyſei dat⁹ ē ei fili⁹ quē dili/

gebat tāq̄ꝫ vnicū filiū: ⁊ a deo miraclo
ſe datū. Quadā die cū eēt puer ī agro
cū p̄re ſuo: feruoꝛ ſolꝯ exuſſit caput eiꝰ.
⁊ clamare cepit ad p̄reꝫ ſuum. caput
meū doleo. et remiſit p̄r eū p ſeruū ad
matrē ſuā. et mr̄ cū magno doloꝛe po/
ſuit eū ſup genua ſua vſq̄ꝫ ad meridiē
⁊ moꝛtuꝰ ē puer ī ſinu eiꝰ. Maria mlꝰ
to magꝭ dolere potuit q̄ꝫ illa: qn̄ vidit
vnicū dilectū filiū ſuū a deo miraclo/
ſe ſibi donatū nō ſolū dolere caput eiꝰ
ſed oīa mēbꝛa eiꝰ eē plena doloꝝ a plā
tā pedis vſq̄ꝫ ad ꝟticē capitis. Jlla te
nuit filiū in ſinu donec expiraret. ma/
ria nō tātū potuit appꝛopinq̄re filio
ſuo ꝙ oclos eius clauderet. vel caput
eius erigeret cū ſpm̄ exalaret Maria
multū dolere potuit qn̄ hec oīa vidit
⁊ audiuit. Tūc impleta ē in Maria
ꝓphetia Dauid quā longe dixerat de
ea. Audi filia et vide. q̄ſi di. O filia
mea maria q̄ꝺ generꝰ meo nata es. au
di ⁊ vide tria. Audi p̄mo amaꝝ ſoni
tū malleoꝝ q̄ penetrauerūt manꝰ ⁊ pe/
des filij tui qn̄ affixꝰ ē cruci. Audi ſe/
cūdo illa oppꝛoboſa ꝟba et mēdacia
q̄ iudei ⁊ pagāi dilecto filio tuo accla
mabant. Audi t̄cio illā lamētabilē ⁊
mi⸗ꝛabilē vocē filij tui qn̄ p̄ nimio do/
loꝛe ſe derelictuꝫ a p̄re dicebat. O hō
iſta tria ſ͛ q̄ audire debes auribꝫ mētꝭ
cū iuxta crucē ſteterꝭ. Un̄ ſilꝛ tria vide
Uide p̄mo illā bn̄dictā ⁊ delectabileꝫ
faciē dilecti filij tui ita ꝯcuſſam pal/
mis ⁊ pugnis iudeoꝝ ⁊ paganoꝛū. et
ita turpiter ſputis maculatā ꝙ nō eſt
ſpēs in eo neq̄ꝫ decoꝛ: ſꝫ ſilis lepꝛoſo eſt
factus. Uide ſcḋo de tenerrimo filio
tuo .ſ. coꝛpe dilectiſſimi filij tui octo
flumina ſanguis ⁊ aque emanātia. ꝺ
manibꝫ duo ſanguis. de oculꝭ duo aq̄
de pedibꝫ duo ſanguis. de latere duo.
vnū aque ⁊ aliud ſanguis. Uide ter
cio ꝙ oēs creature ꝯpatiebant͛ ⁊ dole/
bāt ꝓpter amariſſimā filij tui paſſio
nē. aer obtenebꝛatꝰ ē. ſol detraxit lumē
ſuū. terra mota ē. petre sciſſe ſunt. lym
bus apꝛtꝰ ē aīabꝫ ſanctoꝝ. ſepulcra ap
ta erāt. moꝛtui ſurrexerūt. veluꝫ tēpli
ſciſſum ē a ſummo vſq̄ꝫ deoꝛſuꝫ. Et ſi
cut legit͛ ī ſcholaſtica hyſtoꝛia maxia
ꝑs tēpli coꝛruit. Gētiles mgr̄i viden
tes ſolē tenebꝛari. deū nature pati di/
xerunt ſic athenien̄. et altare ſibi edi/
ficauerūt. Et ſicut legit͛ ſup Thobiā.
cū diabolꝰ hec oīa mirabilia videret.
⁊ tā miſerabilia pati xp̄m ꝯſpiceꝛꝫ po
ſuit ſe ſup ſiniſtꝝ bꝛachiū crucꝭ. qꝛ du
bitauit vtꝝ verus dei filius eſſe poſſꝫ
quē ī tātis miſerijs dereliq̄t. Sic p̄ꝫ
p̄mꝰ doloꝛ queꝫ maria habuit ex eo ꝙ
eū ī tantis tribulatōibꝫ vidit. et ī nul
lo ei ſubuenire potuit Scḋs doloꝛ
Marie fuit ex eo ꝙ libenter ꝓ filio vel
cū eo moꝛtua fuiſſet ſed nō potuit. qꝛ
deꝰ nō ꝑmiſit. Bern̄. Tāta vis amoꝛꝭ
mentē marie accēderat vt fugiētibꝫ di
ſcipulꝭ ipſa iuxta crucē aſtās ⁊ moꝛien
ti ꝯdolēs ꝑata ꝓ eo vel cū eo moꝛi fu
it. Un̄ bn̄ dicere potuit. O iudei ⁊ gē
tiles obſecro nato ꝑcite: et matrē ꝓ eo
occidite vel cū eo interficite ne ſolꝰ taꝫ
miſerabilit͛ interficiat͛. ⁊ mr̄ nō ſola in
hac vita miſera reliquat͛. Tūc imple/
tū ē ī maria q̄ꝺ ſimeō p̄dixerat. Tuā
ipſiꝰ aīam ꝑtrāſibit gladius .i. ama/
ra filij tui paſſio quā oculꝭ tuis videbꝭ
ꝑtrāſibit aīam tuā .i. ita ledet aīaꝫ tu
am ac ſi gladiꝰ ꝑtrāſiret coꝛ tuū. Nō
ei potuit videre tā amarā filij ſui paſ

ſionē ſine mag̃ cordis ſui dolore. Dolores q̃s n̄ habuit maria filiū ſuū patiēs hos ſuſtinuit ipʒ mori vidēs Legit̃.ij. Reg.xviij. φ cū nūciatū eēt dauid φ fili⁹ ſu⁹ abſalō ſuſpēſus eēt in arbore ꝛ mortuus: cooperto capite icedēs lugebat filiū ſuum dicēs. Abſalō fili mi: fili mi abſalō. q̃s mihi det vt ego moriar ꝓ te fili mi abſalō. Certe ſi dauid ꝓ filio tali q̄ nequā fuit mori voluit: multo magis maria ꝓ dilecto filio ſuo parata mori fuit. Vn̄ dicere potuit qn̄ vidit ſuū filiū dilectū i arbore cruc̄ pēdētē ꝛ morientē. O fili mi dilectiſſime q̃s det mihi vt ego moriar ꝓ te. o q̄ʒ libēter ꝓ te vel cū te mori vellē Itē legit̃ i ſcholaſtica hyſto. φ Adā ꝛ eua planxerūt mortē filij ſui Abel cētū annis: ita φ nūq̄ʒ poſtmodū ꝯueniebāt. ꝛ voluerīt ſic ꝑmāſiſſe niſi dn̄s iuſſiſſʒ eos ꝯuēire. Si ipſi īfra cētū annos n̄ potuerīt obliuiſci mortē filij ſui certū ē φ ſi maria cētū annos vixiſſʒ: mortē filij ſui nūq̄ʒ oblita fuiſſʒ. ſʒ ſpplāxiſſʒ. Itē legit̃ Gen̄.xxxvij.c. φ Jacob ꝑriarcha habuit.xij. filios. ꝛ cū ꝑdidiſſʒ vnū ex eis. ſ. ioſeph. ꝛ vidiſſet tunicā ei⁹ ſanguinolētā. ſciſſis veſtib⁹ īdut⁹ ē cilicio. ꝛ plāxit filiū ſuū incōſolabilr̄ mult̄ annis di. Fera peſſima deuorauit filiū meū ioſeph. Et ꝯgregatis cūct̄ liber̄ vt delinirēt dolorē p̄ris: noluit hr̄e ꝯſolatiōʒ: ſʒ dixit. Deſcendā lugēs ad filiū meū i īfernū. i. i lymbū. q. d. In hac vita nūq̄ʒ ꝯſolatōeʒ accipiā donec ibi veniā vbi dilectū filiū meū iueniā. Certe ſi Jacob ꝓ vno filio tantū doluit. cū tn̄. xj. retinuiſſʒ. multo mag̃ maria dolere potuit q̄ niſi vnicū filiū habuit. ꝛ eundē peſſima morte ꝑdidit. Vn̄ cū viderʒ ſanguinolētā filij ſui tunicā. i. corp⁹ ei⁹ cruētatū bn̄ potuit dicere cū Jacob. Fera peſſima deuorauit filiū meū. i. inuidia iudeoꝝ. Et iō i iſta vita nūq̄ʒ accipiam ꝯſolatōʒ: niſi videro filiū meū viuentē ꝛ reſurgentē. Epiphanius Hec fuerūt ꝟba btē marie ꝟginis iuxta crucē Inuiſibil'i eētia viſibil'fit mihi patiēs paſſiōes oēs. lumē dās cec̄. ex legib⁹ labijs cōſpuit̃. Heu mihi q̄re h̄ feciſti fili mi ſpecioſus forma ꝑ filijs hoīm ſine figura apparēs nō hn̄s ſpeciē neq̄ʒ decorē. heu me nō valeo te viuū videre. mea interiora ꝑforāt̃. ꝛ gladi⁹ tue paſſiōis ꝑtrāſit aīam meam. Tūc potuit cū Hieremia dicere. c. ix. Quis dabit capiti meo aquā. ꝛ ocul̄ meis fontē lacrimaꝝ ꝛ ꝑlorabo die ac nocte interfectōʒ dilectiſſimi filij mei Et cū btō Job. xix. dicer̄ potuit. Miſeremini mei miſeremini mei ſaltez vos amici mei. ꝛ deplāgite mecū dilectiſſimi filij mei mortē tā inocēter inr̄fecti. Ber. Nec ligua loq̄ nec mēs cogitare valebit: q̄nto dolore int⁹ tenebat̃ aīa marie cū iuxta crucē ſtaret ꝛ filiū ſuuʒ mori videret. Vn̄ Hiero. dic̄ φ maria pl⁹ q̄ʒ martyr fuit. Alij em̄ martyres paſſi ſr̄ i iſta ꝑte q̄ ē paſſibil'. ſenſibil' ꝛ mortal'. ſ. i corpe. Maria autez paſſa ē i illa ꝑte q̄ ē ipaſſibil'. imortal' ſcʒ i aīa. ad cui⁹ paſſiōeʒ exigit̃ fortior ꝟt⁹ actiua icōꝑabilr̄ q̄ʒ ad corpis paſſionē. Oēs em̄ ignes ꝛ gladij materiales q̄ i mūdo ſunt nō poſſent ledere vnā aīaʒ. ſʒ oportʒ φ ſit ignis vl' gladi⁹ ſpūal' ſi dʒ agere i aīam. Et iō maria plus paſſa ē i aīa q̄ʒ alij martyres in corpe. Sic ḡ patʒ ſcd̄s dolor Marie

quē habuit ex eo ꝙ libēter ꝓ filio vl' cū filio mortua fuiſſz. ſʒ nō potuit. qꝛ de us noluit. Jn q̄dā cronica romanoꝝ legit̃ ꝙ q̄dā mlier habuit dilectū filiū q̄ deſcēdit cū ceſare ad ꝓliū ꝛ occiſus ē. qd̓ cū nūciatū eēt mr̄i ꝙ fili⁹ ei⁹ mortu us eēt: p̄ triſticia ꝛ dolore cecidit ꝛ ex piravit. Certe ſic maria expiraſſʒ oi no p̄ dolore cū filiū ſuū p̄ ocul' ſuis oc cidi aſpicerʒ ſi de⁹ ſpāliter n̄ reſtitiſſet.

Terci⁹ dolor marie v̓gis magn⁹ fu it ex eo ꝙ tūc totū gen⁹ hūanū fere i fi de dubitauit ꝛ piclitabat̃. vn̄ Bern̄. Maria ſp ſollicita erat ꝓ ſalute gene ris hūani Et ex dict̄ ꝓphaꝝ ſciuit ꝙ fili⁹ ei⁹ p ſuā mortē hoīes deberʒ libare Et q̄uis cū dolore filiū ſuūʒ mori vi deret. tn̄ maluit filiū crucifigi q̄ʒ gen⁹ hū̄nū pdi. Ecce ptʒ q̄ntū gen⁹ hūa nū dilexit. qꝛ poti⁹ filiū ſuū mori vo luit q̄ʒ gen⁹ hūanū pdi ꝛ ꝯdēnari. Le git̃. iij. Reg. iij. c. ꝙ due mlieres ꝯten debāt ꝓ puero vno corā Salomōe. vna dixit. me⁹ ē. alia dixit. me⁹ eſt. Et ait rex ſalomō. Afferte mihi gladiū ꝛ diuidite īfātē: ꝛ date vnicuiqʒ partē. Qd̓ cū audiſſʒ v̓a mr̄ pueri ꝯmota ſ̄ viſcera eius ſup puero ꝛ ait. Obſecro dn̄e mi date illi īfātē viuū ꝛ nolite eū occidere. Ecce q̄ʒtū dilexit filiū ſuū ꝙ mag̃ volebat carere filio q̄ʒ pmitteret eū occidi. Certe maria multo pl⁹ dile xit filiū ſuū adoptiuū ꝛ ſpūalezʒ. ſ. ho minē. qꝛ magis voluit filiū ſuū vnicū corā ocul' ſuis occidi q̄ʒ filio ſuo ſpūa li. i. hoīe ppetuo carere. Et iđo maria habuit duplicē dolorezʒ. Pri° ꝓ filio ſuo corpali. ſ. xp̄o quem videbat mor tuū i corpe. Scđo ꝓ filio ſuo ſpūali .i. hoīe quē videbat mori i aīa. qꝛ oiſ hō i illo tpe i fide dubitauit p̄ter ſolā mariā. ꝛ iō tūc bn̄ dicere potuit. No lite me vocare noemi. i. pulcrā: ſʒ ma rā. i. amarā. Nō breuit̃ hyſtoriā No emi cū duob⁹ filijs ſuiſ. ſ. maalō ꝛ che lion tpe famis egreſſa ē de bethleē. ꝛ pe regriata ē i t̄rā gētiliū. ſ. i t̄rā moab. et ibi fuit decē anniſ. ꝛ ambo filij ſui mor tui ſunt. tūc ipa cū mag̃ triſticia reuer ſa ē i bethleē. ꝛ ptrāſiuit fama p totaʒ ciuitatē. ꝛ dicebāt hoīes. Hec eſt illa pulcra noemi. Tūc r̄ndit illa. Noli te me vocare Noemi ꝛc̄. Hoc iō dice bat. qꝛ dilectos filios amiſerat. Sic bn̄ dicere potuit maria i die paſceues Nolite me vocare Noemi ꝛc̄. qꝛ ho die ābos filios meos amiſi. qꝛ ambo mortui ſ̄. Carnal' fili⁹. ſ. ih̄s xp̄s mor tu⁹ ē corpe. Spūal'. ſ. hō mortu⁹ erat i aīa ꝓpt̃ īfidelitatē. Q, maria fuit mr̄ dei ꝛ hoīs ꝛ adhuc ſit pʒ p. b. bern̄. dicētē. Tu mr̄ dei oīpotēt̄. tu mr̄ exul'. tu mr̄ rei. tu mr̄ iudic̄. Mr̄ ḡ illa mi ſcđ'ie reū filiū ꝛ malū intātū dilexit ꝙ ꝓ eo innocētē filiū ꝛ bonū occidi volu it. Legit̃. ij. Macha. vij. ꝙ erat q̄dā mlier veneranda ꝛ laude digna q̄ ha buit. vij. filios q̄s vidit oēs an̄ ocl'os ſuos puniri ꝛ occidi Primo filio fuit cutis abſtracta ꝛ i ſartaginē feruētē ꝓ iecta. Deinde p̄ſcidebāt ſūmitates manuū ꝛ pedū ꝛ lingua. Deinde totū corp⁹ piectū ē i ſartaginē. Sic fiebat ſingul' frib⁹. ꝛ ipſa mr̄ ſingulos horta bat̃ vt ꝓpter deū mortē viril' ſuſtine rēt. ad vltimū pmiſit ſeipſam ꝓ lege dei ſui interfici. Mulier iſta ē mlt̄ū cō mēdata i ſcp̄turis ſacris. Sʒ maria mlto mag̃ ꝯmēdāda ē. Jlla pmiſit fi lijs ſuis cutē capitis extrahi Maria

ꝑmiſit ſpinis acutiſſimis caput filij
ſui ꝯfodi: et arūdine caput eiꝰ ꝑcuti ꝛ
cruci affigi. Jlla ꝑmiſit filios ſuos oc
cidi ꝓpᵗ deū ſuū creatorē. iſta ꝑmiſit
filiū ſuū occidi ꝓpᵗ miſerꝝ pctorē. Jl/
la ꝑmiſit filijs ſuis manꝰ et pedes ab/
ſcindi. iſta ꝑmiſit filio ſuo manꝰ et pe/
des clauis ferreis ꝑfodi ꝛ latus apiri
Jlla ꝑmiſit occidi ſeptē filios. ſi Ma
ria ſeptē filioſ habuiſſꝫ oēs morti tra
didiſſet anqꝫ hō mortuꝰ fuiſſꝫ ꝛ redē/
ptꝰ nō fuiſſꝫ. Ber. Si xp̄s tot mēbra
habuiſſꝫ qt ſunt ſtelle i celo. ꝛ vnūqḋ
qꝫ mēbꝝ ꝑ ſe corpꝰ habuiſſet oīa mor
ti expoſuiſſꝫ anqꝫ genꝰ hūanū i iferno
reliqſſꝫ. Sic ꝛ btā ꝟgo maria ꝑus qꝫ
hūanū genꝰ redēptū ñ fuiſſꝫ ſi tot fili
os habuiſſꝫ oēs morti expoſuiſſꝫ: ꝛ ſe
cū oīa ꝑ ꝯpaſſiōꝫ ꝑtuliſſꝫ. Sic ḡ pꝫ
terciꝰ dolor btē Marie ꝟginis quē ha
buit ex ꝑte generis humani qḋ vide/
bat in fide ꝑiclitari. Rogemus ipſaꝫ
beatā virginē Mariā ꝛc.

In die Paſce. Sermo. lxxvij.

p Aſca noſtrū

immolatꝰ ē xp̄s. itaqꝫ epule/
mur. j. Cor. v. In ꝟbis iſtꝭ fa
cit apl's duo. Prio reducit nob̄ mēo/
riā paſſiōis xp̄i Scḋo hortaᵗ noſ ad
corpis xp̄i ꝑceptōꝫ. Primū ibi. Pa
ſca nrm̄ imolatꝰ ē xp̄s. q. d. xp̄s ē imo/
latꝰ. i. occiſus ē ꝓ nob̄ ſic agnꝰ paſcal
quē iudei i libatōe ſua de t̄ra egypti i/
molauerīt ꝛ occiderīt. Nā ſic illi ꝑ ag/
nū paſcalē libati fuerūt de egypto: ſic
ꝛ nos ꝑ agnū iſtum. ſ. xp̄m de inferno
Nota hyſtoriā Exo. xij. Cūqꝫ vellet
dn̄s libare filios iſrl' de ptāte pharao
nis. p̄cepit vt tollerēt agnū qndā q̄ eſ
ſet ſine macl'a. et illū deberēt comedere
aſſum igne nō crudū. i. ſemicoctū. nec
coctū aq. ꝛ ſanguie eiꝰ deberēt ſigre ſuꝑ
limīaria domoꝝ ſuaꝝ. Per filios iſrl'
q̄ capti fuerūt i egypto ſb̄ ptāte pha/
raonis ſignaᵗ totū genꝰ hūanū quod
erat ſub ptāte Pharaōis regꝫ egypti
. i. tenebraꝝ plꝰ qꝫ qnqꝫ milibꝫ ānoꝝ.
ꝛ ꝑ nullū potuit libari. Tādē miſertꝰ
dn̄s nr̄i miſit agnū ſuū. i. filiū eiꝰ vni/
genitū ihm xp̄m. de q̄ Jſaias ꝓphaue
rat ꝛ deſiderauerat clamādo ad deū et
dixit. Emitte agnuꝫ dn̄e dn̄atorē t̄re
Jſa. xvj. Et ꝑ ſanguinē iſtiꝰ agni liba
ti ſumꝰ de ptāte diaboli. j. Pe. ij. Non
corruptibilibꝫ auro et argēto redēpti
eſtꝭ: ſꝫ p̄cioſo ſanguie agni incōtamia
ti ꝛ imacl'ati ihu xp̄i. De iſto agno dr̄
Hiere. xj. Quaſi agnꝰ māſuetꝰ q̄ por
taᵗ ad victimā . i. ad mortē. Sic fuit
xp̄s māſuetꝰ i paſſiōe et patiēter mor
tē ſuſtinuit ꝓ pctis nr̄is. Nā cū male
tractareᵗ ꝟbis ꝛ ꝟberibꝫ nō ſe vindica
bat. nō ꝯdicebat. Jſa. liij. Quaſi ag/
nus corā tōdēte ſe obmutuit. Jſtum
agnū dedit nob̄ pr̄ celeſtꝭ in cibū. Vn̄
hortaᵗ nos apl's ad comedēdū cū di
cit Jtaqꝫ epulemur. Quō aūt iſtū ag
nū comedere debemꝰ ptꝫ i illo quē filij
iſrl' comederīt. De illo dr̄ ꝙ debuit eē ſi
ne macl'a. ꝑ qḋ ſignificaᵗ ꝙ oēs volen
tes comedere de iſto agno bn̄dicto . ſ.
ihu xp̄o debēt eē ſine macl'a pcti. ſ. mū/
di a pctō. vn̄ apl's. j. Cor. xi. Probet
aūt ſeipm hō. vtꝝ. ſ. mūdus ſit a pcti
macl'a. ꝛ ſic de pane illo edat ꝛ de calice
bibat. Qui idigne māducat ꝛ bibit:
iudiciū ſibi māducat ꝛ bibit: ꝛ reꝰ erit
corpis et ſanguis dn̄i. Glo. ac ſi ipm

inficeret. Amb. Qui idigne xp̄m ſu
mit idē ē ac ſi ip̄z inficiat Aug. Ma
gis peccat q̇ xp̄m tradit pctōribꝫ mē/
bris q̄ȝ iudas q̇ tradidit eū crucifixo/
ribꝫ iudeis. De iuda dic̄ dn̄s. Ue illi
p̱ quē filiꝰ hoīs tradet̄. In ſempit̄nuȝ
ve illi q̇ ad mēſaȝ dn̄i accedit idignꝰ.
Judaſ tradidit xp̄ȝ iudeis iſte tradit
eū demōibꝫ qn̄ pōit eū i loco demonū
Jlle vēdidit ꝑ argēto. iſte vēdit ꝑ vi/
li pctō. De iuda dixit dn̄s. Qui inti
git mecū manū i parapſide h̄ me tra
det. Manū cū dn̄o i papſidē mittit
q̇ cū pctō ad dn̄icā mēſaȝ accedit. Et
q̄zuis dn̄icū corpꝰ ſumit n̄ tn̄ ad vitā
et̄nā ſȝ ad ſuā dānatiōeȝ manducat.
Aug. De vno pane accepit petrꝰ ⁊ iu
das. petrꝰ ad vitā. iudas ad mortem
Un̄ cantat eccl'ia i ſeq̄ntia q̄dā. Su
mūt bōi ſumūt mali ⁊c̄. Ber. pōit exē/
plū i flore. ſ. faba. Idē flos fit mel in
apibꝫ ⁊ venenū i aranea. ſic idē corpꝰ
i bōis vita i mal' mors ē. vn̄ Job. xx.
Panis eiꝰ. i. corpꝰ eiꝰ. ſ. xp̄i. i vr̄o illiꝰ
. i. pctōꝝ. v̄tet̄ i fel aſpidū intrīſecus.
Quātū āt diſplicȝ dn̄o q̄ imūdi ac/
cedūt ad corpis cōionē p̄tȝ i Oza. q̇
cū tetigiſſȝ archā i q̄ erat māna ſctm̄:
ſtati cecidit ⁊ expirauit eo q̄ ea nocte
cū vxore ſua dormierat. Qd̄ videſ da
uid timuit archā iducere i domū ſuā
Nō hyſtoriā. ij. Re. vj. Gre. Intuē/
dū ē q̄ztū delinq̄t q̇ ad corpꝰ dn̄i reꝰ ac
cedit. Si ille morte mulctat̄ q̇ archā
dn̄ici corpis figurā geſtantē miori q̄ȝ
debuit reuerētia tetigit. ſi dauid tūc ti
muit figurā corpis dn̄ici iducere i do
mū ſuā q̇ adeo bonꝰ erat ⁊ pfectus q̄
dn̄s de eo dixit. Inueni viꝝ ſ'ȝ cor me
um. multo magꝭ debuit xp̄ianꝰ timere
exn̄s i pctis corpꝰ xp̄i ad os ſuū ſume
re. Si cēturio dixit. Dn̄e n̄ ſuȝ dignꝰ
vt itres ⁊c̄. quō tu pctōr p̄ſumis i os
tuū ſumere. Si Johēs baptꝭ. ſctiſſi/
mus int̄ natos mlieꝝ ꝯtremuit et nō
audebat tangere v̄ticē xp̄i. quō tu mi
ſer pctōr ſciēs te i pctis audes eiꝰ cor/
pus mādu care Et tn̄ lȝ nullꝰ poſſit ſe
r̄putare dignū. nēo tn̄ dȝ ppt̄ h̄ cōio
nē p̄termittere. ſi em̄ dolet de pctis ⁊ cō
feſſus fuerit: dn̄s p̱ ſuā miſcd̄iaȝ iple
bit qd̄ i nob deficit. Exēplū. Mōa
chꝰ q̄dā p̱pauit ſe ad cōionē q̄ntū po
tuit. Cū poſt agnus dei i orōe iaceret:
vidit i māibꝫ ſacerdotꝭ pueꝝ ihm̄ q̄ſi
i cruce pēdētē ⁊ oīa vulnera eiꝰ ſanguīe
fluebāt. Turbatꝰ ḡ timuit et reputa/
uit ſe idignū ⁊ n̄ cōicauit cū alijs. Di
cta miſſa cū eēt i orōe appuit ei btā v̄
go dicēs. Cur nō hodie ſumpſiſti cor
pus filij mei? Jlle r̄ndit n̄ dignū ſe eē
Btā v̄go r̄ndit. tu te cogitas idignū
⁊ q̄s p̄t eē dignus? roga eū vt te faciat
dignuȝ. ⁊ vide ne de cetero ſil'e facias.
Scd̄o notādū q̄ agnus paſcal' come
debat̄ igne aſſatꝰ. p̱ qd̄ ſignificat̄ q̄ il
li q̇ corpꝰ xp̄i digne volūt ſumere debēt
eē accēſi igne charitatꝭ ad deū ⁊ p̱ximū
Un̄ p̄cepit dn̄s Leui. vj. dicens. Jg
nis i altari meo ſp̱ ardebit. quē nutri
et ſacerdos ſbijciēs lig̃ mane ⁊ veſpe
p̱ ſinglos dies Gre. Altare dei eſt cor
nr̄m. i q̇ dȝ ardere ſp̱ ignis charitatꝭ:
quē mane ⁊ veſpe nutrimus dū xp̄m
iudicatū mane: ⁊ veſpe crucifixū reco
limuſ. Ber. Sp̱ reddat te mihi ama
bilē calix quē bibiſti opus nr̄e redem
ptōnis. Uideat aūt q̇libet quō nutri
at ignē i altari cordis ſui q̄ nō iponat
ignē alienū. ſ. luxurie. iuidie. male cō

capie. ne ſibi ꝯtigat ſicut nadab ꝛ abiu q̄ ignē alienū obtulerūt corā dn̄o i thuribul' ſuis. ꝛ egreſſus ignis a dn̄o. i. de celo extixit eos. Nō hyſtoriā Leui. x. Et ſic d̄r Nūe. xvj. ꝙ Chore ꝛ ſui cōplices ducēti et q̄nq̄gita q̄ inuidebāt Aarō ꝛ moyſi de p̄ncipatu cū ſtarent corā dn̄o ꝛ h̄rent thuribula i manib⁹ egreſſus ē ignis de thuribul' ꝛ deuorauit eos oēs. Sic ꝯtiget ill' q̄ ignē inuidie h̄n̄t i cordib⁹ ſuis ꝓ igne dilectionis. Jō q̄libet ꝓbet ſe an̄q̄ʒ accedat. q2 ſi nō habeat charitatē ad deū excōicatur ab aplo. j. Cor. xvj. Qui nō diligit dn̄m iħm ſit anathematizatuſ. i. excōicatus. Vn̄ talib⁹ ꝯſulēdū ē q̄ n̄ h̄n̄t charitatē ꝛ deuotōēʒ ꝙ abſtineāt ſe q̄uſq̄ʒ deuote pn̄t accedere: dūmō ſine alioꝝ ſcandalo poſſint ſupſedere. Et ſi n̄ iſtat nccītas: nulla tn̄ nccītas vel ſcādalū d3 ꝯpellere ꝙ aliq̄s i pctō mortali cōicet. D3 h̄re dilectōʒ ad ꝓximū vt p̄us recōciliet q̄s turbauit ſi ꝯmode pōt: ꝛ dimittat oēm rancorē. Matt. v. Si offers munus tuū ad altare ⁊c. ſic faciendū ē qn̄ ad mēſam dn̄i accedimus. Exēplū de q̄dā epo q̄ rogauit deū vt ſibi on̄deret qui digne cōicarēt. ꝛ h̄ i die paſce. ꝛ cū ſingli venirēt ad eccl'iaʒ: vidit quoſdā rubicūdos: quoſdā ꝟo lucidos. Poſt hos venerūt multe ml'ieres q̄ etiā habuerūt diūſas facies. int' q̄s vidit duas meretrices publicas nigerrias facies habētes. q̄ poſt miſſaʒ ita ſplēdide apparuerūt ꝙ nullā maculā habuerūt. Cū ſup h̄ eps nimis multū miraret': vēit ad eū angel⁹ dicēs. Jlli q̄ ſplendidas facies h̄n̄t ſunt q̄ ſctē ꝛ iuſte i charitate viuūt. Qui rubicūdas facies h̄n̄t ſunt q̄ detractiōes: riſus: vanitates et vaniloquia amāt. Qui ꝟo nigras facies habent ſunt luxurioſi: homicide: vſurarij: qui mortalib⁹ pctis ſunt inuoluti. Due aūt meretrices qn̄ igreſſe ſunt eccl'iaʒ ſunt ꝯtrite. et ꝓmiſerūt ſe caſte victuras. et dn̄s dimiſit illis oīa pctā ſua. Tūc eps ꝯuocauit oēs ꝛ rē eis apuit ꝑ ordinē. Ac illi ꝯtriti ꝛ ꝯfeſſi oēs lucidi facti ſunt. ꝛ tūc acceſſerūt ad mēſam dn̄i. Circa terciuʒ notādū ꝙ p̄ceptū fuit comedētib⁹ agnū ꝙ bacl'os i manib⁹ teneret. Sic q̄ volūt mādūcare de iſto agno debēt habere baculū i manu. i. fidē catholicaʒ. Sic baculus tenet et iuuat hoīeʒ ne cadat ſʒ viriliſ' vadat. ſic fides tenet hoīem ne cadat i infernū. ſʒ ꝑueniat i vitā eternā. Sine fide eīm h̄ō nō p̄t ſaluari. Vn̄ aplus Heb. xj. Credere opʒ accedētē ad deū. q2 ē vn⁹ de⁹ nat⁹ de maria ꝛ nō ſit ali⁹ deus i celo ꝛ i t'ra. Debem⁹ aūt in h̄ ſacro ſimpl'r credere q̄ nob dicunt': ꝛ nihil āpli⁹ ſcrutari. q2 hūan⁹ itellect⁹ nō p̄t ꝯp̄hēdere ꝟtutē hui⁹ ſacri. Eccli. iij. Altiora te ne q̄ſieris: ꝛ fortiora te ne ſcrutat⁹ fueris: ſed q̄ p̄cepit tibi deus illa cogita ſp. Ambro. Auferat' argumētū vbi fides q̄ritur. Grego. Fides nō h3 meritū vbi ratio hūana p̄bet expimētū Sūt aūt ml'ta i hoc ſacro q̄ ſimpliciſ' credim⁹. Primū ꝙ ille panis quē offert ſacerdos p⁹ ꝯſecratōʒ nō ē panis ſed caro xp̄i. ꝛ vinū poſt ꝯſecrationē nō eſt vinū ſed ſanguis xp̄i Exemplū. Cū btūs Gregorius q̄ndā mulierē cōicaret ꝛ dixit. Corpus dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ꝓficiat tibi in ⁊c. Jlla ſubriſit. Jlle ꝯtinuo manū retrahēs interrogauit q̄re

rideret.q̄ rn̄dit. qꝛ panē quē manibꝫ
meis feci dic̄ eē corp⁹ xp̄i. Tūc btūs
Gregori⁹ orauit dn̄m. et corp⁹ xp̄i fa/
ctū ē ad iſtar digiti hoīs. ⁊ ſic ad fidē
cā retraxit. Et iterꝝ orauit ⁊ formā p̄/
orē accepit. ⁊ tūc tradidit illi ad eden
dū. Itē optet credere ꝙ i ſingulis ho/
ſtijs xp̄s ſit totus. ⁊ i ſingul' ptibꝫ ho/
ſtie tot⁹. ⁊ tāt⁹ ſit i vna pte hoſtie quā
tus i integ̃ vel i plibꝫ. Exēplū. Qui
daꝫ i die paſce expectauerat donec oēs
cōicauerāt. tūc ſacerdos defectū vidēſ
hoſtiā diuiſit. qꝺ ille vidēs dubitare
cepit vtꝝ xp̄s tāt⁹ eēt i ptic̄la q̄nt⁹ i in
teg̃. ⁊ cū accepiſſꝫ i os ei⁹ mutata ē in
carnē. ſ. i magnitudinē pollic̄: ita ꝙ de
glutire neq̃ret. vn̄ nimiuꝫ turbat⁹ fle/
xis genibꝫ flere cepit: rogans deū vt er
rori ſuo ſm̄ ſuā miſcd̄iaꝫ ignoſcerꝫ. ⁊
ꝯtinuo corp⁹ xp̄i i p̄ſtinā formā rediJt.
⁊ ſic deglutiuit. Itē optet credere ꝙ tā
tū valet corp⁹ xp̄i ꝯſecratū a malo ſa/
cerdote ſic a bono. Quia dicit Aug̃.
Sicut deformitas medici non ipedit
effectū medicine. ſic vim ſacramēti n̄
mutat vita miſtri. et ſicut nō fit deteri
us de deteriori. ſic nec melius de melio
ri. Rogemus dn̄m ⁊c̄.

Textualis expoſitio.

Aria mag/

m dalena et maria mr̄ iacobi
maioris ⁊ Johis emerunt
aromata vt veniētes ad ſepulcꝝ vn/
gerent ih̄m. Et valde mane vna ſab/
batoꝝ. i. p̄ma die poſt ſabbatū q̄ nūc
dn̄ica dꝛ. venerūt. i. venire ceperūt ad
monumētū. orto iā ſole. i. ſole ortū fa
ciēte. ⁊ dicebāt ad inuicē dū appropin
quauerūt monumēto. Quis reuoluet
nob̄ lapidē. i. deponet. ⁊ reſpiciētes vi
derūt reuolutū lapidē. ſupple p angе
lū. erat q̇ppe magn⁹ valde. Et itroeū
tes i monumētū viderūt iuuenē. i. an
gelū i ſpecie iuuēis. ſedētē a dextrꝭ. i. ad
dextraꝫ loci illi⁹ vbi iacuerat corp⁹ xp̄i
ih̄u. cooptū. i. idutuꝫ ſtola cādida. i.
veſte alba. ⁊ obſtupuerūt. Qui dixit
ill'. Nolite expaueſcere. ih̄m queritis
nazarenū crucifixū. ſurrexit nō ē hic.
Ecce loc⁹ vbi poſuerūt illū. ſed ite dici
te diſcipul' eius ⁊ petro qꝛ p̄cedet vos
in galyleā. Quia Petrus eū negaue
rat: iō ſpālitеr eū nominauerat ne de/
ſperaret. Ibi eū videbitis ſic dixit vo
bis anteq̄ꝫ moreret̄.

De eodem. Sermo. lxxviij.

Cce locus

e vbi poſuerūt eū. i. xp̄m ie
ſum Marc̄. vlt. Verba
iſta loq̄bat̄ angel⁹ ad mlieres oſtēdēs
locū vbi iacuerat corp⁹ ih̄u. ſ. ſepulcꝝ
Circa quē locū ſepulcri tria ſunt no
tāda. Primū qꝛ factū fuerat de petra.
Scd̄m qꝛ nouū. Terciū qꝛ oſtiū ei⁹
grādi erat lapide clauſuꝫ. Scd̄m ſpi
rituale itellectū p ſepulcꝝ i q̄ corpus
xp̄i fuit poſitū ſignificat̄ q̇libet xp̄ian⁹
q̇ hodie corp⁹ xp̄i accepit et i aiaꝫ ſuā
collocauit. Per h̄ aūt ꝙ fuit ſepulcꝝ
d̄ petra: ſignificat̄ ꝙ q̄ recipit corp⁹ xp̄i
dꝫ eē firm⁹ tāq̄ꝫ petra i bono ꝓpoſito p
ſiſtēdi. ⁊ i pnia quā incepit vſq̄ꝫ ad fi
nē pſeuerādi. Nō em̄ q̄ icepit ſꝫ q̄ pſe
uerauerit h̄ ſalu⁹ erit. Tales q̄ nō pſe/
uerāt i bono ꝓpoſito qꝺ icepert ſꝫ reci/
diuāt ſil'es ſt̄ iudeis q̄ i die palmarū

cū magno honore xp̄m tāq̄ȝ regē rece/
perūt. ⁊ poſtea i breui tāq̄ȝ latronē tur
piť eiecerūt. Talib⁹ eēt vtili⁹ q̄ eū nō
recepiſſent. vn̄ ꝺ͛. Turpi⁹ eijcitur q̄ȝ nō
ſuſcipiť hoſpes. Notādū q̄ pctm̄ iſtō
ſcȝ recidiuatō mlta mala fac. Primū
ē q̄ hō oia bona ſua q̄ fecerat amittit
qn̄ recidiuat. vn̄ Eze. xviij. Si auͤte
rit ſe iuſt⁹ a iuſticia ſua ⁊ fecerit iniq̄ta
tē: oēs iuſticie quas fecerat n̄ recorda
būť. Eccs. ix. Qui i vno peccat multa
bona pdit. Exēplū i heremita q̄ mlť
annis deo ſuierat. ⁊ in fine vite ſue vo
luit latro fieri. ⁊ capt⁹ occiſus ē ⁊ dam
natus. Scd̄m ē q̄ pctō͛ qn̄ recidiuat
⁊ pc̄tȝ fac deū ifato crucifigit. Heb. vi
Rurſuȝ crucifigētes ſibimetipis fi. di
⁊ oſtē. ha. Glo. pctm̄ fuit cā crucifixio
nis xp̄i ⁊ q̄dāmō xp̄m crucifigit. Vn̄
q̄cūq̄ȝ ifat pctm̄ q̄dāmō xp̄m rurſum
crucifigit dū iterat cāȝ ſue crucifixiōiſ
De talib⁹ ꝯq̄riť dn̄s p pp̄haȝ dauid
dicēs. Sup dolorē vulneꝝ meoꝝ ad
didert. Job. xvj. Cōſcidit me vulne/
re ſup vuln⁹. Vn̄ Hugo de ſctō vic. i
pſona xp̄i dic. O xp̄iane ſua tibi ſalu
tē tuā. ego p illa mortu⁹ ſum. ſi illam
amiſerꝭ iteꝝ mori n̄ poſſuȝ. ſȝ noli mi
hi iiuriā facere. q͛ ſi ſalutē tuā morte
mea r̄ſtitutā volūtarie peccādo amiſe
ris. q̄ntū i te ē iteꝝ me crucifigꝭ. iterū
me mori ꝯpellꝭ. Exēplū. Adoleſcēs q̄/
dā ſiluā itrabat vbi merceſces habita
bāt volēſ peccare. ⁊ occurrit ei xp̄s i ſpe
cie mōachi cappa idut⁹ ⁊ dixit. O fili
mi reūtere mala volūtatē ꝯcepiſti. di
lecte fili reūtere. Ac ille. quō vocatis
me filiū cū nō ſim fili⁹ vr̄. Cui dn̄s. i/
mo fili⁹ meus es tu. q͛ ego redemi te
ſanguie meo. ⁊ eleuata cappa ſua oñ
dit corp⁹ ſuū p totū ſanguie cruētatū
Et dixit dn̄s. Memēto quanta p te
paſſus ſuȝ ⁊ ne me pctis tuis iteꝝ cru
cifigaſ. Tūc ille ad pedes eius cecidit
⁊ veniā poſtulauit. Et ait illi dn̄s. va
de et āpli⁹ noli peccare. ⁊ dimiſſa ſunt
tibi oia pctā tua. Terciū ē q̄ qn̄ pecca
to͛ pctm̄ r̄iterat: peior fit q̄ȝ an̄ fuerat
⁊ magꝭ idurať. ij. Pe. ij. Si refugien
tes coinq̄natōes mūdi i cognitiōe xp̄i
his rurſus iplicati ſupanť: fiūt eis po
ſteriora p̄orib⁹ peiora. q͛ tūc grauior
erit ad reſurgēdū ⁊ p̄nior ad peccādū
Iſtō figuratū ē i vxore loth: q̄ reſpici
ens retro v̄ſa ē i lapidē ſalꝭ: ⁊ beſtie ſilue
lābūt eā. Nō hyſto. Gen̄. xix. Uxor
loth vadēs de ſodoma ad mōtē ſigni
ficat aiāȝ ꝯūſaȝ a pctis ad deū. ſi reſpe
xerit retro ad pctā p̄terita ⁊ reiťat v̄teť
i lapidē. Sic lapis ḡuis ē ⁊ imobilꝭ ſȝ
pat⁹ ad cadēdū n̄ ipedit⁹ deorſum. ſic
pctō͛ erit ḡuis ad opandū bonū et ḡ/
uis ad reſurgēdū. ⁊ pat⁹ ad cadendū
Gre. Pctm̄ qd̄ p pn̄iaȝ n̄ diluiť mox
ſuo pōdere ad aliud trahit. Itē fit im
mobilꝭ ad bonū faciēdū. ps. Fiat imo
bilꝭ q̄ſi lapis. Et tūc veniēt beſtie ſilue
⁊ lābēt eū. i. demōes iferni temptabūt
euȝ āpli⁹ q̄ȝ an̄. Quia vbi ſpūs mali/
gn⁹ eiect⁹ fuerit de aia p pn̄iaȝ. ſi reūtiť
p recidiuatōȝ: ducit alios. vij. ſecū vt
habitēt ibi. et fiūt nouiſſima hoīs illi
us peiora p̄orib⁹: ſic d͛ Mat. xij. Cū
imūd⁹ ſpūs exierit ab hoīe ⁊c. Exē/
plū. Cōuerſus q̄dā apoſtatauerat or
dinē ciſtercieſiū. ⁊ fact⁹ ē latro. ⁊ pei⁹ fa
cere audebat q̄ȝ aliq̄s ſocioꝝ ſuoꝝ. et
tandē capiť. ad iudiciū duciť. ⁊ q̄ſitū
fuit cur tāta ſcelera auſus ppetrare fu/
erit. q̄ r̄ndit. Poſtq̄ȝ iacerē cepi i pctis

ita delectabar ī pctō ꝙ oīſ armonia h9
mōi ñ videbat̃ mihi adeo dulc; ſic ſo
nus ille quē faciebāt hoīes gutt̃e ſuo
qñ eos ſtrāgulaui vel cultro mactaui
Quartū ē ꝙ de9 ꝑ iteratōꝫ pctōꝝ diffi
cilioꝛ fit ad placādū. qꝛ vuln9 iteratū
tardi9 ſanat̃. Vñ dñs dic̄ ꝯ talibꝫ hie
re. ij. O q̄ꝫ vil' facta es nimis iterās vi
as tuas. Iſtud figuratū ē Judic. xj.
vbi dꝛ ꝙ filij iſrl' eiecerūt Jepte de fra
ſua. poſtea nccītate ꝯpulſi venerūt et
ei9 auxiliū poſtulauerūt. Ipſe aūt ex/
probrauit eis et dixit. Nōne vos eſtꝭ
q̄ odiſtꝭ me et eieciſtꝭ me de domo p̄ris
mei. ⁊ nūc venitꝭ ad me nccītate ꝯpul
ſi. Et grauis fuit ad exaudiēdū eos.
Tādē cū multū īſtarēt acq̄euit. Glo.
Per Jepte qð interp̄tat̃ apiēs ſignifi
cat̃ xp̄s q̄ ꝑ mortē ſuā nob aperuit ia/
nuas celi. Hic eijcit̃ ꝺ domo ſua. i. aīa
q̄ dom9 dei ē ī q̄ habitat ꝑ grāꝫ ſpūſſci
j. Coꝛ. iij. Templū dei ſctm̄ ē qð eſtis
vos. ⁊ ſpūſſctūs hītat ī vob. Eijcit̃ āt
ꝑ pctm̄ ſpūſſctūs: ⁊ aufert ſe a cogita
tōibꝫ q̄ ſunt ſine ītellectu. et corripiet̃
. i. expellit̃ a ſupueniente iniq̄tate. ⁊ ſi
poſtea ei9 auxiliū īuocauerit difficili9
exaudiet. ⁊ tñ q̄tiēſcūq̄ꝫ pctōꝛ redit ip
ſe exaudit expectās miſcōiter vt ſe pec
catoꝛ emēdet. Si aūt emēdare ſe ne/
glexerit tādē eū ꝯdemnabit. Iſa. xxx.
Propt̃ea expectat dñs vt miſeat̃ nr̄i
⁊ idcirco exaltabit̃ ⁊ ꝓuocabit̃ ꝯ nos
ei9 iuſticia ſi ñ fecerim9 emēdā. Sic vi
dem9 ꝙ mgr̄o diſcipulo correctōeꝫ ꝑ/
mittēte diu ꝑcit. ſꝫ qñ videt ꝙ deterioꝛ
fit grauī9 flagellat. Sic facit de9. Ex
emplū. Miles quidā habuit caſtrū
in alta rupe ſup̄ mare. q̄ inuenit q̄daꝫ
tꝑe adulteꝝ q̄ndā cū vxore ſua. ⁊ gla/
dio extracto voluit eam occidere. ac il
la ꝓſternēs ſe añ illū veniā poſtl'abat
dicēs ſe nunq̄ꝫ velle talia attemptare
Miles aūt miſert9 ſue vxori: apphē/
dit eā ⁊ duxit eā ꝑ decē paſſus de came
ra ſua dicēs. ꝑco tibi nūc: de cet̃o ne fe
cerꝭ. nec vir veniat. ſi aūt venerit pro
mitto tibi ꝙ ducam te adhuc viginti
paſſus v̉ſus mare. Illa autē vidēs ꝙ
ſic leuiter trāſire poſſet iteꝝ ē reuerſa.
Tūc duxit eā ꝑ vigiti paſſus lōgi9 a
camera ſua v̉ſus mare: ꝓmittēs ſi ter/
cio veniret duceret ꝑ trigita. Illa t̃cio
dep̄hēdit̃: ⁊ ꝑ. xxx. paſſus vlteri9 ducit̃
et in triceſimo paſſu fuit finis rupis.
vbi p̄cipitauit eā ī mare ⁊ ſubmerſa ē
Sic dñs parcit ſemel bis ter vl' mul/
totiēs. ad vltimū p̄cipitat ī gehennā
Sic patꝫ ꝓmū quō debem9 eē firmi ꝑ
ꝯſtantiā ī bono incepto ⁊c̄. Nā locus
in q̄ poſituꝫ fuit corp9 xp̄i erat exciſus
de petra. Scdo fuit nouū. ꝑ qð ſigni/
ficat̃ ꝙ oēs q̄ volūt digne corpus xp̄i
ſuſcipe debēt eē noui ſiue renouari a ve
teribꝫ pctīs. Sūt autē q̄ttuoꝛ modi
quibꝫ renouari dꝫ hō ſpūaliter q̄ mo
di rep̄iunt̃ ī creaturꝭ. Pꝛīa ſpēs ē in ſer
pente. q̄ cū ſenuerit: pellis ei9 adeo īdu
rat̃ ꝙ nō p̄t ſe bñ mouere. tūc abſtinet
ſe a victu ꝑ aliqð tp̄s. ꝺinde trāſit ad
artū foramē. ⁊ ibi depōere antiquā pel
lē conat̃. et ſic renouat̃. In h̄ ſignificat̃
renouatio ꝑ artā pn̄iaꝫ. Qñ ei pctōꝛ
inueterat9 ē ꝑ pctm̄: ita īdurat̃ ꝙ ñ p̄t
ſe mouere ad bñ opandū. Sꝫ ſi rno
uari voluerit: dꝫ ſic ſ̉pēs ꝑ artā pn̄iaꝫ
depōere antiquā pellē. i. antiquā ꝯſue/
tudinē peccandi. et ſic renouat̃ ad bñ
opandū. Vñ dñs dic̄ Mat. x. Eſto
te prudētes ſic ſerpentes. vt. ſ. renoua

mi p artã pniam ſicut ſerpẽtes p artũ
foramẽ. qꝛ arta ẽ via q̃ ducit ad vitã.
Scđa ſpẽs renouatõis ẽ in aq̇la que
cũ inueterata fuerit curuitaſ roſtri ei⁹
ĩtantũ creſcit ꝙ cibũ cape nõ p̃t. ⁊ tũc
ad petrã roſtꝝ collidit: ⁊ curuitatẽ ro/
ſtri amputat. ⁊ ſic cibũ ſumẽs iuuene
ſcit. Per aquilã iſtã ſignificat̃ auar⁹.
qꝛ hꝫ incuruatuꝫ roſtꝝ nimis ad iſta
terrena. ⁊ iõ nõ põt ſumere cibũ ſpũa
lẽ q̃ dñs ſuos paſcit. qꝛ ſpũalia ſibi ñ
ſapiũt q̃ꝫdiu hꝫ roſtꝝ incuruatuꝫ ad
iſta terrẽa. Ber. Delicata ẽ diuina cõ
ſolatio: nõ dabit̃ admittẽtibꝫ alienã.
q̇ em̃ ꝯſolatõꝫ i terrenis habẽt: nõ ſen
tiũt ſpũalẽ dei dulcedinẽ. Si aũt tal'
vult renouari vt cibuꝫ ſpũalẽ ſumere
poſſit: dꝫ curuitatẽ terrenoꝝ amputa
re ad petrã. i. xp̃m. ꝯſiderando ei⁹ pau
ꝑtatẽ quaꝫ ipſe habuit in ingreſſu/ i
ꝑgreſſu/ ⁊ in egreſſu. In ingreſſu fuit
adeo paup ꝙ nec domũ nec curias n̄c
familias habuit. ſed i diuerſorio na/
tus ⁊ i pannis vilibꝫ inuolut⁹ ⁊ in p̃ſe
pio reclinat⁹ fuit. In ꝑgreſſu. i. i toto
tp̃e vite ſue fuit adõ paup ꝙ ñ habu
it vñ tributũ ſoluere poſſꝫ. nec ꝓpriũ
equũ habuit: ſꝫ cõem aſinũ aſinauit.
In egreſſu paup fuit. qꝛ non habuit
vbi caput ſuũ reclinaret. Mat. viij.
Vulpes foueas habẽt ⁊c. Ad iſtaꝫ pe
trã dꝫ auar⁹ amputare amorẽ terrẽo/
rũ cogitãdo pauꝑtatẽ xp̄i Ber. Ma
gna abuſio et nimis magna ꝙ miſer
homicul⁹ q̃rit diues fieri: p quo de⁹ ma
ieſtatis miſer eſſe voluit. Tercia ſpẽs
renouatõis ẽ i accipitre. qui ſingulis
annis mutat pẽnas ſuas. Qñ em̃ in/
ſtat tp̃s ſuũ extendit alas ſuas ad au
ſtralẽ vẽtũ q̇ naturalr̃ dulc̃ ẽ. i. ad mi
ſcđiaꝫ diuinã in eã ſpem ſuam põnen
do ⁊ ꝯſiderando q̃ꝫ magna ẽ miſcđia
dei ꝯuertẽtibꝫ ad ſe. Et tali ꝯſiderati/
one incaleſcit hõ ad amorẽ dei ⁊ ꝓijcit
veteres pẽnas. i. antiqua pctã i ꝯfeſſi
one: ⁊ i nouũ hoiem renouat̃. Quar
ta ſpẽs renouatõnis ẽ i ceruo. qñ ſene/
ſcit pil' ⁊ cornibꝫ g̃uat̃. ⁊ oculi caligare
incipiũt. tũc extrahit ſerpẽtẽ naribꝫ ſu
is a cauerna. ⁊ comedit eũ. ⁊ ex illo ve
neno incipit interi⁹ intumere ⁊ ex eſtu
ſitire. ⁊ ex ſiti deſiderat fontẽ. ⁊ cũ de fõ
te bibit: ſtatim pilos ⁊ cornua ꝓijcit.
⁊ oculi ei⁹ clareſcũt. et ſic tot⁹ renouat̃.
Hoc modo dꝫ renouari hõ pctõꝛ qñ
pctis ẽ grauatus Per pilos ſignificã
tur pctã cogitationũ. Lu. xij. Capilli
capitis vr̃i nũerati ſunt. Glo. Caput
eſt intelligẽtia. capilli cogitatões q̃s
dñs oẽs numerat. Per cornua ſigni
ficant̃ pctã opationũ ⁊ maxie ſupbia
Pctõꝛ itaqꝫ grauat̃ pctis cogitatõis
⁊ opatõiſ. ⁊ excecat̃ p malicia. ita ꝙ ñ
cognoſcit deum creatorẽ ſuũ. Sap. ij
Excecauit em̃ eos malicia eorũ. Si
vult renouari debet comedere venenũ
ſerpẽtis. i. cogitare penã inferni quam
meruit pctis ſuis. ⁊ poſtea debet deſide
rare ad deũ fontẽ viuũ. ſicut dicit p̃s.
Queadmodũ deſiderat ceru⁹ ad fon/
tes aquaꝝ ita deſiderat aĩa mea ad te
de⁹. Ber. Deus ẽ oĩa i oibꝫ. ſi ſitis fons
ẽ. ſi eſuris cibꝫ ẽ. Et qñ guſtaueris de
dulcedine illi⁹ fontis renouaris in hoie
⁊ ꝓijcis antiq̃s pilos ⁊ cornua. i. cogi
tatiões malas ⁊ opa q̇bꝫ grauat⁹ fui
ſti. ⁊ recipis lumẽ oculoꝝ incipiẽs co/
gnoſcere creatorẽ tuũ. Sic pꝫ quõ re
nouari debemus ſi digne volum⁹ chri
ſti corpus mãducare. Tercio lapis

magnꝰ aduolutꝰ fuit ad oſtiū monu/
menti. p h̄ ſignificat cuſtodia corpis
xp̄i quē recepimꝰ. puer. iiij. Oi cuſto
dia cuſtodi cor tuū. q2 ab ipſo vita et
mors pcedit. Uita q̄zdiu deꝰ ē i corde
ſed mors qn̄ p pctm̄ ſepatur a corde.
Aug. Sic vita corpis ē aīa. ita vita
aīe ē deꝰ. et ſic morit corpꝰ qn̄ ſepat ab
eo aīa: ita morit aīa qn̄ ſepat ab ea deꝰ
⁊ h̄ fit p pctm̄. Iſa. lix. Pctā vr̄a diui
ſerūt. i. ſepatōꝫ fecerūt int vos ⁊ deuꝫ
vr̄m. ⁊ ita mortui eſtis i aīa veſtra.
j. Re. xxvj. Filij mortꝭ eſtis. q2 nō cu
ſtodiſtis dn̄m vr̄m regem. Cuſtodia
mꝰ ḡ diligēter regē nr̄m queꝫ i hoſpitio
cordis nr̄i recepimꝰ vt nobiſcū mane
at ⁊ n̄ moriamur ſ3 etnalit viuamus
Qđ nobis p̄ſtare dignet ⁊c.

Dn̄ica prima poſt Paſca. Sermo. lxxix.

Omne quod natuꝫ ē ex deo vicit mūdū. j.
Joh. v. q. d. Ois hō q̄ ex deo
ē: ⁊ filiꝰ dei eē voluerit: dꝫ pugre ꝯ mū
dū ⁊ vicere eū. q2 q̄ diligit mđm n̄ p̄t
diligere deū. Jac. iiij. Neſcitꝭ q̄m ami
cicia huiꝰmōi iimica ē dō Qui ḡ ami
cus voluerit eē huiꝰmōi iimicꝰ dei cō/
ſtituit. j. Joh. ij. Nolite diligere mū
dū neqꝫ ea q̄ i mūdo ſt. Si qs dilexe
rit mūdū n̄ ē charitas dei i illo. Sci
endū ꝙ tria ſunt quibꝫ ipugnat nos
mūdus. ſ. luxuria. auaricia ⁊ ſupbia.
Un̄. j. Joh. ij. Oē qđ ē i mđo vł ē cō
cupia carnis. i. luxuria. aut ꝯcupiſcē/
tia ocl'oꝝ. i. auaricia. aut ſupbia vite.
Cōtra ꝯcupiaꝫ carnis pugre debemꝰ
p caſtigatōꝫ ⁊ abſtinētiā. q2 caro ꝯcu
piſcit adūſus ſpm̄. i. ꝯ ſalutē aīe: ſicut
dicit apl's Gal. v. ⁊ iō n̄ debemꝰ eas ſeq̄
Eccl. xviij. Poſt ꝯcupias tuas n̄ eas
⁊ a volūtate tua auͥtere. Caro ei vult
ſuauit ⁊ delicate viuere. bn̄ comedere
⁊ bn̄ bibere. ſ3 nō eſt ei ꝯſentiēdū: ſ3 ca
ſtigāda ē ſic dicit apl's Caſtigo corpꝰ
meuꝫ ⁊ i ſuitutē redigo. Gal. v. Qui
xp̄i ſunt carnē ſuā crucifixerūt cuꝫ vi/
cijs ⁊ ꝯcupiſcētijs. Exēplū. Quidā
iuuenes miſerunt q̄ndā meretricē ad
cellā cuiuſdā heremite vt puocarꝫ eū
ad peccandū. Que veniēs aū cellā di
xit ſe errare rogās vt recipet eā ne a be
ſtijs deuoraret. q̄ miſertꝰ eiꝰ intromiſit
eaꝫ. At illa cepit ſollicitare eū ṽbis et
ſignis mūdanis nudās ſe ad ignē Il
le aūt ſentiēs motū carnis fugit ad in
teriora celle: ⁊ accepta cādela digitos
ppos ꝯburebat dicēs itra ſe. Miſer
ſi cū iſta peccauero quō ignē eternū ſu
ſtinebo cū iſtū ignē tā ḡuit ſuſtineo: et
h̄ fecit p totā noctē quotiēſcūqꝫ ſenſit
motū carnis vſqꝫ duꝫ oēs digitos cō/
buſſiſꝫ. Juuenes ṽo i domū irruētes
inuenerūt illā a diabolo ſuffocataꝫ: ⁊
heremitā ꝯbuſtā manū habētē. ⁊ pci
dētes ad pedes eiꝰ iuuenes rogauerūt
eū vt ſuis pcibꝫ illā miſeraꝫ reſuſcita
ret. qđ ⁊ fecit. Cūqꝫ ſurgeret dixit ꝙ vi
diſſet flāmā ignis a ſummo celo vſqꝫ
ad pfūdū inferni deſcēdētē i quā pij/
ci debuiſſꝫ. ⁊ tūc vitā emēdabat Se
cūdo mđs tēptat p auariciā dādo bo
na tēpalia p q̄ mltos decepit ⁊ adhuc
decipit. Gre. Cōtinuꝰ ſucceſſus reruꝫ
tpaliū certū ē future calamitatꝭ idici/
um. Mđs ē ſic Judas q̄ dixit iude/
is. Quēcūqꝫ oſculatꝰ fuero ipſe ē tene
te eū. dicit diabol'. Quēcūqꝫ oſculatꝰ

fuero ꝑ tꝑaliū ꝓſꝑitatē: ipſe ē quē tra/
do vob. Jſtū vicere debemꝰ ꝑ ↄtēptuꝫ
reꝝ tempaliū: cū aplo Phil. iij. q ait.
Oia arbitror vt ſtercora vt xp̄m lucri
faciā. ⁊ q̄re: q2 oia vana ſt̄. ⁊ deſideriū
aie īplere nō pn̄t. Aug. Cū aia ad cō
tēplādū deū ſit creata: iure ei n̄ ſufficit
ī eo qd̄ deꝰ nō ē. vn̄ cū orb terraꝝ ſit an̄
deū ⁊ reſpectu dei q̄ſi vna gutta aq̄. Re
q̄re ſup̄ iſer. Theſaurizate. Et iō oia
ſt̄ ↄtēnēda. ⁊ deꝰ in q̄ ē ſufficiētia nr̄a ſo
lus ē appetēdꝰ. Amb. Oib9 oia deꝰ ē.
ſi cura īdiges medicꝰ ē. ſi auxilio ỽtus
ē. ſi tenebras fugis lux ē. ſi mortē vita
ē. Greg. Nihil laborioſius q̄ꝫ terreniſ
deſiderijs eſtuare. nihil q̄etius q̄ꝫ in h̄
mūdo nihil appetere. nā cū labore ac
quirunt̄. cū timore cuſtodiunt̄. cū do/
lore amittunt̄. Exēplū. Quidā vſu
rarius cū multa bona cū magno labo
re acq̄ſierat: ⁊ magno timore cuſtodi
erat: ī fine doluit ꝙ ea relinq̄re deberet.
⁊ fecit corā ſe portare vaſa argētea: et
magnū ſuū theſauꝝ dicēs. O anima
mea mane mecū: oia iſta tibi dabo et
alia plura acquirā. Cūq3 vrgeret euꝫ
dolor mortis: dixit. Ex quo n̄ vis me
cū manere ↄmitto te diabolo. ⁊ ſic ex/
pirauit. Aug. O mūde mūde ſi tan/
tū allicis tranſiēs: q̄d faceres ſi ꝑma/
neres? Tercio mūdꝰ tēptat hoīes ꝑ
ſupbiā ⁊ exaltatōeꝫ: nā fere oēs homi
nes exaltari cupiūt ⁊ dn̄ari. Hanc de
bemus vincere ꝑ humilitatē: damnū
qd̄ ex h̄ ſequit̄ ↄſiderādo. nā q̄ ſe exal/
tat in hac vita humiliabit̄ ī futura. ſi
cut dr̄ Luce. xiiij. ⁊ xviij. Thob. iiij.
Supbiā nūq3 ī tuo ſenſu aut ī tuo ỽ
bo dn̄ari ꝑmittas. ab ip̄a em̄ ſumpſit
initiū ois ꝑditio. Ber. Initiū omis

pcti ⁊ cā ois ꝑditiōis ē ſupbia. Adūr/
ſus hanc ſup caput tuū cornu crucis
hr̄e memēto: vt nō eleueris ī ſupbiaꝫ
Vn̄ mōs ſilis ēvēto. vētꝰ eleuat q̄ nul
liꝰ ſunt valoris. ſ. pulueres: cineres et
ſilia. ⁊ q̄ bona ſunt vt auꝝ ⁊ argētū di
mittit. Sic mōs eleuat illos ī hac vi
ta q̄ nullius ſunt reputatōis ⁊ valorꝫ
corā deo: ⁊ bonos depmit. ſꝫ ī futura vi
ta ↄtrariū videbit̄. Sap. vj. Exiguo
cōcedit̄ miſcdia. pōtētes aūt potenter
tormēta patient̄ Vn̄ dicūt damnati
Sap. v. Quid ꝓfuit nobis ſupbia:
aut diuitiaꝝ iactātia q̄d ↄtulit nob?
Exemplū ī diuite epulone qui de omi
bus diuitijs ſuis nō potuit hr̄e vnaꝫ
guttā aq̄ Lu. xvj. Jſtā ſupbiā dꝫ hō
vincere ꝑ fragilitatis ſue ↄſideratōeꝫ
Ber. Vide hō vn̄ veneris ⁊ erubeſce.
vbi ſis ⁊ īgemiſce. q̄ vadis ⁊ ↄtremiſce
Gen. iij. Puluis es ⁊ ī puluerē reūte
ris. Ecci. x. Quid ſupbis t̄ra ⁊ cinis?
Hiero. Quō ſupbiat q̄ ſꝑ ſecuꝫ ſenti
nā portat? Ber. O hō cogita q̄s te fe
cit. q̄leꝫ te fecit. ad q̄d te fecit. deꝰ ē q̄ te
fecit. de terra te fecit vt non ſupbias.
Qualē te fecit. ad imaginē ſuā te fecit
ī natura. ad ſilitudinē ī gr̄a vt eū dili
gas. Ad q̄d fecit: vt ad debitū finē tē/
das. eterna q̄ras. caduca ſꝑnas Sic
pꝫ quō debemꝰ vīcere mūdū: ⁊ oia q̄ ī
eo ſunt. ſ. ↄcupiaꝫ carnis ꝑ abſtinētiā
⁊ afflictōꝫ. ↄcupiaꝫ oculoꝝ ꝑ ↄtēptū
⁊ ↄſideratōꝫ īſtabilitatꝫ diuitiaꝝ. ſu/
ꝑbiā ſiue pōpā ꝑ mortꝫ ↄſideratōeꝫ.
Exemplū. Erat quidā magnꝰ mgr̄ q̄
in facie homis cognoſcebat oēs eiꝰ cō
plexiones. qd̄ audiēs quidā aliꝰ mgr̄
ī remotis ptib9 miſit nūcios illuc pro
bare vtꝝ vera eſſent. faciēs rogare vt

ad cũ veniret ⁊ ſibi de ꝯplexionibꝰ ſu
is diceret. nã multa ⁊ magna de eo au
diuiſſ3. Qui rñdẽs nũcijs dixit. Di-
cite dño vr̃o vt faciat faciẽ ſuã depin-
gi ⁊ mittat mihi: ego nõ poſſu3 vẽire.
qḋ ⁊ factũ ẽ. Cũq3 mgr̃ faciẽ vidiſſet:
rñdit. Si dñs veſter habet faciẽ talẽ
ſciatis eũ eſſe luxurioſu3: auariſſimũ
⁊ ſupbiſſimũ. Et rñderunt nũcij. nõ.
vtiq3 dñs nr̃ ẽ caſtiſſimꝰ. largiſſimꝰ et
hũillimꝰ. Et reuerſi dixerũt dño ſuo.
q̇d mgr̃ ille dixerat. Qui ait. verꝫ di-
xit mgr̃. Ego em̃ naturalr̃ ſu3 iclinatꝰ
ad luxuriã. ſ3 p maximã abſtinẽtiã ⁊
afflictiõ3 me viriliť defendo. Jtẽ aua
rus ſu3 valde. q2 oĩa q̃ videt ocli mei
ꝯcupiſa deſiderat. ꝯ qḋ ſp ⁊ freqñť co-
gito falſitatẽ ⁊ iſtabilitatẽ reꝝ tpaliũ.
q2 hoĩe3 derelinquũt ⁊ a morte libera-
re neqũnt. ⁊ neſcio vtꝝ hodie vł cras
ea derelicturꝰ ſum. iõ ea largiť q̃ poſſi-
deo diſtribuo. Jtẽ ſupbꝰ ſu3 valde. ſ3
cogito q̇d futurꝰ ſu3 poſt mortẽ. q2 ter
ra ⁊ cibꝰ ꝟmiũ. ⁊ iõ ñ orno me veſtibꝰ
pcioſiſ. nec cupio magna edificia. q2
domus mea vix erit ſeptẽ pedu3. et de
aĩa neſcio quid ſit futuꝝ.

De eodem. Sermo. lxxx.

Videte manus meas Joh̄. xx. Jſta ꝟ
ba loquebať dñs ad Thomã qui interp̄tať abyſſuſ. p quẽ ſigni
ficať pctõr q̃ mergeť i abyſſum iferni:
ſi ñ fuerit ꝯuerſus ad dñm. Vt g̃ reũ
taťoñdit ei dñs manꝰ ſuas. ſ. ad reuo
cãdũ ei. O pctõr vide manꝰ meas in
teriorbꝰ oculꝰ cordis. ⁊ noli ẽẽ icredu
lus ſ3 fidelꝭ. fidẽ hñs pfectã q̃ ẽ cũ opi-
bus. q2 fides ſine opibꝰ i charitate fa
cta mortua ẽ. Sciẽdũ ꝙ manꝰ dñi
ſunt q̃druplices q̃s debemꝰ videre ocu
lis cordis. vic3 plaſmatrices. redẽpť
ces. punitrices. remũeratrices. De ṗ-
mis dic p̄s. Manꝰ tue dñe fecerũt me
⁊ plaſmauerũt me. De ſcḋis Jſa. xlix.
Jn maĩbꝰ m. deſcp̄ſi te. De tcijs Job
xix. Manꝰ dñi tetigit me. De q̃rtis
p̄s. Extẽdit manũ ſuã i retribuendo.
Circa ṗmũ nõ ꝙ videre debemꝰ ma-
nus dñi q̃ nos plaſmauerũt. De q̄bꝰ
Job. x. Manꝰ tue dñe fecerũt me ⁊c̃.
Jn manibꝰ iſtꝭ oñdiť potẽtia dei mag
quã videř dẽmꝰ vt hũiliemur. j. Pe.
v. Hũiliami ſb potẽti manu dei. q̃ po
tẽs ẽ. q2 ſic de nihilo creauit vos. ita p
pctã vr̃a i nihilũ redigere p̄t vos. vn̄
dicit dñs Hiere. xviij. Sicut lutũ. i. ꝟ-
ra i manu figuli. ſic vos i manu me. i
q. d. Sic figulꝰ h3 ptãtẽ faciẽdi olla3
de terra: ⁊ poſtea ꝯfrigẽdi. ſic ⁊ ego po
teſtatẽ habeo i nihilũ redigẽdi q̃ de ni
hilo vos plaſmaui. Cũ g̃ tã potens
ſit manꝰ dñi nullꝰ p̄ſumat p ſupbiã ſe
oppõere illi. Jſa. xlv. Ve q̃ ꝯdicit fa-
ctori ſuo teſta ḋ ſamijs terre. i. talis q̃
ꝯdicit factori ſuo. i. ſe ei opponit per
pctm̄. teſta. i. olla. de ſamijs terre. id ẽ
de fictilibꝰ terre. Samios eſt ciuitas
vbi ars illa fuit inuenta Jnde ſamia
dicunť vaſa de terra facta. De iſta ma
nu dñi ḋr Dañ. v. Balthaſar rex ba
bylonis fecit grãde ꝯuiuiũ cũctis ṗn
cipibus ⁊ ꝯcubinis ſuis. et p̄cepit af-
ferri vaſa dñi q̃ tulerat pr̄ ſuꝰ Nabu-
chodonoſor de tẽplo hierlm̄ q̃ fuerãt
ſanctificata ad ſeruitiũ diuinũ. ḋ qui
bus nulli licitũ fuit bibere niſi miſtriſ
tẽpli. ⁊ de illꝭ bibebat ipẽ ⁊ ṗncipes ⁊ cõ

cubine ei⁹. Et ob h̄ irat⁹ de⁹ miſit ma/
nū ſuā ɔ̄ eū. cū ſederet i ɔuiuio vidit
quandā manū ɔ̄ ſe i pariete tria ſcri/
bentē v̄ba. ſ. Mane. Thetel. phares
⁊ ɔturbat⁹ rex ɔmouit omes magos
ſuos dicēs. Quicūq; hanc ſcptura le
gerit ⁊ ei⁹ interptatōez dixerit: purpu
ra veſtiet. ⁊ muneribꝫ ditet. Cūq; nul
lus eoꝝ legere ſciret: vocatus eſt Da/
niel. q̄ expones ait. Noſti rex q̄ de⁹ ex/
celſus dederat pr̄i tuo regnū iſtud ⁊ n̄
cognouit ipm. nec regr̄tiabat ei ſic de/
buit. iō ꝓiecit eū dn̄s ð regno. ⁊ fec eū
ſilez feris q̄ fenū ſic bos comedebat:
donec ad agnitōz ſui rediȷ̄t. Tu q̄z cū
ſcires oīa hec: aduerſus eū eleuat⁹ es
⁊ vaſa eius ꝓphanaſti tradēs ea ma
nibꝫ immūdis. ⁊ bibēs ex eis deos tu
os laudaſti. q̄ nec viuūt nec ſentiunt
deū tuū q̄ flatū tuū i manu ſua hꝫ nō
honoraſti. iō man⁹ eius potētiſſima
ſcp̄ſit hec ɔ̄ te. Mane thetel phares
.i. numer⁹ appēſio diuiſio. Per mane
qð interpretat numerus: ſignificat q̄
dn̄s numerauit regnū tuū. i. ɔpleuit
vel finē dedit. q̄ꝛ q̄ fecit te regē ex q̄ op/
poſuiſti te ei. vult dn̄atōis tue finē fa
cere. Per thetel qð iterptat appēſio. ſi
gnat q̄ omia opa tua bona ⁊ mala ap
pēdit dn̄s i ſtatera. et iuenit min⁹ h̄re
i bonis. ⁊ iō nō diuti⁹ viues ſz morie/
ris. Per phares qð interptat diuiſio
ſignificat q̄ tu diuideris ab omibꝫ bo
nis tuis ⁊ a regno tuo. ⁊ inimici tui di
uidēt regnū tuū iter ſe. Eadē nocte cy
rus ⁊ dari⁹ reges pſaꝝ ceperunt baby
lonē ⁊ occiderūt regez. ⁊ diuiſerūt ſibi
regnū ⁊ oīa q̄ habebat. Ecce q̄z potēs
ē iſta man⁹ dn̄i q̄ tantuz regē ad nihi
lū redegit q̄ ſe ei oppoſuerat. Iſtam
manuz oñdit dn̄s cuilibet pctōri di.
Uide man⁹ meas ⁊ ɔſidera potētiaz
meā. q̄ꝛ ſicut te creaui: ſic te i nihilum
poſſuz redigere. Uide ḡ pctōꝛ manū
iſtā. ⁊ ſcripturam quā ɔ̄ te ſcp̄ſit lege.
Mane thetel phares. Mane inter
ptat nūer⁹. i. dn̄s nūerat oīa opa tua
v̄ba ⁊ cogitatōes. vñ Lu. xij. Capil/
li capitis vr̄i oēs nūerati ſunt. caput
ē intellect⁹. capilli ſunt cogitatōes. q̄ſ
oēs numerat dn̄s tā bonas q̄z malas
O q̄z terribil' ē iſta ſcptura ſi dn̄s nūe
rat cogitatōes: q̄d erit de v̄bis ocioſis
q̄ nūerat: q̄ꝛ de eis reddituri ſum⁹ rōez
Matt. xij. De omi v̄bo ocioſo qð lo
cuti fuerint hoīes ſup t̄rā reddēt rōez
i die iudicij. Et nō ſolū v̄ba ⁊ cogita/
tōes: ſz etiā vias ⁊ greſſus oēs nume
ratur⁹ erit ⁊ nūerat. Job. xxxj. Ipſe vi
as meas ɔſiderat: ⁊ oms greſſus me
os dinūerat. Greg. Sic de⁹ vias vni
uſcuiuſq; ɔſiderat. ſic greſſus dinūe/
rat vt nō minutiſſimas cogitatiōes
nec minutiſſima v̄ba que apud nos
vſu viluerūt eius iudicio n̄ diſcutiat.
Dinūerat aūt oēs greſſus nr̄os tā bo
nos q̄z malos vt ꝓ mal' vindictaz tri
buat. ⁊ ꝓ bōis vitā et̄nā ipēdat. Exē
plū i vitaſpatꝝ legit: q̄ q̄dā ſenex ha/
bitabat in heremo. c⁹ cella diſtabat a
fonte p magnū ſpaciū. ita q̄ cū vellet
aquā h̄re totū diē expēdebat in eūdo
Sz cū vellet labori ſuo parcere: ⁊ cel/
lam iuxta aquam trāſferre vidit an/
gelū dn̄i ſe ſequentē: ⁊ cū interrogaret
ab angelo q̄d q̄reret: r̄ndit. Ego ſum
angelus dn̄i miſſus dinumerare greſ
ſus tuos. vt ſp q̄libet greſſus ſpāle p̄/
miū recipiat. Quo audito cellā lōgi⁹
ɔſtruxit a fōte. Uide ſcōaz ſcpturā

thetel. qḋ iterp̄tat̄ ſtatera vl' appēſio. p
h̄ ſignificat̄ q̄ deꝰ i iudicio vl' in morte
oīa opa nr̄a vult pōderare i ſtatera. p
uer. xvj. Pōdꝰ et ſtatera iudicia ſt̄ dei
.i. dn̄s iudicabit oīa opa nr̄a ꝫm pon
dus ⁊ ſtaterā. Amb. Oīa opa nr̄a pō
derare vult dn̄s ꝫm intētōez nr̄am ⁊
nr̄i cordis ꝓpoſitū. Intētō ei opi tuo
nomē ipōit. puer. xxj. Appēdꝫ corda
dn̄s. qꝛ ſpirituū pōderatoꝛ ē. glo. i. co
gitationū. itētionū ⁊ deſiderioꝝ. oīa ei
eq̄ pōderat vt eq̄ iudicio ſingl'a pūiat
⁊ pmiat. Tūc āt qn̄ dn̄s oīa ꝫm itēti/
onē iudicabit: tātū pōderabit obolus
paupiſ q̄ztū talēta diuitꝭ. tātū vnū pr̄
nr̄ dictū cū deuotōe q̄ztū itegꝝ pſalte/
riū ſine deuotiōe ⁊ cū tedio. Criſ. Nō
ei paucitatē oblati ſꝫ copiā affectiōis
⁊ affectꝰ dn̄s ituet̄. Beda. Acceptabi
le ē deo q̇cq̇d bono aīo obtulerimꝰ. qꝛ
coꝛ n̄ āt ſbaꝫ dn̄s pēſat. nec ppēdit q̄n
tū i ſacrificio ſꝫ ex q̄nto corde pferat̄.
Exēplū. Rex q̇dā edificauit tēplū p
hibēs ne aliq̄s ad h̄ elyōnā daret volēs
totū de ſuo bono edificare. Erat āt bo
na paupcl'a vidua ⁊ deuota q̄ liber̄ ad
h̄ edificiū elyōnas dediſſꝫ. ſꝫ qꝛ manife
ſte n̄ potuit. tn̄ aſinis q̇ ad ſtructuraꝫ
onera portauer̄t qn̄ an̄ domū eiꝰ trāſi/
bāt pabulū miſtrabat. Cōſummato
opē ſcp̄ſit rex ſup oſtiū tēpli. Iſtud tē
plū edificauit rex ſolꝰ ⁊ nullꝰ alius Et
vēit āgelꝰ dn̄i ⁊ d̄leto illo titl'o ſcp̄ſit ſic
aureis lr̄iſ. Hoc tēplū edificauit pau
pcula vidua q̄ aſinis pabulū miſtra/
bat. Uide ēciā phares .i. diuiſio. p
qḋ ſignificat̄ q̄ i die iudicij boni diui/
dēt̄ a mal'. ſic d̄ꝛ Mat. xiij. Exibūt ā/
geli ⁊ ſepabūt malos de medio iuſtoꝝ
Idē. xxv. Et ſtatuet oues a dextrꝭ. he/
dos ṽo a ſiniſtrꝭ. Tūc dicet dn̄s his
q̇ a dextrꝭ eiꝰ erūt. Uēite bn̄dicti p̄ris
mei ⁊c. Deinde diuidet malos a ſe et
a ꝯſortio ſctōꝝ oīm et a vita et̄na qn̄
dicet. Diſcedite a me maledicti in ig.
et̄. q̇ parꝰ ē dia. ⁊ an. eiꝰ. O q̄ꝫ g̃uis ē h̄
diuiſio. Criſ. dic̄ q̄ nulla pēa pt ꝯpa/
ri pene illi quā hn̄t dānati ex h̄ q̄ debēt
diuidi ab illa facie bn̄dicta. De māi/
bus redēptricibꝫ d̄ꝛ Iſa. xlix. In ma
nibꝫ meis deſcp̄ſi te o hō. deſcp̄ſi iquā
te nō pēna vel incauſto ſicut ſcp̄tores
ſꝫ clauis ⁊ ſanguīe meo. O dn̄e Jeſu
xpe deus meꝰ q̄ꝫ groſſa fuit hec ſcriptu
ra: q̄ adeo magna fuit q̄ in vulneribꝫ
manuū digitꝰ inferri potuit. ⁊ in vul
nere lateris integra manꝰ ſic d̄ꝛ i p̄nti
euāgelio. Thoma infer digitū tuum
⁊c. Has manus oſtēdit nobis dn̄s i
cruce multis modis. Req̄re dn̄ica ſe/
cūda poſt octauas epiphanie. in ſer.
Extendēs Ihs manū tetigit eū.

Dn̄ica ſcd̄a poſt Paſca.
Sermo. lxxxj.

c Hriſtus paſ
ſus ē p nob vob relinq̄ns ex
emplū vt ſeq̄mi veſtigia eiꝰ.
j. Pe. ij. In ṽbis iſtis reducit̄ nobis
ad memoriā paſſio dn̄i nr̄i ihu xpi. ⁊
h̄ ppt̄ tria. Prio ne tantū bn̄ficiū dei
obliuiōi tradamus. Scd̄o vt a pctīſ
caueamꝰ. Tercio vt aduerſa ppt̄ euꝫ
ſuſtineamus. De pmo d̄ꝛ Eccl'i. xxix.
Gratiā fideiuſſoris tui ne obliuiſca/
ris. dedit em̄ p te aīam ſuā. i. vitā. Fi/
deiuſſoꝛ nr̄ xps ē q̇ vt nos a morte re
dimerꝫ quā pctis nr̄is meruimꝰ aīaꝫ
ſuā poſuit p nob. Iſtius fideiuſſoris

obliuiſcunt̄ oēs ingr̄ti. Ber. Nihil ita deo diſplicet ſic ingr̄titudo. vias ei ab ſtrahit grē. ⁊ vbi fuit illa grā iaʒ locū nō hʒ et acceſſū n̄ inuenit. Maxie aūt referre grās deo debem⁹ d̄ charitate quā nob̄ exhibuit ī h̄ q̄ p̄ nob̄ hō fact⁹ ē et crucifix⁹. Joh̄. xv. Maiorē hac dile/ ctōʒ nēo hʒ vt aiam ſuā. i. vitā ponat q̄s p̄ amic̄ ſuis. Ber. Sʒ tu bōe ieſu maiorē charitatē habuiſti. q̄ꝛ p̄ īimi/ cis aīaʒ tuā pōſuiſti. Apl's Rom̄. v. Cū īimici eſſem⁹ recōciliauit nos deo p̄ ſanguie ſuo. Apoc̄. xj. Grās agi/ m⁹ tibi oīpotens de⁹ q̄ꝛ accepiſti ꝟtutē magnā ad liberādū nos. Bern̄. i pſo na xp̄i. Uide o hō q̄d p̄ te patioꝛ. ad te clamo q̄ p̄ te morioꝛ. vide pēas q̄bꝫ afficioꝛ. vide clauos q̄bꝫ ꝯfodioꝛ: cū ſit tāt⁹ doloꝛ iterioꝛ ⁊ extioꝛ plāct⁹ ē ḡ/ uioꝛ dū te ingr̄tū expioꝛ. Quantū rep̄ hēſibiles ſt̄ ingr̄ti de tāto b̄nficio p̄tʒ ī creatur̄ irrōnalibꝫ. Quidā naute cū applicuiſſent ad litt⁹ viderūt leonē tra hi a dracōe ad ſpelūcā. ⁊ accurrētes cū armis draconē iuaſerūt ⁊ oppſſerūt: et leonē liberauerūt. q̄ nō ingr̄t⁹ de tāto b̄nficio. q̄ꝛ oī tp̄e q̄ illic morabant̄ q̄ti die de capt̄ fer̄ q̄ntū ꝯſumere poterāt apportauit. Erubeſcāt ḡ oēs rōnales creat̄e. ſ. hoīes hui⁹ beſtie exēplo ingr̄ti eē de b̄nficijs a deo accept̄ q̄ eos de ore dracōis īfernal' lib'auit. tot⁹ ei mōs n̄ poſſʒ ſibi ad plenū regr̄tiari p̄ vna gut ta ſanguis ſui. Ber. Nō gutta ſʒ vn/ da ſanguis emanauit largit̄ p̄ q̄nq̄ p̄ tes corpis q̄n̄ xp̄s te redemit Apoca. v. Occiſus es et redemiſti nos deo in ſanguie tuo. ⁊ iō merito debem⁹ ei grās agere. Thob. xij. B̄ndicite deū celi ⁊c̄. q̄ꝛ fecit vobiſcū miſcōiam ſuā. Uere maḡ miſcōia dei ⁊ charitas q̄ ꝓpt̄ nos miſeros hō fieri voluit ⁊ crucifigi Jō debem⁹ eū b̄ndicere. laudare ⁊ ei regr̄ti. ari. Exēplū. Mōach⁹ q̄dā ſtetit in choro īfra credo q̄n̄ alij iclīabāt ad il/ lud ꝟbū. Et hō fact⁹ ē. crucifix⁹ etiā p̄ nob̄ ⁊ nō iclīauit. tūc affuit ei diabol⁹ dās ei alapā di. O mōache ingr̄te nō ne debes te iclīare deo q̄ p̄ vob̄ tāta fec̄. q̄ mortē p̄ vob̄ ſuſtinuit. ⁊ hō fact⁹ ē. Si ꝓpt̄ me tātū feciſſʒ: ego vellē ſibi ippetuū ſbſtrat⁹ iacere. Scd̄o redu cit̄ nob̄ ad mēoriā paſſio dn̄i nr̄i vt a p̄ctis caueam⁹. q̄ꝛ ſbdit Aug̃. Om̄e gen⁹ p̄cti p̄ucit ex eo q̄ nos appetim⁹ q̄ xp̄s ꝯtēpſit. ⁊ q̄ꝛ fugim⁹ q̄ ipſe ſuſti/ nuit. Contēpſit diuitias. q̄ꝛ ſp̄ paup̄ fuit ī igreſſu. ī p̄greſſu. ī egreſſu. Nā ī ingreſſu ī mūdū nō habuit domū ī q̄ naſceret̄. lectū ī q̄ poneret̄. ſericū ī q̄ in/ uolueret̄. ſʒ ī diuſorio genit⁹. ī pſepio poſit⁹. pānis vilibꝫ iuolut⁹ fuit. Jn p̄ greſſu paup̄ fuit. q̄ꝛ nūq̄ reddit⁹. nū q̄ hereditatē. nūq̄ poſſeſſiōʒ habuiſ ſe legit̄. nō habuit tātū vt cēſuʒ ſuum ſolueret. Jn egreſſu paup̄ fuit. q̄ꝛ nō habuit vbi caput ſuū recliarʒ Mat. viij. Uulpes foueas h̄nt ⁊c̄. Delicias etiā ꝯtēpſit. q̄ꝛ ſp̄ ī laboribꝫ. ī fatigati/ onibꝫ ⁊ ī p̄dicatōibꝫ. ī diſcurſibꝫ. ī do/ ctrinis vitā duxit. p̄s. Paup̄ ſuʒ ego ⁊ ī laboribꝫ a iuuētute mea. ſupple fui ꝓpt̄ vos. Jtē ꝯtēpſit dignitates ⁊ ho nores. q̄ꝛ cū vellēt eū regē facere fugit Joh̄. vj. Jō iſta oīa ꝯtēpſit ſicvt nob̄ ea ꝯtēnēda oñderet. Multa etiā adū ſa ſuſtinuit. vn̄ Ber. Dura ꝟba: duri ora ꝟbera: diuerſa mortis ſupplicia. Tren̄. j. O vos oēs q̄ trā. ⁊c̄. Et iterꝫ Tren̄. iij. Recordare paupta t̄ mee ⁊

trãſgreſſiõis mee: pot⁹ abſinthij ⁊ fell'. Recordare iquã q̇d ꝓpt̃ te ſuſtinui ⁊ ꝓpt̃ pctã tua. Noli ḡ iteꝝ peccare ne me iteꝝ crucifigas. Pctõres em̃ nũc quidã deũ rurſuz crucifigũt Heb. vj gñ pctm̃ iterãt q̇d fuit cã crucifixiõis ps. Sup dolorẽ vulneꝝ meoꝝ addi derũt. Hugo de ſctõ vict. i pſona xp̃i. O xp̃iane ſerua tibi ſalutẽ. ego ꝑ illa mortu⁹ ſum. ſi illã amiſerꝭ iteꝝ ñ poſ ſum mori: ſꝫ nolo vt mihi iniuriã faci as. q: cũ ſalutẽ tuã morte mea reſtitu tã volũtarie peccãdo amiſerꝭ q̃ꝫtũ i te ẽ iteꝝ me crucifigꝭ. iteꝝ me mori ꝯpell'. Exẽplũ de adoleſcẽte volẽte ire ad me retricẽ. Require in die paſce i ſer. Ec ce loc⁹ vbi po. eũ. Tercio reducit̃ ad memoriaꝫ paſſio xp̃i ꝓpterea vt ꝓpt̃ cã ſilr adũſa ſuſtineam⁹. j. Pe. ij. Xp̃s paſſus eſt ꝑ nob̃ vob̃ relin. ⁊c̃. Bern. Uult benign⁹ dux deuoti militis vul tũ ⁊ oculos in ſua ſuſtolli vulnera: vt illi⁹ ex h̃ animũ erigat ⁊ exẽplo ſuo ad tolerandũ reddat fortiorẽ. Quã em̃ aſpitatẽ formidabit ſeru⁹ ſi mẽti eius occurrat ꝙ filij dei paſſiõe ſit redẽpt⁹. Si eni xp̃i paſſiõꝫ ſp recordaremur ita ſagitta amorꝭ vulneraremur ꝙ nil ꝑter eũ nob̃ ſapet: oẽmqꝫ tribulatõeꝫ ⁊ dolorẽ dulciter pateremur Gre. Si xp̃i paſſio ad memoriã reuocet̃ nihil adeo durũ q̇d nõ eq̃ aĩo toleret̃. Ber. Nil dulci⁹ i tribulatõe q̃ꝫ paſſiõꝫ xp̃i cogitare. Exẽplũ. Juuenis q̇dã religi oſus ẽ fact⁹. ⁊ i ꝑmo anno maxias tẽ ptatões ſuſtinuit. videbat̃ em̃ ſibi ḡ ue q̇cq̇d facere vel ſuſtinere deberet. re cordabat̃ bonoꝝ ferculoꝝ q̄ i h̃ ſeculo habuerat. et videbat̃ ſibi dur⁹ veſtit⁹ fratꝝ. recordabat̃ mollium veſtiũ. et breuit̃ videbãt̃ ſibi oĩa dura q̃ i clau ſtro fuerũt: ⁊ q̇b⁹ vti debuerat. ⁊ recor dabat̃ oĩm q̇b⁹ carere debuerat. Tan dẽ tẽptatõe vict⁹ habitũ depoſuit: mo naſteriũ exiuit. Cũqꝫ ſol⁹ ꝑ viã ꝑgeꝛꝫ vidit occurrẽtẽ ſibi hoĩeꝫ nudũ: hñtẽ vulnera cruẽtata i maĩb⁹ ⁊ pedib⁹. i la tere: ⁊ i capite ſpineã coronã. de q̄ flue bat ſanguis i facĩe ei⁹. q̄ viſo territ⁹ co nabat̃ aufugere. ſꝫ ſubtracta currẽdi gr̃a cogebat̃ ſtare ⁊ audire. Jntuere fi li chariſſime vulnera ſanguie ꝑfuſa. ⁊ q̇cq̇d amaꝝ guſtauerꝭ itige i ill'. ⁊ dul ce tibi erit. Ego ſum ih̃s xp̃s q̄ ꝓpt̃ te mortẽ ſuſtinui. ſtati ille ꝯpũct⁹ rdijt ⁊ oẽꝫ auſteritatẽ ordis patiẽt̃ ſuſtinuit

De eodem. Sermo. lxxxij.

Ognoſco o ues meas ⁊c̃. Johã. x. Oues xp̃i ſunt q̄ xp̃o ſeruiũt ⁊ ipꝫ di ligũt. Has cognoſcit ex q̃ttuor ſigniſ q̄ inuenim⁹ i oue. Primũ ẽ mãſuetu do. Quis ẽ aĩal manſuetũ ⁊ patiẽter tolerãs adũſa. nõ defendit ſe cornib⁹ ſic vnicorn⁹/ nec dentib⁹ vt lupuſ/ nec vngul' vt leo/ nec calcib⁹ vt equ⁹/ nec veneno vt vipa. nec clamorib⁹ vt por cus. ſꝫ tacẽs ſuſtiet mortẽ i nullo ſe de fendẽs. Sic bu⁹ dei patient̃ ⁊ mãſuete adũſitates ꝓpt̃ deũ ſuſtiere dꝫ exẽplo xp̃i/ Jſa. liij. Sic ouis ad occiſioneꝫ ductus ẽ. ⁊ q̃ſi agn⁹ corã tõdẽte ſe ob mutuit. j. Pet. ij. Cũ malediceret̃ nõ maledixit ⁊c̃. cũ ꝑcutiebat̃ ñ repcutie bat. cũ ꝯſpueret̃ nõ reſpuebat: ſꝫ oĩa hũil' ſuſtinebat. i q̄ exẽplũ ſuſtinẽdi oñdebat. j. Pe. ij. Xp̄s paſſ⁹ ẽ ꝑ nob̃ vob̃ ⁊c̃. Ro. xij. Nõ vos defendentes

frēs chariſſimi: ſꝫ date locū ire. Heb. xij. Recogitate eū q̄ talē aduerſus ſemetipm̄ a pctōꝛibꝫ ſuſtinuit ꝯdictōꝫ vt n̄ fatigemi animis vr̄is deficiētes. q.d. Recogitate q̄lia xp̄ſ a pagāis ſuſtinuit ⁊ a iudeis: ⁊ q̄ꝫ patient̄. ⁊ n̄ erit vob̄ grue ſi q̄d patiami ꝑpt̄ eū. Gre. Si paſſio xp̄i ad mēoꝛiaꝫ reuocet̄ nihil adeo duꝝ qd̄ n̄ eq̄ aīo toleret̄. Exemplū. Cū quidā mlta toꝛmēta letāt̄ ſuſtinuiſſꝫ: q̄ſiuit tyrān⁹ quō tāta toꝛmēta cū tāta patiētia ⁊ leticia ſuſtiere poſſet. Rn̄dit. Nō ē miꝝ ꝙ xp̄i fui letāter ſuſtineāt: cū ſigculū crucis i coꝛdibꝫ habeāt. At ille. h̄ ī te ꝓbabo. ⁊ fecit eū ſecari ꝑ mediū. ⁊ coꝛ ei⁹ diuidi. ⁊ inuēit ī eo ſignū cruc̄. ⁊ viſo h̄ miraculo fidē recepat. Scd̄o inuenim⁹ ī oue obediētiā. qꝛ obediēs ē voci paſtoris ſui. ſic fu⁹ dꝫ eē obediēs voci paſtoris ſui. ſ. xp̄i. Joh̄. x. Oues mee voceꝫ meā audiūt. i. p̄cept̄ meis obediūt. ⁊ ego vitā et̄nā do eis. Mat. xix. Uēit adoleſcēs ad ih̄m dicēs. Mgr̄ bone q̄d faciā ꝙ habeā vitā eternā? Rn̄dit ih̄s Si vis ad vitā ingredi ſua mandata dei. i. obedias mādat̄ dei. Act. v Obedire optet deo. j. Regū. xv. Melioꝛ ē obedientia q̄ꝫ victime. Propter inobedientiā em̄ Adā ē eiect⁹ de ꝑadiſo. Saul de regno. vxoꝛ loth v̄ſa eſt in ſtatuā ſal̄ Gen. xix. Saul ē eiect⁹ d̄ regno. Un̄. j. Reg. xv. Pro eo ꝙ abiecisti ſermoneꝫ dn̄i. abiecit te dn̄s ne ſis rex. Itē oīa mala h⁹ ſcl̄i ex inobediētia ꝓueniūt. vt ptꝫ Deut. xxviij. Si audire noluer̄ vocē dei tui vt cuſtodias et facias oīa mādata ei⁹. mittet dn̄s ſup te famē ⁊ ſitim ⁊ increpatōꝫ: ⁊ oīa mala donec ꝯterat te. Jō īferioꝛa nr̄a nō obediūt nob̄. qꝛ nos deo vl̄ illi q̄ loco ei⁹ ē nō obedim⁹. Dꝫ em̄ hec obediētia ꝓcedere ex charitate. Jo. xiiij. Si diligitis me mandata mea. ſ. ex dilectōe ſeruate. qꝛ coacta ſuitia nō placēt deo. Quidā em̄ nolunt obedire deo niſi cogant̄. ſic pharao q̄ obediuit deo qn̄ eū flagellauit ſꝫ qn̄ plaga ceſſauit obedire noluit. ⁊ iō tādē i mari rubꝛo ſubmerſus fuit: vt hr̄ Exo. xiiij. Sic q̄dā adhuc ſt̄ q̄ nolūt obedire deo niſi qn̄ ſunt i magnis neceſſitatibꝫ vl̄ infirmitatibꝫ. ⁊ cū euaſerūt tales vt an̄ ſunt. Illi tandē ſic pharao ſb̄mergūt̄ i mari rubꝛo. i. i iferno. Nō ſic facere debēt oues xp̄i: ſꝫ ex charitate debēt obedire p̄cept̄ dn̄i. ⁊ an̄q̄ꝫ tranſgrediant̄ moꝛtē ſuſtiere. Exēplū. ij. Machab. vij. i. vij. fr̄ibꝫ ⁊ m̄re ſua. q̄s cū antiochus coegit ꝯ legeꝫ carnes poꝛcinas comedere. Rn̄derūt oēs. Parati ſumus poti⁹ moꝛi q̄ꝫ p̄rnas leges p̄uaricari. Tūc rex iuſſit ſartagines ⁊ ollas eneas ſuccēdi. ⁊ arrepto p̄mo abſtracta cute capit̄ ꝓiecit i ſartaginē. Deīde p̄ſcidit ſummitateſ manuū ⁊ pedū alijs aſpiciētibꝫ. deinde ꝓiecit eū i ſartaginē adhuc ſpirātē. Eodē mō ſunt oēs cruciati an̄q̄ꝫ ꝯ p̄ceptū dei facerēt vt carnes poꝛcinas comederēt. Sed heu mlti iā mlto maioꝛa facerēt an̄q̄ꝫ vnū digitū amitterēt. tales n̄ ſt̄ oues xp̄i. Tercio ouis ē anial fructuoſuꝫ valde et vtile. qꝛ oīa q̄ i ea ſunt vtilia ſt̄. ſ. lac. lana. cut̄ ⁊c. Sic ſeru⁹ xp̄i dꝫ eē i oībꝫ vtil̄ ⁊ fructuoſus. i cogitatōe locutōe. opatōe. ꝯuerſatōe. exemplo. j. Thimo. iiij. Exēplū eſto fideliū i v̄bo. i ꝯuerſatōe. i charitate. i fide ⁊ i caſtitate. Auḡ. Sic ſe debet ſeruus xp̄i

exhibere vt nēo ſit q̄ eū videre n̄ velit audire n̄ deſideret: filiū dei eū eē n̄ dubitet. vt illō i eo ipleat̃ fauces eiꝰ dulcedo ꝛ totꝰ deſiderabil'. Ber. Putaſne paꝫ eē bn̄ viuere. bn̄ viuis ſi ordialit̃ ſi ſocialit̃. ſi hūilit̃. viuis ordialit̃ tibi ſocialr̃ ꝑxio. hūilr̃ deo. Ordialr̃ viuis ſi ſtudeas oēs vias tuas i ꝯſpectu tuo ꝯſiderare. vt caueas tibi a pctō: ꝛ ꝑxi mo tuo a ſcādalo. Socialit̃ viuis ſi ſtudeas amari et amare. affabilem et blādū exhibere. ſupportare patiēter. īmo libēter īfirmitatē corꝑis ꝛ mortē. Humiliter viuis ſi ſtudeas exufflare ſpm̄ ſupbie. et q̄tiēs adeſſe ſent; oīno neges aſſenſum. Qui aūt nō fuerint oues xpi vtiles ꝛ fructuoſe accipiēt talē ſniaꝫ Mat. xxv. Inutilē ſuū ꝑijci te i tenebras exte. ꝛc. Matt. iij. Ois arbor q̄ nō fert fructū bonū excidet̃ ꝛ i ignē mittet̃. Quarto ouis ē anial valde ſobriū ꝛ modeſtum in cibo ꝛ potu. Suſtētat̃ em̄ modic; expēſis. ſ. crudis herbis: ſic ſuꝰ dei dꝫ eē pcꝰ ꝛ moderatꝰ i victu. ſm illud apli. j. Thi. vj. Habētes alimēta ꝛ q̄bꝫ tegamur his ꝯtēti ſimꝰ. Sen̄. Victꝰ tuꝰ ſit facil' nō ad volūtatē ſꝫ ad nccītatē. palatū tuū fames excitet nō ſapores. deſideria tua puo redime. qꝛ h̄ tm̄ curare debeſ vt deſināt. Aug. Si q̄d mādūcas ꝛ bibiſ ad refectōꝫ corꝑis tui ſuſtētatiōemq̄ꝫ mēbroꝝ grās agens ei q̄ tibi mortali tribuit iſta ſolatia: cibꝫ ꝛ potꝰ tuꝰ laudāt deū. Si ṽo debitū modū excedis ꝛ violētia ingurgitas: q̄ntas laudes tua lingua reſonat vita blaſphemat. Guloſi igit̃ ꝛ ebrioſi nō ſt̃ xpi ſꝫ potiꝰ diaboli. vn̄ Matt. viij. cū dn̄s eijceret demōes de obſeſſo dixerūt. Si eijcis nos hic mitte nos i gregē porcoꝝ. quod fecit. Intrauerunt em̄ porcos et precipitauerūt eos in mari: et ſubmerſi ſunt. Ubi dicit glo. Niſi q̄s vixerit more porci: diabolus i eo ꝑtātē nō accipit. Qui aūt freq̄nt̃ i ebrietate ꝛ gula viuere voluerit: more porcorū q̄nq̄ꝫ diabolus ꝑtātē i eo deo ꝑmittēte accipit. Exēplū. Quidā erat bibulus q̄ freq̄nt̃ tabnas viſitare ꝯſueuit. Quadā die cū eēt ebrius ꝛ mlta mala et inutilia ꝓferret: int̃ cetera dixit cuidā. vis aīaꝫ meā emere ꝑ vino Jlle r̄ndit. Ego emā. et ille. Da mihi vinū et habe aīaꝫ meā poſt mortē. qꝛ tūc in nihiluꝫ redibit. ꝛ ille emit. Qō audiēſ diabolus ītrauit tabnā i ſpecie hoīs q̄rēs ſi aliq̄ mercimonia eēnt ibi venalia. Tunc ait vnus. Uis emere aīaꝫ ſocij mei quā emi ab eo? Cui ille Ego emā. ꝛ emit eā. Cūq̄ꝫ pegiſſet dixit. O viri q̄ eſtis pn̄tes: q̄ro a vobis q̄d videt̃ vob iur; eē. ſi hō emit equū nōne dꝫ hr̄e frenū cū eq̄? Et cū oēs dicerent ꝙ ſic. ſtatim arripuit illū: ꝛ detulit ꝑ aera cuꝫ corpe ꝛ aīa. Ecce ſi ouis xpi fuiſſet: lupus infernalis eū ſic nō detuliſſet. Rogemus dn̄m ꝛc.

Dñica tercia poſt Paſca.
Sermo. lxxxiij.

Obſecro vos tāq̄ꝫ aduenas ꝛ pegrīos abſtinere vos a carnalibꝫ deſiderijs q̄ militāt aduſus aīaꝫ. ꝯuſatione vr̄aꝫ int̃ gētes hn̄tes bonā. j. Pe. ij. Utile ē pegrinis vt informēt̃ a q̄bꝫ abſtiere et cauere debeāt i diūſis locis vbi trāſire debēt. Nos aūt q̄ꝫdiu h̄ ſu/

m⁹ĩ pn̄ti vita pegrinamur a dn̄o. ſed
q̄liť ad patriã veĩre debeam⁹ docʒ nos
Petr⁹ĩ v̄bis ppoſitis. Nõ hic tria.
Pͥo pn̄tẽ vitã pegrinatõꝝ eẽ inſinu
at cũ dr. Obſecro vos tãq̄ʒ aduẽas ꝛ
pegrĩos. Scd̃o a q̄bꝫ abſtinere debea
m⁹ cũ dr. abſtĩere vos a carnalibꝫ deſi
derijs. Tercio q̄liť ↄ̃uſari debeam⁹ in
format cũ ſb̄dit. Cõuerſatõꝫ vr̃aʒ inť
gẽtes ꝛc̃. Circa pͥmũ nota q̄ pn̄s vi
ta dr pegrinatio ppť tria. Pͥo qꝛ ſicͭ
pegrin⁹ mltis miſerijs affligiť. ſ. fame
ſiti. calore. frigore ꝛc̃. ſic hõ q̄ʒdiu ẽ in
pn̄ti vita mltas ſuſtĩet miſerias. Job
xiiij. Hõ natus de mliere breui viuẽs
tpe repleť mlt̃ miſerijs. Aug⁹. Pn̄s
vita vita fragiľ. q̄ q̄nto mag̃ pcedit:
tãto mag̃ ad mortẽ accedit. vita fal/
lax plẽa laq̄is mortis. nũc gaudeo: ſe/
pe triſtor. nũc vigeo: ſepe ĩfirmor. nũc
viuo: ſtatim morior. nũc felix appeo:
ſtatim miſer. nũc rideo: ſtatim fleo. ſic
q̄ʒ oĩa inſtabilitati ſb̄iacẽt. vt nec vna
hora hõ ĩ ſtatu ſuo pmaneat. hinc fa
mes: hĩc ſit̃. hĩc calor. hĩc frig⁹. nũc ti
mor: hinc tremor. hĩc lãguor: hinc do
lor exubat. Seq̄ť. Hec ĩportũa morſ
q̄ miſeros hoĩes mille modis rapit.
hũc febribꝫ: illuʒ oppͥmit doloribus.
hũc ſuffocat aq̄s: illuʒ iterimit laq̄is.
hũc cruciat ferro: illũ corrũpit venẽo.
hũc pimit flãmis: illũ diũſis piculis
Sic ḡ tãq̄ʒ pegrini mult̃ icõmodiſ ꝛ
miſerijs exponimur. Scd̃o qꝛ pegri
nus nũq̄ʒ vľ raro ẽ ſecur⁹. ſic q̄ʒdiu ſu/
m⁹ ĩ hac vita nunq̄ʒ poſſum⁹ eẽ ſecuri.
qꝛ ĩfinitos hẽm⁹ ĩimicos ĩſidiãtes no
bis. ſ. diabolũ. mõꝫ ꝛ carnẽ. p̃s. Mľ/
ti ſunt qui pſequũť me ꝛ tribulãt me.
Ber. Heu mihi q̄m̄ vndiq̄ʒ bella: vn
diq̄ʒ mihi tela volãt. vndiq̄ʒ mihi tẽ/
ptamẽta. vndiq̄ʒ picľa. q̄cũq̄ʒ me v̄to
nulla ſecuritas ẽ. ꝛ q̄ mulcẽt: ꝛ q̄ mole
ſtãt timeo: ꝛ eſuries ꝛ refectio: et ſom/
nus ꝛ vigilie: labor et req̄es militãt ↄ̄
me. nõ min⁹ ſuſpect⁹ ẽ mihi ioc⁹ q̄ʒ ira.
ꝛ vtinã ſi maligni ſpũs ſoli ĩpugrent
nos ſuggeſtõibꝫ ſuis. et nihil nocerẽt
hoĩes pniciosiſſimis exẽpľ. pſuaſioni
bus. adulatõibꝫ. detractõnibꝫ: alijſq̄ʒ
mille modis. ppť iſta nõ ſum⁹ ſecuri ĩ
hac vita. Inſup nõ ſum⁹ ſecuri ĩ hac
vita vtꝝ ſim⁹ ĩ gr̃a dei vľ nõ. vñ Eccš
ix. Nẽo ſcit vtꝝ odio vľ amore dign⁹
ſit. ſʒ oĩa vſq̄ʒ ĩ futuꝝ icerta reſuãť. vñ
optet nos eẽ ĩ ↄtinuo tiore. Job. xxxi
Sp em̄ q̄ſi tumentes ſup me fluct⁹ ti
mui deũ. Sed de malľ diciť Eccš. viij.
Sũt ipij q̄ ita ſecuri ſť q̄ſi iuſtoꝝ fa/
cta habeãt. Et ſeq̄ť rõ. qꝛ nõ pfeřť cito
ↄ̄ malos ſnĩa. iõ filij hoim abſq̄ʒ vllo
timore ppetrãt mala. Sʒ reuera quã
to expectat diuti⁹ tanto puniet grau⁹
Sic pʒ q̄liť pn̄s vita dr pegrinatio.

Scd̃o docet. b. Petr⁹ a q̄bꝫ abſtinẽ
dũ ſit ĩ hac pegrinatiõe ſi volum⁹ ad
celeſtẽ patriã pũcire. j. Pe. ij. Abſtie
re vos a carnalibꝫ deſiderijſ q̄ militãt
adũſus aĩaꝫ. Carnalia deſideria ſunt
maxĩe gula ꝛ luxuria. ĩ q̄bꝫ caro maxi
me delectať. Sũt aũt duo q̄ nos tra/
hũt a carnalibꝫ deſiderijs. Primũ eſt
ſi ↄſiderem⁹ q̄d cõtigit pͥmis pentibꝫ
q̄ carnis deſideriũ ſequebanť. qꝛ eiecti
erãt de padiſo voluptat̃ ĩ miſerias p̄/
ſentis ſcľi ꝛ tota poſteritas eoꝝ. Ideo
nos dicimur pegrini. qꝛ de aliẽa terra
venim⁹ ꝛ pegrĩamur ĩ iſta. Iõ dicͭ Pe
tr⁹. Obſecro vos tãq̄ʒ aduenas ꝛ pere
grinos abſtinere vos a carnalibꝫ deſi/

derijs.q.d.Cõſiderate ꝛ attendite ꝙ
ꝓpter carnalia deſideria aduene facti
eſtis.ꝛ de ꝑadiſo eiecti ĩ hãc ꝑegrinati/
onẽ. Et cauete a deſiderijs carnis ne ſi
mile vob̄ ꝯtigat ĩ futuro ſclo. Ro. viij.
Si ſm carnẽ vixeritis morie mĩ. qꝛ ex/
pellemĩ de ꝑadiſo celeſti ſic adã a terre
ſtri. Scd̃o poſſumꝰ trahi a deſiderijs
carnis ſi ꝯſideremꝰ ad ꝗd ĩ h̃ mõdo po
ſiti ſumꝰ. Nõ eĩ poſuit nos h̃ deꝰ tãꝗ̃
mãſuros vt hic delicias habeamꝰ. ſed
vt ꝑegrinos tm̃. ꝗ nõ habẽt certũ locũ
manẽdi ſꝫ ambulãt d̃ loco ad locũ de
nec ad patriã ſuã redeãt. Sic ꝛ nos.
Heb. xiij. Nõ habemꝰ hic manẽtẽ ci/
uitatẽ: ſꝫ futurã inquiramꝰ. ꝛ ibi inue/
niemꝰ delectatõꝫ aĩe ꝛ corpis. p̃s. De/
lectatões ĩ dextera tua vſqꝫ ĩ finẽ Qui
bus ꝑuabit̃ oĩs ꝗ delectatões hic q̃rit
carnales. Luc. xvi. Fili recordare qꝛ
bona recepiſti ĩ vita tua: et Lazarꝰ ſilr
mala. nũc ṽo hic ꝯſolat̃: tu ṽo crucia/
ris. Job. xxi. Ducũt ĩ bonis dies ſuos
ſꝫ ĩ pũcto ad ĩfernũ deſcẽdũt Tercio
docet nos btũs Petrꝰ q̃lit̃ debeamus
nos h̃re int̃ gẽtes cuꝫ ꝗbꝫ ꝯuerſamur
cũ dicit. Cõuerſatõꝫ veſtrã int̃ gẽtes
habẽtes bonã. Sciẽdũ ꝙ multa req̃
runt̃ ad h̃ vt ꝑegrinꝰ bñ ꝯuerſet̃. Pri/
mũ ẽ ꝙ debita ſua ſoluat añqꝫ exeat.
ſꝫ ſi nõ p̃t ꝑſoluere dꝫ veniã poſtl'are.
Sic q̃libet hõ ꝗ ẽ ꝑegrinꝰ ĩ hac vita ꝛ
tẽdit ad vitã eternã ꝑmo dꝫ deo ꝑſol/
uere debita ſua ꝑ ſatiſfactõem. Et qꝛ
heu tãta ſunt debita nr̃a ꝙ ſoluere ne/
quimꝰ debemꝰ hũilr petere veniã dicẽ/
do. Pr̃ nr̃ ꝛc. dimitte nob̄ debita nr̃a.
Sic faciebat dauid dicẽs. Aduena
ego ſuꝫ apͦd te et ꝑegrinꝰ. remitte mi/
hi ꝑus ꝗ abeã. Et dñs benigniſſimꝰ

paratꝰ ẽ oĩa dimittere dicẽs. Petite ꝛ
dabit̃ vobis. q̃rite ꝛ iuuenietis Lu. xi.
Scd̃o ꝑegrinꝰ dꝫ ãbulare cũ bõa ſo
cietate. nõ em̃ ſecurꝰ vadit ꝗ ſolꝰ ãbu/
lat. Eccs. iiij. Ue ſoli ꝗ ſi ceciderit nõ
hꝫ ſubleuãtẽ ſe. Criſoſ. Tũc maxĩe tẽ/
ptãdo diabolꝰ iſtat cũ hoiem inuenit
ſolũ. Jõ tẽptauit euã qñ iuenit eã ſo/
lã. Peregrinꝰ g̃ dꝫ eligere bonã ſocieta
tẽ. p̃s. Cuꝫ ſancto ſanctꝰ eris. Sene.
Cũ illis ꝯuerſare ꝗ te meliorẽ facturi
ſunt: vl' q̃s tu meliores efficere potes.
ij. Theſ. iij. Denũciamꝰ em̃ vob̄ fra/
tres vt abſtineatis vob̄ ab omĩ fratre
ambulãte inordiate. Ecci. xiij. Qui
tãgit picẽ inq̃nabit̃ ab ea. Tercio
dꝫ ꝑegrinꝰ iiurias patiẽter ſuſtiere: vt
ſcꝫ nõ rñdeat cuilibet fatuo. nec litigꝫ
ꝓ q̃libet obolo. imo ſi neceſſe ẽ de ſuo ꝑ
dat ꝓ pace habẽda. Exẽplũ ĩ Jſaac ꝗ
cũ ꝑegrinatꝰ eẽt ĩ gerara. incole terre il
liꝰ multis iniurijs afflixerũt eũ obſtru
entes puteos q̃s foderat. Jpſe aũt n̄
ꝯtẽdit: ſed pacifice inde receſſit amit/
tẽs puteos. Nota hyſtoriã Geñ. xx/
vi. Sic ꝑegrinꝰ ſpũalis dꝫ vĩcere ad/
uerſa ꝑ patiaꝫ. Lu. xxi. Jn patia vr̃a
poſſidebitis aĩas vr̃as. Chriſti nobi
le genꝰ vincẽdi ẽ patia. vincit ꝗ patit̃.
ſi vis vincere diſce pati. Quarto ꝑe
grinꝰ nõ dꝫ ſe multũ onerare. Sic ꝑe
grinꝰ ſpũal' nõ dꝫ eſſe oneratꝰ plꝫbꝫ di
uitijs et honoribꝫ. i. dignitatibꝫ: ſed
ſufficit ſibi vt habeat neceſſaria. Uñ
j. Thimo. vi. Habẽtes alimẽta ꝛ qui
bus tegamur his ꝯtẽti ſimus. Mer
catores em̃ ꝗ multũ onerati ſunt diui
tijs n̄ vadũt ſecuri: ꝛ nõ ſunt liberi ſic
ꝑegrini. qꝛ oꝑtet eos ſoluere teloniuꝫ
vbi ꝑegrini n̄ ſoluũt Itẽ ꝗ multũ poꝛ

tat ñ pt feſtinãt ãbulare. Uñ dixit pe
tr⁹ ad ihm Mat. xix. Ecce nos reliq/
m⁹ oĩa ⁊c. Ber. Bñ petre ⁊ ñ ad iſipiẽ
tiã tibi. nõ em̃ ſeq onerat⁹ poꝛtas. Exẽ
pluꝫ i adoleſcẽte qui dixit ad Jeſum.
Quid faciã vt pueniã ad vitam eter
nã. Cui dñs. Uade ⁊ vẽde oĩa q̃ ha/
bes ⁊ da paupibꝫ: ⁊ ſequere me.

De eodem. Sermo. lxxxiiij.

t Riſticia ve
ſtrã vertet i gaudiũ Joh. xvi
Hic ꝯſolat̃ dñs amicos ſu
os q̃ tribulatões ſuſtinẽt ppt eũ pro/
mittẽs eis gaudiũ eternũ. Sciẽdũ
ꝙ duplex ẽ gaudiũ q̃ ſuos ꝯſolat̃ dñs
ſcꝫ ſpũale ⁊ etnale. ſpũali i pñti. etna
li in futo. Gaudiũ ſpũale ꝓuẽit ex tri
bus. Primo ex ſecuritate ꝯſcie. ꝓuer.
xv. Secura mẽs quaſi iuge ꝯuiuiũ.
Rich. de ſctõ vic. Bona ꝯſcia nihil ẽ
iocũdi⁹. nihil ſecuri⁹. ꝑmat coꝛp⁹. tra
hat mũd⁹. freat diabol⁹ ⁊ illa erit ſecu
ra. ſecura cũ coꝛpus moriet̃. ſecura cũ
aĩa corã deo pñtabit̃. ſecura cũ vtrũqꝫ
i die iudicij añ tribunal iuſti iudicis
ſtatuet̃. Ber. Cõſciam bonã faciũt in
nob duo. pnia ⁊ ꝯtinẽtia. ſ. qñ p peni/
tẽtiã pctã ꝯmiſſa punim⁹. ⁊ p ꝯtinen
tiã deĩceps puniẽda ñ ꝯmittim⁹. Iſi/
do. Nulla pẽa g̃uioꝛ mala ꝯſcia Uis
ãt nũqꝫ eẽ triſtꝭ bñ viue. Ber. Cõſcia
aut bõa ⁊ nõ trãq̃lla. ⁊ alia tranq̃lla ⁊
nõ bona. alia bõa et tranq̃lla. alia nec
bona nec trãq̃lla. Bõa et nõ tranq̃lla
ẽ eoꝝ q̃ iã ꝯuerſi ad dñm cogitãt an/
nos ſuos i amaritudĩe. Trãq̃lla ⁊ nõ
bõa ẽ eoꝝ q̃ i ſpe peccãt. ⁊ dicũt i coꝛde
coꝝ. De⁹ iſta nõ req̃ret. iſta maxime ẽ
adoleſcẽtũ. Bõa ⁊ trãq̃lla ẽ eoꝝ q̃ car
nẽ ſpiritui ſubdiderũt. ⁊ cũ his q̃ odẽ
runt pacem ſunt pacifici. hec ẽ requies
aĩe. in hac requie capit aĩa. Nec bõa
nec trãquilla eſt eoꝝ q̃ i multitudine
pctõꝝ deſperãt Scdo ꝓuenit gaudi
um ſpũale ex pmioꝝ conſideratione.
Mat. v. Gaudete ⁊ exultate: qꝛ mer
ces veſtra multa ẽ i celis. Gre. Mer
ces q̃ nobis ꝓmittit̃ magna ẽ ⁊ pcioſa
⁊ diutina. adeo magna ꝙ neq̃t nume
rari. adeo pcioſa ꝙ neq̃t cõpari. adeo
diutina ꝙ neq̃t finiari. Aug. Illõ qđ
ꝑpauit ſe diligẽtibꝫ fide ñ capit̃. ſpe ñ
attingit̃. charitate nõ ꝯphẽdit̃. deſide
ria ⁊ vota trãſgredit̃. acq̃ri põt eſtima
ri nõ põt. Anſ. Meditet̃ mens mea
illud. loq̃t̃ lingua mea. amet coꝛ meũ
eſuriat illud aĩa mea. ſitiat illud caro
mea. deſideret tota ſb̃a mea. donec in/
trẽ i gaudiũ dñi mei. Aug⁹. Feſtine/
m⁹ igredi i illã ciuitatẽ vbi nihil efflu
it. nihil int⁹ qđ faſtidiat̃. nihil foꝛꝭ qđ
appetat̃. vbi rex veritas. lex charitas.
poſſeſſio eternitas. Ibi erit om̃is pul
critudo obiecta viſui. oĩs dulcedo in
fluẽs guſtui. om̃is ſuauitas ſubiecta
tactui. oĩs armonia reſonãs auditui
Cõſideratio iſtoꝝ generat leticiã coꝛ
dis. Tercio ꝓuenit gaudiũ ſpũale
ex diuitatis meditatõe. ps. In medi
tatõe mea exardeſcꝫ ignis. ſ. charitatꝭ
⁊ ſpũal' gaudij. Hugo dicit in ꝑſona
aĩe. Quid ẽ illõ dulce qđ i dei recoꝛda
tiõe aliqñ me tãgere ſolet ⁊ tam vehe
menter ⁊ tam ſuauiter afficere vt iam
tota a meipa alienet ⁊ neſcio q̃ abſtra
hi icipiã: ſubito em̃ innouoꝛ ⁊ bñ mi
hi eẽ icipit vltra q̃ꝫ dicere ſufficiã. Ex
ultat animus. coꝛ illumiat̃. deſideria

iocūdāt᷑.ĩ obliuionē vēit oĩm p̄terito/
rum doloꝝ ꝑpeſſio. ⁊ neſcio vbi ſum.
Aug. Aliqñ introducꝭ me dñe ĩ affe/
ctū multū inſitatū ĩtrorſus. neſcio in
quā dulcedinē.q̄ ſi pficiat᷑ ĩ me neſcio
q̇d erit vita etña ſi iſta ñ ē. Ber. Gu/
ſtus ille nihil aliud ē q̄ʒ irritamētū de/
ſiderij et ĩcētiuū amoris.ſic̄ ſcriptū ē.
Qui edūt me adhuc eſuriēt:⁊ qui bi
būt me adhuc ſitiēt. Os meū aperio
ad te dñe ⁊ attraho ſpm̄. et nōnunq̄ʒ
ocul' clauſis ad te inhiāti mittꝭ mihi
ĩ os cordiſ qδ nō licet mihi loq̇ q̇d ſit
Saporē q̇dē ſentio ⁊ dulcedinē adδ
ꝯfortātē:vt ſi pficeret᷑ ĩ me nihil vltra
q̄rerē. Aug. Om̄ de torrēte voluptatꝭ
cuiꝰ vna gutta maior eſt oceano.q̇ ſel'
q̄ntū poſſibile ē pfecte guſtauerit:re/
ſtat vt ĩ eo oĩs ſitis ſclaris extinguat᷑.
Ber. Si vna gutta etñe dulcedis tā
tū ĩebriat q͛ hō vbi ſit neſciat.q̇d erit
ĩ regno celoꝝ vbi bibemꝰ de fōte dulce
dis totiꝰ influēti ſine fine: Et ſic pʒ de
p̱mo. Scδo ꝯſolabit᷑ dñs ſuos ĩ fu
turo gaudio etñali. Joh.xvi. Itex vi
debo vos ⁊ gaudebit cor vr̄m. Illud
gaudiū ꝯmēdabile ē a tribꝫ. Prio q̄r
plenū ſine defectu. Scδo q̄r puꝝ nul
la triſticia pmixtū. Tercio q̄r ppetuū
⁊ nūq̄ʒ terminādū. De plenitudie dr̄
Deut᷑.viij. Oīm reꝝ abūdātia pfru
erꝭ. Judic.xviij. Tradet nob deꝰ locū
vbi nulliꝰ rei erit penuria. Gre. Que
ligua dicer᷑:aut q̇s itelleciꝰ cape ſuffic̄
q̄nta ſint illa ſupnē felicitatꝭ gaudia.
Anſ. Ibi erūt gaudia corpis ⁊ aĩe q̄
lia nec oculꝰ vidit:nec auris audiuit.
nec cor hoĩs cogitauit.ſm oēꝫ ſenſuꝫ
erit ſufficiētia ꝯpetētiū ꝯmodoꝝ ſine
oĩ idigētia. Idē Gre. Quid p multa
vagarꝭ o hō q̄rēdo bona aĩe tue ⁊ cor/
dis tui:ama vnū bonū ĩ q̄ ſunt oĩa bo
na ⁊ ſufficit. Quid ei amas caro mea
q̇d deſideras aĩa mea:ibi em̄ ē q̇cq̇d
amatis.q̇cq̇d deſideratꝭ. Si delectat
pulcritudo:fulgebūt iuſti ſic̄ ſol. Si
ſana et ſalubrꝭ vita:ibi ē ſana etñitas
⁊ etña ſanitas.q̄r iuſti ĩ ppetuū viuēt.
Si melodia:ibi angeloꝝ chori cōſo
nāt ſine fine. Si voluptas:de torrēte
voluptatꝭ ſue potabit eos deus. Si
ſapīa:ipa dei ſapia oñdit ſeipſam eis
Si amicicia:diligēt deū plꝰ q̄ʒ ſeip̄os
⁊ ĩuicē tāq̄ʒ ſeip̄os.⁊ deꝰ illos plꝰ q̄ʒ ipſi
ſeip̄os. Si ꝯcordia:oĩbꝫ erit vna vo
lūtas.q̄r nulla ill' erit niſi dei ſola volū
tas. Si oĩpotētia:oĩpotētes erūt ſue
volūtatꝭ vt deꝰ ſue. Nā ſic deꝰ potit qδ
vult p ſeip̄m.ita poterūt illi qδ volūt
p illū. Si diuitie ⁊ honores:deꝰ ſuos
ſuos ſup̄ eos cōſtituet. ĩmo filij ⁊ dij
vocabunt᷑ ⁊ erunt. Si ſecuritas:certi
erūt q͛ nūq̄ʒ ⁊ nulla tenꝰ illδ bonū dee/
rit ĩ futuꝝ. Scδo ꝯmēdabile eſt re
gnū celoꝝ q̄r puꝝ ⁊ nō pmixtuꝫ aliq̄
triſticia ſicut pñs gaudiū mūdi.q̄r h
riſus dolore miſcebit᷑. ſic non erit ibi.
Apoc̄.vij. Abſterget deꝰ oēꝫ lacri. ⁊c̄.
Iſa.lxv. Obliuioni tradite ſunt āgu
ſtie p̱ores. Ber. Ibi erit req̇es a labo/
ribꝫ.pax ab hoſtibꝫ.amēitas de noui
tate.ſecuritas de etñitate. ſuauitas at
q̄ʒ dulcedo de etña dei viſiōe. Et q̇s ñ
illic vehemēter hītare deſideret ppter
pacē.ppt᷑ amenitatē ⁊ etñitatē.ppter
dei viſiōꝫ. Aug. Erit ciuitatꝭ illiꝰ vna
ĩ oĩbꝫ ⁊ ĩſepabil' ĩ ſingul' volūtas libe/
ra ab oĩ malo lībata ⁊ oĩ bono ĩpleta.
fruēs indeſinēter eternoꝝ iocūditate
gaudioꝝ.oblita culpaꝝ. nec ideo tñ

ſue libatiõis oblita vt libatori ſuo ſit ingrata. Quãtũ aũt attinet ad ſciaz rõnalẽ memor ẽ pteritoꝝ maloꝝ ſuoꝝ. Quãtũ ãt ad experiẽtẽ ſenſum ꝑrſus imẽor. Tercio gaudiũ celi ẽ cõmẽdabile. qꝛ eternũ ſine fine pmanſuꝝ. Iſa. xxxv. Leticia ſempiterna ſup capita iuſtoꝝ. i. ſup mẽtes ipoꝝ. Joh. xvj. Iterũ videbo vos ⁊ gaudiũ vrm nẽo tollet a vob. Grego. Merces q̄ ꝑmittit adeo magñ ẽ ꝙ neqt eſtiari. adeo pcioſa ꝙ neqt ꝯpari. adeo diuturna ꝙ neqt t'miari Aug. Ipe finis erit nroꝝ deſiderioꝝ. q̄ ſine fine videbit. ſine faſtidio amabit. ſine fatigatiõe laudabit. hoc mun⁹: hic affect⁹: hic act⁹ pfectus erit omnib⁹ ſicut ipſa vita eterna cõis. Ad quã nos pducat ⁊c.

Dñica qrta p⁹ paſca Ser. lxxxv.

ſ It oĩs hõ

velox ad audiẽdũ: tard⁹ ad loq̄ndũ Jac. j. Beat⁹ Jacob⁹ docꝫ nos i v̄bis ꝑpoſitꝭ ꝯpeſcere lingũ a multiloq̄o. Nã de oĩ v̄bo ocioſo qd̄ locuti fuerĩt hoĩes ſup terrã reddẽt rõez i die iudicij: ſic dr̄ Mat. xij.

Sciẽdũ ꝙ loq̄ns dꝫ attẽdere q̄ttuor. Prĩo q̇d loq̇t. Scdo cui loquat. Tercio qñ loq̇t. Quarto quõ loquat Prĩo q̇d loq̇t attẽdere dꝫ. Dꝫ aũt loqui de deo ⁊ ñ q̄ ſt ꝯ deũ. j. Pe. iiij. Si q̄s loquit q̄ſi ſmões dei. i. q̄cũqꝫ voluerit loqui loq̄t de deo ⁊ nõ q̄ ſunt ꝯ deũ Eph. iiij. Oĩs ſmo mal⁹ ex ore tuo ñ pcedat. ſꝫ q̄ bon⁹ ẽ ad edificatõꝫ fidei vt det graz audiẽtib⁹. Hiero. Precioſa lingua q̄ ñ niſi de diuinis reb⁹ nouit v̄ba ꝯſtruere. ⁊ ſanctũ os vñ celeſtia eloquia ꝑferunt Jõ caue ne quid loq̄ris qd̄ veiat i rep̄hẽſiõꝫ. Lapis emiſſus ẽ ſmo plat⁹. q̄ꝓpt diu cogitandũ ẽ añq̄ꝫ ꝑferat. Job. xxj. Supponite digitũ ori vr̄o. q. d. Claudite os vrm: ⁊ cogitate q̇d loqui debeatꝭ. Os ei qd̄ ſp ſtat aptũ ad loq̄ndũ ẽ ſic vas ſine cooptorio. h̄ eni cito coinq̄nabit Nume. xix. Uas qd̄ non habuerit coopculũ ⁊ ligaturã deſup imũdũ erit. Exemplũ legit in vitaſpr̄m. ꝙ q̇dã ſcũs tulit trib⁹ annis lapidẽ i ore vt aſſueſceret ſilẽtiũ. Scdo dꝫ attẽdere hõ cui loq̇t. Ecci. xxij. Cũ ſtulto nõ mltũ loq̄ris. Prouer. xxvj. Nõ r̄ndeas ſtulto ſm ſtulticiã ſuã ne ſibi ſilis videaris. Et ibidẽꝫ dicit. R̄nde ſtulto ſm ſtulticiã ſuã ne ſibi ſapiẽs eſſe videat Quõ aũt ſtulto ſit r̄ndẽdũ dicit glo. Quidã ſunt ſtulti q̄ oĩno ſunt icorrigibiles. qui q̄nto pl⁹ arguũt tãto peiores efficiũt. Talib⁹ nõ ẽ r̄ndẽdũ. Uñ dñs r̄ndere noluit herodi nec pilato. Quidã aũt ſunt corrigibiles. ⁊ h̄ dupli. vl' p ſuauẽ r̄nſiõꝫ: vel p auſterã. et talib⁹ ẽ r̄ndẽdũ ſm ſtulticiã ſuã. i. ſm ꝙ eoꝝ ſtulticia req̄rit. q̄ñq̄ꝫ ſuauiter ⁊ q̄ñq̄ꝫ auſtere. ꝓuerb. ix. Noli arguere deriſorẽ ne oderit te. argue ſapientẽ et diliget te. ꝓuer. xvij. Pl⁹ pficit correptio apud ſapiẽtẽ q̄ꝫ ſeptẽ plage apd̄ ſtultũ. Exẽplũ. Johẽs arguebat herodẽ: ⁊ iõ euꝫ incarcerauit ⁊ decollauit Matt. xiiij. Et de talib⁹ dr̄. Prouer. xxix. Uiro qui corripiẽtẽ ſe dura ceruice ꝯtẽnit repẽtin⁹ ei ſupueniet interit⁹. ⁊ eũ ſanitas nõ ſequet. Ecci. xix. Qui odit correctionẽ minuet vita. Quid aũt circa tales faciendũ ſit docet dñs Mat. xviij. Argue frẽm tuũ. ſi te nõ

audierit ⁊c̃. ſit tibi ſicut ethnicꝰ ⁊ pu/
blicanꝰ. Req̇re feria tercia añ Letare
Tercio dꝫ attendere hõ qñ loq̇t. eſt
eñ tp̄s loq̄ndi ⁊ tp̄s tacẽdi. vt pꝫ Ec
cli. iij. Hiero. Sit ſermo tuꝰ modeſtꝰ
⁊ ſuo tp̄e pferẽdus. Rabanꝰ. Si lo/
qui delectat puide vt materia ſit hõe/
ſta. locꝰ ꝯgruꝰ. ſermo breuis. v̄bũ ap/
tũ. i. debito tp̄e platũ. ſicut dꝛ Eccl̃i. xx
Ex ore fatui reprobabit͛ pabola. qꝛ ñ
dicet eã debito tp̄e. q. d. licꝫ aliq̄ñ ſtul
tus dicat ſmonẽ veꝝ tñ reprobat͛: ex
eo qꝛ nõ dicit eũ debito tp̄e. Dꝫ g̊ val/
de diligẽter attẽdere debitũ tp̄s. et nõ
p̄us loqui q̃ꝫ optꝫ. Eccl̃i. xxxij. Adole
ſcẽs loq̄re i cã tua vix cũ neceſſe fuerit.
⁊ ſi bis interrogatꝰ fuerꝭ habeat caput
tuũ r̄ñſum. Hoc ẽ ꝯ illos qui p̄us rñ/
dẽt q̃ꝫ iterrogãt͛. Qui idiſcrete loquit͛
ẽ ſililꝭ ciuitati q̄ ẽ ſine muro. puer. xxv
Sic vrbs patẽs: ſic q̇ nõ p̄t loquẽdo
cohibere ſp̄m ſuũ It ẽ ẽ ſic domus ſine
oſtio: q̄ ſine cuſtodia ẽ: quã itrat q̇cũ/
qꝫ vult. p̄s. Pone dñe cuſtodiã ori
meo: ⁊ oſtiũ circũſtãtie labijs meiſ. p
uer. xiij. Qui cuſtodit os ſuum cuſto
dit aiãꝫ ſuã. qꝛ morſ ⁊ vita i mãibꝫ li
gue. Exẽplũ i adoleſcẽte q̇ ſe gl'abat͛ i/
terfeciſſe ſaul. Cui dixit Dauid. Os
tuũ locutũ ẽ ꝯ te. ⁊ ſtatim fecit occidi
eũ. Nota hyſto. ij. Regꝭ. j. Quarto
dꝫ hõ attẽdere quõ loquat͛. Col'. iiij.
Sermo veſter ſp̄ i gr̃a ſit ſale ꝯditus
vt ſciatis quõ opteat vnicuiqꝫ loqui.
Iſtũ ſalẽ accipit hõ añ baptiſmũ qñ
dꝛ ſibi. Accipe ſalẽ ſapie ⁊c. Si g̊ ſcis
ꝯdire pulmẽta tua. q̄re nõ ſcis ꝯdire
v̄ba illa: Aug. Eligꝭ cibos q̃s comediſ
⁊ cur ñ eligꝭ v̄ba q̄ loq̄rꝭ. Eccs. v. Ne
temere q̇d loq̄ris. ⁊ coꝛ tuũ nõ ſit ve/

loꝶ ad loq̄ndũ ſermonẽ. Greg. Obſe
cro diſce q̄lit͛ debeas vnicuiqꝫ loq̇. Ra
banꝰ. Loqui añq̃ꝫ didicerꝭ pſumptõ
nis ẽ. ſbuerſio ſcp̄ture. erroꝛ moris. de
ſtructio fidei. diſſipatio religiõis. tur
batio pacꝭ. deceptõ ſimpliciũ. idig̃tio
p̱itoꝶ. nihil icoꝛrigibilꝰ int͛ frẽſ. nihil
intolerabilꝰ inter ciues. nihil p̱iculo/
ſius inter milites. nihil turpiꝰ int͛ ho/
neſtos. Iſid̊. Que dep̱dita ẽ loquẽdi
eſt rõ. qua vel bonũ bñ. vel malũ ſiue
bonũ male. vel malũ bñ pfert͛. Bonũ
q̇ppe bñ loquit͛ qui ea q̄ recta ſc͛ hũili
ter annũciare videt͛. Malũ loq̇t͛ ma/
le q̇ q̊libet viciũ ſuadere conat͛. Bo/
nũ male loq̇t͛ qui q̊libꝫ rectũ arrogã
ter p̄dicare ſentit͛. Malũ bñ loquit͛ q̇
aliq̊ viciũ narrãdo deteſtat͛: vt ab h̃
hoies aũtãt͛. Hiero. Sp̱ ligñã tuã de
bõis loqui aſſueſce: ⁊ aditũ tuũ ad bo
noꝶ magꝭ laudẽ q̃ꝫ ad maloꝶ vitup̱a
tiõꝫ accõmoda. Iſid̊. Diſce bñ loqui
coꝛde oꝛe ⁊ op̱e. Coꝛde bñ loquit͛ qui
charitatẽ nõ ſimulat. Oꝛe bñ loquit͛
qui alios bñ docꝫ ⁊ mãſuete coꝛripit.
Op̱e bñ loquit͛ qui alios bõis exẽpliſ
edificat. Coꝛde male loquit͛ qui iterꝰ
cogitatões noxias ⁊ meditatiões me
ditat͛. Oꝛe male loquit͛ q̇ p eo q̊ ma
le agit flagellatur ⁊ murmurat. Op̱e
male loquit͛ q̇ male viuẽdo exẽpl' ſu/
is alios ad p̄ue agẽdũ iformat. Exẽ
plũ de male loq̄ntibꝫ. Refert Gre. in
dial'. Hõ quidã hñs filiũ quinqꝫ an
noꝶ queꝫ valde diligẽs docuit turpit͛
loqui ⁊ male q̃tiẽs aio ſuo aliquid ob
ſtitiſſꝫ. q̄dã die cũ p̄ꝛ teneret eũ i bra/
chijs ⁊ male loq̄ret͛: vidit demões ve/
niẽtes ⁊ clamauit. O p̄ꝛ nam ⁊ demo
nes veniũt ⁊ volũt me tollere. q̊ cũꝫ

dixiſſet arreptus eſt a diabolo. ⁊ viu⁹ deductus eſt in infernū.

De eodem. Sermo.lxxxvj.

Cum autem venerit ille.ſ. ſpūſſctūs.arguet mūdū.i.mūdi amatores vel mūdanos pctōres de pctō qd̄ ꝯmiſert.de iuſticia quā omiſert. de iudicio qd̄ nō timuerūt Jo.xvj. Jn his v̄bis deſcribit̄ effect⁹ ſpūſſcti veniētis ad cor hoīs.q₂ arguet.i.reprehēdet hominē de ꝯmiſſis ⁊ omiſſis. Sciendū aūt ꝙ hō h₃ arguētes.ſ.ꝓpriā cōſciam. deū ⁊ p̄ximū. Prio arguit̄ hō a ꝓpa ꝯſcia ꝑ remorſu₃ pcti. Hiere. ij. Arguet te malicia tua ⁊ auerſio tua increpabit te. ⁊ ſequit̄. Uide q₃ malu₃ ⁊ amar̄ ſit te dereliquiſſe dn̄m deū tuū. Jſi. Nulla pēa ē ḡuior mala ꝯſcia. viſ aūt nūq₃ eē triſtis bn̄ viue. Qui autē male viuit ſp̄ turbatā h₃ ꝯſcia₃ ⁊ vermē int⁹rodētē. lic₃ foris letari videat̄. De bōis aūt ē ꝯ̄riū. Rich. Bōa ꝯſcia nihil ē iocūdi⁹. Require i dn̄ica fcia p⁹paſca.i ſer. Triſticia vr̄a Scđo h₃ hō arguētē deū q̄ arguit tripl'r.ſ.v̄bo.facto et ſigno. Arguet eni v̄bo ſcripture. Nā ſacra ſcp̄tura ē q̄ſi ſpeculu₃ pctōri: vt oēs maculas ſuas abluat ⁊ abſtergat.ij.Thim.iij. Ois ſcp̄tura diuinit⁹ iſpirata vtil'ē ad docēdū.ad arguēdū vt pfect⁹ ſit hō ad oē bonū op⁹ inſtruct⁹. S₃ quidā ſunt ſil'es ſerpēti qui obturat aures ſuas ad vocē incātatoris. ſic ipſi obturāt aures ſuaſ ad vocē p̄dicatoris. ⁊ nolūt audire ꝙ arguāt̄. ſic iudei qui ꝯtinuerūt aures ſuas cū eis. b. ſtephan⁹ ſcp̄turā ſacram p̄dicaret: vt h₃ Act.vj. Exēplū. Quidā p̄nceps erat p̄do nūq₃ volēs ꝯfiteri. quē cū vxor ſua moneret vt ſe emēdaret: eu₃ iterrogauit. credis ꝙ ifern⁹ ſit. rn̄dit. neq̄q₃. pdicatores p̄dicāt talia vt hoies terreāt et munera accipiant. Quadā nocte demōes eū rapiūt ⁊ ad infernū deducūt. Qđ videns vxor ſua orōni ſe dedit: rogans deū vt de ſtatu ſuo ſibi reuelaret. Et ecce mane inuēit corp⁹ viri i lecto cruſtu₃ vt carbonē. ⁊ i manu ei⁹ lrā₃ i q̄ erat ſcriptū. Nō cert⁹ ſu₃ de eo qđ p̄dicatores p̄dicant. ⁊ cert⁹ ſu₃ ꝙ ifern⁹ ē i q̄ i eternū cruciabor. Jtē arguit dn̄s facto.ſ. flagellādo: ſicut pr̄ filiū ſuū ꝑ infirmitates ⁊ aduerſitates. Heb.xij. Noli negligere fili mi diſciplinā p̄ris tui neq₃ fatigeris cū ab eo corripieriſ. Que⁹ em oēm filiū quē recipit flagellat et corripit. Apoc.iij. Ego quos amo arguo ⁊ caſtigo. Grego. Jō hic dn̄s quibuſdam pcit vt eos i ꝑpetuū feriat. ideo hic ferit nō pcēdo vt i et̄nū pcat. Electi ḡ q̄nq₃ timēt ne vltio q̄ ſuſpēdit̄ in fine ḡuior ſeruet̄. feriri p̄na correctōe deſiderāt: ⁊ dolorē vulner̄ ſalutꝭ medicinā putāt. Exēplū. Quidā ſctūs pr̄ erat qui ſolebat ſingul'annis īfirmari. vno anno cū nō infirmaret̄ ꝯtriſtatus eſt dicēs. Nō dn̄s oblit⁹ ē mei. et ſtati infirmat⁹ ē. Jtē arguit dn̄s ſig vel exēplo. qn̄.ſ.hoi oñdit q̄lit̄ alios flagellauerit. ſic fur arguit̄ cu₃ ei patibulū oñdit̄.ps. Argua₃ te ⁊ ſtatuam ꝯ faciē tuā.q.d. Oñdā tibi malor̄ penā vt nō ꝯmunices eis. Eph.v. Nolite ꝯmunicare opib₉ infructuoſis tenebrar̄: ſ₃ poti⁹ redarguite. Q₉ autē dn̄s pctōres pūiuit pt₃ i multis. Jn

pharaōe.i ſodomitꝭ.i vitulo aureo. i ſennacherib. Qualiť aũt dñs pũiuit ꝑ.ꝑceptorũ trāſgreſſores. reqre ſuꝑ in epiphāia i ſer. Ubi ē q nat⁹ ē Tercio hꝫ hō arguentē ꝓximũ ſuũ. Uult em̄ dñs vt hō arguat ꝓxim ſuũ delinqntē Mat.xviij. Si peccauerit i te fr tu⁹: vade ⁊ corripe eũ inť te ⁊ ipm ſolũ.ſi te nō audierit adhibe tecũ vnũ vľ duos teſtes.ſi illos nō audierit dic eccľe.i. iudicib⁹ eccľe.ſi nec illos audierit:ſit tibi vt ethnic⁹ ⁊ publican⁹. Reqre feria ſcđa añ Letare. De iſto etiā dr.j. Theſ.v. Rogam⁹ vos frēs corripite inquietos Debem⁹ aũt corripe ꝓxios dupľr.ſ.cũ charitate ⁊ miſcđia. De ꝑmo dr Jſa.xj. Egredieť ṽga de radice ieſſe. Jeſſe interꝑtať incēdiũ. de incendio amoris dꝫ ꝓcedere ṽga correctionis. ij. Thim̄.ij. Seruũ dei optꝫ eſſe patientē cũ modeſtia corripiētē. Sꝫ qdā ſunt qui ñ corripiũt ex charitate ſꝫ ex inuidia ⁊ rācore. Ecci.xix. Eſt correptio mendax i ira ꝯtumelioſi.ij. ad Theſ.iij. Nolite qſi inimicũ eſtiare illũ:ſꝫ corripite vt frēꝫ.Sic iudei corripiebāt ihm ex inuidia ꝙ i ſabbato hōies curabat. Jnuidebāt ei ei ꝙ talē ptātē hēbat. Scđo dēm⁹ corripe ⁊ arguere ꝓxim ex miſcđia.qr dicit Aug. Jnqꝫtũ ē hō dēm⁹ miſeri.iqꝫtũ pctor dēm⁹ corripe.ps.Corripiet me iuſt⁹ i miſcđia ⁊ increpabit me.Gre. Dipotēs de⁹ idcirco ꝑncipē aploꝝ ꝑmiſit cadere vt in culpa ſua diſceret qliť alijs deberꝫ miſereri. Gal.vj. Frēs ſi ꝑoccupat⁹ fuerit hō in vno delicto: inſtruite hmōi i lenitate ſpũs.ſalutē ⁊ veniā ꝑmittēdo. Cōſiderās teipm ne ⁊ tu qꝫnis vite ſpũal.tñ ex carne tēpteꝛ. Nihil ei ſic ad miſcđiaꝫ iclinat ſic ꝓprij ꝑicli cogitatio Exēplũ. Fr qdā i pugnat⁹ ſpũ fornicatōis cuidā ſeni ꝯfeſſus ē.q nō benigne corripuit eũ: ſꝫ dixit ſe idignũ vocari monachũ q ſic tēptať. Jlle aũt deſperans relicta cella rediit ad ſclm. Diſpoſitōe aũt diuia occurrit ei abbas appoloni⁹. q qſita cā fugiēdi ꝯſolat⁹ ē eũ dicēs. Ego etiaꝫ i hac etate valde hmōi tēptat⁹ tēptatōnib⁹ ⁊ cogitatōnib⁹ fui. reuerſuſqꝫ ille ad cellā ſuā. tũc appoloni⁹ orauit deũ vt fr ille qui eũ ſine miſcđia corripuerat tēptareť: ⁊ iſte libareť. Et vidit qndā ethiopē extrahētē ſagittas de iunior i ⁊ mittētē i ſenē. Senex aũt adeo eſt tēptat⁹ ꝙ nō poterat ſe ꝯtiere qn eadē via ipſe etiaꝫ rediret ad ſclm. Cui occurrit appolonius dicēs. Reuertere i cella tuā: ⁊ recognoſce fragilitatē tuā. et ꝯpatere cũ ꝓximis. Et orōne facta liberatus eſt a tēptatione.

Dñica quinta poſt Paſca. Sermo.lxxxvij.

SJ quis purat ſe religioſuꝫ eſſe nō refrenās liguā ſuā ſꝫ ſeducēs cor ſuũ h⁹ vana ē religio Jac.j. Jn iſtꝭ ṽbis docet nos.b. Jacob⁹ refrenare linguas nr̄as.qr idiſcreta locutiōe mlťa mala ꝯtigũt.ꝑuer.xiij. Qui cuſtodit os ſuũ cuſtodit aīaꝫ ſuā.qr mors ⁊ vita i manib⁹ lingue. Sciendũ ꝙ linguā nr̄aꝫ ꝑncipaliť refrenare debem⁹ a trib⁹.ſ.a detractiōib⁹.a mēdacijs: ⁊ a ꝑiurijs De ꝑmo ſciēdũ ꝙ detractōeſ vitare debem⁹ ꝓpter mlťa. Primo qr ſacra ſcriptura ꝓhibet in multis locis

Leui.xix. Surdo ne maledicas:glo.
Surdo maledicit q̇ abſenti detrahit
qḋ valde ipiū ē:cū ipſe nō audiat vt
ꝯ obiecta aliq̇d poſſit rn̄der̄.ꝛ Sap̄.
j. Cuſtodite vos a murmuratōe que
nihil ꝓdeſt.ꝛ a detractōne pcite ligue
Scḋo q꞉ detractoꝛ ē maledict⁹ a dn̄o
Ecci.xxviij. Suſurro ꝛ biliguis ma/
ledict⁹.mltos em̄ turbauit pacē habē
tes. Hoc figurauit dn̄s Num.xij.qn̄
mariā ſoroꝛē moyſi lep̄ pcuſſit q moy
ſi detraxerat.ꝛ iuſſit eā ſepari ex caſtra
Sic ſepabunt oēs detractoꝛes a cōio
ne btōꝝ. Tercio ꝓpter vicij vilitatē.
detractoꝛ em̄ peioꝛ ꝛ vilioꝛ ē fure. Am
bꝛo. Tolerabilioꝛes ſunt fures q̇ ve/
ſtes ꝛ alia bona diripiūt q̄ȝ detractoꝛeſ
q̇ famā nr̄aȝ lacerāt. Cui⁹ rō p̄t eē. q꞉
d꞉ Eccs.vij. ꝙ meli⁹ ē nomē bonuȝ q̄ȝ
diuitie mlte. Vn̄ qui alicui aufert no
mē bonū.i. bonā famā:pl⁹ nocet ei q̄ȝ
ſi multa bona tp̄alia auferret.q꞉ bona
tp̄alia p̄t hō recupare. famā bonā p̄t
raro recupare ī tota vita ſua. Vn̄ ſi/
mō leproſus poſtq̄ȝ fuit curat⁹ a lep̄:
ſp̄ ſimō leproſus dicebat̄. Vn̄ hoīes
multū deberēt a detractōib⁹ cauere. q̇a
vno v̄bo p̄t alteri auferre honoꝛē ꝛ fa/
mā ſuā. quā mille v̄bis nō p̄t recupa
re. Quarto debem⁹ vitare detractōes
q꞉ detractio facit hoīeȝ ſil'eȝ beſtijſ. vn̄
detractoꝛ p̄mo ſil'is eſt cani. Ecci.xix.
Sagitta ifixa femoꝛi canis. ſic v̄buȝ
ī oꝛe ſtulti. Canis hn̄s īfixā ſagittā fe-
moꝛi nō req̇eſcit donec remota fuerit.
ſic detractoꝛ q̇eſcere nō p̄t donec verbū
maluȝ qḋ de ꝓximo ſuo audiuit referat
alt̄i. Et qḋ pei⁹ eſt:ſepe de ſuo aliq̇d ad
dit.ꝛ aliq̄n detractoꝛeſ peioꝛes ſunt ca
nib⁹. Canis eī nō comedit carnes al/
teri⁹ canis.ſed detractoꝛ comedit ꝓxi/
mū ſuū. Gre. Qui aliēa detractōe pa
ſcit̄:pculdubio aliēis carnib⁹ ſaturat̄
Vn̄ q̇dā ſctūs abbas ī vitaſpꝛm di/
xit. Meli⁹ ē ī q̇dragesima carnes aīa/
liū comedere:q̄ȝ p detractōes ꝛ vitupe
ratiōes comedere carnes fratꝝ. Se/
cūdo detractoꝛ ſil'is ē poꝛco. poꝛc⁹ ſi oꝛ
tū ītrauerit:ꝛ ex vna pte videat floꝛeſ
ꝛ ex alia pte ſtercoꝛa citi⁹ currit ad ſter
coꝛa q̄ȝ ad floꝛes. ſic detractoꝛ ſi vide/
rit vl' audierit de aliq̇ bona ꝛ mala:ſta
tim reuelat mala:ꝛ bōa nō curat reue
lare. Iſti os ſuū ad moduȝ poꝛci inġ
nare nō curāt. q꞉ relictꝭ floꝛib⁹ v̄tutū
ad ſtercoꝛa pctōꝝ currūt ip̄a maſticā
do. Tercio detractoꝛ ſil'is ē ſp̄ēti Eccs
x. Si moꝛdeat ſerpēs ī ſilētio:nihil co
min⁹ hȝ q̇ occulte detrahit. Serpens
moꝛdet hoīeȝ ī occulto ſȝ fugit ī māi/
feſto. ſic detractoꝛ moꝛdet ꝛ rodit ho/
minē p⁹ tergū ſuū. ſȝ ī p̄n̄tia ſua n̄ au/
det loq̇ q̇cq̄ȝ. Quarto detractoꝛ ſil'is ē
vrſo. vn̄ Dan̄.vij. Daniel vidit ī vi/
ſiōe ſua ī nocte q̄ttuoꝛ beſtias aſcēdē/
tes de mari. q̄ꝝ vna ſil'is erat vrſo. et ī
oꝛe ei⁹ erāt tres oꝛdīes dentiū. Per vꝛ
ſuȝ q̇ libēter lingit ſanguinē ſignificat̄
detractoꝛ:q̇ alioꝝ pctā libenter maſti/
cat recitādo. Tres oꝛdies dentiū ſunt
triplex mod⁹ detrahēdi. Prim⁹ eſt q̇c
q̇d boni ſciūt de hoīe h̄ ſbticēt ꝛ occul/
tāt ne hō ſup h̄ ꝯmēdet̄. Scḋs ē:q̇c/
q̇d mali ſciūt cū gaudio referūt ꝛ aug
mētāt vt hō eo magis vitupet̄. Ter/
ci⁹ ꝙ detractōes libēter audiūt ꝛ n̄ re/
cuſant. Ber̄. Qui detrahit vel detrahē
tē audit:q̇s hoꝝ dānabilioꝛ ſit nō fa
cile dixerim. pari em̄ reatu tenet̄. Vn̄
Prouer.iiij. Labia detrahentiū ſunt

ꝑcul a te. Ecci. xxviij. Sepi aureſ tu
as ſpinis: ⁊ noli audire liguã nequaȝ
Hiero. Nẽo iuito auditore libẽt nar/
rat. vñ ſi detractor nõ hẽret audientes
nõ de facili detraheret. puer. xxv. Uen
tus aq̃lo diſſipat pluuias. ⁊ facieſ tri
ſtis liguã detrahentẽ. qꝛ ſi detractor vi
deret audiẽtẽ ꝯtriſtari ꝯtinuo ceſſarȝ
a detractiõibꝫ. Quito detractor ſilĩs ẽ
marino monſtro qđ hȝ gladiũ in ore
Gladiꝰ eñ ẽ ligua detractoris. ps. Li
gua eoꝝ gladiꝰ acutꝰ. Ber. Gladius
triceps ligua detractorꝫ. Nec hmõi li
guã mucrõe illo q̃ latꝰ dñicũ ꝯfoſſũ ẽ
crudeliorẽ dicere vereris. fodit hic cor
pus xp̃i. ſ. corpꝰ exanime. ſȝ lingua de
tractorꝫ nec iã exanime fodit ſȝ exani/
me facit. ipſis ſpinis ⁊ lãcea nocẽtior
ẽ q̃bꝫ eũ iudei ĩfixerũt. Gladiꝰ iſte dr
triceps. qꝛ tres interficit vno ictu. ſ. il
lũ cui detrahit̃. ⁊ illũ q̇ detractões au
dit. ⁊ illũ q̇ detrahit. ps. Gladiꝰ eorũ
ĩtret in corda eoꝝ. Gladiꝰ iſte figurat̃
ꝑ gladiũ Joab quẽ occulte habuit ſb
pallio ſuo. ⁊ accedẽs ad Amaſan ſa/
lutauit eũ dicẽs. Salue mi frater. et
manu vna tenẽs mentũ eiꝰ q̃ſi oſculã
do eũ: alia manu extrahens gladiũ il
lo nõ aduertẽte interfecit ſiue ꝑfodit
eũ. Nõ hyſto. ij. Re. xx. Sic detracto
res arridẽt hoiem ĩ p̃ntia. ⁊ qñ mĩme
adũtit pũgũt eũ gladio lingue ſue de
trahẽdo. Gladiꝰ ille mlto nociuior ẽ
ferreo gladio. qꝛ gladiꝰ ille tñ ledit p̄
ſentẽ: iſte abſentẽ aliqñ ꝑ q̃dragita vl'
cẽtũ miliaria. ⁊ nõ ſolũ malos: ſȝ etiã
bonos ledit. ps Gladiũ euaginauerũt
p̄ctõres vt trucidãt rectos corde. ſ. iu
ſtos ⁊ ſctõs. ⁊ nõ imerito. Xp̃o eñ de/
traxerũt qñ vixit Joh. vij. Quidã ei
dixerũt de ihũ q̃m bonꝰ ẽ. alij aũt dixe
rũt nõ: ſȝ ſeducit turbas. Matt. xij.
In beelzebub p̃ncipe demonioꝝ eijcit
demonia. vñ Joh. xv. Si me ꝑſecuti
ſunt ⁊ vos ꝑſequent̃. Mat. v. Beati
eſtꝭ ſi maledixerit vob hoies. ⁊ dixerit
oẽ malũ adũſum vos mẽtiẽtes ꝓpter
me. Gaudete ⁊ exul. ecce eĩ merces ve
ſtra multa ẽ ĩ cel'. Uitupabile ẽ mẽda
ciũ ⁊ diabolicũ ẽ pctm̃. hõ mẽdax ſiliſ
ẽ diabolo imitatõne. Joh. viij. Uos
ex p̃re diabolo eſtꝭ: ⁊ deſideria p̃ris v̄ri
vultꝭ facere. ſ. mẽtiri. qꝛ q̇ loquit̃ men/
daciũ ex diabolo ẽ. qꝛ mẽdax ẽ ⁊ pater
eiꝰ. Itẽ ꝓpt̃ imũdiciã. qꝛ coinq̃nat il/
lud ĩ q̃ ideces ẽ imũdicia. ſi q̇s os ſuũ
aptũ hẽret muſcꝭ et alijs imũdicijs vt
q̃cũqꝫ vellẽt itrare ꝑmitteret ibi nidi/
ficare. os eiꝰ abomiabile eſſet homibꝫ
Sic os mẽdax ẽ abomiabile deo. cuȝ
imũdicia mẽdacij mlto magis diſpli
cet deo q̃ȝ imũdicia muſcaꝝ vl' aliarũ
reꝝ imũdaꝝ. Prouer. xij. Abomiatõ
eſt dño labia mẽdacia. q̇ aũt fideliter
agũt placẽt ei. Itẽ qꝛ reddit hoĩeȝ fal
ſuȝ. q̃ntũ eñ ꝑualet denariꝰ verꝰ dena/
rio falſo: tãtũ hõ verꝰ hoĩ falſo ⁊ men
daci. Uñ nota. moneta falſa ñ dȝ re/
cipi ſȝ ꝯburi. ſic mẽdaces ĩ celo ñ reci
pient̃: ſȝ ĩ iferno cũ demõibꝫ ꝯburent̃.
Itẽ qꝛ inficit. Mẽdaciũ eĩ ẽ venenũ
tãte efficacie qꝰ ĩ ore aĩaȝ hoĩs interfi/
cit. Jõ lingua nr̃aȝ refrenare debemꝰ a
mẽdacijs. qꝛ dr Sap. j. Os qđ men
tit̃ necat aĩam. i. occidit. Aug. diſtin
guit octo genera mendacij. ⁊ licȝ aliq̃
mẽdacia ſint q̃ deꝰ odiat intantũ qꝰ ig
ne purgatorij ꝓ eis hoiem grauat. tñ
qñqꝫ ꝓ mẽdacijs eẽnalit̃ dãnat. Pri
mo videlicȝ cũ q̇s ĩ his mentit̃ q̃ ſunt

fidei.vt heretic⁹ quotiēs loquit̃ ꝯ̄ fidē aſſerēdo peccat mortal'r. Scd̃o mor/tale mēdaciū ē q̄n nulli ꝓdeſt ꝛ alicui obeſt. Tercio qḋ alicui obeſt ꝛ alicui ꝓ deſt. Quarto qḋ fit ſolū mentiēdi fal lēdiqꝫ libidinis cauſa q̄ſi ſine cauſa ꝛ vtilitate. ꝛ vocat̃ ab Auguſtino pecca tuꝫ mortale.ſ.mēdaciū qḋ fit ex lōga ꝯſuetudine ꝛ tāta libidine ꝙ n̄ dimit tit̃. Quīto qḋ fit ex cupiditate placē/di eſt mendaciū adulatoris in malo. Alia tria mendacia ducūt i purgato riū.videlicet cū quis taliter mentit̃ ꝙ nulli obeſt ꝛ alicui ꝓdeſt ad euitandū piculū pſone vel aīe cū tñ diſtinctiōe negocioꝝ. Eſt tñ ſingulare mendaci/um qḋ dn̄s ſingulariter inter morta/lia deteſtat̃. Scd̃o ē mendaciū q̄n q̄s ſciēter iurādo ꝯfirmat ꝙ ſit veꝝ cū ſit falſum. Quāto igit̃ mēdaciū ē grauius tāto grauius ē iuramētū qḋ illud mēda ciū ꝯfirmat eſſe veꝝ.ita illud ꝯtrāiuꝫ ē deo ꝙ nō ſolū punit illō eternal'r i hoīe: ſꝫ etiā q̄nqꝫ corpalit̃ i p̄nti vita. imo vbi nimis abūdāt piuria: punit de⁹ ipſa loca. Ezech.xviij. Viuo ego dic dn̄s ꝛc. Itē de mēdacio reqre dn̄ica t̃/cia poſt octauas epiphanie Tercio li guā noſtrā refrenare debem⁹ a piurijs De iſta materia require poſt trinita/tis i ſer. Abrae dicte ſunt ꝓmiſſiōes. ſcꝫ dn̄ica.xiij.poſt penthecoſtes.

De eodem Sermo.lxxxviij.

Amen dico a vobis ſi q̇d petieritis p̄rem meū i noīe meo dabit vo/bis Joh.xvj. In iſtis v̄bis dn̄s facit tria. Primo hortat̃ nos ad petendū. Scd̃o docet petēdi modū. Tercio ꝓ/mittit ꝯſequi petitōis effectum. Pri/mū ibi. Amē dico vobis ſi q̇d pe.ꝛc. Scd̃m ibi.in noīe meo. Terciū ibi. dabit vobis. Ad oīa iſta tria ſciēduꝫ ꝙ q̄ttuor modis ſolēt hoīes ipetrare qḋ petūt.ꝛ eiſdē modis debemus nos ſp̄ualiter a deo petere et ipetrare. Qui/dā impetrāt ꝑ infirmitatis ꝛ pauptā tis ſue oſtēſionē.ſicut videm⁹ i medi/cis. Exemplū Act.iij.vbi d̄r de q̄dā claudo q̇ q̄tidie portabat̃ ad portam ſpecioſaꝫ tēpli oſtēdēs pauptatē ꝛ debi litatē ſuā vt itrātes ſui miſereret̃. Cū aūt Petr⁹ ꝛ Johes intrarēt:ille roga bat eos vt elemoſynā ſibi darēt. Cui Petr⁹. Auꝝ ꝛ argentū nō ē mihi.qḋ aūt habeo hoc tibi do. In nomīe dn̄i ſurge ꝛ ambl'a. ꝛ ſanat⁹ ē hō ille. Hoc mō debem⁹ etiā a dn̄o ipetrare ꝛ petere. ſcꝫ infirmitatē debilitatē et pauptatē noſtrā cognoſcēdo. Sic ipetrauit da uid dicēs Miſerere mei dn̄e qm̄ infir m⁹ ſuꝫ. ſana me dn̄e qm̄ ꝯturbāta ſūt oīa oſſa mea. Nota hyſto.ij.Re.xij. qm̄ ꝑ hūilitatē p⁹ lapſum cū berſabee dauid ipetrauit veniā ꝛ remiſſionem pctōꝝ Hoc mō ipetrauit Salomon ſapientiā allegādo inſipiētiā ſuā hu/militer. Cui cū dn̄s diceret. Pete a me q̇d vis vt dem tibi. Ait Salomō. Dn̄e de⁹.ego ſuꝫ puer puul⁹ ignorās: ꝛ regnare me feciſti. da mihi g̃ cor do/cile vt poſſim iudicare ꝓplm̄ tuum.ꝛ diſcernere inter bonū ꝛ malū. Et pla/cuit ſermo iſte corā dn̄o ꝛ dedit ei ſapi entiā:eo ꝙ ſuā inſipientiā hūilit̃ alle/gauerat. Ecōtra ſupbi ponūt pulcri⁹ exteri⁹ gloriādo ꝓpter oſtēſioneꝫ. ꝛ iō nō ipetrāt. Potentes eīm q̇ ſe diuites

ondũt nõ ſolũ nõ ĩpetrãt: ſ; etiã aliqñ habiti ſpoliant. Exẽplũ hẽm⁹ ĩ phariſeo ꝛ publicano Lu.xviij. Scdo qui dã ĩpetrãt p donoꝝ largitõ;. ſic fit ĩ curijs pncipu;. q̃ h; dare h; impetrare. Sic ipetrauit regina ſaba a ſalomõe q̃cq̃d petijt.iij. Regũ.x. Regina ſaba dedit regi ſalomõi cẽtũ vigĩti talenta auri ꝛ aromata multa nimis ꝛ gẽmas pcioſas. Rex aũt ſalomõ dedit regine q̃cq̃d voluit ꝛ q̃ petijt. Eodẽ mõ debe/m⁹ ipetrare a dño p elÿnaꝝ largitõe;. Uñ Lu.vi. Date ꝛ dabit vob. Glo. Date paupib⁹ bona tpalia: et dabũt vob bona ſpũalia ꝛ celeſtia. Ecõtra q̃ nõ dãt nõ ĩpetrãt. Exẽplũ in epulone cui petẽti negata ẽ gutta vna aque. q2 paupi lazaro vnã micã panis nega/uerat. vt p; Lu.xvi. Exẽplũ. Quidã hõ paup ſepe orãs deũ vt ſue paupta ti ſbueniret. q̃dã aũt die cũ orar; aſtitit ei mẽdic⁹ di. Miſerere mei dando elÿnã vt etiã dñs tui digneť ĩ oib⁹ neceſſitatib⁹ miſereri. Cũq; ille nõ hrẽt niſi ſolũ denariũ eũdẽ ſibi dedit. Cũq; domũ rediret ꝛ ad mẽſa; ſeder;: venit q̃dã ignot⁹ quẽ nũq; pus viderat di. Accipe viginti ſolidos q̃s miſit tibi dñs me⁹ cui dediſti pus denariũ. Cui ille. Et q̃s ẽ dñs tu⁹? Et ille. Dñs meus ẽ Jh̃s xp̃s. ꝛ h̄ dicto euanuit. ꝛ crediť fuiſſe angel⁹ dei Tercio ſolẽt quidã ĩpetrare p adulatõ; ꝛ graꝝ actio;. ſic hiſtriones q̃ ſolẽt dicere diuitibus adulãdo. Dñs retribuet p̃ ĩ vro ꝙ ſepe mihi bñfecit. ꝛ vos ſilr bñfeciſti mi hi ꝛ adhuc facitis. Sic ipetrauit Heſter petitõ; a rege Aſſuero q̃ adulan/do dicebat ſibi. valde ãmirabilis es dñe: ꝛ facies tua plena graꝝ. ppter h̄ meruit audire a rege. Si dimidiũ regni mei petieris ipetrab. Sic ꝛ nos debem⁹ dño deo gr̃as agere de bñficijs ꝛ qĩ adulãdo ad memoria; reuocare. ps. Remiſcere miſationũ tuaꝝ antiqrũ dñe. ad Phil.iiij. Jn oĩ orõe cũ gra/rũ actõe petitões vr̃e inoteſcãt apud deũ. Exẽplũ. Quidã ſcũs tẽptabať multũ a ſpũ fornicatõis. ꝛ cũ ampli⁹ reſiſtere nõ poſſ;: pſternẽs ſe ĩ orõem dixit. Dñe Jh̃u chriſte gr̃as tibi refero de oib⁹ bñficijs tuis mihi collatis. ꝛ rcognoſco me hr̃e nihil niſi de tua gr̃a ꝛ miſcdia. Et ſcio ꝙ a meipſo ampli⁹ nõ poſſu; huic tẽptatõi reſiſtere. Uñ rogo te vt mihi tua gr̃a ſbueniat. ꝛ ſtatim exauditus ẽ ꝛ temptatio ceſſauit

Quarto ſolẽt aliq̃ ĩpetrare p petitio/nis ĩportũitatẽ ſiue pſeuerãtiã. ſic ipe/trauit thobias iunior petitiõe; ſuã a raguele qñ dicebat. Nõ comedã ne/q; bibã donec pus petitõ; meã cõfir/mes Thob.vij. Sic ipetrauit mr̃ beati Auguſtini petitõe ſua ꝯuerſiõ; filij ſui. Uñ dicebat Amb. Jmpoſſibile ẽ ꝙ fili⁹ tot lacrimaꝝ pereat. Uñ dr̃ Lu.xi. ĩ q̃dã pabola. Si aliquis iret ad amicũ ſuũ nocte: ꝛ peteret ab eo accõmodari panes. et ille nollet ſurgere de ꝯmodo ſuo eo ꝙ amic⁹ ei⁹ eẽt. ſi tñ ille pſeueraret ĩ pulſando et petẽdo. ad vltimũ ille tedio vict⁹ ppť ĩportũitatẽ ꝛ pſeuerãtiã ei⁹ ſurgeret ꝛ daret ſibi Sic de⁹ vult nob dare ſi pſeuerãter petierim⁹. Exẽplũ legiť ĩ legẽda btẽ Elyzabeth. Cũ q̃dã vir mãu ꝯct⁹ ſepulcꝝ btẽ elyſabeth viſitaſſet bis ꝛ nõ eẽt curat⁹. ꝛ tcio cũ vxore ſua p̃rexiſſ; illuc. occurrit eis venerãd⁹ ſenex di. Cũ illic ꝑueneris manũ tuã pfũde ſub lapide

ſepulcri mitte ꝛ pſeuerāt ora ꝛ rcipies ſanitatē. Stulti ei ſt q̇ abiectꝭ oblatō nibꝫ ſtati recedūt. cū ſcis placeat ꝙ cū pſeuerātia pꝛocinia eorū implorent. Moxqꝫ ſenex diſparuit. Et reuelatū ē ei ꝙ ſanctus Nicolaꝰ fuiſſet. Cūqꝫ il le illuc veniſſet ꝛ in orōne pſeueraſſꝫ. ſtatim ſanitatē recepit. Quā ſanitatē aīe nobis ꝯcedat ꝛc.

In rogatiōibꝫ. Sermo. lxxxix.

Confitemini

alterutꝝ pctā vr̄a ꝛ orate p īuicē vt ſaluemi Jac. v. In ꝟbis iſtis ꝓuocat nos apl's Jacobus ad ꝯfeſſiōꝫ ſine q̄ nēo pt ſaluꝰ fieri dūmō hēat copiā ꝯfitēdi. ꝓuer. xxviij. Qui abſcōdit ſcelera ſua nō diriget i ſra. q̇ aūt ꝯfeſſus fuerit ꝛ reliq̄rit ea miſcōiaꝫ ꝯſeq̄t. Sciēdū ꝙ multa ſunt q̄ nos pn̄t ꝓuocare ad pniaꝫ ſiue ꝯfeſſiōꝫ. Primū ē ꝯſideratio ꝑiculi i q̄ ſumꝰ qꝫdiu in cōfeſſi manemꝰ. Eſt em̄ pctōꝛ i ptāte diaboli: et poſſet eū diabolꝰ ducere i ꝓfūdū iferni ſi nō diuia miſcōia eū ꝯſeruaret. Tren. iij Miſcōie dn̄i qꝛ n̄ ſumꝰ ꝯſumpti. qꝛ nō defecerūt miſatōes eiꝰ. Ber. Miſeratio tua dn̄e ſuꝑ me q̄ nō poſſit explicari ſmōe qꝫ benigna: qꝫ libal': qꝫ gtuita fuerit. ego peccaui et tu diſſilabas. ꝓlōgabā mlto tꝑe iniq̄tatē meā. et tu dn̄e ꝓlōgaſti pietatē tuā. nō ꝯtinebā ego a ſceleribꝫ: ꝛ tu ꝯtiebas a flagellatōibꝫ. Scōm ē qꝛ ꝑ ꝯfeſſiōꝫ ab oibꝫ pctīs ꝛ culpis libamur. i. Joh. i. Si ꝯfiteamur pctā nr̄a fidel' ꝛ iuſtꝰ ē deus vt remittat nob ea. et nos mūdet ab oi iniq̄tate. O qꝫ ſtultꝰ eēt leproſus q̇ ſe ꝓpꝛijs ꝟbis curare poſſꝫ ꝛ n̄ faceret. Et certe pctōꝛ leproſus ē corā deo ꝛ angel' eiꝰ. q̇ ꝑ ꝓpꝛiā ꝯfeſſiōeꝫ mūdat. et q̄nqꝫ ſola volūtate ꝯfitendi. Lu. vij. Leproſi āqꝫ vēiret ad ſacerdotē mūdati ſt. Tercīū ē ꝙ ꝑ ꝯfeſſiōꝫ ab eterna pena libamur. ps. Ne tradas dn̄e beſtijs aīas ꝯfitentiū tibi. Si nō vis tradi beſtijs ifernalibꝫ. i. diabol'. pctā tua ꝯfitearꝭ. Aug. Pctā ſiue ꝑua ſiue mag̃ ſint ipunita eē n̄ pn̄t. vel em̄ homie penitēte vl' deo iudicāte plectunt. Ceſſat aūt diuia vīdicta ſi ꝯfeſſio ꝑcurrat hūana. Quartū ē: qꝛ ꝑ ꝯfeſſiōꝫ a tēptatōe diaboli libamur. Auguſ. Neqꝫ em̄ facilīꝰ ab inimico. ſ. diabolo deijcimur qꝫ cū eum ſuꝑbe imitamur. nec vehemētiꝰ ꝓſternimꝰ qꝫ cū in hūilitate dn̄m ſeq̄mur. Nec acriores ei dolores īfligimꝰ qꝫ cū plagas pctōrū nr̄oꝝ ꝯfitēdo ꝛ penitēdo ſanamus. Exēplū de q̄dā ſctō viro noīe vvilhelmus i orōe ꝑnoctāte. cui occurrit diabolus i ſpecie hoīs. quē vir dei i ſpū cognoſcēs ait. Adiuro te ꝑ deū vt dicas mihi q̄d tibi ſit maiꝰ īpedimētū i aīabus. Rn̄dit ille. licꝫ dicā inuite n̄ poſſuꝫ tibi celare. noui em̄ ꝙ ſcūs hō ſis. Frequens inq̇t ꝛ pura confeſſio. Nā talis cōfeſſio me et omnes ſocios meos debilitat ꝙ nō poſſumꝰ contra homīnē i tēptatōe ꝑualer̄. vulnerat ꝛ ſuꝑat nos. Illū amittimꝰ i breui i ꝯfeſſiōis hora quē habuimꝰ in nr̄a ptāte mltis annis. Quintū ē ꝙ a pēa corꝑali libamur ꝛ ſanamur mediāte ꝯfeſſione. ſepe em̄ imittit dn̄s hoī īfirmitates ꝛ plagas corꝑales ꝓpter pctā ſua donec iniq̄tatē ſuā ꝯfiteat. Leui. xxvj Propt̄ pctā ſua et ſuoꝝ pꝛīm affliget

donec cōfiteāt iniq̄tates ſuas. Un̄ legit cū dn̄s ſanaſſʒ īfirmū dixit ei. Uade et āplꝰ noli peccare ne deteriꝰ aliq̄d tibi ꝯtigat. Un̄ ꝯſulēdū ē īfirmis an̄ oēʒ medicinā vt ꝯfiteāt pctā ſua. Exemplū. Quedā dn̄a muta ad ꝯfeſſionē vēit. ꝛ cū ꝯfiteri nō poſſʒ dixit ei ſacerdos. q̄re n̄ loq̄ris? At illa inuebat ei māibꝫ q̄ loq̄ n̄ poſſet. Et ille ait. Ex q̄ loq̄ n̄ potes ore: ſaltē corde loq̄ris intra teipaʒ: ꝛ doleas de pctīs tuis. Qḋ cū feciſſʒ: vna rana maxia ex ore eiꝰ ſaliȷt ꝛ vltra n̄ ꝯparuit. ꝛ tūc illa cepit loq̄ ꝛ ꝯfiteri. Sextū ē q̄ p ꝯfeſſiōʒ regnū celoꝝ itroimꝰ. ps. Introite portas eiꝰ i ꝯfeſſiōe. Ecci. iiij. Nō ꝯfūdaris p aīa tua dicere veꝝ. i. dicere veꝝ i ꝯfeſſiōe ꝛ ꝯfiteri. Eſt ei ꝯfuſio adducēs gl'iaʒ .i. vitā etnā. Exēplū. Quidā latro vidit q̄ſdā viros religioſos ptereūtes ſiluā ī q̄ latitabat. et ꝯtritꝰ cucurrit pꝰ eos clamās ꝛ rogās vt ꝯfeſſiōʒ eiꝰ audirēt. Et illi timētes q̄ eos occideret vellet fugierūt. ꝛ ipſe ſeq̄ns eos fortit' cecidit de rupe. et fracto collo expirauit. Tūc demōes venerūt ꝛ voluerūt aīaʒ eiꝰ rapere. ſʒ btā v̄go veniēs euʒ libauit dicēs. Hec ē ſnīa filij mei. Talē te iudic o q̄lē te iuenio. In volūtate ei ꝯfitēdi fuit. ꝛ iō veſter n̄ erit. ꝛ ſic ad celū cū pduxit. Ad qḋ nos pducat ꝛc.

De eodem. Sermo .xc

Etite ꝛ dabit' vob̄ Mat. vij. In verbis ꝓpoſit' ꝓuocat nos dn̄s ad petēdū. ꝛ ꝓmittit petitiōis nr̄e effectū. Sʒ circa petitōʒ tria ſunt attēdēda. ſ. nr̄a neceſſitas. petitōis congruitas: ꝛ diuina largitas. Circa ꝑmū nota q̄ neceſſe hēmꝰ orare ꝓpt' duo. Primo ꝓpt' nr̄oꝝ hoſtiū. i. demonū ipugtionē: q̄ nos oī tpe ipugnāt. Un̄ patʒ Judith. vj. vbi legit' q̄ cū holofernes q̄ impugnabat filios iſrl' obſediſſet bethuliā: p totā noctē i eccleſiā dei inierūt ꝛ orauerūt petētes auxiliū a dn̄o. Tot eni ſunt inimici ꝛ tot modis ipugnāt q̄ ſine adiutorio dei eis reſiſtere n̄ poſſumꝰ. iō neceſſe ē vt eis p orōem reſiſtamus. Un̄ dr̄ Exod. xvij. Cūq̄ʒ eleuabat Moyſes manus vincebat iſrl' q̄n̄ remiſit vicebat amalech. Nō hyſto. Un̄ Judith. iiij. Mēores eſtote ſui dei moyſi q̄ amalech nō ferro pugnādo ſʒ pcibꝫ deuicit. Scḋo ꝓpt' iudicis ſeuiſſimā vl' gūiſſimā offēſiōʒ. Un̄ ſicīā aliq̄s ſuſpēdēdꝰ ſtās corā iudice cū magna ꝯſtātia ꝛ inſtantia veniā petit. Ita tu cū mag̃ inſtātia veniam anie petere debes. ps. Uitā petijt a te ꝛ tribuiſti ei lōgitudinē dieꝝ i ſclm ſcli. vitā vtiq̄ʒ ſpūalē ꝛ eternalē. Sed attēde qḋ ait. b. Gre. Eternā vitaʒ ſi ore petimꝰ nec corde deſideramꝰ clamātes tacemꝰ. Matt. vij. Nō oīs q̄ dic mihi dn̄e dn̄e itrabit i reg. ce. ſʒ q̄ fac volūtatē pr̄is mei qui i cel' ē. Scḋo debemꝰ circa petitōʒ ꝯgruitatē ſiue q̄litatē adūtere. ſ. q̄lis debeat eē q̄ petit. et q̄lia petere debeat. ꝛ q̄liter petere debeat Circa ꝑmū nota q̄ qui vult petere dʒ eē ſine pctō. j. Joh̄. iij. Chariſſimi ſi cor nr̄m nō rephēderit nos: fiduciam habemus ad deū q̄ q̄cq̄d petierimꝰ recipiemꝰ ab eo. Quē aūt rephendit de aliquo pctō hūc nō exaudit dn̄s. ps. Iniquitatē ſi aſpexi in corde meo nō exaudiet deꝰ. Greg. Cū is q̄ diſplicet

ad inſceden̄du͂ mittiꝰ irati anim⁹ ad de
teriora ꝓuocatˀ. Et maxīe q̄ odiu͂ h̄nt
ī corde. qꝛ ꝯ ſeipm̄ petit tal'q̄n dic̄. di
mitte nob̄ debita nr̄a ſic̄ ꝛc̄. Scđo vi/
dēdu͂ ē q̄lia debem⁹ petere. ſ. bona ſpu͂a
lia vel bona poſſibilia ꝛ vtilia. j. Joh̄.
v. Q̄d̄cu͂qꝫ petieritis ꝯm volu͂tatē ei⁹
exaudiet vos. Salutē aīe tue ꝛ ea q̄
ad ſalutē ſunt petere debes. talia ſꝫ vo
lu͂tatē dei ſunt. Vn̄. j. Theſ. iiij. Hec
eſt volu͂tas dei ſctificatio vr̄a. i. ſalua/
tio vr̄a. qui aliter petit nō exaudietur
Beda. Qui diuitias et honores ſcl'i
petit aut vindictā certā de inimico: ip
ſe ī infimis iacēs viles ad deum ꝑces
mittit. Vn̄ ait dn̄s Salomoni regi
iij. Reg. iij. Quia poſtulaſti tibi ſapi
entiā ꝛ nō petiſti dies m̄ltos aut diui
tias aut aīas inimicoꝝ tuoꝝ ꝛc̄. Nō
hyſto. Tercio vidēdu͂ ē q̄lr̄ debem⁹
petere: qꝛ intēte ꝛ deuote. ps̄. Delecta/
re ī dn̄o: ꝛ dabit tibi petitiōes cordis
tui. Jſid̄. Verba dep̄cātꝭ de⁹ n̄ attēdit:
ſꝫ cor orātis aſpicit. Tercio circa pe/
titiōeꝫ attēdere debem⁹ diuinā largita
tē. Jpe enī dat abu͂dāter. inceſſanˀ et
largiter. De p̄mo dr̄ Jac̄. j. Poſtulet
hō a deo qui dat oīb⁹ affluēter: ꝛ n̄ im
ꝓperat ꝛ dabiꝰ ei. Bn̄ dicit. affluēter
plus enī dat q̄ꝫ petere poſſum⁹. Eph̄.
iij. Potēs ē om̄ia facere abu͂dāter. i.
abu͂dāti⁹ q̄ꝫ petim⁹. Hoc ꝑtꝫ ī filio ꝓ/
digo Lu. xv. Maiora em̄ accepit qꝫ
petiuit. qm̄ petiuit q̄ faceret eu͂ ſicvnu͂
ex mercēnarijs ſuis: ꝛ pl⁹ dedit ei. qm̄
in filiu͂ eu͂ recepit. Et in Zacharia cui
orāti ꝓ ſalute ppl'i dictu͂ ē ab angelo.
Ne timeas Zacharia exaudita ē ora
tio tua. Jnſuꝑ elizabeth vxor tua pa
riet tibi filiu͂. ꝓ filio nō rogabat. et tn̄
ſibi datus ē Lu. j. Scđo dat inceſſā
ter. Eccl̄i. xvij. Numeꝝ dieꝝ ꝛ tp̄s de/
dit illi. Quis dat tibi diem ī quo ho
die viuis ꝛ oēs dies quos vixiſti: im
mo deus. Quot ḡ dieb⁹ ſiue horis vi
xeris tot dona dei recipis. quid dicā d̄
bonis q̄ ꝑ oēs dies ꝛ horas vite danˀ
ꝛ de tꝑalib⁹ ꝛ ſpu͂alib⁹. q̄tidie ei dat ꝓ
te corp⁹ ſuu͂ offerēdu͂. Jo. vi. Dn̄e da
nob̄ ſemꝑ panē hu͂c. O quāta putaſ
dabit in celo qui tanta dat ī mu͂do:
Aug. Qui pctōri donauit morteꝫ fi/
lij ſui: q̄d ſeruat ſaluaturo ꝑ mortē fi/
lij ſui: Dn̄s ḡ nō ceſſat dare ſi nō ceſ/
ſas petere. Mat. vij. Petite et dabiꝰ
vob̄. Jtē nō ceſſat dare ſi tu nō ceſſas
dare. Luce. vj. Date et dabiꝰ vobis.
Aug. Erubeſcat hu͂ana pigritia. pl⁹
vult ille dare q̄ꝫ nos acciꝑe. Dedit ei
nobis ī p̄nti naturā vt eſſemus. aīaꝫ
vt viuerem⁹. mentē vt intelligerem⁹.
dabit etiā ī futuro q̇cq̇d deſideramus
Amb̄. Jn futuro apparebit donu͂ dei
ī remuneratōe credētiu͂. q̄d oculus n̄
vidit. nec auris audiuit: nec cor hoīs
cogitare poterit. Q̄d nobiſ donet qui
ſine fine viuit ꝛ regnat.

De aſcenſione domini.
Sermo. xcj.

Ecce aſcēdit

q̄ſi aq̄la. ꝛ expādit alas ſu/
as ſuꝑ boſra. hiere. xlix. Jn
iſtis ꝟbis tanguꝰ duo. Primu͂ ē aſcē
ſio dn̄i q̄n dr̄. Aſcendit q̄ſi aq̄la. Se
cu͂du͂ ē ſpu͂ſ ſcti miſſio cu͂ ſbiu͂giꝰ. ꝛ ex/
pādit alas ſuas ſuꝑ boſra. Boſra enī
inꝑꝑtaꝰ āguſtia. ꝛ ſigt̄ diſcipl'os xp̄i q̄
erāt in anguſtia ꝛ turbati de abſentia

ipſi⁹. Sup illos expandit alas ſuas qñ ſpm̄ſctm̄ eis miſit. Circa ꝑmuȝ ſciēdū ꝙ xp̄s ꝯpaꝛ̄ aq̄le ꝓpꝛ̄ mltas ꝓ/prietates aq̄le. Pꝛia ē libalitaſ. Ado em̄ libaliſ ē aq̄la ꝙ ſuū cibū cū om̄ibꝫ auibꝫ diuidit ⁊ eas paſcit. Sic facil/la nobil' aq̄la. i. xp̄s qui ſua libalitate paſcit totū mūdū. Uidem⁹ em̄ ꝙ de⁹ oīa ad nr̄m victū ⁊ ad nr̄aȝ vtilitatē ⁊ voluntatē creauit. Uolucres celi ⁊ piſces marꝭ ⁊ beſtias terre. diūſa genera fructuū ⁊ ſeminū: q̇ fruct⁹ t̄re ſingulis annis ꝓcedunt. ⁊ in h̄ nō ſufficit ſibi q̇n ꝓpꝛiū corp⁹ dedit nob i cibū ⁊ ſanguinē ſuū i potū. Un̄ accepit panē fregit bn̄dixit ⁊ dedit diſcipul' ſuis dicēs Accipite ⁊ comedite h̄ ē corpus meū Silr̄ et calicē poſtq̄ȝ cenauit dicēs ⁊c. Sic tūc cibauit eos ſuo corpe: ſic adhuc cibat q̄tidie om̄s qui digni ſunt.

Scd̄o inuenim⁹ i aquila ꝙ alti⁹ volat q̄ȝ alie aues ⁊ alti⁹ nidificat. ſic xp̄s hodie alti⁹ volauit i hūanitate q̄ȝ aliquis hō vnq̄ȝ fecit. qꝛ ſup oēs choroſ angeloꝝ aſcēdit. De iſto volatu dicit̄ Job. xxxix. Ad p̄ceptū tuuȝ eleuabit̄ aquila. ⁊ i abditꝭ et arduis pōet nidū ſuū. Aquila iſta xp̄s ē: qui ad p̄ceptū pr̄is ſui celeſtꝭ de celo ad t̄rā deſcēdit: ⁊ hodie ſup oēs choros angeloꝝ reaſcēdit. ⁊ ibi poſuit nidū ſuū: ⁊ habitatione ſuā i arduis. ſ. ad dexterā dei patris ſui cui regn̄t coeq̄lis. Et q̄re ita alte nidū ſuū poſuit? certe h̄ fecit iō vt noſtꝝ p⁹ ſe traheret affectū ⁊ deſideriū. Deute. xxxij. Sic aquila advolādū ꝓuocat pullos ſuos: ⁊ ſup eos volitās expādit alas ſuas. ſic xp̄s an̄ nos aſcendit: ⁊ alas ſuas ſup nos expandit: vt nos q̇ ſum⁹ pulli ei⁹ poſt eū volemus.

Due em̄ ale q̄bꝫ nos volare debem⁹ p⁹ ip̄ȝ ſ̄t duplex charitas. ſ. dei ⁊ ꝓximi. ſine quibꝫ ad eū null⁹ vēire p̄t. De iſtis alis h̄r Apoc. xij. vbi d̄r ꝙ int̄ cet̄a mirabilia oñſa ē Johi mlier parturiēs ⁊ draco magn⁹ h̄n̄s. vij. capita. expectauit fructū mulierꝭ: vt poſtq̄ȝ ꝑpiſſȝ deuoraret. Tūc mulieri date ſ̄t due ale aquile ⁊ euolauit. Mlier iſta ꝑturiēs ſignificat quālibet fidelē aīaȝ ſctāȝ: q̄ ꝑturit cū fructū bōi opis fac̄. Sȝ draco cū. vij. capitibꝫ. i. diabolus cū. vij. capitalibꝫ pctīs nitit̄ fructū bōi opis īpedire ⁊ annihilare. Si aūt vult aīa euadere inſidiātes ei⁹ oēs: dȝ aſſumere duas alas aquile. i. duplicē charitatē dei ⁊ ꝓximi tūc n̄ p̄t diabol⁹ fructū ei⁹ ſuffocare Et his duabꝫ alis p̄t aīa volare ad xp̄ȝ i celū. Aug. Quiſquis dilexerit deū ⁊ ꝓximū h̄ȝ aīaȝ p̄nataȝ liberꝭ alis ſctō amore volantē in celū. Quicūq̄ȝ āt ſcl'i amore iplicat̄ defectū h̄ȝ i p̄nis. q̄cūq̄ȝ haꝝ alaꝝ caruerꝭ ad celū n̄ volab

Tercio inuenim⁹ i aquila ꝙ p̄cellit alias aues i viſu. qꝛ limpidi⁹ videt ſolē q̄ȝ alie aues. Un̄ de ea legit̄ ꝙ ſolȝ pullos ſuos ꝓbare ꝯ ſolē. ſi ſolē clare ītuet̄ cog̊ſcit eē ſuos ⁊ nutrit eos. Pullū v̄o q̇ ſolē clare n̄ intuet̄ deijcit de nido tāq̄ȝ alienū. Iſtō inuenim⁹ i aquila iſta. ſ. i xp̄o q̇ valde acutū viſuȝ h̄ȝ. Heb. iiij. Oīa apta ⁊ nuda ſ̄t ocul' ei⁹. Nihil em̄ ē i mōo adeo occultū q̇n ip̄e totū videat. nihil em̄ ita acutū vt ocl'i ei⁹ n̄ totū factū hoīs videāt. ⁊ n̄ ſolū facta ſȝ etiā mīmas cogitatōes ⁊ deſideria cordiū intuet̄. Et ſi aliq̇s videt aliū male agere clamat ve tibi quid agis. ſic aq̄la iſta. ſ. xp̄s qui cuncta videt clamat pctōribus.

Quid facitis. τ h̄ ꝑ vocē ꝑdicatoꝝ vł ꝑ ꝯſciā interiꝰ mordētē De iſta aqui la dr Apoc. viij. Uidi τ audiui vocē vniꝰ aquile volātis ꝑ mediū celi cla/ mātē τ dicētē voce mag̃. Ue ve ve hi/ tātib' i t'ra. i. illꝰ qui hn̄t corda īclīata ad t'rena τ nō ad celeſtia. Illꝰ dic trib' vicib' ve ve ve. ꝑmo ve ꝓ pctō cordiſ ſcd̄o ve ꝓ pctō oris. tercio ve ꝓ pctō opis. Pctā cordis ſunt cogitatōnes male. deſideria mala. ſupbia. inuidia ira. odiū. auaricia. vana glīa: τ ſilia. Pctā oris ſunt verba turpia τ mala. mēdacia. detractōes. piuria τ ſimilia. Pctā opis ſunt furta. homicidia. ra pina. vſura. luxuria. gula τ ſilia. Oīa iſta ſꝫ nuda et apta oculꝭ eiꝰ q̄ntūcūqꝫ occulte ꝯtigūt. Exēplū i thayde me retrice. Thays meretrix erat tante pul critudis ꝙ mlti ꝓpꝭ eā vēditꝭ ſubſtan tijs ad vltimū ad pauptatē deuenerīt finalē. τ mlti ſe mutuo occiderūt. τ ſic mltas aīas diabolo offerebat. Qd̄ au diēs q̄dā ſctūs abbas ſumpto habi/ tu ſclari vēit ad eā dās ei ſolidū. q̄ pu tās eū velle peccare cū ea ītroduxit eū i ſecretū cubiculū. At ille. Eſt ne alid̄ ſecretiꝰ cubiculū vbi nullꝰ videre poſ/ ſit: Cui illa. nullꝰ hoīꝫ h̄ videre poīt. Si aūt deū times: nō ē locꝰ ita occul/ tus qui ei abſcōdaꝭ. Cui ſcūs. Crediſ eē deū qui oīa videat q̄ i mūdo ꝯtin/ gūt: At illa. Credo. Cui ſctūs. Cur ḡ aīaꝫ tuā et tātas aīas dānaſti: qꝛ nō ſoluꝫ ꝓ te: ſꝫ ꝓ oib' illis redditura es rōeꝫ. Qd̄ audiēs illa ꝯtrita ad pedes eiꝰ cecidit τ cū lacrimis veniā poſtula uit. Et acceptꝭ bonis oīb' detulit in mediā ciuitatē: τ corā oīb' ꝯbuſſit dicēs. Uenite τ videte quō ea q̄ peccā do lucrata ſum exurā. Et h̄ facto pre/ xit ad abbatē τ petiuit veniā. q̄ inclu/ ſit eā in q̄dā cellula trib' annis. Po/ ſtea reuelatū ē ei ꝙ dn̄s pniam eiꝰ ac/ ceptaſſet: τ ei oīa pctā dimiſiſſꝫ. τ tūc eā eduxit. τ poſt q̄ndecim dies ad do/ minuꝫ miḡuit. Attēde ḡo hō ꝙ dn̄s oīa videt tanq̄ꝫ ſibi pſentia.

De eodem. Sermo. xcij.

Aſcendit deus i iubilatiōe: τ dn̄s i voce tube. glo. reuerteꝭ. p̄s. In v'bis ꝓpoſitis duo notanꝭ. Primuꝫ iocūda xp̄i aſcēſio. Scd̄m tremebun dū xp̄i ad iudiciū reuerſio. Primuꝫ ibi. Aſcēdit deus i iubilatōe. Scd̄m ibi. τ dn̄s in voce tube. Circa ꝑmuꝫ notandū. ꝙ aſcēſio xp̄i fuit trib' iocū da. ſ. ſibi ipſi. ſanctis angelis τ antiq̄s patrib'. Gaudebat em̄ ipſe ꝓpꝭ ope/ ris ſui ꝯſummatōeꝫ. Hoīes em̄ ſolēt multuꝫ letari q̄n magnalia opa lau/ dabili fine pegerūt. Sic xp̄s opꝰ ſuū a p̄re celeſti traditū ſibi laudabiliter expleuerat. Un̄ dicit Joh̄. xvij. Opꝰ ꝯſummaui qd̄ dediſti mihi vt facerē. Et moriēs dixit Joh̄. xix. Cōſumma tū ē quicq̄d mihi ꝯmiſſuꝫ ēa p̄re meo Nā mundū vicerat ꝑ pauptatē. Jo hā. xvj. Cōfidite qꝛ ego vici mundū Diabolū vicit ꝑ humilitatē. Jo. xvj. Princeps huiꝰ mūdi iā iudicatus ē. Hoīeꝫ ꝑditū repauerat ꝑ penalitatē. et iō letāter aſcēdit Lu. xv. dicens ad angelos. Cōgratulamī mihi qꝛ inue ni ouē meā quā ꝑdiderā. Nota parab lā. require dn̄ica tercia poſt feſtū trini tatis i euāgelio. Secūdo fuit xp̄i

aſcēſio iocūda angel'. Gaudebāt em̄ p̄mo angeli ꝓpter noui hoīs viſiōez. q̄ꝛ ip̄e ē i quē deſiderāt angeli ꝓſpicere ſic dr̄.j. Pe.j. Sup illo ꝟbo dic glo. Tanta ē illi⁹ hoīs q̄ ꝓ nob paſſus eſt glīa: vt etiā angelice i celo ꝟtutes cuꝫ ſint eternefelicitatꝫ ꝑfecte: nō ſolū imoꝛtal' diuitatꝫ magnificētiā: ſꝫ etiā aſſū/ pte hūanitatꝫ claritatē ſp aſpicer gaudeāt. In aſcēſiōe xp̄i cū viderēt āgeli nouū hoīez veniēte quē nūq̄ȝ i celo viderāt ab iītio: ꝛ cū ituerēt ei⁹ faciē.i.ip ſi⁹ faciei pulcritudinē: repleti ſr̄ īmmē ſo gaudio. ita q̄ ſp i eū ꝓſpicere deſiderāt. cui⁹ faciē nūq̄ȝ cernere ceſſant. Tā iocūda ē facies illa ſic dicit Fulgēti⁹. q̄ ſi aīa eēt in oīb⁹ penis inferni ꝛ videre poſſet faciē illā nullo mō ſentiret penā iferni. Hāc faciē ſcti p̄res exiſtentes i lymbo cū magno deſiderio deſiderauerūt dicētes cū p̄s. Oñde nob faciē tuā ꝛ ſalui erim⁹. Et etiā exn̄tes in ſc̄lo deſiderabant faciē illaꝫ videre.iij. Regū.x. Uniuerſa terra deſiderabat videre vultū Salomōis regis.i. xp̄i Cū ḡ iſtā iocūdā faciē dei angeli viderēt multū letati ſr̄. Sc̄d̄o gaudebāt angeli ꝓpt̄ ruine eoꝝ reſtauratōꝫ Uidebāt em̄ cū veniētē cū mltitudīe magna ſaluādoꝝ q̄ debebāt replere locuꝫ ex q̄ lucifer cū ſuis ceciderat. Luc.xv. Gaudiū eſt angel' dei ſup vno pctōre pniāꝫ agēte. Quid putas q̄le gaudium tunc erat eis cū viderēt tot milia ſaluādoꝝ cū xp̄o vēire. Tercio aſcēſio xp̄i fuit iocūda p̄rib⁹ i lymbo iferni. Gaudebāt em̄ ꝓpter tria. ꝓpt̄ carceris ereptōez. ꝓpter regni celeſtꝫ adeptōꝫ. ꝓpt̄ angeloꝝ delectabilē aſſociatōꝫ. De his trib⁹ dr̄ Iſa.lij. Leuauerūt vocē ꝓpt̄ carcerꝫ euaſiōꝫ: qn̄ dicebāt. Aduenīſti deſiderabil' quē expectabam⁹ i tenebrꝫ. ſil' laudātes ꝓpt̄ celeſtꝫ regni māſiōez. q̄ꝛ oc'lo ad oculū videbūt dei faciē: ꝛ ſocietatē angeloꝝ delectabilē. Sc̄d̄o gaudebāt ꝓpt̄ humane nat̄e ſblimatōꝫ. Nā hūana natura ſublimata fuit ſup naturā angeloꝝ in xp̄o. Uñ angeli dignitatē hūanenat̄e ꝯſiderātes deīceps ꝓhibuerūt ſe ab hoīb⁹ adoꝛari. ſic dr̄ Apoc̄. xix. Cecidit ioħes añ pedes angeli vt adoraret eū. Et dixit ei angel⁹. vide ne feceris: ꝯſeru⁹ enī tu⁹ ſuꝫ ꝛ fr̄. Ibi dic glo. In veſt lege nō ꝓhibuit ſe adoꝛari angel⁹. ſꝫ p⁹ aſcēſiōꝫ vidēs ſup̄ ſe exaltari hūanā naturam ab hoīe timuit adoꝛari. Leo papa. Nat̄a nr̄e hūanitatꝫ hodie vltra cūctoꝝ altitudinē ad dei p̄ris ꝑtātē ē ꝓuecta. Cōceſſuꝫ ē vt mirabilioꝛ fieret dei grā cū remota ſit ab aſpectu hoīm ꝛc̄. Sic pꝫ p̄mū.ſ. q̄ iocūda ſit dei aſcenſio. Sc̄d̄o notat̄ tremebūda xp̄i reuerſio. q̄ꝛ i voce tube reuertet̄ q̄ nō occulta erit ſꝫ manifeſta. ꝛ oīb⁹ pctōrib⁹ tremebūda. Naꝫ ꝟtutes celoꝝ mouebunt̄.i. ad modū tremētiū ſe habebūt. ſic dr̄ Luce.xxj. q̄d ḡ erit d̄ miſerꝫ pctōrib⁹. Sciendū aūt q̄ audiet̄ triplex vox i aduētu xp̄i ad iudiciū.ſ. citatōis. diſceptatiōis ꝛ diffinitōis. Prima vox ē citatōis qn̄ mortui citāt̄ ad iudiciū. Mat.xxiiij Mittet angelos cū tuba ꝛ voce mag̃ ꝛ ꝯgregabūt electos cū repꝛob a q̄ttuoꝛ vētis celi.i.a q̄ttuoꝛ finib⁹ t̄re. oriēte. occidēte. aq̄lone ꝛ auſtro. Chꝛiſoſ. O q̄ȝ mag̃ erit vox illa ꝛ terribilis cui obediūt oīa elemēta. q̄ petras ſcindit iferos frāgit, monumēta apit, vincula

moꝛtꝫ diſſoluit. et vniūſos moꝛtuos
reſurgere fac: ⁊ ad iudiciū vēire ꝯpellit
Adeo t̃ribil' erit reproƀ ſic dic Augꝰ.
ꝙ mallēt oīa iferni toꝛmēta ſuſtiere qꝫ
ipaꝫ audire. Nō eī ſolū hoīes bonos
ſꝫ etiā malos ⁊ oīa demōia ſiue velit ſi
ue nolit añ ipm ſic añ creatoꝛē ſuū re
gē deū ⁊ iudicē oīm cōgregabūt. nec a
ꝯſpectu eiꝰ ſe mouere pñt: nec licētiari
nec ꝯdēnari niſi ab eo. Ecce mirabil' ⁊
ſtupēda maieſtas ⁊ dignitas ſaluato/
ris nr̃i. qꝛ ſola ꝟtute volūtatꝫ ſue ꝯgre
gabūt añ eū oēs habitātes i celo ⁊ in
terra ⁊ ſƀ terra ⁊ i inferno: ne ſit qui ſe
abſcōdat a caloꝛis ſui ꝟtute. Jſtō ita
terribile erit ꝙ dānati tūc dicēt mon/
tibꝫ. Cadite ſup nos: ⁊ collibꝫ coopi/
te nos. De iſta voce dic. b. hiero. Si
ue comedā ſiue bibā ſiue aliq̇d aliud
faciā: ſp videt̃ mihi iſonare i auribus
meis illa vox t̃ribil'. Surgite moꝛtui
⁊ vēite ad iudiciū. Hec vox citatiōis
ē terribil'. ſꝫ vox diſceptatōis erit terri
bilioꝛ. de q̄ dꝛ Joelis. iij. Cōgregabo
oēs gētes ⁊ ducā eas i vallē ioſaphat
⁊ ibi diſceptabo cuꝫ eis. Diſceptabit
aūt a maximis incipiēs ⁊ vſqꝫ ad no/
uiſſima deueniens. Pꝛio obijciet ma
lis bñficiū paſſionis ſue. ꝓpt̃ h̄ cica/
trices reſeruauit. Aug. Dns iō cicat̃/
ces reſeruauit: vt i iudicio hoſtibꝫ ſu/
is exprobꝛet. ⁊ ꝯuincēs eos dicet. Ec
ce hoīeꝫ quē crucifixiſtis. ecce deum ⁊
hoīem i quē credere noluiſtis. videte
vulnera q̄ ifixiſtꝫ. agnoſcite latꝰ qd̄ pu
pugiſtꝫ. ꝓpt̃ vos aptū ē ⁊ itrare noluí
ſtis. Chꝛiſ. Exprobꝛabit i iudicio cū
pctōꝛibꝫ mal' dicꝫ. Ego pꝛopt̃ vos fa
ctꝰ ſuꝫ hō. ꝓpt̃ vos alligatꝰ ſuꝫ. illuſus
ceſus. crucifixꝰ. vbi ē tanta ꝝ iniuria ꝝ
fructꝰ. Ecce p̄ciū ſanguīs mei qd̄ dedi
i redēptōꝫ aīaꝝ vr̃aꝝ. vbi fuitus vr̃a
quā p̄ p̄cio ſanguīs mei reddidiſtis
mihi? Ego ſup vos gliaꝫ meā habui
cū eſſem deꝰ apparens hō vilioꝛē oībꝫ
rebꝫ me feciſtꝫ: cū rē viliſſimaꝫ t̃re plꝰ
me dilexiſtis. Tūc incipiēt deflere tā/
tū bñficiū neglectū. Joh. xix. Aſpici
ent i quē trāſfixerūt. Plāgēt ſup ſe iu
dei vidētes viuentē ⁊ viuificātē. quē
quaſi hoīem moꝛtuū eſtimabāt. ⁊ vi
dētes eū coꝛpe vulneratū ſcelꝰ ſuū de/
negare nō poterūt. Plāgent ⁊ gētiles
qꝛ varijs diſputatōibꝫ phoꝝ decepti
irrōnabilē iuſticiā eſſe deū colere cruci
fixū. Plangent ſup ſe xp̄iani pctōꝛes
qꝛ magis dilexerūt munduꝫ qꝫ deum
xp̄m. Plangēt ſup ſe heretici. qꝛ puꝝ
hoīem crucifixū dixerūt cū vidēt ipm
iudicē quē iudei crucifixerūt. Plāgēt
ſup ſe oēs tribꝫ terre. qꝛ nec reſiſtendi
virtꝰ eſt ꝯ eū. nec fugiēdi facultas ē a
facie eiꝰ. nec pnie locꝰ. nec ſatiſfaciēdi
tp̄s: ex anguſtia oīm reꝝ nihil eis re/
manet niſi luctꝰ. Deinde diſceptabit
de oībꝫ locutōibꝫ. cogitatōibꝫ. opibꝫ.
greſſibꝫ. vita. tp̄e. de bonis collatis rō
nē req̇rendo. Req̇re i ſer. pꝰ trinitatis
videlicet. Redde rōeꝫ. Ad vltimū ſe
quit̃ tercia vox. ſ. diffinitōis: q̄ terribi
liſſima erit. ⁊ ē qñ vltia ſnia dat̃ de dā
natis. de qua Zacha. ix. Dñs in tuba
canet: ⁊ exibit vt fulgur gladiꝰ eiꝰ. ſ. vl
tima ſnia qñ dicet. Jte maledicti in
ig. eter. ⁊c. Jlla vox adeo terribil' erit
damnatis: ꝙ vellent ſi fieri poſſet: ꝙ
nunqꝫ fuiſſent nati. Req̇re i aduētu
in ſer. Uidebūt filiū homis.

Dñica poſt aſcenſionē dñi.
Sermo. xciij.

76

D̄nica poſt aſcenſionē dn̄i

Stote pru-
dētes ⁊ vigilate i orōibꝰ ve
ſtris. j. Pe. iiij. In v̄bis iſtis
inuitamur ad duo. ſ. ad prudentiā: ⁊
ad orōis ↄſtantiā. Primū ibi. Eſto-
te prudētes. Scd̄m ibi. Et vigilate i
orōnibꝰ vr̄is. Circa primū nota q̄
duplex eſt prudentia. ſ. bona ⁊ mala.
Mala ꝓhibet̄ ⁊ bona ꝑſuadet̄. Pru-
dētia mala ē q̄ hō fraudat ⁊ decipit ꝓ
ximū ſuū. Eccī. xix. Nō ē ſapiā diſci-
plina nequitie. ⁊ n̄ ē bonꝰ cogitatꝰ pru
dētia pctōꝝ. q. d. Qui doctꝰ ē nequit̄
agere ⁊ doloſe ↄ ꝓximū ſuū nō pt̄ dici
prudēs: ſʒ malꝰ ⁊ doloſus. ⁊ hec nō pt̄
dici prudētia ſʒ malicia. Tal' ē prudē
tia vulpis qui īſidiat̄ alijs aīalibꝰ vt
decipiat. illa prudentia dr̄ diabolica.
Diabolꝰ em̄ ſp̄ ītēdit facere malū ⁊ ali
os decipe. Iac. iij. Nō ē ſapiā iſta de-
ſurſuʒ deſcēdēs: ſed t̄rena aīalis ⁊ dia
bolica. De talibꝰ dr̄ Hiere. iiij. Sapi
entes ſt̄ vt faciāt mala. bn̄ aūt facere
neſcierūt. Tales imitāt̄ diabolū q̄ bn̄
facere neſcit ſed male. Prudētia iſta
mala ē. n̄ ſolū q̄ꝛ nocet ꝓxio: ſʒ etiā q̄ꝛ
nocet ꝓꝓo dn̄o. q̄ꝛ tales maiorē curā
hn̄t de corpe q̄ꝫ de aīa ſua. Siles illi q̄
ventrē ſuū paſcit ⁊ ſeipm̄ i aīa ſua īter
ficit. Iſta prudētia vocat̄ carnis Ro.
viij. Prudētia carnis mors ē. prudē
tia ſpūs vita ⁊ pax. Et v̄e pruden
tia carnis mors ē. q̄ꝛ ducit ad mortē
eternā. Sic videmꝰ q̄ equꝰ effrenatꝰ
⁊ nimis laſciuꝰ aliqn̄ p̄cipitat dn̄m ſu
um. ſic caro nimis delicate nutrita ali
qn̄ p̄cipitat aīam i gehēnā. Hec pru
dētia carnis ſilis ē aſtutie infirmoꝝ.
qui cogitāt quō ignorantibꝰ cuſtodi
bus et medicis comedāt ꝓhibitū. De
talibꝰ em̄ dr̄ Prouer. j. Uſq̄ꝫ q̄ puuli
diligitis infantiā: ⁊ ſtulti q̄ ſibi noxia
ſunt cupiūt. Prudētia aūt ſpūs ē vi
ta ⁊ pax. q̄ꝛ qn̄ ſm̄ ſpm̄ regit̄ caro: m̄lt̄
to āpliꝰ viuit tā vita ſpūali q̄ꝫ carnali
Eſt em̄ prudētia hec tāq̄ꝫ vite medi-
cina ↄſeruatiua. Eccī. xxxviij. Altiſſi
mus de terra creauit medicinā. i. diſci
plinā. ⁊ vir prudēs nō abhorrebit eā
Prudētia etiā ſpūs acquirit pacē in
ter carnē ⁊ animā. Equus em̄ medio
criter pigritatus vel impinguatꝰ ſeſ-
ſorē ſuū nō p̄cipitat. Sic patʒ de pru.
dentia mala que nocet ꝓximo et ipſi
dn̄o. i. corpi. Eſt em̄ alia prudentia
que dr̄ bona. quaʒ nobis ſuadet dn̄s
Mat. x. Eſtote prudētes ſicut ſerpē-
tes. Prudētia ſerpētis ē: qn̄ cutis ſua
indurata ē abſtinet ſe ꝑ aliquos dies
⁊ tūc querit artū foramē ⁊ tranſit ꝑ il
lud. ⁊ deponit ibi antiquā pellē et reci-
pit nouaʒ. Sic debēt ſerui dei facere et
deponere antiqua pctā ꝑ artā peniten
tiā. Dicit̄ em̄ Mat. vij. Arta eſt via
q̄ ducit ad vitā eternaʒ. ⁊ anguſta eſt
porta celi. et iō nullꝰ pōt intrare niſi de
ponat antiquā pellē. i. antiquā cōſue
tudinē peccandi. Sʒ quidā ſiles ſunt
mauro ſiue ethiopi q̄ cutē ſuā muta-
re n̄ pt̄. d̄ quibꝰ dr̄ Hiere. xiij. Si mu
tare pt̄ ethiops pellē ſuā: ⁊ pardꝰ ſuaʒ
varietatē. ⁊ vos poteritis bn̄ facere cū
didiceritis malū. vel cū didiciſtis ma
luʒ. Itē prudentia ſerpētis eſt q̄ expo
nit totū corpus ꝓ capite ſuo. ſic ſeruꝰ
dei debet facere. debet ſe morti exponere
ꝓ capite ſuo. i. xp̄o. Xp̄s em̄ caput no
ſtrum ē ⁊ nos membra eius. Unde a

xp̄o dicimur xp̄iani. Sicut ḡ ip̄e ſe ꝑ
nob morti expoſuit: ita ⁊ nos ecōuer/
ſo. ⁊ h̄ ē ſignū dilectōis. Jo. xv. Ma
ioꝛē hac charitatē nēo hꝫ ⁊c̄. Vn̄ cuꝫ
dn̄s dixiſſꝫ petro Petre amas me. rn̄
dit. Tu ſcis dn̄e qꝛ amo te: ⁊ aīaꝫ me
am. i. vitā pono ꝑ te. i. pat⁹ ſuꝫ pōere
ꝑ te Jo. xxj. Exēplū. ij. Macha. vij.
i mľiere cū. vij. filijſ qui ſe morti expo
ſuerūt pōti⁹ q̄ꝫ ꝯ legē carnes poꝛcinas
comediſſent/ Jtē ſ̄pēs diligit ſolē ⁊ de/
lectaꝛ eſſe i ſole. qꝛ cū frigid⁹ ſit ꝑ natu
rā ꝑ caloꝛē ſol' ꝯfoꝛtaꝛ. Sic ſ̄ui dei di/
ligere debēt veꝝ deū et veꝝ ſolē. i. xp̄m.
⁊ in eo delectari. ⁊ in nulla alia creaꝛa.
p̄s. Delectare i dn̄o ⁊c̄. Eccs̄. xj. Dul
ce lumē ⁊ delectabile ē ocul' videre ſolē.
Sed multi ſunt ſicut noctua q̄ mag̃
delectaꝛ in tenebris hui⁹ mūdi q̄ꝫ i ſo/
le. ſicut illi qui delectanꝛ i tenebris hu
ius mūdi: videlicet in pc̄tis. ⁊ in reb⁹
tꝑalib⁹. Cōtra q̄s dꝛ Prouer. iij. Ha
beto fiduciā in dn̄o ex toto coꝛde tuo
⁊ ne innitaris prudētie tue. ſ. munda
ne ⁊ carnis. q̄ prudētia ꝯſiſtit in appe
titu carnaliū voluptatū ⁊ reꝝ tꝑaliū
Vn̄. j. Paral'. xxij. Det tibi deus pru
dentiā vt ſcias deū diligere ⁊ cognoſce
re. Jtē ſerpēs ꝓuidus ē et ꝓuigil cōtra
ꝑicula. ſic ſeru⁹ dei debet eſſe ꝓuidus in
p̄cauēdo futura ꝑicula. Jſtā pruden
tiā habuerūt q̄nqꝫ prudētes ỽgines
q̄ cū lampadib⁹ ardētib⁹ expectabāt
dn̄m aduenientē. Matt. xxv. Me/
dia autē nocte clamoꝛ factus eſt. ecce
ſpōſus venit. ⁊ que parate erāt intra/
uerūt cū eo ad nuptias. Ad q̄s nos
ꝑducat ⁊c̄.

De eodem.
Sermo. xciiij.

Um venerit paclit⁹ quē ego mittam
vob a p̄re ſp̄m ỽitatꝭ qui
a p̄re ꝓcedit: ille teſtioniū ꝑhibebit de
me Joh̄. xv. Jn ỽbis ꝓpoſitꝭ duo tā/
gūꝛ. Primū ē ſpūſſcti ꝓmiſſio. Se/
cundū ipſi⁹ miſſi oꝑatio. Primū ibi
Cū venerit paclit⁹. Scd̄m ibi. ille te
ſtimoniū ꝑhibebit de me Sciendū
aūt q̄ ſpūſſctūs miſſus fuit et mittiꝛ
multꝭ modis. Vno mō mittiꝛ vt accē
dat accidioſos ad amoꝛē. ⁊ iō appꝛuit
i ſp̄e ignis. Lu. xij. Jgnē veni mittere
in ꝛrā: q̄d volo niſi q̄ ardeat. Ber. Jn
igne appꝛuit ſpūſſcūs. qꝛ ab oī coꝛde
q̄d replet toꝛpoꝛē frigoꝛꝭ excutit. ⁊ deſi
deriū hoīs aſcēdere facit. Vn̄ certiſſi
mū ſignū ē qui hꝫ charitatē hꝫ ſpūm
ſctm̄. Jtē ignis ſꝑ tēdit ſurſuꝫ. ſic hōi
tēdūt ſꝑ ad celeſtia n̄ curātes iſta ꝛre/
na ⁊ trāſitoꝛia. qꝛ ꝯūſatō eoꝝ cū apl'o
ſꝑ i cel'ē. ⁊ iō cupiunt diſſolui ⁊ eſſe cū
xp̄o. Vn̄ p̄s. Heu mihi qꝛ icolat⁹ me
us ꝓlōgatus ē. Jgnis iſte ſꝑ nutrien/
dus ē ne extiguaꝛ. Leui. vj. Jgnis in
altari meo ſꝑ ardebit. quē nutꝛet ſacer
dos ſil' ſbijciēs ligna mane ꝑ ſingl'os
dies. Gre. Altare dei ē coꝛ nr̄m. i q̄ dꝫ
ardere ignis charitatꝭ. quē mane ⁊ ve
ſꝑe nutrim⁹ dū xp̄m mane iudicatū ⁊
veſpe crucifixū recolim⁹. Scd̄o itelli
giꝛ ſpūſſcūs miſſus eē ⁊ mittiꝛ vt nos
ꝯſoleꝛ i tribulatōib⁹. ⁊ ḡ dꝛ paclit⁹. i.
ꝯſolatoꝛ. ij. Choꝝ. j. Bn̄dict⁹ de⁹ ⁊ p̄r
dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i pr̄ miſcdiaꝝ ⁊ de⁹ toti⁹
ꝯſolatōis qui ꝯſolaꝛ nos i oī tribula
tōne nr̄a. Ber. Quātū cūqꝫ ſeuiat tri
bulatio n̄ putes te derelictū a deo. ſed

meminer̄is eē ſcp̄tū. Cū ipſo ſuʒ ī tri/
bulatōe. Et Michee.iiij. Quē affli/
xerā ꝯſolabor. Si ḡ affligit te de⁹ pau
ꝑtate: ꝯſolat̄ eťnas diuitias ꝓmittē/
do. Mat.v. Bti paupes ſpū qm̄ ip
ſoꝝ ē reg.ce. Iſa.xlix. Cōſolat⁹ ē dn̄s
ppl̄m ſuū. q: ipſemet fuit paup ī hoc
mūdo. ps. Paup ſuʒ ego ⁊ i laboribꝰ
a iuuētute mea. Paup ī ingreſſu .i. p
greſſu ⁊ i egreſſu. Et iō q̄ imitāť eū cū
voluntaria pauptate de ei⁹ familia ſť
⁊ hos ꝯſolat̄ i futuro. Exēplū i Laza
ro ⁊ diuite epulone. Cui dixit abraā
Fili recepiſti bona i vita tua. ⁊ lazar⁹
ſilr mala. nūc ꝯo hic ꝯſolať: tu aūt cru
ciaris. Si aūt affligit vos dn̄s ꝑ in/
firmitate vr̄a ꝯſolat̄ i futuro pcendo.
q: p afflictōʒ corpis i p̄nti euadit hō
futurā ⁊c̄. Naū.j. Afflixi te: nō affli/
gā te vltra. Et hec afflictio debet nob
eſſe ꝯſolatio. Vn̄ Job.vj. Hec mihi
ſit ꝯſolatio vt affligens me dolore nō
parcat. Gre. Iō quibuſdā dn̄s hic p
cit vt eos i ppetuuʒ feriat. iō hic ferit
nō parcēdo vt in eternū parcat Aug.
Hic vre hic ſecā vt in eternū parcas.
Greg. Electi qn̄qʒ timēt ne vltio q̄ ſu
ſpēdit i fine grauior fueť. paternā cor
rectionē deſiderāt: ⁊ dolorē vulneꝝ me
dicinā ſaluťs putāt. Exempiū. Qui/
dā vir ſanct⁹ ſingul'annis ꝯſueuit i fir
mari. Req̃re ſup i ſer. Cuʒ venerit ille
arguet mūdū. Tercio mittiť ſpūſſan
ctus q arguat pctōres. Joh.xvj. Cū
aūt venerit ille arguet mūdū de pctō.
id ē mūdanos p inſpiratōʒ. ſ. qn̄ mit
tit i cor tue ꝯſcie q dicat tibi q malū
eſt q peccas. Hiere.ij. Arguet te mali
cia tua: ⁊ auerſio tua icrepabit te. Et
ſeq̄ť. Et vide q̄ʒ malū ⁊ amaꝝ ē te dere
liq̄ſſe dn̄m deū tuū. Notādū q nll'a
pena ḡuior ē mala ꝯſcia. ſi aūt vis nū
q̄ʒ eē triſť bn̄ viue. Qui aūt male vi/
uit ſp hʒ ꝯturbatā ꝯſciaʒ. Cū ātſen/
tis aliquā cogitatōeʒ talē q̄ arguit te
de pctō: ſcias eē a ſpūſctō. Tu aūt obe
dias ei audiēdo ei⁹ icrepatōes. Alio/
qn ſiue vel'ſiue nol'i futuro horrendā
increpatōʒ ſuſtinebis. Prouer.xxix.
Qui corripiētē dura ceruice ꝯtēnit re
pēte ei ſupueniet interit⁹. ⁊ eū ſanitas
nō ſequeť qn̄ dicʒ dn̄s. Eſuriui et nō
dediſť mihi māducare ⁊c̄. Et ſequiť.
Ite maledicti i ignē eťnū. O q̄ʒ ḡuis
erit illa icrepatio. quā timuit dauid
di. Dn̄e ne i furore tuo arguas me ⁊c̄.
Abacuc.ij. Qui dicebat ſup cuſtodi
am meā ſtabo vt videā q̄d r̄ndeā ad
arguenteʒ me. Qui nō ſeipm arguit
tūc nō argueť. Job.xiij. Vias meas
arguā i ꝯſpectu ei⁹: ⁊ ipe erit ſaluator
me⁹. Quō aūt diſceptabit in iudicio
cū mal': req̄re i die aſcēſiōis i ſermone
Aſcēdit deus in iubilatōe. ⁊ inuenies
⁊c̄. Rogem⁹ igiť ſpūmſanctū ⁊c̄.

De ſctō ſpiritu Sermo.xcv.

f Actus eſt re
pente de celo ſon⁹ tāq̄ʒ adue/
nientis ſpūs vehemētis: ⁊ re
pleuit totā domū vbi erant ſedentes
Act.ij. Notādū q mltiplici ſpē ſpūſ/
ſctūs ē miſſus. Primo i ſpecie vēti:
vt i pſenti euāgelio vbi d̄r: q ſpūſſan
ctus venit i ſilitudine vēti vehemēťs.
Hoc aūt factū ē ad innuendū q ſpūſ
ſanctus agiles facit ad opandū q̄s re
plet. Glo. Neſcit eni tarda molimia
ſpūſſcti gr̄a. Vn̄ certū ſignū ē q q̄cun

ꝙ agiť ad bñ opandū ⁊ ad dei fruiti-um ꝙ hꝫ ſpm̄ſcm̄. Ro. viij. Quicūqꝫ ſpū dei aguť hi filij dei ſt̄ Sꝫ q̄dā hñt ſpm̄ſctm̄ et expellūt eū a ſe p imūdas ⁊ inutiles cogitatōes ⁊ opatōes Sap. j. Spūſſctūs aufert ſe a cogitatiōibꝫ q̄ ſunt ſine itellectu: ⁊ expelliť a ſupue niēte iniq̄tate. ⁊ tales merenť eternaꝫ mortē. Heb. x. Irritā q̄s faciens legē moyſi morieť. q̄nto mag̃ putatis deterio ra pmereri ſupplicia q̄ filiū dei ↄculca uerūt: ⁊ ſpūi grē ↄtūeliā fecerūt. Exē-plū de iuda q̄ ſpūmſanctū accepat. et peccādo eū expulit. ⁊ iō eťna morte i-terijt. Scd̄o fuit dat⁹ i igne. ad inu-endū ꝙ corda eoꝝ q̄s replet ad chari tatē accēdit. Lu. xij. Ignē veni mitte re i trā: ⁊ q̄d volo niſi ꝙ ardeat: Ber. In igne appuit ſpūſſctūs. qꝛ ab omi corde qd̄ replet torporē frigoris excu-tit. ⁊ deſideriū hoīs accēdit ⁊ aſcēdere facit. Uñ certiſſimū ſignū ē ꝙ qui hꝫ charitatē hꝫ ſpūmſanctuꝫ. Itē ignis redigit i cinereꝫ ea q̄ i eo iponūť. Sic ſpūſſcūs q̄s replet humiles facit ⁊ vi les reputatōne ſui. Uñ Abraā dixit ad dñm Geñ. xviij. Loquar ad dñꝫ meū cuꝫ ſim cinis ⁊ puluis. Uñ qui-cūqꝫ vult ſpūmſanctuꝫ accipe dꝫ eſſe hūilis ⁊ nō ſupbꝰ. Nā dr̄. j. Pe. v. et Jac. iiij. Supbis reſiſtit deꝰ: hūilibꝫ aūt dat grāꝫ. Sic eni aq̄ deſerūt mō-tes ⁊ fluūt ad valles. ſic grā ſpūſſan-cti deſerit ſupbos: ⁊ fluit ad corda hūi liū. Uñ Aug. Quanto humiliꝰ ſede-bat Maria magd̄. ad pedes dñi: tā to ampliꝰ flebat. Cōfluit ei aq̄ ad hu militatē de ſupcilio montis. Ecci. iij. Quāto maior es hūilia te i omībꝫ: ⁊ maiorē corā dño inuenies grāꝫ. Exē-plū i maria mr̄e dei. qꝛ hūiliť erat iō an gelꝰ ei dicebat. Spūſſcūs ſupueniet in te ⁊c̄. Uñ Ber. Bñ de hūilitate ma rie audeo dicere. nec ꝟginitas deo pla cuiſſꝫ ſi hūilis ñ fuiſſꝫ: nec filiū dei cō-cepiſſꝫ. Itē ignis ſp tēdit ſurſuꝫ. ſic q̄ hꝫ ſpūmſanctū ſemp tēdit ad celeſtia Oīa eni terrena ſm aplm̄ reputāt vt ſtercora. qꝛ ↄuerſatio eoꝝ in celis ē. li cet corpaliter ſint i terra. Cupiūt eni diſſolui ⁊ eſſe cū xpo. Uñ aplus Ro. vij. Infelix ego hō quis me libabit d̄ corpe hꝰ mortis ⁊c̄. Uñ veꝝ ſignū eſt ꝙ hꝫ ſpūmſanctuꝫ qui nō curat iſta terrena. nec timet exponere vitā ſuaꝫ ppter deū. Tercio apparuit i ſpecie lingue. ad innuēdū ꝙ q̄s ſpūſſcūs re plet affabiles ad pxios reddit ⁊ de di uis loq̄ facit. Glo. Sic oli ſignū erat vt oīm gētiū liguis loq̄reť q̄ ſpūmſan ctū habebāt. ſic nūc ſignū ē ꝙ q̄ ſpūm ſanctū hñt pacē cū pxio loquunť et te nēt ſilꝰ. qꝛ q̄ dei ſunt loquunť ⁊ tractāt. qꝛ ſpūſſctūs venit i linguis vt liguis oīm gētiū ꝟba ignea loquereť. et legē ignea linguis igneis p̄dicarēt. Qui ḡ habuerit linguā detrahentē ⁊ menda cē ⁊ de deo nō loquiť nō hꝫ ſpūmſctm̄. De iſta materia require ſermōe. Sit aūt oīs hō velox ad audiēdū Quar to datus ē ſpūſſanctꝰ in ſpecie flatus Joh. xx. Inſufflauit ⁊ dixit eis. accipi te ſpūmſctm̄. Uoluit p flatū ſignifi-cari ſiue p ſpūm qui attrahiť ad cor: vt oñdereť eiꝰ neceſſitas. ſicut eni cor-pus nō pt̄ viuere ſine vllo ſpū: ſic aīa nō pōt viuere ſine ſpūſancto. ps. Au feres ſpūm eoꝝ ⁊ deficiēt ⁊c̄. Et ſequiť. Emitte ſpūm tuū ⁊ creabūť. Joh. vj. Spūs eſt qui viuificat. Et qꝛ ſic eſt

neceſſari⁹ debem⁹ cũ om̃i diligentia p̃cauere ne ſpũs impediat̃ a corde nr̃o. puer. iiij. Oĩ cuſtodia ſerua cor tuũ: q̃m ab ipſo vita ⁊ mors pcedũt. Frequẽter debem⁹ apire os p cordis deſiderũ. ⁊ orãdo attrahere ſpm̃ ad refrigerãdũ ab ardore vicioꝝ. Vñ ps. Os meũ apui ⁊ attraxi ſpũm. Quito apparuit in ſpecie colũbe ſup ihm̃ baptiſatũ. Lu. iij. ad innuẽdũ ꝙ qui volũt accipe ſpũmſanctuꝫ debẽt eẽ i vita ſua vt colũba. colũba ẽ ſine felle. ſic tales debẽt eſſe ſine felle ire. odij ⁊ inuidie. q̃ dicũt̃ fel ꝑpter amaritudineꝫ. qꝛ ſunt amara vt fel. Et iõ dixit Petr⁹ Simoni mago qui volebat emere ſpm̃ ſanctũ. In felle amaritudĩs video te eſſe ⁊c̃. Act. viij. Ipe eni erat plen⁹ felle inuidie. qꝛ ipſe inuidebat aplĩs ꝙ talia ſig̃ faciebãt p ſpũmſanctũ. ⁊ volebat ab eis emere talẽ ſpũm miracula faciẽtẽ. qꝛ eni habebat fel ĩuidie: iõ nõ recepit ab eis. Sic et nos ſi volumus ſpũmſanctũ accipe debemus cordis amaritudies deponere. Eph. iiij. Oĩs amaritudo ira ⁊ indignatio clamor et blaſphemia tollat̃ a vobis cũ omni malicia. Eſtote aũt inuicẽ benigni ⁊ miſericordes donãtes inuicẽ: ſicut ⁊ deus i xp̃o donauit vobis. et tũc poteritis ſp accipe ſpũmſanctũ. Iteꝫ columba gemitũ p cãtu hꝫ. ſic nos p pctĩs nr̃is gemere debem⁹ Iſa. lix. Rugiem⁹ q̃ſi vrſi oẽs. ⁊ q̃ſi colũbe meditãtes gememus. Iſid. Gemere et flere debem⁹ remiſcẽtes q̃ꝫ grauia ſunt q̃ cõmiſimus: q̃ꝫ delectabilia celi gaudia q̃ amiſimus. q̃ꝫ horribilia ĩferni tormẽta q̃ meruimus. Chriſ. Cogitare debemus q̃nta ſit felicitas ſemp eſſe cũ deo. q̃nta miſeria viuere in hoc ſeculo. quãta calamitas ſemp cruciari in inferno. Inde generat̃ luct⁹ q̃ meret̃ ſpiritusſcti ꝯſolatõeꝫ. Mat. v. Btĩ qui lugẽt q̃m ipi ꝯſolabũt̃. Itẽ colũba ſolet libẽt̃ nidificare i foraminib⁹ petre. Per petrã ſignificãt xp̃s. foramia petre ſunt vulnera xp̃i q̃ i cruce ſuſtinuit in quib⁹ aĩa ſancta habitare dꝫ p iugẽ memoriã paſſionis xp̃i. Vñ dicit ſponſus aĩe Cant. ij. Veni ſp̃oſa mea colũba mea in foramĩb⁹ petre. q̃ſi di. Pone cor tuũ ⁊ cogitatõnes tuas in vulnerib⁹ meis cogitãdo quãta p te ſim ꝑpeſſus. Orig. O aĩa mea ſi quietẽ deſideras. ſi ſecuritatẽ affectas. aſſume pẽnas ſicut colũba. ⁊ volans nidifica in vulnerib⁹ xp̃i. Nuſq̃ꝫ quies gratior. nuſq̃ꝫ ſecuritas tutior. qꝛ ibi diſces q̃ p̃dices ſupbis. qꝛ xp̃s nõ habuit ſup qd̃ vel vbi caput ſuum reclinaret. Quid iracũdis. qꝛ tanq̃ꝫ ouis ad occiſionẽ ductus ẽ. ⁊ ſicut agn⁹ corã tondente ſe obmutuit dñ male tractaret̃ ⁊ nõ apuit os ſuũ. Quid inuidis. qꝛ p crucifixorib⁹ ſuiſ p̃reꝫ exorauit dicẽs. P̃r ignoſce ill'qꝛ neſciũt q̇d faciũt ⁊c̃. Quid accidioſis. qꝛ accelerauit ad mortẽ. Vñ ait ad iudã. Qđ facis fac cit⁹. Quid auaris. qꝛ nudus pẽdebat in cruce Quid guloſis. qꝛ potat⁹ ẽ felle ⁊ aceto. Quia igit̃ oĩa mẽbra dñi affluũt miſcõia. n' deſunt foramia p q̃ fluit ipſa. qꝛ foderũt manus meas ⁊ pedes meos ⁊ latus meũ Ad q̃ mẽbra ⁊ foramina recurſuꝫ habeas eius paſſionẽ meditãdo ⁊ grãm inuenies. Rogemus dñm ⁊c̃.

De eodem.
Sermo. xcvj.

Si quis diligit me ſmonē meū ſuabit: ⁊ pr̄ me⁹ diliget euꝫ: et ad eū veniem⁹ ⁊ mãſiõꝫ apd̄ eū faciem⁹ Joh. xiiij. In ꝟbis iſtꝭ ꝓpoſitꝭ dn̄s duo fac̄. Pri͛o hortaꝛ nos ad ſuã charitatē. Scd̄o põit charitatꝭ vtilitatē. Primū tangitꝛ ibi. Si q̇s diligit me Scd̄m ibi. ⁊ pr̄ me⁹ diliget eū. Nō ꝙ dn̄s ſpāl'r ad q̄ttuoꝛ genera hoīm veit: ſꝫ n̄ manet niſi i vno genere hoīꝫ Nā aliq̇ ſt̄ ad q̄s veit dn̄s ⁊ pulſat vt ĩtromittaꝛ. ⁊ vt ibi maneat. ⁊ illi n̄ audiūt vocē ei⁹ nec rn̄dēt ei. nec ĩtromittūt eū. ⁊ cū ill' n̄ manet dn̄s Aliȷ̇ ſunt q̇ vocē ei⁹ audiūt ⁊ rn̄dēt. n̄ tn̄ ĩtromittūt. nec cū ill' manet dn̄s. Terciȷ̇ ſunt q̇ audiūt vocē dn̄i ⁊ ĩtromittūt: ſꝫ p⁹ paululū reiȷ̇ciunt: nec ibi manet dn̄s Quarti vocē dn̄i audiūt ⁊ ĩtromittūt eū ⁊ bn̄ tractāt. ⁊ volūtatē ei⁹ faciūt. ⁊ cū talib⁹ manet dn̄s Primi q̇ nec vocē ei⁹ audire volūt: nec rn̄dere nec ĩtromittere volūt ſūt pctōres deſꝑati: q̇ ita ĩdurati ſt̄ ꝙ ꝑ nullū modū ꝯuerti pn̄t ad deū de pctīſ. ad q̇ꝝ hoſpitiū venit dn̄s et pulſat mlt̄ꝭ modis. Aliqn̄ ꝑ p̄dicatores. aliqn̄ ꝑ tribulatões. aliqn̄ ꝑ infirmitates. ⁊ ꝑ pauꝑtates. aliqn̄ ꝑ ĩſpiratões ⁊ r̄moꝛſuꝫ ꝯſcie. Per p̄dicatores pulſat dn̄s qn̄ p̄dicatoꝛ nūciat eis penã et̄ne dānatõis ſi n̄ fuerint ꝯūſi. ꝓmittit eis gaudia et̄na diuie viſiõis. ꝓponit eis incertitudineꝫ ſue moꝛtꝭ. Ipſi aūt ſunt ita ĩdurati ꝙ n̄ timēt pe͂as et̄nas: nec curãt ꝓmiſſa et̄ne vite. nec ꝑpēdūt de moꝛtꝭ ĩcertitudine. De iſtꝭ dr̄ Job. xlj. Indurabitꝛ coꝛ ei⁹ ſic lapis: ⁊ ſtrigetꝛ q̇ı malleatorꝭ inc⁹. Cõpat aūt eos lapidi. ⁊ ꝟe lapidi ſunt ſiles. qꝛ q̇cq̇d ſemiaꝛ ſuꝑ lapidē n̄ fac̄ fructū ſic et̄ ꝟbū dı̇ qd̄ p̄dicaꝛ ipſı n̄ facit fructū i coꝛdib⁹ eoꝝ. vn̄ luce. viij. Semē eſt ꝟbū dei. qd̄ aūt cecidit ſuꝑ petrã natū aruit qꝛ n̄ habebat hūoꝛē. Itē lapis ḡuis eſt ⁊ ſp̄ tēdit deoꝛſuꝫ ⁊ n̄ ſurſuꝫ. ſic pctōꝛ nō tēdit ſurſuꝫ ad celeſtia ſꝫ ſp̄ ad ĩfima donec ad vltimū dimergaꝛ i infernū. Vn̄ dicitꝛ Exo. xv. Deſcēdert̄ i ꝓfūdū q̄ſi lapis Cõpanꝛ etiã ĩcudi. qꝛ inc⁹ q̄nto magꝭ cuditꝛ ⁊ ꝑcutitꝛ tãto magꝭ ĩduraꝛ. ſic tales q̄ꝫto magꝭ arguūtꝛ ꝑ p̄dicatores tãto deriores fiūt. Iſti ſiles ſt̄ Pharaoni. que q̄ꝫto magꝭ dn̄s flagellauit tãto magꝭ ĩdurabaꝛ. Vn̄ dn̄s ipꝫ tãdē i mari rubro ſb̄merſit cū oib⁹ ſuis. ſic tales ĩdurati tãdē mergenꝛ i ꝓfūdū iferni Scd̄o veit dn̄s ad q̇ſdã ⁊ pulſat. Illi audiūt vocē ei⁹ ⁊ rn̄dēt. nec tn̄ intromittūt. Hi ſt̄ q̇ pctōres ſe recog̊ſcūt nec pctã deſerere volūt. volūtateꝫ ꝯūtēdi cupiūt ſꝫ illã ad effectū nō ꝑducūt: ſꝫ ſp̄ d̊ die ĩ diē. de anno i annū ꝓtrahūt. eccl'ias freq̄ntãt. elÿnas dãt orãt ⁊ ieiunãt. vſurã ⁊ ĩiuſta bõa ammodo recipe nolūt. ſꝫ q̇ hn̄t reſtituere n̄ volūt. Iſti volūt duob⁹ dn̄is ſuire ſcꝫ deo ⁊ diabolo. cū tn̄ dn̄s dic̄ Mat. vj. Nēo p̄t duob⁹ dn̄is ſuire. Iſti ſt̄ ſiles ſamaritanis q̇ adoꝛabãt deū iſrl' ⁊ cū h̊ etiã coluert̄ deos ſuos. Sic iſti volūt ſuire deo ⁊ mãmone. i. bõis iniuſtis q̇ teuēt ⁊ reddere nolūt. cū tn̄ dn̄s dicat. Nō poteſtꝭ deo ſuire ⁊ mãmõe Mat. vj. Hi ſunt q̇ vocē dei audiūt: nec tn̄ ĩtromittūt. qꝛ pctōres ſe recog̊ſcūt ⁊ ꝓpoſitū hn̄t ſe ꝯūtēdi: ſꝫ nō ad effectū ꝑducūt. et cū talib⁹ nō manet

dn̄s. Tercio venit dn̄s ad q̄ſdã ⁊
pulſat. illi vocē eiꝰ audiūt. rn̄dēt ⁊ in
tromittunt. ⁊ nō lōge pꝰ male tractāt
eū ⁊ vilit̄ eijciūt. Hi ſunt q̄ ī q̄drage/
ſima pctã ſua ꝯfitēt̄ vel ī infirmitate:
⁊ corpus xp̄i accipiūt. ⁊ ſtatim pꝰ pa/
ſca vl̄ q̄n̄ de īfirmitate ꝯualuerūt iterꝫ
peccāt: ⁊ dn̄m de domo ſua eijciūt. Iſti
ſunt ſil̄es iudeis q̄ dn̄m cuꝫ mag̃ ho/
nore tãq̄ꝫ regē ſuſceperūt. ⁊ poſtea ī pa
ſceue cū magna ignominia tãq̄ꝫ latro
nē ⁊ furē eiecerūt ⁊ occiderūt. Sic faci/
unt illi q̄ recidiuãt. et dn̄m crucifigūt
ſic dicit apl̄s Heb. vj. Rurſuꝫ cruci/
figētes filiū dei. q2 q̄tiēſ pctōr pctm̄ re
iterat vel recidiuat ꝓ q̄ xp̄us paſſus ē
totiēs paſſiōꝫ ſuã ꝗtū ī ſe eſt renouat
Tales q̄ intēdunt dn̄m reijcere meliꝰ
facerēt vt nō recipent eū. q2 turpiꝰ eij/
cit̄ q̄ꝫ nō ſuſcipit̄ hoſpes. Quarto ve
nit dn̄s ad q̄ſdã ⁊ pulſat. Illi audiūt
vocē eiꝰ ⁊ intromittunt. ⁊ totis viribꝫ
ſtudēt quō domū ſuã p̄parēt: vt dn̄s
nihil ī ea inueniat qđ ocul̄ ſuis diſpli
cere poſſit. ⁊ cū talibꝫ manet dn̄s. Hi
ſunt q̄ ex toto corde deū diligunt: ⁊ eiꝰ
mãdata cuſtodiūt. Iſti figurati ſunt
ꝑ Lazaꝝ ⁊ ſorores eiꝰ ad q̄s ſepe venit
dn̄s ⁊ cū eis libēter manebat. q2 eū di
ligebãt: ⁊ mãdata eius cuſtodiebãt.
Per lazaꝝ intelligit̄ q̄libet fidel̄: qui
hꝫ duas ſorores. ſ. corpꝰ et aĩaꝫ. Per
mariã ſignificat̄ aĩa. ꝑ marthã ſignifi
cat̄ corpꝰ. Marie officiū fuit ꝯtēpla/
ri. q2 ſedebat secꝰ pedes dn̄i audiēs ỽ
ba dn̄i. ⁊ tractans illa ī corde ſuo ꝯtē
plãdo celeſtia. Martha aūt rexit fa/
miliã ⁊ miſtrabat nccãria mēſe. ciba/
ria p̄pabat ⁊ hoſpites recipiebat: ⁊ cir
ca hmōi exteriora officia ſollicita erat

Quicūq̄ꝫ ḡ vult dn̄m ſuſtinere in ho
ſpitio cordis ſui dꝫ ſtudere ꝙ iſte due
ſorores. ſ. corpus ⁊ aĩa exerceãt hmōi
officia. Maria. i. aĩa dꝫ vacare ꝯtem
platōi. celeſtia eṫna ⁊ diuina cogitare
ſacrã ſcp̄turã legere. ỽbū dei audire. de
um ſuꝑ oĩa diligere ⁊ ꝓximū ſuū ſic ſe
ip̄m. mãdata dei ſuare. ſenſꝰ ſuos ⁊ vi
res aĩe cuſtodire. Dꝫ eni cuſtodire de/
ſideriū aĩe ſue ne deſideret q̄ mala ſit̄
Dꝫ cuſtodire mēoriã ne cogitꝫ q̄ ꝯ de
um ſunt. Dꝫ cuſtodire amorē ſuū ne
amet q̄ illicita ſunt. Dꝫ cōdolere ꝓxi/
mis ī adūſis ⁊ ꝯgaudeř ī ꝓſꝑis ⁊ ſilĩa
Martha autē. i. corpꝰ dꝫ exterioribꝫ
oꝑibꝫ occupari. vigilare. ieiunare. car
nē ſuã diſciplinare. eccl̄ias freq̄ntare.
genuflexiōes facere. deuote orare. pro
pctis flere. oꝑa miſcđie ī ꝓximis exer
cere. eſurientes cibare. ſitiētes potare
nudos veſtire. hoſpites recipe. infir/
mos viſitare. captiuos redimere ⁊ cō
ſolari. mortuos ſepelire ⁊ ſilĩa. ſ. indo/
ctos docere. errãtes dirigere. delinquē
tes corripe. meſtos ꝯſolari. īdigētibꝫ
ꝯſilio ꝯſiliū dare. egētibꝫ gr̃ã dare. cū
talibꝫ libēter mãet dn̄s. De talibꝫ di/
cit dn̄s Iohã. xiiij. Si q̄s diligit me
ſermonē meuꝫ ſuabit ⁊c̄. Iſta q̄ttuor
genera hoĩꝫ figurata ſunt. iij. Re. xix.
vbi dr̄ ꝙ cū Helyas ꝓpheta eēt ī mō
te oreb ⁊ ī ſpelūca lateret: venit ad euꝫ
vox di. Egredere ⁊ tranſibit coram te
dn̄s. Qui ſurgēs ſtetit ī oſtio ſpelūce.
⁊ p̄miſit dn̄s q̄ttuor mirabilia ſig̃ ꝓ/
us ãn̄q̄ꝫ ipſe veniret. Přio vēit vētꝰ
grãdis ⁊ fortis ſubuertēs mōtes ⁊ cō
terēs petras. ſed nō venit cū illo dn̄s.
Scđo venit ꝯmotio ťre. i. magnꝰ ťre
motꝰ factus ē ⁊ horribil̄. ſed nō venit

cũ illo dñs. Tercio venit ignis ma/
gn⁹. ꝛ nõ venit cũ illo dñs. Quarto
venit ſibil⁹ aure tenuis. ꝛ cũ illo venit
dñs. Per illa q̃ttuoꝛ ſig̃ ſignificãꝛ q̃t
tuoꝛ genera hoim ſuperi⁹ poſita. Per
ventũ grãdẽ q̃ ſbuertit mõtes ꝛ ɔterẽs
petras ſignificaꝛ deſpatio: q̃ ſubuertit
hoies ꝛ repellit ab eo oẽm grãz. ꝛ exic/
cat fontẽ pietatꝫ diuine. qꝛ vbi deſpa/
tio ẽ i corde: ibi fons diuine grẽ ꝛ mi/
ſcdie nõ põt iſluere. Et ꝑ nullũ pctm̃
offendiꝛ ita de⁹ ſicut ꝑ deſpatõz. qḋ eſt
pctm̃ i ſpm̃ ſanctuz. qḋ nec remittiꝛ h̃
nec i futo. ſic dꝛ Mat. xij. et cũ talibꝫ
nõ manet dñs. Per ɔmotiõz terre ſi
gnificanꝛ illi q̃ ɔcipiũt bonũ ꝓpoſituz
ſꝫ nõ ꝓducũt ad effectuz. Terra licet
moueaꝛ aliq̃liꝛ: nõ t̃n cadit totaliter.
Sic iſti moueꝛ ad bonũ faciẽdũ. i. cõ
cipiunt voluntatẽ ſe velle emẽdare. ſꝫ
iſtã volũtatẽ nõ ꝓducũt ad effectũ. ꝛ
cũ talibꝫ nõ manet dñs. Per ignẽ ſi/
gnificaꝛ iflãmãs delectatõ quã ɔcipit
hõ qñ recolit pctã p̃terita ɔplacentia
ex h̃ accẽdiꝛ ignis male ɔcupiſcẽtie: q̃
facit eũ recidiuare poſtq̃z ɔuerſus eſt.
ꝛ eijcit dñm de hoſpitio. ꝛ cũ talibus
nõ manet dñs. Ad vltimũ venit ſibi
lus aure tenuis. ꝛ cũ illo dñs venit. ꝑ
quẽ ſignificaꝛ deuotũ deſideriũ aĩe dili
gẽtis deũ. q̃ diligit deũ ex totis viribꝫ
ſuis: ꝛ deſiderat eũ. in tali deſideranti
et diligenti aĩa manet dñs. Prouer.
viij. Ego diligentes me diligo. et qui
mane vigilauerit ad me inueniet me.
De talibꝫ dicit dñs in verbo ꝓpoſito
Si quis diligit me ſermonẽ meũ ſer/
uabit. Rogemus dñm ꝛc.

De eodem.
Sermo. xcvij.

o Quã bonuſ ꝛ ſuauis ẽ dñe ſpũs tu⁹ i nob
Sap. xij. Nõ duplex ẽ ſpũs
ſcꝫ bon⁹ ꝛ mal⁹. Spũs bon⁹ ẽ de⁹. ma/
lus ẽ diabol⁹. Spũs mal⁹ ipugñt ho/
minẽ ꝑ. vij. pctã moꝛtalia. ɔ̃ illa ɔfert
bonus ſpũs. vij. dona ɔ̃ qḋlibet pctm̃
ſpãle donũ ad repugñdũ. Primũ pec
catũ moꝛtale eſt ſupbia. Aug. Sup
bia ẽ amoꝛ ꝓp̃e excellẽtie. Ul' ſic. Su
pbia ẽ q̃dã p̃ſumptio cũ q̃ p̃ſumit vel
audet hõ abſq̃z timoꝛe dei facere ea q̃
ſcit eẽ ɔ̃ deũ creatoꝛẽ ſuuz. vicꝫ peccare.
et iõ dꝛ ſupbia initiũ oĩs pcti. Iſido.
Supbia ẽ oꝛigo oĩm criminũ. qꝛ oẽ
crimẽ vel pctm̃ oꝛiꝛ ꝛ initiũ hꝫ ex h̃ ꝙ
hõ p̃ſumit ꝛ audet facere q̃ ſunt ɔ̃ deũ
Iſtud ẽ peccatũ diaboli. ꝓpꝛ qḋ eiect⁹
fuit de celo. eo ꝙ p̃ſumpſit ſe oppone/
re deo ſuo. ꝛ qꝛ ipſe in illo cecidit. ḡ ipe
i illo magis hoies tẽptat. Sꝫ qñ hõ
p̃ſumit ꝛ audet facere ea q̃ ſunt ɔ̃ deũ.
tũc ꝓn⁹ ẽ ad oẽ malũ faciẽdũ. Contra
h̃ malũ. ſ. ſupbiã dat ſpũs bon⁹ donũ
ſuũ videlicꝫ timoꝛẽ. Hui⁹ doni ꝟtus
ẽ ꝙ facit hoiem ita timoꝛatũ ꝛ tantuz
timere deũ ꝙ ꝑ toto mõo et ꝑ tota vi/
ta ſua nõ vellet aliq̃d facere qḋ ſciret
eẽ ɔ̃ deũ. ꝛ oĩa opa ſua facit cũ timoꝛe.
ꝛ oĩa ꝟba ſua loq̃ꝛ cũ timoꝛe. Iob. ix.
Uerebar oĩa opa mea ꝛc. Si ergo ha
bes illã gratiaz ꝙ oĩa ꝟba tua ꝓferas
cũ timoꝛe. ſemꝑ timẽs ꝙ deo poſſit di
ſplicere ꝛ ꝓximo tuo nocere: ſignũ ẽ ꝙ
habes ꝑmũ donũ ſpũſſancti. ſ. timoꝛẽ
Itẽ ſi facis oĩa opa tua q̃ntũcũq̃z bõa
ſunt ſp cũ timoꝛe timẽs ꝙ deo nõ ſiꝛ ac
cepta. ꝙ ñ ſint adeo ꝑfecta ſic deberẽt.

nec cũ tanta diligẽtia facta ſic expedi/ret. nec cũ tanta charitate facta ſic de⁹ bñ ẽ dign⁹. ſignũ ẽ h⁹ doni .ſ. tior. Itẽ ſi tantũ timeſ offendere deũ tuũ ꝙ nolles oẽs diuitias accipe: ſꝫ poti⁹ velles oẽꝫ penã ſuſtiere ꝙ̃ ꝯ deũ tuũ ex ꝓpoſito ⁊ induſtria peccare certũ ẽ ꝙ hẽs h̾ donũ ſpũſſcti .ſ. timorẽ. Iſtd̾ donũ ẽ hoimanie neceſſariũ. q2 dr Eccĩ. j. Qui ſine tiore dei ẽ ꝓn⁹ ẽ ad omẽ malũ faciẽdũ. Itẽ Initiũ ſapiẽtie tior dñi. Itẽ Timor dñi expellit pctm̃. Itẽ. Qui ſine tiore eſt ñ poſit iuſtificari .i. ſalu⁹ fieri

Scd̾m pctm̃ mortale eſt inuidia. Aug. Inuidia ẽ dolor aliene felicita/tis. Mlta mala facit hoi iuidia. Indurat cor ꝙ nõ p̄t ꝯpati afflictõib⁊ ꝓxioꝝ. Claudit oculos ꝙ nõ p̄t videre felicitatẽ alioꝝ. Obturat aures ꝙ nõ põt audire lo q̃ de alio bonũ. Claudit manũ ꝙ nõ p̄t dare idigẽtib⁊ elẏmam Reſtrigit pedes ꝙ nõ p̄t ire ad ꝓxioꝝ vtilitatẽ. Claudit os ꝙ nõ p̄t loqui d̾ alio bonũ. Hec oĩa facit iuidia. Contra h̾ pctm̃ daꝛ ſcd̾m donũ ſpũſſcti .ſ. pietas. Pietas ſm Gre. idẽ ẽ qd̾ miſcd̾ia Virt⁹ hui⁹ doni ẽ ꝙ fac hoieꝫ miſericordẽ ⁊ ꝯpaſſiuũ i necẽitatib⁊ ꝓxiorũ. Vñ miſcd̾ia ẽ triſticia i alieis mal̾ Aug. Quid ẽ miſcd̾ia niſi aliene mi/ſerie i corde q̃dã ꝯpaſſio. Si g̃ habes talẽ gr̃aꝫ ꝙ qñ vides ꝓximũ tuũ afflictũ vl̾ tribulatũ ꝙ cor tuũ eſt patũ ad gemẽdũ ⁊ ꝯpatiẽdũ. ocli pati ſunt ad flẽdũ. man⁹ ad largiẽdũ. os tuũ patũ ad ꝯſulẽdũ ⁊ ꝯſiliũ dãdũ vl̾ docendũ pedes pati ad viſitandũ. aures pate ad audiẽdũ vocẽ ei⁹. oculi apti ad videndũ dolorẽ ei⁹. brachia tua pata ad ſbleuandũ vl̾ portãdũ ifirmũ. certũ ẽ ꝙ habes ſcd̾m donũ ſpũſſcti .ſ. pietatẽ q2 iſta oĩa null⁹ põt hr̃e ſine ſpãli gr̃a ſpũſſcti. Si aũt qñ vides ꝓximũ tuum tribulatuꝫ: cor tuũ ẽ adeo duꝝ ꝙ nõ p̄t ꝯgemere ⁊ ꝯpati ⁊ ocli ñ pñt flere. ⁊ ſic de ſingul̾. ⁊ ligua tua neſcit ꝓximũ tuũ p⁹ tergũ ſuũ excuſare: ſꝫ poti⁹ qd̾ audiſti alijs reuelare: ⁊ aliqñ non minuere ſꝫ mag̾ augmẽtare. ſi olfact⁹ tu⁹ ñ p̄t paupeꝫ ſuſtiere: ſꝫ aũtis te abeo q̃ſi videaꝛ tibi fetere. oculi tui non pñt plagas ei⁹ videre. ⁊ nõ pñt man⁹ ifirmũ tãgere. ⁊ brachia nõ pñt eũ eleuare vel portare: ſic legiꝛ de btã Eliza/beth. ſi oĩa iſta nõ potes facere ſignũ ẽ ꝙ nõ hẽs ſcd̾m donũ ſpũſſci .ſ. pietatẽ Et ſi ſine h̾ dono .ſ. miſcd̾ia mortu⁹ fueris neq̃q̃ ſalu⁹ eris. q2 miſericordib⁊ dicet. Venite bñdicti p̃ris mei ⁊c̃. Terciũ mortale pctm̃ ẽ ira. Ira oculũ mẽtis excecat. ira ẽ deſideriũ vidicte Mlta mala fac ira hoi. excecat oculũ mẽ/tis. aufert hoi ſenſus ⁊ rõeꝫ. fac eũ iſanũ ſic dicit Aug. Linguã ꝓuocat ad ꝯtẽdẽdũ. ad maledicẽduꝫ os exaſpat ad iproperandũ ⁊ ſblimandũ. man⁹ ꝓuocat ad ꝑcutiẽdũ ⁊ iactãdũ. nec p̃ri nec m̃ri ꝑcit. nec deo ſuo nec ꝓꝑe ſalu/ti ⁊ honori. Aug⁹. Hõ iracũd⁹ ad oẽ malũ ẽ ꝓn⁹ ⁊ inclinat⁹. Hec oĩa mala facit iracũdia. Cõtra hui⁹ pcti malũ daꝛ terciũ donũ ſpũſſcti .ſ. ſcia. Virt⁹ hui⁹ doni ẽ ꝙ doceꝫ hoieꝫ recte ꝯuerſari i medio natõis ꝑue ⁊ ꝑuerſe. Aug. Scia ẽ diuinaꝝ ⁊ hũanaꝝ reꝝ agnitõ Ex his colligiꝛ ꝙ donũ ſcie ſtat in h̾ ꝙ hõ ſciat i h̾ ſclo q̃liꝛ cũ hoib⁊ debeat cõuerſari ꝙ vita ſua deo placeat. ⁊ tñ cũ h̾ hoib⁊ irreꝑhẽſibilẽ exhibere vitam ita ꝙ oẽs q̃ vidẽt eũ ꝉ audiũt de ei⁹ ꝯũ

ſatõe emẽdẽt. Un̄ dn̄s in euā. Mat. v. Sic luceat lux v̄ra ꝛc. Et aplus ait Ro. xij. Prouidẽtes bona nõ tm̄ corā deo ſꝫ etiā coꝛaꝫ oib hoib. Nõ ſatis ē ei h̄ ꝙ tm̄ deo ſuiat ſꝫ etiaꝫ alijs bonū exēplū ꝛ bonā ꝯuſatõeꝫ oñdat Sꝫ quidā ſunt q̄ hn̄t illā grāꝫ ꝙ bn̄ ſciūt ꝯuſari i mōdo cū hoib. ꝛ tn̄ cū h̄ hn̄t illud infoꝛtuniū ꝙ neſciunt ſe cuſtodire et cauere niſi coinq̄nent pctis ꝛc. Uita eoꝝ deo diſplicꝫ: licꝫ tn̄ cum hoib ḡtioſe ꝯuſent. Sūt alij q̄ ſctāꝫ ꝛ bonā vitaꝫ ducūt ꝛ deo placẽt ꝛ hn̄t illud infoꝛtuniū ꝙ nõ ſunt affabiles vel tractabiles. ꝛ ita idignati: ita tedioſi i fact ſuis: ꝛ ita diſtoꝛti i moꝛib. ꝛ ita inepti in oib ꝙ nullꝰ pt cū eis ꝯuſari bn̄ ꝙ nullꝰ de eoꝝ ꝯuerſatõe edificat: ꝙ oẽs q̄ eos audiūt vel vidẽt vel cū eis ꝯuerſant habent tediū de eis. ꝛ tn̄ ſunt boni ꝛ ſcti coꝛā deo. Sūt etiaꝫ aliqui qui bonā ꝛ ſcāꝫ vitā ducunt. ꝛ cū h̄ habẽt illud foꝛtuniū ꝙ hoies eos diligūt ꝛ cū eis libẽter ꝯuerſant et eos libẽter vidẽt. libẽter audiūt. ꝛ quicq̄d loquunt docẽt vel p̄dicant vel faciūt: hoib acceptū ē ꝛ placet. ꝛ oẽs d̄ ꝯuerſatiõe eoꝝ emẽdant. Iſtud ꝓuenit ex dono iſto tercio. ſ. ſcia. Iſtud ḡ donuꝫ ſcie qd̄ docet bn̄ ꝯuerſari ē neceſſariuꝫ ꝯ irā q̄ facit hoiem male cõuerſari.

Quartū moꝛtale pctm̄ ē accidia. q̄ facit hoi mlta mala. Accidioſus em̄ nõ pōt dura ſine murmuratõe ſuſtiere. vnū v̄bū nõ pōt ꝓpter deuꝫ ſuſtinere vel ſuppoꝛtare. nõ pōt ieiunare vel oꝛare neqꝫ diſciplinas recipe. neqꝫ eccleſias freq̄ntare. neqꝫ v̄bū dei audire nullū damnū. nullā flagellatõeꝫ. nullā infirmitatē vl dolorē pt cū patiētia ſuſtinere. ꝓ modico dāno ꝯ deū murmurat. tediū vite hꝫ. ſibijpſi maledicit. moꝛtē ſibi optat. ꝛ ad oīa mala patꝰ e. ad oīa bona tardꝰ. oīa iſta mala facit accidia. Cõtra h̄ q̄rtū vicium dat q̄rtū donuꝫ ſpūſſcti. ſ. foꝛtitudo. Uirtꝰ hmōi doni ē ꝙ reddit hoieꝫ foꝛtē ad oīa adūſa tolerāda. agilē ad oīa bona faciēda. ꝛ dat patiētiā i oib aduerſ. tēptatōib. flagell ꝛ infirmitatibus. Aug. Foꝛtitudo eſt amoꝛ facile oīa tolerās ꝓpt illō qd̄ amat. Tulliꝰ Foꝛtitudo ē rõnabil aggreſſio terribiliū cū ꝯſtāti eoꝝ ꝑpeſſiõe. Hoc donū ē nob maxime neceſſariū. qꝛ niſi fuerimꝰ foꝛtes ad bn̄ opandū ꝛ ad ſuſtinēdū: nõ hēbimꝰ i celo meritū. Quītū pctm̄ moꝛtale ē auaricia. Aug. Auaricia ē mlta ꝯgregare. nec ſupflua paupib erogare. Auaricia fac hoieꝫ oīa deſiderare: oīaqꝫ ꝯgregare. nūqꝫ abundare. ſp de defectu foꝛmidare. ꝓximuꝫ fraudare. indigētib pce ꝛ i nihilo ſbuenire. oēm ſpem i iſtis trāſitoꝛijs ponere. plꝰ de bonis ſuis q̄ꝫ d̄ deo cogitare imo deū ſepiꝰ obliuiſci. i ſapia mūdana quō opes acquirat nimis ſtudere. ꝛ vt ſepius aiam eterne dānatiōi dare. Oīa iſta mala facit auaricia. Contra h̄ dat q̄ntū donū ſpūſſcti. ſ. ꝯſiliū Uirtꝰ huiꝰ doni ē ꝙ docet hoiem quō int multa ꝯſilia prudētius ꝛ vtiliꝰ cōſiliū ſciat eligere. Diuerſa inuenimꝰ i hac vita ꝯſilia. q̄cūqꝫ de ill oib meliꝰ ꝛ prudētius eligere ſcit: h̄ ē ex iſto dono. Uerbi grā. mūdꝰ ꝯſulit vt q̄ras diuitias. potētias. honoꝛes. dignitates ꝛ platuras. Caro ꝯſulit vt delicioſe viuas. bn̄ comedas. bn̄ bibas. diu doꝛmias. ſuauit iaceas ꝛ ſedeas: vt nūqꝫ

pedes ī nos ſemel dure calcare pmit/
tas: vt nullū incōmodū ſuſtineas vt
nullo ꝯmodo careas. vt molles veſtes
īduas. et ſepe carnē tuā balnees. nūq̄z
te ſitire vl' eſurire facias. et oī tpe libi
dinē tuā expleas ⁊ nūq̄z abſtineas. Di
abol⁹ ꝯſulit vt ſis ſupbꝰ. inuid⁹. iracū/
dus. et vt cadas de pctō ī pctm̄. Ipſe
enī cecidit p peccatū de celo. ⁊ iō ſp cō/
ſulit peccatū ⁊ caſuz. Jō dixit ad xpm
Hec oīa tibi dabo ſi pcidēs adoraueris
me. Mali homies ꝯſulūt tibi mala
fur furtū. raptor rapinā. vſurarij vſu
rā. ſic q̄libet mal⁹ ſm ſuā maliciā. De
us aūt ꝯſulit tibi vt des bona trāſito/
ria ⁊ accipias etna. ⁊ vt des h̄ ſimplū
et accipias ibi centuplū: vt libēter ſis
hic paup vt ſp maneas diues ī celo.
vt ſuſtineas hic breuē tribulatōz ⁊ re
cipias ibi leticiā ſempiternā. vt ſuſti/
neas hic breuē p pctis pniāz vt eua/
das penā īfernalē vl' purgatoriū. Itē
Mat. xix. Uēde oīa q̄ hēs ⁊ da pau/
pibꝰ ⁊ ſeq̄re me. ⁊ hēbis theſaurū ī celo
Matt. eodē. c. Oīs q̄ reliq̄rit domū
aut frēs ⁊ ſorores ⁊c. ppt nomē meuz
cētuplū acci. ⁊ vitā eternā poſſidebit.
Itē Lu. xvj. Facite vobis amicos de
mām̄ona iniq̄tatꝭ vt cū defe. reci. vos
ī eter. tabernacula. Ecce audiſti mul/
ta ꝯſilia ſi ex iſtis ſcis meli⁹ ⁊ prudēti
us eligere ⁊ ſeq̄. h̄ ē ex dono ſpūſſci q̄n
to. ſ. ꝯſilio. Audi Thob. iiij. Oī tpe
ꝯſilia tua ī ipo. i. ī deo pmaneāt. Ecci
vj. Cōſiliari⁹ ſit tibi vn⁹ de mille. q. d.
de mille ꝯſiliarijs elige tibi vnū. ſ. deū

Sextū mortale pctm̄ ē gula. Gula
fac hebetes ſenſus. Hiero. Pinguis vē
ter tenuē ſenſuz n̄ gignit. Ecci. ij. Co/
gitaui vt a vino carnē meā abſtrahe/
rē vt ſic transferrē aīaz meā ad ſapiāz
Guloſus nihil aliō cogitat. nihil ali
ud ſtudet niſi quō vētrē repleat. Un̄
apl's Phil'. iij. Ipſi ſunt q̄ꝝ de⁹ vēter ē
Et q̄ꝛ vētrē p dō elegerūt ⁊ colūt ita ſen
ſus eoꝝ hebetantꝛ q̄ deū paꝝ cogitant
vl' intelligūt. Cōtra h̄ dat ſextū donū
ſpūſſci. ſ. itellect⁹. Uirt⁹ hui⁹ doni ē q̄
acuit hoīs ſenſus. vt p creatās q̄s vi/
det ſciat agnoſcere creatorē ſuū quē n̄
videt vt p t'rēa ſciat ꝯphēdere celeſtia
vn̄ Sap. xiij. A magnitudīe ſpeciei ⁊
creature cognoſcibiliť pt creator eoꝝ
videri. Ro. j. Inuiſibilia dei a creatā
mūdi p ea q̄ facta ſunt ītellecta ꝯſpi
ciūť. Uerbi grā. videm⁹ magnitudi/
nē ī firmamēto ⁊ mūdo. p h̄ poſſum⁹
ītelligere q̄ creator eoꝝ ſit magn⁹ ⁊ ī
cōphēſibil'. Si videm⁹ claritatē ī ſo/
le. luna ⁊ ſtell'. p h̄ poſſum⁹ ītelligere q̄
creator eoꝝ ſit multo clarior. Si vidē⁹
pulcritudinē ī roſa flore. lilio ⁊ viola p
h̄ poſſum⁹ ītelligere q̄ creator eoꝝ ſit
multo pulcrior. Si videm⁹ ſapiām ī
aliq̄ creatura: ſicꝰ ī ſerpēte. gallo ⁊ colū/
ba. poſſum⁹ intelligere q̄ creator eoꝝ
ſit multo ſapiētior. Job. xij. Interroga
iumēta ⁊ docebūt te. volatilia celi ⁊ in
dicabunt tibi. loq̄re terre ⁊ rn̄debit ti
bi. ⁊ narrabūt tibi piſces. In oībꝰ iſtꝭ
creaturꝭ poſſum⁹ aliquid de deo ⁊ de ce/
leſti gaudio cognoſcere Si aliq̄s hō
audiat aliquā volucrē canentē dulciť
vt philomenā vel aliam: ⁊ multū dele
ctatꝛ ī h̄ ſono. p h̄ pōt intelligere q̄ ī ce/
lo vbi cantāt tot chori angeloꝝ et tot
ſcti q̄ ibi ē maximū gaudiū ⁊ delecta/
tio. Exēplū. Accidit ī argētina. q̄daz
frater ſedebat ī pomerio fratꝝ ſb arbo
re. ⁊ habēs bonaz vocē īcepit cātare. h̄

audiēs q̄dā philomena aduolauit ⁊
poſuit ſe ſup arborē ⁊ icepit naturalit̄
ꝯ eū fortiſſime cātare. Quo audiēs fr̄
incepit vocē eleuare. ⁊ illa etiā vocē ci⁹
exaltabat. ⁊ itātū clamabat ꝙ ſuffoca
ta cecidit de arbore in ſinū fr̄is. Ecce ſi
vna auicl'a irrōnal' creatura tātū dele/
ctabat̄ i cātu hoīs. q̄lis erit delectatio
in cel' vbi tot cantāt angeli. v̄gines et
ſcti. In oīb; iſt; ⁊ ſilib; q̄ videm⁹ ⁊ au
dim⁹ ꝑſſum⁹ ſupna intelligere ⁊ cele/
ſtia. Sz quidā ſr̄ ita rudes ꝙ nihil ꝑ
hmōi intelligūt. ſz ſic bruta aīalia cir
ca iſta t̄rena occupant̄. quib; dicit p̄s
Nolite fieri ſic equ⁹ ⁊ mul⁹ q̄b; nō ē i\/
tel. Septimū pctm̄ mortale ē luxu
ria ſiue carnal' delectatio q̄ facit homi
mlta mala. mētē excecat. dilectōez dei
minuit. deū ſuū cog̃ſcere nō ꝑmittit.
⁊ creatorē ſuū obliuiſci facit. Gre. Cū
luxuria mētē inuaſerit nullū bonū co/
gitare ꝑmittit. Innocenti⁹ papa. Lu
xurie viciū oēm etatē corrūpit. oēz ſen
ſuz ꝯfundit. oēz ordinē ſoluit. oēm g̃/
dū ꝑuertit. Inuadit eñi iuuenes ⁊ ſe/
nes. mares ⁊ femias. prudētes ⁊ ſim/
plices. ſupiores ⁊ īferiores. Ber. Lu/
xuria corp⁹ eneruat. aīam mactat. fa
mā ꝑdit. p̄rimū offendit. deū omittit
ſenſus hebetat. hoīez i pecudē mutat
imo hō ꝑ eūz infra pecudē degenerat.
cū pec⁹ ſeruet ꝯcupiſcēdi tpa. luxurio/
ſus ꝯcupiſcit oī hora. Oia iſta mala
facit luxuria ſiue carnal' delectatō. Cō
tra hoc dat̄ ſeptimū donū ſpūſſcti. ſ.
ſapīa. Sapiētia ē ſapida ſcia. ⁊ ē qui
dā ſpūalis ſapor dulcedis quē ſentit
deuot⁹ hō in ꝯtēplatōe celeſtiū. Iſid.
Sapīa ſolūmō et̄na ꝯtēplat̄ et ill' io/
cūdat̄. Iſtō donū habuit btūs Aug.
q̄n dixit. Introducis me dn̄e aliq̄n i
affectū multū inuſitatū introrſus ne/
ſcio i quā dulcedinē. q̄ ſi ꝑficiat̄ in me
neſcio quid aliud ſit vita eterna ſi illa
nō ē. Donū iſtud dat̄ ꝯtra luxuriā ſi/
ue carnalē delectationē. Greg. Guſta
to ſpū deſipit oīs caro. qz q̄ ſemel de il
la ſapīa. i. ſapida ſciētia guſtauerit. il/
li oīs carnal' delectatio inſipida ē. ſic q̄
mel comedit: poſtea ei cib; ali⁹ non re
cte ſapit. Ecci. xxiiij. Spūs meus ſu
per mel dulcis. ⁊ hereditas mea. i. ꝯtē
platio hereditatis mee: ſup mel et fa/
uū. De iſta materia require i die epi/
phanie in ſer. Factū eſt autē.

Feria ſecūda poſt penthecoſten
Sermo. xcviij.

A

a Dhuc lo/
quente petro cecidit ſpūſ/
ſcūs ſup oēs q̄ audierant
dei v̄bū Act. x. Poſt aſcēſionē dn̄i et
miſſiōz ſpūſſcti cū aplī ꝑdicarēt in iu
dea v̄bū dn̄i oñdit dn̄s petro ꝑ q̄ndā
viſiōz ꝙ etiā gētib; v̄bū dei eēt ꝑdicā
dū. Et ſic btūs Petr⁹ venit ad quan
dā ciuitatē gentiliū noīe ceſaria. et in
cepit ꝑdicare verbū dei. Et factū ē dū
ꝑdicarz: cecidit. i. deſcēdit ſpūſſcūs ſu
per oēs qui audierant v̄bū dei: licz gē/
tiles eēnt. ⁊ ceperūt loq̄ varijs liguis.
Utrū aūt ī linguis ignei s vel alia ſpe/
cie viſibili ſpūſſcūs deſcēderit incertū
eſt. Sed certū ē ꝙ varijs linguis cepe
rūt loqui ⁊ magnificabāt deū. et mira
bant̄ fideles q̄ de iudeis ꝯuerſi fuerāt:
ꝙ ſpūſſctūs dat⁹ fuerat gētilib; . ⁊ tūc
b. Petr⁹ baptiſabat eos. ⁊ hoc eſt qd̄
tangit̄ i epl'a hodierna. In q̄ ſpāliter

attēdēdū ē ꝙ ſpūſſcūs datꝰ ē illꝭ q̇ au/
dierīt ꝟbū dei. Mltꝭ em̄ generibꝰ ho/
minū datꝰ ē ſpūſſctūs. Primo datˀ
ſpūſſcūs ꝟbū dei deuote audiētibꝰ ꝛ il
lḋ ope adiplētibꝰ. Lu.xj. Bti q̇ audi
unt ꝟbū dei ꝛ cuſt.il. q꞉ dic aplˀs Ro.
ij. ꝙ n̄ auditores legꝭ ſꝫ factores legis
iuſtificabūtˀ. Quātū aūt nūc valet ꝟ/
bū dei audire deuote pꝫ i q̇dā miracḋ
pauli. Reqre infra octa. ephie i ſer. ꝓ
dctis. Scd̄o datˀ ſpūſſctūs pniaꝫ ꝓ
pctis agentibꝰ. Act. ij. Pniam agite
ꝛc. accipietis donuꝫ ſpūſſcti. Pniam
aūt dꝫ ſequi pura ꝯfeſſio ꝑ quā acq̇/
ritˀ donū ſpūſſcti. p̄s. Os meū aperui
ſcꝫ ꝑ ꝯfeſſionē. ꝛ attraxi ſpūm .ſ. ſctm̄
Iſtḋ figuratū ē in h̄ ꝙ ꝑ manuū ipoſi
tiōꝫ dabatˀ ſpūſſcūs Act. viij. Un̄ cū
audiſſent apli q̇ erāt hierlimis ꝙ rece
pit ſamaria ꝟbū dei: miſerūt ad illos
Petꝝ ꝛ iohēꝫ. q̇ cū veniſſent orauerīt
ꝓ eis vt accipent ſpūmſctm̄. Nōdū
eni in queq̄ꝫ illoꝝ venerat. ſꝫ tn̄ bapti
ſati erāt i noie Jhu xpi. Eodē mō datˀ
ſpūſſcūs qn̄ pꝰ abſolutōꝫ ſacerdos in
ꝯfeſſiōe manū iponit. Exēplū. Qui/
dā vidit nigros hoies accedere ad ſa
cerdotē ad ꝯfitēdū q̇ imūdi erāt ꝛ cla
ros et mūdos recedere a ſacerdote pꝰ
ꝯfeſſionē. Tercio datˀ ſpūſſcūs iſtꝭ q̇
ſe ex toto corde humiliāt. Iſtud figu
ratū ē in h̄ ꝙ ſpūſſcūs datꝰ ē diſcipulꝭ
ſedētibꝰ Glo. Seſſio idiciū ē hūilita
tis. Un̄ q̇cūqꝫ vult recipe ſpm̄ſanctū
dꝫ eē hūilꝭ nō ſupbꝰ. Un̄ dˀr. j. Pe. v.
Supbis reſiſtit deꝰ hūilibꝰ autē dat
graꝫ. Ber. Solet ſꝑ gr̄e diuie famili/
aris eē hūilitas. ſic eni aq̄ deſerit mon
tes ꝛ fluit ad valles. ſic grā ſpūſſci de/
ſerit corda ſupboꝝ ꝛ deſcēdit ad corda
hūiliū. vn̄ q꞉ maria hūilꝭ erat. iō ſpūſ
ſcūs in eā deſcēdebat. Iō dixit angelꝰ
Lu. j. Spūſſcūs ſupueiet i te ꝛ ꝟtꝰ al
tiſſimi obūbrabit tibi. Exēplū i q̇dā
nobili dn̄a q̄ mōaſteriū itrauit: ꝛ oia
vilia officia acceptabat Reqre dn̄ica
fcia pꝰ trinitˀ. i ſer. Hūiliami. Quar
to ſpūſſanctꝰ datˀ ꝯcordibꝰ ꝛ vnitateꝫ
ſuātibꝰ Ecci. xxv. In tribꝰ bn̄placitū
ē ſpiritui meo q̄ ſunt ꝓbata corā deo ꝛ
hoibꝰ. ꝯcordia fratꝝ. amor ꝓximoꝝ
vir ꝛ mulier bn̄ ꝯſentiētes. Iſtḋ figu/
ratū ē Act. ij. vbi dˀr. ꝙ cū diſcipuli eſ
ſent paritˀ datꝰ ē eis ſpūſſcūs. ꝛ erat il
lis oibꝰ cor vnū ꝛ aīa vna i dn̄o Qui
cunqꝫ ḡ volūt accipe ſpūmſanctū cō/
cordiā ꝛ vnitatē hr̄e debēt. Ber. Niſi
i hūilitate opꝰ tuū feceris: deo q̇ vnus
ē acceptū nō erit. ꝛ dn̄s ꝓmiſit in euā
gelio Matt. xviij. Ubi duo vel tres
ꝯgregati fuerint i noie meo. ſ. ꝑ cōcor/
diā ꝛ vnitatē. in medio illoꝝ ſum. Ex
emplum i duobꝰ diſcipulꝭ euntibꝰ in
emaus Lu. vl. Ecce qꝫ bn̄ valet ꝯcor
dia ꝛ vnitas. p̄s. Ecce q̄ꝫ bonū ꝛ q̄ꝫ io
cundū habitare frēs i vnū. Quinto
ſpūſſcūs datˀ i orōe pſeuerātibꝰ. Lu.
xj. Si ḡ vos cū ſitis mali noſtꝭ bona
data dare filijs vr̄is. q̄nto magis pr̄
vr̄ celeſtꝭ dabit ſpūꝫ bonuꝫ petētibꝰ ſe
.i. ſpūmſanctū. Act. j. Cū diſcipli pꝰ
aſcēſionē dn̄i erāt pſeuerātes in orōe
cū mlˀieribꝰ et maria mr̄e dn̄i accepērt
ſpm̄ſctm̄. Et Lu. iij. dˀr. ꝙ baptiſato
Jeſu ꝛ orāte deſcēdit ſpūſſctūs corꝑa
li ſpecie ſicut columba ſup ipm. Qui/
cunqꝫ ḡ voluerit ſpūmſctm̄ recipe dꝫ
in orōnibꝰ pſeuerare. Sexto datur
ſpūſſctū s ipm deſiderantibꝰ. et ſibi ꝑ
ꝯtemplatōēꝫ appropinq̄ntibꝰ. Ecā

xxiiij. Trãſite ad me oẽs q̃ ↄcupiſcit; me ⁊ a generatõibꝫ meis adiplemini ſpũs em̃ meꝰ ſup mel dulc;. Jaco.iiij. Appropĩqte do. Glo.p ↄtẽplatõẽ ⁊ appropinqbit vob.p ſpũſſci cõicatõẽ. Jſtõ figuratũ ẽ i h̃ q disciplĩ accepert ſp m̃ſcm̃ cũ eſſent i ſupiori pte domꝰ. Glo. Qui ſp m̃ſcm̃ deſiderat: carnis domiciliũ mẽtis ↄtẽplatõe calcet In hoie em̃ due ſunt mãſiões. ſupior ⁊ iferior. Jn iferiori hitat q̃ ea q̃ ſũt carnis cogitat ⁊ deſiderat. Jn ſupiori do mãſiõe habitat q̃ corpalia ⁊ hmõi cõtẽnẽs ſoli deo vacat. ⁊ ſoli ei placere deſiderat Septio daẽ ſpũſſcũs deũ diligẽtibꝫ ⁊ mãdata eiꝰ ſuãtibꝫ Jo.xiiij Si diligit; me mãdata mea ſuate. ⁊ ego rogabo pr̃e; ⁊ aliũ paclitũ dabit vob ſpm̃ vitat; q̃ a pr̃e pcedit Qui g̃ vult ſp m̃ſcm̃ recipe d; eiꝰ mãdata ſeruare. De mãdat; eiꝰ reqre dñica. xiij. pꝰ trini.i ſer. Abrae. Rogemus ⁊c̃.

De eodem Sermo. xcix.

Non enim miſit deꝰ filiũ ſuũ vt iudic; mũdũ: ſ; vt mõs ſalueẽ p ipm

Joh.iij. Vñ i pñti euãg;. poſſumus notare duo. Primũ ẽ dilectõ ad nos Scõm ẽ exhibitõ dilectõis. Primũ ibi. Sic deꝰ dilexit mõm vt filiũ ſuũ vnige.da. Scõm ibi. Nõ eni miſit deꝰ filiũ ſuũ. Sciedũ ãt q deꝰ miſit adhuc mittit nob diũſa exẽpla i q̃bꝫ oñdit nob dilectiõis ſue ſig. Primo mittit tpalia ad ſuſtẽtãdũ. Scdo doctores ad iſtruẽdũ. Tercio ãgelos ad cuſtodiẽdũ. Quarto filiũ ſuũ ad rdimẽdũ. Quito ſp m̃ſanctũ ad ↄſolandũ. De pmo dr Johel.ij. Ecce mitto vob frumẽtũ. vinũ ⁊ oleũ ⁊ replemini eis. Per frumẽtũ itelligiẽ panis. p vinũ potꝰ. ⁊ p oleũ oia alia alimenta. q̃ oia hẽmꝰ de dono dei q̃ nob ſingulẽ annis mittit ad ſuſtẽtãdũ corpꝰ. vñ ps Oia ſbieciſti ſb pedibꝫ eius. Hec oia miſit deꝰ generalr oibꝫ hõibꝫ. Qui g̃ vltra nccitatẽ abſcõdit et idigẽtibꝫ n partiẽ: fur ẽ et a dño maledictꝰ. puer. xj. Qui abſcõdit frumẽtũ in tpe nccitat; maledicet a deo. bñdictio aũt ſup caput vendẽtiũ. Jtẽ Amb. Paſce fame moriẽtẽ. ſi ñ paviſti occidiſti. ⁊ nõ ſolũ ñ abſcõditũ d; eẽ frumẽtũ. ſ; nec pecunia q̃ emiẽ frumẽtum. Eccĩ.xxix. Perde pecuniã ppẽ amicũ tuu; ⁊ nõ abſcõdas illã ſb lapide in pditõem. Amb. Nõ minꝰ ẽ crimen habẽti tollere q̃; cũ poſſit ⁊ abundãs ſit indigẽtibus denegare. Eſuriẽt; panis ẽ quẽ tu detines. nudoꝝ idumẽtũ qđ tu reties miſeroꝝ redẽptio pecunia quã abſcõdis i fra. Tot g̃ ſcias te reddere q̃t bona poſſis pſtare. Et nõ ſolũ nõ ſit frumẽtũ abſcõditũ: ſ; nec pecunia q̃ frumẽtũ emiẽ. Sic g̃ p; q deꝰ mittit nob tpalia q̃bꝫ paſcimur q nõ ſunt abſcõdẽda ſ; paupibꝫ ⁊ indigẽtibꝫ imptiẽda. q2 q̃cq̃d hõ vltra nccitatẽ reſuat: ↄ aia; ſua reſuat. Jac.v. Diuitie vr̃e putrefacte ſunt. ⁊ veſtimenta vr̃a a tineis comeſta ſunt. Auꝝ vr̃m ⁊ argentũ eruginauit: ⁊ erugo eoꝝ erit vob in teſtimoniũ: ⁊ mãducabit carnes vr̃as q̃ſi ignis. Et nõ ſolũ mittit nob deꝰ cibũ tpalẽ: ſ; etiã mittit nob cibũ ſpũalẽ ⁊ celeſtẽ in cibũ aie. Johel.ij. Ecce ego mitto frumẽtũ. Per frumẽtũ poſſumꝰ accipe corpꝰ xpi.ſ.ſacr; qđ đ fru-

83

mēto ꝯficiť. Vñ dñs ꝯpauit ſe frumē to Joh. xij. Niſi gñū frumēti cadēs i frā mortuū fuerit nullū fructū affert. qđ de morte ſua dixit. Et ꝑ vinū itelli giť ſanguis xpi q̄ de vino cōficiť. Per oleū grā ſua ſiue miſcđia ſignificatur Jſta tria mittit nob̄ q̄tidie i cibū aīe.

2o Scđo nob̄ mittit ſuos nūcios. ſ. do ctores ꝛ ꝑdicatores ad erudiēdū Lu ce. xiiij. Hō q̄dā fecit cenā magnā et miſit ſuū ſuū hora cene dicere inuitať ꝛc. Jſte hō xp̄s ē q̄ ꝑparauit ꝑ humani tatē vitā eternā. ꝛ miſit ſuū ſuū. i. or dinē ꝑdicātiū v̄bum dei ſeminātium ſm Greg. Dicite inuitať. Et q̄cunqꝫ audit illos audit ꝛ illum q̄ miſit eos Vñ cū dñs mitteret diſcipulos ſuos ad ꝑdicandū ait. Qui vos audit me audit. ꝛ q̄ vos ſpnit me ſpnit. ꝛ q̄ vos recipit me recipit. Sꝫ multi obturāt aures ſuas ad vocē ꝑdicātiū ſic ſpēs ad vocē icātātiuꝫ Quis ſurd⁹ niſi ad q̄s ſuos meos miſi: Talib⁹ ꝯtigit ſic ill' de q̄b⁹ dr̄ Prouerb. xxj. Qui obtu rat aurē ſuā ad clamorē pauperꝫ: ipſe clamabit ꝛ n̄ exaudieť h̄ neqꝫ i ſuťo qñ dicēt. Dñe dñe api nob̄. ſꝫ r̄ndebitur eis, Amē dico vob̄ neſcio vos Mat. xxv. Amē dico vob̄ nēo illoꝝ viroꝝ q̄ vocati ſť ꝑ nūcios meos ꝛ eos audire noluerūt guſtabunt cenā meā. q̄ aūt audiūt itrabūt i vitā eťnā. Luc. xiiij. ꝛ Lu. xj. Bti q̄ audiūt v̄buꝫ dei et cu ſtodiunt illđ. Gre. Certiſſimū ſignū ē eťne ꝑdeſtinatōis libēter audire ver bū dei

3o Tercio mittit nob̄ āgelos ad cuſtodiendū. Heb. j. Oēs ſunt āmi ſtratorij ſpūs ꝛc. Mittunť eni ad cu ſtodiā nr̄aꝫ. ꝑs. Angel' ſuis mādauit de te ꝛc. Gre. dič ꝙ vnuſq̄ſqꝫ h̄ꝫ āgelū ſuū. ſ. bonū ꝛ malū. bonū ad cuſtodiē dū: malū ad exercitādu3. Hac cuſto dia bñ idigem⁹. q2 m'lti ꝛ ifiniti ſť ini mici nr̄i q̄ odioſe nob̄ iſidiāť i oī loco ꝑs. Reſpice inimicos nr̄os qm̄ m'ltipli cati ſť: ꝛ odio iniq̄ oderūt nos. Et ſicut aliq̄b⁹ ſctis mōſtratū ē: freq̄nter circa nos volitāt. ꝛ ſic muſce i aere inūera biles ſť: ſic dicit Haymo. ꝛ ſic radius ſol' minutiſſimis pulueri b⁹ plen⁹ ē ſic aer malignis ſpiritib⁹. Vñ Gre. Si bōi ſpūs a nob̄ ſe elōgarēt. iper⁹ malo rū ſpirituū null⁹ ſuſtinere poſſet. Hie ro. Nō poſſet ēē tuta oīs caro niſi cu ſtodia ſctōꝝ muniret

4to Quarto miſit nob̄ filiū ſuū ad ſaluandū. nō eni mi ſit de⁹ filiū ſuū vt iudicet mōm: ſed vt mōs ſaluet ꝑ ipm̄. qđ fuit maximū ſi gnū amoris. j. Joh. iiij. Jn hoc ē cha ritas dei. nō q̄ſi nos dilexerim⁹ eū. ſed qm̄ ꝑor ipſe dilexit nos. ꝛ miſit filiuꝫ ſuū ꝓpiciatorē ꝑ pctīs nr̄is. Gre. O ineſtimabil' dilectio charitatis. vt ſer uū redimeres filiuꝫ tradidiſti. Hic ē ille verus Joſeph de quo dr̄ Gen. xlv. Pro ſalute veſtra miſit me dñs ante vos. Hic ē ille verus Moyſes de q̄ dr̄ Exo. iij. Veni mittā te ad pharaonē vt educas ppl'ꝫ meū de egypto

5to Quinto miſit nob̄ ſpm̄ ſctm̄ ad ꝯſolādum. vñ vocať paclitus. i. ꝯſolator. Bern̄. Adeo dulc' ē ſpūſſcūs ꝛ itātū ꝯſolať nos ꝙ ei⁹ dulcedini ꝑualere nō pt ip ſa amariſſima morť amaritudo. Ex emplū i. b. Stephano q̄ cū repletus eēt ſpū ſctō lapides torrēť illi dulces fuerūt. Aug. Qui de torrēte voluptať ſci' quātuꝫ poſſibile ē ꝑfecte guſtaue rit. cuius vna gutta maior ē oceano. reſtat vt in eo oīs ſitis ſecularis extin

guatur. Rogemus igitur ꝛc.

Feria tercia poſt penthecoſten.
Sermo .c.

O Rauerunt
ꝓ ipſis vt acciperet ſpm̄ſan
ctū Act. viij. Sic iſti duo
apli Petrꝰ ꝛ iohes orauerūt ꝓ ſama/
ritanis vt acciperent ſpūm ſctm̄. ita et
nos exēplo eoꝝ debemꝰ orare vt merea
mur accipe ſpm̄ ſanctū. ꝛ hꝫ ꝓpt mul/
tas vtilitates q̄s opat ſpūſſcūs i no/
bis. Eſt ei ſpūſſcūs vtil ꝛ neceſſarius
pctōribꝫ i pctis iacētibꝫ. ē vtil ↄūſis
ꝛ penitētibꝫ. ē vtil iuſtꝭ ꝛ ꝑfectis. Prio
vtil ē pctōribꝫ i hꝫ ꝙ eos ꝑ grāz ad pe/
nitētiaz adducit. Ro. ij. An ignoras
qm̄ benignitas dei .i. ſpūſſcti cui attri/
buit miſcōia. ad pniam te adducit. ꝛ
hꝫ facit aliqn̄ ꝑ intnā increpatōz. Jo
hā. xvj. Cū venerit ille ſpūſſcūs argu
et mōm .i. mūdanos pctōres de pctō
qd̄ fecerūt. de iuſticia quā neglexerūt.
ꝛ de iudicio qd̄ nō timuerunt. Hmōi
argutio fit qn̄ ſpūſſanctꝰ i cor homis
dat cogitatōes pctōꝝ q̄ fecit. ꝛ omiſſi
onē eoꝝ q̄ nō fecit .ſ. bonoꝝ. ꝛ ꝙ i iudi
cio extremo redditurꝰ ē rōez de oībus
ↄmiſſis ꝛ omiſſis. ꝛ ſm̄ hꝫ ↄcipit pecca
tor ↄtritiōez ꝛ flet ꝓ pctis. ps. Flabit
ſpūs eiꝰ ꝛ fluēt aq̄ lacrimaꝝ. Sic ptꝫ
i maria magdalena. ſtatim cū ſpūſſā
ctꝰ tetigiſſet cor eiꝰ fluxert aq̄ ita largiſ
ſime de ocul eiꝰ ꝙ pedes dn̄i lacrimis
lauit. Et de Dauid q̄ grauit peccauit dr̄
Eccī. xlvij. Xps purgauit pctā ipſiuſ
ſcꝫ qn̄ ei gratiā penitēdi tribuit. Ecce
exemplū habēt pctōres i maximo pec
catore dauid. ꝛ i maria peccatrice ma
ria magdalēa. Vn̄ nullꝰ de benignita
te dei deſpet. Gre. Qui m̄ltos ſanatoſ
videmꝰ qd aliud q̄ꝫ miſcōie pignꝰ ha
bemꝰ? Itē ſpūſſanctꝰ aīaz pctōꝝ viui/
ficat. Hō eni peccādo aīam ſuā occi/
dit. Aug. Sicut vita corpiſ ē aīa. ita
vita aīe ē deꝰ. qm̄ ſi aīa deſerit corpus.
corpꝰ morit. ſic morit aīa ſi deſerit eaz
deus. qd̄ fit ꝑ pctm̄. Iſa. lix. Pctā ve/
ſtra diuiſerūt int vos ꝛ deū vrm̄. ſꝫ ſpi
ritusſanctꝰ adueniēs viuificat animā
Jo. vj. Spūs ē q̄ viuificat. Eph. ij.
Dn̄s q̄ diues ē in ſua miſcōia ꝓpter
nimiā charitatē q̄ dilexit nos cū eſſe/
mꝰ i pctis viuificauit nos. ſic bn̄ figu
ratū eſt Ezech. xxxvij. vbi dr̄ ꝙ ꝓphe
ta Ezechiel ductus fuit i ſpū i capuꝫ
plenū oſſibꝫ mortuoꝝ. ꝛ dixit ei dn̄s.
Putas ne viuēt oſſa iſta? Qui reſpō
dit. Dn̄e tu noſti. Et dn̄s ad eū. Dic
ad oſſa iſta. Oſſa arida audite vbuꝫ
dei. hec dicit dn̄s. Ego itroduco i vos
ſpm̄ ꝛ viuetis. Cūq̄ꝫ ſic diceret ꝓpha
facta ē cōmotio. ꝛ acceſſerunt oſſa ad
oſſa. et vnūqd̄q̄ꝫ mēbꝝ ad iuncturaz
ſuā. ꝛ nerui ꝛ carnes ꝛ cutꝭ excreuerūt
ſuꝑ ea. Tūc dixit dn̄s ad ꝓphetā. A
q̄ttuor vētis veni ſpūs ꝛ iſſa ſuꝑ iter/
fectos iſtos ꝛ reuiuiſcant. Et ꝓpheta
ui ſic ꝑcepat mihi. Et igreſſus ē in ea
ſpūs ꝛ vixerūt. ꝛ ſteterūt ſuꝑ pedes ſu
os exercitꝰ grādis nimis. Ad lraz. ni/
hil fuit niſi viſio quedā. ꝑ quā p̄t itel
ligi ꝙ ſpūſſctūs mortuā aīam viuifi/
cat. Idcirco vnuſquiſq̄ꝫ dicat cū ps.
Dn̄e viuifica me ſm̄ vbū tuum. Itē
ſpūſſctūs vtilis ē pctōribꝫ pniaz agē
tibꝫ i hꝫ ꝙ ipſos adiuuat i ſatiſfactōe
Ro. viij. Spūſſcūs adiuuat īfirmi/
tatē noſtrā. Eph. iij. Det vob deꝰ ſm

Biblioteka Uniwersytecka Poznań
84

diuitias glīe ſue ꝟtute ꝑ ſpm̄ ei⁹ corro
borari. Jō dic̄ dn̄s illꝰ q̄ aggrediunt̄ ſa
tiſfactōez arduā ꝓ pctīs ſuis. Aggei
ij. Spūs me⁹ erit i medio vr̄i nolite
timere. Sine adiutorio ſpūſſci n̄ poſ
ſum⁹ facere ālcq̄z. Joh. xv. Sine me
nihil poteſtꝭ facere. i. ſine grā mea. Jtē
ſpūſſcūs a ſuitute diaboli libat vos ꝛ
filios dei fac̄. Pctōr eni q̄ fac pctm̄ ſer
uus ē pcti ſiue diaboli Jo. viij. Crib.
Anq̄z peccam⁹ liberi ſum⁹. ſꝫ ſi ſel'nos
diaboli opib⁹ obligauerim⁹ iā nr̄a ꝟ/
tute euadere n̄ valem⁹ Et h̄ ē qd̄ dn̄s
dic̄ Oſ. xiij. Perditio tua ex te. ex me
aūt auxiliū tuū Jō nob neccari⁹ ē ſpūſ
ſanct⁹ q̄ nos liberoſ faciat a ſuitute di
aboli. tūc filij dei erim⁹. Ro. viij. Jpſe
ſpūs teſtimoniū phibet ꝛ reddit ſpūi
nr̄o q filij dei ſum⁹. q ſi filij ꝛ heredes
Jte ſpūſſanct⁹ vtil' ē ꝓficiētib⁹. Eſt
em̄ ductor eoꝝ ꝛ fortificator. Ductor
eoꝝ ē. qꝛ ꝓficiētes debēt ire de ꝟtute i ꝟ
tutē. ps. Jbunt de ꝟtute in ꝟtutē. Et
iō ſpūſſcūs eis ē neceſſari⁹ ne deuiēt a
via recta in bona vita: ſꝫ vt vadāt de
ꝟtute in ꝟtutez. Jō dr̄ Ezech. xxxvj.
Spm̄ meū ponā in medio vr̄i. ꝛ faci
am vt i pcept̄ meis ābuletꝭ. Sic pete
bat ppha. Spūs tu⁹ bon⁹ deducꝫ me
i trā rectā. Sꝫ qꝛ ꝓficiētes i bōa vita
multas h̄nt aduſitates. iō neceſſari⁹
ē eis ſpūſſanct⁹ q̄ eos fortes ad pugn
dū efficiat. ps Spū oris ei⁹ ois ꝟtus
eoꝝ. q. d. Ois fortitudo eoꝝ qui pu/
gnāt ꝯ diabolū ē a ſpūſcō. ꝛ q̄s replet
ad pugnā fortes munit. et q̄ ſine ſpū
ſ̄ ad pugnā vadunt cito cadūt. Jſtd̄
figuratū ē. j. Re. xj. vbi dr̄. q Naas
pugnit ꝯ filios iſrl' ꝛ obſedit iabes ga
laad. ꝛ noluit cuꝫ eis facere pactū ni
ſi erueret oēs ocl'os dexteros. Qd̄ cuꝫ
nunciatū eēt ſauli inſiliit in euꝫ ſpūs
dn̄i ꝛ deuicit eū. Naas inꝑtat̄ ſerpēs
ꝛ ſignificat diabolū q̄ ꝑ ꝟpēte primuꝫ
hoiez vicit. Jſte adhuc filios iſrl' ꝛ de
uotos hoies impugt. ꝛ nitit̄ eis crue
re ocl'os dexteros. i. auferre cognitiōez
dei. Sꝫ ſi ſpūſſanct⁹ iſilierit in eos ſic
in ſaul: ipſi deuincēt eū. ſ. ſerpētē cū ad
iutorio ſpūſſcti. ꝛ dicāt cuꝫ ps. Spi
ritu ꝑncipali ꝯfir. me. Jtē ſpūſſcūs
vtil' ē pfectꝭ hoib⁹. qꝛ talib⁹ ſepe ſecre/
ta celeſtia reuelat. Vn̄ dr̄. j. Cor. ij. q
ocul⁹ nō vidit nec aurꝭ audiuit nec in
cor hois aſcēdit q̄ ꝑpauit de⁹ hīs q̄ di
ligunt illū. Jlla nob reuelauit ꝑ ſpm̄/
ſctm̄. ſic pꝫ i Johe q̄ vidit ſecreta cele
ſtia. ſ. dei cum eēt in inſula pathmos.
Et Paul⁹ q̄ rapt⁹ ē in terciū celuꝫ ꝛ vi
dit ibi ea q̄ n̄ licēt hoi loq̄. Et ſtepha/
nus vidit celos aptos. qre q̄ fuerūt
repleti ſpūſcō. Jtē ſpūſſanct⁹ vtil' ē ꝑ/
fectꝭ ꝛ ꝯtēplatiuis. qꝛ eťna dulcedine
reficit eos. Sap. xij. O q̄ꝫ ſuauis eſt
dn̄e ꝛc. Ecci. xxiiij. ſpirit⁹ me⁹ ſup mel
dulcꝭ Et tal' dulcedo ſpūſſci cordi ſiu
bilū generat Eph. v. Jmpleami ſpū
ſctō. ꝛ ſeq̄t. Loqntes vobiſmetipſis
in pſalmis: hymnis ꝛ cāticꝭ ſpūalib⁹
cātātes ꝛ pſallētes i cordib⁹ vr̄is. Ta
le iubilū ſ ſētiri pt ꝛ explicari ꝟbis n̄ pt
Aug. Introducꝭ me aliq̄ n̄ dn̄e i affe
ctū mltū iuſitatū itrorſus. neſcio q̄d
aliud erit vita eťna ſi iſta n̄ erit. Hu/
go de ſcō vic. dici pſona aie. Quid ē il
lud dulce in recordatiōe dei qd̄ aliqn̄
me tāgere ſolet. ꝛ tā vehement̄ et ſua/
uiter afficere vt iaꝫ tota a me alienari
incipiā. ſubito em̄ innouor ꝛ bn̄ mihi
eē incipit vltra q̄ꝫ loq̄ ſufficiā. exultat

anim⁹. cor illuminat̃. deſideria iocūdāt̃ i obliuiō3 venit oim̄ p̄teritoꝝ dolorū ꝓpeſſio: τ neſcio vbi ſū3 Ber. Si vna gutta eſt ne dulcedis ita iebriat q̄ vbi hō ſit totalit̃ neſciat. q̄d erit i reḡ celorū vbi bibem⁹ de fonte toti⁹ dulcedis fluenti ſine fine. Rogemus dn̄m ꝛc.

De eodem. Ser. cj.

Fur nō venit niſi vt furet̃ τ mact3 τ ꝑdat Johā. x. Moralr̄ pn̄t iſta v̄ba tripl'r exponi. q2 ſunt tria genera fuꝝ. ſ. diabol⁹. mors τ hō malus. Prim⁹ fur iſidiat̃ aie: τ nitit̃ ei auferre v̄tutes τ bōa q̄b⁹ aīa i pn̄ti reficit̃ ſeu ornat̃. τ ſic ablat' eis nitit̃ eā mactare ſiue mortificare. et iō nō ſolū ē fur ſed etiā latro. Ob. vij. Fur igreſſus ē ſpoliās. latrūcul⁹ foris. q. d. Diabol⁹ igredit̃ occulte domū anie tāq̄3 fur: τ ſpoliat ea3 bōis opib⁹. τ tūc q̄ſi latruncul⁹ manifeſte occidit aīa3 ſic latro corp⁹. vn̄ Job. xxiiij. Mane p̄mo cōſurgit homicida: τ int̃ficit egrotū τ paupe3 τ ꝑ noctē erit q̄ſi fur. O, eni aliq̄n hō corpalit̃ interficit̃ videm⁹. q̄ aūt aīa3 miſerā ſpoliat τ nudā deſerit nō adūtim⁹. Propt̃ h̄ d̄r Apoca. xvj. Ecce venio q̄ſi fur. btūs q̄ vigilat et cuſtodit veſtimenta ſua ne nud⁹ ābulet. Veſtimēta aīe ſunt v̄tutes τ bona opa. q̄ nitit̃ diabol⁹ nō furari ſolū ſed occidere. Vn̄. b. petr⁹. j. Pe. v. monet nos di. Frēs ſobrij eſtote τ vigilate q2 adūſari⁹ vr̄ diabol⁹ circuit tāq̄ leo rugiēs q̄rēs quē deuoret. cui reſiſtite fortes i fide. q2 dormiētes i pctis deuorat. Vn̄ dic̄ Hieremias i ꝑſona pctōr' dānati. Comedit me. deuorauit me. abſorbuit me ſic̄ draco Hiere. lj. Scd̄s fur. ſ. mors ille iſidiat̃ vite. Fur em̄ venit cū mīme putat̃. ſic τ mors. Apoc. iij. Si nō vigilaueris veniā ad te tāq̄3 fur. j. Theſ. v. Dies dn̄i. i. hora mortis ſicut fur ita veniet i nocte. Greg. Cōditor nr̄ diē mort' nr̄e icertu3 nob eſſe voluit: vt q̄n̄ ſp̄ ignorat̃ ſp̄ ꝓxim⁹ eē credat̃. τ tāto q̄ſq3 ſit feruētior i opatiōe q̄nto incertior ē de vocatōe. Ideo monet nos dn̄s ꝯ icertitudinē mort' Mat. xxv. Vigilate q2 neſcit' diē neq3 horā. Hoc autē ſcitote q̄m̄ ſi ſciret p̄rfamilias q̄ hora fur vēiret vigilar3 ꝛc. Lu. xij. Ber. Certū ē q̄ morier': ſ3 incertū eſt q̄n̄ vl' vbi. Sen. Mors tibi iſidiat̃ i oī loco. tu q̄3 ſi ſapiēs fuer' vbiq3 eā expectab. Vn̄ legit̃ q̄ Johes p̄riarcha ꝯſtituerat ſibi q̄ndā famulū q̄ freq̄nt̃er venit ad eū cū eſſet in loco honoris dicēs. Dn̄e ipfectū eſt ſepulcꝝ tuū. iube ḡ ꝑfici: q2 cito morier'.

Terci⁹ fur ē hō mal⁹. et ſunt q̄ttuor genera hoim q̄ fures vocāt̃. Primi ſ̄t mali p̄lati q̄ p̄ce vel p̄cio vl' ſuaſiōe vl' alio q̄cūq3 falſo mō. τ nō ſm deū vl' iuſticiā veniūt ad p̄laturas. q̄ nō q̄rūt laudē dei τ ſalutē ꝓximi: ſ3 tm̄ ſuā τ ſuorū vtilitatē. De q̄b⁹ dicit dn̄s i euāge. hodierno Jo. x. Qui n̄ itrat ꝑ oſtium i ouile ouiū ꝛc. Scd̄o d̄r fur q̄ re3 alterius furtiue accipit ꝯ p̄ceptū dn̄i Exo. xx. τ Deut̃. v. Nō furtū facias. vbi ſm glo. ꝓhibuit oēm vſurpatōe3 aliene rei. nō eni rapinā. nō fraudē. n̄ vſurā ꝯceſſit q̄ furtū ꝓhibuit. De illo fure qui aliq̄a rapit d̄r Ecci. v. Super furē ē ꝯfuſio. q̄n̄ fur ꝯphēdit̃ τ punit̃. et pn̄ia ſera: q̄n̄. ſ. ſuſpēdit̃. Prop̄t̃

85

h̄ dicebat ſalomō ꝓuer. xxx. Mēdicitatē ⁊ diuitias ne dederꝭ mihi ⁊c̄. ne foꝛte ꝛatiat⁹ alliciar ad te negandū. Tercio dr̄ fur hō detractoꝛ q̄ p⁹ tergū hoīſ furat̄ ſibi honoꝛē p detractōz. ō q̄ Ambꝛo. Tolerabilioꝛes ſr̄ fures q̄ veſtes ⁊ alia nr̄a bona diripiūt q̄ʒ fures q̄ famā nr̄az lacerāt. Cui⁹ rō pt ee̅. qꝛ dr̄ ꝓuer. xxij. Meli⁹ ē nomē bonū q̄ʒ diuitie mlte. ſup argētū et aurū bona gr̄a. Nomē bonū ē fama bōa. q̄ ḡ ꝓxio ſuo p mēdaciū ⁊ detractōz aufert bonā famā: pl⁹ ei nocet q̄ʒ ſi mlta bona ei furaret. Nā bōa tp̄alia amiſſa pn̄t recuperari. bōa fama amiſſa nūq̄ʒ vl' raro in vita iſta recupat̄. Vn̄ a detractiōe dʒ cauere hō ſe multū. Sap. j. Cuſtodite vos a murmuratōe: ⁊ a detractōe pcite ligue. Catho. Virtutē pmā puto ꝯpeſcere linguaz. Vn̄ ps. Dn̄e libera aīaz meā a labijs iniq̄s ⁊ a lingua doloſa. Quarto dr̄ fur qui rē alienā inuito dn̄o doloſe ꝯtractat. Vn̄ ait lex. Furtū eſt ꝯtractatio rei aliene fraudulosa iuito dn̄o. vn̄ ſi q̄s accipit equū vl' rē alti⁹ ⁊ vtit̄ ea ad vſus ſuos iuito dn̄o furtū cōmittit: etiam ſi ad alios vſus q̄ʒ ꝯceſſa ſit. Jteʒ ſi quis accipit equū l' rē accōmodatā ad certū locū ⁊ ipe vltra ꝓcedit cū illa re iuito dn̄o furtū ꝯmittit Jtē q̄ rē ſibi ad vtēdū accōmodatā alijs accōmodauerit. Jteʒ q̄ rē ꝓ pignoꝛe ſibi obligatā vtit̄ inuito dn̄o ſuo. Jtē qui vtit̄ re aliēa ⁊ p̄ſumit firmiter ꝙ dn̄s ſibi bn̄ fauet. ⁊ ſi ſciret ſibi nō placere nullaten⁹ re ſua vti vellet: furtū nō ꝯmittit. Et breuiter vbicūq̄ʒ inuenies ꝯctatōz rei aliene factā ꝯ voluntatē dn̄i intelligit̄ furtū ꝯmiſſum. Cū aūt furtū ꝯmiſſum fuerit in vſu rei tm̄ tenet̄ fur ad reſtitutōeʒ illius vſus. Si aūt aliquis vtit̄ re aliēa neſciēte dn̄o. et putat dn̄m nolle: ſic ē furtū qd̄ ꝯmittit q̄tū ad intētōem: ⁊ peccat moꝛtaliter: ſed nō tenet̄ ad reſtitutionē. et dn̄s pōt petere obſtāte ſibi volūtate ſua. Rogemus dn̄m ⁊c̄.

Feria quarta poſt penthecoſten. Sermo. cij.

Amen dico vob̄ q̄ credit i me hʒ vitā eternā Jo. vj. Jn iſtꝭ v̄bis dn̄s duo fac̄. Pꝛio hoꝛtat̄ nos ad fidei xp̄iane obſuantiā cū dr̄. Amē dico vob̄. Scd̄o oñdit ipi⁹ fidei remūeratōz cū dr̄. hʒ vitā etnā. Circa pmū notandū ꝙ fides multū ncēaria ē. ⁊ h̄ ꝓpt̄ mlta. Pꝛio qꝛ fides ē fūdamētū oīm bonoꝝ opeꝝ. et ſic ſine fūdamēto nullū op⁹ ſtabile ee̅ pt ⁊ pmanēs. ſic ſine fide nulla bōa opa pſiſtere poterūt ⁊ pmanere. Jſa. vij. Si n̄ credideritꝭ nō pmanebitꝭ. Vn̄ Aug. Ruinaz videt̄ q̄rere q̄ ſine fide vult edificar̄. Jdē Et ſic rami ſine v̄tute radicū areſcūt. ita q̄libʒ opa lʒ bōa videant̄ nulla ſr̄. ſi a ſoliditate fidei diſtiguūt̄. Et ſic i radice arborꝭ nllā pꝛius appet ſpecies pulcritudis. et tn̄ q̄cq̄d ē i arboꝛe pulcritudis ⁊ decorꝭ de ipſa ꝓcedit. ſic ex fidei hūilitate q̄cq̄d ē meriti. q̄cq̄d vere btitudis ex fide ꝓcedit. Scd̄o qꝛ fides hoīes ſilios dei efficit. Joh. j. Dedit eis ptātem filios dei fieri. Gal. iij. Oēs filij dei eſtꝭ p fidē. Si aūt ſum⁹ filij ſum⁹ ⁊ heredes. Oēs aūt ifideles ſicu iudei ⁊ pagani ⁊ mali xp̄iani ſr̄ filij diaboli: ⁊ hereditatē ſuā. ſ. ifernū poſ

fidebũt. Joh. iij. Qui aũt ñ credit iã
iudicat⁹ ē ſupple ad eťnã damnatõz.
Mar. vl. Qui ñ crediderit ꝯdẽnabi
tur. Tercio q꞉ ſine fide ñ poſſum⁹ deo
placere Heb. xj. Sine fide ĩpoſſibile
ē placere deo. Eccl. j. Bñplacita ē deo
fides. Vñ ꝑpť fidē maria placuit dõ
Lu. j. Bta es q̃ credidiſti qm̃ ꝑficiēť
oĩa ĩ te ⁊c. Aug⁹. Beatioꝛ fuit maria
ꝑcipiēdo xp̄i fidē q̃ȝ ꝯcipiēdo xp̄i car/
nē. Mr̃na ei ꝓpinq̃tas nihil Marie
ꝓfuiſſet niſi xp̄m felici⁹ corde q̃ȝ carne
geſtaſſȝ. Eph. iij. Per fidē ei xp̄s ha/
bitat ĩ cordib⁹ vr̃is. Quarto ꝑ fidē
oēs inimicos nr̃os vīcere poſſum⁹ Ho
ſtis nr̄ ē mūdꝰ. hũc vicim⁹ ꝑ fidē. j. Jo.
v. Hec ē victoria q̃ vincit mūdȝ fides
nr̃a. Heb. xj. Scti ꝑ fidē vicerũt reg̃.
Glo. Qui ĩ itimo cordis amoꝛe fidē
recipit quicq̃d ingruit ex facile vincit
Scdꝫ hoſtis ē diabol⁹. Jſtũ etiã vin
cere poſſum⁹ ꝑ fidē. j. Pe. v. Aduerſari
us vr̄ diabol⁹ ⁊c. cui reſiſtite fortes ĩ fi
de. ij. Paral. xx. Cõfidenter ſtate ⁊ vi
debitꝭ auxiliũ dñi ſup vos. Et iõ ſta/
tutũ ē. q꞉ nocte ⁊ die diabol⁹ nob inſi/
diať ꝙ ĩ initio nocťs. i. ĩ ꝯpletoꝛio. ⁊ in
initio diei. i. in ꝑma ſp ſymbolũ dici/
m⁹. vt ꝑ hᷓ diabolũ a nob repellamus
Nõ eni ꝑt eē pñs vbi ſymbolũ legere
audit. Jõ religioſi ſolēt legere ſymbo/
lũ ſup frēs agonizantē ad fugandũ de
monē. q̃ marie hoĩez ĩ fine ꝑ infideli/
tatē tēptat. Sciendũ aũt ꝙ ſymbolũ
.i. Credo ĩ deũ: ĩ q̃ ꝯtineť. xij. articuli fi
dei ꝯpoſuerũt. xij. apli añq̃ȝ diuidereť
Legiť eni in euangl. Mar. vl. ⁊ i act.
aploꝝ. et in ſcholaſtica hyſtoꝛia. ꝙ in
die aſcēſiõis apparuit dñs vndecim
aplis: ⁊ dixit eis. Jte in mundũ vni/
uerſum ⁊ ꝑdicate euangeliũ. Qui cre
diderit ⁊ baptiſat⁹ fuerit ſalu⁹ erit. Et
poſtea iuſſit eos ire ad montē oliueti.
⁊ ibi ip ſis videntib⁹ aſcēdit ĩ celũ. ⁊ re
deuntib⁹ hierlꝫ expectantib⁹ ſpm̃ ſan
ctũ elegerũt btm̃ Matthiã ĩ apl'm. ⁊
ſic facti ſunt duodecim. Cũ aũt acce/
piſſent ſpm̃ ſanctũ ꝑuſq̃ȝ diuiderenť ĩ
vniuerſum mũdũ ꝯpoſuerũt ſymbo/
lũ. Petrus dixit. Credo in deũ patrē
oĩpotentē creatoꝛē celi ⁊ terre. Et nota
bilr̃ dicit. Credo ĩ deũ. Nã aliud ē cre
dere deũ. aliud credere dõ. aliud crede
re ĩ deũ. Beda. Credere deũ eſt credere
ꝙ ipſe deus ē. qđ etiã ipſi mali credũt
Jaco. ij. Tu credis q꞉ vn⁹ de⁹ ē ⁊ bñ fa
cis. demões credũt ⁊ ꝯtremiſcũt. Deo
credit qui credit eſſe vera q̃ locutus ē
vel q̃ credit eſſe vera que de deo dicunť
Hoc ſilr̃ faciunt mali hoĩes ⁊ diaboli
Aug. Credere in deuȝ ē credēdo deum
amare. credēdo in eũ ire. credēdo ei in
herere. et mēbro ei⁹ incoꝛpari. Ex his
patȝ ꝙ qui peccãdo ſe deo opponit ⁊ a
deo recedit mētiť cũ dicit. Credo ĩ deũ.
Sequiť. patrē omnipotētē Magnũ
ē nobis ſolatiũ ꝙ deus pr̄ noſter eſt. et
ideo nequaq̃ȝ nos derelinquet ſed oĩa
neceſſaria ſic pr̄ filio ꝓuidebit nobis
Vñ fidē verã nõ hñt illi qui ſe fame
putãt moꝛiťos. Sequiť. creatoꝛē celi
⁊ tr̃e. ſupple cũ oĩb⁹ q̃ ĩ eis ꝯtēta ſunt
qđ ē ꝯ hereticoſ q̃ dixerũt ꝙ iuiſibilia
creaſſȝ de⁹. diabol⁹ vo viſibilia. Jõ cã
tať dñicis dieb⁹. viſibiliũ oĩm ⁊ inui
ſibiliũ. Hucuſq̃ȝ dixit Petrus apl's.
Nã btũs Paulus apl's q̃ iuxta petꝝ
ſolet poni adhuc nõ erat elect⁹ ĩ apl'm
⁊ nõ hȝ articulũ ĩ hᷓ ſymbolo. Deinde
dixit Andreas. Credo in Jh̄m xp̄m

filiū ei⁹ vnicū dn̄m nr̄m. ⁊ ē ſenſus: ꝙ xp̄s eſt fili⁹ dei vnic⁹. ⁊ ē dn̄s nr̄. ⁊ h̄ du plici rōe. Primo qꝛ nos fecit. Scd̄o qꝛ nos ſanguīe ſuo redemit. et iō nos merito ei ſuire debem⁹. ⁊ ei⁹ p̄cept̄ ma gis obedire q̄ȝ hoīb⁹. Act. v. Obedi re deo optet mag̃ q̄ȝ hoīb⁹. Jacobus maioꝛ dixit. Qui cōcept⁹ ē de ſpūſctō nat⁹ ex maria ꝟgine. Xps cōcept⁹ fuit de ſpūſctō ſpūſcti opatōe. qꝛ ſpūſſan ct⁹ ſepauit a btā ꝟgine qd̄ puriſſimū erat i ea. ⁊ foꝛmauit inde coꝛp⁹ xp̄i in inſtāti pfectū. ⁊ ſtatim aīaȝ infudit. ⁊ nō fuit aīa infuſa circa. xliij. diē a ꝯce ptōe: ſic ꝺꝛ ꝙ i alijs ſolet fieri homib⁹ Et nat⁹ fuit ex maria ꝟgine pmanēte an̄ partū. i ptu ⁊ poſt partū. Johan nes dixit. Paſſus ſub pōtio Pilato crucifix⁹ moꝛtu⁹ ⁊ ſepult⁹. Un̄ Johes dixit de paſſiōe q̄ iuxta xp̄m fuit in do mo Anne. ⁊ ſeq̄bať vſqȝ ad crucē Cre dēdū ē ꝙ moꝛtu⁹ fuit ſm hūanitatē ⁊ nō ſm diuitatē. Thomas dixit. De ſcēdit ad inferna. ⁊ h̄ ſm aīaȝ. ⁊ libera uit electos de lymbo. Tercia die reſur rexit a moꝛtuis. Si xp̄s ſua ꝟtute re ſurrexit. pōťit ⁊ nos a moꝛte ſuſcitare Jacob⁹ mioꝛ dixit. Aſcēdit ad celos ſedet ad dexterā dei p̄ris oīpotēt̄. i. re gnat coeq̄lis p̄ri. Philipp⁹ dixit. In de vētur⁹ ē iudicare viuos ⁊ moꝛtuos .i. bonos ⁊ malos. vł illos q̄ i aduētu ſuo viui inueniēť: q̄ i momēto moriēť ⁊ p⁹ reſurgēt cū ill̄ q̄ p̄us moꝛtui erāt. Bartholome⁹ dixit. Credo i ſp̄m ſcm̄ debem⁹ credere ꝙ ſpūſſcūs pcedit a pa tre ⁊ etiā a filio. In h̄ errāt greci ⁊ ruce ni: q̄ dicūt ꝙ ſpūſſctūs ſolū pcedit a p̄re ⁊ nō a filio. qd̄ falſuȝ ē. Matthe us dixit. Sctāȝ eccliaȝ catholicā. de bem⁹ credere ꝙ oīa iſta ſunt ꝟa ⁊ a ſpū ſctō oꝛdinata q̄ tenet ecclia. Simon Sctōꝝ cōioneȝ. debem⁹ credere ꝙ q̄li bet ē pticeps oīm bonoꝝ opeꝝ q̄ facta ſunt a ſctis q̄ fuerūt ab initio mūdi. p̄s Particeps ſuȝ ego oīm timētiū te: et cuſtodiētiū mādata tua. Excōicati ⁊ i moꝛtali pctō exn̄tes nō ſunt pticipeſ Itē cū quilibet iuſt⁹ venerit ad vitam eternā: erit pticeps oīm gaudioꝝ ⁊ p̄ mioꝝ q̄ oēs ſcti ab initio mūdi vſqȝ in finē meruerūt. Seq̄ť. Remiſſiōȝ pec catoꝝ. Credere debem⁹ ꝙ i hac vita p baptiſmū ⁊ alia ſacra obtinere poſſu m⁹ remiſſiōȝ oīm pctōꝝ. qꝛ p̄t hō in hac vita talē facere pniaȝ ꝙ ſine pur gatoꝛio itrabit in regnū celoꝝ. qd̄ ē ꝯ q̄ſdā ifideles hoīes q̄ dicūt ꝙ opoꝛtȝ quēlibet hoīem q̄ntūcūqȝ ſctm̄ ptrāſi re purgatoꝛiū. qd̄ ē falſuȝ. Judas qui alio nomīe Thade⁹ ꝺꝛ: dixit. Carnis reſurrectōȝ. Credere debem⁹ ꝙ eadē ca ro q̄ putruit vel ꝯbuſta ē tūc reſurget et tūc ad iudiciū oēs veniem⁹ reddituri de oīb⁹ fact̄ ⁊ obmiſſis. de oī tpe. de oī ꝟbo. de oī cogitatōe rōeȝ. Matthias dixit. Et vitā eťnā amē. Credere debe mus ꝙ q̄ inuēti fuerint ſine pctō vitā eťnā poſſidebūt. ⁊ mali ibūt i ignē eť nū. qn̄ dicet iudex iſte. Ite maledicti i ig. eter. q̄ pat⁹ ⁊c̄. Et ad bonos dicet. Uenite bn̄dicti p̄ris mei ⁊c̄. Athana ſi⁹. Hec ē fides catholica quā niſi q̄ſ qȝ fideliť ⁊c̄. Bn̄ dicit fideliť. hō em̄ q̄ hȝ fidē xp̄ianā ꝺȝ fideliť opari opera xp̄iana. Jac. ij. Fides ſine opib⁹ moꝛ tua ē. Un̄ de pctōrib⁹ ꝺꝛ. Cōfitenť ſe noſſe deū: opib⁹ aūt negāt. ad Titū j. Aug̃. Nolite aūt de fide ſecuri eſſe. adiūgite fidei recte viā rectā. vt xp̄m

ꝯfiteami v̄bis dicēdo: ⁊ fact⁹ bn̄ viuē do. Nā ꝯfiteri v̄bis ⁊ nō fact⁹ ē fides demonū. Jac.ij. Tu credis q2 vn⁹ de⁹ ē. ⁊ demones credūt ⁊c. Aug. Utinaȝ quō demōes indicēt: sic hoies agſceret ſaluatorē. Ecce demōes viderūt ⁊ tremuerūt. hoies viderūt ⁊ ceciderūt Fides ſine opib⁹ ē ſic cadauer mortuuȝ Jac.ij. Sic corp⁹ ſine ſpū mortuū ē: ita ⁊ fides ſine opib⁹. Ber. Quid ē fides q̄ nō opaꝛ ex dilectione niſi cadauer exanime: vn̄ deū honoras munere fetido. Fides aūt q̄ opaꝛ ex charitate ē viua ⁊ magna apud deū. Prio q̄c quid vult ipetrat. Mat.xxj. Quecūq3 petieritis i orōe credētes accipietis Glo. Si vtilia ⁊ poſſibilia ſt. Mat. xvij. ⁊ Lu. eodē. Amē dico vob̄ ſi habueritis fidē ſic granū ſinapis: dicet⁹ huic mōti. trāſi hinc: ⁊ trāſibit. Granū ſinapis ē paruū ⁊ calidū. ſic fides nr̄a d3 eē pua ⁊ humil' ⁊ feruēs i charitate. Tūc pt mōtib⁹ p̄cipe vt trāſeāt de loco ad locū. Sic legiꝛ de ſctō Gregorio ciſtercienſi: ꝙ ad pces ei⁹ mons magn⁹ reſtrict⁹ ē vt ecclia ei⁹ dilataret. Et ad p̄ces bti Bn̄dicti magnus lapis trāſlat⁹ ē qui impediebat ei⁹ ortū. Scdo fides obtinet homi ſanitateȝ corpis. vt patȝ in cēturione cui dictū eſt a dn̄o. Uade ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi. ⁊ ſanatus eſt puer ei⁹ in illa hora Mat.viij. Et i mlīere ſanguinaria q̄ tetigit fimbriā veſtimēti xpi. cui dixit xp̄us. Fides tua te ſaluā fecit Mat. ix. ⁊ Lu.viij. Tercio fides ſaluat hominē i aīa p pctōꝝ oīm remiſſiōeȝ. ſic patȝ in Maria magdalena q̄ pedes dn̄i lacrimis lauit ⁊ capill' terſit. Jdo ei dictū fuerat. remittunꝛ tibi peccata tua ⁊c. vade fides tua te ſaluā fecit. Et i palitico qui p tegulas dimiſſus fuit an̄ Jh̄m. cui dixit ih̄s. Fili remittunꝛ tibi pctā tua Luce.v. Quarto fides hominē ad vitā eternā ducit. Jo.vj. Qui credit in me h3 vitā eternam. et Mar.vl. Qui crediderit ⁊ bap. fuerit ſalu⁹ erit. Rogemus dn̄m ⁊c.

De eodem. Sermo.ciij.

Super ſeruos meos ⁊ ancillas meas i dieb⁹ illis effundā d̄ ſpū meo Joel.ij. Uerba pꝑpoſita dixit btūs Petr⁹ in die pēthecoſtes ꝯ iudeos: q̄ credebāt diſcipulos xpi eē ebrios cū loq̄renꝛ varijs linguis. vt patȝ Act.ij. Jn quib⁹ duo tāgit. Primū ē dant⁹ incōphēſibil' liberalitas. Hoc patuit i diſcipulis i q̄s ita libaliꝛ effudit ſpm̄ ſcm̄ ꝙ ipſi ꝯtinere nō poterāt ſed ſtatim i alios effuderunt. Sic videm⁹ i dolio pleno muſto qd̄ feruore ⁊ ſupabūdanti repletōe excreſcit ⁊ effūdit de ſua plenitudine. ⁊ terrā circūiacentē madefacit. Sic fecerūt aplī. iōcantat de eis eccl'a. Muſto madere deputant quos ſpūs repleuerat Jntantū effuderūt ꝙ totā terrā doctrina ſua repleuerūt. Sap.j. Spūs dn̄i qui datus ē aplīs repleuit orbē terraꝝ. ps Jn omnē terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ. Secundū ē doni p̄cioſitas. q̄ notaꝛ cū d̄r de ſpū meo. Magna dei miſcōia q̄ donū dat equale ſibi Quid ei meli⁹. q̄d iocundi⁹. q̄d p̄cioſi⁹ dare potuiſſet q̄3 ſuū ſpm̄: Un̄ d̄r. effundā de ſpū meo Sciēdū aūt ꝙ duplex ē ſpūs. ſ. bon⁹ et mal⁹. Spūs malus eſt diabolus.

87

Feria q̄rta poſt Penthecoſten

Spūs bonꝰ ē ſpūſſcūs. Spūs malꝰ
impugn̄t hoīez mlt̄iſ modis. Qn̄qꝫ enī
ꝑ accidiā. ⁊ facit ipm ita debilē ⁊ infir
mū ꝙ n̄ p̄t ſurſuz ī celū reſpicere. Hoc
bn̄ figuratuz ē ꝑ mlīerē q̄ habuit ſpm̄
infirmitatꝭ. xviij. ānis. ⁊ iclinata erat
ꝙ nō potuit ſurſum reſpicere Lu. xiij.
Sic diabolꝰ imittit hoī ſpm̄ īfirmita
tis ſiue accidie q̄ nō ꝑmittit hoīez ce/
lū reſpicere nec bona opꝑa facere. Con/
tra h̄ datꝛ ſpūſſcūs tāqꝫ roborator. vn̄
apl̄s Ro. viij. Spūſſcūs adueniēs ī
aīaz infirmitatē nr̄az adiuu at. ⁊ ideo
orat ꝓ eo ī alio loco Eph̄. iij. Det vo
bis ſm̄ diuitias gl̄ie ſue virtutē corro
borari ꝑ ſpm̄ eiꝰ. Et merito orare debe
mꝰ ꝓ eo. qꝛ ſine adiutorio eiꝰ inſufficiē
tes ſumꝰ ad oīa bona faciēda. Jo. xv.
Sine me nihil poteſtis facere. nec eti
am cogitare nec loqui. Mat. x. Nō
enī vos eſtis q̇ loq̇mi: ſꝫ ſpūs p̄ris ve
ſtri q̇ loquitꝛ ī vob̄. Et qꝛ ita imbecilles
ſumꝰ ⁊ infirmi: iō neceſſe hēmꝰ orare ꝓ
ſpūſctō deū q̇ nos ꝯfortet. p̄s. Et ſpū
oris eiꝰ oīs vtꝰ coꝝ. i. hoīm. q. d. Oīs
fortitudo ꝓuēit ex grā ſpūſſci. Qn̄qꝫ
ſpūs malꝰ impugn̄t hoīez ꝑ īuidiā. ita
ꝙ n̄ ꝑmittit hoīez ꝓſpitatē ꝓximi ſui
videre ſine dolore. d q̄ d̄r Jac. iiij. Ad
īuidiā ꝯcupiſcit ſpūs q̇ hītat ī vobis
Iſtō pꝫ ī ſaul qn̄ eū vexauit ſpūs ma
lus inuidie. ⁊ n̄ potuit videre ꝓſpita/
tē dauid. j. Re. xvj. Spūs bonꝰ receſ
ſit a ſaul: ⁊ exagitabat eū ſpūs malꝰ.
Cōtra hūc ſpm̄ īuidie datꝛ ſpūs bonꝰ
tāqꝫ īflāmator q̄ remouet a corde īui
diā ⁊ īflāmat illō ꝑ charitatē. iō datꝰ
ē diſcipul̄ in ſpecie ignis. ſic d̄r Act. ij.
vbi dicit glo. In ſpecie ignis ſpūſſan
ctꝰ apparuit. qꝛ repletoſ ardere ꝑ cha
ritatē facit. ⁊ ideo vocatꝛ ſpūs ardens
Qn̄qꝫ malignus ſpūs impugn̄t et ve/
xat hoīez ꝑ indiſcretā triſticiā ſiue an
guſtiā ꝙ tediū vite hꝫ. ⁊ nullā p̄t reci/
pere ꝯſolatōꝫ: ſic p̄tꝫ Exo. xvj. vbi d̄r
ꝙ nō acq̇euērt filij iſrl̄ moyſi. ſ. cū ꝯſo
laretꝛ eoſ. ⁊ ſeq̄tꝛ cā. qꝛ ꝓpt̄ āguſtiā ſpūſ
⁊ opꝰ duriſſimū q̄ oppſſi erāt a Pha
raone. Sūmū remediū ē vt taleſ cla
mēt ad deū qui apponit medicamētū
ꝯſolatōis. Baruch. iij. Dn̄e deus iſrl̄
aīa in anguſtijs et ſpūs anxiꝰ clamat
ad te. Et tūc datꝛ ſpūſſcūs tāqꝫ ꝯſola
tor. Qn̄qꝫ ſpūs malꝰ vexat hoīem ꝑ
imūdicia ſiue luxuriā. In luxurioſis
enī libēter habitat. Lu. xj. Cū imūdꝰ
ſpūs exierit ab hoīe: ambulat ꝑ loca
iaq̊ſa q̄rēs requiē ⁊ nō inueniēs dicit.
Reuertar in domū meā vn̄ exiui. Im
mūdꝰ enī luxurie ſpūs exit ab hoīe in
q̄dragesima vl̄ al̄s qn̄ ꝯfitetꝛ. ⁊ poſtea
qn̄ hō recidiuat in pctm̄: tūc ſpūs lu/
xurie redit in domū ſuā vn̄ exierat Cō
tra h̄ datꝛ ſpūſſcūs tanqꝫ ſctificator ſi/
ue purgator. iō d̄r ſpūſſcūs. i. mūdꝰ.
ſpūs enī ſanctꝰ veniēs in aīaz purgat
⁊ mundat eā. ſicut p̄tꝫ in Dauid. qui
cū ceciderat ī inmūdiciā magnā. ſ. ī
adulteriuz. tūc clamauit ad deum di.
Cor mdm̄ crea in me ⁊c̄. Ne ꝓijcias
me a fa. t. ⁊c̄. Et miſertꝰ ē eiꝰ dn̄s. ⁊ de/
dit ei ſpm̄ ſctm̄ q̇ purgauit eū ab om̄i
pctō. Qn̄qꝫ ſpūs malꝰ impugn̄t hoīez
ꝑ mēdaciū ſuggerēs hoī vt aſſueſcat
mētiri ⁊ nequit loq̇. ſic pꝫ. iij. Re. xxij
vbi d̄r. ꝙ cū rex vellet ire ad expugnā
dū q̄ndā ciuitatē ramoth ꝯſuluit mi
chea ꝓphetaz. qui r̄ndit. Uidi dn̄m
ſedentē ſup ſoliū excelſuz ⁊ oēm exerci
tū celi aſſiſtētē ei. a dextris bonos ⁊ a ſi

niſtri malos. et ait dñs. Quis decipiet achab vt aſcẽdat et cadat i ramoth. Et dixit vnus verba huiuſcemodi: et alius aliter. Egreſſus ẽ aũt ſpũs malus a ſiniſtris et ſtetit corã dño et ait Ego decipiam achab. Cui dñs. In quo? Et ait Egrediar et ero ſpũs mẽdax i ore oim pphaꝝ eius. et ſic factũ ẽ. Spũs malus ingreſſus ẽ in os pphaꝝ eius: et loqbat mẽdaciũ p eos. et cõſuluerũt ei vt iret ad expugnãdũ ciuitatẽ. et ſagittatus eſt ibi et mortuus ẽ. Sic pꝫ quõ diabolus docet hoies mẽtiri. qꝛ ſicut dꝛ Joh. viij. Cũ loquit mẽdaciũ ex pprijs loquit. qꝛ mẽdax ẽ et pꝛ eius. i. mẽdacij pꝛ. qꝛ ipſe excogitauit pmũ mẽdaciuꝫ. qꝛ p mẽdaciũ decepit pmũ hoiem in paradiſo dicẽs Gen. iij. Quacunqꝫ hora comederitis apient oculi vri et eritis ſicut dij. Cõtra hoc dat ſpũſſcũs tãqꝫ doctoꝛ veritatis. Joh. xvj. Cũ venerit ille ſpũs veritatis docebit vos oẽꝫ veritatẽ. Qñqꝫ ſpiritus malus fac hoieꝫ mutũ ad laudẽ dei qꝛ qꝫdiu hõ ẽ in pctõ mortali ñ pt dicere laudẽ deo acceptã. Eccl. xv. Nõ ẽ ſpecioſa laus in oꝛe pctõꝛis et nõ ẽ deo accepta. qꝛ de talibus dicit dñs Jſa. xxix. Populus hic labijs me honoꝛat: coꝛ aũt eoꝝ lõge ẽ a me. ſine cã colunt me. Itẽ facit eũ mutũ qꝫtũ ad ꝯfeſſionẽ. qꝛ nõ pmittit euꝫ ꝯfiteri pctã ſua. Diabolus facit ſicut lupus qui capit ouẽ p guttur ne emittat vocẽ. et nõ p pedẽ ſic diabolus tenet pctõꝛẽ p guttur ne cõfiteat pctã ſua. et nõ p pedem. qꝛ pmittit eũ frequẽtare ecclias. dare elemoſinas et ieiunare. ſꝫ impedit qꝫtũ põt q mutus veniat quo ad ꝯfeſſiõꝫ. Spũs autẽ malus etiã hoies excecat p peccata Sap. ij. Excecauit ei eos malicia eorum. Diabolus eñ facit ſic coꝛuus qui qñ inuenit cadauer pmo eruit ſibi oculos ſic ipſe diabolus eruit pctõꝛi oclos intelligẽtie ne cogñſcat deũ creatoꝛẽ ſuũ. Jõ bñ figuratus ẽ p Naas q pugnauit ꝯ filios iſrl. et oim qs cepit oculos dextros eruit. ſic dꝛ in ſcholaſt. hyſtoꝛia. Et ideo naas interptat ſerpẽs. et ſignificat diabolum q p ſerpẽtẽ decepit pmũ hoiem. Hic ſemp nitit eruere hoi oculũ dextꝝ q cognoſcere deberet deũ creatoꝛẽ ſuuꝫ. et dimittit ei ſiniſtꝝ q videat iſta terrena et vana. Sic ptꝫ duplex malicia diaboli. qꝛ hoiem facit mutũ et cecum. Iſtud oſtenſum ẽ i demoniaco: q ſm Lucã erat mutus. et ſm Mat. cecus et mutus. Et cũ eieciſſet dñs demonium mutus loqbat. et cecus lumẽ recepit Cõtra iſtas duas malicias mali ſpiritus dat ſpũſſctũs duplr. ꝯ mutitatẽ dat tãqꝫ plocutoꝛ. qꝛ ſic dic Gre. in omel. Quos ſpũſſctũs repleuerat: ardẽtes pariter et loqntes fec. Act. iiij. Repleti ſt oẽs ſpũſcõ et loqbant vbũ dei cuꝫ fiducia. ij. Pe. j. Spũſctõ inſpirati locuti ſunt ſcti. Vñ btũs Petrus q ñ audebat fateri corã ãcilla q eẽt diſcipulus ihu poſt receptõꝫ ſpũſſcti audacter corã oibus pdicauit xpm. ſilr oẽs diſcipuli q antea clauſi ſedebãt ppt metũ iudeoꝝ. et erãt tãqꝫ muti nõ audẽtes loq. poſt receptiõꝫ ſpũſſcti loqbant cuꝫ fiducia vbũ dei. nõ ſolũ i ſuo ydeomate: ſꝫ liguis oim gẽtiũ docuit eos ſpũſ ſanctus loqui. Sic ptꝫ donũ ſpũſſcti ꝯ mutitatẽ ſpũs mali. Sed ꝯ cecitateꝫ mali ſpũs dat ſpũſſcũs tãqꝫ illumiatoꝛ q illumiat coꝛda hoim ad cognoſcẽdũ deũ ſuum Eph. j. Deus dñi noſtri ihu xpi pꝛ gloꝛie det vobis ſpiritũ

88

ſapie ꝛ reuelatõis i agnitõꝫ eiꝰ illuminatos oculos cordis veſtri. Sap. ix. Sēſuꝫ tuū q̄s ſciet niſi tu deꝰ ſapiam dederſ. ꝛ miſerſ ſpm̄ ſcm̄ tuuꝫ d̄ altiſſimis ꝛc. Exēplū i. b. paulo q̄n an̄ recepto͂ꝫ ſpūſſcī ita excecatꝰ erat ꝙ pſeq̄retur oēs q̄ xp̄ꝫ p̄dicabāt. ſꝫ poſtq̄ȝ illūinatꝰ fuit a ſpūſctō oēs ſcp̄turas intelligebat. Et de Daniele dicit̄ Dan̄. vj. Daniel ſupabat oēs p̄ncipes ꝛ ſatrapas. qꝛ ſpūs dn̄i amplioꝛ in eo erat.

Feria ſexta poſt penthecoſten. Sermo. ciiij.

Omne peccatū ꝛ blaſphemia remittet̄ hoī. ſpūs ꝟo blaſphemie n̄ remittet̄. Et q̄cūq̄ȝ dixerit ꝟbū ꝯ filiū hoīs remittet̄ ei. q̄ aūt ꝯ ſpūm ſcm̄ n̄ remittet̄ ei neq̄ȝ h̄ neq̄ȝ i futuro Mat. xij. Notādū ꝙ hoīes peccāt tripl̄r ſic dic̄ Iſid̄. Primi p̄ īfirmitatē illi peccāt i p̄rēꝫ. q̄dā p̄ igr̄atiā. et h̄ ē i filiū. q̄dā p̄ iduſtriā. ꝛ h̄ ē i ſpm̄ſctm̄. Primi peccāt p̄ īfirmitatē. iſti ſ̄r luxurioſi ꝛ guloſi. qꝛ ex fragilitate carnis i pctm̄ cadūt. Mat. xxvj. Spūs q̄dē p̄mptꝰ ē: caro aūt īfirma. Talit̄ peccauit dauid q̄ ex fragilitate carnis ſue cecidit i pc̄tꝫ luxurie cū vxore vrie. Sꝫ mox vt correptus fuit a p̄pheta Nathan coḡuit peccatū ſuū ꝛ penituit dicēs. Peccaui. ꝛ ſtatim ꝯſecutꝰ ē indulgētiā ꝛ dei grāꝫ et gl̄iaꝫ. Ibi dicit glo. Qui hūil̄r pctm̄ ſuū ꝯfitet̄ mox veniā ꝯſeq̄t̄ Talit̄ etiā peccauit filiꝰ p̄digꝰ q̄ diſſipauit ſubam ſuā viuēdo luxurioſe. ꝛ poſt ad ſe reuerſus penituit ꝛ humiliauit ſe dicēs. Uadā ad p̄rēꝫ meum ꝛ dicā ei. Pr̄ peccaui i celū et corā te. iā nō ſum dignꝰ ꝛc. vt p̄tꝫ in euāgelio Lu. xv. Sic adhuc facit pr̄ nr̄ celeſtis ex infirmitate peccātibꝫ: ꝛ veniā hūilit̄ petētibꝫ. p̄s. Quō miſeret̄ pr̄ filioꝝ miſertꝰ ē dn̄s timētibꝫ ſe. i. illis q̄ poſt lapſuꝫ timēt dn̄m ꝛ veniā poſtulāt. Quare? qm̄ ip̄e coḡuit figmentū nr̄m. i. noſtrā fragilitatē. Adeo eni ſumꝰ fragiles ꝛ incliati ad peccatū ꝙ nō poſſumus ſine grā dei noſmetipſos a pctis abſtinere vl̄ cauere. Sap. viij. Scio ꝙ alit̄ nō poſſuꝫ eē ꝯtinēs niſi deꝰ det. Jō dic̄ p̄s. Miſerere mei dn̄e qm̄ infir. ſuꝫ ꝛc. Scđo aliq̄ peccāt p̄ igrantiā. ꝛ hi in filiū peccāt: ſic beatus Paulꝰ q̄ pſeq̄bat̄ xp̄ianos: putans ſe bn̄ facere. et ignorans ſe i h̄ peccare. j. Thes̄. j. Fui blaſphemꝰ ꝛ pſecutoꝛ et ꝯtūclioſus: ſꝫ miſcd̄iam dei ꝯſecutus ſum qꝛ ignorās feci. Et dicit Iſid̄. ꝙ peccare ex īfirmitate ḡuiꝰ ſit q̄ȝ peccare ex ignorātia. ſꝫ ignorātia p̄iculoſioꝛ ē qꝛ cū hō īgrat ſatiſfacere negligit. ꝛ h̄ tāgit glo. ſup̄ h̄ q̄d dicit ignorās Cōſequūt̄ ḡ miſcd̄iaꝫ dei q̄ ſciēter peccāt. ſꝫ q̄ ex infirmitate vt Dauid. ꝛ qui ex ignorātia peccant vt Paulꝰ eis faciliꝰ ignoſcit̄. Sꝫ iuxta h̄ ſciēdū ꝙ triplex ē ignorātia. vt d̄r li. ij. ſniaꝝ. Prima ē eoꝝ q̄ ſcire nolūt cū poſſint: q̄ nō excuſat peccatuꝫ nec peccantē. de q̄ d̄r. j. Choꝝ. xiiij. Qui ignorat ignorabit̄. Iſta q̄ppe vocat̄ ignorātia affectata. et eſt multū p̄iculoſa. Scđa ē eoꝝ q̄ volūt ſcire ꝛ nō p̄nt. ꝛ hec ē pctī pena: ꝛ nō peccant. Tercia eſt eoꝝ q̄ q̄ſi ſimpl̄r neſciūt n̄ renuētes vel ſcire p̄ponētes: q̄ neminē plene excuſat. qꝛ excuſat nō a toto ſꝫ a tanto: vt fortaſſe minꝰ

puniat᷑. Et ſi hõ ꝑ ĩgr̄atiã relinq̇t: di/
cat cũ p̄s. Delicta iuuẽtutis mee ⁊ ĩgrã
tias meas ne memineris dñe. i. pctã q̇ ꝑ
ĩgr̄atiã ꝯmiſi. De iſta triplici ignorã
tia dicit Aug. Licꝫ gui⁹ ſit peccare ſci
enter q̄ꝫ neſcienter. nõ iõ tñ fugiẽdũ ẽ ad
ignorãtie tenebras vt i eis q̇ſq̄ꝫ excu/
ſatõꝫ req̇rat. Aliud eni ẽ neſcire ⁊ no/
luiſſe ſcire. qꝛ i eis q̇ itelligere noluerũt
ipſa ĩgr̄ãtia ẽ pctm̃. Et i eis q̇ voluerũt
⁊ nõ potuerũt pena pcti. Ignorantia
ỽo q̇ nõ ẽ eoꝝ q̇ ſcire nolũt: ſꝫ eoꝝ qui
tãq̄ꝫ ſimplr̄ neſciunt. nullũ ſic excuſat
vt eterno igne ñ ardeat. ſꝫ fortaſſe cre
dẽdũ ẽ vt min⁹ ardeat. Tercio pec/
cãt hoĩes ex iduſtria ſiue ex mera ma
licia. De hꝰ dꝛ i ỽbo ꝓpoſito ꝙ ẽ pctm̃
i ſpm̃ſcm̃. ⁊ nõ remittet᷑ hic nec i futuro
Qđ expones mgr̄ ſniaꝝ i. ij. li. i fine.
dicit ſic. Pctm̃ in ſpm̃ſanctũ dꝛ irre/
miſſibile: nõ ꝙ aliq̄n nõ remittat᷑ ſed
qꝛ vix aut raro vl' difficulter remittet᷑
Eſt aũt peccatũ in ſpũmſanctũ q̄dru
plex. Primũ eſt nimia deſpatio de ve
nia. ⁊ i illo peccauit Cayn: q̇ ait. Ma
ior ẽ iniquitas mea q̄ꝫ vt veniã mere/
ar. Iſid. Pctã pctis addit deſpans:
vbi credit ſe veniã nõ adipiſci. qđ eſt
peccare i ſpũmſanctuꝫ. qꝛ putat deuꝫ
aut nolle aut nõ poſſe dimittere. Se
cũdũ ẽ nimia p̄ſumptio de dei miſcđia
⁊ i illo peccauit Origenes. q̇ dixit nul
lũ ꝓpter pctm̃ dãnari. qꝛ ſic dicit Hie/
ro. ſup illud Matt. xij. Nõ remittet᷑
ei neq̄ꝫ hic neq̄ꝫ i futuro. Origenes di/
xit oẽs pctõres veniã ꝯſecuturos poſt
vniũſale iudiciũ trãſactũ. licet multa
pctã ꝑpetraſſent. Terciũ ẽ final' ipeni/
tẽtia. et i hꝰ peccauit ſaul. q̇ correpť⁹ de
inobediẽtia ꝯtẽpſit penitere. licet ei di
ceret. peccaui: nõ tñ intẽdit ſꝫ ipenitẽs
fuit vſq̄ꝫ i finẽ vite ſue. Quartũ ẽ ipu
gnatio grẽ. ⁊ talr̄ peccãt oẽs grãm dei
ꝑcipiẽtes ⁊ ab ea recedẽtes ⁊ eã impu
gnãtes. Et de talibꝫ dꝛ. ij. Pet. ij. Si
eni refugiẽtes coinquinatões mũdi in
cognitõe dñi nr̄i et ſaluatoris ihũ xp̄i
his rurſuꝫ iplicati ſupant᷑. facta ſũt eis
poſteriora p̄oribꝫ peiora. Meli⁹ ei erat
ill' viã iuſticie ñ cognoſcere q̄ꝫ p⁹ cognitã
retrorſuꝫ ꝯuti ab eo qđ traditũ ẽ eis
ſcõ mãdato. Hoc mõ peccauit iudas
qui relicto ſclo ſecut⁹ ẽ dñm. ⁊ poſtmo
dũ i peccatũ ẽ lapſus. Sciendũ tñ ꝙ
q̄ꝫtũcũq̄ꝫ hõ peccauerit ſiue i p̄rẽ ſiue
i filiũ ſiue i ſpũmſanctũ ſi an mortẽ
penituerit veniã ipetrabit. Sꝫ q̇ ꝑ fi/
nalẽ impenitẽtiã peccauerit i ſpm̃ſctm̃
illi nõ remittet᷑ hic nec i futo ſclo. Un̄
nõ ꝙ nõ p̄t ſciri de aliq̇ vtꝝ i ſpũmſan
ctũ peccauerit niſi cum ab hac vita de
ceſſerit niſi forte alicui ꝑ ſpũmſanctũ
mirabiliter fuerit reuelatũ.

De eodem. Sermo. cv.

Filius hoĩs
hꝫ ptãtẽ i t̄ra dimittẽdi pec/
cata Lu. v. Duplicẽ ptãteꝫ
oñdit dñs in iſto palitico. ſ. ꝙ ei pctã
dimiſit ⁊ euꝫ ab infirmitate ſanauit.
Un̄ notandũ ꝙ dñs oñdit ptãtẽ ſuã
mũdũ ingrediẽs. i mđo viuẽs. de mũ
do exiẽs. ⁊ oñdet ad iudiciũ veniens
Prio oñdit potẽtiã ſuã mũdũ ingre/
diẽs in hꝰ ꝙ ꝯ curſum nature ỽginẽ ſi
ne viri ꝯſortio fecũdauit De hac ptã
te dixit btã ỽgo q̄n filiũ dei ꝯceperat
Magnificat aia mea dñm. ⁊ ſequit᷑.
Quia fecit mihi magna qui potẽs ẽ

Lu.j.quaſi di. Tā magna quāta mi
hi facta ſunt null⁹ potuit facere mihi:
niſi om̄ipotēs deus qui ſup oīa potēs
eſt. Glo. Nil meis meritis attribuo:
ſed meā magnitudinē ad illuz refero
qui eēntialiter potēs eſt. qui d̓ paruis
magnos. de infirmis fortes facere pōt
Aug. Magna tibi fecit virgo bn̄di/
cta. vt tu creatura ederes creatorē. fa
mula dn̄m generares. vt p te de⁹ mun
dū redimeret. p te mundū illumina/
ret. ⁊ p te hoiez ad vitā reuocaret Ue
re magna dei potētia qui p infirmā v̾
ginē potēter mundū de diabolica ptā/
te liberauit. Hanc poteſtatē ꝓpheta ī
pſona generis humani multo tp̄e po
ſtulauerat nobis mitti dicēs. Excita
dn̄e potētiā tuā ⁊ veni vt ſaluos nos
facias. Hanc potentiā hui⁹ pueri co/
gnouer̄t angeli. ⁊ ideo ī ortu ſuo Glo
ria ī excelſis deo decantabant. Silr̄ ir/
rōnabilia anīalia vt bos ⁊ aſin⁹ flexis
genib⁹ an̄ p̄ſepe adorauerūt. iuxta il/
lud Jſa.j. Cognouit bos poſſeſſorez
ſuū. ⁊ aſin⁹ p̄ſepe dn̄i ſui. Jtē vinee en
gaddi q̄ illa nocte floruerūt ⁊ fructū
ꝓtulerunt. Jtē magi ⁊ reges q̇ ei⁹ ſtel/
lā vidētes: ⁊ de lōginquis ꝑtib⁹ veniē
tes ipm tāq̄ȝ deū adorauerūt. ⁊ tanq̄ȝ
regi munera obtulerūt. Ptās eni hu
ius pueri oſtēſa eſt in vaticinio ſibille
ſicut atteſtat̄ papa Jnnocentius ter
cius. Octauian⁹ dū vniuerſum mū/
dū romane ditioni ſubiugaſſet: intā
tū ſenatui placuit vt euz ꝓ deo colere
vellēt. Tūc ille Sibillā ꝓphetiſſam
aduocans: q̄ſiuit ſi aliquis potētior
⁊ maior eo naſcitur⁹ eſſet. Cū autē di/
es natiuitatis adueniſſet. ſ. xp̄i. in me
dia die circulus aureus apparuit cir
ca ſolē: ⁊ ī medio circuli v̾go pulcerrīa
puer̄ gestans in gremio. Tūc ſibilla
hec vidēs ceſari ait. Hic puer maior
⁊ potētior te eſt: iō ipm adora. Tūc p̄
cepit rex ne aliquis eū deū nomīaret.
⁊ vt null⁹ adoraret̄ niſi puer iſte. Sic
patet potētia dn̄i. ſ. mundū ingredi/
entis. Scd̓o on̄dit potētiaz ſuam
om̄ib⁹ dieb⁹ ſuis in mūdo viuēs p h̄
q̄ multa mirabilia fecit q̄ null⁹ ali⁹ fa
cere potuit. Un̄ ait ei Nicodem⁹ Jo.
iij. Mgr̄ ſcim⁹ q᷑ a deo veniſti. nēo ei
p̄t hec ſigna facere ⁊c̄. Signa ⁊ mira/
bilia q̄ p diuinā potētiā ī t̾ra opabat̄
lōgū ⁊ tedioſuz eēt enarrare. ſed vnū
qd̓ ī euāg̃. hodierno tangit̄ ad ꝯſola
tionē oīm pctōꝝ diligenter debem⁹ no
tare. q̄. ſ. hȝ ptātē ī t̾ra dimittēdi pec/
cata. ⁊ h̄ on̄dit p manifeſtū ſignū qn̄
ait paralitico. Tibi dico ſurge. tolle le/
ctū tuū ⁊ ābula. Jtē qn̄ ſanauit ydro
picuz ī corpe quē p̄us ſanauerat int⁹ ī
aīa. Jſtd̓ ē māifeſtū ſignū. Un̄ ait de
paralitico. Ut aūt ſciat̄ q᷑ fili⁹ hois hȝ
ptātē in t̾ra dimittēdi pctā. ſupple p
ptera iſtū māifeſte corā oīb⁹ vob̄ ſa
nabo. Tūc ait paralitico. Tibi dico ſur
ge. tolle lectū tuū: ⁊ vade ī domū tuā:
⁊ ſtatim ſan⁹ ſurrexit. Et notabilit̄ di
cit ī terra poſſe dimittere pctā. q᷑ nec
in celo nec ī inferno pctā dimitti pn̄t.
Jn celo nō dimittit̄ pctm̄: q᷑ ibi n̄ cō
mittit̄. q̇ aūt ibi pctm̄ ꝯmiſerūt. ſ. luci
fer ⁊ ſocij ei⁹ remiſſiōȝ ꝯſecuti n̄ fuer̄t.
ſȝ tāq̄ȝ fulgur de celo ī infernū ceciderūt
ſcȝ ī ꝓfundū īferni. Ezech. xxviij. Re
pleta ſunt inf̾iora tua iniq̄tate ⁊ pecca
ſti. ⁊ eieci te de monte dei. et ꝑdidi te o
cherub. Hoc mltū timēdū ē pctōrib⁹
ſi ei angel̄ n̄ pepcit peccantib⁹: nō pcet

hoib9 peccãtib9 niſi pniam egerint. ſʒ
eijciet eos ſicut eiecit diabolũ. Un̄ di
cit dn̄s t̄ribile v̄bũ pctõrib9 Ezec. xj.
Gladiũ metuiſtis ⁊ illũ educaʒ ſuper
vos. ⁊ eijciã vos de medio ei9. et dabo
vos ĩ man9 hoſtiũ. Per gladiũ ſigni/
ficat vltia ſnia qn̄ dicet̄. Ite maledic.
ĩ ig. et̄. q̇ pat9 ē diabolo ⁊ an. ei9. Item
gladiũ iſtũ vibrabat ãgel9 ꝯ p̄mos pa
rẽtes qn̄ expulit eos de padiſo ꝓpt̄ in
obedictiã. Sic ptʒ ꝙ ĩ celo pctã n̄ di/
mittũt̄. Nec ĩ iferno. qꝛ ĩ inferno nl'lã
ē redẽptio. ſic ptʒ ĩ diuite epulõe. qui ĩ
cũ cẽt ĩ iferno clamabat ad Abꝛaã vt
ſui miſeret̄. ⁊ miſcõiaʒ n̄ iuenit Luc.
xvj. Pʒ etiã ĩ h̄ ꝙ cũ dn̄s ad infernũ
deſcẽdebat: null9 q̇ cũ pctõ moꝛtali de/
ſcẽderat inde liberat9 fuit. et etiã nõ li/
berauit eos q̇ fuerũt ĩ inferno. ſʒ illos
q̇ fuerũt ĩ lymbo ĩferni. Un̄ nec ĩ celo
nec ĩ iferno pctã dimittũt̄. ſʒ q̄ʒdiu ſu
m9 ĩ t̄ra. i. ĩ h̄ ſclõ remiſſiõʒ pctõꝝ iue/
nire poſſum9. et h̄ ꝓuẽit ex potẽtia dei
qui habet ptãtẽ ĩ t̄ra dimittẽdi pctã.
Mat. xvj. Qd̄cũqʒ ligauer̄ ſuꝑ t̄raʒ
⁊c. Pctm̄ em̄ tãtũ ligat hoiem vt ſua
ptãte ſolui n̄ poſſit niſi adiuuet eũ di
uina ptãs. Oſ. xiij. Perditõ tua iſrl'
ex te tm̄modo: ex me aũt auxiliũ tuũ.

Tercio oñdit dn̄s potẽtiã ſuam de
mõ egrediẽs. qꝛ ptãtẽ habuit emit/
tẽdi aĩaʒ qn̄ volebat. ⁊ recipiendi qn̄
volebat. ⁊ mittẽdi q̄ volebat. Joh. x.
Nẽo tollet aĩaʒ meã a me. ſʒ ego po/
nã eaʒ a meipo. qꝛ ptãtẽ habeo ponẽ/
di aĩaʒ meã: ⁊ iteꝝ ſumẽdi eã. glo. qn̄
volo. ⁊ ptãtẽ habeo iteꝝ ſumẽdi eam.
glo. tercia die. Iſa. liij. Oblat9 ē qꝛ ip
ſe voluit. qꝛ in ſua ptãte fuit qn̄ moꝛi
voluit. ⁊ h̄ pʒ in h̄. qꝛ inimic̄ ſuis ob
uiã iuit. ⁊ vno v̄bo ad t̄rã ꝓſtrauit eoſ
Ptʒ etiã ex h̄. qꝛ petro dixit. Cõuerte
gladiũ tuũ ĩ vaginaʒ. an putas ꝙ nõ
poſſũ rogare pꝛeʒ meũ ⁊ exhibebit mi
hi pl9 q̄ʒ. xij. legiões angeloꝝ: Mat.
xxvj. Itẽ in h̄ ꝙ cũ aĩaʒ ſuã trader̄ vel
let voce mag̃ clamauit di. Pꝛ in ma.
tu. ꝯmẽ. ſpm̄ m. qd̄ null9 hõ facere pt
Nõ em̄ ē in ptãte hõis ꝓhibere ſpm̄
nec habʒ ptãtẽ in die moꝛt̄ꝭ emittẽdi
ſpm̄. Eãdẽ etiã aĩaʒ potẽter ad infer/
nũ miſit. ⁊ oẽs ſuos poter̄ inde libera
uit. vn̄ dixer̄t diaboli. Quis ē iſte rex
glĩe: et rn̄der̄t ãgeli q̇ cũ ipo erãt. dn̄s
foꝛt̄ꝭ ⁊ potẽs Aug. Mox vt xp̄s ſpm̄
tradidit: vnita ſue deitati aĩa ad infer
noꝝ ꝓfũda deſcẽdit. Cũqʒ tenebꝛaꝝ t̄/
minũ q̄ſi q̇dã pliatoꝛ ſplẽdid9 ac terri
bil' attigiſſʒ. aſpiciẽteſ eũ impij ac tar
tarei legiões t̄riti inq̇rere cepert̄ dicen
tes. Un̄ ē iſte qui ē tã t̄ribil'. tã ſplẽdi
dus: tã p̄clar9: q. di. Mõs ille q̇ nob̄
ſb̄dit9 fuit nũq̄ʒ nob̄ talẽ moꝛtuũ mi/
ſit. Quis ē g̊ iſte q̇ ſic ĩtrepid9 n̄ros fi
nes ĩgredit̄: ⁊ n̄ ſolũ n̄ra ſupplicia nõ
veret̄. verũ etiã alios de n̄ris vincul' ab
ſoluet. Gre. nazãzen9 Cõfeſtim et̄na
lux inferoꝝ xp̄o deſcẽdente reſplẽduit.
mox ferruginei ianitoꝛes talia ĩtra ſe
vmbꝛoſa ſilẽtia metu recũbẽte ſb̄murmurabãt
Quis ē iſte terribil' ⁊ nimio
ſplẽdoꝛe choꝛuſcãs: Nũq̄ʒ talẽ n̄r ac
cepit tartar9. nunq̄ʒ in n̄ram cauernã
talẽ euomuit mũd9. Inuaſoꝛ eſt iſte:
nõ debitoꝛ: nõ pctõꝛ: ſed p̄datoꝛ. Iu/
dicẽ videm9 nõ ſupplicẽ: venit pugnare
nõ ſuccũbere. eripere nõ manere Poſt
q̄ʒ autem ibi ſuam poteſtatẽ exhibu/
it: tercia die animã ſuam reſumpſit ⁊
potẽter a moꝛtuis reſurrexit. ſcilicet

ꝑꝑa ꝟtute. Joh.x. Ptātē hēo ponēdi
aiaꝫ meā ⁊ iteꝝ ſumendi eā. Hāc ptā
tē pdixerat iudeis dī. Soluite tēplū
h̄ ⁊ ī triduo excitabo illď Joh.ij. Hoc
aūt dixit de tēplo corpis ſui. Hec po/
teſtas etiā appuit ī h̄ q̄ ī hora reſurre
ctōis fremot⁹ factus ē magn⁹. ⁊ cuſto
des ſepulcri facti ſunt velut mortui.
Sic pꝫ ptās xpi quā oñdit moriens

Quarto oñdet ptātē ſuā ad iudici/
um rediēs. Joh.v. Ptātē dedit ei iu/
diciū facere: q̄ꝛ fili⁹ hoīs ē Aug. ī glo.
Ptātē quā hꝫ fili⁹ cū pr̄e ī occulto de/
dit pr̄ ei: q̄ꝛ fili⁹ hoīs ē. Jn q̄ forma iu
dicās bōis ⁊ mal' videbit̄. Luce.xxj.
Uidebūt filiū hoīs veniētē ī nube cū
ptāte mag̃ ⁊ maieſtate. Jn ſignū po/
tētie ſue veniet cuꝫ tuba ſic̄ ṗncipes q̄
potēter ingrediūt̄ terras inimicoꝝ ſu/
orū. Mat.xxiiij. Mittet āgelos cuꝫ
tuba ⁊ voce mag̃ ⁊ ꝯgregabūt electoſ
Glo. cū reprob. a q̄ttuor vēt̄ꝫ celi .i. a
q̄ttuor finibꝫ terre. oriēte. occidente.
aq̇lone ⁊ auſtro. Crīſ. O q̄ꝫ mag̃ erit
illa vox ⁊ t̄ribil' cui obediūt oīa elemē/
ta: q̄ petras ſcindit. īferos frangit. mo
numēta apit. vincl'a mortꝫ diſſoluit.
⁊ vniūſos mortuos reſurgere facit. et
ad iudiciū vēire ꝯpellit. Adeo terribi
lis erit vox illa reprob ſic̄ dic̄ Aug. q̄
mallēt oīa tormēta īferni ſuſtiere q̄ꝫ il
lā vocē tūc audire. Tūc dicēt mōtibꝫ
cadite ſup nos ⁊c. De illa voce tube di
cit Hiero. Siue comedā ſiue bibam
ſiue aliq̄d aliud faciā ſp videt̄ auribꝫ
meis īſonare illa vox t̄ribil'. Surgite
mortui ⁊ vēite ad iudiciū. Cū aūt ita
potēter venerit potēter malos ꝯdēna
bit dī. Jte maledicti ⁊c. De hac ptāte
dr̄ Mat.x. Nolite timere eos q̄ cor/
pus occidūt ⁊c. timete eū qui poſtq̄ꝫ
occiderit corp⁹ hꝫ ptātē aiaꝫ mittēdi
ī gehēnaꝫ. ⁊ hꝫ ptātē bonos mittēdi ī
vitam eternaꝫ. Legit̄. ij. Mach.vij.
Cū rex Antioch⁹. vij. frēs puniꝛꝫ q̄n
tus eoꝝ dixit ei. Ptātē int̄ hoīes hēs
cū ſis corruptibil' fac q̄d vis. Noli āt
putare gen⁹ nr̄m a deo eſſe derelictū. tu
aūt patiēter ſuſtineb ⁊ videb magnā
ptātē ipſi⁹ q̄lit̄ te ⁊ ſemen tuū torq̄bit
Dicit eni nūc ſic̄ dr̄ Sap.vj. Potē/
tes potēter tormēta patiet̄. a potēte. i.
a iudice q̇ hꝫ ptātē eos mittere ī gehē
nam. Un̄ Joh.xvij. Pr̄ dediſti filio
tuo ptātē oīs carnis. ſ. ſup oē gen⁹ hu
manū. vt oē qď dediſti ei det eis vitaꝫ
eternā. Hoc erit q̄n dicet. Uenite bn̄
dicti pr̄is mei pci. reg. qď vob patuꝫ
ē ab origine mdī. Ad qď pducat ⁊c.

De ſancta trinitate. Sermo.cvj.

GRatia dn̄i
nr̄i ihu xpi et charitas dei
pr̄is ⁊ cōicatio ſpūſſcti ſit
ſp cū oibꝫ nob. ij. Cor.vl. Jn ꝟbis p
poſitꝫ pponit nob apl's bn̄ficia ſcē tri/
nitatꝫ. ſ. pr̄is ⁊ filij ⁊ ſpūſſcti nob exhi
bita: vt ea ī mēoria hēam⁹ ⁊ n̄ obliui/
ſcamur. Preponit aūt nob apl's filiū
ī iſtꝫ ꝟbis ppoſitꝫ nō ſine cā. Facit eni
h̄ ppt̄ errorē q̄rūdā hereticoꝝ qui di/
xerūt filiū minorē eē pr̄e. qď falſum ē.
Ut aūt oñdat filiū pr̄i eq̄lē. iō aliq̄n
poſtponit. aliq̄n ṗponit. Jd̄o nos ad
honorē ſctē trinitatꝫ aliq̇d dicere cupi
entes. ṗmo de pr̄e. ſcd̄o de filio. t̄cio de
ſpūſctō pſeq̄mur. Ordinem⁹ g̃ ſic cō/
ſtructōꝫ. Charitas dei pr̄is quā nob
exhibuit ſit ſp cū oibꝫ nob. ſ. p iugem

memoriā ī corde. ꝑ grārū actiōz ī ore. factꝭ in bōa opatōe. et grā dn̄i nr̄i ihū xp̄i quā nob̄ exhibuit: ⁊ cōicatio ſpūſ ſcti ſit ſꝑ cū oībꝫ nob̄ Circa p̄mū notādū ꝙ charitas dei p̄ris ꝯſiſtit ī tribꝫ Prīo ī h̄ ꝙ ꝓpt̄ nimiā p̄uaricatōez p̄mi pentes ita elōgati fuerunt a deo ꝙ etiā nos ſumꝰ elōgati a deo ⁊ expulſi a ꝑadiſo ⁊ a glīa celeſti: ad quā ip̄e nos creauerat. Ipſe tn̄ miſertꝰ nr̄i cū ꝑ nullū reduci poſſemꝰ charitatē ꝑpetuam quā ad nos habuit nob̄ oñdit ⁊ nos ad ſe traxit. Un̄ ait Hierem. xxxj. In charitate ꝑpetua dilexi te et iō attraxi te miſerās. Et nō ſolū attraxit nos ſꝫ adhuc cū ab eo recedimꝰ ꝑ charitatē nos retrahit ſic p̄r ſuū dilectū filium Hoc ē qđ xp̄s dixit Joh. vj. Nēo p̄t vēire ad me niſi p̄r qui miſit me traxerit illū ⁊c. Quō aūt p̄r nos trahat oñdit ꝓpha Oſe. xj. In funiculꝭ adā trahā te. i. vinculꝭ charitatꝭ. Funiclꝭ adā ſt̄ flagella. tribulatio. fames. ſitis ⁊c. Iſti dicūt̄ funiclꝭ adā. q2 ꝑ illa flagellatꝰ fuit adā ꝓpt̄ pctā ſua: ⁊ tractus ꝑ p̄niaꝫ ad deū. Talia dicūt̄ vīcula charitatꝭ. q2 talia īmittit p̄r celeſtis filijs ſuis ex charitate: ſic dr̄ Heb. xij. Quē diligit caſtigat. flagellat em̄ oēꝫ filiū quē recipit. Exēplū ī filio ꝓdigo q̄ receſſit a p̄re. ſꝫ vrgēte nccītate famis redijt ad patrē. Iſtaꝫ charitatē p̄ris in mēoria hr̄e debemus. ⁊ ſic grās referre iuxta illud Eph. v. Grās agentes ſꝑ ꝓ oībꝫ. glo. nō ſolū ꝓ ꝓſpis ſꝫ etiaꝫ ꝓ adūſis grās agere debemꝰ. Sic btūs Job: q̄ poſtq̄ꝫ ꝑdiderat omnia dixit. Dn̄s dedit dn̄s abſtulit Job. j. Sit nomē dn̄i bn̄dictū Scđo oñdit nobis ſuā charitatē ī h̄ ꝙ ꝓ redimendis nob̄ filiū ſuū dedit Joh. iij. Sic deus dilexit mūdū vt filiū ſuū vnigēitū ⁊c. Gre. O ineſtiabilꝭ dilectio charitatiſ vt ſuū redimeres filiū tradidiſti Uere mag̃ eēt p̄ncipis charitas ad ſeruū ſi traderet filiū ſuū ī captiuitatē vt ſeruū libaret. ſꝫ maior ſi traderꝫ ī mortē qđ fecit p̄r celeſt̄. j. Joh. iiij. In h̄ apparuit charitas dei ī nob̄. qm̄ vnigēitū ſuū miſit ī mūdū vt viuamꝰ ꝑ ipꝫ. i. ꝑ mortē eiꝰ. Iſtā etiā charitatē debemꝰ hr̄e in corde nr̄o vt eū ꝯſauice diligamꝰ. exq̄ ipſe p̄or dilexit nos. Nihil reqrit a nob̄ deꝰ niſi ꝙ eū ex toto corde diligāꝰ. Ipe ei ſꝫ p̄s. bonoꝝ nr̄oꝝ operatōe ñ īdiget. ſꝫ tm̄ cor nr̄m ꝯſiderat ꝓuerb. xxiij. Fili p̄be mihi cor tuū. ⁊ illud Mat. xxij. Diliges dn̄m deū tuū ⁊c. Quantū ad ītellectū ex tota aīa tua. q̄ꝫtū ad effectū ex tota mēte tua. q̄ꝫtū ad ꝯtinuā ipſiꝰ mēoriā ſꝑ ponit totū vt nihil remaneat qđ ad amorē dei p̄ris nō ꝯūtat̄. Tercio deꝰ p̄r exhibuit nob̄ ſuā charitatē in h̄ ꝙ nō ſolū nob̄ filiū ſuū tradidit. ſꝫ etiā ꝙ nos ī filios adoptauit. j. Joh. iij. Uidete q̄lē caritatē dedit nob̄ p̄r nr̄ vt filij dei noīemur ⁊ ſimꝰ. Gal. iij. Oēs vos filij dei eſtis ꝑ fidē ī ihū xp̄o. Si aūt ſumꝰ filij dei erimꝰ ⁊ heredes regni celeſtis. ſicut dr̄. j. Joh. iij. Chariſſimi nūc filij dei ſumꝰ. ⁊ nōdū appuit nob̄ q̄d erimꝰ. ſcimꝰ qm̄ cuꝫ appuerit ſilēs ei erimꝰ qñ videbimꝰ eū ſicuti ē. Iſtā etiā charitatē debemꝰ hr̄e in mēoria ꝙ filij dei ſumꝰ: ⁊ ꝙ p̄nitatē nō amittamꝰ. ⁊ tāq̄ꝫ adulteri filij ab hereditate nō amoueamur. j. Joh. ij. Filioli manete ī eo vt cū appuerit hēamꝰ fiduciam et nō ꝯfūdamur ab eo ī aduentu

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

eiꝰ. ⁊ ſic pꝫ charitas dei pr̄is. Sc̄do
dēmꝰ hr̄e i mēoria grāꝫ filij quaꝫ nob̄
exhibuit. q̄ triplex ē. Prio qꝛ ꝓ nob̄
hūanā aſſumere voluit naturaꝫ. De
hac dr̄ Luc̄. j. Aue grā plēa ⁊c̄. Uere
maḡ fuit grā qꝛ voluit filiꝰ altiſſimi tā
tū ſe hūiliare qꝛ hō fieri voluit ⁊ ſe ex/
hibuit nob̄. Cū em̄ pr̄ ⁊ filiꝰ ⁊ ſpūſſā/
ctꝰ ꝯſiliū hr̄ent q̄s eorū hūanitatē ac/
cipe deberet. ſic̄ dr̄ Iſa. vj. dixit deꝰ pr̄
ad filiū ⁊ ſpm̄ſctm̄. Quē mittā et q̄s
ibit nob̄: Rn̄dit filius. Ecce ego ſup
ple p̄ſto ſuꝫ. mitte me. Illā grāꝫ debe/
mus hr̄e i corde. ⁊ ei ſedulas grās re/
ferre. Sc̄do on̄dit grāꝫ i h̄ qꝛ pauꝑ
fieri voluit i tpe: vt nos ditaret i etni/
tate: ſic̄ dr̄. ij. Coꝝ. viij. Scitis grāꝫ
dn̄i nr̄i ihu xpi: qm̄ cū eēt diues ꝓ no
bis egenꝰ factꝰ ē vt illiꝰ inopia diuites
eēmꝰ. Et hec fuit grā maḡ qꝛ dn̄s celi
⁊ t̄re pauꝑrimꝰ hoim factus ē vt nos
ditaret ⁊ ad celeſtia reḡ reuocaret. qꝛ i
h̄ qꝛ fr̄ nr̄ factꝰ ē: nos heredes eiꝰ facti
ſumus Un̄ apl̄s ad Titū. iij. Appu
it hūanitas ⁊ benignitas ſaluatoꝝ vt
iuſtificati grā ipiꝰ heredes ſimus ſm̄
ſpem vite etne. Iſtā grāꝫ. ſ. vt nos di
taret factus ē pauꝑ ſp dꝫ hō hr̄e i me
moria. ſic̄ mōet Tren̄. iij. Recordare
pauꝑtatꝭ mee. quā. ſ. ꝓ te ſuſtinui. vt
et nos ꝯſauice libēter ſuſtineamꝰ ꝓpt̄
eū pauꝑtatē. Ber̄. Maḡ abuſio ⁊ ni
mis maḡ qꝛ diues vult fieri miſer ver
miculꝰ ꝓ q̄ deus maieſtatꝭ miſer factꝰ ē
Si vis loq̄ de pauꝑtate xpi: req̄re in
ſer. de natiuitate eiꝰ. ſ. Paruulꝰ natus
ē nob̄ Tercio on̄dit nob̄ grāꝫ ſuā in
h̄ qꝛ ꝓpt̄ pctā nr̄a mori voluit vt nos
ſaluos faceꝛ. Ro. iij. Oēs ei peccaue
rūt ⁊ egēt grā dei: iuſtificati grꝭ ꝑ grāꝫ
ipſiꝰ. ꝑ redēptōꝫ q̄ ē i xpo ihu Eph. j.
In q̄ hēmꝰ redēptōꝫ ꝑ ſanguinē ipſiꝰ
et remiſſionē pctōꝝ ſm̄ diuitias grē
eius q̄ ſuꝑabūdauit i nob̄. Et bn̄ dic̄
ſuꝑabūdauit grā eius i nob̄. Abun/
dās eni grā i nob̄ ē qn̄ amicꝰ morit̄ ꝓ
amico Suꝑabūdās aūt fuit grā xpi
i nob̄ q̄ nō ſolū ꝓ amicꝭ ſꝫ etiā ꝓ inimi/
cis mortē ſuſtinuit. Un̄ apl̄s Ro. v.
Cuꝫ inimici eēmꝰ recōciliauit nos ⁊c̄.
Iſtā grāꝫ dēmꝰ i mēoria ſp hr̄e. ſic̄ dr̄
Ecci. xxix. Grāꝫ fideiuſſoꝝ tui ne ob
liuiſcarꝭ. dedit aiaꝫ ſuā. i. vitā ꝓ te. Fi/
deiuſſor iſte ē xps Totus mūdꝰ ꝑ pec
catuꝫ p̄mi hoīs dānatus fuit ⁊ ptāti
diaboli ſubiectus. ⁊ ꝑ nullū hoīeꝫ qn̄
tūcunqꝫ ſctm̄ redimi potuit vel abſol
ui. ⁊ ꝯpatiēs filiꝰ dei venit i mundū. ⁊
fideiuſſor hoīs factꝰ ē. Pōt tn̄ aliq̄s
ꝓ tā maḡ cā fideiubere qꝛ oꝑtet eū ali
qn̄ domū relinq̄re. ⁊ qn̄qꝫ hereditatē.
et qn̄qꝫ vitā. Sic fecit xps fideiuſſor
noſter. Ideo dr̄ Hiere. xij. Reliq̄ do/
mū meā. i. celū. dimiſi hereditatē me
am. i. ſynagogā. dedi dilectā aiaꝫ me/
am. i. vitā meā. i manus inimicoꝝ
meoꝝ. Sic ḡ ptꝫ grā filij. Tercio ꝓ
ponit nobis ꝯmūicatōeꝫ ſpūſſci quā
ſp hr̄e debemꝰ i mēoria. Cōicat ei nob̄
ſpūſſctūs ſeptē dona ꝯtra ſepteꝫ pctā
mortalia. Require in ſermone. O q̄ꝫ
ſuauis eſt dn̄e. in die Penthecoſtes.
Rogemus dn̄m ⁊c̄.

In die corꝑis xpi Sermo. cvij

Enātibus

c illis accepit ihs panē be/
nedixit ac fregit: deditqꝫ
diſcipulꝭ ſuis ⁊ ait. Accipite ⁊ comedi

te hↄ̃ ē corp⁹ meū Mat. xxvj. Itē Lu. xxij. addit. q̄ꝺ ꝓ vob tradet. Marci xiiij. Et accepto calice grās egit et de/dit ill'ꝺi. Accipite ⁊ bibite ex hↄ̃ om̄s. Hic ē ei calix ſanguis mei noui teſta/mēti q̄ ꝓ mult; effūdet. Glo. ꝓ mult; effundet ſanguis xp̄i q̄ ad ſufficiētiā. ij. Cor. v. Pro oib⁹ mortuus ē xp̄s. Uerba ꝓpoſita ſunt v̄ba ih̄u xp̄i ad diſcipulos ſuos qñ i cena corp⁹ ſuū ⁊ ſanguinē ſuū miſtrauit. In q̄b⁹ v̄bis poſſum⁹ duo ſigna charitat; notare q̄ nos dilexit. Primū ē q᷑ pro nob xp̄s corpus ſuū tradidit: cū dicit. Accipite et comedite. Scōm ē q᷑ pro nobis ſanguinē ſuū fudit: cū dic. Hic ē calix ⁊c. Sciēdū aūt p̄mo q᷑ xp̄s pro nob duob⁹ modiſ corp⁹ ſuū tradidit Primo i cibū ad edēdū. de q̄ ꝺr i v̄bo propoſito. Cenātib⁹ ill'. Hoc ei ſacr̄m iſtituit cū a diſcipul' ſuis carnal'r recederet i ſignū charitat; q̄ dilexit nos. Uere magnū ſignū charitat; eēt: ſi hō in neceſſitate oīa bona ſua amico ſuo impartiret. Sic legit de Thobia: q̄ cū i captiuitatē ductus fuiſſet: oīa q̄ hr̄e poterat captiuis fratrib⁹ impartitus ē. Maius eēt ſi hō i neceſſitate filiū ſuū ad edēdū alteri impartiret. Illꝺ legit. iiij. Reg. vj. q᷑ cū ſamaria obſeſſa fuiſſet: mulier filiū ſuū coxit. ⁊ cum alia mlīere comedit. Maximū v̄o ſignū eſſet ſi hō corp⁹ ſuū propriū amico ſuo in cibū daret. Hoc facit xp̄s q̄tidie nobis i ſacramēto altar;. Iō dic Ber. Diſce chriſtiane q̄tū debes xp̄m diligere: q̄ dedit nob carnē ſuā i cibū ⁊ ſanguinē ſuū i potū. aīā i p̄ciū. ⁊ vitā i redēptōē. aquā lateris i lauacꝝ. i. regeneratōē baptiſmi. Dat aūt xp̄s carnē ſuā vl' corp⁹ ſuū nob i viaticū velatū accidētib⁹. ſ. ſb panis ſpecie propt̄ q̄ttuor rōes Primo propt̄ meritū q̄tū ad btōs. q̄ ſm̄ Gre. Fides nō hↄ̃ meritū vbi hūana rō p̄bet experimētū.

Scꝺo propt̄ indignitatē q̄tū ad malos. Exēplū in bethſamitib⁹ q̄ ꝑcuſſi ſunt eo q᷑ archā dñi nudā viderūt: q̄ indigni erāt Tercio propt̄ imbecillitatē q̄tū ad hoīes. Nō em̄ poſſem⁹ videre claritatē corpis glificati. ſic p̄ Matt. xvij. i btō Petro. ia co/bo ⁊ ioh̄e. q̄ i trāſfiguratōe propt̄ eius claritatē i terrā ceciderūt. Patet etiā Exo. xxxiiij. i Moyſe. quē filij iſrl' cōſpicere nō poterāt niſi velatū. Quarto propt̄ horrorē crude carniſ quē haberem⁹ ſi dentib⁹ carnē chriſti tractaremus. Uñ lic; ſint ſpēs panis: tñ ibi ē verꝝ corp⁹ xp̄i ſic fuit i cruce ⁊ nūc ē i celo. Qui alit̄ ſentiret indign⁹ eſſet ad māducādū. Exo. xij. Alienigena nō comedet ex eo. i. aliā habēs fidē. Ex q̄ nob corp⁹ ſuū dedit: ſtatuit etiā vt q̄libet fidelis ad min⁹ ſel' i anno ſe p̄par; ad hↄ̃ vt corp⁹ ſuū digne recipet. Quicunq; em̄ ſine cā ꝑtermitteret ⁊ ſine licentia ſui p̄lati ab ingreſſu eccl'ie prohiberi deberet. ⁊ moriēs nō deberet ſepeliri in cemiterio. q̄ tanq; mēbꝝ putridū ⁊ aridū de vnitate eccleſie abſcindendus eſſet. Quicūq; aūt digne ſumit mēbꝝ eſt corpis chriſti. ſicut dicitur Eph. v. Mēbra chriſti ſumus. Mēbra aūt ſuſtētari debēt alimento corpis chriſti. alioq̄n ip̄m efficeret putridū ſic corporeū mēbꝝ ad qꝺ nō ꝑmittit cib⁹ i alimētū. Sic ḡ patet primū. Scꝺo xp̄s dedit ꝓ nob corpus ſuum i mortem ad patiendū. Iſa. l.

Corpus meū dedi ī manꝰ ꝑcutientiū
me. ⁊ genas meas vellētibꝫ. faciē meā
⁊c. Itē magnū ſignū dilectōis eſſet ſi
hō vnū mēbꝝ daret ꝓ amico. ſꝫ xp̄s
ſingl'a mēbra ⁊ totū corpꝰ ꝓ nob̄ ōdit
puniēdū ī charitate. qꝛ ꝑmiſit caput
ſuū ſpinis ꝯpūgi. ocl'os velari. facieꝫ
ꝯſpui. maxillas cedi. colluꝫ ꝑcuti. os
felle potari. manꝰ ꝑforari. pedes cruci
affigi. totū corpꝰ ad colūnā ligari. q̇a
a plāta pedis vſqꝫ ad v̄ticeꝫ capit̄ nō
erat ī eo ſanitas. Ber̄. Si xp̄s tot mē
bra habuiſſꝫ q̄t ſ̄t ſtelle ī celo oīa mor
ti tradidiſſꝫ an̄qꝫ vnā aiaꝫ in inferno
reliq̄ſſꝫ. Et v̄e mag̃ dilectio eſſet ſi pr̄
tātū diligeret filiū ꝙ ꝓ eo mori vellet
ſic̄ dauid q̇ ait. Abſalō fili mi q̇s mi
hi det vt ego moriar ꝓ te. ij. Re. xviij.
Sꝫ maiꝰ eēt ſi ſeruꝰ tātū diligerꝫ dn̄ꝫ
ſuū ꝙ ꝓpt̄ eū morti ſe traderet. ſic̄ ar/
miger Jonathe. j. Reg. xiiij. Cū aūt
Jonathas exiuiſſꝫ cū ſolo armigero:
⁊ vidiſſet exercitū maximū philiſteo/
rū dixit. Trāſeamꝰ ad eos ſi forte pu/
gnet dn̄s. qꝛ nō difficile ē ei ſaluare in
pauc̄ vl' ī mult̄. Rn̄dit armiger. Fac
oīa q̄ placēt aīo tuo. Perge q̇ vis ego
tecū ero. ⁊ aggreſſi ſ̄t illi duo tātū exer
citū. ⁊ ꝑcuſſerūt. xx. viros. ⁊ totꝰ exerci
tus fugā iniȷ̄t. Qd̄ vidētes filij iſrl' ꝑ
ſecuti ſ̄t eos. ⁊ ꝑcutiebāt eos mag̃ pla
ga. Erāt aūt ī exercitu philiſteoꝝ. xxx
milia curruū. ſex milia eq̄tū. et vulgꝰ
innumerabile Sic ꝓbat̄ fidelitas ar
migeri ꝙ tali ꝑiculo expoſuit ſe ꝓ dn̄o
ſuo. Sꝫ maximū ſignū dilectōis eēt
ſi rex daret vitā ſuā ꝓ ſ̄uo ſuo. et h̄ fec
rex Codrꝰ. cuiꝰ ciuitas. ſ. Athene fuit
obſeſſa. rn̄ſuꝫ accepit ab appolline ꝙ
ciuitas n̄ poſſꝫ libari niſi ꝑ mortē ſu/
am. At ille tātū dilexit ciuitatē ꝙ pro
pter eā mortē ſuſtinuit Sꝫ ſup oīa ſi
gnū dilectōis eēt ſi hō moreret̄ ꝓ ini/
mic̄. ⁊ h̄ fecit xp̄s. Vn̄ apl's Rom. v.
Cū inimici eſſemꝰ ⁊c. Et ſi corpꝰ ſuuꝫ
adhuc mortale eſſet ꝓ hoīe adhuc ex
poneret. vt ſcribit. b. Dionyſiꝰ. ꝙ pꝰ
aſcēſiōꝫ ſuā cuidā ſctō viro noīe Car
po dixit. Paratꝰ ſum rurſus ꝓ hoībꝫ
ſaluādis pati. Et ſic pꝫ p̄mū Circa
ſcd̄m nō ꝙ xp̄s fudit ſanguinē ſuū du
obꝫ modis. Primo vt pacē int̄ deū ⁊
hoīeꝫ reformaret. ſic̄ dicit apl's Col'. j.
Pacificās ꝑ ſanguinē cruc̄ eiꝰ ſiue q̄ ī
cel' ſunt ſiue q̄ ī terr̄. Cōſuetudo fuit
q̄ndā q̄rūdā gētiliū ꝙ in reformatōe
pac̄ fundebāt aquā ⁊ ſanguinē alicꝰ
aial'. ꝑ qd̄ ſignificabat̄ ꝙ q̇cūqꝫ illud
pactū frāgeret ita ſanguis ſuꝰ funden
dus eēt. Vn̄ legit̄ in ſchol'. hyſt. ꝙ cū
moyſes mori deberet ꝯuocato oī pplo
fecit fedꝰ int̄ Joſue ⁊ filios iſrl'. ꝙ ab eo
poſtea nō recederēt. Et in ſignū hꝰ fu
dit Joſue aquā de vaſe. Alie gētes cō
ſueuerīt effundere ſanguinē. ſꝫ filij iſrl'
effuderūt aquā. qꝛ cū aq̄ effundit̄ ni/
hil remanet ī vaſe. ſꝫ cū ſanguis effun
dit̄ remanet aliq̇s ad minꝰ color. q. d.
Pax illa totalit̄ ⁊ inuiolabilit̄ dꝫ ob/
ſ̄uari. Et q̇cūqꝫ fregerit oīno ⁊ totalit̄
delebit̄. Cū g̊ xp̄s reformare vellet pa
cē int̄ deū ⁊ hoīeꝫ: nō fudit ſanguineꝫ
aīalis ſꝫ ꝓpriū ſanguinē ⁊ cū h̄ aquā.
vn̄ Joh. xix. Vnꝰ militū lācea latꝰ eiꝰ
aꝑuit et ꝯtinuo exiuit ſanguis et aq̄.
Vn̄ q̇cūqꝫ hāc pacē frāgere p̄ſumeret
ſi ita moreret̄ totalit̄ ꝑiret. Et qꝛ adō
fragiles ſumꝰ ꝙ q̄tidie pacē illā frāgi/
mꝰ: dedit nob̄ xp̄s ſacr̄m ſanguis ſui:
vt ꝓ nob̄ quotidie offerat̄ deo pr̄i ⁊ nō

pcam⁹. Aug. Quia q̄tidie labimur xp̄s q̄tidie ꝑ nob̄ imolat. Hiero. Nihil adeo remiſſiuū ⁊ extictiuū pcti ſicͤ oblatō ⁊ ſacrificiū illō ſi digne offerat. Scḋo effudit xp̄s ſanguinē ſuū pro nob̄ vt nos de captiuitate diaboli liberaret. Zach. ix. Tu q̄z i ſanguie teſtamēti tui eduxiſti victos de lacu miſerie Glo. i. iferni i q̄ n̄ ē aq̄ miſcōie refrigerans. quā ille diues petijt qn̄ dixit ad abraā. Mitte lazaꝝ vt intigat extremū digiti ſui i aquā vt refrigeret linguā meā. et hī͛e nō potuit vnā guttā Quere ḡ miſcōiaz nō i inferno vbi inueniri nō p̄t. ſ; dū viuis i mōdo. i iferno gutta negat: h̄ ſanguis largit dat. ibi vnā guttā Abraā diuiti negauit. h̄ p̄ľimas guttas ſimo fluuios ſanguinis emanauit. Ber. Suffeciſſet ad redēptōez gener̄ hūani vna minutiſſima gutta p̄cioſiſſimi ſanguis Jeſu xp̄i. ſ; data ē copia vt ex b̄n̄ficij redūdatōe ẜt⁹ clareſceret diligēt̄. ps. Apō dn̄m miſcōia ⁊ copioſa apō eū redēptio. q2 n̄ vna gutta ſ; vnda ſanguis per q̄nq; ptes corpis emanauit. Per hūc ḡ ſanguinē nos q̄ eram⁹ victi i lacu iferni ſum⁹ libati. Legit em̄ i ſcholaſtica hyſtoria ꝙ Salomō icluſerat pullū ſtrucionis i vaſe vitreo. quē cū ſtrucio videret incluſuz tulit ẜmiculū quendā. ⁊ ſanguinē illi⁹ liniuit ſup vitꝝ. ⁊ ē pullus liberat⁹. Sic xp̄s fregit infernū i q̄ eram⁹ incluſi p ſanguinē ẜmicli. i. corpis ſui. Jpſe em̄ i paſſione ſilis erat ẜmiculo. De quo p̄s. Ego ſuz ẜmis et n̄ hō. Glo. Ego ſuz vilit ↄculcat⁹ ſicut ẜmis et nō hō. ita vilit ⁊ nimis ac ſi eſſem ẜmis ⁊ n̄ hō. Infern⁹ aūt infirm⁹ fuit q̄ſi vitꝝ ↄtra ſanguinē h⁹ ẜmicli. ſ; ↄ dānatos nō ē vitre⁹ ſ; ferre⁹ magis videt eē. q2 nūq̄; āmodo inde liberabūt. Xp̄s ei liniuit infernū ⁊ ſuos libauit. Vn̄ Aug. O aīa p̄cioſa nō auro redēpta vel opib; ſ; ſanguie agni imaculati. Attēde q̄; tū valeas ⁊ qntū ꝑ te datū ſit. cogita ne tradas te iterꝝ in pditionez ꝑ qua xp̄s fudit ſanguinē ſuū. ſat̄ charaz te habuit qui tā charo p̄cio te redemit. Ber. O q̄; vehemēti amplexu amplexat⁹ es meo bone ih̄u i cruce. vbi ſanguis de corde. aq̄ de latere. aīa de corpe exiuit. Quid ego ifelix faciā: q̄ me verſ tā: ſi tātū theſauꝝ tā p̄cioſe depoſitū. imo quē xp̄s ꝑ ſo ſanguie vendicauit ↄtigerit negligenti⁹ cuſtodire. Si ſtillātē i cruce ſanguinē dn̄i collegiſſem: eſſetq; repoſit⁹ apud me i vaſe vitreo. ⁊ ꝙ ptin ſepi⁹ oppteret q̄d factur⁹ eſſez in tāto diſcrimine ⁊ illud obſeruādū accepi ꝑ q̄ mercator iſipiēs ipſa vtiq; ſapia dei ſanguinē ſuū dedit. S; hēo theſauꝝ iſtū in vaſe figuli ⁊ fictili vbi multa picula ⁊ plurima iminēt. Hugo i pſona xp̄i O chriſtiane ſerua aniā tuā. ego ꝑ illa mortuus ſuz: ſi eā amiſeris ego ꝑ illa mori non poſſum. Rogemus ⁊c.

Dn̄ica prima poſt Trinitatis. Sermo. cviij.

Diligamus

deu qm̄ ipe prior dilexit nos j. Joh. iiij. Jn ẜbis iſt̄ hortat nos apl̄s ad dilectiōez dei. Charitas em̄ ignis ē. ⁊ ignis nō p̄t meli⁹ accēdi q̄; i igne. iō ꝑpōit nob̄ charitatē xp̄i vt nos accēdamur viceūſa ad deū

93

diligēdū. Oñdit aūt nob xp̄s ſuā di
lectōz mlt̄ modis. Prīo qꝛ de nihi
lo nos facere digt⁹ ē ⁊ ad imaginē ſuā
reformare. Quō potuiſſet de⁹ hoīem
mag̃ honoraſſe q̄z p h̄ q̄ eū ad imagi
nē ſuā formauit. Ber. O hō cogita q̄
lē te fecit dñs. qꝛ ſm corp⁹ egregiā for
mā. ſm aīaz imaginē creatoꝛ̄ inſignē
Sed tu auare tu ſupbe: tu luxurioſe
deū q̄ te genuit dereliqſti ⁊ oblit⁹ es cre
atoꝛ̄ tui ⁊c̄. Chꝛ̄ ipe dicit. Reūtere ad
me ⁊ ego te ſuſcipiā. Exēplū in filio p
digo Lu. xv. Scd̄o oñdit ſuā cha
ritatē i h̄ q̄ nobis dona diuerſa cōtu
lit. ſ. naturalia/ tēpalia/ ⁊ ſpūalia. De
bono natali dr̄ Eccī. xvij. Dedit dñs
hoī ꝯſiliū ad deliberandū ne p̄cipitār̄
ageret ſic bruta aīalia/ dedit aureſ ad
audiēdū q̄cq̄d pfutuꝝ ſibi eſſet/ De
dit linguā ad iterrogandū ſi forſitan
ignoraret/ Dedit cor ad cogitādū q̄d
vtile q̄d honeſtū q̄d neceſſariū q̄d fu
giēdū q̄d tenēdū q̄d deteſtandū ⁊ q̄d
ſit diligēdū/ Scd̄o dedit donū tpale.
Eccī. xvij. Dedit illi ptātem oīm q̄ ſr̄
ſup terrā. Iſid̄. Oia ppter hoīez fecit
de⁹. Dama. De⁹ creatas ꝯdidit vt ha
berēt quibꝫ hoī bñfacerēt. Vñ admi
rans ps. ait. Dñe q̄d ē hō q̄ mēoꝛ es
ei⁹. Oia em̄ ſubiecisti ſub pedibꝫ eius
⁊c̄. Hugo. O hō reſpice vniuerſum
mūdū ⁊ ꝯſidera ſi aliq̄d ſit qd̄ tibi nō
ſeruiat. Ois natura/ oīs creatura ad
hūc finē curſum ſuū dirigit vt vtilita
ti tue deſuiat. h̄ celū. hec terra. hic aer
hec maria: ⁊ q̄ i eis ſunt. ſol ⁊ lūa. ſtel
le et planete oīa tibi famulant̄/ Vide
o hō q̄ntū te amauit. q̄ tantū tibi de
dit. celū vt miſtret tibi lumē in die vt
vigiles. tenebras i nocte vt pauſes. ḡ

dic̄. Ego oblectatōz tuā p tpm vici
ſitudies tibi pario. tpe verꝫ ⁊ eſtatꝫ fer
uorē. autūni plenitudines: ⁊ hyemis
algorē/ Aer dicit. Ego vitalē tibi pre
beo flatū et oē gen⁹ auiū ad tuū mitto
obſequiū/ Aq dicit. Ego potū tibi p̄
beo. diūſoꝝ genera piſciū tibi ad tuū
eſuz miſtro/ Terra dicit. te porto. ego
te nutrio. pane ꝯforto. vino letifico ⁊
oīs generꝫ fructu oblecto. diūſis aīali
bus mēſaz tuā repleo/ Mōs dic̄. Vi
de hō q̄ntū te amauit q̄ me ppr̄ te fec̄
ſeruio tibi qꝛ ppter te fact⁹ ſum vt tu
ſuias illi q̄ te fecit ⁊ me. me ppr̄ te. ⁊ te
ppter ſe. ſi ſentꝫ bñficiū redde debitū.
accipis benignitatē redde charitatez
hec tribuit ⁊ exigit deus/ Inferu⁹ dicit
tibi. a me glutierꝫ. Ignis dic̄. a me cō
ſumerꝫ ſi nō de tātꝫ bñficijs grat⁹ eris.
Tercio dedit ſpūale donū ſiue eterna
le. in q̄ ſiſr̄ tranſcēdit oēs creatas terre
ſtres. Aug. dicit. O aīa miꝛabil̄ crea
tura q̄ te deijcis. terrā diligis ⁊ melioꝛ
es. celū ꝯtēplaris ⁊ altioꝛ es. ſolo crea
toꝛe tuo iſerioꝛ Idō fecit de⁹ hoīez d̄ ter
ra. nō tn̄ ppr̄ terrā ſꝫ ppr̄ celū/ Ter
cio oñdit ſuā charitatē q̄ p nob pau
per fact⁹ ē. ij. Coꝝ. viij. Qui cū diues
eēt in gl̄ia pr̄is p nob fact⁹ ē egen⁹ De
illo reqre i ſmone d̄ natiuitate eius. ſ.
Paruul⁹ nat⁹ ⁊c̄. Quarto oñdit ſu
am charitatē in h̄ qꝛ p nob aīam ſuaz
poſuit. j. Ioh. iij. In h̄ cognouimus
charitatē dei. q̄m ipſe aīam ſuā poſuit
p nob. Ber. O q̄z gratuita dilectio ⁊
inaudita charitas gl̄ie regē p deſpectiſ
ſimo ſmiculo crucifigi. Quis vnq̄z
audiuit talia: aut q̄s vidit huic ſilē:
vix em̄ p iuſto quis morit̄. ipe vo p i
iuſtꝫ. De h̄ reqre i ſer. Cenāt ibꝫ Aug.

Vide o hõ q̃ amore te dilexit dñs de⁹ tu⁹ vt ei⁹ veſtigia ſeq̃ris. ppt̃ te paup factꝰ ẽ i mũdo vt te ditaret i celo. ppt̃ te captꝰ ẽ vt te a captiuitate liberaret. ꝓpt̃ te flagellatꝰ ẽ vt te a flagell' eternis erueret. ꝓpt̃ te iudicatꝰ ẽ vt te a iudicio extreme vltiõis liberaret. ppt̃ te coronatꝰ ẽ ſpinis vt te coronaret in celis. ꝓpt̃ te mortuꝰ ẽ vt te a mortuis ſuſcitaret. Hugo. O hõ cogita q̃ntũ te de⁹ dilexit q̃ tãta pro te fecit. tãta tibi ꝯtulit. tanta ꝑ te ſuſtinuit. oli cũ nõ eſſes te dilexit vt te ꝯderet. poſtea cũ pieras hũiliauit ſe ⁊ factus ẽ hõ vt oñderet quãtũ te dilexit. Nõ niſi moriẽdo a morte liberare voluit vt nõ ſolũ pietatis officiũ: verũ etiã charitatꝫ miſtraret affectũ. Nũc autem ſincera charitate te diligit ac ſi ſemꝑ cũ eo ꝑſtitiſſes / nec exprobrat tibi reatũ. nec ĩꝓpat tibi bñficiũ. ⁊ ſi deinceps cuꝫ eo pſeuerau eris ĩpm vt te decet amando: ⁊ illi tuũ amorẽ incõtaminatum ſeruando: maiora prioribꝫ ſe daturũ promittit. Rogemus dñm ⁊c̃.

De eodem. Sermo. cix.

Mortuus eſt

diues ⁊ ſepultꝰ ẽ in inferno Lu. xvj. In ṽbis ꝓpoſitis apparet q̃ꝫ piclo ſe ſunt diuitie. Et iõ ꝯtemnẽde ſunt diuitie ꝑpter multa. Pꝛĩo q꞉ affligũt hoĩeꝫ ppt̃ ꝯtinuã curã i cuſtodiẽdo. Gre. Nihil laborioſiꝰ q̃ꝫ t̃renis affectibꝫ ĩhiare ſeu eſtuare. nihil q̃etiꝰ i h̃ mũdo q̃ꝫ nihil appetere. Multa eñ tormẽta patit̃ diues auarꝰ. q꞉ ſꝑ timet amittere bonũ. Job xv. Cũ pax ſit ⁊ ſecuritas inſidias ſuſpicat̃ Señ. Auarꝰ ſi videt regẽ ſuſpicat̃ ꝑdonẽ. videt paupeꝫ ⁊ eſtimat furẽ. Eccs. v. Saturitas diuitis nõ ſinit eũ dormire. Aug. Diuitias inueniſti. requiẽ ꝑdidiſti. die ſollicitꝰ: nocte pauidus. ſꝑ egenꝰ. Eccs. ij. Cũcti dies eiꝰ pleni ſunt doloribꝫ ⁊ erumnis nec mente ꝑ noctẽ req̃eſcit. Exemplũ. Phs quidã mortuis parẽtibꝫ totuꝫ p̃rimoniũ redegit i vnã maſſaꝫ auri. quã vidẽs fur nocte conabat̃ auferre. Phs aũt ad caput ſuũ ponẽs p̃ ſollicitudine dormire nõ poterat. Fur ṽo quõ auꝝ abſtraheret vigilabat. Cuꝫ phs ſe dormire diſſimlaret: fur auruꝫ trahere cepit. ⁊ phs eo viſo fortit̃ clamauit. Trahe viril' t̃ tũc ego ⁊ tu dormiemus. fur aũt abſtulit ⁊ phs quieuit. Itẽ alius phs cũ vidiſſet quẽdaꝫ paupem bibere cũ manu ad fontem: ait. Neſciebã naturã mihi dediſſe ciphũ. ⁊ ſtatim puuluꝫ vas quo bibere ſolebat ꝯfregit ad lapidẽ ⁊ manu bibit. Ecce quõ gentiles ꝑpter ſollicitudinẽ diuitias ꝯtẽnebant: et ꝑpter intranq̃llitatẽ. Scdo ſunt ꝯtẽnẽde diuitie. q꞉ mult' ſunt occaſio eterne dãnatõis. j. Thim. vj. Qui volũt diuites fieri incidũt in teptatõꝫ ⁊ i laqueũ diaboli ⁊ deſideria mala ⁊ nociua q̃ mergũt hoĩem i interitũ. Ecci. viij. Multos ꝑdidit auꝝ ⁊ argentuꝫ. Baruch iij. Ubi ſunt qui auꝝ et argentũ theſauriſant in q̃ ꝯfidunt homĩes. Ecce ad inferos deſcenderũt. Job. xxj. Ducunt in bonis dies ſuos ⁊c̃. Exemplũ in diuite q̃ dixit. O aĩa mea mlta bona hẽs ⁊c̃. Itẽ exemplũ. Galfridꝰ ꝑor clareuall'. cũ eẽt electꝰ i epm oĩno renuit. Cuꝫ autem laboraret in extremis:

rogauit eū q̇dā mōach⁹ ꝙ ſi obtinere
poſſ꜔ a deo ꝙ ad eū rediret ⁊ ſtatū ſuū
ſibi referret. Cui oꝛanti appuit galfri
dus dicēſ. Ecce aſſu꜔. Cui ille. Chare
quō ē tibi? Qui ait. bñ. S꜔ reuelatū
ē mihi a deo. ꝙ ſi ꝓmot⁹ fuiſſe꜔ i epm̄:
de nūero fuiſſem dānatoꝝ. Ecce q꜔ pe
ric̄loſe ſunt diuitie. Tercio ſunt ꝯtē
nēde: qꝛ amatoꝛes ſuos nō ſinūt itra/
re celū. j. Coꝝ. vj. Neq꜔ auari regnu꜔
dei poſſidebunt. Ephē. v. Hoc ſcitote
qꝛ oīs auar⁹ nō h꜔ hereditatē i regno
xpi. Exemplū Mat. xix. Quidā oīa
mādata dei obſuabat: ſ꜔ ſola dilectio
ad diuitias retraxit eū. Nō palolaꝫ
de adoleſcēte. Jō dꝛ ibidē. Facili⁹ ē ca/
melū ꝑ foramē acus trāſire q꜔ diuitē
auaꝝ intrare i regnū celoꝝ. Exēplū ď
duobꝫ militibꝫ q intrabant domū di
uitis vt mutuarēt pecunias. Require
ſup̄ i ſmone. Libēter glīabor. Quar
to ſunt ꝯtemnende diuitie ⁊ dignita/
tes. qꝛ ď oīnibꝫ optet reddere rōe꜔ p⁹
hāc vitā quō ſunt acq̇ſita. poſſeſſa et
expēſa. Eccl̄s. xj. Jn bonis ſit coꝛ tuū.
⁊ ſcito ꝙ ꝓ oīnibꝫ his adducet dñs te
ad iudiciū: dicens tibi illud Lu. xvj
Redde rōem villicatiōis tue. Exem
plū. Eps̄ quidā ꝑmo fuit pꝛioꝛ: dein
de abbas: poſtea effectus ē eps̄. Cui
infirmanti apparuit diabol⁹ di. Sū
m⁹ papa citat te vt reddas de officijs
rōem. Cūq꜔ veniſſet corā ſummo pa/
pa vt ſibi videbaꝛ dixit ꝙ nō bñ cogi
taſſet ſup ħ. ⁊ petebat iducias. et aſſi/
gnabaꝛ ei alia dies. Cūq꜔ hec viſa plī
bus reuelaſſet: nec ſtatū emendaſſet:
aſſignato die idē diabol⁹ venit vꝛgēs
ad reddendū rōem. At ille clamauit
ſe nō eſſe ꝑatū. ⁊ ſurgens cū ipetu vole
bat fugere ⁊ ipegit i q̄ndā colūnā ⁊ col
liſo capite cecidit ⁊ expirauit. Qui/
to ꝯtēnēde ſꝛ diuitie qꝛ falſe ſunt Nā
hoiem i maioꝛi neccitate. i. i moꝛte dere
linquūt. Job. xxvij. Diues cū doꝛmi
erit nihil ſecū afferet. apiet ocl̄os ſuoſ
et nihil inueniet. app̄hēdet eū q̄ſi aq
inopia. p̄s. Diues cū doꝛmierit nō ſu
met oīa ſecū: neq꜔ deſcendet cū eo glīa
dom⁹ eius. Exēplū. Quidā rex q̄ndā
paupem ſblimauit famulū. q̇ cu꜔ po
tēs fact⁹ eēt inimicos dñi ſui in domū
ſuā recepit. q̇ audito p̄cepit eu꜔ dñs
ſuſpēdi. Cūq꜔ ad moꝛtē ducereꝛ occur
rit ſibi q̇dā amicus. cui ait. Amice re
cole quō te dilexi. ſuccurre mihi. Cui
ille. habes bñ alios amicos. p⁹ moꝛtē
tuā tñ miſert⁹ tui tibi dabo lineū pan
nū q̇ p⁹ moꝛtē tegaris. Poſtea obuia
uit ſibi ali⁹ amic⁹ quē rogauit ſic pꝛio
rē. Qui rñdit. Uſq꜔ ad poꝛtā te dedu
cā. Poſtea occurrit ei ali⁹ amicus cui
paꝝ bonū fecerat in vita ſua. tñ roga/
uit eū vt ꝑoꝛes dicēs. Amice chariſſi
me oēs amici mei quos multū dilexe
rā ⁊ q̇bꝫ multa bona fecerā dereliquūt
me. ⁊ q꜔uis modicum tibi fecerim. de
tua tñ bonitate cōfido. q̇ ſuccurre mi/
hi. ⁊ ille liberauit illū. Rex iſte deus ē/
paup vnuſquiſq꜔ hō cui de⁹ multa bo
na ꝯtulit Jpſe recepit in domū ſuam
inimicos dei q̄ñ ꝑ pctm̄ demōes itro/
miſit. ⁊ ppꝛea mereꝛ eternaliꝛ damna
ri. S꜔ ꝑm⁹ amicus q̇ ꝓmiſit lineum
pānū ē diuitie: de q̇bꝫ recipit hō i fine
vite ſue nō plus niſi vix pānū i q̇ vol
uiꝛ Per aliū amicū ſignificanꝛ amici
carnales: qui coꝛpus vſq꜔ ad ſepulcꝝ
deducūt: ⁊ poſtea obliuiſcunꝛ. Terci⁹
amicus ē xp̄s qui nullis nr̄is meritis

exigētibꝫ ꝑ mltas tribulatões nos de
etna morte libauit. Iſte ē verꝰ amicꝰ
nr̄ q̇ alijs deſerētibꝫ hoiez ñ deſerit. Di
ony. Benignꝰ ihs vltimꝰ ē i receſſu. ꝓ
mus i aduētu. Sexto ꝯtēnende ſr̄ di
uitie. qꝛ ꝫm gliaz quā nunc hz diues
erit tūc eiꝰ pena. Apoc̄. xviij. Quantū
glificauit ſe ⁊ i delicijs fuit: tantuz illi
date tormentū ⁊ luctū. Exēplū de mo
nacho q̇ vidit in ſpū aīam diuitꝫ pu
niri. Require in aduentu dn̄i in ſmo
ne Gaudete in dn̄o. Rogemus ⁊c̄.

Dn̄ica ſcd̄a poſt Trinitatis. Sermo. cx.

In hoc co-
gnouimus charitatē dei.
qm̄ ille ꝓ nob aīam ſuaz
poſuit: ⁊ nos debemꝰ aīaz ꝓ frībꝫ pone
re. j. Joh. iij. In epl'a p̄cedentis dn̄ice
hortabat nos Johes ad dilectōz dei.
In epl'a hodierna hortat nos ad di-
lectōz ꝓximi docēs nos ita diligere ꝓ
ximū ſic nos xp̄s dilexit. Sciēdū āt
q̄ debemꝰ diligere ꝓximū triplr̄. Pri
mo inteḡliter. i. ex toto corde ⁊ ex tota
aīa ſic xp̄s mgr̄ nr̄ dilexit nos. Jo. xiij
Ego mgr̄ ⁊ dn̄s exemplū dedi vob vt
quēadmodū ego feci vob ita ⁊ vos fa
ciatꝫ mutuo. et ſic ego dn̄s dilexi vo
ex toto corde ⁊ ex tota aīa: ita ⁊ vos de
betꝫ facere. Joh. xv. Hoc ē p̄ceptū me
um vt diligatis inuicē ſic dilexi vos.
Diligere debemꝰ ita inteḡlir q̄ omīa q̄
hēmꝰ corpꝰ ⁊ res ꝓ ipo exponere dēmꝰ
Sic deꝰ dilexit nos vt vitā ſuā ꝓ nob
poneret: ſic et nos facere debemꝰ. ſic dr̄
i epl'a hodierna In h̄ cognouimꝰ cha
ritatē dei qm̄ ipe ꝓ nob aīaz ſuā poſu-
it: ita ⁊ nos debemꝰ aīas ꝓ frībꝫ pone
re. Et etiā res tp̄ales exponere debemꝰ
ꝓpt̄ dilectōez ꝓximi: exēplo xp̄i q̇ dic̄
ꝑ ꝓphetā Hiere. xij. Reliq̇ domū me
am: dimiſi hereditatē meā. dedi dile-
ctā aīaz meā i manibꝫ inimicoꝝ meo
rū. ij. Coꝝ. viij. Pro nob factꝰ eſt ege
nus cū diues eēt vt nos diuites face-
ret. Sic ⁊ nos debemꝰ ꝓ frībꝫ exponere
oīa q̄ habemꝰ i neceſſitate. j. Joh. iij.
Qui viderit frēz ſuū neceſſitatē pati-
entē: ⁊ clauſerit viſcera miſcd̄ie ab ipo
quō charitas dei manet i illo: q. d. nō
manet i illo. Gre. Qui tp̄e trāq̄llita-
tis nō dat tunicā proxio ſuo: quō i ꝑ
ſecutōe datur ē aīaz ſuā: Itē diligere
debemꝰ ꝓximū ex toto corde inteḡliter
ita q̄ de bono eiꝰ gaudeamus: ⁊ de ma
lo eius doleamus. Aug. Quātū q̇ſq̄ȝ
aliū diligit tātū de bono eius gaudet.
ſic nos dilexit xp̄s ⁊ tota curia celeſtꝫ.
qꝛ gaudiū ē angel' dei ſuꝑ vno pctōre
pn̄iam agēte Lu. xv. Itē de dāno pro
ximi debemꝰ dolere. ſic xp̄s ſuꝑ hierl'm
fleuit Luc̄. xix. Vn̄. j. Pe. iij. Eſtote
ꝯpatiētes frn̄itatꝫ amatores. Grego.
Tāto q̇ſq̄ȝ magꝫ ꝓficit q̄nto ꝑfectius
ſentit dolores alieos. ſic ꝯpatiebatur
Job. xxx. c. di. Flebā q̄ndaz ſuꝑ eo q̄
afflictꝰ erat: ⁊ ꝯpatiebat aīa mea pau
peri. Scd̄o debemus diligere ꝓximū
ſapiēter. ita q̄ hoies diligamus. ⁊ tn̄
vicia eoꝝ odiamus. ſ. quēcūq̄ȝ diliga
mus eius vicia odiamꝰ. nec vicijs eiꝰ
ꝯſentiamus. Nūq̄ȝ dȝ aliq̇s diligere
aliū intantū q̄ ꝓpt̄ eū pctm̄ ꝯmittat
Sȝ talit̄ dilexit adā euā vxorē ſuam
Aug. Ne eā cōtriſtaret pctō ꝯſenſit.
ſic herodes n̄ e filiā herodiadis cōtri-
ſtaret iohēz decollari fecit. Tales ſunt

95

q̇ ppᷣ amicos piurāt vlᷣ alia pctā cō/
mittūt. poti⁹ deberꝫ hō oēs amicos ſu
os prēz ⁊ mrēz ⁊ filios. ſeip̄m et oia q̄
hr̄et amittere et morti ſe exponere qꝫ
peccare. Exēplū hēm⁹. ij. Mach. vij
de muliere cū. vij. filijs q̇ volebāt oia
tormēta ſuſtiere poti⁹ qꝫ porcias carneſ
comedere ꝯ legē. Tercio debem⁹ dili/
gere ꝓximū pſeuerant̄. puer. xvij. Oi
tpe diligit q̇ amic⁹ ē. ſ. proſpitatꝭ ⁊ ad
uerſitatꝭ. Sꝫ q̇dā ſunt q̇ tm̄ diligūt
proxios ĩ tpe proſpitatꝭ qn̄ hō hꝫ da
re aliq̇d. Hos vocat ſalomō amicos
mēſe Ecci. vj. Eſt aūt amic⁹ ſoci⁹ mēſe
⁊ n̄ pmanet ĩ tpe nccitatꝭ. Tales n̄ di
ligūt proxios ſꝫ bona coꝝ. ⁊ ſr̄ ſiles ca
nibꝫ q̇ diligūt oſſa propᷣ carneſ. ⁊ qn̄
oſſa ſunt ſine carne os reliquūt. Vn̄
Gre. Cū q̇s ĩ proſpitate poſit⁹ diligit̄
incertū ē valde vtꝝ proſpitas vlᷣ poſ/
ſeſſio diligat̄. Amiſſio em̄ felicitatis
mētē probat diligētꝭ. Qui ei ĩ adūſita
te ꝓximū deſerit: apte cogſcit̄ ꝙ hūc in
proſpitate n̄ amauerit ſꝫ bōa ſua. Ta
les ſiles ſr̄ pullᷣ vulpiū q̇ diligūt mrēz
qꝫdiu hꝫ lac. ſꝫ qn̄ n̄ inueniūt lac lace
rāt vbera ei⁹ dentibꝫ: ⁊ q̄ſi alienā repu/
tāt. Nō em̄ ſic filij dei diligere debent.
nā chriſt⁹ n̄ diligit ſic. ipſe em̄ diligit
paupez ſic diuitē. nobilē ſic ignobilē.
qꝛ nō ē pſonaꝝ acceptor de⁹. Ipe ei di
ligit pctōrē penitētē. i. pniam agētē ſic
illū qui nūqꝫ peccauit. Exēpluꝫ ĩ filio
prodigo Lu. xv. Rogemus ⁊c̄.

De eodem. Sermo. cxj.

Omo qui/

h dā fecit cenā magnā ⁊ vo
cauit multos Luce. xiiij.

Iſte hō deus ē q̇ pro nobis fact⁹ ē hō.
Hō q̇dā. i. chriſt⁹ q̇ dr̄ hō ex hoie ge/
neratus. p̄s. Hō natus ē ĩ ea: ⁊ fūda/
uit eā altiſſim⁹. Baruch. iij. Poſt hᷦ
in terris viſus ē: ⁊ cū homibꝫ ꝯuerſa/
tus. qꝛ pro homibꝫ et cū homibꝫ con
uerſat⁹ ⁊ imolat⁹ ē. Jo. xj. Expedit vo
bis vt vnus moriat̄ hō pro pplō ⁊c̄.
q̇ fecit cenā magnā. i. eternā iocūdita
tē. ⁊ pauci veniūt. Sciēdū āt ꝙ dn̄s
vocat nos ad regnū celoꝝ multꝭ mo/
dis. Primo p bn̄ficioꝝ largitōem.
Iſa. xlix. Dn̄s ab vtero vocauit me.
q. d. Ab illa hora q̄ ꝯcept⁹ fui ĩ vtero
matrꝭ mee incepit mihi dn̄s bn̄ficia
ſua impendere vt ſic me ad ſe vocaret
Nā p̄mo qn̄ hō ꝯcept⁹ ē deus dat ei
aiam rōnalē ⁊ formā hūanā ſup oēs
creaturas pulcerrimā. Ber. O hō co
gita q̄lit̄ te fecit de⁹. nēpe ſm corp⁹ egre
giā formā. ſm aiaꝫ imaginē creatorꝭ
iſignē. Sꝫ heu tu ſtulte: tu auare: tu
luxurioſe deū q̇ te genuit dereliquiſti: ⁊
oblit⁹ es dn̄i creatoris tui. tn̄ dic dn̄s
reuertere ⁊ ego ſuſcipiā te. Itē dedit ti
bi dona naturalia. tpalia ⁊ ſpūalia vt
te alliciat ⁊ vocet ad etnā vitā. Que
aūt iſta tpalia. naturalia ⁊ ſpūalia ſr̄
Reqre dn̄ica p̄ma poſt Trinit̄. in ſer
mone Diligam⁹ deū. Iſti vocatōi rn̄
dendū ē p grarūactiōes. p̄s. Cātabo
dn̄o in vita mea q̇ bona retribuit mi/
hi. Sꝫ aliq̇ ſunt q̇ iſta bn̄ficia nō at/
tēdūt nec regrtiat̄. De q̇bꝫ ꝯq̄rit̄ dn̄s
Prouer. j. Extēdi manū meā. ſ. p do
noꝝ largitioꝫ. nec fuit q̇ aſpiceret ĩ eā
p grarūactōeꝫ. Exēplū ĩ filijs iſrlᷣ q̇bꝫ
multa bn̄ficia ꝯtulit vt eū colerent. ⁊
poſt deos alienos nō irēt. Scd'o vo
cat dn̄s p nūcios ſuos. ſ. p̄dicatores.

Jſa.xliij. Ego mādaui ſctificatꝫ meis .i. ſctis p̄dicatoribꝫ. et vocaui fortes meos.ſ. illos q̄ ꝯfidūt i ſua fortitudine.ſ.ad officiū p̄dicatōis i ira mea .ſ. vt p̄dicēt irā meā mōo.vñ Mar.vl. Eūtes i mūdū vniūſuꝫ p̄dicate euangeliū oi creature.i.oi hoi propter quē ōis creatura facta ē.ꝛ quē dn̄m oim creaturaꝝ ꝯſtituit. Qui crediderit ꝛ baptiſatꝰ fuerit ſaluꝰ erit. q̄ vo nō crediderit ꝯdēnabit. Et ſicut tūc miſit aplos ſic nūc mittit p̄dicatores. Qui ḡ recipit p̄dicatorē ꝛ vbū dei.i. vbū p̄dicatorꝭ: deū recipit. Lu.x. Qui vos audit me audit. Propter iſtud officiū.ſ.vt predicaret. venit iħs i mundū vt p̄dicādo pctōres ad regnuꝫ celoꝝ vocaret. Luc.v. Cūqꝫ vocaſſet Mattheū de thelonio comedit cū eo .ꝛ murmurabāt de hꝫ pharifei ꝙ cū pctōribꝫ comederet. Et rn̄dit iħs. Nō veni vocare iuſtos ſꝫ pctōres ad pn̄iam. Vñ dixit Martha ad mariā. Mgr̄ adeſt ꝛ vocat te Joħ.xj. Et q̄d tunc fecit p ſe:nūc facit p p̄dicatores .ꝛ q̄ eos ſpernit deū ſpnit. Luc.x. Qui vos ſpernit me ſpernit: ꝛ q̄ vos recipit me recipit. Sꝫ quidā ſunt qui hāc vocatiōꝫ nō audiūt q̄ ſe ſurdos faciunt ad vocē p̄dicatoris ſicut ſerpēs ad vocē icātātorꝭ:q̄ obturat aurē vnā ad terram:ꝛ aliā cauda. Per trā ſignificat terrena ſba. Per caudā ſpes lōgiorꝭ vite. Jſta duo multos faciūt ſurdos ad vocē p̄dicatoꝝ. Talibꝫ dr̄. Prouer.j. Vocaui ꝛ renuiſtis.ſ. vocaui p p̄dicatores meos et renuiſtis venire. p̄s. Laboraui.ſ.i cruce pendēs vbi caro cruētata tāqꝫ i reclinatorio vſqꝫ ad emiſſioneꝫ ſpūs pepēdit. Rauce facte ſunt fauces mee inutilit clamādo. Talibꝫ etiā cōminat Jſa.lxv. Oēs i cede corruetis. p eo ꝙ vocaui ꝛ nō rn̄diſtꝭ mihi. Tercio vocat p internā inſpiratōꝫ. Oſee ij. Loq̄r ad cor eiꝰ.i. dūꝫ alicui aliq̄s bonas cogitatōes īfundit.ſ.qn̄ icipit cogitare pn̄tis vite inſtabilitatē. mortis incertitudinē. mūdi falſitatē. pctōris damnoſitatē. inferni acerbitatem. diuine glīe immēſitatē: ꝛ diuinā benignitatē. Jlla ē vox dn̄i loquētꝭ ad cor homis ꝛ aduocātis eū .quā debemus libēter audire. p̄s. Audiā q̄d loquat i me dn̄s deus meus. qui ſtat ad oſtiuꝫ cordis ꝛ pulſat. Apoc.iij. Ego ſto ad oſtiū tuū ꝛ pulſo. Sed multi ſunt q̄ hanc vocationē audire nolunt. Talibus dr̄. Prouer.j. Deſpexiſtꝭ oīe cōſiliū meū: ꝛ increpatiōes meas neglexiſtis. Ego q̄ꝫ in interitu vr̄o ridebo. Quarto vocat p tribulatōꝫ ꝛ flagellatōꝫ tanq̄ p nūcios: q̄ ſunt ſigna ſalutis. Sap.xvj. Ad correptioneꝫ in breui turbati ſunt habētes ſig̃ ſalutis. Heb.xij. Flagellat oēm filiū quē diligit. p̄s. Multiplicate ſunt infirmitates eoꝝ: poſtea accelerauerūt. Greg. Mala q̄ nos hic p̄mūt ad deū ire cōpellūt. Exemplū in filio pdigo Luce xv. Jſti figurati ſunt p Joab: cui miſit Abſalō nūcios rogans euꝫ venire ad ſe ꝛ nō venit. Tandē miſit fortes nūcios ſuos ꝛ ſuccēdit ſegetes eius.ꝛ tūc venit dicēs q̄re hec feciſſet. qui ait Aliter te habere nō potui: vt habet. ij Reg.xiiij. Sic quidā vocati p nūcios.i.p p̄dicatores nolūt veire. Tādē ſuccēdit dn̄s ſegetes eoꝝ.i.imittit eis tot tribulatōes ꝛ īfirmitates ꝙ eos venire oportet. Exēplū. Quidā miles

rogauit q̄ndā dū egrotaret vt deū p̄ ſe oraret vt ſaītatē recipet. Et q̄ſiuit ab eo vir ſcūs vtꝝ melior et deuotior eēt i infirmitate vl'i ſanitate. dixit miles. i infirmitate freq̄nti⁹ deū iuoco q̄z i ſanitate. i ſanitate em̄ obliuiſcor dei mlto ties. Rn̄dit vir ſcūs. Oro ḡ deū vt ſer uet te in eo ſtatu in q̄ melior es. ⁊ ſic il le infirmus manēs pn̄iam egit: ⁊ vitā ſuā in bono finiuit. Rogemus ⁊c̄.

Dñica tercia poſt Trinitatis. Sermo. cxij.

Humiliami ſb poteti māu dei vt vos ex altet i tpe viſitatōis. i. i die iudicij. j. Pe. vl. Jn ƀbis p̄poſitꝫ fac btūs Petr⁹ duo. Prio hortaṫ noſ ad hūilitatē. ſcdo on̄dit hūilitatis vtili tatē. Primū ibi. Humiliami ſub ⁊c̄. ſcōm ibi. vt vos exaltet i tpe viſitati onis. Sciēdū aūt q̄ mltiplex ē hūi litatꝫ vtilitas. Pria ē q̄ facit hoiem deo dilectū ⁊ acceptū. Hiero. Nihil ē aūt qd̄ nos deo ⁊ hoib⁹ ita ḡtos fac̄ q̄z q̄ vita magni hūilitate ſimus infimi Ber. Jn alto nō altū ſape ſꝫ hūilib⁹ ꝯſentire nihil deo chari⁹ nil apd̄ hoieſ rarius Nō ē magnū hūilē eē i abiecti one. magna p̄rſus ⁊ rara ƀtus ē hūili tas honorata. Adeo placꝫ deo hūili tas q̄ ſine illa nulla bona ſibi placent Ber. Sine hūilitate audeo dicer̄ nc ƀginitas marie deo placuiſſꝫ. Exēplū i ſaul. j. Re. xv. Nōne cū puul⁹ eēs in ocul'tuiſ caput i tribub⁹ iſrl'fact⁹ es. ſ. rex. Poſtea cū ſupbire incepit p̄ ino bediētiā abiect⁹ ē Jtē i dauid q̄ mim⁹ fuit int̄ frēs ſuos. ⁊ dn̄s eū in regē ele git. Nō hyſto. j. Re. xvj. quō dn̄s di xit ad Samuelē. Jnueni viꝝ ſm cor meū: ⁊ miſit eū ad domū Jeſſe vt vn geret vnū de filijs ſuis i regē. Cūq̄z ve niſſet ad domū eius: erat dauid i pa ſcuis cū gregib⁹ Et ſtatuit Samuel alios filios ſuos. vij. ante altare. ⁊ vi dēs ſamuel helyab pulcꝝ ⁊ p̄ceꝝ eſti mabat eū futuꝝ regē. Et ait dn̄s Ne reſpicias vultū ei⁹ neq̄z altitudinē ſta ture eius. Ego n̄ corpis pulcritudinē eligo ſꝫ animi ƀtutē. ⁊ vocauit ſamu el aliū filiū. ⁊ dixit dn̄s. Nec hūc eli go. ⁊ ſic ſtatuit oēs. Et ait Samuel. Nullū ex his elegit dn̄s. nūq̄d ꝯple ti ſunt filij tui: qui rn̄dit. adhuc ē reli qu⁹ puulus ⁊ paſcit oues. Qui cū ad duct⁹ fuiſſet: vnct⁹ ē in regē. Ecce quō dauid placuit deo p̄ hūilitatē q̄ dixit Jnueni viꝝ ſm cor meū. ⁊ fecit eū re gē. Scdo hūilitas ſn̄iaꝫ dei iā lataꝫ mutat. Exēplū i rege achab. iij. Reg. xxj. Cū achab occidi feciſſꝫ naboth p̄ pter vineā ſuā: occurrit ei Helyas di. Hec dicit dn̄s. Jn loco h̄ i q̄ linxerūt canes ſanguinē naboth: lābēt. i. lingēt ⁊ tuū. Cū aūt audiſſꝫ achab ƀba hec ſcidit veſtimēta ſua. ⁊ cooptuit cilicio carnē ſuā. ieiunauit dormiuitq̄z in ſac co. ⁊ ambulauit demiſſo capite. et ait dn̄s ad helyā. Nōne vidiſti Achab hūiliatū corā me: q̄r hūiliat⁹ ē mihi: iō n̄ inducā in dieb⁹ ſuis malū. Dn̄s em̄ facit ſic leo. Leo em̄ aīalia ſibi re pugnātia lacerat. ſbiecta ƀo abire p̄ mittit. Sic de⁹ hūili pcit: ſupbū pſeq̄ tur. Jpe ē leo de q̄ dr̄ Apoc̄. v. Ecce vi cit leo ⁊c̄. Tercio hūilitas graꝫ pro mereṫ vita pn̄ti. Jac̄. iiij. Supbiſ re ſiſtit de⁹ hūilib⁹ aūt dat graꝫ Sic em̄

aq̄ deſerūt mōtes ⁊ fluūt ad valleſ. ſic de⁹ deſerit ſupbos. i. gr̄az eis ñ īfundit ſʒ venit ad hūiles. Aug. Alta ſiccat̄. īma replēt. Hūilitas em̄ ē aq̄duct⁹ p quē gr̄a venit ad hoīez. Ber. Jō fluēta gr̄e tāto tp̄e defuerūt: q̄ꝛ nōdū interuenit aq̄duct⁹. Per aq̄ductū intelligas btē marie ꝟgis hūilitatē. p quaʒ venit nob̄ gr̄a de celo. ⁊ nēo pōt accipe gr̄am niſi p hūilitatē. Aug. Quāto maria magdalēa hūili⁹ ad pedes dñi ſedebat: tāto mag̃ de gr̄a ei⁹ capiebat Exēplū. Legit̄ ī vitaſpatꝝ q̄ q̄daʒ fr̄ ieiunabat ſeptuagīta hebdomadas petēs a deo vt reuelaret ſibi q̄ndaʒ ſermonē ſcp̄taꝝ quē ignorabat ꝯtēnēs ab alijs frīb⁹ interrogare. Et cū ñ fuiſſet ſibi reuelatū: exiuit ad q̄ndā frēm vt inquireret ab eo. Et occurrit ei angelus dī. Septuaginta hebdomade q̄s ieiunaſti nō fecerūt te dignū reuelatōe diuina ⁊ gr̄a. Nūc aūt q̄ꝛ hūiliaſti te vt ad fratrē pgeres ⁊ reqreres miſſus ſum a deo tibi reuelare: ⁊ ſic fuit ſermo reuelatus. Quarto hūilitas meret̄ gl̄aʒ ī futo. Job. xxij. Qui hūiliat⁹ fuerit erit ī gl̄ia. ⁊ q̄ iclinauerit oculos ſuos ip̄e ſaluabit̄. Mat. xix. ⁊ Lu. xviij Sinite puulos ad me veīre. taliū ei ē regnū celoꝝ. Mat. xviij. Niſi ꝯuerſi fuerit̃ ⁊ efficiamī ſic puuli ñ itrabit̃ ī regnū celoꝝ. Ber. Aſcēde p hūilitatē ad ſblimitatē. ⁊ hec eſt via ⁊ nō alia p̄ter ipſam. q̄ aliter vadit poti⁹ cadit q̄ʒ aſcēdit. Lu. xiiij. ⁊. xviij. Qui ſe hūiliat exaltabit̄: ⁊ q̄ ſe exaltat humiliabit̄ Exēplū. Dña q̄dā nobil̄ mortuo marito relict̄ oīb⁹ clauſtꝝ inijt monialiū ⁊ intātū ſe hūiliauit vt coq̄ne ſe dedit ⁊ oīa vilia officia hūil̄r faciebat Accidit q̄ abbas ad viſitādas eas adūciret. Cūq̄ʒ oēs vocate eēnt illa tāq̄ʒ vil̄ ⁊ deſpecta nō ē vocata. Cūq̄ʒ abbas q̄ſiuiſſet vtꝝ oēs eēnt vocate ⁊ ibi eēnt: dixerūt q̄ ſic p̄terq̄ʒ vna q̄ coq̄nā cuſtodiret. Tādē illa vocata licet iuite venit indumēto mac̄ato ſic ī coquīa vtēſilia ſcutellas ⁊ ollas mūdauerat ⁊ deformis alijs deridētib⁹. Et ecce abbaſ ille vidit eā corōa coronatā: ⁊ duo angeli comitabant̄ eā. Qḋ cū abbas ill̄ retuliſſʒ: egerūt pn̄iam q̄ eā vilipēdebant. ⁊ multā reuerētiā ei exhibuerūt quē honorē illa ferre ñ valēſ heremū itrauit: ⁊ vitā auſterā ducēſ a dño vocata ē ī celos ⁊ corōata Quito hūilitaſ irā dei placat ⁊ miaʒ pctōꝛi ipetrat Sap. vj. Exiguo concedit̄ miſcdia. Dauid hūilit̄ ꝯfitēs pctm̄ ſuū audiuit a pp̄ha. Trāſtulit dñs pctm̄ tuū Nō hyſto. ij. Re. xij. p̄s. Cor ꝯtritūʒ ⁊ hūiliatū ñ deſpicies de⁹ Rogem⁹ ⁊c.

De eodem. Sermo. cxiiij.

Audiū ē co
g ram angel⁹ dei ī celo ſup vno pctōꝛe pn̄iaʒ agēte Lu. xv.

In ꝟbis ill̄ ꝯmēdat̄ pn̄ia ex eo q̄ angelos dei letificat. Sūt aūt pl̄a q̄ hominē ad pn̄iaʒ ꝓuocāt Primū ē gaudiū angeloꝝ. ſic pʒ ī pabola de oue pdita. Scōm ē optunitas tp̄iſ. q̄ꝛ mō ē tp̄s pn̄ie. Aplus. ij. Chorꝝ. vj. Ecce nūc tp̄s acceptabile. q. d. q̄ʒdiu ſum⁹ ī hac vita poſſum⁹ pctā p pn̄iam delere. Sʒ p⁹ hanc vitā neq̄q̄ʒ. Et hʒ ē qḋ iurauit angel⁹ p viuētē deū q̄ p⁹ tp̄s illud nō erit tp̄s aliud pn̄iam agendi. Apoc. x. Ber. Neq̄q̄ʒ tūc veniā iue-

niẽt. q: mõ aptuʒ tps pdũt. Jdcirco
dẽm⁹ mõ pẽitere. q: neſcim⁹ an hodie
vel cras veniet q̃ nos de pnĩa neglecta
arguet. Apoc. ij. Age pniaʒ ſi q̃ min⁹
cito veniã tibi. Ber. Penitẽti veniaʒ
ſpopõdit. viuẽdi aũt craſtinũ diẽ nõ
pmiſit. Exẽplũ de tarde penitẽtibꝫ ſcri
bit Beda: q tpibꝫ adriani regꝭ erat in
curia eiuſdẽ regꝭ miles q̃dã robuſt⁹ et
nobilꝭ ⁊ tot⁹ ſclo dedit⁹. q̃ nũq̃ʒ vel raro
ↄfiteri ↄſueuit. h cũ īfirmaret: ãmoni
tus eſt a rege vt ↄfiteret. Qui ait. Si
mõ ↄfiterer ⁊ tũc ↄualuero de īfirmita
te: deridẽt me socij mei dicẽtes q ex ti/
more dei ↄfeſſus eſſem. Silr die alte/
ra ãmonuit euʒ: ⁊ renuit. Tercia vice
cũ iã laboraret ī agone: vẽit rex ⁊ ãmo
nuit eũ vt ↄfiteret. Qui ait. mõ nimiſ
tarde ẽ. q: iã iudicat⁹ ſuʒ ⁊ ↄdẽnatus.
Modicũ añ itroitũ vẽm itroierũt h
duo iuuenes pulcerrimi et ſpecioſiſſi/
mi hñtes libꝝ pulcerrimũ aureis lrĩſ
ſcptũ. ī q̃ legi oĩa opa mea bõa lʒ pau
ca. poſt h venerũt duo ethiopes niger
rimi: portãtes maximũ libꝝ: ī q̃ ſcpte
erãt oẽs cogitatões mee: vba ⁊ opa ⁊
negligẽtie: et dixerũt demões angelis
q recederẽt. q: nihil iuris ibi haberẽt.
Tunc turbati angeli receſſerũt. ⁊ nũc
demones ſtãt ſup me: vn⁹ ad caput. ⁊
ali⁹ ad pedes habẽtes gladiũ ſup me.
⁊ iã attigerũt vſq̃ʒ ad cor. ⁊ hoc dicto
crepuit medi⁹ et expirauit. Attẽdant
igit h penitẽtes ī hac vita pñti. Terci
um ẽ ↄſideratio diuine miſcdie q̃ ſp ẽ
pata pctõrẽ recipe ad pniam ⁊ ad mi
ſcdiam. Ro. ij. An ignoras qm̃ beni/
gnitas dei ad pniam te adducit. Tã/
ta eſt dei miſcdia q pctã non pñt tam
multa eſſe nec tam vilia nec enormia
quin deus p pniam verã ea dimittat
De multitudine pctõꝝ dr Ezech. x/
viij. Si impi⁹ egerit pniam de pctis
ſuis oibꝫ: oim iniq̃tatũ ſuaꝝ q̃s opa/
tus ẽ ñ recordabor. Exẽplũ ī Maria
magdalena cui dimiſſa ſunt pctã mlꝭ
ta. Gre. Pctõrẽ ↄuerſum de⁹ nõ deſpi
cit qui pctõres redimere vẽit. De vili
tate pcti exemplũ de muliere ī adulte/
rio dephẽſa. cui dixit dñs. Nec ego cõ
dẽnabo te: vade ãpli⁹ noli peccare Jo.
viij. Jtẽ in dauid qui p⁹ pctm̃ adulte
rij p pniam miſcdiam dei inuẽit ⁊ me
ruit. ij. Re. xij. Silr ſi Judas pniaʒ
egiſſet miſcdiam apud deũ inueniſſet
Exemplũ habem⁹ ī btõ Petro qui ter
dñm negauit. ⁊ tñ p pniam miſcdiaʒ
dei meruit. ⁊ ſic dicit Hiero. Pl⁹ offẽ/
dit Judas deũ ī h q deſpauit q̃ʒ q ip/
ſum tradidit. De enormitate pcti ha
bem⁹ exẽplũ. Cũ q̃dã mulier ī adulte/
rio ſuo eẽt derelicta: conſuluit vetulas
quõ viꝝ ſuũ p incãtatiões ad amorẽ
ſuũ retraheret. ⁊ ↄſultũ ẽ ei q accep to
corpe xpi ī ore deberet eũ oſculari. Cũ/
q̃ʒ illa accepiſſet corpus xpi ⁊ ī ore ſuo
retinuiſſet. ⁊ oſculata fuiſſet illũ ipſo
nõ aduertẽte. Jlle aũt vidẽs ipſaʒ eẽ
illã quã odiebat: leuato pugno pcuſ
ſit eã ad dẽtes. pp ter qđ illa irat a cor
pus xpi ad terrã piecit ⁊ pedibꝫ ↄcul/
cauit. Et ecce vox miſcdie dei a udita
ẽ. O filia memẽto quãta p te paſſus
ſuʒ: ⁊ noli me rurſuʒ crucifigere. Age
pniaʒ de pctõ tuo et ego dimittã tibi
quicq̃d peccaſti. Qđ illa audiẽs lacri
mabiliꝭ flere cepit ⁊ clamauit. Miſe
rere mei pie ⁊ miſericors de⁹ ſm tuã ma
gnã miſcdiam. Et occurrẽtibꝫ pplis
pctm̃ ſuũ ↄfeſſa ẽ. Et veniẽs ſacerdoſ

leuauit corp⁹ dñicū. Ecce q̄ magna ē dei miſcðia. hec merito deberēt pctōrez ad pniam ꝓuocare. Rogemus ꝛc̄.

Dñica quarta poſt Trinitatis Sermo. cxiiij.

NOn ſunt cō

digne paſſiões h⁹ tēpis ad futurā gl'iam q̄ reuelabit̄ in nob' Ro. viij. In ꝟbis iſt' facit apl's duo Prio hortat̄ nos ad tribulatõiſ ꝑpeſſioꝫ. Scðo ꝓmittit ꝑpeſſiõis retributõꝫ. Primū ibi. Nō ſunt cōdigne paſſiões h⁹ tēpis. Scðm ibi. ad futurā gl'iam q̄ reuelabit̄ i nob. Circa ꝑmū ſciēdū q̄ libēter debem⁹ tribulationes ſuſtiere. ꝛ h̄ ꝓpter eaꝝ vtilitates Pria ē q̄ pctōrē excecatū i pctis illumināt. ꝛ ad ſuijpſi⁹ cognitõꝫ iducūt. Treñ. iij. Ego vir vidēs pauptatem meā in ꝟga indignatõis ei⁹. q. d. Cū dñs tāgeret ꝟgā indigtõis ei⁹. i. t̄bulatões ꝛ anguſtias: tūc vidi. i. cognoui pauptates meas. i. pauperē ꝛ miſerabilē ſtatū in quo fui et q̄zdiu i pctis iacui. Gre. Oculos q̄s culpa clauſerit pena apit. Hec illuminatio figurata fuit Thob. xj. qui illuminat⁹ fuit fellis amaritudie. Thobias iterptat̄ duct⁹ ad luctū. et ſignificat pctōrez q̄ ad ꝑpetuū luctū ducet̄ ſi ñ fuerit ꝯuerſus ꝛ illuminat⁹. h̄ excecat⁹ fuit ſtercore hyrūdinū ꝑ q̄ ſignificāt̄ fetida ꝛ turpia pctā q̄ excecāt hoieꝫ i aīa. Sap. ij. Excecauit ei eos malicia eoꝝ. Hic pctōr illuminabit̄ amaritudie fellis. i. tribulatõibꝫ. infirmitatibꝫ ꝛ anguſtijs ꝛ caſtigatõibꝫ. Exēplū i rege nabuchodonoſor q̄ ñ coḡuit ſup ſe eē de-um regē. nec coḡuit ſeipm eſſe hoiem moritūꝝ. Illū voluit dñs ad cognitionē dei ſui ꝛ ſuijpſius reducere i hūc modū. ſ. ꝑ tribulationē. Nota hyſt. Dañ. iiij. Ipſe em̄ iacēs i ſtratu vidit quādā arborē. cui⁹ altitudo vſq̄z ad celos: ꝛ latitudo ꝑ totū mūdū extendebat̄. ſb ea beſtie ꝛ volucres celi habitabant: ꝛ i ramis ei⁹ volucres. ꝛ ex ea veſcebat̄ oīs caro. ꝛ vēit angelus ꝛ dixit Succidite arborē illā et ramos ei⁹. ſꝫ radices ꝑmitteꝫ i t̄ra. forte vēiet ros ꝛ viuificat: ꝛ fugiāt ab ea beſtie ꝛ volucres. ꝛ cum feris erit habitatio eius. cor ei⁹ ab hūano corde ꝯmutet̄. et cor fere dat̄ ei. et ſeptē tpa mutabunt̄ ſuꝑ eū. Et Daniel expoſuit ei ſomniū dicēs. Tu rex es arbor illa. ꝛ potētia tua extendit ſe ſup totū mūdū. q2 nō egiſti deo tuo grās de hoc: ab hoibꝫ deijcieris. ꝛ cū feriſ erit habitatio tua. fenū vt bos comedes ſeptē annis donec ſcias q̄ deus regnet ſup te: q̄re audi ꝯſiliū meū. Pctā em̄ tua elemoſynis redime forſitan ignoſcet tibi de⁹. Cūq̄z ñ emēdarꝫ ſtatū ſuū. p⁹ āñū cū q̄daꝫ die āblaret i aula ſua loq̄bat̄ i ſpū elatõis. ꝛ gl'iabat̄ de magna potentia ſua dicēs. Nōne eſt hec babylon ciuitas magnā quā edificaui in potētia regni mei: ꝛ i gl'ia decoris mei. Et ſtatim venit vox de celo dicēs. Nabuchodonoſor regnū tuū trāſtulit de⁹ a te: ꝛ cū feriſ habitab' ſeptē annis donec ſcias q̄ deus regt̄ ſup te. Eadē hora inſanus factus ē. ꝛ cucurrit ad heremū: et cū feriſ habitabat. ꝛ fenū vt bos comedit. et ablatus ē ſibi vſus lingue. et videbat̄ ſibi q̄ bos eēt i anterioribꝫ ꝛ leo i poſterioribꝫ. Multi egrediebant̄ ad eū et

98

videbāt eū̄ i tali miſeria. Sol⁹ Dani
el orabat p eo. ⁊ ad p̄ces ei⁹. vij. anni
mutati ſr̄ i. vij. mēſes. Jn q̄b⁹. xl. die/
bus inſaniā patiebat̄. ⁊ p alios. xl. re/
uerſus ad cor flebat ⁊ ſupplicabat de/
um intm̄ cū lacrimis q̄ ocli ei⁹ q̄ſi ca/
ro facti fuerūt. ⁊ ſic ꝯpleuit. vij. men/
ſes lacrimādo. Poſtea reūſus ad re/
gnū n̄ tn̄ reg̃uit: ſ; iudices p ſe ꝯſtitu
it: ⁊ vſq; ad ſeptimū annū pn̄iaȝ egit
legumia et herbas tm̄ comedit. Ecce
pꝫ q̄ p tribulatōnes hō adducit̄ ad
cognitōȝ dei ⁊ ſuiꝑſi⁹. Sc̄do tribu
latio pctōrē errantē ad reg̃rēdū deum
adducit. Jſa. xxvj. Dn̄e i ſua āguſtia
reqſierūt te. Gre. Mala q̄ nos hic p̄
mūt citi⁹ ad deū ire ꝯpellūt. Jſtd̄ figu/
ratū ē i Joab: q̄ noluit vēire ad Abſa
lō niſi ꝑus ſuccēderet ſegetes ei⁹. ⁊ tūc
venit. ij. Reg. xiiij. c. Abſalō pulcerri
m⁹ ſignificat xp̄m. de c⁹ pulcritudīe di
cit p̄s. Speciosus forma p̄ filijs hoīȝ
Hic mittit nūcios ſuoſ ad ioab. i. ad
inimicos. ⁊ ſignificat pctōrē qui ē ini
mic⁹ dei. Jac. iiij. Amicicia hui⁹ mōi
inimica dei ꝯſtituet̄. Jſtis mittit dn̄s
nūcios. i. p̄dicatores pmittēs bōa na
turalia. tpalia ⁊ ſpūalia: vt ſic eū r̄uo
cēt. vt dr̄ dn̄ica ſc̄da p⁹ feſtū Trinit̄. i
ſer. Hō quidā. Sȝ qn̄ p illos nūcioſ
renuit vēire: mittit nūcios ſuos ⁊ ſuc/
cēdit ſegetes ei⁹. i. imittit tribulatōeȝ
⁊ infirmitatē i ſeipſo. i filijs. i amic̄ et
bonis vnanimit̄: vt ſic cogat hoīeȝ vt
coact⁹ veniat qui rogat⁹ vēire ꝯtēpſit
Exemplū i filijs iſrl̄ quib⁹ imiſit dn̄s
tribulatōes mltas. anguſtias ⁊ capti
uitateſ qn̄ receſſerūt ab eo ydola ado
rādo: vt ſic eos reuocaret. p̄s. Clama
uerūt ad dn̄m cū tribularent̄. Jtem.
Multiplicate ſr̄ ifirmitates eoꝝ: po/
ſtea accelerauerūt. Exēplū. Judic. iij
legit̄. q̄ filij iſrl̄ fecerūt malū corā dn̄o
⁊ tradidit eos ſb ptāte eglon reg̃ mo
ab. qui afflixit eos decē et octo annis.
ad dn̄m clamauerūt: ⁊ miſit eis liba/
torē aioth qui liberauit eoſ. Poſt hec
peccauerūt adorantes beel: ⁊ tradidit
eos i man⁹ madian. vij. anniſ. clama
uerūt ad dn̄m ⁊ miſit eis liberatorem
Gedeō Judicū. vj. Poſtea adoraue
rūt baalim. ⁊ tradidit eos dn̄s i ma/
nus philiſtijm. xl. annis. ⁊ clamauer̄t
ad dn̄m. ⁊ miſit eis libatoreȝ Sāſon
Judic. xiij. c. Poſt h̄ peccauer̄t i dn̄o.
⁊ tradidit eos i trāſmigratōȝ babylo
nis. lxx. annis. ⁊ clamauerūt ad dn̄m
⁊ libauit eos ſb duce Zorobabel. ſic le
git̄. j. Eſdre. ij. Exēplū i filio pdigo q̄
fame cogēte reūſus ē ad prēȝ Lu. xv.

Tercia vtilitas tribulatōnis ē. q̄ p
tribulatiōȝ acquirit hō etnā corona.
ij. Thi. ij. Nēo coronabit̄ niſi q̄ legi/
time certauerit ꝯ tribulatōes ⁊ tēpta
tiōes. Hiero. Quis ſctōꝝ ſine tribu/
latōe coronat⁹ ē. Jac. j. Btūs vir qui
ſuffert tēptatiōeȝ. qm̄ cū pbat⁹ fuerit
accipiet coronā vite. Exēplū legit̄ i vi
taſpatꝝ q̄ quidā iuuenis ad quēdaȝ
heremitā veniēs vouit q̄ oib⁹ dieb⁹
vite ſue vellet ſecū ſuire deo. Cūq; ille
ſenex q̄dā vice i die dormiebat illo iu
uene vigilāte: tēptauit eū demō vt ad
ſclm̄ rediret. Jlle aūt itelligēs ſuggeſti
onē eē diaboli ei reſtitit: et tēptauit eū
ſc̄do ⁊ tercio. et ſic vſq; ad ſeptē tēpta/
tiōes. Cūq; euigilaſſet ſenex: vidit in
capite iuuēis ſeptē coronas aureas q̄
rēs quis ſibi dediſſȝ. Cui cū dixiſſȝ ſe
nulla h̄re: q̄ſiuit ab eo q̄d ei accidiſſȝ

Rn̄dit q̄ ſeptē vicibꝫ tēptat⁹ fuiſſꝫ q̄ uir vt ad ſclm rediret. ⁊ ipe cū magno certamine reſtitiſſet. Cui ille. ꝑpter h̄ ſeptē coronas aureas meruiſti. Ecce vtilitatē tribulatōis q̄ ꝑpter eaꝫ hō merer̄ coronā eternā. Quā nobis pre ſtare dignetur ⁊c.

De eodem. Sermo. cxv.

Eſtote miſe

ricordes ſicͮ ⁊ pr̄ vr̄ miſꝰicorſ ē Luce. vj. In v̄bis iſt̄ facit dn̄s duo. Primo hortar̄ nos ad miſcōiam. Scōo dat miſerēdi modū ⁊ formā. Primū ibi. eſtote miſꝰicordeſ Scōm ibi. ſicut ⁊ pr̄ vr̄ miſericors ē.

Circa ꝑmū ē notādū. q̄ nos debem⁹ eſſe miſericordes ꝑpter multas vtili tates miſcōie. Prima q̄ miſcōia facit hoiem filiū dei. Ipſe em̄ ē pr̄ miſecordiaꝝ: ſicut dr̄. ij. Coꝛ. j. Et iō filij eius debēt eſſe miſericordes. Eccī. iiij. Eſtote pupillis miſericordes ſicͮ pr̄ ⁊ mr̄ eoꝛuꝫ. ⁊ eritis velut filij altiſſimi. Exēplū de q̄dā pagano q̄ ꝑpter miſericordiā fact⁹ ē filius dei. Cūqꝫ fames maxia eēt i egypto: q̄dā gentil' valde pius ⁊ miſꝰicors ꝯpatiebar̄ afflictiōi pauperꝝ. Cūqꝫ euacuaſſet oīa horrea ſua ⁊ diſtribuiſſꝫ paupibꝫ: q̄dā hōeſtiſſima venit dn̄a baiulās puerꝝ pulcerrimū i brachijs: rogās eū ꝑ elyna. Cūqꝫ ille diceret oīa horrea ſua va cua: dixit illa. Obſecro te ꝑ v̄ginē illā q̄ ſaluatorē mōi ꝯcepit ⁊ ꝑpit et v̄go ꝑmāſit vt tranſeas ad horrea tua ⁊ vi deas ſi aliq̄d ſit i eis. Cūqꝫ ille miſericordia mot⁹ cucurriſſꝫ ad horrea ſua īuēit oīa plēa. ⁊ reūſus q̄ſiuit illā dn̄aꝫ ⁊ n̄ īuenit. ⁊ reuelatū ē ei ī nocte ab angelo dicente ſibi. q̄ ad paupes fuiſti miſꝰicors: xp̄s ih̄s et maria mr̄ ei⁹ hodie ad domū tuā venerūt ⁊ te ī filiū elegerūt. vade ⁊ facte baptiſari ⁊ ſalu⁹ eris: et ſic factū ē. Scōa vtilitas ē q̄ miſcōia ſiue elyna delet pctā. Sicͮ em̄ aq̄ extiguit ignē: ita elyna extiguit pctm̄. Prou̇. xiij. Redēptio aīe diuitis viri diuitie ſue. q. dī. Hō pt̄ ꝑ diuitias ſuas aīam ſuā redimere a pctis. Un̄ dr̄ Dan̄. iiij. Daniel dixit ad regē nabuchodonoſoꝛ qn̄ peccauit. pctā tua elynis redime. Itē Dan̄. iiij. et Thobie. iiij. Elyna ab oīm pctō ⁊ a morte aiaꝫ liberat. ⁊ nō patier̄ eā ire ad tenebras. Exēplū ī dialogo vbi dr̄ q̄ miles quidā educt⁹ de corꝑe videbat q̄n dā pontē ſub q̄ currebat fluui⁹ niger ⁊ fetid⁹. ⁊ ex alia ꝑte erat loc⁹ ameniſſimus vbi bt̄oꝝ aīe letabanr̄. Ille pōs ſic diſpoſit⁹ erat q̄ null⁹ malus p̄traſire poſſet niſi haberer̄ ī flumine. Et vidit quēdā noīe Petr⁹ deorſuꝫ poſitū cui ḡue pōd⁹ ferri erat ſuppoſitū. et ſic maxime cruciabar̄. Cūqꝫ ſui cruciat⁹ cām q̄reret: dixit ei angelus qui ducebat eū. Ecce iſte fuit imiſericors ī ſclō qn̄ debuit ex iuſſu dn̄i ſui maleficos punire hoc fecit ſine miſcōia. ⁊ iō puniet̄ eternalit̄ ſine miſcōia. Poſt hec vidit q̄ venit quidā ꝑegrin⁹: ille ſine aliquo impedimēto tranſiuit. ⁊ dixit angel⁹. Ecce iſte fuit miſericors ī ſclō. et ideo miſcōiam dei ꝯſecut⁹ ē. Tercio venit quidam noīe ſtephan⁹. hic dū veniſſet ad mediū pōtis lapſus eſt. ⁊ medio corꝑe iacuit ſup̄ pontē. et alia ꝑs corꝑis de ponte dependit. ⁊ dem ōes de flumie exeūtes ipm̄ ꝑ coxas trahe

rũt deorſum: ⁊ angeli p brachia traxe
rũt ſurſuʒ. tãdẽ angeli pualuerũt. ⁊ di
xit angel⁹. Jlle fuit pctõꝛ vicio carnis
pfecte nõ reſiſtens. ⁊ tñ miſericoꝛs ad
paupes. ⁊ licet pctã carnis vellent eũ
trahere ad infernũ: miſcõia tñ nõ per
miſit. Tercia vtilitas miſcõie eſt ꝙ
bona tpalia augmẽtat ⁊ multiplicat.
Prouer. xj. Alij diuidũt ꝓpꝛia ⁊ di/
tioꝛes fiunt. Alij rapiũt nõ ſua: et ſp
ſunt ĩ egeſtate. Gre. Terrene ſubſtan
tie p hoc ꝙ paupib9 diſtribuunt mł/
tiplicant. ⁊ licet hoĩes nõ ſp apte vide
ant. tñ certũ eſt ꝙ dñs miſcõiam faci
entib9 ſubſtantiã augmẽtat tã ĩ hoꝛ/
reis ꝗ̃ʒ ĩ cellarijs. Prouer. iij. Hono/
ra dñm de tua ſubſtãtia: et de ṗmitijs
frugũ tuaꝝ da paupib9. et implebũt
hoꝛrea tua ſaturitate ⁊ toꝛcularia tua
vino redũdabũt. qđ ptʒ ĩ multis ex/
emplis. Exemplũ. Epus quidã val/
de ſitiẽs vinũ ſibi afferri iuſſit. Cũqʒ
pincerna totũ qđ ĩ vaſclõ erat hauſiſ/
ſet ⁊ epo detuliſſʒ. ecce paup q̃dã ĩpoꝛ
tunis pcib9 clamoꝛibuſqʒ vinũ illud
dari ſibi popoſcit. ⁊ pcepit epſ ſibi da
ri illud. Cũqʒ ampli⁹ ſitiret eps ꝗ̃ʒ añ
iuſſit iteꝝ in vas inſpici ſi foꝛte in eo
aliq̃d mãſiſſet. ⁊ inuẽtũ ẽ vaſculũ ple
nũ. Jtẽ q̃dã miles habẽs vineã ex q̃
ſingul' annis cõſueuit dare decẽ carru
cas vini ꝓpť deũ. q̃dã ãno vna carru
ca vini tm̃ ĩ vinea erat. Et ait miles.
qđ meuʒ fuit abſtulit mihi dñs. ego
aũt poꝛtõeʒ ſuã nõ auferã illi. ⁊ dedit
eã ꝓpť deũ. Eodẽ tpe frater eiuſdẽ mi
litis tranſiẽs iuxta pdictã vineã inue
nit eã pleniſſimã botr9 ꝗ̃ʒ antea vnqʒ
fuit. qđ cũ retuliſſʒ militi bñdixit deũ
Quarta vtilitas miſcõie ẽ ꝙ hoĩ lo
cũ ĩ celo ꝑpat. Eccł. xvj. Ois miſcõia
faciet vnicuiqʒ locũ ſm̃ ĩtellectũ pegri
natõis illius: ⁊ ſm̃ meritũ opeꝝ eius.
Hiero. Nõ ſť bõa hoĩs q̃ ſecũ ferre ñ
pt. ſola miſcõia ẽ comeſ defũctoꝝ. Jſi
do. Oia terrena ſuãdo amittim⁹: lar
giẽdo ſuam⁹. diu cũ reb9 nr̃is durare
ñ poſſum⁹. qꝛ nos illas aut moꝛiẽdo
deſerim⁹: aut ille nos viuẽdo deſerunt
Vñ Luce. xvj. Facite vob' amicos de
mãmona iniq̃tatis: vt cũ defeceritiſ re
cipiãt vos ĩ eterna tabernacła. ſ. pau/
peres. Vñ in fine ſcłi dicet dñs miſeri
coꝛdiã faciẽtib9. Eſuriui ⁊ dediſtiſ mi/
hi mãducare. ſitiui ⁊ dediſtis mihi bi
bere ⁊c̃. ⁊ ſequit. Venite bñdicti patrꝭ
mei pcipite regnũ qđ vob' paratũ eſt
ab oꝛigine mũdi. Rogemus ⁊c̃.

Dñica quinta. Sermo. cxvj.

O nnes vna

nimes eſtote ĩ oꝛone. j. Pe.
iij. Jn ṽbis iſtis hoꝛtatur
nos btũs Petrus apł's ad oꝛanduʒ.
Sũt aũt multa q̃ debẽt nos ad oꝛan/
dũ ꝓuocare. Primũ ẽ exemplũ xp̄i ⁊
ſctõꝝ q̃ nõ ſolũ nos oꝛare docuerũt ṽ
bis ſʒ etiã exẽplis. Exẽplo docuit noſ
xp̄s oꝛare. qꝛ legiť Mat. xiiij. Dimiſ
ſa turba aſcẽdit ĩ mõtẽ ſolus oꝛare. et
Luc. vj. dꝛ ꝙ pnoctabat in oꝛõnib9.
Jbi dicit glo. Xp̄s oꝛabat nõ ꝙ oꝛõi
bus ĩdigeret: ſʒ vt nob' exẽpluʒ oꝛãdi
pberet. Docuit etiã ṽbis qñ oñdit et
dixit apłis q̃d eẽt oꝛãdũ. Matt. vj.
Sic oꝛabitiſ. Pr̃ nr̃ q̃ es ĩ cel' ⁊c̃. Exẽ/
pla etiã ſctõꝝ patꝝ pñt nos ad oꝛan
dũ ꝓuocare. Legiť de ſctõ Jacobo al/
phei q̃ ĩ vẽo mr̃is ſue ſctificat⁹ fuit ꝙ

ex aſſiduitate orõnis ɔxerat i genibꝫ
ſuis duriciē cameloꝝ. Sic de. b. Bar
tholomeo dr̄ q̄ cēties i die ⁊ cēties i no
cte genua flectebat. Scḋo dꝫ nos ꝓ
uocare facilitas orõis. q̄ꝛ orare ē offi
ciū facile valde. Si eīm diceret alicui
q̄ ieiunare deberet pt ſe excuſare p debi
litatē corpis q̄ n̄ poſſꝫ ieiunare. vel q̄
nō hēat ſibi cibū ɔpetentē. Si dicere
tur alicui q̄ pegrinari deberet pōt ſe ex
cuſare p debilitatē vel defectū pecunie:
vl' piculū aliud qḋcūqꝫ. Si dr̄ alicui
q̄ debeat elẏnas dare: pōt ſe excuſare p
pauptatē. ſꝫ ab orõne ſe null' excuſa
re pt. Hō eīm pt orare i oi loco. i omi
hora. Et ſi hō nō poſſet ex debilitate
os mouere vel genua flectere ad orā
dū. pōt tn̄ mentalē facere orōēꝫ. Un̄
ps. Apud te orō mea ſp. q. d. vbicū
qꝫ fuero ⁊ q̄cqd egero tn̄ poſſuꝫ mēta
liter orare. Quicqd iuſt' fecerit ſinō ē
ɔ deū totuꝫ ē orō. vn̄ nō ceſſat orare q̄
non ceſſat bn̄ facere. Tercio dꝫ nos
ad orādū ꝓuocare multiplex effect' ⁊
ꝟtus orōnis. Prima ꝟtus orōis ē:
q̄ tēptatiōibꝫ ⁊ ipugnatōibꝫ diaboli
reſiſtit. Iſid. Hoc ē remediū eoꝝ q̄ vi
cioꝝ tēptamētis eſtuāt: vt q̄tiēs quili
bet tāgit' vicio totiēs ſe orōni ſubdat.
q̄ꝛ freqūēs orō vicioꝝ impugnatōēꝫ
extinguit. Un̄ legit' i vitaſpatꝝ. q̄ q̄
dā multū tēptabat' a ſpū fornicatōis
⁊ rogauit q̄ndā ſenē frēm vt oraret ꝓ
eo. q̄ ſenex vidēs illū mōachū in ſom
nis ſedētē: ⁊ ſpm̄ fornicatōis i diūſis
formis mlieꝝ añ ipm ludētē. ⁊ ipꝫ cū
eis delectari. ⁊ angel' aſtabat ⁊ gūit' in
dignabat' ei q̄ nō ſurgeret ad orōnes
ſꝫ mag' delectabat' i ſuis cogitatōibꝫ.
Euigilās āt ſenex dixit mōacho. Im
poſſibile ē a te diſcedere ſpm̄ fornica
tōis alijs ꝓ te orātibꝫ niſi aſſumas ti
bi orōes ⁊ ieiunia. Scḋo orō i bello
corpali ſepe triūphat. Sepe eīm plus
facit vn' ſcūs hō orādo q̄ꝫ mille pctō
res pliādo. Un̄ legit' Exo. xvij. q̄ cuꝫ
filij iſrl' pugnarēt ɔ amalech moyſes
aſcēdit i montē ⁊ orauit. Cūqꝫ leuaſſꝫ
man' ad deū vincebat iſrl'. Cūqꝫ pau
luluꝫ remitteret vincebat Amalech.
Quo ɔpto Aarō ⁊ hur qui cū eo erāt
ſuppoſuerūt ei lapidē. ⁊ ex vtraqꝫ pte
man' ſuſtētabāt. qm̄ grandeu' erat. ⁊
ſic p orōes ei' vicerūt filij iſrl'. vn̄ Ju
dith. iiij. Cū Holofernes pugnaret
ɔ ciuitatē bethulia. eliachim ſacerdos
exhortabat' ciues ad orōes di. Me
mores eſtote ſerui dei moyſi. q̄ Ama
lech nō ferro pugnando ſꝫ pcibꝫ ſuis
deuicit. Et hoc dicto ipſa Judith cō
miſit ɔciuibꝫ vt dn̄m exorarent. ⁊ exi
ens ciuitatē cū vna ancilla tm̄ ad ho
lofernē vēit. ⁊ capt' ē holofernes i amo
rē eius. q̄ꝛ pulcra erat valde. Et q̄rto
die cū peteꝫ ab ea p nūciū vt ſecū dor
miret ipſa ɔſenſit. ⁊ letatus Holofer
nes bibit de vino ſuo pl' q̄ꝫ vnqꝫ bibe
bat in vita ſua. Et ſero facto ibāt ſer
ui ad hoſpitia. ⁊ ipſa māſit cū eo i tē
torio ſuo. ⁊ ipe p magnā ebrietatē ob
dormiuit. ⁊ ipſa Judith dedit ſe orōi
bus. Cūqꝫ oraſſꝫ accepit gladiū ho
lofernis. et amputauit ſibi caput. et
reuerſa ē cū ancilla ſua ad ciuitatem.
Et mane facto irruūt ciues d̄ ciuitate
⁊ inimici inuenietes holofernē princi
pē ſuū mortuū inierūt fugā. ⁊ m̄lti ce
ciderūt: ⁊ ciuitas liberata ē. Nō hyſto.
Judith. xiij. Tercio orō vitā hōis
ꝓlongat. Jaco. vltio. Infirmat' q̄s ex

vob̃ inducat pſb̃ros eccl'ie et orẽt ſup eũ vngẽtes cũ oleo ſctõ in noĩe dñi. et orõ fidei ſaluabit infirmuz: ⁊ alleuia/bit eũ dñs ⁊c̃. Exẽplũ i rege Ezechia cui infirmãti miſit dñs pphaz Iſaiã q̃ ait. Hec dicit dñs deꝰ. Diſpone do/mui tue q: morieris tu ⁊ nõ viues. et ꝯuerſus ad pietẽ orauit cũ fletu. et ec ce ꝓuſq; veĩret Iſaias ad mediũ atrij dixit ei dñs. Uade ⁊ dic ezechie Hec dicit dñs. Audiui orõem tuã et vidi lacrimas tuas: ecce adijciaz ſup dies tuos .xv. annos. Nõ hyſtoriaz Iſa. xxxviij. ⁊ .iiij. Reg. xx. Quarto orõ ire dei reſiſtit. ⁊ tenet deũ vt ꝯ pctõrẽ ſe vidicare nõ poſſit. Uñ dñs ad Hie/re. vij. Noli orare p pplõ h̃. neq; aſſu mas laudẽ ⁊ orõẽz. ⁊ nõ obſiſtas mi/hi. q: nõ exaudiã te. Exemplũ Exo. xxxij Cuz peccaſſent filij iſrl' adorãdo vitulũ voluit dñs omnes deleuiſſe. ſ; Moyſes reſtitit ire ſue orõnibꝫ ſuis di. Dimitte dñe pplõ huic noxã hãc aut dele me de libro vite. i. interfice me Et ait dñs. Dimitte me vt iraſcat' fu ror meꝰ ꝯ pplm̃ iſtũ vt deleaz eũ. faciã q; te i gẽtẽ magnã. Moyſes aũt reſti tit ei orõibꝫ ſuis. ⁊ nõ pmiſit ei vt dele ret totũ pplm̃. Uerũtamẽ Moyſes deleuit ex eis .xxiij. milia. Grego. Ire dei reſtitit Moyſes qui ſupne pcuſſi onis impetũ oratõnis ſue oblatõe re/ſtrinxit. Quinto orõ ſniam dei con/tra pctõrẽ latã mitigat. Exemplũz .j. Paral'. xxj. Cuz Dauid ſupbe nume rauerat populũ ſuũ q̃ſi aſcribẽs victo riã populi ſui mltitudini ⁊ nõ deo. ira tus ẽ ꝯtra eũ dñs. ⁊ miſit ꝯ euz Gad pphetã. qui ait. Quia i ſupbia elatꝰ es: iratus eſt contra te deus. Eligeti/bi vnũ de tribus plagis. Aut ſeptem annis veniet tibi fames in regno tuo aut tribꝫ menſibꝫ vaſtabunt inimici tui terrã tuã. aut tribꝫ diebꝫ erit peſti/lentia. i. ſubitanea mors in tota terra tua. Et cogitauit Dauid intra ſe di/cẽs. Si eligo famẽ tm̃ illa plaga tan/git paupes. Si inuaſionẽ inimicoꝝ: iſta plaga tangit ſubditos meos et ñ me: q: habeo munitõnes ⁊ armatos. Sed eligã peſtilentiã q̃ equaliter tan git diuites ⁊ paupes: ſubditũ ⁊ regẽ. Et miſit dñs peſtilẽtiã. ⁊ mortui ſunt de iſrael ſeptuaginta milia viroꝝ. Et tunc vidit Dauid angelũ qui pcutie bat pplm̃ ſup hierl'm vt diſpderet eũ ⁊ orauit ad dñm dicẽs. Dñe ego ſuz q̃ peccaui. ego inique egi. iſti qui ſunt oues q̃d fecerũt? vertat' obſecro manꝰ tua ꝯ me. et ſtatim miſertus ẽ dñs. et plaga ceſſauit. Ecce quõ dauid ſñiaz dei mitigauit. debuiſſet eñ plaga illa tribꝫ diebꝫ et tribus noctibꝫ duraſſe. Sed p orõem eius durauit tm̃mõ a mane vſq; ad horã veſptinam. Se xto orõ vindictã dei ⁊ iram ꝯ pctõres placat ⁊ mitigat. Exẽplũ Num̃. xvj. vbi legit' q᷑ Dathan ⁊ abyrõ oppoſu/erũt ſe Moyſi ⁊ aarõ. ⁊ viui abſorpti ſunt a terra cũ oĩbꝫ ſuis. ⁊ Chore qui oppoſuerat ſe etiã eis cũ oĩbꝫ ſuis ex/tinctꝰ ẽ p ignẽ. Tũc ppl's iratꝰ voluit lapidare moyſen ⁊ aarõ. ⁊ ipſi fugiert ad tabernaculũ. ⁊ nubes opuit eos. ⁊ venit ignis de celo: et extinxit de pplõ quattuordecim milia ⁊ ſeptingẽtos. Qđ vidẽs Aarõ accepto thuribulo cucurrit ſtans inter viuos ⁊ mortuos orans deũ vt plaga ceſſaret. ⁊ ſic factũ eſt. Rogemus dñm ⁊c̃.

De eodem. Sermo .cxvij.

Elictis omnibꝫ ſecuti ſunt eũ.i.xp̄m Lu.v. In ƀbis iſtꝰ exēplo apl'oꝝ docemur: ꝙ ſi xp̄m ſeq̄ volumꝰ oīa īpedimēta relinq̄re debemꝰ Sunt aūt duo q̄ relinq̄re debemꝰ.ſ.amorē tēporaliū bonoꝝ: ⁊ feruorē carnaliū deſiderioꝝ Circa ƥmū ſciēdū ē ꝙ amorē tp̄aliū relinq̄re dēmꝰ ƥpt̄ mlt̄a. Prio qꝛ amare pecuniā peſſimū viciū ē. ⁊ in ſacra ſcp̄tura ƥhibet̄. Eccl'i.x. Nihil ē iniquiꝰ q̄ꝫ amare pecuniā Ibidē Auaro nihil ē ſceleſtiꝰ. Iniq̄tas pꝫ ex h̄ ꝙ illa q̄ deꝰ i cōi oībꝫ creauit ſibi ſoli ƥƥa facit. nec cōicat idigētibꝫ. Amb. Nemo dicat ƥƥriū qđ cōe ē. nā plꝰ q̄ꝫ ſufficiat ad ſumptū violēter obtentū eſt Quis tā iniuſtꝰ ⁊ tā auarꝰ q̄ꝫ q̄ mltorū alimēta nō tm̄ ad vſuꝫ ſumit: ſꝫ ad abūdātiā ⁊ delicias. nō em̄ minorꝫ crimis ē cū poſſis ⁊ hēs indigētibꝫ denegare q̄ꝫ hoī ſua tollere. Eſurientiū panis ē quē tu detines. nudoꝝ veſtimentū ē qđ tu recludis. miſeroꝝ redēptio ē pecūia quā tu i t̄rā fodis ⁊ abſcōdis tātoꝝ bonoꝝ ſcias te inuaſorē q̄ꝫtū potes p̄ſtare ⁊ n̄ facꝫ. Augꝫ. Nō ſolū ille auarꝰ ē q̄ rapit aliēa. ſꝫ ille auarꝰ ē q̄ cupide ƥuat ſua. Exēplū i diuite epulo ne qui dānatꝰ ē nō ꝙ rapuit aliena: ſꝫ ꝙ cupide ƥuauerat ſua. vñ ꝯtigerat ꝙ poſtea guttā aq̄ petijt qui micā panis lazaro negauit Lu.xvj. Scđo relinq̄re dēmꝰ amorē reꝝ tp̄aliū. qꝛ excecāt hoīem. Exo.xxiij. Nō accipias mūera q̄ etiā excecāt prudētes: et ſbuertūt corda iuſtoꝝ. Iſtđ figuratū ē Thob. ij. c. vbi dꝛ. ꝙ ſtercora hyrūdinū ceciderūt i oculos eiꝰ: ⁊ excecatꝰ ē Thobias interp̄tat̄ ductꝰ ad luctū i p̄nti. ⁊ ſignificat auaꝝ q̄ ſuſtiet luctū i p̄nti ⁊ i futuro. In p̄nti ꝑ ꝯtinuā curā. Eccs ij. Cūcti dies eiꝰ pleni ſunt dolorībꝫ ⁊ erūnis. nec ꝑ noctē req̄eſcet mēte Job xv. Cū pax ſit ⁊ ſecuritas inſidias ſuſpicat̄. Sꝫ ñ. Auarꝰ ſi videt nobilem eſtimat p̄donē. ſi videt paupem eſtimat furē. ⁊ ſic ſꝑ ē i ꝯtinua cura i p̄nti ⁊ i futuro ꝑpetuū luctū ſuſtiebit. Gregō. Nihil pōt g̃uiꝰ iplicari inimico q̄ꝫ auarꝰ. qꝛ i p̄nti cor eiꝰ vexat̄. ⁊ i futuro eterna ſupplicia ƥmeret̄. Vñ ſcribit Gre. i dial'. exēplū. ꝙ quidā vſurariꝰ ſepultꝰ i clauſtro nocte exibat de ſepulcro ⁊ domū detegebat: frēs cū bacul' ꝑcutiebat. ⁊ mane ex ſepulcꝛ inuētꝰ eſt ſꝫ i ſepulcro reponit̄. Cūq̄ꝫ pluries h̄ feciſſꝫ adiuratꝰ ē a q̄daꝫ ſctō viro. cui dixit. Et ſi alij quietē i iferno hñt i p̄nti ego tn̄ nūq̄ꝫ q̄eſcere poſſuꝫ. qꝛ exercui pctm̄ vſure in ſclō. a q̄ nūq̄ꝫ quieui nocte ⁊ die. ⁊ vos ſi q̄eſcere vultis de clauſtro me ƥijcite ⁊ deponite. ⁊ ſic factū ē. Ecce quō auarꝰ luctū hēbit in vita ⁊ i morte. Iō auarꝰ figurat̄ ꝑ thobiā qui interp̄tat̄ ductꝰ ad luctū. qꝛ hꝫ luctū i vita ⁊ i morte. Hic excecat̄ ſtercoribꝫ. ꝑ ſtercora ſignificant̄ bona tp̄alia. iuxͣ illđ Phil'.iij. Oia arbitror vt ſtercora. Ita excecant̄ auari ocul' iteriorībꝫ ⁊ exteriorībꝫ ꝙ deū creatorē ſuū nō cognoſcūt. Vñ legit̄ exēplū ꝙ quidā vſurariꝰ habuit imaginē crucifixi aureaꝫ ƥ vadio poſitā i ciſta ſua. Cūq̄ꝫ ifirmaret̄ portabāt ſibi imagineꝫ crucifixi de eccl'ia vt moris ē i fine vite ſue ⁊ dixert Agnoſcꝫ imaginē ſaluatoris dñi nr̄i

ihu xpi crucifixi p te. Rñdit. ñ agſco aliū deū pterq̃ illū deū aureū quē hēo i ciſta mea. et ſic mirabilit i tali cecitate mortu9 ē. Tercio relinqnd9 ē amor rez tpaliū. q2 hoīem ad multa mala trahit. j. Thi. vj. Radix oim maloz ē cupiditas. Ex auaricia em naſcit ſupbia. q2 vt freqnter diuitie faciūt hominē ſupbire Exemplū i ſaul. cū eſſet paup fuit hūil. ſed cū fact9 fuit rex cepit ſupbire et dānat9 ē. j. Re. xv. Eccli xxj. Dom9 q̃ nimis ē locuples annullabit ſupbia. Itē de auaricia vēit ira et rixa. Geñ. xiij. Facta ē rixa int paſtores abrā et paſtores loth. Erat ei ſba eoz mlta et neqbāt habitare ſil. q̃z diu paupes erāt habitabant ſil et bn concordauerūt. Itē ex auaricia vēit inuidia. Prou. xxviij. Qui feſtiat ditari īuidet alijs. vñ Greg. de viro iuſto. p pter h̄ q2 i terr nihil appetit alieis fribus iuidere neſcit. Itē de auaricia venit accidia. q2 auar9 ſic ītēdit lucr ſuis q2 raro orat. ſi aliqñ ore orat: corde tñ de bōis ſuiſ cogitat. Quia dic dñs i euāg. Mat. vj. Ubi ē theſaur9 tu9 ibi et cor tuū erit. Itē de auaricia vēit gula. q2 diuites vt frequēti9 peccāt in gula. Exemplū i diuite epulone Lu. xvj. Itez de auaricia venit luxuria. q2 ppter lucz multe mulieres fornicant ſicut ptz p expientiā. Quarto debem9 relinquere amorē rez tpalium. q2 hominē etnalit damnāt. j. Thimo. vj. Qui volūt diuites fieri incidūt in tēptatōes et i laqueū diaboli et in deſideria multa et nociua q̃ mergūt hoīem i interitū et i pditōz. Lu. xij. Exēplū in diuite q̃ dixit. O aīa hēs multa bōa repoſita in annos plimos. reqeſce. comede et bibe. Dixit aūt ei de9. Stulte egiſti. hac nocte repetent a te diaboli aīam tuā: et q̃ ꝯgregaſti cui9 erūt: et ſic eternalit damnat9 ē. Et nō ſolū damnant auari et vſurarij: ſz etiā eoz heredes q̃ iniuſte acqſita ſciēter poſſident. Exēplū. Quidā vir ſctūs i viſiōe rapt9 duct9 ē ad infernū. vbi vidit vnū in pfundo pſtratū. de cui9 vtero arbor pcedebat. In cui9 ramis multi erāt ſuſpenſi. et arbor illa ſtetit in medio flāmaz. et ille qui in pfundo iacebat pl9 q̃z alij cruciabat. et q̃ſiuit ab angelo q̃ ducebat eū quid hoc ſignificaret. qui dixit. Hō ille in imo iacēs pncipium erat hui9 generis. et p vſuras ditat9 eſt alij vo hoīes oēs ab eo pceſſerunt. et damnati ſunt cuz eo. q2 iniuſta bona poſſederūt. et ſic oēs de genere ſuo dānabunt. et oēs qui ſciūt bona eſſe iniuſta que poſſident. Rogem9 etc̄.

Dñica ſexta Sermo. xviij.

Ciētes frēs

ſ charíſſimi. i. ſcire debetis. q2 xps reſurgēs ex mortuis iaz nō morit apl9. mors illi vltra ñ dñabit. q2 em mortu9 ē pctō mortu9 eſt ſel. q. di. q2 ſemel mortu9 ē h̄ ē ppter pctā nrā Ro. vj. In vbis iſtis pponit nobis apls paſſionē xpi quā ppter peccata noſtra ſuſtinuit. volēs vt eā continue i memoria habeam9. Debem9 aūt paſſionez xpi i memoria freqnter hr̄e ppter tria. Primo vt fortes ſim9 et efficiamur ad pugnādū ꝯ inimicoſ nros. Habem9 ei tres inimicos. ſ. carnez. mūdū et diabolū. q̃ ſp impugnāt nos. Caro ipugnat nos p malas co-

gitatões ſiue ꝯcupias. Gal. v. Ca ro ꝯcupiſcit aduerſus ſpm̄. Mūdus impugnat nos p tpalium ꝯgregatōem Eſt em̄ mūdꝰ ſicut Judas qui dixit. quēcūq3 oſculatꝰ fuero p tpaliū ꝓſpitate: ipſe ē quē trado vobis. tenete eū tāq3 vim. ⁊ ducite eū caute. et pmitti te eū ẜm ſuā volūtatē viuere. Greg. Cōtinuꝰ ſucceſſus rez tpaliū certuz ē future calamitatꝫ idiciū. Diabolꝰ impugnat nos p diūſas tēptatōes ⁊ diuerſa pctā. qn̄ nō pt p vnū pctm̄ vincere tūc tēptat p aliud. Et nō ſolū vnꝰ diabolꝰ ſ3 ifiniti impugnāt nos. ps. Reſpice dn̄e inimicos meos qm̄ multiplicati ſunt: et odio iniq̄ oderunt me. Nā tēptat p ſupbiā. inuidiā. iraz. accidiā ⁊ vanā gliaz ⁊c. Et qm̄ tāti ⁊ tot ſunt inimici q̄ impugnant. iō debemꝰ freq̄nter hr̄e memoriā paſſiōis xp̄i vt eo fortiꝰ reſiſtere valeamus. Heb. xij. Recogitate eū qui talē adūſus ſemet ipm ſuſtinuit a pctōrib᷑ ꝯdictōez vt nō fatigemi animis vr̄is deficientes. nōdū em̄ reſtitiſtis vſq3 ad ſanguinē aduerſus pctm̄ repuguātes. i. nō reſtitiſtis q̄ntū reſtitiſſetis ſi fundedꝰ eſſ3 vr̄ ſanguis. Multi dicunt ꝙ nō pn̄t eſſe cōtinētes ⁊ a pctis cauere. certe ſi ſcirēt ꝙ q̄3cito peccarēt mutilarēt vł occiderent bn̄ cauerēt ſibi. Ergo nullus pt ſe excuſare dicēs. Ego nō poſſuz eē ꝯtinēs. Jlle nō pōt q2 nō vult reſiſtere tēptatōnib᷑. q̄cq̄d libet ſtatim vult explere. Sic nō ē faciēdū ſ3 virilr̄ pugnādū. q2 diu em̄ i hac vita ſumꝰ ſine pugna eē nō poſſumꝰ. Ber. Jn mōdo iſto tanq3 i ſtadio certamis poſiti ſumus vbi xp̄s mortuꝰ ē. Si quis liuores vel plagas nō ſuſcepit i futuro iudicio inglorioſus miles apparebit Si igit̃ virilr̄ ꝯ hoſtes nr̄os pugnare voluműs tūc debēmꝰ freq̄nt̃ mortē xp̄i. i. paſſionē xp̄i cogitare. Orig. Tāta ē ꝟtus paſſiōis xp̄i ꝙ ſi i mēte fideliū habeat̃ nulla libido. nulla poterit ꝓualere inuidia. Jō ꝯtinue curre ad mēoriā paſſiōis xp̄i: ⁊ totiꝰ pcti ⁊ mortꝫ fugiet exercitus. Ber. Uult benignꝰ dux deuoti militis vultū ⁊ oculos i ſua ſuſtolli vulnera: vt illius exēplo ex h̄ animū erigat ad tolerandū ⁊ ad pugnandū reddat fortiorē. Jſtud figuratū eſt. j. Mach. vj. vbi dr̄. ꝙ on̄dert elephāti ſanguinē vue ruſe ad acuēdū eū ad pliuz. Nota hyſtoriā. Elephātis natura ē ꝙ nunq3 iacet: ſed a tp̄e natiuitatꝫ ſue ſtat vſq3 ad mortē ſuā et ābulat. ſi aliq̄n cadit p ſe reſurgere nō pt. q2 genua nō h3. ſ3 vnicornis natura ē ꝙ eleuantē leuare ſolet. Jſte elephas domat̃ a ꝑncipib᷑ ⁊ ducit̃ ad pugnādū habēs in dorſo turrim ligneaz. ſed qn̄ ꝓcedere d3 ad pugnandū: oſtendūt ei ſanguinē vue ruſe. ex aſpectu illius audaciā capit ⁊ fortificat̃ ad pugnā. Moralr̄ p elephātē q̄ nūq3 iacz ſed ſtat ⁊ ambulat ſignificat̃ quilibet iuſtꝰ q̄ nūq3 iacere d3 in pctis ⁊ i accidia: ſed virilr̄ tēptatōib᷑ reſiſtēdo et ābulare de ꝟtute in ꝟtutē. Ecci. ij. Fili accedēs ad ſeruitutē dei ſta i iuſticia ⁊ timore. ⁊ ꝑpara aīam tuā ad tēptationē. Et ſi aliq̄n p hūanaz fragilitatē ceciderit: ſtatim d3 hr̄e ſpem ad vnicornuz. ſ. xp̄m. Xp̄s ꝯpat̃ vnicorno q̄ ſolet capi p virginē. ſic xp̄s eſt captus p Mariā Jſte vnicornus. i. xp̄s pōt eū iuuare vt reſurgat. p ſe em̄ peccator nullo mō poteſt reſurgere. Oſee. xiij.

Perditio tua iſrl' ex te ē: tm̄mō ex me auxiliū tuū Sz cū elephas iſte .i. iuſt⁹ tēptat̄ ⁊ īpugnat̄ ab hoſtib⁹ ſuis ſanguinē vue rufe dz inſpicere .i. ihu xpi. q̄ ouē ⁊ viti ꝯpat̄ i euāg̃l. Jo. xv. Ego ſuz vitis vera. Et ſtatiz ſequit̄. Sine me nihil poteſtis facere .i. ſine meo adiutorio nō poteſtis hoſtib⁹ reſiſtere. Hāc vitē .i. verā vnico: nūz ver⁹ agricola .i. pr̄ celeſtis plātauit qn̄ eū icarnari inſtituit. ⁊ i vtero marie a ſpūſctō fuit ꝯceptus. Hec vitis etiā circūfoſſa fuit qn̄ man⁹ ⁊ pedes ei⁹ clauis ferreis ⁊ lat⁹ lācea caput ſpinis fuit pfoſſū. Hec vitis etiā ē ſtercorata qn̄ facies ei⁹ bn̄dicta fuit ſputis iudeoꝝ maculata. Putata qn̄ veſtib⁹ fuit denudat⁹ ⁊ a diſcipulis derelict⁹. Paxillata qn̄ i flagellatione ad colūnā fuit ligat⁹: ⁊ virgis ⁊ flagell' adeo ceſus ꝙ a planta pedis vſq₃ ad verticē capitis nō erat i eo ſanitas. Hec vitis ꝓpagines miſit qn̄ in cruce man⁹ extēdit. vinū de ſe dedit qn̄ i torculari crucis pſſus ſanguinē affluenter effudit. Iſtū ſanguinē q̄libet iuſt⁹ iſpicere dz q̄ ꝯ iimicos ſuos triumphare voluerit. Heb. xij. Curram⁹ ad ꝓpoſitū nob certamē aſpiciētes i auctorē fidei ⁊ ꝯſeruatorē ihm̄. q̄ ꝓpoſito ſibi gaudio crucē ſuſtinuit Scđo dēm⁹ paſſiōz xpi freqn̄t h̄re i mēoria vt audaciā petēdi ihm̄ ex h̄ capiam⁹. qui ſe ipm̄ ꝓ nob morti expoſuit. Quid eſt qđ nob negare poſſit ſi vtilit̄ ⁊ iuſte petierim⁹. vere nihil. q̄ em̄ maiora dedit ſcz ſeipm̄. vtiq₃ minora pſtabit. Bern. In q̄ iquit clari⁹ q̄z i vulnerib⁹ tuis ie ſu xpe illuxit ꝙ tu dn̄e ſuauis ⁊ mitis es et multū miſēicors. Joh. xv. Maiorē dilectiōz nēo h₃ vt aiā₃ ſuā pōat quis ꝓ amicis ſuis. ſ₃ tu bōe ihu xpe miorē nō habuiſti. q₂ ꝓ inimicis aīa₃ tuā poſuiſti. Vn̄ apl's Ro. v. Cū inimici eſſem⁹ recōciliauit nos deo prī in ſanguie ſuo. Quapropt̄ null⁹ deſpare dz q₃tūcūq₃ etiā peccauit: ſ₃ ſpet i vulnerib⁹ ihu xpi. Ber. Securū acceſſuz hēs ad deū o hō: hēs filiū an̄ prē₃. an̄ filiū hēs matrē. Fili⁹ oñdit prī cicatrices ⁊ vulnera. mr̄ oñdit filio pectus ⁊ vbera. Nec pōt vlla ibi eē repulſa vbi tot ꝯcurrūt charitatis iſignia Tercio debem⁹ h̄re paſſiō₃ xpi i mēoria vt fortiores efficiamur ad tolerādū adūſa. Ber. Nihil dulci⁹ i tribulatōe q̄₃ paſſiōe₃ xpi cogitare. Quā em̄ aſpitate₃ formidabit ſeru⁹ ſi mēti ei⁹ occurrat ꝙ filij dei paſſiōe ſit redēpt⁹. De illo mēbro require dn̄ica ſcđa i aduētu dn̄i i ſer. Quecūq₃ ſcpta ſunt. Rogem⁹ ⁊c̄.

De eodem. Sermo. cxix.

Omnis qui iraſcit̄ frī ſuo reus erit iudicio Mat. v. In v̄bis pro pōſitis ꝓhibet dn̄s irā. Sciēdū autē ꝙ duplex ē ira .ſ. bona ⁊ mala. Malā ꝓhibet, bonā vo nō. Bona ira ē qn̄ q̄s iraſcit̄ vicijs vt corrigāt̄. de q̄ Eccs. vij Melior ē ira riſu. Glo. ꝯ vicia .q. d. Meli⁹ eſt ꝙ hō iraſcit̄ qn̄ videt male agere aliquē q̄₃ ꝙ rideat. Et ſb̄dit cā₃ q₂ ꝓ triſticiā vult⁹ corrigit̄ anim⁹ delinquētis. Chriſ. Si ira nō fuerit nec doctria ꝓficit nec iudicia ſtāt: nec crimina ꝯpeſcūt̄. Itaq₃ qui vicijs nō iraſcit̄ peccat. patiētia aūt irrōnabil' vicia ſemiat. negligētiā nutrit: ⁊ nō ſolū malos ſ₃ etiam bonos mutat ⁊ iuitat ad

malū. Ber. Nō iraſci vbi iraſcēdū ē: ē pctm̄ pctō adder. Cōtra h̄ pctm̄ pec cauit hely q̄ n̄ iraſcebat̄ pctis filioꝝ ſi cut debuit: ſʒ tēpide arguit eos. iō pla gauit eū dn̄s: ita q̄ filij ei⁹ ofni ⁊ phi nees i ꝑlio pierūt. Et ipſe cecidit de ſel la: ⁊ ꝯfract⁹ ceruicib⁹ expirauit. j. Re. ij. ⁊. iiij. Adonias filius aggith eleua bat̄ dicēs. Ego regnabo. ⁊ n̄ corripu it eū pr̄ aliqn̄: ⁊ cepit regn̄e. ⁊ occiſus ē iij. Reg. j. Exēplū legit̄ q̄ qdā habu it dilectū filiū quē p̄ dilectōe i iuuētu te corripe noluit. Tādē adult⁹ icepit teſſerare ⁊ furari: ⁊ capt⁹ ē. ⁊ ſuſpendio adiudicat⁹. ⁊ cū ſuſpendi deberet: rede mit eū pr̄ ſuus. Itē ſcd̄o fecit ⁊ iterꝝ re demit eū pr̄ ſu⁹. Tercia vice furabat̄ ⁊ ad mortē adiudicat̄. ⁊ pr̄ eū ampli us redimere ꝓhibet̄. Cūq̄ ſb patibu lo ſtaret: rogauit patrē vt daret ſibi oſculū. Cūq̄ debuit euʒ oſculari āpu tauit patri naſuʒ morſu dentiū: ⁊ ait. Utinā te pimere poſſeʒ. tu es cā mee dānatōis. ſi me i iuuētute correxiſſes neq̄q̄ ad iſtā miſeriā deueniſſeʒ. Ira ſcēdū ē igit̄ pctis vt corrigant̄. Hac ei ira iraſcit̄ deus ꝯ pctōrē. Propt̄ hanc irā ſiue ʒelū phinees placuit dn̄o: ſic legit̄ Nume. xxv. c. q̄ interfecit viruʒ ʒābri ⁊ corbi mulierē: eo q̄ peccaſſent ꝯ deū. Nota hyſtoriā. Mala ira ē duplex. q̄dā ſubita ⁊ ſine deliberatōne rōnis ⁊ ſine appetitu vindicte: de q̄ di cit Chriſ. Caro nō pōt impedire vt n̄ aliqn̄ turbet̄ ſiue iraſcat̄ hō. Qn̄ ḡ ira ſcit̄ et nō vult facere ad qd̄ ira ꝯpellit. tūc caro ꝓuocata ē ad iraʒ: aīa ꝟo nō irata ē. Talis ira ē veīale pctm̄ ſicut alij p̄mi mot⁹. Hiero. Qui nulla ani mi ꝑturbatōe mouet̄ ⁊c. ps. Iraſcimi ⁊ nolite peccare. Apl's Eph. iiij. Sol nō occidat ſup iracūdiā vr̄am. Alia ē ira q̄ fit cū ꝯſenſu ⁊ deliberatōe rōis: ⁊ cū appetitu vindicte. de q̄ Aug. Ira eſt vlciſcēdi vindicta vel libido. Da maſ. Ira ē deſideriū vindicte. ⁊ hec eſt mortalis. ⁊ ſi inueteraſcerit dr̄ odiuʒ. Odiū em̄ ē ira inueterata. Hāc iraʒ ꝓhibet dn̄s Mat. v. Quicūq̄ iraſci tur fr̄i ſuo re⁹ erit iudicio. Hanc vita re debem⁹ ꝓpter tria. Primo q̄r ſa cra ſcp̄tura ꝓhibet i mult̄ loc̄. Leui. xix. Nō queras vltioneʒ: nec memor eris iniurie ciuiuʒ tuoꝝ. Job. xxxvj. Ne te ſupet ira vt aliquē opprimas. Gen̄. xlv. Joſeph dixit ad fr̄es ſuos qn̄ debebāt redire ad p̄reʒ ſuū. fr̄es ne iraſcami in via. Nos em̄ fr̄es oēs ſu mus vni⁹ patris. et nos ſum⁹ i via ad patrē noſtꝝ celeſtē. ⁊ iō debemus vita re irā. q̄r deo multū diſplicet. Jō opor tet nos vitare irā ſi volum⁹ ad deū ve nire. Scd̄o debem⁹ vitare irā q̄r deo multū diſplicet. ⁊ h̄ ꝓpter tria. Prīo q̄r ira tēplū dei turbat ⁊ ſuccēdit vt in eo habitare nō poſſit. i. i aīa hoīs q̄ ē tēplū dei. ſm̄ q̄ dicit apl's. j. Cor. iij. Neſcitis q̄r templū dei eſtis vos ⁊ ſpi ritusſctūs habitat i vob. Bern̄. Si q̄s aūt tēplū dn̄i violauerit ꝑ irā ma lā: diſpdet illū dn̄s ꝑ irā et̄nā. Tales ſunt iracūdi q̄ accēdūt̄ ira vindicte. i talib⁹ nō p̄t habitare ſpūſſcūs. Gre. Dū ira animū pulſat ſpūſctō habi tatōʒ ſuā turbat. Et de talib⁹ dic̄ ps. Incēderūt igni ſanctuariū tuū i terra Tales igit̄ eijciūt deū ⁊ itromittūt di abolūʒ. q̄r ſic i pace fact⁹ ē loc⁹ dei. ſic in ira ⁊ diſcordia ē loc⁹ diaboli Scd̄o di ſplicʒ ira deo. q̄r imaginē ſctē trinitat̄

aïe infuſaȝ diſſipat ⁊ deformat. Gre. Mãſuetudo ĩ nobis imaginẽ ſeruat dei q̄ ſp tranq̃ll⁹ ē. ſȝ ira diſſipat. Quã te igit iracũdia ſit culpe pẽſem⁹ p̄ quaȝ dũ manſuetudo dimittit̃ ſeu amittit̃ ſupne imagĩs ſilitudo viciat̃. De talibus q̄ ſic imaginẽ dei p̄ irã diſſipãt dicit ps. Dñe ĩ ciuitate tua. i. in celo vel in intẽtõe tua imaginẽ ipſoꝝ ad nihilũ rediges. Aug̃. Merito ad nihilũ imaginẽ ipſoꝝ ĩ ciuitate celeſti dñs rediget. q꞉ ipſi ĩ ſua t̃reſtri ciuitate imaginẽ eius ad nihilũ redegerunt. Tercio diſplicet ira deo. q꞉ hõ iracũd⁹ intromittit ſe de p̄tãte dei. ſ. q̄ vult ſeipm vindicare. Naȝ vindicare p̄tinet ad ſolũ deũ. ad Ro. xij. Da mihi vindictã ⁊ ego retribuaȝ. i. vindicabo: dicit dñs. Deutero. xxxij. Mea ē vltio et ego retribuã. Vñ legit̃ exemplũ ĩ vitaſpatꝝ. q̄ venit quidã frater ad abbatẽ Philoſiũ. cũq꞉ q̄reret ab eo q̄re veniſſet. r̄ndit. Quidã frat̃ dixit mihi ꝯtumeliã. ⁊ ego venio me vindicare. Et ſtatiȝ cecidit abbas ſup genua ſua dicẽs. Dñe deus iã nõ es nob neceſſarius. q꞉ dicit frat̃ iſte q̄ nos poſſumus noſmetipſos vindicare. Quõ audiẽs ille ꝯfuſus ē ⁊ penituit abbati. Aliq̄ ſunt ita diſpoſiti q̄ qñ nõ p̄nt ſe vindicare: rogant deũ vt ipſe vindicet: cũ potius deberẽt petere vt dimitteret: exẽplo xp̄i qui dixit. Pater dimitte illis q꞉ neſciũt q̄d faciũt. De iſt̃ dicit Aug. Ait mal⁹ in oibꝫ tribulatiõibus ſuis. Dñe de⁹ occide iimicũ meũ maluȝ. R̄ndet ſibi dñs. Quẽ veſtꝝ occidã? ambo eſtis mali. ille malus ē iniuriãdo. tu mal⁹ es ei vindictã petẽdo. Sic p꞉ꝫ quõ ira diſplicet deo ⁊ id̃ vitãda. Tercio debem⁹ vitare irã. q꞉ homĩ nocet multũ od'os cordis excecãdo ⁊ obſcurando. Gre. Per irã lux v̄itat̃ amittit̃. ſicut ſcp̄tũ ē Eph̄. iiij. Sol nõ occidat ſup iracũdiã v̄ram. q꞉ cui mẽti iracũdia tenebras ꝯfuſionis incutit: huic de⁹ radiũ ſue cognitionis abſcõdit. Diabol⁹ facit ſic coru⁹ qui inueniẽs cadauer ꝑmo eruit ſibi oculos. ſic diabol⁹ ꝑmo excecat hoïeȝ p̄ iracũdiã: ſciẽs q̄ poſtea poterit faciliter p̄cipitari in foueã p̄cti. Vñ d꞉ puer. xxix. Qui ad indignãdũ facilis ē erit p̄cliuior ad om̄ia p̄ctã. Aug. Janua oïm vicioꝝ ē iracũdia. q̄ clauſa v̄tutibꝫ interi⁹ dabit̃ req̄es. q̄ apta ad oẽ facin⁹ armabit̃ irati anim⁹. Multũ p̄ irã diabol⁹ dñat̃ ĩ hoïe. q꞉ hõ iratus nulli p̄cit. nec p̄rĩ nec m̄rĩ: nec vxori nec filio: ⁊ ſic de aliȷs. Jõ diabol⁹ facit ſicut piſcatoꝛ q̄ ꝯturbat aquaȝ ne piſces hamũ videtes nõ intrẽt. Sic diabol⁹ ꝯturbat hoïem p̄ irã vt p̄ctm̄ nõ cognoſcat et ſine timoꝛe impleat. Vñ d꞉ Sopho. j. Tribulabo hoïes et ibũt vt ceci. Quarto nocet homĩ ira. q꞉ aufert ſibi oïa bona ſua. puer. xix. Qui impatiẽs ē ſuſtinebit dãna. ſcȝ bonoꝝ ſpũaliũ. aliqñ etiã t̄paliuȝ. Hõ iracũd⁹ ē ſic aliq̄s habẽs ligneaȝ domũ: cui aliqñ ꝯtigit q̄ de veſpe pulcrã hȝ domũ cũ multis bonis. ⁊ de nocte venit ignis ⁊ totuȝ ꝯſumit ⁊ nihil habet. Jta iracũdus ad modicũ verbũ qñq꞉ iraſcit̃ ⁊ p̄dit gratiã dei. et bona op̄a ſua q̄ p̄ om̄e t̄ps vite ſue congregauit. De quo Ecc̄i. ij. Ve illis q̄ p̄diderũt ſubſtantiã ſuã. Glo. i. bona op̄a ſua p̄ iracundiã. Hõ iracũdus ē ſicut olla ſtãs ꝓpe ignẽ. que ebulliẽdo

emittit oĩa q̃ i ea ſunt. Prouerb.xv. Os ſtultoꝝ ebullit ſtulticiã. q2 quic/q̃d ſentit i corde h᷑ ꝓfert ore. Quinto nocet hoi ira. q2 aufert hoi ſenſus. ⁊ facit eũ fatuũ ⁊ inſanũ. Aug. Inſa/nus videt̃ eſſe iracũdꝰ volẽs vindicare ſe. q2 p cor ſuũ mittit gladiũ ſuũ vt tunicã inimici ſui ledat. Prius ei ira ledit ꝓpriũ hoiem ſeu domũ ſuam q̃z aliũ cui iraſcit̃. ꝓpterea impoſſibile ẽ vt iniquitas prius ledat hoiez iuſtũ in quẽ tẽdit q̃z iiuſtũ a q̃ ꝓcedit. Nã ſi intẽdit hoiem aliũ ledere i corpe p̃/us ſe occidit in aĩa. Aug. Nemo malus ẽ q̃ ſibiipſi prius nõ noceat. Sic malicia ẽ ſicut ignis. ſi vis aliq̃d accẽdere p faculã oportet ꝙ facula prius ardeat q̃z aliq̃d icẽdat. Hiero. Ma/licia ꝓcedit ex te: ⁊ quid ardet ꝑus q̃z te malicia tua. Ut alteri nõ noceat fieri põt: ſed ꝙ tibi nõ noceat fieri non põt. Sic ḡ patet quõ ira nocet homi ideo eſt fugiẽda p̃ omnibꝫ. Rogemꝰ dominũ ⁊c.

Dñica ſeptima. Sermo.cxx.

Stipendia

peccati mors. ad Ro.vj. q.d. qui ſeruit pctõ habebit p ſtipẽdio.i. pmio vel ſuitio mortez eternã. In ṽbis ꝓpoſitis ꝓpõnit nobis apl's damnũ ⁊ piculuz pcti vt nos trahat a pctis. Sciendũ autẽ ꝙ hõ mltiplex damnũ incurrit p pec/catũ. Primũ ẽ ꝙ p vnũ pctm̃ mortale pdit hõ oĩa bona ſua q̃ in vita ſua vnq̃z ꝯgregauit ⁊ fecit. Eccs.ix. Qui vno pctõ adheret multa bona perdet Pctõr ẽ ſicut ille qui ludit ad ſcacos qui vno tractu male facto vel negle/cto totum ludũ pdit. Sic pctõr vno malo opefacto vl' ope bono neglecto totũ ludũ pdit.i. fructũ vite ſue amittit. Ezech.xviij. Si auerterit ſe iuſtꝰ a iuſticia ſua ⁊ fecerit iniq̃tatẽ: oẽs iuſticie q̃s fecerat nõ recordabunt̃. Ex/emplũ legit̃ i vitaſpatꝝ de quodã he/remita q̃ multis annis duxit auſterã vitam. ad quẽ venit quidã latro penitẽs: rogans eũ vt ipm̃ in ſociũ accipe/ret. Qui cũ renueret: abijt latro ⁊ preſcidit arborẽ volẽs ꝯſtruere cellã. ⁊ p̃/ſciſa arbore arbor cecidit ſup eũ ⁊ mortuꝰ ẽ. ⁊ vidit ille heremita ꝙ angeli venerũt ⁊ duxerũt aĩam eiꝰ ſine purgatorio ad celũ. ⁊ idignãs ait. Ammo/do vitaz auſterã nõ agã ſ; latrociniũ etiã exercebo. Et exiẽs i latrocinio dephendit̃ ⁊ damnat̃. ⁊ oĩa bona opa ſua vno pctõ pdiderat. Scd'm ẽ ꝙ oĩa bona opa q̃ hõ facit q̃zdiu ẽ i peccato mortali mortua ſũt ⁊ ſibi ñ ꝓficiũt ad vitã etnã. Gre. Qui i charitate nõ ẽ om̃e bonũ q̃d facit amittit. ⁊ ſi oi tpe i pane ⁊ aq̃ ieiunaret: ⁊ ꝯſtrueret mille clauſtra. et ſi i oibꝫ diebꝫ diſciplĩas vſq̃z ad ſanguis effuſiõez acciperet q̃z diu i pctõ mortali eẽt ſciẽter nihil ſibi pdeſſet. Exẽplũ legit̃ ꝙ q̃daz puella multũ ieiũabat ⁊ alia bõa exercebat. q̃dã vice iacuit corã altari: ⁊ mult; lacrimis ⁊ genuflexiõibꝫ. orõnibꝫ ⁊ tũſionibꝫ pector; ſe affligebat. Sacerdoſ q̃daz i eccl'ia orãs vidit ſup caput eiꝰ diabolũ tripudiãtẽ ⁊ ridẽtẽ. ⁊ adiurauit demonez vt diceret ſibi cãm tanti gaudij. Reſpõdit demõ. Gaudeo ꝙ iſta cũ tãta afflictõe ſuipſiꝰ vadit ad infernuz. Et dixit ſacerdos. Quõ h᷑:

Dñica ſeptima

Rñdit demō. Jn pctō mortali ē: ⁊ nō audet ꝯfiteri. ⁊ putat ſic ſatiſfacere. ⁊ nō ꝓſunt ſibi oīa bōa opa ſua q̄zdiu ē ī pctō mortali Tūc āmonuit eā ſacerdos. ⁊ ꝯfeſſa ē. et demō triſtis receſſit.

Terciū ē ꝙ oīa ſuffragia q̄ fac aliq̄s ī pctō mortali ex̄ns ñ ꝓſunt defunctꝫ. etiā ſi mille marcas daret ꝓ vna aīa nihil ꝓdeſſet ei q̄zdiu ille q̄ dat eēt in pctō mortali. Hoc ē itelligendū ſi ille dat de ſuo. ſi aūt defunctꝰ alicui ꝯmiſiſſet ī pctō mortali ex̄nti elȳnā diſtribuendā. vł ſi aliq̄s amicꝰ d̄fūcti ꝯmiſiſſꝫ ei. tūc illiꝰ diſtribuentꝫ crimē nō ipediret. ſi aūt de ſuo dat nihil ꝓdeſt q̄zdiu ē ī pctō mortali. Nec etiā orōes. Grego. ponit exēplū ī dyal. dicēs. ꝙ q̄daꝫ miles defūctꝰ appᵽuit alteri ſuo ꝯmiliti rogans vt faceret ꝓ ſe orare. Rñdit ille. libēter hᵒ faciā. vis vt tał hō oret ꝓ te noīando eū ſuo noīe? ille tacuit. et more renuētꝫ caput hincinde mouere cepit. Deinde dixit. Uis vt tał heremita pro te oret? Rñdit ille. O vtinā ſi tał pro me orare vellet tūc cito libarer. Per hᵒ ꝙ ꝑmū renuit ptꝫ ꝙ eiꝰ orō nō profuit. q2 ī pctō mortali fuit. oīa aūt ſuffragia q̄ p̄nt fieri pro aīabꝫ nō ꝓſunt ī mortali pctō facta excepta ſola miſſa q̄ tātū valet dicta a malo ſacerdote q̄ntū a bono. v̄. Uim ſacramti nō mutat vita miſtri. Sic deteriꝰ ñ fit de deteriori: ſic nō fit meliꝰ de p̄ſbro meliori. Quāuis em̄ ſacr̄a eandē v̄tutē h̄nt a bono ⁊ malo. tñ orōes q̄ ſunt ī miſſa pro defunctis nō exaudit deꝰ a malo ſacerdote ſic a bono. q2 dic̄ Gre. Cū is q̄ diſplicet ad intcedēdū mittitur irati animꝰ ad deꝰiora ꝓuocaꝫ. vtputa ſacerdos ꝑuatꝰ. qui ſi oret ꝓ defūctis nō mitigat penā ī purgatorio. q2 dicit. b. Aug. Pctōr nō ē dignꝰ pane q̄ veſciꝫ. Exēplū. Erāt duo milites frēs carnales ī hibernia: q̄ de tornamētꝫ ⁊ ſtipēdijs viuebāt. Hi hēbant quēdā famulū peſſimū qui ī vita ſua nihil boni fecerat. necvnq̄ꝫ fuerat ꝯfeſſus. ſꝫ oīa mala q̄ facere poterat exercebat. Hic q̄dā tp̄e debebat cuꝫ dn̄is ſuis ire v̄ſus angliā ad torneamētū. ⁊ ſtabat q̄dā ſero an̄ mēſaꝫ dn̄oꝝ ſuoꝝ ⁊ turpia ⁊ ꝑniciosa v̄ba ꝓferebat. ⁊ ſubito iuaſit eū dolor. ⁊ cadēs ī trā mortuꝰ ē. de q̄ multū dolentes dn̄i ſui timebāt ꝙ dānatꝰ eēt. Altera die cū eēnt ī via vnꝰ militū obdormiuit ſedēs ī eq̄ ⁊ equꝰ deuiauit. Cūq̄ꝫ aūt euigilaſſꝫ īuenit ſe extra viā ſolū ī ſilua. ⁊ circūſpiciēs vidit vmbrā q̄ndā dicētē. O domīe ne paueatꝫ ego ſuꝫ aīa ſui vr̄i. Et cū q̄reret de ſtatu ſuo: dixit ſe eē in purgatorio. Cūq̄ꝫ miraretꝫ ꝙ tał qui nūq̄ꝫ aliq̄d boni feciſſꝫ ñ dānatꝰ eēt. Jlle rñdit. magna eſt dei miſcdia: ⁊ maior q̄ꝫ nr̄a pctā. ⁊ addidit. Statim cū ſentirē dolorē: cepi cogitare de dei miſcdia. ⁊ dolui me peccaſſe. ⁊ ſic mortuꝰ ductus ſuꝫ ad iudiciū. Cūq̄ꝫ me accuſarēt diaboli ait dn̄s. Talem te iudico q̄lē te īuenio. Et data ē ſnīa ſup me. q2 penitētiā meā diſtuli vſq̄ꝫ ī finē vite. iō debeo vſq̄ꝫ ad finē mōdi ī purgatorio manere. Scio tñ tātā eē miſcdiam dei. ſi aliq̄s ſcūs hō. ſ. ſacerdos pro me miſſas aliq̄s celebraret: deꝰ penā meā breuiaret. Rñdit miles. None valꝫ eq̄liter oīs miſſa? Rñdit ille. Oīs miſſa ī ſe eq̄liꝫ ē bōa. ſꝫ deꝰ exaudit orōem deuoti ⁊ ſcti viri citiꝰ q̄ꝫ ꝑuerſi ⁊ mali ſacerdotis. Eſt ī ciuitate iſta ſctūs eps

noie Thomas ad quaz venietis. q̄ ſi
ꝓ me oraret: credo ꝙ eũ dñs exaudirz
⁊ ſic euanuit. Cũq; miles ad ciuitatē
illã veniret: adijt epm: ⁊ ſibi oĩa enar
rauit: rogans eũ vt ꝓ eo miſſam cele
braret. Qđ cũ faceret infra ꝯmunioꝫ
apparuit ei aĩa illius in altari grãs
agēs ꝙ ꝑ orões eius ab omĩ pena pur
gatorij eēt liberata. Quarto peccatũ
hoiez eternaliter damnat. Uñ apl's in
epl'a hodierna. Stipendia peccati eſt
mors eterna. A qua nos cuſtodiat ie
ſus chriſtus.

De eodem. Sermo.cxxj.

Quot panes q habetiſ. dicũt ei ſeptē Mar.
viij. Legit̃ i euãgelio hodi
erno ꝙ diſcipuli q̄ dñm ſeqbant̃ ha
buerũt ſeptē panes. Per hos ſeptem
panes ſignificãt̃ ſeptē opa miſcđie: q̄
debēt hr̄e oēs qui diſcipuli xp̄i eſſe vo
lũt: ⁊ eũ ſeq̄ ad regnũ celoꝝ ꝓponũt. ⁊
ideo ne ſeqntes ſe turbe deficerēt i via:
his ſeptē panibꝰ ſatiauit eas. Pri
mũ ē eſurientē cibare. Thob. iiij. Cũ
eſurientibꝰ panē tuuz comede: ⁊ cum
egenis ⁊c. Lu. iij. Qui habz eſcas det
nõ habēti. Ezech. xviij. Si hõ panē
ſuũ eſurienti dederit vita viuet. ſ. eterna
Lu. xiiij. Cũ facis ꝯuiuiũ voca pau
peres. debiles. cecos ⁊ claudos. et eris
btũs. q2 nõ habēt vñ retribuant tibi
retribuet̃ aũt tibi in reſurrectõe iuſto
rũ qñ dicet̃ ad bonos. Eſuriui et dedi
ſtis mihi mãducare. Uenite bñdicti
patris mei ⁊c. Qđ eñ vni ex minimis
meis feciſtis mihi feciſtiſ. Dñs eñ re
putat ſibi fieri qđ fit paupibꝰ. Exem
plũ. Quidã abbas iuſſit ſibi fieri ci
bũ delicioſum valde de lampreda. Et
ecce quidã paup aſtabat rogans ſibi
lacrimabiliter dari ꝓpter deũ. Abbas
miſcđia motus iuſſit ſibi dari lãpre
dã ꝓpter deuz. ⁊ accepto vaſe cum pi
ſce cũctis videntibꝰ celũ aſcēdit. No
cte ſequēti ē reuelatũ abbati ꝙ chriſtꝰ
fuerat qui in ſpecie paupis apparuit.

Scđm ē potare ſitientē. Matth.
x. Qui dederit vni ex minimis meis ca
licē aque frigide tm̄ in noīe diſcipuli
amē dico vobis nõ ꝑdet mercedē ſu
am. Multo magis ſi dederit vinũ vl'
aliũ potũ meliorē. Quãtũ illud miſe
ricordie opus placet deo patz ꝑ exem
plũ. Quidã eps valde ſitiēs vinũ ſi
bi afferri p̄cepit. Cũq; pincerna totũ
qđ erat in lagena effudiſſet: ecce pau
per quidã importunis p̄cibꝰ ⁊ clamo
ribꝰ illud ſibi dari popoſcit dicēs niſi
ſtatim biberet expiraret. Miſertus ei
eps dedit ei vinũ. Cũq; eps iterũ bibe
re vellet: p̄cepit pincerne vt reſpiceret
ſi aliq̄d in vaſe remãſiſſet. Cũq; reſpi
ceret inuenit lagenã plenã. et querēs
paupem mĩme inuenit. ⁊ credit̃ in ſpe
cie paupis xp̄m extitiſſe. Terciũ eſt
veſtire nudos. Iſa. lviij. Cũ videris
nudũ opi eũ: ⁊ carnē tuã ne deſpexeris
Ezech. xviij. Si hõ nudũ veſtimen
to cooperuerit vita viuet. ſ. vita eter
na. Iſtud aũt dñs ſibi reputat fieri.
Mat. xxv. Nudꝰ fui ⁊ coopuiſtiſ me.
Exemplũ i btõ Martino: qui dedit
paupi dimidiã veſtē ſuam cũ adhuc
eēt cathecuminꝰ. ⁊ nocte ſequēti vidit
xp̄m indutũ illa pte veſtis ⁊ ad ange
los dicentē Martinꝰ adhuc cathecu
minꝰ hac me veſte ꝯtexit. Quartũ

105

ē recipe paupes hoſpites. De q̄ apl'ſ dicit Ro. xij. Hoſpitalitatē ſectātes. Hoc ec̄ reputat ſibi dn̄s fieri. Mat. xxv. Hoſpes erā ꝛ collegiſtꝭ me. Et cū mitteret diſcipulos ad p̄dicādū dixit Mat. x. Qui vos recipit me recipit. q̄ vos nō recipit nec audierit ſmões vr̄os ꝛc. Amē dico vob̄ ꝙ tolerabiliꝰ erit terre ſodomoꝝ ꝛ gomorreoꝝ ĩ die iudicij q̄z illi ciuitati. Quantū iſtud opꝰ miſc̄ꝺie placet deo p̄z ĩ multis ex empl'. Quedā dn̄a .ſ. btā Elyzabeth plena pietate recepit hoſpitē quēdā leproſuz. ꝛ poſt cenā poſuit eū ĩ lectuz ſuū viro abſente. Uir aūt rediēs ſtatim ĩtrauit camerā: ꝛ ſuauiſſimū ſentiēs odorē q̄ſiuit q̄d nā eēt qd̄ ſic redoleret ĩ lecto. tacēte illa iratꝰ ē vir. ꝛ tandē ꝯpulſa dixit ꝛ ꝯfeſſa fuit. ꝛ accedētes ad lectū inuenerūt imaginē crucifixi. ipm̄ aūt nō inuenerūt. Itē q̄dā hō multū hoſpital' cū q̄dā die mltos pegrinos recepiſſet. et p̄ſonalr̄ aquā eis ſup manꝰ ex deuotōe funderet: vidit vnū inter eos habētē manꝰ pforatas ꝛ ſanguineas ad modū crucifixi. ꝛ ecce defecit ſibi aq̄. ꝛ cū iuiſſet p aq̄ ꝛ reuerſus fuiſſet nō inuētus ē ille. ſup quo dū multū miraret̄ nocte apparuit ei dn̄s dicēs. Alijs diebꝫ ĩ mēbris meis recepiſti me. hodie aūt meipm̄ in hoſpitio tuo recepiſti. Quintū ē viſitare infirmos. Eccī. vij. Nō pigeat q̄ſq̄ infirmos viſitare. Ex hoc em̄ in dilectōe dei firmabit̄ hō. Iac. j. Religio mūda ꝛ imaculata apud deuz et patrē hec ē. viſitare infirmos. pupillos ꝛ viduas ĩ tribulatōibꝫ ſuis. Legit̄ in vitaſpatꝝ. ꝙ quidā interrogauit quēdā ſctm̄ ſenē dicēs. Duo ſunt

fratres quoꝝ vnꝰ ieiunat ſex diebꝫ ĩ ſeptimana ꝛ laborat multū. aliꝰ egrotātibꝫ libēter ſeruit. cuiꝰ opꝰ ē deo magꝭ acceptuz? Rn̄dit ſenex. ſi frater ille q̄ ſex diebꝫ ieiunat laborās ſuſpēderet ſe per nares: nō eq̄ri poſſit illi q̄ infirmis libēter ſeruit Hoc opꝰ etiā reputat dn̄s ſibi fieri. Mat. xxv. Infirmꝰ erā ꝛ viſitaſtꝭ me. Quātū deo placet p̄z. Exemplū legit̄ ĩ vitaſpatꝝ de ſctō martino: q̄ libēter ꝯſueuit ĩfirmos viſitare ꝛ tractare. ꝙ q̄dā die dū iret de heremo ad clauſtꝝ. xp̄s ei ĩ ſpecie leproſi ꝛ mltū infirmi iacēt ĩ terra appuit. rogās vt eū ppter deuz ad clauſtꝝ portaret. quē martinꝰ libēter portauit. Cū autē clauſtro appropiaret: monachi ĩ ſpiritu hoc vidētes clamare ceperūt. Occurrite martino q̄ xp̄m portat. Interī ipſe diſparēs ait. Quia me nō erubuiſti cū vilis apparerē: nō erubeſcā te corā p̄re meo in celis. Sextū ē viſitare ꝛ liberare captiuos. ad Heb. xiij. Memētote inq̄t vinctoꝝ. q. di. neceſſaria eis miſtrate. Et nō ſolū debēt eis neceſſaria miſtrari ſed etiā debēt liberari. Eccī. iiij. Libera eū q̄ iniuriā patit̄ a ſupbo. Exēplū de ſctō Nicolao: qui tres iuuenes innocenter adiudicatoſ morti liberauit Illō aūt reputat dn̄s ſibi fieri Mat. xxv. In carcere erā ꝛ veniſtis ad me. Uenite ḡ bn̄dicti patris mei ꝛc. Iſta ſex opera miſc̄ꝺie ponunt̄ ĩ nouo teſtamēto ĩ euangelio vt ſup̄. Septimū ē ſepelire mortuos. q̄d ponit̄ in veteri teſtamēto Thob. j. De quo d̄ ꝛ Eccī. vij. Mortuo ne p̄hibeas grām. Glo. Ad elemoſynam pauperū ptinet ſepulta mortuoꝝ. De iſto ope ꝯmēdabat̄ Thobias: q̄ libē

ter mortuos ſepeliuit. Exēplū. Qua/
dā die dū Thobias ſederet i prādio
nūciatū eſt ei ꝙ quidā occiſus iaceret
in platea. ſtatim ſurrexit ⁊ attulit cor/
pus ⁊ poſuit in domū ſuā: et ſepeliuit
nocte ꝗuis rex ꝓhibuiſſet. Hoc opꝰ
nobis ꝯmēdat exemplo brutoꝝ ani/
maliū. Legit in naturis aīaliū de del
phinis: ꝙ eo mortuo tractant alij del/
phini ne piſces comedant mortuū. ⁊
deferūt i pfundū ⁊ ſepeliūt. Hoc opuſ
multū hūiliat hoiem ⁊ trahit eū a pec
cato. Vñ Eccs. vij. Melius ē ire ad
domū luctus q̄ꝫ ad domū ꝯuiuij. In
illa em̄ finis cūctoꝝ ammonet hoim:
⁊ viuēs homo cogitat quid futuꝝ ſit
Vñ legit de quodā heremita: q̄ capi
ta mortuoꝝ ⁊ oſſa in cella ſua poſuit:
vt ſemꝑ mortē cogitaret. Sic patꝫ de
ſeptē opibꝫ miſcdie ſignificatꝫ p ſeptē
panes q̄s optet nos hr̄e ſi nolumꝰ de/
ficere in via q̄ ducit ad patriam. Ad
quā nos pducere dignet ihs xps. Sꝫ
ſic exhibuiſtis mēbra vr̄a ſeruire imū
dicie ⁊ iniq̄tati ad iniquitatē. ita nūc
exhibete mēbra veſtra ſeruire iuſticie
in ſanctificationē. id ē ſicut volūtarie
feruēter ⁊ vniuerſaliter oībꝫ mēbris
ſeruiſtis peccato. ita nūc volūtarie. fer
uenter et vniuerſaliter exhibete ſuitio
dei. Rogemus ⁊c.

Dñica octaua. Sermo. cxxij.

ſ I ſcdm car
ne vixeritis moriemi Rom.
viij. In vbis iſtis hortatur
nos aplūs fugere carnis deſideria vt
nō moriamur morte eterna. Sci/
endū aūt ꝙ quadruplex ē mors. ſ. na
ture. culpe. grē ⁊ gehēne. Morte nate
morit hō qñ aīa ſepat a corpe. Hac
morte optet nos oēs mori, nō eſt em̄
hō i mūdo q̄ hanc mortē poſſit euita
re. ſed beati ſunt illi q̄ ſic viuūt ꝙ i do/
mino moriunt Apocal. xiiij. Quicū/
qꝫ i dño viuit p charitatē ille etiā mo
rit in dño. Nullū eni mēbꝝ pōt mori
i corpe niſi qḋ ꝑus vixerit i eo. ſic nul
lus pt mori i dño niſi viuat i dño ⁊ ſit
mēbrū xpi. Multi tamē ſunt qui bñ
volunt mori in dño. Quia ſm Ariſ.
j. ethi. Oīs homo naturalit bonū ap
petit. ſed nolūt p eo laborare. i. nolunt
viuere in dño. ſed volūt viuere in dia
bolo: ſicut pctōres qui peccatū nolūt
relinq̄re. Sic fecit Balaā qui vitam
peſſimā habuit. ⁊ tñ deſiderabat mo/
ri morte iuſtoꝝ Nume. xxiij. qñ dixit
Moriat aīa mea morte iuſtoꝝ. O
q̄ꝫ diſſilis ē mors iuſtoꝝ ⁊ maloꝝ. ſ. il
loꝝ q̄ in dño moriunt. ⁊ eoꝝ q̄ in dia
bolo moriunt. ſic ptꝫ Lu. xvj. Factū ē
vt moreret mēdicus ⁊ duceret in ſinū
Abrae ab angel. mortuꝰ ē ⁊ diues ⁊ ſe
pultꝰ ē i infernū. De vtraq; morte di/
cit Ber. Bona ē mors iuſti ꝑpter req̄
em. melior ꝑpter iocunditatē. et opti
ma ꝑpter ſecuritatē. Ecōtra morſ pec
catoꝝ peſſima. Mala ſiq̄dē ē in amiſ
ſione mūdi. peior i ſepatōe carnis. ſed
peſſima i etni ignis ꝯcrematiōe. Iſtā
mortē nature debemꝰ timere ꝑpt incer
titudinē. qr dicit Ber. Nil certiꝰ mor
te: nihil incertiꝰ hora mortꝫ. Jō mōet
nos dñs Mat. xxiiij. Vigilate qr ne
ſcitis qua hora dñs veſter venturꝰ ſit
Illud aūt ſcitote qm̄ ſi ſciret pr̄famili
as qua hora fur veniret vigilaret vti
q̄ꝫ ⁊ nō ſineret pfodi domū ſuā. Sla.

gregorij. Ultimã ſniam. i. horã igno rari dñs voluit vt ſit ſp ſuſpecta. et vt ſic ſp ad eã nos pparemus / Et iõ bñ ꝯpaꝶfuri q venit qñ nõ ſperatur. ſic ⁊ mors venit qñ nõ putaꝶ. Ideo dicit Seneca. Mors tibi inſidiaꝶ i omni loco ⁊ i omi tpe. tu quoqꝫ ſi ſapiẽs es vbiqꝫ eã expectabis. Exemplũ i quodã rege q̃ nunq̃ꝫ ridere ꝯſueuit. Req̃re infra in ſermone. Ut q̃d cogitatis.

Scd̃a mors dr̃ mors culpe. hec eſt quãdo aliq̃s moriꝶ i anima p peccatũ mortale. Uñ Ezech. xviij. Aĩa que peccauerit ipſa morieꝶ. De iſta morte dicit Aug. Sicut vita corpis ẽ aĩa ita vita anime ẽ deus. qm̃ ſi anima deſerit corpus: corp⁹ moriꝶ. ſic aĩa moritur ſi deſerit eã deus. / q̃d fit p peccatum mortale. Q, deus deſerit aĩam: patet Iſa. lix. Peccata veſtra diuiſerũt inter vos ⁊ deũ veſtꝝ. Iſta mors ſignificaꝶ per tres mortuos quos legimus a dño ſuſcitatos. ſ. puellã mortuã quã in domo ſuſcitauit Matt. ix. Et adoleſcentẽ extra portã Luce. vij. ⁊ Lazarũ in ſepulcro Joh. xj. Pctm̃ mortale aliquãdo eſt in volũtate. ⁊ tũc mortu⁹ eſt hõ in domo, qꝛ adhuc latet peccatũ interius, quãdoqꝫ eſt in opere. et tunc hõ mortuus eſt extra portã / Et quãdoqꝫ ẽ in ꝯſuetudine. ⁊ tunc mortuus ẽ hõ in ſepulcro. Primũ eſt graue. ſcd̃m grauius. terciũ ẽ grauiſſimũ / Q, ğuiſſima ſit iſta tercia mors qñ hõ duxerit in ꝯſuetudinẽ peccare: ptꝫ in hoc qꝫ dñs primos duos. ſ. puellã et adoleſcentẽ faciliter. ſ. ſimplici verbo ſuſcitauit. ſed terciũ. ſ. Lazarũ ſepultũ cum fletu ⁊ clamore ſuſcitauit. Joh. xj. Infremuit ſpũ ⁊ turbauit ſe ipſum: et lacrimatus eſt. et voce magna clamauit. Lazare veni foras. In hoc oſtẽdit quid faciendũ ſit eis qui in ſepulcro male ꝯſuetudinis lapide obduratiõis ſunt preſſi. Fremitu em̃ ꝯtritionis. lacrimis ꝯpũctionis. clamore orõnis ⁊ ꝯfeſſionis ſunt ſuſcitãdi. / Et bñ mortui dicunꝶ tales qui in peccato mortali ſunt. qꝛ opera viua facere nõ pñt. Quãdo eñ mortale peccatũ homo cõmittit: mortificat omnia bona opera que antea fecerat. ⁊ in ſup omnia que in mortali facit mortua ſunt. Eccli. xxj. Quaſi romphea bis acuta homĩs iniquitas. Et dicitur bis acuta. quia vtraqꝫ bona mortificat. ſ. pterita. pſentia ⁊ futura. Uerũtamẽ p confeſſionẽ reuiuiſcunt illa bona opera que fecit homo añ peccatũ cũ adhuc homo fuit in gratia. ſed que in peccatis facta ſunt nunq̃ꝫ reuiuiſcũt. R̃. Illa reuiuiſcũt que quõdã viua fuerunt. Nunq̃ꝫ viua fiunt que nũq̃ꝫ viua fuerunt.

Tercia mors ẽ mors gratie. ſcꝫ quãdo homo priuaꝶ vita carnali. quãdo deſinit viuere ſm cõcupiſcẽtias carnis: ⁊ incipit viuere ſm ſpiritũ. quãdo om̃ia deſideria carnis ſunt extincta in homĩe. ⁊ deſideria anime ſunt erecta ad deũ. De talibus dicit apl's ad Col. iij. Mortui eſtis et vita veſtra abſcõdita eſt cũ chriſto in deo. i. mortui eſtis a terrenis et carnalibꝫ deſiderijs tanq̃ꝫ mortui ſepati: ⁊ vita veſtra abſcõdita ẽ in deo. et hoc cũ chriſto. i. ſicut chriſtus abſcõdit⁹ eſt in deo. vel ſicut chriſt⁹ mortu⁹ fuit carne et vixit deitate. ſic nos debemus mori in his que concupiſcit caro. ſed viuere debemus in his que ad deum

ptinēt.j.Pe.ij. Pctā nr̄a ipe ptulit i corpe ſuo ſup lignū: vt pctis mortui iuſte viuam⁹ deo ⁊ ei ſuiam⁹. Jſtud figuratū ē Gen̄.xxij. vbi aries moriť ⁊ Jſaac imolať. Aries em̄ carnē ⁊ Jſaac ſpm̄ ſignificat. Mlti p ariete Jſaac interficiūt dū p carnis voluptatez ſpūm extiguūt. Hec mors puenit ex charitate ad deū. Cāt. viij. Fortꝫ ē vt mors dilectio. Jſid. Sic mors violēter ſepat aiaz a corpe. ita dilectio violēter ſepat hoiez a mundo. Quarta mors ē gehēne. i. iferni q̄ dānati eťna liť moriūť. ⁊ tn̄ n̄ ꝯſumūť. Ber. Quiſ det eis ſel' mori ne i eťnū moriāť. Apoca.ix. Deſiderabūt mori ⁊ mors fugiet ab eis. Et aſſigt Aug. cāz di. Quibus h̄ i ſclō vita offerť et nolūt accipe graz. i iferno q̄rēt mortē et nō poterūt iuenire. Grego. Fit miſerꝫ mors ſine morte. finis ſine fine. defect⁹ ſine defectu. qꝛ mors ſp viuit. ⁊ finis ſp icipit. ⁊ defect⁹ deficere neſcit: ⁊ mors nūq̄ꝫ pibit. ⁊ ſic ſp moriūť ⁊ nūq̄ꝫ ꝯſumūť. A q̄ morte nos eripiat ih̄s xp̄s Marie filius Amen.

De eodem. Sermo. cxxiij.

Non pōt arbor bona fruct⁹ malos facere: neqꝫ arbor mala fruct⁹ bonos facere Mat. vij. et Lu. vj. Jn ṽbis iſtꝫ duo tāgūť. ſ. bonoꝝ fructuoſitas: cū dr̄ Nō pt arbor bōa fruct⁹ malos facere. i. bon⁹ hō n̄ pt opa mala facere. ſꝫ q̄cq̄d facit ē meritoriū: ſiue comedat: ſiue bibat: ſiue dormiat totuz cedit ei ad meritū Bern̄. Habe charitatē ⁊ age q̄d vis. Scdō tāgiť pctōꝝ dānoſitas cuꝫ dr̄. neqꝫ arbor mala. i. hō mal⁹ pt bonos fruct⁹ facere. q̄ꝫdiu ē mal⁹ oē bonū qd̄ agit amittit. ſ. q̄ꝫtū ad vitā eťnā. Sciēdū aūt ꝙ pctm̄ vitare debem⁹ ppť mltiplex malū ſiue dānū qd̄ puenit ex eo. Primū dānū tāgiť i ṽbis ppoſitꝫ. ſ. q̄ꝫdiu ē hō i pctō mortali nō pōt facere opa meritoria. Gre. Qui i charitate nō ē oē bonū qd̄ facit amittit. ſ. q̄ꝫtū ad vitā eťnā. Aug. Bōa q̄ facit hō i pctis mortalibꝯ n̄ dimittit dn̄s nr̄ irremunerata. remūerat eni i h̄ ſclō Sūt aūt tria q̄bꝯ remūerāť bōa facta i pctō mortali. ṽ. Que cū mortali fiūt dāt bōa tre Cor reddūt habile: minuūt tormēta gehēne. Prio dat de⁹ aliqn̄ bona tpalia propť bona opa facta in pctō mortali. Lu. xvj. cū diues i iferno diceret Pr̄ Abraā miſerere mei. Rn̄dit. fili recordare qꝛ recepiſti bona i vita tua. Glo. Quicq̄d feciſti boni i vta tua p eo recepiſti bona tpalia. nec mō habebis eťna. Et fuit ita an̄ icarnatōꝫ xp̄i Jſa.j. Si volueritꝫ ⁊ audieritꝫ me bōa tre ꝯmedetꝫ Jtē p bono facto i mortali aliqn̄ dat de⁹ pctōri ꝯtritōꝫ ⁊ ꝯūtit euꝫ a vita ſua mala vt habil' ſit ⁊ fiat ad ſuſcipiēdū graz. Sic pꝫ i paulo q̄ licꝫ eēt pſecutor xp̄i ⁊ ſuoꝝ. tn̄ caſtitatē ſuauit et iuſticiā dilexit. idō dn̄s reſpexit eū ⁊ ipm̄ ꝯūtit. Jtē bonū factū i pctō mortali minuit penaz i iferno. h̄ nō ē ita itelligēdū ꝙ pēa quā debeat ſuſtinere minuať p q̄ dānat⁹ ē. ſꝫ ſic itelligēdū ē: ſi i illo tpe male feciſſꝫ qn̄ bona opa fecit tūc maior fuiſſꝫ ſua pena q̄ꝫ nūc ſit. Jdō bona facta i pctō mortali nō pſunt hoi q̄ꝫtū ad vitā eťnā Si etiā aliquis ꝯſtrueret mille clauſtra. ⁊

poſtea ↄuerterent̄ ⁊ ſctiſſimꝰ fieret: nihi
lominꝰ mercedē nō recipet ꝓ factis in
mortali pctō. Exēplū i Saul: q̄ mul
ta bella pugnauit ꝓ pplō dei. ſꝫ qꝛ i pctō
mortali fuit deo nō placuit. Legit̄ eti
am ꝙ rex q̄dā ꝓpter vanā gliā ↄſtru
xit pulcerrimū tēplū: pcipiēs vt nullꝰ
ad h̄ aliquā elemoſynā daret. ſed ipe
de ſumptibꝫ ſuis oīa ↄpare voluit.
Erat aūt q̄dā paupcula vidua ſꝫ de
uota: q̄ libēter aliquā elemoſynā ad
ſtructurā edificij dediſſꝫ ſꝫ n̄ audebat
verūtn̄ qn̄ aſini q̄ lateres et aquā por
tabant ad ſtructurā domū eiꝰ ptranſi
bant: ex deuotōe dedit eis pabulū ⁊ fe
nū. Cōſumpto tēplo ſcpſit rex titulū
ſup oſtiū tēpli talē. Iſtud tēplū edifi
cauit rex ſolꝰ et nō alius. Nocte ꝟo il
la venit angelus dñi: ⁊ deleuit illū ti
tulū. ⁊ ſcpſit aliū ſic. Templū illud
edificauit paupercula vidua q̄ pauit
aſinos ⁊ nō rex. Ecce i h̄ patet ꝙ n̄ pla
cuit deo tēplū edificatū i ſupbia et ꝓ
pter vanā gliam. Scdm malū qd̄
ꝓuenit ex peccato eſt: ꝙ vnū pctm̄ tra
hit ad aliud Gre. Pctm̄ qd̄ mox per
pniam nō diluit̄ ſuo pondere ad ali
ud trahit. ſicut patet i malefactoribꝫ
qui poſtq̄ꝫ male fecerūt: negant. mēti
unt̄ ⁊ piurant. Exemplū i Cayn: qui
poſt fratricidiū mentiebat̄ cū dñs q̄
reret ab eo dicēs. Ubi ē Abel frat̄ tu
us? Reſpondit. Neſcio dñe ⁊c. Gen.
iiij. Itē exemplū i Dauid q̄ p̄mo pec
cauit i ocio. qꝛ alijs euntibꝫ ad pliū
ipſe domi vacauit ocio. De ocio pecca
uit i viſu. qꝛ incaute inſpexit mulierē
ſcꝫ Berſabeā. de incauto viſu cecidit i
ↄcupiſcētiā malā. ⁊ poſt ↄcupiſcētiā
malā ↄmiſit adulteriū. deinde cecidit
in fraudē volēs palliare pctm̄ mittēs
ꝓ vria. ⁊ pcepit ei vt dormiret cū vxo
re ſua vt ſic partꝰ ſibi aſcriberet̄. deinde
cecidit i homicidiū. deinde in placēti
am peccati. qꝛ placuit ſibi ꝙ Urias fi
delis miles occiſus erat cū ſibi nūcia
tū erat. Nota hyſtoriā. ij. Re. xj. Q̄
vnū pctm̄ naſcat̄ ex alio ptꝫ ſic. Sup
bia eſt initiū oīm alioꝝ pctōꝝ. qꝛ hō
ſupbꝫ dolet ꝙ ſit alius hō ſibi ſilis vł
ſupra ſe. et ſic ex ſupbia naſcit̄ inuidia.
Inuidus de facili iraſcit̄ illi cui iuidet
⁊ ſic ex inuidia naſcit̄ ira. Iracundus
aūt cū non pōt ſe vindicare turbat̄ et
triſtat̄ ⁊ tardꝰ fit ad ſeruitiū dei. ⁊ ſic ac
cidia orit̄ ab ira. Accidioſus autē cū
nō occupat ſe diuinis rebꝫ: oportꝫ vt
occupet ſe terrenis. tpalibꝫ et munda
nis. qꝛ aīa humana ocioſa eſſe nō pt.
et ſic incipit ↄcupiſcētia. ſ. ↄcupiſcere
tpalia. ⁊ tunc orit̄ auaricia ex accidia
Auarꝰ aūt ⁊ diues qꝛ magꝭ abūdat i
diuitijs magis vult pcurare i cibo et
delectari i potu. ⁊ ſic naſcit̄ deinde gula
Guloſus q̄ bn̄ nutrit carnē de facili ac
cēdit̄ ad luxuriā. Iō dꝛ ad Ephe. v.
Nolite inebriari vino in quo eſt luxu
ria. Et ſic patꝫ quō vnū pctm̄ trahit
ad ſe aliud. Terciū malū ſiue dam
nū qd̄ ꝓuenit exiſtēti i mortali pctō ē
ꝙ p ſe reſurgere nō pōt. Exemplū i pi
ſce q̄ hamū intrat p ſe. ſꝫ ſine adiuto
rio exire nō pōt. Sic pctōr p ſe in pec
catū cadit. ſꝫ ſine adiutorio dei p ſe re
ſurgere neſcit. Idō dꝛ Oſee. xiij. Per
ditio tua ex te iſrl: tm̄mō ex me auxili
um tuū. qꝛ ſine dei adiutorio ⁊ gratia
nullꝰ reſurgere valet. qꝛ nullꝰ pōt pctā
dimittere niſi ſolꝰ deus. vt ptꝫ in p̄mo
hoīe Adā. q̄ cū in pctm̄ cecidiſſet: in

quinq̧ milib⁹ annoꝝ nõ potuit reſur
gere niſi mediãte grã diuina Quar
tũ malũ qđ ꝓuenit homi exiſtẽti i pec
cato ẽ ꝙ ſaluandos retardat a gloria
Quãuis eñ hõ peccatũ ꝯfitet̃ et i grã
decedit. tñ peccatũ qđ fecerat retardat
ꝛ impedit eũ ꝙ nõ põt ſtatim ad ꝯſpe
ctũ dei ꝑuenire. ſed optꝫ vt hõ ſupple
at i purgatorio. qꝛ nullũ inqnatũ in/
trabit in regnũ celoꝝ. Sap. vij. Ni/
hil inqnatũ incurrit i eã. ſ. dei ſapiẽtiã
Et hoc ẽ qđ dicit Aug. Purgãdus ẽ
igne purgatoĩs q̃ in aliud ſcłm diſtu/
lit fieri ꝯuerſionez. Hui⁹ figurã habe
mus i Abſalon. q̃ poſtq̧ recõciliat⁹ ẽ
patri ſuo manſit duob⁹ annis in hie
ruſalẽ ꝙ nõ licuit ei faciẽ ſui pr̃is vide
re. ij. Re. xiiij. Nã legit̃ de ſancto quo
dã ꝙ corpus eius in feretro iacẽs mi/
raculis claruit: aĩa tñ eius in purga
torio exiſtente. Rogemus ꝛc.

Dñica nona Sermo. cxxiiij.

Non ſimus

concupiſcẽtes maloꝝ. j.
Coꝝ. x. In ꝟbis ꝓpoſit̃
hortat̃ nos aplꝯs vitare malã ꝯcupi
ſcẽtiã: q̃ duplex ẽ. ſ. ꝯcupiſcẽtia carniſ
. i. luxuria: ꝛ ꝯcupiſcẽtia ocłoꝝ. i. aua/
ricia. j. Joh. ij. Omẽ qđ ẽ i mũdo aut
eſt ꝯcupiſcẽtia carnis vel ꝯcupiſcẽtia
oculoꝝ. Prima ꝯcupiſcẽtia eſt car
nis que ẽ luxuria. hanc vitare debem⁹
ꝓpter multa. Prio qꝛ inqnat hoiem
ſiue aĩam q̃ eſt templũ ſpũſſcti. et eij/
cit a ſe deũ. ꝫm illud. j. Coꝝ. iij. Neſci
tis qꝛ tẽplũ dei eſtis vos. et ſpũſſctũs
habitat i vobis. Sequit̃. Si qs aũt
templũ dñi violauerit: diſꝑdet illũz
dñs. Et hoc facit luxurioſus qui eij/
cit deũ de aĩa. ꝛ facit de tẽplo dei. i. aĩa
ſtabulũ brutoꝝ. i. demonum. Hui⁹ fi
gurã habem⁹ ꝑ Jezabel: que de vinea
Naboth fecit hortũ oleꝝ. Nota hy/
ſtoriã. iij. Reg. xxj. Rex achab dixit
ad Naboth. Da mihi vineã tuaz vt
faciã mihi hortũ oleꝝ. ꝛ ille noluit he
reditatẽ pr̃is ſui vẽdere/ et turbat⁹ rex
proiecit ſe in lectũ: ꝛ noluit comedere
Tunc ſcpſit vxor ſua Jezabel lr̃as ad
iudices terre vt ꝯuenirẽt ad iudiciuz
ꝛ iudicarẽt naboth ad mortẽ eo ꝙ of/
fendiſſet regẽ. Et illi timẽtes iudica/
uerũt naboth ad mortẽ vt lapidarẽt
eũ. ꝛ ſic facta ẽ vinea in hortũ oleruz.
Per Jezabel moraliter intelligit̃ ſter/
quiliniũ. i. lutũ. ꝛ ſignificat luxuriã q̃
imũdior ẽ q̃z aliqđ aliud lutũ. Ber.
Nõ ſic fetet putrid⁹ canis in cõſpectu
hoim ſicut pctõr in cõſpectu dei et an/
geloꝝ. Per vineã ſignat̃ anima. quã
plantauit deus ad habitandũ i ea. in
qua vult eſſe ſicut vitis in vinea. Jo
hã. xv. Ego ſum vitis vera ꝛ vos pal
mites. qui manet i me ꝛ ego in eo hic
fert fructũ multũ. Quicũq̧ hanc vi/
tem. i. xp̃m in ſua vinea nõ habuerit
nõ põt ferre fructũ. Vñ ſequit̃. qꝛ ſine
me nihil poteſt̃ facere. ſupple qđ me
ritoriũ ẽ. Et ſicut vinea qñ vitis flo/
ret nõ pñt in ea manere ſerpẽtes ꝛ ver
mes. ſic in aĩa q̃zdiu floret iſta vitis
. i. xp̃s. ſerpẽtes. i. demones in ea mane
re nõ pñt. Dicit̃ eñ Cantic. ij. Vinee
florentes odorẽ dederũt. Gen. xl. Vi/
debã corã me vitẽ in q̃ erãt tres ꝓpa/
gines paulatim creſcere i gẽmas. ꝛ p⁹
flores vuas matureſcere. Tales vuaſ
expſſi i calicẽ ꝛ poculũ dedi Pharaõi.

Scdm Chriſ. flores p̄cedūt gēmas ⁊ ſequūť tādē3 vue. ſic bōe volūtates p̄cedūt de bōis cogitatōibꝫ. poſtea ſequūť vue. i. bōe opatōes. Ecci. xxiiij. Flores mei fruct⁹ honoꝝ ⁊ hōeſtatis. ſic dr̄ i ps. Exťmiauit eā aper de ſilua: ⁊ ſingularꝭ fer⁹ depaſt⁹ ē eā. Aper ē aial luxurioſu3. qui exťmiat vineā. i. aia3. Jō ſequiť de Jezabel. i. luxuria: q̄ mutat vineā i hortū oleꝝ. ⁊ icipiūt in ea hitare vmes. i. demōes: ⁊ expelliť deus De imūdicia h⁹ pcti poniť exēplū i vitaſpatꝝ. qꝫ q̄dā heremita exn̄s adoleſcēs āblabat p heremū. ⁊ venerēt duo angeli i ſpecie hoim ⁊ ābulabāt cū eo. ⁊ iuenerēt cadauer hoiſ mortui fetidū Heremita nō valēs ſentire odorē obſtruxit naſum: et illi n̄. deinde occurrit q̄dā adoleſcēs. tūc angeli obſtruxerūt nares ſuas. Cūq3 heremita q̄rer3 cā3 illi⁹: dixerēt angeli. tu cu3 ſis caro ſentꝭ fetorē carnis. nos cu3 ſim⁹ ſpūs ſentim⁹ fetorē aie. Adoleſcens ille luxurioſus ē. ⁊ pl⁹ fetet i ꝯſpectu dei ⁊ angeloꝝ q̄3 aliqđ cadauer i ꝯſpectu hoim. ⁊ iō illđ viciū maxie ē fugiendū. Scdo luxuria fugiēda ē. qꝛ p eā dn̄s maxie ad iracundiā puocať. ſic p3 Nu. xxv. vbi dr̄ qꝫ cū rex balaath n̄ poſſ3 expugnare filios iſrl̄. qꝛ dn̄s erat cū eis. nc potuit eos maledicere Balaā. Tunc propha Balaā dedit ꝯſiliū balaath regi qꝫ mitteret mlieres ⁊ vgies ſpecioſas cū venalibꝫ ſuis ad tētoria filioꝝ iſrl̄: vt ille alliceret ad ſe iuuenes ⁊ facerēt eos ſecū peccare. ⁊ tūc de⁹ eoꝝ deſereret eos. et tūc poſſet eos expugnāre. ⁊ ſic factū ē. miſſe ſť vgines pulcerrīe pncipis: ⁊ peccauerēt cū eis filij iſrl̄. Jratus itaq3 dn̄s p̄cepit moyſi vt ſuſpēderet oēs pncipes ppli i patibulꝭ. qꝛ pmiſerēt peccare filios iſrl̄ cū ill'. Zambri āt pnceps vn⁹ duxerat cophin filiam cuiuſdā gētil': et corā oi turba faſſus eſt ea3 hre. ⁊ itrauit tabnaculū ſuū cū illa. ⁊ corā oi mltitudie peccās cū illa Et ſurgēs phinees arrepto gladio intrauit p⁹ eos: ⁊ interfecit ambos. ⁊ plaga ceſſauit quā imiſerat dn̄s i ppl'm. Et fuerūt occiſi. xxiiij. milia hoim. Ecce p3 quō de⁹ p h̄ viciū ad iracūdiā puocať imo fere totū gen⁹ hūanū deleuerat p diluuiū ppť luxuriā Gen̄. vij. c. Jđo monet nos apl's Eph̄. v. di. Fornicatio aūt ⁊ imūdicia nō noieť in vobis

Tercio ē fugiēda luxuria. qꝛ hoies ſpūalr̄ excecat. vn̄ Greg. De luxuria carnis generať cecitas mētꝭ. Adeo excecat hoie3 qꝫ nō cog̊ſcit creatorē ſuū. Oſ. v. Spūs fornicationū i medio ipſoꝝ: ⁊ deū nō cognouerūt Jſtđ figuratū ē p Sāſonē q̄ ppter luxuriā excecat⁹ ē. Nō hyſto. Judicū. xvj. vbi dr̄ qꝫ Dalida fecit eū dormire ſup genua ſua: ⁊ abraſit ſibi crīes ſuos. ⁊ ita pdidit fortitudinē ſuā. ⁊ tūc venerēt inimici ſui ⁊ excecauerūt eū. Per Dalidā ſignificať luxuria q̄ facit hoie3 dormire p delectatō3 malā. ⁊ ſic excecat hoie3. Sap̄. ij. Excecauit eos malicia eorū Hoc mō fuerēt excecati duo ſeniores p cōcupiſcētiā ſuſanne. de q̊bꝫ dr̄ Dan̄. xiij. Declinauerēt oclos ſuos ne viderēt celū: nec recordareť iudicioꝝ iuſtorū. Greg. i mor̄. Si ꝯditi ſum⁹ mirabiliť vt rō aia3: et aia poſſideat corp⁹ vite. rō aie a corpis paſſione repelliť ſi nō pus aia a rōne poſſideť Quid aliud ē paſſio corpis q̄3 tēptatio carnis q̄ rōem extiguit ne refreneť: Quarto

fugiēda ē luxuria. qꝛ aufert homī ſen
ſus ⁊ facit eū fatuū. Eccī. xix. Uinū ⁊
mlīeres apoſtare faciūt ſapiētes Hie
ro. Quis ſalomone ſapientior: ⁊ tñ a
muliere īfatuatꝰ ē. iij. Re. xj. dꝛ. Aūte
rūt mlīeres cor eiꝰ cū iā eēt ſenex vt ſe-
quereť deos aliēos. Exēplū i ſapiētiſ-
ſimo pħo Ariſtotele. q̇ ita īfatuatꝰ fu
it p mlīeres vt vna mlīer eq̇tauit euz.
h̄ tñ moralr̄ ē ītelligēdū vt ariſtoteles
dicať eq̇tatꝰ fuiſſe p mulierē. Nā mlī-
er iſta dꝛ eē pħia q̄ eq̇tauit mētē ⁊ aīm
eiꝰ. ita vt plenꝰ amore eiꝰ oīa eq̄ ⁊ ſapi
ēť ſcriberet naturalr̄ ſaltē. Sed ſi di
cať de pħo ille fuit dictꝰ noīe ariſtomi-
nus. ſic ſilr̄ mlti diligūt mlīeres ꝙ fa-
tue agūt i ſclō. ſic ꝙ plꝰ diligūt mulie
res q̄ꝫ deū. q̄propť cñalr̄ damnabūť.
Exemplū. Quidā miles turpiť ada
mauit vxorē alteriꝰ militꝫ. ꝯtigit āt ip
ſuz mare trāſire. Cūqꝫ ibi īfirmareť ⁊
morti appropinq̄ret. ita fatuꝰ erat et
ita excecatꝰ amore mulierꝫ ꝙ nec cōica
re nec ꝯfiteri voluit. Precepit aūt ſer
uo ſuo vt eo mortuo cor ſuum amice
ſue i pixide portaret. qđ cū feciſſꝫ ⁊ re-
uerſus vellet intrare caſtꝝ illiꝰ dñe. oc
currit ei vir eiꝰ ⁊ q̄ſiuit ab eo q̇d đ trāſ
marinis ꝑtibꝫ portaret. ⁊ cū nihil rñ
deret. coegit eū vt diceret. et accipiēs
cor iſtud ꝯditū i pixide ⁊ bñ cōctū de
dit vxori ſue vt comederet. Cūqꝫ co-
mediſſꝫ q̄ſiuit de dña di. Dilexiſti eti
am illū militē q̄ mare trāſiuit. At illa
rubedie ꝑfuſa loq̇ nō audebat. ⁊ dixit
miles. Sciatis dña ꝙ cor dilecti vr̄i
vob̄ de trāſmarinis ꝑtibꝫ miſſum co-
mediſtꝫ. Et illa rñdit. Et certe ego pꝰ
illū cibū nūqꝫ aliū cibū comedā. ⁊ inť
fecit ſeipſam. Ecce quō luxuria iſtos
duos fatuos fecit ⁊ excecauit. Qui-
to luxuria fugiēda ē. qꝛ ñ ꝑmittit ho-
minē facere oꝑa meritoria: ſed ꝯpellit
hoīez carnalr̄ cogitare loq̇ ⁊ ꝯcupiſce-
re. Gre. Cū luxuria mētē iuaſerit nul
luz bonū cogitare ꝑmittit. ⁊ totiēs pec
catū mortale ꝯmittit q̄tiēs īſpicit mu
lierē eā ꝯcupiſcēdo. Mat. v. Qui vi
derit mulierē ad ꝯcupiſcēdū eā iā me
chatꝰ ē eā ⁊c. ⁊ ſic luxurioſus p̄t ꝯmit-
tere vno die centū vel mille pctā mor
talia. Et qđ plus ē: doctores volūt ꝙ
moroſa delectatō ſit pctm̄ mortale eti
am ſi nō velit facere qđ cogitat. tñ qꝛ
cū ꝯſenſu ī cogitatōibꝫ carnalibꝫ mo
rať ⁊ delectať mortalr̄ peccat. Exēplū
legiť ꝙ q̄dā v̄go qꝛ audierat vnā can
tilenā carnalē cātare cū delectatiōe: lꝫ
ꝯfeſſa fuerat añ mortē. tñ. xv. diebꝫ ꝑ
pter h̄ i purgatorio fuit. ſic ipſa retu-
lit cuidaz ſctō viro cui appꝑuit. Si h̄
factū fuit ꝓpť delectatōꝫ tm̄: q̇d erit ꝓ
pter oꝑatōꝫ? Sexto luxuria fugien
da ē. qꝛ corpꝰ hoīs ꝯſumit hic i pn̄ti.
⁊ aīaꝫ cñalr̄ dānat i futuro. De pmo
hēmꝰ exēplū i Amnō filio dauid: q̇ ꝓ
pter amorē carnalē quem habuit ad
thamar ſororē abſalō egrotauit. ⁊ tā-
dē eā violauit. ꝓpť qđ etiā vitā ami-
ſit. nā abſalō ipm inťfecit. ij. Re. xiij.
Exēplū. In elſatia mlīer q̄dā adul
terio vtebať. ⁊ q̄ndā maxie diligebat
qđ cū viro eiꝰ inotuiſſꝫ inſidiabať illi
⁊ ille fugaz cepit. Poſt aliq̄s dies ille
occulte rediꝫt ⁊ ſedit i domo cuiuſdaz
amici ſui. qđ cū illa itelligeret ſurrexit
cū mag̊ deſiderio currēs ad eū. ⁊ cū tā
to deſiderio ſuꝑ collū eiꝰ cecidit ⁊ am-
plexans eū mortua fuit. ⁊ ille vix ſol-
uens brachia eiꝰ de collo aufugit. Q-

aũt aĩaz dãnat ĩ futuro pz.j.Coꝛ.vj ubi dꝛ. Neqꝫ foꝛnicarij neqꝫ adulteri regnũ dei poſſidebũt. Ubi Aug. Si pie ⁊ caſte vixeritiſ ſine fine ĩ celo gaudebitiſ. ſi ĩpie ⁊ luxurioſe vixeritiſ etnis incẽdijs ſubiacebitis. Uñ dixit Suſanna qñ ſenes temptabãt eã de luxuria. Si eñ malũ hoc egero moꝛs mihi eſt.ſ.etna Dañ.xiij. A q̃ nos cuſtodiat q̃ ſine fine viuit ⁊ regnat.

De eodem. Sermo.cxxv.

Edde rõez villicatõis tue Luce.xvj. Iſta pñt eꝯ ꝟba dĩ ad quẽlibet hoĩez. Oẽs eĩ reddituri ſum⁹ rõz ꝺ tota vita ĩ fuſo. Sũt eĩ m̃lta de q̃bꝫ reddere debem⁹ rõem. Primo de cogitatõibꝫ. Sap.vj. Ipſe.ſ.de⁹ cogitationes vr̃as ſcrutabit. Lu.xij. Capilli capitiſ vr̃i oẽs numerati ſunt. Caput ẽ intellect⁹. capilli ſunt cogitatiões q̃ deo patẽt. q̃s etiã oẽs nũerabit. Gre. Oĩa diſtricte nõ ſolũ facta ſꝫ etiã cogitatões penſant a dño. Quid ḡ facie m⁹ ꝺ inceſſu coꝛpis ſi ſic ſubtiliter cogitatões coꝛdis iudicat. Legit in vitaſpatꝝ ꝙ quidã frater venit ad abbatẽ ſuũ monẽdo dicẽs. Pr dic mihi aliq̃d verbũ edificatoꝛiũ Cui ille. vade ⁊ fac cogitatões tuas ſicut ille q̃ eſt in carcere. ille eñ cogitat freq̃nter vbi eſt iudex: ⁊ qñ venit: et q̃d r̃ndebit ei. ⁊ ſic frequẽter occupat. ita debet q̃libet hõ cogitare interim ꝙ ẽ in carcere coꝛpoꝛis ꝙ optebit euz ſtare añ tribunal iuſti iudicis.ſ.xp̃i. et reddere rõem de om̃ibꝫ cogitatõibꝫ. ꝟbis ⁊ opibꝫ. ſi h̃ ſepe cogitaueris ſalu⁹ eris. Certe ſi hõ ſemp cogitaret quõ optebit eũ reddere rõem de cogitatõibꝫ. ſepe coꝛ ſuum ab inutilibꝫ ⁊ malis cogitatõnibꝫ abſtraheret. Scđo debem⁹ rõem reddere de locutõe. Matth.xij. Dico autẽ vobis ꝙ de om̃i ꝟbo ocioſo q̃d locuti fuerint hoĩes ſup terrã: reddẽt rationẽ in die iudicij. Grego. Si de ꝟbo ocioſo reddẽda eſt ratio in nouiſſimo die: penſandũ ẽ quãta mala multiloquiũ ſequunt. Berñ. Si futurã cogitas de verbis ocioſis diſcuſſionẽ non valde tibi diſplicet ſilentiũ. Si autẽ peccatũ ẽ inutilia loqui: multo mag' in eccleſia fabulari. Legit de ſctõ martino qui dũ ſemel miſſam celebraret: btũs Bricci⁹ ſu⁹ diacon⁹ diabolũ vidit retro altare ſedẽtẽ ⁊ ſcribẽtẽ. ⁊ cũ deficeret pgamenũ voluit illud dentibꝫ extẽdere. ⁊ rupto pgameno colliſit caput ad muꝝ. q̃d vidẽs btũs Bricci⁹ cepit ridere. Cũqꝫ q̃reret btũs martinus vt diceret ſibi q̃d riſiſſz. dixit illi. At ille interrogãs diabolũ q̃d ſcpſiſſet Rñdit. ꝟba ocioſa q̃ loquũt hoĩes in eccleſia ſcribo. Itez legit de ſctõ Syro epõ ianuẽſi: qui ſilẽm viſionẽ vidit in ecclĩa. Tercio ſicut reddẽda ẽ rõ de indiſcreta locutõe. ita ẽ reddẽda rõ ꝺ indiſcreta taciturnitate. ſicẽ eñ pctm̃ ẽ indiſcreta locutio: ſic etiã indiſcreta taciturnitas. Ideo dꝛ Eccl'ſ.iij. Tẽpus loquẽdi ⁊ tp̃s tacẽdi. Ezech.xxxiij. Si ſpeculatoꝛ viderit gladiũ venientẽ ⁊ nõ ſonuerit buccina ⁊ ppl's ſe nõ cuſtodierit. veneritqꝫ gladi⁹ et tulerit ab eis aĩaz: ſanguinẽ eius de manu.ſ. ſpeculatoꝛis requirã. Per ſpeculatoꝛẽ itelligunt plati eccleſie. q̃ ſunt ad h̃ poſiti vt delinquẽtes coꝛrigant ⁊ errãtes

dirigāt. Si viderint ſubditos pecca
re ⁊ tacuerint ſiue ꝓpter timorē ſiue ꝓ
pter amorē ſiue negligentiā: ⁊ illi i pec
catꝫ mortui fuerit: dn̄s reqret aīas il/
las ab eis i die iudicij. Iſa. lviij. Cla/
ma ne ceſſes: qſi tuba exalta vocē tuā
⁊ annūcia ppl'o meo ſcelera eoꝝ: ⁊ do/
mui Jacob pctā eoꝝ. Iſtō figuratū
fuit Exo. xxxix. vbi dr̄ q dn̄s pcepit
q i fimbria pōtificꝫ fierēt titinabl'a au
rea vt poſſet audiri a ſbditis ſuis qn̄
pcederet. ſic plati ⁊ dn̄i debēt ſonare vt
poſſint audiri a ſubditis: nō debēt ta
cere neqꝫ diſſimulare correctōez. Vn̄
dn̄s Ezech. iij. Fili homīs dedi te ſpe
culatorē domui iſrl': audiēs ex ore meo
ſermonē annūciabis eis. Si ḡ me di
cēte ſermonē ad impiū morte morierꝫ
nō annūciaueris ei neqꝫ locut⁹ fueris
vt ſe auertat a via ſua impia ⁊ viuat.
⁊ ipſe impi⁹ i iniqtate ſua moriet': ſan/
guinē ei⁹ de manu tua requirā. Exem/
plū. Duo clerici erāt ſe mutuo diligē
tes. quoꝝ cū vn⁹ morti appropropi/
quaret: adiurat⁹ ē ab alio vt rediret ⁊
ſtatū ſuū ſibi reuelaret. Mortu⁹ ḡ re
dijt: ⁊ ſeipm dānatū aſſeruit. ⁊ qſiuit
ille de ſtatu platoꝝ ⁊ nūero dānatorū
Et ille porrexit ſibi lrām vt legeret. et
erat ſcptū i ea ſic. Oēs pncipes iferni
⁊ rectores tenebraꝝ vniūſis ecclīaꝝ p
latꝫ tartareā ſalutatōez ⁊c. qr optime
q nr̄a ſunt facitꝫ ⁊ nobis tot aīas p ne
gligētiā trāſmittitis: q vix lata ⁊ ſpa/
cioſa via eas capit: ſciatꝫ vos dignio/
rē habituros retributōz i tpe optuno
Cū ille hec legeret ſtupēs ⁊ dolens ait
Nec ego curā aiaꝝ tenebo. et dimiſſo
bn̄ficio ordinē intrauit ⁊ religionem
Quarto debem⁹ reddere rōem de tpe
Bern̄. Oē tps tibi impēſum reqret a
te qliter fuerit expēſuz. Anſ. O lignū
aridū ⁊ inutile qd in illa die rn̄debis
cū exiget a te vſqꝫ ad ictū oculi oē tps
tibi viuēdi impēſuz. Ber. Nihil pcio
ſi⁹ tpe. ſꝫ heu hodie nihil vili⁹ reputa
tur. Gre. Nō paꝝ eſties tps qd i fa/
ctꝫ vl' dictꝫ expēdit ocioſuz. Volat em̄
ꝟbū irrōnabile vltra tps irreuocabi/
le. nec aduertit hō qd amittit cū ma/
gnū pctm̄ ꝯmittit. qr tūc ꝯſumit inu
tiliter tps. Vn̄ de h' maxie ꝯfitēdū eſt
Exēplū d. b. Auguſtino. q int' alia cō
feſſus fuit q ſtās in agro vidit canez
leporē agitantē. ⁊ ſtans i domo vidit
araneā capientē muſcas cum reti ſuo
qd texuerat. Hoc iō ꝯfitebat'. qr in eo
tpe ſuū tps inutiliter ꝯſumpſit qn̄ ta
lia aſpexit. Et non tm̄ de aſpectu: verū/
etiā de greſſu vel d alijs etiā motibus
vel ſenſib corpis exiget deus rōem a
nobis. Job. xxxj. Nonne ipſe cōſide/
rat vias meas. ⁊ cūctos greſſus meos
dinūerat? vn̄ Gre. Sic deus vniuſcu
iuſqꝫ vias ꝯſiderat vt nec minutiſſi/
me cogitatōes nec ꝟba tenuiſſima q
apd nos vſu viluerūt ei⁹ iudicio indi
ſcuſſa remaneāt. Quīto debem⁹ red
dere rōem de opib nostris. ij. Cor. v.
Oēs nos manifeſtari optet an̄ tribu
nal xpi vt referat vnuſquiſqꝫ ppria ſi
cut geſſerit i corpe ſiue bonū ſiue ma/
lū. Et nō ſolū mala opa vult dn̄s iu
dicare: verūetiā bōa. ps. Cū accepo
tps. ſ. iudicandi. ego iuſticias iudica
bo. i. opa bōa iudicabo qli intētōne fa
cta ſint. Iſid. Ad diſtricti examē iu/
dicꝫ nec iuſticia iuſti ſecura ē niſi pieta
te diuīa: vt ⁊ ipſa iuſticia q qſqꝫ iuſt⁹ ē
deo iuſtificāte iuſtificet'. et tunc iuſtus

110

vix ſaluabit̃. ipſi ꝗ̊ qd faciet? Vñ apo ſtolꝰ. j. Coꝛ. iiij. Nihil mihi ꝯſciꝰ ſuꝫ .i. i nullo remoꝛdet me ꝯſcia. nec in h̊ iuſtificatꝰ ſuꝫ. i. ñ me iuſtū puto. q. d. qꝫ foꝛte hēo occultū qđ ego igro ⁊ deꝰ ſcit. pſ. Ab occlt̄ meis mūda me dñe ⁊ ab aliēis pce ſuo tuo. Sexto red/ dere debēꝰ rōem de greſſibꝫ nr̄is. Job xxxj. Nōne ipe ꝯſiderauit vias meas ⁊ cūctos greſſus meos dinumerauit. Gre. Sic deꝰ vniuſcuiuſqꝫ vias ꝯſide rat. reqre i ſer. Videte manꝰ ⁊c̃. Se ptio reddēda ē rō ꝺ̓ bōis nob̄ a deo col lat̄ ſiue tpalibꝫ ſiue naĩalibꝫ ⁊ de bōis neglect̄. Eccs. xj. In bōis ſit coꝛ tuū. ⁊ ſcito ꝙ ꝑ oībꝫ his ducꝫ te deꝰ ad iudi ciū. Nā bōa tpalia ſt̄ diuitie ⁊ hono/ res ⁊ dignitates ꝓ q̊bꝫ reddenda ē rō. Bōa naĩalia ſunt ſanitas. foꝛtitudo pulcritudo. ſcia. eloq̄ntia. ſapia. vox cantādi ⁊ alie grē et ſbtilitates. q̄ ad laudē dei ⁊ ad iuuamē ꝓximi debēt expē di. Qui aūt hec neglexerit: ꝯtiget illi ſicẽ ſuo nequā q̊ abſcōdit pecuniā dñi ſui Mat. xxv. vbi dicit de ſeruis q̊bꝫ dñs talēta ꝯmiſit vt lucrarēt̃. et reūſo dño rōeꝫ exegit ab eis vt h̄ꝛ i euā. qđ exponēs Gre. ait Quis itaqꝫ hō iſte ē niſi nr̄ redēptoꝛ ih̄s xp̄s? Rogemꝰ ⁊c̃.

Dñica decima. Sermo. cxxvj.

n

Emo pōt di

cere dñs ih̄s niſi i ſpū ſctō. j. Coꝛ. xij. Multi ſt̄ hoīes q̊ dicūt ꝙ ſint ſui ih̄u xp̄i. ſꝫ ñ ſt̄. qꝫ dñs nō reputat eos ſuos. Oñdit āt apl̄s i ṽbis ꝓpoſit̄ q̊ ſt̄ illi q̊ poſſint dicere ꝙ ſint ſui ih̄u xp̄i. ⁊ dic ꝙ nullꝰ pōt di/ cere ih̄m xp̄m ē dñm ſuū et ſe ſuū eiꝰ niſi ſit i charitate. Vñ dicit glo. Nēo pt̄ dicere ih̄s ē dñs meꝰ. ⁊ ego ſuꝫ ſuꝰ eiꝰ niſi i ſpū ſcō. ⁊ niſi ſit i charitate qđ ē maiꝰ donū ſpūſſcti. Sciēdū aūt ꝙ mlta ſunt q̄ faciūt hoīeꝫ ſuū ih̄u xp̄i.

Primū ē obediētia q̄ ſup oīa dō pla cet. j. Reg. xv. Melioꝛ ē obediētia q̄ꝫ victime. Videmꝰ ꝙ tr̄eni ꝑncipes no lūt h̄ꝛe ſuos iobediētes. mlto magis rex celeſt̄ cui obediūt oēs creaĩe. Act. v. Magis opꝫ obedire deo q̄ꝫ hoībꝫ. Hec aūt obediētia dꝫ ꝓcedere ex cha/ ritate. Joh. xiiij. Si diligit̄ me mā/ data mea ſuate. ſ. ex charitate ⁊ dile/ ctōe. ñ ex tioꝛe ſuili ſiue coacto. Coa/ cta em̄ ſuitia ñ placēt deo. Quidā ei obediūt deo ⁊ faciūt bōa opa qꝫ timēt penā iferni. aliꝗ plagā i coꝛpe vel in re bus vł i famatiōibꝫ. ⁊ iō fugiūt pctā ex timoꝛe mag̃ q̄ꝫ ex charitate. ſi ei ſci rēt ñ eē ifernū ⁊ ſi poſſent abſqꝫ ꝑiculo coꝛpis facere mlta mala cōmitterēt q̄ ñ audēt mō facere. Iſti obediūt deo tā q̄ꝫ aſinꝰ dño ſuo. Aſinꝰ nihil opat̃ niſi flagellet̃. ſic ⁊ illi nolūt obedire deo niſi flagellēt̃ a deo ꝑ ifirmitates vł tribl̄ati ones: tūc icipiūt inuocare deū. ſic figu ratū ē. ij. Re. xiiij. i Joab q̊ noluit ve nire ad Abſalonē ⁊ obedire ei niſi ꝑus ſuccēderet ſegetes eiꝰ. tūc obediuit ⁊ q̄ ſi coactꝰ vēit. Exēplū i Paulo. q̊ ſtati ſe obedire ꝓmiſit qñ a dño flagellatꝰ fuit di. Dñe q̊d me vis facere? Sed nūc tales ſi cū Paulo i obediētia ꝑſe/ uerarēt: meliꝰ h̄ꝛent. Sꝫ pl̄es ſt̄ q̊ qñ infirmāt̃ obedire ⁊ melioꝛare ſe ꝓmit/ tūt. ſꝫ qñ ꝯualuerit manēt ſicut ꝑus. Vñ ṽ. Demō languebat bonꝰ mona chꝰ eē volebat. Sꝫ dū ꝯualuit māſit vt añ fuit. Tales ſt̄ ſil̄es Pharaōi. q̊

quotiēs flagellabaꝛ a dn̄o totiēs ꝓmi
ſit ſe obedire deo. Sed ceſſante plaga
obedire recuſabat. ⁊ ſic decē vicib⁹ pla
gat⁹ obedire noluit. ⁊ iō eū in mari ru
bro cū om̄ib⁹ ſuis ſbmerſit Exo. xiiij
Sic etiā timēdū ē de illis q̇ ī infirmi/
tate vel neceſſitate deo ⁊ ſctis aliq̇d p/
mittūt ⁊ nō reddūt cū euadunt. Exē
plū. Brito q̇dā noīe debebat quandā
vaccā cū vitlo ad foꝝ ducere. et cū eēt
ī mari ⁊ tēpeſtas maxima eēt: vouit be
ato michaeli vitulū offerēdū ſi euade
ret. ſ3 cū euaſiſſ3 dixit. Michael cu3
eſſem ī mari ꝓmiſi tibi vitulū. ſed q2
mō ſu3 ī t̄ra ⁊ ſecur⁹ nihil tibi dabo. et
ſubito venit flux⁹ maris ⁊ inuoluit eū
cū vacca ⁊ vitulo. et ſubmerſus ē. Iō
dicit p̄s. Vouete ⁊ reddite deo veſtro
Quidā ꝟo obediūt nō ex charitate ſ3
ꝓpter bona tp̄alia. q2 tādiu obediunt
deo q3diu bn̄ficiū ei⁹ ſentiūt. ⁊ ī rebus
tp̄alib⁹ pſꝑanꝛ. Tales ſunt ſic accipi
ter q̇ obedit dn̄o ſuo ꝓpꝛ eſcā. Tales
em̄ fuerūt iudei. q3diu pluit ill' de⁹ mā
na de celo ī deſerto: coluerūt eū ⁊ ſeruie
rūt ei. ſed poſtq3 ceſſauit ſuire ceperūt
diis alienis. S3 ſic m̄lti adhuc ſunt
q̇ ſeruiūt deo ⁊ dāt elemoſinas cū ſen/
tiūt ꝓſperitatē in tp̄alib⁹. ſed qn̄ imit
tit eis dn̄s aliq̄s tribulatōes vel ifir/
mitates: ſtatim murmurāt ꝯ deū. ⁊ i/
patiēter loquūꝛ dicētes. Nō poſſum
dare elȳnas. q2 dn̄s oblit⁹ ē mei. imit
tit mihi multas tribulatōnes. plura
dāna q3 alteri: q̇d feci ſibi ꝙ ita mihi
imponit dāna ꝙ me ſic flagellat Ecce
apparet ꝙ tales ſeruiūt deo ꝓpꝛ bona
tp̄alia nō ex charitate. q2 ceſſāte ꝓſꝑi
tate ceſſant a ſeruitio dei. Tales q̇ deo
ſeruiūt tm̄ ꝓ tp̄alib⁹ illos remunerat

etiā cū tp̄alib⁹. Exēplū Erat q̇dā hō
auarus ⁊ diues ⁊ nūq3 elemoſinas de
dit. ſed tn̄ habuit ſeruū vnū q̇ eo ne/
ſciēte elemoſinas dedit. Qđ cū īnotu
iſſet dn̄o irat⁹ ē. ⁊ poſuit cū ſeruo rōe3.
⁊ cu3 ꝯputaſſet inuenit oīa bona ſua
duplicata. Tūc ait dn̄s ſuo. Video
ꝙ ꝑ elemoſinā fecit mihi dn̄s augmē
tū bonoꝝ meoꝝ. ſbtrahe mihi iſto an
no duplū. ⁊ da elemoſinā pl⁹ paupери
bus q3 feciſti me neſciente vt dn̄s du
plic3 bōa mea. Quo facto anno ſu̾o
īuenit bona ſua q̄drupl icata. ⁊ ſic rece
pit mercedē tp̄alē ꝑ etn̄a. ⁊ iō tale ſer/
uitiū n̄ ē meritoriū ſ3 imꝑfectū. Qui/
dā ꝟo obediūt ex charitate ſic filii. q̇ li
cet aliqn̄ ꝑcutianꝛ a p̄re. attn̄ diligūt
ip̄m. Tales fuerūt ſcti martyres: qui
nullis adūſitatib⁹ potuerūt a xp̄o ſe/
pari Rom̄. viij. Quis nos ſeꝑabit a
charitate xp̄i. tribulatio. an anguſtia
an pſecutio. an fames. an nuditaſ. an
gladi⁹ ⁊c. q. d. Nihil ē qđ poſſit nos a
charitate xp̄i ſeꝑare. neq3 etiā mors.
Cāt. viij. Fortꝭ vt mors dilectō. imo
m̄lto fortior. q2 oē3 mortē ſupat. Ta
lis fuit Iob. cui abſtulit dn̄s omne3
ſba3 ſuā. liberos ⁊ corpis ſanitatē. ita
ꝙ ī ſterquilinio iacēs teſta ſaniē rade/
bat. ⁊ tn̄ dicebat. Etiā ſi occiderit me
tn̄ ſꝑabo ī eū. Hāc igiꝛ obediētia3 hr̄e
debem⁹ ſi ſui dei eē volum⁹. Debem⁹
etiā hr̄e hūilitatē qđ ē ſcđm ꝓncipale
Nā nō decet dn̄m hūilē hr̄e ſuū ſuꝑ/
bū. Matt. xj. Diſcite a me q2 mitis
ſu3 ⁊ hūilꝛ corde. Lu. xvij. Cū oia bn̄
feceritꝭ dicetꝭ. ſerui inutiles ſum⁹ Vn̄
legiꝛ Ioh. xiij. qn̄ dn̄s lauit pedes di
ſcipuloꝝ ſuoꝝ dixit. Scitꝭ q̇d fecerī3
vob̄ ego dn̄s ⁊ mgr̄ vr̄. vos vocatꝭ me

111

migr̄ ꝛ dñe ꝛ bñ dicitis: ſuz eteni. Si ego laui v̄ros pedes: et vos alt̄ alteri⁹ debetꝫ lauare pedes. i. op⁹ hūilitatꝫ vob exhibui. ita ꝛ vos faciatꝫ. Ber. Intolerabil̄ prudētie ē. vt vbi ſe dn̄s maieſtatꝫ exinaniuit: iſlet̄ vmicul⁹ ſupbia ꝛ ↄtumeſcat. Idē i epl̄a Fortitudo vite fūdamētū hūilitatꝫ ꝛ pueniens ad faſtigiū charitatꝫ. vis celſitudinē capere dei: cape pus hūilitatꝫ exēplū xp̄i. In ſignū hui⁹ rei dr̄. j. Re. xvj. ꝙ Iſai adduxit. vij. filios ſuos. de q̄bꝫ dixit ſamuel. Nō elegit dn̄s ex his Cui Iſai Adhuc reliqu⁹ pu⁹ ē q̄ paſcit oueſ. Ille fuit dauid. Quo vocato dixit dn̄s ad ſamuelē. Surge ꝛ vnge ip̄m in regē. Ecce ꝙ hūiles elegit ſibi ad ſeruiēdū. Dicit̄ aūt ibi ꝙ tres frēs noīati fuerunt reprobati. vicꝫ Elyab. aminadab ꝛ ſamaa. Quidā ſupbiūt pctm̄ ſuū ñ curātes: dicētes. De⁹ ē pr̄ me⁹ ꝛ ego fili⁹ ſu⁹. quō poſſꝫ me dānar̄ Iſti ſignificāt̄ p elyab q̄ interp̄tat̄ pr̄ me⁹ ꝛ de⁹ me⁹. Et tali ſupbia peccauit adā q̄ putauit ſe tāti pcī̄ eē apd̄ deū ſm ſententiā bt̄i Auguſtini ſup Gen̄. ꝙ ppter comeſtiōꝫ vni⁹ pomi nō intraret aliquā penā. ꝛ ꝙ de facili poſſꝫ ↄſeq̄ veniā. Supbiūt q̄dā nolētes deo obedire. de q̄bꝫ dicit Job. Iſti ſunt rebelles ꝛc̄. Iſti ſignificāt̄ p aminadab q̄ iterp̄tat̄ ppl̄s ſpōtane⁹. q̄ ſilr̄ a deo reprobātur. Quidā ſupbiunt nullū parē hr̄e putātes nec volētes. q̄ ſignificāt̄ p ſamaa. q̄ īterp̄tat̄ pditio ei⁹ Qd̄ certiſſime pꝫ i ſpūali creat̄a q̄ ſup deū extollere ſe volebat. ſꝫ dr̄ ei p pphetā. Uerū tn̄ ad īfernū detraheris. Hugo Sup lunā i celo nata ē. ſꝫ imēoꝛ q̄ſi via vn ceciderit illuc redire poſtea nō potuit.

v

Terciū ē ꝙ q̄ vult eē v̄u⁹ xp̄i debet eſſe mūd⁹. i. caſt⁹. In cui⁹ ſignū dr̄ Dan̄. j. ꝙ Nabuchodonoſoꝛ rex p̄cepit eligi pueros de filijs iſrl̄ q̄ eſſent ſine macula ꝛ decoris forme. q̄ ſtarēt i palacio ſuo ꝛ ſibi miſtrarēt. In q̄bꝫ pueris notat̄ q̄lis debeat eē caſtitas v̄ui dei. Primo dꝫ eſſe mūda p integritatez ꝛ ſine macula corpis ꝛ aīe. qꝛ ſm. b. Hiero. Nihil pdeſt v̄gineā hr̄e carnē ſi quis cū mēte nupſerit. Scd̄o dꝫ eē decora. id ē ornata v̄tutibꝫ. qꝛ ſm bt̄m Gre. nec bonū opus valꝫ ſine caſtitate. nec caſtitas ſine bono ope. Tercio ſpālit̄ dꝫ eē ornata v̄ecūdia. qꝛ v̄ecūdia dꝫ eē comes caſtitatis. eo ꝙ p eā ↄſeruat̄ Un̄ Eccl̄i. xxvj. Gr̄a ſup grāꝫ mulier pudica caſta ꝛ ſctā. Quarto dꝫ eē ornata vt p amore dei ſeruet̄. qd̄ ſignificat̄ p pueros iſtos. Debet eſſe puer caſtus ꝛ pur⁹ i intentōe. nō ſic fatue v̄gines q̄ q̄ſierūt hūanā laudē i ſua caſtitate. De q̄bꝫ Gre. Dū gl̄iaꝫ foris appetūt i vaſ̄ ſuis oleū hr̄e noluerīt. De q̄ꝝ nūero fuit filia iepte q̄ dolēs i v̄gitate vitā finire i duobꝫ mēſibꝫ p mōtes cū ſoroꝛibꝫ ābulās v̄ginitatē ſuaꝫ defleuit. Jō ſm Ber. i epl̄a differt hō pudicus ꝛ angelus. nō v̄tute ſꝫ felicitate. ſi ſit illi⁹ caſtitas felicioꝛ. hui⁹ tn̄ fortioꝛ eſſe coḡſcit̄. Idē. Caſtitas ſine charitate ē lāpas ſine oleo. ſubtrahe oleū ꝛ lāpas nō lucet. tolle charitatez ꝛ caſtitas nō placet. Rogemus ꝛc̄.

De eodem. Sermo. cxxvij.

Idēs ieſus

ciuitatē fleuit ſup illā Luc̄. xix. Gre. Ois xp̄i actō nr̄a

eſt inſtructio. Jn h̄ em̄ legit̄ xp̄m ſepi⁹
fleuiſſe et nūq̄ȝ vel raro riſiſſe. ſic dicit
Aug. docēs nos in h̄ mō͛ pōti⁹ debere
flere q̄ȝ ridere vl̄ gaudere. Dēm⁹ aūt li
bēt̄ flere ꝑp̄t ml̄tiplicē lacrīaꝝ vtilita/
tē. Pria vtilitas ē. q̄ lacrīa aīam la
uat qn̄ ꝑ pcm̄ ē denigrata facies eius
Tren. iiij. Denigta ē ſup carbōes faci
es eoꝝ. i. ꝯſcia pctōꝝ. Qn̄ carbo eſt ig
ne⁹ tūc ē cādēs. qn̄ extiguit̄ tunc niger
efficit̄. ſic aīa amore dei ignita pulcra
ē ⁊ lucida. ſ;ȝ q̄ d͛r Cāt. iiij. Tota pul
cra es amica mea ⁊c̄. Sȝ qn̄ ignis cha
ritatis ꝑ pcm̄ extinguit̄: tūc nigra ef/
ficit̄. Si aūt fuerit lota aq̄ lacrimaꝝ
ſup niueȝ dealbat̄. p̄s. Lauabis me et
ſup niuē dealbabor. Jſta aq̄ lauit ma/
ria magdalena maculas aīe ſue qn̄ la
crimis pedes dn̄i rigauit. Cū aq̄ iſta
lauabat ſe petr⁹ qn̄ poſt trinā negati/
oneȝ recordabat̄ v̄boꝝ xp̄i. ⁊ egreſſus
foras fleuit amare. vn̄ Gre. Macu/
las cordis ſui aſperit lauādo ad fon/
teȝ miſc͞die cucurrit. ſ. xp̄m. Amb. O
petre q̄d tibi ꝓfuerūt lacrime vite tue
doce me: Sed docuiſti ilico. nā q͛ la/
pſus es an̄q̄ȝ fleres: poſtq̄ȝ fleuiſti ele/
ctus es vt alios regeres. Greg. O pe
tre apl̄e lacrime tue q̄ abluūt pctā gra
dū reſtituūt. ⁊ maximā iram p̄mūt. ⁊
maiora ꝓmittūt. De iſt; lacrimis dic
btūs Aug. Penitēs q̄cq̄d ſordis p⁹
baptiſmi purificationē ꝯtraxit: optet
vt abluat ſaltē lacrimis mentis. Jſta
aq̄ lacrimaꝝ figurata ē ꝑ mare eneū i
q̄ igreſſuri i templū ⁊ tabernaculū la/
uabāt pedes ⁊ man⁹. Sic q̄ volūt in
trare tēplū celeſte: debēt lauare illa aq̄
lacrimaꝝ man⁹. i. opa. ⁊ pedes. i. affe
ctiōes. Ber. Exite lacrīe exite. aꝑiant̄

cataracte miſeri capit; mei. ⁊ n̄ erum/
pēt gutte lacrīaꝝ ſȝ flumīa: ſi forte ſuf
ficiāt abluere pctā quib; irā dei merui
Aug. Si tot⁹ v̄tar in fletū: nō vt ſint
gutte lacrīaꝝ. ſȝ abūdātia flumīs. di
gne tn̄ n̄ potero flere. cū tāta ſint ma/
la mea vt oēm dolorē ſua mutant ma
gnitudīe Scd͛o lacrime impetrāt a
deo q̄cq̄d volunt. Hiero. Orō deuȝ le
nit. lacrima cogit. tergit ⁊ impetrat et
ſupplicat. Vn̄ dū Ezechias deū ꝓ vi
ta ſua oraſſet: dictū ē ei. Ecce vidi la/
crimas tuas ⁊ ſanaui te. ⁊ adijciā die
bus tuis q̄ndecim ān̄os Jſa. xxxviij
⁊. iiij. Re. xx. Cū anna oraret ⁊ fleret
exaudita ē orō ei⁹ a dn̄o. ⁊ dedit ei fili/
um noīe ſamuel. j. Re. j. Thobias ⁊
ſara orauerūt cū lacrimis: ⁊ exaudite
ſunt p̄ces eoꝝ Thob. iij. Tercio la/
crime diabolū ⁊ ei⁹ tēptatōes fugant.
Gre. Flāmas malaꝝ ſuggeſtionū ci
ti⁹ extiguit vnda lacrīaꝝ. Qn̄cūq̄ȝ vi/
det hō accēdi domū ſuā igne male cō/
cupiſcētie d;ȝ redire ad aquā lacrīaꝝ ⁊
extiguere. Aq̄ lacrimaꝝ ē ſic aq̄ bn̄di
cta. Sic eni aq̄ bn̄dicta fugat diabo
lū de tēplo materiali. ſic aq̄ lacrīaꝝ de
tēplo ſpūali. i. aīa. Hoc figuratū eſt
Exo. xiiij. vbi d͛r q̄ Pharao ⁊ exerci/
tus ei⁹ q̄ ꝑſeq̄bant̄ filios iſrl̄ ſubmerſi
ſunt i mari rubro. Per pharaonē ⁊ ex
ercitū ei⁹ ſignat̄ diabol⁹ cū oīb; ſuis
ſuggeſtionib;. qui ꝑſequit̄ iſrl̄. i. ſctōs
hoīes deū ꝯtēplātes. ille ſubmergit̄ i
mari rubro. i. vincit̄ ꝑ aquā lacrimaꝝ
⁊ ꝯtritōis ſp̄ Quarto lacrima letifi
cat angelos. Bern̄. Delicie āgeloꝝ ſc̄
lacrime penitētiū. Dicit̄ etiā Lu. xv.
q̄ gaudiū eſt angel̄ dei ſup vno pctōre
pn̄iaȝ agēte. Exemplū in filio ꝓdigo

ad cuiꝰ pniam icepit pr̄ cū ſeruis ſuis epulari ⁊ gaudere Lu.xv. Quinto lacrime mentē hūiliāt. Prouꝰ.xij. Meror ī corde iuſti hūiliabit eū. Et hūilitas ē aq̄ductꝰ p quē lacrime defluūt. ⁊ illu3 conaꝛ diabolꝰ obſtruere. Judith vij. pcepit holofernes icidi aq̄ductū Jpa ē valꝛ ad quā deſcēdūt aq̄ lacriaꝝ Job.xij. Si ꝯtinuerit aq̄s. oīa ſiccabūtꝛ. Sexto aq̄ lacriaꝝ regnū celoꝝ q̄i q̄dā vi obtiet. Mat.xj. Regnū celoꝝ vim patiꝛ ⁊ violēti rapiūt illud. Glo. Regnū celoꝝ vi patiꝛ. cū pctōr ad illō tāq3 ad locū alienū intrat p penitētiā. Glo. Regnū celoꝝ vult capi nr̄is fletibꝫ q̄ō nr̄is meritis nō debeꝛ. Ber. O hūilꝰ lacria tuū ē regnū. añ faciē iudicꝭ itrare ñ vereꝛꝭ. ſola ſi itraueꝛꝭ q̄cq̄d petieꝛꝭ ipetrabꝭ. Inimicꝭ accuſantibꝫ ſilētiū iponis. ⁊ nūq3 ab ore iudicis ſniā3 rapis. q̄d plaꝛ vincꝭ inuicibilē ⁊ ligas oīpotētē. Septio lacrime orōnes deo acceptabiles faciūt. Thobie.xij. dixit angelꝰ ad Thobiā. Qñ orabas cū lacrimis obtuli orōe3 tuā dño. Jſtud figuratū ē Leuiꝛ.v. ⁊.xij. Offerebat vnuſquiſq3 duos turtureſ aut duos pullos colūbarū dño. Colūba gemitū p cātu hꝫ. Columba ſꝭ dño offert q̄ cū lacrimis ⁊ gemitu cordis aīa3 deo ſuire facit. Has ꝟo lacrimas ſi nō habemꝰ debemꝰ petere a deo. Jn cuiꝰ figurā dr̄ Nu.xx. q̄ cū filij iſrlꝛ trāſirēt p deſertū ⁊ nō hr̄ent aqua3: dixit moyſes ad dñm. Dñe exaudi clamorē ppli huiꝰ. et api eis fontē aq̄ viue. ⁊ pduxit eis aqua3 de petra vt ipſi biberēt ⁊ iumēta. Per filios iſrael intelligūꝛ fideleſ. q̄ debēt clamare ad dñ3 vt apiat eis fontē lacriaꝝ de petra. i. de xpo. ⁊ de duricia cordis ſui. vl' vt mitꝛtat eis aquā grē vt bibāt ⁊ ipſi ⁊ iumēta. Legiꝛ Gen.xxvij. q̄ Eſau audiēs q̄ amiſit bñdictō3 fleuit eiulatu magno. ⁊ Jſaac miſcdia motꝰ dixit ad eū Jn pinguedine terre ⁊ i rore celi deſup erit bñdictio tua. Per Jſaac itelligiꝛ deꝰ. q̄ vidēs flentē eſau. i. pctōrē. ppꝛ perditionē grē. miſcdia motus dixit. Jn pinguedine terre. i. ī diuitijs eternis. et in rore celi. i. ſpūſſancti gratia. erit tua bñdictio. Rogemus ⁊c.

Dñica vndecima. Ser.xxviij.

CHriſtus mortuus eſt p peccatiſ noſtris. j. Coꝝ.xv. Jn verbis iſtis reducit nobis apl's ad memoriā paſſionē dñi noſtri ihū xp̄i ne eā obliuiſcamur: ſed in ꝯtinua mēoria habeamꝰ.

Sciedū aūt q̄ tria ſunt q̄ debēt nos incitare ad recolendū xp̄i paſſione3.

Primū ē ſi ꝯſideremꝰ cām ipſiꝰ paſſionis. Que aūt ſit cā tangiꝛ in ꝟbis ppoſitis. ſ. p pctis nr̄is paſſus ē Jſa. liij. Jpſe eñ vulneratꝰ ē ppter iniquitates nr̄as. Ber. O amātiſſime iuuenis quid ꝯmiſiſti q̄ talia pateris. q̄ō ſcelus tuū. q̄ culpa tua. que cauſa tue mortis: Ego ſum cā tue mortis. ego occaſio tue occiſiōis. me cōcupiſcētia illicita traxit ad arborē. te pfecta charitas traxit ad mortē. Fidelꝰ eſſet dñs et merito diligēdus q̄ ſeipm in mortē daret p ſeruo ſuo qui furtū ꝯmiſiſſet. Hoc fecit xp̄s. Nos peccaueramus ⁊ morti adiudicati eramus. et xp̄s ſe p nob ſuſpēdi pmiſit. p̄s. Que ñ rapui tūc exoluebā. Merito talē fidelitatē

ↄtinue recordari debemus. Ecc̄i. xxix. Gr̄az fideiuſſoꝝ tui ne obliuiſcarꝭ. ſ. xp̄i. dedit ei aīaz ſuā ꝑ te. Aug⁹. Laudem⁹. amem⁹. adorem⁹ dn̄m nr̄m ieſum xp̄m. qm̄ ꝑ mortē ipſi⁹ de tenebrꝭ ad lucē. de morte ad vitā vocati ſum⁹ ꝛ de luctu ad gaudiū. Et ſic p₃ cā ſue paſſiōis. ſ. pctā nr̄a. Scd̄o dēm⁹ recordari xp̄i paſſiōꝫ ꝑpᵗ ei⁹ paupꝫtatē. Ad qd̄ nos monet ſacra ſcṗtura i mlᵗ tis locꝭ Treñ. iij. Recordare paupꝫtatis mee: quā. ſ. ꝑ te ſuſtinui o hō. ꝛ nō ſolū i paſſiōe ſꝫ i oīb₃ dieb₃ vite mee. Ps. Paupꝫ ſuz ego ꝛ i laborib₃ a iuuētute mea. Paupꝫ fuit i natiuitate. q̄ꝛ hoſpitio caruit. i diuſorio nat⁹. in pſepio recliat⁹. vilib₃ pānis circūuolut⁹ Itē paupꝫ fuit oīb₃ dieb₃ vite ſue adō q̄ n̄ h̄ret vn̄ cēſuz ſoluere potuiſſꝫ. Itē i morte adeo paupꝫ fuit q̄ nō habuit vbi caput ſuū reclīare poſſꝫ. Luce. ix Uulpes foueas h̄nt ꝛ volucres celi nidos. fili⁹ aūt hoīs n̄ h₃ vbi caput ſuum reclinet. Itē adeo paupꝫ fuit q̄ nudꝰ i cruce pependit. Job. j. Nud⁹ egreſſus ſuz de vtero mr̄is mee. nud⁹ reūtar illuc. Itez adeo paupꝫ fuit i amicis q̄ oēs amici eius dereliq̄rūt eū. Job. xix Frēs mei ſe elōgauerᵗ a me ꝛ noti mei q̄ſi alieni receſſerūt a me. ꝛ dereliq̄rūt me ꝑp inq̄ mei. Iſa. lxiij. Circūſperi ꝛ nō erat auxiliator. Et q̄zuis aliq̄ adeſſent. ſ. Maria. iohēs ꝛ alij. tn̄ i nullo auxiliuz ei p̄bere potuerunt. Iſa. lxiij. Queſiui et n̄ erat qui adiuuaret me.

Tercio dēm⁹ recordarᵗ paſſiōꝫ xp̄i ꝑpᵗ mltas vtilitates ſiue effect⁹. Prima vtilitas ē q̄ ꝑ mortē ſuā ſanati ſum⁹. Iſa. liij. Liuore ei⁹ ſanati ſum⁹. i. ſanguis ſui effuſiōe Berñ. Mittitᵗ fili⁹ virgīs. fili⁹ altiſſimi iubetᵗ occidi. vt vulnera nr̄a p̄cioſo ſanguis ſui balſamo mederenᵗ. Aug. Magn⁹ ad nos vēit medicus. q̄ꝛ vbiq₃ i mūdo iacebat egrot⁹. Oēs ei vulnerati fuim⁹ vulnere mortifero ex pctō ꝛ delectatiōe p̄mi hoīs. ſꝫ xp̄s nos ſanauit ſua morte et dolore. ꝛ h̄ ↄtinue i mēoria habeam⁹. Nu. xxj. dr̄. q̄ moyſes erexit ſerpentē eneū. ex cui⁹ intuitu ſanabāᵗ filij iſrlᵗ a morſib₃ ſerpētū. ſic hō ꝑ xp̄i paſſiōis ītuitū ſaluabiᵗᵘ a morſib₃ demonū Jō dr̄ Ecc̄i. xxxviij. Altiſſim⁹ de t̄ra. ſ. corpis ſui fecit medicinā Un̄ mōet nos b. Aug⁹. O hō cogita q̄ztū te dilexit de⁹ tu⁹ vt veſtigia ei⁹ ſeq̄rꝭ. ꝑ te vulnerat⁹ ē vt te ſanaret. ꝑ te mortu⁹ ē vt te a morte ſuſcitaret Secūda vtilitas paſſiōis xp̄i ē pacꝭ reformatio. Nā ꝑ ſanguinē ſuū reformata ē pax inᵗ deū p̄reꝫ ꝛ pctōrē. q̄ nūq̄ꝫ reformari potuit i q̄nq̄ꝫ milib₃ annoꝝ. Apl̄s Ro. v. Cū inimici eſſem⁹ recōciliati ſum⁹ deo p̄ri ꝑ mortē filij ei⁹. In cui⁹ ſignū p⁹ reſurrectōeꝫ ei⁹ cū ip̄e appareret diſcipulꝭ ſuis annūciauit eis pacē di. Pax vob̄. nolite timere. ꝛ oñdit eis man⁹ ꝛ pedes et lat⁹ de q̄b₃ ſanguinē fuderat i pacꝭ reformatōꝫ. Cōſuetudo erat q̄n dā apd̄ antiq̄s q̄ i ſignū pacꝭ fuderᵗ ſanguinē aīalᵗ. ad deſignādū q̄ q̄ illaꝫ pacē frāgerꝫ illi⁹ ſanguis eēt effuded⁹ Sꝫ xp̄s ꝑ reformatōe pacꝭ n̄ effudit ſanguinē aīalᵗ ſꝫ ꝑpriū ſanguinē. vꝫ q̄ dicit apl̄s Heb. ix. q̄ ꝑ ꝑpriū ſanguinē itroiuit ſel̄ i ſctā ſcōꝝ vt nos deo p̄ri recōciliaret. Fiebat etiā pacꝭ reformatio ꝑcuſſiōe manuū apd̄ antiq̄s. Jō xp̄s p⁹ reſurrectiōꝫ appuit diſcipulis man⁹ ꝛ lat⁹ oñdēdo Tercia vtilitas

paſſiõis xp̄i ē. qꝫ p̱ mortē eius liberati
ſum⁹ a p̄tate diaboli. ⁊ reducti ī here/
ditatē filij dei. Col. j. Eripuit nos de
p̄tāte demonū ⁊ tranſtulit nos ad re/
gnū filij dei. Exemplū. Puella q̄dā p̱
violētiā a quodā rege eiecta fuit d̄ he
reditate p̄ris ſui. q̄ cū nullū adiutorē
inueniret ī terra ſua. q̄ſiuit ī terra alie
na. Venit aūt quidā adoleſcēs adue
na inicēs bellū p̱ ea tali pacto qꝫ ſi ī bel
lo moreret᷑: ipſi⁹ arma tenere deberet in
camera ſua vt ill' viſis ſp̄ h̄ret memo/
riā ipſius. ⁊ nullū aliū duceret. ⁊ ſi in
ſtaret ei⁹ cōſanguinei qꝫ deberet ducere
aliū. r̄ndere deberet qꝫ ſup̱ h̄ vellꝫ ſe de
liberare. ⁊ tūc īrare cubiculū ⁊ reſpice
re arma ei⁹ cruētata. ⁊ recordari ſui vt
aliū nō recip̱et viꝝ. et ſic factū ē. Per
puellā totū gen⁹ hūanū ſignificat᷑ q̄d
p̱ ſuggeſtionē diaboli hereditatē ſuāꝫ
dimiſerat. ⁊ in toto mūdo nō inuenit
adiutorē Eccl. lj. Aſpiciēs ī adiutori
um hoim ⁊ n̄ erat. Tūc vēit q̄dā ado
leſcēs de alienis p̱tibꝫ. i. xp̄us de celo de
ſcēdēs. ⁊ formā ſui accipiēs pugnauit p̱
nobis ⁊ vicit. Apoca. v. Ecce vicit leo
de tribu iuda. ita vt p̱ mortē ſuā here
ditatē quā p̱dideram⁹ recup̱aret. ſm̄
qꝫ d̄r Deut. iiij. Moyſes ſep̱auit tres
ciuitates refugij. quarū vna tal' erat.
Si q̄s aliquēꝫ occideret: refugiebat
ad aliquāꝫ illaꝝ. ⁊ ibi a ꝯſanguineis
occiſi ſecur⁹ fuit. ⁊ nō audebat exire ci
uitatē illā ⁊ redire ī domū ſuā niſi poſt
mortē ſummi pōtificis. Moral' ho/
micide eram⁹ q̄n p̱prias aīas p̱ pc̄tm̄
occideram⁹ Jō expulſi ſuim⁹ d̄ domo
⁊ hereditate nr̄a. ſ. de p̱adiſo. ⁊ eiecti ī
exiliū hui⁹ mundi. ⁊ redire nō potera
m⁹ niſi mortuo ſummo ſacerdote. i.
xp̄o. In hui⁹ ſignū dixit latroni. Ho
die mecū eris in p̱adiſo. Nos igit᷑ mē
bra ei⁹ cruētata arma. ſ. crucē. lanceā.
clauos et flagella ī cubiclo cordis nr̄i
reponere debem⁹. ⁊ fidelitatꝫ ipſi⁹ nūqꝫ
obliuiſci. nec aliūꝫ ſpōſum aīe nr̄e ſibi
p̄ponere debemus. Rogemus ⁊c̄.

De eodem. Sermo. cxxix.

Qui ſe exal⸗
tat hūiliabit᷑ Lu. xiiij. ⁊ x/
viij. In h̄ euāgl. pꝫ qꝫ dā
nabilis ſit ſup̱bia. iō fugiēda. Sciē
dū aūt qꝫ duplex ē ſup̱bia. ſ. interior ⁊
exterior. Interior ē quadruplex. Pri
ma ē q̄n hō credit ſe h̄re bona ſua a ſe
ipſo ⁊ nō a deo. ſicut ille q̄ gl'iat᷑ ī bonis
ſuis ī potētia vel ſap̄ia ſua. Cōtra q̄s
dicit ap̄ls. j. Coꝝ. iiij. Quid h̄es q̄d
nō accepiſti a deo. ſi ȧ accepiſti quid
gl'iaris q̄ſi nō accepis. Quātū deo diſ
plicet iſta ſup̱bia pꝫ ī Dauid. q̄ poſt/
qꝫ multa bella pugnauerat ⁊ ſp̄ triūpha
uerat. putabat qꝫ de multitudie ppl'i
hunc triūphū h̄ret. ⁊ nō de adiutorio
dei. ⁊ lapſus ē ī ſup̱biā. ⁊ fecit pp̄lm ſu
um nūerari. q̄d intātū diſplicuit deo
qꝫ occidit vno die a mane vſqꝫ ad ve/
ſp̱erā ſeptuaginta milia viroꝝ. Nota
hyſtoriā. j. Paral'. xxj. Iſtā ſup̱biam
habēt oēs ingrati: q̄ nō referūt deo g̃ti
as de bōis collatis. Talibꝫ ſepe ſbtra
hit dn̄s grāꝫ quā dederat. Ber. Ing̃/
titudo ē vēt⁹ vrēs exiccās fontē pieta
tis diuīe. rorē mīe. feruorē grē. Greg.
Nō ē dign⁹ dādis q̄ nō refert grās de
datꝫ. ⁊ q̄ grās de receptꝫ fecerit maiorē
grāꝫ req̄ret. Exēplū. Quidā vir ſcūs
multū tēptabat᷑ a ſpū fornicatōnis. ⁊

cū āpli⁹ reſiſtere n̄ poſſ3 i orō3 ſe pſter
nēs dixit. Dn̄e ihu xp̄e gr̄as tibi refe/
ro de oib⁹ bn̄ficijs mihi collatꝭ. ⁊ reco
gnoſco me nihil hr̄e niſi de tua gr̄a et
miſcōia. ⁊ ſcio ꝙ a memetipo nō poſ/
ſu3 āpli⁹ reſiſtere huic tēptatōi. vn̄ ro
go vt mihi tua gr̄a ſbueniat. ⁊ ſtatim
oīs tēptatio ceſſauit. Ecce q3 hūil' fu/
it. ⁊ a deo ſe oīa hr̄e cog̃uit. iō dei gr̄am
meruit. Scōa ſupbia interior ē qn̄
hō recognoſcit ſe oīa hr̄e a deo q̄ h3. ⁊
tn̄ ſibi videt' ꝙ hēat de meritꝭ ſuis. ⁊ ꝙ
bn̄ dign⁹ ſit hr̄e talia. ⁊ h̄ ē mag̃ ſtulti
cia. q2 quicq̇d boni facere poſſum⁹ ni/
hil eſt reſpectu illius qd̄ dn̄s ꝑ nobis
fecit. Bern̄. Quia refeciſti me qn̄ ꝑie
rā debeo iterꝫ me tibi totū. in p̄mo me
fecit ⁊ ſcōo refecit. debeo ſibi bis. q̇d g̃
retribua3 ei ꝙ ſeip̄m mihi dedit. Nā
ſi milleſies me ip̄ēdere poſſem adhuc
nihil eēt. q̇d g̊ ſum ad deū. Patet g̃ ꝙ
oīa opa noſtra nihil ſunt reſpectu bn̄
ficij qd̄ deus nob⁹ ꝯtulit in h̄ ꝙ creauit
nos ⁊ redemit. Itē nihil ſunt reſpectu
p̄mij qd̄ nob̄ ꝑmittit. Ber̄. Nō ſunt
talia bona nr̄a vt ꝑpter ea vita eterna
nobis exiure debeat. Quid ei ſunt me
rita nr̄a ad tantā gloriā. Grego. Se
pe etiā nr̄a iuſticia ad examē diuie iu/
ſticie deducta iiuſticia ē. ⁊ ſordet in cō
ſpectu iudicis qd̄ fulget i eſtimatione
oꝑantꝭ. Ber̄. Vapulare ſane cū male
oꝑarꝭ vt v̇bera ꝯputent' i merita. forte
de⁹ miſerebit' flagellato q̇ i me n̄ iuenit
meritū qd̄ remuneret'. Exemplū hui⁹
habēm⁹ i natura. Veſica ē pellicula te
nuis q̄ ad modicu3 ventū inflat' et ſi
due vel tres imponant' fabe horribilē
faciūt ſonu3. Si aūt acu pungat' ad
nihilū redigit'. Sic etiā q̇dā qn̄tūcū

q3 ꝑuo mūere ditāt' a deo. tn̄ inde ma/
xime inflāt'. ſi a deo modica ꝯpūctiōe
.i. infirmitate pūgunt': tūc ad nihilū
rediguut'. Tercia ſupbia iterior ē cū
q̇s iactat ſe hr̄e qd̄ nō h3. de quib⁹ dr̄
Iſa. v. Ve q̄ ſapiētes eſtis i ocul' vr̄is
⁊ corā vobiſmetipſis prudētes. Pro
uer. xxvj. Vidiſti hoīe3 ſapiētē ſibi vi
deri: magis illo ſpem hēbit inſipiēs.
Iſti peiores ſunt cec̄. Ceci cog̊ſcūt ce/
citatē ꝑpriā lic3 alia nō cog̊ſcant. ſed
iſti ꝑpriā cecitatē ⁊ ignorantiā n̄ cog̊
ſcūt. videt' tn̄ eis ꝙ ſint ſapiētes cum
ſint fatui. ⁊ putāt ſe aliq̇d eē cū tn̄ co/
rā deo nihil ſint. Iſtud viciū habuit
phariſe⁹ dicēs. Gr̄as tibi ago q2 nō ſu3
ſic̄ ceteri hoim ⁊c̄. Nota ꝑabolā Luc.
xviij. Putabat ſe iuſtū cū tn̄ nō eſſet.
Sic adhuc multi ſunt nimis p̄ſumē
tes d̄ gr̄a eis data. Exēplū hui⁹ legit'
Leuit. j. ꝙ p̄ceptū erat offerri veſica3
ꝑpe altare ad plagā oriētalē i oblatōe
ouiū ⁊ alioꝝ aīaliū. Cui⁹ rō ē b3 aug.
q2 ꝑ veſicā itelligit' ſupbia q̄ etiā bo/
nis operib⁹ inſidiat' vt pereāt. ⁊ maxīe
in ꝯtēplātib⁹. Et iō qn̄to maiora ſūt
opa tāto magis cauēdū ē d̄ vana glo
ria. Quarta ſupbia iterior ē qn̄ ali/
q̇s reputat ſe ſanctiorē vel ſcientiore3
alijs. Ber̄. Noli te ꝯpare maiorib⁹
noli minorib⁹. noli eq̄lib⁹. noli te vel
vni vl' nemi. n̄ reputes te dico. ſ3 nec
ꝯpare p̄ſumas. Quare: q2 neſcꝭ q̄lis
ſit ille futur⁹ et q̄lis tu. licet em̄ ꝑrim⁹
tu⁹ ſit homicida. pctōr. ſaracen⁹ et iu/
de⁹ i pn̄ti. forte iā i dei ꝑuidētia pōt eē
de nūero ſaluādoꝝ. Vn̄ licet etia3 mō
tu es bon⁹: neſcis tn̄ vtꝝ i p̄ſcientia dei
ſis de nūero dānādoꝝ. Eccs. ix. Sūt
iuſti atq3 ſapientes: ⁊ opera eorum in

manũ dei. ⁊ tñ neſcit hõ vtꝝ amore vl'
odio ſit dign⁹. Multi ẽi ſt̃ q̃ viuũt i
mag̃ caſtitate vite ſue. ⁊ tñ ñ ſt̃ de nũe/
ro ſaluãdoꝝ ⁊ ecõtra. Legit̃ i vita ſpa
trũ ꝙ q̃dã latro venit ad q̃ndã here/
mitã. Require i ſer. Stipendia pcti
moꝛs ⁊c. Supbia exterioꝛ ↄſiſtit i mł/
tis. Prio i ſupbo ⁊ ſupfluo oꝛnatu ve
ſtimẽtoꝝ. i edificijs põpoſis. ⁊ i mag̃
põtẽtia. Di. iiij. Re. ix. ꝙ Jehu venit
ad iezabel. q̃ audito iezabel depixit ſe
ſtibio. ⁊ oꝛnauit ſe veſtibꝫ p̃cioſis ⁊ ca
putſuũ. ⁊ aſcẽdẽs turrĩ pſpiciebat p
feneſtrã. quã cũ vidiſſꝫ Jehu iuſſit eã
p̃cipitari. qđ ⁊ factũ eſt. ⁊ ſic ↄculcata
eq̃ꝝ vnguibꝫ interijt. Per Jezabel aĩa
ſupba intelligit̃ q̃ oꝛnat ſe veſtibꝫ vt
ab hoibꝫ pl⁹ amet̃ ⁊ honoret̃. ⁊ aſcẽdit
turri ſupbie alios cõtẽnẽdo. ⁊ reſpicit
p feneſtrã ſe oñdendo. quã cũ viderit
Jehu. i. de⁹. mãdat eã p̃cipitari de tur
ri. i. de ſupbia vł' de ſupba vita. p ſuos
ſuos. i. ãgelos ſctõs. q̃ cadẽs i trã. i. i
ifernũ ↄculcat̃ p eq̃s. i. demões. ⁊ ſic in
terit. Cõtra hãc ſupbiã. ſ. ſupfluũ oꝛ
natũ poſſum⁹ accipe exẽpla. Prio i p̃
mis pentibꝫ. q̃bꝫ fecit dñs tũicas de
pellibꝫ aĩaliũ moꝛtuoꝛũ. vt ſp cogita/
rẽt ſe eẽ moꝛituros. potuiſſꝫ ẽi eis fecĩſ
ſe veſtes de ſcharlaco: vł' aĩs valde no
biles. ſ. ſerico. ſꝫ noluit. Exẽplũ i iohẽ
baptiſta q̃ habuit veſtimẽtũ de piſ' ca
meloꝝ. Itẽ de. b. ꝟgine: q̃ vt dic̃ Criſ.
ſup Mat. vix habuit vnã tunicã. ñ
ad oꝛnatũ coꝛpis: ſꝫ ad tegumẽtũ nu
ditatis. Mag̃ fatuitas ẽ ꝙ hõ ſtudet
oꝛnare coꝛp⁹a ꝟmibꝫ coꝛrodẽdũ. et ñ
aĩaꝫ eternalr̃ victurã ⁊ nũq̃ꝫ moꝛiturã
Sꝫ heu młti ſtudẽt pl⁹ oꝛnare extio/
ra q̃ꝫ iterioꝛa. ſ. dom⁹ ſuas q̃ꝫ aĩaꝫ ſuã

Exẽplũ legit̃ de q̃dã rege q̃ fec̃ magnũ
ↄuiuiũ cãctis p̃ncipibꝫ ſuis. et ñ erat i
domo ſua angul⁹ q̃n eẽt purpura coo
pt⁹. ⁊ fuit q̃dã phs iuitat⁹. q̃ cũ vellꝫ
expuere: circumſpexit vndiq̃ꝫ. et vidit
oẽs parietes oꝛnatos ſerico: ⁊ pauim
tũ tapetibꝫ. ⁊ nõ hñs locũ vbi expuerꝫ
expuit i faciẽ regis iuxͣ quẽ ſedit. Cũ ſer
ui vellẽt irruere i eũ: nõ pmiſit rex. ſed
queſiuit q̃re h̃ feciſſꝫ. Qui ait. Uidi
oĩa loca purpura ⁊ auro oꝛnata. ⁊ nõ
iueni locũ imũdioꝛẽ q̃ꝫ faciẽ tuã. Qđ
audiẽs ip̃e rex ↄpũct⁹ ẽ ⁊ hũiliauit ſe.
Itẽ ſupbia exterioꝛ fit i magnis et ſup/
fluis edificijs. i q̃bꝫ breui moꝛabũt̃. ⁊
nõ cogitãt vbi ppetue ſt̃ moꝛari. Uñ
apłs Heb. xiij. Nõ hẽm⁹ h̃ manẽtẽ ci
uitatẽ ſꝫ futurã inq̃ram⁹. Legit̃ em̃ de
Alexãdro magno. Cũq̃ꝫ totũ mũdũ
cũ mag̃ ſupbia circuiret: vẽit i q̃ndaꝫ
iſulã i q̃ icole illi⁹ ñ vtebãt̃ veſte ſꝫ tm̃
pellibꝫ moꝛtuoꝝ aĩaliũ. nec hẽbãt do
mos ſꝫ i cauñis t̃re hitabãt. Cui⁹ cãꝫ
cũ q̃ſiuiſſꝫ: r̃nderũt. Scim⁹ ꝙ moꝛit̃i
ſumus. ⁊ neſcim⁹ vtꝝ hodie vel cras.
Quare g̃ coꝛp⁹ qđ cib⁹ ẽ ꝟmiũ multũ
oꝛnare d̃berem⁹: ⁊ cur magna edificia
facere deberem⁹ cũ in h̃ mũdo diu ma
nere nõ poſſum⁹. Qđ cũ audiſſet rex
dixit. Uere dicitis. vos prudentes ⁊
puidẽtes hoies eſtis. petite a me quic
quid vultis ⁊ dabo vob. Qui dixerũt.
da nob h̃ vt ñ opteat nos moꝛi. Qui
r̃ndit. Quõ dabo vob hoc cũ ſuꝫ met
moꝛiturus. At illi dixerunt. Mira/
mur ſtulticiã tuã. ſcis te moꝛituruꝫ ꝙ
cũ tanta ſupbia viuis. ⁊ carnẽ tuã ta/
liter veſtis vermibꝫ tradendã.

Dominica duodecima.

Sermo. cxx.

Sermo CXXX

Jduciā ha
f bem⁹ ꝑ xp̄ʒ ad deū.ij. Coꝛ.
iij. Jn ꝟbis iſtꝭ oñdit nob
apl's i q̄ fiduciā ꝛ ſpeʒ nr̄aʒ h̄ꝛe debem⁹
ſcʒ i deū p̄ꝛeʒ oipotēte Dicit ḡ.fiduciā
ꝛ ſpeʒ hēm⁹.i.h̄ꝛe dēm⁹ ad deū p̄ꝛeʒ ꝑ
xp̄m q̄ aduocat⁹ nr̄ ē apō p̄ꝛeʒ ſuū.qꝛ
ipe int̄pellat ꝓ nob.j.Joh.ij.Aduo/
catū habem⁹ apō p̄ꝛeʒ xp̄ʒ iħm iuſtū.
Ber.Securū acceſſū hēs ad deū o hō
mr̄eʒ hēs añ filiū.filiū añ p̄ꝛeʒ.Mr̄
oñdit filio pect⁹ ꝛ vbera.fili⁹ oñdit p̄ꝛi
lat⁹ ꝛ vulnera.nō p̄t ibi eē aliq̄ repul/
ſa vbi tot amorꝭ cōcurrūt iſignia.Jō
fiduciā nr̄aʒ dēm⁹ ponere i dño ꝛ nō i
aliq̄ alia creat̄a.q̄dā ſt̄ q̄ ponūt fidu/
ciā ſuā ꝛ ſpeʒ i bōis tp̄alib.Prou.xj.
Qui ↄfidūt i diuitijs coꝛruet.iuſti at
q̄ſi virēs foliū germiabūt.Job.viij.
Sic tela araneaꝝ fiducia ei⁹.ſic q̄ ↄfi
dūt i diuitijs ſuis.Gre.Erras ſi pu/
tas iſta tēpalia duratura q̄ ꝑ tot ma/
n⁹ trāſierūt.Quid ↄtigit illi diuiti q̄
fiduciā ſuā poſuit i bonis ſuis ꝛ diui
tijs:h̄r Lu.xij.vbi dixit iħs diſcipul'
ſuis.Cauete ab omi auaricia.qꝛ n̄ in
abūdātia cuiuſq; vita ei⁹ ē ex his que
poſſidet.q.d.null⁹ p̄t vitā ſuā plōga
re ex his q̄ poſſidet.ſ.bonis tēpalib.
Et dixit ſilitudinē hois cuiuſdā diui
tis.cui⁹ ager vbeꝛes fruct⁹ attulit.ꝛ co
gitabat intra ſe dī.Quid faciā:qꝛ nō
hēo vbi ↄgregē fruct⁹ meos.ꝛ dixit.h̄
faciā.Deſtruā hoꝛrea mea et maioꝛa
faciā vt cōgregē oia q̄ nata ſt̄ mihi.ſ.
bōa mea:ꝛ dicā aie mee.Aia mea ha
bes mlt̄a bōa poſita i ānos plīmos.
req̄eſce.bibe ꝛ comede.Et ait illi deus
Stulte egiſti.hac nocte repetent a te
diaboli aiaʒ tuā.q̄ ↄgregaſti cui⁹ erūt
Et ſic ille q̄ ſpem ſuā poſuit i diuitijs
ſuis nocte illa reb ꝛ aia ē p̄uat⁹.Vñ
dicūt dānati Sap.v.Quid nob ꝓ/
fuit ſupbia:q̄d diuitiaꝝ iactātia:q̄d
ↄtulit nob mōs:Oia trāſierūt velut
vmbꝛa.Et nihil ſeq̄t̄ hoieʒ ex oib bo
nis ſuis niſi vil' pān⁹ i q̄ vix inuoluit̄
Jō monet nos xp̄s Luce.xvj.Facite
vob amicos de māmona iniq̄tatꝭ.Jn
cui⁹ figurā d̄ꝛ Gen.xlj.q̄ ioſeph ſciēs
īminere cariſtiaꝝ tp̄a:tp̄e felicitatꝭ cō
gregauit multa bōa.ſ.annonā i hoꝛ/
rea ſua.ꝑ quā poſtmodū totā terraʒ
egypti ſuſtētauit.Per Joſeph intelli
git̄ hō ſapiēs.q̄ tp̄e felicitatꝭ.i.q̄ʒdiu
vixerit i hac vita:replet hoꝛreū.i.ma
nus paupeꝝ.qꝛ q̄cq̄d illic repōit tp̄e
famis iueniet.Vñ.b.Laurēti⁹ dixit.
Nā facultates q̄s req̄rꝭ i celeſtes the/
ſauros man⁹ paupeꝝ depoꝛtauerunt.
Quidā ꝟo ↄfidūt pl⁹ amicꝭ ſuis q̄ʒ
dño iħu xp̄o.Cōtra q̄s dicit Hiere.
xvij.Maledict⁹ hō q̄ ↄfidit i hoie:ꝛ
ponit carnē bꝛachiū ſuū.ꝛ a dño rece
dit coꝛ ei⁹.p̄s.Bonū ē ↄfidere i dño.
Legit̄ Dan.xiij.q̄ Suſanna fuit de/
relicta ab oib amicꝭ ſuis.ꝛ fuit iiuſte
iudicata ad moꝛtē.ſʒ qꝛ ſpeʒ ſuā poſu
it i dño.iō miſit dñs ꝓpham q̄ libera
uit eā de pic'lo moꝛtꝭ ꝛ ifamia.Per ſu
ſannā q̄libet ↄfidēs i dño intelligit̄.q̄
exaudiet̄ ꝛ libabit̄ ab oib tribulatōi
bus.Spes inquā xp̄i n̄ cōfundit:ſm
apl'm Ro.v.Jō q̄lib; p̄t dicere cū ꝓ/
pheta.Jn te dñe ſpaui n̄ ↄfūdar ineť
nū.Exēplū.Jn britania maioꝛi er at
q̄dā rex noīe Lenir hñs tres filias q̄
dixit p̄me filie.Diligꝭ me:Querñd it
Pꝛi ſup oia diligo te.ꝛ illā nobiliť de/

ſpōſauit. Silr q̄ſiuit a ſcōa. Que cū ſic pma rñdiſſet: fecit ei ſicut pme fecerat. Cūqꝫ q̄reret de tercia filia. diligis me? Rñdit. Pr̄ q̄ntū habes tantū vales ⁊ tantū te diligo. Indignat⁹ pater min⁹ dilexit eā ⁊ iurauit ꝙ nō daret ei aliquid de regno ſuo. Quidā aūt rex frācie ꝓpter pulcritudinē ſuam duxit eā. Cū aūt pr̄ diuiſiſſet ſubāz ſuā ⁊ regnū duabꝰ filiabꝰ tali ꝯditōe ꝙ eū q̄ꝫ diu viueret ſuſtētarēt. Aliquanto tpe morat⁹ ē cū vna. q̄ cepit hr̄e tediū ſui. dixit ꝙ etiā pgeret ad ſororē ſuā. q̄ cū eū aliquot dies tenuiſſet: trāſmiſit eū ad terciā quā min⁹ dilexit: ⁊ cui min⁹ dederat. ⁊ illa eū charitatiue ptractauit Moralr̄ p pmā ſororē ſignificaꝛ amor quē q̄s hꝫ ad diuitias. p ſcōaꝫ amor ad amicos carnales. iſte ſorores hoīem cito deſerūt. Per terciaꝫ ſignaꝛ miſcōia q̄ eſt comes defunctorū.

Quidā ꝯfidūt in viribꝰ corpis ſui pl⁹ q̄ꝫ i deū. ſiue i iuuentutē ſuā. et ilico corruent. Cōtra q̄s dr̄ Job. xxxij. Ne ſcio q̄ꝫdiu ſubſiſtaꝫ. Etiā neſcit hō finē ſuū Ber. Nihil certi⁹ morte. nihil incerti⁹ hora mortꝭ. Exemplū i Goliath. j. Reg. xvij. q̄ fuit de genere gigātū lōgitudine ſex cubitoꝝ ⁊ palme. et tn̄ fuit deuict⁹ p dauid. q̄ꝫuiſ ꝯfidebat i fortitudine corpis ſui ⁊ exprobrauit filijs iſrl̄ ꝙ eſſent ſerui philiſtinoꝝ. et ꝓpoſuit eis nomathiā. ita ꝙ ipſe pugnaret ꝓ philiſteis. ⁊ filij iſrl̄ eligerent vnū q̄ pugnaret ꝓ eis. ⁊ quoꝝ athleta vinceretꝛ eēnt aliorū ſui. Et ꝓmiſit rex ſaul ſe datuꝝ filiā ſuā q̄cūqꝫ pcuteret eū. Tādē venit dauid hn̄s fūdā lapidis ⁊ baculū i mānu ⁊ ꝓceſſit ꝯ goliā. ⁊ ꝯtēpſit eū goliath ⁊ dixit. Nun quid canis ego ſuꝫ veīs ad me cū baculo? Cui dauid. Tu venis ad me in armis: ⁊ ego i nomie dn̄i venio ad te. Hēbat golias galeā ereā ⁊ clipeū ereū ⁊ haſtam ⁊ gladiū. Et ait dauid. Dabit te dn̄s hodie i manu mea ⁊ pcutiam te ⁊ auferaꝫ caput tuū. ⁊ dabo carnes tuas volatilibꝰ celi ⁊ beſtijs terre vt ſciat oīs t̄ra q̄ꝛ nō in gladio vl̄ haſta ſaluat dn̄s. ⁊ piecit lapidē de fūda et pcuſſit eū i frōtē. pmo ſcōo ⁊ tercio lapide pcuſſit eū in eodem loco. et deiecit eum. et abſcidit caput eius gladio ſuo. Per Goliaꝫ intelligiꝛ q̄libet hō q̄ ꝯfidit i ꝓprijs viribꝰ. ⁊ cū viciꝛ a dauid q̄ iterptaꝛ manu fortis. i. p deum. occidit eū qn̄ inuenit eū ꝯfidētē in viribꝰ corpis vl̄ i iuuētute. naꝫ eq̄ moriunꝛ iuuenes ⁊ ſenes. Exēplū. q̄dā vnū iuuenē militē habuit. qui cuꝫ iret ad torneamētū trāſiuit p claram uallē. ſ. clauſtꝝ ſcti Bernardi vidēt ibi milites deo ſuiētes. Cepit cogitare q̄s eēt finis vtriuſqꝫ militie. q̄ꝛ mors. Depoſitꝭ itaqꝫ veſtibꝰ militaribꝰ itrauit ordinē pr̄e neſciēte. Cū pr̄ itelligeret ⁊ minaretꝛ deſtruere clauſtꝝ niſi exiret. ⁊ filio ſuo mag̃ pmiſiſſet di. Reūtere fili dilecte ad ſeculū donec puenerīs ad decrepitam etatē. tūc te reddere poteris religioni. Rñdit fili⁹. redibo ad te ſi ꝓmittis mihi ꝙ vnaꝫ ꝯſuetudinē q̄ ē in t̄ra tua deponere velis Pr̄ annuit. Rñdit fili⁹. Cōſuetudo ē in terra tua ꝙ eq̄liter oēs moriunꝛ iuuenes ⁊ ſenes. depone illam ⁊ tūc redibo Tūc pr̄ ad ſe reuerſus dimiſit illū in clauſtro. Nō ē g̃ ſpandū vel ꝯfidēdū de lōga vita. Quidā ꝯfidūt in ſciā ⁊ prudētia ſua pl⁹ q̄ꝫ i deo. Cōtra q̄s dr̄

Prou̇.iij. Habe fiduciā ī dn̄o ꝛ ne in
nitaris prudētie tue. Tales aſſilant vē
to.i. vētoſe ſcie: q̄ coꝛ iflat. ſic dr̄.j. Co
rin.viij. Sic etiā legim⁹ de ſimōe ma
go. q̄ cū ꝯſideret ī ſcia ſua ꝛ volare vel
let. oꝛante btō Paulo. ꝛ ipante. b. pe/
tro coꝛruit ꝛ crepuit medi⁹. Hiere. x/
vij. Bn̄dict⁹ vir q̄ ꝯfidit ī dn̄o: et erit
dn̄s fiducia ei⁹. Sz q̄ magis p̄ſumit
ꝯtinget illi ſic legit̄ de Syſara. q̄ cū p
cederet ad pugnā ꝯ pplm̄ cū mag̃ ex
ercitu: pterruit eū dn̄s: ꝛ nocte fugere
cepit cū oī pplō ſuo. ꝛ ecce mulier Ja/
hel ſtans ī oſtio dom⁹ ſue. vocauit ip/
ſum ī domū ſuā. At ille petijt ab ea bi
bere aquā. q̄ dedit ei potū lacteū ꝛ coo
ꝑuit eū pallio. q̄ cū iaceret apud eam
ſecur⁹. illa accepto clauo ꝛ malleo per/
cuſſit euz p tēpoꝛa ꝛ moꝛtu⁹ ē. Nō hy
ſto. Judic. iiij. Per Syſaraz itelligit̄
hō fugiēs pctm̄. ꝛ intrans domū falſe
ſecuritatis. putās ſe iā eſſe ſecuruz vt
nūq̄z infeſtet̄ ab eis. venit Jahel. i. tē
ptatio carnis vel diaboli. et pungit ei
clauū. i. moꝛtale peccatū in caput ei⁹.
id ē in ꝯſcientiā ſuā. ꝛ ita moꝛit̄ etna/
lit̄. A q̄ moꝛte liberet nos ih̄s xp̄s.

De eodem. Sermo. cxxxj.

Olutū ē vī
culū lingue ei⁹: ꝛ loqueba/
tur recte Marci. vij. Per
ſurdū iſtū ꝛ mutū intelligit̄ pctōꝛ exi/
ſtēs in pctō moꝛtali qui ē ſurd⁹ ad au
diēdū vbū dei. ꝛ mut⁹ ad loq̄ndū lau
dē dei. Nā ſi laudare vellet dn̄m deū:
nō eēt deo acceptū. Eccī. xv. Nō ē ſpe/
cioſa laus in oꝛe peccatoꝛis. id ē nō eſt
deo accepta. Et quia ſurdus eſt nolēs
audire p̄cepta dei. de⁹ nō exaudit oꝛa/
tionē ſuā. Prouerb. xxviij. Qui decli
nat aurē ſuā ne audiat legē dei: oꝛatio
eius erit execrabil̄. Joh. ix. Scimus
q2 pctōꝛes deus nō exaudit. ſz qn̄ pec
catoꝛ hūiliter ꝯfitet̄ pctm̄ ſuū: tūc ſol/
uit̄ vinculū lingue eius: ita q laus et
oꝛo ſua ſunt deo accepta Vn̄ dixit da
uid poſtq̄z ꝯfeſſus fuiſſet ꝛ egiſſz peni
tētiā. Dirupiſti dn̄e vincula mea tibi
ſacrificabo hoſtiaz laudis. q. di. In h̄
q dediſti mihi gratiā ꝯfitēdi pctm̄ me
um. mō tibi ſacrificabo hoſtiā laudis.
q2 mō laus mea et ſacrificia mea tibi
ſt accepta. ꝛ nomē dn̄i inuocabo in oꝛo
nib9 meis. q2 mō exaudis. Cum aūt
mut⁹ incipet loq̄: loq̄bat̄ recte. ſic pec/
catoꝛ q̄ vult ꝯfiteri pctm̄ ſuū dz recte
ꝯfiteri. Sciendū aūt q ad h̄ q cōfeſ/
ſio ſit recta ſunt multa nccaria Pri
mū ē q ꝯfeſſio ſit integra. ita q pctōꝛ
nullū pctm̄ ſcienter in coꝛde retineat
Tren̄. ij. Effunde ſicut aquā coꝛ tuū
in cōfeſſione. i. quicq̄d eſt ī coꝛde tuo
effunde totaliter: ſicut aqua effundit̄
de vaſe. Et nota nō dicit ſicut oleum.
q2 oleū non pōt effundi niſi maneat
aliq̄d de pinguedine ī vaſe vaſi anne/
xū. Sic faciūt illi qui ptē ꝯfitent̄ ꝛ p
tē reſeruant Nec dicit ſicut mel. q2 in
vaſe relinquit̄ dulcedo qn̄ effuſuz eſt
mel. Tales ſunt qui cogitāt p delectā
tionē p̄teritoꝝ pctōꝛum. Nec dixit ſi
cut vinū: qd̄ relinq̄t in vaſe odoꝛem
Tales ſunt qui poſt cōfeſſionē libēter
audiūt loq̄ et loquūt̄ de peccatis. Nec
dixit ſicut lac. q2 relinquit̄ coloꝛ lactis
in vaſe. ꝛ tales ſunt illi qui retinēt ge/
ſtus ꝛ moꝛes ꝛ verba peccatoꝝ. Dicit
aūt ſicut aqua que ſic effundit̄ q non

remāet ī vaſe ſapoꝛ vł odoꝛ vel coloꝛ.
nec aliq̄d. Sic dꝫ hō ꝯfiteri totalr̄ ⁊
ſe totū ad deū ꝯūtere q̄ poſtea nͨ cogi
tare nec audire nec loq̄ de pc̄tis velit.
nec aliqđ ſignū ſiue ī geſtu ſiue ī inceſ
ſu. ī ludis ſiue ī diſſolutōibꝫ velit exer
cere: ſed ſe totū deo dare. Tales q̄ ſuā
ꝯfeſſiōeꝫ dimidiare ſolēt ſr̄ figurati ꝑ
nūcios Dauid. ij. Re. x. q̄bꝫ Anō rex
āmonitaꝝ ꝑſcidit mediā ꝑtē veſtiuꝫ
vſqꝫ ad nates. ⁊ raſit dimidiā ꝑtē bar
be. ⁊ ill' ſic turpit̄ deformatꝭ n̄ licuit ve/
nire ad p̄ntiā dauid. Sic illi q̄ medi
am ꝑtē pc̄tōꝝ ꝯfitēt̄ deformes ſr̄ ī ꝯſpe
ctu dei. ⁊ n̄ p̄nt vēire ad p̄ntiā veri da
uid regꝭ eťni. Ponat̄ ei q̄ hō oia pc̄tā
ſua ꝯfiteat̄. ſolūmō tn̄ vno retēto n̄ ꝓ
deſt ſibi ꝯfeſſio. Exēplū. Mlĭer q̄dā
audiēs q̄ lacria lauat aiaꝫ verecunda/
batur ꝯfiteri vnū grāde pc̄tm̄. ſꝫ ꝓ eo
multū flebat ⁊ ieiūabat ⁊ macerabat
corpꝰ. ſ. terꝭ ſeptiana ieiūabat. ciliciū
portabat et elynas dabat. ſepiꝰ ꝯfite/
bat̄ excepto illo pc̄tō ſolo. Quā q̄daꝫ
ſacerdos vidit orātē ī ecclia. ⁊ ſuꝑ ca/
put eiꝰ ſtabat diabolꝰ tripudiās ⁊ gau
dens. Et āmiratꝰ ē ſacerdos ⁊ adiura
uit demonē vt ſibi cām illiꝰ leticie māi
feſtarꝫ. q̄ ait. Gaudeo ꝓpter moꝛtale
pc̄tm̄ qđ illa mlĭer ī ſe. xv. ānis occul/
tauit: ⁊ n̄ audet ꝯfiteri. Tūc ſacerdos
monuit eā vt ꝯfiteret̄. qđ cū feciſſꝫ: vi
dit diabolū ab ea recedētē flētē ⁊ eiulā
tē. Scđo ꝯfeſſio dꝫ eē feſtina. Eccłi
xvij. Viuꝰ ⁊ ſanꝰ ꝯfiteberꝭ. q̄re feſtina:
ne tardauerꝭ cōfiteri. Sꝫ quidā ſunt
q̄ nolūt ꝯfiteri niſi ī extremo. ſic fures
q̄ ꝯfitēt̄ ſb̄ patibulo. iſti ſepe decipiunt̄
Exēplū de q̄dā milite q̄ nunq̄ꝫ voluit
ꝯfiteri q̄n ſanꝰ fuit. Cū aūt iaceret in
agone: ⁊ rogaret̄ a religioſis vt cōfite/
ret̄ diu tacuit. ⁊ poſtea clamauit voce
mag̃ ⁊ lamētabili. Fugite fugite n̄ poſ
ſuꝫ ꝯfiteri. q̄ꝛ tā magnꝰ draco degluti/
uit os meū ī os ſuū. ⁊ ꝓpt̄ p̄ntiā viaꝫ
nō p̄t me deglutire. ⁊ nimis me ledit.
⁊ cū iterꝝ exhoꝛtaret̄ eū vt ꝯfiteret̄. Rn̄
dit. nimiſ tarde ē. ⁊ pꝰ paululū clama
uit. O ⁊ ve data eſt ſn̄ia ſuꝑ me. ⁊ ego
vado viuꝰ ad īfernū. ⁊ tūc oībꝫ aſpici
entibꝫ cū corꝑe ⁊ aīa ē ablatꝰ. Ter
cio ꝯfeſſio dꝫ eē ꝓp̄a et nō alteriꝰ. Et
ꝓp̄a tua pc̄tā ꝯfitearꝭ. ꝓuer. xviij. Iu
ſtꝰ p̄oꝛ accuſatoꝛ ē ſui: n̄ q̄ alteriꝰ pc̄tā
ꝯfiteat̄. p̄s. Dixi ꝯfitebor adūſuꝫ me
īiuſticiā meā. nō alteriꝰ. nō alieni ipo
nas pc̄tm̄ ſed tuū ꝓpiꝰ. Noli ꝯfiteri ſic
adā q̄ dixit. Mlĭer quā dediſti mihi
decepit me. ⁊ ſic ꝯfeſſus fuit pc̄tm̄ eue
Et eua ſuꝑ ſꝑpētē poſuit ꝑ pc̄tm̄. Hic iu
iūgit̄ ꝯfeſſio ꝓp̄a ⁊ v̄a. q̄ꝛ ſi adā pc̄tm̄
ꝯfeſſus fuiſſꝫ meliꝰ habuiſſꝫ. Sꝫ ad
huc mlti ſr̄ q̄ dicūt ī ꝯfeſſiōe. Tal' idu
xit me. al's n̄ feciſſeꝫ. q̄dā dicūt. diabo
lus dedit mihi ꝯſiliū q̄ tale pc̄tm̄ ꝯmi
ſi. Quibꝫ dic aug. Dimitte ſathanā
⁊ accuſa te: vt accuſatōe tua veniā me
rearꝭ. expectās illū accuſare q̄ n̄ hꝫ ve
niā. teipm accuſa ⁊ īuenies īdulgētiā
Dr̄ em̄ Exo. xxiiij. q̄ pharao ſeq̄ns fi
lios iſrł' ſb̄merſus ē ī mari rubꝛo cū ex
ercitu ſuo. Per pharaonē ītelligit̄ di
abolꝰ qui cū vniūſis vicijs ſb̄mergit̄ ī
amaritudie ruborꝭ. ſ. ꝯfeſſiōis. Exem
plū. Quedā puella libēť choreas viſi
tare ꝯſueuit. q̄dā die cū iret ad choꝛe
am: occurrit ei diabolꝰ ī ſpē hūana di.
puella videte quō vadatꝭ q̄ ī poſterū
n̄ peniteatꝭ. Illa īdignāt̄ rn̄dit. q̄d ad
vos quō vadā: ſilr̄ fecit ſcđo ⁊ tcio. et

tādē fuit impͦgnata. ⁊ ab oībꝫ amicis
ſuis deſpecta. Cū accuſarent eā oēs: di
xit. diabolꝰ ꝯſuluit mihi ꝙ hec facerē.
ſtatī affuit diabolꝰ dicēs. vos mētimini
ego ꝓhibui ⁊ ꝑmonui tribꝫ vicibꝫ vos
⁊ nō audiſtis. Quarto ꝯfeſſio dꝫ eē
nuda et nō palliata. Prouer. xxviij.
Qui abſcōdit ſcelera ſua nō diriget.
ſcꝫ ad vitā etnā. q̇ aūt ꝯfeſſus fuerit ⁊
reliq̄rit ea miſcdiaꝫ ꝯſeq̄t. Noli ḡ pec
catꝭ tuis facere palliū ſic ſaul. q̇ accu/
ſatꝰ a ſamuele de iobediētia ⁊ auaricia.
eo ꝙ pepcit melioribꝫ pecoribꝫ ⁊ ama
lech regi queꝫ dn̄s iuſſerat occidi. qn̄
tūc debuit ꝯfiteri iobediētiā ⁊ auariciā
excuſauit ſe dicens. Pepci melioribꝫ
pecoribꝫ vt immolarē dn̄o deo. ⁊ iō q̄
pctm̄ ſuū palliauit a dn̄o ē abiectus.
j. Re. xv. Nō ſic faciēdū ē. ſꝫ hō dꝫ cō
fiteri peccatū ſuū ſicut ꝯmiſit. ꝙ ſacer
dos ita bn̄ intelligat ſicut ꝯfitēs. ps.
Delictū meū cognitū tibi feci: ⁊ iīuſti
ciā meā nō abſcōdi. glo. Qn̄ hō dete/
git deꝰ tegit. qn̄ hō tegit ⁊ abſcōdit deꝰ
nō ignoſcit. Augꝰ. Cū hō tegit deꝰ de/
nudat. Exēplū. Cū q̄dā mlier multū
caſta filiū quē male genuerat occidiſ/
ſet. ⁊ nullꝰ h̄ ſciret. diabolꝰ volēs eā in/
famare. in ſpecie cuiuſdā magni mgr̄i
poſuit ſe i ſeruitio epi. ⁊ cū multa p̄di/
xiſſet ⁊ quō oīa ꝯtigiſſent. accuſabat
dn̄am ſuā de facto illo. Jlla citata eſt
ad curiā epi. ⁊ ꝑmo ꝯfeſſa ē pctm̄ ſuū.
et cū ꝯparuiſſet corā epo q̄ſiuit ab il/
lo q̇d de illa dn̄a ſciret. Rn̄dit. Nihil
de iſta ſcio. ſꝫ de illa q̄ moraꝶ i tali loco
Et ait ep̄s. et hec ē illa. At ille. de iſta
nihil ſcio. ſi ō ea aliq̇d dixi penitus ig
noro. Cui ep̄s. ergo mētitꝰ es. Et ſta/
tim coraꝫ oībꝫ hoībꝫ cū ſtrepitu mag̊
receſſit. ⁊ ita pctm̄ ſuū qḋ ipſa nuda/
uerat i ꝯfeſſiōe deꝰ texit. Quito ꝯfeſ/
ſio dꝫ eē pia vt cū ſpe venie ꝯfitearis.
Cōfeſſio eni obtinet remiſſionē oim
pctōꝝ. j. Joh. j. Si ꝯfiteamur pctā
nr̄a deꝰ fidelꝭ ⁊ iuſtꝰ ē vt nobis remittat
ea. Noli ḡ ꝯfiteri cū deſꝑatiōe ſic Ju/
das: q̇ pn̄ia ductꝰ retulit. xxx. argente
os di. Peccaui tradens ſanguinē iu/
ſtū. vera fuit ꝯfeſſio hec ſꝫ ipia ꝓpter
deſꝑatōem. ꝓpter quā laqueo ſe ſuſpē
dit. Hiero. dicit ꝙ plꝰ offendit iudas
deū ꝑ deſꝑatōeꝫ q̄ꝫ ꝑ traditōeꝫ. Nul/
lus ḡ dꝫ deſꝑare q̄ntūcunqꝫ etiā pecca
uit. Exēplū. Quidaꝫ magnꝰ latro vi
dit q̊ſdā religioſos p̄tereūtes ſiluā i q̄
latitabat. ⁊ multū ꝯpūctꝰ cucurrit pꝰ
eos volens ꝯfiteri. At illi fugierūt ti/
mētes. ⁊ ipſe ſeq̄ns poſt eos cecidit de
rupe. ⁊ fracto collo expirauit. Tunc de
mōes volebāꝶ accipe aīaꝫ ipiꝰ. ſꝫ btā
vgo libauit eā di. hec ē ſn̄ia filij mei:
Talē te iudico qualē te īuenio. Se
xto ꝯfeſſio dꝫ eē pura. vt intēdas am
plius pctā tua dimittere. j. Eſdre. x.
Uos trāſgreſſi eſtis: ⁊ nūc ꝯfeſſioneꝫ
date deo vr̄o ⁊ facite placituꝫ eiꝰ. Si
eīm i infirmitate vel nccītate vel i qua
drageſima ꝯfiterꝭ. ⁊ intendis iteꝝ pec
care: tūc ꝯfeſſio tua nō eſt pura. Noli
ḡ ꝯfiteri ſic pharao. q̇ cū flagellatꝰ eēt
a dn̄o dixit. Peccaui. vͤe dn̄s iuſtus
eſt. ⁊ ego ⁊ ppl̄s meꝰ ipij ſumꝰ. h̊ dixit
⁊ tn̄ dn̄o obedire nō intēdit. q̊ties fla/
gellabaꝶ toties ꝓmittebat ſe velle di/
mittere pctm̄ cū ppl̄o ſuo. ſꝫ ceſſante
plaga nō dimiſit. ⁊ iō cū ſuis eſt ſub/
merſus. Rogemus ⁊c.

Dn̄ica tredecima.

Sermo. cxxxij.

Abrae dicte

a ſunt ꝑmiſſiões ⁊ ſemi eius Gal. iij. Nõ ꝙ dñs ꝑmittebat ſiue ꝑmiſit abrae frã lacte ⁊ melle fluctẽ. ⁊ bñdictõz. qꝛ fuit obediens mãdatis ſuis. Precepit eni ei dñs vt egrederetᷣ de fra ſua ⁊ de cogtõe ſua. ⁊ ꝙ circũcideret ſe cũ oi domo ſua. ⁊ ꝙ filium ſuũ ei imolarz. Oia q̃cũqꝫ p̄cepit ei fidelr adipleuit. ⁊ iõ ꝑmiſit ſibi frã lacte ⁊ melle fluctẽ. ꝑ quã ſignificatᷣ vita etna q̃ ꝑmittitᷣ abrae ⁊ ſemi ei⁹. i. oibus imitatoribꝫ ſuiſ. ſ. dei mãdata ſeruãtibꝫ. vñ dixit dñs iudeis Jo. viij. Si filij abrae eſtis opa ei⁹ facite. q. d. Mãdata mea ſuate ſic abraã fec. et hẽbitis frã ꝑmiſſiõis. i. vitã etnã. et h̓ idẽ dicit dñs Mat. xix. Si vis vitã ingredi ſerua mandata dei. Sũt aũt decẽ mãdata dñi. Primũ ẽ. nõ habebis deos alienos. Jſtõ duplr exponitᷣ Primo ſic. Nõ adores deos alienos. i. nõ debes credere i aliquã creaturaz aliã qꝫ in deũ. Cõtra h̓ faciũt incantatores. pagan⁹. iude⁹. heretic⁹. ⁊ oẽs q̇ credũt i fãtaſmata q̃ ď nocte ſolẽt ambulare. Legitᷣ de ſcõ germano. q̇ dũ q̃dã nocte eẽt hoſpitat⁹ i q̇dã hoſpitio de ſero vidit p̄pari vnã mẽſaz. Cũ q̃reret cãz dixit hoſpita ꝙ bonis mulieribus q̃ de nocte incedebãt ꝑ domũ illã parabᷣ mẽſa. vñ vir ſctũs de nocte vigilãs demões i forma hũana vidit aduẽiſſe. Surrexit adiurãs demões ne recederẽt. Excitauit oẽs ď domo. ⁊ q̃ſiuit ſi illas ꝑſonas agſceret. q̇ rñderũt ꝙ ſic: addẽtes ꝙ vicini eoꝝ eẽnt. Tũc miſit ad domos vicioꝝ. ⁊ iuẽti ſũt i locis eoꝝ. ⁊ tũc ꝯfeſſi ſunt demões deceptiones ſuas ⁊ euanuerũt. Scđo exponitᷣ ſic. Nõ hẽbis deos alienos. i. nullã rẽ diligas pl⁹ qꝫ deũ. qꝛ ſicut dicit Aug. Quicq̇d hõ diligit ſup̄ deũ h̓ ẽ ei⁹ de⁹. Cõtra ğ facit auarus q̇ pl⁹ diligit bona tꝑalia q̄ꝫ deũ. q̇. ſ. ꝯ deũ bona tꝑalia acq̇rit. Exẽplũ. Jn ciuitate piſieñ. q̇dã diues mortu⁹ debebat ꝯdiri. i. ſepeliri. et extctis viſceribꝫ nõ inuenerũt cor eius. ⁊ ſtupefacti q̃ſierũt a q̇dã mgr̃o ſi hõ poſſet viuere ſine corde? Rñdit ꝙ nõ. ſꝫ qꝛ ſcp̄tũ ẽ i euãgl. Ubi theſaurus tu⁹ ibi ⁊ cor tuũ erit. Si cor auari queratᷣ ſuꝑ pecuniã ſuã ⁊ ibi forte inueniretᷣ. qđ ſepius factũ ẽ ſiciã in iſto Jtẽ ꝯ h̓ p̄ceptũ faciũt iſti oẽs q̇ plus diligunt vxores ⁊ filios q̄ꝫ deũ. q̇ potius bona ſua ꝯ deuz acquirũt q̄ꝫ ꝙ eos egre viuere videãt. Legitᷣ ꝙ cũ quidã milites a q̇dã vſurario pecuniaz mutuarẽt. ⁊ vidiſſent gl̃iaz ei⁹ quã habuit i diuitijs. liberis ⁊ vxore i oibꝫ ꝯmẽdabãt cũ. ⁊ oia q̃ habuit. et rñdit vſurarius militibꝫ. Si de⁹ diceret mihi. dimitte illa q̃ habes i h̓ ſclõ: ⁊ intra in regnũ celoꝝ: ego h̓ nõ facerẽ. Cũqꝫ milites ad hoſpitia ſua reuerſi fuerẽt mane audierunt pulſare cãpanas ꝑ illo qꝛ illa nocte ſubitanea morte ꝑierat. Et dixerũt Ecce diues ille q̇ celũ ſpreuit oia ſua bõa vſqꝫ ad obolũ ꝑdidit. Sic oẽs ꝑibũt q̇ bona tꝑalia. vxores ⁊ filios pl⁹ q̄ꝫ deũ diligũt. Exẽplũ legitur ꝙ cũ q̇dã vulpes famelic⁹ ītraſſet ꝑ feneſtrã vnũ cellariũ in q̊ porci mactati fuerũt. ⁊ vulpes tantuz comedit ꝙ nõ poterat exire feneſtrã ꝑ quã intrauit. ⁊ trãſeunte aſino quodã petijt vulpes ab eo ꝯſiliũ ꝑ quẽ modũ ab illa captiuitate poſſet liberari? Rñdit

aſinus. Dñe vulpes p quē modū itra
ſtis? Qui expoſuit ordinem rei geſte.
Et aſinus dixit ei. reddite q̄ tuliſtꝫ et
egrediemi. Cui vulpes. ſi reddere vo/
luiſſem neq̄q̄ huc itraſſem. Per vul
pē q̄z itelligit raptor vel fur vl' vſurari
us. q̄ ꝯſulit aſinū. i. religioſuz ꝛ pbū.
ꝛ cetera patēt. Scōm pceptū ē. Nō
aſſumes nomē dei tui inuanū. h̄ expo
nit dupl'r. Prio. nō aſſumes nomen
dei tui inuanū. i. deo et ſctis ei' vouere
qd̄ nō velis reddere. q: ſcribit. voue/
te ꝛ reddite. Exēplū de britone q̇ debe/
bat vaccā cū vitulo ad foꝝ ducere. cū
q̄z eſſet i mari ꝛ tēpeſtas mag̃ iſurgeret
ait. O ſctē michael adiuua me: ꝛ ego
dabo tibi vitulū. Cūq̄z euaſiſſz dixit
Scē michael ego euaſi mō nihil tibi
dabo. ꝛ ſtatim vēit fluct' marꝫ ꝛ inol/
uit eū cū vacca ꝛ vitulo ꝛ ſbmerſus ē.
Et q̄z piculoſum ſit frāgere votū ptz.
q: nō pōt abſolui p ſacerdotē ſimpli/
cē ſed p epm. Scd̄o exponit ſic. Nō
aſſumes nomē dei tui inuanū. i. nō p
iurabis i noīe meo. Valde piculoſuz
ē q̄ hō aſſueſcit iurare p deū vl' p ſctāz
crucē vel p ſctāz mariā vel p ſctōs dei.
Ecc̄i. xxiij. Iuratōni nō aſſueſcat os
tuū. multi em̄ caſus ſunt i illa. Exem
plū. Quidā miles habuit ꝯſuetudi/
nē iurare p oc'los dei. q̄dā die cū i alea
luderet ꝛ ſic iuraret: ceciderūt oculi ei'
ſup aſſerē. ꝛ cec' fact' ē. Et maxime pi
culoſuz ē iurādo manū ponere ſup re
liq̄as ſctōꝝ. In h̄ em̄ q̄ dexterā leuat
manū: ſignificat q̄ ipſe i die iudicij a
dextera dei remouebit ꝛ ad ſiniſtrā col
locabit. Per duos digitos q̄s erigit:
ſignificat q̄ corp' ꝛ aīaz diabolo ꝯmit
tit. Per tres digitos depēdētes ſignifi
cat q̄ negat ſctāz trinitatē. ſ. patrē ꝛ fi
liū ꝛ ſp̄m ſctm̄. Exēplū. Due puelle ſo
rores cuiuſdā pncipis francoꝝ ꝯque
ſte ſunt regi karolo de fre ſuo q̄ heredi
tatem eaꝝ iniuſte poſſideret. Cūq̄z iu
raret p corpus ſublime dei q̄ nihil qd̄
eaꝝ eſſet poſſideret: crepuit medi'. et
miſerabil'r mortuus ē. Et illi nō ſolū
peccāt q̇ iuramētū faciūt. ſz etiā illi q̇
iuramētū falſuz ſciēter recipiūt. Exē/
plū legit q̄ quidā negauit alteri debi/
ta ſua. et ille p ſniam iuris ꝓuocauit
eū ad iurādū. Nocte illa ille ad iudi
ciū ducit ſummi iudicis. ꝛ dixit dñs.
q̄re pmiſiſti eū iurare quē ſciebas fal
ſum iurare? Rn̄dit. q: negauit mihi
rē meā. Cui dñs. Melius eēt q̄ tu rē
tuā pdidiſſes q̄z ille aīaz ſuā pdidit.
ꝛ iuſſit eū horribil'r flagellari. ꝛ ille cla
mauit q̄ oēs euigilabāt. et iuenerūt i
dorſo ſuo veſtigia plagaꝝ ipſi' cū eui
gilaret. Iō dicit Aug'. Qui ꝓuoca/
uerit hoiem ad iuratōz ꝛ ſcit eū falſuz
iurare vel iuratuꝝ: homicida ē. q: ho
micida corpus occidit. ille aūt aiam
imo duas aias. ſ. illius quē iurare ꝓ/
uocauerit ꝛ ſuā ipſi'. Terciū ē. ſab/
bata ſctifices. h̄ exponit dupl'r. Prio
ſic. Feſtiuis dieb' nullū pctm̄ comit/
tas mortale. q: tūc maius ē pctm̄. vt
fornicatio. ebrietas. chorea q̄z in alia
die. Aug. Meli' ē i dieb' feſtiuis ara
re q̄z choriſare Quid ergo d̄ ebrietate
erit vl' fornicatiōe? Gre. dicit i dial. q̄
q̄dā legitima a viro ſuo cognita i die
dñico a diabolo arripiebat ꝛ multuz
vexabat. Itē de chorea exēplū. Puel/
la q̄dā nulli feſtiuitati pcere volebat
q̇n choreas freq̄ntaret. q̄dā die feſto
cuz laſſa de chorea rediret. ꝓiecit ſe in

lecto ⁊ obdormiuit. ⁊ videbat ei ꝙ eq̃
tes nigri venirẽt ⁊ ad iudiciũ ĩ vallẽ te
nebroſã reportarẽt eã. ⁊ dixit iudex.
Bõa choriſatrix ẽ illa. purgate collũ
ei⁹ ꝙ poſſʒ cãtilẽas cãtare. Et vn⁹ arri
puit tedã ardẽtẽ ⁊ ĩfixit ꝑ os ĩ guttur
ei⁹. ⁊ exclamãs euigilauit. et ĩuenit ſe
totã exuſtã. ⁊ caro fruſtatim decidit de
corpe ſuo. et pentes ñ valẽtes ſuſtiere
fetorẽ ei⁹ tulert eã ad hoſpitale vbi vo
uit deo ⁊ b. marie caſtitatẽ ſuã ſuare ⁊
oẽs delicias ſclĩ fugere ⁊ ſanata ẽ. Se-
cũdo expõit ſic. ſabba ſcificeſ. i. ñ debes
feſtiuiſ diebꝫ opari opa q̃ ꝓhibita ſt ĩ
iure. nec ꝓ te nec ꝓ failiã tuã niſi ĩ necci
tate ⁊ d lnia ſacerdotiſ. Exẽplũ. Ruſti
cus q̃dã coegit puerꝝ ſuũ ĩ die btẽ ma
rie magdalene arare. Et cũ puer inui
te h fecerat: venit fulgur de celo ⁊ exti-
xit boues. ⁊ flãma ꝯbuſſit ruſticũ ĩ pe-
de. Cũ aũt ad eccliã btẽ marie mag-
da. vẽiſſʒ. fecit votũ ꝙ ĩ diebꝫ feſtiuis
ãmodo neq̃q̃ laborare vellʒ. ⁊ ſanat⁹
ẽ. Guil. dicit ĩ glo. ꝙ munitores ⁊ via
tores ⁊ ſufferratores eq̃ꝝ ſi talia faciũt
nõ ꝓpter q̃ſtũ ꝓpriũ: ſʒ ꝓpter neccita-
tẽ alioꝝ excuſant a pctõ. als ñ. Quar
tũ ẽ. honora prẽʒ ⁊ mrẽʒ. Exponit at
dupli. vno mõ de prẽ ſpũali. ſ. de ſacer
dote vel ꝯfeſſore ei⁹ ꝑcepti obediẽdo.
qꝛ ſicut dr Deut. xvij. Qui ſupbierit
⁊ nolẽs obedire impio ſacerdotiſ mor-
te moriat. ſ. eterna. Euſebi⁹ ceſarieñ.
dicit ĩ omel. Qd vob a ſupiorib pci
pit ita accipite ac ſi dei ore eſſet platũ.
Scdo exponit de prẽ ⁊ mrẽ carnalibꝫ
q̃s dẽm⁹ honorare ꝓpt remũeratõez.
Exo. xx. et Deut. v. Honora prẽm et
matrẽ tuã vt ſis lõgeu⁹ ĩ vita tua. Vñ
ſequit ibidẽ. Qui maledixerit prĩ vel
mrĩ morte moriat. Debem⁹ ei eos ho-
norare ſbueniẽdo eis ĩ neceſſitate. ĩ ſe
nectute ⁊ ĩ morte. Et de his tribꝫ põit
valerius tria exẽpla. Primũ ẽ ꝙ q̃dã
mlier nobil ob quoddaʒ flagitiũ fuit
morti adiudicata. ſʒ iudex noluit eã
pũire morte ꝓpt honorẽ pentũ. ſʒ in-
cluſit eã ĩ carcere vt fame ꝑiret. et filia
ei⁹ q̃ erat nupta de licẽtia iudicis q̃tidie
viſitauit eã. ꝑus tñ diligẽter ꝑſcruta-
bat ne aliq̃d comeſtibile ſibi donaret.
Sʒ filia ſingul diebꝫ cũ lacte vberuʒ
ſuorũ matrẽ alebat. Scdm exẽplũ de
ciconia. q̃ qñ ſeneſcũt filij ponũt pen-
tes in nidũ. ⁊ velut infantes iux ſe po
nũt. fouẽt ⁊ nutriũt. Terciũ exemplũ
ponit dicẽs. ꝙ cũ Darius rex fines ſci
tharꝝ ĩuaſiſſet. ⁊ ſepulcra parẽtũ ſuoꝝ
inuadere vellet. miſerũt ſcithe ei lrãm
ꝙ dãna vineaꝝ eq̃nimit ferrẽt. ſʒ ſi ſe
pulcra pentũ ꝯtingeret: tũc vires eoꝝ
ſentiret. Itẽ de h req̃re feria q̃rta añ le-
tare. ĩ ſer. Honora prẽʒ ⁊ mrẽʒ Qui
tũ preceptũ ẽ. Nõ occides. h exponit
mltipli. Prio ñ occides facto ſic Ca-
yn frẽʒ ſuũ abel occidit Geñ. iiij. Se
cũdo nõ occides volũtate. j. Joh. iij.
Oĩs qui odit frẽm ſuũ homicida eſt
Qui hʒ volũtatẽ occidẽdi frẽm ſuũ. i.
ꝓximũ ſi poſſʒ homicida ẽ. qꝛ dñs ac
cipit volũtatẽ ꝑ facto. Sicut pʒ in q̃
dã exẽplo Quidã ſagittarius cũ ami
ſiſſet pecuniã ſuã ĩ alea. irat⁹ ꝯ deũ ait.
Vtinã ſi poſſem deũ interficere vtiq̃ʒ
facerẽ q̃ ita infortunatũ me fecit. ⁊ ac-
cepto arcu direxit ſagittã in celũ. ⁊ ſa-
gitta ñ ẽ reuerſa ĩ terrã. Altera die cũ
iterꝝ luderet ĩ alea: redijt ſagitta ⁊ ceci
dit ſup aleã ſanguĩe cruẽtata. In hoc
apparet ꝙ dñs volũtatẽ illi⁹ ꝑ facto

recepit. Tercio ñ occideſ p neglig͂ctiã
ſic̄ mali p̄lati ſuis ſb̄dit̾ faciūt q̄s nō
corrigūt ſed i ania mori ꝑmittūt. ⁊ ſic
eos occidūt Iſti ſſ̄ homicide corã d̄o
Ezec. xxxiij. Si ſpeclator viderit gla
diū ⁊ ñ iſonuerit buccia. ⁊ ꝑpl̄s ſe nō
cuſtodierit: veneritq3 gladiꝰ et tulerit
de eis aīa3 ſanguinē eiꝰ de ſpeclatore re
q̄rã. Per ſpeclatores ſignificãt p̄lati q̄
debēt corrigere delinq̄ntes. ſi ꝑmiſerint
eos i aīa ꝑire: dn̄s req̄ret a plat̾ illas
anīas i die iudicij. Legit̃ de Halfrido
clīco valēti. Cū eēt electꝰ i ep̄m recuſa
uit. Pꝰ mortē appuit cuidã ſctō viro
orāti. Cūq3 q̄reret de ſtatu ſuo. r̄ndit
bñ S3 reuelatū ē mihi a ſcã trinitate
ꝙ ſi ꝓmotꝰ fuiſſe3 i ep̄m ego de nūero
eē3 dãnatoꝝ. Req̄re i ſer. Reddero̅3
Itē p̄res et m̄res q̄ ñ corrigūt pueros
ſuos ⁊ ꝑmittūt eos ꝑire homicide ſſ̄
Refert Gre. ꝙ cū q̄dã filiū ſuū. v. an
noꝝ valde diligeret: docuit eū ꝑuelo-
qui. Req̄re dn̄ica pꝰ octauas epipha
nie. i ſer. Nuptie facte ſſ̄ Sextū ē. ñ
mechaber̾. In h̄ ſm̄ Aug. ꝓhibet oē3
ꝯcubitū illicitū: ⁊ illoꝝ mēbroꝝ illici-
tū vſu3. ⁊ oēm illicitã ꝯcupia3. ⁊ oēm
carnis imūdiciã. Et h̄ p̄ceptū expōit̃
tripl̄r. Prio ſic. Nō mechaberis. exce
pto federe matrimoniali vt dicit glo.
Scd̄o ſic. Nō mechaber̾ turpia cogi
tãdo: ⁊ i laſciuis cogitatōibꝰ delectan
do: ſeu etiã ſenſibꝰ ext̃iorbꝰ abutēdo
Et ꝯ h̄ faciūt m̄lti q̄ aliq̄ñ deo ſuire i
caſtitate decreuerīt ⁊ adhuc i carnalibꝰ
delectatōibꝰ ⁊ cogitatōnibꝰ ⁊ i ſpurci-
cijs delectãt̃ In q̄ caſu ſꝑ pc̄tm̄ morta
le incurrūt. Si ei aliq̄s moroſe i cogi
tatōe carnali delectet̃. etiã ſi nūq3 eſſet
volūtat̾ talē turpitudinē faciendi in
ope: adhuc ſm̄ Aug. pc̄tm̄ mortale i-
currit. Tercio nō mechaber̾ ope. cogi
tatōe. volūtate. Qui viderit mulierē
ad ꝯcupiſcēdū eã iã mechatꝰ ē eã i cor
de ſuo Mat. v. Exēplū. Iuuēis q̄dã
habuit volūtatē peccandi luxurioſe. ⁊
cū eēt i via: nocte q̄dã ꝑueīt ad pontē
quēdã fractū. ⁊ nō potuit eū ꝑtrãſire.
ſtati affuit diabolꝰ i ſpē hūana i eq̄ pal
lido di. Aſcēde retro me in equū: ego
ducã te ſm̄ volūtatē tuã. ⁊ cū aſcēdiſ-
ſet p̄cipitauit eū i aquã ⁊ ſb̄merſus ē.
⁊ ꝑpt̃ malã volūtatē dãnatꝰ ē. Se-
ptimū ē. Nō furtū facies. nec volūta
te nec ope nec ꝯſilio nec ꝯſenſu. nec au
xilio. nec fures ſuſtētãdo vl̄ ſuſcipien
do. nec male mēſurãdo. Noīe furti in
telligit̃ oīs vſurpatio illicita rei aliene
Nec rapinã nec fraudē nec vſurã ꝯceſ
ſit q̄ furtū ꝓhibuit. Nã ſm̄ Tulliū.
Furtū vl̄ rapīa ē ex auide mēt̾ ipetu vi
olenta aliaꝝ rerū detractio. Et alienū
vſurpare q3 nociuū ſit p3 ꝑ exemplū.
Comes q̄dã abſtulerat eccl̄ie metenſi
q̄ndã poſſeſſiō3. decio anno pꝰ mortē
ſuã vir q̄dã religioſus raptꝰ ē i ſpū. et
ductꝰ ē ad ifernū. ⁊ vidit i ꝓfūdo ifer-
ni int̃ flãmas ſcalã erecta3. ⁊ vidit co
mitē illū deſcēdētē ꝑ eã i ꝓfundū. ⁊ fili
os eiꝰ ⁊ nepotes eiꝰ defūctos eū ſeq̄ntes
ꝑ ordinē deſcendēdo. Cūq3 q̄reret ab
angelo q̄ ducebat eū. q̄re comes ille q̄
iuſtꝰ hō videbat̃ i vita ſua ſic puniret̃
Rn̄dit. ꝓpt̃ poſſeſſiō3 q̄ndã quã ab
ſtulerat eccl̄ie metēſi dãnatꝰ ē. ⁊ om̄es
ſucceſſores ſui q̄ poſſidēt eã ſequūt̃ do
nec reſtituãt. Iō d̄r Iſa. v. Ve q̄ ꝯiū-
git̾ domū ad domū. ⁊ agꝝ agro copla
tis. ſ. ꝑ furtū ⁊ rapinã. Ve inquã erit
vob̄ i iferno vbi ardebit̾ i etnū Octa

nū ē. Nō falſuꝫ teſtioniū dices. In h̄
ꝓhibet oē mēdaciū. Quidā dicunt ꝙ
curialiť mētiri nō ſit pctm̄. ꝯ q̄s dicit
Aug. Qui credit aliqḋ mēdaciū ñ eē
pctm̄ turpiť ſe decipit. Leui. xix. Nō
mētiemini neqꝫ decipiat vnuſq̄ſqꝫ ꝓxim
ſuū. Col. iiij. Nolite mētiri iuicez. De
mēdacio iucies dñica tcia p⁹ octauas
ephie. Nō falſū teſtioniū dices Exo.
xx. ꝛ Deuť. v. Vñ cū dñs dicerꝫ ad ca
yn. Ubi ē abel frať tu⁹: rñdit. Neſcio
dñe ꝛc. ꝓpť h̄ poſtmodū inťfect⁹ fuit
a Lamech p ſagittā. q꞉ dic ps. Per/
des oēs q̄ loquūť mēdaciū. Nonū ē
Nō ꝯcupiſces rē ꝓximi tui. i. rē imo/
bilē ꝛ mobilē. ita ſi poſſes tibi aptare
ꝙ nolles facere nec p ludū nec p frau
dē ſibi abſtrahendo. Caſſio. lib. iiij.
Meli⁹ ē eīm p̄ntia bona ꝯtēnere q̄ꝫ exi
guo queſtu ꝑpetua ꝯmoda nō habere
Quā piculoſum ſit alienā rē appetere
pꝫ Exo. xiiij. vbi dꝛ. ꝙ filijs iſrl' edu/
ctꝭ de egypto: ꝛ iā tranſeūtib⁹ mare ru
brū ſicco pede. egyptij auaricia īducti
ſecuti ſunt eos volentes ſpoliare ꝛ ad
terrā ſuā reducere. Quicūqꝫ intrarūt
mare reduxit ſup eos dñs aq̄s marꝭ
ꝛ ſb̄merſi ſť Egyptij ſignificāt auaroſ
q̄b⁹ ñ ſufficiūt bōa ſua ſꝫ ſp volūt hr̄e
pl'a. Iſti ſb̄mergūť ī mari rubro. i. in
amaritudine penaꝝ. Decimū ē. Nō
deſiderabis vxorē ꝓximi tui. nō ouē.
nō bouē. nec ſeruū. nec ancillaꝫ. i. oēm
rē mobilē. Iſta duo fere ꝯcordāt. vñ
ſequiť. Nec oīa q̄ eius ſunt.

De eodem. Sermo. cxxxiiij.

D Iliges do/
minū deū tuū Deuť. vj. vel
x. ꝛ Mat. xxij. Diligere debem⁹ deū q̄t
tuor modis. Sic viuēs vitā. ſic ami/
cus amicū. ſic fili⁹ prēꝫ. ꝛ ſic ſpōſa ſpō
ſuꝫ. Prio dēm⁹ eū diligere ſic viuēs
vitā. De q̄ dꝛ Deuť. xxx. Diliges dñꝫ
deū tuū atqꝫ obedias voci ei⁹ et illi ad
hereas. Ipſe eīm ē vita tua Ioh. xiiij
Ego ſuꝫ via. vitas ꝛ vita. Ipe eīm de
dit hanc vitā trāſitoriā. ꝛ ſi manſeri/
m⁹ i ei⁹ dilectōe dabit nob̄ etnā vitaꝫ
Hugo. O hō cogita ꝙ aliqñ nō fue/
ras. ꝛ vt eē icipes h̄ de dono dei accepi/
ſti q̄ vtiqꝫ es. Et ſi nihil āpli⁹ dediſſꝫ.
ꝓ eo tñ ſp laudād⁹ ꝛ diligēd⁹ eēt Nūc
aūt pl⁹ dedit q̄ nō dedit ſolū ſimplex eē
ſꝫ pulcꝝ ꝛ ꝑpetuū eē. i q̄ hō excellit oēꝫ
aliā creaturaꝫ terreſtrē. Magno igiť
debito obligat⁹ es ei: ꝛ nihil habes qḋ
ei retribuas niſi tm̄ vt ipſum diligas
Merito diligeret aliq̄s aliquē a quo
hr̄et ſanitatē vnius mēbri. Exemplū
habem⁹ i brutis aīalib⁹. Quidā nau
te cū applicuiſſent ad inſulā q̄ndā vi
derūt leonē trahi a dracone violenter
Req̄re dñica ſcd̄a p⁹ paſca. i ſer. Xp̄s
paſſus ē. Erubeſcat ḡ hō nō diligere
deū a q̄ hꝫ corpus ꝛ aīam. ſi leo dilexit
eos q̄ eū iuuabant ad vitā. mlto ma
gis ē ille diligēd⁹ a q̄ hēm⁹ totā vitam
nr̄aꝫ. q꞉ ſm aplꝫ Col. iij. Uita nr̄a ab
ſcōdita ē cū xpo i deo. Scd̄o debem⁹
diligere deū ſic amic⁹ amicū. nā ipſe ē
fideliſſim⁹ amic⁹ nr̄. Ipſe eīm exhibu/
it nob̄ maiorē amiciciā q̄ꝫ vnqꝫ aliq̄s
amic⁹ alteri. Iō dꝛ Leui. xix. Diliges
amicū tuū. i. xp̄m q̄ tibi ſummā am
iciciam tribuit ꝛ exhibuit. Et bñ fide/
liſſim⁹ amic⁹ dici pōt qui ſe ꝓ amico
ſuo ſuſpēdi facit vt eū a morte liberet.
ſꝫ mai⁹ eēt ſi ſe ꝓ īimico ſuſpēdi ꝑmit/

teret. et h̄ fecit xp̄s ꝑ nobis. Joh̄. xv.
Maiorē hac charitatē nemo hꝫ vt
aīaꝫ ſuā ponat q̇s ꝑ amicis ſuis. Ber.
Sꝫ tu bone ih̄u maiorē habuiſti di-
lectōꝫ. qꝛ tu aīam tuā ꝑ inimicis poſu-
iſti. Ro. v. Cū inimici eſſemꝰ recōcili-
ati ſumꝰ deo ꝑ mortē filij eiꝰ. Figuram
huiꝰ hēmꝰ. j. Re. xviij. vbi dꝛ q̄ꝫ Jōa-
thas expoliauit ſe tunica ſua q̄ indu-
tus erat: ꝛ dedit dauid. ꝛ reliq̄ veſtim-
ta vſqꝫ ad baltheū. Per Jonathā in-
telligit̄ xp̄s. q̇ ꝑpter dilectōeꝫ quā ha-
buit ad dauid. i. hoīem. ſe denudauit
ꝛ mortuꝰ ē. qꝛ dicit Tulliꝰ. Idē velle
ꝛ idē nolle i rebꝫ honeſtis demū amici-
cia ē. Exēplū. Cū q̇dā ſublimaret fa-
mulū ſuū ad tantā dignitatē vt cuiuſ-
dā regni curā ei ꝯmitteret. Qui cum
factꝰ eſſet potēs: inimicos dn̄i ſui ꝯ ꝑ-
hibitōꝫ dn̄i ſui i domū ſuaꝫ ſuſcepit.
Qḋ audiēs rex iuſſit vt ſuſpēderetur.
Cūqꝫ ad patibulū duceret̄ obuiā ha-
buit amicū cui ſepe bn̄ fecit. Et ait illi
Amice recole quō te dilexerim et ſuc-
curre mihi. Qui ait. Ego habui ami-
cos anteq̄ꝫ te viderē. ꝛ habebo pꝰ mor-
tē tuā. nō poſſuꝫ tibi ſubuenire. verū-
tn̄ dabo tibi lineū pannuꝫ q̄ tegaris.
Poſtea habuit obuiā aliū amicum
cui dixit ſilr̄ Qui rn̄dit. ſeq̄r te ad por-
tā. Tandē cū vēirēt ex portaꝫ cū iſto
obuiaꝫ habuit aliū amicū q̄ ſepe ſibi
bn̄ fecerat. ꝛ ip̄e nihil ſibi retribuerat.
Et ait. amice dilecte ſepe bn̄ feceras mi-
hi. ꝛ ego nihil retribui tibi. tn̄ ex q̄ oēs
amici mei me dereliq̄runt. iterꝫ iploro
auxiliū tuū. Cui ille. Amice nullo iu-
re teneor tibi ſuccurrere. verūtn̄ qꝛ vi-
deo q̄ꝫ nullꝰ vult tibi p̄bere auxiliū: te
libabo ꝛ ſuſpēdiū ꝑ te ſuſtinebo. ꝛ ſic fa-
ctū ē. Rex ille deꝰ ē. famulꝰ vnuſquiſqꝫ
hō ē: cui deꝰ mlt̄a bn̄ficia ꝯtulit. ſ. aīaꝫ
ꝛ corpꝰ. bona naturalia. bōa tp̄alia ꝛ ptā-
tē ſup oēs creaturas. h̄ ſuſcipit inimi-
cos dn̄i ſui qn̄ pc̄tā cōmittit. ꝛ demo-
nes i domū aīe ſue itromittit. ꝛ ꝑpt̄ h̄
meret̄ hō eternā damnatōeꝫ. Primꝰ
amicꝰ ſunt diuitie: de q̄bꝫ hō nihil hꝫ
niſi lineū pannū. Scd̄s amicꝰ ſt̄ vxo-
res ꝛ liberi q̄ ſequūt̄ vſqꝫ ad ſepulcꝝ. ꝛ
cito tūc obliuiſcūt̄. Terciꝰ amicus eſt
dn̄s nr̄ ih̄s xp̄s qui fecit ſe ſuſpendi ꝑ
nobis ꝛ ꝑ pc̄tis noſtris. ille nō deſerit
nos. Tercio debemꝰ diligere deūꝫ ſic
filius patrē. Ipſe em̄ ē oīm noſtꝝ pr̄.
etiaꝫ oſn̄dit nobis maiorē pt̄nitatē ſi-
ue pt̄nā dilectōꝫ q̄ꝫ vnq̄ꝫ aliq̇s pr̄ Ip-
ſe ei ē pꝛ nr̄ q̄ nos creauit. ꝛ nos ad ſi-
militudinē ſui fecit. ꝛ iō debemꝰ eū mlt̄-
tū plꝰ diligere q̄ꝫ patrē carnalē. Et iō
oſn̄dit nobis maiorē pt̄nalē dilectōꝫ.
Quis em̄ pꝛ filijs neceſſaria tā laute
ꝓuideret? Lu. xij. Nolite ſolliciti eſſe
q̇d manducetis ꝛc. p̄s. Quō miſeret̄
pꝛ filiorꝝ ꝛc. q̄re hoc? q̄m ip̄e cognouit
nr̄m figmētū ꝛ nr̄aꝫ fragilitatē. Ideo
merito diligēdus ē tanq̄ꝫ pr̄ intimus
qꝛ intime nos diligit. Ber. Si natu-
ralit̄ filius amat patrē a q̄ hꝫ ꝑtē cor-
pis. q̄nto magis patrē celeſtē q̄ corpꝰ
ꝛ aīaꝫ ex nihilo creauit. Si oculo vel
manu aliq̇s careret mlt̄ū eū diligeret
q̄ ſibi ea redderet. q̄nto magis debemuſ
diligere patrē celeſtē qui dedit nobis
oīa mēbra aīam ꝛ vitā. Bern. O hō
cogita q̄lē te fecit deꝰ. ſm corpus egre-
giam formā. ſm aīam imaginē ꝑpri-
am iſignē ac rōis ꝑticipē. btitudīs cō-
parē. Sꝫ tu miſer deū q̄ te genuit dere-
liquiſti mediante ſupbia. auaricia et

luxuria q̄b⁹ ſepiſſime oblit⁹ es dei creatorꝭ tui. Attn̄ ipe dic̄. Reūtere et ego ſuſcipiā te. Exēplū i filio pdigo Luc. xv. O q̄lis ꝛ q̄nta ē miſcd̄ia dei q̄ pctō rē ꝯūſuꝫ n̄ min⁹ diligit q̄ꝫ eū q̄ nunq̄ꝫ peccauit ſeu peccādo alti⁹ ꝯxit maculā iō merito ē diligēd⁹. Hugo. O hō cogita q̄ꝫtū te dilexit q̄ tāta ꝓ te fec. tāta tibi ꝯtulit. tāta ſuſtinuit. O li cuꝫ nō eēs te dilexit vt te ꝯderet. p⁹ cū peccaſſes hūiliauit ſe. hō fact⁹ ē vt reformaret te. ꝛ vt oñderet q̄ꝫtū te dilexerit nō niſi moriēdo te libare voluit. nūc aūt ſincera charitate te diligit ac ſi ſp cuꝫ eo pſtitiſſes. Exēplū. Adoleſcēs q̄dā ſtrauit ſiluā i q̄ morabāť mereťces. re q̄re i die paſce. in ſer. Ecce loc⁹. Quar to dēm⁹ eū diligere ſic ſpōſus ſpōſam Nā q̄libet fideľ aīa q̄ ē vnita deo ꝑ ve rā charitatē ē ſpōſa ihū xp̄i. ꝛ illa nun q̄ꝫ q̄eſcere p̄t nec gaudere niſi vēiat ad ſpōſuꝫ ſuū i celū. vľ niſi ipe veniat ad eā i ꝯtēplatiōe. Quādiu ē i hac vita ex amore quē hꝫ ad ſpōſuꝫ ſuū ſp lan guet. Vn̄ dꝛ Cāť. v. Filie hierlꝫ adiu ro vos: vt ſi iuenerītꝭ dilectū meū vt ānūcietꝭ ei qꝛ amore lāgueo. Filie hie ruſalē ſť aīe btē vľ ſcti angeli i illa ſctā hirlꝫ ſupna. q̄ ānūciāt ſpōſo deſideriū ſpōſe. i. aīe diligētꝭ. q̄ ex dilectōe dei lāguet i h̄ mōdo. Et bn̄ dꝛ lāguere aīa diligēſ. qꝛ ſic hoi lāguēti null⁹ cib⁹ ſapit niſi ꝯualeſcat. ſic aīe diligēti nihil ſa pit i h̄ mōdo niſi ſolū illa dulcedo quā ꝑcipit ex aduētu ſpōſi ſui. Felix aīa q̄ lāguet de abſentia ſpōſi ſui. qꝛ n̄ dimit tit eā diu ſine ꝯſolatōe. Aug. Deſide rem⁹. clamem⁹. plangam⁹. amem⁹. ſi ſpōſa ſum⁹. ſi ſpōſus abſens ē ſuſtinea m⁹. vēiet quē deſideram⁹. De illo ſpōſo loq̄ť Hugo ad aīaꝫ. ꝛ allicit eaꝫ ad amorē ſuū di. O aīa ſpōſuꝫ hēs. pul cerrim⁹ ē. faciē ei⁹ nō vidiſti. ille te videt. qꝛ niſi te vidiſſꝫ n̄ te dilexiſſꝫ. no luit adhuc ſeipm̄ tibi p̄ntare: ſꝫ mūera miſit. arrā dedit. pignus amoris. ſi gnū dilectōis. Jg̃ras forte q̄d dederit ſpōſus tu⁹: dicā tibi. Reſpice vniuer ſuꝫ mōm. ꝛ ꝯſidera ſi aliq̄d i eo ſit q̄ō tibi n̄ ſuiat. Ois ei nat̃a ad hūc finē curſum ſuū dirigit ꝛ hꝫ vt obſequijs tuis famlēť ꝛ vtilitati tue deſuiat. h̄ ce lū. hec t̃ra. h̄ aer. h̄ mare et aq̄ cū oib⁹ a deo ꝑductis q̄ i eis ſť vniūſa explere n̄ ceſſant. vide o aīa mea illō ē donū q̄ō tibi dedit. ꝛ tn̄ ipm̄ n̄ agnoſcꝭ. rō tn̄ n̄ ſinit te dubitare h̄ tuū n̄ eē debitū ſꝫ bn̄ficiū alienū. Et illuꝫ certe diligere debeſ merito q̄ te tātū dilexit. q̄ tibi tā ta mūera miſit ꝛ ipſum debes amare. ꝛ ſi tuū illi amorē icōtaminatū ſuāre volueris maiora priorib⁹ ſe datuꝝ ꝑmittit ſm̄ Aug. Qd̄ ocul⁹ nō vidit ꝛc. Quo nos ꝑducat ꝛc.

Dn̄ica decima q̄rta Ser. cxxxiiij.

S

Piritu ābu

late ꝛ deſideria carnis n̄ ꝑfi cietꝭ Gal. v. Sic dic̄ Aug. Vita nr̄a nihil aliud ē q̄ꝫ q̄dā curſus ad mortē. qꝛ ſiue volum⁹ ſiue nolum⁹ q̄libet die dietā ad mortē facim⁹ Job ix. Dies mei velociores ſť curſore. Et apl's Heb. xiij. Nō hēm⁹ h̄ manētē ci ui. ꝛc. Jō docꝫ nos ꝛ mōet quō debem⁹ āblare i hac vita vt ad vitā et̃nā ꝑue nire poſſim⁹. Et dic̄ q̄ n̄ ſm̄ carnē vel deſideria carnis: ſꝫ ſm̄ ſpm̄ āmbulare de bem⁹. Sciēdū aūt q̄ hoi volēti bn̄

ambulare ſſt mlta ncēaria. Primū ē
vt eligat bonā ſocietatē. ij. Theſ. iij
Denūciam⁹ vobꝰ frēs ī noīe dn̄i nr̄i ie
ſu xp̄i vt abſtineatꝫ vos ab oī frē ābu
lāte īnordiate. Puer. j. Fili mi ſi te la
ctauerint pctōres ne acquieſcas illꝰ. pe
des em̄ illoꝝ ad malū currūt. Jō dic
Sene. Cū illꝰ ꝯuſare q̄ te meliorē ſſt fa
cturi. vl' q̄s meliores efficere poſſis. pſ
Cū ſctō ſctūs erꝫ: ⁊ cū pūſo pūterꝫ. Ec
cli. xiij. Qui tāgit picē inq̄nabit ab ea
Societas ei mala piculoſa ē ī celo. in
mū o ⁊ ī iferno. Jn celo pꝫ ī Lucifero.
q: oēs ſocij ei⁹ q̄ adherebāt ei ceciderūt
cū eo. ⁊ eēnalr ſſt dānati cū eo. Jn mū
do pꝫ p chore ⁊ ſocios ei⁹. Nu. xvj. le
git ꝙ chore oppoſuit ſe moyſi ⁊ aarō ī
deſto. ⁊ aſſūpſit ducētos ⁊ q̄nq̄gita ſo
cios. ⁊ dathan ⁊ abyrō. Chore ſtabat
cū ſocijs ſuis hn̄s thuribulū ī māu ſua
⁊ egreſſus ē ignis de thuribło chore: ⁊
deuorauit eū ⁊ oēs ſocios ei⁹. Dathā
⁊ abyrō viui abſorpti ſſt de t̄ra. Jn ifer
no ptꝫ etiā ꝙ picl'oſa ē mala ſocietas.
q: ī iferno ex ſocietate ⁊ mltiplicatiōe
pctōꝝ mltiplicant genera tormētoꝝ.
Un̄ diues exn̄s ī iferno dixit ad abra
am Lu. xvj. Rogo te vt mittas laza
rū ī domū pr̄is mei. habeo ei q̄nqꝫ frēs
vt teſtet illꝰ ne ⁊ ipſi veniāt ī hūc locū
tormētoꝝ. Timuit em̄ ꝙ ī aduētu eo
rū maior fieret ſua pēa. Jdcirco mala
ſocietas ē fugiēda in hac vita ſi ad vi
tā eēnā volum⁹ ābulare. Nā p malā
ſocietatē icurrit aliq̄n hō ī malā mor
tē. Exēplū. Duo ſocij ābulauerūt p vil
lā audiētes ī tab'na iuuenes cātātes ⁊
ſaltātes q̄ eos inuitabāt. Tūc vn⁹ di
xit alteri. Phs dicit. nō ē trāſeūdū p
ſedē gētꝫ iniq̄. n̄ ibo ad eos. ⁊ his dictꝫ
recessit. Ali⁹ aūt declinauit ad eos. Ue
nit aūt iudex illi⁹ ville ī q̄ tales homi
cidiū fecerūt. ⁊ cepit oēs q̄ erāt ī tali ſo
cietate. Et cū videret ſcolarꝫ ille ſe mo
rituꝝ: ait. Mō expimēto ſcio ⁊ video
⁊ nimis tarde doleo ꝙ fatu⁹ ē q̄ iungit
ſe ſocietati male. Chriſ. ſup Matth.
Reꝝ natura ſic ē: vt q̄tiēs bonū malo
ꝯiūgit. nō ex bono mal⁹ melior ē. ſꝫ ex
malo bon⁹ ꝯtamiat. Diūſitas em̄ reꝝ
nūq̄ꝫ bn̄ pt hr̄e ꝯcordiā. ⁊ mlta ſollici
tat ſocietas nephāda. Criſ. Que ꝯū
ti velle n̄ viderꝫ vita ſi poſſis. Scd̄ꝫ
neceſſariū ambulāti ē vt pedes ſepe re
ſpiciat ne cadat. Prouer. iiij. Palpe
bre tue pcedāt greſſus tuos. Pedes
aūt hoīs ſſt due extremitates. ſ. ꝯſide
ratio igreſſus ī mōꝫ. ⁊ egreſſus de mū
do. De ꝯſideratōe igreſſus dꝫ hō hu
miliari. Ber. Uide o hō vn̄ venerꝫ et
erubeſce. Si attendis vn̄ habuiſti or
tū: iuenies ꝙ de putredine. Job. xvij.
Putredini dixi. pr̄ me⁹ es. mr̄ mea et
ſoror mea v'mib⁹. Si hō illō freq̄nt
videret: multū ſe ī hac vita hūiliaret
Gre. Quātū q̄s ſeipm̄ min⁹ videt tā
to ſibi min⁹ diſplicꝫ. ⁊ q̄ꝫto maiorꝫ gr̄e
lumē recipit: tāto āpli⁹ ꝙ de ſe plāgere
debeat agnoſcit. Alt pes ē ꝯſideratio fi
nis. i. mortꝫ. h̄ puocat hoīeꝫ ad tiorē.
Ber. Uide hō q̄ tendis ⁊ ꝯtremiſce.
Job. xxxiiij. Oīs caro deficiet ſil' ⁊ hō
ī cinerē reūtet. Et iō ſacerdos iponēs
hoī cinerē dic. Memento hō ꝙ cinis
es ⁊ ī cinerē reūterꝫ. Legit de ſctō Johe
pr̄iarcha q̄ fecerat ſibi ſepulcꝝ impfe
ctū. ⁊ ī magnis feſtiuitatib⁹ cū eēt ī lo
co honorꝫ ꝯſtituerat q̄ndā famulū q̄
venerat ad eū di. Dn̄e ipfectū ē ſepul
crū tuū. iube illō pfici. q: neſcꝫ q̄ hora

morier͞. Hoc iō fecit q̄ ſp cogitaret ſe moriturꝫ. Eccl. vij. In oib⁊ opib⁊ tu is mēorare nouiſſima tua ⁊ i eťnū nō peccab. Nouiſſima āt hois ſſ cinis ⁊ v̄mis. Tercio q̄ vult ad vitā eťnā p/ uēire dʒ feſtinãt ābl'are. Heb. iiij. Fe ſtinem⁹ igredi i illā requiē ⁊c. Cāʒ h⁹ tāgit btūs Ber. dicēs. Uita breuis via lōga. ſi vis puenire icipe tranſire. Ad h̄ aūt vt feſtināter ābulem⁹ ſunt duo nccaria. ſ. q̄ ſim⁹ vacui interi⁹. et exteri⁹ inonerati. Qui em̄ iteri⁹ eſſet re plet⁹ nimis ⁊ exteri⁹ nimis onerat⁹: n̄ poſſet feſtināter ābulare. Sic q̄ eſt re plet⁹ interi⁹ pctōꝝ ſordib⁊ i aīa abijci at ea p ꝯfeſſiōʒ. q꞉ nimis ḡuāt aīam. ps. Iniq̄tates mee ſic on⁹ ḡue ḡuate ſſ ſup me. Adeo ḡue eſt pctm̄ q̄ mergit hoīeʒ i pfundū īferni. qd̄ nō poſſent facere lapides toti⁹ mūdi. Un̄ celū nō potuit ſuſtinere pctm̄. Lu. x. Uidebā ſathanā quaſi fulgur cadentē de celo. Nec terra pctm̄ ſuſtiere valuit. vt pʒ Nu. xvj. i Dathan ⁊ abyron. q̄ viui abſorpti ſunt a terra ppter pctm̄. Et rō ē. q꞉ oē ḡue naturalr̄ tēdit deorſum De ḡuedie pcti dicit Gre. Pctm̄ qd̄ p pniaʒ nō diluit̄ mox ſuo pōdere ad aliud trahit. Exēplū i dauid. Reqre i ſer. p⁹ Trini. Nō pōt arbor bona ⁊c. Itē q̄ onerat⁹ ē exteri⁹ bonis tpalib⁊ ⁊ reb⁊ dʒ depōere vt feſtināter poſſit ad deū ambulare. Un̄ ait Petrus. Ecce nos reliquim⁹ omia ⁊ ſecuti ſumus te Mat. xix. Ber. Bn̄ petre ⁊ nō ad in/ ſipiētiā tibi. nō em̄ ſeq̄ poteras onera tus. On⁹ em̄ reꝝ tpaliū multos impe dit i via ad vitā eternā ābulādo. Exē plū i adoleſcēte q̄ venit ad ihm̄ dicēs Quid faciam vt vitā eťnā poſſidebo

Cui dn̄s. Uade ⁊ vēde oīa q̄ h̄es: et nud⁹ ſeq̄re me. Require dn̄ica poſt fe ſtū Trini. i ſer. Mortuus eſt diues.

Quarto debem⁹ ambl'are pſeuerant̄ ⁊ n̄ ceſſare donec pueniam⁹ ad vitā eť/ nā. Un̄ apl's. j. Cor. ix. Sic currite vt ꝯphēdatis. Iō exploratores Dan dixerūt Iudicū. xviij. Surgite aſcē/ damus. vidim⁹ terrā valde opulētaʒ ⁊ vberē. venite nolite negligere. nolite ceſſare. q꞉ dr̄ Mat. x. ⁊. xxiiij. Qui p ſeuerauerit vſq̄ in finē hic ſaluus erit Hiero. Nō em̄ icepiſſe ſʒ pfeciſſe vir tutis ē. verūetiā nec inchoātib⁊ ſʒ p/ ſeuerātib⁊ p̄miū tribuit̄. Si ei hō oī/ bus dieb⁊ vite ſue ambulaſſʒ i via dei ⁊ i fine nō pſeueraret: i regnū dei nō p/ ueniret. Gre. Stult⁹ viator ē q̄ in iti/ nere amena p̄ta ꝯſpiciēs obliuiſcit̄ q̄ tēdebat. Gre. Iter electis ſuis de⁹ aſpe rū facit: ne dū delectant̄ i via obliuiſcā tur eoꝝ q̄ ſunt in patria. Idē Greg͞. Cōtinu⁹ ſucceſſus reꝝ tpaliū certuʒ ē future calamitatis indiciū. Exēplū i heremita q̄ i fine vite ſue factus eſt la tro. ⁊ ſic dānatus ē. Reqre i ſer. Sti/ pēdia pcti mors. Itē aliud exemplū. Tres frēs de ordine cruciferorū capti fuerūt a paganis. ⁊ cū duo eoꝝ duce/ rent̄ de carcere ad mortē. terci⁹ adiura/ uit eos vt ad ſe redirent. ⁊ ſibi de ſtatu ſuo reuelarēt. Quoꝝ vnus apparuit cū mag̃ claritate dicens ſe eē ſaluatū. Alter appuit cū mag̃ eiulatu dicēs ſe eē dānatū. ſʒ cū ille cāʒ dānatōis q̄re ret. Rn̄dit ille. q꞉ n̄ pſeueraui. Cū ei mortē īminere viderē: penituit me q̄ ordinē ītrauerā. ⁊ magnā potētiam ⁊ ſcli dignitatē reliq̄rā. ⁊ i talib⁊ cogita tōib⁊ vitā finiui ⁊ dānatus ſuʒ. q꞉ iā

bono nō pſeuerauit. Jō dr Apocal'. ij. Eſto fidel' vſqz ad morte: et dabo tibi coronā vite. Jn veteri em̄ teſtamēto fuit pceptū q caput cū cauda i ſacrificio offerat. Ois ifidel' q vult offerre deo ſacrificiū. i. bonā vitā. dz caput. i. pncipiū. ⁊ caudā. i. finē vite ſue offerre. Vn̄ dicit Gre. Jncaſſū q̄ppe curri cū inceptū iter an̄ finē deſerat.

De eodem. Sermo. cxxxv.

Te oſtēdite

i vos ſacerdotib Lu. xvij.

Licet verba iſta ſint xpi ad leproſos. tn̄ pn̄t dici ad quelibet fidelē. Sciendū aūt q tria ſunt q̄ homo debet oſtēdere. ſ. pctm̄ in pfeſſione bonū exemplū in pverſatōe. imaginē dei in expiratiōe. Primo debet hō oſtēdere pctm̄ ſuū ſacerdoti in cōfeſſione d quo dicit hic. Jte oſtēdite vos ſacerdotib. ita dictuz ē decē leproſis. Per decē leproſos ſignant pctōres decē pcepta tranſgredictes ⁊ nō tenētes. q̄ cōpant leproſis pter multa. Primo q ſicut leproſi quāto magis infirmitatē eo occultāt ⁊ nō adhibēt medicinā in pmo: tāto magis augmētat ⁊ eo amplius i poſte manifeſtabit. q infirmitas illa nō pt diu abſcōdi q̄n ſp ad vltimū manifeſtet. Sic pctōr quāto magis occultat pctm̄ ſuū mō i tpe gr̄e in q̄ iā ſum. et nō manifeſtat medicis. i. ſacerdotib. tāto mai erit ⁊ gui i futuro manifeſtabit. Qui em̄ mō nō vult oñdere pctm̄ ſuū vni ſacerdoti: ſiue velit ſiue nolit i futo toti mdo manifeſtabit. Chriſ. Veniet dies illa in q̄ oīa pctā nr̄a velut i tabula raſa vident. Et h ē q̄d dr Lu. xij. Nihil optū q̄d nō reuelabit. Eccli. xvij. An̄ mortē pfitere. poſt mortem nihil valz pfeſſio. q tūc pfeſſio erit ſua pfuſio. Hebr̄. iiij. oīa nuda ⁊ apta ſt corā ocul dei. Nō g pudeat manifeſtare ei q̄ oīa videt vt poſtea tegant. q̄n ei hō tegit pctm̄ ſuuz de detegit. Q em̄ hō p pfeſſionē tegat pctm̄ ſuū pz exēplo Quedā demoniaca cū vidiſſet q̄ndā in pctō mortali: dixit ei. Ego te bn̄ cognoſco. ⁊ pctm̄ tuum bn̄ ſcio. Cui ille Et quō h poſſum emēdare vt me nō cognoſcas? Rn̄dit. bn̄ potes ſi habes medicinā dei. i. pfeſſionē. Qd̄ audiēs ille pfeſſus ē: ⁊ rediēs ad illā dixit. nū quid cognoſc me? Rn̄dit. neſcio q̄s ſis. Figurā hēm Jſa. vj. q̄ q̄ſi pfitendo dixit. Ve mihi. q vir pollutus labijs ego ſuz. ⁊ volauit ad eū angelus dn̄i portās calculū ignitū quē forcipe tulerat de altari. ⁊ tetigit labia. ⁊ ſtatiz mūdata fuerūt. Per Jſaiā intelligit hō pfitēs pctā ſua. Valeri. Maxia ſpes eſt recupande ſalutis fontē agnoſcere lāguoris. Scdo pctōr pparat leproſo p ſepatiōez. q ſicut leproſus ſepara pſortio hoiz. ita pctōres ſepantur a pſortio dei ⁊ angelo. Mat. xiij Exibūt angeli ⁊ ſepabūt malos d medio iuſto. ⁊ mittēt eos i caminuz ignis. Vn̄ ſm canones q̄libet peccator manifeſt a corpe eccl'e ē diuidēd. Et ſicut diuidit a pſortio iuſto. ſic diuidit a gaudio btō. q̄d pſiſtit i fruitōe dei. Jō dr Jſa. lix. Pctā veſtra diuiſerunt inter vos ⁊ deuz veſt. Caſſiod. Hinc dicimus q tantū vnuſquiſqz a diuinitate repellit ⁊ diuidit q̄ntuz ei pctā cumulant. quantitas em̄ delicti

127

mēſura ⁊ tripudiꝫ Tercio pctōꝛ ꝯpaꝛ̃ leproſo. qꝛ ſepe īficit eos q̇ cōicant cū eo. ſic ei vnꝰ pctōꝛ ſepe mltos ducit ad peccādū. ps. Cū pūſo pūterꝭ. Jō taleſ ſꝫ fugiēdi tāq̄ leproſi. Nu. xvj. Recedite a tabnacul' ipioꝝ hoim. et nolite tāgere q̄ ad eos ptinēt ne inuoluami pctis eoꝝ. Exo. xxiij. Nō inibis fedꝰ cū eis: ⁊ nō habitēt ī terra tua ne forte faciāt te peccare. Figurā habemꝰ Nu. xxv. vbi dꝛ ꝙ mlieres ⁊ ꝟgies madiāi te cōicauerūt filijs iſrl'. ⁊ iduxerūt eos ad h̄ ꝙ adorauerīt beelphegoꝛ. ꝓpt̄ h̄ occiſi ſunt. xxiiij. milia hoim. Nō hyſtoriā. Sic ḡ pꝫ quō pctōꝛ ꝯpaꝛ̃ lepſo. Si ḡ vult mundari a lep̄ aīe dꝫ ſe oſtēdere ſacerdoti ꝑ ꝯfeſſiōez. Bern̄. Ubi freq̄ns ꝯfeſſio ibi decoꝛ ⁊ pulcritudo. Tāta ē ꝟtꝰ ꝯfeſſiōis ꝙ ſola volūtas ꝯfitēdi libat hoiez a pctis. ſic figuratuꝫ ē ī iſtꝭ decē leproſ̄ q̇ mūdati ſꝫ añq̄ vēirēt ad ſacerdotē. ps. Dixi ꝯfitebor adūſuꝫ me iniuſticiā meā dño. i. firmiꝛ̃ ꝓpoſui. ⁊ ſeq̄ꝛ̃. ⁊ tu remiſiſti ipietatē pcti mei. Exēplū. Miles q̇dā oibꝫ diebꝫ vite ſue crimioſus erat ⁊ latrocinia exercuerat. tādē capiꝛ̃ et ad decollādū duciꝛ̃. et pnia ductꝰ iuſſit ſibi dari ꝯfeſſorē. Cūq̄ inimici ſui nollēt tādiu expectare: ait Dñe q̇ noſcꝭ corda hoim: tu ſcis ꝙ libēꝛ̃ cōfiterer ſi haberē ꝯfeſſorē. accipe voluntatē ꝑ facto. Et addidit. In manꝰ tuas ꝯmēdo ſpm̄ meū. ⁊ ſic decollatꝰ ē. Erat aūt ivicino q̄dā obſeſſa demōio q̄ dabat rn̄ſa ad īnrogata. Cui dictū ē. mō hēbitꝭ magnū gaudiū ī inferno de morte iſtiꝰ latrōis. Qui rn̄dit. neq̄q̄. vnū ꝟbū ī fine ꝓtulit ꝓpt̄ qd̄ ſalnatꝰ ē Scd̄o dꝫ hō oñdere bonū exēplū ⁊ bonā opatōnē ī ꝯuſatōe. Jac. iij. Qui ſapiēs ⁊ diſciplīatꝰ inꝛ̃ vos oñdat ex bōa ꝯuſatōne opatōez ſuā ī māſuetudie ſapiētie Ad qd̄ hortaꝛ̃ dñs Mat. v. Sic luceat lux vr̄a corā hoibꝫ vt videāt opa vr̄a bōa: ⁊ glificēt prēꝫ vr̄m q̇ ī celis ē Ex bono em̄ exēplo iuſtoꝝ glificaꝛ̃ deꝰ. qn̄ alij h̄ imitāꝛ̃. Et ex malo exēplo ꝓuocaꝛ̃ deꝰ ad irā qn̄ alij ex h̄ ſcādalizāꝛ̃ Un̄ dñs Mat. xviij. Qui āt ſcādaliſauerit vnū ex mīmis q̇ ī me credūt. i. occaſiōꝫ ruine malo exēplo dederit: expedit ei vt ſuſpēdaꝛ̃ mola aſinaria. i. lapis molarꝭ ī collo eiꝰ. ⁊ demergaꝛ̃ ī ꝓfūdū marꝭ. qꝛ meliꝰ ē ei ꝑ culpa breuē recipe penā q̄ eťnis cruciatibꝫ ꝟuari. vꝉ vtiliꝰ eēt hoi mortē ſubire q̄ malo exēplo alios ſcādalizare. Exēpluꝫ hēmꝰ ij. Mach. vj. ꝙ cū antiochꝰ ꝯpelleret iudeos trāſgredi legē dei coegit eleazarū ſuillas carnes comedere alioq̇n occideret eū. Quidā amici eiꝰ licitaſ carnes offerētes: rogauerūt eū ſecrete vt ſil'aret ſe ſuillas carnes comedere. q̇ renuēs dixit. Adoleſcentibꝫ forte relinquā pūſuꝫ exēplū. ⁊ elegit potiꝰ mori q̄ malū exēplū alijſ dare Mat. xviij Ue mūdo a ſcādal'. i. ve oibꝫ ill' q̇ in h̄ mūdo alios malo exēplo ſcādaliſant Dēmꝰ ḡ bona opa et exēpla dare alijs ad edificatōez vt inde exēplū ſumat. Un̄. j. Thi. iiij. Exēplū eſto fideliū. Sꝫ heu q̇dā oñdūt bona ſua nō ad edificatōꝫ ꝓxioꝝ. ſꝫ ꝓpt̄ vanā glaꝫ. d̄ q̇bꝫ Mat. xxiij. Oia opa ſua faciunt vt videāꝛ̃ ab hoibꝫ. Amē dico vobis qꝛ recepērt mercedē ſuā. Jſa. xxxix. dꝛ. ꝙ Ezechias oñdit babylonijs oīa ſecreta tēpli theſauros ⁊ cellā aromatū ꝓpt̄ vanā glaꝫ. ⁊ arguit eū dñs ꝑ ꝓ/

phetā di. Quia oñdiſti eis iſta: veni
ent babylonij ⁊ auferent oia hec. ⁊ ſic
poſtea factū ē. Sic ꝯtiget illꝭ q̄ oñdūt
bōa opa ſua ꝑpꝰ vanā gl'iā. Exēplū
in rege q̄ edificauit tēplū de ſumptibꝰ
ſuis. Req̄re i ſer. Uidete manꝰ meas
Criſ. ſup illō Mat. noli tuba canere
Tuba ē acꝰ vel ſmo p̄ quē ipſa opis
iactātia ſigꝰ. Tuba eni canere ē pōpā
vane laudis appetere Tercio dʒ hō
oñdere imaginē dei i aīa ſua. ⁊ hʒ i expi
ratōe. Mat. xxij. Phariſei dixert ad
mgr̄m. Licʒ cēſum dari cēſari an nō?
Rñdit. oñdite mihi nūmiſma cēſus
.i. nūmū q̄ ſolʒ dari ceſari ꝑ cēſu. Ad
lrāʒ. Nūmꝰ ille habuit imaginē regiſ
impſſaʒ. Spūalr̄ p̄ nūmū iſtū itel-
ligiꝭ aīa ad imaginē dei facta. Aug. de
cōfeſſiōe aie. Aīa ē ſbā creata iuiſibil'
incorpea īmortal' habēs imaginē crea
toris ſui. Jſtū nūmū fabricauit deus
qñ hoiem ad ſilitudinē ſuam creauit
Pro iſto nūmo ſeruiuit xp̄s plus q̄ʒ
xxx. annis i iſto mūdo. iō diligēter in
morte hois examiabit eū dicēs. Cu-
ius ē imago hec et ſupſcptio? Req̄ret
deꝰ imaginē. ſ. aiaʒ ita oñdēdā ab ho-
mie ſic ſibi pn̄tauit. Exēplū Hō q̄dā
abijt i regiōeʒ lōginquā accipe ſibi re
gnū ⁊ reūti. ⁊ habuit vnicā filiā dile-
ctā. ⁊ illā ꝯmiſit ſuo diſpēſatori dicēs
Cōmitto tibi hanc dilectā filiā meā
vt eā diligēter cuſtodias ⁊ miſtres ſi-
bi nccaria. ⁊ ita ſanā. mūdā et pulcrā
reſtituas. ſi hʒ fecerꝭ maximis honori-
bus te ſblimabo. ſināt i ꝑpetuū te cru-
ciabo. Jſte hō ē xp̄s dñs nr̄ q̄ abijt in
regiōʒ lōginquā. i. celū. et ꝯmiſit ſuo
ſuo. i. cuilibet fideli ſuā dilectā filiā. i.
aīam homis. quā tātū dilexit q̄ ꝑ ea
mortē ſuſtinuit. ⁊ redibit in morte cu
iuſlibet hois repetēs aiam ita pulcrā.
mūdā ⁊ ſanā ſic i baptiſmo ē hoi pn̄-
tata. q̄ ſic eā pn̄tauerit illū eternaliter
ſublimabit. Qui aūt pollutaʒ pn̄ta-
uerit eternalit' in carcerē inferni illū in
cludet. Jō dr̄ Ecci. x. Jn māſuetudīe
ſerua aiam tuā. Rogemus ⁊c.

Dñica decimaq̄nta Ser. cxxxvj.

Dum tēpus habemꝰ opemur bonū Gal.
vl. Jn ꝟbis iſtis facit apl's
tria. Primo hortaꝭ nos ad opandū.
ibi. opemur. ſcdo quid ſit opanduʒ.
ibi. bonū. tercio qñ ſit opandum. ibi.
dū tp̄s habemꝰ. Circa p̄mū ſciendū
q̄ libēter opari debemꝰ. q2 ociū multa
mala facit. Ber. Multa mala docu-
it ocioſitas. eſt eni magiſtra nugaꝝ ⁊
nouerca ꝟtutū. Exemplū habemus i
Dauid et ſalomone. qñ eni occupatꝰ
fuit Dauid i bellādo ꝯ iimicos dei. ⁊
ſalomō i edificādo tēplū dñi bōi fue-
rūt. ſed qñ ocio vacabāt in pctā ceci-
derūt. Req̄re i ſermōe. Quid ſtatꝭ hʒ
tota die ocioſi. Dicit eni Hiero. Sp
aliq̄d boni facito vt te diabolus nō in
ueniat ocioſuʒ. Qui ſi inuenit hoīeʒ
ocioſuʒ imittit ei cogitatōes iutiles.
Ber. Oim cogitationū ⁊ tēptationū
malaꝝ ſentina eſt ociū. Qui ḡ vult tē
ptatōes ⁊ inutiles cogitatiōes vitare
ſp̄ dʒ aliq̄d boni opari. Aug. Nō fa-
cile capiꝭ a tēptatiōe q̄ vacat bono ex
ercitio. Exēpluʒ. Btūs Anthoniꝰ tē
ptatꝰ a ſpū accidie reſidēs in heremo
dicebat. Dñe ſaluari deſidero. ſʒ male
⁊ vane cogitationes nō p̄mittūt me.

quō debeā ſaluari mihi dignare oſtendere. Et reſpiciēs vidit quēdā aſtantē torq̄ntē ꝟmiculū q̄ ſibi ſilīs erat. deinde vidit eū orantē et iterꝝ ſedentē et opantē. ⁊ inde rurſus ad orōez ſurgētē. Cūqꝫ ſic pluries feciſſꝫ: dixit ei. ita ⁊ tu facias Anthoni et ſaluꝰeris. ego ſum angelꝰ tuus miſſus a deo vt doceam te orare. Circa ſcd̄m notādū ꝙ opandū ē bonū ⁊ nō malū. Vn̄ dicit apl's. opemur bonū. Sūt aūt duo q̄ debēt nos iuitare ad opandū bonū .ſ. timor ⁊ amor. Timor ſupplicij ⁊ amor p̄mij. Alit̄ ei opat̄ ſuꝰ: alit̄ filiꝰ Seruū monet timor exercitatōis. ſꝫ filiū amor p̄miatōis. Serui ſunt ip̄fecti ⁊ icipiētes bonā vitam. Iſtos dꝫ monere ad opandū timor ſupplicij. Eccs. ix. Qd̄cūqꝫ p̄t facere manꝰ tua iſtāter opare. qꝛ nec opꝰ nec rō nec ſcia nec ſapia eſt apd̄ iferos q̄ tu ꝑgas Et ī Mat. xxv minat̄ dn̄s talibꝫ di. Inutilē ſuū ꝓijcite ī tenebras exteriores. ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridor dentiū. Itē Mat. iij. Ois ergo arbor q̄ n̄ facit fructū bonū excidet̄ ⁊ ī ignē mittet̄. Certe iſtas ꝯmiatōes dꝫ hō accidioſus attēdere. et erit agil' ad bn̄ opandū. Exēplū. Legit̄ ī vitaſ patꝝ. ꝙ cū q̇dā vellet ītrare religiōꝫ. rogauit eū mr̄ ſua ne h̄ faceret. ⁊ nō acquieuit ei: ſed dixit. Volo ſuire deo ⁊ volo ſeruare aīam meā ⁊ ſaluare eaꝫ. Factꝰ autē monachꝰ negligēter egit et accidioſus fuit. Mortua aūt mr̄e et ipſo egrotāte in extaſi poſitꝰ raptus ē ad iudiciū: vbi vidit matrē ſuā. q̄ increpās euꝫ de accidia ſua dixit. O fili mi vbi ſunt ꝟba q̄ dicebas. ſuire volo deo ⁊ ſaluare aīaꝫ meā. Ecce mō iudicād⁹es de accidia tua. q̇ ꝯfuſus neſciēs q̇d r̄ n̄deret. Et ecce venit vox dicēs. Reuertere ad vitā ⁊ emēda ſtatū tuū. q̇ poſtq̄ꝫ ꝯualuit nūq̄ꝫ ocioſus eē voluit. ⁊ tota die deflebat ānos q̄s negligenter expēderat. ⁊ cū multi diſſuaderēt ei fletū ⁊ laborē ne leſionē incurreret. R̄n̄dit. Si ip̄roperiū mr̄is mee ferre nō potui: quō ī iudicio ferā ip̄roperiū xp̄i qn̄ me de negligētia arguet: ⁊ req̇ret rōem de tp̄e mihi impēſo. Filios. i. ꝑfectos debet inuitare ad laborē amor p̄mij eterni. Matth. xx. Voca oparios ⁊ redde illis mercedē ſuam. reddet eīm vnicuiqꝫ ſm̄ opa ſua. Ro. ij. Glīa ⁊ dignitas pax et honor om̄i opanti bonū. Hoc debēt attēdere filij dei ꝙ vnicuiqꝫ reddet mercedē ſuā ſm̄ laborē ſuū. Qui plꝰ laborauerit plus mercedis accipiet. Exēpluꝫ. Legit̄ in vitaſ patꝝ ꝙ q̇daꝫ ſenex habitauit in nemore. cuiꝰ cella diſtabat a fonte certa miliaria: ita ꝙ cuꝫ aquā vellet h̄re totā diē expēdit afferēdo. ⁊ cū vellꝫ labori ſuo ꝑcere ⁊ cellā iuxta fontē tranſferre. vidit angelū dei ſequētē ſe: et querēs q̇d ageret dixit. Ego ſuꝫ angelus dn̄i ⁊ veni nūerare oēs greſſus tuos: vt dn̄s ſm̄ laborē tuū poſſit tibi reddere p̄miū. Quo audito elōgauit cellā ſuā a fonte remotiꝰ vt pl'es labores h̄ret et pl'es mercedes accipet. Tercio oñdit apl's qn̄ ſit opandū cū dic̄. cū tp̄s habemꝰ. i. ī hac vita. ij. Corꝝ. vj. Ecce nūc tp̄s acceptabile ecce nūc dies ſalutis. In his ḡ diebꝫ exhibeamꝰ nos ſicut dei miſtros. q. di. In iſto tp̄e poſſumꝰ opari ſalutē aīaꝝ nraꝝ q̄ꝫdiu viuimꝰ ī hac vita. ⁊ nō pꝰ hanc vitā. ⁊ h̄ ē q̇d iurauit angelꝰ ꝑ viuētē deū ꝙ pꝰ illud tp̄s non erit ampliꝰ tp̄s

penitēdi nec miſcōiaȝ īueniēdi. Apo cal. x. ⁊ Ecci. iiij. Fili ꝯſerua tpſ. qꝛ ſm Ber. Nihil ꝑcioſius tpe. qꝛ ſi diabolus hꝛet tps: poſſet veniā ꝯſeq̄ a deo. Jō dicit Criſ. Omi rei optet plꝰ pcere q̄ȝ tpi. qꝛ ſi auꝝ pdideris bn̄ poteris recupare vel reinuenire. tps ſi pdideris nūq̄ȝ poteris recupare. Exeplū de aīa q̄ deplāxit pditiōes tpis. Reqre i ſermone. Prepara te i occurſum dei. i quarto mēbro. Rogemus ⁊c.

De eodem. Sermo. cxxxvij

P Rimū querite regnū dei ⁊ iuſticiā eiꝰ: ⁊ omnia hec adijcient vobis Mat. vj. Jn v̄bis iſtꝭ oñdit dn̄s tria. Pmo hortat ad q̄rēdū regnuȝ celoꝝ. ſcdo docȝ modū q̄rēdi ꝯgruū. ſcio manifeſtat rgni fructū optimū. pmū ibi q̄rite. ſcdm ibi. ⁊ iuſticiā eiꝰ. ſciū ibi. ⁊ oīa adijciet vob. Circa pmū ſciēdū q regnuȝ dei q̄rere debemꝰ. qꝛ nihil co meliꝰ. nā regnū dei deꝰ eſt. q̄ g̃ regnū dei hȝ: deū ⁊ q̄cūq̄ȝ deſiderare pt hȝ. qꝛ deus ē oīa i oibꝫ. Anſ. Quid g̃ poſt mlta vagaris hō q̄rēdo bōa aīe tue ⁊ corpis tui. ama vnū bonū i q̄ ſunt omia bona ⁊ ſufficit. Quid eni amas caro mea: q̄d deſideras aīa mea: totū ibi erit q̄cq̄d amatꝭ ⁊ q̄cq̄d deſideratꝭ Si diuitias q̄ritꝭ ibi ſunt diuitie. Deꝰ eni fideles ſuos cōſtituit ſup multa. Si longā ⁊ ſalubrē vitā: ibi ſana eťnitas ⁊ eterna ſanitas. qꝛ iuſti imppetuum viuēt. Si delectāt pulcritudines: ibi fulgebūt iuſti ſicut ſol. Si aūt ſapiētiā: ſapīa dei oſtēdet ſe vobis i qua cognoſcetis oīa. Si voluptatē: de torrē te voluptatis ſue deus ſuos refrigerabit Sciēdū aūt q mlta ſunt q̄ ſolēt ab hoībꝫ appeti ⁊ deſiderari. q̄ oīa pleniſſime inuenies i regno celoꝝ Primū ē diuitiaꝝ affluētia. Si g̃ diuitias deſideras: ibi iuenies veras ⁊ ppetuas. ps. Glīa et diuitie i domo eius Prouerb. viij. Mecū ſunt diuitie et glie. Gre. Si v̄e diuites fieri cupitis v̄as diuitias amate. Oēs diuitie pn̄tis vite falſe ſꝫ et picture. decipiunt em̄ hoīeȝ ⁊ pducūt ad eťnā dānatōȝ. ſic dr. j. Thi. vl. Qui volūt diuites fieri icidūt i tēptatōes ⁊ i laq̄os diaboli ⁊ i deſideria mala ⁊ nociua q̄ mergūt hoīeȝ i interitū ⁊ dānatōȝ. Exemplū i diuite epulone q̄ ſepultꝰ ē i inferno Lu. xvj. Quid ꝓfuerūt creſo oēs diuitie ſue q̄ legit ditiſſimꝰ fuiſſe. ⁊ multos aureos mōtes habuiſſe. ⁊ tn̄ dānatꝰ ē: Jtē legit d̄ q̄dā rege ſaracenoꝝ q̄ dū mortē ſibi iminere ꝯſpiceret: panū lineū de q̄ ſibi ſudariū fieri debuit erexit i ſignū ⁊ fecit circūferri p ciuitatē ⁊ a pcone clamari. Videte. hec dicit dn̄s. Cū eſſeȝ ꝓnceps q̄ndecim regionū hꝫ ſolū de omī glīa ⁊ de oībꝫ diuitijs meis mecū auferaȝ. Ecce q̄ȝ falſe q̄ȝ picture ſꝫ diuitie mūdi. Sȝ i regno dei ſunt v̄e diuitie ⁊ ppetue q̄ nūq̄ȝ ab hoīe auferūt nec pdunt. Ber. O ciuitas celeſtꝭ. māſio ſecura. eťna pr̄ia: totū ꝯtinēs qd̄ delectat. ppl's ſine murmure. Jn celo q̄eti ſunt hoīes nullaȝ hn̄tes idigētiā. ps. O q̄ȝ glīoſa dicta ſꝫ de te ciuitas dei. Scdo ſolēt hoīes deſiderare lōgā vitā ⁊ ſanā. Si g̃ longaȝ ⁊ ſanā vitam deſideras illam ibi inuenies. nullꝰ ibi morit. qꝛ iuſti in ppetuū viuēt. ibi nullus dolor et nulla

124

īfirmitas. Apoc̄. xxj. Et mors vltra n̄
erit. neqꝫ luctꝰ neqꝫ clāoꝛ ſꝫ nec vllꝰ do/
loꝛ. ſꝫ ibi diuturnitas. Mathuſalez
antiq̇ſſimꝰ fuit. ſ. annoꝝ nongētoꝝ et
ſexagitanouē annoꝝ Gen̄. v. c. qꝺ̄ ſe/
niū vix eēt pūctꝰ vniꝰ hoꝛe. qꝛ dic̄ ps̄.
Qm̄ mille āni an̄ ocłos tuos tāq̄ꝫ di
es heſterna q̄ pteriijt. ⁊ dies vna ibi ē
iocūdioꝛ ⁊ maioꝛ q̄ꝫ h̶ īfinita milia ā/
noꝝ. ps̄. Melioꝛ ē dies vna in atrijs
tuis ſup milia Ulñ aug. de ci. dei de icō
pabilitate ſupna dic̄. Ciuitas clara ē
vbi victoꝛia ꝟitas. vbi dignitas ſcti
tas. vbi vita eternitas. Exēplū. Qui
dā ſctūs cepit cogitare de illo ꝟſiculo
Qm̄ mille āni an̄ ocłos tuos tāq̄ꝫ di.
⁊c̄. rogauit dn̄m vt oſtēderet ſibi mi/
mū gaudiū regni celoꝝ. ⁊ ſtatim vna
auicła cepit cātare coꝛā eo. ī cuiꝰ cātu
multū cepit delectari. ⁊ ſeq̄bat eaꝫ ex/
tra clauſtꝝ in quādā ſiluā. ⁊ auſcultā
do ſtetit ibi vt ſibi videbat ab hoꝛa
ꝑma vſqꝫ ad hoꝛā terciā. Cūqꝫ audi/
ret cāpanā reūſus ē ad clauſtꝝ. Cū ei
appꝛopinq̄ret vidit totū clauſtꝝ qꝺ̄
reliq̇rat mutatū. ſ. qꝺ̄ ꝑus erat ligne/
um totū erat lapideū ⁊ pulcre edifica
tū. ⁊ ibi inuenit pomeria ⁊ vineas q̄s
ibi pꝛius nūq̄ꝫ viderat. Et cū videret
eū clauſtri poꝛtenariꝰ q̄ſiuit ab eo q̇s
eēt ⁊ vn̄ veniret: Qui rn̄dit ſe p aꝝ exi
uiſſe circa hoꝛā ꝑmā. et nūc miracłoſe
eēnt oīa mutata Cūqꝫ om̄s mirarent
de ꝟbis ſuis: queſitū ē ī cronicis. et in/
uētū ē ꝙ ſteterat ibi trecētꝭ ⁊ ſeptuagi/
taq̇nqꝫ ānis. Ecce tot āni videbāt ſi/
bi tm̄mō vna hoꝛa. q̇d ḡ ī reḡ celoꝛ ūt:
Augꝭ. Amatoꝛibꝫ mūdi nō ē req̇es.
querite ḡ beatā vitam ī regno celoꝛū.
Putatꝭ eſſe vitā in regno vmbꝛe moꝛ
tis: nō ē hic. qm̄ hic nō ē vita beata ni
ſi in vera vita. ꝙ ſi vos amatis iſtam
miſerā ⁊ fluidā vitā vbi cū tāto labo
re viuit ⁊ tandē moꝛitur. q̄nto magis
amare deberetis illā beatā vitā vbi nul/
lū doloꝛē ſuſtinebitis. ⁊ nullius rei in
digentiā habebitis: ⁊ ſine fine cuꝫ deo
viuetis. Terciū qꝺ̄ ſolēt hoīes deſi
derare in h̶ mūdo ē pulcritudo coꝛpo
ris. Si ḡ pulcritudinez deſideras. ibi
erit ꝑfecta pulcritudo ī regno celoꝝ. ſi
cut dꝛ Mat. xiij. Fulgebunt iuſti ſi
cut ſol in ꝯſpectu dei. Et ſm̄ ꝙ dꝛ Iſa.
xxx. Erit lux lune ſicut lux ſolis. ⁊ lux
ſolis erit ſeptēpliciter ſicut lux ſeptez
dieꝝ ī die q̄ alligauerit dn̄s vulnꝰ po
puli ſui. Et erit ſicut lux ſeptem dieꝝ
qn̄ creatus fuit mūdꝰ. Tūc eni ſicut
dicit glo. lux ſolis mlto clarioꝛ fuit q̄ꝫ
nūc. que ꝑpter lapſum hoīs mino
rata ē. Quāta ḡ erit ibi pulcritudo et
claritas vbi tot ſoles fulgebūt. Exem
plū. Demō quidā erat ī obſeſſo q̇dā
q̇ rn̄debat ad int̄rogata. a q̄ q̇dā int̄/
rogauit de celeſti gaudio. ⁊ rn̄dit. In/
explicabile ē gaudiū illud. ⁊ tn̄ de ipo
modicū tibi dicā. Exemplū ponat ꝙ
ſit mōs valde altus. ⁊ circūquaqꝫ ī cir
cūitu mōtis ſit cāpus planus ad cen
tū mille miliaria. ⁊ ſit ſeminatꝰ plenꝰ
tritico. et quelibet ſpica tritici habeat
ſplendoꝛē ſolis. ⁊ ſtet hō in mōtis ca
cumine vbi oēm illū ſplendoꝛē intue
atur. ex eo nō tantū ꝯcipet q̄ntū ē mi
mū gaudiū celi. ⁊ oīs illa claritas nō
poſſet claritati illi compari q̄ iuſti ful
gebūt in celo. Illā pulcritudinē debet
hō q̄rere: nō illā mūdanā q̄ modicuꝫ
durat ſicut pulcritudo floꝛis. Iſa. xl.
Oīs caro fenū. ⁊ om̄is gloꝛia eius. i.

pulcritudo ĩ q̄ gl'iaꝛ q̄ſi flos agri.i.fe/
ni. Aruit fenū ⁊ cecidit flos. Quid ꝓ
fuit abſaloni pulcritudo ſua q̇ pulcer
rim⁹ fuit ĩ toto iſrl'. a plāta pedis vſq̧
ad ꝟticē n̄ erat ĩ eo macl'a vlla. ceſarieſ
ei⁹ lōgiſſima ⁊ pulcerrīa fuit. ⁊ ſel'i an
no tōdebaꝛ. q̄ ſ'm Joſephū tāta erat:
ꝙ vix ĩ nouē dieb⁊ tōderi potuit. ⁊ ſu/
pflua ceſaries vēdebaꝛ ducētis ſiclis.
Hāc emebāt mſieres vt cries ſuos ſb
oꝛnarent Et q̇d ꝓfuit ſibi tāta pulcri
tudo .mala tn̄ moꝛte iteriȷ̈t. ſic dꝛ. ij.
Re.xviij. Noli ḡ hō appetere iſtā pul
critudinē pīturā ſed illā ſempiternā.
Quarto ſolēt hoīes appetere ſapiaꝫ
quā ĩ reḡ celoꝝ pfectiſſime inueniūt.
Jbi ſapia mōi ē q̄dā fatuitas. Anſ.
Jbi ſapia ſalomōis eēt q̄dā ſtulticia.
q̄ tn̄ legiꝛ fuiſſe ſapiētiſſim⁹. Quid ꝓ
fuit ſibi ſapia ſua q̇ tn̄ ĩ fine vite ſue a
mſierib⁊ vict⁹ fuit ⁊ illudebaꝛ ⁊ ydola
adoꝛabat. de c⁹ ſalute dubitaꝛ. Jtē q̇d
ꝓfuit achitofel ſapiēti ꝯſiliū ſuū c⁹ cō
ſiliū erat ĩ iſrl' q̄ſi q̇ ꝯſuleret deū .ſic dꝛ
ij. Reg.xvij. tn̄ mala moꝛte iteriȷ̈t. qꝛ
ſemetipm̄ laq̄o ſuſpēdit. Jn reḡ aūt ce
loꝝ ibi erit vera ſapia ⁊ cognitio dei et
oīm reꝝ. Ber. Tūc coḡſcem⁹ pr̄is po
tētiā. filij ſapiaꝫ. ſp̄ūſſci benigniſſimā
clemētiā. ⁊ ita hēbim⁹ illi⁹ ſumme tri/
nitatꝭ noticiā. Criſ. Quid ē q̄d n̄ ſci/
at q̇ ſciētē oīa vidꝫ: q.d. nihil ē q̄d hō
iḡrare pt. ibi ei videbim⁹ illā faciē dei ĩ
q̄ oīa coḡſcim⁹. ⁊ ĩ illa viſiōe illi⁹ faci/
ei cōſiſtit tota vita eťna. Vn̄ dn̄s dīc
Joh.xvij. Hec ē vita eťna vt coḡſcāt
te ſolū veꝝ deū ⁊ quē miſiſti ihm̄ xp̄m
Ber. Eťna oīm btōꝝ ſolēnitas ē deū
facie ad faciē ĩtueri O q̄ꝫ deſiderabil' ⁊
delectabil' ē facies illa bn̄dicta. d̄ q̄ dīc
fulgēti⁹. ꝙ ſi hō eēt ĩ oīb⁊ penis ĩferni ĩ
⁊ videre poſſꝫ illā bn̄dictā faciē nullū
ſentiret doloꝛē. Exēplū. Quidā ſctūs
vir ĩ extaſi poſit⁹ duct⁹ ē ad purgatoꝛi
um. vbi vidit ĩnūerabiles penas. qꝝ
mīma tanta erat ꝙ n̄ poſſꝫ oīb⁊ penis
h⁹ mōi ꝯpari. ĩ q̇b⁊ vidit aīas diūſi
mode cruciari. inť q̄s vidit vnā aīaꝫ
hilari vultu gaudētē ⁊ ridētē. Cūq̧ q̄
reret quō ĩ tāta pēa rideꝛ poſſꝫ Rn̄dit
nūciatū ē mihi ꝙ hodie puer nat⁹ ē q̄
futur⁹ erit ſacerdos. ⁊ cū ille p̄mā miſ/
ſaꝫ celebrauerit: ego faciē ſaluatoꝛ vi
debo ⁊ ſaluaboꝛ. Quito appetūt ho/
mies delicias ⁊ gaudia. Si ḡ delicias
q̄ris ⁊ deſideras ibi ĩueies. Oēs ei deli
cie q̄ fuerť ⁊ erūt ab ĩitio mōi vſq̧ ad
diē iudicij ſunt reſpectu illi⁹ ſuauitatꝭ
ſic ē vna gutta aq̄ reſpectu toti⁹ maris
Quid ꝓfuerūt ſalomōi delicie ei⁹. nul
lus legiꝛ tātas habuiſſe delicias ĩ mū
do ſic ipe. Nā ĩ iuuētute cepit exerceꝛ
delicias. ⁊ ſic vixit vſq̧ ad finē vite De
cio aūt āno fact⁹ ē rex. ⁊ ĩ vndecio du/
xit vxoꝛē. ditiſſim⁹ et potētiſſim⁹ fuit ĩ
dieb⁊ ſuis. tātū habuit de auro ⁊ argē
to ĩ hierl'm ꝙ argētū q̄ſi lapides repu
tabat. mltā familiā habuit. pulcerri/
ma edificia. pulcerrīas vxoꝛes. lxx. re/
ginas ⁊. lxxx. ꝯcubinas. ⁊ adoleſcētu/
laꝝ nō erat nūer⁹. mltos eq̄s. xl. milia
p̄ſepia eq̄ꝝ currilū. xij. milia eq̄ſtriū.
Cib⁊ ei⁹ erat ſingul' dieb⁊. xxx. choꝛi ſi
ligis. ⁊. lxx. choꝛi farie. x. boues pigueſ
xx. boues paſcuales. centū arieteſ. exce
pta venatōe innūerabiliū ceruoꝝ. ca
praꝝ. bubaloꝝ ⁊ auiū altiliū ⁊ piſciū
q̄ q̄tidie ab oīb⁊ finib⁊ ei⁹ appoꝛtabā
tur. Nō lōge a hierlm̄ erat oꝛt⁹ delicia
rū. ad illū ſolit⁹ erat ire ĩ curru. ⁊ pce/

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA Poznań

125

debāt eū adoleſcētes pulcerrimi.ccc. habētes.ccc. peltas.i. clipeos aureos. Cuſtodes q̄ excubabant añ fores do/ m⁹ ſue.l. hñtes.l.ſcuta aurea ⁊ tot lanceas ereas. Mlta alia ſc̄ q̄ delicijs ſuis aſcribūt.ſ3 q̇d pfuerīt oīa iſta? trāſierūt velut vmbra. Attñ oēs delicie h⁹ mōi ñ poſſent mīmo gaudio celoꝝ cōpari. Exēplū. Uirgo q̄dā erat obſeſſa a demonio q̄ dabat rñſa ad interrogata. ad quā dixit vir ſctūs. Nunq̇d tu ex illis es q̄ de celo ſunt eiecti? Rñdit Heu ſu3 de ill'. Cui vir ſctūs Dic nob q̄ntū ē gaudiū celi? q̄ rñdit. Quō potero tibi dicere? tale ē gaudiu3 qđ nec ocul⁹ vidit: nec auris audiuit: nec in coꝛ hoīs aſcēdit vl' ꝯphēdere p̄t. Cui vir ſctūs. velles ne libēter ibi eē? At ille ingemuit dicēs. Si poſſibile eſſet me gra3 inuenire. ⁊ ſi hō eēm ꝓ eo vellē oēm penā mūdi ſuſtinere. Et ſi eſſet vna colūna erea a pfundo inferni vſq3 ad ſummū celi erecta et nouaculis acutis ⁊ gladijs circūfabꝛicata: illa3 aſcendere vellē vſq3 ad diē iudicij ⁊ deſcēdere p mīmo gaudio celi. Querite ḡ ṗmū regnū dei. vbi iuenietꝭ oīa q̄ de ſideratꝭ. Sola p̄guſtatio illi⁹ gaudij plus valet q̄ꝫ totū gaudiū toti⁹ mōi. Qđ guſtauerat Aug. qñ dixit. Introducꝭ me dñe aliq̄n in affectū multū inuſitatū introꝛſus. et neſcio i quā dulcedinē. q̄ ſi pficiat ī me. neſcio q̇d aliud ſit vita eterna ſi illa nō ē. Ber. Si vna gutta illius gaudij tantū inebꝛiat: multo magis toti⁹ fluctus. ſi dei veſtigia tantā habēt ſuauitatē. q̇d h3 deus q̄ eſt fons totius gaudij? Uñ Petrus cū guſtaſſet vnā guttā illius gaudij: optabat ſꝑ ſic manere dicens Bonū ē nos hic eſſe. faciam⁹ hic tria tabernacula. Rogemus ⁊c̄.

Dñica ſedecima. Sermo.cxxxviij

Obſecro vos ne deficiatis ī tribulatōnib⁹ Eph.iij. Qm̄ p multas tribulatōes opt3 nos ītrare ī regnū celorū. ſic dr̄ Act.xiiij. Jō monemur ī ꝟbis ꝓpoſitꝭ vt tribulatōnes ſuſtinea/ m⁹ libēt. ꝓpt̄ mlta. Pꝛīo q2 tribulatio ē adiutoꝛiū hoī a deo miſſu3. q̇cū q3 iniret bellū cū īimico ſuo q̄ eēt foꝛtioꝛ eo q̄tū hꝛet ſi ei adiutoꝛiū mitteret̄ ꝙ inimicū ſuū poſſ3 vincere. Sic ē de hoīe q̄3diu ē ī hac vita opt3 eū hꝛe pugnā cū carne ꝓpꝛia tāq3 cū hoſte. q2 caro ꝯcupiſcit adūſus ſpū3 ⁊ ſpūs adūſus carne3: ſicut dr̄ Gal.v. Caro em̄ ꝯcupiſcit aduerſus ſpm̄. ſ. carnalia q̄ ſunt ꝯ ſalutē anīe. Uñ q̄ vult vincere ꝯcupiſcētias carnis gratū d3 ei eē q̄ñ mittit dñs ei aliq̄s tribulatōes vl' infirmitates. Mltotiēs em̄ ꝯtigeret ꝙ hō faceret mlta mala ſi dñs p īfirmitatē vel tribulatōꝫ ñ īpediret. Exēplū hēm⁹ Gen.xx. ī rege Abimelech qui Abꝛae abſtulit vxoꝛē ſua3 q2 pulcra erat. ſtatim flagellauit eū dñs vt nō cogſceret eā. ⁊ reuelatū ē ei in nocte in ſomnis ꝙ ꝓpt̄ vxoꝛē abꝛae tales ſuſtineret infirmitates. ⁊ ſtatī dimiſit ea3 Uñ legit̄ ī vitaſpatꝝ. Cū q̇dā peteret a ſctō Johe heremita vt oꝛaret ꝓ eo vt libaret̄ a triſticia ſua. ſ. a tediana Reſpōdit. rē tibi neceſſariā deſideras a te auferri. Legit̄ etiā ī legēda. b. thome cāthuarieñ. martyris. Cū īfirm⁹ q̇dā ſanitatē ad ſepulcꝝ ei⁹ īpetraſſet: cogi/

tare cepit. forte ſanitas ipedit aīam. ꝛ
rogauit vt ſi nō expediret ſibi ſanitas
infirmitas quā habuit rediret. qđ et
factū ē. Jō ðr de btō Paulo. ꝙ cū in/
firmaret̄ i corpe tūc fortior fuit i aīa

Scđo tribulatio excitat pigros ad
orōes ꝛ ad inuocādū deū. Aug. Jō p
munt̄ iuſti vt preſſi clamēt ad dn̄m ꝛ
clamātes exaudiant̄. ꝛ exauditi glori
ficēt deū. Jſtud figuratū ē Mat. viij
Cū diſcipuli eēnt cū dn̄o ihū in naui
fact⁹ ē mot⁹ magn⁹ i mari: ita vt naui
cula opiret̄ fluctib⁹. ihs autē dormie/
bat. Et acceſſerūt ad ihm diſcipuli ꝛ
dixerūt. Dn̄e ſalua nos pim⁹. Sic ſe
pe dormit dn̄s: ꝛ mittit hoīes piclīta/
ri ꝛ īfirmari vt ei⁹ auxiliū iplorēt. ps.
Mltiplicate ſunt infir. eoꝝ poſtea ac
cele. Et iteꝝ. Clamauerūt ad dn̄z cū
tribularet̄: ꝛ de ncc̄itatib⁹ eoꝝ eripuit
eos. Exēplū. Miles q̇dā egrotās ro
gauit ſctm̄ viꝝ vt deuz p ſanitatē ſua
oraret. ꝛ q̄ſiuit ab eo ſctūs vir vtꝝ de/
uotior eēt i īfirmitate q̄z ſanitate: Rn̄
dit miles. qn̄ infirmor auxiliū dei tūc
ſepe inuoco. ſʒ i ſanitate ſepe obliuiſcor
Jō dicit Gre. Aurē cordis tribulatō
apit quā ſepe pſpitas hui⁹ mōi clau
dit. Tercio tribulatio libat hoīem
ab eterna pēa īferni ſiue a pēis purga/
torij q̄ p pctis nr̄is debet̄. Gre. Jdcir/
co dn̄s q̇buſdā hic pcit vt i eternū fe/
riat. Jō h̄ ferit nō pcēdo vt in eternuz
parcat. Jſtud pꝫ i diuite ꝛ Lazaro.
diuiti pepcit h̄ ꝛ i eternū mō eū punit
Lazaꝝ hic caſtigauit ꝛ mō etn̄alr̄ cō/
ſolat̄ Luc. xvj. vn̄ Abraā dixit ad di
uitē. Recordare fili q: recepiſti bona i
vita tua ꝛ Lazar⁹ ſilr̄ mala. nūc aūt h̄
ꝯſolat̄: tu vo cruciaris. Certe ſi vellet
hō cogitare penā quā euadit p flagel
lationes pn̄tis vite libenter ſuſtineret
eas. Exēplū. Quidaʒ pctōr correpť⁹
fuit a deo graui īfirmitate. ꝛ rogauit deū
vt tolleret eū de h̄ mōdo vl̕ auferret ab
eo infirmitatē. Cūq̄ʒ ſepi⁹ oraret: aſti
tit ei angel⁹ dicēs. Miſſus ſuʒ a deo
indicare tibi cām tue infirmitatꝭ. Jd
circo punit te de⁹ i hāc vita vt i futuro
parcat. Verūtn̄ elige tibi vnū de duo
bus. aut duos dies eſſe i purgatorio
aut duos ānos ſuſtinere hāc infirmi
tatē. Sauiſus ille elegit duos dies eē
in purgatorio. ꝛ mortuus ē. et defūct⁹
ē ꝛ deduct⁹ ē in purgatoriū. Poſt vnā
horā venit ad eū angelus q̄rens quō
ſe hr̄et. Cui ille. q̇s es tu? Rn̄dit an/
gelus. Ego ſuʒ angelus q̇ te adduxi
huc. At ille. Abſit. tu nō es angelus
angeli eīm nō mētiūt̄. tu aūt mētit⁹ es
q: pmiſiſti mihi ꝙ tm̄ duos dies de/
berē eē i purgatorio. ſʒ ego fui h̄ mltis
ānis. Ecce qnta ē futura pēa quaʒ hō
euadit p tribulatōʒ tpalē. Certe ſi hō
hāc diligēter ꝯſideraret patiēter adū
ſa toleraret. q: dicit apl̕s Rom̄. viij.
Nō ſunt ꝯdigne paſſiōes h⁹ tpis ad
futurā glīaʒ q̄ reuelabit̄ i nobis. Hie
ro. i epl̕a ad Ciprianū. Quāto i hoc
ſcl̕o pcuſſiōib⁹. pauptate. iīmicoꝝ po
tētia vel morboꝝ crudelitate fuerim⁹
afflicti. tāto p⁹ reſurrectiōʒ i futuro p̄/
mia cōſeq̄mur. Quarto tribulatio
pctōrē ad cognitōʒ dei ꝛ ſuipſi⁹ addu
cit Gre. Ocl̕os cordis q̊s culpa clau
dit pena apit. Jſtud paꝫ. ij. Mach.
ix. in Antiocho rege qui videbat̄ ſibi
fluctib⁹ marꝭ ipare nō cognoſcēs deū
ſup ſe eē. Jurauit ꝙ hierl̕m funditus
vellet euertere ꝛ facere paliandruz. i.

cemiteriũ funer ỏ ea. ⁊ reũſus i furorẽ iuſſit agitari curꝛ i q̃ ſedebat. ⁊ ſtatiꝫ apphẽdebat eũ amarꝰ dolor. et cadẽs ỏ curru eliſus ẽ. ⁊ ebullierũt vmes ỏ carnibꝫ eiꝰ. et de fetore eiꝰ gũabaꝶ exercitꝰ eiꝰ. Cũqꝫ fetorẽ eiꝰ pſonalr ferre ñ poſſet: ductꝰ ẽ ad cognitõeꝫ ſuıꝑpiꝰ ⁊ dei. ⁊ ait. Juſtũ ẽ hoiem mortalẽ ſbditũ eẽ deo. Gre. Cũ recogĩſco iob i ſterq̃linio iohẽꝫ eſurientẽ i herẽo. petꝝ extẽſuꝫ i patibiõ. cogito q̃liꝶ deꝰ cruciabit i futuro ꝗs reprobat q̃ ita dure flagellat et affligit q̃s amat Et ſic reducitur hõ ad cognitõeꝫ ſue fragilitatꝭ. Exemplũ. Quedaꝫ duciſſa erat ſupbiſſima. ita vt nec ſeipaꝫ morituram cogĩſceret. tã delicata ꝙ i aq̃s oibꝫ balneare noluit: ſꝫ de rore celi colligere fecit. i q̃ cũ aromatibꝫ ⁊ vino balneabaꝶ. Cubiculũ ⁊ lectũ ſuũ floribꝫ ⁊ ſpẽbꝫ odoriferꝭ redolere fec̃. ⁊ oẽs delicias q̃s poſſat exercebat Tãdẽ deꝰ lep eã pcuſſit: ita ꝙ tota caro eiꝰ putreſceret ⁊ fruſtati deflueret. et tãtũ fetebat ꝙ nullꝰ fetorẽ eiꝰ ſuſtinere poſſꝫ. vñ ducta ad cognitõꝫ ſuıꝑpiꝰ ait Merito hec patior. qꝛ fragilitatẽ ꝓpriã ñ cogui. ⁊ ſic mortua ẽ. Quito tribulatio modica i pñti opaꝶ nobis gliaꝫ magnã i futo. i. p modica tribulatõe magnã mercede recipies. ij. Corin. iiij. Jd ei qđ i pñti ẽ momẽtaneũ ⁊ leue tribulatõis nrẽ ſup modũ i ſblimitate eternũ glie põdꝰ opabiꝶ i nob. Uere modicũ eſt q̃cq̃d patimur reſpectu pmij qđ ꝓmittit deꝰ. Jſa. liiij. Ad pũctũ i modico dereliq̃ te: ⁊ i miſatõibus magnis cõgregabo te. ⁊ ſeq̃ꝶ. Jn momẽto idigñtõis abſcõdi faciẽ meã parũp a te. ⁊ i miſcõia ſempitña miſertꝰ ſuꝫ tui. Jõ dicit Gre. Nõ ğ q̃raꝶ de labore dũ noſcꝭ q̃ tibi debeanꝶ pmia eterna retributõe. Labor ẽ cũ fine. ſed merces ẽ ſine fine. Hoc ꝯſiderãs diabolꝰ voluit ſcãdere celũ p colũnã circũ fabricatã gladijs vſqꝫ ad diẽ iudicij. Req̃re in pcedenti ſermõe. ſ. Primũ querite regnũ dei. in quinto membro.

De eodem. Sermo. cxxix.

Defũctus efferebaꝶ filius vnicꝰ mrĩs ſue Lu. vij. Jn vbis iſtꝭ duo ſũt ꝯſiderãda. Prio q̃d p iſtũ defũctũ ſignificeꝶ. Scđo q̃d p portitores q̃ eũ ad xpm efferebãt. Circa pmũ ẽ ſciẽdũ: ꝙ p iſtũ defunctũ itelligiꝶ hõ exñs i mortali pctõ. Queadmodũ ei mors occidit hoiẽꝫ: ita pctm̃ occidit aiam. Sap. xvj Hõ p maliciã occidit aiaꝫ ſuã. Augꝰ. Sic vita corpis ẽ aia: ita vita aie ẽ ipſe deꝰ. ſic ğ moriꝶ corpꝰ qñ ſepaꝶ ab eo aia. ita moriꝶ aia qñ ſepatur ab ea deꝰ. q̃ ſepatõ fit p pctm̃ Jſa. lix. Pctã vr̃a diuiſerũt inꝶ vos ⁊ deũ veſtrũ. i. pctã vr̃a abſcõderũt faciẽ eiꝰ a vob Circa ſcđm nõ. ꝙ p q̃ttuor portitores ſignificanꝶ q̃ttuor q̃ tenẽt hominẽ. ſ. pctorẽ i pctis ne ꝯũtaꝶ ad deũ Primũ ẽ pudor ꝯfeſſiõis. qñ hõ verecũdaꝶ ꝯfiteri pctã ſua. Cõtra hꝭ dr̃ Eccli. iiij. Nõ ꝯfundarꝭ p aia tua dicere verꝝ. i. ꝯfiteri. Eſt ei ꝯfuſio adducẽs pctm̃. ⁊ ẽ ꝯfuſio adducẽs gliaꝫ. i. vitã etnã. Ber. Magẽ iſania ꝙ hõ ablui pudet q̃ inq̃nari ñ pudet. Aug. Peccare ñ erubuiſti. nec erubeſcas ꝯfiteri i hac vita vt requiẽ hẽas i alia vita ſcꝫ btã. Meliꝰ ẽ hꝫ pudorẽ ſuſtinere corã vno ſacerdote q̃ꝫ i futo corã toto mõdo

vñ dñs Nau. iij. Reuelabo pudēda tua i facie tua .i. pudibūda tua pctā. ⁊ ondā oibꝫ gētibꝫ nuditatē tuā. i. oi/bus hoibꝫ. q. d. Oñdā ita nude pctā tua sic egisti. Nō ḡ ꝟecūder̄ h nuda/re pctm̄ tuū vni sacerdoti. Aug. Qui cūqꝫ h erubescit de pctis q̄ fecit corā sa/cerdote dign⁹ nō sit venia. Exemplū Quedā mulier ꝯmisit vnū grāde pec catū. ⁊ p̄ ꝟecūdia māsit. vij. ānis icō/fessa ⁊c. Require i ser. Stipēdia pcti mors. ¶ Scdm qd solet hoiez tenere i pctō ē tior pnie. s. qñ hō tiet ꝙ pnia sibi nimis ḡuis sit ad agēdū. qꝛ nō pt ieiunare nec orare. nec vult el'ynā da/re. nec pegrinatōez facere. ⁊ oia videt̄ sibi ḡuia. Cōtra h valēt duo. Primū ē ꝙ cogitem⁹ dei adiutoriū. qd ꝓmisit nob si pniaz egerim⁹ Prou. j. Cōuer timi ad correptōz meā. i. pniam. En ꝓferā vob spm̄ meū. i. spūssctī grāz q̄ vos iuuabit. Cōuersis ei ⁊ penitētibꝫ dat dñs spm̄ amor̄ q̄ oia facit leuia. Hiero. Diligēter amem⁹ nos dñz deū ⁊ facile erit om̄e qd videt̄ difficile. qꝛ dñs iuuat penitētes. Patꝫ exemplū. Apud lugdunū erat q̄dā cleric⁹ cogi tās itra se religiōez itrare vt emēdaret statū. sꝫ timuit ꝙ austeritatē ordis su stinere ñ possꝫ. Nocte q̄dā raptus de corpe ducit̄ ad q̄ndā vallē sb q̄dā mō te in q̄ erat ciuitas pulcerrima edifi/cata de auro ⁊ de lapidibꝫ p̄ciosis. cui⁹ aspect⁹ nimiū eū delectabat. Et cū vel let appropinq̄re ciuitati venit ad flu mē q̄ddā qd ptransire nesciebat. ⁊ vi dit ibi paupes stātes ⁊ lauātes tuni/cas suas i flumie. int̄ q̄s erat q̄dā can didissima veste idut⁹ q̄ iuuabat alios lauare. q̄ postq̄ iuuaret vnū ibat ad reliquū ⁊ singl'os iuuabat. Et dixit e- clericus. Que gēs est̄ vos? Qui ait. Isti paupes sunt penitētes. et ego suꝫ xp̄s fili⁹ dei iuuās eos vt pniaz pagen dā ꝯpleant. ciuitas ē padisus. Et qñ hō lauerit tunicā suā. i. pegit pniaz: i illā itrabit. Euigilās cleric⁹ religiōz i/trauit ⁊ oia liber̄ sustinuit. Aug. Mꝉ tos solet decipe serotia pnia. In vitaſ patꝝ d̄r d̄ q̄dā sene Quotiēs suasit ei cogitatō sua. dimitte hodie cras peni teas. Ip̄e r̄ndit. Nō ita ē. hodie peni tere debem⁹. ⁊ cras ei⁹ volūtas fiet i no bis. Gre. Nēo idulta pnie tpa ꝓuipē dat. nēo curā suā dū valet agere negli gat. qꝛ redēptor nr̄ tūc districtior i iu diciū vēiet qñ nobis añ iudiciū ma/gnā pniaz prorogat. Aug. dic. Si vis pniaz agēre dū ñ potes peccare pctā te dimiserit: ñ tu illa Age pniaz dū san⁹ es. qꝛ pniaz egisti qñ peccare potuisti. Exēplū reqre i ser. Gaudiū ē angel' di sup vno pctōre pniaz agēte. ¶ Scdo d̄z hō cogitare ꝯ timorē pnie etnā pe/nā quā euadet. Ber. Misera sane de mētia ē hūanū declinare laborē ⁊ patū diabolo ardorē eligere sempit̄nū. Cer te si hō cogitaret ꝙ oēs pene h⁹ mōi ñ possent ꝯpari mime pene purgatorij sic dic Aug'. q̄d tūc de pēa iferni q̄ mil lesies maior erit? Si hō talia cogita/ret: certe leuis esset sibi pnia q̄ p pctis iūngit̄. Exēplū Quidā p̄nceps timēs pniaz noluit ꝯfiteri. quē cū vxor hor taret̄ ad ꝯfessiōz dixit. Nō possū ꝯfi/teri. qꝛ timeo ꝙ ḡuis pnia mihi iniū/gat̄. Cui vxor. ⁊ quō poter̄ sustiere pe nas iferni q̄ mlto ḡuiores sūt pene toti us mōi? At ille. Putas inq̄t ꝙ ifern⁹ sit? p̄dicatores omnia ista cogitāt vt

B

127

hoi̾es ĩ tiorẽ ĩducāt ⁊ mūera recipiāt. Uidēs āt mlīer ꝙ nihil ꝓficeret ceſſa/ uit. Nocte q̄dā demones veniētes ra puerūt eū de lecto ⁊ ad ĩfernū duxerūt. Mulier ei⁹ h̄ vidēs cū eēt ſctā orauit ad dn̄m vt reuelaret ei ſtatuꝫ ſuum. Mane facto ĩuenit corp⁹ ei⁹.ſ.viri to tū exuſtū. ⁊ ĩ manu ei⁹ lraꝫ ĩ q̄ erat ſcri ptū. Nō cert⁹ ſuꝫ qꝛ ĩfern⁹ ē. et timor quē habui ad agēdū pnīaꝫ illuc me ꝑ duxit. ¶ Terciū qđ tenet hoīeꝫ ĩ pctō ē pcti ꝯſuetudo. Cū em̄ pctōr vēit ad ꝯſuetudinē reſurgere ꝯtēnit. Un̄ Hie re.xiij. Si pt ethiops variare ſuā ni/ gredinē pelľ. ⁊ pard⁹ ſuā varietatē. ſic ⁊ vos poteritꝭ bn̄facere cū malū didice ritꝭ. ⁊ inde vēit deſpatio. De q̄ dic̄ Iſi do. Nō deſperes de venia. i. de ſalute ſi ad meliora ꝯūterꝭ. Qui em̄ de venia deſꝑat pl⁹ de deſpatōe q̄ꝫ de ꝑpetrato ſce lere ſe dānat. Hiero. dicit ꝙ iudas pl⁹ offendit dn̄m deſperādo q̄ꝫ eūt radēdo. Et iō null⁹ dꝫ d̄ſpare q̄ꝫtūcūqꝫ pec cauerit ⁊ q̄ꝫtūcūqꝫ mag̃ ſint pctā ſua. qꝛ ſola deſpatio ē crimē qđ mederi nō pt. Hiero. Solū deſpatio ē termin⁹ q̇ mederi neq̇t. Iſiđ. Sepe diabol⁹ eos q̄s ꝯūti ad pnīaꝫ ꝯſpicit ⁊ ĩ mltitudi ne ſceleꝝ ꝑcuſſos ad deſpatōꝫ deducit vt ſbtracta ſpe venie trahat ĩ diffidē/ tiā q̄s nō potuit retinere ꝑſeuerāter ĩ culpa. Sꝫ penitēs dꝫ ſe ꝓuidere ꝯ cal lidas hoſtis ĩſidias. ſic ꝙ iuſticiaꝫ dei metuat. ⁊ q̄ꝫuis ĩ magnis ſceleribꝫ ſit tn̄ de dei miſcđia ꝯfidat. Gre. In ꝯſpe ctu diuitatꝭ nemo miſcđiaꝫ ĩuenire dubitet. qꝛ nullū pctōrē ꝯuerſuꝫ deſpi cit q̇ pctōres redimere vēit. Ber. O hō ne deſpes te mutare ĩ melius. ſi em̄ tantū potuit diabol⁹ vt te de excelſis ꝟ tutū faſtigijs in ꝓfundū deduceret vi cioꝝ. quanto magis poterit te de⁹ ad ſummū honorē ꝓuocare. et n̄ ſolū ad id qđ fuiſti reſtituere: ſꝫ beatiorē mul/ to magꝭ q̄ꝫ videbarꝭ efficere. Idē. O hō q̄ q̄lis ⁊ q̄nta ē miſcđia dei q̄ ꝯuer ſuꝫ n̄ min⁹ diligit q̄ꝫ eū q̇ nullā macu lā alic⁹ pcti ꝯxit. Exēplū habem⁹ ĩ da/ uid. ĩ maria magdalena. petro. paulo mattheo thelonario: ⁊ in plibꝫ alijs. ¶ Quartū qđ tenꝫ hoīeꝫ ĩ pctō ē fidu cia lōgiorꝭ vite. Cōtra q̄s dic̄ iob. xiiij. Breues dies hoīs ſᷓ. Iſa. xxxviij. Du adhuc ordirer ſuccidit me Sup quo ꝟbo dicit Gre. Cū culpa aīm tēptat: neceſſe ē vt breuitatē ſue delectatōnis aſpiciat ne ad mortē eternaꝫ iniq̇tas rapiat. cū ꝯſtet ꝙ ad terminuꝫ citius mortaľ vita ꝑcurrat. Un̄ nemo p̄ſu/ mat de lōga vita. qꝛ nēo ſcit vtꝝ cras viuat: vt d̄r Eccꝰs. ix. Sic auis laq̄o ⁊ piſcis hamo: ſic capiunť homīes in tp̄e malo. Exēplū hēm⁹ ĩ diuite Luc̄. xij. q̇ ꝓmiſit aīe ſue longā vitā dicēs. Aīa hēs multa bona poſita in annos plurimos. req̇eſce. comede. bibe ⁊c̄. et dixit ei de⁹. Stulte hac nocte repetēt a te demones aīam tuā. ⁊ ſic factū eſt. plures annos aīe ſue ꝓmiſerat ⁊ dieꝫ craſtinū dare nō potuit. Prou. xvij. Ne glīeris ĩ craſtinū ignorās q̇d ſuꝑ uētura pariat dies. Exēplū. Quidaꝫ ſctūs heremita ſportas et vaſa facere ꝯſueuerat. ⁊ ad ciuitatē deferēs vende bat. ⁊ q̄dā die dū intraret ciuitatē vt vaſa vēderet ⁊ ſederet an̄ domū cuiuſ/ dā diuitꝭ q̇ in agone laborauit. vidit eq̄s igneos ⁊ ſilēs aſſeſſores veniētes an̄ dom⁹ oſtiū ⁊ ĩtrauerūt. q̄s cū vide ret diues infirm⁹ clamauit. Adiuua

me dñe deꝰ meus. volo me libēter emē
dare. At illi occurrētes ſtridebāt den/
tib᷒ i eū ꝛ dicētes. Nimis tarde loq̄rꝭ
mō vis ec. memoꝛ dei qñ ſol obſcuratꝰ
ē. q̄ ſole lucēte eiꝰ oblitꝰ fuiſti. nūc autē
nō ē tp̄s ſatiſfactiōis. ꝛ hec dicētes ra
puerūt eū ad infernū. Opemur ḡ bo
nū in tp̄e. q꞉ neſcimus diē neq꞉ horā.
Itē tres ſunt poꝛtitoꝛes ſecū adducē/
tes hoīem ad infernū tenētes eū i pec
cato. Primꝰ poꝛtitoꝛ q̄ tenet hoīem i
pctō ē pcti leuiatio. Contra qđ valet
ſcire ꝙ Adā ꝑ vno pctō cū poſterita/
te ſua plus q̄ꝫ q̄ttuoꝛ milib᷒ annoꝝ i
inferno fuit. ꝛ nō potuit illud pctm̄ de
leri niſi ꝑ moꝛtē xp̄i. Vñ Ber. Agno
ſce o hō q̄ꝫ grauia ſunt aīe tue vulne
ra ꝑ quib᷒ neceſſe fuit xp̄m crucifigi ꝛ
vulnerari. Si nō eēnt hec ad moꝛtez
ſempiternā nūq̄ꝫ ꝓ eoꝝ remedio dñs
moꝛeret. Sc̄dꝰ poꝛtitoꝛ ē aliene vite
et culpe ꝯſideratio qñ hō cogitat ītra
ſe de ſeipſo. ꝛ cogitat. talꝭ ꝯmiſit plura
pctā q̄ꝫ tu. adhuc ñ ꝯuertit. tu potes
adeo bñ expectare tuā ꝯuſiōꝫ ſic ipſe.
Ecci. xxxij. Pctōꝛ hō deuitabit coꝛre
ptōꝫ: ꝛ ſm volūtatē ſuā inueniet coꝛre
ctōꝫ Et ſic nō ē faciēdū. ſꝫ q̄libet dꝫ ſe
metip̄m ꝯſiderare. ꝛ ſe maioꝛē pctōꝛē
ſꝑ eſtimare Terciꝰ poꝛtitoꝛ eſt ꝯſuetu
do peccādi ſine deſpatio venie: vt ſup̄.
Cū eñ pctōꝛ i ꝯſuetudinē pctōꝝ ve/
nit: difficulter vl nunq̄ꝫ pōt reſurgere
vel reſilire. Rogemus ꝛc.

Dominica decimaſeptima.
Sermo. cxl.

Obſecro vos
ego vīctꝰ i dño vt digne am/
buletis vocatōe q̄ vocati eſtis cū om
ni humilitate cū māſuetudine et pa/
tiētia Eph. iiij. Apl's exiſtēs Rome i
carcere vinctꝰ ſcp̄ſit hāc ep̄lam nouit
ꝯuerſis: docēs eos ambulare i hac vi/
ta vt ad vitā eternā ad quā erant vo
cati ꝑuenirēt. Et q꞉ nos oēs ad eādē
vitā ſumus vocati. debemꝰ et nos ſilr
ſicut apl's docet ambulare vocatōe q̄
ſumꝰ vocati a dño q̄libet in ſuo ſtatu.
Virgo i virginitate. vidua in viduitate.
monachꝰ ꝛc. q̄libet i q̄cūq꞉ ſit ſtatu dꝫ
ambulare. ſ. cū oīmi hūilitate. māſue
tudine ꝛ patiētia. Iſtas tres vias do
cet etiā dñs nos. De p̄ma via. ſ. hu/
militate Matt. xviij. Niſi efficiamī
ſicut puuli. i. humiles: nō intrabitis i
regnū celoꝝ. Berñ. Per humilitatez
aſcēde ad ſublimitatē. q꞉ hec eſt via ꝛ
nō eſt alia p̄ter ipſaꝫ. qui aliter vadit
potius cadit q̄ꝫ aſcēdit. tot ſunt picu/
la. tot inſidie diaboli ſunt in mūdo et
in hac vita ꝙ ſine humilitate trāſire
nō poſſumus. Vñ legit ꝙ ſanctꝰ An/
thoniꝰ vidit laqueos inimici extēſos
ꝑ totā terrā. et ingemiſcēs ait. O dñe
deus q̄ſputas trāſiet iſta? Et audiuit
vocē dicentē ſibi. humilitas. Iſtud fi
guratū ē. iiij. Reg. vl. vbi dr. ꝙ nabu
chodonoſoꝛ rex babylonis trahēs re
the captiuitatis ꝑ terraꝫ iudeoꝝ ma/
gnos cepit ꝛ duxit captiuos i babylo
nē ꝛ paupes dereliq̄t. Sic diabolꝰ rex
babylonis ſup oēs filios ſupbie: ma/
gnos ſui reputatōe. i. ſupbos trahit i
ſuā captiuitatē. ꝛ paupes. i. humiles
ſui reputatiōe cape nō pōt. diabolus
ꝓpter ſuam ſupbiam de celo eiectꝰ ē. ꝛ
nō vincit niſi ꝑ hūilitatē. Exēplū. De
mō q̄dā occurrit btō Machario cū

falce meſſoria volēs eū pcutere. ⁊ ñ potuit ſ; dixit. machari multā violētiā patior a te. q: ñ poſſum ꝑualere aduͤſu; te. Ecce qcq̄d tu fac; ego facio. tu ieiunas: ⁊ ego penit⁹ nihil comedo. tu vigilas: ⁊ ego nūq̄; dormio. ſ; vnū ē i q̄ me ſupas. At ille. q̄d ē h̄: Qui rn̄dit hūilitas tua ꝑpt quā ñ poſſū ꝑualer aduͤſu; te. ¶ Notādū q̄ triplex ē hūilitas. ſ. doloſa afflictuoſa ⁊ ꝟtuoſa ¶ Prima hūilitas doloſa ē: qñ aliq̄s fingit ſe hūilē ⁊ iten⁹ ſupbit. hec hūilitas pt dici vulpina. dr̄ em̄ fabl'oſe q̄ vulpes ſiml'auit ſe eē mortuū iacēs iux̄ viā vt ponerek ſup currꝫ piſciū. ſed cū potuit comedere piſces oñdit ſe viuu;. Sic ml'ti faciūt qui ſimulāt ſe hūiles ⁊ bonos vt eligāk ad aliquā platurā ⁊ dignitatē. ſ; poſtq̄; fuerit exaltati apparēt q̄les ſint. de q̄b; dr̄ Ecci. xix. Eſt q̄ neq̄ter ſe hūiliat: ⁊ iteriora ei⁹ ſr̄ plena dolo. Ezech. xiij. Quaſi vulpes i deſerto ꝓphe tui iſrl'. Exēplū i abſalōe q̄ ſe hūilē ſil'auit ad bñficiū vt eligerek i regē. ſic dr̄. ij. Re. xv. Mane ſurrexit ⁊ ſtetit añ portā ⁊ blādiebak ppl'is q̄ veniebāt ad regē. ⁊ cepit eos benigne. et ſalutauit vnūquēq; āplexās ⁊ deoſculās dicēs. vñ vēis: qd ē negociū tuū: de q̄ pentela es: Cūq; audiſſ; negocium ab illo dixit. Recte dixiſti ⁊ rectū ē negociū tuū. ⁊ iuſta ē cā tua. ſ; ñ ē aliq̄s q̄ iuſte iudicet cās hoim. ⁊ q̄ termi net negocia ppl'oꝝ. ⁊ tunc adiecit. O q̄s me ꝯſtituet iudicē ſup terrā vt ad me veniant oēs q̄ hn̄t negociū ⁊ iuſte iudicē: q. d. ſi eēm ego rex ego vellē iuſte iudicare. ⁊ ꝑ talia ꝟba blāda ⁊ doloſa iclinauit corda hoim ad ſe vt eū eligerēt i regē. qd̄ ⁊ factū ē. Elegerunt em̄ eū i regē p̄re ſuo dauid neſciēte. q̄ tūc peſſime egit. q: expulit p̄rem a regͣ ſuo. Sic adhuc ml'ti ſr̄ q̄ ſil'ant ſe hūiles vt exaltenk. ſ; poſtq̄; exaltati ſr̄ apparet q̄les ſr̄. Cōtra q̄s dic̄ Ber. Oīs dignitas dignitat; noīe idigna ē ſi humil' eē dedignak. ¶ Scd̄a hūilitas ē afflictuoſa quā infligit de⁹ hoi ꝑpt pctā ſua. De q̄ Malach. ij. Uos receſſiſt; de via: ⁊ pl'es ſcādaliſaſtis i lege dicit dñs. ꝑpt h̄ dedi vos ꝯtēptibiles ⁊ humiles i oib; ppl'is. Et hec hūilitas pt dici aſinina. q: aſin⁹ ſiue velit ſiue nolit oīa ſibi ipoſita portabit. Sicq̄ ē dñs hūiliat ꝑpt pctā ſua ſiue velit ſiue nolit hūiliat⁹ eſt Sic hūiliauit de⁹ filios iſrl' qñ dedit eos i captiuitatē ꝓpter pctā ſua. Uñ dr̄ Dan. iij. Dñe iminuti ſum⁹ pl⁹ q̄; oēs gentes. q: hūiles facti ſum⁹ i vniuerſa t̄ra ꝑpt pctā nr̄a. Sic hūiliauit de⁹ Nabuchodonoſor ꝑpt pctā ſua qñ fecit eū ſil'e; pecudi: vt ſup̄. Reqre dñica q̄rta poſt feſtū trinitat;. in ſer. Nō ſunt ꝯdigne. Cōtra hanc hūilitatē d; hō patia armari. Gre. xiij. moral'. Tāto q̄ſq; aduerſitate min⁹ vincik q̄nto ꝯ illā pſciēdo pat⁹ iuenik. Aug;. ſup Joh. Q, te dñs affligit corriget; ē ñ pēa dānātis ad hereditatē eternā erudimur ⁊ affligi dedig̃mur. ¶ Tercia hūilitas ē ꝟtuoſa. ſ. qñ hō ſe hūiliat ⁊ volūtarie appetit vil' reputari cog̃ſcēdo ſuā vilitatē. Uñ dicit Ber. Humilitas ē ꝟt⁹ q̄ hō ꝟiſſima ſui cognitōe ſibimetipi vileſcit. Hec hūilitas pt dici colūbina: qñ hō ñ ficte ſ; ex ſimplicitate cordis ē hūil'. De q̄ dñs i euag;. Mat. x. dic̄ Eſtote ſimplices ſic colūbe. i. hūiles. ¶ Sciēdū āt q̄ tres gd⁹ hūilitat; ſunt

¶ Primus dr̄ ſubijciens qñ hō ſubij
cit ſe maiori ⁊ nō pfert ſe equali. et ille
grad⁹ ſufficit hoi ad ſalutē. Ad quaz
hortat̄ apl'ſ ad Eph. v. dicēs. Sub
iecti eſtote inuicē i timore dei. Criſ. ſu
per Mat. Velle eſſe ſup oēs vitupa/
bile ē. ſuſtinere aūt alteꝝ ſup ſe nimis
glioſum ē. Scđs gradus ē cū homo
ſubijcit ſe eq̄li ⁊ nō pfert ſe minori. ille
ē grad⁹ pfect⁹. Gre. viij. li. mora. Oē
perit qđ agit̄ ſi nō i hūilitate cuſtodit̄
Terci⁹ grad⁹ ē abūdās. qñ hō ſe ſub/
ijcit inferiori. Exēplū habem⁹ i xp̄o q̄
hūiliauit ſe ad lauādū pedes diſcipu
loꝝ. Aug. ſup Joh. Tāta ē vtilitas
hūilitatꝫ vt eā xp̄s ſuo exēplo ꝯmēda
ret. Jtez Ber. ſup miſſus ē. dicit. Nō
magnū ē eſſe humilē i abiectiōe. mag
nꝰ ſus ⁊ rara ē ꝟtus hūilitas honora/
ta. Hec ē via dñi q̄ pūiit nob in ꝟbo.
ope ⁊ exēplo: vt dictū ē. Ambulem⁹ ḡ
i ea. q2 ei multū placꝫ. Vñ dr̄ Heſter
ij. q2 rex aſſuer⁹ dimiſſa vaſthy heſter
duxit i vxorē Aſſuer⁹ ei ſignificat xp̄z
q̄ ſpreuit vaſthy. i. ſupbiā. ⁊ elegit he
ſter. q̄ interp̄tat̄ hūil' ſiue abſcondita.
¶ Scđo debem⁹ ābulare i via māſue/
tudis ſi volum⁹ ad vitā etnā puēire.
p̄s. Māſueti āt hereditabūt trā: ⁊ de
lectabūt̄ i mltitudīe pacꝫ. q2 h̄ pacifi/
ce ⁊ māſuete ſine ꝯtētōe ⁊ ſine ira vixe
rūt. Jſtud figuratū eſt Gen̄. xlv. vbi
dr̄ q2 Joſeph dixit fratrib⁹ ſuis cū re/
dire vellēt ad p̄rez ſuū. Ne iraſcimi i
via. Nos ſum⁹ oēs frēs filij vni⁹ p̄ris
ſcꝫ dei. ⁊ ambulam⁹ ad eū i via. q2 h̄ ñ
habemus manentē ciuitatē ſm aplm
Heb. xiij. ⁊ iō nō debem⁹ hic iraſci Ve
rūtñ ſi recta ira v̄ra ſit meritoria ē. ſcꝫ
q̄ q̄s turbat̄ ⁊ iraſcit̄ ꝯ pctā ⁊ vicia. p̄s

Zelaui ſup iniquos pacez pctōꝝ vi/
dēs. Gre. i moral'. Alia ē ira quā ipa
tientia excitat. alia quā zel⁹ format. il
la ex vicio: hec a ꝟtute generat̄. illa p/
hibita: hec precepta. j. Joh. iij. Qui
odit frēz ſuū homicida eſt. Aug. ſup
p̄s. Si ira fr̄is fuerit iueterata iā odi
um ē. ira turbat oculū. odiū generat.
ira feſtuca ē. odiuz trabs ē. Tercia ira
eſt pmiſſa. ſ. ſubit⁹ mot⁹ animi. q2 ſm
Hiero. Qui nulla animi pturbatōe
mouet̄ aut de⁹ aut lapis ē. Ideo dicit
apl's Rom̄. xij. Date locū ire. Ephe.
iiij. Sol ñ occidat ſup iracūdiā v̄raz
p̄s. Iraſcimi ⁊ nolite peccare. Jſiđ. in
li. ſoliloquioꝝ dicit. Si irā nō potes
vitare tēpera. ſi nō potes furorē caue/
re cohibe. tene ſilentiū patiētie. tacen/
do citius vinces. Sed q2 ſm Gre. i
moral'. Per irā iuſticia relinquit̄. iđo
debem⁹ ambulare i patiētia ⁊ tranq̄lli
tate: ne ꝯtingat nobis ſicut Jorā de q̄
iiij. Regū. ix. q2 cū Jorā pcepiſſet Je
hu ad ſe vētuꝝ: miſit i occurſuz ei⁹ nū
ciū vt nūciaret ſibi vtꝝ igreſſus eius
eēt pacific⁹. Qui cū nō fuiſſꝫ reūſus:
miſit aliū. ⁊ ſurgēs Jorā occurrit Je/
hu. q̄ tetēdit arcū ſuū ⁊ ſagittabat eū
inter ſcapulas. et ingreſſa ē ſagitta in
cor ei⁹. quē ſerui p̄prij piecerūt i agrū
circa viā vt a feris et a beſtijs deuora/
ret̄. Per Jorā intelligit̄ quilibet iracū
dus. quē ira p̄ualens educit extra do/
mū. i. extra rōez. cui occurrēs Jehu. i.
deus interficit eū ſagitta. i. morte eter
na. quē ſerui ſui. i. demōes q̄ cū ad ira
cundiā concitauerūt. p̄ijciūt in cam/
pū. i. i infernū extra viaz miſcdie. vbi
a feris et a beſtijs. i. auib⁹ infernalib⁹
deuorabit̄. ¶ Tercio debem⁹ ambulare

129

ꝑ viã patiẽtie ſi volumus ad regnuꝫ
celorũ ꝑuenire. Act.xiiij. Per mltas
tribulatões oꝑtet nos intrare i reg.ce
loꝝ. Mat.v. Bti q̃ ꝑſecutõꝫ patiũť
ꝓpter iuſticiã. Hãc viã ambl'auit xp̃s
tanq̃ꝫ caput: vt nos tãq̃ꝫ mẽbra ſeq̃re
mur. j. Pe.ij. Chriſt⁹ paſſus eſt ꝓ no
bis relinquẽs vobis exemplũ. Lu.vl
ti. Oportebat xp̃m pati et ita intrare
in gl'iaꝫ ſuã. multo mag' oꝑtebit nos
ꝑ paſſiones intrare in regnũ celoruꝫ.
Quid patiẽtia ꝯferat nobis i tribula
tione Req̃re i ſermone Obſecro vos
ne deficiatis in tribulatione.

De eodem. Sermo.cxlj.

o

Mnis qui
ſe exaltat hũiliabiť Luc.
xiiij.et.xviij. In v̾bis ꝓ/
poſitis ⁊ in euangelio p̃nti diſſuadet
dñs ſuꝑbiã oſtendẽs quãtũ ſit homi
nociua. iõ merito ẽ fugiẽda. ¶ Scien
dũ aũt ꝙ ſuꝑbia nocet hoi in multis
¶ Primũ ẽ ꝙ aufert hoi graꝫ dei. Ja/
co.iiij. Suꝑbis reſiſtit de⁹: humilibꝫ
autẽ dat gram. Sicut em̃ aq̃ deſerit
mõtes ⁊ fluit ad valles. ſic gr̃a dei deſe
rit ſuꝑbos ⁊ fluit ad valles. i. ad hũi/
les. i. ad corda hũiliũ. Alta ſiccanť: ⁊
ima replenť. Vñ q̇dã ſapiẽs dixit ale
xandro ſuꝑbo. Deus p̃ſto ẽ largiri ſu/
am gratiã tibi: ſed nõ habes vbi reci/
pias eã. O, ſuꝑbia aut p̃ſumptõ au
ferat gram dei ptꝫ in Petro. q̇ cũ p̃fer
ret ſe ceteris dicẽs. Et ſi oẽs ſcãdaliſa
ti fuerint in te: ego te nõ negabo. Jdo
ſubtraxit ſibi dñs gr̃aꝫ ſuã ꝙ p̃ ceterꝭ
vilius cecidit cũ ad vocẽ ancille dñm
negauit. Permiſit aũt dñs euꝫ cade

re vt alijs peccatoribꝫ ſciret compati.
Exẽplũ. Quidã frater impugnaba/
tur a ſpũ fornicatõis: ꝯfeſſus ẽ alteri.
At ille ꝯtẽpſit. Req̃re dñica q̃rta p⁹
octauas paſce. Scđo ſuꝑbia aufert
hoi oia bona oꝑa ſua ⁊ v̾tutes annihi
lat. Gre. Sic hũilitas oia vicia ener
uat ⁊ v̾tutes colligit ⁊ roborat. ſic ſuꝑ
bia om̃es v̾tutes deſtruit ⁊ annihilat
Oia em̃ oꝑa bõa q̃ ꝓpter ſuꝑbiã ⁊ va
nã gl'iaꝫ facta fuerint nõ hñt meritũ.
Gre. Cũ i tuo oꝑe laus trãſitoria q̃ri
tur: res et̃na retributiõe digna ꝓ vili
p̃cio venũdať. Valde male ğ bõa ope
ra dei iudicat q̇ ad mercedẽ eoꝝ fauo/
rẽ hũanũ ſufficere putat. Exẽplũ ha/
bem⁹ in phariſeo q̇ ꝑ ſuꝑbiã oia bona
oꝑa ſua amiſit Lu.xviij. Duo hoĩes
aſcẽdebãt. Itẽ exẽplũ i rege q̇ ꝓpť va/
nã gl'iaꝫ edificauit tẽplũ. Req̃re dñi/
ca p⁹ paſca. i ſer. Videte man⁹ meas.
Vñ Aug. i regl'a Alia q̃cũq̃ꝫ iniq̇tas
i mal' oꝑibꝫ exerceť vt fiãt. ſuꝑbia v̾o
bõis oꝑibꝫ iſidiať vt pereãt. ¶ Tercio
ſuꝑbia facit hoiem fiuũ diaboli. Job
xlj. Ipſe ẽ rex ſuꝑ om̃es filios ſuꝑbie.
Gre. Euidẽtiſſimũ ſignũ reproboꝝ ẽ
ſuꝑbia. hũilitas aũt electoꝝ. quã cũ
q̇s hẽre dinoſciť ſub q̃ rege militat inue
niť. Exẽplũ. Duo clerici ſocij tractaue
rũt itra ſe de religionibꝫ ⁊ p̄laturꝭ. Re/
quire in ſer. Abijt ihs trãs mare. i q̃r
to mẽbro. ¶ Quarto ſuꝑbia facit ho/
minẽ eẽ fatuũ. Ro.j. Dicẽtes ſe eẽ ſa/
piẽtes ſtulti facti ſunt. Ber. Ois ſuꝑ
bia ſtulticia ẽ. qđ pꝫ in h̊ ꝙ hõ ſeipm̃
nõ cog̃ſcit ⁊ p̃ſumit qđ ſuꝑ vires ſuas
ẽ. Hiero. Suꝑbia pl⁹ audet q̃ꝫ poſſit
Exẽplũ in Alexãdro. Cũq̃ꝫ Alexan/
der magn⁹ oẽs regiões terre ⁊ inſulas

maris pagrasset ⁊ sibi subiugasset p̄/
sumpsit ire ad paradisuz. ⁊ p̄misit nūci
os suos. q̄b₉ occurrēs q̄dā senex dicēs
Dicite dn̄o v̄ro q̄ n̄ p̄t huc vēire nisi
p hūilitatē. ⁊ dedit eis lapidez ad silr̄
tudinē oculi vt portarēt eū dn̄o suo.
Quē cū accepiſſz alexāder ondit cui/
dā viro sapiēti vt diceret sibi v̄tutez
ei⁹. q̄ pōderauit eū. Cū qz lapis nud⁹
posit⁹ erat i lance vna. adeo ḡuis erat
q̄ pōderauit pl⁹ q̄z oia q̄cūqz pōni po/
tuiſſent in alia lance. Deinde coopu/
it lapidē terra. ⁊ tūc adeo leuis erat q̄
vna pua pēna eo pl⁹ pōderabat Et di
xit ſapiēs. p iſtū lapidē tu es deſigtus
q̄zdiu viuis maior es oib₉. et oia tibi
ſubiugas. Sz poſtq̄z opt⁹ fuerl̄ terra.
.i. p mortē tuā. vilior es ⁊ eris vna fe
ſtuca. q̄z ſupbi q̄ mō apparēt magni
poſt mortē nihil erūt. et p̄nt ⁊q̄ri illō
Sap. v. Quid p̄fuit nob̄ ſupbia q̄d
diuitiarum ⁊c. Supbia nihil prodeſt.
Vn̄ poeta. Vn̄ ſupbim⁹ cū nil ſimus
niſi limus. Lim⁹ cū ſim⁹ ad terraz q̄n
redim⁹. ¶ Quito ſupbia hoiez et̄nalr̄
dānat. Sap. vj. Exiguo ⁊ hūili ⁊ce/
dit̄ miſc̄dia. potētes aūt. i. ſupbi potē
ter tormēta patient̄. Ber. Cā toti⁹ dā
natōis ē ſupbia. ſupbia ſp caſuz petit
⁊ odibil' eſt deo ⁊ hoib₉. Jō d̄r Heſter
ij. q̄ Aſſuer⁹ dimiſſa vaſthy duxit he
ſter i vxorē. Aſſuer⁹ iterp̄tat̄ btitudo.
⁊ ſignificat deū q̄ ſp̄nit vaſthy. i. ſuper
biā. ⁊ eligit heſter q̄ iterp̄tat̄ hūil' ſiue
abſcōdita. Qui igit̄ i ſupbia pdurat
et̄nalr̄ dānabit̄. Vn̄ ſcp̄tū eſt. Qui ſe
exaltat hūiliabit̄ Lu. xiiij. Exemplū
Quidā mōachus erat ſupb₉ ⁊ valde
aſpirās exaltari ad p̄laturā. Cui ap/
paruit diabol⁹ i ſpecie angeli di. Exi ci
to ⁊ feſtina i terrā ſaxonie. Haluerſta
dēſis eps̄ iā morit̄. Ille aūt gauiſus ē
⁊ ſtati exiuit ⁊ abſceſſit. ⁊ hoſpitat⁹ ē i
q̄dā villa cū plebano. cogitans quō
honeſte veniret illuc. Et ſurgēs nocte
accepit veſtes plebani ⁊ equū ei⁹. ⁊ in
ſecuti ſunt eū hoies illi⁹ ville ⁊ dephen
ſuz ſuſpēderūt. Ecce quō ſupbia dece/
pit eū q̄ potuit dicere vt hr̄ Sap. v.
Quid p̄fuit nob̄ ſupbia: aut diuitia
rū iactātia q̄d ⁊tulit nob̄? Etiā ſcp̄tū
ē de ſupbia dn̄ica. xj. poſt feſtū Trini
tatis in ſermōe. Dixit ih̄s ad q̄ſdā.

Dominica decimaoctaua.
Sermo. cxlij.

g Ratias deo
meo ſp ago p vob̄ i gr̄a dei q̄
data ē vob̄ i xp̄o ih̄u. q̄z i oi/
bus diuites facti eſtis i illo. j. Cor. j.
q. d. G̃ras ago de hoc q̄ dedit vob̄ ḡ/
tiā illā q̄ ⁊uerſi ad fidē eſtis ⁊ credit̄
i xp̄m. ⁊ ⁊gtulor vobis q̄ in illo diui/
tes facti eſtis oēs. Jn v̄bis iſtis āmo
net nos aplūs ſuo exēplo. Prio deo de
b̄nficijs collatl̄ ḡtiari. Scd̄o p̄rio de
b̄nficijs acceptis a deo ⁊gtulari ¶ Cir
ca p̄mū ſciendū q̄ gr̄as agere debem⁹
deo de q̄ttuor. Primo q̄ ad talē ſtatū
nos vocauit. vicz ad eccl̄iam vbi poſ
ſum⁹ regnū celorum p̄mereri. qd̄ n̄ poſſe
m⁹ ſi gētiles vel iudei nati eſſem⁹. De
h̄ dicit apl̄s Col. j. G̃ras agētes deo
p̄ri q̄ nos dignos fecit in p̄te ſortl̄ ſan
ctorum i lumie. q̄ eripuit nos de p̄tāte te
nebrarum. i. gētilitatl̄ vel infidelitatl̄. et
trāſtulit in regnū filij dilectiōis ſue. i.
ad eccleſiā vbi poſſumus p̄mereri re/
gnū celorum. ⁊ hoc p̄pter dilectū filium

ſuū q̇ nos vocauit. Et vēit ī hūc mū/
dū fili⁹ dei vt pctōres vocaret ad peni
tētiā. ſic dr̄ Mat. ix. Jō dēm⁹ deo gti/
as ager̄ vt nob̄ maiorē grāz largiri di
gnet̄. Sic ei hō homi ingto ſbtrahit
bn̄ficia ⁊ gto augmētat: ſic de⁹ grāz ſu
am ſbtrahit ingtis ⁊ augmētat grām
agētib⁹. Un̄. b. Aug̃. Sola amiſſio
grē ē ingtitudis cā. Gre. Nō ē dign⁹
dādis q̇ nō agit grās deo de datis. Et
qn̄ hoi p ingtitudinē ſbtrahit̄ grā dei
tūc facilr̄ labit̄ ī pctm̄. Ro. j. Qui cū
cogūiſſent deū nō ſic deū glificauerūt
aut grās egerūt: ſz euanuerūt ī cogita
tōib⁹ ſuis. Exēplū em̄ h⁹ hēm⁹ in ſuo
q̇ talētis ſibi traditis male vſus fuit.
Cui a dn̄o dictuz eſt. Auferte ab illo
mūera ⁊c. qz hoi hn̄ti grāz aut ꝟtutē
dabit̄ glia. Itē pz exēplū ī ſuo cui fec̄
dn̄s magnā grāz dimittēs ei. ſ. ſeruo
oīa debita ſua. ⁊ ipe ingt⁹ noluit ꝯſuo
ſuo modicū dimittere. ⁊ irat⁹ dn̄s tra
didit eū tortorib⁹ q̇uſqz redderet vni
uerſuz debitū. qz n̄ cogūit ī ꝑxio bn̄fi
ciū ſibi collatū a deo Mat. xviij. Q,
aūt grās agētib⁹ de bonis collatis de⁹
dat grāz. pz p tale exēplū. Quidā hō
ſclaris diſſolut⁹ valde grā dei ſibi da/
ta religiōz ītrauit. ī q̄ dū diu ſtetiſſet.
q̇dā tpe tēptabat̄ a ſpū fornicationis
vehemēter. Cūqz n̄ poſſet āpli⁹ reſiſte
re: ꝓſternebat ſe ī orōem ⁊ dixit. Dn̄e
de⁹ grās refero tibi ꝙ me ad iſtuz ordi
nē de ſclo reuocaſti. ⁊ niſi mihi tua grā
ſbueniat tēptatōi āpli⁹ reſiſtere n̄ va/
leo. ⁊ ſtatiz oīs tēptatio receſſit. Ber.
Ingtitudo inimica ē aīe. exꝰminatio
meritoꝝ. diſpſio ꝟtutū. bn̄ficioꝝ pdi
tio. vētus vrēs fontē ſiccās pietatis.
¶ Scd̄o o debem⁹ deo grās agere de paſ/
ſione quaz pro nobis ſuſtinuit. Eccl̄i
xxix. Gratiā fideiuſſoris tui ne obli/
uiſcaris. dedit em̄ pro te aīam ſuā. ⁊ ſe
quit̄. Ingrat⁹ ſenſu derelinq̇t liberantē
ſe. Nō ſic faciēdū ē. ſed illud qd̄ doce/
mur Apoc. xj. Grās tibi agim⁹ oīpo/
tens de⁹ q̇ accepiſti ꝟtutē magnā ad li
berādū nos. Hoc ē ꝯ illos q̇ nō regra
tiant̄ deo de ſua paſſiōe. Dicit ei Ber.
in pſona xpi. Uide o hō q̇d p te pati
or: ſi ē dolor ſicut q̄ crucior. Ad te cla/
mo q̇ p te morior. vide penas q̇b⁹ af/
ficior. vide clauos quib⁹ confodior:
cū ſit tāt⁹ dolor interior ⁊ exterior. plā
ct⁹ fit gūior cū te ingtū experior. Tali
bus ingtis exprobrabit dn̄s ī iudicio.
ſic dicit Criſ. Et dicet. ꝓpter vos hō
fact⁹ ſum. ꝓpter vos flagellat⁹ ſum. il
luſus ſum. crucifixus ſuz. vbi ē tātaꝝ
iniuriaꝝ meaꝝ fruct⁹? Ecce em̄ pciuz
ſanguis mei qd̄ dedi ī redēptiōz aiaꝝ
vraꝝ. vbi ē ſeruit⁹ mea quā mihi p p
cio reddidiſtis? ego ſup gliaz meā vos
habui. Cūqz eſſem de⁹ appui hō ⁊ vi/
liorē oīb⁹ reb⁹ vrīs me feciſtis. cū oēm
rē terre viliſſimā pl⁹ q̄z me dilexiſtis.
Tūc īcipiēt deflere tātū bn̄ficiū negle
ctū. qd̄ nō ꝓdeſt eis. Quā gtū ſit deo
memoriā ſue paſſiōis hr̄e pz p exem/
plū, Quidā heremita depcabat̄ deū ī
cella ſua vt ſibi reuelaret cuiuſmodi
bn̄ficiū vl̄ ſuitiū eēt ſibi mag̃ gratū ⁊
acceptabile. Et ecce audiuit vocē ge/
mebūdā extra cellā q̄ſi hoīs anxie la/
borātis. et admirās q̇d h̄ eēt exiuit et
vidit hoīez nudū ⁊ toto corpe vulne
ratū ⁊ cruētatū. ⁊ coronā ſpineā in ca
pite habētē. portantē magnā crucē in
humeris quā ꝓpt̄ grauitatē vix p⁹ ſe p
terrā trahebat. Et ait. quis es tu hō?

Cui ille. Ego ſum ihs xp̄s q̄ mortē p
pter te ſuſtinui. Tūc ille pcidēs i frā
ait. O dn̄e vt q̄d ſic huc veniſti: q̄ rn̄
dit. Quia tu me rogaſti vt oñderē ti/
bi q̄le ſuitiū mihi magꝭ eēt grātū veni
vt oñderē tibi. Scias ꝙ mihi nō eſt
magis gratū ſeruitium q̄ȝ vt iuues
me portare crucē meam. Cui ille. O
dn̄e quō portabo illam: Rn̄dit dn̄s
In corde tuo p ꝯtinuā mēoriā ⁊ gra/
rūactōꝫ. ⁊ ſic euanuit. ¶ Tercio dēmꝰ
agerꝭ dō grās dō oībꝫ bn̄ficijs nobꝭ colla
tꝭ. Eccs. xj. Letare iuuēis i adoleſcētia
tua. ⁊ i bono ſit cor tuū. ſ. p grārūactō
nē. Et ſcito ꝙ p his oībꝫ adducꝫ te
dn̄s ad iudicium. ſ. vt rōem reddas
quō deo de bonis tibi collatis ſerueris
⁊ grās egeris. Dico aūt p oībꝫ bonis
naturalibꝫ tpalibꝫ ⁊ ſpūalibꝫ. bōa natu
lia ſꝫ ſanitas. fortitudo. pulcritudo.
eloquētia. prudētia. ſcia. ⁊ hmōi. Bo
na ſpūalia ſunt ſacra ſctē eccl'ie. Bōa
tpalia ſunt diuitie. honores. dignita
tes: ⁊ ſilia. pro his oībꝫ debetꝭ deo gra/
tias agere ⁊ ſibi ſeruire. Alioqn dicet
vobis in die iudicij Mat. xxv. Inu
tilē ſeruū proijcite i tenebras exterio/
res ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridor dentiū. Quā
tū ſit deo gratū vt ſibi de bonis tpali/
bus nob a deo collatis grates refera/
mꝰ patꝫ p exēplū. Miles q̄dā valde
diues ſp deo grās de diuitijs ſibi colla
tis referēs. dedit ſingul' ānis decimas
oīm bonoꝝ ſuoꝝ. ⁊ habēs vineā dedit
de ea ſingul' ānis decē carras vini pau
peribꝫ i grārūactōeꝫ. Quodā āno cre
uit tm̄ vna carra i vinea ſua. tūc ait.
Dn̄s dat. dn̄s abſtulit. ḡ portōꝫ ſuā
nō auferā. ⁊ dedit hāc carrā pp̄t deū.
Qd̄ cū factū eēt fratꝰ iſtiꝰ militꝭ tranſi
ens iuxta vineā vidit eā plenā vuis.
Qd̄ cū retuliſſet militi grās deo egit
de gratitudine. Legit' in fab ul'. ꝙ ruſti
cus q̄dā terrā arabat bobꝫ ſuis. cōti/
git ꝙ pōdꝰ auri mica reuiderat. vn̄ ga
uiſus: reliq̄t boues a iugo vt peterent
meliora paſcua. et cōſtruxit altare dee
fre q̄ ſibi tātas diuitias ſpōte ꝯtuliſſꝫ
Qd̄ videns dea fortune dedigā ta ruſti
co ꝙ talē honorē nō dediſſet ſibi: dixit
Cū ꝑuatus fueris his rurſum me ro/
gabis p alia ſorte ⁊ nihil tibi reddā.
Per ruſticū itelligit' auarꝰ ſiue pctōr
cui deꝰ oīa bona ſua dedit. q̄a largitor
oīm bonoꝝ ē. ſm illud Jac. j. Oē da/
tū optimū et oē donū pfectū a dn̄o
deo ē. ſꝫ cū hō n̄ refert grās deo. veīt tē/
pus. i. hora mortꝭ. ⁊ tūc auferet' ab eo
oīa p̄dicta ꝙ n̄ reddere pt etiā ſi vellꝫ
¶ Quarto dēmꝰ deo grās agerꝭ de tribu
latōibꝫ nobis immiſſis ab eo. Eph.
v. Grās referētes ſp p oībꝫ. Glo. n̄
tm̄ p pſpis ſed etiaꝫ p aduerſis. Tri
bulatio em̄ ē ſignū dilectiōis diuine.
quē em̄ deꝰ diligit caſtigat. vt dꝛ He/
bre. xij. Apocal. iij. Ego q̄s amo ar/
guo ⁊ caſtigo. qꝛ ſicut dicit Gre. Cō/
tinuꝰ ſucceſſus reꝝ tpaliū ē future ca/
lamitatꝭ indiciū. Grās ḡ agere dēmꝰ
de aduerſis q̄bꝫ libamur a pena etn̄a.
Vn̄ Aug. Hic vre hꝭ ſeca dn̄e vt i et'/
nū pcas. Exēplū accipiamꝰ i. b. Job.
q̄ poſtq̄ȝ caſtigatꝰ eēt grāt' egit grās deo
dicēs. Dn̄s dedit dn̄s abſtulit ſic dn̄o
placuit ita factū ē. ſit nomē dn̄i bn̄di
ctū. Exēplū. Quidā p̄nceps ſarace/
noꝝ nouit' ꝯūſus ⁊ baptiſatꝰ ꝯ ſarace
nos pugnās ḡuiter vulneratꝰ ē. Chri
ſtiani aūt timētes ne ppt' h̄ vacillarꝫ
ꝯfortabāt eū dicentes ꝙ grās ageret

deo ꝑ cui⁹ honore talia vulnera ſuſtie ret. Qui rñdit. imo deo ad plenū nō ſufficio regtiari. ſꝫ doleo ꝙ ꝓpṫ eū nō recepi niſi qttuor vulnera q̄ ꝑ me rece pit q̄nqꝫ milia ⁊ pl'a. Vn̄ vſus. Sexa gita bis duo cētū ſupadde milia q̄n/ qꝫ Tot ferṫ xp̄s ꝓ nob vulnera paſſus

De eodem. Sermo. cxliij.

Diliges do-

minū deu tuū Mat. xxij. c. Circa dilectōem dei duo ſunt notāda. ſ. quō ſit diligēdus. ⁊ q̄re ſit diligēdus. Et ſciendū ꝙ de⁹ ē di/ ligēd⁹ trib⁹ modis. Prio ex toto cor/ de. i. integliter. ſcd̄o ex tota aīa. i. fide liṫ. tercio ex tota mente. i. pſeueranter. Prio debem⁹ diligere deū ex toto cor/ de integliter: ita ꝙ hō i nulla alia crea tura delecteṫ vel q̄rat dilectiōeꝫ niſi in deo. nō i auro ⁊ argēto. nō i amicis. nō i liberis. nō in vxore. nō in mūdi deli/ cijs neqꝫ carnis voluptatib⁹. Si in aliq̄ iſtoꝝ amor fuerit cordis nō ex to to corde deū amas. qꝛ q̄nto mag̃ iṅfe/ riores rami arboris multiplicāṫ: tāto min⁹ ſupi⁹ creſcit i altū. ſic amor quā/ to mag̃ creſcit i iſtis terrenis tāto mi nus eleuaṫ i amorē dei. Aug⁹. Min⁹ te dn̄e amat q̄ aliq̄d tecū amat qđ n̄ ꝓpṫ te amat. Jō tal' amor iſerior ē cir cūcidend⁹ ſic rami inferiores ab arbo re. Deutr. xxx. Circūcidet dn̄s de⁹ tu⁹ cor tuū ⁊ cor ſemi tui vt diligas dn̄ꝫ deū tuū ex toto corde tuo ⁊ i tota aīa tua vt poſſis viuere. Dn̄s eſt em̄ q̄ſi auis nobil' q̄ de p̄da deſiderat cor taq̄ꝫ meli us. ſic dn̄s deſiderat cor tuū vt eū dili gas. Prou. xxiij. Prebe mihi cor tuū mi fili. Aug̃. Totū exigit a te q̄ totū fecit te. Ber. Ecce dn̄e qꝛ feciſti me do amori tuo totū ⁊ tāto debeo pl⁹ qꝫ me ip̄m q̄nto tu maior es me ꝑ q̄ dediſti teip̄m. ¶ Scd̄o dēm⁹ diligere deū ex tota aīa. i. fideliṫ. ſic ipſe dilexit nos. qꝛ maluit aīaꝫ ſuā ſepari a corpe ſuo qꝫ ab eo ſepareṫ aīe nr̄e. Cāt̃. viij. For tis ē vt mors dilectio. qꝛ ꝓpṫ dei dile/ ctōꝫ n̄ ꝯtēnit hō mortē. Aug̃. Nihil forti⁹ hoīe hn̄te dilectōꝫ ſiue charita/ tē. Qui em̄ deū diligit fideliṫ: nihil p̄t eū a charitate xp̄i ſepare. Rom̄. viij. Quis nos ſepabit a charitate xp̄i: tri bulatio. i. afflictio corpis. an āguſtia. i. tribl'atio mētis. an fames. an picu lū. i. pauptas. an gladi⁹. i. ip̄a mors. q. d. neq̄qꝫ p̄nt nos iſta ſepare a chari tate xp̄i. Criſ. Si nauṫ picl'a maris. agricol' glacies ⁊ frigora. militib⁹ vul nera leuia ⁊ portabilia ſṫ ꝓpṫ ſpem lu cri: q̄nto mag̃ q̄ amat deū nullū dꝫ ti mere piculū. Et ſic Jacob videbanṫ qttuordecī āni pauci q̄b⁹ ſuiṫ ſuiuit ꝑ rachel p̄ amorꝭ magnitudie Geñ. xxix. Quāto mag̃ dꝫ hō ſuſtiere pro amore dei ⁊ reḡ celoꝝ. ¶ Tercio dēm⁹ diligere dn̄m ex tota mēte. i. pſeueran ter. Prou. xvij. Oi tpe diligit q̄ ami/ cus eſt. ⁊ frat i anguſtijs ꝯprobaṫ. ita hō dꝫ diligere deū i adūſitate ſic̄ i pro ſpitate. Sꝫ q̄dā diligūt tm̄ i pſpita/ te. ſ. qn̄ dat eis bona tpalia ⁊ pſpitatē ⁊ ſanitatē corpis. ſꝫ qn̄ imittit eis tri/ bulatōes. infirmitates ⁊ pauptates. ſtati murmurāt ꝯ deū ⁊ dicūt. dn̄s ob lit⁹ ē mei. qꝛ plus me caſtigat qꝫ aliū. Jſti hn̄t amorē mercēꝫ ſiue amaſie: q̄ tm̄ diligūt viros qn̄ dāt eis mūera. ſꝫ qn̄ n̄ hn̄t dare diligūt alios. Vn̄ Ov

go. Uideo aīa ne mereṯ ꝑ ⁊ ñ ſpōſa xp̄i
dicarꝫ. De talibꝫ dr̄ Prou. xxvj. Lū
defecerit ligna extiguit ignis. ſ. charita
tis. Jſti ñ attēdūt ꝙ flagellla ⁊ tribl'a
tões ſt̄ ſigna diuini amorꝫ. Apoc. iij.
Ego q̄s amo arguo ⁊ caſtigo ¶ Scd̄o
vidēdū ē q̄re diligēdꝰ ſit deus. Nō q̄t
tuor de cauꝭ ſolet aliq̄ res diligi. Pri/
mo q2 beneficijs ſuis ꝓmeruit. ⁊ certe
iō diligēdꝰ ē deꝰ. Ber. Mltū nob̄ me
ruit deꝰ q̄ ſeip̄m dedit nob̄ i p̄ciū. Nō ē
lignū ita frigidū ſi ponat̃ i ignē ardē/
tis clibani q̄n ardeat. Sic nec cor ali
qd̄ ita frigidū ſi ponat̃ in ignē diuini
amoris vt intueat̃ q̄ntū nos amaue/
rit q̄n accēdat̃ ad amādū. Hugo. O
aīa mea cogita q̄ntū te dilexit q̄ tātū
dignatꝰ ē facere ꝓ te. Obſtupeſce tāta
bn̄ficia tibi exhibita. pulcra facta fue
ras eiꝰ munere. feda facta fueras tua
iniq̄tate. ſꝫ iterꝝ mundata ⁊ pulcra fa
cta es eiꝰ pietate. opante tn̄ vtrobiq̄ꝫ
caritate Oli cū ñ eēs dilexit te vt ꝯde
ret te. poſtea cuꝫ facta eēs feda dilexit
te vt pulcrā faceret te. ⁊ vt oſtenderet
q̄ntuꝫ te diligeret nō niſi moriēdo te
a morte libare voluit. nūc aūt ſincera
charitate te diligit ac ſi ſp ſecū ꝑſtitiſ/
ſes. ¶ Scd̄o ſolꝫ aliq̄s diligi q̄n bn̄fi
cia ab eo ſpant̃. Jdcirco diligēdꝰ ē deꝰ
q2 int̃ om̄ia alia bn̄ficia maximū ē ꝙ
nob̄ tā magnā gl'iaꝫ ꝓmiſit ⁊ p̄parauit
j. Cor. ij. Qd̄ nec oculꝰ vidit nec au/
ris audiuit. nec in cor homīs aſcēdit
⁊c̄. Jō ē ſumme diligēdus. Ber. Qui
tanta bn̄ficia mihi ꝓmittis debeo me
amori tuo totū. ¶ Tercio ſolet diligi
aliq̄ res: q2 delicie īueniūt̃ i ea. iō etiaꝫ
diligēdꝰ ē deus. p̄s. Guſtate ⁊ videte
q̄m̄ ſuauis ē dn̄s btūs vir q̄ ſꝑat i eo

. i. q̄ totā ſpēꝫ ⁊ dilectōꝫ ponit i eo. tal'
p̄tſentire ſuauitatē dei. Amor em̄ dei
ſuauiſſimꝰ ē. qd̄ patꝫ. q2 omnē alium
amorē ſeꝑat ⁊ ſuꝑat. Exēplū in melle
cuiꝰ dulcedo omnē dulcedinē ſuꝑat.
Uñ Ecci. xxiiij. Trāſite ad me oēs q̄
ꝯcupiſcitis me ⁊c̄. Sequit̃. Spūs ei
meꝰ ſuꝑ mel dulcis. q̄ em̄ mel guſtaue
rit illi poſtea nullus cibꝫ ſapit. ſic qui
guſtauerit dulcedinē charitatis diui
ne: poſtea nō ſap̄it ei amor terrenorū
Aug. Qui biberit de fluuio ꝑadiſi cꝰ
gutta maior ē oceano. reſtat vt i eo ſi/
tis huiꝰ mōi extīcta ſit Jll'ei ſ̄m Gre.
dulce ē i hūanis rebꝫ delectari qui ad
huc nulla gaudia de celeſtibꝫ guſtaue
rūt ¶ Quarto ſolet aliq̄s diligi rōe cō
ſanguitatis. et iō diligēdus ē deus. q2
maiorē ꝯſanguinitatē hꝫ nobiſcuꝫ q̄ꝫ
cū āgel'. ex eo q2 hūanā naturā nobiſ/
cū aſſumpſit. Heb. ij. Nuſq̄ꝫ eni āge
los ſꝫ ſemē Abrae app̄hēdit. neq̄ꝫ em̄
angelos appellat frēs ſic̄ hoīes. Uñ
p̄s. Narrabo nomē tuū fratribꝫ meis
Legit̃ Geñ. xlv. ꝙ Joſeph maiorē ꝑ/
tē bonorꝝ dedit beniamin q̄ erat frat̃ ſu
us ex vtroq̄ꝫ parente q̄ꝫ ceteris frībꝫ q̄
erāt ex altero ꝑente. Sic deꝰ duplicēꝫ
refectōem hoī dedit ⁊ dabit i ſua diui
nitate et humanitate. Angelos aūt i
ſua diuitate reficit. imo nō tm̄ frat̃ ſꝫ
etiā pr̄. Mat. xxiij. Unꝰ ē pr̄ vr̄ q̄ in
celis ē Bern̄. Si filiꝰ naturalit̃ amat
prēm a quo hꝫ ꝑtē corꝑis q̄nto magꝭ
dꝫ amare deū a q̄ habꝫ corpꝰ ⁊ aīam.
Deut̃. xxxij. Nūq̄d nō ipſe ē pr̄ tuꝰ q̄
fec̄ poſſedit et creauit te. Jp̄e ē pr̄ nr̄ q̄
creauit nos. ⁊ cū ꝑieramꝰ recreauit. iō
debemꝰ eū diligere ⁊ nō ad iracūdiam
peccādo ꝓuocare. Exemplū. Adole/

132

ſcēs q̄dā ītrauit ſiluā in q̄ morabant̃ meretrices. cui occurrit diabol9 i ſpecie mulierꝫ dicēs. ītra ſiluā ego ſeq̄r te. cū ītrauit ſiluā: occurrit ei xps ī ſpē mōachi cappa indut9 dicēs. Quo tendis tu fili mi: mala eſt via. reuertere dilecte fili mi: Cui ille Cur me appellatis filiū cū nō ſitis pr̄ me9: Req̄re in die paſce ī ſmōe. Ecce loc9. Augꝫ. Amādus ē genitor: et p̄ponēdus ē creator.

Dñica decimanona Ser. cxliiij.

l Oquimĩ ve

ritatē vnuſq̄ſq̃ cū ꝓximo ſuo Eph. iiij. In v̄bis iſtis hortat̃ nos apl's diligere v̄itatē. ¶ Sciēdū aūt q̄ q̄druplex ē v̄itas. ſ. oris cordis. operis et pſeuerātie. ¶ Ueritas orꝫ ↄſiſtit ī trib9. ī locutōe. ī ↄfeſſiōe ↄ ī ꝓmiſſiōe. De v̄itate locutōis d̄r h̄ in v̄bo ꝓpoſito. ſ. loq̄mi v̄itatē. p̄s. Ueritatē diligit de9. Quātū diſplicet ſi ↄ̄riū fecerim9: ptꝫ ī anania ↄ ſaphira. q̇ cū negarēt v̄itatē petro: ceciderūt ↄ expirauerūt Act̃. v. Require ī ſermōe. Nō falſuꝫ teſtimoniū dices. Aug. ſuper p̄s. Aliud ē mētiri ↄ aliud ē verꝫ occultare. ſicut aliud ē falſuꝫ dicere ↄ aliud ē verꝫ tacere. vt ſi q̇s nō velit hoīeꝫ ad mortē ꝑdere: pat9 dꝫ eē verꝫ occultare. nō dicere falſuꝫ. vt neq̃ ꝑdat neq̃ mētiat̃ neq̃ occidat aīaꝫ ſuā ꝓ corpore alteri9. q2 d̄r ī p̄s. Perdes oēs q̇ loquūt̃ mēdaciū. Itē debem9 h̄re v̄itatē oris ī ↄfeſſiōe. Eccĩ. iiij. Nō ↄfundarꝫ ꝓ aīa tua dicere verꝫ. ī. v̄itatē ī cōfeſſiōe. Cōtra h̄ peccauit Cayn. q̇ cuꝫ debuit ↄfiteri ↄ dicere v̄itatē: rn̄dit. neſcio dñe: nūq̇d cuſtoſ fr̄is mei ſuꝫ ego

Geñ. iiij. Amb. ſup p̄s. Bti ī maclati. Ceſſat em̄ vindicta diuia ſi ↄfeſſio p̄currat hūana. Itē debem9 h̄re v̄itatē oris ī ꝓmiſſiōe ita q̄ q̇cq̇d ꝓmittim9 teneam9. Eccli. viij. Nō ſpōdeas ſup v̄tutē tuā. q̄ ſi ſpopōderꝫ q̄ſi reſtituēs cogita. Eccs. v. Si q̇d vouiſti deo ne morerꝫ reddere. diſplicet em̄ ei infidel' ↄ ſtulta ꝓmiſſio: ſꝫ q̄cūq̃ voueris redde. Multoq̃ meli9 ē nō vouere votū q̄ꝫ poſt votū ꝓmiſſuꝫ n̄ reddere Quātū iſtud diſplicet deo. ſ. ſtulta ꝓmiſſio ptꝫ ī ſaul. q̇ fregit ꝓmiſſuꝫ. de q̇ Joſue ꝓmiſerat gabaonitꝫ. Legit̃ Joſ. ix. q̄ cū filij iſrl' ītrarēt terrā ꝓmiſſiōis ceperūt hiericho ↄ hay ↄ ml'tas alias ciuitates. Hec audientes gabaonite timuerūt ne facerēt eis ſil'e. et cogitātes callidū ↄſiliū miſerūt ad Joſue et ad filios iſrl' nūcios q̇ argumētū lōgorū itinerꝫ tulerūt. ſaccoſ veteres ī q̇b9 habebāt panes muſcidos ↄ ī fruſta ↄminutos ↄ vtres vinarios ātiq̃s ſciſſos ↄ ſotulares veteres habuerūt ī pedib9 ↄ induti veterib9 veſtimētis. ↄ veniētes ad filios iſrl' dixerunt. de terra lōginq̄ venim9 q̄ eſt extra terrā q̄ vobis debet̃: ↄ querimus vobiſcū facere pacē. Qui rn̄derūt. Uidete ne forte habitetis ī terra q̄ nob̄ ſorte debet̃ ↄ nō poterim9 vobiſcū pacē facere. Qui omino negauerūt dicētes. Adeo remota eſt terra nr̄a q̄ panes iſti calidi erant qn̄ nos exiuim9 q̇ mō ſt̃ muſcidi. ↄ vtres noui qui mō ſunt rupti. ↄ veſtimēta ↄ calciamēta noua q̄ mō ſunt ↄſumpta Crediderūt eis filij iſrael ↄ fecerūt pacē cū eis. Poſt dies v̄o tres cognouerūt ſe eē deceptos. q2 in vicino habitabāt. ↄ mouētes caſtra voluerūt eū terere

ciuitates eorū.ſ.gabaon.ſaphira.be/
roth.cariathiarim.⁊ egreſſi ſūt eis ob/
uiā gabaonite. Et dixit Joſue. Qua
re decepiſtis nos dicētes ꝙ in t̄ra aliena
habitaretis? Qui dixerūt. nūciatū ē no
bis ſuis tuis ꝙ dn̄s deus vr̄ ꝓmiſiſſz
vob terrā hāc ⁊ pcepiſſz diſpdere oēs
ihabitātes.ḡ timuim⁹ valde.⁊ de ꝯſi/
lio ꝓuidim⁹ aiab⁹ nr̄is nccitate ꝯpul
ſi.nūc aūt i māu tua ſum⁹. qḋ tibi bo
nū ac rectū videt̄ fac de nob. Tūc cla/
mauit ppl's.nō ē ſtādū iuramēto ⁊ ꝓ
miſſo qḋ ꝑ ſurreptōz factū ē. Senio
res aūt q̄ iurauerūt ⁊ ꝓmiſert n̄ aude
bāt frāgere fed⁹. ſed ordinauerūt ſic ꝙ
habitarēt iter eos ⁊ eēnt eoꝝ ſui ligna
rij ⁊ aq̄rij. Jſtō fed⁹ ſtetit mlt̄ ānis.⁊
null⁹ audebat frāgere. Tādē cū regnz
ſaul: iſte fregit ⁊ mltos ex eis occidit.
qḋ tātū diſplicuit dn̄o ꝙ vidicabat i
eū ⁊ i filios ſuos i hūc modū. Jp̄e ei ce
cidit i p̄lio.ḡ mortuo cū regnet dauid
facta ē mag̃ fames i iſrl' trib⁹ ānis. ij.
Reg.xxi. Et ꝯſuluit Dauid oraculū
dn̄i.⁊ dixit ei dn̄s ꝙ iſta fames eēt ꝓ/
pter ſaul ⁊ domū ei⁹.eo ꝙ fregiſſz fed⁹
⁊ ꝑcuſſiſſet gabaonitas. Dixit ḡ Da/
uid ad gabaonitas. q̄d faciaz vob ꝓ
emēda? Qui r̄nderūt.nō ē nob ſup au
ro ⁊ argēto q̄ſtio: ſed ſup ſaul et domū
ei⁹. Dent̄ nob ſeptē viri de filijs ei⁹ vt
crucifigam⁹ eos. Qḋ ⁊ factū eſt.⁊ pla
ga ceſſauit.⁊ reddit dn̄s pluuiaz terre.
Jn h̄ pz ꝙ dn̄s vult ꝓmiſſa ſuari eti
am i fidelib⁹.ſic de v̄itate or̄: pz. ¶ Se
cūdo debem⁹ h̄re v̄itatez i corde: ita vt
q̄cq̄d loq̄mur ore itēdam⁹ ⁊ corde Cō
tra h̄ faciūt mlti q̄ blāde loquunt̄ ꝓxi
mis.⁊ tn̄ corde n̄ itēdūt. Prou.xxiiij
Nō lactes quēq̄z labijs tuis. Tales
ſīles ſūt iude q̄ ꝑ oſculū tradidit dn̄m
ſuū. Vn̄ recte ſignificat̄ ꝑ Joab q̄ di/
xit ad Amaſon. Salue mi fr̄.⁊ tenu
it vna manu mētū ei⁹ q̄ſi oſculās eū.
alia māu exit gladiū ſb pallio.⁊ pcuſ
ſit eū i latere ⁊ mortu⁹ ē. Nō hyſto.ij.
Re.xx. Prou.xj. Silātor decipit ore
amicū ſuū. Vn̄ iudas n̄ māſit ipuni/
tus. nā ſeipm ſuſpēdit ⁊ dānat⁹ ē. Jo/
ab etiā n̄ māſit impunit⁹. nā occiſus
fuit iux̄ altare.iij. Reg. ij. ſic ꝯtiget oī
bus talib⁹. ¶ Tercio debem⁹ h̄re v̄ita/
tē i opatōe. ita ꝙ q̄cq̄d ore ꝓmittim⁹
⁊ corde facere intēdamus. etiā ſine ꝓ
tractōe ope ipleam⁹. j. Jo. iij. Nō di
ligam⁹ v̄bo neq̄z lingua tm̄ ſz ope ⁊ v̄i
tate. Hāc v̄itatē habuit Ezechias.⁊
iō placuit deo.iiij. Re.xx. Memento
dn̄e quō ambulauerī corā te i v̄itate
⁊c. Et adiecit deus vite ſue.xv. ānos.
Cōtra h̄ peccauit pharao q̄ multa ꝓ/
mittebat ſz ope n̄ iplebat ea. ꝓpt̄ qḋ
i mari rubro tādē ſb merſus ē Exo. x/
iiij. Aug. i lib. de agoē. Errat q̄ſq̄z ſi ſe
v̄itatē cog̃ſcere putat q̄ adhuc neq̄ter
viuit ¶ Quarto debem⁹ h̄re v̄itatē i bo
ne vite pſeuerātia. Nō em̄ q̄ bonā vi/
tā incepērt ſz pſeuerauerīt vſq̄z i finē hi
ſalui erūt. Hāc v̄itatē optabat xp̄s di
ſcipulis ſuis qn̄ diſceſſit ab eis orās
patrē ſuū di. Pr̄ ſctifica eos i v̄itate.
Glo.q.d. Sic ex tua gr̄a icepta ē ſcti
ficatio: eadē gr̄a pſeueret vſq̄z i finē.ſ.i
v̄itate. Eccī.xxxvij. depcare altiſſimū
vt i v̄itate dirigat viā tuā. Cōtra hāc
v̄itatez pſeuerātie peccauit ſalomō q̄ i
fine vite ſue ydola colebat. et mlieres
alienigēas adamauerat.iij. Reg. xj.
Vn̄ ps. Seruite dn̄o i timore. Glo.
vt i ſeruitio ei⁹ pſeueretis. Cōtra hoc

peccauit ille heremita qui in fine vite
ſue factus eſt latro ꝛ ꝯdemnatus.

De eodem. Sermo.cxlv.

VT quid co/
gitatis mala i cordib9 vr̃is
. Mat.ix. Hoc v̈bũ pōt eē
dei ad nos oēs.i q̃ rephēdit nos d̄ ma
lis cogitatōib9.¶ Sciēdũ aũt ꝙ cogi
tatio hoīs dꝫ v̈ſari circa q̃ttuor¶ Pri
mo circa paſſionē dñi. Treñ.iij. Re/
cordare trãſgreſſiōis mee ꝛ pauptatis
mee abſinthij ꝛ fellis. Ecci.xxix. Gra
tiã fideiuſſoris tui ne obliuiſcaris. de
dit eni ꝓ te aiaꝫ ſuã. Fideiuſſor ille ē
xp̄s. Tot9 mũd9 p ſniam dei pr̃is dã/
nat9 erat.ꝯpatiēs aũt fili9 dī fideiuſſit
ꝓ nob.pōt aũt hō ꝓ tã mag cã fideiu
bere ꝙ optet eũ aliq̄n domũ relinq̄re ꝛ
hereditatē ſuã ꝛ q̄nq̄ꝫ vitã. ꝛ ſic fec de9
Hiere.xij. Reliq̃ domũ meaꝫ.dimiſi
hereditatē meã.dedi dilectã aiam me
am i manib9 inimicoꝝ meoꝝ. Hugo
O hō cogita q̄ntũ dilexit te q̃ tãtũ ꝓ
te ſuſtinuit ꝛ tãtũ te dilexit. Aug. O
hō cogita q̄ntuꝫ te dilexit de9 tuus vt
veſtigia ei9 imiteris.ꝓpt̃ te paup fact9
ē i mōo vt te ditaret i celo.ꝓpter te ca
ptus ē vt te ab eťna captiuitate liba
ret.ꝓpter te ligat9 ē vt te a vincul' pctō
rũ abſolueret.ꝓpter te flagellat9 eſt vt
te a flagell' eťne ire erueret.ꝓpt̃ te coro
nat9 ē ſpinis vt te coronaret i cel'.pro/
pter te vulnerat9 ē medic9 vt te ſanarꝫ
egrotuꝫ.ꝓpter te crucifixus ē vt tuas
ꝯcupiſcētias crucifigeres.ꝓpt̃ te mor
tuus ē vt te a mortuis ſuſcitarꝫ. Hec
cogitatio deo mltũ placꝫ. Exēplũ i he
remita q̃ rogauit dñm vt oſtēderet ſi
bi q̄le ſeruitiũ ſibi mag' acceptũ fuiſ/
ſet. Req̄re i ſ̈mōe. Gras ago dō meo
Quantũ ꝓſit nob hec cogitatio oſtē/
dit Joſue.vj.vbi dr̄.ꝙ filij iſrl' expu/
gnata ciuitate hiericho ꝛ ihabitatori
bus ei9 occiſ̈ ſola mãſit raab meretrix
Hec ē aia q̄ erit ſecura manēs i domo
ſue ꝯſcie.ſi ſuſpēderit funiculũ coccine
um.i.paſſiōꝫ xp̄i p iugē memoriã añ
fores ſue cōſcie.¶ Scdo dꝫ hō v̈ſari
circa p̄cepta dei et ſacrã ſcripturã.ſ.co
gitare. Ecci.iij. Que p̄cepit tibi dñs
iſta cogita ſp.vt.ſ. illa ipleas ꝛ cuſto/
dias.ps. In lege eius meditabor die
ac nocte. Deuť.vj. Hec meditaberis
ſedēs i domo tua ꝛ ambulãs i itinere
dormiēs atq̄ꝫ ꝯſurgēs. Jtē hō dꝫ libē
ter audire p̄dicatōes. legere pſalteriũ
ꝛ ſacrã ſcp̄turã vt ſuũ cor occupet bo/
nis cogitatōib9.ꝛ licet hō nō totũ in
telligat qđ legit. Exemplũ legiť in vi
taſpatꝝ.ꝙ quidã frať dixit btō Arſe
nio. Ecce pr̃ meditari feſtino de ſacris
ſcp̄turis ꝛ nō ſentio ꝯpũctōeꝫ i corde
meo.q2 nō intelligo v̈tutē v̈boꝝ ſacre
ſcp̄ture vñ valde ꝯtriſtor. Rñdit.b.
Arſeni9.optet te fili iceſſanť medita/
ri eloq̃a dei. licet incãtatores q̃ ſerpen
tes incãtare ſolēt nō intelligunt illa v̈
ba q̄ loquũť.tñ ſerpētes audiētes v̈ba
illa acq̄eſcunt eis ꝛ ſubdunť eis. ita ꝛ
nos faciam9 ſilr̃. Licet nō valeam9 in
telligere v̈tuteꝫ diuinaꝝ ſcp̄turaꝝ.tñ
demones audiētes eã terrenť ꝛ effuga
ti diſcedũt.¶ Tercio dꝫ cogitatō ho/
minis verſari circa pctã q̄ ꝯmiſit.ps.
Cogitabo ꝓ pctō meo.ſ.penã quã me
rui.ꝛ bōa q̄ p pctm̄ amiſi. Jſa.xxxviij
Recogitabo tibi dñe oēs ãnos meos
i amaritudīe aīe mee. Jſi. Nullũ iue/

niſ pctōꝝ remediū tale ſicut eoꝝ cū recordatōe et dolore cōtinua memoria Remiſcere em̄ debemus qꝫ gnuia ſunt q̄ cōmiſim⁹. qꝫ dānoſa q̄ obmiſim⁹. qꝫ dura inferni ſupplicia q̄ meruimus. Exēplū. Quidā fr vēit ad abbatē ā/monē ei di. Pr dic mihi aliqͦd verbū edificatoriū. Dic ei abbas. vade fac talē cogitatōꝫ tuā ſic illi q̄ ſunt i carcere. Illi eñ interrogāt. vbi ē iudex ⁊ qñ venit. ⁊ ipa ꝑ pēaꝝ expectatiōꝫ q̄s meruerūt deplorāt. Ita ⁊ hō dꝫ eē ſuſpēſus. ⁊ aiaꝫ ſuā obiurgare dicēdo ⁊ cogitando. Ve mihi quō audeo ſtare an̄ tri/bunal xp̄i. et quō debeo actuū meoruꝫ reddere rōeꝫ. ſi em̄ hec ſp meditat⁹ fueris ſalu⁹ eris. ¶ Quarto dꝫ cogitatio hoīs ꝟſari circa mortē ſuā. Eccli. vij. Mēorare nouiſſima tua ⁊c̄. Vñ di/cit ſacerdos iponēs cineres. Memē/to hō ꝙ cinis es et i cinerē reuerteris. Aug⁹. Nihil ſic reuocat a pctō ſicut mortꝭ ꝯtinua meditatio. Exemplūꝫ. Quidā rex erat i grecia q̄ nūqꝫ ridere ꝯſueuit. Quadā die dū q̄reret ab eo frat̄ ei⁹ carnal̄ cāꝫ tāte triſticie. Rñdit Cras indicabo tibi. vade i domū tuā Cūqꝫ ille abijſſet miſit rex milites cū cornu qͦd ſolebat ſufflari ſup occidendos. ⁊ fecit ſufflari an̄ domū fratrꝭ ſui ⁊ iuſſit eū ligari et duci ad mortē. Et fecit eū nudū ſtare int̄ q̄ttuor milites armatos euagiatꝭ gladijs. Deīde fec̄ vēire diūſa genera muſicaliū an̄ eū. ⁊ dixit ei rex. Frat̄ cur n̄ rides? Qui rn̄/dit. quō poſſum ridere. q̄cūqꝫ me ꝟtero video mortē an̄ me. et ait rex. Ecce illa ē cā q̄re ridere nō poſſum. qꝛ ego video ꝙ me optet mori. ſꝫ neſcio vbi quō vl q̄ñ. ⁊ tunc eum liberū dimiſit. In cuius ſignū legit̄ ꝙ xp̄s fleuit i vi/ta ſua ⁊ nunqꝫ riſit vt teſtat̄ Ber. Sepius legi chriſtū fleuiſſe. nunqꝫ autē legi ipſum riſiſſe.

Dñica viceſima Sermo. cxlvj.

n Olite fieri iprudētes ſꝫ intelligētes q̄ ſit volūtas dei Eph. v.

Vidēs apl's ml'tos ābulātes iprudēter i h̄ ſeculo. ⁊ ideo eos cū fatuis vir/gib⁹ excludi a reg̃ dei: vt ſcribit̄ Mat. xxv. iō monet nos in ꝟbis p̄miſſis vt ſim⁹ pudētes. ¶ Sciendū ꝙ q̄ttuor creat̄ repiunt̄ prudētes a q̄b⁹ debem⁹ prudētiā addiſcere. Job. xij. Interroga iumēta ⁊ docebūt te: ⁊ volatilia celi ⁊ idicabūt tibi. ſ. prudētiā. ¶ Pria eſt leo. cui⁹ prudētia ē vt veſtigia delet cū cauda ſua ne a venatorib⁹ inueniat̄ ſic nos p ꝯfeſſionē debem⁹ delere veſti/gia. i. vitā p̄teritā ⁊ peccata nr̄a. ne venatores. i. diaboli aliqͦd veſtigiū pec/catoꝝ nr̄oꝝ inueniāt in q̄ nos capere pn̄t. ps. Bti quoꝝ remiſſe ſunt iniq̄/tates ⁊ quoꝝ tecta ſunt pctā. Vñ orauit Dauid di. Miſerere mei de⁹: ſm magnā ⁊c̄. Diabol⁹ enī ſcribit oīa pctā nr̄a ⁊ q̄ntūcūqꝫ pua ⁊ negligētias. Exemplū legit̄ de btō Auguſtino cū eēt i orōne: vidit demonē eūtē ⁊ magnū li/brū portātē. ⁊ adiurauit eū vt diceret ſibi q̄d i eo ſcp̄tū eēt. Qui rn̄dit. pctā hoīm et negligentie eoꝝ. Cui Augu/ſtinus. Oñde mihi librꝝ ſi in eo ſum notatus. ⁊ apto libro inuenit i eo ſcriptū ꝙ q̄dā die oblit⁹ fuerat dicere cōpletoriū ſuuꝫ. ⁊ ſtatim ꝯtrit⁹ repetiuit cōpletoriū. et apto iteꝝ libro inuenit

h̄ totū deletū.¶Scd̄a creatᵃ ē ſerpēs q̄
nos dʒ docere prudentiā. Matth.x.
Eſtote prudētes ſic ſerpētes. Prudē/
tia ſerpētꝭ ē ꝙ ad vocē icātatorꝭ obſtru
it aures ſuas.ſ.vnā terra.aliā cauda.
ps. Sic aſpidis ſurde ⁊ obturātꝭ au
res ſuas.q̄ n̄ exaudiet vocē icātatorꝭ.
Incātator ē diabolꝰ q̄ ſua icātatōe mlt
tos decipit, ꝓmittēdo lōgā vitā vel bo
na tpalia Mat.iiij. Hec oīa tibi da
bo ſi cadēs adoraueris me. Ber. De/
monū ē ſuggeſtōes malas igerere: no
ſtrū ē illꝭ n̄ ꝯſentire.⁊ q̄tiēs reſiſtimꝰ di
abolū ſupamꝰ.angelos letificamꝰ.de/
um honoramꝰ. De ſuggeſtōe diaboli
hēmꝰ exēplū i.b. Hylario.q̄ cū iret ꝯ
hereticos ꝑ defēſiōe fidei: diabolꝰ aſſo
ciauit ſe ei i ſpecie hoīs ꝑuiēs ſibi:⁊ por
tās ſacculū eiꝰ.⁊ mlta alia ſuitia ſibi
exhibuit. Et q̄ſi ꝯpatiēdo ei rogauit
eū vt modicū de vino biberet ⁊ guſta/
ret vt fortior fierʒ ad eūdū.i q̄ ſibi cō
ſenſit. Deinde cōſuluit vt carnes co/
mederet.⁊ ſic fecit. Cū aūt veniſſʒ ad
ciuitatē q̄ndā: duxit eū i domū cuiuſ/
dā religioſe femie.⁊ ꝓcurauit vt mu/
tuo ſibi ꝯfabularēt.⁊ ſepiꝰ ad peccādū
iſtigauit.ſʒ volēte deo.b. Martinꝰ in
ſpū coguit.q̄ occurrēs demonē cito fu
gauit ⁊ illū liberauit.alꝭ lapſus fuiſſet
Ecce deceptio diaboli. Quotiēſcūqʒ ḡ
diabolꝰ ſuggerit nob̄ mala debemꝰ ad
modū aſpidis obſtruere aures.vnaʒ
terra cogitādo ꝙ t̄ra ſumꝰ ⁊ i t̄rā reūte
mur. Ecci.vij. Mēorare nouiſſima
tua ⁊ i et̄nū nō peccab.⁊ alterā cauda
cogitādo finē q̄ ſeq̄t pꝰ gaudia pn̄tꝭ vi
te. Gre. Cōtinuꝰ ſucceſſus rex tpaliū
certū ē et̄ne dānatōis idiciū¶Tercia
creatᵃ a q̄ prudētiā addiſcere debemꝰ
ē formica q̄ docʒ nos ꝓuidere de futu.
Prou.vj. Vade ad formicā o piger
hō ⁊ ꝯſidera vias eiꝰ.i.opatōes.⁊ di
ſce ſapiaʒ.q̄ cū n̄ hēat ducē q̄ eā doceat
aut pceptorē q̄ eā cogat pat tn̄ i eſtate
ſibi cibū ⁊ ꝯgregat in eſtate qd̄ come
dat i hyeme. Sic dʒ hō in pn̄ti vita
ꝯgregare fructꝰ bonoꝝ opeꝝ vn̄ viuat
i futᵃ vita. Vn̄ aplꝰ Gal.vj. Dū tp̄s
hēmꝰ operemur bonū. Propt̄ qd̄ lau/
dauit dn̄s villicū iniq̄tatꝭ qui fecerat
prudēter ⁊ i futuꝝ ſibi ꝓuiderat. No
pabolā dn̄ica.ix.pꝰ feſtū trinitatis.i
ſer. Redde rōem. Amb.i q̄daʒ epl̄a.
Nullꝰ fructꝰ ocij: imo diſpendiū gene
rat ocioſus ſiue tardꝰ Vn̄ debemꝰ face
re ſic ille rex.q̄ cū ſciret pꝰ annū ſe i exi
liū mittēdū pmiſit ſibi mlta bōa. Re
quire i ſer. Prepa te i occurſuʒ.i pnci
pio libri. Sene. Si prudēs eē cupiſ
i futuꝝ ꝓſpectū intēde.¶Quarta cre/
atura ē q̄ nos docere dʒ q̄dā piſcꝭ.de q̄
i naturꝭ aialiū.cū ſentit tēpeſtates ma
ris adiūgit ſe lapidi ore adherēdo ne
a ꝓcellꝭ hic iactet. Mare ē pn̄s ſclm.
qꝛ ſicī mari ſt̄ mlta picula.ita i h̄ mū
do ſt̄ mlta picl̄a Ber. Pericl̄a hꝰmōi
ꝓbat trāſeūtiū raritas. peūtiū multi
tudo.qꝛ int̄ mltos vix trāſit vnꝰ hō q̄
n̄ peat i piculo hꝰmōi.qꝛ multi ſt̄ vo
cati:pauci ꝟo electi. Idē Bern̄.dicit.
Heu mihi qꝛ vndiqʒ mihi picl̄a.vn/
diqʒ mihi bella.vndiqʒ mihi tela vo/
lāt.vndiqʒ mihi tēptamēta.q̄cūqʒ me
ꝟtā nll̄a ſecuritas.⁊ q̄ mulcet ⁊ q̄ mo
leſtāt timeo.⁊ eſuries et refectio.ſom/
nus ⁊ vigilie.labor ⁊ reqes ſp militāt
adūſuʒ me.nō minꝰ ſuſpectꝰ ē mihi io
cus ira. Cū igit̄ tot picula ſt̄ i h̄ mari
paucīſſimi trāſeūt q̄n pidit̄. Exem/

plū. Quidā cleric⁹ āmonit⁹ ab amico ſuo epō vt aliis bñficiis ſuis reſigñtis vnū tm̄ reſuaret. Qui rñdit. tēptabo vtrū plib⁹ meis bñficiis poſſim ſaluari. Tunc eps adiurās eū pcepit ei vt poſt mortē ad eū rediret: 7 d̄ ſtatu ſuo ſibi reuelarz. Mortu⁹ ḡ ipſe apparuit dicēs ſe eternaliter eſſe dānatū pp̄ter auariciā. Et poſt mlta q̄ſiuit ab epo: dicēs. viuit ne adhuc aliqs ſup terrā Qui rñdit. quō ſic q̄ris: certe poſtq̄ mortu⁹ ſui tā magna multitudo deſcēdit ad infernū ꝙ nō credebaz tot homines eē i mūdo. Debem⁹ ḡ prudentes eē. 7 ſicut piſcis adherere lapidi. i. xp̄o qñ inſurgunt tēpeſtates tēptationū 7 tribulationū: recolēdo paſſionē 7 tribulatōes q̄s ipſe in h̄ mūdo ſuſtinuit: tunc nulla pōt pualere tēptatio. Orig. Tāta ē ꝟtus paſſionis xp̄i. ꝙ ſi in fideliū mētib⁹ habeaē nulla inuidia pōt pualere. nulla libido. ſed cōtinue ad memoriā ei⁹ paſſiōis toti⁹ peccati 7 mortis fugiet exercitus. Itē nulla aduerſitas vel tribulatio pt hoiem vincere. Greg. Si paſſio xp̄i ad memoriā reducaē: nihil ē qd̄ ñ equo animo toleraē. Ber. Nihil dulci⁹ i tribulatōe q̄ paſſionē xp̄i meditari. Exemplū. Iuuenis quidā religioſus fact⁹ ē Require in ſer. Quecūq̄ ſcripta ſunt in principio huius libri.

De eodem. Sermo. cxlvii.

Intrauit autē rex vt videret diſcumbentes Mat. xxii. Rex iſte de⁹ eſt q̄ eſt rex regū 7 dñs dñantiū. Qui videt oēs hoies in pñti vita quadrupliciter. Uidet bonos et malos generaliē. ſed electos videt miſcōiter in futuro. videt malos horribiliē: 7 bonos delectabiliter. ¶ Primo dico videt bonos et malos generaliter. ps. De celo reſpexit dñs. videt oēs filios hoīm ſiue bonos ſiue malos. 7 oīa facta eorū tā i tenebris q̄ in luce Heb. iiii. Oīa nuda 7 apta ſunt ocul' ei⁹. Eccli. xxiii. Oculi ei⁹ lucidiores ſunt ſole: cōtēplātes oēs vias hoīm et pfundū abyſſi. et hoīm corda intuētes i abſcōditas ptes. Job. xxxi. Nōne ipſe cōſiderat vias meas: 7 cūctos greſſus meos dinumerat? Gre. Sic deus vniuſcuiuſq̄ vias cōſiderat vt nec minutiſſime cogitatōes nec minutiſſima ꝟba que apud nos vſu viluerūt ei⁹ vero iudicio idiſcuſſa remanebūt. Multi 7 ml'te ſunt q̄ credūt cogitatōes ſuas et occulta latere. de quib⁹ ps. Dixerūt non videbit dñs nec intelliget de⁹ Jacob. q̄ plātauit aurē nō audiet 7c. Attendāt occulte peccātes ꝙ de⁹ oīa audit et videt. Aug⁹. O, ſi lateat 7 a nemine hoīm videaē. quid faciet de illo deſup inſpectore quē nihil latere pōt? Uñ legiē in vitaſ patrū. ꝙ Paſunci⁹ abbas audiēs ꝙ Thays meretrix pp̄ter pulcritudinē ſuā multas anīas damnauit. Reqre in feſto aſcēſionis i ſermone. Ecce aſcendet q̄ſi aquila ¶ Scdo videt dñs pdeſtinatos pctōres grāz eis infundendo miſcōiter. Sap. iiii. Grā dei 7 miſcōia eius i ſctōs ſuos. i. in pdeſtinatos pctōres. et reſpectus i electos illi⁹. Hoc mō reſpexit dñs petrū poſt trinā negationē. qui egreſſus foras fleuit amare Lu. xxii. Ambro. Dñs inter flagella Petrū lacrimantē

135

oculis miſc͛die reſpexit.q.d. Plus do
leo de tuo pctō q̄ʒ de meo flagello. hoc
mō vidit Mattheū i thelonio Glo.
nō tm̄ viſu corpis ſed intuitu miſerā
tis traxit eū ad ſe. Sicut videmus i
lapidibus vel in alijs creaturiſ ꝙ qua
dā ꝟtute eius ferꝝ ad ſe trahūt Si h̄
poſſibile ē creature quāto magis crea
tori. Exēplū habemꝰ i filio ꝓdigo Lu
ce.xv. q̇ cū lōge eſſet vidit eū pr̄ eius
et miſc͛dia motꝰ occurrit ei ⁊c̄. ⁊ paulo
an̄ ſup illo ꝟbo. Surgā. dicit Aug. ꝓ
poſitū ille nō habuiſſet niſi oculꝰ diui
nus ⁊ diuīe miſc͛die inſpexiſſʒ eū. Pri
mo ḡ reſpexit eū miſc͛dit̄ bonū ꝓpoſi/
tū imittēdo. poſtea reſpexit eū amica/
bilit̄ recipiēdo. Nota pabolā breuit̄.
Hō q̇dā hēbat duos filios. ⁊ iunior
dereliq̄t patrē. ⁊ abijt i regionē longin
quā ⁊ ibi male cōſumpſit bona ſua. et
tandē venit ad talē miſeriā ⁊ inopiaʒ
ꝙ deſiderabat cū porciſ comedere. tūc
ad ſe reuerſus cognouit ſtatū ſuum ⁊
ait. Surgā ⁊ ibo ad patrē meū et q̄rā
grām. Et cū eēt in via an̄q̄ʒ appropi
quaret ad patrē: vidit eū pr̄ venientē
⁊ miſc͛dia motꝰ occurrit ei ⁊ āplexatꝰ ⁊
oſculatꝰ ē eū. ⁊ dedit ei nouā veſtē ⁊ cal
ciamēta ⁊ anulū i manu. ⁊ fecit ei ꝯui
uiū. ⁊ letatꝰ ē cū omī familia. Hō iſte
deꝰ p̄ ī celeſtis ē. q̇ habʒ duos filios bo
nos ⁊ malos. Malus ſepat̄ ab eo qn̄
pctm̄ ꝯmittit. Iſa.lix. Pctā vr̄a diui
ſerūt int̄ vos ⁊ deū vr̄m. Venit i regi/
onē lōginquā. i. ptātē diaboli. tūc lon
ge ē a deo ſm ps̄. Longe a pctōribꝫ ſa
lus. Et ꝯſumit bona ſua male a deo ſi
bi collata. Hoc fit qn̄ bona naturalia
ſcʒ ſenſus. auditū. facundiā et fortitu
dinē in alias grās cōſumit. ſ. in ſerui/
tio diaboli. tunc incipit egere. i. diuīa
grā carere. q̄ꝛ priuat̄ omibus bonis q̄
in eccleſia ſunt. Et tūc i ſe reuerſus .i.
deus hoīem aliqn̄ reſpicit p diuinā ḡ
tiā imittēdo ei aliquā tribulatōem q
ducit eū ad cognitionē. Vn̄ dr̄. fame
facta reuerſus dicit. ſurgaʒ ⁊ agā peni
tētiā ⁊c̄. Gre. Mala q̄ nos hic pmūt
citiꝰ ad deū ire ꝯpellūt. Et qn̄ icipit re/
dire: tūc deꝰ incipit eū oculis ſue miſe/
ricordie inſpicere. ⁊ occurrit ei grāʒ in
fundēdo. ⁊ cadit ſup collū eiꝰ eū oſcu/
lādo: ⁊ pr̄i reformādo dicens. Cito p
ferte ſtolā pͥmā. Quid ē ſtola pͥma ni
ſi ſtatꝰ innocētie q̇ illi reſtituit̄? Et q̇d
ē anulū i manu eiꝰ dare niſi eū amore
diuino deſpōſare? ⁊ tūc facit ꝯuiuium
magnū. q̄ꝛ gaudiū ē angelis dei ſuper
vno pctōre penitentiā agente. Exem/
plū. Quedā meretrix publica q̄ mul
tis annis diabolo ſeruiebat. quadaʒ
die vidit deportari corpus xp̄i p plate
as a ſacerdote. ⁊ genuflexo more ſoli/
to eū adorabat. ⁊ reſpexit eā dn̄s ocu/
lis diuine miſc͛die. ⁊ immittēs ei ꝯtri
tionē ⁊ cognitōem ſui ſtatus. que di/
xit i corde ſuo. Heu miſera peccatrix
quō audeo ſtare i ꝯſpectu dei q̇ oīa pec
cata mea cognoſcit? ⁊ occurrēs cecidit
an̄ ſacerdotē i lutū cū lacrimis dicēs.
Dn̄e ieſu xp̄e ſi tu es q̇ natꝰ es ex ma/
ria ꝟgine. q̇ paſſus es ꝓ me: miſerere
mei peccatrici ſm tuā magnā miſc͛diaʒ
Et ecce vox de pixide dixit. Vade fi/
lia mea dimiſſa ſūt tibi oīa pctā tua.
⁊ noli ampliꝰ peccare. ¶ Circa ſc͛dʒ no
ta ꝙ i futuro videbit dn̄s malos hor
ribilit̄. ⁊ h̄ i iudicio extremo. De q̇ dr̄ ī
ꝓpoſito. ꝙ rex intrauit vt videret diſ/
cūbentes. ⁊ vidit ibi hoīeʒ nō veſtitū

veſte nuptiali.i. charitate. Eccl's. ix. Omni tpe veſtimēta tua ſint candida.i.opa tua ſint mūda. Ille viſus ē horribilis. Apocal'.j. Oculi ei⁹ quaſi flāma ignis. De quo Aug'. Mallēt reprobi oēs penas inferni ſuſtinere q̄ faciez irati iudicis videre. Malach. iij. Quis ſtabit ad videndū euz. ipſe em̄ eſt quaſi ignis ɔflās. Apocal'. vj. Tūc dicēt mōtib⁹ ⁊ petris. cadite ſup nos ⁊ abſcōdite nos a facie ſedētis in throno ⁊ ab ira agni.i.iudicis. q̄ nūc māſuetus eſt ſicut agnus: tūc erit fremens ſicut leo. Amos. iij. Quaſi leo rugiens quis nō timebit? Iſtud figuratū eſt Apoca.j. vbi Johānes vidit xp̄m ſedentē. et ex ore eius ꝓcedebat gladius ex vtraq̃ pte acut⁹. Per iſtū gladiū ſignificat' vltima ſentētia que ſcindit corpus ⁊ animā: qn̄ dicet. Ite maledicti in ignem eternū. q: tunc ꝑpetue ardebit aīa cū corpore. Vn̄ dixit de illo qui inuentus ē ſine veſte nuptiali. Ligatis manibus ⁊ pedib⁹ ꝓijcite eum in tenebras exteriores. ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiū. Hanc viſionē horribilē faciūt peccata hominū. Gen. vj. Videns dn̄s q̄ malicia hominuz eſſet in terra ⁊c̄. Delebo inquit hominē quē creaui. Glo. q: ceſſare a malicia nō ꝓponit. Hiero. Nihil ita deū impugnat q̄ cor impenitēs. omis impenitēs ꝓuocat iudicantē. ſoluz crimē eſt qd̄ veniā conſequi nō pōt. Sz ſi illū horribilē viſum volum⁹ p̄cauere debem⁹ facere ſm̄ q̄ legit' in vitaſpatrum. q̄ quidā frater venit ad ammonē abbatē dicēs. Pater dic mihi v̄bū edificatoriū. Reqre i ſer. Vt q̄d cogitatis mala ⁊c̄. Itē videt dn̄s electos ſuos delectabiliter. Joh. xvj. Dixit ieſus diſcipul' ſuis recedēs ab eis Vos quidē nūc triſticiā habebit'. iterū aūt videbo vos ⁊ gaudebit cor vr̄m ⁊ gaudiū veſtrū nemo tollet a vob. Ber. O bone iħu ſi i hoc exilio dulce ē flere: dōce q̄d erit in ſumma patria gaudere. o q̄ iocunda erit viſio illa qn̄ electos ſuos videbit. ⁊ nihil i eis inueniet qd̄ oculis ei⁹ diſplicere poterit. Ecci. xxxiij. Oculi dei i diligētes ſe. Quāto g̊ nūc plus deū diligim⁹: tāto oculi dei i nos. ⁊ oculi nr̄i in deū infigunt'. Aug. Nihil ſuaui⁹ nihil amore dei dulcius q̄ quāto hic fuerit feruētior tāto viſio eius erit ſuauior. ⁊ quanto nūc deſideram⁹ feruēti⁹ tāto ituebimur ip̄m clari⁹. Hui⁹ figurā habem⁹. j. Reg. xiiij. vbi dr̄ q̄ Jonathas veniēs ſup vnuz p̄tū ſup qd̄ multū ceciderat de melle. accepit virgā quā i manu tenebat intinxit i fauū mellis ⁊ comedit. et aptī ſunt oculi eius. Per Jonathā intelligit' q̄libet fidel'. q̄ veniēs ad illd̄ celeſte p̄tū guſtat de melle diuinitat'. tūc p̄mo apient' oculi ei⁹ qn̄ cognoſcit deū plenaria cognitione. nō p ſpeculū in enigmate ſicut nūc eſt: ſed facie ad faciez. ⁊ ſalua erit tunc aīa cuiuſlibet.

Dominica viceſima prima.
Sermo. cxlviij.

Induite vos armaturā dei: vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli ad Eph. vj. Apl's videns eſſe diuerſas inſidias ſiue tēptationes diaboli docet nos q̄liter eis reſiſtere debemus ¶ Sciēdū aūt q̄ diabol⁹ mlt' modis

tēptat hoīem ſiue inſidiať ei. Primo
diabol⁹ tēptat hoīem illo pctō ad qđ
videt hoīem eſſe magis inclinatū. ſi/
cut rex volēs īpugnare caſtꝝ inuadit
ptez debiliorē. Gre. Diabolus mores
vniuſcuiuſqꝫ reſpicit cui vicio ſit ꝓpi
quior ⁊ illa ponit añ faciē ſuā ad q̄ vi
derit facili⁹ inclinare mentē. ſicut ve/
nator ponit laqueū ſuū vbi beſtie ſo/
lēt magis ambulare. Qđ ꝯqueriť ps
In via hac q̄ ambulabā poſuerūt la/
queū mihi. Et iō volēs diabol⁹ tēpta
re dñm cū videret eū eſurientē tēpta/
uit eū de gula. Matt. iiij. Si fili⁹ dei
es dic vt lapides iſti panes fiant. Et
duos ſenes quos cū viderat ꝙ freq̄n
tarent domū Joachim ⁊ ꝯtēplabanť
Suſannā q̄ valde pulcra erat: tēpta
uit eos p luxuriā. Dan. xiij. Spēs de
cepit te: ⁊ ꝯcupiſcētia ſubuertit cor tu
um. Nota hyſtoriā. Sili mō tēpta/
uit regē Dauid p luxuriā qñ vidit eū
ocio vacantē. ⁊ qñ Berſabee ſe lauan
tē intuebať. ij. Reg. xj. Grego. in mo
ral. Ibi inimicus ſtipulā ponit vbi ſe
mitā mentis eſſe ꝯſpicit. q: illic picu
lū deceptōis infert vbi viā ꝓpinquio
rē eſſe inuenerit cogitationis. Exem/
plū. Quidā frater multū tēptabať a
ſpū fornicatōis. Require in ſermone
Qui ſe exaltat humiliabiť. i p̄mo mē
bro. ¶ Scđs modus diaboli tēptan
di ē. ꝙ qñ nō pōt p vnū peccatū vin/
cere tēptat p aliud. ſicut medic⁹ qui i/
uitat hoīem ad diuerſa fercula vt ſal
tē vnū comedat. Grego. Cōtinua tē
ptatōe pulſat diabolus vt ſaltē tedio
vincat. Bern. Habet antiqu⁹ hoſtis
mille nocendi artes. Vñ ſignificať p
turrim Dauid i qua mille clipei depen

debāt. ⁊ ideo mille artifex nuncupať.
Diabolus em̄ facit ſicut rex q̄ volens
caſtꝝ cape qñ non pōt expugnare ab
vna pte: ab alia pte tēptat. qñ em̄ nō
pōt vincere p vnā machinā facit aliā
vel terciā. aliqñ ꝓijcit lapides. aliqñ
ignē vt tandē vincat. Exemplū i xpo
quē cū diabolus vincere nō potuit p
gulā tēptauit p vanā gloriā. ⁊ cuꝫ ſic
vincere nō potuit p vanam gloriam:
temptauit eū p auariciā Sic adhuc
ſolet diabolus fideles impugñre. Iſtđ
figuratū eſt. j. Regū. xvij. vbi diciť ꝙ
Golyath occurrit Dauid cuꝫ clypeo.
haſta ⁊ gladio ⁊c. Per Golyā ſignifi
cať diabol⁹ q̄ occurrit Dauid. id ē cui/
libet fideli: cū clypeo. haſta et gladio.
id ē cum diuerſis tēptatōib⁹. vt queꝫ
vincere nō pōt pſuaſionib⁹: ſaltē vin/
cat terrorib⁹. Hugo in. ij. lib. Diabo
lus decipe quē tēptat prius naturam
vniuſcuiuſqꝫ ſcrutať: ⁊ inde ſe appli/
cat vbi aptū hoīem ad peccandū repe
rit. etiā viros religioſos quos nō pōt
vincere p luxuriā aut auariciā tēptat
eos p vanā gloriā vel irā vel inuidiā
Exemplū. Quidā monach⁹ deuotus
cū eſſet in orōne vidit diabolū veniē/
tē ⁊ ſaccū magnū portantē. et adiura/
uit eū vt diceret ſibi quid in ſacco por
taret. Qui rñdit. Diuerſas pixides i
quib⁹ ſunt diuerſa electuaria. At ille
Ad q̄d portas illas? Qui rñdit: vt de
cipiā monachos iſtos. q̄cūqꝫ nō vult
de vna dabo ſibi de ſcđa. de tercia. de q̄r
ta. ⁊ p ꝯſeq̄ns oīa vt ſaltē ſibi vnū pla
ceat q̄ eū alliciā ⁊ decipiā. ⁊ ſic euanu/
it. ¶ Tercius modus diaboli tēptan/
di ē ꝙ magꝭ ipugnat bonos q̄ꝫ malos
Eccli. ij. c. Fili accedens ad ſeruitutē

dei ſta in iuſticia et timore dei: ⁊ p̄para animā tuā ad temptationē. quia tūc magis homines impugnat quādo ſibi cōtrariant̄. Vñ dicit btūs Greg. Hoſtꝫ noſter quāto magis nos ꝯtrabellare ſibi conſpicit: tanto magis impugnare intēdit Illos eñ pulſare nō negligit quos quieto iure poſſidere ſe nō ſentit. Iſtud figuratū eſt in Holoferne q̄ impugnauit filios iſrl' ſibi reſiſtētes. vñ dixit ad Judith. Ego nunq̄ꝫ nocui viro q̄ ſeruire voluit regi babylōis. ſ. nabuchodonoſor. Popul⁹ aūt tu⁹ ſi nō ꝯtēpſiſſꝫ me nūq̄ꝫ leuaſſē haſtā ꝯ euꝫ Judith. xj. c. Vñ quāto mag̃ ſanctiores ſunt hoīes tāto magis eos īpugnat diabol⁹. ¶ Exemplū Quidā ſctūs trāſiuit p̄ heremū ⁊ vidit ſup̄ domū cuiuſdā heremite multos demōes ſedere. ſꝫ cū veniſſꝫ ad p̄ximā ciuitatē vnū tm̄ vidit. q̄ſiuit ab eo q̄re illic tāti eēnt ⁊ hic tm̄ vn⁹. Rñdit demō. Heremita ille eſt bon⁹ hō. ⁊ iō ibi multi ſunt demōes q̄rētes eū ſeducere. hic aūt oēs q̄ ſunt ī ciuitate mali ſunt. ⁊ iō ñ idigēt niſi tm̄ vno cuſtode. ¶ Quart⁹ mod⁹ tēptādi diaboli ē. ꝙ qñ nō p̄t hoīeꝫ ſeducere ⁊ vincere: tūc ceſſat ad tp̄s. et qñ hō mīme ſe cuſtodit ⁊ ſecurus ē: tunc inſidiat̄ ei ⁊ decipit eū. Vñ Eccli. xj. Bona ī mala ꝯuertētes inſidiat̄. ⁊ ī electis imponet maculā. Exēplū Lu. xj. c. vbi dñſ dixit. Cū imūd⁹ ſpūs exierit ab hoie .i. a tēptatōe hoīs ceſſauerit: ābulat p̄ loca inaq̄ſa q̄rēs requiē ⁊ nō inueniens ⁊c. ſm Greg. Loca inaq̄ſa ſunt corda iuſtoꝝ q̄ p̄ diſcipline fortitudinē ab oī carnal' ꝯcupīe hūore ſiccant̄. Tūc dic. Reūtar ī domū meā vñ exiui. ⁊ veniēs īuenit eā vacātē p̄ negligētiā ſcobis mūdatā ⁊ ornatā. ſ. ſoluꝫ p̄ exteriorē apparentiā. Tūc vadit ⁊ aſſumit alios ſeptē ſpūs neq̄ores ſe. ⁊ igreſſi inhabitāt ibi p̄ ꝯtinuā ipſi⁹ tēptatōꝫ. ⁊ fiūt tūc nouiſſima hoīs illius peiora p̄orib⁹. ij. Pe. ij. Meli⁹ eī ē nō agnoſcere viā iuſticie: q̄ꝫ p⁹ agnitā retrorſuꝫ ꝯuerti. Dicit Gre. ī moral'. Hoſtꝫ nr̄ ſua malicia tāta arte ſe palliat: vt plīmū añ mētis oclos ꝟtutes fingat. vt ea q̄ quiſq̄ꝫ expectet p̄mia inde eterna dign⁹ erit inuenire tormēta Iō monet nos apl's Ro. xiij. c. vt induamur arma lucis. i. opib⁹ ꝟtuoſis ſibi reſiſtēdo. Hiero. Sp̄ aliq̄d boni facito vt te diabolus inueniat occupatuꝫ. qꝛ tunc nō audet te tēptare. Huius figurā habemus in Juda machabeo. q̄ cū vidit Lyſiā ꝯtra ſe venientē cū multo exercitu: iuſſit ſuos armari. Cū aūt vidiſſet Lyſias armatos viros: p̄territus fugit cum exercitu ſuo. Per Lyſiā intelligit̄ diabolus. q̄ cum viderit Judā. i. fidelē armatū ⁊ īdutū armis virtutū fugit. nec audet appropinquare. qꝛ d̄r Jaco. iiij. Reſiſtite diabolo ⁊ fugiet a vobis.

De eodem. Sermo. cxlix.

d Omie deſcē

de vt ſanes filiū meū priuſ q̄ꝫ moriat̄ Joh. iiij. In hoc euangelio legit̄ ꝙ dñs ſanauit filiū reguli febricitanteꝫ. Et poſſum⁹ notare duo. Primo ipſaꝫ febrē. ſcdō dñm ſanantē Sciēdū aūt ꝙ p̄ febrē ſignificat̄ pctm̄ mortale ppt̄ mlta. Primo ſicut febris facit hoīem debilē ad ope/

randū.ſic hō q̄zdiu eſt ī pctō mortali
nō pt facere opꝰ meritoriū qđ deo pla
ceat. Gre. Qui ī charitate nō ē oē bo/
nū qđ opaᷓ amittit.ſupple q̄ztū ad p̄
miū eternū. Hoc pꝫ in Saul q̄ mul
ta bella pugñuit ꝑ pplo dei.ſꝫ qꝛ ī pctis
fuit deo nō placuit.¶ Scđo nã ſic fe/
bris affligit corpus . ſic pctm̄ affligit
aiam. Iſa.xlviij. Nō ē pax ipiiſ. Hie
re.xij. Nō ē pax vniuerſe carni.i.hoī
vincti carnalr̄. qꝛ ſp̄ hꝫ remorſuꝫ con
ſcie. Ecōtra boni hn̄t pacē interius et
leticiā ſpūalē. Prouerb.xv. Secura
mens quaſi iuge ꝯuiuiū. Iſiđ. Nul/
la pena grauior q̄ꝫ mala ꝯſcientia. vis
autē nūq̄ꝫ fieri triſtis bn̄ viue. Rich.
Bona ꝯſciētia nihil ē iocundiꝰ.nihil
ſecuriꝰ.p̄mat corpꝰ. trahat mđs. ter/
reat diabolus . ꝛ illa ſecura erit cū cor
pus morieᷓ.ſecura cū vtrūq̄ꝫ an̄ tribu
nal iuſti iudicis ſtatueᷓ. ¶ Tercio fe/
bricitāti cibus ē nociuus qui ſano eſt
ſalutiferus. Sic cibꝰ corpis dñi no/
ſtri ih̄u xp̄i qui iuſtis ē cibꝰ ſalutis: fit
p ctōribꝰ cibꝰ eterne dānatiōis .j. Co
rin.xj. Qui mādicat ꝛ bibit indigne
iudiciū ſibi māducat et bibit. Augꝰ.
De vno pane accepit Iudas ꝛ petrꝰ.ſꝫ
petrꝰ ad vitā ꝛ iudas ad mortē. Bern̄.
ponit exemplū in flore. Mel fit de flo
re in apibꝰ ꝛ venenū ī araneis.ſic cor/
pus xp̄i iuſtꝭ ad ſalutē.malis ad eter/
nā dānatōeꝫ. Aug. Magis peccāt q̄
tradunt chriſtū crucifixū peccātibus
mēbris q̄ꝫ Iudas qui tradidit illum
crucifixoribus iudeis. De tali mate/
ria require in ſermone Paſca noſtrū.
¶ Secūdo notanduꝫ ꝙ dñs ſanauit
iſtū infirmū. ꝛ ſic ſanat peccatorē tribꝰ
modis. Primo ꝑ afflictōem corpis.
Job.v. Ipſe vulnerat ꝛ medetur. per
cutit ꝛ manus eius ſanabit.vl' vulnē
rat ꝛ ꝑcutit corpus et medeᷓ aiam .ij.
Corin.xij. Cum infirmor potēs ſum.
id eſt fortis in aia. Iſtud figuratuꝫ ē
in adoleſcēte quē dñs ſuſcitauit. De
quo đr Luce.vij. Cū appropinqua/
ret porte ciuitatiſ: ecce efferebaᷓ filius
vnicus mr̄is ſue. ꝛ tetigit ih̄s feretrū.
ꝛ ſurrexit adoleſcēs. Per mortuū iſtū
ſignificaᷓ aia mortua in pctis. Sap̄.
xvj. Per maliciā occidit hō aiam ſu
am. Aug. Sic vita corpis ē aia.ita
vita aie ē ipe deꝰ. Iſa.lix. Pctā veſtra
diuiſerūt inter vos ꝛ deū vr̄m. Per fe
retꝝ ſignificaᷓ corpꝰ ī q̄ ferᷓ aia. Hoc
tāgit deꝰ qn̄ flagellat hoiem ꝑ aliquā
infirmitatē. tūc adoleſcēs mortuꝰ .i.
aia mortua reſurgit.i.ſaluaᷓ. Vn̄ legi
tur in vitaſpatꝝ.ꝙ cū quidā peteret a
Johāne heremita vt eum a terciana
ſaluaret. Rn̄dit. Rē tibi neceſſariam
cupis tibi auferri.ſicut enī corpa me/
dicamētis .ita aie languoribꝰ curanᷓ
Exemplū. Quidā vſurarius noluit
ab vſura ceſſare ꝛ ꝯfiteri.licet eū vxor
ſua multū moneret ꝑ mortem ꝛ extre
mū iudicium. Cūq̄ꝫ nō ꝓficeret roga
uit deū vt eū caſtigaret. ꝛ ſtatim cecus
factus ē. et cū mīme ſe emēdaret: tunc
deꝰ fecit eū īfirmari. Cūq̄ꝫ ꝯſuleret me
dicos dixerūt ꝙ nō poſſet mortē eua/
dere. ꝛ tūc dixit vxori. q̄d faciaꝫ mō?
Que rn̄dit. Vocate medicū anīe. vo
cauit ḡ ſacerdotē ꝓmittens oīa redde
re. Cūq̄ꝫ ſacerdos corpus xp̄i portaſ/
ſet: ſurrexit ille nudus corā omi pplo
ꝛ accepit vnū marſupiū ſup̄ dorſuꝫ . ꝛ
aliud an̄ faciē. ꝛ vēit an̄ ſacerdotē cla/
mās iudiciū ſup ipm et dixit. O dñe

de⁹p̄do fui ⁊ fur i oib⁹ dieb⁹ vite mee:
miſerere mihi pctōri. ⁊ fecit ſe ꝟga ce
di a ſacerdote. Cū q̄z ille ad lectū ꝑue
nit: orauit deū dicēs. O dn̄e de⁹ ſi mi/
ſert⁹ es mihi: in aliquo ſigno pero mi/
hi oſ̄dere digneris. ⁊ ſtatim viſum re
cepit. Iterū dixit. Oſtende mihi ſi di/
gne poſſum corp⁹ xp̄i. ſ. tuū recipe. Et
ecce man⁹ de pixide exiēs corpus xp̄i ſi
bi obtulit. et ſic fideliť mortu⁹ ē. Ecce
ptz q̄ dn̄s ſanat aiam ꝑ infirmitatē.
q̄r dicit p̄s. Multiplicate ſt̄ ifirmita
tes eoꝝ: poſtea accelerauer̄t. ¶ Sc̄do
ſanat dn̄s ꝟbo p̄dicatiōis. p̄s. Miſit
ꝟbū ſuū ⁊ ſanauit eos. ſic figuratū eſt
Matt. viij. vbi d̄r. q̄ cēturio vēit ad
Ih̄m dicēs. Dn̄e puer me⁹ iacet in do
mo paliticus: ſed dic tm̄ ꝟbo ⁊ ſanabi
tur puer meus. Per ſeruū iſtū ſignifi
cať pctōr qui ē ſeru⁹ diaboli. Ioh. viij
Qui facit pctm̄ ſeru⁹ ē pcti. Criſ. An
q̄z peccauerim⁹ liberi facti ſumus. ſi ſe/
mel operibus diaboli nos obligaueri
mus: iā nr̄a ꝟtute euadere non poſſu
m⁹ niſi diuina miſcdia adiuuante. ij.
Pe. ij. A q̄ q̄s vict⁹ ē ei⁹ ⁊ ſeru⁹ ē. Qui
ḡ vicit a diabolo ꝑ pctm̄ ſu⁹ ē diaboli.
⁊ taľ ifirm⁹ ē i aia. Quia ſicut infirm⁹
nō pōt opari. ita talis non pōt facere
op⁹ meritoriū. et talis aliq̄n ſaluabiť
ꝑ ꝟbū p̄dicatōis. q̄r ſepe ꝯtingit q̄ pec
cator i eccleſia vnū ꝟbū audit i p̄dica
tiōe ꝑ qđ ꝯtritōez ꝯcipit ⁊ libaťab oi
bus pctis ſuis. ¶ Exēplū. Paul⁹ here
mita vidit hoīes intrātes ecclīam. et
inť alios vidit vnū nigꝝ ⁊ tenebroſuz
ſicut carbonē. ⁊ demōes ducebāt eū ca
thenatū ⁊ vinctū gaudētes et pſallen
tes. ⁊ angeli ſeq̄bant triſtes ⁊ flētes a
lōge. Cū q̄z ꝟteret ad orōem ⁊ fleuit ꝑ

eo qđ viderat. ſurgēs ab orōne vidit
eū claꝝ pulcrū q̄z de ecclīa exeūtē. ⁊ an/
gelos circa eū letātes. ⁊ demōes remo
tos ꝯfuſos et flētes. Et reuelatū eſt ei
ab angelo q̄ ille peccator audito ꝟbo
dei in eccleſia ꝯtritus ē et mūdat⁹ ē ab
omni pctō Sap̄. xvj. Eteni neq̄z her
ba neq̄z malagma ſanauit eos. ſ3 ſer/
mo tuus dn̄e qui ſanat om̄ia. ¶ Ter/
cio ſanať homo ꝑ humilē orōem. p̄s.
Dn̄e de⁹ meus clamaui ad te ⁊ ſanaſti
me. Illud figuratū ē i muliere chana
nea Matt. xv. q̄ clamabat ad dn̄m
dicens. Miſerere mei fili dauid: filia
mea male a demōio vexať. Cui rn̄dit
dn̄s. Nō ē bonū ſumere panē filioꝝ ⁊
mittere canib⁹. q. d. tu es canis ⁊ n̄ es
diḡ vt deť tibi gr̄a mea q̄ ſolet dari fi/
lijs dei. At illa hūiliās ſe dixit. Etiā
dn̄e. nā ⁊ catelli edūt de mic̄ ⁊c. q. d.
veꝝ ē qđ tu dicis. Ego nō ſum digna
ad ꝑcipiendā tuā gr̄az ita plenarie ſi
cut filij dei. fac mihi ſaltē vt fit catuľ.
da mihi micas gr̄e tue. i. modicū q̄d.
Et reſpexit dn̄s hūilitatē orōnis ſue:
et ſanauit filiā eius. Per mulierē iſtā
quā dn̄s canē appellauit ſignať pctōr
caninā et beſtialē vitā ducēs. De quo
Apoc̄. vl. Foris autē canes ⁊ venefici
.i. pctōres q̄ ſunt foris. i. extra cōionē
ſctē ecclīe. H⁹ filia. i. aia vexať a demo/
nio. q̄r quot pctā mortalia ꝑpetrauit
tot demōia hz ⁊ obſeſſa ē tot demōijs
Vn̄ Maria magdalena d̄r fuiſſe ob
ſeſſa ſeptē demonib⁹. q̄r ſeptem pctis
mortalib⁹ iuoluta fuit ſm Criſ. Sz
ſi volum⁹ ſanari i aia debem⁹ orare cuz
Ezechia cui cū vita eſſet negata a deo
ꝑ ꝓphetā. ad pietē ꝯūſus fleuit ama
re et orauit ad dominū. ⁊ die ťcia fuit

sanat⁹ita vt intraret tēplū. Nota hy‑ſtoriā.iiij. Reg.xx. q̄ Caſſio. dicit ſuper ps. Oro abſtrahit cor a terrenis. mūdat a vicijs. ſubleuat ad celeſtia ⁊ reddit capaci⁹ et digni⁹ ad accipiēda bōa ſpūalia ¶ Exēplū. Monial' q̄dā tēptata exiēs ordinē apoſtatauit ſeducta a iuuene. p̄ pceſſum tpis cū eā iuuenis deſereret facta eſt publica meretrix. quodā tpe cogitare cepit de ſtatu ſuo i q̄ fuerat añ illū miſerū ſtatū in q̄ tūc fuit. Cūq̄ cogitaret de diſtricto iudicio dei q̄ redditura eēt rōem de omi tpe vite ſue. de omi v̄bo. de omi cogitatiōe. de omiſſis ⁊ pmiſſis deſpauit dicens. Pctā mea ſunt ſup numeꝝ arene maris. Quō g̃ rōez reddā corā tā diſtricto iudice? Quadā aūt die natiuitat' xp̄i icidit ſibi q̄ de⁹ tātū hūiliaſſet ſe q̄ ppt̄ hoīez factus eēt puer. ⁊ cepit cogitare itra ſe. O ſi poſſez ego miſera nūc corā iſto puero grāz iuenire. Et oib⁹ egreſſis poſt miſſaz p̄mā ipa ſola remāſit añ altare rogās deū cū lacrimis dicēs. Dñe ihu xp̄e q̄ ppt̄ peccatores fact⁹ es hō: miſerere mihi peccatrici. et ecce vox de altari dixit. O filia mea dilecta dimiſſa ſunt tibi oia pctā tua: vade in pace ⁊ amplius noli peccare. Rogemus ⁊c̄.

Dominica viceſimaſecunda. Sermo.cl.

Oc oro vt charitas dei magis ac magis abundet in vobis Phil.j. Sciēs aplus q̄ ſine charitate nemo pōt ſaluus fieri: hortat' nos ad charitatē habendā. Et q̄ incertū ē qui habeāt charitatē: ⁊ q̄ nō. Sciendū eſt q̄ octo ſunt ſigna charitatis p̄ q̄ pbari pōt vtꝝ hō diligat deū an nō. ¶ Primū ſignū ē q̄ q̄ diligit deū libēter cogitat d̄ deo. Nā d̄r Mat.vj. Ubi ē theſaurus tu⁹ibi ⁊ cor tuū erit. Naturale ē em̄ q̄ q̄cq̄d diligit hō ad id corde intēdit. ſic q̄ diligit deū nō aliud cogitat q̄z de deo: vt dicit Greg. i omel'.xv. ſup illud. Dñe ſi ſuſtuliſti illū dicito mihi. Dicē em̄ Amb. i examerō. Theſaur⁹ indeficiēs ē amor diuin⁹. quez q̄ h̄z diues ē. q̄cunq̄z caret paup̄ ē. Uis amor' h̄ facere ſolet i aīo vt quē amat ſp̄ ip̄m cogitat: nullū credat ignorare Iſte em̄ amor ſp̄ d̄z vigere: ſm q̄ d̄r. Diliges dñm deū tuum ex toto corde tuo ⁊ ex tota aia ⁊c̄. Mat.xxij. In c⁹ figura d̄r Leui.vj. Ignis i altari meo ſp̄ ardebit: quē nutriet ſacerdos. i. fidel' ſubijciēs ligna. i. recogitans bñficia. f. ip̄ſi⁹ dei ¶ Scd̄z ſignū ē q̄ hō diligēs deū libenter loquit' de deo. Nā d̄r Lu.vj. Ex abūdantia em̄ cordis os loquit'. q̄ g̃ deū h̄z i corde libēter de deo pfert ore. Dicit em̄ Chriſ. Hic mos ē amantiū vt amorē ſuū ſilētio tegere nequeāt: ſz charis ſuis offerunt. ⁊ flāmas ſuas īfra pect⁹ſuū cohibere ñ pñt Uñ legit' de ſctō Ignacio q̄ ſp̄ hoc nomē ih̄s xp̄s i ore hēbat. Cūq̄z ducerec' ad martyriū: q̄ſiuit ab eo tyrann⁹ cur h̄ nomē taz crebro noiaret. Rñdit. q̄ ip̄m i corde meo habeo ſcptuz. At ille poſtq̄z decollat⁹ fuiſſet fecit corp⁹ eius diuidi. ⁊ inuenit i corde ei⁹ ſcriptū aureis lrīs. ih̄s xp̄s. ¶ Terciū ſignū ē q̄ diligēs deū libēter audit loq̄ de deo. Johā. viij. Qui ex deo eſt v̄ba dei andit. Lu.x. Quia maria magdalena deuz

dilexit. ideo ſedēs ſec⁹ pedes dn̄i audiuit verbū illi⁹. Luc. xj. Beati q̄ audiunt v̄bū dei et cuſtodiūt illud zc. Sz de multꝫ pōt dici illud Joh. viij. Propterea vos n̄ auditꝫ q2 ex deo nō eſtis. Legit̄ i vita bti Amadi epi. q cū p̄dicaret apd̄ naſciones: q̄dā ioclator eū deriſit z impediuit: ſibi ſubſannādo. q̄ arrept⁹ a diabolo clamauit. Ue mihi q2 v̄bū dei ɔtēpſi z p̄dicatori detraxi. z ſe lacerās z diſcerpēs dentib⁹ z vnguibus ſuis expirauit. ¶ Quartū ſignuz ē q diligēs deū libēter opat̄ bona opa. Un̄ Gre. Nunq̄ ē amor dei ocioſus opat̄ em̄ magna ſi ē. ſi aūt opari renuit amor nō ē. Jllud figuratū ē in Jacob: q̄ ſeruiuit p Rachel in graui z magno labore. xiiij. annis. z videbant̄ ſibi dies pauci p̄ amoriſ magnitudine quē hēbat ad Rachel. Sic q̄ diligit deū libēter opat̄ opa dei. z videt̄ ſibi leue z breue z modicū q̄cq̄d facere p̄t p̄ amoris magnitudine. Un̄ dic̄ btūs Greg. Probatio dilectōis exhibitio eſt opis. Exemplū legit̄ q quedā matrona nobil̄ z diues in dei amore multū accēſa erat. oīa q̄ habuit paupib⁹ diſtribuit. et i clauſtro moniali ū coq̄ne ſeruiebat zc. Reqre in ſer. Humiliami ſub potēti. ¶ Quintū ſignuz ē q hō diligēs deū diligit z p̄ximū. j. Jo. iiij. Si q̄s dixerit diligo deū z fratrez ſuū odit mēdax eſt. z paulo poſt ſubdit. Hoc mādatuz habem⁹ a deo vt q̄ diligit deū z p̄ximuz. q̄ g̊ nō ſubuenit p̄xio i neceſſitatib⁹: certū ſignū ē q deum nō diligit. j. Jo. iij. Qui habuerit ſubam hui⁹ mūdi z viderit fratrez ſuuz neceſſe hr̄e z clauſerit viſcera ſua ab eo. quō charitas dei manet in illo. Qui autē libēter ſubuenit p̄ximo ſuo indigēti: certū ſignū ē dilectionis dei. Nā dicit dn̄s Mat. xxv. Qd̄ vni ex minimis meis feciſtis mihi feciſtis. Eſuriui et dediſtis mihi manducare. ¶ Exēplū. Quidā vir z vxor ſua erāt i dilectōe dei multū feruētes. z h̄ i pauperib⁹ oñdebāt q̄s valde beniuole tractabāt. ſ. hoſpitātes. miſtrātes. pedeſ lauātes. z nunq̄ꝫ comedere volebant q̄n haberēt vnū pauperē in mēſa loco xp̄i. Cōtigit in die natalis dn̄i q de ſero vir exiuit et q̄ſiuit vndiq̄ꝫ ſi aliquē paupem inueniret. Et iuenit quēdā nudū z itroduxit i domū ſuā. z cū magno gaudio euz recepit. Cūq̄ꝫ poſt cenā vellet lauare pedes ei⁹: iuenit q fuerūt pforati maximis foramib⁹. z clamauit cū mag̃ voce ɔpaſſiōis cordiſ ſui. O q̄ntū dolorē hꝫ iſte miſer hō in pedib⁹. hꝫ em̄ pedes pforatos ſic xp̄s i cruce habuit. Et ille ait. Ego ſuz xp̄ſ quē tu i ſpecie paupis ſepi⁹ recepiſti. z ſic euanuit. Ecce patet q q̄ diligit deū diligit z p̄ximū. ¶ Sextuz ſignū dilectōis ē q hō diligens deū libēter ſuſtinet aduerſa p̄pter deū. Cāti. viij. Fortis eſt vt mors dilectio. z multo fortior. q2 p̄pter dei dilectōez ɔtemnit hō mortē. Aug. Nihil forti⁹ hoīe habēti charitatē. amantē em̄ nulla pena pōt ſepare a charitate xp̄i. Un̄ apl's Ro. viij. Quis nos ſeparabit a charitate xp̄i: an tribulatio. an anguſtia zc. q. d. nullo mō p̄nt nos iſta ſepare a charitate xp̄i. Ber. Oia g̃uia facit amor dei leuia. Exēplū. Cū q̄dā ſctūs ducere t̄ ad martyriū gaudēs ibat. Reqre dn̄ica. ij. p⁹ octauas paſce. i ſermone Cognoſco oues meas. ¶ Septimuz

ſignũ dilectõis ẽ q̃ hõ diligẽs deũ libẽter ei⁹ mãdata cuſtodit. Jo. xiiij. Si diligitis me mãdata mea ſuate Grego. Unuſq̃ſq; vr̃m ſi requirat an diligit deũ tota fiducia .i. tota mẽte. r̃ndit diligo. Sed audite q̃d veritas dicit Si q̃s diligit me ſmonẽ meũ ſeruabit .i. mãdata mea cuſtodit. Grego. Probatio dilectõnis exhibitio ẽ operis. j. Joh. ij. Qui dicit ſe noſſe deũ et mãdata eius nõ cuſtodit mendax eſt Mat. xix. ⁊ Lu. xviij. Adoleſcẽs quidã venit ad iħm dicẽs. Mgr̃ q̃d faciã vt vitã eternã habeã? R̃ndit. Si vis vitã ingredi ſua mãdata dei. Jlle dixit Que ſt? Cui dñs enarrauit p ordinẽ oĩa mãdata. Et ille. Hec oĩa ſeruaui a iuuẽtute mea. Jħs ãt ĩtuit⁹ dilexit eũ. ⁊ illõ pmittit dñs cuilibet homi eũ diligẽti. Prouer. viij. Ego diligẽtes me diligo. ¶ Octauũ ſignũ dilectõnis ẽ. q̃ hõ diligẽs deũ dolet de offenſa dei. q2 dicit Anſ. Quantũ q̃ſq; aliũ diligit tãtũ de bono ei⁹ gaudet. et de malo ei⁹ turbat. Qui g̃ deũ diligit gaudet de honore deo exhibito ⁊ dolet de ↄtumelijs deo illat̃. q̃d fit p pctm̃. ps. Qui diligitis deũ odite malum. Hãc charitatẽ habuit phinees q̃ vnũ ex filijs iſrl' occidit ppter offenſã ⁊ cõtũeliã q̃s deo exhibuit Nũe. xxv. Req̃re dñica. ix. p⁹ feſtũ Trini. i ſer. Nõ ſim⁹ ↄcupiſ. Jtẽ hũc zelũ habuit mathathias. j. Mach. ij. de q̃ dr̃. Cũq; Antioch⁹ faceret cogi iudeos vt idolã adorarẽt. ille cũ ſuis ſocijs recuſauit. tũc q̃dã iude⁹ imolabat idol' ſup altare corã oĩb⁹. Mathathias autẽ zelo dei accẽſus nõ potuit videre talẽ ↄtũeliã deo fieri. ⁊ ſurrexit ⁊ interfecit eũ ſup altare. Jſti duo ſunt multũ ↄmẽdati i ſacra ſcriptura p tali zelo. Qui g̃ ſic odit malũ ſignũ ẽ q̃ diligit deũ. Exemplũ. Renold⁹ de britãnia vir nobilis ⁊ potẽs erat: ⁊ ita zelabat iuſticiã dei ⁊ pctã odiebat q̃ nulli delinquenti pcebat. nec ppter amiciciã. nec ppter diuitias. nec ppt ↄſanguitatẽ. ſ; oẽs eq̃lr iudicabat. Qui cũ q̃dã die ĩfirmaret: vẽit q̃rela ad eũ q̃ fili⁹ ſororis ſue voluiſſet q̃ndã v̾ginẽ violẽter oppmere. et ſtatim ipſe pcepit ſuis ſuis vt eũ ſuſpẽderẽt. Serui aũt ſilẽtes dixerũt q̃ ſic feciſſent. Juuẽis aũt ſe abſcõdẽs p aliq̃t ãnos eſtimãs auũculũ ſuũ placatũ. venit viſitare eũ. At ille viſo illo ſtati cũ cultello transfixit eũ. Jnualeſcẽte ĩfirmitate vocauit ſacerdotẽ vt ſibi daret corp⁹ dñicũ. Cũq; ſacerdos veniſſet et audiuiſſet ei⁹ confeſſionẽ. q̃ſiuit q̃re nõ ↄfiteret q̃ nepotẽ ſuũ occidiſſet. Qui r̃ndit q̃ nunq̃ vell; h' ↄfiteri. q2 h' feciſſ; zelo iuſticie ⁊ noluit eũ ſacerdos cõicare ſ; receſſit At ille ait pſbro. Si vos ppt iuſticiã negatis mihi corp⁹ dñi: dñs iuſt⁹ iudex diligẽs iuſticiã ⁊ odiens iniq̃tatẽ nõ mihi negabit. Et cũ ſacerdos exiuiſſet domũ: tũc clamabat poſt eũ iudex dicẽs. Uidete ſi habetis in pixide corpus dñi. Qd cũ feciſſet nihil iuenit. tũc ait iudex. Ecce quẽ mihi negaſtis: ipſe ſe mihi nõ negauit. et aperto ore oñdit ei hoſtiã. ⁊ ſic deglutiuit.

De eodem. Sermo. clj.

PRocidẽs ãt ſeru⁹ ille rogabat eũ dicens patiam habe i me: ⁊ oĩa red

dā tibi. Miſt⁹ aūt dn̄s ſui ⁊c. Mat. xviij. In ꝟbis iſtꝭ deſcribūť duo .ſ. peccatoꝝ ꝯuerſio ⁊ diuina miſeratio. Primū tāgiť ibi. Procidēs aūt ſu⁹. ſcḋꝫ ibi. miſert⁹ aūt dn̄s ſui. ¶ Sciēdū ꝙ q̄ttuor ſť ꝓpť q̄ pctōres ſolēt deſpare. ꝓpť h̄ inenim⁹ q̄druplicē dī miſcḋiaꝫ Prio ſolēt aliq̄ deſpare ꝓpť mltitudinē pctōꝝ. Prou. xviij. Impi⁹ cū i ꝓfūdū puenerit ꝯtēnit ſupple veniā. i. deſpat. Cōtra h̄ dꝫ pctōr cogitare mltiplicē dei miſcḋiaꝫ. Amb. ſup Lu. Nemo diffidat. nemo ꝯſci⁹ veteꝝ pctōꝝ p̄mia diuina pdat. nouit dn̄s mutare ſn̄iam ſi tu noueris mutare delictū. Un̄ ſi hō ꝯmiſiſſet oīa pctā toti⁹ mūdi. tn̄ dꝫ veniā poſtulare. ⁊ ſi veniā petit dn̄s dimitit totū et nō negabiť ei. Exēplū i ſuo de q̄ ī iſto euāgelio hꝫ. q̄ cū tm̄ peteret dilatiōeꝫ: obtinuit oīm debitoꝝ ſuoꝝ remiſſionē. Anſ. Cert⁹ ſuꝫ dn̄e ꝙ ꝓpter pctā mea merui eternā damnationē. certior ꝙ pn̄ia n̄ ſufficit ad ſatiſfactionē. certiſſim⁹ ꝙ miſcḋia tua omnē ſupat offenſionē. Exemplū i Maria magḋ. Lu. vij. Dimiſſa ſunt ei pctā multa: qm̄ dilexit multū. Exēplū i Dauid ⁊c. Un̄ Gre. Nullū pctōrē quantūcūqꝫ peccauerit deus deſpicit qui pctōres redimere venit. In cui⁹ figura dr̄ Gen̄. xlv. ꝙ frēs Joſeph q̄ eū p̄mo vēdiderunt poſtea placauerūt videntes eū. Ipſe em̄ miſert⁹ eoꝝ oſculat⁹ eſt eos. Per Joſeph intelligiť xp̄s frater nr̄. quē vēdim⁹ qn̄ pctm̄ ꝯmittim⁹. ſed ipm̄ econtra placam⁹ qn̄ an̄ ipm̄ ꝓſternimur orando. tūc aūt nos oſculať qn̄ reddit nobis graꝫ pditā. Exēplū. Meretrix q̄daꝫ q̄ mult̄ ān̄is cōis erat ⁊ infinita pctā ꝯmiſerat. ⁊ multas aīas ſecū dānauerat. Req̄re dn̄ica. xx. i ſermōe. Intrauit aūt rex. ¶ Scḋo ſolēt deſpare aliq̄ ꝓpter magnitudinē pctōꝝ. ſic deſperauit Cayn Gen̄. iiij. dicēs. Maior eſt iniq̄tas mea q̄ꝫ vt veniā merear. Cōtra h̄ dꝫ hō cogitare magnā dī miſericordiā. q̄ maior ē q̄ꝫ pctā totius mundi. Aug. Nemo diffidat ď pietate dei qꝛ maior ē eius miſcḋia q̄ꝫ toti⁹ mundi iniq̄tas. ⁊ q̄ſquis ad eū toto corde declinauerit exaudiet eū dn̄s qꝛ miſericors ē. Plus eſt em̄ pat⁹ pctōri veniam dare q̄ꝫ ipſe pctōr accipe. ſic feſtinat pctōrē abſolui a tormēto ꝯſcie q̄ſi pl⁹ cruciet eū ꝯpaſſio q̄ꝫ ipm̄ miſerū paſſio ſui. Q. ꝓpter magnitudineꝫ pctōꝝ nullus dꝫ deſpare pꝫ ī btō Petro. q̄ poſt trinā negationē veniā meruit. Chriſ. Eterne ciuitatis ianuas nob deſpatio claudit. ſpes aperit. fiducia locū p̄bet ⁊ ingreſſuꝫ. Exemplū de muliere adultera q̄ ꝯſuluit vetlas Require in ſer. Gaudiū ē corā angel' dei. ¶ Tercio ſolēt aliq̄ deſpare ꝓpter longitudinē peccatoꝝ. ſ. ꝙ nimis lōgo tpe iacuerūt i pctīs p malā ꝯſuetudineꝫ. Iſti figurati ſunt p Lazaꝝ q̄ iacuit ī ſepulcro fetidus. ⁊ lapis erat ſuppoſitus. Gre. Difficile em̄ ſurgit qui mole male ꝯſuetudinis p̄miť. Contra h̄ dꝫ hō cogitare miſcḋiam dei quaꝫ exhibuit latroni i cruce ſero penitenti. q̄ cū fuiſſet pctōr vſqꝫ ad horā mortis ſue: dixit tm̄ vnū verbū. Memento mei dn̄e dū veneris in regnū tuū. Et ſtatim fuit ſibi reſpōſum. Hodie mecū eris i padiſo. Aug. Quēcūqꝫ pctōrē neceſſitas cogit ad pn̄iam. nec pctī quātitas. nec tpis breuitas. nec vite

140

enormitas. nec hore extremitas exclu dit a venia: ſi pfecta fuerit voluntatꝭ pmutatio. ¶ Exemplũ. Duo milites fratres carnales i hybernia habuerũt famulũ. Require in ſermõe. Stipen dia peccati mors. ¶ Quarto ſolẽt aliq̃ deſpare ꝓpter frequentẽ iteratõem. ſ. ꝙ frequẽter cadũt in pctm̃ poſt ꝯfeſſi onez. ꝛ iterꝫ ſurgunt ꝛ iterꝫ cadunt. ſic hõ incipit deſpare ꝛ dicere. Quid mi hi ꝓdeſt ꝯfeſſio? frequẽter cado. Con tra hꝰ dꝫ hõ cogitare miſcdiam dei ſꝑ eſſe paratã ad accipiendũ pniam q̃ti enſcunq̃ꝫ hõ cadit. Un̄ dr̄ Matth. xviij. Cuz Petrꝰ q̃reret ſi ſepties debe ret dimittere fratri ſuo. Rn̄dit dñs. Nõ dico tibi ſepties ſed ſeptuagieſſe ꝑties. i. quotieſcunq̃ꝫ peccauerit toti ens dimitte ei. Prouerb. xxiiij. Se pties in die cadit iuſtꝰ ꝛ reſurget. Si cadit quõ iuſtus? ſi iuſtus quõ cadit ſed iuſtus vocabulum non amittit ſi morꝫ ꝑ pniam reſurgit ¶ Exẽplũ. Fra ter quidã venit ad abbatẽ Syſenni um qui fuit ſanctus pater. et dixit ei. quid faciã pater q̄ꝛ cecidi? At ille. re ſurge inq̃t. ꝛ ſic venit multotiẽs. Tã dẽ dixit. frequẽter cado. Ille reſpõdit Nõ deſiſtas ſurgere. Cui frater. Uſq̃ꝫ quo poſſuz ſurgere? At ille. ſicut ſꝑ ca dis ſic opꝫtet ſempꝫ et ſurgere. quouſq̃ꝫ aut i bono ꝑſeueres aut in malo occũ bas. et i quo fine deꝑhẽſus fueris i eo iudicaberis. Iſiõ. i li. ij. de ſum. bono. Nullus deſpare dꝫ de venia ſi circa fi nẽ vite ad pniam ꝯuertiť. vnũquẽq̃ꝫ em̃ deus de ſuo fine non õ vita ꝑterita iudicat. Rogemus ꝛc.

Dominica viceſimatercia.
Sermo. clij.

Saluatorem

expectamus dñm noſtꝝ Ie ſum xp̄m. ad Phil. iij. Le giť Joh. xiiij. ꝙ cũ dñs aſcẽdere vellꝫ de hoc mũdo ad p̄rẽz: dixit diſcipuliſ ſuis. Iterꝫ veniã ad vos ꝛ recipiã voſ ad meipm̃. Iſtud intelligẽdũ ẽ de ad uẽtu dñi in mortẽ qñ venit ꝛ accipit nos de hac vita. Iſtũ aduẽtũ oẽs expe ctamꝰ. bti q̃ bñ expectãt ¶ Sciendũ aũt ꝙ aduentũ dñi i mortẽ debemꝰ ex pectare tribꝫ modis. ſ. vigilãdo. opan do. cogitãdo. Primo vigilãdo. ꝛ hꝰ iõ. q̄ꝛ incertus. j. Theſ. v. Dies dñi ſi cut fur in nocte ita veniet. Fur aũt in nocte venit cũ minime ſperať. ſic dies mortis. Bern̄. Nihil certius morte. nihil incertiꝰ hora mortis. Seneca. Mors inſidiaťi om̄i loco. tu q̃ꝫ ſi ſa piẽs fueris vbiq̃ꝫ eaꝫ expectabis. Un̄ monet nos dñs Mat. xxiiij. Uigila te q̄ꝛ neſcitꝭ q̃ hora dñs veniet. illud autẽ ſcitote q̄m̄ ſi ſciret p̄rfamilias q̃ hora fur vẽiret ꝛc. Iõ ꝛ vos eſtote pa ti. q̄ꝛ q̃ hora nõ putatꝭ filiꝰ hoĩs vẽiet ſcꝫ mortẽ mittẽdo. Glo. Ultimã ho rã dñs ignorare voluit vt ſit ſꝑ ſuſpe cta ꝛ ad eã ſꝑ ꝑparemur. Aug. Uigi lare dꝫ oĩs xp̄ianus ne eũ iparatũ in ueniat ſue vite vltimꝰ dies. Exẽplũ i quodã rege q̃ nũq̃ꝫ ridere ꝯſueuit ꝓpť incertitudinẽ mortis. Require dñica xix. in ſermone. Ut q̃d cogitatꝭ mala in cordibꝫ v̄ris. ¶ Scd̃o debemꝰ expe ctare dñm opando. ꝑs. Expecta dñꝫ viriliter age ꝛ ꝯforteť cor tuum. Naꝫ tunc examinabit opa ſingulorꝫ. ꝛ red det vnicuiq̃ꝫ iuxta opa ſua. Iſtud fi guratũ ẽ Lu. xix. vbi dr̄. Hõ quidaꝫ

nobilis abijt in regionē longinquā accipe ſibi regnū ⁊ reuerti. Et vocatꝭ ſeruis ſuis dedit illis decē mnas. ⁊ ait Negociamini vſqꝫ dū venio. Poſt multū ꝟo tpis dū rediret vocauit ſeruos ſuos vt videret quantū quiſqꝫ negociatus eēt. ⁊ vnus lucratꝰ fuit cū vna mna decē mnas. et illū ꝯſtituit dñm ſup decē ciuitates. Et alius fuit lucratus q̄nqꝫ mnas. ⁊ ille cōſtituit eū dominū ſup q̄nqꝫ ciuitates. tercius nihil lucratus fuit. ⁊ illi nihil dedit. ſed arguens eū accepit eandē mnā quā ſibi dederat. Hō iſte xp̄s eſt. qui abijt in die aſcēſionis in regionē longīquā id ē in celū accipe ſibi regnū ſuū ſcḋm ꝙ homo. ⁊ reuerti. qꝛ redibit in nouiſſimo die. i. in morte cuiuſlibet hois. cuiꝰ nouiſſimus dies ē qñ morit̄. Et tūc videbit quātūcunqꝫ opatus eſt. ⁊ reddet vnicuiqꝫ ſcḋm laborē ſuū. Inutilē autē ſeruū ꝓijciet in tenebras exteriores. Grego. Ue autē ſeruis illis quos cū venerit dñs ⁊ inuenerit nihil opatos fuiſſe. qꝛ tunc amplius nihil pnt opari. Eccli. xiiij. Añ mortē bñfac ⁊c. ⁊ ne defrauderis a die bona. ⁊ pticula bone diei non te ꝓtereat. Et ſubdit ſtatim. Añ obitū tuū opare iuſticiā. quoniā nō eſt apud inferos inuenire cibū. Exemplū. Quidā ſanctus heremita ſportas et hmōi vaſa facere cōſueuit. Require dñica. xvj. i ſermone. Defunctus efferebat̄. i quarto mēbro. Opemur ergo bonū ⁊ fructus dignos penitentie in tpe ſanitatis et iuuētutis. qꝛ neſcimus qñ dñs veniet nūcios mortꝭ mittēdo. Aug. Nolite negligere ꝙ vos piꝰ dñs peccātes ſuſtinet. qꝛ quāto diutius expectat: tanto grauius iudicabit ſi neglexeritis. ¶ Tercio debēmꝰ expectare aduentū dñi ſemꝑ mortē cogitādo. Eccli. xxxviij. Memor eſto iudicij mei ſic em̄ erit ⁊ tuū. mihi heri et tibi hodie. Seneca. Quotidie morimur. q̄tidie diminuit̄ aliqua ps vite noſtre. Aug. Nihil eſt aliud pſens vita q̄ꝫ q̄dā curſus ad mortē. Iſta cogitatio vtilis eſt ad multa. Primo ad fugā peccatoꝝ. Eccli. vij. Memorare nouiſſima tua: et in eternū nō peccabis. Augꝰ. Nihil ſic reuocat a peccato vt frequēs cogitatio mortis. Exemplū de quodā heremita q̄ poſuit fetidas carnes mortue mulieris ī cella ſua añ oculos eius: vt ſemꝑ mortē cogitaret ⁊ vt temptatio carnis eū nō ſuparet. Grego. Nihil ſic valet ad domandū carnalia deſideria ſicut cogitatio qualis ipſa caro ſit futura. ¶ Secūdo memoria mortis ꝓuocat ad humilitatē. Uñ antiqui pr̄es humiliantes ſe poſuerūt cineres ſup capita ſua ī memoriā mortis. Uñ ſacerdos imponēs cineres homī dicit. Memento hō ꝙ cinis es ⁊c. Eccli. x. Quid ſuperbis terra et cinis? Pauo viſis pennis ſupbit ⁊ erigit caudā. ſed viſis pedibus triſtat̄ ⁊ deponit caudā. ſic hō viſo fine vite ſue humiliabit̄. Exemplū in Johanne pꝛiarcha cū eſſet in loco honoris conſtituit ſibi quēdā qui dicebat ſibi. Dñe impfectū eſt ſepulcrū tuū. iube illud ꝑfici. qꝛ neſcis qñ morieris. hoc ideo fecit vt ſemꝑ mortem cogitaret ⁊ nō ſupbiret. ¶ Tercio memoria mortis ꝓuocat ad elemoſynarū largitionē. j. Machab. j. Ut cognouit Alexāder ꝙ moreret̄ diuiſit regnū

ſuū pueris ſuis qui ſecū nutriti erant ⁊ hoc cum adhuc viueret. Timor eni mortis facit ꝯdere teſtamenta. Hiero. Nō ſunt bona homis q̄ ſecuȝ ferre nō pōt. ſola miſcđia ē comes defunctoꝝ. Idē. Facile cōtemnit oia qui ſe ſemꝑ cogitat morituꝝ. Exempluȝ de quodā rege qui ſciens ſe miſſuꝝ i exiliū ꝑmiſit oia neceſſaria. Require in ſer. Prepara te in occurſuȝ ⁊c̄. Ad qđ monet etiā dñs Lu. xvj. Facite vob amicos de māmona iniq̄tat ⁊c̄. Iſto mō debem⁹ expectare dn̄m vt cū venerit in fine vite noſtre adducat nos cū gaudio ad eterna habitacula. Johā. xiiij. Iteꝝ veniam ad vos .i. in hora mort. ⁊ accipiā vos ad meipm̄. Iſa. lv. Cū leticia egrediemī ⁊ in pace deducemini. nā ⁊ montes et colles .i. angeli maiores ⁊ minores cantabūt corā vobis laudes. et om̄ia ligna regionis .i. oēs sancti plaudēt manu. O anima ſancta gaude ⁊ letare ꝙ deus cum om̄ibꝫ ſanctis ⁊ angelis occurret tibi in hora mortis ſi digna inuēta fuer ⁊ etiā beata ꝟgo. Hiero. O qualis illa dies cū tibi mater maria occurrerit cū comitatu ꝟginū. Johēs baptiſta cū patriarchis ⁊ ꝓphetis. Stephanus cū martyribꝫ. Petrus cū apl̄is ⁊ euāgeliſtis. ⁊ chor⁹ oīm ſctōꝝ te ſuſcipiet. Aug. Credimus ꝙ cū aīa ſancta a vinculis carnis abſoluta fuerit: ſi iuſte ⁊ recte vixerit: mox ad obitum noſtꝝ angeloꝝ chorus occurrat: et in noſtros ruant amplex⁹. ⁊ ad laudandū ⁊ orandū veꝝ iudicē ꝑducēt Hūc amplexū deſiderabat Ambro. dicēs. Veniat hora ⁊ tēpus qđ nūc credo. ⁊ reuelatis oculis aſpiciā qđ nūc ſpero: vt vlnis anime mee te amplectar et deoſculer. et in amoris tui abyſſo totus abſorbear o Jeſu xp̄e ſaluator ⁊ deus meus. ¶ Exemplū. Quidā ſanct⁹ paī iacebat ī extremis. id ē hora mortis. et fratres circūſtantes flebāt. ipſe autē altius ridere cepit. Cūq; quererēt cām riſus: dixit. Video ihm̄ chriſtum ſaluatorē venientē quē diu expectaui. qui cū multitudine ſanctoꝝ angeloꝝ ⁊ ſanctarū virginū venit aīam meā ſuſcipe: et ad vitam eternā ꝑducere. Et exclamauit dicens Paratus ſum domīe Jeſu. In manus tuas cōmendo ſpiritū meuȝ. ⁊ ſic expirauit. Rogemus ⁊c̄.

De eodem. Sermo. cliij.

m Agiſter ſcimus quia verax es ⁊ viā dei in ꝟitate doces Matthei. xxij. id eſt doces viā verā que hominē ad vitam eternā ducit. q: dicit Ariſto. ij. prioꝝ. ꝙ ex vero nihil ſequitur niſi veꝝ. Cū igiť xp̄us ſit verax vt etiā phariſei dicunt de eo. Magiſter ſcimus q: verax es: ⁊ viā dei in veritate doces. immo nō ſolū verax ē. ſed ipſemet ē veritas. iuxta illud. Ego ſum via. veritas ⁊ vita Joh. xiiij. Ergo ex eo nō ſequiť niſi veꝝ. Merito igiť recipiēda ē eius doctrina q̄ eſt patris celeſtis. Vn̄ dixit. Mea doctrina nō ē mea ſed ei⁹ q̄ miſit me pr̄is. ¶ Sciendū aūt ꝙ xp̄s mgr̄ nr̄ docet nos q̄ntuplicē viā ducentē ad deū. ¶ Prima eſt via mandatoꝝ dei. de q̄ dr̄ Mat. xix. Adoleſcēs q̄dā venit ad ihm̄ dicens

Mgr̄ bone q̇d faciā vt habeā vitam
eternā: Qui r̄ndit. Si vis vitā igre
di ſerua mādata dei Et dixit ei. q̄ ſunt:
Tūc enarrauit ei xp̄s p ordinē. Req/
re in ſer. Abrae dicte ſunt. Deut. iiij.
Scitis q̄ docuerim vos p̄cepta atq̄
iuſticias. ſic̄ mādauit mihi dn̄s ſic fa
cietis ea. bn̄ piūgit p̄cepta ꝛ iuſticias
q̄ꝛ trāſgreſſores legis p iuſticiā dei pu
niēt. ¶ Scd̄o docet nos viā patiētie
Vn̄ Hugo de clauſtro aīe dicit. q̄ pa/
tiētia ē ꝟtus q̄ oīa vincit aduerſa. nō
colluctādo ſꝫ ſufferēdo. nō murmurā
do ſed grās agēdo. ipſaq̄ꝫ fetorē toti⁹
voluptatis abſtergit. ipſa ē q̄ lipidaſ
aīas deo reddit ¶ Tercio docet nos vi
am paſſionis q̄ ducit nos ad regnuꝫ
celoꝝ. Mat. v. Videns ih̄s turbas
aſcēdit in montē. ꝛ apiens os ſuū: do/
cebat eos dicēs. Bti q̇ pſecutōꝫ pati
unt ppt̄ iuſticiā: qm̄ ipſoꝝ ē regnū ce
loꝝ. Hec ē via q̄ ducit ad regnū celoꝝ
Act. xiiij. Per mltas tribulatōes op
tet nos itrare regnū celoꝝ. Hanc viā
ambulauit xp̄s oīb⁹ dieb⁹ vite ſue.
P̄s. Paup ſuꝫ ego ꝛ ī laborib⁹ a iuuē
tute mea Lu. xxiiij. Optebat xp̄ꝫ pa
ti ꝛ ita intrare glīaꝫ ſuā. j. Pe. ij. Xp̄s
paſſus ē p nob̄ vob̄ relinq̄ns exēpluꝫ
vt ſeq̄mī veſtigia ei⁹. Ita optꝫ ꝛ nos
pati. Exēplū legit̄ Mat. xx. q̄ mr̄ Jo
hānis ꝛ iacobi dixit ad ih̄m. Dn̄e dic
vt ſedeāt hi duo filij mei vn⁹ ad dexte
ram ꝛ ali⁹ ad ſiniſtrā tuā in regno tuo
Rn̄dit. neſcitis q̇d petatis. poteſt̄ bi
bere calicē quē ego bibitur⁹ ſum: q. d.
nō poteſtis mecū regnare in celis niſi
etiā patiamini tribulatiōes mecū in
terris. ¶ Exēplū. Jouinianus rex ha/
buit in palacio ſuo duo dolia vini. in
vno fuit dulce vinū. in alio fuit ama
rū vinū. quicūq̄ꝫ voluit bibere de dul
ci vino: oportebat eū prius guſtare d̄
amaro. et poſtea poterat bibere de bo
no quantuꝫ volebat et q̄ꝫdiu voluit.
Sic ē de regno celoꝝ. quicūq̄ꝫ ibi vult
bibere de vino eterne iocūditatis: op/
tet eū guſtare modicū hic de amaritu
dine tribulatiōis ꝛ penitētie. Nā xp̄s
ſic pſonaliter puenit ad regnū celoꝝ:
qui grauē pn̄iam fecit oīb⁹ dieb⁹ vite
ſue: nō p ſuis ſed p peccatis nr̄is. Ber.
Age pn̄iam. hoc tibi p̄dicat ſtabulū
hoc tibi p̄ſepe clamat. hoc mēbra īfan
tilia loquunt̄. h̄ lacrime ꝛ vagit⁹ euā/
geliſant ¶ Quarto docet nos ſaluator
nr̄ viaꝫ timoris. Vn̄ p̄s. Venite filij
audite me: timorem dn̄i docebo vos.
Et bn̄ dicit timorē. q̄ꝛ d̄r Eccl. j. Qui
ſine tiore ē n̄ poterit iuſtificari. Sciē/
dū āt q̄ tior dn̄i ē vtil̄ ad mlta ¶ Pri
mo q̄ꝛ purgat hoīem a pctō. ſicut ptꝫ
Lu. xviij. i publicāo q̇ p̄ timore ſtās
a lōge ꝛ nō audebat appropinquare
nec oculos ad celū leuare: ſꝫ pcuſſit pe
ctus ſuū dicens. De⁹ ppici⁹ eſto mihi
pctōri. et ſic deus dimiſit ſibi oīa pctā
ſua. ꝛ deſcēdebat iuſtificat⁹. i. iuſt⁹ fa/
ct⁹ i domū ſuā. Ber. In ꝟitate didici
nihil ita efficax eē ad gratiā pmerēdā
retinendā ꝛ recupandā: q̄ꝫ ſi oī tpe co
rā deo inueniar̄ nō alta ſape ſꝫ timere
dn̄m. ¶ Scd̄o timor minuit penā p
pctis debitā. Job. xlj. Territi purga/
bunt̄. ¶ Vn̄ Gre. i dial. dicit q̄ aliq̄n
ſcti deū timēt. ꝛ ille timor purgat ī eis
q̇cq̇d purgādū ē. Et ponit exēplū de
q̄dā q̇ an̄ mortē mltū timuit dei offen
ſas. ꝛ p⁹ mortē ſplēduit ꝛ appuit ī cā/
dida ſtola ꝛ dixit q̄ ille tior animi ipꝫ

purgauerat. ¶ Tercio timor valet ad
fugaʒ peccati. Eccli. j. Timor dn̄i ex/
pellit peccatū. Qui ergo ſine timore ē
nō pōt iuſtificari. Greg. Praua mēs
ſi p timorē nō cōuertit ab aſſuetis vi
cijs nō emendat. Qui ergo ſine timo
re eſt nō pōt ſaluus fieri. Exempluʒ.
Quidā pnceps erat malā vitam du
cens. nec deū timens nec diabolū. Re
quire dn̄ica. xvj. poſt feſtū Trinitatꝭ
in ſermone. Defunctꝰ efferebat. i ſecū/
do mēbro. ¶ Quinto docet nos ſalua
tor viā miſcdie. Lu. vj. docebat chri
ſtus diſciplos ſuos dicēs. Eſtote mi/
ſericordes ſicut ꝛ pater vr̄ miſericors
eſt. Vn̄ Augꝰ. Nihil eſt qd̄ nos ita
amabiles facit ſicut pietas. Oſee. vj
Miſcdiam volo et nō ſacrificiū. qua
ſi di. Nullū ſacrificiuʒ placet mihi ſi
ne miſericordia. Quantū placet deo
miſcdia pʒ Mat. xxv. vbi dr̄. Qd̄
vni ex minimis meis feciſtis mihi fe
ciſtis ꝛc̄. Exemplū. Hō quidā valde
miſericors ſingul' dieb; aliquos pau
peres inuitabat: ꝛ eis pſonaliter aquā
miſtrabat. Require i ſermone. Hoc
oro vt charitas dei ꝛc̄. Matth. v. Vi
dens ieſus turbas docebat eos dicēs
Beati miſericordes qm̄ ipſi miſcdi/
am ꝯſequent. Aug. Beati illi q̇ ſub/
ueniunt miſeris. quoniā eis impende
tur miſcdia vt de miſeria liberēt. Ecō/
tra maledicti imiſericordes. qꝛ miſe/
ricordiā nō inuenient. ſic dicit Mat
thei. xviij. Serue nequaʒ omne debi
tū dimiſi tibi: nōne oportuit ꝛ te miſe
reri cōſerui tui. Et traditus ē ille ſer/
uus iuſſu dn̄i ſui tortorib; donec red/
deret vniuerſuʒ debitū. Orige. Mi/
ſericordia ē nature humane ornamē
tū pcioſum. cuiꝰ ſi quis expers fuerit:
hominē ſe eſſe diffitet. Nolle em̄ mi/
ſereri ē cū feris habere cōmerciū. Quā
nociuū eſt homi eſſe imiſericordē: pa
tet i diuite epulone. qui Lazaro mi/
cā panis negauit. poſtea guttā aque
in inferno petijt nec obtinuit. Aliud
exemplū. Erat quidā diues multas
epulas diuitib; pp ter pompā ſeculi
faciēs. ſed paupib; valde imiſericors
fuit. Quadā die cū magnū cōuiuiū
feciſſet ꝛ oms gauderēt. venerūt tres
in equis nigris ſedētes. ꝛ quartū cuʒ
eis vacuū ducētes. qui adeo horribili
ter ad portā pulſauerūt ꝙ omes terre
rent. Tūc ait ille diues. Audio ꝙ vo
cor. epulami donec veniā. Et vadenſ
ad portā cū ſeruis ſuis rapit ab eis. ꝛ
ſup equū vacuū ponit ꝛ deducit ad in
fernū. Quod audiēs filiꝰ multū tur/
batꝰ eſt. ꝛ volens ſcire quo pr̄ eius de/
ueniſſet. venit ad quēdā nigromanti
cuʒ promittēs ei plurima dona ſi ſibi
patrē ſuū oſtēderet. Qui aduocās de
mones didicit ab eis ꝙ i poteſtate eo
rū eſſet. Et ait ad filiū. Vis patrē tu
um videre: ego cōmittā te demonib;
vt te deducant ad eū ꝛ ſan ū reducāt.
Et ille annuit. Et in momēto euʒ ad
patrē adducūt. Qui inuenit eū i glo/
rioſo palacio ſedere. ꝛ ſibi videbatur
glioſe veſtitū vt domi ſolebat ſedere.
Cūqꝫ quereret cur illuc deductus fuiſ
ſet: reſpōdit. Hic ppetue cruciabor: qꝛ
imiſericors ad paupes fui. Cui filiꝰ.
Tamē in te nullū dolorē video. At il
le. Totus inq̇t ardeo. et eleuās man/
tellū totus interius ardebat ſicut for
nax accēſa. Et addidit. Monile qd̄
an̄ pectus habeo eſt ſerpens peſſimus

qui me maxime cruciat. Cui fili⁹. Po
teſt ne aliq̃s tibi ſ͞buenire? Qui reſpō/
dit. Nequaq̃. ſed q̃diu deus eſt in ce
lo ego cruciabor ĩ inferno. Filius ait.
Da mihi ſaltē ſignū vt oſtendā cha/
ris meis vt mihi credāt ꝙ te vidi. At
ille rapuit monile de pectore et ꝓiecit ĩ
pauimentū dicens. Hoc tibi ſit ꝓ ſi/
gno. Quod cū tollere vellet: exuſtus
grauit͛ clamauit. O pater quāte ſunt
pene tue? Et reductus vn̄ venerat om
nib⁹ rei euentū nūciauit. ⁊ om̄ia bona
ſua dedit pauperib⁹. vitā emēdauit. ĩ
bonoq̃ fine terminauit.

Dominica viceſimaquarta. Sermo. cliiij.

Ambuletis
a digne ꝑ om̄ia deo placen
tes. ad Colo. j. Videns
apl's ꝙ iſta p̄ſens vita nihil aliud eſt
niſi quidā curſus ad mortē quē nos
om̄es oportet currere. q͛ nō habemus
hic manētē ciuitatē ſed futurā inqui/
rimus. Jō docet nos hic quomō debe
mus ambulare in vita iſta vt ad illā
vitā celeſtē ꝑuenire valeamus: dicēs.
Ambuletꝭ digne. q̄ſi diceret. Ambu
letis ſic in hac vita vt deo placeatis.
⁊ ſic eritis digni vt ad vitā eternā ꝑ
ueniatis. ¶ Sciendū aūt ꝙ volenti/
bus ambulare ad vitā eternā plura
ſunt neceſſaria. ¶ Primū ē ꝙ diligen
ter timeant deuiationē ⁊ errorē. q̄ deui
atio ꝯtingit ex duob⁹. Prio ex multi
plicitate viarū. ſ. qn̄ multe vie occur/
rūt viator incaut⁹ ſepe deuiat. Jn hac
p̄ſenti vita diuerſi diuerſas vias am/
bulāt. ſed neceſſe ⁊ vtile eſt homi vo/
lenti venire ad vitā vt eligat viā me/
liorē. ¶ Quidā em̄ ambulant in excel
ſo. ſ. ꝑ ſuperbiā. ⁊ iſti ſepe cadunt. Lu/
ce. xiiij. ⁊. xviij. Qui ſe exaltat humili
abit͛. Jſtā viam ambulauit Senna/
cherib: qui in ſuꝑbia obſedit hieruſa
lē. ⁊ dixit ꝙ deus eoꝝ non poſſet eos li
berare de manu ſua. ⁊ dixit ei de⁹ ꝑ Jſa.
xxxvij. Cū fureres aduerſū me ſuper
bia tua aſcendit in aures meas. Po/
nā ergo circulū in narib⁹ tuis ⁊ frenū
ĩ labijs tuis. et reducā te in via ꝑ quā
veniſti. Et ſubdit͛ ibidē de eius ſubie/
ctione. q͛ in illa nocte ꝑcuſſit dn̄s de
exercitu ſuo centūoctogintaq̇nq̃ mi/
lia hominū. ⁊ ipſe euaſit dn̄o volente
vt ſe emēdaret. Cūq̃ nō emēdaret ſta
tum ſuū: nec recederet a via ſuꝑbie. et
adoraret ĩ templo ſuo Neſtaroth. fi/
lij ſui Saraſar ⁊ Adramalech inter/
fecerunt eū ibidē gladio. Ecce viā ma
lam ambulabat. ⁊ ideo ad vitā malā
ꝑuenit: ⁊ nō ad vitam eternā. q͛ dicit
Hugo. Suꝑbia in celo nata eſt. ſed
tene ĩ memoria qua via inde cecidit.
iō illuc poſtea redire n̄ potuit. ¶ Qui
dam vero ambulāt ꝑ viam auaricie.
⁊ illa eſt via multū laborioſa. quia no
cte ac die auarus nunq̃ quieſcit. Ec/
cl's. ij. Cūcti dies eius pleni ſunt la/
boribus ⁊ erumnis. nec ꝑ noctē men/
te requieſcit. Grego. Nihil laborioſi
us q̃ terrenis deſiderijs eſtuare. nihil
quieti⁹ ĩ hoc mūdo q̃ nihil appetere.
Aug. Diuitias inueniſti. requiē ꝑdi/
diſti. die ſollicitus. nocte pauidus.
ſemꝑ egen⁹. Vn̄ dicūt damnati aua
ri Sap. v. Ambulauimus vias dif
ficiles. viā aūt dn̄i ignorauimus. q̇d
ꝓfuit nobis ſuꝑbia nr̄a. q̇d diuitiaꝝ

143

iactantia. omīa tranſierūt velut vm/
bra. De auaris audi quid dicit dñs
Matth. xix. Facilius eſt camelū per
foramē acus trāſire ꝙ̄ diuitē auarū in
trare regnū celoꝝ. Hanc viā nō debe/
mus ambulare ſi cupimus ad vitaꝫ
eternā ꝑuenire. ¶ Exemplū. Quidaꝫ
diues erat vſurarius ⁊ habebat duos
filios. quorū vnus ſequebaᷓ dñm in
trans heremū ⁊ ibi vitā ducēs auſte/
ram. Alius vō ſequebaᷓ patrē diuiti
as ꝯgregando. Factuꝫ eſt aūt vt mo/
rereᷓ pater et poſſedit filius heredita/
tē patris. ⁊ nō lōge poſt etiā mortuuſ
eſt. Quod cū audiſſꝫ filius ī heremo
rogauit deū vt reuelaret ſibi ſtatuꝫ eo
rum. Rapiᷓ ḡ ⁊ deduciᷓ ad infernū. et
apto quodā puteo pater et filius exi/
bant cū flāma ⁊ fumo mordētes ſein
uicē ⁊ dicētes. Maledictus tu pater
ait filius. q: illa bona que cōgregaſti
ꝓpter hec damnatus ſum. Rñdit pa
ter, imo tu ſis maledictuſ. q: ꝓpter te
illā pecuniā cōgregauiᷓ. ⁊ ſic ſeinuicem
mordētes ⁊ maledicentes ſibi retruſi
ſunt in puteū. Ipſe vō ad ſe reuerſus
vitaꝫ in bono finiuit. ⁊ oīa hui⁹ mūdi
tranſitoria dimiſit. Nā diuitie ꝑ ma
gnū laborē acquirūᷓ. ⁊ ꝑ maiorē timo
rē poſſidenᷓ. ⁊ ꝑ maximū dimittūtur
Quidā ambulant ꝑ viā carnaliū vo
luptatū. ⁊ iſti nō ꝑueniūt ad vitā eter
nā. j. Choꝝ. vj. Neqꝫ fornicarij neqꝫ
adulteri regnū dei poſſidebūt. Aug⁹.
Si pie ⁊ caſte vixeritis ſine fine gau
debitis. Si impie ⁊ luxurioſe vixeri
tis: eternis incēdijs ſubiacebitꝭ. Iſtā
viā fere totus mūdus aā diluuium
ambulauit. ideo omēs pierūt preter
Noe cū ſuis. ¶ Exemplū. Iuuenis
quidā nocte q̄dā voluit ire ad amaſi
am ſuam. ⁊ cū veniret ad pontē quen
dā inuenit eum fractū. et ſtatim affu
it vnus ī equo pallido: dicēs ei. Aſcē
de poſt me ſuꝑ equū et traducam te.
Cūqꝫ ille aſcēdiſſet: p̄cipitauit illum
in aquā et ſubmerſus eſt. erat autē di
abolus. Iſte ſunt tres vie q̄s fere ma/
ior ps hoīm ambulat. q: dr. j. Io. ij.
Omne qᵭ eſt in mūdo aut eſt ꝯcupi
ſcentia carnis. i. luxuria. aut concupi
ſcentia oculoꝝ. id eſt auaricia. aut ſu/
perbia vite. Eſt auteꝫ vna tm̄ via que
ducit ad vitam eternā. De qua diciᷓ
ad Epheſ. v. Ambulate in dilectio/
ne ſicut ⁊ chriſtus dilexit vos. Aug.
Charitas eſt via dei ad homīes ⁊ via
hominū ad deuꝫ. Per charitatē nāqꝫ
venit deus ad homīes. ⁊ homīes cur/
runt ad deū. Nam diciᷓ. j. Iohā. iiij.
Deus charitas eſt ⁊c. Hanc viā ſan/
cti martyres ambulauerūt qui ꝑ dile
ctione dei diuerſa tormenta ſuſtinue/
runt. quidā decollati. quidā excoriati
quidā lapidati. quidā rotati. quidā
crucifixi. quidā ſubmerſi ſunt. ad Ro
ma. viij. Quis nos ſeꝑabit a charita
te dei ⁊c. ſi vis require dñica. xxij. i ſer/
mone. Hoc oro. Iſtā viaꝫ pauci am
bulāt. ſed alias vias multi ambulāt
Unde dñs Matth. vij. Spacioſa
eſt via que ducit ad ꝑditionē. ⁊ mul/
ti ſunt qui intrāt ꝑ eā. Et arta eſt via
que ducit ad vitā. ⁊ pauci ſunt qui in
ueniūt eā. ¶ Exemplū. Decanus qui
dā totis viribꝰ ad ep̄atū anhelās: q̄c
quid habuit in honorādo canonicis
expendit. Et mortuo ep̄o nutu dei ali
us eligiᷓ. Decanus aūt cōfuſus peni/
tuit ꝙ ſic ad ep̄atum anhelauerat. ⁊ ꝑ

iſto peccato ſatiſfacere volens deo he/
remū intrauit. et ibi. xxxv. annis ſol⁹
habitabat ꝯtētus ī aqua: ⁊ heremite
vitā dixit. Accidit aūt ꝙ p̄dict⁹ epūs
trāſiēs heremū a ſocijs errauit. ⁊ caſu
deuenit ad vallē ꝓfundā. ⁊ vidēs deca
nū a longe. beſtiāqꝫ eū fore eſtimans.
tn̄ formā ꝯſiderās accessit ad eū que
rens quis eſſet: ⁊ cū dixiſſet ei ⁊ ſe mu
tuo cognouiſſent: ꝓcidens eṗs ad pe/
des eius cū lacrimiſ ꝯmēdauit ſe orō
nibꝫ ſuis. Poſt paucos dies decanuſ
morit̄. ⁊ epo cū magna glīa apparuit
Cūqꝫ q̄ſiuiſſet eṗs ab eo q̊t aīe in ho
ra mortiſ ſue ſecū deceſſiſſent a corpe:
Rn̄dit. tria milia fuim⁹. inter q̊s etiā
fuit Bernardus. Jlle btūs Bernar/
dus ⁊ ego euolauim⁹ ſine purgatorio
⁊ alij duo deſcēderūt ad purgatoriūꝫ.
oēs reliq̄ue aīe deſcēderūt ad infernū.
Ecce q̄z lata eſt via ad infernū et eam
multi ambulāt. ⁊ pauci ambulāt viā
que ducit ad vitā eternā. ¶ Scd̄ꝫ q̄d
facit ambulantē deuiare ē carentia lu/
minis. j. Joh. ij. Qui ambulat in te/
nebris neſcit q̄ vadit. Qui ḡ nō volu
erit deuiare dꝫ libēter in lumine ambu
lare. Jſtud lumē ē v̄bū dei. ṗs. Lucer/
na pedibꝫ meis verbū tuū: ⁊ lumen ſe
mitis meis. Qui ḡ voluerit ambula
re viā ad vitā eternā libēter dꝫ audire
verbū dei p̄dicare. q: ibi docet̄ via vite
⁊ multi ꝑ p̄dicationē reducūt̄ a via in
ferni ad viā regni celoꝝ. ¶ Exemplū.
Magiſter Jordanus ordinis ſancti
Auguſtini in lombardia quendā de/
moniacū allocutus ē. Jnter cetera in
terrogauit eū quare ſic hoīes vexaret
Rn̄dit. Fac frēs tuos a p̄dicatōe ceſ/
ſare. ⁊ ego a vexatione ceſſabo. Naꝫ ꝑ
p̄dicationē aufert᷑ nobis multas ani
mas q̄ vias noſtras ſeq̄rent̄ ſi vos nō
eſſetis p̄dicātes. ¶ Secūdo neceſſari
um ē ambulāti vt bonaꝫ ſocietatē eli
gat ¶ Tercō ꝙ pedeſ reſpiciat ¶ Quar
to ꝙ nō pigre ambulet. ¶ Quinto ꝙ
ambulādo ꝑſeueret. De his omnibꝫ
Require dn̄ica decimaquarta poſt fe
ſtum Trinitatis in ſermone. Spiri/
tu ambulate. Rogemus ⁊c̄.

De eodem.
Sermo. clv.

l Oquēte ie
ſu ad turbas: ecce p̄nceps
vnus. ſ. Jairus: acceſſit
ad eū dicēs. Dn̄e filia mea mō defun/
cta ē. i. mortua ē. ſed veni ⁊ ipone ma/
nū tuā ſup eā ⁊ viuet. ⁊ ſurgēs ih̄s ſe
q̄bat̄ eū Matt. ix. Per filiā illā mor
tuā intelligit̄ aīa ī pctō mortali exn̄s
Nā quotieſcūqꝫ hō pctm̄ mortale cō
mittit: animā ſuā occidit. Sap̄. xvj.
Hō ꝑ maliciā occidit aīaꝫ ſuā. ¶ No
tādū ꝙ hō tribꝫ modis occidit aīam
ſuā ꝑ maliciā. vicꝫ mala locutōne. co
gitatōe ⁊ opatōe. Jſtud figuratū ē ꝑ
tres mortuos q̊s legit̄ dn̄s ſuſcitaſſe.
Primo ſuſcitauit mortuū ī domo. de
q̄ in p̄nti euāgelio. Scd̄m ſuſcitauit
an̄ portā ciuitat᷑. ſ. adoleſcētē Lu. vij
Terciū ſuſcitauit in ſepulcro. ſ. Laza
rū Joh. xj. Mortu⁹ in domo eſt cogi
tatio mala in corde Mortuus extra
portā ē verbū mortale ꝓlatum de ore
Mortu⁹ ī ſepulcro eſt opatio mortal᷑
ducta ī ꝯſuetudinē. ¶ Circa p̄mū ſciē
dū ē ꝙ cogitatio vēit hoī tribꝫ modis
Aliqn̄ ꝯ volūtatē et ꝯſenſuꝫ rōis: ita

q hō ex toto corde dolet q talis vilis ꝛ turpis cogitatio vexat eū. et tūc nullū eſt peccatū. Aug. Cogitatio quātūcunqꝫ eſt immūda mentez nō polluit ſi humana rō nō ꝯſentit. immo ꝑ pugnā quā habet hō ꝯ tales cogitatōes meret coronā eternā. Hmōi em̄ cogitatōes ſunt temptatōes noſtroꝝ inimicoꝝ. ſ. carnis. mūdi ꝛ diaboli. Ber. Quotiens aliqua cogitatio carnalis mentē meaz importune pulſat. ſ. de cibo. potu. ſomno ꝛ ſimilibꝫ ad curā carnis ptinentibꝫ caro mihi loquit. De ambitōe ſeculi. de iactātia. de arrogantia. cogitatio vana q in corde verſat: de mūdo eſt. Qn̄ ad iracūdiā aut impatientiā. aut odiū. aut inuidiā prouocor: a diabolica ſuggeſtiōe ē. Aug. Tēptatio aūt cui ſi n cōſentit peccatū nō eſt ſed exercēde v̄tutis. Nemo autē coronabit niſi qui vicerit. nec vincere poterit niſi certauerit. nec certare niſi ꝯtra temptatōes et diabolū. Bern. Neceſſe ē vt veniāt temptatōnes. nemo autē pt coronari niſi qui legitime certauerit. ꝛ quō certabimus ſi deſit q impugnat. Eccli. ij. Tu aūt accedēs ad ſeruitutē dei ſta in timore et ꝑpara aīam tuā ad tēptationē. Certuz eſt q qui volūt viuere cuz xp̄o optet eos tēptationes pati. ¶ Exēpluz. Juuenis quidā venit ad quēdā heremitā volēs q ſecū ibi deo ſeruire vellet. Quadam die cū vir ſanctus dormiret illo iuuene vigilante. temptauit eum demon vt ſecū ad ſeculū rediret. Ille autē intelligens ſuggeſtionē diaboli reſiſtebat ei. ꝛ temptauit eū ſcd̄o et tercio vſqꝫ ad ſeptē tēptatōnes. Cūqꝫ euigilaſſet ſenex: vidit in capite iuuenis ſeptē corōas aureas. queſiuit ab eo q̄s ei dediſſet: Rn̄dit ſe nullā habere. queſiuit quid ei accidiſſet. reſpondit q ſeptē vicibꝫ grauiter tēptatus fuiſſet a diabolo vt ad ſeculū rediret. ꝛ ipſe cū magno certamine reſtitiſſet. Cui ille. ꝓpter hoc ſeptē coronas miſit tibi deus. Ecce magnꝰ fructꝰ tēptatiōis ꝛ tribulationis q hō meret vitā ꝛ coronā eternā. Ber. Demonū eſt malas ſuggeſtiones ingerere. noſtꝝ ē nō cōſentire. nā quotiēs reſiſtimꝰ totiēs diabolū ſupamus. angelos letificamus. deum honoramus. Ipſe em̄ hortat nos vt pugnemus. adiuuat vt vincamꝰ. certantes ſpectat. deficiētes ſubleuat. vincētes coronat. In huiꝰ ſignū dicit apl's. ij. ad Thimo. iiij. Bonū certamen certaui. curſum ꝯſummaui. fidē ſeruaui. ideoqꝫ repoſita eſt mihi corona iuſticie. ¶ Scd̄o venit mala cogitatio in cor homis ꝛ hō conſentit ꝛ delectat in ea. nec tamē habet ꝓpoſitū faciēdi illud qd̄ cogitat. illa ē cogitatio moroſa ꝛ delectatio. et licet hō nō intēdat facere qd̄ cogitat. tn̄ ex eo q ꝯſentit ꝛ delectat in ea mortaliter peccat. vt dicit Tho. i ſcd̄a ſcd̄e. ꝛ alij doctores. De tali moroſa cogitatōe arguit dn̄s aīam dicēs Hiere. iiij. Vſqꝫquo morabunt in te cogitatōes noxie: Notabiliter dicit morabunt. nō dicit. veniunt ꝛ recedūt. q: tunc nō eſſet peccatū mortale. Bern. Si carnalibꝫ diſtrahar deſiderijs: ꝛ illis quod abſit ꝯſentio. mortuus vtiqꝫ ſum ꝛ ſepeliēdus i infernū. quotiēs em̄ cor meū ꝑ prauas cogitatōes defluit: totiens deū a me repello. Aug. Sicut vita corpis ē ipſa aīa. ita vita aīe eſt ipſe deus. Sicut ẽ

moꝛiꝛ coꝛpus qn̄ ſepaꝛ ab eo anima. ita moꝛiꝛ aīa qn̄ ſepatur ab ea deus ⁊ hoc fit ꝑ malas ⁊ moroſas cogitationes. Un̄ Sap̄.j. Spūſſanctus auffert ſe a cogitatiōibus q̄ ſunt ſine itellectu: ⁊ corripieꝛ a ſupueniente iniquitate. ⁊ mala cogitatione ⁊ delectatiōe. ⁊ tunc aīa moꝛiꝛ ſpūaliter. ¶ Tercio venit cogitatio mala in coꝛ homīs. ⁊ hō ꝯſentit cū ꝓpoſito faciēdi ſi poteſt ⁊ hoc ē maius moꝛtale peccatū ꝙ̄ an̄cedēs. ⁊ reputat dn̄s talē cogitationē ꝓ facto. Hiero. In illa cogitatōe peccatū eſt que ſuggeſtioni mentis cōſentit. Hmōi etiam cogitationē ſi ꝓpter aliqua impedimenta a caſu nō repleat volūtas. nihilominꝰ actiōe criminis ꝯdemnaꝛ a dn̄o. Un̄ dn̄s Matth. v. Qui viderit mulierē ad ꝯcupiſcendū eā: iā mechatus eſt eā i coꝛde ſuo. Et ꝑ talē ꝯcupiſcentiā ⁊ cogitationē interficit hō animā ſuā. ⁊ licet ſit moꝛtale: tn̄ minus eſt ꝙ̄ ſi opere cōpleuiſſet. et tamē deus recipit illam ꝓ facto. ¶ Exemplū. Quidā ſagittarius cum amiſiſſet pecuniā ſuā in alea: iratus ꝯtra deū ait. Utinā ſi poſſem deū interficere vtiqꝫ facerē qui ita infoꝛtunatū me fecit. ⁊ accepto arcu direxit ſagittā in celū. ⁊ ſagitta nō eſt reuerſa in terrā. Altera die cū iteꝝ luderet in alea: rediit ſagitta et cecidit ſuꝑ aleā ſanguine cruentata. In hoc apparet ꝙ dn̄s voluntatē illius ꝓ facto recepit ⁊c̄. Cū aūt ſic moꝛtificata eſt aīa ꝑ malas cogitatōes. debemus ꝯſiliū q̄rere a Jeſu xp̄o. ſicut ꝑ̇nceps iſte ꝯfitēdo peccata noſtra et dicere. Dn̄e filia mea. id eſt aīa mea mō moꝛtua eſt in malis cogitatiōibus. iniquus ego peccatoꝛ i eis delectatus ſum. ſed veni ⁊ pone manū miſcōie ſuꝑ eā ⁊ viuet. ⁊ ſtatim deꝰ paratus ē ꝑ miſcōiā ſuā eā ſanare. Un̄ diciꝛ ꝙ ſequebaꝛ eū et venit in domū eius ⁊ ſuſcitauit eā. ¶ Scd̄o occidit hō animā ſuā ꝑ prauas locutiōes. ſ. ꝑ mēdacia. detractōes. ꝑiuramenta. maledictōes. iactantiā. turpiloquia: et praua conſilia. De mēdacio ſcribiꝛ Sap̄.j. Os quod mentiꝛ necat aīā. Apocal'. xxj. Omnibꝫ mendacibꝫ ps illoꝝ erit in ſtagno ardenti igne ⁊ ſulphure. De detractiōe dic̄ ps. Lingua coꝝ gladius acutꝰ. i. lingua detractorū. Bern̄. Gladius triceps lingua detractoris. Tres ei interficit vno ictu. ſcꝫ illum cui detrahiꝛ. ⁊ illum q̇ audit detractiones. et maxime animā illius qui detrahit. p̄s. Gladius coꝝ intret in corda ipſoꝝ. ſ. detractoꝝ. Quicūqꝫ ḡ homo loquiꝛ mendaciū vel detractionē de ꝓximo ſuo occidit animā ſuā. ⁊ tūc moꝛtuus eſt extra poꝛtā. ⁊ poꝛtatores poꝛtant eū. ⁊ illud ē magis periculoſum. Oēs eni qui audiunt mendaciū vel detractionē de poꝛta oꝛis tui poꝛtāt ad aures alioꝝ. ⁊ illi deferūt. et ſic tu es reus oīm illoꝝ pctōꝝ q̄ ipſi mentiēdo ꝯmittunt. d̄ q̄bꝫ niſi pniā egeꝛ eterna moꝛte moꝛieris. Matt. xviij. Quicūqꝫ ſcādaliſauerit vnū ex his minimis q̇ in me credūt. i. occaſiōē ruine exemplo vel ꝟbo vel oꝑe dederit expedit ei id eſt multū vtile eſſet ei vt ſuſpendaꝛ mola aſinaria in collo eius. i. lapis molaꝛ ⁊ demergaꝛ i ꝓfundū maris. Hiero. Quia multū meliꝰ eēt pro culpa leuem recipe penam ꝙ̄ eternis ſeruari cruciatibꝫ. Bern̄. Detractoꝛ ⁊ libens auditoꝛ vterqꝫ poꝛtat di

abolū in lingua. Dicit etiā Jſiđ. Nō
ſolū ille reus eſt q̇ de altero falſum p/
fert. ſed ⁊ is qui cito aure crimib⁹ pre
bet. ¶ Tercio occidit hō aīam ſuā p
malas opatōes. ⁊ illđ ſignificat p la/
zaꝝ iacentē in ſepulcro ⁊ fetentē. Pec
catoꝛ enī fetet in ↄſpectu dei. Johel. ij.
Aſcēdet fetoꝛ eius ⁊ aſcēdet putredo
eius. qꝛ ſup͛be egit. Bern̄. Nūq̄ȝ fetet
tātū putrid⁹ canis in cōſpectu hoīm
ſicut pctōꝛ in ↄſpectu dei ⁊ angeloꝛuȝ.
Ponit ratōeȝ quare nos nō ſentim⁹
eius fetorē in ſilitudine oui putridi.
qđ nō fetet qn̄ eſt integrū. ſed qn̄ fra/
ctū fuerit tūc ſentit ab extra eius fetoꝛ
ſic peccatoꝛ q̄ȝdiu ē in hoc coꝛpe viuēſ
nō ſentit fetorē anime eius. ſed qn̄ fra
ctus fuerit p mortē: ſentit eius fetoꝛ ī
inferno ab his qui ibi ſunt. ¶ Exem/
plū. Heremita quidā exiſtens adole
ſcens pambulabat p heremū. ⁊ vene
rūt duo angeli in ſpecie hoīm ⁊ ambu
labant cū eo. ⁊ inuenerūt cadauer ho
mis moꝛtui fetidū. Heremita nō va
lens ſentire odorē obſtruxit naſuȝ. et
illi nō. Deīde occurrit eis quidā ado
leſcēs: tūc angeli obſtruxerūt nares ſu
as. Cūq̄ȝ heremita quereret cauſaȝ il
li⁹: dixerūt angeli. Tu cū ſis caro ſen/
tis fetorē carnis. nos cū ſim⁹ ſpūs ſen
timus fetorē aīe. Adoleſcens ille lu
xurioſus eſt. ⁊ plus fetet in ↄſpectu dei
⁊ angeloꝝ q̄ȝ aliqđ cadauer in conſpe
ctu hoīm. Et illa moꝛs opatiōis gra
uioꝛ eſt q̄ȝ cogitatōis vel locutōis. ſi/
cut patet ex eo ꝙ Lazarus cū difficul
tate ſuſcitatus fuit. Jhs enī lacrima
tus fuit ſup eum. Attamē nullus de/
bet deſpare quantuſcūq̄ȝ pctōꝛ. ſi miſe
ricoꝛdiā dei innocauerit miſc͛diaȝ cō/
ſequet. Aug. Nemo de pietate dei diſ
fidat. qꝛ maioꝛ eſt eius miſericoꝛdia
q̄ȝ noſtra miſeria. Sed moꝛs cogita/
tionis ſignificat p puellā quā dn̄s fa
ciliter ſuſcitauit. Rogemus ⁊c.

Dn̄ica viceſimaquinta.
Sermo. clvj.

Ecce dies

venient dicit dn̄s Hie/
re. xxiij. Uidens dn̄s ꝙ
oēs pniores ſumus ad malū q̄ȝ ad
bonū. ⁊ volēs nobis incutere timoreȝ
vt a pctīs ceſſemus: intimat nobis p
Hieremiā aduentū duoꝝ dieꝝ terri/
biliū. ſ. diē moꝛtis ⁊ diē iudicij. vt ſal/
teȝ p timorē moꝛtis ⁊ extremi iudicij
a pctīs deſiſtamus. Un̄ dicit Hiere.
O hō dn̄s tibi dicit. Ecce dies veni/
ent. i. dies moꝛtis ⁊ dies iudicij. vide
ergo q̇d agas ¶ Circa pⁱmū diē. ſ. moꝛ
tis ſciendū ꝙ eū debemus timere ꝓpt͛
tria. Primo ꝓpter moꝛiendi neceſſi/
tatē. qꝛ nos oēs opoꝛtet moꝛi. Eccs
viij. Nō eſt in homīs voluntate ꝓhi
bere ſpm̄. nec hȝ poteſtatē in die moꝛ/
tis. Bern̄. Moꝛs nō miſeret inopie
nō diuitias reueret. Eccl's. ij. Et mo/
ritur doctus ſimul ⁊ indoctus. Aug.
Clamat moꝛtuus de ſepulcro quadā
voce. Attēde ⁊ cognoſce me. conſide/
ra oſſa mea: vt ſic exhoꝛreſcat tibi lu/
xuria. ſupbia ⁊ auaricia. qđ tu es ego
fui. qđ ego ſum tu eris. vide puluereȝ
meū ⁊ relinque deſideriū prauū. Se/
neca. Quilibet curat vt diu viuat. ne
mo autē vt bn̄ viuat. cum tamē cui/
libet poſſit cōtingere bn̄ viuere. nulli
aūt diu viuere. Pone aūt terminuȝ.

qꝛ iuuenes cito moꝛi poſſibile ē. ſenes aūt diu viuere eſt impoſſibile. ¶ Exēplū. Rex quidā habuit filiū nouum militē. qui cū iret ad toꝛneamentū: cepit cogitare quis eēt finis militie ſue. ⁊ cū veniſſet ad claraūallem: videns ibi monachos deo ⁊ beate Marie militātes. cogitauit ꝙ finis vtriuſqꝫ militie ſemꝑ eſſet moꝛs. ⁊ depoſitis veſtimētis militaribꝫ oꝛdinē intrauit. Cū aūt pater ꝓpter hoc minaret̄ deſtruere clauſtꝝ. ait filius patri ꝙ redire vellet ad eū ſi vnā conſuetudinē terre deponere poſſet. Annuit pater. Filius ait. Depone illā ꝯſuetudinē ꝙ i terra tua oēs eque nō moꝛiant̄ diuites ⁊ pauperes. iūuenes ⁊ ſenes. ⁊ tunc redibo ad te. ⁊ reuerſus pater dimiſit eū. ¶ Secundo timēda eſt moꝛs ꝓpter incertitudinē tp̄is. loci. modi ⁊ ſtat⁹. Incertū eſt eni tp̄s moꝛtis. qꝛ hō neſcit vtꝝ hodie vel cras moꝛiat̄. Matt. xxiiij. Uigilate qꝛ neſcitis diē neqꝫ hoꝛam. q̄m ſi ſciret paterfa. ⁊c. Sic ergo eſtote parati. qꝛ qua hoꝛa nō putatis filius homis veniet. ſ. in die moꝛtis qui veniet qn̄ minime putat̄ ſicut fur. j. Theſſa. v. Dies dn̄i ſicut fur i nocte ita veniet. Gre. Cōditoꝛ nr̄ diē moꝛtis noſtre incognitū nobis eſſe voluit: vt dū ſemꝑ ignoꝛat̄ ſemꝑ ꝓximus eſſe credat̄. Et tāto quiſqꝫ ſit feruentioꝛ in opatōne quāto incertioꝛ ſit de expectatōe vl' vocatiōe. Itē incertus eſt locus moꝛtis. neſcit eni hō in quo loco debeat moꝛi. Bern̄. Certū eſt ꝙ morieris. incertū qn̄ vel vbi. vbiqꝫ moꝛs te expectat. tu qqꝫ ſi ſapiens es vbiqꝫ eā expectabis. ¶ Legit̄ ꝙ ſanctus Iohānes pr̄iarcha ꝯſtituerat ſibi quendā famulū qui frequēter veniret ad eū cū eſſet in loco honoꝛis et dixit. Dn̄e ſepulcrū tuū nō eſt ꝑfectū. iube illud ꝑfici. hoc fecit vt etiā in loco honoꝛis moꝛtē timeret. Itē modus moꝛiendi incert⁹ eſt. qꝛ neſcit hō finē ſuū. ſ. qualis eſſe debeat. Amā fecit mardocheo patibulū neſciēs ꝙ i eo ꝑſonalr̄ ſuſpēdēdus eēt. Itē ſtatus hoīs incert⁹ ē in q̄ moꝛi debeat. neſcit eni hō vtꝝ in bono ſtatu vl' i malo moꝛitur⁹ ſit. Eccl'ſ ix. Neſcit hō vtꝝ odio vel amoꝛe dign⁹ ſit: ſꝫ oīa i futuꝝ ſeruāt̄ incerta. Merito ḡ hō ꝓpt̄ incertitudinē tp̄is loci. modi ⁊ ſtat⁹ dꝫ moꝛtē ſꝑ timere ⁊ ſꝑ parat⁹ eē. Tercio debem⁹ timer̄ moꝛtē ꝓpter maloꝝ occurſionē. pctā eni nr̄a ⁊ demōes occurrēt nob̄ moꝛiētibꝫ Deut̄. xxxj. Occurrēt vobis mala in extremo tp̄e. Bern̄. Cū magno metu magniſqꝫ doloꝛibꝫ ſepat̄ aīa a coꝛpe veniēt eni diaboli aſſumere eā vt ducant eā an̄ tribunal iudicis metuēdi. ⁊ tunc illa memoꝛās opa ſua mala et peſſima q̄ die noctuqꝫ geſſit ꝯtremiſcꝫ ⁊ q̄ret illa fugere dicēs. Date mihi inducias ꝑ vnius hoꝛe ſpaciū. Tūc q̄ſi mō loqntiū opa ei⁹ ſimi' dicūt. Tu nos egiſti. tua nos opa ſum⁹. nō te deſerem⁹: ſꝫ ſꝑ erim⁹ tecū ⁊ ad iudiciū tecū ꝑgem⁹. ¶ Exemplū de quodā milite q̄ i fine vite ſue vidit demōes veniētes ⁊ libꝝ magnū poꝛtātes. i quo oīa pctā ſua ſcp̄ta erāt. ¶ Itē aliō exēplū. Cū q̄dā ſctūs dn̄m rogaret vt oſtēderet ei quō aīa pctōꝛis egrederet̄ de coꝛpoꝛe. affuit lup⁹ trahēs eū ꝑ veſtes ad ciuitatē. vbi vidit cereos pari. ⁊ oēs hoīes ploꝛare moꝛtē cuiuſdā diuitis. Aſſunt demōes. Et ecce vox eis dicēs

Extrahite aiam ei⁹. qđ ⁊ fecerũt ⁊ ſe/
cũ deportauerũt. Propt̃ hmõi mala
q̃ occurrent pctõrib⁹ in morte meritõ
debem⁹ pctã vitare. Ecci.vij. Memo
rare nouiſſima tua ⁊ in eternũ nõ pec
cabis. Aug. Nihil ſic reuocat a pctõ
ſic freq̃ns mortꝫ cogitatio. Idcirco ex
ponit nob dñs aduẽtũ hui⁹. q2 iaz in
momẽto ẽ. ⁊ accelerat q̃ntũ põt. Ecci
xiiij. Fili ſi habes tps bñfac tecũ. ⁊ deo
dignas oblatões offer. memẽto qm̃
mors nõ tardabit. Aug⁹. Nihil ali/
ud ẽ pñs vita q̃z q̃dã curſus ad mor/
tẽ. volum⁹ nolum⁹ qualibet die vnaz
dietã facimus. Job.ix. Dies mei ve/
lociores ſũt curſore ¶ Secũda dies
quam timere debemus q̃ etiã vẽtura
ẽ: eſt dies iudicij. De illo die nẽo ſcit:
neqꝫ angelus in celo. neqꝫ fili⁹ ƀm hu/
manitatẽ niſi pr̃. Quã terribil' ſit illa
dies dr̃ Sopho.j. Uox dei dñi ama
ra. tribulabit ibi fortis q̃ nũc apparꝫ
fortis. Hiero. Siue comedã ſiue bi/
bã ſiue aliq̃d aliud faciã: ſp inſonare
videt auribꝫ meis illa terribilis tuba
ſurgite mortui vẽite ad iudiciũ. Ber.
Ue mihi miſero cuz venerit illa dies
iudicij. ⁊ apti erũt libri i q̃bꝫ oẽs mei
conatus ⁊ cogitatões pñte dño reci/
tabunt. tũc dimiſſo capite p̃ cõfuſiõe
ꝯſciẽtie in iudicio corã dño ſtabo tre
pidus ⁊ anxius. vtpote ꝯmemorans
ſcelerꝝ ꝯmiſſa meoꝝ. cũ dicet de me. ec
ce hõ ⁊ opa ei⁹. Job.xxxj. Quid faciã
cũ ſurrexerit ad iudicãdũ deus. ⁊ cũ q̃
ſierit q̃d rñdebo ei? Ecce quõ timebat
q̃dã miles cui i ſomnis videbat q̃ du
ceret ad iudiciũ ⁊ ſtaret añ conſpectuꝫ
iudicis. ⁊ p̃ nimio timore mane inuẽ
tus ẽ canus cũ tamẽ iuuenis eẽt. qui
poſtmodũ nunq̃ꝫ potuit i hac vita le
tari. Quare aũt hec dies ſit timenda
mlte ſunt cauſe. Require dñica ſcđa
in aduẽtu dñi. in ſermone. Uidebũt
filiũ hominis. Rogemus ⁊c.

De eodem. Sermo.clvij.

Accepit Je/
ſus panes. ⁊ cũ gras egiſſꝫ
diſtribuit diſcipul' diſcũ/
bentibꝫ Joh.vj. In h̃ euangl'. agit q̃
dñs ſatiauit i deſerto q̃nqꝫ milia hoim
de q̃nqꝫ panibꝫ ⁊ duobꝫ piſcibꝫ. Per
hos q̃nqꝫ panes ſignificant q̃nqꝫ pa
nes ſpũales quibꝫ cibat aĩa i deſerto
hui⁹ mũdi ne in via deficiat: ſed ad vi
tã eternã pueniat. ¶ Prim⁹ panis eſt
panis pñie ⁊ ꝯtritiõis. Hũc panẽ pe/
tijt ſibi dari Dauid dicẽs. Cibabis
nos dñe pane lacrimaꝝ. q.d. O dñe
da nob panẽ ꝯtritõis ⁊ lacriaꝝ p pec
catꝫ nr̃is ne deficiam⁹ i via: ſꝫ pueniã/
m⁹ ad vitã etnã. ad quã null' ſine cõ/
tritõe pt puenire Aug. O dñe da mi
hi i h̃ exilio panẽ dolorꝫ ⁊ lacriaꝝ: quẽ
diligo ſup oẽm copiaz diuitiaꝝ. Iſte
panis dꝫ eẽ ordeaceus. i. pnia dꝫ eſſe
aſpa: nõ delicioſa. Iſid. Gemere ⁊ fle
re debem⁹ reminiſcẽtes ſcelera nr̃a q̃z gra
uia ſṫ q̃ ꝯmiſimus. q̃z dãnoſa ſṫ q̃ ob/
miſim⁹. q̃z dura iferni ſupplicia q̃ me
ruimus. q̃z delicioſa celeſtia gaudia q̃
amiſim⁹. Nullũ ei inenit pctõꝝ tale
remediũ ſic coꝝ cũ dolore ꝯtinua me/
moria. Iſte pãis figurat⁹ ẽ p ſbcineri
ciũ panẽ quẽ comedebat helyas. Di
eni iij. Re.xix. q̃ cũ Helyas dormiret
ſb arbore: excitauit eũ angel⁹ di. Sur
ge comede. grãdis eni reſtat tibi via.

⁊ cū ſurrexiſſet inuenit ad caput ſuuꝫ ſubcinericiū panē ⁊ vas aque. ⁊ comedit ⁊ bibit. ⁊ ambulauit in fortitudine cibi illius q̄draginta diebꝯ ⁊ quadraginta noctibꝯ vſqꝫ ad monteꝫ dei oreb. et apparuit ei dn̄s. Per Helyā dormienteꝫ ſignificatᷣ pctōr. qꝛ ſic dormiēs nō pōt opari. ſic hō i pctō mortali exiſtēs non pōt facere opa meritoria. Ecci. xxxiiij. Dona iniquoꝝ n̄ approbat dn̄s. nec reſpicit in oblatōem pctōꝝ. Gre. Qui in charitate nō eſt omne bonū amittit. Huic pctōri mittit dn̄s angelū ad excitanduꝫ: qn̄ ſua ꝯſcia redarguit euꝫ de exceſſibꝯ ſuis. ⁊ iubet eū ſurgere a ſomno pctī: ⁊ comedere panē ſubcinericiū pnīe et ꝯtritionis. vt ſic i fortitudīe cibi illiꝰ ꝑuenire poſſit ad montē dei. i. ad celū. ad queꝫ mōtē nullꝰ venit niſi mūdatus fuerit ab oībꝯ pctīs ſuis ꝑ pnīam. Vn̄ ps. Quis aſcēdet in mōtē dn̄i: Innocēs manibꝯ et mūdo corde. i. q̄ mūdus ē a pctō opis ⁊ cogitatōis. Q, nullus huc ꝑuenire poſſit niſi totaliᷣ ꝑ penitētiā mundatꝰ fuerit: patet ꝑ exemplū. Cū q̄dā enormiſſimuꝫ pctm̄ ꝑpetraſſet ita ꝙ deſparet. q̄dā amicꝰ eiꝰ eū ſepius ammonebat vt pnīaꝫ ageret. ⁊ tādē induxit eū vt penitere vellet. et ſibi ꝓmiſit quatinꝰ pnīam ſuā ſecū portare vellet. Iniūcta ē ſibi pnīa publica. ſcꝫ ꝙ tribꝯ annis tria regna ꝑambularet nō faciēs morā i aliquo loco niſi ꝑ vnā noctē. Et ꝯfortauit eū amicꝰ ſuꝰ vadēs cū eo. Qui cū inchoaſſet penitentiā egrotari cepit vſqꝫ ad mortē. et cū nimiū fleret ⁊ timeret: eo ꝙ pnīam iniunctā nō egiſſet. ꝯfortauit eū ſociꝰ ꝓmittens ei ꝙ ipſe ꝓ eo ſatiſfacere vellet. rogās eum vt ſi fieri poſſet ꝙ poſt mortē ei appareret. Mortuus ē ille. ⁊ iſte cepit pnīaꝫ implere. In fine igiᷣ ꝑmi āni apparuit ei. ⁊ vna ps corporis ſui cādida erat ſicut nix. due ꝟo ꝑtes nigre dicens ꝙ tערciā ptē pnīe ſue egiſſet. et tercia ps pene ſue diminuta fuiſſet. In fine ſcd̄i anni iteꝝ apparuit ei. ⁊ tūc due ptes illius erāt cādide: ⁊ tercia nigra. dicēs ꝙ due ptes eſſent diminute. In fine tercij anni apparuit totus cādidus dicēs. Grās ago tibi amice. qꝛ liberauit me dn̄s ab omī pena. ⁊ ego mō vado ad regnū celoꝝ. ¶ Scd̄o ẜ panis q̄ reficiᷣ aīa in pn̄ti vita ē panis doctrine. ſ. verbū dei. De q̄ dn̄s Mat. iiij. Nō i ſolo pane viuit hō: ſed in omī ꝟbo qd̄ ꝓcedit de ore dei. De iſto pane dicit Iere. Tren. iiij. Paruuli petierūt panē nec erat q̄ frangeret eis. Nō aūt frāgiᷣ magnis ⁊ ꝑuis. ſed heu q̇dā nō curāt. et talibꝯ improperat dn̄s Lu. x. Dico vob̄ ꝙ multi reges ⁊ ꝓphete voluerant videre q̄ vos videtis ⁊ nō viderūt. et audire q̄ auditꝭ ⁊ nō audierūt. Et talibꝯ q̄ hūc panē mō ꝯtēnunt minaᷣ dn̄s dicens Amos. viij. Mittā eis famē: nō famē panis. ſꝫ audiēdi ꝟbū dei. h̄ erit i futuro qn̄ penitebūt ꝙ ꝟbū dei mō cōtēpſerūt. Audi q̄d talibꝯ dn̄s dic̄ Jo. viij. Qui ex deo ē ꝟbū dei audit. ꝓpterea vos nō auditꝭ qꝛ ex deo n̄ eſtꝭ. vos ex p̄re diabolo eſtis. ⁊ deſideria eiꝰ vultis facere. q̄ deſiderat vt i pctīs maneatꝭ: ⁊ ꝟbū dei nō audiatꝭ. ¶ Exemplū. Quidā ſctūs vidit diabolū eūtē ⁊ ſacū portātē. ⁊ adiurauit eū vt diceꝛꝫ ſibi q̄d portaret. q̄ ait. pixid es porto i quibꝯ diuerſa medicamēta ſunt q̄bꝯ

ꝺecipio hoĩes. Et oſtẽdit ei vnã ꝺi
cẽs. Ecce in illa ẽ vngentũ quo vngo
oculos hoĩm ĩ p̄dicatõe vt obdormi
ant ⁊ verbũ ꝺei nõ audiãt. Nã ꝑ p̄di
cationẽ multas aĩas ꝑdo quas trigi/
ta vel q̄draginta annis poſſedi. has
p̄dicator vna die mihi aufert. ¶ Ter/
cius panis quo cibat nos dñs eſt ſa/
croſctm̄ corpus ſuũ. Nã ipſe ꝺe ſeipſo
dicit Joh. vj. Ego ſum panis viu⁹ q̇
ꝺe celo ꝺeſcẽdi. ſi quis mãducauerit ex
hoc pane viuet ĩ eternũ. et panis quẽ
ego dabo vobis caro mea ẽ ꝓ mũdi vi
ta. De iſto pane dicit aplus. j. ad Co
rin. xj. Probet autez ſeipm hõ. ⁊ ſic ꝺe
pane illo edat. qui em̄ mãducat indi
gne iudiciũ ſibi mãducat. Panis il/
le figurat⁹ ẽ ꝑ mãna qđ ꝺ̄ celo pluit iu
deis. Qꝫ cũ tota mũdicia ſumẽd⁹ eſt
patet ĩ hoc ꝙ Oza q̇ manu tetigit ar
cã in q̄ erat mãna: ſtatim cecidit et ex
pirauit. eo ꝙ nocte illa cum ꝯiuge ſua
ꝺormierat. vt legit̄. ij. Reg. vj. ⁊ ex eo
Dauid nõ audebat arcã introducere
in ꝺomũ ſuã. Gre. Jntuẽdũ ẽ q̄ntũ ꝺe
linquat q̇ ad corpus dñi re⁹ accedit ſi
ille morte mulctat̄ q̇ arcã dñici corpis
figurã geſtantẽ minori q̄ꝫ ꝺebuit reue/
rẽtia tetigit. Si Dauid tũc timuit fi
gurã dñici corpis inducere ĩ ꝺomũ ſu
am q̇ adeo ꝑfect⁹ et ſanct⁹ erat ꝙ dñs
ꝺe eo dixerat. Jnueni viꝝ ſ̄m cor meũ
quantũ dꝫ xp̄ianus q̇libet timere ĩ pec
catis exiſtẽs ne indigne accedat. Jtez
ſic Cẽturio dixit. Dñe nõ ſum dign⁹
vt intres ſub tectũ meũ. quõ in pctis
exiſtẽs p̄ſumis eũ ſumere in corp⁹ tuũ
Jtẽ Johẽs baptiſta ſanctiſſim⁹ inter
natos mulieꝝ ꝯtremuit ⁊ non aude/
bat tãgere ꝺeũ. quõ tu miſer pctõr ſci/

enter audes eũ ſumere ĩ corpus tuuz
Sed audi q̇d Aug. dicit. Magꝭ pec
cat q̇ tradit xp̄m mẽbris pctõribꝫ q̄ꝫ
Judas qui tradidit xp̄m crucifixori/
bus iudeis. De Juda dicit dñs. Ve
illi ꝑ quẽ tradet̄ filius hoĩs in mortẽ.
Ve illi qui ad mẽſam dñi accedit in/
dignus. Judas tradidit xp̄m iudeis
ille tradit eũ ꝺemonibꝫ qñ eũ ponit in
locum ꝺemonũ. Jlle vendidit eũ pro
p̄cio. iſte vendit eũ ꝓ viliſſimo pecca/
to. De Juda dicit dñs. Qui intigit
mecũ manũ in parapſide hic me tra/
det. Manũ aũt in ꝑapſide cuꝫ dño
mittit ⁊ eũ tradit q̇ cũ pctõ ſciẽter ad
mẽſam eius accedit. Malis eſt vene
nũ ad mortẽ. bonis ẽ cibꝫ ad vitã eter
nã. Vñ Aug⁹. De vno pane accepit
Petr⁹ ⁊ Judas. Petr⁹ ad vitã. iudaſ
ad mortẽ. Ber. ponit exemplũ in flo/
re. Jdẽ flos fit mel in apibꝫ. venenuꝫ
ĩ aranea. ¶ Quidã ſctũs eps ſtabat ĩ
die paſce ⁊ videbat hoĩes intrãtes ec
cleſiã. ⁊ rogauit dñm vt oñderet ei q̇
digne cõicarẽt. ⁊ cũ ſinguli venirẽt ad
eccleſiã: vidit quoſdã habẽtes nigraſ
facies. q̄ſdã rubicũdas. q̄ſdã lucidaſ
Poſt h̄ venerũt multe mulieres q̄ eti
am habuerũt diuerſas facies inq̇na/
tas. vidit duas meretrices publicas
nigerrimas facies habẽtes: q̄ poſt miſ
ſam ita ſplẽdide apparuerunt. Sup
quo cũ eps nimis multũ miraret̄. ve/
nit ad eũ angel⁹ ꝺei dicẽs. Jlli q̇ ſplen
didas facies hñt ſunt q̇ ſancte ⁊ iuſte
ĩ caritate viuũt. Qui rubicũdas hñt
ſunt q̇ ꝺetractõnes. riſus. vanitates ⁊
vaniloquia amãt. q̇ ꝟo nigras habẽt
ſunt luxurioſi. homicide. vſurarij. q̇
mortalibꝫ ſunt inuoluti. Due autem

meretrices qn̄ ingreſſe ſunt eccl'az cō
trite ſunt. z pmiſerūt ſe caſte viuere. z
dn̄s dimiſit eis om̄ia pctā ſua Tunc
ep̄s ꝯuocauit oēs et rēcis ꝑ ordinem
enarrauit z apuit. At illi ꝯtriti z ꝯfeſ
ſi oēs lucidi facti ſunt. et tūc acceſſerūt
ad mēſam dn̄i. ¶ Quartꝰ panis eſt q̄
cibari debemus in hac vita a deo ſi ad
regnum celoꝝ ꝑuenire volumus pa/
nis tribulatōis. Iſte eſt panis q̄ ciba
uit Achab rex iſrl' Micheā pphetaz
in carcere qn̄ dixit. iij. Re. xxij. Mit/
tite viꝝ iſtū in carcerē z ſuſtētate eum
pane tribulationis z aqua anguſtie.
Iſto pane cibabat dn̄s dilectiſſimoſ
ſuos amicos Apocal'. iij. Ego quos
amo arguo et caſtigo. puer. xiij. Qui
parcit virge odit filiū. q̄ aūt diligit illū
inſtanter erudit. Aug. Si exceptꝰ es
a paſſione flagelloꝝ exceptꝰ eris a nu
mero filioꝝ. Noli ḡ iniquo ſenſu eſſe
z puerili z dicas. plus amat pr̄ meus
fratrē z pmittit eū facere q̄d vult. qꝛ ſi
mouerē me ꝯ ipſiꝰ iuſſionē ſtatim fla/
gella inuenio. Hiero. Gaude ſub fla
gellis: qꝛ tibi ſeruat̄ hereditas. Ill'ad
tp̄s parcit q̄s ī eternū dānabit. nō ti/
meas ergo flagellari ſꝫ exhereditari.
Aug. O dn̄e deꝰ hic vre hic ſeca vt in
eternū parcas. Cū ḡ mittit tibi deꝰ tri
bulatōnes. pauptatē. infirmitatē. ſci
as ex dilectōne a deo ꝓ pctis tuis h̄ ti
bi fieri vt in futuꝝ tibi parcere poſſit.
Exemplū de illo qui elegit potius tri/
bus horis eſſe in purgatorio q̄ꝫ trib'
annis infirmari Require dn̄ica. xvj.
poſt feſtū Trinitatis in ſermōe Ob/
ſecro vos. ¶ Quintꝰ panis ē panis di
uine ꝯſolatōis ſiue eterne dulcedinis
quem ꝯtemplatiui aliqn̄ ſentiūt qn̄
ſunt in ꝯtemplatōe. p̄s. Guſtate z vi
dete qm̄ ſuauis eſt dn̄s. Dicit aūt gu
ſtate. qꝛ illa dulcedo eſt quedā pregu
ſtatio eterne iocūditatꝭ. Dn̄s facit ſi/
cut auceps q̄ facit accipitrem paꝝ gu
ſtare de carne auis vt eum allicere poſ
ſit vt ad ſe auidiꝰ volet. Et ſic vendi/
tores vini faciūt p̄guſtare vt homīes
alliciant. ſic deus dat amicis ſuis q̄ li
benter ſe dāt deuotōi z orōi quandā p̄
guſtationē eterni gaudij vt magis et
magꝭ alliciat. Hoc guſtauerat Augꝭ.
qn̄ dicebat. Introducꝭ me dn̄e aliqn̄
in affectuz mētis introrſum: neſcio in
quā dulcedinē. q̄ ſi pficiat̄ i me neſcio
q̄d aliud ſit vita eterna ſi illa n̄ ē. De
hoc pane guſtauerūt ille begutte due
que ſedebāt in quadaz caſa in carniſ/
priuio. z aſſabāt pullū incipiētes loq̄
de deo tā dulciter ꝙ neqꝫ eſurierūt neqꝫ
ſitierūt: neqꝫ aliq̄d ſenſerūt. ſed ī quo
dam iubilo ſederūt ſic ꝑ totam qua/
drageſimaz vſqꝫ ad feſtū paſce. Tūc
venit quidā z intrabat caſam eaꝝ di
cēs. vt q̄d ſedetis hic incluſe? Reſpō/
derūt. qꝛ carniſpriuiū eſt. fugere volu
mus ſeculi vanitates q̄ p̄cipue iſto tē
pore fiūt. Qui reſpōdit. erratis. exite
qꝛ feſtū paſce eſt. Rogemus dn̄m zc.

Paratus continens ſermones de
tempore anni totius opus perutile: fi
nit feliciter.

magnum pasnere de ... mortuorum, sed in agere ...
... aras eternam victimas

... devenied ad duz celeste patrie 5 panes et credidi. Et 2 pisces
... ad instar panis ordeaceorum exterius pungit, sed interius oblectant

... est sapiencia q multum est necessaria ad sustentacionem aie Sapien
... Neminem diligit deus nisi q cum sapiencia habitat ... qui ...
sapiencia inveniet vitam et hauriet salutem a dno ... q ...
ille cum sapiencia habitat q in mundo existens non errat in ...
... sz ambulat in via recta ... Ille sapiencia hz ...
mundana non amat, cuncta terrena despicit, ad celestia ...
... elevat Ille gradu cum sapiencia q plus amat ...
... copias q plus quit doctrinam q pecuniam ... Cavendum ...
... est ne ... ingratitudinis ... pax ab aliquo auferatur
Amos 8 Ecce venient dies dicit dns et mittam famem in
terram non panis neque aque sed audiendi sapienciam Et ... o
... ad mare et circuibunt querentes ... dni et non invenient

... pax vigilia ... beatus servus quem cum venerit dns invenerit vigilantem
... si sciret pr familias q hora fur veniret ... pr familias
est ... q hz in potestate corpus et aiam q si vigilaret ...
... mors q fore designata ... subintraret ... in ...
... beat q custodit vias meas, et q vigilat ad fores meas ...
... vigilat q statim se examinat ... vitam suam ...
... diligenter premeditant Mat ... vigilate et orate ne intretis

... timor dni, Timor enim dni e bonus hostiarius tenens gladium ...
... et claves in manu custodiens ingressum ... claves ...
gladium ... et equitate divine iusticie non ...
... Ecclesiastici ... timenti dnm non occurret mala

... varius ... meditacio futuri iudicij Sophonie 3 ... est dies ...
dies magna dies calamitatis dies amara ... dies ...
... retrahit nos a pluribus malis

... unius est vere penitencie q consistit ... et ... mala
... deplangat veraciter et ipsa amplius non committat ...
... vere penitencie, multi nempe ... dicentes se penitenciam
agere illud deo penitent agere non desistunt Aug si ... pen
non ... mutate vias

... pises est ... sanctorum ... exinanitus ... vel
... est q non sustinea

... dulce est consideracio glorie regni celestis ecclesiastici ...
... pulchritudinem candoris ... admirabitur ... dies ...
... agri ... exornat ... hora ... laudabitur
... multo magis regnum ...

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

Paratus ꝯtinens ſermones de ſan/
ctis ꝑ circulū anni incipit feliciter.

De ſcō andrea

Sermo primus.

P Aratus
ſum ⁊ nō ſum tur
bat⁹ vt cuſtodiā
mādata tua. ps.
cxviij. Jſta verba
ſūt eē bti Andree
i qb⁹ rn̄det vocatōi ſaluatoꝛꝭ q̄ voca/
uit eū de mari cū frē ſuo Petro di. Ue
nite p⁹ me faciā vos fieri piſcatores
hoīm. Cui rn̄dit btūs andreas dicēs
Parat⁹ ſuz ¶ Nōndū q̄ b. Andreas
ꝑat⁹ fuerat dn̄o i trib⁹ i qb⁹ ⁊ nos etiā
debem⁹ eē ꝑati ſi p⁹ xp̄m ad regnū celo
rū voluerim⁹ ꝑuenire. Nā ſicut dicit
Mat. xxv. Uirgies q̄ ꝑate erāt itra/
uerūt cū ſpōſo. i. xp̄o ad nuptias. et q̄
nō erāt ꝑate ſūt excluſe. Pꝛio ꝑati eē de
bem⁹ obediendo p̄cept͛ dn̄i. ps. Para
tus ſuz ⁊ nō ſum turbat⁹ vt cuſtodiā
mādata tua. q. di. Dn̄e de⁹ ꝑat⁹ ſuz p̄/
cept͛ tuis letāter ⁊ libēter ſine turbati
one obedire ex dilectione. Quidā em̄
obediūt deo ſz coacte. ⁊ ſūt illi q̄ ex tiore
obediūt ⁊ nō ex charitate. Sic obedi
uit Pharao. q̄tiēs eū dn̄s flagellauit
totiēs ei obedire ꝓmiſit. ſed qn̄ plaga
ceſſauit obedire recuſauit. vt dr̄ Exo.
vij. viij. ix. ⁊ x. Sic adhuc mlti iueni
unt q̄ ꝓmittūt ſe emēdare qn̄ ſūt infir/
mi vel i anguſtia poſiti. ſz qn̄ euadūt
tūc mīme obediūt. Un̄ metriſta. De/
mō lāguebat tūc bon⁹ monach⁹ eē vo
lebat. Sz dū ꝯualuit māſit vt an̄ fu
it. Nō ſic debem⁹ obedire ſz ex charita/
te debem⁹ obedire ſic filij p̄ri: nō ſic ſui
dn̄o. Hec aūt obediētia dr̄ eē ꝑata ſi/
ne ꝓtractōe. Aug. Uer⁹ obediēs man
datū nō ꝓcraſtinat ſz parat aures au
ditui. liguā voci. oclos viſui. manus
opi. pedes itineri. ⁊ ſe totū itra ſe colli
git vt mādatū ꝑagat iꝑantꝭ. Sic obe
diuit. b. Andreas vt legit̄ i euāg. ho
dierno Mat. iiij. Ambulās ih̄s iux̄
mare galylee vidit duos frēs petrū et
andreā retia mittētes i mare. ⁊ ait ill͛.
Uenite p⁹ me faciā vos fieri piſcato/
res hoīm. At illi ꝯtinuo relictꝭ retib⁹
⁊ naui ſecuti ſunt eū. Myſtice ꝑ ma/
re intelligit̄ mōs. q̄ ſicut i mari ſūt mlta
ꝑicl'a corpoꝝ ſic i mōo ſunt mlta ꝑicu
la aiaꝝ. De h̄ mari vocat nos dn̄s
duplici vocatōe. ſ. exterioꝛi ꝑ p̄dicatōz
⁊ voce interioꝛi ꝑ iſpiratōez. q̄ qn̄ p̄di/
catoꝛ ꝓnūciat nob̄ v̄bū dei: tūc de⁹ loq̄
tur ꝑ os ei⁹. Un̄ ait dn̄s Matth. x.
Nō vos eſtis q̄ loq̄mini: ſz ſpūs pa/
tris v̄ri q̄ loquit̄ i vob̄. i. ſpūſſcūs Lu
ce. xj. Bti illi q̄ audiūt v̄bū dei ⁊ cuſto
diūt illō. i. q̄ obediūt ei. Sz q̄dā ob/
turāt aures ad vocē p̄dicatoris ſicut
aſpis ad vocē incātatoris. q̄ obturat
vnā aurē terra. reliquā v̄o cauda ob/
ſtruit. Per terrā ſignificat̄ terrena ſba
ꝑ cauda ſpes lōgiorꝭ vite. hec duo mlt
tos ſurdos faciūt ad vocē p̄dicatoris
ſiue dei. Talib⁹ minat̄ dn̄s Jſa. lxv.
Oēs i cede coꝛruetꝭ. i. etna morte mo
riemī. ꝓ eo q̄ vocaui vos ⁊ n̄ obediſtꝭ
mihi. ¶ Scd̄o vocat nos dn̄s ꝑ iteri
oꝛē iſpiratōez. Oſe. ij. Et loq̄r ad coꝛ
ei⁹. Hoc cōtigit qn̄ imittit dn̄s in coꝛ
hoīs aliq̄s bōas cogitatōes. vicz q̄ i/
cipit cogitare p̄ſūtis vite iſtabilitatē.

E

Biblioteka Główna ... w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza
7 179
149

mūdi falſitatē. moꝛtis incertitudinē. pctōꝝ ſuoꝝ ſpinoſitatē. īferni acerbi/
tatē. glie imēſitatē. Hec ē ei vox dn̄i i/
ſpirātis quā libēter audire debem9. p̄s
Audiā q̇d loq̄ꝰ ī me dn̄s de9. Jp̄e em̄
ſtat ad oſtiū poꝛte ⁊ pulſat. Apoc. iij.
Ego ſto ad oſtiuʒ ⁊ pulſo. Sʒ multi
ſunt q̇ hāc vocē nō audiūt. Pꝛou. j.
Uocaui vos ⁊ renuiſtis: et deſpexiſtis
om̄e ɔſiliū meū. ego q̄ʒ ī iteritu vr̄o ri
debo ⁊ gaudebo de dānatōe vr̄a. h̄ eſt
in die iudicij. tūc em̄ gaudebit xp̄s et
oēs ſcti eius de dānatiōe maloꝛū. p̄s.
Letabiꝰ iuſtus cū viderit vindictaʒ.
Nō ſic fecit btūs Andreas. ſʒ pat9 ſp
dn̄o obediuit. Un̄ legiꝰ q̄ poſt aſcēſi/
onē dn̄i diuiſis aplīs btūs Andreas
apd̄ ſyriā Matthe9 apud greciā p̄di
cauit. Uiri aūt illi pꝛedicationē beati
Matthei penit9 reſpuētes ocl'os eius
eruerūt ⁊ ipm incarcerauerūt. poſt di/
es paucos euʒ occidere diſponentes.
Jnterim miſit dn̄s angelū ſuū ad be/
atū Andreā: p̄cipiēs vt ad. b. Mat
theū ī greciā iret Qui r̄ndit ſe patū eē
ſʒ viā neſcire. Et iuſſit eū angelus ad
mare ire. ⁊ pꝛimā nauē quā inueniret
intrare. Qui veloci9 iſta ɔplēs: ad p̄/
dictā vꝛbē angelo duce puenit. ⁊ inuē
to carcere apto ⁊ viſo Mattheo fleue
rūt ambo ⁊ oꝛauerūt vt Matthe9 lu/
mē recipe mereret. Et audiuit de9 oꝛo/
nē eoꝝ. ⁊ Matthe9 illumīat9 ē. Tunc
Matthe9 inde receſſit andrea ibi per
manente. Judei aūt irati de euaſione
Matthei: andreā apphēderunt. ⁊ li
gatis poſt tergū manib9 eū p plateaſ
crudeliꝰ ptraxerūt. Et cū ſanguis ei9
efflueret p eis dn̄m rogauit vt ſuis p̄
cib9 pplm ad fidē ɔuerteret. Et ſic pʒ

quō btūs Andreas parat9 fuit dn̄o
obedire. ¶ Scd̄o debem9 eſſe pati dn̄o
ſoli ſeruire. j. Re. vij. Pꝛepate coꝛda
vr̄a deo: ⁊ ſeruite illi ſoli. Mali āt pl9
volūt dn̄is terrenis ſuire. cuʒ tn̄ dn̄s
dicat Mat. vj. Nemo pōt duobus
dn̄is ſeruire. Seruiūt em̄ q̇dā diabo
lo: vt ſunt ſupbi. q2 ipſe ē rex ſup oēs
ſupbos. ſicut dicit Job. xlj. Un̄ Gre.
Euidētiſſimū ſignū repꝛoboꝝ ē ſuper
bia. Ecōtra hūilitas electoꝝ. Quan
tū quiſqʒ habeat in ſe apte cognoſci/
tur ſub quo rege militet. ⁊ iſti eijciūꝰ
ppter eoꝝ ſupbiaʒ. ⁊ fit eoꝝ dn̄s luci
fer. Quidam aūt ſeruiūt coꝛpi ſuo p
gulā Ro. xvj. Dn̄o nō ſuiūt ſʒ ſuo vē
tri. et ipſi ſunt q̄ꝝ deus vēter ē. ſicut dꝛ
Phil. iij. Sicut ſuiuit diues epulo
q̇ epulabaꝰ q̄tidie ſplēdide. ⁊ poſtea
ad tantā famē ⁊ ſitim puenit vt vnaʒ
guttā aque nō hr̄et. vt dꝛ Luce. xvj.
Quidā ſeruiūt voluptati ſue: ſic ſunt
luxurioſi. ad Roma. vj. Exhibuiſtis
mēbꝛa vr̄a ſeruire imūdicie. i. luxurie
Quidā ſeruiūt diuitijs: ſicut auari. d̄
quib9 dicit dn̄s Mat. vj. Nemo po
teſt deo et māmone ſeruire. Māmon
.i. diabolus q̇ p̄eſt diuitijs. nō q̄ ipſe
pōt dare diuitias: ſed qn̄ ſibi dn̄s per
mittit. ⁊ etiaʒ q2 ipſe multos hoīes p
diuitias capit. Seruit autē diuitijs
q̇ plus ſtudet quō diuitias ɔgregʒ q̄
q̄ deo ſuiat. Jo. viij. Qui facit pctm̄
ſeru9 ē pcti. Chꝛiſ. Si nō peccam9 libe
ri ſumus. ſed ſi ſemel opibus diaboli
nos alligauerimus ſerui ei9 ſumus.
ij. Pe. ij. A q̄ q̇s ſupatus ē ei9 ſeruus
ē. Dib9 his ſuire nō debemus. q2 ma
la ſtipēdia reddūt. Ro. vj. Stipēdia
pcti moꝛs ē. q. d. Qui ſeruit pctō ha/

bebit ꝓ ſtipendio eternā mortē. Debe/
mus ḡ nos ad h̄ ꝑparare vt ſoli deo ſ/
viamus. Sic fecit btūs Andreas q̇
noluit adorare deos alienos: ſed vnū
deū coluit ⁊ ipm̄ alijs p̄dicauit. Vn̄ le
giť ꝙ cū eēt ī antiochia p̄dicauit xp̄m
verū deū eē. ⁊ oēs alios deos eſſe demo/
nia: ⁊ illa eē ꝯtēnēda. ⁊ ſoli xp̄o eē ſuiē
dū. ⁊ ꝑ p̄dicatōez ſuā multos ad fidē
ꝯuertit. ⁊ totā terrā illā eccl'ijs imple/
uit. Cū ḡ veniſſet Andreas ad ciuita
tē Patras: ⁊ audiſſet ꝙ Egeas iudex
xp̄ianos ydola adorare cōpelleret. au
dacter ad eū dixit. Quia tu iudex es
⁊ alios iudicas. iudicē tuū qui ī celis
eſt merito cognoſcere deberes et ydola
ꝯtemnere ⁊ ſolū deū colere. Cui Ege/
as inquit. Tu es Andreas q̇ falſam
legē p̄dicas quā romani p̀ncipes ext/
minari iuſſerūt. Cui Andreas. Chri
ſtus ꝓ nr̄is peccatis nō ꝓ ſuis ſponte
ſuſtinuit mortez crucis. Cui Egeas.
Iſta vana tolle: ⁊ tibi ꝯſule meli⁹: fac
qd̓ iubeo ⁊ ſacrifica dijs nr̄is. Cui an
dreas ait. Nō adorabo deos ſed vnū
deū colo ⁊ illi ſoli ſuio. ⁊ illi offero om
ni die agnū immaculatū. q̇ cū ab om
ni pplo comeſtus fuerit. tn̄ integer et
vnus pſeuerat. Ait Egeas. Quō p̄t
hoc fieri. Andreas rn̄dit Si diſcipu
lus xp̄i eē volueriꝭ tūc ſcire poteris. Et
ait egeas. Ego ꝑ tormenta exigā a te
vt dicas mihi. Et iuſſit eū īcarcerari.
Et ſic pȝ quō ipſe ſoli deo parat⁹ fuit obe
dire ⁊ ſuire. ¶ Tercio debem⁹ eē pati ꝓ
amore ei⁹ ſupplicia ⁊ mortē ſuſtinere.
De hoc dr̓. ij. Mach. vij. Cū Anti/
ochus cogeret iudeos ꝯ legē facere. rn̄
dit mr̄ cū. vij. filijs. Parati ſum⁹ pri
us mori ꝗ̄ leges patrias preuaricari.
Et Paulus Act. xxj. Nō ſolū alliga
ri ſȝ etiā mori ſuȝ parat⁹ ꝓ amore ihu
xp̄i. Et Petrus Lu. xxij. Dn̄e parat⁹
ſuȝ tecū ī carcerē ⁊ ī mortē ire. imo xp̄s
parat⁹ fuit ꝓ nob̄ mori qn̄ iuit obuiā
inimicis ſuis dicēs. Quē q̄ritis: Rn̄
der̄t. Ihm̄ nazarenū. Dixit eis. Ego
ſuȝ. Si ḡ me q̄ritis ſinite hos abire.
q. d. Ego parat⁹ ſuȝ mori. Sic ⁊ nos
debem⁹ eē pati Hoc mō parat⁹ fuit. b.
Andreaſ. Vn̄ legiť ꝙ cū eū iudex edu
xiſſet de carcere: ⁊ ei mortē minareť ſi n̄
adoraret ydola. viriliter ei reſpondit.
Quicq̄d videť tibi ī ſupplicijs mai⁹
excogita. tāto em̄ acceptabilior ero re
gi q̄nto ꝓ noīe eius ī tormētiꝭ ſuȝ ꝯſtā
tior. Tūc fecit eū nudū ad colūnā li/
gari: ⁊ a duodeci viris flagellari. ⁊ po
ſtea iuſſit eū ad crucē duci. Cūq̇ du/
cereť ad crucē factus ē ꝯcurſus pploꝝ
clamātiū ⁊ dicētiū. Innocens iſte hō
ſine cā̄ damnať. ⁊ rogauit eos Andre
as ne paſſionē eius impedirēt. Videſ
aūt andreas crucē a lōge ſalutauit eā
dicēs. Salue crux ſpecioſa q̄ ꝑ ſangui
nē ihu xp̄i qui de corꝑe ſuo in te fluxit
dedicata es. ſecurus ⁊ gaudēs ad te ve
nio vt ⁊ tu exultanter accipias me di
ſcipulū eius q̇ in te pepēdit. ſ. mgr̄ me
us ih̄s chriſtus. Hec ⁊ his ſimilia dicēs
dedit ſe crucifixoribꝫ ſuis tradens eis
veſtimenta ſua. Tūc ſuſpenderunt eū
funibꝫ in cruce ī qua biduo viuens p̄
dicauit. ⁊ viginti milia hoīm ad fidē
conuertit. Et minabať populus ꝙ iu
dicē occidere vellent niſi eū deponeret
Et cū vellet eū Egeas deponere. reſpō
dit Andreas. Vt quid veniſti Egea
ſi ꝓpter pn̄iam ipſam cōſeq̄ris. ſi au/
tem vt me deponas ſcias ꝙ viuus nō

deſcẽdã. Jã em̃ video regẽ meũ ieſum
xp̃z. Cũq; vellẽt eũ deponere brachia
eoꝝ ſtupida reddebant̃. Tũc orauit
Andreas di. Nõ pmitte me de cruce
dñe ihũ viuũ deſcẽdere: ſʒ cõmẽda t̃re
corp⁹ meũ. ⁊ aĩaʒ meã recipe ad te fon
tẽ viuũ indeficiẽtꝭ gaudij. Et ſtati cir
cũfulſit eũ ſplẽdor de celo p dimidiaʒ
horã vt null⁹ eũ viderʒ. ⁊ abſcedẽte lu
mĩe tradidit ſpm̃. Maximilla ꝟo vx
or egee corp⁹ ei⁹ ſepeliuit. ⁊ ipe Egeas
rapt⁹ a demonio corã oib⁹ expirauit.

De eodem. Sermo. ij.

Elictis reti

r bus ſecuti ſunt eum. ſ. xp̃m
Mat. iiij. Jn p̃nti euãgꝭ.
docemur ex btõꝝ aplõꝝ petri ⁊ andree
exẽplo quõ ad vitã et̃nã debeam⁹ pue
nire. ⁊ xp̃m ſeq̃ ſicut ipſi ſecuti ſunt eũ.
¶ Sciẽdũ aũt q xp̃m ſeq̃ debem⁹ i tri-
bus ſi ad vitã et̃nã voluerim⁹ pueĩre.
ſcʒ i volũtaria pauptate. i effectuoſa
pietate: ⁊ i pfecta charitate ¶ Prio di
co debem⁹ eũ ſeq̃ i volũtaria pauptate
Xp̃s em̃ paup fuit oib⁹ dieb⁹ vite ſue
ſic ipſe teſtat̃ p pphaʒ di. Paup ſum
ego ⁊ i laborib⁹ a iuuẽtute mea. Pau
per fuit i igreſſu. i pgreſſu ⁊ in egreſſu.
Jn igreſſu i mũdũ adeo paup fuit q
nõ hẽbat domũ i q naſceret̃. ſʒ nat⁹ ẽ i
diũſorio vbi cõis via ptrãſibat. Be-
da. Naſcit̃ xp̃s nõ i ipatorꝭ domo ſʒ i
diũſorio ⁊ i cõi via. qr p icarnatõʒ ſu
am facta eſt nob̃ via q̃ nos ad celeſtẽ
patriã reduceret. Jtẽ adeo paup fuit
q lectulũ nõ habuit: ſʒ i pſepio ẽ recli
nat⁹. Lu. ij. Reclinauerũt eũ i pſepio
qr ñ erat ei loc⁹ i diũſorio. Beda. Di-
uerſ ⁊ viliſſimis anguſtijs ɔtinet̃ cui
celũ ſedes eſt vt nos ad regni gaudia
duceret. Jtẽ adeo paup fuit q vilib⁹
pãnis iuolut⁹ ẽ. Beda Qui totũ mũ
duʒ vario veſtit ornatu pãnis vilib⁹
iuoluit̃: vt nos ſtolã pmã. ſ. inocẽtiaʒ
pditã recipe valeam⁹. Jtẽ paup fuit i
pgreſſu. Nã i oĩ vita ſua adeo paup
fuit q nũq̃ ppriaʒ domũ aut reddit⁹
vel aliqua bona tpalia legit̃ habuiſſe.
Cũ em̃ debuit ſoluere cẽſum ſuũ ceſari
nõ habuit denariũ. ſʒ miſſo Petro ad
mare p̃cepit ei vt de ore piſcꝭ denariũ re
cipet ⁊ cẽſuʒ ceſari darʒ vt legit̃ Mat.
xvij. Noluit em̃ diues eẽ ſed paup.
nã q̃dã tpe qñ volebãt eũ facere regẽ:
noluit. ſʒ fugit ab eis: vt dr̃ Joh. vj.
Chriſ. Xp̃s fugit cũ eũ regẽ facere vel
lẽt. erudiẽs nos hoiẽſ hũanas fugere
dignitates ⁊ i ſc̃do hũiliari vt i futuro
poſſim⁹ exaltari. Jtẽ i egreſſu de mũdo
adeo paup fuit q ñ hẽbat vbi caput
ſuũ reclinaret. Mat. viij. Vulpes fo
ueas hñt ⁊ volucres celi nidos. filius
aũt hoĩs ñ hʒ vbi reclinet caput ſuũ.
Jtẽ adeo paup fuit q ñ habuit q̃ ſe te-
geret. Vñ Job. j. dr̃. Nud⁹ egreſſus
ſuʒ de vtero mr̃is mee: ⁊ nud⁹ reũtar il
luc. Jſto mõ ꝯ volũtariã pauptatẽ ſe
cut⁹ ẽ andreas ihm̃ xp̃m. qr ſtatim cũ
euʒ vocaret de mari: relictꝭ oib⁹ ſecut⁹ ẽ
eũ. Et lʒ pauca fuerĩt q̃ reliq̃rat. tñ vo
lũtatẽ hñdi oĩa reliq̃t. Et ſi oĩa bona
h⁹ mũdi habuiſſet ſine dubio q̃ſi ſter
cora ɔtẽpſiſſʒ. Jſta ẽ via quã dñs do
cuit ad vitã eternã. Vñ legit̃ Mat.
xix. Adoleſcens quidã dixit ad ihm̃.
Mgr̃ q̃d faciã vt vitã et̃nã poſſideã
Rñdit Jhs. Si vis ad vitã ingredi
ſerua mãdata. At ille. Hec oĩa cuſto

diui a iuuētute mea. q̄d adhuc mihi deeſt? Ait illi ih̄s. Si vis pfect⁹ eē va/ de ⁊ vēde oīa q̄ habes ⁊ da paupib⁹ ⁊ habebis locū i celo. ⁊ veni ⁊ ſeq̄re me. ſcʒ in voluntaria paupertate. ¶ Scd̄o debes xp̄m ſeq̄ in effectuoſa cordis pie tate ſiue in miſcd̄ia. Sciendū aūt q̄ duo ſunt opera miſcd̄ie q̄ deo multū placēt. ⁊ q̄ xp̄s i ſe habuit. ſ. cordis cō paſſio ⁊ iniuriarꝫ remiſſio. De cordis ꝯpaſſiōe dr̄ Job. xxx. Flebā q̄ndā ſu per eo q̄ afflict⁹ erat: ⁊ ꝯpatiebat̄ ania mea paupi. Gre. Exteriora largiēdo rē extra ſe p̄bꝫt. q̄ aūt fletū tribuit pxi/ mo ſuo aliq̄d de ſeipo dat. Hāc cōpaſ ſiōꝫ xp̄s habuit qn̄ vidit mariā mag dalenā flērē. q2 fleuit cū ea ex ꝯpaſſio ne: vt dr̄ Joh. xj. Itē puidēs deſtructi onē ciuitatꝫ hierl'm ꝯpatiebat̄ ei flens ſup eā. vt dr̄ Lu. xix. In his ḡ ſeq̄bat̄ ſcūs andreas Ih̄m. Legit̄ em̄ de eo q̄ quidā venit ad eū dicēs. Dn̄e ſeptu/ aginta annis pctōr luxurioſus fui. et quotiēſcūqꝫ me abſtinere ꝓpoſui ſp̄ p malā cogitatōꝫ vict⁹ redeo ad op⁹ ſo/ litū. nūc aūt rogo vt ores deūꝫ p me. Qd̄ audiēs btūs Andreas amariſſi me flere cepit. et orauit deū a tercia ho ra vſqꝫ ad horā nonā cuꝫ lachrimis p eo. ⁊ ſurgens dixit. nō comedā neqꝫ bibā donec ſciā q̄ dn̄s miſerebit̄ iſti⁹. Cūqꝫ dies q̄nqꝫ ieiunaſſet et orando fleuiſſet: venit vox ad eū dicēs. Exau dit⁹ es p ſene. ſed ſicut tu p ſene te ie/ iunijs afflixiſti. ſic ⁊ ipe ſe affligat. Et ſic fecit ⁊ ſaluatus ē. Itē patet eius cō paſſio in hoc q̄ cuꝫ Egeas diuerſas penas ſibi minaretur ſi nō ſacrificaret dijs. r̄ndit. Oēs cruciatus nō timeo. ⁊ nō ꝯturbor de mea paſſiōe. ſed cōtri

ſtor de tua dānatōe. Itē cū de ciuitate quadā ſeptē demones fugaſſet: q̄ i ſpe cie canuꝫ oīb⁹ vidētib⁹ recedebāt. Et cū ipſe ad pximā ciuitatē veniret iue nit ibi pueꝝ ab eiſdē canib⁹ occiſuꝫ. ⁊ parētes eius plāgebāt eū ⁊ plorabāt. ſtatim ipſe ꝯpatiebat̄ ⁊ plorās cū eis dixit. Quid dabit̄ mihi ſi ſuſcitaue/ ro filiū vr̄m? Pr̄ r̄ndit. Nihil carius poſſideo p̄ter ip̄m. ⁊ ḡ ip̄m tibi do. Et orāte eo puer ſurrexit ⁊ adheſit ei. Eſt etiā aliud op⁹ miſcd̄ie in q̄ xp̄m ſeq̄ de bem⁹. ſ. iīuriaꝝ dimiſſio. Hoc habu/ it xp̄s. nā ipſe p ſuis crucifixorib⁹ ora uit p̄rem ſuū dicēs. Pr̄ dimitte ill'q2 neſciūt quid faciūt. Hoc etiaꝫ docuit xp̄s qn̄ dixit illud Luc. vj. Dimittite ⁊ dimittet̄ vobis. Aug. Multa ſunt genera elemoſynaꝝ q̄ facimus vt no/ bis pctā dimittāt̄. ſꝫ inter oīa nihil ē mai⁹ q̄ꝫ cū ex corde dimittimus qd̄ i nos quiſqꝫ peccauit. In illo etiā btūs andreas ſecut⁹ ē xp̄m. Vn̄ de eo legit̄. cū i antiochia p̄dicaret. apprehēderūt eū iudei. et ligatis poſt tergū manib⁹ ptraxerūt eū crudelit̄ tāq̄ꝫ latroneꝫ p plateas ciuitatis. ita vt ſanguis ei⁹ de corpe flueret. Ipſe aūt orauit dn̄m p eis. ⁊ cū orōib⁹ ſuis eos ad fidē ꝯūtit Itē cū Egeas cuꝫ flagellari feciſſet et cruci appēdiſſet: ⁊ ibidē viu⁹ biduo p̄ dicaſſet. ⁊ cū turba minaret̄ egee mor/ tē niſi eū deponeret. ⁊ cū veniret ⁊ eū de ponere vellꝫ: ait. Egea ad q̄d veniſti? ſi veniſti p pnīa ipſam ꝯſeq̄ris. Ecce q̄ꝫ pat⁹ fuit dimittere illi q̄ euꝫ crucifi xit. ¶ Tercio debem⁹ ſeq̄ xp̄m in pfecta charitate. Magnā em̄ charitatē chri ſtus habuit q̄ p nr̄a ſalute hō fact⁹ eſt vt nos ad vitā vocarꝫ. Lu. xix. Venit

fili⁹ hoīs q̄rere ⁊ ſaluū facere q̄d perie/
rat. ſ. gen⁹ humanū. Vn̄ circuiuit ca/
ſtella. ciuitates et villas p̄dicās viaꝫ
ſalutis. In h̄ ſecut⁹ ē eū beat⁹ Andre/
as. q2 ipſe querēs ſalutē hoīm ex cha/
ritate circuībat diuerſas ꝓuincias et
ciuitates p̄dicās viā ſalutis: ⁊ mltos
ad fidē ꝯuertit. Nā tāte doctrine erat
ꝙ multi ex longinq̄s ꝑtibꝫ q̄ſiuerunt
eū. Quodā tp̄e q̄draginta viri naui/
gio ad eū pꝛexerūt: vt ei⁹ doctrinā au/
dirēt ⁊ informarent̄ quō ad vitā et̄nā
ꝑuenirent. Diabol⁹ em̄ q̄ ſaluti hoīm
multū inſidiat̄: tēpeſtatē i mari cōmo
uit. ⁊ oīs ſunt ſubmerſi. Cū aūt cor/
poꝛa coꝝ ad litt⁹ ad beatū Andreā de
lata fuiſſent: ipſe eos oēs reſuſcitauit
Multi etiā ad ei⁹ p̄dicatōꝫ relictꝭ oi/
bus bonis ⁊ amicꝭ ſecuti ſunt eū. Le/
git̄ em̄ ꝙ q̇dā adoleſcēs ꝓpter ei⁹ ſctāꝫ
doctrinā relictꝭ oibꝫ bonis ſuis ⁊ parē
tibꝫ ſibi adheſit. Parentes aūt pueri
volētes incēdere domū i qua beat⁹ an/
dreas erat cū puero. Cūq̄ȝ iā flāma i
altum tēderet. puer accepta ampulla
cū aqua ſuꝑ ignē ſparſit ⁊ ignē extīxit
Cūq̄ȝ erigerēt ſcalas vt ad eū aſcēde/
rent: ſtatim ceci facti ſunt vt ſcalas pe
nitus nō viderēt. Tūc quidā clama/
uit dicēs. Inuanū laboratis: dn̄s pu
gnat ꝓ eis. Multi hoc vidētes dn̄o
crediderūt ⁊ baptiſati ſunt. In h̄ ap/
paruit charitas quaꝫ habuit ad ꝓxi/
mū. ꝓ cui⁹ ſalute tā fideliť laborauit.
Charitas aūt quā habuit ad deū pa
tuit i h̄ ꝙ ſe morti ꝓ eo exponebat Jo
han. xv. Maiorē charitatē nemo hꝫ
vt aiaꝫ ſuā q̇s ponat ꝓ amicꝭ ſuis. ſic
btūs Andreas ꝓ amico ſuo xp̄o vitā
ſuā poſuit. Req̄re in p̄cedēti ſermone
de ei⁹ paſſione. Sctm̄ iſtū libēter debe/
mus venerari. q2 pōt nos a tēptatiōī
bus liberare: ⁊ i neceſſitatibꝫ ſbuenire
¶ Vn̄ legit̄ de quodā ep̄o q̇ beatū An
dreā in ſpeciali reuerentia habuit. cui
apparuit diabol⁹ in ſpecie humana. ⁊
ad eū decipiēdū tota calliditate ſe cō/
tulit. ſeq̄ȝ in formā mulieris pulcerrīe
trāſformauit. Venit ḡ ad palacium
ep̄i aſſerēs ſe velle ꝯfiteri eidē. Man/
dat ep̄s vt ſuo penitētiario ꝯfiteat̄ cui
plenitudinē tradiderat ꝑtātꝭ. Renū/
ciat illa dicēs: ꝙ nulli hoīm niſi ep̄o ſe
creta ſue ꝯſcientie reuelaret. Sicq̄ȝ vi
ctus ep̄s eā ad ſe venire p̄cepit. Cui il
la. Obſecro dn̄e mi miſerere mei. ego
em̄ i annis puellaribꝫ ꝯſtituta ⁊ a pu
ericia delicate nutrita. necnon et regia
ſtirpe ꝓgenita huc in ꝑegrino habitu
ſola veni. Nā pať meus vtiq̄ȝ rex val
de potēs cuidā magno p̄ncipi me vo
lebat i ꝯiugiū ſociare. Cui r̄ndi ꝙ om
nē thoꝝ abominarer maritalē. q2 v̄gi
nitatē meā xp̄o in ꝑpetuū dedicaui. et
ideo nunq̄ȝ poſſum i carnalē copulaꝫ
ꝯſentire. Deniq̄ȝ ſic artatam opꝛtebat
me aut ei⁹ voto obedire. aut certe diū
ſa ſubire ſupplicia. latenter fugā iniꝗ.
magis eligēs exulare q̄ȝ ſponſo meo fi
dē ꝯfringere. Audiēs aūt mire ſancti
tatis vr̄e p̄coniū ſub alas vr̄e ꝓtectō
nis ꝯfugi ſperās me apud vos locuꝫ
reꝑire q̇etis vbi poſſim ꝯtēplatōnis
caꝑe ſecreta ſilētia. p̄ſentiſq̄ȝ vite vita
re naufragia ⁊ ꝑturbatōes mūdi fuge/
re. Admirās i ea ep̄s nobilitatē gene
ris. pulcritudinē coꝛpis. tā imēſuꝫ fer
uorē ⁊ tante eloq̄ntie venuſtatē. placi
ta ac benigna voce r̄ndit. Eſto ſecura
filia ne formides. q2 ille ob cui⁹ amo/

rē nubere ↄtēpſiſti: tibi i pn̄ti cumulū grē ⁊ i futuro plenitudinē glie largiet. ſed ⁊ ego ſeru⁹ ei⁹ me ⁊ mea tibi offero. eligaſq; vbi tibi placuerit mãſiōẽ. vo lo aūt vt hodie mecū prādere debeas. Cui illa. Noli inq̄t pr̄ de hac re me ro gare ne forte ex h̄ aliq̄ mali ſuſpitio p ueniret. ⁊ timor fame tue denigratiōẽ aliquā pateret. Ad quam eps dixit. Ples em̄ erim⁹ ⁊ n̄ ſoli. ⁊ iō nullū ma le ſuſpitōis ſcrupulū i aliq̄ putamus poſſe generari. Veniētes itaq; ad mē ſaz eps ⁊ illa ex oppoſito ↄſederūt: cete ris reſidētib; hinc inde. Intēditq; cre bro i eā eps. eiuſq; faciē nō deſijt itue ri ⁊ pulcritudinē admirari. Sicq; dū ocul⁹ figit anim⁹ ſauciat. et dū ei⁹ faciē nō deſijt itueri: antiqu⁹ hoſt' gui iacu lo cor eius vulnerauit. et ipſe diabol⁹ pulcritudinē ſuā cepit mag' ac magiſ augere. iāq; eps pxim⁹ erat aſſenſui vt eā de illicito ope attēptaret q̄n poſſibi litas ſe offerret. Tunc ſubito pegrin⁹ quidā venit ad oſtiū crebris ictibus pulſans ⁊ magnis clamorib; ſibi po ſtulans apiri. Cūq; ſibi apire nollet. et ille clamorib; et ictib; nimis fieret eis importun⁹. Interrogabat eps mu lierē ſi ingreſſum illi⁹ homis pegrini acceptaret. Cui illa dixit. Proponat ſibi aliqua queſtio ſatis grauis. quā ſi enodare ſciuerit intromittat. ſi autē neſcierit tanq̄ inſci⁹ et indign⁹ ab epi pn̄tia repellat. Fauēt om̄s ſnie eius. ⁊ q̄s ſufficiēs eēt pponere q̄ſtionē ſciſci tant. Cūq; null⁹ ſufficiēs inueniretur eps dixit. Quis eni noſtr̄ tā ſufficiēſ ē q̄ tu o dn̄a q̄ ceteros nos in eloquē tia pcedis. ⁊ ſapīa nobis oīb; amplī ratilas: Tu igit hāc ppone queſtiōẽ. Tūc illa dixit. Interroget q̄d eſt ma ius miraculū q̄d de⁹ vnq̄ in pua refe cerit. Interrogat⁹ de h̄ pegrinus p nū ciū dixit. Diuerſitas ⁊ excellētia facie rū Inter tot eni hoīes q̄ fuerūt ab ini tio mundi vſq; in finē futuri ſcli duo repiri nō poſſent quoꝝ facies p oīa ſi miles eſſent. In ipſa q̄z tā minima fa cie de⁹ om̄es ſenſus corpis collocauit. Audiētes oēs reſpōſionē pegrini ad mirātes dixerūt. Vera ⁊ optima ſolu tio eſt q̄ſtionis. Tūc mulier ait. Pro ponat ſibi alia q̄ſtio g̃uior in q̄ meli⁹ eius ſapiētiā poſſim⁹ expiri. Querat ab eo vbi terra ſit altior oī celo. Per cūctat⁹ de h̄ pegrin⁹ ait. In celo empi reo vbi ē corp⁹ xp̄i. Corp⁹ em̄ xp̄i q̄d ē alti⁹ om̄i celo eſt d̄ noſtra carne forma tū. Porro corpus nr̄m q̄daz terrena ſuba ē. Cū ḡ corpus xp̄i ſup oēs celos ſit ⁊ de noſtra carne originē duxerit. ca ro aūt nr̄a de terra ſit ↄdita: conſtat q̄ vbi corpus xp̄i reſidet ibi pcul dubio terra altior celo manet. Refert nūci⁹ q̄ r̄ndit pegrin⁹. Et ecce oēs reſpōſio nē eius mirabilit probāt ⁊ magnifice eius ſapiam laudāt. Tūc iteꝝ illa di xit. Fiat ei tercia queſtio grauiſſima ⁊ occulta ⁊ ad ſoluēdū difficil' ⁊ obſcura vt ſic ei⁹ ſapia tercio ↄprobet et dign⁹ ſit vt ad mēſaz epi admittat. Querat igit ab eo q̄ntū ſpacij ſit a terra vſq; i celū. Req̄ſit⁹ de h̄ pegrin⁹ nūcio dixit. Vade ad eū q̄ te miſit ad me ⁊ de h̄ in q̄re eū diligētius. ipſe meli⁹ h̄ me no uit. ⁊ iō de hoc tibi meli⁹ r̄ndebit. Nā ipſe iſtud ſpaciū mēſurauit cū de celo in abyſſum cecidit. Ego autē nūq̄ de celo cecidi. ⁊ ideo nūq̄ iſtud ſpacium mēſuraui. Nō eni ē mlier ſ; diabolus

152

q̇ ſe poſuit in ſilitudinē mulieris. Au
diēs hec nunciꝰ vehemēter expauit. ⁊
ea q̄ audierat corā oībꝫ r̄citauit. Mi
rātibꝫ itaqꝫ oībꝫ et ſtupētibꝫ: antiquꝰ
hoſtis de medio euanuit. Ep̄s au
tē ad ſe rediēs amare redarguit ſeip̄m
⁊ de ꝑpetrata culpa veniā lamētabilit̄
dep̄cat̄. Miſitqꝫ nunciū vt ꝑegrinus
introduceret̄. ſed nequaq̄ꝫ ampliꝰ in/
uenit̄. Tūc ep̄s pplm̄ ꝯuocauit ⁊ eis
euidenter expoſuit ordinē geſte rei: p̄/
cepitqꝫ vt oēs ieiunijs et orōnibꝫ inſi
ſterent ſi forte dn̄s reuelare alicui di/
gnaret̄ q̄ſnā ꝑegrinus ille fuerit q̇ euꝫ
a tanto p̄iculo liberauit. Reuelatuꝫ ē
illa nocte ep̄o ꝙ beatus Andreas fue
rat q̇ ꝓ liberatōe ipſiꝰ ſe poſuit in habi
tu ꝑegrini. Cepit g̊ ep̄s i deuotiōe bt̄i
Andree magis creſcere. ac eū exinde i
reuerētia plus h̄re. ¶ Aliud exemplū
Cūqꝫ p̄poſitus cuiuſdā ciuitatꝫ agrū
ſancti Andree abſtuliſſet. ⁊ ob h̔ gra/
uiſſimis febribꝫ orāte ep̄o correptꝰ fu
iſſet. Ille ep̄m rogauit vt ꝓ ſe oraret:
et agrū ſibi redderet. Sed cū orante
ep̄o ſanitatē recepiſſet agrū iterꝝ vſur/
pauit. Tunc ep̄us orationi ſe dedit et
oēs lampades eccl̄ie fregit dicēſ. Hoc
lumē nō accendet̄ donec dn̄s d̄ ſuo ini
mico vindicet: ⁊ eccleſia qd̄ amiſit re/
cuperet. Et ecce p̄poſitus grauiſſimis
febribꝫ iterꝝ laborauit. miſitqꝫ ꝑ nun/
cios ep̄o vt ꝓ ſe oraret. ⁊ agrum ſuū ⁊
aliū ſibi ſimilē redderet. Cui cū ep̄us
reſpōderet. Jam ſemel oraui ⁊ exaudi
uit me deus. ſed altera vice nō faciaꝫ.
qꝛ te ſcio nō reſtituere agrū. Tunc p̄/
poſitus ſe ad ep̄m portare fecit. ⁊ vt ec
cleſiā intraret ad orandū coegit Ep̄s
dū eccleſiā ingredit̄: ille p̄poſitꝰ ſubito
morit̄. ⁊ ager eccleſie reſtituit̄.

De ſancto Nicolao Sermo. iiij.

Ecce ſacer-
dos magnus qui in die/
bus ſuis placuit deo ⁊ in/
uentus ē iuſtus. Sic canit eccleſia. ⁊
originaliter trahit̄ ex ꝟbis Eccli. xliiij
In verbis ꝓpoſitis ꝯmendat̄ beatus
Nicolaus ꝑ ſpūmſanctū a ſanctita/
te vite. qꝛ in vita ſua ſe ſoluꝫ habuit
vt placeret deo. ⁊ iō cū deo meruit eter
nā vitā poſſidere. Ipſum g̊ imitari de
bemus ſi ad candē vitā ꝑuenire volu
erimꝰ. in quā nullꝰ pōt ꝑuenire niſi ſo
lus ille q̇ facit volūtatē patris q̇ in ce
lis ē. ¶ Sciendū aūt ꝙ multa ſunt q̄
deo placēt ſiue diuine volūtati q̄ h̄re
debemꝰ i nobis vt ad regnū celoꝝ ꝑue
niamꝰ. Primū eſt mūdicia ſiue caſti
tas. Vn̄. j. Theſ. iiij. Hec ē volūtas
dei ſctificatio veſtra. i. mūdicia. ſanctꝰ
eñ mūdꝰ dicit̄. Bern̄. ad quādā vir/
gineꝫ ait. Audi cui placeas. ama vn̄
placeas. deus ē cui placeas. mūdicia
eſt vn̄ placeas. Ama ergo mūdiciam
ob quaꝫ amaberis. ama ꝯfeſſionē ob
quā mundaberis. De illo dicit̄ Pro/
uer. xxij. Qui diligit cordis mūdiciā
habebit regē amicū. ſ. celeſtē. Mat. v
Beati mūdo corde q̄m̄ ipſi deū vide/
būt. Vn̄ apl̄us Hebr̄. xij. Seq̄mini
ſanctimoniā. i. mūdiciā. ſine q̄ nemo
videbit deū. Ergo legit̄ Johēm euan/
geliſtā ſuꝑ om̄es apl̄os placuiſſe deo.
Hāc ꝟtutē. ſ. mundiciā habuit beatꝰ
Nicolaꝰ. ⁊ ideo placuit deo: ⁊ amicus
dei eſt appellatꝰ. Quantū aūt mundi
ciā ⁊ caſtitatē dilexit: patet de ꝟginibꝫ

quas a ſtupro liberauit. Legitur ei quod quidam concivis ſuus tres filias ſuas propter inopiam ſuam lupanari tradere voluit. quod intelligens beatus Nicolaus quandam maſſam auri panno inuolutam in domum eius nocte per feneſtram clam proiecit et receſſit. Quam ille mane inueniens gratias egit deo: et vnam filiam deſponſauit. et ſimiliter factum eſt cum ſecunda. Cumque beatus Nicolaus tercio aurum proiecit et effugeret: ille cucurrit poſt eum volens ſcire quis eſſet. Cumque eum cognoſceret: ad pedes eius ſe proiecit volens eum oſculari. Quod ille non permittens rogauit eum quod quamdiu viueret nulli reuelaret. et ſic illas puellas impollutas deſponſari curauit. In hoc patet quod caſtitatem et mundiciam dilexit. et ideo deo placuit. ¶ Secundum quod placet deo et hominibus eſt humilitas. Judith .ix. Domine ſemper humilium et manſuetorum tibi placuit deprecatio. Item nihil eſt quod nos deo tam charos faciat quam ſi vita ſumus magni humilitate ſimus infimi. Unde Bern. In alto non altum ſapere ſed humilibus conſentire nihil deo charius: nihil hominibus rarius eſt quam magnum humilem eſſe in abiectione. Magna preſus et rara virtus eſt humilitas honorata. Adeo placet deo humilitas quod ſine ea deo nulla virtus placebit. Ber. Sine humilitate certe nobis bona non ſunt nec deo placent. Tanta enim eſt virtus humilitatis vt ſine eius obtentu non ſit virtus. Propter hanc virtutem legitur maria ſuper omnia deo placuiſſe. Unde Ber. Sine humilitate audeo dicere nec virginitas marie deo placuiſſet. Unde ipſa gloriatur de hoc Luce .j. Reſpexit humilitatem ancille ſue. Propter hoc etiam ſaul deo placuit quod ipſum regem faciebat. j. Re. xv. Nonne cum paruulus eſſes in oculis tuis factus es caput in tribubus iſrael. Iſtam virtutem etiam habuit beatus Nicolaus. et ideo placuit deo vt ipſum epiſcopum faceret. Humilitas ſua patuit in hoc. quia cum eſſet de nobili propſapia ortus mortuis parentibus omnes diuitias pauperibus diſtribuit: cogitans quomodo tantarum diuitiarum copiam ad laudem dei non ad humanam diſpenſaret: et elemoſynas quas faciebat occulte faciebat ne ab hominibus laudaretur. Peragebat elemoſynas ſicut de auro legitur quod de nocte proiecit in feneſtram. et illum rogauit vt quamdiu viueret non reuelaret. Item etiam in hoc quod in noctibus eccleſias frequentabat vt vanam gloriam vitaret. Propter hanc igitur humilitatem ita deo placuit quod ipſum in epiſcopum exaltauit. Defuncto enim epiſcopo Mirree ciuitatis conuenerunt multi epiſcopi illi eccleſie de epiſcopo prouiſuri. Inter quos erat vnus magne autoritatis vir: qui aliis conſuluit vt orationibus et ieiuniis inſiſterent vt dominus eis epiſcopum prouideret. Nocte illa venit ad eum vox de celo dicens. quod hora matutinali ante fores eccleſie iret. et quem primo inueniret cuius nomen Nicolaus eſſet in epiſcopum conſecraret. Cumque hoc aliis epiſcopis narraſſet. et omnes orationibus inſiſterent. et ipſe pre foribus eccleſie excubaret. ecce ſicut ſolitus erat hora matutinali ante omnes Nicolaus veniebat. quem epiſcopus apprehendens quo nomine vocaretur interrogabat. Cumque diceret ſe vocari Nicolaum. ipſum in eccleſiam ducentes: licet plurimum renitentem in cathedra collocauerunt. Ipſe autem eandem humilitatem quam prius habuit ſeruans in orationibus. elemoſynis et ieiuniis aſſiduus erat. Et ſic patet quantum humilitas placet deo. ¶ Tercium quod in homine deo placet eſt perfecta fides. Unde Eccl. j. Beneplacitum eſt deo fides.

2dum Abstinentia | 3tium Castitas | 4tum Humilitas
Saul 1 R 4
Deinrium Elias 5tum Misericordia
Subjiciens
153

De ſancto Nicolao

Itē Heb.xj. Sine fide impoſſibile ē
deo placere. Attēdāt illi q̇ credūt can/
tatiōibꝫ auiū ⁊ aliȷ̄s trufis. Iſti ado/
rāt deos alienos. ⁊ hoc ē ꝯ ṗmū ⁊ ma/
ximū mandatū inter oīa mandata q̄
deus ꝓhibuit. Nō adorabis deos ali
enos. i. nō debes ponere ī creatura ſpē
tuā: ſed in ſolū deū. Oēs qui talibus
credūt nō habēt pfectā fidē. ⁊ eoꝝ ope
ra deo nō placēt. Vn̄ Aug⁹. Sine fi/
de oīs labor hoīs vacu⁹ ē. Tale quip
pe ē vt ſine fide vera q̇ſqꝫ deo velit pla
cere. q̄le ſi q̇s tendēs ad patriā ī qua
ſcit ſe bn̄ victuꝝ relinq̇t itinerꝭ rectitu
dinē. ⁊ ī prouid⁹ ſectet̄ erroreȝ q̇ nō ad
beatā vitam pueniat: ſed ī pcipitium
cadat: vbi nō gaudiū puenīēti dat̄. ſꝫ
pena cadēti interi⁹ refert̄. Gre. Sicut
rami ſine ꝟtute radicū areſcūt: ita q̄li
bet opa vident̄ nulla eſſe ſi a fidei ſoli
tudine diſiungant̄. Fidē verā in deū
habuit btūs Nicolaus. qđ patet ī h̓.
qꝛ ydola ⁊ templa deoꝝ deſtruxit. Qđ
dā eni templū erat in honore Dyane
ꝯſtructū quam gētiles deā maris eſſe
putabāt: ⁊ ī mari inuocare ſolebāt. h̓
deſtruxit ſanctus Nicola⁹. Inuidēs
aūt ei diabol⁹ apparuit q̇buſdā nau/
tis ī mari volentibꝫ nauigare ad ſan
ctū Nicolaū habēs formā mulierꝭ ſe/
dēs ī pua naui. ⁊ dixit ad eos. Liben/
ter vellē vobiſcū ad ſctm̄ Nicolaū ſed
nequeo. Rogo ḡ vos vt h̓ vas olei il
luc deducatis. ⁊ parietes dom⁹ ei⁹ cū h̓
oleo liniatis. ⁊ ſic euanuit. ⁊ ſtatī cer/
nūt aliā nauiculā cū multis honeſtiſ
pſonis inter q̄s fuit vnus ſilis beato
Nicolao ⁊ dixit. Heu q̇d locuta ē vo
bis mulier illa. ⁊ quid dederat vobis
Illi aūt cūcta p ordinē narrauerunt.

Quibꝫ ille ait. Hec ē ī pudica dyana
⁊ vt me verꝝ dicere ꝯprobetꝭ: oleū iſtđ
ī mare ꝓȷ̄cite. q̇bꝫ ꝓȷ̄cientibꝫ ingēs ig
nis ī mari accēdit̄. ⁊ ꝯ naturā diutius
in mari ardere ꝯſpicit̄. Veniētes igit̄
ipſi ad btm̄ nicolaū aiebāt. Vere tu
es ille q̇ nobis ī mari appuiſti ⁊ a dia
boli īſidiȷ̄s liberaſti. Et qꝛ ipſe ydoluꝫ
illud ad honorē dei deſtruxit qđ genti
les ī mari pro dea inuocabāt. iō deus ī
h̓ eū honorauit vt oībus q̇ eū in ma/
ri iuocarēt ſubuenire poſſet. Nā q̄dā
die cū q̇dā naute piclitarent̄ ita cū la
crimis orauerūt dicētes. Nicolae fa/
mule dei ſi vera ſunt illa q̄ đ te audiui
mus: nūc ea expiamur. Mox quidā
ī eius ſpecie affuit dicēs. Ecce aſſum.
Vocaſtis enī me. ⁊ cepit eos in antē/
nis aliȷ̄ſqꝫ inſtrumētis nauis adiuua
re. ⁊ ſtatim ceſſauit tēpeſtas. Cū autē
ad ei⁹ eccleſiā vēiſſent: quē nūq̄ꝫ vide
rāt ſine indice cognouerunt. Tūc deo
⁊ ſibi de ſua liberatiōe grās egerūt. qđ
ille diuine miſcđie ⁊ eoꝝ fidei ⁊ nō ſi/
bi attribuere docuit. ¶ Quartū quod
placet deo ī hoīe ē miſcđia. Prou. xxj.
Facere miſcđiam magis placꝫ deo qꝫ
victime. Vn̄ Aug⁹. Nihil eſt qđ fa/
cit deo homīes tā amabiles ſicut pie/
tas. id ē miſcđia. Rō. qꝛ deus eſt miſe
ricors. ⁊ miſericordes ei maxime aſſi/
milant̄ Joel. ij. Benign⁹ ⁊ miſericors
patiēs ⁊ multe miſcđie ⁊ pſtabilis ſu/
per malicia. Lu. vj. Eſtote miſericor/
des ſicut ⁊ pr̄ vr̄ miſericors ē. Hāc ꝟ/
tutē habuit btūs Nicola⁹. Cū eni in
prouincia ſua eſſet magna fames: ip
ſe de ſuis ſubuenit quātū potuit. Acci
dit aūt q̄ſdā naues cū tritico illuc ap
propinq̄re. Qđ audiēs vir ſctūs mi/

ſertus inopie pauperũ illuc ꝑrexit. ro/
gãs nautas vt ſubuenirent illi terre ⁊
vẽderẽt ei centũ modios de q̃libet na/
ui. Qui responderũt ꝙ nõ poſſent. q2
opteret eos plenã reddere mẽſurã in
curia regis alexãdrie. Tũc dixit btũſ
Nicolaus. Facite nũc q̃ dico. ⁊ ego ꝓ
mitto vobis ꝙ nullũ defectũ habebi/
tis in curia regis. Qđ cũ feciſſent ⁊ eã
dẽ menſurã quã Alexãdrie acceperãt
reddidiſſent miſtris impatoris. mira/
culũ referunt: ⁊ deũ in ſuo famulo ma
gnifica laude extollunt. Beatus aũt
Nicolaus frumentũ ſm vniuſcuiuſ/
q3 indigentia3 diſtribuit. ita vt mira
raculoſe duob9 annis toti terre n̄ tm̄
ad victũ ſufficeret: ſ3 etiã ad vſum ſe/
mis abũdaret. ¶ Quintũ qđ in hoie
deo plac3 ẽ fidelitas ⁊ ṽitas. Prouer.
xij. Abomiatio ẽ dño labia mẽdacia.
q̇ aũt fideliṫ agit placet deo. ps. Fidel'
dñs in omib9 ṽbis ſuis ⁊c̃. Ideo pla
cẽt deo vero veraces ⁊ fideles. Zacha.
viij. Veritate3 diligite ait dñs exerci
tuu3. Hãc virtutẽ habuit in ſe ſanct9
Nicolaus qui alios dilexit. falſitatẽ
et mendaciũ pſequebaṫ. N ũ q̃da3
gẽs romano imperio rebellabat: miſit
impator tres milites illuc. ſ. Nepoci
anũ. Urſinũ ⁊ Apilionẽ. Qui cũ ve/
niſſent ad vrbẽ beati Nicolai inuita/
bat eos. Accidit aũt tũc tẽporis ꝙ q̇/
dam iudex pecunia corruptus tres in
nocẽtes milites iuberet decollari. Qđ
audiẽs beat9 Nicolaus cu3 illis prin
cipib9 illuc ꝑperauit. ⁊ ſic inueniebat
eos iã velatos facie genuflexos. ⁊ ſpi
culatorẽ gladiu3 ſup eos vibrare. Et
beat9 nicolaus zelo accẽſus gladiũ de
manu ei9 arripuit. et illos incolumes

ſecũ abduxit. ⁊ ad domũ iudicis ꝑ ꝑte
rãs fores clauſas vi reſerabat. Mox
iudex ſurgẽs ipm ſalutauit. Nicola9
hoc ſpernẽs ait. Inimice dei ⁊ leg̃ pua
ricator q̃ temeritate pſumpſiſti iſtud.
Qui ſtatim ↄſcius ſcelez vultũ ei9 in
ſpicere noluit: ſ3 ad p̄ces illorũ ducu3
penitentẽ benigne ſuſcepit. Dicti ergo
principes recepta bñdictione a beato
nicolao: qđ eis ↄmiſſum fuerat fideli
ter impleuerũt. ⁊ reũſi magnifice ſunt
recepti. Quidã aũt eis maxie inuidẽ
tes eis apud ceſarẽ ta3 grauiṫ detraxe
runt vt eos iuberet incarcerari: ⁊ ĩ cra/
ſtinũ decollari. Illi aũt ſtatim ceperũt
inuocare ſanctũ nicolaũ. Eadẽ nocte
apparuit beatus nicola9 ceſari dicẽs.
Cur illos ꝑncipes tã innocẽter appre
hẽdere pſumpſiſti ⁊ morti ſine crimi/
ne addixiſti? Surge velociter et iube
eos dimitti. alioq̇n orabo deũ vt ſuſci
tet ↄtra te bellũ ĩ quo tu corrues ⁊ eris
cib9 beſtiaꝝ. Ceſar rñdit. Quis es tu
qui hac nocte palaciũ meũ igredi au
des ⁊ talia loq̇? Cui nicola9. Ego ſu3
mirree ciuitat̃ eps ⁊ vocor nicolaus.
Silr frẽ3 impatoris q̇ eũ ad h̃ ↄſilia
tus fuerat ꝑ minas terruit: minãs ei
mortẽ niſi eos liberaret. Et euigilãtes
ambo miſerũt ad eos ſi nicolau3 epm
cognoſcerẽt. Et illi audito nicolai no
mie expãderũt man9 ſuas ad deũ orã
tes vt merit̃ bti nicolai eos a pñti ꝑi
culo liberaret. Cũq3 regi totã vitam ⁊
ſanctitatẽ ſci nicolai recitaſſent ⁊ quõ
illos milites qui ꝑ innocentiã morti
adiudicati erãt liberaſſet: dimiſit eos
liberos remittens eos cũ muneribus. ⁊
rogãs eos vt ꝑ eo ⁊ ꝑ regno ſuo deum
exorarent. ¶ Sextu3 qđ deo placet in

hoīe ē ꝙ ſibi in metu ⁊ reuerētia ſerui/
atur. De hꝰ dr̄ ad Heb. xij. Habemus
gr̄az ꝑ quā ſuiamꝰ placētes deo cū me
tu ⁊ reuerētia. ps. Seruite dn̄o in ti/
more. ſ. filiali. Certe ideo debemꝰ deo li
bēter ſeruire qꝛ bn̄ remunerat ſuos ſer
uos. Joh. xij. Si q̇s mihi miſtraue/
rit honorificabit eū pr̄ meus q̇ i celis
ē. Sic btūs Nicolaꝰ dn̄o fideliť ſer/
uiuit. Nā cū adhuc vbera ſue matris
ſugerz q̄rta ⁊ ſexta feria ſemel ſugebat
tm̄. Factꝰ autē iuuenis fugiebat laſci
uiā ⁊ eccleſias freq̄ntabat. et q̇cq̇d ibi
de ſacra ſcꝑtura intelligere poterat me
moriter retinebat. Parentibꝫ ſuis de
functis cogitauit qualiter tantaꝝ di
uitiaꝝ copiā nō ad laudē humanā ſꝫ
ad dei ſeruitiū diſpenſaret. Cū aūt fa/
ctus fuiſſet eps̄ nihilominꝰ deo ſuiuit
q̄ꝫdiu vixit. Idcirco dn̄s multipliciť
eū honorauit. ſ. ꝑ miracula q̄ eo viuē
te ꝓpť eū fecit. de q̇bꝫ nūc dictū ē. Itē
in morte eū honorauit: eo ꝙ angelos
ſuos i hora mortis ſue ad eum miſit.
Cū em̄ ſciret ſibi mortē imīnere roga/
uit dn̄m vt angelos ſuos ſibi mitterz
Et ecce vidit angelos ad ſe veniētes:
⁊ cepit dicere pſalmū. In te dn̄e ſpa/
ui. vſqꝫ ad illuz ꝟſum. In manꝰ tuas
dn̄e ꝯmēdo ſpm̄ meū ⁊c. Et ſic tradi/
dit ſpm̄ Anno dn̄i. cccxliij. Et audi/
ta ē ibi celeſtꝭ melodia. Cūqꝫ ſepultꝰ
eēt i tūba marmorea a capite fōs olei
⁊ a pedibꝫ fons aq̄ ꝓfluxit. et vſqꝫ ho/
die ex eiꝰ mēbris ſacꝝ redundat oleū
ad ſalutē multoꝝ. Succeſſit aūt ei q̇
dā eps̄ q̇ tn̄ a ſede ſua fuit repulſus. q̇
eiecto oleū fluere deſijt. ſꝫ eo reuocato
ꝓtinꝰ emanauit. Poſt multū ꝟo tp̄is
ſpaciū gentiles mirreā ciuitatē deſtru

xerūt. Quadraginta ꝟo ſeptē milites
barenſes ꝓfecti illuc quattuor mona
chis antecedentibꝫ tumbā bti Nico
lai aperuerūt: ⁊ oſſa eiꝰ i oleo natantia
in vrbē bareā reuerēter detulerūt. Ho
norauit eū dn̄s etiā poſt mortē i mul
tis miraculis. de quibꝫ ſupſedeo. ¶ Iu
deus q̇dā collocauit i domo ſua ima/
ginē ſcti Nicolai: ꝯmittēs ei oīa bona
ſua. hec vel ſimilia verba dicēs. Ecce
oīa bona mea voƀ cuſtodienda ꝯmit
to. ⁊ niſi oīa bn̄ cuſtodieritis vltōz ex
petaz de vobis ꝟberibꝫ ⁊ flagellꝭ. Qua
dā igiť vice dū ille iudeus abeſſet fu/
res aduenerūt. cūcta rapiūt. ſolā ima
ginē reliquerūt. Iudeus aūt rediens
et ſe ſpoliatū vidēs: imaginē alloquiť
talibꝫ vel ſimilibꝫ verbis. Dn̄e Nico
lae nōne in domo mea vos poſuerā vt
res meas a latronibꝫ ſeruaretis? Cur
hꝰ facere noluiſtꝭ. ⁊ latrones q̄re nō ꝓ/
hibuiſtꝭ? Igiť dura tormēta recipies:
et ꝓ latronibꝫ penā lues. ſicqꝫ damnū
meū i tuis recōpenſabo tormētis. et fu
rorē meū i tuis refrigerabo ꝟberibus ⁊
flagellis. Arripiens ḡ iudeus imagi
nē dure eā ꝟberat direqꝫ eaz flagellat.
Mira res ꝓrſus ⁊ ſtupenda. Diuidē
tibꝫ furibꝫ q rapuerūt: ſanctꝰ dei tāq̄ꝫ
in ſe verbera accepiſſet apparuit eis:
hec vel ſimilia verba dicēs. Cur taz
dure ꝓ vobis flagellatꝰ ſum? Cur taz
crudeliter ꝟberatus ſum? Cur tot tor/
menta paſſus ſuz? Ecce quō corpus
meū liuet. ecce q̄liter effuſione ſangui
nis rubet. ꝑgite citius ⁊ cūcta reddite
q̄ tuliſtis. alioq̇n dei oīpotētis i vos
ira deſeuiet ita vt ſcelꝰ veſtꝝ publiceť.
et q̇libet veſtrū ſuſpendiū patiať. Ad
quez illi. Quis es tu qui talia nobis

loq̃ris? Et ille. Ego ſum Nicola⁹ fu⁹ iħu xp̄i quē iude⁹ ille p̄ reb⁹ ſuis q̄ſ tu liſſ, tā crudelr̄ flagellauit. Territi ḡ il li oīa bōa reportauerūt. Sicq; latrōes ad viā redeūt rectitudis. et iude⁹ fidē ap̄lectit ſaluatoris. ¶ Itē vir q̇dā diuesſ rogauit ſcm̄ nicolaū vt ſibi filiū a deo ipetraret: vouēs q̄ cū ad ecclāz ſuā du cere vellet et ciphū aureū ſibi offerre. Fili⁹ naſcit̄ ⁊ ad etatē p̄ducit̄ ⁊ ciphus pat̄. Qui dū valde p̄ri placeret aliuz pari fecit: ⁊ illū p̄mū ad vſuz ſuū reſ/ uauit. Cū aūt nauigaret ad ſ. nicolaū p̄ri iubet vt p̄mo ſibi aquaz cū cipho afferret. Puer aūt cuz haurire vellet aquā cū cipho ſbmergit̄. P̄r turbat⁹ ad ecclīaz ſcti nicolai p̄ueit. ⁊ cū ad al tare aliū ciphū obtuliſſ; de altari reſi liit. Qd̄ ⁊ ſcd̄o ⁊ tercio factū ē cūctis mi rātib⁹ q̇ aderāt. Ecce puer venit cū p̄ mo cipho referēs quō .b. nicola⁹ eū iu uiſſ;. ⁊ tūc āb⁹ ciphoſ obtulerūt. ¶ Itē q̇dā vir merit;. b. nicolai filiū hñs .b. nicolao capellā i domo ſua ꝯſtruxit. ⁊ ſingul̄ ānis feſtū ei⁹ ſolēnit̄ celebrauit Accidit āt p̄dictū puer̄ a ſaracēis ca pi ⁊ i ſuiturē regis eor̄ deputari. Se/ quēti āno dū feſtū ſci nicolai eēt: ⁊ p̄r ei⁹ feſtū deuote celebraret ⁊ puer ciphū p̄cioſuz tenēs regi aſſiſteret: recolit ſu/ am captiōez. parētū dolorē. ⁊ gaudiū qd̄ eadē die i domo ſua fiebat: cepitq; alti⁹ ſuſpirare. Quor̄ ſuſpiriorū cām dū rex nimis extorſiſſ;: ait rex. Quic/ q̇d tu⁹ nicola⁹ agat tu h̄ nobiſcū māe bis. Et ecce ſbito vēt⁹ vehemēſ domū ꝯcuſſit. ⁊ puer rapt⁹ ad ecclīaz vbi pa rētes feſtū habuerūt collocat̄ ⁊ gaudiū oīb⁹ generat̄. ¶ Itē q̇dā vir ab vno iu deo q̄ndā ſummā pecunie mutuo ac/ cepit: iurās ſup altare ſcti Nicolai cū aliū fideiuſſorē hr̄e neq̄ret. q̄ q̄citius poſſ; ſibi redderet. Tenente aūt illo diu pecuniā iude⁹ eā expoſtulat. ſ; vir debitor eam ſibi reddidiſſe affirmat. Trahit eū iude⁹ ad iudiciū. ⁊ iuramē tū idicit̄ debitori. Ille baculū cauatū quē auro ipleuerat ſecū detulerat ac ſi ei⁹ indigeret. Volēs igit̄ ſatiſfacere iu ramēto: iudeo tradidit baculū reſuā dū. Jurauit ille q̄ pl⁹ dederat ſibi q̄z de beret. Facto iuramēto baculū ſuū repe tiit. ⁊ iude⁹ ignar⁹ aſtutie eū ſibi reddi dit. Rediēs q̇ fraudē fecerat i q̇dā bi/ uio ꝯp̄ſſus corruit ſomno. curruſq; cū ipetu veniēs eū necauit et baculū ple/ nū auro fregit ⁊ aur̄ effudit. Audiēs h̄ iude⁹ ꝯcit⁹ illuc venit. Cūq; dolū vi diſſ; ⁊ a mult; ei ſuggereret̄ vt aur̄ re cipet: oīno renuit. niſi q̇ defūct⁹ fuerat ad vitā bt̄i nicolai merit; redderet̄. aſ ſerēs ſe ſi h̄ fieret baptiſmū ſuſceptur̄ ⁊ xp̄ianū futur̄. Cōtinuo igit̄ q̇ defun ct⁹ fuerat reſuſcitat̄. ⁊ iude⁹ in xp̄i noīe baptizat̄. ¶ Itē ſctūs Nicola⁹ ex diui tib⁹ ⁊ ſcīs parētib⁹ originē duxit. P̄r ei⁹ Epiphan⁹. mr̄ v̄o ei⁹ iohāna dicta ē. Que cū in p̄meuo iuuētut; ſue flore parētes genuiſſent: deinceps ꝯtinēter viuētes celibē vitā duxerunt.

De ꝯceptōe beate Marie v̄ginis. Sermo .iiij.

Beatā me di/

cēt oēs generatōn es. q̄ fecit mihi mag̃ cui⁹ nomē ſanctū

Lu. j. Hodie ſctā mr̄ ecclīa recolit q̄li ter Maria v̄go v̄ginū i vtero matris ſue ſit ꝯcepta. ¶ Circa v̄ba p̄po ſita q̄r

De cõceptiõe Marie virginis

tuoꝛ genera magnalia a deo ſibi facta
ꝑ ſctitatẽ eiꝰ tã ſacrã reſtãt ꝯſiderãda.
Primo ꝙ deꝰ ꝯceptõꝫ ſuã ãgelica vo/
ce nũciauit. Scđo ꝙ ipſam tã i vte/
ro q̃ꝫ extra vteꝝ mr̃is ſuė p̃ oĩbꝫ creatu
ris mõi mirabilit̃ ſctificauit. Tercio
qꝛ ipſa mediãte ỽbo diuĩo deũ ꝛ hoĩeꝫ
ꝯcepit. ꝛ mr̃ ỽgo ꝑcreauit eũ. Quar/
to qꝛ ipſam ĩ terris tribꝫ ſertis laurea
uit. q̃bꝫ mediãtibꝫ ipſaꝫ ſuꝑ oẽs cho
ros angeloꝝ exaltauit. De q̃bꝫ ỽbis
ꝓpoſitis dicemꝰ auxiliãte grã diuina
Vñ mariã angelica ſalutate orõne p̃
cãtes q̃tinus ad laudẽ xp̃i mihi dice/
re vobiſq̃ꝫ ad vtilitatẽ viteq̃ꝫ melioꝛa
tionẽ cedat. hũili corde dicẽtes. Aue
maria ꝛc. ¶ Hodie celebrat ſctã mr̃ ec
cleſia q̃liter exorta ſit ꝛ ſurrexit aurora
q̃ ẽ finis noctis ꝛ initiũ diei / q̃ huius
ẽ nature ꝙ depellit tenebras: ꝛ diẽ claꝝ
ꝛ ſolis ardoꝛẽ inducit. Hec eſt q̃ infir
mis ꝛ debilibꝫ dat alleuiatõꝫ. Hec eſt
q̃ latrones cogit intrare tenebras ꝛ ne
mus: ne ppl̃s ambulans in luce diei
ab eis occidat̃. Per hãc auroꝛã intel
lige ꝯceptionẽ beate Marie virginis
Hec eſt finis noctis .i. tenebraꝝ ꝑ fi/
dei lumẽ. ꝛ initiũ diei .i. fidei. Hec te/
nebras noctis .i. ꝑfidie depellit. ꝛ indu
cit dieꝫ .ſ. natiuitatis xp̃i: diẽ miſcđie
ꝛ iuſticie. diẽ ꝯſolatõnis ꝛ grẽ. Addu
cit ſolis ardoꝛẽ .i. charitateꝫ chꝛiſti q̃
eũ traxit ad terras. cuiꝰ ſplendoꝛ illu/
minat mundũ. Hec ẽ auroꝛa que ĩfir
mis dat alleuiationẽ .i. ꝯſolatiõꝫ exu
libus pctõꝛibꝫ. Hec eſt q̃ cõpellit la/
trones .i. demones ad nemus inferni:
ne occidãt filios ambulantes in luce
diei .i. fidei in coꝛpe et i aĩa. Et qꝛ hec
auroꝛa tãte ỽtutis ipſa merito dicit

hoc verbũ. Beatã me dicẽt oẽs gene
ratões ¶ Vñ notãdũ ꝙ deus ſpãliter
q̃ttuoꝛ genera magnitudis ſibi fecit.
ꝛ ꝓpter h̃ btãꝫ eaꝫ dicẽt oẽs generati/
ones Primo qꝛ deꝰ ꝯceptõꝫ ſuã ange
lica voce nũciauit. ꝛ h̃ ſic. In veteri le
ge fuerũt duo hoĩes .ſ. Joachim ꝛ an
na ꝯiuges recte deũ timẽtes ꝛ ſteriles.
ita ꝙ ꝓpter ſuã ſterilitatẽ ab omnibꝫ
erãt ſpꝛeti. Qui cũ multis annis i ſte
rilitate mãſiſſent: deũ ieiunijs ꝛ orati
onibꝫ inuocabant ꝑ fructu dicentes.
O dñe tu q̃ es ꝯditoꝛ oĩm creaturaꝝ
et ꝯſolatio triſtiũ: te ſupplices exoꝛa/
mus vt fructũ vẽtris nobis cõcedere
digneꝛ̃ quẽ tibi ad ſeruitiũ offerre ꝑ/
mittimꝰ vt tibi ſeruiat in caſtitate coꝛ
poꝛis ꝛ aĩe. Miſſus ẽ ad Annã an
gelus gabꝛiel dicẽs. Jocundare. tua
enĩ oꝛatio exaudita ẽ. Ecce đ ꝯſilio al
tiſſimi ꝯcipies filiam: cui nomen erit
Maria. Hec erit diuinitatis ſpeculũ
ꝛ eoꝝ oĩm miraculũ q̃ ſunt in celo ꝛ i
terra. Et hoc mõ beatiſſima ỽgo ma/
ria eſt cõcepta ꝛ nata. ac ſpeculũ diui/
nitatis ꝛ miraculũ oĩm effecta ẽ. Me
rito igit̃ eã beatã dicent oẽs generatio
nes ¶ Secũdo fecit ei dñs magna ex
hoc ꝙ eã tam i vtero q̃ꝫ extra vteꝝ ſcti
ficauit. qđ ſic oſtẽdit̃. Cũ btiſſima ỽ/
go maria ꝯcepta fuit hõ. curſu natu/
re coꝛpꝰ ſuũ erat ad recipiẽdũ aĩaꝫ ha
bilitatũ. ꝛ ſtatim imiſit ei deꝰ aĩam cũ
flãma ſpũſſancti mediãte q̃ fuit pur/
gata ab oĩni macula ꝛ rubigĩe pctõꝝ
oꝛiginaliũ. Exẽplo iſto. Accipe aurũ
puꝝ ꝛ mitte in teſtã purã ꝛ pone i ig/
nẽ: ignis ardet ꝑ teſtã et purgat auꝝ.
Sic glioſiſſimũ coꝛpꝰ btiſſime dei ge
nitricis ỽginis Marie poſitũ erat i te

ſta.i.in corpe beate Anne mr̄is/Ma
rie. qḋ ptranſiuit ignis ſpūſſancti. et
purificauit a rubigine.i. ab omi ma/
cula oim originaliū pctōꝝ. ſicꝙ i vte
ro mr̄is ſue fuit ſine pctō. ſine pctō vi
xit: ⁊ ſine peccato deceſſit. De hac ſan/
ctificatione dicit btūs Bern̄. O ma/
ria ſi oēs ſancti celi et terre ɔuenirent.
⁊ eoꝝ ſanctitas vna eſſet. nūquid ſan
ctitas tua maior eſſet? imo milleſies
maior. Quare? qꝛ omēs ſancti in pec/
catis ɔcepti. nati ⁊ nutriti ſunt: ⁊ pec/
cauerūt. Tu em̄ fuiſti ſcala ꝑ quā ad
celū aſcēderūt. qꝛ tu nūqꝫ pctm̄ cōmi
ſiſti. Ergo de te dicit deuota aīa Cant.
ij. Sicut liliū inter ſpinas ſic amica
mea int̄ filias. Itē Cantic. iiij. Tota
pulcra es amica mea ⁊ macula nō eſt
in te. Et qꝛ deꝰ ſic te ſanctificauit. ergo
beatā te dicent oēs generatōes ¶ Ter
cio deꝰ ſibi fecit magna. qꝛ ipſa mediā
te v̄bo dei deū ⁊ hoiez ɔcepit. Qḋ ſic p
bat. Cū em̄ btiſſima v̄go Maria ad
huc eēt puula ⁊ placeret altiſſimo. de/
ſpōſata fuit viro ioſeph ꝑ miraculuz
florētꝭ v̄gule. q̇ cū ſollicitꝰ eēt q̄liſ ſe di
ſpōeret de ɔuiuio nuptiali a die deſpō
ſatōis lōge poſtea nō vidit Mariā.
Accidit em̄ vt maria exiſtēſ nazareth
i thalamo ſuo ɔcluſo. miſſus ē i ciui/
tatē illā angelꝰ gabriel inueniens illā
orātē. ⁊ repleuit tabernaculū eiꝰ miro
ſplēdore: inquiēs ad eā. Aue gr̄a ple/
na dn̄s tecū. Que ɔfuſa timore expa
uit. ⁊ turbata ē i ſermone angeli: ⁊ co/
gitabat q̄lis eēt iſta ſalutatō. Qui rn̄
dēs ait Ne timeas maria inueniſti ei
gr̄az apḋ dn̄m. Ecce ɔcipies ⁊ paries
filiū ⁊c. vſqꝫ. fiat mihi ẜm verbū tuū.
De hoc v̄bo ɔcepit i vtero veꝝ dei fili
um. Hec eſt iſta v̄go caſtiſſima q̄ viꝛ̄
corne cepit ⁊ domauit q̇ fuit vagus ꝑ
oia. Vn̄ de ipſa canit ſctā mr̄ eccleſia.
Quia quē celi cape n̄ poterāt tuo gre
mio ɔtuliſti. Et qꝛ h̄ mō deū ɔcepiſti
ḡ merito btāz te dicēt oēs generatōes
¶ Itē q̄reret aliq̇s et diceret. Quō deꝰ
natꝰ ē de maria ſine viri ɔmixtōe ⁊ v̄gi
nitatis violatōe? Rn̄deo. Reſpice ro
ſam vel florē q̇ in ſe hn̄t odorē. Hūc
odorē de ſe dāt ſine ſubſtātie leſiōe ⁊ ſi
ne ſue eſſentie corruptiōe. Sic btiſſi
ma v̄go Maria fuit pulcerrima roſa
ɔtinēs in ſe odorē ois ſuauitatis Je/
ſum xp̄m. quē i ꝑtu de ſe dedit ſine vio
latōe eēntie ſue Itē ſicut ſol radios ſu
os mittit ꝑ vitꝝ: nec ſol cū penetrat vi
tri eſſentiaꝫ mutat aut corrumpit. ſic
xp̄s ſol iuſticie reſplenduit ꝑ clariſſi/
maꝫ criſtallū puriſſimi corpis marie
v̄ginis illud nō corrumpēs Quō em̄
corrūpe aut mackare poſſꝫ qḋ ē puriſ
ſimū ⁊ oi macula deſtitutū. vtputa ie
ſus xp̄s dei filiꝰ. Quare dico ꝙ deꝰ crea
uit ſolē clariorē cūctꝭ planetꝭ. dedit em̄
ſibi ſubām igneā. in q̄ ɔcluſit v̄tutez
ſplēdoris quē emittit in terrā ſine vio
latōe. vulneratōe. minoratōe ⁊ deſtru
ctōne ſubſtātie ſue. Sic p̄ omib; crea
turis btiſſimā v̄ginē Mariā forma/
uit pulcerrimā. qꝛ ſine omni peccato
Huic dedit igneā eēntiā. i. ſtabilitatē
flāme ſpūſſancti. i q̄ ɔcluſit ſplēdorē
diuini v̄bi qḋ de ſe dedit i terra ſine vi
olatione. vulneratōe. minoratōne et
corruptōe ſue eſſentie. Q; aūt ipa ſo
li pt ɔpari patet Cantꝭ. vj. vbi dꝛ ḋ ꝑ
ſona marie. Pulcra vt luna electa vt
ſol. Nota ꝙ ſol tripl'r ſplendorē reci/
pit a deo. Generat em̄ mediante deo

hoiez ex hoie. Vñ Ari.ij.phiſi. Sol
⁊ hō generat hoiem. Scđo ſol ē recte
mediās inť plāetas. ſic glioſiſſima v/
go maria recipit ſplendorē a deo. Ter
cio generat hoiez.i.mortuū i pctis vi
uificat p gr̄az. Itē ipa ē mediatrix inť
deū ⁊ hoiem pctorē. Ber. O Maria
mūdi medicia. mediatrix dei ⁊ hoīs. an
geloꝝ leticia. laus ſctē trinitatꝫ. honor
et glia mūdi. ⁊ tu es medicia pctoꝝ. qꝛ
pluit de te oleū miſcdie ⁊ grē. Vñ Ec/
cli.xxiiij. Quaſi oliua ſpecioſa i cāpis
Dico i cāpis. qꝛ cāpꝰ ñ ē circūſeptꝰ nec
circūfoſſus. ⁊ iō ptꝫ oibꝫ aditꝰ. ſic ptꝫ
oibꝫ via ad btām mariā. Ad hāc oli
uaz currite. corda vr̄a eiꝰ oleo linite. ⁊
ab oi dolore vos curate. Mediatrix
dei ⁊ hoīs dico. qꝛ vtriuſqꝫ mr̄ ē. ⁊ iō fi
lios ſuos ñ ſinit litigare. Itē ipa ē leti
cia āgeloꝝ. qꝛ angeli gaudēt ꝙ p btāz
mariā iplebiť chorꝰ eoꝝ. Et ſctē trini/
tatꝫ laus honor ⁊ glia ⁊ potentia. quā
potētiā pꝛ dedit mr̄i marie p ſuā boni
tatē. Nā ipſa ē pr̄is ⁊ filij ⁊ ſpūſſancti
ſempiťnū habitaculuꝫ. Hic ē qđ ſctā
mr̄ eccl̄ia canit. Gaude maria vgo cū
ctas hereſes ſola iteremiſti ⁊c. Vſus di
cit. Erubeſcat iudeꝰ ifelix ⁊c. q.d. Eru/
beſce tu iudee ifelix q̄ ñ ocul' itelligētie
videre vis q̄liť btiſſima vgo Maria
deū genuerit Erubeſces ei i die iudicij
cū vgo maria oñdet tibi q̄liť ſol radi/
um ſuū emiſerit: ꝙ ſili mō vgo deū ge/
nuerit. tūc tu erubeſces: ocl'os tuos p/
prijs māibꝫ collidēs: ⁊ dices mōtibꝫ
vt cadāt ſup te: ⁊ collibꝫ vt te abſorbe
ant. ne videas q̄liť btā Maria deuꝫ
genuerit virgo Gaude felix et deuota
aīa q̄ ocul' itelligētie vidiſti. corde cre
didiſti q̄liť glōſiſſima vgo maria deū
ꝯcipet. vgo pareret ⁊ pꝰ ptū vgo pma
neret Tibi em̄ dr̄ eo ꝙ mr̄eꝫ vginē cre
didiſti. ĝ itra regnū filij mei. Quia ĝ
deꝰ tāta fecit matri ſue p̄dilecte caſtiſſi
me ⁊ pulcerrie: merito eā dicēt beataꝫ
oēs generatōes. ¶ Quarto deꝰ fecit ſi/
bi maḡ: eo ꝙ tribꝫ ſertꝫ eā i vita corōa
uit. q̄bꝫ mediātibꝫ eā ſup oēs choros
angeloꝝ exaltauit. Prima corōa fuit
ex lilijs. p quā notať caſtitas. Hac co
rona corōauit eā dñs qñ dixit maria
Quō fiet iſtud qm̄ viꝝ ñ coḡſco: Se
cūda fuit ex violis: p quā notať hūili
tas. Hac corōa corōauit eā qñ dixit
maria Ecce āćilla ⁊c. Tercia fuit ex ro
ſis. p quā notať charitas. Hac corōa
corōauit eā dei filius tpe paſſiōis ſue
qñ p̄ nimio amore ſtetit ſb cruce ⁊ no
luit recedere. ſꝫ cū xp̄s moriebať natu
ralr̄: ipſa ſecū ſpūalr̄ mortua ē. Et cū
his coronis ipſa exaltata ē ſup om̄es
choros āgeloꝝ. Ber. O maria ſi ſup
oēs creaťas ñ fuiſſes caſtior. hūilior ⁊
amore feruidior: nūqꝫ fuiſſes exalta
ta ſup oēs choros āgeloꝝ. Cū ĝ ipſa
ſic exaltata ſit: ipſa iuuat nos manu
miſcdie dicēs. Trāſite ad me oēs qui
ꝯcupiſcitis me ⁊ diligitis. ego vos co
ronabo his tribꝫ coronis in hac vita.
⁊ filius meus poſt hanc vitā vos tra/
het ad coronā eťne vite ⁊ leticie. Qđ
nobis concedat ⁊c.

De ſancta Lucia. Sermo.v.

d

Eſpōdi enī

vos vni viro vginē caſtaꝫ
exhibere xp̄o.ij. Choꝝ.xi.
Iſtđ vbū aplī pt dirigi ad vgines q̄
vouerūt dō ſuā caſtitatē. In q̄ hortať

eas ꝙ volũtarie debẽt ſe exhibere caſtaſ
Sũt eni aliq̃ ꝟgines q̃ pter volũtatẽ
ꝟuãt caſtitatẽ. q̃ licȝ carne ſƚ caſte mẽ/
te tñ ſƚ corrupte. ¶ Sciẽdũ aũt ꝙ tri/
plices ſunt ꝟgines. q̃dã ſƚ ꝟgines car
ne ⁊ nõ mẽte. q̃dã mẽte ſȝ nõ carne. q̃
dã mẽte ⁊ carne ſil'. Priẽ ſƚ ꝟgines car
ne ſȝ nõ mẽte. ⁊ ſunt ille q̃ ꝯ̄ volũtatẽ
ſunt ꝟgines. q̃ hñt volũtatẽ viroſ du
cẽdi ſi poſſent Tales nõ ꝑdũt iſignia
ꝟgitatꝭ: ſȝ aureolã amittũt i cel'. Iſið.
Virgo carne ⁊ nõ mẽte nullũ premiũ
mereƚ i celo i r̃promiſſiõe. Hiero. Ni
hil ꝓficit carne hr̃e ꝟgitatẽ ſi mẽte q̃ſ/
q̃ȝ nupſerit. Sic eni non daƚ aureola
niſi ill' martyribꝫ q̃ volũtarie ꝓpƚ xp̃ȝ
mortẽ ſuſtinẽt. ſic nõ daƚ aureola niſi
ſolũ ill' ꝟgibꝫ q̃ ꝓpƚ xp̃m volũtarie ꝓ/
ponũt ꝟgines ꝑmãere. Tal' fuit. b. lu
cia. de q̃ legiƚ ꝙ cũ vẽiſſȝ ad ſepulcℏ. b.
Agathe cũ mr̃e ſua thicia: ⁊ mr̃ ei⁹ ibi
dẽ ſanata fuiſſȝ ab infirmitate ſua: di
xit mr̃i ſue. Ecce ſanata es ꝑ ipaȝ. Ro
go ꝗ te ꝑ ipaȝ q̃ te ſuis p̃cibꝫ ſanauit:
vt mihi nũq̃ȝ de cet̃o ſpõſum noĩes. ſȝ
q̃ mihi datura eras ꝓ dote pauperibꝫ
elargire. Cui mr̃. Tege p̃us ocl'os me
os. ⁊ q̃cq̃d de bõis volueꝛ facito. Ad
quã Lucia. qð moriẽs das iõ das qꝛ
tecũ ferre nõ potes. Da igiƚ dũ viuis
⁊ mercedẽ hẽbis. Cũ ꝗ vẽiſſent domũ
ceperũt vẽdere oĩa q̃ hẽbãt ⁊ paupibꝫ
occulte diſtribuere. Qð cũ itellexiſſet
ſpõſus cui lucia ꝓmiſſa erat: q̃ſiuit a
mr̃e vbi res deueniſſent. At illa aſtute
rñdit ꝙ vtiliora bona ꝯpare vellȝ. Il
le aũt putabat ꝙ bõa trena ꝯpare vel
let. ⁊ ſic ꝑmiſit oĩa vẽdi. Illa ãt oĩno
vẽdidit: ⁊ oẽ p̃ciũ paupibꝫ diſtribuit
Qð cũ illa dixiſſȝ duxit eã ad paſca

ſiũ iudicẽ accuſans eã ꝙ xp̃iana facta
eẽt. Qui cũ cogeret eã ſacrificare dijs
rñdit. Sacrificiũ deo placẽs ẽ viſita/
re paupes: ⁊ ipſis i tribl'atiõibꝫ ſbue
nire. ⁊ qꝛ ampli⁹ nõ hẽo qð offerã me
ipſaȝ offero. Cui Paſcaſius. Primo
niũ tuũ cũ fornicatoribꝫ tuis ꝯſum/
pſiſti. Illa rñdit. Corruptores mẽtis
⁊ corpis nũq̃ȝ vidi. q. d. Nũq̃ȝ corru/
pta fui nec mẽte nec corpe. qꝛ nunq̃ȝ
volũtatẽ nubẽdi habui. In h̃ patȝ ꝙ
btã lucia nõ ſolũ fuit ꝟgo carne ſȝ eti
am mẽte. ſic q̃dã tm̃ ſƚ ꝟgines corpe ⁊
nõ mẽte: q̃ aureolã ſuã ꝑ volũtatẽ nu
bẽdi amiſerũt. Sciẽdũ aũt ꝙ aureo/
lã ſic amiſſaȝ pñt ꝑ pniaȝ recupare ſi
ꝯceperũt finale ꝓpoſitũ ꝟuãdi ꝟgitatẽ
¶ Scðe ꝟgines q̃ tm̃ ſƚ ꝟgies mẽte ⁊
nõ carne ſƚ ille q̃ ꝯ̄ volũtatẽ ſuã vio/
lanƚ. ⁊ ille nõ amittũt aureolã i celo.
Legiƚ eni ꝙ Paſcaſi⁹ dixit ad Luciã
ꝙ vellet eã duci ad lupanar ⁊ violenƚ
eã opp̃mi. Illa rñdit. Si me iuite vi
olaueꝛ caſtitas mihi duplicaƚ ad co/
ronã cũ meã volũtatẽ nũq̃ȝ poteꝛ ad
ꝯſenſum ꝓuocare. Hoc tñ nõ ẽ itelli/
gẽdũ de duplicata aureola. ſed qꝛ du
plex p̃miũ hẽbit. vnũ ꝓ ꝟgitate cuſto
dita. ⁊ aliud ꝓ iiuria paſſa. Et q̃ȝuis
tales nõ ꝑdãt aureolã i celo: tñ ꝑdũt
iſignia ꝟgitatꝭ i h̃ mðo. Vñ Leo pa/
pa. Famule dei q̃ opp̃ſſiõe barbarica
itegritatẽ ꝟgitatꝭ ꝑdideꝛt ſiue pudoꝛ
laudabiliores erũt ſi ſe icõtamiatas
nõ audeãt ꝯpare ꝟgibꝫ. Rõ ꝟo ẽ. qꝛ i
militãti ecclia ꝯpanƚ ſm iudiciũ hu/
manũ. qð ẽ ſm ꝙ apparet ꝙ iuite ſit
corrupta. ⁊ iõ nõ defert iſignia ꝟginea
¶ Tercie ſƚ ꝟgies q̃ mẽte ⁊ corpe ſunt
ꝟgies. q̃. ſ. nũq̃ȝ viros agnoueꝛt i re.

nec vnq̄ȝ habuerūt volūtatē nubēdi. ſȝ ſolū ſuo ſpōſo xp̄o ſuā ꝟginitatē ſeruauerūt. Tal' fuit btā lucia. Jō dn̄s eā cuſtodiuit ne polluere'. Cū eā Paſcaſi⁹ duci iuberȝ ad lupanar vt violare': ibi ſpūſſcūs eā ita imobilē fecit: ꝙ mille viri eā nō potuerīt mouere. Tūc fecit q̄nq̄gīta paria boū adduci ⁊ tn̄ imobil' pmāſit. Uocauit āt magos vt ſuis īcātatōib⁹ eā mouerēt. ſȝ oīno imobil' pmāſit. Tūc Paſcaſius dixit Que ſt̄ iſta maleficia tua? Lucia dixit. Nō ſunt iſta maleficia ſȝ bn̄ficia xp̄i. Porro ſi adhuc. x. milia eq̄ꝝ adhibuerīs: vt p̄us imobilē me videbis. Putās ꝟo Paſcaſi⁹ ꝟm q̄rūdā figmēta ꝙ locio fugarē' maleficia. iuſſit eaȝ locio pfūdi. Cūq̄ȝ nec ſic moueri poſſet: anguſtiat⁹ nimis iuſſit copioſum ignē circa eā accēdi. picēq̄ȝ ⁊ feruēs oleum ſup eā fūdi. Dixitq̄ȝ lucia. Jnducias ipetraui martyrij mei vt credentibus timorē auferā paſſiōis. ⁊ n̄ credētib⁹ audaciā īſultatōis. Uidētes aūt amici paſcaſij eū āguſtiari: gladiū in gutture lucie imerſerīt. Que neq̄q̄ȝ amittēs loq̄lā ait. Annūcio vob ꝙ maximian⁹ ceſar mortu⁹ ē. ⁊ ſoci⁹ ſui⁹ Dioclecian⁹ expulſus ē a regͦ ſuo q̄ xp̄ianoſ pſeq̄ban'. Et ſicut ciuitati cathanēſi ſoror mea Agatha ē data ꝓtectrix ſic ⁊ ego ciuitati ſyracuſane ꝯceſſa ſuȝ interuētrix. Hec ea loq̄nte miſtri romanoꝝ venerīt ⁊ paſcaſiū apphēderūt et victū ad ceſarē ſecū duxerīt. Audierat eni ceſar ꝙ vniūſaȝ ꝓuīciā fuerat depdat⁹. Ueniens aūt romā ⁊ ſenatui accuſat⁹ pīter ⁊ ꝯuict⁹ capitali ſn̄ia ē punit⁹. Uirgo ꝟo Lucia de loco ī q̄ pcuſſa ē nec ē mota. nec ſpm̄ tradidit q̄uſ ꝙ ſacerdotes venirēt. ⁊ corpus dn̄i ei traderēt. ⁊ oēs aſtātes amē dn̄o rn̄derūt. Jn eodē aūt loco ē ſepulta ⁊ eccleſia fabricata. Paſſa ē aūt tpe ꝯſtātini ⁊ maxencij. circa annos. cccx.

De ſctō Thoma aplo. Ser. vj.

r Eſpondit thomas ⁊ dixit Dn̄s meus et de⁹ me⁹. ſ. es tu Jo. penultio. Jn ꝟbis ꝓpoſit' fate' ſctūs thomas ſe eē ſeruū xp̄i: ⁊ xp̄m dn̄m et deū ſuū. ¶ Sciēdū aūt ꝙ ſunt q̄ttuor q̄ dȝ hō in ſe habere vt merea' ſeruus dei eſſe q̄ in beato Thoma inuenim⁹. ¶ Primū ē obedientia Uidem⁹ eni ꝙ terreni dn̄i nō volūt hr̄e ſeruos inobediētes. multo magis rex celeſt' cui obediūt omēs creature. Act. v. Obedire optet deo magis q̄ȝ homib⁹. Joh. xij. Qui mihi miſtrat me ſequa'. ſ. p obedientiā. q̄r vt dr̄ Joh. v. Ego deſcendi de celo nō vt faciā voluntatē meā: ſed eius qui me miſit. Ipſe eni obediens fuit patri ſuo vſq̄ȝ ad mortē. ſicut dr̄ ad Phil. ij. Un̄ Matt. xvj. Si q̄s vult venire poſt me abneget ſemetipſum. i. ꝓpriā volūtatē. ⁊ ſequa' me. i. voluntatē meā. Aug. Optimus miſter tuus dn̄e ē ille q̄ nō niti' h̄ a te audire qd̄ ipſe voluerit. ſed magis h̄ qd̄ a te audierit. Quātuȝ diſplicet deo ꝙ ſibi nō obedi' patet in Adā quē proiecit de paradiſo. ⁊ in Saul quē proiecit de regno. Beatus aūt Thomas fuit verus obediēs: ſicut patet in legēda ſua. Cū eni eſſet apud Ceſaream: apparuit ei dn̄s dicens. Rex Jndie Gūdoferus miſit nunciū ſuū Abba

nē q̄rere magiſtꝝ qui edificet ſibi pa/
laciū ſm̄ moꝛē romanoꝝ. Ueni ergo
⁊ mittā te ad illū. Cui thomas. Dn̄e
quovis mitte me p̄ter ad indos. Cui
dn̄s. Uade ſecure. q̄a ego ero cuſtos
tui. Cūqꝫ Jndos ꝯuerteris: ad me cū
palma martyrij venies. Cui thomas
Dn̄s me⁹ es: ⁊ ego ſeru⁹ tuus. fiat vo
lūtas tua. Cūqꝫ nūci⁹ Abbanes nōīe
foꝛ pambularet: apparuit ei dn̄s di.
Quid ꝯpare vis iuuenis? Cui ille di
xit. Dn̄s meus miſit me vt ꝯducā ſer
uos in architectoꝛia arte eruditos vt
romano opē ſibi palaciū cōſtruatur.
Tūc dn̄s tradidit ei thomā aſſerens
eum in tali arte plurimū peritū. et ſic
obediēs fuit ⁊ nauigauit verſus Jndi
am ¶ Secūdū quod debet hr̄e ſeruus
xp̄i ē mundicia. Principes eni terreni
nolūt habere immūdos famulos. q̄n
to magis rex celeſtis vult hr̄e mūdos
ſeruos. qꝛ ipſe dicit p ps. Ambulās i
via immaculata hic mihi miſtrabit.
Zacharias ait Lu. j. Seruiam⁹ illi i
ſanctitate. i. mūdicia. ſanct⁹ eni idē ē
qđ mūdus. Mundicia eni facit ho/
minē amicū dei. Prouer. xxij. Qui di
ligit cordiſ mundiciā amicū habebit
regē. ſ. celeſtē. Quantū autem beatus
Thomas mundiciā dilexit patet in
h̄ ꝙ etiā eā alijs ꝯmēdauit. Un̄ legit̄
Cūqꝫ nauigaſſet v̄ſus Jndiā: venit i
quādā ciuitatē in qua rex filie ſue nu/
ptias celebrauit. et fecit p̄conizari vt
oēs itereſſe deberēt nuptijs. al's regem
offenderēt. Cōtigit illuc apl'm ⁊ Ab/
banē introire. Thomas aūt ſedēs ad
mēſam cibos gētiliū tāgere nolebat.
Uēit aūt puella q̄dā hebrea fiſtulā
māu gerēs vnūquēqꝫ laude aliq̄ ꝯmē
dabat. videſqꝫ apl'm itellexit hūc eſſe
hebreū eo ꝙ n̄ mādūcaret ſꝫ ocl'os ad
celū fixos hr̄et. Cūqꝫ puella corā eo
caneret di. Un⁹ eſt de⁹ hebreoꝝ q̄ crea
uit oīa ⁊ fūdauit maria. Apl's hec ea
dē v̄ba eā repetere ſatagebat. Uidēs
aūt picerna ꝙ nō mādūcaret neqꝫ bi/
beret: ſꝫ tm̄ oculos ad celū fixos hr̄et:
apl'm dei i maxillā pcuſſit. Cui aplus
Nō hinc ſurgā donec man⁹ q̄ me per/
cuſſit huc a canib⁹ afferat̄. Hic igitur
ad hauriēdā aquā abijt. ⁊ leo ipm oc
cidit et ſanguinē ei⁹ bibit. Lacerātib⁹
aūt canib⁹ eius corp⁹ vn⁹ niger canis
manū ei⁹ dexterā in mediū ꝯuiuiū ap
poꝛtauit. Quo viſo oīs turba obſtu/
puit. ⁊ puella dicta v̄ba referēs piecta
fiſtula ad pedes apl'i ſe piecit ⁊ ipſum
adorauit. Hm̄oi aūt vltōē factā re/
pbat Aug'. i li. ꝯ Fauſtū. ⁊ aſſerit ali
unde h̄ fuiſſe iſertū. Un̄ ⁊ legēda hec
q̄ ad pl'a ſuſpecta h̄r. Poſſet tn̄ dici ꝙ
hoc nō aio impcādi nec vindicādi: ſꝫ
mō p̄dicēdi dictū ē. Et tūc apl's ad pe
titōꝫ reg' ſpōſuꝫ ⁊ ſpōſaꝫ bn̄dixit Da
inq̄ens dn̄e adoleſcentulis his bn̄di
ctōꝫ tue dextere. ⁊ i eoꝝ mētib⁹ ſemina
ſemē vite. Abeūte aūt aplo i manib⁹
eoꝝ ramus palme plen⁹ fructib⁹ ē in/
uētus. Comedētib⁹ ſpōſo et ſponſa de
fructu eius ambo obdoꝛmiūt. ⁊ ſom/
niū ſilē ambo cernūt Uidebat̄ eni eis
ꝙ rex gēmatus eos amplecteret̄ et di/
ceret. Apoſtolus meus bn̄dixit vos
vt vite eterne p̄ticipes ſitis. Euigilan
tib⁹ ipſis ⁊ mutuo ſibi ſomnia reuelā
tibus apl's ad eos ingredit̄ clauſis ia
nuis dicēs eis. Dn̄s me⁹ et de⁹ me⁹ cui
ego ſeruio vobis mō apparuit. et me
clauſis ianuis introduxit vt ſup vos

bn̄dictio mea fructificet. Uos habet;
adhuc ꝟgitatē.i.mūdiciā.q̄ ē regina
oīm ꝟtutū ⁊ fruct⁹ ꝑpetue ſalut;.ſoroꝛ
oīm angeloꝝ.poſſeſſio oīm bonoꝝ.vi
ctoꝛia libidinū.fidei triūph⁹.expuḡ/
tio demonū ⁊ celoꝝ ſecuritas gaudio
rū.De libidīe aūt coꝛruptio gignit̄.de
coꝛruptōe pollutio naſcit̄.de pollutōe
reat⁹ oꝛit̄.ō reatu ↄfuſio generat̄. Hec
illo referēte duo āgeli apparuerūt di/
cētes ill'. Nos ſum⁹ āgeli ad cuſtodiā
voƀ ōputati.⁊ ſi apl'i monita bn̄ ſua
uerit; offerem⁹ deo oīa vota vr̄a. Tūc
apl's eos baptiſauit.⁊ i fide fidelit̄ in
ſtruxit.⁊ ipſi ambo i caſtitate ꝑmanſe
rūt. Spōſa dicta ē pelagia ⁊ ſacro ve/
lamīe ē ↄſecrata. Spōſus noīe dioni
ſi⁹ illi ciuitati i epm̄ oꝛdiat̄. In h̄ ptȝ
ꝙ btūs Thomas mūdiciā dilexit in
eo ꝙ eā tātū ↄmēdauit. ¶ Terciū qd̄
dȝ i ſe hr̄e ſu⁹ xp̄i ē itelligētia vt ſit itel
ligēs. Aug. Ad itelligētiā ſpectat ſpū
aliū ⁊ diuinaꝝ ↄphēſiōes ⁊ ↄtēplatio/
nes itelligere. Uel itelligētia ꝓpe ē ꝙ
hō ꝑ iſta terena q̄ videt ⁊ audit intelli
gat celeſtia q̄ n̄ videt neqȝ audit. Un̄
Paul⁹ ad Ro.j. Inuiſibilia dei a crea
tura mōi ꝑ ea q̄ facta ſunt itellecta cō
ſpiciūt̄. ꝟbi grā. Si hō videt clarita/
tē aliquā i aliq̄ creat̄a ſicut i ſole ⁊ i ſtell'.
ꝑ h̄ p̄t intelligere ꝙ creatoꝛ q̄ hec crea/
uit mlt̄o clarioꝛ ſit. Itē ſi videt pulcri
tudinē i aliq̄ creat̄a.ꝑ h̄ p̄t itelligere ꝙ
creatoꝛ illaꝝ mlt̄o pulcrioꝛ ſit. Si vi/
det ſapiam i ſ͛pēte vl' i foꝛmica vl' i gal
lo q̄ hȝ ſciaȝ diſtiguēdi horas noctis
ꝑ h̄ p̄t itelligere ꝙ creatoꝛ eoꝝ mlt̄o ſa
pientioꝛ ſit. Un̄ dr̄ Sap̄.xiij. A ma
gnitudīe ſpeciei ⁊ creat̄e cognoſcibili/
ter p̄t creatoꝛ eoꝝ videri. Job.xij. In

terroga iumēta ⁊ docebūt te:⁊ volati/
lia celi ⁊ īdicabūt tibi. Loq̄re t͛re ⁊ rn̄/
debit tibi.⁊ narrabūt tibi piſces ma/
ris. Sȝ q̄dā ſt̄ adeo groſſi ⁊ hebetes i
ſenſu ꝙ nūqȝ ſcl' de talib⁊ meditāt̄: nec
ↄtēplant̄ celeſtia.ſȝ ſic bꝛuta aīalia cir
ca iſta t͛rēa ꝟſant̄. Hos rephēdit dn̄s
i p̄s.di. Nolite fieri ſic equ⁹ ⁊ mul⁹ ⁊c̄.
Ber. Quō lux obſcure circūdat ocu/
los ceci vel clauſos ocl'os. ita aīal' hō
nō ꝑcipit ea q̄ dei ſunt. Certe intelligē
tiā celeſtiū habuit.b. Thomas q̄ au
dierat a dn̄o. In domo p̄ris mei mā
ſiōes mlt̄e ſunt Intellexit eni h̄ de cele
ſti māſiōe. Un̄ regi perēti palaciū i h̄
exilio ↄſtruxit eternū palaciū in celo.
Cū eni ad regē Indie vēiſſet dicēs ſe
velle magnū palaciū ↄſtruere. Et cū
rex ꝑ q̄dā negocio exiret t͛rā: thomas
dedit oēȝ pecuniā paupib⁊.⁊ inūerabi
lē ppl'ȝ ad fidē ↄūtit. Poſt biēniū cū
rediret rex et audiret hec:ſcm̄ thomā
cuȝ abbane i ima retruſit carceris. vt
poſtmodū viuos excoꝛiatos vlt̄cib⁊
daret flāmis. Interea fr̄ regi; gad mo
rit̄ ⁊ ei ſepulcꝝ magnifice ꝑpat̄. Quar
to die q̄ moꝛtu⁹ fuerat reſurrexit ⁊ di/
xit. O fr̄ ille hō quē tu excoꝛiare diſpo
nebas amic⁹ ē dei.⁊ angeli ei⁹ famulāt̄
ei.q̄ me i ꝑadiſuȝ ducētes q̄ddā mihi
oñderūt palaciū ex auro ⁊ argēto ⁊ la
pidib⁊ p̄cioſ mirabilit̄ fabꝛicatū.⁊ cū
ei⁹ pulcritudinē admirarer: dixerūt mi
hi. Hoc ē palaciū qd̄ fr̄i tuo thomas
ↄſtruxerat. Et cuȝ dicerē. Utinā iani
toꝛ ei⁹ eēȝ. Dixerūt mihi. Frat̄ tu⁹ illo
fecit ſe idignū. ſi vis i illo mā͛ere roga
bimus dn̄m vt te ſuſcitare dignet̄ vt
iſtud a fr̄e tuo poſſis emere:reddēs ei
pecuniā quā ſe eſtimat ꝑdidiſſe Et cū

reſurrexiſſ3 cucurrit ad carcerē ꝛ fratri ſuo poſtulauit veniā. abiectiſq3 vinculis aplm rogare cepit vt veſtē pcioſa3 accipet. Cui aplus. Ignoꝛas ꝙ nihil carnale ꝛ nihil trenū geſtiūt q̄ cupiūt hr̄e in celeſtib9 ptātē. Egrediente aūt aplo d̄ carcere occurrit ei rex aduolut9 pedib9 ei9 ꝛ venia3 poſtulabat. Tunc apls ait. Multū vob de9pſtitit vt ſecreta ſua vob oñderet. Credite i xp̄m ꝛ baptiſemi vt eterni regni pticipes ſitis. Dixit ei frat regis. Uidi palaciū qd̄ fri meo feciſti qd̄ ꝯpare vellē. Cui apls. Hoc i volūtate friſ tui ē. Cui rex Illud erit meū ꝛ apls fabricet tibi aliud. Qd̄ ſi forte nequerit mihi ꝛ tibi h̄ vnū ꝯmune ē. Rn̄dit apls. Innūerabilia i celo ſunt palacia ab initio ſecli ꝑparata. q̄ fidei pcio ꝛ elemoſynis cōpant. Diuitie aūt vr̄e ad illa vos an̄cedere pn̄t. ſeq̄ vo oīno n̄ pn̄t. P9 vnū aūt mēſem fecit apls oēs paupes illius puincie ꝯgregari. q̄b9 ꝯgregatis debiles ꝛ īfirmos ſeoꝛſu3 ſtare iuſſit ꝛ ſuper eos oꝛauit. Cūq3 q̄ docti fuerāt rn̄diſſent Amen: choꝛuſcatio de celo veniēs tā aplm q3 ceteros fere p hoꝛam mediā ſic pſtrauit: vt oēs ſe putarent ictu fulguris interijſſe. Erigēs aūt ſe apls dixit. Surgite qꝛ dn̄s meus ſic fulgur venit voſq3 ſanauit Erigentes aūt ſe oēs ſani facti ſunt: ꝛ deū ꝛ aplm glificauerūt Et ſic multa milia hoīm ad fidē ꝯuertit. ꝛ tūc ad ſupioꝛē Indiam ē pfect9. ¶ Quartū qd̄ in ſeruo dei d3 eſſe ē fidelitas. Mat. xxiiij. Fidelis ſeru9 quē ꝯſtituit dn̄s ſup familiā ſuā. Prou. xij. Qui fidelit agūt placēt deo. Fidelitas āt iſta ꝯſiſtit i h̄ ꝙ ſibi ſoli fuiat ꝛ n̄ dijs alienis. Lu. iiij. ꝛ Mat. iiij. Dn̄m deū tuū adoꝛabis ꝛ illi ſoli ſeruies. j. Re. vij. Prepate coꝛda vr̄a dn̄o deo ꝛ ſeruite ſoli illi. Na3 dr̄ Mat. vj. Nemo pōt duob9 dn̄is ſuire. ſ. deo ꝛ diabolo. Sed btūs thomas ſoli deo fuiuit. illū ſolum adoꝛauit. illū alijs ſolū ve3 deū eē pdicauit. Nā cū in India inferioꝛi pdicaſſet ꝛ multos ꝯuertiſſet ſicut dictū eſt: pꝛexit ad ſupioꝛē. ꝛ ibi vnū eſſe ſolū deu3 adoꝛandū pdicauit. ꝛ quādā3 mulierē cecā illūminauit et ad fidē ꝯuertit. ꝛ Macedoniā vxoꝛē Cariſij cognati regis baptiſauit. ꝛ illa poſtea cū doꝛmire cariſio noluit Qui irat9 impetrauit a rege vt aplm incarceraret. ꝛ rogauit regē vt mitteret reginā ad vxoꝛē ſua3 ꝯuertendā. Miſſa aūt regina cu3 eadem fidē recepit. Tūc ait rex ad Cariſiū. Uxoꝛ mea debuit ꝯuertere tua3 ꝛ tua ꝯuertit meā. Et iratus rex dixit ad Thomā. Ut q̄d ꝯuertis vxoꝛes a viris ſuis? Cui Thomas. Cu3 tu ſis rex nō vis h̄re inq̄nata ſeruitia. quāto magis de9 vult vt ſibi i caſtitate ſeruiat. Tūc iuſſit rex afferri lamias ardētes. et fecit eū rex nudis pedib9 ſup eas ſtare. ꝛ ptinus nutu dei fons emanauit ꝛ eas extinxit Tūc iuſſit eū mitti i foꝛnacē ardentē p noctē integrā. et die altera illeſus exiuit. Dixitq3 cariſius ad regē. Fac eū ſacrificare dijs noſtris vt ſic itret irā dei ſui. ꝛ q̄ nūc eū iuuat tūc eū derelinquet. Sup h̄ Thomas rn̄dit. Si adoꝛauero deū tuū deus me9 iraſcet deo tuo et nō mihi. Si aūt me adoꝛāte deū tuū de9 me9 nō audit cu3 ſacrificabo illi. Sin aūt tu credes i eū. Rn̄dit rex. Adhuc de pari loqueris. Tūc aplus pcepit demoni he

Cariſius

159

braice ꝙ q̄zcito corā ydolo genua fle/
cterꝫ ꝯminueret ydolū. flectēs ḡ apl'ſ
genua dixit. Ecce adoro ſꝫ nō ydolū
iſtō. adoro āt dn̄ꝫ meū ih̄m xp̄m. i cꝰ
noie p̄cipio tibi demon vt ydolū ꝯmi
nuas. Et ſtati q̄i cera liq̄factū ē. Tūc
ſacerdotes ydoli clamare cepert̄. et pō
tifex tēpli eleuās gladiū trāſfixit apl'ꝫ
Xp̄iani aūt corpꝰ eiꝰ ſepeliert̄. Poſtea
aūt impator aſſyrioꝝ noie Alexāder
trāſtulit corpꝰ apl'i i ediſſaꝫ ciuitatē. ⁊
i illa ciuitate neqꝫ iudeꝰ neqꝫ paganꝰ
neqꝫ hereticus pōt viuere. nec eam ali
quis tyrannus vincere pōt.

In natiuitate domini.
Sermo. vij.

Puer natus

p ē nob. ⁊ filiꝰ datꝰ eſt nob Iſa.
ix. Hodie dicūt̄ nob boni ru
mores ⁊ oib⁹ his q̇ xp̄m expectauerūt
i iſto aduētu ⁊ deſiderauerūt ip̄m vide
re. ⁊ q̇ ſe p̄parauerūt ad ip̄m recipien
dū. Ecce eni i p̄ma dn̄ica aduētꝰ pete/
bāt fideles aduentū eiꝰ dicētes Ueni
dn̄e ⁊ noli tardare. Et rn̄ſuꝫ ē eis. Ec/
ce dn̄s vēiet de lōginq̄: ⁊ claritas eiꝰ re
plet orbē terraꝝ In ſeq̄nti dn̄ica lectū
ē eis quō vēturꝰ ſit ad iudiciū ⁊ ſig̃ p̄/
cedētia. In tercia dn̄ica. b. Paulꝰ vi
dēs eū appropinq̄re dicit. Gaudete
q2 dn̄s ꝑpe eſt. Heri aūt certiores ru/
mores dicti ſunt. Craſtia die erit vo/
bis ſalꝰ. Sed hodie certiſſimi rumo
res portant̄ ꝑ nūciū celeſtē dicētē. Ec/
ce euāgeliſo vob gaudiuꝫ magnū qđ
erit omi pplō. q̇a natꝰ ē vob ſaluator
mūdi. Illud aūt fuit gaudiū magnuꝫ
ſc̄m q̄druplicē dimēſionē. Prio q̄ztuꝫ
ad altitudinē. q2 vſqꝫ ad celū aſcēdit:
⁊ deū ⁊ angelos letificauit. Un̄ angeli
tāto rūore et gaudio fuerūt repleti ꝙ
đ celo deſcēderūt ⁊ ſuū gaudiuꝫ retule
rūt paſtorib⁹. Sic hō plenꝰ gaudio
nō pt ſe cōtinere ſꝫ alijs nūciat et reue
lat. ſic angeli i xp̄i natiuitate ſuū gau
diū n̄ ſoli portare potuert̄ ſꝫ hoib⁹ nū
ciabāt Scđo fuit magnū gaudiū q̄ꝫ
tū ad ꝓfundū. q2 ifernū penetrauit. ⁊
ſctōs q̇ i limbo erāt inenarrabili gau/
dio ipleuit. Un̄ Iſa. ix. Habitātib⁹ i
regiōe vmbre mortis lux orta eſt eis.
Tercio fuit magnū gaudiū q̄ztuꝫ ad
longitudinē. q2 ſe extendebat vſqꝫ ad
orientē. Un̄ magi q̇ erāt i oriēte tāto
fuerūt gaudio repleti ꝙ ſua regna reli
querūt ⁊ ad pueꝝ ieſuꝫ cucurrert̄. Ex/
tēdebat̄ etiā vſqꝫ ad occidētē. Un̄ ro/
me viſa ē imago ꝟginis circa ſolē. ⁊ tā
to gaudio ceſar Auguſtꝰ ē ꝑfuſus ꝙ ei
thura obtulit: ⁊ ſe dn̄m vocari recuſa
uit. Quarto fuit magnū gaudiuꝫ q̄ꝫ/
tū ad latitudinē. q2 ꝑfudit totū mū/
dū. ⁊ iō natiuitas huiꝰ pueri fuit ma
gne iocūditatis ⁊ vtilitatꝭ. Et iō eccle
ſia hodie i p̄ncipio miſſe exultās can
tauit. Puer natꝰ ē nob. Sed q̄lis pu
er? certe mirabil'. honorabil' ⁊ amabil'
Mirabil' fuit i ſeip̄o. mirabilis fuit i
mr̄e. mirabil' i celo. mirabilis in terra
mirabilis int̄ aīalia. mirabilis int̄ de/
mones. mirabilis i ſole ⁊ oi creatura.
Primo mirabilis fuit in ſeip̄o. q2 ho
die mirabiliter ꝯuenit deus ⁊ hō. Cō
uenit altꝰ ⁊ imus. antiquꝰ et iuuenis.
magnꝰ ⁊ ꝑuus. diues ⁊ paup̱. Hodie
dico ꝙ ꝯuenit altus et imus. Ille eni
dn̄s altiſſimꝰ cuiꝰ altitudineꝫ nullus
hoim. nullꝰ angeloruꝫ. nulla creatura

attingere pōt: ille hodie fact⁹ ē ita infi mus ⁊ ita humilis q̄ se p̄miſit locari i imo loco. ſ. i p̄ſepio. Ceſar Auguſt⁹ p̄ ſidēs vniuerſo orbi: ſcire volēs q̄t p̄ui cie. q̄t ciuitates. q̄t caſtella. q̄t hoīes i vniuerſo orbe eēnt. ⁊ vn̄ trahebāt ori gīnē. ſtatuit vt q̄libet p̄geret ad ſuā ci uitatē: ⁊ p̄ſidi p̄uincie denariū argen teuꝫ traderet. ⁊ ſe ſubditū imperio ro mano p̄fiteret. Joſeph aūt cū de gene re Dauid eſſet: a nazareth in bethleeꝫ p̄fectus eſt volēs cēſum p̄ ſe ⁊ beata v̄ gine ſoluere. tūc optebat beatā v̄ginē exire de hoſpitio ſuo. ⁊ ire ad terrā alie nā exiſtēs ḡuida. Et hoc fuit magnū ſignū humilitatis. Tūc enī oēs crea ture querūt ꝯmodū in partu. auis. ſ. nidū. beſtia cauernā. q̄cūqꝫ mlier pau per querit ꝯmodū in p̄tu. Sꝫ btā v̄ go nullū potuit habere hoſpitiū neqꝫ ꝯmodū in p̄tu filij ſui. Cū aūt veniſ ſent bethleē. ⁊ q̄ꝛ paupes erāt p̄p̄t di uites q̄ p̄pter eandē cām ibidē vene rāt nullū hoſpitiū hr̄e poterāt. Diū terūt ḡ in domū q̄ erat in ꝯmuni trāſi tu inter duas dom⁹ opimentū habēs q̄d diuerſoriū dicebat. ſub q̄ ciues ad loquēduꝫ diebꝫ ocij ſolebant ꝯueni re. vbi forte Joſeph p̄ſepe boui ⁊ aſino fecerat. Uel ſm opinionē alioꝝ ibi p̄ ſepe erat: vt ruſtici de rure venientes pe cora ſua illic locarēt. Jn ip̄a nocte me dia diei dn̄ice btā Maria pepit filiū ſuū. ⁊ in p̄ſepio ſb̄ feno collocauit. q̄ꝛ frig⁹ erat. Hodie ꝯuenit antiqu⁹ ⁊ iu uenis. Certe antiqu⁹. q̄ꝛ i tēp̄e forma tōis Ade vſqꝫ ad natiuitatē xp̄i fluxe rūt āni q̄nqꝫ milia ducēti vno min⁹. ita antiqu⁹ fuit ⁊ adhuc antiquioꝛ. q̄ꝛ an̄ formatōꝫ ade de⁹ ab etn̄o ⁊ ſine p̄n cipio fuit. Jſte puer antiq̄oꝛ m̄re q̄ in xiiij. anno ꝯcepit eū. ⁊. xv. pepit eum. Ecce ille q̄ ita antiqu⁹ fuit fact⁹ eſt ho die puer iuuenis vnius diei. et poſit⁹ eſt in p̄ſepio. et flebat in ſinu matris. ⁊ ridebat coꝛaꝫ angelis in celis. Ho die etiā ꝯuenit magn⁹ ⁊ p̄uus. vn̄ bn̄ dicit. Celū ⁊ terrā ego ipleo. q̄ ita ma gnus ē q̄ ē ſub terra. in terra. citra ter rā. ⁊ totū mūdū ſeruat ſua manu quē tot⁹ mūdus cap̄e nō pōt ſicut cātat ec cleſia. Jta p̄u⁹ factus ē hodie ⁊ colloca tus ē in duobꝫ p̄uis locis. ſ. i ſinu ma tris ⁊ in p̄ſepio. O quale gaudiū ha buit maria qn̄ xp̄m pepit. tūc enī allo quebat eū v̄bis dulciſſimis ſm Am bro. Tu de⁹ me⁹. tu creatoꝛ me⁹. tu ſal uatoꝛ me⁹. et iō q̄ꝛ es de⁹ me⁹ te adoꝛo tanq̄ꝫ deū meū. ⁊ ponēs eū i p̄ſepio ip ſum quē genuit adoꝛauit p̄cidēs ſup̄ terrā. ⁊ reiterās v̄ba accipiēs eū de p̄ſe pio pōnēs eū i ſinū deoſculabat eū di cēs. Tu dulcis meus fili⁹. tu p̄nceps meus. ⁊ ſicut matres ſolēt facere et di cere dilectis filijs ſuis. Hodie etiā cō uēit diues ⁊ paup̄ ſil'. Un̄ ap̄ls. ij. Co rin. viij. Qui cū diues eēt p̄ nob̄ ege nus fact⁹ ē: vt p̄ eius inopiaꝫ diuites eſſem⁹. q̄ꝛ i manu ei⁹ ſunt oēs theſau ri. Et hoc p̄ꝫ. q̄ꝛ dat ei cui vult. q̄ā tū vult ⁊ qn̄ vult. Paup̄tas eius ho die apparuit qn̄ eū pepit. q̄ꝛ cuſſinuꝫ hr̄e nō potuit q̄d capiti ſuo ſuppone ret. nec etiā habuit de quo hoſpitium ꝯueniret. Jp̄m pueꝝ etiā i vilibꝫ pā nis inuoluit. ⁊ hoc fecit vt paup̄tas a nob̄ pl⁹ diligeret. ⁊ ſua paup̄tate nos diuites faceret. ⁊ vt ꝯſolatoꝛē paupe rum ſe eſſe monſtraret.

De ſctō Stephano. Ser. viij.

160

De ſancto Stephano

Atẽdẽs ĩ ce
lium vidit gl̃iã dei Act. vij.
Poſt aſcẽſiõẽ dñi apl̃is ꝑ/
dicãtibꝫ fidẽ augebat numer⁹ xp̃iano
rũ. multi eni vẽditis oĩbꝫ q̃ habebãt
ponebãt p̃ciũ añ pedes aploꝝ. et de cõ
muni oẽs viuebãt. et viduis ꝯuerſis
ꝑerãt ⁊ cibaria miſtrabãt eis in men/
ſa. Factũ ẽ aũt murmur inter eas. q꞉
quedã eaꝝ ꝯuerſe ex gẽtibꝫ ⁊ quedã
ex iudeis nõ poterãt bñ concordare.
Quõ audiẽtes apl̃i ꝯuocata multitu/
dine dixerũt. Nõ ẽ equũ nos relinq̃
re verbũ dei ⁊ miſtrare mẽſis. Cõſide/
rate ḡ frẽs viros ex vobis boni teſtio/
nij ſeptẽ plenos ſpũſancto ⁊ ſapiã q̃s
ꝯſtituam⁹ ſup̃ h̃ opus. nos ꝟo p̃dica
tiõi vacabim⁹. Placuit h̃ oĩbꝫ. ⁊ con
ſtituerũt ſeptẽ diaconos. q̃ꝝ btũs ſte
phan⁹ ſanctior et maior extitit. Ste/
phan⁹ aũt plen⁹ grã ⁊ fortitudĩe facie
bat ſig̃ ⁊ p̃digia multa in ppl̃o. Quõ
audiẽtes iudei ſurrexerunt ꝯ eũ ⁊ di/
ſputabãt cũ eo. ⁊ nõ poterãt reſiſtere
ſpũi oris ei⁹ q̃ loq̃bat p̃ os eius. Cũq꞉
diſputatõe vincere eũ nõ poterãt. du
xerũt eũ añ ꝯciliũ adducẽtes ꝯ eũ fal
ſos teſtes qui accuſauerũt eũ ĩ q̃ttuor.
ſcꝫ ꝙ locut⁹ fuiſſꝫ blaſphemiã ꝯ deũ ꝯ
moyſen. ꝯ legẽ ⁊ ꝯ tẽplũ. De oĩbꝫ his
excuſauit ſe. ⁊ de p̃mo dixit ꝙ nõ eẽt lo
cut⁹ blaſphemiã ꝯ deũ. q꞉ dñs eoꝝ eẽt
rex gl̃ie. i. gl̃ioſus dñs ⁊ digne glorifi/
cand⁹. De ſcdo dixit ꝙ nõ eẽt locut⁹ ꝯ
moyſen. Nã moyſes fuit vir diligẽs
deũ ⁊ familiaris erat deo. ⁊ cũ ip̃o loq̃ns
⁊ vir potẽs ĩ miraculis faciẽdis ĩ deſer
to. De tercio dixit ꝙ nõ eẽt locut⁹ ꝯ le
gẽ. q꞉ de⁹ ꝑſonalit̃ dedit illã. De q̃rto
dixit ꝙ nõ vitupaſſꝫ tẽplũ. q꞉ h̃ de⁹ ꝑ/
ſonalit̃ fieri p̃cepat. Cũq꞉ hec loq̃ret̃:
appuit facies ei⁹ pulcra ⁊ clara tanq꞉
facies angeli. Tũc increpauit eos di.
Dure ceruic̃ eſtis vos. ⁊ ſpũiſcõ ſp̃ re
ſtitiſtis. ſic̃ ⁊ p̃res vr̃i: ſic et vos. Quẽ
eni pphetaꝝ nõ ſunt pſecuti p̃res vr̃i
Oẽs illos occiderũt q̃ pphetabãt de
aduẽtu iuſti cui⁹ vos nũc eſtis p̃dito/
res ⁊ homicide. legẽ eni dei accipitis ⁊ ñ
cuſtoditis. Audientibꝫ aũt h̃ diſſeca
bãt cordibꝫ ſuis. ⁊ ſtridebãt dentibꝫ ĩ
eũ. Stephan⁹ aũt plen⁹ ſpũſctõ intẽ/
dẽs ĩ celũ vidit gloriã dei oculis ſpũa
libꝫ ⁊ nõ carnalibꝫ. ⁊ iħm ſtantẽ a dex
tris dei. ⁊ dixit. Ecce video celos aper/
tos ⁊ filiũ hoĩs ſtãtẽ a dextris v̾tutis
dei. Exclamãtes aũt oẽs voce mag̃ cõ
tinuerũt aures ſuas. ⁊ eijciẽtes eũ ex/
tra ciuitatẽ lapidabãt eũ. Et teſtes q̃
eũ lapidabãt poſuerũt veſtimẽta ſua
ſec⁹ pedes adoleſcentis q̃ vocabat ſau
lus. ⁊ lapidabãt ſtephanũ inuocãtẽ
et dicẽtẽ. Dñe iħu accipe ſp̃m meum.
Poſitis aũt genibꝫ exclamauit voce
magna dicens. Dñe iħu xp̃e ne ſtatu
as illis h̃ pctm̃. q꞉ neſciũt q̃d faciunt.
Et cũ hec dixiſſet obdormiuit ĩ dño.
¶ Notãdũ aũt ꝙ b. ſtephan⁹ intẽde/
bat ĩ celũ tripl̃r. ſic ⁊ nos etiã ei⁹ exem
pla ſeq̃ debem⁹. P̃rio itẽdebat in celũ
tãq꞉ ĩ locũ vbi theſauꝝ ſuũ poſuerat.
Scdo intẽdebat ĩ celũ tãq꞉ ĩ regnũ ĩ
q̃ adiutoriũ expectabat. Tercio itẽde
bat ĩ celũ tanq꞉ ĩ ciuitatẽ quã ꝑpetue
inhabitare debebat. P̃rio dico ꝙ bea/
tus ſtephan⁹ intẽdebat ĩ celũ tanq꞉ ĩ
locũ vbi theſauꝝ ſuũ poſuerat. Ipſe
eni theſauꝝ ſuũ nõ collocauit in hoc
ſeculo trãſitorio ſed ĩ celo ꝑpetuo. ẜm

ↄſiliū xp̄i q̄ dicit Matth.vi. Nolite theſaurizare vobis theſauros ī terra vbi erugo ⁊ tinea demolit̄ ⁊ vbi fures effodiūt ⁊ furant̄. Theſaurizate autē vobis theſaurū in celo vbi nec erugo nec tinea demolit̄. ⁊ vbi nec fures effodiūt nec furant̄. Iſtū theſaurꝫ in celū mittimus qn̄ theſaurꝫ .i. elemoſynaꝫ paupibꝫ erogamꝰ. Vn̄ Mat.xix. venit ad Ihm adoleſcēs q̄dā dicens ei. Magiſter bone q̄d faciā vt habeā vitā eternā? Cui dn̄s. Si vis eſſe perfectus vade ⁊ vēde oīa que habes et da paupibꝫ ⁊ habebis theſaurꝫ ī celo. Exemplū. Ep̄s q̄dā p̄dicauit hꝫ euāgelium ſemel. Quicūqꝫ ꝓpter nomē meū ⁊c. cētuplū accipiet ⁊ vitā eternā poſſidebit. Qd̄ audiēs q̄dā ſaracenus dixit ad ep̄m. Si ad ſup̄dictū tuū cautionē feceris fidelē: oīa bona mea pauperibꝫ diſtribuā. et fidē xp̄i recipiam. Ep̄s aūt ↄſtituit ſibi fideiuſſorē. ⁊ ſaracenꝰ baptiſat̄. ⁊ oīa bona ſua paupibus diſtribuit. Tādē ſaracenꝰ morit̄ ⁊ vocauit ep̄m ⁊ ait ei. Recordare pacti qd̄ ꝓmiſiſti mihi. ⁊ ſi pecunia mea poſt mortē nō cētuplicet̄ tātā pecuniā filijs meis reſtitues. Rn̄dit ep̄s Dn̄s Ihs xp̄s īplere dignet̄ qd̄ ꝓmiſi. alioquī faciā qd̄ dixi. Mortuo p̄re ceperūt pecuniā recupare filij. Et ep̄s ſe ī oronē ponēs monitus a deo fecit ſepulcꝝ apiri p̄ntibꝫ filijs. ⁊ inuenit in manu defuncti lr̄am ſcriptā aureis lr̄is cōtinentē. Iā recepi centuplū qd̄ ep̄s mihi ꝓmiſerat: ⁊ vitam eternā poſſideo Sic ḡ exēplo huiꝰ viri ⁊ btī ſtephani debemꝰ theſaurꝫ nr̄m ponere ī celū. hꝫ ē in tutū locū. Vn̄ dixit btā Lucia ad Paſcaſiū qn̄ queſiuit de patrimonio ſuo qd̄ dedit paupibꝫ. Patrimoniuꝫ meū in tuto loco ↄſtitui. Et etiā beatus Laurētius dixit ad Deciū. Theſauros q̄s req̄ris manꝰ pauperꝫ deportauerūt in celeſtes theſauros. Vn̄ dr̄ Mat.vj. Vbi theſaurꝰ tuꝰ ē ibi ⁊ cor tuū erit. Sꝫ heu plēs ſunt q̄ ſibi ſtudēt theſaurizare theſaurū ī terra. De q̄bꝫ dr̄ Prouer.xxviij. Qui feſtinat ditari nō erit innocens .i. ſine pctō. Sicut enī ſpine vix tāgunt̄ ſine leſiōe manus. ⁊ lutū tangit̄ vix ſine inq̄natiōe. ſic theſaurus vix colligit̄ ſine leſiōe cōſciētie. Dn̄s āt vocat diuitias ſpinas aplus aūt ſtercora. Qui aūt theſaurizāt in terra et nō ī celo. magis habēt cor inq̄natū ad terrena ſicut dictū eſt Vbi ē theſaurꝰ tuus: ibi ē ⁊ cor tuum Sicut patet ī vno diuite Lu.xij. qui dixit. Aīa mea habes multa bōa cōſtituta in annos plīmos. reqeſce. epulare. ↄmede. bibe. ⁊ dixit ei dn̄s. Stulte hac nocte repetēt a te demones aīaꝫ tuā. ⁊ cuiꝰ tunc erūt q̄ ↄgregaſti? Vn̄ Baruch.iij. Vbi ſunt q̄ argētū ⁊ aurū theſaurizāt in q̄ oēs hoīes ↄfidūt q̄ ad īferos deſcēderūt. ¶ Exēplū Quidā vſurariꝰ habebat duos filios. q̄rū vnꝰ relicto patre ⁊ fratre ⁊ oībꝫ q̄ habebāt heremū intrauit volēs theſaurū ſuū ī celo collocare. Aliꝰ āt manēs cū p̄re volēs in terra theſaurizare Accidit aūt ꝓcedente tp̄e vt ambo morerent̄. Qd̄ audiens heremita rogauit deū vt ſibi de eorꝫ ſtatu vellet reuelare Rapit̄ igit̄ ⁊ ab angelo ī infernū ducitur. ⁊ ibi eos minime inuenit. Et vltimo apto quodā puteo exierūt cū flāma p̄r ⁊ filiꝰ ſe inuicē tanqꝫ canes inſani mordētes: ⁊ mutuo ſibi maledicē

tes. Et paᷓ dixit filio. Maledict⁹ ſis tu fili. qꝛ ꝓpᷓ te vſuras ꝯgregaui. Et fili⁹ ecõtra dixit prī. Maledict⁹ ſis tu prī. qꝛ ꝓpᷓ tuā vſurā ſuꝫ dānat⁹. et ſic inuicē moꝛdētes ⁊ maledicētes econ/tra i puteū ſᷓ reūſi. Heremita aūt ad ſe reūſus vitā ſuā i bono finiuit. ¶ Se/cūdo btūs ſtephan⁹ intēdebat i celū tanq̄ꝫ i locū vel in regnū in q̄ adiuto/riū expectaret vl' auxiliū i tribulatiōe. qꝛ in omī tribulatōe nr̄a debem⁹ auxi/liū a deo petere. p̄s. Auxiliū meū a do/mio q̄ fecit celū ⁊ terrā. Berᷓ. Quātū/cūqꝫ ſeuiat tribulatō nō putes te dere/lictū a deo. ſꝫ memineris eē ſcp̄tū. Cū ipſo ſuꝫ i tribulatōe. Vñ dixit rex Jo/ſaphat in pabolis. Tpe tribulatiōis ⁊ cū i nobis ꝟtus nō ſit ⁊ ignoꝛamus q̄d agere debeam⁹ hoc ſolū reſidui ha/bem⁹ vt oculos nr̄os ad deū dirigam⁹ p̄s. Juxta ē dn̄s his q̄ tribulato ſunt coꝛde. Qd̄ ptꝫ Dan̄. iij. vbi vidit na/buchodonoſoꝛ i foꝛnace cū trib⁊ pue/ris q̄rtū ſilēꝫ filio dei. p̄s. Nolite ḡ ſpe/rare in p̄ncipib⁊: neqꝫ i filijs hoim in quib⁊ nō ē ſal⁹. Sꝫ ſpate i dn̄o et peti/te auxiliū ab eo. Exēplū legiᷓ de q̄daꝫ milite q̄ multo tpe ſuierat cuidā p̄n/cipi. Et cū grauiter infirmareᷓ ⁊ aſta/ret ei p̄nceps et diceret ꝙ multū cōdo/leret ei. ⁊ ꝙ peteret ab eo qd̄cūqꝫ vellet Rn̄dit eger ꝙ ꝓ omī ſuo ſeruitio ipm̄ ab illa infirmitate liberaret. vel ſalteꝫ ei inducias ad aliqd̄ tp̄s ipetraret. Jl/le aūt p̄nceps dixit ꝙ h̄ nullus facere poſſet niſi ſol⁹ deus. Et dixit eger. Et ego illi ſoli q̄ ſol⁹ pōt iuuare ꝓmitto ſi me liberauerit ei i ꝑpetuū ſuiā. Et ſic factū ē. ¶ Tercio btūs Stephan⁹ in/tēdebat i celū tanq̄ꝫ in ciuitatē quā ꝑpetue ihabitare deſideraret. Vñ apl's Heb. xiij. Nō eni hic habem⁹ manē/tē ciuitatē ſiue locū ſed futurā inquiri/mus. Ad quā ꝑducat ⁊c̄.

De eodem. Sermo. ix.

Stephanus plen⁹ grā ⁊ foꝛtitudine facie/bat ꝓdigia ⁊ ſigna magna i pplo Acᷓ. vj. Hodie ſctā mr̄ eccleſia recolit pugnā militꝫ ſui bti ſtephani. Jſte eni ē ſignifer oim martyrū. qꝛ p⁹ aſcēſionē dn̄i p̄m⁹ ꝑ violentiā marty/rij celū itrauit. qd̄ erat i eo multū glo/rioſum. Cū eni caſtꝝ aliqd̄ impugna/tur nō ē multū laudabilis qui intrat poſtq̄ꝫ maioꝛ ps exercit⁹ intrauit Sꝫ ille valde glioſus habeᷓ q̄ prim⁹ vel ſe/cūdus intrat. Et ſic fecit btūs ſtepha/nus. Et iō merito cōmēdaᷓ hodie di/cēdo. plen⁹ grā ⁊ foꝛtitudie. ¶ Jn q̄b⁊ ꝟbis notare poſſum⁹ occiſionē bti ſte/phani. Circa paſſionē ei⁹ notandū ē ꝙ diabolus triplici mō conaᷓ ſctōs ſu/pare. Aliqñ in ꝓſpis vt alliciat. ſicut in diuitijs ⁊ honoꝛib⁊. Aliqñ in ad/uerſis vt frāgat. ſicut fecit beato Job. Aliqñ in aſtutijs vt decipiat. ſicut de/cepit Euā. ⁊ iō dꝛ mille artifex. qꝛ mil/le artib⁊ decipit hominē. Jſto triplici mō diabol⁹ btm̄ ſtephanū decipe vo/luit ſꝫ nō potuit. qꝛ anim⁹ eius aliqui/bus ꝓſpis allici nō potuit. qꝛ nec ho/noꝛib⁊ nᷓ diuitijs. Fuit q̄dē i magno honoꝛe. qꝛ diaconuſ oꝛdinat⁹ fuit ab aplis. Fuit etiā tpaliū āmiſtratoꝛ. qꝛ ꝑfect⁹ erat. tn̄ i tātis ꝓſpis nō potuit ſeduci ad pctm̄ vl' ad ſtatū malū. Se/cūdo diabol⁹ ñ potuit eū decipe ꝑ aſtu

tiā vel p falſam ſapiaȝ hoīm. Surrexerūt q̇dā de ſynagoga diſputātes cū ſtephano. Inuidētes eni ei ꝙ apl̄i eū pfecerāt iudeis ⁊ eū ꝯuincere cupientes triplici mō ipm aggreſſi ſunt .ſ. diſputatōe. teſtiū pductōe: ⁊ illatōe tormētoꝝ. Sed tñ ipſe ſupauit diſputatiōes ⁊ ꝯuicit teſteſ. ⁊ d̄ ſuis tortoribꝰ triūphauit. In q̄libet aūt pugna adiutoriū ſibi a deo de celo datū ē. In pma dat⁹ ē ei ſpūſſctūs .ſ. q̇ facūdiā miſtrauit In ſcd̄a dat⁹ eſt ei angelic⁹ vultus q̇ falſos teſtes terreret, In t̄cia viſus ē xp̄s eū iuuare. Vn̄ d̄r. Nō poterāt reſiſtere ſapie ⁊ ſpūi q̇ loquebat̄ p btm̄ ſtephanū. Mat. x. Nō eni vos eſtis q̇ loq̇mini: ſed ſpūs pr̄is veſtri q̇ loquit̄ i vobis. Tercio conat⁹ ē diabolus eū vincere p aduerſa .i. p ſupplicia ⁊ tormēta. inducēs iudeos ad hoc vt ipm occiderēt ⁊ lapidarēt. Vn̄ cuȝ btūs ſtephan⁹ ſe de oībꝰ his q̄ ſibi teſtes falſi obiecerunt excuſaſſet. et eos oēs argueret: ſtridebāt dentibꝰ in eū. ⁊ eijciētes eū extra ciuitatē lapidabāt eū. ſȝ eū vincere ñ potuerūt. q̄r habuit i certamīe ſuo q̇nq̄ȝ adiutores a deo Q, autē miles vinci nō pōt facit h̄ ꝙ aliq̄n hȝ grandē exercitū. q̄r videt regē an̄ ſe dimicātē fortit̄. Aliq̄n grāde ſpectaculuȝ. q̄r forte ſcit totā ciuitatē ipm ſpectantē ⁊ cōſiderātē. Aliq̄n hȝ grāde p̄miū. q̄r ſcit ſe corōari ſi vicerit ⁊ decapitari ſi ſuccubuerit. Aliq̄n grāde auxiliū. q̄r ſcit iuxta ſe pugilē fortiſſimū i ſuū adiutoriū p̄patū. Aut aliq̄n forte caſtꝝ hȝ ad qd̄ q̄n vult p̄t refugere: ⁊ ab hoſtibꝰ tutus eē. Iſta q̇nq̄ȝ .b. ſtephan⁹ habuit. Prio igit̄ habuit magnū exercitū q̄n ipm xp̄m regē a dextriſ vidit q̇ tā fortit̄ an̄ ſe dimicauit Vbi dicit glo. Ne hō lapidat⁹ dubitet i t̄ra. de⁹ hō appareret crucifix⁹ i celo ſiue i gl̄ia. De h̄ q̇dē exēplo Petrus ait. j. Pe. ij. Xp̄s paſſus ē p nob̄ vobis relinquens exēplū vt ſeq̄mi veſtigia eius. Scd̄o habuit grande ſpectaculū. qd̄ notat̄ p h̄ qd̄ d̄r. q̄r vidit celos ap̄tos. Aperte nāq̄ȝ vidit ꝙ rex gl̄ie et tota curia celeſtis ſtetit videre militē dimicātē. Illd̄ ſpectaculū nos attēdere debemus. q̄r nos aſpicit xp̄s. angeli ⁊ oēs ſcti eius. ſic dicit apl̄s .j. Coꝝ. iiij. Spectaculū facti ſum⁹ mūdo. angelis ⁊ homibꝰ. Tercio habuit corā ſe regē oppoſitū grande p̄miū p mittēdo. qd̄ notat̄ cū d̄r. gl̄aȝ dei. Nā ſicut Gre. dicit. Cōſideratio p̄miȷ̄ minuit flagella. Nos etiā i tribulatōne poſiti cōſiderare debem⁹ ꝙ nob̄ celeſte p̄miū apponit̄ qd̄ debet̄ vincētibꝰ. ⁊ q̄r appoſui tibi aquā ⁊ ignē. ad qd̄ volueris appone manū tuā. Quarto habuit grāde auxiliū .ſ. xp̄ȝ ſe adiuuare paratū. qd̄ notat̄ cū d̄r. Et ih̄m ſtantē a dextriſ ꝟtutiſ dei. vbi dic̄ glo. ꝙ ſtare pugnātiſ ē cā adiuuādi. Recte ſtare a dextris vidit quē int̄ pſecutores habuit adiutorē. Nos etiā i tribulatiōe poſiti ꝯſiderare debemus ꝙ nō ſoli pugnam⁹ ſȝ de⁹ p nobis. Vn̄ p̄s. Cū ipo ſuȝ i tribulatiōe. Hoc etiā figuratū habemus Exo. xiiij. vbi legit̄ ꝙ cū filij iſr̄l egreſſi eēnt de terra egypti ⁊ veniſſent ad mare rubꝝ. et vidiſſent egyptios poſt ſe iſequētes clamauerūt ad moyſen dicētes. Nūq̇d nō erāt nob̄ ſepulcra in egypto ꝙ nos eduxiſti vt h̄ int̄ficiamur gladio. Quibꝰ r̄ndit Moyſes. Nolite timere. dn̄s ei pugnabit

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

ꝓ vob̄ ⁊ vos tacebitis . ⁊ ſtati ꝑcuſſit
mare ꝟga ⁊ diuiſuȝ ē ⁊ ſicco pede trāſi/
erūt. Quos cū inſeq̄reᷓ egiptij ſbmer
ſi ſᷓ. Glo. Per filioſ iſrael nos xp̄iani
ſignificamur. Cū volumus fugere de
egypto. i. de malo ſtatu vite vel ď tene
bris pctōꝝ. tūc iſequiᷓ nos pharao. i.
diabolꝰ cū ſuo exercitu. Sed cū iā vi/
deᷓ nob̄ ꝙ n̄ poſſumꝰ ei r̄ſiſtere: tc̄ mo/
yſes. i. p̄dicator dicit nob̄. Nolite tie/
re. q2 deꝰ ꝓ vobis pugnabit hoſtes in
mari. i. i inferno ſbmergēdo. ⁊ nos in
terrā ꝓmiſſionis. ſ. in regnū celoꝝ in
troducimur. Tota ec̄ curia celeſt; nos
adiuuat pugnādo ꝓ nobis. Vn̄ p̄s.
Leuaui oculos meos i mōtes vn̄ ve/
niet auxiliū mihi. Hoc etiā figuratū
habemꝰ. iiij. Reg. vj. vbi legiᷓ ꝙ cū q̊
dā rex obſediſſet vnā ciuitatē i q̄ He
lyſeus ꝓpha erat. q̊ habebat vnū pue
rū q̊ ſibi ſeruiebat. q̊ cū vidiſſet exerci
tū magnū an̄cedenteȝ dixit. Ve nob̄
dn̄e. Cui r̄ndit ꝓpha. Noli timere.
pl'es eni nobiſcū ſunt q̄ȝ cū ill'. Et ape/
ruit dn̄s oculos pueri ⁊ vidit montē
plenū exercitu celeſtiſ curie. q̊ ſedebāt
ſup igneos eq̄s ⁊ currꝰ, q̊s miſᷓat dn̄s
i adiutoriū ppl'o ſuo. Quito habuit
forte ⁊ grāde refugiū. ſ. ip̄m celū qď vi
dit aptū. ⁊ ad qď debebat r̄fugere ⁊ ab
hoſtibꝫ eē tutꝰ ⁊c̄. Et ſic pȝ p̄mū ¶ Se
cūdo. b. Lucas deſcribit paſſiōis ſue
occaſiōȝ. q̄ q̊dē fuit ex eo ꝙ ꝟitatē p̄di
cauit. ⁊ q2 vicia rep̄hēdebat. ⁊ q2 ml'/
ta miracula faciebat. Nō tm̄ ſigna fe
cit i vita ſȝ etiā multa fecit poſt mortē.
Quoꝝ q̄dā oñdebāt q̄nte fuit miſᷓi/
cordie. q̄dā q̄nte fuit potentie. ⁊ q̄dā
q̄nte fuit reuerētie. Fec ei q̄dā miracu
la q̄ oñdebāt ſuā miſc̄oiaȝ. q2 ml'ti tri
bulat; ſbuenit miſc̄diᷓ. ſic pȝ i frē ⁊ ſo/
rore. q̄ ꝓpᷓ pctm̄ qď ꝯmiſerāt i mrē:
tremorē mēbroꝝ icurrerīt. De q̄ refert
Auguſtinꝰ ꝙ erat q̄daȝ nobilis dn̄a
q̄ hēbat. x. filios. q̄ꝝ ſeptē erāt mares
et tres femelle. Quadā vice cū mr̄ ab
eis offendereᷓ maledictōem ſuā filijs
imp̄cabaᷓ. ſubito oēs tremore mēbro
rū ſunt horribiliᷓ ꝑcuſſi. q̊ ciuiū ſuo/
rū oculos n̄ ferētes ꝑ totū mundū va
gari ceperūt: et q̄cūq; ibāt oīm i ſe ꝯū/
tebāt aſpectū. quoꝝ duo. ſ. fraᷓ ⁊ ſoror
paula et palladia: dū yponie eccleſiā
bti ſtephani itrarēt. multi; p̄cibꝫ ābo
ꝯſecuti ſr̄ ſanitatē. Pietas ſua i h̊ ap/
paruit ꝙ etiā ꝓ ſuis lapidatoribꝫ fle/
xis genibꝫ orauit. ſȝ ꝓ ſe orauit ſtādo
Scďo fecit q̄dā miracl'a q̄ oñdebāt
ſuā potētiā. Ipſe eni habuit poſſe ſu/
per inſenſibilia: ſicut ſup celū. qď ſuis
meritis aptū ē i ſua paſſione. Itē ſup
terrā q̄n i iuctōe ſui corpis fecit eā tre
mere. Itē ſup aerē. q2 cū ſiccitas mag̃
eēt: tunc multa pluuia deſcēdit de aere
ſuis meritis. Itē ſup aquā. q2 ſicut le
giᷓ i trāſlatōe ſui corpis. Alexāder ſe
nator ꝯſtātinopolitanꝰ cuȝ vxore ſua
adijt hieroſolymā ⁊ btō ſtephāo ora
toriū ꝯſtruxit. ac poſt obitū ſuū iuxta
eius corpus ſe fecit ſepeliri. Euolutis
ſeptē annis Iuliana vxor ſua i patri/
am ſuā volēs redire corpus viri volēſ
ſecū ferre. Qď cū ab ep̄o multi; p̄cibꝫ
poſtulaſſet. ep̄s duos loculos argēte/
os ꝓtulit dicēs. Neſcio qď ex iſtis lo
culis ſit viri tui. Et iſta ait. Ego ſcio.
⁊ impetuȝ faciēs amplexata ē corpus
beati ſtephani. Sic ḡ cū putauit ac/
cipe corpꝰ viri ſui: r̄cepit ex caſu corpꝰ
bti ſtephani. Cū aūt nauim intraſſet

cū corpe: hymni ſuſcitāt āgelici. ⁊ cla/mabant demōes ⁊ ſuſcitauert tēpeſta tē dicentes. Ue nob. q: ſtephan⁹ nos diro vulnere ꝑcerat. Cum aūt naute naufragiū timerēt: iuocabāt btm̄ ſte/phanū: et ꝯtinuo appuit eis di. Ego ſum. nolite timere. ⁊ ſtatī tranq̄llitas facta ē. Itē habuit ptātem ſup corpa lāguida. q: i iuctōe ſui ſcīſſimi corpis lx. hoies a ſuis lāguorib⁹ ſanati ſunt. Itē ptātē habuit ſup demōes. ſicꝑ z i filia Theodoſij obſeſſa. de q̄ eiecit de/monē. Nec mirꝫ ſi reliq̄e ei⁹ ſr tāte ptā tis: cū etiā res iſenſibiles i ei⁹ noie iue niāt fuiſſe magne ꝟtutꝫ: ſic pāni ⁊ flo/res. Nā ſic dicit Aug. Cū q̄dā mlier eēt defūcta: tunica. b. ſtephani ſup cor pus defūcte poſita ē. ⁊ ꝓtin⁹ ſana ſurre xit. Flores etiā q̄ ſup altare bti ſtepha ni erāt poſiti ⁊ inde ablati ⁊ ſup ocl'os cuiuſdā mlier, cece ipoſiti. ſtatim q̄ fu erat ceca viſuꝫ recepit. Tercio fecit q̄ dā miracula q̄ oñdebāt q̄nte fuerit re uerētie. Ei⁹ nāqꝫ corp⁹ i reuerētia ipſe de⁹ habuit. angeli. apl'i ⁊ etiā ſpūs ma ligni. ⁊ etiā mortui. De⁹ q̄dē i reuerē/tia habuit ei⁹ corp⁹. q: cū i vili loco ia cuit de⁹ ipm manifeſtauit. ⁊ i mōte ſy/on ſepeliri fecit. Itē āgeli ipm i reuerē tia habuerūt. Nā cū ei⁹ corp⁹ ꝑ mare ꝯſtātinopoli duceref. āgeli celeſtē me lodiā ſup ipm cātare auditi ſr. Poſt modū ꝟo cū de ꝯſtātinopoli romā eēt trāſlatū. vox āgelica audita ē O felix roma q̄ corp⁹ laurētij hyſpāi ⁊ ſtepha ni hieroſolymitani i vno claudiſ mau ſoleo. Itē ipꝫ i reuerētia habuert apl'i Demō eni clamauit ꝑ filiā Theodo ſij dicēs hec verba. Niſi ſtephan⁹ ro/mā vēiat ñ exibo. q: ſic ē volūtas aplo rū. Itē i reuerentia eū habuerūt ſpūs maligni. Nā ei⁹ ſctitatē ꝯfitebāt. Cū eni corp⁹ ei⁹ ꝯſtātinopoli deferebāt: de mōes clamabāt. Seru⁹ dei quē lapi/dabāt iudei vēit. Cū etiā corp⁹ ei⁹ ꝑ/mo romā vēiſſet: ⁊ i eccl'ia bti petri ipꝫ reponere vellēt: demō q̄ de filia theodo ſij exiuit clamauit di. Fruſtra labora tis h. q: apd̄ frēꝫ ſuū Laurētiū ſibi ſe dē elegit. Ipm etiā i reuerētia habue rūt mortui. Naꝫ cū ſepulcꝝ bti Lau rētij fitiſſet aptū. mox laurēti⁹ i lat⁹ ſe ꝯuertit. ⁊ mediū ſepulcꝝ btō ſtepha/no reliquit. Et ideo nos ipm honora re debemus. q: nos iuuare pōt in om̄i bus neceſſitatib⁹ ꝑſtāte dño nr̄o.

De ſancto Johāne euangeliſta Sermo. x.

crato / domina

Qui timet deū faciet bona Ecci. xv. ſ. tiore filiali. q. d. Qui vult facere bōa dꝫ ea facere i tiore filiali ⁊ tūc erūt dño accepta ¶ Sciēdū aūt ē ꝙ multi plex ē tior. ſ. natural' hūan⁹. mūdan⁹ ſeruil'. initial' ⁊ filial'. Hoꝝ aūt timoꝝ ali⁹ bon⁹ ali⁹ mal⁹. ali⁹ nec bon⁹ nec ma lus. ali⁹ q̄ ad aliq̄d bon⁹: ⁊ q̄ ad aliq̄d mal⁹. Timor natural' eſt q̄n aliq̄s na tural'r timet mortē. vel aliqd̄ nociuū nafe. Hūc timorē hꝫ q̄libet hō ſiue bo nus ſiue mal⁹. q: nafale ē hoiꝫ time/re mortē. Et tal' tior ñ ē bon⁹ neqꝫ ma/lus. q: ꝑ talē timorē neqꝫ hō meretur gl'iaꝫ neqꝫ penā. Hūc timorē habuit xps ſm ei⁹ hūanitatē. Di eni Mat. xxvj. Appropinq̄nte aūt hora paſſi/onis exiuit Ihs ex ciuitatē ⁊ venit ad montē oliueti. ⁊ dixit diſcipulis ſuis

natura

Sedete h̄ donec vadaꝫ ⁊ orē. Et iuit
ab eis q̄ntū ē iactꝰ lapidis. ⁊ cepit pa
uere ⁊ tedere ⁊ cōtriſtari ⁊ meſtꝰ eē. Et
poſitꝭ genibꝫ orauit di. P̄r ſi poſſibi-
le ē trāſeat a me calix iſte. Glo. Vtve
rus hō timebat mortē. et factꝰ ē ſudor
eiꝰ tāq̄ꝫ gutte ſanguis decurrētꝭ i terrā.
Hūc timorē etiā habuit btūs Johēſ
euāgeliſta. Dicit̄ eni Mar. xiiij. Cū
qꝫ xps captꝰ eēt ⁊ ligatus ⁊ duceret̄ ad
iudicē. adoleſcēs q̄dā. ſ. Johēs ſeq̄ba
tur eū amictꝰ ſyndone ſup̱ nudo cor-
pore. ⁊ cū vellēt eū iudei tenere. relicta
ſyndone i manus trahētiū cū nudus
ꝓfugit. ⁊ ſic naturalr̄ mortē timuit. ⁊ i
h̄ nō peccauit. qꝛ licet caro eiꝰ natura-
lit̄ mortē timeret. tn̄ ſpūs eiꝰ ꝓmptus
fuit cū xp̄o mortē ſuſtiere. Dixit ei pa
rū antea. Paratꝰ ſuꝫ tecū mori. Et h̄
ē qd̄ dn̄s dixit. Spūs q̄dē ꝓmptꝰ ē:
caro aūt īfirma. ¶ Timor hūanꝰ ē cū
q̄s de corp̱e ſuo timet: ita q̄ potiꝰ pecca
ret q̄ꝫ mortē vl' penā corp̱is ſuſtineret.
Iſte tīor ſp̱ malꝰ eſt. qꝛ p̄ctm̄ aliq̄n ve
niale ē: ⁊ aliq̄n mortale. Veniale ē q̄n
hō potiꝰ vellet peccare venialr̄ q̄ꝫ ſuſti
nere mortē vel penā corp̱is. Sꝫ mor
tale ē q̄n hō potiꝰ vellꝫ peccare morta
lit̄ q̄ꝫ mortē vel penā corp̱is ſuſtinere.
Iſtū timorē habuit Petrꝰ q̄n ꝓpt̄ tīo
rē mortꝭ mortalr̄ peccauit dn̄m negā-
do. Et ſi i tali tīore mortuꝰ fuiſſꝫ etna
lit̄ dānatꝰ fuiſſꝫ. Sꝫ dn̄s eū miſcdit̄
reſpexit ⁊ ad p̄niaꝫ r̄duxit. Cōtra hūc
timorē dicit dn̄s Mat. x. Nolite tie
re eos q̄ occidūt corpus: aīaꝫ aūt nō
p̄nt occidere. timete aūt eū q̄ pōt occi
dere ⁊ corpꝰ ⁊ aīaꝫ. ⁊ mittere i gehēnā
ignis. Exēplū i. vij. fribꝫ. ij. Mach.
vij. Hūc timorē n̄ habuit. b. Johēs.

Pro dn̄o eni pati ⁊ mori p̱atꝰ fuit. qꝛ
nullū tyrānū vl' penā timuit. Legit̄ ei
i ſua legēda q̄ domicianꝰ miſit eū i do
liū feruētꝭ olei ⁊ dn̄s eū illeſuꝫ cuſtodi
uit. Deide eū i pathmos iſulā relega
uit vt ibi fame moreret̄. Sed ibi euꝫ
dn̄s fouit ⁊ ei mlt̄a miracl'a oñdit. nā
eodē āno imp̱ator occidit̄. ⁊ iohēs cū
honore reuocat̄. Cū āt p̱ totā aſiā p̄di
caſſꝫ: ⁊ mlt̄a miracl'a feciſſꝫ ſacerdoteſ
ydoloꝝ ſeditōꝫ i ppl'o ꝯ eū ꝯcitabāt.
Tūc trahebāt eū ad tēplū dyane vo-
lētes eū cogere ad ſacrificādū. Orāte
āt. b. iohē tēplū penitꝰ corruit ⁊ ydolū
eſt ꝯminutū. Ariſtodemꝰ aūt pōtifex
ſeditōꝫ ꝯcitauit. Cui iohēſ ait Quid
vis vt faciā tibi vt placeris? Cui ille.
Si vis vt credā in deū tuū dabo tibi
venenū bibere. ⁊ ſi nullā leſionē ſenſe-
ris deus tuꝰ verꝰ ē. Pꝛiꝰ aūt videb̄ ali
os mori ex illo veneno. Cui apl's fac
ſic locutꝰ es. Adducūt̄ g̊ duo viri dā-
nati. qui cū bibiſſent venenū cito mo
riūt̄. Tūc apl's ſignū crucꝭ ſup̄ ſigna-
tū calicē fecit: et nullā leſiōꝫ ſenſit. Et
ait Ariſtodemꝰ. Si iſtos duos ſuſci
tauerꝭ ſine dubio credā. Tūc apl's tu
nicā ſuā ei p̄buit: dicens q̄ poneret eā
ſup̱ corpa mortuoꝝ ⁊ dicerꝫ. In noīe
ih̄u xp̄i ſurgite. ⁊ ſic factū ē. Et pōtifex
cū oībꝫ ſuis baptiſatꝰ ē. Et ſic pꝫ quō
btūs iohēs euāgeliſta nō habuit tīo
rē hūanū. ¶ Timor mūdanꝰ ē q̄n hō
nimis timet p̱ditōꝫ reꝝ tp̱aliū. ita q̄
potiꝰ vellet peccare q̄ꝫ p̱dere bona ſua.
Et ille timor etiā ſemp̱ ē malꝰ. qꝛ ali-
q̄n ē p̄ctm̄ veiale. aliq̄n mortale. Ve
niale q̄n hō potius vellet peccare veni
alit̄ q̄ꝫ p̱dere bona ſua. Mortale ē q̄n
hō potius vellet peccare mortaliter q̄ꝫ

pdere bona sua. Hūc timorē habuit
Herodes qn̄ timuit amittere regnū.
⁊ occidit oēs pueros q̄ rēs sil' occidere
xp̄m regē. Istū timorē etiā hn̄t om̄es
hoīes q̄ timēt pdere bona sua tpalia.
q̄ potius piurāt vel mētiūt' ⁊ similia ꝯ
deū ꝯmittūt q̄z bona sua pdāt. Istū ti
morē etiā adolescens ille habuit: de q̄
dr̄ Matt. xix. q̄ trist' abijt qn̄ dn̄s ei
dixit. Uade ⁊ vende oīa q̄ habes ⁊ da
paupib9. Talē timorē nō habuit be
atus Johānes qui reliquit oīa ⁊ secu
tus est xp̄m. Nota euangeliū Matt.
iiij. Ambulās iesus iuxta mare galy
lee vidit Jacobū zebedei ⁊ Johēz fra
trē eius in mari cū naui ⁊ cū p̄re suo ⁊
vocauit eos. Qui relictis oīb9 secuti
sunt eū. Licet Johēs pauca reliquit
tpalia. tn̄ multū reliq̄t qn̄ voluntatē
hn̄di reliq̄t. ¶ Timor ſuilis ē qn̄ ali
q̄s ꝯtinet se a pctō ppt' timorē pene i
fernalis vel tpalis. ⁊ n̄ ppt' deū. Aug.
Irrōnabilit' se putat victorē pcti q̄ ti
more n̄ peccat siue tpalis pene siue fu
ture. In eo enī viuit volūtas peccādi
⁊ seq̄ret' opus si sparet' ipunitas. Ta
lē timorē habuit Pharao q̄ tpe affli
ctōis timebat deū. ⁊ pmisit se deo velle
obedire. sed cessante plaga dixit. Ne
scio dn̄m nec dimittā isrl'. Timor ille
bon9 est q̄ ad h̄ q̄ trahit hoīez a pctō.
Sz malus est q̄ ad h̄. q̄ nō inducit
hoīez i vitā eternā. ¶ Timor initialis
est qn̄ hō ex vna pte timet penā gehē
ne. sz ex alia pte deū timet. Et timor il
le bonus est sz n̄ pfect9. Hz enī duos
oculos. s. dextrū q̄ deū respicit. ⁊ sinistrū
quo infernū respicit. Sed diabol9 co
nat' eruere oculū dextrū. Et iō figurat9
est. j. Regū. xj. p Naas. q̄ eruere vole
bat oīm oculos dexteros q̄s capiebat
Cupit enī diabol9 q̄ pctā dimittam9
tn̄ ppter penā inferni: sed nō ppter de
um. ¶ Timor filialis ē qn̄ hō facit bo
na ⁊ vitat mala nō ppter timorē ifer
ni sz ex charitate dei tm̄. Si enī sciret
se nūq̄z sensitur9 aliquā penā neq̄z tpa
lē neq̄z eternā: adhuc tn̄ ppter reuerē
tiā ⁊ charitatē dei quā hz ad deū vellz
sibi cauere a pctō. sicut filius q̄ habet
dulcē patrē. q̄ si sciret se nullā offensio
nem recipe. tn̄ ex charitate timeret pa
trem suū offendere. Et ille timor pfe
ctus est. Et d̄ illo dicit p̄s. Timete do
minū oēs sancti eius. Timor enī ille
manebit post hāc vitā. Un̄ p̄s. Tior
dn̄i sctūs pmanēs in sclm sclī. Hunc
timorē. s. filialē habuit btūs Johan
nes euāgelista. q̄ deū ex toto corde suo
dilexit. Qd̄ pz in h̄. q̄ p̄rez suū ⁊ oīa
q̄ habuit vel hr̄e potuit pp ter deū de
reliquit. spōsam suā dimisit ⁊ sibi ad
hesit. ⁊ ppter eū mori parat9 fuit. Jo.
xv. Maiorē charitatē nēo hz vt aīaz
suā quis ponat p amic' suis. q̄ xp̄m
ex toto corde dilexit. Ipse enī diligē
tes se diligit. Prou. viij. Ego diligē
tes me diligo. Quā dilectōz xp̄s i ml'
tis on̄debat btō Johi. Primo q̄ eū
in sua trāsfiguratōne spāliter assum
psit. ⁊ gloriā suā sibi dm̄ōstrauit. Se
cūdo i h̄ q̄ eū finalit' sup pectus suum
recumbere fecit. ⁊ ibi fonte diuie sapiē
tie eū potabat. ⁊ tantū de eo hausit q̄
sup oēs sctōs de trinitate ⁊ diuinitate al
tius disputauit: qn̄ dixit. In princi
pio erat verbū ⁊c. Tercio q̄ sibi secre
te pditorē suū on̄dit. Quarto q̄ eū i
fratrē elegit qn̄ sibi matrē suā tribuit
dicēs. Ecce mr̄ tua. Ad mr̄ez autez

dixit. ecce fili⁹ tu⁹ Joh̄.xix. Quinto ex
eo ꝙ nō cōi morte ſed ſpāli ip̄m mori
voluit. Cū eni.xcix. eēt ānoꝝ appuit
ei dn̄s cū diſcipul' ſuis di. Ueni dile/
cte mi ad me. qꝛ tps ē vt in mēſa mea
cū frīb⁹ tuis epuleris. Surgēs aūt Jo
hānes cepit ire. Cui ait dn̄s. Dn̄ica
die vēies ad me. Ueniēte aūt die dn̄i
ca ois ppl's ꝯuenit i eccl'a q̄ erat ī noīe
ei⁹ fabricata. Tūc p̄mo a pulloꝝ can
tu p̄dicauit eis fidē/ hortās eos vt in
fide eēnt ſtabiles/ ⁊ i mādatis dei feruē
tes/ Poſtea foueā iux altare iuſſit fie
ri. ⁊ terrā ex eccl'a ꝑijci. deſcēdēſq; i fo
ueā expāſis manib⁹ ad deū dixit. In
uitat⁹ ad ꝯuiuiū tuū ecce venio. grās
agēs. qꝛ dig̃t⁹ es me ad tuas epulas
inuitare ſciēs ꝙ ex toto corde meo deſi
dero te. Cūq; orōem feciſſet tāta lux
ſup eū emicuit ꝙ null⁹ i eum reſpicere
potuit/ Recedēte aūt illo lumie fouea
plena māna inuenit. ⁊ q̄d de corpe ei⁹
ſit deus nouit. Rogemus dn̄m ⁊c.

De eodem. Sermo.xj.

Dilectus me
us mihi ⁊ ego illi Cant. ij.
Iſta v̄ba p̄nt eē xp̄i loq̄ntis de
ſctō Johe euāg. Dicit ḡ. Mihi ⁊ ego
illi ſuꝫ ſpāli amore ꝯiūct⁹. Ipſe ei Jo
hannes ſpālit̄ dr̄ diſcipul⁹ quē dilige
bat xp̄s. Circa iſtā dilectōꝫ xp̄i ad Jo
hānē d' duob⁹ q̄rere poſſum⁹. P̄mo q̄
fuit cā ꝙ xp̄s Johēm intātū dilexit.
Scd̄o q fuerīt ſig̃ dilectōnis. ¶ Circa
p̄mū ſciēdū ē ꝙ tres fuerūt cauſe dile
ctōis xp̄i ad Johez. P̄ria fuit puritas
ipſi⁹. Cū aūt xp̄s ſit cādor eꝛne lucis ⁊
ſpeculū ſine macl'a. vt dr̄ Sap.vij. ḡ
diligit puritatē ⁊ mūdiciā. puer.xxij.
Qui diligit cordis mūdiciā habebit
amicū regē. Et qꝛ Johes habuit pu
ritatē. iō a xp̄o ſpāliter diligi meruit.
Scd̄a cā ꝙ xp̄s eū dilexit fuit ei⁹ acce
lerata ꝯūſio. Ipſe ei i ſua iuuētute ad
xp̄m fuit ꝯūſus. qd̄ dn̄o ē valde g̃tū.
Nuſq; legit̄ ꝙ xp̄s alicui ſeni ondẽret
talia ſig̃ amoris q oñdit btō iohi. Un̄
legit̄ ꝙ xp̄s vocauit Johez volētē nu
bere de nuptijs volēs eū i v̄gitate ꝯſer
uare. Un̄ qꝛ tunc dimiſit delectatōez
carnalē ⁊ ſecut⁹ erat xp̄m. iō plus ip̄m
alijs apl'is dilexit. Tercia cā ē ip̄i⁹ fer
uēs dilectio. Ipſe eni xp̄m feruēt̄ dile
xit. Un̄ a dilectōe xp̄i ip̄m null⁹ aūte
re potuit. Un̄ legit̄ ꝙ p⁹ pēthecoſtē di
uiſis apl'is Johes in aſiā ē ꝑfect⁹ vbi
eccl'ias mltas fūdauit. Domicianus
igit̄ impator itelligēs ei⁹ famaꝫ volēs
eū a dilectōe xp̄i aūtere: i doliū feruētis
olei añ portā latinā mittere iuſſit. Il
le autē illeſus inde exiuit. qꝛ dilectio
quā habuit ad xp̄m feruorē olei exti/
xit. Uidēs ipator ꝙ nec ſic a p̄dicatō
ne nois xp̄i ih̄u ceſſaret. nec ip̄m a di/
lectōe ih̄u xp̄i aūtere poſſꝫ eū in path
mos iſulā miſit i exiliū. vbi ſol⁹ degēs
Apocalipſim ſcp̄ſit Mortuo āt Do
miciano epheſuꝫ redijt. Cū aūt vrbē
ingrederet̄. druſiana ei⁹ dilectrix mor
tua efferebat̄. Parētes ei⁹ dixert. Jo/
hānes ecce druſianā efferim⁹ mortuā
Multū eni tuū deſiderabat aduētuꝫ
dicēs. O ſi viderē aplꝫ dei anteq; mo
riar. Ecce tu veniſti ⁊ te videre n̄ potu
it. Tūc Johes iuſſit feretꝝ poni ⁊ cor
pus ſolui dicēs. Dn̄s de⁹ me⁹ reſuſcitꝫ
te druſiana. ⁊ vade i domū tuā et pa/
ra mihi refectiōꝫ. Stati illa ſurrexit:

⁊ cepit ire ſollicita de iuſſiōe apl̄i. et ſic
patet ꝑmū. ¶ Scđo vidēdū ē q̄ fue/
rūt ſigna dilectōis xp̄i q̄ Johi oſtēde
bat q̄ multa fuerūt. Primū ſignum
amoris ↄſiſtit in reuelatiōe ſecretorū
ſuoꝝ. ⁊ illud ſignū oſtēdit xp̄s Johā/
ni cui ſua ſecreta reuelauit. Jpſe ei exi
ſtēs adhuc in carne ſup altitudinē ce/
li penetrauit. chorosq3 angeloꝝ trāſijt
⁊ iō aq̄le ↄpat: q̄ alti⁹ omib⁹ auib⁹ vo
lat. Sic Johes euangeliſta. Jp̄e eni
interfuit ſecretis actib⁹ xp̄i. Scđm ſi
gnū amoris ↄſiſtit i exhibitōne hono
ris. Solēt eni amici ſeinuicē honora
re vl̄ honorē impēdere. Maximū eni
honorē ſibi reputauit Jſaias qn̄ xp̄s
fecit eu3 pphetā ſuū. Lucas qn̄ fecit
eū euāgeliſtā ſuū. Laurētius qn̄ fecit
eū martyrē ſuū. Auguſtinus qn̄ fecit
eū confeſſorē ſuū. Agatha qn̄ fecit eā
virginē ſuam. Jn beato Johāne hec
omia inueniunt. Terciū ſignū conſi/
ſtit i oſtēſione familiaritatꝭ. ⁊ illđ oſtē
dit xp̄s Johāni qn̄ ſup pect⁹ ſuū recu
buit in cena. O dilectio ammirāda.
Johes maior inter natos mulieru3 ⁊
baptiſta nō audebat eū tangere ipſo
iubēte. ſ3 Johes euāgeliſta ↄfiſus de
dilectōe ei⁹ i pectore ipſi⁹ heſit. Quar
tū ſignū ē i largitōne donoꝝ. Solent
eni amici ſibi inuicē ſeruire ⁊ grata do
na tribuere. Jllud etiā ſignū xp̄s Jo/
hāni oſtēdit qn̄ maiorē theſauꝝ quē
habuit. ſ. matrē ſuā ſibi ↄmēdauit di
cēs. Ecce mater tua. Tunc eni oblit⁹
erat ſuis vulnerib⁹ qn̄ mr̄is et dilecti
ſui Johānis recordabat. Un̄ nō di/
xit. ſeru⁹ vel ↄſanguine⁹ tu⁹. nec dixit.
ecce dn̄a tua. qđ qđē magnu3 fuiſſet.
ſed dixit. Ecce mater tua. Quintū ſi
gnū amoris ↄſiſtit i diligēti cura ⁊ ab
omis leſionis ↄſeruatiōe. Solēt eni
amici ſeinuicē defendere et mutuo cu/
ſtodire. Jllud eni ſignū xp̄s Johāni
oſtēdit. q2 ip̄m cuſtodiuit ab omi la/
be mortal' peccati. Etiā a corruptiōe
carnis eum cuſtodiuit. inſup a dolo
re mortꝭ. Sextū ſignū amorꝭ fuit i ſol
licita viſitatiōe. ſolēt eni amici ſeinuicē
i nccitate viſitare. Jllud ſignū xp̄s io
hāni oſtendit. q2 i maiori neceſſitate
ſc3 i morte ip̄m viſitauit. Magnū ſi
gnū amoris eēt ſi alicui angelū mitte
ret de⁹. mai⁹ ſi oēs āgelos mitter3. ma
ximū ſi ip̄emet vēiret ſic ad mr̄e3 ⁊ di
lectū ſuū Johe3. Appuit nāq3 charo
ſuo iohi cū āgel' ſuis di. Ueni dilecte
mi ad me. q2 tp̄s ēvt cū frib⁹ tuiſ i mē
ſa mea epuleris. Surgēs aūt Johes
cepit ire. Cui dn̄s. Die dn̄ica ad me
vēies. Et cū h̄ dn̄s dixiſſ3 in celū rece
pt⁹ ē. Ueniēte dn̄ica diei i eccl'ia3 vēit.
⁊ a ꝑmo gallicātu agēs miſteria dei vſ
q3 ad horā terciā3. Poſt hec iuſſit fo/
dere foueā q̄dratā. et miſſa celebrata
deſcēdit in eā dicēs. Jnuitat⁹ dn̄e ih̄u
ad tuū ↄuiuiū venio gr̄as tibi agēs.
q2 me ad tuas epulas dignat⁹ es iui/
tare. Sciebas ꝙ ex toto corde deſide/
rabā te. Uidi faciē tua3. ⁊ q̄ſi de ſepul
cro ſuſcitat⁹ ſu3. api mihi ianuā vite:
⁊ pduc me ad ↄuiuiū tuū. Tu eni es
xp̄s fili⁹ dei viui. Et cū h̄ dixiſſ3 lux i/
mēſa circūfulſit eū. ⁊ q̄ſi requieſcēs in fo
ueā itrauit. i q̄ p⁹ receſſu3 lumīs nihil
aliud īuētū fuerat niſi māna. qđ ho/
dierna die adhuc ibidē apparet. Se
ptimū ſignū amorꝭ qđ ſibi xp̄s oñdit
erat potētia miraculoꝝ. Jp̄e nāq3 ha/
buit ptātē ſup natāſ. ſup demōes. ſup

morte. ꝛ ſup elemēta. Sup demones qꝛ eos de corpib⁹ hoīm eijciebat. Legit̄ ei ꝙ ꝑ tactū veſtimēti ſui demōes expellebāt ꝛ īfirmi ſanabāt. Habuit etiā ptātē ſup naturaſ. Vn̄ legit̄ ꝙ duo iuuenes diuites vēditꝭ oīb⁹ q̄ hēbāt dederūt paupib⁹ ꝛ ſecuti ſunt aplm̄ Johānē euāgeliſtā. Cōtigit aūt ꝙ cū ciuitatē itrarēt viderūt q̄ſdā de ſuis ſeruis ſericꝭ īdutos. ꝛ ꝯſtati ſunt valde. Qđ intelligēs apl's ait. Video vult⁹ v̄ros ꝯſtatos. Vn̄ vultꝭ oīa v̄ra h̄
bere: afferte mihi v̄gas ꝛ lapides minutos de littore marꝭ. Que cū oblata ēēnt īuocato noīe dn̄i v̄ge ꝯūſe ſunt ī auꝝ. ꝛ lapides ī gēmas. ꝛ dedit eis dicēs. Mō ite ꝛ ꝓbate ſi puꝝ auꝝ ꝛ gēme fuerint. Qđ cū ꝓbatū fuiſſet: ait apl's. Ite ꝛ redimite q̄ vēdidiſtꝭ. qꝛ p̄mia celoꝝ amiſiſtꝭ. Hec ꝛ his ſilia dicēte aplo: efferebat̄ iuuenis q̄dā q̄. xxx dies ꝯſederat cū vxore ſua q̄ erat mortu⁹. ꝛ erat tāt⁹ luct⁹ ꝙ Johēs fleuit cū eis ꝛ lōga orōe alta voce dixit. Surge iuuenis nūcia iſtis q̄ntā gl'aꝝ amiſerīt ꝛ q̄ntā penā ꝓmeruerīt. Et ſurgēs iuuenis grās egit dn̄o ꝛ aplo. et increpauit apoſtatas ꝛ ait. Vidi a[illegible]gelos v̄ros flētes ꝛ angelos ſathane gaudētes. Rogate aplm̄ vt det vobis veniā Hoc dicto ipſi cū toto pplo pſtrauerūt ſe in orōne añ aplm̄. Apl's vero ꝑ xxx. dies eis pniam inſtituit. auꝝ ꝛ gēmas in ꝓores naturas ꝯuertit. ꝛ in ḡtiā dei eos recepit. Itē habuit ptātem ſup mortuos. Vn̄ legit̄ de eo ꝙ cū ab exilio reuocat⁹ fuiſſet ꝛ Epheſuꝫ ītraret: druſiana ei⁹ dilectrix mortua efferebat̄. vt ſup̄. Itē habuit poteſtatē ſuper elemēta. Vn̄ legit̄ de eo ꝙ cū euangelia ſcriberet: rogauit deū vt nullaſ aeris moleſtias pateret̄. Qđ factū ē. qꝛ in pluuia ſedit ꝛ ſcp̄ſit. ꝛ nihil ſibi pluuia nocuit. vn̄ adhuc hodie eidē loco reuerentiam ſeruāt elemēta. qꝛ nec pluit nec ningit nec vētus ſunt ibi neqꝫ aliqua impedimenta aeris.

De Innocentibus. Sermo. xij.

Sine macula ſt añ thronū dei. ſ. iſti pueri, q̄rū hodie mēoriā agim⁹ Apoc. xiiij. Quicūqꝫ voluerit cū iſtis puerꝭ eē añ thronū dei dꝫ ī mōdo viuere ſine mac'la. ¶ Dꝫ aūt eē ſine triplicī macula. ſ. cordis. orꝭ et opis. Mac'la cordis ē mala delectatō ī cordib⁹ imūdis q̄ maculat faciē aīe corā deo. Job xj. Si ñ ꝑmāſerit ī tabnac'lo tuo iiuſticia. ī. cor de tuo mala delectatio. tūc leuare poterꝭ faciē anīe tue ad deū ſine macula. ¶ Mac'la iſta male cogitatōis ita deformat faciē aīe ꝙ ſpūſſctūs ñ delectat̄ habitare in ea. Vn̄ dr̄ Sap̄. j. Spūſſctūs aufert ſe a cogitatōibus mal' q̄ ſī ſine itellectu. ꝛ corripiet̄. ī. expellet̄ a ſupueniēte iniq̄tate. Vn̄ Hiere. iiij. Vſqꝫ q̄ morabūt̄ ī te cogitatiōnes noxie. Notāter dr̄ morabunt̄. qꝛ cogitatōes q̄ veniūt ꝯ volūtatē ꝯſenſus nō maculāt aīam. ſꝫ q̄ morā faciūnt cū delectatōe ꝛ placētia. Legit̄ eñ de ſctō Bern̄. ꝙ cū ſemel ī oratōe multuꝫ fleret: cogitatio vane gl'ie cepit labi in cor ei⁹. qꝛ cepit cogitare intra ſe. Vtinā ſtarēt frēs tui ꝛ viderēt ꝙ tātū fleres hr̄ent te ꝑ ſctō viro. Poſtea ad ſe reūſus īgemuit ꝛ dixit. Heu oīa bona mea ꝑ vanā gloriā amiſi. Et dixit

eĩ ãgelꝰ. Bernarde nõ oĩa amiſiſti. ſꝫ
hec ē pugna btõꝝ qñ aliq̃s bõa facit
opa ñ ꝓpꝛ vanã gliã. ſi tũc aliq̃s mo
tus vane glie ſurrepit ꝯ eũ dꝫ pugñe.
ꝛ p illã nõ ꝑdet bona ſua oꝑa. ſed au/
gẽt ꝓpꝛ pugnã. Qui aũt ñ pbet cõſen
ſuꝫ malꝰ cogitatõibꝫ ñ maculat aiam
ſuã: ſꝫ ꝯmẽdat eã dñs dĩ. Tota pul/
cra es amica mea ꝛ macla nõ ē i te. Cã
ti. iiij. ¶ Scdo debem̃ eē ſine macla oris.
Macula oris ē mẽdaciũ ꝛ detractio.
Vñ legiť de iſtꝭ puerꝭ. In ore coꝝ nõ ē
inuẽtũ mẽdaciũ. ſine macula ſunt añ
thronũ dei. Detractoꝛ aũt honorꝭ ma
culat os ſuũ ad modũ porci. Si poꝛ
cus viderit floꝛes ꝛ lutũ: citius ponit
os ſuũ in lutũ q̃ꝫ ad floꝛes. Sic detra
ctoꝛ ſi viderit de ꝓximo ſuo bonũ ꝛ ma
lũ. ſilet bonũ ꝛ malũ ſp recitat. Cõtra
hos dꝛ Sap. j. A detractõe ꝑcite lin
gue. q. d. Nolite maculare linguaꝫ ꝑ
detractõem. Cũ talibꝫ malis poꝛcꝭ nõ
habitat ſpũſſanctꝰ ſꝫ diabolꝰ. Vñ di
xit legio demonũ. Dñe ſi eijcꝭ nos mit
te nos i poꝛcos. et ſic factũ eſt. vt diciť
Mar. v. ꝛ Mat. viij. Et tales male
dicti ſunt a dño. Ecci. xxviij. Suſur/
ro et bilinguis maledictꝰ ē. multos eĩ
turbauit pacē hñtes. Hoc figurauit
dñs Nume. xij. qñ Mariã q̃ moyſi
detraxerat lepꝛ ꝑcuſſit. ꝛ iuſſit eã ſepa/
ri ex̃ caſtra. Sic ſepabũť detractoꝛes
a cõione bonoꝝ. ¶ Exẽplũ. Senex q̃/
dã vidit frẽs ſilꝰ ſtantes ꝛ colloq̃ntes.
qñ loq̃bãť de bonis vidit angelũ ſtãtē
i medio coꝝ manibꝫ plaudētē. qñ vo
de malis loq̃banť vidit imũdos poꝛ/
cos inť eos ſtantes ꝛ eos maculãtes.
Et cũ iteꝝ a detractionibꝫ ceſſarēt ꝛ de
bonis loq̃rēť: vidit poꝛcos recedētes
ꝛ veniētes ãgelos ꝛ plaudētes. ¶ Ter
cio debem̃ eē ſine macula oꝑis. Ma/
cula oꝑis ē pctm̃ oꝑatiõis. j. Thim.
vi. Pꝛecipio tibi vt ſerues mandata
dei ſine macula. Q꞉ pctm̃ macľat ho
mies dicit ps. Coꝛrupti ſunt ꝛ abomi
nabiles facti ſunt i iniquitatibꝫ ſuis.
Treñ. iiij. Denigrata ē ſuꝑ carbõeſ fa
cies eoꝝ. i. facies oĩm pctõꝝ. Aĩa eſt
imago dei. q̃ ġ aĩaꝫ ſuã maculat tãtũ
deũ offendit ac ſi aiam. i. faciē ſuã i lu/
tũ ꝓijceret. Job. xxxj. Si mãibꝫ me/
is. i. oꝑibꝫ meis adheſit macula ſerã
ꝛ aliꝰ comedet. q. d. Si oꝑa mea fue
rint macľata. i. crimioſa: nõ ꝓſunt mi
hi oĩa bõa q̃ facio: ꝛ alyne q̃s ſemino.
qꝛ oĩa q̃ facim̃ q̃ꝫdiu ſumꝰ maculati
pctis amittimꝰ. Lauemꝰ ġ maculas
pctõꝝ aq̃ lacrimaꝝ ſi ſtare velimꝰ cuꝫ
pueris iſtis añ thronuꝫ dei. Sic fecit
btã maria magdalēa Gꝛe. Quia tur
pitudis ſue maculas aſpexit. lauãdo
ad fontē miſcdie cucurrit. Si etiaꝫ h̃
fecerimus ſuꝑ niuē albi erimus.

De eiſdem. Sermo. xiiij.

Vidi ſuper

montē ſyõ agnũ ſtantē ꝛ
cũ eo centũquadragita/
q̃ttuoꝛ milia Apoca. xiiij. Conſuetu
do eſt ducũ qñ viſitãt remotas ꝑtes
q̃ tunc ſecũ ducũt palatinũ ꝛ cancella
riũ ꝓpter familiaritatē. pueros ad ſo
latiũ. Eodē mõ dux celi volēs remo/
tas ꝑtes viſitare ſ. terrã q̃ a celo diſtat
tantũ ſpaciũ quãtũ hõ ꝑ ſeptē milia
annoꝝ ire poſſet. ꝛ q̃libet die ꝑ. xl. mi/
liaria dietã faceret vix eni tãto ſpacio
illuc veniret ſm phos. Dux enim nr̃

palatinū habuit. ſ. b. ſtephanū. ⁊ cā/
cellariū ſuū. b. Joh̄ez. ⁊ pueros ſuos
ſ. inocētētes q̄ꝝ feſtū hodie agi⁹. Ad
q̄ꝝ gl'iam i iſta ep'la tria notare poſſu/
m⁹. ſ. gl'iaꝫ ad quā ꝑuenert/ penā quā
ſuſtinuert/ ipoꝝ inocētiā quā habue/
rūt. Jpoꝝ gl'ia notaꝛ ex loco. qꝛ i mō/
te ſyō i q̄ ē hereditaſ dei. De q̄ mōte dꝛ
Exo. xv. Introduces eos et plātab' i
mōte hereditatꝭ tue firmiſſimo habi
taculo. q̄ dꝛ mōs ſyō. i. ſpeculū. ibi enī
ſpecl'amur dilectiſſimū creatorē nr̄m.
qꝛ facie ad faciē eū videbim⁹. q̄d mō
n̄ videm⁹ niſi ꝑ fidē. Dicē ei mōs de q̄
dic̄ p̄s. Quis aſcēdet i mōtē dn̄i; Et
qꝛ iſti pueri gl'oſi ſunt i monte illo. iō
ſecuri ſt̄ ab hoſtibꝫ mētꝭ ⁊ corꝑis i eter
nū. Jtē eoꝝ gl'ia notaꝛ ex ꝯſortio. ſ. ag
ni. vidi inquā agnū ſtātē. i q̄ xp̄i hūa
nitas deſignaꝛ. i q̄ hūanitate totū eo/
rū gaudiū ꝯſiſtit. i quā ipſi ⁊ āgeli de/
ſiderant ꝑſpicere. Jſtū agnū deſidera
bāt ſcti p̄res dicētes Emitte agnū tu
um dn̄e dn̄atorē terre. ¶ Scd̄o notaꝛ
eoꝝ pena cū dꝛ. Hi empti ſt̄ de terra ex
hoibꝫ. i. redēpti ſunt a culpa i q̄ nati
fuerāt. ⁊ h̄ ꝓcioſo ſanguine ſuo i q̄ ba/
ptiſati ſt̄. q̄ꝝ pena ꝯmēdaꝛ qꝛ ꝓmi fue
rūt. Jpſi ei ſunt ꝓthomartyres eccl'ie
qꝛ oēs alios martyres ꝓceſſerūt. Vn̄
Aug. vocat eos ſanctos martyres ec
cleſie. qꝛ ꝓmi martyres ſunt. Jtē ꝯmē
datur eoꝝ pena. qꝛ loco xp̄i paſſi ſunt
xp̄s enī ad ꝑdēdū q̄rebaꝛ. ⁊ ipſi ei⁹ lo/
co interficiebāꝛ. Vn̄ legiꝛ ꝙ magꝭ veniē
tibꝫ hier'lm: ⁊ de ortu noui regꝭ ſciſcitā
tibꝫ Herodes h̄ audiens turbat⁹ ē: ti
mēs ne aliq̄s nat⁹ eēt q̄ eū tāq̄ʒ inuaſo/
reꝫ regni expelleret a regno. Rogabat
igiꝛ magos vt eo iucto ſibi renūciarēt
ſimulās ſe velle adorare quē volebat
occidere. Vidēs igiꝛ ꝙ illuſus eſſet a
magis ꝙ ad eū nō eēnt reuſi. de morte
pueroꝝ q̄ erāt i bethleē cepit cogitare.
vt cuꝫ eis quē timebat occideret. Ad
admonitōꝫ aūt angeli Joſeph cū pu
ero ⁊ mr̄e eius fugit in egyptū: ibiq̄ʒ ſe
ptē annis ꝑmāſit. Interea Herodes
a filijs ſuis ad ceſarē citaꝛ. Cūq̄ʒ pꝛ cū
filij coram ceſare diſceptaret: diffinitū
eſt vt filij patri in oībꝫ obedirēt. Re
diens ḡ occidit oēs pueros q̄ erant i
bethleē ab infantibꝫ duoꝝ annoꝝ vſ
q̄ʒ ad pueros vni⁹ noctis. Et tūc iple
tū ē qd̄ dictū erat ꝑ ꝓphaꝫ Hiere. iij.
Vox in rama audita ē plorat⁹ ⁊ vlu/
lat⁹ mult⁹. rachel plorans filios ſuos
id eſt vox piaꝝ matꝝ. ¶ Tercio notaꝛ
eoꝝ innocētia cū ſubdiꝛ. Hi ſunt qui
cuꝫ mulieribꝫ nō ſunt coinq̄nati. vgi
nes enī ſunt. Jn q̄ exꝓmiꝛ eoꝝ mūdi
cia triplex. ſ. carniſ. cordis ⁊ oris. Nō
enī i carne habuerūt immūdiciaꝫ. qꝛ
cū mulieribꝫ nō ſunt coinq̄nati. Nec
in ore fallaciā. qꝛ in ore eoꝝ nō eſt in/
uentū mēdaciū. Nec i corde maliciā
habuerūt. qꝛ ſine macl'a ſunt an̄ thro
nū dei. Sicut enī macula ē turpis in
facie: ſic pctm̄ in ꝯſcientia. Valde enī
deformat hoiem apud deū. Qui ḡ vo
lūt cū ſctis innocētibꝫ habitare i celo
debēt hic lacrimis ꝯſciētias ſuas laua
re. ſ. ꝑ pn̄iam. Vn̄ Exod. xxx. legiꝛ. ꝙ
an̄ tēplū facta fuit piſcina que dice/
baꝛ mare eneū. ⁊ erat circūdata ſpecul'
mulieꝝ. ⁊ ſacerdotes ſe lauātes in ma
ri eneo a maculis in ſpeculo ſe ꝯſidera
bāt: vt ſic mūdati tēplū itrarēt. Nos
q̄ itraturi ſum⁹ tēplū celeſte mūdem⁹
nr̄aꝫ ꝯſciaꝫ a macul' pctōꝝ vt valea/

mus cū ſctis inocētib⁊ itrare illō ꝑpe
tuū tēplū. Qđ nob p̄ſtare dignet᷑ ꝛc.

De ſancto Thoma cantuarien.
Sermo .xiiij.

Uſq; ad mor
te certauit ꝑ iuſticia dei ꝛ dn̄s
ꝑ eo expugnuit inimicos ſuos
Eccli.iiij. Verba p̄dicta bn̄ ꝯueniūt
btō Thome martyri. In qb⁊ notant᷑
tria. Pmo certamis cā. ibi. ꝑ iuſticia.
ſecūdo certamis ꝯſtātia. ibi. vſq; ad
mortē. tercio certamis victoria. ibi. ꝛ
dn̄s ꝑ eo expugnauit inimicos ſuos.
¶ Circa p̄mū nota ꝙ hō hz q̄ttuor ī
micos ꝯ q̄s dz certare. Prim⁹ eſt caro
ꝓpria q̄ nos īpugnat ꝑ malas ꝯcupi
ſcētias. Gal.v. Caro ꝯcupiſcit aduer
ſus ſpm̄. Caro eni ꝯcupiſcit bn̄ ꝯme
dere. bn̄ bibere. mollib⁊ veſtiri. et diu
dormire ꝛ luxuriari. q̄ oīa ſunt ꝯ ſalu
tē aīe. Cōtra hᷓ dz hō certare ꝑ ꝯtinē
tiā. ꝑ ieiuniū. ꝑ vigilias. ꝑ orōnes. ꝑ
diſciplias: ꝛ aſpitatē veſtiū. Qn̄ ei de
licias carni nr̄e damus: gladiū hoſti
nr̄o tradim⁹. ꝛ qn̄ delicias ei ſubtrahi
mus: hoſti nr̄o gladiū auferim⁹ ꝛ euz
ſupam⁹. j. Cor. ix. Ois q̄ i agōe ꝯtē
dit ab oīb⁊ ſibi nociuis ſe abſtinet
Hoc mō certauit iſte ſctūs Thomaſ
Vn̄ legit᷑ de eo ſic. Cū i curia regꝭ āglie
ꝯſiſteret. ꝛ qdā fieri ꝯ deū ꝛ iuſticiam
diſponi ꝯſpiceret: curiā deſeruit. ꝛ epo
cātuarieñ adheſit. Sed ad p̄ces epi
cācellari⁹ regis fact⁹ ē. ꝛ rex eū i epm: li
cet multū renitentē ſublimari ꝓcura
uit. Tūc ſubito in alterū viꝝ ꝑfectum
mutat᷑. ꝛ carnē cilicio ꝛ ieiunio ꝛ caſti
gationib⁊ macerabat. qđ tamē occul
tabat ſb veſte decēti ꝙ hoīb⁊ nō ap
pareret. Beata ꝟgo Maria legit᷑ ſu
um ciliciū ꝯſuiſſe. Cū eni ſacerdotez
quēdā ſuſpēdiſſet ab officio ſuo eo ꝙ
nō ſciret niſi tm̄ legere vnā miſſam de
beata ꝟgine Maria. Beata ꝟgo ma
ria apparuit ſacerdoti dicēſ. ꝙ iret ad
euz ꝛ diceret. ꝙ illa ꝑ cui⁹ amore miſ
ſam celebrare ꝯſueuerat camiſiā ſuaz
ꝯſuiſſet ſibi. ꝛ in tali loco eaz inueni
ret. ꝛ ſetā rubeaz de q̄ illā cōſuerat illic
reliq̄ſſet. Qđ audiēs eps ꝛ ita inueni
ens: ſacerdotē ſuo officio reſtituit. ꝛ il
lud ſecrete hꝛi p̄cepit. Sic ḡ pꝫ ꝙ iſte
ſanct⁹ Thomas p̄mū hoſtē. ſ. carnez
vicit ſua caſtigatione. ſic ꝛ nos facere
debem⁹. ¶ Scd̄s hoſtis ē mūd⁹. Iſte
eni impugnat nos ꝑ auariciā. Oīs
eni mūdi amatores cupiūt ditari aut
exaltari ꝛ dn̄ari. ꝛ iſta oīa ſunt ꝯtra
ſalutē aīe. j. Thimo. vj. Qui volunt
diuites fieri incidūt in tēptationē et i
laqueū diaboli. ꝛ i deſideria multa in
utilia ꝛ nociua q̄ mergūt aīam i inte
ritū. Ecci. viij. Multos ꝑdidit argē
tum et aurū. Cōtra hunc certādū eſt
ꝑ ꝯtemptū reꝝ mūdanaꝝ ꝛ dignita
tū. ad Hebre. xij. Deponētes oīe pō
dus. ſ. bonorū tpaliuz. curramus ad
ꝓpoſitū nobis certamē. ſ. ꝯtēnēdo ter
rena. quoꝝ ꝯcupiſcētia īpugnat nos
mūd⁹. Sic fecit iſte ſanct⁹ Thomas
licet eps eſſet ꝛ dn̄s. tn̄ nō ſibi ſz pau
perib⁊ xp̄i diuitias ꝯſeruauit. Nā le
git᷑ de eo ꝙ multas elemoſynas facie
bat quotidie. qa paupes inuitabat.
et pedes eoꝝ abluebat curuatis geni
bus: ꝛ neceſſaria mēſe eis miſtrauit. ꝛ
dat᷑ cuilibet quattuor argēteis eos re
mittebat. Et q̄ paupes ꝑpt᷑ xp̄m re

cipiebat:xp̄s eũ ecõuerſo recipevolu/
it vt pʒ. Legit̃ ei ꝙ iuuẽis q̇dã defũct⁹
miraculoſe reuiuiſcẽs dixit ꝙ vſqʒ ad
ſup̄mũ ordinẽ deduct⁹ eẽt. vbi int̃ apo
ſtolos ſedẽ vacuã vidit. ⁊ dictuʒ ẽ ei.
Sedes hec ẽ bti thome epi Sic g̊ pʒ
ꝙ ꝑ ↄtẽptũ reꝝ mũdanaꝝ ↄ̄ mõʒ cer
tauit. ⁊ iõ ſedẽ int̃ apl̓os meruit ¶ Ter
ci⁹ hoſt ẽ diabol⁹ q̇ ipugt̃ nos diu̇ſis
tẽptatõibꝫ. cui r̃ſiſtere debem⁹ ꝑ firmã
fidẽ. j. Joh̄. v. Hec eſt victoria q̄ vin
cit mũdũ fides nr̄a. Jtẽ. j. Pe. v. Fra
tres ſobrij eſtote ⁊ vigilate ĩ orõibus
vr̄is. q: adu̇ſari⁹ vr̄ diabol⁹ tanq̄ʒ leo
rugiẽs circ[..]it q̄rẽs quẽ deuoret. cui re/
ſiſtite fortit̃ ĩ fide. Jtẽ reſiſtendũ ẽ dia
bolo ꝑ ieiuniuʒ. orõem ⁊ humilitatẽ.
Req̄re dñica p̄ma ĩ. xl. ĩ ſer. Ductus ẽ
ih̄s ĩ deſertũ a ſpũ ⁊c̃. ¶ Quart⁹ hoſt ẽ
hõ mal⁹ q̇ ipugnat bonos et ꝑſequit̃.
ij. Thi. iij. Oẽs q̄ pie ⁊ gl̓iose volunt
viuere ĩ xp̄o ꝑſecutõem patient̃. Cau
ſa aũt q̄re mali ꝑſequunt̃ bonos hec ẽ
Quia boni deteſtant̃ et rep̄hẽdũt vitã
⁊ opa maloꝝ. Amos. v. Odio habu
erũt corripiẽtẽ ĩ porta. ⁊ loq̄ntẽ ꝑfecte
abomĩati ſunt. Joh̄. vij. dixit Jh̄s di
ſcipul̓ ſuis. Me autẽ odit mũdus. i.
mõi amatores. ſ. mali. q: teſtimoniũ
ꝑhibeo de eis. q: opa eoꝝ mala ſt̃. Cõ
tra iſtũ hoſtẽ. ſ. malũ hoieʒ dʒ hõ cer
tare ꝑ ↄfidẽtiã ĩ deũ. ij. Paral̃. xx. Cõ
fidẽter ſtate ⁊ videbit auxiliũ dñi ſu/
per vos. Joſue. j. dixit ãgel⁹ ioſue. Cõ
fortare ⁊ eſto robuſt⁹ ⁊ noli timere. q̇a
tecũ ẽ dñs. Hoc mõ certauit. b. Tho
mas ↄ̄ ꝑſecutores ſuos. Naʒ de eo le/
git̃. Tũc eni milites armati venerũt.
⁊ vbi ſit ep̄s inq̇ſierũt. Quibꝫ ille oc/
currẽs dixit. Ego ſuʒ. q̇d vult:? At il/
li. Venim⁹ vt occidar. Quibꝫ ille. ꝑ
deo meo ⁊ ꝑ defenſiõe iuſticie mori pa
rat⁹ ſuʒ. Si g̊ me q̄rit:? ex ꝑte dei oipo
tẽtis ⁊ ſb anathemate vob ꝑhibeo ne
alicui alteri noceat. deo aũt ⁊ btẽ ma/
rie ac btõ Dionyſio ⁊ oibꝫ ſctis cãʒ ec
cleſie mee ⁊ meipʒ ↄmitto. His dict
caput ei⁹ ĩpetit̃. corona p̄ſcidit̃. cerebꝝ
ꝑ pauimẽtũ eccl̓ie ſpargit̃. Et ſic mar
tyr deo ↄſecrat̃. Cũ aũt clerici Requiẽ
eternaʒ incipent. ſubito angeli affue/
rũt ⁊ inceperũt. Letabit̃ iuſt⁹ ⁊c̃. Mĺ
ti aũt infirmi. claudi ⁊ ceci ſanati ſunt
et mortui reſuſcitati. Sic patet quõ
btũs Thomas ↄſtãter vſqʒ ad mor/
tẽ ꝑ iuſticia certauit et coronã marty/
rij ꝓmeruit. ⁊ dñs iĩmicos ei⁹ ꝑ eo ex/
pugnuit. Vñ legit̃ ꝙ ĩ ꝑſecutores ei⁹ in
tãtũ vltio diuĩa deſcuit vt alij digitis
alij dentibꝫ fruſtati diſcerpebãt̃. Alij
ꝑalitici diſſoluti. alij amentes effecti
miſerabilit̃ iterierũt. Rogem⁹ dñm ⁊c̃.

De ſancto Silueſtro. Sermo. xv.

C[um] placu
erint dño vie hois iĩmicos
eius ↄuertet ad pacẽ Pro/
uer. xvj. Jn his ꝟbis duo notant̃ ad
ↄmẽdationẽ bti Silueſtri. Primũ ẽ
vite ei⁹ ſanctitas. ibi. Cũ placuerit do
mio vie ei⁹. Scõm ẽ ſctitat eius vti/
litas. ibi. inimicos ei⁹ cõuertet ad pa
cẽ. Verba iſta bñ ↄueniũt beato Sil
ueſtro. cui⁹ vie vite placuerunt dño. ⁊
inimicũ ſuũ ↄſtãtinũ ↄuertit ad pa/
cẽ eccl̓ie ¶ Sciẽdũ aũt ꝙ multa ſt̃ ꝑ q̄
poſſum⁹ placere deo. Primũ ẽ hoſpi/
talitas. Heb. xiij. Hoſpitalitatẽ noli

te obliuiſci. ꝑ hāc eni mľti placuerūt
dn̄o. Abraā qꝛ hoſpital' fuit meruit
deū recipe ī domū ſuā. Un̄ Matt. x.
Qui vos recipit me recipit. Gre. Pē
ſate frēs chariſſimi q̄nta ſit ꝟtus ho/
ſpitalitatꝭ. ad mēſā vr̄ā xp̄m recipi
te vt vos ab eo ad et̄na ꝯuiuia recipi
valeatꝭ. q̄n dicet. hoſpes fui ⁊ collegi/
ſtis me. Uenite bn̄dicti p̄ris mei ꝑci
pite regnū p̄ris mei ⁊c̄. Iſtā ꝟtutē ha
buit. b. Silueſter. vn̄ legiť de eo. Cū
eēt infantulꝰ a Juſta mr̄e eiꝰ Cyrino
p̄ſb͛o lr̄is imbuēdꝰ tradiť. Factꝰ autē
iuuenis hoſpitalitatē tota diligentia
exercuit. Un̄ ſctm̄ Thimotheū xp̄m
p̄dicantē hoſpitē recepit. qđ tn̄ aliȷ̄ ꝓ
pter ꝑſecutiōꝫ nō audebāt. q̇ cū fideꝫ
xp̄i p̄dicauit pꝰ annū martyriȷ̄ palmā
adeptꝰ ē. Putās autē Tarq̄nꝰ p̄fectꝰ
thimotheū mľtꝭ diuitiȷ̄s abūdaſſe: a
b. ſilueſtro eas expetiȷ̄t īferēs ei minas
mortꝭ. ſꝫ cū ꝟe ꝯpiſſet Thimotheū
diuitias nō habuiſſe Silueſtro p̄ce/
pit idol' imolare aut craſtīa die eū tor
mētis īterire. Cui Silueſter Stulte
hac nocte morierꝭ ⁊ eterna tormēta ſu
ſtinebis. Silueſter igiť carceri tradiť
⁊ tarq̄nus ad ꝯuiuiū inuitať. Cū g͛ co/
mederet: os piſcꝭ ī eiꝰ guttur ꝟſať. ⁊ ſic
ſuffocať. Silueſter igiť de carcere libe/
rať. ⁊ mortuo papa licꝫ reniteretť nutu
dei ī ſummū pōtificē ē electꝰ. Et ſic ptꝫ
quō ꝑ hoſpitalitatē deo placuit ¶ Se
cundū ꝑ qđ hō deo placet eſt miſcđia
Prouer. xxȷ. Facere miſcđiā magis
deo placet q̄ꝫ victime. Aug. Nihil eſt
qđ nos deo ita charos ⁊ amabiles red
dit ſicut pietas. i. miſcđia. Hāc etiā
cū om̄i diligētia ſtudebat btūs Sil/
ueſter. Un̄ legiť. Btūs Silueſter pō
tifex factꝰ pauperꝝ curā maxime habu
it. Nā oīm orphanoꝝ. viduaꝝ ⁊ pau
perꝝ nōia ſcp̄ta habebat. ⁊ oībꝫ eis ne/
ceſſaria miſtrabat. ¶ Terciū ꝑ qđ hō
deo placet ē fides. Eccľi. j. Fides ē deo
bn̄placita. qꝛ ſine fide deo placere ē ī/
poſſibile. Augꝰ. Sine fide oīs labor
vacuꝰ ē. Hāc fidē. b. Silueſter ꝯſtan
tiſſime defendit. Un̄ legiť. Cū ꝯſtāti/
nus xp̄ianos ꝑſeq̄reť: ⁊ ydol' ſacrifica
re ꝯpelleret. btūs ſilueſter cū ſuis cleri
cis exiȷ̄t. ⁊ ī quodā mōte māſit. Con
ſtātinꝰ g͛ lepra ꝑcuſſus a multꝭ medi
cis curari nō potuit. Tandē ꝑ cōſilia
ydoloꝝ adducta ſunt tria milia pue/
roꝝ. vt ī eoꝝ recēti ſanguīe balneatꝫ ⁊
ſanareť. Cū aūt impator ad locū bal
nei iret: occurrit ei multitudo mulieꝝ
q̄ reſolutꝭ crinibꝫ ⁊ ſciſſis veſtibꝫ vlu/
labāt. Cū g͛ impator ītellexiſſꝫ mr̄es
pueroꝝ eē. miſcđia motꝰ ad palaciūꝫ
rediȷ̄t Juſſit g͛ mľieribꝫ pueros reddi ⁊
dona ⁊ vehicľa īfinita dari Quātū āt
iſta miſcđia deo placuit: ptꝫ ꝑ ea q̄ ſe
quunť. Sequēti aūt nocte apparue
runt ei Petrꝰ ⁊ paulus apľi dicentes
Cū ſanguinē innocētē īnocēter effun/
dere horruiſti miſſi ſumus a dn̄o deo
nr̄o ihū xp̄o tibi dare remediū ſanita
tis. Silueſter mōſtrabit tibi piſcinā
in q̄ dū merſus fueris ſanꝰ eris. Hāc
g͛ mercedē deo reddas vt xp̄ianꝰ fias.
Euigilās aūt fecit beatū Silueſtrū
adduci cū gloria. ⁊ benigne eū recipi/
ens queſiuit q̇ fuiſſent diȷ̄ q̇ apparue
rūt ei. Rn̄dit Silueſter nō eos eē de/
os ſed apľos dei. Et cū vitā eoꝝ expo
ſuiſſet: oſtēdit eis imagines eorum.
Quas ꝯſtantinꝰ optime recognoſcēs
credidit: ⁊ baptiſma ſuſcepit. ⁊ mun/

dat⁹ē. ⁊ xp̄m ſe vidiſſe aſſeruit. ⁊ maxima ps ppl'i fidē recepit. Qḋ audiēſ mr̄ ei⁹ lr̄as de iudea ei miſit. laudās eū q ydola reliq̄ſſet. ſ; vituperās q hoīe; crucifixū p deo coleret. Tūc reſcp̄ſit ei Cōſtātin⁹ q mgr̄os iudeoꝝ adducere q̄ cū xp̄ianis ī fide diſputarēt. At illa adduxit. cxlj. doctiſſimos iudeos q̄s oēs btūs Silueſter vicit. Tunc vn⁹ doctoꝝ arte magica thauꝝ fortiſſimū interfecit. et ſilueſter eū ī nomīe dn̄i reſuſcitauit. Et tūc Helena mat̄ Cōſtātini credidit. et pl⁹ q̄; tria milia hoīm iudeoꝝ. Et poſt hec btūs Silueſter obdormiuit in dn̄o.

De eodem. Sermo. xvj.

Honora medicu; ppt̄ nccītatē Ecci. xxxviij. Cū mltas nccītates Cōſtātin⁹ ipator icidiſſ;: ⁊ nullū remedium ſalutꝭ īueniſſet: celeſtꝭ medic⁹ ſilueſter affuit q̄ neceſſitates ſuas curauit ⁊ ſanitatē donauit. Vn̄ Cōſtātin⁹ honorauit eu; magnifice. In ꝟbis iſtis duo notant̄. Primū ē ꝯſtantini nccītas. ſcḋm ē honoris ſublimitas q̄ ſilueſtꝛ honorauit. ¶ Notādū ē q ꝯſtātin⁹ leprā patiebat̄: quā curare voluit p innocētē ſanguinē pueroꝝ quē effūdere volebat. ydolatriā aūt nō volebat diminuere ſ; augm̄tare p xp̄iane religiōis extirpatō;. S; affuit celeſtꝭ medicus q̄ hunc morbū curauit. ſ. ſilueſter: q̄ curauit leprā p baptiſmum. Perſeqns eni ꝯſtātin⁹ xp̄ianos expulit ſilueſtꝛ de vrbe. q̄ i q̄dā mōte cū ſuis clericis māſit. Interea Cōſtantin⁹ cecidit i plagā lepre. Tandē ad ꝯſilium pōtificū ydoloꝝ tria milia puerorū adducti ſunt vt eos necaret ⁊ i ſanguine eoꝝ balnearet. Egrediēte autē eo ad locū vbi balneū parari debebat mr̄es pueroꝝ eidē obuiā cū lacrimis ſteterūt. Impator dixit militib⁊ Audite oēs hic ſtātes. dignitas romani impij vnanimit̄ indixit ne aliq̄s īfantē i bello occideret. Viciū eēt ꝓpꝛium mandatū tranſgredi. Juſſit matrib⁊ pueros reddi ⁊ dona plīma dari. Impator ad palaciū reuerſus ē. Sequēti ꝟo nocte Petr⁹ ⁊ paul⁹ aplī appuerūt ei dicētes. Quia horruiſti effūdere ſanguinē innocentē: miſit nos dn̄s ih̄s xp̄s dare tibi ꝯſiliū ſanitatꝭ. Silueſtꝛ igit̄ ep̄m q̄ apḋ mōtē ſyraptim latitat accerſiri facias. Hic tibi piſcinā oñdet i q̄ dū merſus fuerꝭ tūc curaberis a lepra. Euigilās igit̄ Conſtātinus ſtatim milites ad Silueſtrū miſit. q̄. ſ. ſilueſter ſe ad palmā martyrij vocari credidit: deo ſe ꝯmēdās. ⁊ ſocios ſecū adhortās ꝯſtātino intrepid⁹ ꝑn̄tat̄. Cui ꝯſtātin⁹ aſſurgēs. ſilueſtꝛ ſalutās ⁊ ei ſomnij viſiō; narrās ⁊ q̄res ab eo dixit. Qui fuerunt illi dij q̄ mihi appuerūt: Silueſter rn̄dēs dixit illos fuiſſe aplos dei ⁊ n̄ deos. Tūc ad p̄ces ipatorꝭ imagines aploꝝ iuſſit ei afferri. vt q̄s ipator aſpexit tales eē q̄ ſibi appuerūt acclamauit. Silueſter igit̄ cathecuminū eū fecit. et ieiuniū p hebdomadā ſibi idixit. Cūq; baptiſat⁹ fuiſſ; mūd⁹ fact⁹ ē. ⁊ xp̄m ſe vidiſſe affirmauit. Pria ꝟo die baptiſmi hāc legē dedit. q xp̄s ab oib⁊ i vrbe romana tāq; ver⁹ de⁹ coleret̄. Secūda die ſi q̄s xp̄m blaſphēaret puniret̄. Tercia die vt oēs baptiſarēt̄ i vr/

be romana. ꝛ q̇cūqꝫ xp̄iano īiuriā face
ret: p̲te dimidia bonoꝝ ſuoꝝ ꝓuaret.
Quarta die. vt ſic īꝑator rome in ho
nore ꝑncipali haberet ſic aplic⁹ ab vni
uerſ epis i p̄cipuis haberet honoribꝫ.
Quīta. q̇cūqꝫ ad eccl'ias fugerꝫ ab oī
bus inimicꝭ ꝓuaret illeſus. Sexta vt
null⁹ niſi de licētia antiſtitꝭ ſui eccl'iam
edificaret ītra muros alicui⁹ ciuitatꝭ.
Septīa vt decie poſſeſſionū regaliuꝫ
tribuāt ad edificatiōeꝫ eccl'iaꝝ. Octa
ua die īꝑator ad eccl'iaꝫ ſ. petri vēit. et
ſe de ſuis culpis lacrimabiliter accuſa
uit. Poſtmodū arrepto bidēte ad fū
damētū baſilice eccl'ie ꝯſtruēdū t̄rā ꝑ
m⁹ aꝑuit. ꝛ. xij. cophinos ī ſuis ſcapu
lis foras eiecit Itē curauit ſilueſter iu
daicā ꝑfidiā p̲ p̄dicatōꝫ. Vn̄ legit̄. ꝙ
Helena mr̄ ꝯſtātini ī bethania exn̄s:
audiuit filiū ydol' abrenūciaſſe. Sꝫ
dire īcrepās filiū ꝙ hoīeꝫ crucifixū ꝓ
deo coleret. Veniēs igit̄ Helena cū. c/
xlj. doctoribꝫ iudeoꝝ diſputādo ꝯ ſil
ueſtrū ꝛ ꝯ fidē xp̄ianā. q̄s ipſe oēs vi/
cit ꝛc. vt ſup̄. Itē ſilueſter curauit ꝑui
tatē hereticā diſputādo. Cōſtātinus
enī fecit ꝯgregare ꝯciliū cui int̄fuerūt
cccc xviij. epi. vbi ſymbolū qd̄ p̲ eccle/
ſiā cātat̄ editū fuit. Vbi cū Arri⁹ cuꝫ
alijs ep̄is diſputaſſet: ipſe Arri⁹ ceci/
dit in faciē ſuā ꝛ medi⁹ crepuit. ac ne/
phando ore cū q̄ xp̄m blaſphemaue
rat viſcera ſua euomuit. ꝛ error ꝑuita
tis heretice miraculoſe diſputādo cu
rat⁹ ē. Itē curauit generalē morbū in
gēte q̇ erat interfectio draconiſ. Poſt
q̄ꝫ enī īꝑator ꝯuerſus fuit pōtifices
ad eū dixert. draco iſte ē ī fouea. Sꝫ
poſtq̄ꝫ fideꝫ accepiſti pl⁹ q̄ꝫ. ccc. hoīes
int̄fecit flatu ſuo Cōſule ſuꝑ h̄ Cōſtā

tine. At Cōſtātin⁹ ſilueſtro dixit p̄di
cta q̄ habuit a pontificibꝫ. Rn̄dit ſil
ueſter. Ego p̲ v̄tutē dei eū ceſſare faciā
a leſione. Orāte aūt ſilueſtro Petr⁹ ei
apparuit dicēs. Secur⁹ ad draconē
accede. Cum ad eū veneris dices ei.
Dn̄s nr̄ ihs xp̄s de v̄gine nat⁹ crucifi/
xus mortu⁹ ꝛ ſepultus. q̇ tercia die re
ſurrexit ꝛ ſedet ad dexterā p̄ris. hic vē/
turus eſt iudicare viuos ꝛ mortuos.
Tu ḡ ſathana ī h̄ loco eū expecta. Oſ
aūt ei⁹ ligabis filo: ꝛ ſignab̄ ſigno ſan
cte crucis Deſcendit itaqꝫ ſilueſter ad
draconē ꝛ oīa fecit ſicut ei īꝑatū fu/
it. Et ſic plaga ceſſauit. ꝛ tot⁹ ppl's ro
man⁹ ad fidē xp̄ianā ꝯuerſus fuit. Et
ſic iſte medicus eos curauit a triplici
morbo. ¶ Scd̄o notat̄ honoris ſubli
mitas: q̄ ꝯſtātin⁹ ſilueſtꝝ honorauit:
cū d̄r. Honora medicū. Honorauit
eū ī hoc ꝙ ꝑma die ſui baptiſmi hāc
legē dedit. vt ſup̄. Et ſic ab eo multos
honores accepit. A xp̄o aūt maiores
ſcꝫ vitam eternam.

In die circūciſiōis. Ser. xvij.

Vocabitur

v nomē eius emanuel Iſa.
vij. ꝛ Mat. j. Circūciſio
ſm̄ Ber. ꝑtinet ad v̄itatē hūanitatꝭ.
Circūciſus ē xp̄s hodie a ꝑentibꝫ ī p̲/
te corpis. ſed poſtmodū a iudeis ī oī
bus ſenſibꝫ. Habuit aūt xp̄s q̄tuor
noīa ꝓpria ꝛ cognomia Propa noīa
ſunt Ihs. xp̄s. filius dei. ꝛ Emanuel.
Primuꝫ nomē ē ihs qd̄ interp̄tat̄ ſal
uator. Ipſe enī ſaluauit nos a pecca/
to originali. mortali et veniali. Ideo
d̄r Mat. j. Ipſe ei ſaluū faciet ppl'm

ſuū a pctis eoꝝ. Ad iſta tria pctā ſal/
uāda Jh̄s triplex vulnus accepit. ſcʒ
vulnꝰ lateꝛ vt ſanaret origial[illegible] eua
de latere viri formata ē. de [illegible] originale i/
cepit. Vulnꝰ manuū vt ſanaret actu/
ale. i. mortale. qꝛ ī manibꝫ opatō deſi
gnaꝛ. Vulnꝰ pedū vt ſanaret veniale.
Scōm nomē ē xp̄s: qd̄ interpˀtaꝛ vn/
ctꝰ. Ipſe enī vnctꝰ fuit a pr̄e vnctione
criſinatī. p̄s. Vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ ⁊c̄. A
mr̄e vnctōe lacrimatōnis. ſ. ī morte.
Thob. x. Flebat ḡ mr̄ eiꝰ irremediabi
libꝫ lacrimis. A magdalēa vnctōe de
notōis. Jo. xij. Maria accepit librā
vnguēti. A iudeis vnctōe ſanguinis
Gen̄. xxxvij. Tunicā eiꝰ tulerūt: ⁊ i ſan
guine hedi quē occiderant tinxerunt
Terciū nomē eſt filius dei. Et ꝙ h̄ no
mē ſibi ꝯueniat: oñdiꝛ multiſ modis.
vt dicit Hilarius ī ſmōe de trinitate.
Luc̄. j. Filiꝰ altiſſimi vocabiꝛ. vt Ga
briel teſtabaꝛ ī ipſiꝰ annūciatōe ⁊ nati
uitate. p̄s. Ex vtero an̄ luciferꝝ genui
te. Natā. qꝛ eādē cū pr̄e habuit natu
rā. Jo. x. Ego ⁊ pr̄ vnū ſumꝰ. Ptāte.
Joh̄. v. Quecūqꝫ pr̄ fecerit hec ⁊ filiꝰ
faciet. Profeſſiōe. qꝛ pfeſſio facta ē a
pr̄e de celo Mat. iij. Hic ē filiꝰ meꝰ di
lectus. Ab aplīs ī mōo. Matt. xvj.
Tu es xp̄s filiꝰ dei viui. Ab angelo de
ꝑadiſo Lu. j. Hic erit magnꝰ ⁊ filius
altiſſimi vocabiꝛ. A demōibꝫ de infer
no Mat. viij. Quid nob̄ ⁊ tibi Jh̄u
fili dei. Quartū nomē ē emanuel: qd̄
īterpˀtaꝛ nobiſcū deꝰ Jp̄e enī nobiſcū ē
generaliꝛ ꝑ potētiā. Heb̄. j. Portans
oīa ꝟbo ꝟtutiſ ſue. Specialiꝛ ꝑ grām
Mat. xviij. Ubi duo vel tres cōgre
gati ſūt ī noīe meo ⁊c̄. Singulariter ꝑ
naꝛe vniōꝫ. Jo. j. Verbū caro factū ē
Sacralr̄ ꝑ ſui corpiſ miſſiōꝫ. Mat.
vl. Ecce ego vobiſcū ſuꝫ ⁊c̄. ¶ Scōo
habuit qttuor cognomina. q̊ꝝ ꝓmū
traxit a pr̄e. ⁊ ſic dictꝰ ē ih̄s nazarenꝰ.
qd̄ iterpˀtaꝛ floridꝰ. Fuit ei floridus ⁊
odoriferꝰ. iuxͣ illud Gen̄. xxvij. Ecce
odor filij mei ſicͭ odor agri pleni. Jp̄e
enī tanqꝫ ī agro fuit liliū cādēs ī nati/
uitate. Cāti. ij. Ego flos cāpi ⁊ liliuꝫ
ꝯualliū. Fuit viola liuida ī flagellati
one Jſa. liij. Liuore eiꝰ ſanati ſumus
Fuit roſa rubēs ī paſſione. Ecc̄i. xxiiij
Quaſi plātatio roſe ī hiericho. Se/
cūdū cognomē traxit a puericia. ⁊ di/
ctus ē galyleus. Galylea iterpˀtaꝛ trāſ
migratio. Xp̄s enī aſſumpſit mortali
tatē q̊ ad corpꝰ. paſſibilitatē q̊ ad anī
mā. multiplicē miſeriaꝫ q̊ ad vtrūqꝫ.
Sꝫ ī reſurrectōe trāſmigͣuit de morta
litate ad īmortalitatē q̊ ad corpus. de
paſſibilitate ad impaſſibilitatē q̊ ad
aīaꝫ. de miſeria ad gl̄iaꝫ q̊ ad vtrūqꝫ.
Leo papa. Poſt paſſiōꝫ īfirmitas ī
ꝟtutē. mortalitas ī īmortalitatē. ꝯtu
melia trāſit ad gl̄iam. Terciū cogno/
mē traxit a ꝑentela et ꝓgenie ſua. ⁊ ſic
dictꝰ ē filiꝰ dauid Inꝛ ceťas ꝟtuteſ da
uid habuit hūilitatē. pietatē ⁊ grē ple
nitudinē. Fuit ḡ filiꝰ dauid n̄ tm̄ car/
ne ſꝫ moꝝ ſilitudine. Habuit ei hūi/
litatē. Mat. xj. Diſcite a me qꝛ mitiſ
ſuꝫ ⁊ hūil corde. Pietatē Lu. xix. Ui
dēs ciuitatē fleuit ⁊c̄. Grē abūdātiā.
p̄s Vnxit te deꝰ ⁊c̄. Quartū cognomē
traxit ab euētu. ⁊ ſic dictꝰ ē Jh̄s cruci/
fixus. Marc̄. xvj. Jh̄m q̄ritiſ nazare
nū crucifixū: ſurrexit nō ē h̄. Pulcruꝫ
cognomē: qd̄ oñdit eiꝰ victoriā ⁊ triū
phū. qꝛ ꝑ paſſiōꝫ demonibꝫ triūpha
uit. Col. ij. Qui ē caput oīs ꝓncipatꝰ

ꝛ ptāt̄. Oñdit ei⁹ meritū. qꝛ ꝑ meri/
tū paſſiōis gliā ꝛ reſurrectōis meruit
Phil'.ij. Hūiliauit ſemetipm̄ factus
obediēs ꝛc. vt nob̄ pſtaret exēplū ꝙ ſi
voluerim⁹ cū eo regnare ī celo ſtudeam⁹
ꝓ eo pati ī mūdo.j. Pe.ij. Xp̄s paſſus
ē ꝓ nobis vobis relinquēs exemplū.

In epiphania domini.
Sermo.xviij.

Intrantes

domū inuenerūt puerꝝ cuꝫ
maria mr̄e ſua Matth.ij.
¶ Iſti btī magi q̄ttuor feciſſe legunt̄.
Ipſi eni xp̄m īuenerūt. inuētū adora
uerūt. adoratū honorauer̄t. honora/
tū cuſtodierūt ¶ Prio eū īuenerūt. ió
dr̄. Intrātes domū. Iō aūt inuener̄t.
qꝛ ip̄m q̄ſierūt eo ſtudio. eo ordie. eo
mō. eo fine q̄ debuerūt. Studiū autē
eorꝝ fuit ī pſcrutādo. qꝛ ſcp̄turas Ba
laā q̄ de hac ſtella ꝓphetauerat diligē
ter pſcrutati ſunt. Joh.v. Scrutami
ſcp̄turas. In vigilādo. qꝛ ſup montē
victorialē vigilabāt. Prouerb. viij.
Qui mane vigilauerit ad me īueniet
me In orādo. qꝛ ꝓ ipſius ſtelle appa
ritōe ſp deū orabāt. Mar.xj. Quecū
qꝫ orantes petit̄ credite qꝛ accipietis.
Scd̄o q̄ſierūt eū eo ordine q̄ debuer̄t
ſcꝫ fortit̄. vt nec labore itineris nec tur
batōe reḡ nec amiſſiōe ſideris frāge/
rent̄. Sapienter: vt aſtutia Herodis
nō deciperent̄. Dulciter: vt eius ꝓmiſ/
ſiōib⁹ blādis nō allicerent̄. Tercio q̄/
ſierūt eū eo mō. ſ. ꝑ rem ſenſibilē. qꝛ ꝑ
ſtellā. deinde ꝑ rē rōnalē. qꝛ ꝓphetaꝫ.
tādē ꝑ rē intellectualē. ſ. reuelatōeꝫ di
uinā. Si igit̄ nos ip̄m querere volu/
mus: incipiamus ab infimo hūilita
tis. deinde ꝓgam⁹ ad mediū v̄tut̄. vl
timo perueniam⁹ ad ſummū ꝯtēplatio
nis vt poſſimus dicere illud. ij. Corꝝ.
iij. Nos aūt reuelata facie gliam dn̄i
ſpeculātes ꝛc. Quarto q̄ſierūt eū eo fi
ne q̄ debuerūt. vt. ſ. ip̄m honorarēt ꝓ
ſtratōe corpis. adorarēt deuotōe mēt̄
dotarēt largitōe mūer̄. Et ſic ꝑꝫ ꝙ ſi
bi obtulerūt q̄cq̄d habuerūt. ſ. corp⁹:
cū dr̄. ꝓcidētes. Aiam: qꝛ ip̄m adora
uerūt. Bona tp̄alia cuꝫ dr̄. Et apertis
theſauris. ¶ Scd̄o inuentū adoraue
rūt. qd̄ notat̄ cū dr̄. Et ꝓcidētes ado
rauerūt. Adorauerūt ip̄m adoratōe
latrie: q̄ ē cult⁹ ſoli deo deditus. q̄ hꝫ fi
eri q̄nqꝫ modis. ſ. mētalit̄. q̄ ſcd̄m Aug.
ꝯſiſtit ī dei cognitōe ꝛ dilectiōe et debi
ta ſubiectōe. Et iſti btī magi ip̄m deū
cognouerūt ꝛ dulcit̄ amauerūt. ꝛ ſibi
ſe humiliter ſubiecerūt. Scd̄o hꝫ fie
ri vocaliter. ſ. laudādo ꝛ adorando ꝛ
gr̄as agēdo. Et iſto mō magi adoraſ
ſe credēdi ſunt. Tercio hꝫ fieri realit̄ ī
nr̄aꝝ rerꝝ oblatōe. ꝛ iſti theſauros ob
tulerūt. Quarto hꝫ fieri pſonaliter: ſi
cut ī genuflexione ꝛ ꝓſtratiōe. ꝛ iſti in
terrā ꝓſtrauerūt ſe. Quīto hꝫ fieri ſa
cramētalit̄ vt ī ſacrificij imolatiōe. et
iſti ſibi myſtica munera obtulerunt.
¶ Tercio adoratū honorauerūt. et h̄
ꝑ munera q̄ ſibi obtulerūt. Nā q̄dru
plex mun⁹ ſibi obtuler̄t. ſ. mun⁹ a cor/
de. qꝛ ī eū fidelr̄ crediderūt. Mun⁹ ab
ore. qꝛ ip̄m verū deū ꝛ hoīem ꝯfeſſi ſt̄.
Mun⁹ a manu. qꝛ ſibi munera obtu
lerūt Mun⁹ ab obſeq̄o. qꝛ añ eū ſe ꝓ
ſtrauerūt. Iſtd̄ q̄druplex mun⁹ ꝛ nos
debem⁹ deo offerre. Mun⁹ a corde qd̄
ē mun⁹ oratōis. ij. Reg. vij. Inuenit

ſeru⁹ tu⁹ cor ſuũ vt oraret te orõe hac. Mun⁹ ab ore qḋ ẽ mun⁹ laudis. pſ. Sacrificiũ laudis ho[illegible]. ⁊c. Munus a manu qḋ eſt mu[illegible] bone operationis. Eccs. ix. Quecũqȝ põt facere manus tua inſtãter opare. Mun⁹ ab obſequio qḋ ẽ exhibitio ſuitij pſonalis Ecci. xlvj. Bonũ ẽ obſeq̃ ſancto deo. Iſtud enĩ q̃druplex mun⁹ etiã ḋ bem⁹ offerre pxĩo. ſ. mun⁹ a corde p ↄpaſſionẽ. Iſa. lviij. Cũ effuderis eſurienti aiaȝ tuã ⁊c. Mun⁹ ab ore p correctionẽ. Mat. xviij. Si peccauerit i te fr tu⁹ ⁊c. Mun⁹ a manu p ſubmiſtrationẽ. Ecci. vij. Paupi porrige manũ tuã. Mun⁹ ab obſeq̃o p carnal' ſeruitij exhibitioȝ. Gal. vj. Alter alterius onera portate. ¶ Quarto honoratuȝ cuſtodierũt. q2 Herodi ipm nõ pdiderũt. Herodes q̃dẽ habuit turbationẽ i corde. Vñ ḋr q irat⁹ ẽ valde. q̃a egit aſtutiã i ope. q2 a iudeis locuȝ. a magis didicit tps. ⁊ ſimulatã religionẽ i ore. vñ dixit. vt ⁊ ego veniẽs adorẽ eũ. Magi aũt iſta nõ cog̃uerũt propter tres cãs vt dicit Chriſ. pp̄ter bonitatẽ ⁊ ſimplicitatẽ quã ceteris ineſſe eſtimabãt. Propter regiã dignitatẽ. q2 nõ potuerũt ſuſpicari q tãt⁹ rex ↄ vnũ puer talia cogitaret. Propter pueri maieſtatẽ. q2 nõ poterãt opinari q tã ãmirabili puero inſidias moliri auderet. Cõtra ei⁹ maliciã et aſtutiã ⁊ religionẽ ſimulatã triplex remediũ habuerũt. Primũ ẽ ſuffragium orõis deuote. vñ ḋr. Rñſo accepto in ſomnis. glo. Sic Moyſes tacẽs clamabat: ſic ⁊ iſti. Scḋm ẽ bñficiũ iſpiratõis diuine. q2 de⁹ maliciã Herodiſ eis itimauit. ⁊ q̃d facere deberẽt reuelauit. ſ. ne redirẽt ad Herodẽ. Terciũ ẽ pmptitudo obediẽtie. q2 mox diuine inſpiratõi obedierũt. q2 p aliã viaȝ reuerſi ſunt in regionẽ ſuam.

De sctõ Sebaſtiano. Ser. xix.

Beati qui per

b ſecutõeȝ patiunt᷑ pp̄ter iuſticiã: qm̃ ipſo ẽ regnũ celo. Matt. v. In v̈bis iſtis oñdit᷑ q̃ ſunt illi q̃ ad regnũ celo ſt᷑ v̈turi. ¶ Sciẽdũ autẽ q multa ſunt genera hoĩm q̃ ad regnũ celo pueniũt. Primi ſunt credẽtes. Joh. iij. Sic de⁹ dilexit mũdũ vt filiũ ſuũ vnigenitũ daret vt oĩſ q̃ credit i illũ nõ peat ſȝ habeat vitaȝ eternã. Joh. vj. Qui credit in me habebit vitã etnã. Ita tñ q habeat opa q̃ ad fidẽ ptinẽt. q2 fides ſine opibus mortua ẽ. Aug. Credere i deũ ẽ credẽdo deũ amare. credẽdo i eũ ire. credendo ei adherere. ⁊ ei⁹ mẽbris incorpari. Hoc mõ meruit vitã eternaȝ beat⁹ ſebaſtianus. de q̃ ſic legit᷑. Sebaſtian⁹ miles erat militãs impatorib⁹. ſ. Diocleciano ⁊ Maximiano. Hic fideȝ xp̄i habuit ſed occultauit. vt xp̄ianoſ q̃s in tormẽtis videbat deficere cõfortare poſſet. Dũ aũt duo viri nobiles ſcȝ Marcellianus ⁊ Marcus decollari deberẽt p fide xp̄i. venerũt pater et mater. vxores ⁊ liberi ⁊ oẽs amici flentes ⁊ lamẽtãtes miſerabilit᷑. pater canos trahẽs ⁊ veſtes ſcindẽs. mr̄ ſciſſa veſte vbera oſtendẽs. vxores infantulos offerẽteſ. ⁊ oĩa v̈ba quib⁹ eos mollire poſſent magno clãore clamabãt. Cũ igit᷑ hmõi milites molleſcere inciperẽt: acceſſit Sebaſtian⁹ dicens. O

fortiſſimi milites xp̄i: nolite per falſa blādimēta ꝑdere coronā ſempiternā. Putāt eī hī q̄ n̄ ſit alia vita p̄ter iſtā. Si eni ſcirēt aliā vitā z mortꝫ ignarā. triſticie neſciā. ad illā vtiqꝫ vobiſcū feſtinarēt. Hec vita ab initio i ſe credētes nō fefellit. dolor quē hic patimur cras euaneſcit. dolor aūt etnꝰ magꝭ renouatˀ. Cū aūt hec ⁊ ſiſia ſebaſtianus loq̄retˀ: vxor Nicoſtrati zoe in cuiꝰ domo fiebāt hec cū loq̄ nō poſſet: q2 ſex annis muta fuerat amare cepit viam iuſticie. ⁊ pſtrata ē an̄ pedes ſebaſtiāi. Tūc ait. b. ſebaſtianꝰ. Si ḡ verꝰ xp̄i fuꝰ ſuz. ⁊ ſi vera ſunt q̄ hec mlier ex ore meo audiuit ⁊ credidit apiat os eius q̄ apuit os Zacharie. Tūc illa clamauit dicēs. Btūs es ⁊ btūs ſermo oris tui. ⁊ btī q̄ credūt his q̄ locutꝰ es. Vidi eni angelū dei an̄ te libꝝ tenentē i q̄ ſcp̄ta erāt q̄ p̄dicaſti. Tunc vir eius ⁊ amici illoꝝ militū q̄ eos a fide trahere volebāt crediderūt ei. ⁊ baptiſati ſūt ſexagintaſex. Sic ptꝫ quō ꝑ fidē meruit vitā eternā. ¶ Scdi vo qui ad regnū celoꝝ ꝑueniūt ſunt q̄ pſecutōem patiūtˀ. Act. xiiij. Per mltas tribulatōes optꝫ nos itrare i re. ce. ij. Thim. ij. Si ſuſtinuerimꝰ ꝯregnabimus. ſi negauerimus ⁊ ille negabit nos. Vn̄ Lu. vlt. Optuit xp̄m pati ⁊ ita intrare i glīaꝫ ſuā. Vn̄ Hiero. Quis ſctōrū ſine tribulatiōe coronatꝰ ē: Mat. vij. Anguſta ē porta ⁊ arta ē via que ducit ad patriā ſiue ad vitā eternā. ⁊ pauci ſunt q̄ inueniūt eā. Glo. Tribulatio ē porta dn̄i ꝑ quā exiuit d̄ mūdo. et iuſti imitātes xp̄m intrabūt ꝑ eam ad vitā etnā. Vn̄ ps. Hec porta dn̄i iuſt i intrabūt i eā. i. i vitā eternā. Eccl. ij. Suſtine ſuſtētatōes dei. ꝯiūgere deo. [illegible]ſtine vt creſcat in nouiſſimo vita tua. [illegible]er hāc portā. ſ. tribulationis btūs ſeba[illegible]ianꝰ itrauit i vitā eternā. Vn̄ legitˀ q̄ Dioclecianꝰ fecit Sebaſtianū ad ſe duci et dixit ei. Ego te inter p̄mos in palacio meo ſp̄ habui: ⁊ tu ꝯ ſalutē meā ⁊ deoꝝ meoꝝ iniuriā egiſti. Qui rn̄dit. Pro ſalute tua ſemper xp̄m colui ⁊ ꝓ ſtatu vrbis romane ꝯſiderās ſtultū eſſe adorare lapides. Tūc iratꝰ impator iuſſit euz adduci ad mediū campi et q̄ſi ſignū ad ſagittandū ligari. Sagittarij aūt eū ſagittis ipleuerunt vt q̄ſi hericius hirſutꝰ videretˀ. ⁊ exiſtimātes eū mortuū abierūt. Poſt hec venit mulier q̄dā xp̄iana volēs corpꝰ eius ſepelire iuenit eū viuere. ⁊ duxit eū ad domū ſuā. ⁊ ifra paucos dies ſanatus ē. Cūqꝫ xp̄iani hortarentˀ eū abire: ille nolēs ſtetit ſupra gradū quēdā. et veniētibꝫ impatoribꝫ dixit. Adhuc me dn̄s ih̄s xp̄s reſuſcitare dignatus ē vt vos ꝯueniā in iuſto iudicio. ⁊ redarguā vos de veſtris malꝭ q̄ xp̄i famulꝭ irrogatis. Tūc impator iuſſit eū tādiu ſagittari q̄uſqꝫ ſp̄m exalaret. ⁊ ſic ꝑ tribulatōeꝫ ꝓmeruit vitā eternā. Itē ſi vis āpliare ſmonē. Req̄re i feſto oim ſanctoꝝ.

De ſancta Agnete. Sermo. xx.

Ilectus meus mihi ⁊ ego illi Cantic. ij. D

In his verbis gloriatˀ beata Agnes de mutua dilectōe q̄ erat inter ſpōſum ſuū xp̄m ⁊ inter eā. ¶ Sciendū q̄ multa ſunt ꝓpter q̄ ſolet deꝰ hominē diligere. Primū ē charitas. ꝑ

uer. viij. Ego diligētes me diligo. ꝛ q̄
mane vigilauerit ad me inue[illegible] me
Hoc inuenimꝰ i btā Ag[illegible] q mane
.i. i iuuētute ſua deū q̄[illegible]it. ꝛ iō eū iue
nit. Vn̄ Amb. Tredecimo ſue etatiſ
anno btā agnes mortē ꝑdidit et vitā
īuenit Dilexit aūt dn̄m intātū ꝙ oīa
bona mūdi ꝓpter eū ꝯtēpſit. Vn̄ de ea
ſic legit̄. Btā agnes dū a ſcolˀ reūtit̄ a
ꝑfecti vrbis filio adamat̄. q̄ ꝑbuit ei ꝑ
cioſiſſima mūera. q̄ oīa velut ſtercora
ꝯtēpſit: ꝛ dixit ei. Recede a me pabu
lū mortꝭ. q꞉ iā ab alio amatore pūeta
ſum q̄ lōge nobilior te ē ꝛ genere ꝛ di/
gnitate. cuiꝰ mr̄ ꝟgo ē. cuiꝰ pr̄ feminaꝫ
neſcit. cui angeli ſeruiūt. cuiꝰ pulcritu
dinē ſol ꝛ luna mirant̄. Lōge etiā di/
tior. q꞉ diuitie eiꝰ nūq̄ꝫ deficiūt. Lōge
etiā potētior. q꞉ eiꝰ tactu infirmi ſanā
tur. cuiꝰ odore mortui reuiuiſcūt. cu/
ius amor caſtitas. tactꝰ ſcītas. vnio
ꝟginitas. Iſte anulo ſuo ſubarrauit
me. dexterā meā ꝛ collū meū cinxit la/
pidibꝰ ꝑcioſis. induit me ciclade auro
textā: ꝛ imēſis monilibꝰ ornauit me.
Poſuit ſignū in faciē meā vt nullū ꝑ
ter ipm̄ amatorē aſſumaꝫ. et ſanguis
eiꝰ ornauit genas meas. Iā āplexibꝰ
eiꝰ caſtꝭ aſtricta ſum. iā corpꝰ eiꝰ corpi
meo aſſociatū ē. Oſtēdit mihi theſau
ros inūerabiles q̄s mihi daturꝝ ſe ꝓ/
miſit ſi in eiꝰ amore ꝑſeuerauero. Au
diēs hec inſanꝰ iuuēis lecto ꝓſternit̄ ita
ꝙ amore egrotaret. Cūq̄ꝫ pr̄ iuuēis be/
ate Agneti multa ꝓmitteret vt filiū
eiꝰ ꝯiugio duceret. Rn̄dit ſe priorꝭ ſpōſi
federa nō poſſe violare. Tūc cepit pr̄
q̄rere q̄s eēt ille ſpōſus de q̄ ſe iactaret.
Dictū ē ei ꝙ xp̄m ſuū ſpōſum diceret
Tūc aggreſſus ē eā ꝑmo blādis ꝟmo

nibꝰ. ꝛ inde minis cepit eaꝫ coartare.
At ipā ait. Quicq̄d vis age. q꞉ qd̄ q̄
ris nō poterꝭ iuenire. Sic eni pꝫ quō
b. Agnes dilexit dn̄m. ¶ Scd̄o ꝓpt̄
qd̄ deꝰ diligit hoīeꝫ ē fides. i. credere in
deū. Ioh. xvj. Ipſe eni pr̄ amat vos.
q꞉ vos me amaſtis: ꝛ credidiſtis q꞉ a
deo exiui. Sine fide eni impoſſibile ē
placere deo. Btā agnes firmā fidē ha
buit. Vn̄ legit̄. Cūq̄ꝫ ꝑfectꝰ vim ei in
ferre nō poſſꝫ: q꞉ nobilˀ erat. titulū xp̄i
anitatis ei oppoſuit dicens. Vnū ex
duobꝰ elige. Aut ſacrifica dijs noſtrꝭ
cū alijs ꝟginibꝰ. aut cū meretricibus
ſcortaberis i lupanari. Agnes rn̄dit.
Minas tuas ꝯtēno ꝛ neutꝝ illoꝝ fa
ciā. vnigenitꝰ dei filiꝰ quē ignoras dfē
ſor meꝰ ē: ꝛ angelus eiꝰ cuſtos ē corpis
mei. Tūc ꝑfectꝰ iuſſit eaꝫ expoliari et
nudā ad lupanar duci. Tātā denſita
tē aūt capillˀ eiꝰ dn̄s ꝯtulit vt meliꝰ ca
pillis q̄ꝫ veſtibꝰ tegeret̄. Ingreſſa aūt
turpitudis locū angelū dn̄i ꝑparatū in
uenit q̄ locū claritate nimia illumina
uit. eiq̄ꝫ ſtolā cādidā īduit. Sic pꝫ fi
des beate agnetꝭ. q̄ dū dijs ſacrificare
nollꝫ nuda ad lupanar ducta ē ¶ Ter
ciū ꝓpt̄ qd̄ deꝰ hoīeꝫ diligit ē caſtitas
ſiue mūdicia ꝟginalˀ. puer. xxij. Qui
diligit cordis mūdiciā habebit ami
cū regē. ſ. celeſtē. Vn̄ q̄bꝰ laudibꝰ cō/
mēdāda ſit ꝟgitas neſcio narrare nec
ſufficio. Virgitas deū ꝯcepit et ꝑpit.
ꝟgitas matrē dei ꝟginē i ꝯmēdatiōeꝫ
ſuſcepit. ꝟginitas ſola q̄cūq̄ꝫ ierit ſin/
gulari glīa ꝛ honore comitat̄ in celis.
Hāc habuit. b. Agnes. ꝛ iō xp̄s ſpē/
ſus dilexit eā ꝛ eā i lupanari imacu la
tā ꝯſuauit. Vn̄ legit̄. Prefecti aūt fi
liꝰ cū alijs iuuenibꝰ ad lupanar vēit.

⁊ eos ꝑus añ ſe īmiſit. [illegible]ui videntes
tātā claritatē circa eā: territi et ꝯpūcti
redierūt. Quos ille filiꝰ ꝑfecti miſeros
appellauit. ⁊ ad eā intrās cū eā vellet
tāgere: ī ipm lumē irruit. Qui cū deo
non dediſſet honorē ſuffocatꝰ a diabo
lo expirauit. Qđ ꝑfectꝰ audiēs cū in/
gēti ploratu ad eā vēit: ⁊ cāz mortꝭ di
ligētiꝰ ſcrutat̄. Cui Agnes. Ille cꝰ vo/
lūtatē voluit ꝑficere eū occidit. Naz
ſocij eiꝰ viſo miracl'o ꝯpūcti redierūt il
leſi. Cui ꝑfectꝰ. In hꝯ apparebit q̄ nō
magicꝭ artibꝫ hꝯ egiſti ſi ipetrare poterꝭ
vt reſuſcitet̄. Orāte aūt btā agnete iu
uēis ſurrexit ⁊ xp̄m publice p̄dicare ce
pit. Tūc aūt pōtifices ydoloꝝ irati ſi
mul clamabāt Tolle magā: tolle ma
leficā q̄ mētes hoīm mutat ⁊ aīos ali
enat. Prefectꝰ autē viſo tāto miracl'o
eā libare voluit: ſꝫ ꝓſcꝑtōem metuēs
vicariū dereliq̄t. Et q꞉ eaz liberare nō
potuit triſtis abſceſſit. Tūc vicarius
aſpaſiꝰ noīe iuſſit eā ī copioſuz ignem
iactare. Sꝫ flāma ī duas ꝑtes diui/
ſa ppl'm circūſtātē exurebat. ipſa aūt
agnes nō ledebat̄. Tūc aſpaſiꝰ gladi
um in gutture eiꝰ imergi p̄cepit Et ſic
ſpōſus cādidꝰ ⁊ rubicūdus ipſaz ſibi
ſpōſaz ꝯſecrauit ⁊ martyrē. Paſſa au
tē ē btā Agnes vt credit̄ tp̄e Cōſtāti/
ni magni q̄ fuit circa āňos dñi. ccc. ix.
Cū aūt ꝑentes eiꝰ circa ſepulcꝝ vigi/
larēt. octaua die apparuerūt eis chori
ꝟginū ī veſtibꝫ aureis. int̄ q̄s viderūt
btāz agnetē ſilī veſte radiantē. ⁊ iuxta
eā agnū niue cādidiorē ſtantē. Et di
xit Agnes. Videte ne me q̄ſi mortu/
am lugeat̄. ſꝫ ꝯgaudete mecū ⁊ ꝯgtu
lami. q꞉ cū his oībꝫ lucidas māſiōes
accepi. Et ꝑpt hāc viſiōz celebꝛat̄ fe/
ſtū [illegible]etis. Cōſtātina aūt ꝟgo filia
ꝯſtā[illegible]diēs hāc viſionē q̄ lep̄ gra
uiſſima la[illegible]bat: tumuluz eiꝰ adijt
⁊ ibi dū ī orōn[illegible]ſiſteret obdormiuit
Viditq꞉ beatā agnetē ſibi dicētē. Si
ī xp̄m crediderꝭ ꝯtinuo ſanaberꝭ. Ad
hāc vocē euigilās ꝑfecte ſe ſanatā in/
uenit. Que baptiſmū recipiens ſuper
corpꝰ btē Agnetꝭ baſilicā fecit. et ibi ī
ꝟginitate degēs multas ꝟgines exem
plo ſuo aggregauit. Quidā vir noīe
Paulinus in eccleſia ſctē Agnetis ſa
cerdotij fungēs officio: mira cepit car
nis tēptatione vexari, Sed cū deū of
fendere nollet a ſummo pōtifice licen
tiā petijt ꝯhendi. Cuiꝰ bonitatē ⁊ ſim
plicitatē papa ꝯſiderās anulū ei cuz
ſmaragdo dedit. Et iuſſit vt imagini
formoſe btē agnetꝭ q̄ ī ſua eccl'ia picta
erat ex ꝑte ſui p̄cipet vt ſe ꝑmitteret de
ſponſari. Cūq꞉ hec ſacerdos imagini
imꝑaret: illi ꝯtinuo digitū anularez
porrigēs ⁊ anulō ſuſcepto retrahens:
oēm temptatōez a ſacerdote fugauit
Predictꝰ aūt anulus adhuc dr̄ in di
gito eiꝰ apparere. Itē Amb. Btā ag
nes generoſitatꝭ oblectamēta deſpici/
ens celeſtē meruit dignitatē. Socie/
tatis hūane vota ꝯtēnēs. eterni regis
ſociata ē ꝯſortio. p̄cioſaz mortē p xp̄i
ꝯfeſſione ſuſcipiēs ſilī ē ei facta.

De ſctō Vincētio. Sermo. xxj.

Emo coro

n bitur niſi q̄ legitime cer/
tauerit. id eſt fideliter. ij.
Thim̄. ij. Verba iſta bn̄ ꝯueniūt be/
ato Vincētio q̄ ꝑ lōgū certamē meru
it coronā eternā. ¶ Sciēdū q̄ corona

vite multis modis acq̄rit̄. P[illegible]mo p
tolerātiā tribulationū. Ja[illegible]tūs
vir q̇ ſuffert tēptatiōꝫ. [illegible]cū pbatus
fuerit accipiet coron[illegible] vite. Exēplū de
quodā iuuene q̇ ſeptē vicibꝫ tēptabat̄
ſup cuiꝰ capite vidit q̇dā ſctūs ſeptēꝫ
coronas. ¶ Sc̄do acq̄rit̄ corōa vite p
fidei ꝯſtantiā ſiue pſeuerantiā. Apo/
cal'.ij. Eſto fidel'.i. ī fide ꝯſtans. vſqꝫ
ad mortē: et dabo tibi coronam vite.
Nō dat̄ corona incipiētibꝫ: ſꝫ ī fine fi
delit̄ pſeuerantibꝫ. Hiero. Nō eni in
cepiſſe ſꝫ pfeciſſe ꝟtutis ē. Vn̄ Pau/
lus.ij. Thim̄.iiij. Curſuꝫ.ſ. vite mee
ꝯſummaui. fidē ſuaui. iō repoſita eſt
mihi corona iuſticie. Sic btūs Vin
cētius vitā ꝯſummauit. iō meruit vi
tā eternā. Vn̄ legit̄ ꝙ Vincētiꝰ nobil'
genere: ſed fide ac religione nobilioꝛ.
beati Valerij epi diaconus fuit. Cui
ep̄s vicē ſuā ꝯmiſerat. qꝛ expeditioꝛis
lingue erat. ⁊ ipſe oꝛōni et ꝯtēplatiōi
vacabat. Juſſu ḡ Daciani p̄ſidis va
lētiā trahunt̄ ⁊ diro carcere mācipant̄
Cūqꝫ eos fame pene defeciſſe crederet.
eos corā ſe duci iuſſit. Quos cum ſa
nos cerneret ⁊ gaudētes: iratus ī hāc
vocē prupit. Quid dicis tu Valeri:
q̇ ſub noīe religionis ꝯ decretū princi/
pū facis p̄dicando Jhm crucifixum?
Cūqꝫ aūt. b. Valerius lenit̄ rn̄deret:
dixit Vincētius. Noli pr̄ q̄ſi timida
mēte ſbmurmurare. ſed libera voce ex
clama. Si aūt iubes pr̄ ſctē: rn̄ſis iu/
dicē aggredioꝛ? Cui ille. Jā duduꝫ ti
bi fili chariſſime loquēdi curā ꝯmiſe
rā. et nūc p fide xp̄i p q̄ aſtamus rn̄ſa
ꝯmitto. Tūc Vincētius ꝯuerſus ad
Dacianuꝫ. Hactenus inq̇t ſermo tu
us de te negāda fide xp̄i fuit. ſed ſcias

[illegible]ephariū e[illegible]pud xp̄ianoꝝ ſapiam
cultū diuinū abnegādo blaſphema/
re. Tūc iratus Dacianꝰ ep̄m in exiliū
mitti p̄cepit. Vincētiū ꝟo tanqꝫ ꝯtu/
macē ⁊ p̄ſumptuoſuꝫ iuuenē ad terro
rē alioꝝ ī eculeo diſtēſuꝫ mēbris oībꝫ
dilaniari. Cū aūt toto corpe diſſipa/
ret̄: dixit dacianꝰ. Dic vincēti vbi nūc
tuū miſeꝝ corpꝰ ı̄ſpicis? At ille ſbridēs
ait. Hoc ē q̇d ſp optaui. Tūc iratꝰ iu
dex cepit ei oīa genera tormētoꝝ mi/
nari niſi fidē xp̄i abnegaret. Cui Vin
cētius. Jnſurge miſer et toto maligni
tatis ſpū debachare. ⁊ videbis me dei vir
tute plꝰ poſſe q̇ torq̄oꝛ q̄ꝫ ipſe poſſis q̇
me torq̄s. Tūc p̄ſes cepit clamare et
carnifices virgis ⁊ fuſtibꝫ ꝟberare. Et
ait Vincētius. Quid facis Daciane?
Ecce tu ipſe me vindicas de apparito
ribꝫ meis. Tūc p̄ſes factꝰ amēs dixit
carnificibꝫ. Miſeri q̄re nihil facitis:
cur deficiūt manus vr̄e? Adulteros ⁊
parricidas vincere potuiſtis. ⁊ nūc ſolꝰ
vincētiꝰ vr̄a pōt ſupare tormēta. Tūc
carnifices pectines ferreos vſqꝫ ad iti
ma coſtaꝝ fixerūt. ita vt de toto corpe
eius ſanguis efflueret. ⁊ ſolutis coſtaꝝ
cōpaginibꝫ viſcera interna paterent.
Et ait p̄ſes. O vincēti miſerere tui vt
poſſis tā pulcrā recupare iuuētutē. et
fac q̄ iubeo ne maioꝛa inferaꝫ tibi toꝛ
mēta. Et ait Vincētius. O veneno/
ſa diaboli lingua tormenta tua nō ti/
meo: ſed hoc ſolū valde timeo ꝙ te fingis
mihi miſereri. Nā quo te magis iratū
video eo ampliꝰ exulto. Nolo aūt vt
aliq̇d de ſupplicijs minuas vt victū
te in oībꝫ fatearis. Tūc iuſſit eū de ecu
leo ſumi ⁊ ſup craticulā aſſari. quam
ipſe ſponte aſcēdit. Miſtri aūt vna cū

ferreis ꝯpreſſerēt eū ꝛ [redacted] corp⁹ ei⁹ vndiqȝ vulnerauerūt. ſal inſup ſpſerūt. ꝛ viſcera de corpe ei⁹ labētia depēderūt. Ipe aūt erectis i celū oc̄lis dn̄m adorauit. Cūqȝ miſtri hec daciano retuliſſent: ait dacian⁹. Heu vincimur. Et iuſſit eū i tenebroſuȝ carcerē icludi. ꝛ pedes ei⁹ ligno ifigi. ꝛ teſtas acutiſſimas ſub eo poni. ꝛ ſine oi hūano ſolatio ſup teſtas relinq̄re. Qđ factū eſt. Sȝ ecce rex p q̄ miles patit̄ penā mutat i gl'iaȝ. Nā tenebre carcer̄ ab imēſa luce expellūt̄. Teſtaꝝ aſpitas i oim floꝝ ſuauitatē mutat̄. pedes diſſoluūt̄. ꝛ āgeloꝝ ſalutatōe pfruit̄. Cūqȝ cū angel' pſallēs ſup flores incederet modulatio dulc̄ ꝛ mira ſuauitas for̄ ꝑcul diffundit̄. Perterriti cuſtodes cū p rimas carcer̄ qđ int⁹ erat vidiſſent: ad fidē ꝯuerſi ſunt. Hec audiēs dacian⁹ amēs fact⁹ ait. Et q̄d ei ampli⁹ faciem⁹. Ecce ei iā victi ſum⁹. trāſferat̄ ad lectū. ꝛ ſtramētis molliorib⁹ repoāt̄ ne p tormēta maḡ glorioſus efficiat̄. Cūqȝ i lecto poſit⁹ eēt ꝛ ibidē paululū q̄euiſſet ſtati ſpūm tradidit. Circa āños dn̄i. cclxxxvij. ſb Dyocleciano ꝛ Maximiano. Quo audito Dacian⁹ vehemēter ſic ſe victuȝ dolēs ait. Si n̄ potui eū ſupare viuētē. puniā eū defunctū. Iuſſu ḡ daciani corp⁹ ei⁹ ad cāpū ab auib⁹ ꝛ beſtijſ deuorādū exponit̄. Sȝ ſtati āgelorū cuſtodia p̄munit̄. ꝛ itactū a beſtijſ cōſeruat̄. Deniqȝ cor̄u⁹ ingluuiei dedit⁹ alias aues ſe maiores ipetu alaꝝ abegit. ꝛ lupū occurrentē morſib⁹ ꝛ clamorib⁹ effugauit. q̄ reflexo capite in aſpectu corpis ſacri fix⁹ cernit̄. vt pote q̄ ibidē angeloꝝ cuſtodia muniebat̄. [redacted] audiēs Daciā⁹ ait. Puto q̄ nec [redacted]tū potero ſupare. Iuſſit ḡ lapide [redacted] ad corp⁹ ei⁹ ligari ꝛ i mari ꝓijci. Q[redacted] factū eēt ſtatim corpus ei⁹ ad litt⁹ red[redacted]pulſqȝ illi q̄ eū ſbmerſerāt. Qđ q̄dā dn̄a iuenit ꝛ honorifice ſepeliuit. De h̄ martyre ſic dic̄ Auguſti. Btūs Vincēti⁹ vicit i verbis. vicit i penis. vicit i ꝯfeſſiōe. vicit i tribulatōe. vicit exuſt⁹. vicit ſbmerſus. vicit tort⁹. vicit mortu⁹. Amb. i pfatione ſic ait de ipo. Torq̄t̄ vincēti⁹. tondit̄. flagellat̄. exurit̄. Sȝ iuict⁹ p ſctō noie anim⁹ nō ꝯcutit̄. pl⁹ ardens igne zeli q̄ȝ ferri. pl⁹ nectit̄ amore celi q̄ȝ ſecli pl⁹ voluit placere deo q̄ȝ foro. pl⁹ dilexit mori mūdo q̄ȝ dn̄o.

In conuerſione ſancti Pauli. Sermo. xxij.

v As electionis eſt mihi iſte vt portet nomē meū. Act. ix. Poſt paſſionē dn̄i facta ē pſecutio magna in xp̄ianos. ꝛ iudei apphēdētes btm̄ Stephanū lapidabāt eum. ꝛ btūs paul⁹ q̄ tūc ſaul⁹ dicebat̄ lapidantiū veſtimēta cuſtodiebat. Hic petijt epiſtolas a p̄ncipe ſacerdotū q̄ erat i hieruſalē vt iret in Damaſcū. ꝛ ſi ibi aliq̄s xp̄ianos iueniret victos pduceret i hierl'm. Et cū appropinq̄ret damaſco. circūfulſit eū lux d̄ celo. ꝛ cadēs in terrā audiuit vocē dicētē ſibi. Saule ſaule q̄d me pſeq̄r̄. Qui dixit. Quis es dn̄e? Et ille. Ego ſum ih̄s nazarenus quē tu pſeq̄ris. durꝝ eſt tibi ꝯ ſtimulū recalcitrare. ꝛ tremēs ac ſtupēs dixit. Dn̄e q̄d me vis facere? q̄ſi dice

ret. Indica mihi volũtatẽ tuã. [illegible]a/
tus ſum tibi obedire. Ad q[illegible]s.
Surge ⁊ ingredere ciuita[illegible]ibi di/
cet̃ tibi q̇d te opteat fa[illegible]e. Uiri aũt
q̇ comitabant̃ cũ eo [illegible]abãt ſtupefacti
Audiẽtes q̇dẽ vocẽ ſꝫ neminẽ vide/
rũt. Surrexit aũt ſaulꝰ de terra. aptiſ
qꝫ oculꝭ nihil videbat. Per manꝰ aũt
eũ poſtea trahẽtes introduxerũt euꝫ
in ciuitatẽ Damaſcũ. ⁊ erat ibi tribꝫ
diebꝫ nõ mãducãs neqꝫ bibẽs neqꝫ
vidẽs. In q̃ triduo credit̃ didiciſſe a
ſpũſctõ euãgeliũ. Erat aũt damaſci
diſcipulꝰ xpianꝰ noĩe Ananias. ⁊ di/
xit ad eũ dñs in viſu. i. ĩ viſiõe. Ua/
de ⁊ q̃re ſaulũ. Cui ananias. Dñe au
diui a viro h̃ q̃nta mala fecerit his q̇
credũt ĩ noĩe tuo. Ad quẽ dñs. Ua/
de qꝛ vas electõis ẽ mihi iſte id ẽ vaſ
electũ. vt portet nomẽ meũ corã gen
tibꝫ ⁊ regibꝫ ⁊ pplĩs iſrl̃. Abijt ğ ana
nias ⁊ dixit. Saule frat̃ dñs ihũs q̇
tibi apparuit ĩ via me miſit ad̃ te vt
videas ⁊ ipleariſ ſpũſctõ. Et cũ bapti
ſaret̃ ceciderũt d̃ oculꝭ eiꝰ tãqꝫ ſquame
⁊ viſuꝫ recepit. ⁊ ꝯtinuo ĩtrauit ſyna
gogã ⁊ p̄dicauit ihm q̃m ipẽ ẽ xpus.
Et cũ iſidiarent̃ ei iudei ⁊ vellẽt eum
occidere. xpiani eũ ſubmiſerũt p muru
rũ in ſporta. ⁊ ſic euaſit veniẽs hieru
ſalẽ ꝯiunctꝰ ẽ aplĩs. ¶ Sciẽdũ ãt cir/
ca p̄dicta ꝙ h̃ nomẽ bñdictũ ihs por
tãdũ ẽ corde ore ⁊ ope. Corde de ipo
ſedule cogitãdo. Ore d̃ ipo libẽter re
ferẽdo. Ope oĩa opa nr̃a in noĩe ipĩꝰ
faciẽdo. Debẽꝰ aũt h̃ nomẽ portare p
pt̃ tria. Prĩo qꝛ p̄ſtat dulcedinẽ me
ditãtibꝫ ĩ deuotõe. Scđo. qꝛ dat for
titudinẽ oĩbꝫ ĩuocãtibꝫ ĩ tribulatõe.
Tercio qꝛ ſanat egritudinẽ ĩinfirmã

tib[illegible] corpalẽ [illegible]ualẽ. ¶ Prĩo autẽ h̃
nomẽ habẽdu eſt ĩ corde. qꝛ dat eter
nã dulcedinẽ oĩbꝫ d̃uote meditãtibꝫ
Berñ. Ihs eſt mel ĩ ore. melos ĩ au/
re. iubilꝰ in corde. Richar. de ſctõ vi/
ctore. Ihs ẽ dulce nomẽ ſup oẽ dele/
ctabile. Berñ. Si ſcribis ñ ſapit mi
hi niſi legerẽ ibi ihum. Si diſputes
vl̃ ꝯferas nõ ſapit mihi niſi ſonuerit
ibi ihs. q̃ſi di. Omẽ qđ ſcribi pt̃ vl̃ le
gi nõ dat aliquã dulcedinẽ mihi ni/
ſi audiero h̃ nomẽ ihs. Huiꝰ bñdicti
noĩs dulcedinẽ ſenſerat btũs Pau/
lus. qꝛ freq̃nt̃ h̃ bñdictũ nomen p̄di
cauit ⁊ in ſuis epiſtolꝭ ſcp̄ſit. Legit̃ em̃
eũ h̃ nomẽ ihs q̇ngẽtis vicibꝫ ĩ eplĩs
ſuis noĩaſſe. Scđo debemꝰ h̃ bñdi/
ctũ nomẽ portare ĩ corde. qꝛ dat for/
titudinẽ oĩbꝫ ĩuocãtibꝫ in tribulatio
ne. Uñ Ber. Ihs ẽ cibꝫ ꝯfortãs. nã
totiẽs ꝯfortariſ q̃tiẽs recordariſ. q̃i di.
Utiqꝫ ihs h̃ bñdictũ nomẽ ẽ cibꝫ ſpi
ritualꝭ oĩbꝫ ĩuocãtibꝫ illud. ita ꝙ nul/
la tribulatõe hõ ſupari pt̃. nullo mõ
ſcti martyres ⁊ ꝟgines potuiſſent tã/
tas penas ſuſtinuiſſe niſi h̃ nomẽ ihſ
qđ in ore ⁊ corde portabãt eos ꝯfor/
taſſet. Uñ legit̃ Act̃. v. de aplĩs. Cuꝫ
nomẽ ihu xpi p̄dicarẽt. adducti ſunt
ad ꝯciliuꝫ ⁊ flagellati ſunt ⁊ p̄hibiti
ne oĩno h̃ nomẽ p̄dicarẽt. Ibãt autẽ
gaudẽtes a ꝯſpectu ꝯcilij. q̃m digni
habiti ſunt p noĩe ihu ꝯtumeliã pa/
ti. Berñ. Mlti iuuenes. ſenes. ꝟgi/
nes ⁊ mlĩeres elegert̃ magꝭ mori mil/
le mortibꝫ q̃ꝫ a ꝯfeſſiõe illiꝰ noĩſ amo
ueri. Uñ ait Paulꝰ Act̃. xxj. Ego ñ
ſolũ alligari ſꝫ etiã mori parꝰ ſum in
hieruſalẽ ppt̃ nomẽ dñi mei ihu xpi.
Quõ em̃ btũs paulꝰ potuiſſet tantã

ſuſtinuiſſe niſi h̄ no[redacted]ſ
ſet. Vñ ait ipe in q̄dā loco. Oīa poſ/
ſum ī eo q̇ me ꝯfortat. ⁊ nūerat mlta
q̄ paſſus ē dicēs. Ter ꝟgis ceſus ſuȝ.
ſemel lapidat⁹ ſuȝ. q̇nq̇es q̄dragēas
vna min⁹ accepi. naufragia ꝑtuli. et
mlta alia ſuſtinuit. Tādē cū nomen
xp̄i ꝑ iudeā p̄dicaſſet ꝑ greciā venit
romā. Et cū ibi p̄dicaſſet nomen xp̄i
cōprehēſus ē a nerone ⁊ iuſſus ē decol
lari. Cūq̧ caput ei⁹ amputatū eēt ca
dens ī terrā clamauit. Jh̄s xp̄s trib⁹
vicib⁹. ⁊ facti ſunt tres fontes. Ecce
q̄ꝺ ſibi tā dulce ī vita extiterat ī mor
te obliuiſci n̄ poterat. Et ꝓſiliēs ſcd̄o
clamauit. ⁊ ꝓſiliens tercio clamauit.
Jh̄s xp̄s. in q̇b⁹ loc̄ mox tres fonteſ
ſaliebāt. Tercio debem⁹ h̄ nomē ih̄us
portare ore ⁊ ope. q̄ꝛ ſanat egritudi/
nē corpalē ⁊ ſp̄ualē. Bern̄. Jh̄s ē me
dicina īfirmātib⁹ tā in corpe q̧̄ ī aīa
De p̄mo dꝛ Mar. vl. Signa eos q̇
in me crediderint hec ſeq̄nt̄. Jn noīe
meo demonia eijciēt. ſup egroſ man⁹
īponēt ⁊ bn̄ habebūt. Vñ legit̄ Act.
iij. ꝙ claud⁹ q̇daȝ iacebat an̄ portas
tēpli. ⁊ cū peteret elemoſynā a petro ⁊
iohe. dixit ei petr⁹. Jn nomīe ieſu xp̄i
ſurge ⁊ ambula. ⁊ factū ē. Et cū petr⁹
interrogaret̄ a iudeis q̄ ꝑtāte h̄ feciſ/
ſet. rn̄dit ꝙ in ꝟtute noīs ieſu xp̄i euȝ
ſanaſſet Bern̄. Hoc ē nomē q̄ꝺ cecis
dedit viſum. ſurdis auditū. claudis
greſſum. mortuis vitā. ⁊ diabolū ab
obſeſſis corpib⁹ fugauit. Et nō ſolū
ſanat in corpe ſ; etiā ī aīa. Vñ dic̄ pe
trus Act. x. Oēs ꝓp̄he teſtimoniū ꝑ
hibēt remiſſiōeȝ pctōꝝ accipe ꝑ hoc
nomē ieſus. Saluat ei oēs q̄ credūt
in eū. j. Joh̄. ij. Filioli mei q̄ꝛ remit/
tū[redacted] vobis pctā veſtra ꝓpter nomē
ei[redacted]iiij. Nō eſt in aliq̄ alio ſal⁹.
nec eſt a[redacted]nomē ſub celo hoīb⁹ da
tū in q̄ opte[redacted]ſaluos fieri niſi in hoc
noīe ieſus. Et ſunt ꝟba petri. Bern̄.
Si q̇s in crimē currit inſuꝑ ad laq̄/
um mortꝭ dꝺſperādo. nōne ſi iuocet no
mē vite. ſ. ieſu. ꝯfeſtim reſpirat ad vi
tam. p̄s. Propt̄ nomē tuū dn̄e ꝓpi/
ciaberꝭ pctō meo. mltū eſt em̄. Exem
plū. Jn britania erat q̄dā monial' q̄
in ꝯſuetudīe habebat nomē ieſu xp̄i
ſedule noīare. q̄ tandē ꝑ quēdā iuue/
nē ſeducta erat q̇ cū ea deliq̇t. ⁊ facta ē
publica meretrix pl⁹ q̧̄. xij. ānis. ⁊ q̧̄/
uis publica peccatrix eſſet. tn̄ ex ꝯſue
tudine habebat h̄ nomē ſedule noīa
re. Jnſuꝑ in ſabbatꝭ in honore beate
marie ꝟginis abſtinebat. Jn q̄dā āt
vigilia purificatōis volēs ſe abſtine/
re horreū cuiuſdā viri ſecrete ītrauit.
⁊ obdormiēs videbat̄ ſibi ꝙ duceret̄
ad iudiciū. ⁊ vidit q̄ꝺdā templū btē
ꝟgis. ⁊ q̇cūq̧ ad h̄ ꝯfugeret ſaluabat̄
q̇ āt n̄ fuerat ꝑmiſſuſ ītrare ꝓijciebat̄
in magnū ignē. At ip̄a ꝯfugiēs ad tē
plū. Et cū ītrare vellet occurrit ei ih̄s
in oſtio ⁊ retruſit eaȝ ⁊ p̄cepit eā ꝓijci
ad ignē. Et cuȝ ꝓiecta fuiſſet iteꝝ cla
mauit. ih̄s xp̄s. Et q̄n̄ ſic ḡuit̄ torq̄re
tur ⁊ fortit̄ iuocaret ih̄m. dixit btā ꝟ/
go ad filiū. O fili dilectiſſime miſere
huic peccatrici. mēorās ꝙ nomē tuū
ſedule iuocare ꝯſueuit. ⁊ ꝙ feſtiuita/
tes meas honorauit. Tunc fili⁹ miti
gat⁹ iuſſit eā ꝺtrahi ⁊ dimitti Mlier
aūt ī ſomnis tātū fletū ⁊ clamorē fece
rat ꝙ omnē familiā excitauerat. q̄ ve
niētes īuenerunt eā cōbuſtā. ita ꝙ to
tum corp⁹ ei⁹ fuerat tāq̧̄ carbo niger.

Et interrogata cur illic veniſſet [illegible]
totā ſeriē enarrauit. ⁊ ſp in [illegible]ma/
nēs vitā in bono finiuit.

In purificatõe btē Marie virgis
Sermo.xxiij.

Ecce venit

ad tēpluz ſctm̄ ſuū dn̄a/
tor domi⁹ Malach.iij.
Nota ꝙ triplex ē tēplū ad qđ dn̄s venit.ſ.ſinglare.materiale.⁊ ſpūale. Tēplū ſinglare ē vter⁹ btē marie virgis. Ad h̄ tēplū dn̄s venit qn̄ hūanā naturā aſſumpſit. De h̄ tēplo dicit p̄s. Sctm̄ ē tēplū tuū mirabile i eq̄tate. q̄ſi di. O dn̄e h̄ tēplū qđ elegiſti tibi in vt̄o ỽginis valde mirabile ē ⁊ ſanctū. Dicit̄ iō mirabile.q2 illū in ſe incluſit q̇ maior ea fuit.ſ.dn̄m celi ⁊ terreq̄ quē tot⁹ mūd⁹ nō capit. Un̄ ip̄a dixit Ecc̄i. xxiiij. Qui creauit me req̇euit in tabnaclō meo. Sāctū fuit q2 ꝑ ſpūmſctm̄ ꝯſecratū fuit. Bern̄. O ſctiſſimū tēpluz ꝑ ſpm̄ſctm̄ ſacrificatū.ꝑ filiū ornatū.ꝑ patrē glorificatū plenū oīm grāꝝ. Tēplū iſtud ꝯſecrauit ſpūſſctūs qn̄ archangelū gabrielē ad btām ỽginē miſit ⁊ ꝯceptōez ſuam nūciauit. Cōſecrauit āt eodē mō q̇ ep̄s tēplū materiale ſolet ꝯſecrare. q̇ tribꝫ vicibꝫ circūit. ⁊ ter pulſat ad oſtiū dicēs. Tollite portas p̄ncipes vr̄as.q̄ſi di. O p̄ncipes tenebraꝝ deponite ꝑtātes vr̄as. ⁊ fugite ab h̄ tēplo vt fiat tēplū ⁊ habitaculū ſpūſſācti. Sꝫ nō apit̄ ei niſi i tercia pulſatione. h̄ mō angel⁹ p̄mo pulſauit ad tēplū btē ỽginis qn̄ eā ſalutauit ⁊ dixit Aue grā plena ⁊c. Sꝫ ip̄a in hac p̄ri ma pulſatōe n̄ apuit oſtiū cordis ſui .i.nō ꝯſenſit. ſꝫ turbata ē in ſmōe ei⁹ .i.āmirabat̄ de tā inſolita ſalutatione angeli.q2 ſepi⁹ āgelos videbat ſꝫ nūq̄ꝫ talia loq̄ntes audierat. ⁊ iō cogitabat q̄lis eēt illa ſalutatio. Tūc angelus ſcđo pulſauit ad oſtiū cordis ſui dicēs. Ne timeas maria īueniſti enī grāz apđ dn̄m. Ecce ꝯci. ⁊ pa.fi. ⁊ vocabis nomē ei⁹ ih̄s. Hic erit magn⁹ ⁊ fili⁹ altiſſimi vocabit̄. Ip̄a enī ad illā ſecūdā pulſationē adhuc n̄ apuit. ſꝫ dixit. Quō fiet iſtđ .i. ꝑ quē modum poſſuz ego ꝯcipe filiū. qm̄ viꝝ nō cognoſco Tūc angel⁹ tercio pulſauit dicens. Spūſſctūs ſupueniet i te. ⁊ virtus altiſſ. obū.tibi.id ē fili⁹ altiſſimi aſſumet corp⁹ a te. in q̇ corpe obumbrabit̄.i.abſcōdet̄. Un̄ Iſa.xlv. Uere tu es de⁹ abſcōdit⁹. Iōq2 ⁊ qđ naſcet̄ ex te ſanctū vocabit̄ fili⁹ dei. Tūc ad terciā pulſatōez apuit oſtium ſui cordis. ⁊ cōſenſit dicēs. Ecce ancilla dn̄i fiat mihi ſm verbū tuū. Et ſtatī fili⁹ dei i ei⁹ vtero ꝯcept⁹ ē pfectus de⁹ ⁊ pfect⁹ hō. Et i illa die tāte potētie et ſapiē extitit q̄nte i.xxx.āno fuit. Poſt q̄ꝫ aūt ep̄s aliqđ tēplū ꝯſecrauit. tūc ꝓhibet ſub pena excōicatōis ip̄i⁹ violationē faciēs pacez hoībꝫ ihabitātibus.ita ꝙ oēs malefici q̇ ad ip̄m ꝯfugiūt a ſuis inimic̄ ſecuri ſint. Eodez mō ſpūſſctūs h̄ tēplū ꝯſecrauit ⁊ pacificauit. ita vt oēs pctōres q̄ntūcūq̄ꝫ deū offenderūt ſi ad ip̄ꝫ ꝯfugerint ſine dubio pacē īueniēt. ⁊ ab hoſtibꝫ ſuis ⁊ diabol̄ ſecuri erūt. Unde dn̄s Iſa.xvi. Apud te habitabūt ꝓfugi mei.i.pctōres. ⁊ q̇ fugerūt a me peccādo īueniēt grām ad te ꝯfugiendo.

Aug⁹. O btiſſima vgo maria. ſicut oīs auerſus a te neceſſe ē vt pereat. ita oīs ad te ꝯuerſus īpoſſibile ē vt pereat. Anſ. O btā fiducia tu es refugiū tutū miſeroꝝ pctōꝝ. Bern̄. O btiſſima maria vgo q̄s tuā miſcdiam ad plenū enarrare pōt pctōrē q̄ntūlibet fetidū ⁊ īmūdū ⁊ toti mūdo deſpectuȝ nō deſpicꝭ nec deſerꝭ ſȝ tremēdo iudici miſeꝝ recōcilias. Exēplū. Apud ſyciliā anno dn̄i. lxxiij. fuit q̄dā vir noīe Theophil⁹ cuiuſdā epī vicedn̄s. qui tā prudēter ſb epo res eccl'iaſticas diſpēſabat ꝙ mortuo epo eū dignū epatu oīs ppl's acclamabat. At ille vicedoīatu ꝯtēt⁹ aliū epm maluit ordinari. Tādē ab officio p epm ſuū ē depoſit⁹ ⁊ in tātā deſpatōeȝ delapſus vt ad ſuā dignitatē recipiēdā cuiuſdaȝ iudei malefici ꝯſiliū expeteret. Jlle ḡ diabolū aduocauit. Aduocat⁹ ē etiā Theophil⁹ q̄ iuſſu demōis xp̄m ⁊ ſuā matrē ⁊ oēs ſctōs dei abnegauit. ⁊ xp̄iane religioni renūciauit. ⁊ ſup h̄ cyrographū ſcpſit ⁊ dedit demoni ⁊ ſigillauit. Jn craſtinū ḡ ꝓcuratōne demōis theophil⁹ in grām epī recipit ⁊ pſtine dignitati reſtituit. Tādē ad ſe cōuerſus de eo qd̄ fecerat valde igemuit. et ad vginē gl'iosā tota mētꝭ deuotōe ꝯfugit. Quadā ḡ vice ſibi ī viſiōe apparuit btā vgo. ⁊ de facto eū redarguit ⁊ diabolo renūciare p̄cepit. ⁊ xp̄m dei filiū ⁊ oē xp̄ianitatꝫ ꝓpoſitū ꝯfiteri fec. ⁊ ſic ip̄m ī filij ſui gratiā recupauit. et ad iudiciū eū p̄ſentauit. Jteꝝ ſibi apparuit ⁊ cyrographū quod diabolo dederat ſibi reddidit. ⁊ ſup̄ pect⁹ ſuuȝ poſuit. Qd̄ factū theophil⁹ ad laudē btē marie vginis oīb⁊ manifeſtauit. ⁊ in ſuitio ei⁹ pſeuerauit. ¶ Jtē aliud exēplū. Abbatiſſa q̄dā btē vgini valde deuota a ſpū fornicatōis tēptat. et tādē vincit a iuuene q̄dā īpgnat. Jlla vo cū grauida eēt ſup modū turbat neſciēs q̄d faceret ⁊ q̄ ſe diuerteret tandē btē vgini ſe totā cōmiſit. Cuȝ aūt ad epm pgeret eo ꝙ ſibi eēt accuſata. qd̄dā tēplū btē vginis marie ptranſiēs intrauit ⁊ an̄ imaginē beate marie vginis ſe ꝓſternēs orauit. ⁊ miſerā peccatricē ſe ꝯfeſſa ē dicēs. O beatiſſima mat miſcdie nullū ſcio adiutorē. ex q̄ grauiſſime offendi meū creatorē ꝯfugio ad ꝯſiliū grē tue. Quo ſecuri⁹ fugiā niſi ad te. q̄ mr̄ grē ⁊ miſericordie appellari meruiſti. Suſcipe ergo me miſerā ad te ꝯfugiētē ꝓpt amorē filij q̄ te in matrē ꝑelegit. Cūq; hec ⁊ ſilia ꝓferret. vidit btām vgineȝ cū mltitudine angeloꝝ aſſiſtentē ⁊ dicentē. Surge filia iā ſecura nihil mali patiarꝭ. ⁊ ampli⁹ noli peccare. Et h̄ dicens pueꝝ de ei⁹ vtero accepit ⁊ vni angeloꝝ tradidit dicēs. Defer pueꝝ hūc ad talē heremitā dicēs ei. Hunc pueꝝ mittit tibi mat dei. ⁊ ſic euigilāſ abbatiſſa īuenit ſe p oīa liberatā. ⁊ leta veniēs ad epm cū accuſaret negauit ſe pueꝝ geſtare. Et fecit eps h̄ diligēter p matronas pſcrutari. Que dixerūt eaȝ nullū pueꝝ ī vtero portare. Et irat⁹ eps voluit pplm grauare ꝙ ip̄aȝ diffamaſſent. Jpa aūt h̄ epo ad laudē btē vginis marie ⁊ ſolatiū pctōrū oīb⁊ narrauit. ⁊ interim eps miſit ad illū heremitā ⁊ īuenit pueꝝ. ⁊ btā vgo maria ore oīm collaudabatur. ¶ Scdo venit dn̄s ad tēplū materiale qd̄ erat in hieruſalē. de q̄ īueniēs ī

175

ſer.ſeqnti.¶ Tercio venit ad te[redacted]
ſpũale.ſ.ad aĩam iuſti quã ſi[redacted]
ſctũs ĩ baptiſmo ↄſecrauit [redacted]pellens
ab eo diabolũ vt ipe ĩ e[redacted]itare poſſit
qñ dic ſacerdoſ. Exi[redacted] eo imũde ſpi
rit⁹ da locũ ſpũiſcõ Et ſic eps ↄſecrãſ
eccliã ter pulſat ad oſtiũ. ſic ſacerdos
ter pulſat anteq̃ȝ puerum immergat
Pˀio dic. Abrenũcias ſathane ⁊ põ
pis ei⁹? Scḋo dic. Credis ĩ deũ prẽȝ
oipotẽtẽ ĩ filiũ ⁊ ſp̃m ſctm̃? Tercio q̃/
rit. Uis baptiſari? Et rñdẽt patrini.
Uolo. Tũc baptiſat eũ imergendo.
In noĩe p̃ris ⁊ fi.⁊c. Et tũc aĩa bapti
ſati ẽ facta tẽplũ ſpũſſcti. Uñ apl's.j.
Chorꝫ.iij. Neſcitis ꝙ tẽplũ di vos eſtis
⁊ ſpũſſctũs hitat ĩ vob In iſto tẽplo
debẽt eẽ mlta ſpũalr̃ q̃ ĩuenim⁹ in ipo
tẽplo materiali. In tẽplo iſto dȝ eẽ al
tare bñ ornatũ.i. mũda ⁊ ornata ↄſcia
De h̃ altari legit̃ Leui.vj. Ignis ĩ al
tari meo ſp ardebit quẽ nutriet ſacer
dos ſubijciẽs lig̃ mane ⁊ veſpe p ſin/
gulos dies Uñ Gre. Altare dei ẽ cor
nr̃m in q̃ ardere dȝ ignis charitatis.
quẽ veſpe ⁊ mane nutrim⁹ dũ xp̃ȝ ma
ne iudicatũ ⁊ veſpe crucifixum recoli
m⁹. Sacerdos iſte ẽ mẽoria aĩe. Iſte
ſacerdos auget ⁊ nutrit ignẽ veſpe qñ
cogitat q̃nta de⁹ p nob ſuſtinuit. q̃ ve
ſpe ꝓpt̃ nos turbat⁹ fuit vſq̃ȝ ad mor
tẽ Iſte ignis.ſ.charitatis ẽ q̃ ardere dȝ
in altari cordis. videat ãt q̃libȝ quõ
nutriat illũ ignẽ ĩ altari cordiſ ne ipo
nat aliũ ignẽ. ⁊ ne ↄtigat ei ſic nadab
⁊ abiu. q̃ cũ offerrẽt alienũ ignẽ corã
dño extincti ſunt ab igne. ⁊ mortui ſt̃
vt dr̃ Leui.x. Ignẽȝ alienũ offerũt q̃
ignẽ rãcoris ⁊ inuidie ĩ cordib⁹ ſuis
hñt. q̃ nõ vult dñs offerri ĩ altari ſuo

[redacted] v. [redacted]fers mun⁹ tuũ ad al/
tare. ⁊ recordat⁹ fueris ꝙ frat̃ tu⁹ hȝ ali
q̃d aduerſũȝ te. relinq̃ ibi mun⁹ tuũȝ
⁊ vade ꝑus recõciliari fratri tuo. ⁊ tũc
veniẽs offer mun⁹ tuũ. Ignis inuidie
ſine odij conſumit illũ q̃ ipm offert.
Chriſ. Inuidia ẽ ignis inextinguibil'
q̃r ſic tinea ↄmedit veſtimẽta. ſic inui/
dia ↄſumit illũ q̃ zelat. De talib⁹ q̃ p
ignẽ inuidie accedũt tẽplũ dei dic ps.
Incẽderũt igni ſanctuariũ tuũ. ⁊ i ter/
ra polluerũt tabnaculũ tui.i. tẽp luȝ
nois tui Apl's.j.Chorꝫ.iij. Si q̃s tẽ
plũ dñi violauit p maliciã. diſpdet
illũ dñs p mortẽ et̃nã. Scḋo dȝ eẽ ĩ
tẽplo aĩe crucifix⁹. p qḋ ſignificat̃ me
moria dñice paſſiõis. Tercio dñt ĩ il
lo tẽplo eẽ imagines p q̃s ſignificant̃
ſctõꝝ exẽpla. Exẽplũ hũilitatis hẽm⁹ ĩ
xp̃o q̃ dic. Exẽplũ dedi vob vt queãd
modũ ego feci ⁊ vos ita faciatis. Exẽ/
plũ caſtitatis hẽm⁹ ĩ maria ꝟgine. Exẽ
plũ ſctitatis hẽm⁹ ĩ iohe bap. Exẽplũ
orõnis ĩ b. Jacobo. Exẽplũ patiẽtie ĩ
btõ Uincẽtio. Exẽplũ pñie ĩ btã ma
ria magḋ. Exẽplũ ↄfeſſiõis ĩ btõ au/
guſtino. ⁊ ſic de ſilib⁹ ſctis q̃ diuerſis
pollebãt ꝟtutib⁹. Quarto dȝ eẽ in tẽ
plo aq̃ bñdicta. p quã ſig̃t aq̃ cõpun
ctõis lacrimaꝝ. Quĩto icenſũȝ deuo/
te orõnis. ps. Dirigat̃ ad te dñe orõ
mea ſic incẽſũȝ ĩ ↄſpectu tuo.¶ Notã
dũ ẽ circa purificatõeȝ ꝙ dñs p̄cepit
Leui.xij. ꝙ mlier q̃ ſuſcepto ſemie fili
um pepiſſet. imũda eẽt ſeptẽ dieb⁹ a
ↄſortio hoĩm ⁊ ab ĩgreſſu tẽpli. Sȝ
cõpletis dieb⁹ ſeptẽ mũda erat q̃ ad
ↄſortia hoĩm. ſȝ adhuc ad triceſimũ
terciũ diẽ imũda manebat q̃ ad igreſ
ſum tẽpli. Tãdẽ cõpletis. xl. dieb⁹ p⁹

ptū die.xl.tēplū i[redacted]
muneribꝫ offerebat. Si aūt femina pepiſſet duplicabant̃ dies ꝙ ad ꝯſortia hoim ꝛ ꝙ ad ingreſſuꝫ tēpli. Btā aūt ꝟgo Maria huic legi purificationis ñ tenebat̃ qꝛ ñ peperat ſuſcepto ſemīe ſꝫ myſtico ſpiramīe. Voluit āt ſe ſubdere legi vt nob exēplū hūilitatis oñderet. ꝛ vt legē dñi adimpleret

De eodem. Ser. xxiiij.

t Ota pulcra es amica mea ꝛ macula nō eſt in te. Cāticoꝝ.iiij. Om̄ feſtū iſtō vocat̃ feſtū purificatōis beate Marie vt oñdat eā ſpūſſctūs totā ēē mūdā ꝛ nll'a purificatōe idigere iō ꝯmēdat eā i ꝟbis ꝑpoſit̃ de pulcritudine ꝛ puritate ſua. Nō em̄ cōmēdat eā de pulcritudie exteriori. qꝛ illa nō ē neceſſaria ad ſalutē. ſꝫ de pulcritudie intiori ꝙ ē i aīa. Cōſiſtit ei pulcritudo aīe i ꝟtutibꝫ. Sciēdū aūt ꝙ btā ꝟgo habuit mltas ꝟtutes ꝙ faciebāt eā pulcrā in aīa. Pria fuit charitas. ſcda caſtitaſ. Iſte due reddūt dō aīaꝫ pulcrā ꝛ acceptā Sap.iiij. O ꝙꝫ pulcra ē caſta generatio cū charitate Charitatē pfectā habuit btā ꝟgo ad deū ꝛ ad pximū. Q, charitatē ad deū habuit ptꝫ ex eo qꝛ mādata dei a iuuētute ſuauit. qd̄ ē ſignū diui amoris. Ioh.xiiij. Si ꝙs diligit me ſmonē meū ſuabit. i. mādata. In h ptꝫ ꝙ deū dilexit. qꝛ libēter p eo morte ſuſtinuiſſet ſi deo placuiſſꝫ. Ber. Tāta vis amoris marie mētē accēderat vt fugiētibꝫ diſcipul' cū lacrimis affixit aiam ſuā cruci. ꝛ ſi mime potuit tñ ex[redacted]it. qꝛ pata fuit mori. Q, aūt di[redacted]d pximū habuit pꝫ ex h qꝛ filiū ſuū [redacted]tip ſalute gener̃ hūani expoſuit. Be[redacted]Maluit btā ꝟgo filiuꝫ crucifigi qꝫ gen' hūanū ꝑpetue nō liberari. Orige. Quid de amore btē ꝟginis dicā ꝙ filiū ſuū vnicū amabat tā ardēter ꝙ neſcio eſtimare. Hec tñ pia ꝟgo ſup afflictos pia geſtans viſcera. amato ꝑuari cupit. vt tali ꝑuatōe hūano generi ꝑdito ſubueniret. Hec charitas fec̃ eā pulcrā in aīa. iō bñ figurata ē p illā ꝟginē ſunamitē. in cui' ſinu dauid rex dormiebat. De ꝙ dꝛ.iij. Reg.j. Rex dauid ſenuerat Cūqꝫ opiretur veſtibꝫ nō calefiebat. Queſiert g ſui ei' ei adoleſcētulā ſpecioſaꝫ i oībꝫ finibꝫ iſrl'. ꝛ iuenert abyſac ſunamitē. ꝛ adduxerūt eaꝫ ad regē. Erat aūt decora nimis. ꝛ dormiebat cū rege ꝛ miniſtrabat ei. Rex aūt nō cognouit eā. Abyſac interptat̃ incenſa. ꝛ ſignificat mariā. que incenſa fuit igne charitatis ad deū ꝛ ad pximū. Hec placuit regi dauid. i. xpo Dauid em̄ interptat̃ manu fortis. et ſignificat regē celeſtē qui fortis eſt ſuper om̄es gētes. ps. Quis eſt iſte rex glorie ꝛc. Iſte rex requieuit i ſinu abyſac. i. in vtero beate virginis nouem menſibus. ipa tamē virginitate integra permanente. Sic patꝫ quomodo beata maria pulcra fuit per charitateꝫ. ¶ Scda virtus que facit animā pulcrā ꝛ deo gratā eſt virginitas ſiue ꝟginalis caſtitas Sap.vj. Incorruptio facit pximū ēē deo. puerb. xxij. Qui diligit cordis mūdiciā habebit regē amiciciā. ſ. celeſtē. Hāc ꝟtutē habuit btā ꝟgo. qꝛ ipa mēte ꝛ cor/

poꝛe ꝟginalē caſtitatē habuit. [redacted]
gi celeſti placuit. Vn̄ ipa bn̄ [redacted]
ta ē p illā pulcrā ꝟginē [redacted] quam
rex aſſuer⁹ ſup oēs dili[redacted]bat. Nota
hiſtoꝛiā Heſter. ij. Rex aſſuer⁹ fec cō
gregari oēs ꝟgines regni ſui vt ex illiſ
eligeret ſibi vnā ꝟginē i reginā. Et in
ter ceteras ꝟgines adducta ē Heſter
pulcra nimis ꝛ decoꝛa facie. ꝛ adama
uit eā rex pl⁹ q̄ȝ oēs alias mlīeres. ꝛ po
ſuit dyadema ſup caput ei⁹. ꝛ fecit eā
ſibi ꝯregnare. Heſter interp̄tat̄ abſcō
dita. ꝛ ſignificat btāȝ ꝟginē q̄ habu/
it theſauꝝ abſcōditū i agro. ſ. theſau
rū ꝟginitat̄ i agro ſui coꝛpis. Virgi/
nitas ei dr̄ theſaur⁹ abſcōdit⁹ Mat.
xiij. Sile ē regnū celoꝝ. i. ꝟgitas the/
ſauro abſcōdito i agro. q̄ theſaur⁹ bn̄
eſt cuſtodiēd⁹. qꝛ ſi ſemel amittit̄ nū/
q̄ȝ recipat̄. Et iō ꝟgines debēt eē in ab
ſcōdito ꝛ nō i publico. Dic̄ em̄ ſic bea
tus Amb. Hoc mō btā ꝟgo theſau/
rū abſcōdit qꝛ ſp iclusa ꝛ raro i publi
co fuit. Vn̄ agel⁹ eā ſolā iuenit. Ber.
Suſpicādū nō ē ꝙ angel⁹ iuenit oſti
um aptū ꝟginis. qꝛ nō miꝝ fuerat vt
freq̄nti⁹ hoim vitaret colloq̄a. vl' orā
tis ipediret̄ ſilentiū. vl' ꝯtinue caſtitaſ
ꝯturbaret̄ vel turparet̄. Propter hāc
pulcritudinē caſtitat̄ ſiue ꝟginitatiſ
eā adamauerat rex aſſuer⁹ id ē rex et/
ne btītudis. Aſſuer⁹ em̄ btītudo int̄/
p̄tat̄. ſup oēs mlīeres hui⁹ mōi. ꝛ po/
ſuit dyadema regni ſup caput ei⁹. et
fecit ſibi eā ꝯregre. ¶ Tercia virt⁹ q̄ fa
cit hoīeȝ i aīa pulcrū ē hūilitas. Hie
ro. Nihil ē q̄ nos deo tā g̃tos efficit
ſic hūilitas. ſic ꝙ ſi vite merito ſum⁹
magni hūilitate ſim⁹ īfimi. Signuȝ
aūt pfecte hūilitat̄ ē ꝙ hō ſeipm vili

[redacted] Bern̄. [redacted] hūilis vilis vult
reputari ꝛ n̄ hūilis p̄dicari. Hāc ꝟtu
tē pfecte habuit btā ꝟgo maria. q̄ ſe/
ipam vilipēdit. ꝛ cū eſſet regina celi ꝛ
terre ancillā ſe dixit Lu. j. Ecce ancil
la dn̄i fiat mihi ſm verbū tuū. Et ite
rū. Quia reſpexit hūilitatē ācille ſue.
Propt̄ h̄ btā ꝟgo maria bn̄ figurata
eſt p illā pulcrā ꝟginē Rachel Gen̄.
xxix. Rachel erat virgo decoꝛa facie ꝛ
venuſta aſpectu. ꝓ q̄ ſeruiuit Jacob.
xiiij. annis. ꝛ videbant̄ ſibi dies pau
ci p amoꝛis magnitudīe Rachel in/
terp̄tat̄ ouis ꝛ ſignificat btāȝ virginē
mariā q̄ fuerat hūilis ꝛ ſimplex tāq̄ȝ
ouis. Hāc adamauit iacob. i. filius
dei. Jacob em̄ interp̄tat̄ ſupplātatoꝛ.
qꝛ ſupplātauit eſau. i. diabolū dua/
bus viaḃ. Pꝛīo qn̄ eū de celo eiecit.
Scdo qn̄ infernū ſpoliauit. Vn̄ di/
xit eſau de eo Gen̄. xxvij. Juſte voca/
tū ē nomē ei⁹ iacob. ſupplātauit eniȝ
me altera vice. Iſte Jacob. i. xp̄s ada
mauit rachel ꝑpt̄ pulcritudinē hūili
tat̄ intātū ꝙ ꝑpt̄ eā ſuitiū mltoꝝ an
noꝝ ſubijt. nō tm̄. xiiij. ſȝ. xxxiij. ānis
ad h̄ eū traxit hūilitas marie Bern̄.
Propt̄ hūilitatē marie rex glīe ꝟgis
pulcritudinē ꝯcupiuit. ꝛ deſcēdēs de
ſinu pr̄is in hūc mōm locū ſibi nō i/
uenit aptioꝛē q̄ȝ coꝛp⁹ ꝟgineū. i q̄ pl⁹
ei placuit hūilitas q̄ȝ virgītas. Si ei
maria hūilis nō fuiſſet filiū dei nō cō
cepiſſet. Sic ptȝ ꝙ maria ꝑpt̄ ei⁹ hu
militatē mr̄ dei effecta ē. Et ipa tā hu
milis ē ꝙ nullū pctōꝛē q̄ȝtūcūq̄ȝ imū
dū ſiue fetidū dſpiat ſi ei⁹ auxiliū hu
milit̄ iploꝛat. Bern̄. O virgo maria
q̄ſ tuā miſcdiaȝ ad plenū poſſit enar
rare. qꝛ tu pctōꝛē q̄ntūcūq̄ȝ fetidū et

toti mo̊do deſpectū no̅ deſpiciꝭ nec [illegible]
ſʒ eū tremēdo iudicii recōciliās. Exē/
plū. Fuit q̇dā monachꝰ valde deuotꝰ
q̇ tēptatōe deuictꝰ lapſus ē i pctm̄ car
nis. ⁊ ppt̄ ꝟecūdiā ꝯfiteri nō audēs
dubitare cepit q̇d faceret. ⁊ totum ſe
ad īuocatiōeʒ btē marie ꝟgis ꝓſtra/
uit. ⁊ mltꝭ p̄cibꝫ eā flagitauit vt eū a
tēptatōe eripet. q̇ audaciā ꝯfitēdi ī/
petrauit. Cū em̄ ī nocte dormiret btā
ꝟgo apparuit ei lōgiꝰ tn̄ inſiſtēs ī ſpe
cie iuuēcule. angelꝭ circūſepta. Quaʒ
vidēs ille cū lacrimis ait. O ꝟgo vir
ginū regina angeloꝝ. ſpes deſolatoꝝ.
ſolamē pctōꝝ. mr̄ miſcdie. mr̄ dei mi/
ſerere mei. qꝛ nullū pctōrē ad te ꝯfu/
giētē repellis. Nūq̇d mihi miſcdiaʒ
tuā ſoli denegare vis. Cūqʒ hec ⁊ ſilia
dixiſſʒ mr̄ miſcdie q̄ndā domū ingre
dit̄. quā ille ſeq̄ns ad pedes eiꝰ ſe ꝓie/
cit dicēs. O mr̄ dei plena oī grā miſe
re mei. At illa eleuāſ eū brachijs am
plexabat̄ eū. ⁊ oſculū ei tribuit ⁊ eua/
nuit. Ille ꝟo euigilās cū mag̃ hilari
tate ad ꝯfeſſorē venit ⁊ pctm̄ ſuū ꝯfi
tēs in ſctā vita pſeuerauit.

De ſctā Dorothea. Ser. xxv.

Gloriosa ꝟgo ⁊ martyr Dorothea ex
p̄re theodoro ⁊ mr̄e theo
dora ꝓgenita ex nobili ſanguīe ſena/
toꝝ. Illis tpibꝫ viguit pſecutio xp̄ia
noꝝ ī terra romanoꝝ. Vn̄ btūs the/
dorus ſpnēs ydola ⁊ romā relinq̄ns
cū poſſeſſiōibꝫ agrꝭ. vineis. caſtrꝭ ⁊ do
mibꝰ trāſfretauit cū vxore ſua btā the
odora ⁊ duabꝫ filiabꝫ ſuis. ⁊ ī regnuʒ
capadocie ꝑrexit. venitqʒ in ciuitatē

Capad.

[illegible] ibiqʒ habitās genuit filiā de
q nu[illegible]dimꝰ loq̇. Et ipa genita mo
re xp̄iano[illegible]cclīe baptiſata ē a q̇daʒ
ſctō ep̄o q̇ ei [illegible]m̄ īpoſuit ex p̄re ⁊ ma
tre cōpoſitū dorothea. Illa aūt puel/
la inflata ē ſpū ſctō. ꝟtutibꝫ ⁊ pacꝭ di
ſciplinis ībuta. formoſa valde ſuper
oēs filias regiōis illiꝰ. Qd̊ īuidꝰ ſer/
pens inimicꝰ caſtitatꝭ diabolꝰ n̄ ſuſti
nēs. Fabriciū p̄fectū t̄re p̄dicte ī amo
rē gl̄ioſe virgīs ſtimulās vt ipam car
nali ꝯcupia appeteret. Qui mittēs ꝓ
ea ſpōdēs theſauꝝ ſibi ⁊ res abſqʒ cō
poti determīatōe ꝓ dote ꝓdere. ipam
legitimo ducēdā thoro. Audiēs hoc
dulcꝭ dorothea q̄ lutū terre deſpiciēs
terrenas diuitias intrepide ſe xp̄i ſpō
ſam fatebat̄. Qd̊ audiēs Fabriciꝰ. ⁊
vt ꝟba nō ꝓtrahamꝰ furore ſuccēſus
in cathaſtā. id ē doliū feruētꝭ olei miſ
ſa ē. Ipaqʒ adiutorio xp̄i illeſa māſit
ac ſi balſamo vngeret̄. Mlti aūt pa
ganoꝝ videntes h̊ miraculū intra ſe
ad xp̄m ꝯuertunt̄. Fabriciꝰ ꝟo credēſ
h̊ magicꝭ artibꝫ fieri. ipam ī carcereʒ
recluſit. ix. diebꝫ abſqʒ ciboꝝ alimētꝭ
q̄ tn̄ nutrita ē a ſctis angelꝭ. Cū aūt ꝓ
duceret̄ ad tribunal pulcrior q̄ʒ vnq̄ʒ
fuit apparuit. Cūctiqʒ mirabant̄ ꝙ
tot diebꝫ abſqʒ cibo tā formoſa vide
ret̄. Fabriciꝰ ait. Niſi deos adorauerꝭ
p̄ntes penas eculei nō euades Doro
thea r̄ndit. Deū veꝝ adorabo ⁊ non
demonē. Dij em̄ tui demōes ſunt. Et
ꝓſtrata ī terrā eleuatiſqʒ oculꝭ ſuis in
celū orauit ad dn̄m vt oñderet potē
tiā ſuā ꝙ ipe eſſet ſolꝰ deꝰ ⁊ nō aliꝰ p̄ter
eū. Erexerat aūt Fabriciꝰ colūnā ⁊ de
ſup ydolū vt ſctā Dorothea illd̊ ado
raret. Et ecce mltitudo angeloꝝ cuʒ

De ſancta Dorothea

ĩpetu venĩes corrupit tẽplũ. [illegible]ec/
pticā colũne inueniret. [illegible]ut vo/
ces demonũ p aera vol[illegible] ꝛ claman
tiũ. Dorothea cur n[illegible]s infeſtas ſic et
deuaſtas. Et mlta milia paganorum
manifeſte ad deũ ↄuertunt. q etiã pal
mã martyrij igreſſi ſunt. Ipſa aũt in
eculeo ſuſpẽſa pedibꝫ eleuat vnc cor
pus lacerat. ꝟgis caſtigat. ꝛ flagellis
flagellat/ Deĩde ad mãmillas virgi/
nales face ardẽtes applicate ſt. et ipa
ſemimortua ĩ carcerẽ vſqꝫ ĩ craſtinũ
recluſa ẽ/ De mãe ꝟo pducta nulla le
ſio nulla macā appuit. de q ĩpe pſes
admirabat. Et dixit ei. Adhuc reũte
re o amena puella. ſat iã caſtigata eſ
Et miſit eã ad duas ſorores ſuas cri
ſten ꝛ caliſten q metu mort a xpo re/
ceſſerũt. vt ĩpe dorotheã ſororẽ ſuam
ſi pħaſ eẽt a xpo euelleret/ Dorothea
aũt lenit alloqns pdictas ſcꝫ ſorores
ſuas auferẽs ab eis cecitatem cordis
eas ad xpm ↄuertit/ Qð audiẽs fa/
bricius furore ſuccẽſus. miſit ambas ſo
rores dorſo ad dorſum ligari. iuſſitqꝫ
eas ĩ ignẽ pijci ꝛ cremari. Et dixit do
rothee. Quouſqꝫ malefica nos ptra/
his. aut ſacrifica dijs nr̃is vt viuas.
aut ſnĩa capitali plecteris/ Illa leto
vultu rñdit. Quicqd vis paſſura ſũ
p dño meo xpo ꝛ ſpõſo meo. ĩ cuius hor
to deliciaꝝ roſas cũ pomis colligã et
letabor cũ ĩpo in etnũ/ Audiens h ty
rãnus in ſeipo frẽduit. pcepitqꝫ vt pul/
cerrima facies eius baculꝫ ꝛ fuſtibꝫ cede
ret. Cũ aũt intãtũ pcuſſa fuit vt tor/
tores fatigarent. ꝛ ꝙ nec veſtigia faciei
apparerent reſuata ẽ in craſtinũ/ De
mane ꝟo pducit illeſa a ſaluatore no
ſtro curata/ ꝛ capitali ſnĩa iudicatur.

[illegible] ex muꝝ ducit vidẽs eã Theo
philus pthonotarius regni illius dixit ei il
luſorie. Quo ducer modo dorothea
Rñdit. ad viridariũ ſpõſi mei. At il
le. Nob mitte de roſis q creſcũt ĩ viri/
dario illo. Qð illa pmiſit Cũ aũt ad
locũ decollatõis veniſſꝫ. rogauit dñꝫ
p oibꝫ q ad honorẽ ſui nois mẽoriaꝫ
ſue paſſiõis pagerẽt vt ab oibꝫ tribu
latõibꝫ ſaluarent. ꝛ pcipue a ꝟecũdia
pauptat ꝛ a falſo crimĩe cuſtodirent
ꝛ ĩ fine vite ſue ↄtritõeꝫ remiſſionẽqꝫ
oĩm pctõꝝ obtineret/ Mlieres pari
entes nomẽ eius ĩuocãtes celerẽ ĩ dolo/
ribꝫ ſuis ſentirẽt pfectũ. Et ecce vox
de celo audita ẽ. Veni electa mea. ve
ni ſpõſa mea. veni dilecta mea oĩa q
petiſti ĩpetraſti. ꝛ p qbꝫ oras ſalui erũt
Inclinata aũt ad ictũ ſpiclatoris ap
paruit puer purpura ĩdutus. diſcalcia
tus. criſpo crine. ĩ mãu ſua ferẽs ſpor/
tã cũ tribꝫ roſis ꝛ tot malis. Cui do/
rothea Obſecro te mi dñe feras eas
theophilo ſcribe. ꝛ decollata ẽ. ꝛ ꝑexit
ad xpm octauo ydus februarij. The
ophilus ꝟo erat ſcribẽs ĩ palacio. Et ec
ce puer vnus apparuit ei pulcerrimus
portãs ſportã cũ roſis ꝛ pomis ĩ ma/
nibꝫ ibidẽ dicẽs. Has roſas cũ po/
mis miſit tibi ſoror mea dorothea de
viridario ſpõſi ſui. Puer ꝟo ſtatĩ di/
ſparuit. Theophilus h vidẽs lraꝫ quã
ſcribebat iactabat ĩ terrã. ꝛ dimiſſis
manibꝫ velut amẽs effectus vnũ deum
ihm xpm filiũ dei viui ↄfeſſus publi/
ce pclamauit. laudãdo ꝛ glorificãdo
ſpõſuꝫ dorothee. q mẽſe februario cũ
mag frigora terrã ↄgelãt nec aliq vir
gũcule frondibꝫ veſtiunt roſas ꝛ po/
ma qbꝫ vult mittere pt. cuius nomẽ in

eternū ſit bn̄dictū. Et ipi⁹ affirmati/
one ꝛ p̄dicatōe fere tota terra [illegible]
ꝯuertit̄. Ex odore nāq; roſaꝝ multi de/
biles. īfirmi paralitici ꝛ leproſi ſunt cu/
rati. Uidēs h̄ tyrān⁹ theophilū ſcri/
bā plīmis tormēt ꝛ tormētoꝝ gene/
rib⁹ afflixit. q̇b⁹ ꝛ btāʒ dorotheā cru/
ciauit. Ultio ꝟo ī mīmas ꝑticlas ſuc/
cidi ipm̄ p̄cepit ꝛ volatilib⁹ ad man/
ducādū ꝓiecit. Theophil⁹ ꝟo ꝑmit⁹
ſacro baptiſmate myſticoq; corꝑe et
ſanguie xp̄i cōicat⁹ eſt. ꝛ ſic ꝑrexit ad
xp̄m. Cui ſit honor ꝛ glīa.

In cathedra ſancti Petri.
Sermo. xxvj.

Xaltent eū in eccl'ia pleb. ꝛ in cathe/
dra ſenioꝝ laudēt eū. p̄s.
cvj. Iſta ꝟba p̄nt expōi d̄ ſctō petro q̄
legit̄ cathedra honorat⁹. Cū ei btūſ
petr⁹ anthiochie p̄dicaret. Theophi/
l⁹ ꝑnceps ciuitat eū ī carcerauit. ꝛ ſi/
ne cib⁹ ꝛ potu ꝑmiſit eū eē. Cūq; pene
d̄ficeret ait. Dn̄e ihū xp̄e miſeroꝝ ad/
iutor. adiuua me ī iſt tribulatiōib⁹
deficiētē. Cui dn̄s. Petre ne putes te
derelictū p̄ſto ſum tibi ſubuenire. Au/
diēs aūt btūs paul⁹ de icarceratōe be/
ati petri ad theophilū venit dicēs ſe
eē artificē ī pictur ꝛ tabul' ſculpēdis.
ꝛ ī cēteroꝛijs faciēdis. Qui a theophi/
lo rogat' vt ī eius curia ſecū maneret.
Quadā ꝟo die paul⁹ ad petꝝ ſecrete
ad carcerē introiuit. ꝛ īueniēs eū pene
mortuū amariſſime fleuit ꝛ dixit. O
petre frat' mi glīa mea. gaudiū meuʒ
dimidiū aīe mee meo interuētu reſu/
me vires. Tūc petr⁹ apiens oculos ꝛ
eū cognoſcēs lacrimare cepit. ſʒ loq̄ nō
potuit. Et currēs paul⁹ ꝛ cibū afferet [illegible]
[illegible]i⁹ apiens ipʒ refocillauit. Et cū
ad [illegible]ſus fuiſſet petr⁹ in oſcl'a mu/
tuo co[illegible]ābo plīmū fleuert. pau/
l⁹ āt occl'te re[illegible]ēs ad theophilū dixit
O theophile mag̃ ē glīa tua. ſʒ vnū
dehoneſtat te. ſcʒ q̇ illū paupeꝝ ī car/
cere affligi q̄ tibi n̄ nocuit ſʒ mltū vti/
lis tibi eē potuit. nā ſic de illo hoīes q̄/
dā aiūt. īfirmos ſanat. mortuos ſu/
ſcitat. Cui ille. Fabuloſa ſt̄ illa paule
q̄ tu dic. q2 ſi mortuos ſuſcitare poſ/
ſet ſeipʒ de carcere libaret. Cui paul⁹
Sic xp̄s mgr̄ ſu⁹ de cruce deſcēdere no/
luit cū potuiſſʒ. ſic ipe pat' ep̄ eo mor/
tē ſuſtinere. Cui ille Fac ḡ vt reſuſcitʒ
filiū meū p. xiiij. ānos mortuū. ꝛ cre/
dā illi. Ingrediēs ḡ paul⁹ dixit quō
reſuſcitatōʒ filij ꝑncipis ſpopōdiſſet
Cui petr⁹. Rē ḡndē paule ꝓmiſiſti. ſʒ
dn̄i ꝟtute facillimā. Educt⁹ ḡ de car/
cere ꝛ monmēto apto deū orauit ꝛ ille
reſurrexit. tūc theophil⁹ ꝛ tota ciuitaſ
crediderūt. ꝛ glioſaʒ eccl'iā edificauerūt
ī cui⁹ medio collocauerūt cathedrā et
btm̄ petꝝ ſup eā poſuerūt ꝛ exaltauerūt
Deīde pābulauit totā ꝓuinciā illā ꝛ
p̄dicauit ꝟbū dei. Medio āt tp̄e vēit
ſymō mag⁹ anthiochiā ꝛ pplm̄ ſbuer/
tit ꝛ a fide xp̄i traxit. Qd̄ audiēs Pe/
tr⁹ reūſus ē in anthiochiā. Qui audi/
entes eū redire oēs nudi pedib⁹ ꝛ cili/
cijs induti ei occurrerūt penitētes q2
ſymoni mago crediderūt. Et obtule/
rūt ei lāguidos ꝛ obſeſſos. Cūq; ſup
eos petr⁹ nomē dn̄i īuocaſſet īmēſuʒ
lumē ibidē apparuit ꝛ oēs ſanati ſt̄ ꝛ
currētes oſculabant' veſtigia pedū ei⁹
Tūc īfra ſeptē dies pl⁹ q; decē milia
baptiſati ſunt. Theophil⁹ ꝟo domū

ſuā in baſilicā ɔſecrari fecit ⁊ ibidē [redacted]
tro excelſā cathedrā collocauit [redacted]
ſup eaꝫ exaltauit vt ab oīb[redacted]deri ⁊
audiri poſſet. Et ſic btū[redacted]petr⁹ ſedit
anthiochie ſeptē ann[redacted] ⁊ poſtea veni
ens romā ſedit i cathedra rome. xxv.
ānis. ¶ Notādū ꝙ btūs petr⁹ fuit ex/
altat⁹ i triplici cathedra. ſ. pōtificali.
regali. ⁊ iudiciali. Jn pōtificali exal/
tauit eū dn̄s qn̄ eū ſummū pōtificeꝫ
ɔſtituit. ⁊ ligādi ⁊ ſoluēdi ptātē tribu
it. Sicut legit̄ in euāgelio hodierno.
Mat. xvj. Tibi dabo claues regni
celoꝝ. ⁊ qd̄cūqꝫ ligaueris ſup terrā erit
ligatū ⁊ i cel̄. Jn hac cathedra ſedit p̄
mo antiochie. vij. annis. ⁊ poſtea ro/
me. xxv. annis. Jn q̄ cathedra lꝫ exal
tat⁹ fuiſſet tn̄ mltas ſuſtinuit tribula
tōes a nerone ⁊ ſymōe mago. Jp̄e tn̄
cū ſapīa ſua deuicit eos. Un̄ de eo pōt
exponi qd̄ legit̄. ij. Reg. xxiij. Dauid
ſedēs i cathedra erat ſapiētiſſim⁹ int̄
tres. Dauid interp̄tat̄ manu fortꝭ. et
ſigt̄ Petꝝ q̄ fuit fortꝭ i fide. Cū eniꝫ
xp̄s qreret ab apl̄is. Quē dicūt ho/
mines eſſe filiū hoīs? Rn̄derūt. Alij
iohēꝫ baptiſtā. alij helyā. alij hiere/
miā aut vnū ex pph̄iſ. Ait ih̄s. Uos
aūt quē me dicitꝭ? Rn̄dit ſymō Pe/
trus. Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Ecce qꝫ
fortꝭ fuit i fide. iō meruit exaltari i ca
thedra papali. Un̄ ſeq̄t̄. Et rn̄dens
ih̄s dixit. Et ego dico tibi qꝛ tu es pe/
trus. i. firm⁹ i fide q̄ſi petra. ⁊ ſup hāc
petrā edificabo eccl̄iaꝫ meā. i. xpiani/
tat ē. q̄ſi di. Caput eccl̄ie te ɔſtituo ꝓ
pter firmitatē fidei tue. Sic ptꝫ ꝙ be
at⁹ petr⁹ cōpat̄ dauid ꝓpt̄ ei⁹ firmita/
tē. Jſte ſedit i cathedra romana ⁊ fuit
ſapiētiſſim⁹ int̄ tres. Jſti tres p̄nt eē
[redacted] ⁊ btūs petr⁹. Jp̄e eī
[redacted] fuit int̄ eos. qꝛ eos ꝯtuti/
bus ſupabat. Symonē ꝑ opationē
miracl̄oꝝ. ⁊ neronē ꝑ ſufferētiā pſecu/
tionū vincebat. ſic ptꝫ i legēda i alio
ſuo feſto. ¶ Scd̄o exaltat⁹ fuit ſctūs
petr⁹ in cathedra regali ſiue p̄ncipali.
ſ. qn̄ eū dn̄s p̄ncipē aplo̅ꝝ ɔſtituit. ⁊
ꝑ ɔn̄s p̄ncipē toti⁹ mōdi fecit. Jſtō fi/
guratū ē. iij. Reg. x. vbi d̄r ꝙ rex ſalo/
mon fec̄ ſibi thronū. i. ſedē regalē gn̄/
dem de ebore. ⁊ veſtiuit eā auro ⁊c̄. et.
xij. leūculi ſtabāt hic ⁊ ide. Salomō
interp̄tat̄ pacific⁹. ⁊ ſigt̄ xp̄m q̄ paceꝫ
fec̄ int̄ deū ⁊ hoīem. Eph̄. ij. Jp̄e eniꝫ
eſt pax nr̄a q̄ fecit vtraqꝫ vnū. i. deū et
hoīeꝫ. ſoluēs inimicicias i carne ſua.
i. ꝑ carnē aſſumptā. Un̄ angeli i nati
uitate ei⁹ cātabāt. Glīa i excelſis deo
⁊ i terra pax hoīb⁹. Jſte ver⁹ ſalomō.
i. xp̄s fec̄ cathedrā regalē ꝑ quā ſigni
ficat̄ p̄ncipal̄ dignitas q̄m btō petro
impēdit. Per. xij. leūculos q̄ ſtabant
hincinde ſignificāt̄ alij. xij. apl̄i. Naꝫ
p̄ter ipꝫ fuert adhuc. xij. cū btō pau/
lo. ſup q̄s eū dn̄s exaltauit qn̄ eū p̄n
cipē eoꝝ fec̄. Cathedra illa fuit ebur/
nea gn̄dis ⁊ auro veſtita. Eburnea i
caſtitatꝭ p̄dicatiōe. gn̄dis i miracl̄oꝝ
opatōe. auro veſtita i dei dilectōe. vn̄
d̄r fuiſſe de ebore ꝓpter caſtitatē. Ele/
phas cui⁹ os d̄r ebur caſtiſſimū aīal
eſt. vt ait Jſid̄. qꝛ moderate miſcet̄ fe
mine. ⁊ poſt ɔceptōeꝫ ɔtinet ſe ab ea.
⁊ ea mortua alia nō vtit̄. ſꝫ i caſtitate
pſeūat Sic btūs petr⁹ fuit in mr̄imo
nio ſuo. qꝛ vnā tm̄ vxorē legit̄ habuiſ
ſe ⁊ poſtea aliam nō duxiſſe ſꝫ in caſti
tate pſeueraſſe. Ebur naturaliter fri/
gidum eſt et prouocat hominem ad

caſtitatē. Sic btūs Petr⁹ ſua ꝑdica
tōe hoīes ad caſtitatē ꝓuocabat. vn̄
dicit in canonica ſua .j.c.j. Succicti
eſtote lūbis mētis vr̄e. ſobrij ī oꝑib⁹
ꝛ poſt paululū ſeq̄r. Alias vias caſti
ficātes. Itē .ij. Pet. ij. Nouit dn̄s pi
os de tēptatōne eripe. iniq̄s ꝟo in die
iudicij cruciādos reſuare. magꝭ autē
eos q̄ poſt carnē in ꝯcupia ꝛ in imun
dicia ambulāt. Scd̄o cathedra illa
fuit grādis. ꝛ h̄ in oꝑatōe miraculoꝝ.
Ipe em̄ maiora miracula legiṫ feciſſe
q̄ȝ aliq̄s ſctōꝝ. qd̄ ptȝ ex h̄ ꝙ vmbra il
li⁹ ſanauit infirmos. Act. v. Pone/
bāt aūt infirmos in plateis vt veni/
ente petro ſaltē vmbre illi⁹ obūbra/
ret q̄nq̄ȝ illoꝝ ꝛ liberarenṫ ab infirmi
tatib⁹ ſuis. Itē in h̄ ꝙ ſolo ꝟbo reſu/
ſcitauit mortuos. Vn̄ legiṫ de Tha/
bita. ꝛ alibi etiā d̄r Enea ſanet te dn̄s
ih̄s xp̄s. Itē bacul⁹ ei⁹ ſuſcitauit q̄n/
dā mortuū. ſ. ſctm̄ Maternū. Naȝ
cū q̄dā vice duos diſcipulos ad p̄di
cādū miſiſſet. ꝛ dū duas dietas iuiſ/
ſent. vn⁹ illoꝝ mortu⁹ ē. ꝛ alter ad euȝ
rediijt ꝛ ſibi nūciauit hoc. Tūc btūs
Petr⁹ tradidit ſibi baculū ſuū vt ſu/
per eū poneret. Qd̄ cū ille feciſſet ſta
tim ille q̄ ꝑ q̄ttuor dieſ mortu⁹ fuit re
ſurrexit. Tercio cathedra illa fuerat
auro veſtita. ꝑ auꝝ qd̄ ē p̄cioſi⁹ inter
alia metalla ſignificaṫ charitas q̄ ma
ior ē oīb⁹ ꝟtutib⁹. ſic d̄r .j. Choꝝ. xiij.
Maior hoꝝ charitas. Vnd̄ Amb.
Charitas mr̄ eſt oīm ꝟtutū q̄ hoīes
īformat. ſine q̄ nulla ꝟa ē virt⁹. Item
charitas ē veſtꝭ nuptial̄ꝭ q̄ ſi hō veſti
tus nō fuerit nō intrabit ad nuptias
Vn̄ dictū ē illi q̄ hac veſte caruit. A/
mice quō huc intraſti nō h̄n̄s veſtez
nu[illegible] i. charitatē. ꝛ miſſus ē in te/
nebras [illegible]eriores. Hac veſte. i. cha/
ritate veſti[illegible]ctūs Petr⁹ q̄n̄ deū ſuꝑ
oīa dilexit. Jo[illegible] vlṫ. dn̄s dixit ſymōi
petro. Diligꝭ me pl⁹ his. ſ. tꝑalib⁹ vel
diſcipulꝭ. dic ei. Tu ſcis dn̄e q̄ꝛ ego a/
mo te. Glo. Qui oīa occulta cordiū
ſcis. tu ſcis q̄ꝛ ego amo te. Signū h⁹
amoris oñdit an̄ paſſionē ꝛ poſt paſ
ſionē in h̄ ꝙ ſecū mori voluit q̄n̄ dixit
Parat⁹ ſuȝ tecū in carcerē ꝛ ī morteȝ
ire. Nō em̄ volebat an̄ xp̄m mori. q̄ꝛ
ip̄m tantū diligebat ꝙ ei⁹ p̄ſentia ca/
rere noluit. nec volebat poſt eū mori
q̄ꝛ tūc ſiliṫ ei⁹ p̄ſentia caruiſſet. Sȝ vo
lebat ſecū in carcerē ꝛ in mortē ire vt
ſꝑ ei⁹ dulci p̄ſentia frueretꝛ. Vere ma/
gna fuit illa dilectio q̄ꝛ mortē crucꝭ ꝓ
eo ſuſtinuit. Joh. xv. Maiorē chari
tatē nemo h̄ȝ vt q̄s ponat aīam ſuaȝ
ꝓ amicꝭ ſuis. Et qd̄ tūc ꝓmiſit vtiq̄ȝ
feciſſet ꝛ cōpleuiſſet ſi dn̄o placuiſſet
Sȝ tn̄ poſtea cōpleuit cū ꝓ eo mor/
tē crucꝭ ſuſtinuit. Itē h̄ oñdit paſſio
xp̄i q̄ntū eū dilexit. q̄ꝛ ſꝑ ei⁹ paſſionē
cū fletib⁹ ꝛ luctu recordabaṫ. ſic dicit
Clemēs. Habuit aūt duplicē fletū.
ſ. doloris ꝛ amoris. Doloris q̄ꝛ ſꝑ cū
maxīo dolore recordabaṫ ꝙ amicum
ſuū in paſſiōe negauerat. Cū em̄ ne/
gaſſet xp̄m gallo cātante recordabaṫ
ꝟboꝝ q̄ dn̄s ei dixerat. An̄q̄ȝ gallus
cātet ter me negabis. Exiuit g̊ ꝛ ama
riſſime fleuit. Et dicit Clemēs ꝙ ꝑ to
tū tp̄s vite ſue q̄tiēſcūq̄ȝ gallū cantā/
tē audiuit lacrimas emittebat. reco/
lēs cū dolore ꝙ gallo cātāte xp̄m ne/
gauerat. Habuit etiā lacrimas amo
ris ex eo ꝙ freq̄nṫ recordabaṫ dulciſſi
me p̄n̄tie xp̄i ꝛ melliſluoꝝ ꝟboꝝ eius

ita q lacrimas ꝯtinere n̄ po[illegible] p ſudariuȝ portabat q̄ la[illegible]s terge/bat. Et dic clemēs q [illegible]nimio fletu ꝛ ꝯtinuo facies ei⁹ q̄ſi cruſta videbaꝶ. ¶ Tercio exaltauit eū dn̄s i cathedra iudiciali. qꝛ dn̄s ꝓmiſit ei q ipe erit vn⁹ eoꝝ i die iudicij q̄ ſup oēs iudicā dos p̄ſidebunt Matt. xix. Dixit ſy/mon Petr⁹ ad ih̄m. Ecce nos reliq̄/mus oīa ꝛ ſecuti ſum⁹ te q̄d ḡ erit nob̄ Rn̄dit ieſus. Amē dico vob̄ q vos q̄ reliq̄ſtꝭ oīa ꝛ ſecuti eſtꝭ me. i regene/ratione cū ſederit fili⁹ hoīs i maieſta te ſua ſedebitꝭ ꝛ vos ſup ſedes duo/decim iudicātes. xij. trib⁹ iſrl'.i. vni/uerſos iudicādos. Per. xij. ſedes itel ligunꝶ viri pfecti q̄ oēs cū xp̄o iudica būt Vn̄ Greg. In iudicio erūt q̄ttu oꝛ ordines. duo ex parte reproboꝝ ꝛ duo ex pte electoꝝ. Aliq̄ em iudicāꝶ ꝛ peūt. ſic mali xp̄iani. q̄b⁹ diceꝶ. Eſu riui ꝛ nō dediſtꝭ mi. mā. ꝛc. Alij nō iu dicanꝶ ꝛ pibūt. ſic infideles. de q̄b⁹ dꝛ Qui nō credit iā iudicat⁹ ē. Alij iu/dicanꝶ ꝛ regnabūt. ſic b̄oi xp̄iani q̄b⁹ diceꝶ Eſuriui ꝛ dediſtꝭ mihi māduca re. Alij iudicabūt ꝛ regbūt. q̄ꝝ vnus p̄ncipaliter erit btūs Petr⁹. cui dn̄s claues regni celoꝝ cōmiſit

De eodem. Sermo. xxvij.

Tibi dabo claues regni celoꝝ Mat. xvj. Per claues iſtas poſ/ſum⁹ intelligere illas ꝟtutes q̄ aperi/unt nob̄ regnū celoꝝ vicȝ ſacramēta. ¶ Pꝛia clauis eſt baptiſm⁹ ſine q̄ ne mo p̄t intrare regnuȝ celoꝝ. Joh. iij. Niſi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ ꝛ ſp̄ūſctō. no p̄t intrare regnū celoꝝ. Eſt aūt tri plex baptiſm⁹. ſ. flumīs. flamīs ꝛ ſan guinis. Q, baptiſm⁹ apit regnū ce/loꝝ figuratū eſt in h̄ q ieſu baptiſato apti ſunt celi Mat. iij. Scd̄a clauiſ eſt fides. qꝛ ſine fide nemo p̄t intrare regnuȝ celoꝝ. Mar. xvj. Qui credi/derit ꝛ baptiſat⁹ fuerit ſalu⁹ erit. q̄ ꝟo nō crediderit cōdemnabiꝶ. Hebꝛeo. xj. Sine fide ip̄oſſibile eſt hoīeȝ pla cere deo Aug. ſup illo ꝟbo. Btā q̄ cre didiſti dn̄o. Beatioꝛ fuit maria pci/piendo fidē xp̄i q̄ȝ ꝯcipiendo carneȝ xp̄i. Materna ꝓpinq̄tas nihil ma/rie ꝓfuiſſet niſi felici⁹ xp̄ȝ corde q̄ȝ car ne geſtaſſet. Vn̄ Ecci. j. B̄n placituȝ eſt deo fides ꝛ manſuetudo. ¶ Tercia clauis ē penitētia. Matt. iij. Pn̄iaȝ agite ꝛ appropinq̄bit regnū celoꝛuȝ Mat. xj. Regnū celoꝝ vī patiꝶ ꝛ vi/olenti rapiūt illd̄. Glo. Regnū celoꝝ vim patiꝶ cū pctōꝛ ad illd̄ tāq̄ȝ ad lo cū alienū p pn̄iam intrat. Grandis violentia i terra naſci ꝛ celū cape p ꝟ/tuteȝ qd̄ nō poſſum⁹ p naturā. Hoc mō itrabat latro q̄ dicebat Lu. xxiij. Memēto mei dn̄e dū veneꝛꝭ ꝛc. Et rn̄dit ei. Amē dico tibi. hodie mecuȝ erꝭ i padiſo. ¶ Quarta clauis ē tribu latio Acꝶ. xiiij. Per mlt̄as tribulati/ones optet nos itrare i regnū celoꝛū. Lu. vlꝶ. Optebat xp̄ȝ pati ꝛ ita itra re i gl'iaȝ ſuā. Mlto magꝭ optet nos intrare i regnū alienū p tribulatōes. Hoc mō oēs ſctī intrauerūt. Hiero. Quis ſctōꝝ ſine tribulatiōe coꝛona/tus ē. q̄ſi di. null⁹. Vn̄ cū peteret mꝶ filioꝝ zebedei xp̄m dicēs Matt. xx. Dn̄e dic vt ſedeāt hi duo ꝛc. Rn̄dit. Neſcitꝭ q̄d petatꝭ. poteſtꝭ bibere cali

cē quē ego bibiturꝰ ſū? ōi dī fatue re tiſtꝫ. qꝛ putatꝫ ꝙ ſine tribulatō[...] anguſtijs ⁊ paſſionibꝫ poſſitꝫ venire ad regnū celoꝝ. cū ego paſſionē ſuſti/nere debeā. Et h̄ eſt qḋ dꝛ Matth.v. Bti q̄ pſecutōēꝫ patiunꝛ ppt iuſticiā qm̄ ipoꝝ ē reg.ce. ¶ Quita clauis eſt hūmilitas. Mat.xviij. Niſi efficia mini ſic puuli.i.hūiles.nō intrabitꝫ i reg.ce. Mat.xix. Sinite puulos ve nire ad me.taliū eī ē reg.ce. Job.xxij. Qui hūiliauerit ſe erit i glīa.⁊ q̄ incli nauerit ocl'os ſuos ipe ſaluabiꝛ Ber. Per hūilitatē aſcēde ad ſublimitatē qꝛ hec ē via ⁊ nulla alia p̄ter eā.q̄ aliꝛ vadit potiꝰ cadit q̄ꝫ aſcēdit.ſic ptꝫ de diabolo q̄ ppꝛ ſuā ſupbiā cecidit de celo. Supbia ei hoī claudit celū. hu militas ꝟo apit. Apoc. iij. Ecce dedi corā te oſtiū aptū qḋ nemo p̄t clau/dere qꝛ modicā habes ꝟtutē.i.hūili/tatē. ¶ Sexta clauis ē pauptas vo/lūtaria Mat.v. Bti paupes ſpū ⁊c. Ber. O bōa pauptas cui pmittiꝛ re/gnū celoꝝ. Vn̄ legiꝛ Matt.xix. dixit adoleſcēs q̄dā ad dn̄m. Mgr̄ bone q̄d faciā vt habeā vitā eternāꝫ? Cui dn̄s. Vade ⁊ vēde oīa q̄ habes ⁊ da paupibꝫ. ⁊ hēbis theſauꝝ i celo. Qḋ audiēs triſtꝫ factꝰ ē. Et ait dn̄s. Quā difficile ē diuitē intrare i regnū celoꝝ. h̄ eſt intelligēdū de amātibꝫ pecuniāꝫ ⁊ nō diſtribuētibꝫ ſic debēt. Diues eī in rebꝫ p̄t paup eē in ſpū. Ber. Non pauptas reputabiꝛ.ſꝫ amoꝛ paupta tis. Deniqꝫ bti paupes nō rebꝫ ſꝫ ſpi ritu iudicanꝛ. ¶ Septia clauis ē mi/ſericordia ſiue elyna q̄ p̄pat hōi locū in regno celoꝝ Eccli.xvj. Ois miſeri cordia faciet vnicuiqꝫ locū ⁊c. Unde dn̄s Lu.xvj. Facite vob amicos de m[...]na iniq̄tatꝫ vt cū defeceritꝫ reci piat v[...] eīna tabnacl'a.ſcꝫ paupes q̄bꝫ miſco[...] facitꝫ i hac vita. h̄ mō q̄libꝫ p̄t itrare regnū celoꝝ q̄ntūcū/qꝫ paup. Aug. Regnū celoꝝ tātū va let q̄ntū habes. Greg. Coꝛ nāqꝫ ⁊ nō ſubſtantiā pēſat dn̄s. Thob.iiij. Si mltū tibi fuerit tribue abūdanter ⁊c.

De ſctō Mathia. Ser.xxviij.

Beati quos elegiſti ⁊ aſſumpſiſti dn̄e. habitabūt in atrijs tuis. p̄s. lxiiij. Uerba iſta dupl'r ſunt ꝯſi/derāda. Pͥo quō ꝯueniūt btō mat thie. Scd'o quō ꝯueniūt cuilibꝫ xp̄i ano. Et bn̄ pn̄t expōi de iſto ſctō quē dn̄s loco iude elegit ⁊ aſſumpſit i ſuā hereditatē. p̄s. Bti q̄ habitāt in do/mo tua dn̄e. De cuius electione legiꝛ Act.j. Cū inꝛ aſcēſionē ⁊ pēthecoſtē apl'i ſimul eēnt. vidit btūs Petrꝰ ꝙ nūerꝰ apl'oꝝ eēt diminutꝰ. q̄s dn̄s in h̄ numero elegerat cū eēnt duodeciꝫ. ſurrexit i medio fratꝝ dicēs. Uiri fra tres optet vt aliquē loco iude ſubſti/tuamus. q̄ teſteꝛ nobiſcum reſurrecti onem chriſti. quia dn̄s dixit nobis. Eritis mihi teſtes in hieruſalē ⁊ om/ni iudea ⁊ ſamaria vſqꝫ ad vltimum terre. Et quia teſtis nō debꝫ teſtimo nium perhibere niſi de his que vidit ⁊ audiuit. idcirco eligendus eſt vnꝰ ex his viris qui nobiſcum fuerunt et mirabilia viderunt. ⁊ eius doctrinaꝫ audierunt. Et ſtatuerunt duos de. lxxij. diſcipulis. ſcꝫ ioſeph q̄ cogni/natꝰ eſt iuſtꝰ ppꝛ ſanctitatē ſuā ⁊ mat thiā. ⁊ orātes dixerūt. Tu dn̄e q̄ no/

ſti corda hoīz oñde quē elegerꝰ [illegible]
duobꝫ vnū accipe locū hꝰ [illegible] et
apoſtolatꝰ quē iudas [illegible]t. Et da/
tis illis ſortibꝫ cecid[illegible]ors ſup mat/
thiā. ⁊ annumeratꝰ ē cū. xj. diſcipulis
⁊ ſic ptꝫ ꝺ eiꝰ electōe. Sciendū aūt ꝙ
triplex ē electio. ſcꝫ diuīa. angelica et
diabolica. Pͥo elegit dn̄s ſuos. de q̊
bus dicit p̄s. Btā gēs cuiꝰ ē dn̄s deꝰ
eius ppl̄s quē elegit ī hereditatē ſibi
Sꝫ dꝛ Mat. xxij. Mlt̄i ſunt voca/
ti pauci ꝟo electi ī hereditatē eternaꝫ
Jō ſciēdū ꝙ dn̄s elegit q̄ttuor gene/
ra hoīm. Pͥo elegit hūiles. ⁊ h̊ figu
ratū ē in electōe matthie. Matthi/
as em̄ puꝰ interp̄tat̄. ⁊ ſiḡt hūilē ſpiri
tu. Vnd ꝺꝛ. j. Reg. xvj. ꝙ dn̄s elegit
dauid ī regē q̊ fuit minimꝰ fratꝝ ſuo/
rū. Cū ei miſiſſet dn̄s ſamuelē ad do
mū yeſſe vt vngeret vnū filioꝝ ſuoꝝ
in regē. vidit ſamuel ſeniorē fratreꝫ ⁊
voluit eū inungere. Et dixit ei dn̄s.
Nō aſpicias vultū eiꝰ neqꝫ altitudi/
nē ſtature eiꝰ qꝛ nō ſm intuitū hoīm
iudico. hō em̄ videt ea q̄ parēt. deꝰ āt
intuet̄ cor. Tūc adduxit yeſſe aliū. et
dixit ſamuel. Nec hūc elegit dominꝰ
Cūqꝫ ſm ordinē. vij. filios ſtatuiſſet
ait ſamuel. Nō elegit dn̄s aliquē ex
iſtꝭ nūq̄d cōpleti ſunt filij? Dixit yeſ/
ſe. Adhuc reliquꝰ ē q̊ paſcit oues. Et
dixit ſamuel. Jlle ē quē elegit dn̄s. et
vocatꝰ ē ⁊ vnxit eū in regē. Jtē btām
ꝟginē elegit ppt̄ hūilitatē ſuā. Lu. j.
Reſpexit hūilitatē ancille ſue Bern̄.
Quid ē ꝙ dn̄s mariā in matrē elegit
cū tn̄ nobiliores ⁊ pulcriores ꝟgines
illis tpibꝫ in iſrl̄ erāt. Vtiqꝫ elegit eā
ppt̄ eiꝰ hūilitatē. ſi em̄ hūilis nō fuiſ
ſet deū nūqꝫ genuiſſet. Scd̄o elegit
dn̄s [illegible] Vn̄ elegit dn̄s piſcato
res in diſciplos. ⁊ dixit eis Joh. xv.
Nō vos me elegiſtꝭ ſꝫ ego vos elegi.
Aug. Dn̄s ih̄s volēs ſupboꝝ frāge/
re ceruices nō elegit īpatores nec ora
tores. ſed pauperes piſcatores faci/
ens de ipſis imperatores ⁊ oratores.
Jtem elegit paupem mr̄em. q̄ adeo
paup fuit vt dicit hiero. ꝙ laborādo
ſibi victū acq̄ſiuit. Et ſic dic̄ Chriſ.
ꝙ vix vnā tunicā habuit q̄lē hr̄e po/
tuit vxor carpētarij egeni Greg. Xp̄ſ
ab ipis ꝓmordijs hūanā venit ꝯcul
care ſupbiā. iō nō tm̄ hō fuit ſꝫ pau/
primꝰ hō. ⁊ paupeꝫ mr̄em elegit. q̄ ca
ruit tpalibꝫ curis. Tercio elegit dn̄s
mūdos ⁊ caſtos. Nūe. xvj. Quēcū/
qꝫ elegerit dn̄s erit ſctūs. i. mūdus.
Eph. j. Elegit nos vt eēmꝰ ſcti. i. mūdi
⁊ imaculati. Deꝰ em̄ cū ſit mūdꝰ non
eligit niſi mūdoſ. Prouer. xxij. Qui
diligit cordis mūdiciā hēbit regꝭ a/
miciciā. ſ. regꝭ celeſtꝭ Ob h̊ legimꝰ ſpe
cialiter xp̄m dilexiſſe ⁊ elegiſſe iohēm
euāgeliſtā. vt ſup̄ pectꝰ eiꝰ faceret eū re
cūbere. ⁊ ſpeciali morte ſine corrupti
one carnis volebat eum aſſumere.
Quarto elegit dn̄s cōtemplatores.
p̄s. Elegit dn̄s ſyon hereditatē ſibi.
Syon interp̄tat̄ ſpeculatio ⁊ ſiḡt ſpe
culationē diuinā. Vn̄ legit̄ ꝙ dn̄s ele
git aaron ī ſummū ſacerdotē. Aaron
interp̄tat̄ montanꝰ. ⁊ ſiḡt illos q̊ aſcē/
dūt mōtes dn̄i p ſpeculatōeꝫ. Mo
dus aūt ꝯtemplatōis hr̄ Nūe. xvij.
Quē ex his elegero germiabit virga
eiꝰ ⁊ florebit ⁊ faciet fructū amigdalū
Per h̊ ſignificāt̄ ꝯtēplatores q̊ debēt
germiare ⁊ florere ꝟtutibꝫ. ⁊ portare
fructū amigdalū. i. fructū dulcedis

diuie ſiue diuie ꝯtēp[illegible] ꝯpetu⁹ Lu.x. Maria optimā ꝑte ele git q̄ n̄ auferet̄ ab ea.i. ꝯtēplatōꝫ di uinā. De angelica electōe d̄r Mat. xiij. Sile ē regnū celoꝝ ſagene miſſe i mare. Sagena ē eccl̄ia. piſces hoīeſ piſcatores ſunt doctores. q̄ capiūt pi ſces.i. hoīes ad fidē ꝯuertunt. Et q̄ diu ſagena ē ſub aq̄ nō diſcernūt̄ bo ni piſces a mal'. ſꝫ i die cū ſagena ad litt⁹ trahit̄.i. mōs ꝯſumet̄. tunc ange li ſepabunt bonos a mal'. ⁊ econtra. Et eligēt bonos i vaſa.i. māſiones et̄ nas. ⁊ malos mittēt i caminū ignis et̄ni. ¶ De electōe diabolica d̄r Aba cuc̄.j. Incraſſata ē ꝑs ei⁹.i. diaboli. ⁊ cibꝰ ei⁹ elect⁹. Sicut em̄ de⁹ ⁊ angeli ei⁹ eligūt mūdos. ſic diabol⁹ eligit i mūdos ⁊ luxurioſos q̄ ſunt cibꝰ eius Un̄ ſignificant̄ p porcos i q̄s diabo lus elegit itrare Mat. viij. Dn̄e mit te nos i porcos. ⁊ ingreſſi i porcos ſb merſerūt eos i mari. Sic diabol⁹ di lectos ⁊ electos ſuos dimergit i infer nū Exo.xv. Electi p̄ncipes ei⁹ ſbmer ſi ſunt i mari rubro. abyſſi operuerūt eos. deſcēderūt in pfundū q̄ſi lapis. Exēplū. Quidā hō luxurioſus vo lēs ire de nocte ad ꝯcubinā ſuā venit ad pōtē ⁊ iuenit eū fractū. affuit dia bolus i ſpē hoīs ſedēs ſup equū dicēs Aſcēde retro me ducā te q̄ vis. Qui cum aſcēderet p̄cipitauit eum i aquā ⁊ ſubmerſit eum.

De eodem. Sermo.xxix.

D Iſcite a me

q̄r mitꝭ ſum ⁊ hūilis corde. Matt.xi. Notādū q̄ multa ſunt q̄ [illegible] diſcere d̄bem⁹. P̄rio diui amoris di ſcip[illegible] Mat.xj. Diſcite a me quia mitꝭ ſum [illegible] hūilis corde. Glo. Diſci te v̄bo ⁊ exēpl[illegible] vt ſitis hūiles mētibꝰ ⁊ mites moribꝰ. hūiles em̄ neminem ꝯtēnūt. mites nemini̇̄ ledūt. Corde. vt q̄d ex opatōe fit ⁊ ex corde fiat. ne i corde lateat ſerpēs i ſpecie colūbe Au guſt. Qui didicerūt a x̄po ieſu mites ⁊ hūiles eē corde pl⁹ cogitādo ⁊ oran do pficiūt q̄ꝫ legēdo ⁊ audiēdo. Glo. ſup Mat. Mitis ē q̄ nō afficit a ſperitas vel amaritudo mētis vel rā cor vel ira. ſed oīa eq̄nimiter ſuſtinet Ber. Sūt aliqui mites q̄ꝫdiu nihil agit̄ vel d̄r niſi p eoꝝ arbitrio. Pꝫ q̄ longe ſunt a v̄a māſuetudine ſi leuis orit̄ occaſio Ecci.xiiij. Btūs vir q̄ nō eſt lapſus v̄bo ex ore ſuo. ⁊ q̄ nō ē ſti mulat⁹ in triſticia delicti. Glo. Qui v̄bū ꝯtentōis nō hꝫ in ore. nec triſti ciā rancoris i corde. hic mitꝭ ē ⁊ poſſi debit vitā et̄nā. Mat.v. Bti mites q̄m̄ ipi poſſidebūt terrā. ſ. viuētium. Talis fuit btūs Matthias. de q̄ le git̄. q̄ cū v̄bū dei p iudeā p̄dicaret mł tos ad fidē ꝯuertebat. Un̄ iudei idi gnati i iudiciū eū ſtatuētes duo falſi teſtes eū accuſabāt. Q̄d ipe cū oī mā ſuetudine ſuſtinebat. ⁊ poſteā eū lapi dabāt Et dū lapidaret̄ caput ei⁹ ſecu ri pcutit̄. q̄d ipe patienter ſuſtinuit. ⁊ expāſis i celū manibꝰ ſpm̄ deo reddi dit. Scdo dēm⁹ addiſcere bn̄ viuēdi modū ⁊ ad deū veniēdi ſapiaꝫ Iſa.j. Quieſcite puerſe agere ⁊ diſcite bn̄ fa cere. Joh.vj. Eſt ſcptum in pp̄his. Oēs erūt docibiles dei. ⁊ oīs q̄ audi uit a p̄re ⁊ didicit venit ad me. Glo. Quia nemo vēit ad me niſi p̄r docue

180

n[illegible]ū. Quia ita teſtant̄ pphe. [illegible]
hoīes xpiane fidei erūt do[illegible] dei.
Et q̄ꝛ ſi hoīes loquūt̄ fo[illegible]int⁹ tn̄ ſo/
lus deus ſenſus apit [illegible] inſtruit ꝟitatiſ
cognitionē ⁊ amorē. ⁊ ita q̇cūqꝫ audit
⁊ diſcit a pr̄e venit ad me. p̄s. Da mi
hi intellectū vt diſcam mādata tua.
Itē. Audiā q̇d loquat̄ in me dn̄s de⁹
Sꝫ q̇dā ſunt q̇ ita didicerūt malū ⁊
in ꝯſuetudinē reduxerīt ꝙ bonū diſce/
re nō pn̄t. De q̇bꝫ dr̄ Hiere. xiij. Si
mutare pt ethiops pellē ſuā ꝛc. Tl'es
fuerūt q̇bꝫ btūs matthias p̄dicauit.
q̇ adeo idurati fuerūt i malicia ꝙ ab
eo nihil boni diſcere potuerūt. Cū ei
in macedonia ꝟbuꝫ dei p̄dicaret dede
rūt ei bibere potionē intoxicatā q̄ mł'
tos viſu ꝓuauerat. quā bibit ipe in
noīe ihū xpi. ⁊ nullā leſionē incurrit.
⁊ tn̄ ꝑ illā potionē pl⁹ q̄ꝫ ducēti ⁊ q̇nq̄
ginta excecati ſunt. ⁊ ipe ſingul' mā⁹
iponens illūīnauit eos. Diabol⁹ aūt
in ſpecie infantꝫ apparuit ⁊ ſuaſit ill'
vt matthiā inficeret q̄ꝛ culturā deoꝝ
annihilaret. Et cū i medio eoꝝ ꝯſiſte
ret tribꝫ diebꝫ eū q̄rētes eū mime īue
nire potuerūt. Tercia die manifeſtāſ
ſe eis dixit. Ego ſum quē poſt terguꝫ
manibꝫ ligatꝫ ⁊ fune collo īpoſito cru
delit̄ afflixerūt ⁊ i carcerē eū incluſerīt
vbi demōes ei apparētes dētibꝫ i euꝫ
fremuerūt. ſꝫ appropinq̄re nō potue
rūt. Dn̄s aūt cū młto lumīe veniens
eū d̄ terra leuauit. ⁊ vincl'a ſoluēs dul
cit̄ ꝯfortās eū oſtiū apuit. Qui egreſ
ſus ꝟbum dei p̄dicauit. Dū aūt q̇dā
obſtinati nō crediderīt dixit eis. An/
nūcio vob̄ ꝙ viui in infernū deſcēdetꝫ
Et mox terra ſe apuit ⁊ oēs illos ob/
ſtinatos deglutiuit. Reliq̇ ꝟo ad deū
ſe ꝯuerſi. Ex iſtꝫ ptꝫ finis illoꝝ q̄ ma/
[illegible] nū. ¶ Tercio debem⁹
adducere futuꝝ ꝓuidētiaꝫ. Prouer.
vj. Uade ad formicā o piger ⁊ ꝯſide
ra vias ei⁹ ꝛc. glo. Si tātillū aīal ꝓn/
cipe carēs rōne exps natura duce in
poſteꝝ ſibi ꝓuidet młto magꝭ tu hō
ad imaginē dei cōdit⁹. ad vidēdū ei⁹
gl'iam vocat⁹. doctoꝝ tātoꝝ magiſte
rio adiut⁹. ipm cōditorē hn̄s ducem
debes in pn̄ti fruct⁹ bonoꝝ opeꝝ ꝯgre/
gare ex q̇bꝫ in eternū viues in futuro
Un̄ Tulli⁹. Prouidentia ē virt⁹ per
quā q̇s ꝓuidet ea q̄ futa ſunt. Sen̄.
Si prudēs fuerꝭ anim⁹ tu⁹ tribꝫ di/
ſpēſet̄ tpibꝫ. p̄terita recole. pn̄tia ordi
na. ⁊ futa. ꝓuide. Tl'is fuit b. Mat/
thias. Nam de eo legitur ſic. Mat/
thias de tribu iuda ⁊ de ciuitate beth/
leē. ⁊ de illuſtri ꝓſapia ort⁹. q̇ l'ris tra/
dit⁹ i breui legis ⁊ pphaꝝ ſniam ap/
p̄hendit. laſciuiā abhorrēs. pueriles
annos moꝝ honeſtate ⁊ maturitate
vincebat. Informabat̄ q̇ꝫ anim⁹ eiuſ
ad ꝟtutē vt eēt ad intelligētiā habił'
ad miſcdiaꝫ facił'. in ꝓſpis nō elat⁹. ī
aduerſ ꝯſtans ⁊ intrepid⁹. ſatagebat
vt q̇d ſenſu ꝑcipet ope cōpleret. ⁊ orꝭ
doctrinā opatōe mōſtraret. Hic cū ꝑ
iudeā p̄dicaſſet corā pōtifice accuſa/
bat̄. Et rn̄dit. De obiectꝭ q̄ crimīa di
citis nō optꝫ me mł'ta dicere. qm̄ xpi
anū eſſe nō ē crimis ſꝫ glie. Cui pōti/
fex. Si tibi dant̄ iducie vis penitere?
Cui ille. Abſit vt a ꝟitate quā ſemel
inueni ꝑ apoſtaſiam regrediar.

De ſctō Gregorio. Ser. xxx.

e

Ecce ſacer-
dos magn⁹ q̇ i diebꝫ ſuis
placuit deo. Ecci. xliiij. In

ſiſtꝫ ꝟbis ꝯmēdatˀ b. gregoriꝰ a magni
tudine ſanctitatꝫ ſue. qꝛ placuit deo.
¶Sciēdū aūt ꝙ q̄ttuoꝛ ſunt ꝑ q̄ hō
pt placere deo. Primū ē vt deo reuerē
ter ſuiat. ſcđm ē vt ꝓximo ſuo opa mi/
ſericoꝛdie exhibeat. terciuꝫ ē vt ſeipm
humilē reputet. q̄rtū vt volūtariam
paupertatē amet. De p̄mo dꝛ Heb.
xij. Habētes grāꝫ ꝑ quā deo ſuiamꝰ
placētes deo cū metu ⁊ reuerētia. q. di.
Si volumꝰ deo placere ⁊ grāꝫ eiꝰ ob/
tinere ſuiamꝰ ei cū reuerētia ⁊ timoꝛe
p̄s. Seruite dn̄o ī timoꝛe. Sanctus
aūt Gregoriꝰ ab infantia ſua deo ſui
re ſtuduit. iō deo placuit. Un̄ de eo le/
gitˀ. Gregoriꝰ de nobili ſtirpe ſenatoꝝ
ꝓgenitꝰ. cuiꝰ pr̄ Goꝛdianꝰ ⁊ mr̄ ſiluia
dicebatˀ. Et cū diuitijs plīmis abun
daret cogitare cepit quō oīa deſereret
⁊ religionē ītraret. ⁊ ibi dn̄o ſuiret. Tā
dē p̄re oꝛbatꝰ ſex monaſteria in ſicilia
ꝯſtruxit. ⁊ ſeptimū in vꝛbe romana. ī
q̄ ſeipm monachū fecit. in q̄ tā religi/
oſe vixit ꝙ oībꝫ alijs exēplū bone vi/
te p̄buit. in tātūqꝫ coꝛpꝰ ſuū abſtinen
tia vigilijs ⁊ oꝛonibꝫ afflixit. vt vix
ſubſiſtere potuit. Defuncto aūt Pe/
lagio papa totꝰ ppl's eū licꝫ plīmū re
nitētē ī pōtificē elegerūt. Cū aūt poꝛ/
tas ciuitatis cuſtodirēt ne effugeret:
mutato habitu a q̄buſdā mercatori
bus obtinuit vt in q̄dā dolio ſup q̄/
drigā de vꝛbe duceretˀ. Eductꝰ g̃ ſiluas
petijt. ibiqꝫ tribꝫ diebꝫ latuit. Cū aūt
ab oī ppl'o ſollicite q̄reretˀ colūna nub
clara ⁊ lucida de celo depēdens ſup lo
cū in q̄ latebat apparuit. In q̄ colū/
na angelos deſcēdētes q̄daꝫ recluſus
aſpexit. Moxqꝫ ab vniuerſo ppl'o ca
pitˀ ⁊ trahitˀ. ⁊ ſummꝰ pōtifex oꝛdinatˀ

Lu[illegible]uicionꝰ qꝫ ante deo ſuiuit.
¶Scđm ꝑ qđ hō deo placet ē ꝙ ꝓximo
opa miſcđie exhibeat. puer. xxj. Face
re miſcđiaꝫ magis deo placet qꝫ victi
me Mat. ix. ⁊. xij. Miſcđiaꝫ voloꝛ
nō ſacrificiū. ⁊ magꝭ volo miſcđiaꝫ q̄ꝫ
ſacrificiū aliqđ Aug. Nihil ē qđ nos
deo tā amabiles facit ſic pietas. Hāc
etiā habuit b. gregoriꝰ. Nā de eo legi
tur ſic. ꝙ q̄daꝫ die dū in monaſterio
ſuo trāſiret. angelꝰ dn̄i in ſpecie nau/
fragij affuit. ſibiqꝫ miſeri lacrimabi/
liter poſtulauit. Cui cū b. gregoriꝰ ſex
nūmos feciſſet dari. ⁊ ille abijſſet. al/
tera die redijt. ſeqꝫ mlta ꝑdidiſſe pau
ca ꝟo recepiſſe ꝓhibuit. Qui cuꝫ ab
eodē iteꝝ tot argēteos recepiſſet. iteꝝ
tercia die redijt. ⁊ miſeri ſibi īpoꝛtu/
nis clamoꝛibꝫ poſtulauit. Sꝫ cū gre
goriꝰ a ꝓcuratoꝛe didiciſſet nihil ali/
ud eē dādū p̄ter ſcutellā argēteā quā
ſibi mr̄ ſua cū legumibꝫ mittere ſole/
bat in monaſterio remāſiſſe. illā ſtatī
p̄cepit dari. Quā ille letꝰ accipiēs cū
gaudio abſceſſit. Pꝰ h̄ ꝟo n̄ mltū tpīs
ſpaciū cū pap̄ eēt oꝛdiatꝰ q̄dā die pce
pit camerario ſuo vt. xij. paupes ad
p̄ndiū īuitaret. Qui cū veniſſent ⁊ ī
mēſa ſederēt ītuēs eos pap̄. xiij. ī mē/
mēſa ꝯſpexit. Dixit g̃ cur plēs vocaſſꝫ
Et ille eos nūerās. ⁊ tm̄. xij. inueniēs
ait. Crede mihi pꝛ n̄ ſt̄ niſi. xij. Ani/
adūtit āt papa ꝙ vnꝰ eoꝝ crebꝛo vl'tu
mutaretˀ. ita ꝙ nūc iuuenis nūc ſenex
appareret. Quē duxit in cubiculum
querens qđ eſſet nomē eius. qui ait.
Quid querꝭ de noie meo qđ eſt mira/
bile: verūtn̄ ſcias ꝙ ego ſuꝫ naufragꝰ
ille cui ſcutellaꝫ argenteā tradidiſti.
Et ſcias ꝓ certo ꝙ de die illa q̄ h̄ feci/

181

ſti deſtinauit te dn̄s fieri pium eccleſie
ꝛ dn̄s me ↄſtituit ī cuſtodē tuū. ꝛ q̇c/
q̇d petieris p̱ me ab ip̄o poterꝫ ip̄etra/
re. ꝛ his dictꝫ diſparuit. Tāte etiā pi
etatis erat vt nō ſolū ꝓpinq̇s ſꝫ etiā
lōge poſitis. ſ. ī mōte ſynai neceſſaria
miniſtrabat. Nā oim̄ indigētiū no/
mina ſcp̄ta hēbat. ꝛ eis liberaliter ſub
ueniebat. Tribꝰ q̇ꝫ milibꝰ ancilľ dei
ꝓ q̄tidianis ſtipēdijs octingentas li
bras auri annuatim offerebat. Quo
tidie q̇ꝫ ad mēſaꝫ ſuā pegrinos inui
tabat. inter q̇s vnꝰ q̄dā die acceſſit ī
cuiꝰ manꝰ dū ip̄e aquā effundere vel/
let ex hūilitate ↄuerſus vrnā accepit
ꝛ ſtatiꝫ ille diſparuit. Cū h̄ factū mi
rareť ſeq̄nti nocte apparuit ei dn̄s di
cens. Ceterꝫ diebꝰ mei ī mēbris meis
heſterna aūt die me ī memetip̄o ſuſce
piſti. Et ſic pꝫ eiꝰ miſcḋia p̱ quā deo
placuit. ¶ Terciū p̱ qḋ hō deo placet
eſt hūilitas. Judith. ix. Dn̄e hūiliū
ꝛ māſuetoꝝ tibi ſp̄ placuit dep̄catio.
Hiero. Nihil ē qḋ nos deo tā charoſ
efficit q̄ꝫ ſi merito magni hūilitate ſi/
mus infimi. Ber̄. In alto nō altū ſa
pere nihil deo chariꝰ. nihil hoībꝰ ra/
riꝰ. Nō em̄ magnū eſt in abiectiōe eē
hūilē. mag̃ p̄ſus ꝛ rara ꝟtus hūilitaſ
honorata. Talē hūilitatē habuit be
atus Gregoriꝰ. q̇ cū eſſet ſummꝰ pon
tifex ꝛ dn̄s mūdi hūilioꝛē ſe oībꝰ repu/
tauit. Nā ip̄e p̄mo ſeruꝰ ſuoꝝ dei ſcri
pſiſſe legiť. Nunq̄ꝫ ſe laudari ab aliq̄
voluit. Nā ſtephanū q̇ eū ī ep̄lis ſu/
is laudauerat de h̄ rep̄hendit. Siliť
matronas ne ancillas ſuas ſe eſſe di/
cerent. Cūq̄ꝫ q̇dā abbas romā veniſ
ſet. ꝛ btm̄ gregoriū p̱ mediū ciuitatꝫ
trāſire vidiſſet. voluit ei occurrere. et

vt decebat reuerētiā exhibere. Cerneſ
q̇ btūs Gregoriꝰ ꝙ in terrā vellet ſe ꝓ
ſternere. p̄mo ſe corā ip̄o ī terrā ꝓſtra
uit. nec ſurrexit donec abbas primo
ſurgeret. Pauperes ex hūilitate ad
menſam ſuam inuitabat. ꝛ perſona/
liter ſuper manus eorum aquaꝫ fun
debat. et ex tali humilitate placuit
deo. ¶ Quartū qḋ in hoīe d̄o placet ē
volūtaria pauptas. Qḋ pꝫ ex h̄. q2
xp̄s paup̱ eē voluit. paupem matreꝫ
habuit. pauperes diſcipulos elegit.
pauptatē p̄dicauit. Matt. v. Beati
paupes ſpū. i. volūtate. qm̄ ip̄oꝝ ē re
gnum celoꝝ. Ber̄. Nō pauptas vir/
tus ſꝫ amoꝛ pauptatꝫ virtꝰ reputať.
Deniq̄ꝫ btī paupes nō rebꝰ ſed ſpiri/
tu iudicanť. Talis fuit btūs Grego
rius qḋ bn̄ dn̄s p̱ exemplū patefecit
Nā de eo legiť ꝙ illo tp̄e erat q̇dā he/
remita vir magne ſctitatꝫ. q̇ oīa ꝓpť
xp̄m relinq̄bat. ꝛ nihil niſi vnū cattū
poſſidebat. quē blādē ſepe ī ſinu ſuo
refouebat. Orauit aūt ille deū vt ſibi
oſ̄nderet cū q̇ futurā remuneratōēꝫ de
beret accipe. q2 ob eiꝰ amoꝛē oīa reliq̇ſ
ſet. Quadā aūt die ſibi reuelabať ꝙ
cū gregoꝛio romano pōtifice remune
rationē ſpare deberet. At ille fortiť in/
gemiſcens paꝝ ſibi pauptatē ꝓfuiſſe
putabat ſi cū eo remuneratōꝫ accipe
deberet q̇ tātis diuitijs abūdaret. Ec
ce alia nocte audiuit vocē dicētē ſibi.
Cū poſſeſſio diuitiaꝝ nō facit diuitē
ſꝫ cupido. cur audes pauptatē tuaꝫ
gregorij diuitijs cōpare? q̇ mag̃ cat
tū tuū q̄tidie blādiēdo diligere com/
probarꝫ. q̄ꝫ ille cūctas diuitias q̇s n̄
amādo ſꝫ ↄtēnendo cūctis liberaliť
diſpgit. Sic patꝫ quō ꝓpť amoꝛem

pauptatis placuit [illegible] [illegible]dẽeũ eẽſciuit. ⁊ neceſſaria [illegible]oi mi/diſſet rome annis. xiiij. mẽſibus ſex. diebus. x. in pace quieuit.

De ſctõ Benedicto. Ser. xxxj.

Benedixitq̃z

b ei ⁊ erit bñdict⁹. Gen. xxvij

Uerba iſta ſunt yſaac qñ dederat filio ſuo Jacob bñdictõz. ⁊ poſſunt eẽ verba dñi dicẽt ad btm̃ bñdictũ. ¶ Sciẽdũ ãt q bñdictio dñi dať tribꝫ generibꝫ hoim. ſ. mũdiciã ſuãtibus. deũ timẽtibꝫ. ⁊ miſcõiaz facientibus. De pmo dic ps. Innocẽs manibus ⁊ mũdo corde q̃ ñ accepit i vano aĩaz ſuã. nec iurauit i dolo pxio ſuo. h accipiet bñdictõz a dño ⁊c. vbi tãgũtur q̃ttuor i q̃bꝫ hõ dz mũdiciã tenere. ſ. in ope. Uñ dic. Innocẽs maibꝫ. i. mũd⁹ i opibꝫ. In cogitatõe. vñ dic Mũdo corde. i. cogitatõe mũda. In ꝺſiderio. vñ ſubdiť. Qui nõ accepit i vano aĩaz ſuã. i. q̃ nõ occupauit aĩaz ſuã vanis ⁊ imũdis deſiderijs. In locutõe. Uñ ſeqť. Nec iurauit i dolo pximo ſuo. i. q̃ nõ ẽ doloſus i vbis ſuis ſꝫ mũds. h. i. ille accipiet bñdictiõez a dño. Mũdiciã illã dilexit ſctũs bñdict⁹ ⁊ ideo a dño bñdictõez accepit. Ut em̃ mũdiciã ſuaret elegit ſobriã vitã. vñ de eo ſic legiť. Btũs bñdict⁹ cũ ſtudijs liberalibꝫ a pẽtibꝫ ſuis traditꝰ eẽt inſtruct⁹ in ſua infantia. lrãs deſeruit ⁊ deſertũ petere decreuit. quẽ nutrix ſua q̃ eũ tenerrime diligebat ſeq̃bať. Ipe aũt vt mũdiciã forti⁹ ſuaret occulte ab ea fugit i deſtũ. ⁊ ibi tribus ãnis hoibꝫ icognit⁹ mãſit. Solus aũt vn⁹ monach⁹ noie Roman⁹ [illegible]ſ [illegible] eũ eẽ ſciuit. ⁊ neceſſaria [illegible] miniſtrauit. Accidit aũt q ſacerdos q̃dam ſibi ipi cibos i die paſce pparaſſet. cui apparuit dñs dicẽs. Tu delicias paras. ⁊ ſu⁹ me⁹ bñdict⁹ i deſto fame cruciať. Qui ſtati ſurgẽs venit ad beatũ bñdictũ. ⁊ dixit ei. Sumam⁹ cibũ pariter. q2 hodie paſca ẽ. dñſ me miſit ad te. Ipe ãt neſciebat q paſca eẽt. Diabol⁹ aũt ei⁹ mũdicie iuidẽs mlierẽ q̃ndã quã olim viderat. añ mẽtis ei⁹ ocl'os reduxit. ⁊ ita eũ accẽdit vt pene heremũ relinq̃ret Sꝫ ſubito ex diuina grã ad ſe reuſus ꝯtinuo ſe exuit ⁊ in ſpinis adeo ſe volutauit vt toto corpe vulnerato ſanguis exiret. et ſic tẽptatõez deuicit. In h ptꝫ q mũdiciam amauit ⁊ iõ bñdictiõez meruit. ¶ Scõo bñdictio di dať timẽtibꝫ eũ Ecci. j. Timenti deu bñ erit i extremis. ⁊ i die defunctiõis ſue bñdiceť. Quõ aũt debem⁹ timere deũ docemur Ecci. xv. Qui timet deũ faciet bona. Talez timorẽ habuit btũs bñdict⁹ q̃ bonis opibꝫ ita abũdabat q ei⁹ fama lõge lateq̃z reſonabat. Uñ legiť q creſcẽte ei⁹ fama mlti ceperũt exẽplo ei⁹ mũdm relinq̃re. ⁊ ad ei⁹ doctrinaz feſtinare. Cuz aũt cuiuſdã monaſterij abbas moreretť. monachi eũ i abbatẽ petierũt ⁊ ipe diu diſtulit dicẽs ſe nõ poſſe cõuenire moribꝫ eoꝝ. Tãdẽ vict⁹ aſſenſum pbuit. Cũq̃z eos artaret vt regulã ſtricti⁹ ſuarẽt. venenũ vino miſcuerũt ⁊ ſibi ad bibẽdũ obtulerũt. Sꝫ cũ ipe vas ſctẽ cruc ſigculo ſigret ſtatiꝫ ẽ ꝯfractũ. Tũc ipe dixit eis. De⁹ miſereatur vrĩ. q2 me inſicere voluiſtis. Nũ q̃d ei pdixi vob q2 vrĩs moribꝫ ñ cõuenire: Statiq̃z relict illꝰ ad deſtũ re/

182

dij͛t. [illegible] creſcẽtibꝫ ſignis mlti ad [illegible]
ꝯueniebãt. ⁊ ibidẽ .xij. monaſteria cõ
ſtruxit. qḋ antiquꝰ hoſtꝭ ꝗuiꝭ odiens
viſibil'r ei appꝛuit ⁊ ſtridẽs ſup eũ den
tibꝫ dicebat Bñdicte bñdicte. Et cũ
nihil ſibi rñderet dixit Maledicte ⁊
ñ bñdicte cur me pſeq̄rꝭ: Quadã die
cũ pãis ſibi deficeret ⁊ frẽs murmura
rẽt ait. Nolite ꝯtriſtari. craſ habebitꝭ
abũdanꝭ. Seq̄nti die ducẽti modij
farine añ fores clauſtri cũ ſaccꝭ iuẽti ſꝭ
Tercio daꝭ bñdictio dei miſcḋiaꝫ fa/
ciẽtibꝫ. Prouer. xxij. Qui pnꝰ eſt ad
miſcḋiam a deo bñdiceꝭ Matt. xxv.
Ueñite bñdicti pcipite regnũ dei. Eſu
riui ⁊ dediſtꝭ mihi mãdu. Iſtã ꝟtuteꝫ
ſiue miſcḋiaꝫ habuit btũs bñdictus
Uñ legiꝭ de eo ꝙ q̊dã tpe cũ totã pui/
ciã fames valida occupaſſet vir dei
oĩa q̄ hr̄e poterat egẽtibꝰ erogauit. ita
ꝙ nihil ĩ mõaſterio remãeret niſi mo
dicũ olei ĩ vaſe vitreo. ⁊ idipm iuſſit
cuidã paupi dari. Cellariꝰ ꝟo ĩobedi
ens nihil dedit. Qḋ cũ vir dei pcepit
vas cũ oleo extra feneſtrã pijci iuſſit
ne aliq̇d ĩ mõaſterio p inobediẽtiã re
maneret. Proiectũ itaqꝫ ẽ vas ſup̄ la
pidẽ. ⁊ nõ ẽ ꝯfractũ nec oleũ effuſum.
Tũc iuſſit illḋ tolli ⁊ paupi dari. Et
orãte btõ bñdicto doliũ plenũ olei ḋ
illo vaſe ẽ effuſuꝫ. Poſtqꝫ mltꝭ ãnis
claruit eodẽ ãno q̊ moriturꝰ erat mor
tem ſuã fribꝫ ſuis pdixit ⁊ añ ſex dies
iuſſit ſibi fieri ſepulcrũ. ⁊ ſexta die añ
diẽ obitꝰ ſui fecẽ ſe portari ad oratoriũ
⁊ pcepta ſacra cõione eleuatꝭ ĩ celũ o/
culꝭ ſpm̄ emiſit. Eodẽ die duo frẽs vi
derũt viã pallijs ſtratã. ⁊ lãpadibꝫ in/
numerꝭ choruſcãtibꝰ ab eiꝰ cella ĩ celũ
tẽdentibꝫ. Et ecce vir q̇dã ſctũs ait.
[illegible] pa dilectus dei Benedi
ctus in celum aſcendit.

In annũciatõe btẽ marie ꝟginis. Sermo. xxxij.

In ſole poſuit tabnaculũ ſuũ altiſ/
ſimꝰ. i. deꝰ. p̄s. xviij. Deꝰ
tabnaculũ ſuũ poſuit ĩ ſole qñ huma
nã naturã ĩ vtero btẽ ꝟgis marie aſ/
ſumpſit. ¶ Notãdũ ꝙ btã ꝟgo maria
cõpaꝭ ſoli ppꝭ duo. ſ. ppꝭ luminis cõi/
tatẽ ⁊ ſplẽdoris ſbtilitatẽ. Prĩo btã
ꝟgo cõpaꝭ ſoli. qꝛ ſol cõis ẽ oĩbꝫ hoĩ/
bus. tã paupibꝫ q̄ꝫ diuitibꝫ. tã infir/
mis q̄ꝫ ſanis ⁊ oĩbꝫ indifferẽter. Sic
btã ꝟgo cõis ẽ oĩbꝫ tã paupibꝫ q̄ꝫ di
uitibꝫ. tã ĩfirmis q̄ꝫ ſanis ſine pſona/
rũ acceptõe oĩbꝫ eã ĩuocãtibꝫ lumen
gr̄e ſue miſtrãdo Mat. v. Solẽ ſuũ
oriri facit ſup iuſtos ⁊ iniuſtos. ſup bo
nos ⁊ malos. ⁊ pluit ſup oẽs eq̄liter.
Sic maria pluit ⁊ effũdiꭍ lumẽ gr̄e ⁊
aquã miſcḋie ſup oẽs q̇ eam ĩuocãt.
Ber. Ille ſolꝰ a laudibꝫ eiꝰ taceat q̇cũ
qꝫ eã ĩuocatã ĩ ſuis neceſſitatibꝫ me/
minerit defuiſſe. q̄i di. h̊ nũq̄ꝫ ꝯtigit.
Uñ ipa diċ Ecci. xxiiij. Tranſite ad
me oẽs q̇ ꝯcu. me ⁊c̄. Ber. Pctõrẽ q̄n
tũcũqꝫ fetidũ ⁊ toti mũḋo deſpectũ pia
mr̄ ñ deſerit nec deſpiċ. ſꝫ pia mãu tꝫ et
fouet donec tremẽdo iudici miſeꝝ re/
cõciliet. Exẽplũ. Fuit ĩ q̊dã clauſtro
ꝟgo q̄dã caſtiſſima ⁊ btẽ ꝟgini mltũ
ḋuota beatrix noĩe. officiũ cuſtodis fe
rẽs. claues clauſtri ⁊ res ecclĩe habuit
ĩ cuſtodia. Hꝰ ſctitati ſpũs ĩmũdꝰ inui
dit. ⁊ eã ſpũ fornicatõis ꝗuiꭍ ſtimula
uit. Inſup q̄ndã adoleſcẽtẽ ad amo/

rē ei⁹ ꝓuocauit. q̄ aggre[illegible]
re eā cepit. ⁊ illa diabolo iſtigāte ꝯſen
tit ⁊ depoſito hitu cū recedere vellꝫ ad
altare btē marie ꝟgīs acceſſit. ⁊ vt cō
ſueuit ſalutauit eā dicēs. O btā ꝟgo
mr̄ miſcꝺie. claues eccl̄ie tibi cōmitto
q꞉ i h̄ clauſtro diuti⁹ manere neq̄o. et
poſitꝭ clauibꝫ cū hitu ſup altare receſ
ſit cū iuuene. ⁊ n̄ lōge poſtq̄ ille cōple
uerat voluptatē ſuā cū ipa. ipāꝫ ſedu
ctor ille miſerā reliq̄t. Quidnā facerꝫ
illa miſera igrabat ⁊ ad quē ſe ꝯteret
facta ē publica meretrix. ⁊ i tl̄i miſia
xv. ānis vixit. Quadā die ex caſu p/
trāſibat clauſtꝝ illō de q̄ apoſtataue/
rat. ⁊ recogitās ſtatū ſuū i q̄ fuit. ⁊ mi
ſerā illā vitā i q̄ iā eēt. amariſſime fle
re cepit. ⁊ retrahens ſe a ꝯſortibꝫ ſuis
acceſſit ad portā clauſtri ⁊ dixit porte
nario. Nouiſti etiā aliquā puellā i h̄
clauſtro noīe beatricē? Cui ille. Noſco
adhuc hodie. At illa. Cognouiſti ne il
lā beatricē q̄ fuit cuſtos eccl̄ie q̄ ań. xv.
ānos apoſtatauit? Cui ille. Eadē bea
trix q̄ ań. xv. ānos fuit cuſtos h⁹ eccle
ſie adhuc viuit i eadē ſctitate q̄ ſp̄ vi
xit. ⁊ nūq̄ꝫ de clauſtro exiuit. Illa n̄ in
telligēs putās ꝙ de alia diceret igemi
ſcens abſceſſit. Cūq̄ꝫ ſic iret circa mu
ros clauſtri ſedule ſuſpirās ait O mr̄
miſcꝺie q̄ꝫ tenerrie diligebā te. ⁊ quō
me miſerā ad tātā miſeriā labi ꝑmiſi
ſti? O mr̄ miſcꝺie ſolamē miſeroꝝ da
mihi finē h⁹ miſerie. Cūq̄ꝫ h̄ ⁊ ſilia di
ceret ⁊ amariſſime fleret vidit in fine
muri ꝑuū oſtiū aptū. ⁊ q̄ndā pulcer/
rimā dn̄am pſpiciētē ⁊ dicētē ſibi. O
beatrix q̄ vadis? reūtere filia mea cha
riſſima reūtere i locū tuū. At illa ſtu
pēs ait. O dn̄a vn̄ me noſcis? Cui illa.

[illegible] cui vel[illegible] ⁊ ha
bitū ⁊ claues cōmiſiſti. ⁊ vſq̄ꝫ nūc vi/
ces tuas habui i h̄ clauſtro. ⁊ ita offi/
ciū tuū cōpleui vt nemo vnq̄ꝫ tuā ab
ſentiā ꝯſiderarꝫ. Reſume ḡ hitū tuū
⁊ claues ⁊ reūtere ad officiū tuū q꞉ ne
mo accuſabit te de tua abſentia. ⁊ ob/
tinui tibi apō filiū meū idulgētiā oīꝫ
pctōꝝ tuoꝝ. Et h̄ dicto iduēs ei hitū
⁊ reddēs ei claues euanuit. Illa āt in
trās clauſtꝝ ſuū officiū fecit ſic ꝑus. ⁊
nēo q̄cq̄ꝫ ſibi dixit. Sic ḡ pꝫ ꝙ btā ꝟ
go maria cōit grāꝫ ſuā ipartit oībꝫ. et
nullū pctōrē q̄tūcūq̄ꝫ magnū ꝯtēnit
nullū etiā q̄ntūcūq̄ꝫ paupeꝫ deſpicit.
Exemplū. Erat q̄dā hō q̄ paupeꝫ vitā
oībꝫ diebꝫ vite ſue duxerat oſtiati pa
nes rogās. Et q̄uis paup eēt tn̄ btē
ꝟgini fuit valde deuot⁹. ⁊ q̄cq̄d victui
neceſſario ſupfuerat totū alijs paupe
ribꝫ ob reuerētiā btē ꝟgīs erogauit. ſꝫ
egritudis moleſtia tact⁹ tremēdū iu/
diciū expauit ⁊ igemiſcēs ait. Quis
mihi paupi ſbueniet corā tāto iudi/
ce. q̄ nihil i ei⁹ honore paupibꝫ dare
potui. cū ab ifantia paup ⁊ mēdicus
extiterē? Statiq̄ꝫ affuit ei btā ꝟgo cū
chorꝭ āgeloꝝ ⁊ ꝟginū dicēs O hō q̄d
trepidas corā filio meo appere. Pu
tas me imemorē eē illoꝝ q̄ i meū ho/
norē feciſti. Crede ꝙ ꝓp̄t tuā iopiā te
nō ꝯdēnabo. mr̄ ei ſuꝫ oīm tā diuitū
q̄ꝫ paupum. ⁊ diligo eos q̄ meū iplo/
rāt auxiliū Secur⁹ eſto. ego ei corā fi
lio meo aſtabo tibi ⁊ veniā oīꝫ pctōꝝ
tuoꝝ tibi ipetrabo. Tūc ille gaudens
vocato pſbīo. ſumptoq̄ꝫ viatico ſpm̄
dn̄o ꝯmēdauit. Scdo btā ꝟgo ꝯpat
ſoli ꝓp̄t ſplēdorꝭ vtilitatē. Sic enim
ſol imittit radiū ſuū p ꝑuū foramen

⁊ illūinat ſplēdore [illegible] ſic btā ṽgo maria ꝓpt modicū ſuitiū ſibi exhibitū īfundit pctōri radiū grē ⁊ ſue miſcdie. Ipſa eni dic̄. j. Reg. ij. Quicūqꝫ honorificauerit me glificabo eū. Exēplū. Quidā miles ī q̄daꝫ via cōi caſtꝝ hēbat. ⁊ oēs trāſeuntes ſpoliabat. Attēdēs āt q̄nt⁹ pctōr eēt ⁊ ꝑdo. q̄tidie btāꝫ ṽginez cū vno aue maria ſalutauit. ⁊ ꝓpt h̄ idē ſuitium ſalu⁹ fiebat. Accidit aūt ꝙ q̄dā religioſus illuc trāſiret. ⁊ cū vellet eū ſerui militꝫ ſpoliare rogauit vt euꝫ duceret ad dn̄m ſuū. Adduct⁹ ğ rogauit militē vt oēs ſuos ſuos ꝯuocaret vt eis verbū dn̄i ꝑdicaret. Quibꝫ ꝯgregatꝫ ait. Neqꝫ eſtꝫ h omes. ⁊ ꝑq̄rētibꝫ oībus tm̄ camerari⁹ defuit. Qui cū duceretur ad virꝝ dei more obſeſſi caput mouit ⁊ n̄ audebat accedere. Cui vir ſctūs ait. Adiuro te vt dicas nob q̄s ſis ⁊ vn̄ venerꝫ huc. At ille. Heu cogor dicere. ego ſuꝫ demon miſſus a lucifero. ⁊. xiiij. annos ſic cuꝫ illo milite māſi. vt q̄cūqꝫ die dn̄am ſuā n̄ ſalutaſſet ego eū iugulare debere. Ille āt h̄ nullo die ꝑtermiſit. Et ſtati demō euanuit. Miles āt cecidit ad pedes eiuſ veniā poſtulās. ⁊ vitā ſuā emēdauit.

De eodem. Ser. xxxiij.

Beatam me

dicēt oēs generatōes. qꝛ fec̄ mihi mag̃ q̄ potēs ē. Lu. j. Uerba iſta ſꝫ btē marie ṽgis p⁹ cōceptionē filij ſui. In q̄bꝫ ṽbis fac̄ duo. Pri̇o hortaꝫ nos ad ſuā laudē ⁊ bn̄dictōez ibi. Btāꝫ me dicēt ⁊c. Scd̄o inducit bn̄dictōis rōez. ibi. qꝛ fec̄ mihi mag̃ q̄ potēs ē. q̄ dī. qꝛ ipe de⁹ magna circa me fec̄ ⁊ me ī mrēꝫ elegit. iō merito oēs generatōes hoīm me bn̄dicere ⁊ laudare dn̄t Dr ei Heſter. vj. Honore dign⁹ ē quēcūqꝫ rex voluerit honorare. Ex q̄ igiꝫ rex celeſtꝫ btāꝫ ṽginē honorauit ⁊ bn̄dixit. merito noſ eā honorare ⁊ bn̄dicere dēm⁹. Debēt āt eā bn̄dicere bōi ⁊ mali. qꝛ ipa pacē reformauit inꝫ deū ⁊ hoīez. ⁊ ſn̄iaꝫ ꝯ hominē datā mutauit. Iō ipa figurata eſt ꝑ reginā Heſter q̄ mutauit regꝫ aſſueri ſn̄iaꝫ datā ꝯ filios iſrl̄. Nota hiſtoriam Aman hoſtis erat iudeoꝝ. cū Aſſuer⁹ eū honorauit. mardocheus noluit eū honorare. q̄ ꝓpt volenſ delere iudeos ꝓmiſit regi Aſſuero. x. milia talētoꝝ vt eos deleri ꝑmitteret. Et tradidit ei rex anulū ſuū dicens. Argētū tuū tibi ſit. fac d̄ iudeis qd̄ tibi placet Tūc ſcꝑſit Aman lr̄as anulo regꝫ īſignitas. ⁊ miſit ꝑ totū regnū ⁊ iuſſit ꝙ oīs iudei ſuſpēderēꝫ. Qd̄ audiēs regina heſter ad regē ītrauit. ⁊ mutauit ſn̄iam illā quā Amā ꝓcurauit. Et factū ē ꝙ Amā in patibulo ſuſpēderēꝫ. ⁊ iudei libati ſꝫ. Nota totā hiſtoriā. Per regē aſſueꝝ q̄ inꝫpretaꝫ beatitudo ſignificaꝫ rex celeſtꝫ. cui oēs ſcti ꝓclamāt. Sctūs ſctūs ſctūs dn̄s de⁹ ſabaoth. i. oīpotēs. Hic dedit ſn̄iaꝫ mortꝫ ꝯ filios iſrl̄. i. ꝯ gen⁹ hūanū ī trāſgreſſiōe ꝓmi pentꝫ. Dixerat ei eis dn̄s vt de oī lig̃ ꝑadiſi comederēt ꝑterqꝫ de vno lig̃ de q̄ ꝑcepit eis ne comederēt dicēs Gen̄. ij. Quacunqꝫ hora comederitꝫ de h̄ lig̃ morte moriemini. Cū aūt de lig̃ comediſſent ſtatim ſigti erāt ad mortē ita ꝙ null⁹ hominū ī q̄nqꝫ milibꝫ ānoꝝ ꝑuenire po

terat ad regnū celoꝝ. Iſto [redacted]
it p Amā q̄ inꝑretat̄ iniqu⁹. ⁊ ſigt̄ di
abolū iniq̄ſſimū. q̄ pſuaſit eis vt po/
mū comederēt. dicēs ad euā Cur pce
pit de⁹ vt comederetꝭ de oī ligō padiſi p
terq̄ȝ de illo? Que rn̄dit. Ne forte mo
riamur. Cui ille. Neq̄q̄ȝ. ſȝ q̄cūqȝ ho
ra comederitꝭ q̄ꝭ dij eritꝭ. Hoc mō de/
cepit eā. ⁊ oībꝫ nob̄ ſnīaȝ mortꝭ ꝓcu/
rauit. Iſta ſnīa p nullū ꝯmutari po/
tuit niſi p Heſter q̄ iterptat̄ eleuata i
pplis. ⁊ ſignificat mariā quā rex cele/
ſtis i reginā elegit ꝑpt̄ hūilitatē ſuaȝ
Nā cū rex aſſuer⁹ mltas ꝟgies ď toto
mūdo ꝯgregaſſet. adducta eſt Heſter
paupcl'a ⁊ hūil' ꝟgo ⁊ illa iuenit grāȝ
in ꝯſpectu ei⁹. ⁊ fec eā reginā. Sic rex
celeſtꝭ int̄ oēs ꝟgies ⁊ mlīeres h⁹ mōi
Mariā hūilē ⁊ paupculā virginē ele
git. Vn̄ ait angel⁹ q̄ nūci⁹ fuit dicēs.
Bn̄dicta tu i mlieribꝫ. i. ſup oēs mlīe
res. iueniſti grāȝ apď dn̄m. Ecce ꝯci
pies i vtero ⁊ pies filiū ⁊ vocab nom̄
ei⁹ ih̄s. id ē ſaluator. Ipe ei ſaluū faci
et ppl'm ſuū a pctīs eoꝝ. Vn̄ dic̄ Au
guſt. O felix maria q̄ ſolū ⁊ tātū nob
ꝓtuliſti ſaluatorē. ex te ei nat⁹ ē q̄ in ſe
credētibꝫ tribuit vitā eīnā. Et ſic ille
iniqu⁹ Amā ſnīaȝ mortꝭ quā alijs p
curauerat ſolū ſibijpi itulit. ſic ſol⁹ di
abol⁹ eīnalr̄ ꝯdēnabit̄ ſine ſpe aliq̄ re/
cupandi. nos ꝟo libati ſum⁹ de morte
eīna ſi volū⁹ de pctīs nr̄is abſtinere.
¶ Scďo dn̄t eā ſpēalr̄ pctōres lauda
re ⁊ bn̄dicere. q: irā dei ꝯ nos placat ⁊
mitigat. Iō bn̄ figurata ē p Abigail
q̄ irā regꝭ Dauid ꝯ nabal carmeli mi
tigabat. Nota hiſtoriā. j. Reg. xxv.
Cū dauid lateret i q̄dā deſerto ⁊ egeret
miſit ad nabal diuitē q̄ ꝯuiuiuȝ fece/
rat [redacted] aliq̄ de ꝯuiuio
ſuo ad ꝯmedēdū mitteret q: ncc̄e ha
beret. ille aūt noluit ſȝ filio iproꝑauit
q̄ eēt fu⁹ fugiēs ⁊ ſubſannauit eū. Qď
cū nūcij retuliſſent irat⁹ dauid arma
uit ſe cū tricentꝭ virꝭ ⁊ iurauit q̄ delere
vellet nabal cū oī regō ſuo ⁊ cū oī do/
mo ſua. Qď itelligēs abigail vxor na
bal occurrit cū pane ⁊ vino ⁊ carnibꝫ
⁊ cadēs ad pedes ei⁹ dixit. Ego ancil/
la tua nō vidi nūcios tuos q̄s miſiſti
dn̄e. ⁊ placat⁹ ē dauid. Dauid eī iter/
ptat̄ māu fortꝭ. ⁊ ſignificat regē celeſtē
q̄ fortior ē oībꝫ regibꝫ terre. Iſte mit/
tit nūcios ſuos. i. pdicatores vl' bōas
cogitatōes vl' inſpiratōes ad domuȝ
nabal ſtulti. i. pctōris. q̄ ſtult⁹ ďr. q: p
modica delectatōe cupit pdere eīnaȝ
iuſticiā ⁊ leticiā. Mittit āt nūcios ſu
os vt reuocent eū a pctīs. ⁊ faciat de
fructū bonoꝝ opeꝝ. ſȝ ſtult⁹. i. pctōr re
mittit nūcios ſine fructu. ⁊ ꝯtēnit nū
cios dei. Propt̄ qď dn̄s iraſcit̄ pctōri
⁊ ſtati ocideret eū ſi n̄ intcederet abi
gail q̄ iterptat̄ prudēs. ⁊ ſignificat vir
ginē mariā q̄ p prudētiā ſuā deū pla/
cat. quē nos p ſtulticiā nr̄aȝ irritaui/
mus. Exēplū de Theophilo. Req̄re
in ſer. de purificatōe. Et vēit ad tēplū
⁊c̄. ¶ Itē aliď exēplū. Fuit q̄dā mere/
trix publica q̄ ſeptē ānis icōfeſſa ma/
nebat. q̄dā die occurrit cuidaȝ ſacer/
doti deuoto noīe Zacharias. eū iani/
bus ꝟbis ſalutādo. At ille erubeſcēs
neſciuit q̄d rn̄deret. Dixit āt. O bōa
mlīer ora deū p me Cui illa. Doce me
quō orare ďbeā. At ille Vade ad oſti
um eccl'ie tal' in q̄ iuenies depictā ima
ginē btē marie ꝟgīs. ⁊ dic talr̄. Dn̄e ce
li ⁊ terre q̄ p pctōribꝫ naſci dignat⁹ es

miſere illi ſacerdoti q̄ me ... te. Qđ ſi feceris ego te remũerabo Illa aũt ſperãs aliq̄d ↄſeq̄ ab eo iuit illuc. ⁊ flexis genib⁹ orauit ſic. Tũc imago pueri cũ indigñatõe ſe vertit ab ea. ⁊ dixit mrī ſue. Audi mr̄ amãtiſſima miſerabilẽ ⁊ mirabilẽ euẽtũ. Peccatrix maior de mũdo iuocat me ꝓ dilectiſſimo amico meo. ꝓ ſe aũt ñ orat. Cui mr̄. O dilectiſſime fili mi igñſce ei. q2 ex iſipiẽtia te ꝓuocauit. ⁊ i iuuẽtute orbata fuit p̄re ⁊ mr̄e q̄ debuiſſent eã informaſſe. Da mihi dulciſſime fili mi pctm̃ illius. nã maior eſt tua gr̄a ⁊ miſe̾dia q̄z pctõꝝ ſtulticia. Sis ḡ ei ꝓpici⁹ ꝓpt̄ me. ⁊ ꝓpt̄ dilectũ tuũ q̄ ipãz huc miſit. Tũc puer r̄ndit. nõ ẽ ꝓbas q̄ꝛ tibi aliq̄d denegẽ. q̄cq̄d volueris poteris ĩpetrare. Dimiſſa ſr̄ ei oĩa pctã ſua. ſtudeat ãpli⁹ cauere ea. At illa ↄfeſtim rediſt. ⁊ dixit ei oĩa q̄ acciderãt. ⁊ audacter ⁊ hũilit̄ ↄfitẽs pctã ſua vitã ſuam emẽdauit. ¶ Tercio dñt btãz ṽginẽ bñdicere ⁊ laudare ſpẽalr̄ oẽs boni. q2 ipa ẽ adiutrix eoꝝ i tẽptatiõib⁹ ⁊ ipugñtõib⁹ diaboli. vñ bñ figurata ẽ p Judith q̄ adiuuit filios iſrl̄ q̄s holofernes ipugñuit. ⁊ caput ei⁹ abſtulit Nota hiſtoriã iudith. xiij. Cũ holofernes totũ mũdm circuiret ⁊ oẽs t̄ras ⁊ ciuitates ipugnaſſet. tãdez vẽit ad terrã filioꝝ iſrl̄. Qđ illi audiẽtes ꝑparuerũt ſe ad reſiſtẽdũ ſibi. Qđ audiẽs holofernes arti⁹ ꝑugñuit ↄ eos. ⁊ obſedit bethuliã. ⁊ abſtulit ab eis aquã q̄ influebat ciuitatẽ. Et cũ nimis affligeret̄ i ciuitate erat q̄dã vidua i ciuitate illa noĩe Judith caſta ⁊ pulcra. q̄ ornauit ſe ⁊ exiuit ciuitatẽ cuz vna ancilla. ⁊ vẽit ad holofernẽ. q̄ capt⁹ ẽ in pulcritudinẽ Judith. q̄rẽs q̄re illuc veniſſet. q ait. Pplꝰs me⁹ ↄuit̄ offendit deũ ſuũ. ⁊ miſit me huc nũciare tibi vt tu capias ciuitatẽ. Quarta die miſit ad ea holofernes vt dormiret cũ eo. Que ait. Quicq̄d tibi placuerit ego faciã. Jlle gauiſus bibit vinũ pl⁹ q̄z ĩ vita ſua vnq̄z biberat. ⁊ nocte illa iacebat ſopit⁹ nimia ebrietate ⁊ dormiebat. Jlla aũt accepto gladio ei⁹ ãputabat ſibi caput ⁊ dedit puelle ſue. ⁊ reũſe ſr̄ ad ciuitatẽ. ⁊ de mãe cuz exercit⁹ ei⁹ iueniret eũ ſine capite t̄riti ſr̄. ⁊ egreſſi de ciuitate ciues ꝓſtrauerũt illos. Holofernes iterp̄tat̄ ifirmitas ⁊ ſignificat diabolũ q̄ adeo ĩfirm⁹ ⁊ debilis fuit ⁊ ẽ q̄ꝛ nullũ vicere p̄t niſi volẽtẽ. Hiero. Debil' ẽ hoſtꝭ q̄ nullũ vicere p̄t niſi volẽtẽ. Jſte ipugñuit filios iſrl̄. i. viros ↄtẽplatiuos ⁊ bonos q̄ ſe magꝭ ei opponũt q̄z mali. Gre. Hoſtis nr̄ q̄zto magꝭ nos ſibi ↄbellare cõſpicit. tãto magꝭ ĩpugñre ĩtẽdit. Jllos ꝓo tẽptare negligit q̄s. q̄eto iure ſe poſſidere ſentit. Sed p adiutorium Judith liberãt̄. Judith iterp̄tat̄ glĩficãs deũ. ⁊ ſignificat btãz ṽginẽ Mariã q̄ glĩficauit deũ dicẽs. Magnificat aĩa mea dñm. Jſta ãputauit holoferni caput. i. diabolo ptãtẽ ſuã. Ber. Nõ ſic timẽt hoſtes viſibiles q̄zlibz mltitudinẽ caſtroꝝ copioſaz ſic iferni ptãtes marie vocabulũ. ⁊ fluũt ⁊ ꝑeũt ſic cera a facie ignis vbicũq̄z ineniũt h⁹ noĩs crebrã iuocatõez. Exẽplũ de ſctã moniali q̄ tẽptabat̄ a diabolo Req̄re in ſer. ꝑcedẽti. ¶ Jtẽ aliđ exẽplũ. Duo ſcholares renũciãtes ſeclo clauſtꝝ ingrediũt̄. ſz diabol⁹ mlt̄ũ tẽptauit vnũ eoꝝ vt ad ſeclm̃ rediret. Cui tẽptatõi reſiſtere ñ valẽs dixit ſocio ſuo. redire me op̄tet ad ſeclm̃. Quẽ cũ ille retine

re nulla ten⁹ poſſet. ait. [illegible] ad alt[illegible]re btē marie ꝟgis ⁊ eā ꝑus ſalutem⁹. Cūq̧ oꝛonē faceret ille q̇ tēptabat̃ q̄ſi oꝛare videbat̃. ſ₃ coꝛ ei⁹ vt citi⁹ exiret cruciabat̃. Soci⁹ āt ei⁹ vberrime cū lacrimis btā₃ ꝟginē inuocabat. Et cū fleret. ille q̇ tēptabat̃ q̄ ī extaſi rapt⁹ vidit btā₃ ꝟginē lacrīas ſocij ſui recipientē pallio ſuo. ⁊ filio ſuo oñdētē ⁊ dicentē. O dilectiſſime fili mi q̇ ſp exaudis te ſupplicit̃ inuocātes. ſuſcipe has lacrīas ſui tui. ⁊ effectū petitiōis ɔcede. Cui fili⁹. O mr̃ nō ē ꝑ hās ꝙ tibi aliq̇d denegē. fac cū eo ſic vis. Tūc ille q̄ de ſomno euigilās ſociū ſuū ad huc flētē eleuās. ⁊ ad pedes ei⁹ ſe pſternēs ait. Hodie ꝑcib⁹ btē marie ꝟgis ⁊ lacrimis tuis ab oī tēptatiōe ſu₃ liberat⁹. Ad clauſtꝝ ḡ redeam⁹ et ḡtes btē virgini referamus.

De ſ. Georgio mar. Ser. xxxiiij.

Induite vos

i armatura dei vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli. Epheſ. vj. Militē ſtrēnuū oꝑtet ꝑmo idutū eē armis. deide d₃ ire ɔ hoſtes pugn̄do. Hoc ſciēs apl's pꝛimo milites xp̄i armat cū dicit. Induite vos ⁊c̄. deide armatos mittit ad pugnā. cū dic̄. vt poſſit₃ ſtare ⁊c̄. Et btūſ Geoꝛgi⁹ fuit miles xp̄i. imo ꝑnceps. q₂ erat tribun⁹. ⁊ iō hec ꝟba ꝑn̄t ſibi ɔuenire. In q̇b⁹ cōmēdat̃ ꝑmo ab induitōe armoꝝ. ſc̄d̄o ab expugn̄tōe hoſtiū. Circa ꝑmū notādū ꝙ ipe habuit q̄druplex gen⁹ armoꝝ. ſ. clipeū. galeam. loricā ⁊ gladiū. Per q̄ ſignāt̃ arma ſp̄ualia. ſ. ꝙ habuit fidē. ſpe₃. charitatē. ⁊ bonā oꝑatōe₃. ¶ Pꝛio ḡ habuit fidē tāq̧ clipeū. ſic legit̃ ꝺ eo ꝙ cū videre₃ ꝙ dacian⁹ ipatoꝛ ɔpelleret oies ad [illegible] pſilies clamauit di. Oēs dij gen. ⁊c̄. ī oībus ſumēs clipeū fidei. Sc̄d̄o hūit ſpe₃ bonā tāq̧ galeā. Vn̄ legit̃ de eo ꝙ cu₃ mag̃ pſecutio eēt ⁊ m̄lti fidē xp̄i negarēt. ipe ſpe₃ hn̄s ī dn̄o oēs xp̄iaōs ſua doctrīa ⁊ ꝟbis ɔfoꝛtabat. Tercio habuit charitatē dei ⁊ pximi tāq̧ gladium. Cū ei ſic legit̃ de eo tātā pſecutōꝝ ⁊ tātū timoꝛē videret ī xp̄iāis ꝑꝑt̃ nimiā ruinā ⁊ ꝑditōꝝ ppl'i gladio charitat₃ fuit vulnerat⁹. Quarto habuit oꝑatōe₃ bonā tāq̧ loꝛicā. Vn̄ legitur de eo. ꝙ cū eēt diues oēs diuitias oēs ſuos. totū ſtatū militie ſue deſeruit. ⁊ ſuitio dī ⁊ pxioꝝ ſe totalr̃ mācipauit. Sic eni loꝛica totū coꝛp⁹ tegit ⁊ munit. ſic bōa oꝑatio oꝛnat aīa₃ ⁊ defendit. ⁊ iō dixit apl's ad Ro. xiij. Induamur arma luc₃. Bōa ei oꝑatio ſc̄ arma ī q̄ntū aīa₃ oꝛnāt. Ex oꝑatōe āt bti geoꝛgij oꝛnari dēm⁹. q₂ ꝑ h̄ arma dēm⁹ obtīere regnū celoꝝ. Hoc figuratū ē Iudic̄. xviij. Legit̃ eni ibi ꝙ cū filij Dan n̄ accepiſſent ſoꝛtē int̃ ceteras trib⁹ accīcti armis bellic₃ acq̇ſierūt t̃rā opulētā ī q̄ nll'a erat penuria. glo. Per filios Dan deſign̄t̃ pctōꝛes. Dan iterꝑtat̃ iudiciū. q₂ ſūt filij iudicij ⁊ n̄ mīe. Hi merito n̄ accipiūt ſoꝛtē hereditat₃ ꝑꝑt̃ pctā. ſ₃ p⁹ea recipiētes arma ꝟtutū r̄cuꝑāt qd̄ ꝑ pctm̄ amiſerāt. ſ. t̃rā celeſt₃ regni ī q̄ null⁹ ē defect⁹. Sc̄d̄o ɔmēdat̃ ab expugn̄tōe hoſtiū cū dr̄. vt poſſit₃ ſtare adūſus īſidias diaboli. Circa h̄ notat̃ ꝙ b. Geoꝛgi⁹ tres hoſtes expugn̄uit. ſ. diabolū. mūdū. ⁊ carnē. Pꝛio vicit diabolū. Nā legit̃ de eo ꝙ q̄ndā dracone interfecit de q̄ tria legunt̃. Pꝛio ꝙ ī aqua habi

tab[illegible] flatu ſuo aerē īfecerat. ⁊ ꝙ ho-
mines deuorabat. Hic diabolꝰ i aq̄s
hītat. i. ī hoīb9 luxurioſis. Per aquā
ſignificaẗ ſuggeſtio ꝑ quā hoīez etiā
ſbmergere vult ī aīa. Hoc figuratuz
fuit in Apoc̄. xij. vbi legiẗ ꝙ iohēs vi/
dit ꝙ ſerpēs ex ore ſuo pꝰ mlr̄ierē aquā
miſit tanq̄z fluuiū vt eā faceret trahi
ad flumē. Glo. Per iſtū ſerpētē intel/
ligiẗ diabolꝰ q̄ adā ⁊ euā ſeduxit. q̄ ex
ore ſuo. i. ex ſua malicia mittit aquā.
i. ſuggeſtiōez malā pꝰ mlr̄ierē. i. pꝰ aīaz
vt eā ꝑtrahat ad pcc̄m. ⁊ ſic ſbmerga
tur ī iferno. Jſtū draconē vicit Geor
giꝰ triplici lācea. Prio lācea orōnis.
Vn̄ legitur de eo ꝙ ſe cōmēdabat lan
cee diuine paſſiōis. q2 cruce ſe muni/
ens pro ſalute puelle mori nō timuit
Vn̄ legiẗ de eo ꝙ cū q̄dā die veniſſet ī
ꝓuinciā libie ad ciuitatē q̄ d2 ſybena
iuxta quā ſtagnū erat inſtar marꝫ. in
q̄ draco peſtifer habitabat ſiue latita
bat. q̄ ſepe ppl'm ꝯ ſe armatū ī fugā cō
uertit. flatuq̄z ſuo ad muꝝ ciuitatꝫ a/
ſcēdēs hoīes inficiebat. Quaꝓpter
cōpulſi ciues duas q̄tidie oues ſibi
dabāt vt eiꝰ furorē ſedarent. Alioq̄n
ſup muros ciuitatꝫ aſcēdit ⁊ populū
ſuo flatu necabat. Cū g̊ oues iā defi/
cerēt pene ⁊ ſuba eoꝝ. inito ꝯſilio ꝙ fi/
lij ⁊ filie darēẗ draconi ꝑ ſortē. ⁊ ſors
neminē excipet. Et cū iā liberi eoꝝ oēſ
fere eēnt ꝯſūpti. q̄dā vice filia regꝫ vni
ca ē ſorte ꝯprehenſa. ⁊ dracōi ad d̄uo
rādū adiudicata. Tūc rex ꝯtriſtatꝰ
ait. Tollite argētū ⁊ auꝝ ⁊ dimidiuz
regni mei. ⁊ filiā meā dimittite mihi
ne taliẗ moriaẗ. Cui ppl'us cū furore
dixit Tu rex h̊ edictū d̄diſti. ⁊ nūc oēſ
pueri nr̄i mortui ſt̄. ⁊ tu vis filiā tuaz
ſaluari. Niſi ī filia tua cōpleuerꝫ qd̄ ī

[illegible] alijs [illegible]ſti ſuccēdemꝰ te ⁊ domū tu
am. Qd̄ rex vidēs cepit flere filiā ſuā
dicens. Heu me filia dilecta quid ti/
bi faciam. q̄n̄ videbo nuptias tuas?
Et ꝯuerſus ad ppl'm dixit. Oro vt ī/
ducias tribuatꝫ mihi octo dieꝝ vt lu
gere poſſim filiā meā dilectā. Qd̄ cū
ppl's ꝯceſſiſſet. ī fine octo dieꝝ reu̇ſuſ
eſt ppl's cū furore dicēs. Quare ꝑdis
ppl'm tuū ꝓpẗ filiā tuam? Ecce oēs a
flatu draconis ꝑimꝰ. Tūc rex vidēs
ꝙ filiā ſuā nō poſſet libare. iduit eā re
galib9 veſtib9 et āplexatꝰ ē eā ⁊ dixit.
Heu me filia chara de te filios ī rega/
li gremio nutrire credebā. ⁊ nunc va/
dis vt a dracone deuorerꝫ. Heu dile/
ctiſſima filia mea ſꝑabā ad tuas nu/
ptias ꝑ̇ncipes īuitare. palaciū meuz
margaritꝫ ornare. ꝓpẗ te timpaua et
organa audire. ⁊ nūc vadis vt a dra
cone deuorerꝫ. Et deoſculās eā dimi/
ſit di. Vtinā ego an̄ te mortuꝰ fuiſſez
ꝙ te ſic nō amiſiſſem. tūc ꝓcidēs filia
an̄ pedes pr̄is ſui petiuit ab eo bn̄di/
ctōz ſuā. quā cū pr̄ cū lacrimis bn̄di
xiſſet ad lacū ꝓceſſit. Que cū ibi ſede
ret expectās draconē ⁊ fleret. btūs ge/
orgiꝰ ſuꝑuenit. ⁊ vidēs ipam flētē q̇d
hr̄et īnrogauit. Jlla rn̄dit. Bone iu
uenis equū velociẗ aſcende ⁊ fuge ne
mecū moriarꝫ. Cūq̄z puella georgio
oīa facta enarraſſet. dixit Georgius
Noli timere filia. At illa. Bone iu/
uenis magnifici cordis es tu ſed cur
mecū mori deſideras? fuge dilecte ve/
lociẗ. Cui georgiꝰ. Hinc ego nō diſce
dā donec draconē videā. Noli time/
re ego in nomīe xp̄i te adiuuabo. At
illa. Bone miles mecum ne pereas.
ſufficit enim ꝙ ego ſola pereaz. nā me
liberare nō poterꝫ ſꝫ mecū ꝑibis. Dū

hec loq̄ret̄. ecce draco veniens caput
ſuū de lacu leuauit. tūc puella timebū
da dixit. Fuge bone dn̄e fuge veloci/
ter. Tūc Georgi⁹ equū aſcēdēs ⁊ cru
ce ſe muniēs draconē ꝯ ſe veniētē au/
dacter aggredit̄. ⁊ lāceā fortit̄ vibrās
⁊ ſe dn̄o cōmēdās ipm̄ ḡuit̄ vulnera/
uit ⁊ ad terram ꝓiecit. dixitq̄ꝫ puelle.
Proijce zonā tuā i collū ei⁹ nil dubi/
tans filia. Qđ cū feciſſet ſequebat̄ eā
tanq̄ꝫ māſuetiſſim⁹ canis. Cū ḡ eū in
ciuitatē duceret ppl'i h̄ vidētes ꝑ mō/
tes fugierūt dicētes. Ve nob̄ nos oēſ
pibim⁹. Tūc b. georgi⁹ dixit eis. No
lite timere. Ad h̄ ei miſit me dn̄s ad
vos vt vos liberarē a plaga dracōis
tm̄mō in xp̄m credite ⁊ vnuſq̄ſq̄ꝫ ve/
ſtrū baptiſet̄ ⁊ draconē occidā. Tūc
oīs ppl's baptiſat⁹ ē. Tūc b. georgi⁹
draconeꝫ euaginato gladio occidit.
quē q̄ttuor iuga boū vix ad cāpū du
xerunt. Baptiſati ſunt aūt in illo die
viginti milia hoīm exceptis ꝑuulis
⁊ mulierib⁹. Ppl's aūt ꝯſtruxit eccle/
ſiā mire magnitudīs i honore beate
marie ꝟginis ⁊ bti georgij milit̄. Rex
ꝟo infinitā pecuniā btō georgio obtu
lit. quā q̄dē accipe noluit ſꝫ paupib⁹
dari p̄cepit. Tūc rex filiā ſuā btō ge/
orgio copulari voluit. ſꝫ ipe recuſauit
ꝓpt̄ amorē ihū xp̄i. Tūc btūs georgi
us regē de q̄ttuor inſtruxit. Prio q̄ de
eccl'ia dei curā haberet. ſacerdotes ho/
noraret. diuinū officiū libēter audi/
ret. ⁊ de paupib⁹ memor eēt. ⁊ ſic oſcu
lando regē ab eo receſſit ⁊c̄. ¶ Scđo
pugnuit ꝯ mūdū. Ipe em̄ ꝯ ipm̄ mūdū
habuit pugnā ꝑ ꝓſpa ⁊ adūſa. Per
ꝓſpa qn̄ dacian⁹ ipator ꝑ blādimēta
ꝟbor̄ ⁊ ꝑ ꝓmiſſiōes donor̄ eū vince
re volebat. q licȝ multos decipiat tam̄
ipm̄ decipe nō potuerūt. Et ꝑ aduer/
ſa ꝯ mūdū pugnā habuit. q̄ꝛ nec per
paſſiones vinci potuit. cū tn̄ m̄lta et
magna paſſus ſit. Legit̄ em̄ q̄ Daci/
an⁹ intātū xp̄ianos ꝑſequebat̄ vt in/
fra vnū mēſeꝫ. xvij. milia martyrum
martyrio coronarent̄. Qđ vidēs bea
tus georgi⁹ tact⁹ dolore cordis intrin
ſecus oīa que habuit diſpſit deditq̄ꝫ
paupib⁹. ⁊ militarē habitū abiecit.
habitū xp̄ianor̄ induit. ⁊ i mediū ꝓ
ſiliēs clamauit. Oēs dij gētiū demo/
nia. dn̄s aūt celos fecit. Cui p̄ſes ira/
tus dixit. Qua p̄ſumptōe audes de/
os nr̄os demōes appellare. Dic ei vn̄
tu es. aut q̄ noīe vocar̄. Cui ait. Ge/
orgi⁹ vocor ex nobili genere ⁊ capado
cū ꝓſapia oriūd⁹. paleſtinā xp̄o fauē
te deuici. ſed oīa deſerui vt liberi⁹ poſ/
ſim ſuire do celi. Cū ḡt eū p̄ſes ad ſei
clinare nō poſſet. iuſſit eū in eculeo ſu
ſpēdi. ⁊ mēbratim corp⁹ ei⁹ vngul' fer/
reis lacerari. Impoſit̄ aūt facib⁹ ar/
dētib⁹ ad latera q̄uſq̄ꝫ viſcera ei⁹ pa/
terēt. tūc plagas fecit ſale fricari. ⁊ ſic
in carcere eū poni iuſſit. Eadeꝫ hora
dn̄s cū igēti lumīe ei apparuit. ⁊ pla/
gas ſanauit. ⁊ dulcit̄ eū ꝯſolatus eſt
Vidēs dacian⁹ q̄ ꝑenis eū ſuꝑare nō
poſſet q̄ndā magū accerſiuit. eiq̄ꝫ di/
xit. Chriſtiani artib⁹ ſuis magic̄ lu/
dificāt tormēta. ⁊ deor̄ nr̄or̄ ſacrifi/
cia ꝑuipēdūt. Cui mag⁹. Si artibuſ
meis nequero eū ſuꝑare capit̄ trūca
tione re⁹ ero. Ipe igit̄ maleficus infe/
ctus īuocat̄ noīb⁹ ſuor̄ deor̄ venenū
vino miſcuit. ⁊ ſctō Georgio porre/
xit ad ſumēdū. ꝯ qđ vir ſctūs ſignuꝫ
crucis edidit ⁊ ebibit. nullāq̄ꝫ leſionē

De ſancto Georgio

ſenſit. Quo viſo mag⁹ ad pedes ei⁹ ce
cidit. lamētabilit̄ veniā petijt ⁊ ſe xpi/
anū fieri poſtulauit. quē mox iudex
decollari fecit. Sequēti vero die iuſſit be
atū georgiū poni int̄ rotā gladijs biſ
acutꝭ vndiqꝫ circūſeptā. ſꝫ ſtatim ro/
ta frāgit̄ ⁊ georgi⁹ illeſus īuenit̄. Tūc
irat⁹ iuſſit eū in ſartaginē plenā plū/
bo liq̄facto proijci. Qui facto ſig̃ ſcte̅
crucꝭ eā intrauit. ⁊ q̄ſi ī balneo refoue
ri cepit. Qd̄ vidēs dacian⁹ cogitauit
eū p̄cib⁹ emollire. atqꝫ ſic blandicijs
magꝭ q̄ꝫ minis ſupare vl̄ tormētꝭ. Di
xitqꝫ illi. Vides fili georgi quāte dij
nr̄i māſuetudis ſūt. q̄ te blaſphemū
tā paticter ſuſtinēt. Cōuertere fili di/
lecte. ⁊ dijs nr̄is ſacrifica. et magnos
honores ab ip̄is ⁊ a nob̄ ꝯſeq̄rꝭ. Cui
georgi⁹ ſubridēs ait. Ecce pat⁹ ſum ī/
plere qd̄ hortarꝭ. Hac pmiſſiōe daci
an⁹ deluſus ⁊ let⁹ effect⁹ iuſſit ſb̄ voce
p̄conis vt oēs ad ſe venirēt. ⁊ Geor/
giū tādiu reluctātē tādē viderēt cre/
dere ⁊ ſacrificare dijs nr̄is. Ornata ḡ
tota ciuitate p̄ gaudio cū georgi⁹ tem
plū idoloꝝ ſacrificatur⁹ intraret. ⁊ oēſ
ibidē gaudētes aſtarēt. flexis genib⁹
dn̄m exorauit vt tēplū cū idolis de/
strueret. q̄tin⁹ ad laudē ſui ⁊ ad ꝯuer/
ſionē ppl̄i de eo nihil remāeret. Sta/
timqꝫ ignis de celo deſcēdit. tēplū cum
dijs ⁊ ſacerdotib⁹ ꝯcremauit. ipſaqꝫ
terra apiens ſe oēs eoꝝ reliq̄as deglu/
tiuit. Hec audiēs dacian⁹ georgium
ad ſe duci iuſſit. eiqꝫ dixit. Que ſunt
maleficia tua o peſſime hoīm q̄ tātū
facin⁹ feciſti? Cui georgi⁹ Nō credas
rex ſic eē. vade mecū ⁊ iterꝝ me imola
re vide. Cui ille. Intellexi fraudē tuā
q₂ vis me facere abſorberi ſicut tēplū et

deos meos. Cui georgi⁹. Dic mihi mi
ſer. Dij tui q̄ ſe iuuare nō potuerunt
quō te adiuuabunt? Irat⁹ rex nimis
dixit alexādrie vxori ſue. Deficiens
moriar. q₂ ab h̄ hoīe me ſupatū cer/
no. Cui illa. Tyrāne ⁊ crudelis carni
fex. nūq̄d ſepi⁹ dixi tibi ne xpiāis mo
leſt⁹ eēs. q₂ de⁹ eoꝝ pugt̄ p eis. ⁊ nunc
ſcias me xpianā fieri. Stupefact⁹ rex
ait. Heu p̄ch dolor nūq̄d ſeducta es
Fecitqꝫ eā capillis ſuſpēdi ⁊ flagellis
diutiſſime cedi. Que cū cederet̄ dixit
Georgio. O georgi lumē veritatꝭ q̄ pu
tas puenia. nōdū aq̄ baptiſmi rena/
ta? Cui georgi⁹. Nihil dubites filia
q₂ effuſio tui ſanguis reputat̄ tibi p
baptiſmate. Tunc illa orās ad dn̄m
emiſit ſpm̄. Sequēti die georgi⁹ talē
accepit ſn̄iaꝫ vt p totā ciuitatē trahe
retur. Poſtmodū tyrān⁹ oīa mēbra
martyrꝭ abſcindi ⁊ in puteū p̄ijci fecit
mēbris ⁊ corpi aduoluēs magnū la/
pidē ⁊ ſic ad palaciū rediēs. Tūc ve/
hemēs terremot⁹ fact⁹ ē. q̄ tremore ha
bitatōes toti⁹ ciuitatꝭ ita ꝯcuſſe me/
rore ſunt. vt nemo eēt q̄ nō de p̄xima
morte cogitaret. Interea dn̄s angelo
michaeli dixit. Deſcēde in puteū ⁊ de
duc fr̄ūi meū Georgiuꝫ. Quo facto
dixit dn̄s illi. Vade oñde te carnifici
Daciano. vt videat q̄nta de⁹ tu⁹ face/
re p̄t. Btūs georgi⁹ iuit ad ꝯſpectū il
li⁹. ⁊ ait. Ecce vbi ſunt tormēta tua.
⁊ quō euanuerūt pene tue? Adhuc a/
gnoſce q̄ꝫ potēs ſit de⁹ me⁹ Dacianus
vidēs eū obſtupuit. ⁊ aſtātib⁹ dixit.
Nō eſt hō ille ſꝫ ſpūs ei⁹. Alij dixerūt
ſilis ei ē. Btūs aūt georgi⁹ ſtans ⁊ no
mē xpi ꝯfirmabat ꝯſtanter dicēs. q₂
ego ſum. ⁊ vidētes mlti h̄ miraculū

Biblioteka Uniwersytecka Poznań

crediderūt ī ihm xp̄m. J[illegible]fecit eū
carcere īcludi vt fame faceret eū infi/
re. īsup ꝛ magnū lapidē sup ei⁹ vētrē
poni. ꝛ ſupinū eū iacere. vt ſic eū com
p̄meret ꝛ aīam exalaret. quē de⁹ iteruꝫ
ex ſua grā liberauit. Tūc dacian⁹ ira/
tus dixit ad eū iterꝝ. Peſſime hoīm
q̄ ſunt iſta maleficia ꝙ ꝑ nihilo pena
ris? Cui Georgi⁹ Nō ſunt maleficia
ſꝫ dei bn̄ficia. Tunc iuſſit caput eius
malleis tūdi vſqꝫ ad cerebrū. ꝛ ꝑ pe/
des ſuſpēdi. ꝛ fumū fecit fieri ſb capi
te ei⁹ vt ſic ſuffocaret. Quē deponens
iuſſit eū in carcerē poni ꝛ ibidē iterꝝ fa
me affligi. Tūc fui veniētes ad īpa/
torē mane dixerūt ꝙ ſan⁹ eēt ꝛ i carce
re cantās deambularet. Tūc irat⁹ ille
dixit. Heu deficiēs moriar. qꝛ hoīem
iſtū ſupare nō poſſuꝫ. Quē extrahēs
de carcere ardētes caligas ferreas fec̄
poni ī pedes ei⁹. ꝛ clauis ferreis affigi
ꝙ ſanguis per riuulos de pedibꝫ ei⁹ ef
fluxit. Poſtea fec̄ vas fieri q̄ſi lagenā
ꝛ ꝑ totū clauis ferreis iteri⁹ circūdari
ꝛ fec̄ eū in illo vaſe ꝑ totū caſtꝝ volu/
tari. Qui cū eēt ꝑ totū corp⁹ ꝑfoſſus
ip̄m extrahi fecit. deinde clauo ꝑ tpa
trāſfixo īcarcerari iuſſit. Seq̄nti die
fune ī collo ei⁹ ſuſpēſo ꝑ totā ciuitateꝫ
diſtrahi fec̄. ꝛ ſic eū tūc ex̄ ciuitatē de/
collari iuſſit. Talit̄ puḡuit iſte glori/
oſus martyr ꝯ mōm. iō cū eēt ī tātis
ꝑicul' dicere potuit illud quod dr̄. ij.
Mach. vj. Tu dn̄e q̄ ſctāꝫ ſciam ha
bes. manifeſte tu ſcis qꝛ cuꝫ a morte
poſſem libari duros ſuſtineo corpis
dolores ꝛ penas. ſm aīam xo ꝑpter ti
morē tuū libēter hec patior. Itē pena
ei⁹ fuit mltiplex ſic audiſtꝭ. mag̃. mlta
ꝛ lōga. qꝛ ſeptē annis durauit. Dico
ꝙ fuit mag̃. qꝛ inf̄ ceteros ma[illegible]res
tres fuerūt q maiora ſupplicia ſuſti/
nuerūt. vicꝫ Laurēti⁹ Uincēti⁹ ꝛ ka/
therina. Mlta maiora b. Georgius
paſſus eſt. Tercio vicit corp⁹ ꝓpriū.
qd̄ corp⁹ appetit delicias. voluptates
ꝛ moleſtātiū rerꝝ vitationē. Cōtra de
licias ſibi venenū ꝓpinatū fuit. Cō/
tra voluptatē caſtitatē ſuauit ꝛ mo/
leſtias diuerſas ſuſtinuit. Ip̄e eīm ge
orgi⁹ fuit ſuſa hoſtia figurata Nūe.
xix. vbi dixit dn̄s ad moyſen. Preci/
pe filijs iſrl' vt adducāt ad te rufam
vaccā etatꝭ integre. ī q̄ nulla ſit macu
la nec portauerit iugū. Poſtea ſubdi
tur. q̄ dn̄o imolabit̄. Btūs georgius
fuit rufus ꝑ ſanguis effuſionē. etatis
integre ꝑ ꝯſtātiā. nll'a fuit ī eo macl'a
imūdicie. nec portauit iugū alicuius
criminis. Et iō ip̄e moleſtias corpis ſu
ſtinuit ſic audiſtꝭ. ꝛ qꝛ ita fortit̄ dimi
cauit ꝛ vic̄ hoſtes ſuos iō ipꝫ dn̄s re/
mūerauit tāqꝫ militē ſtrēnuū ꝛ fidelē
ꝛ p̄mio eū honorauit qꝛ ſup mortem
habuit ptātē Un̄ legit̄ de eo ꝙ cū edu
ct⁹ eēt ex ciuitatē ī locū decollatōis. e/
ratqꝫ ibidē magn⁹ cumul⁹ cadauerꝝ ꝛ
oſſiū mortuorꝝ. vn⁹ xo de ſeptuagīta
regibꝫ q̄ vocati fuerant ad īpatorē q̄
ad ſpectaculū venerāt dixit. Mō ge/
orgi volum⁹ expiri ptātē ei⁹ ꝑ q̄ tāta
paſſus es vt reſuſcites iſtos mortuos
Qui r̄ndit Licꝫ n̄ ſitꝭ digni vt h̄ bn̄/
ficiū dei videatꝭ. tn̄ ad ꝯfirmatōꝫ cre/
dentium vt vos agnoſcatis ip̄m ve/
rum deū qui fecit celū ꝛ terram. hūc
rogo vt eis dignetur vitā dare. Sta
tim illa cadauera omnia ſurrexerūt
q̄s ipſe baptiſauit. ꝛ multos alios q̄
h̄ miraculo viſo in xp̄m crediderunt

It[redacted] in car
cere ꝛ tpa ei⁹ eēnt tranſfixa clauo. p ſe
viſitauit ipm̄. ꝛ tāq̄ȝ medic⁹ clauū ex/
traxit. Cōfortauit ipm̄ i h̄ q̄ an̄ mor/
tē q̄cq̄d ab eo petijt ip̄etrauit. Un̄ legi
tur de eo q̄ cū iā deberet decollari flexis
genib⁹ orauit dicēs Dn̄e ih̄u xp̄e oro
vt aīaȝ meā nō ſepes a grā tua. ꝛ q̄cū
q̄ȝ paſſionē meā in memoria habue/
rit vel circa ſe portauerit vl' me i neceſ
ſitate īuocauerit exaudire digneris.
Et venit vox de celo ad eū dicēs q̄ i oī
b⁹ eēt exaudit⁹. ꝛ ſic migrauit ad dn̄m.

De ſctō Marco. Ser. xxxv.

Ego ſuȝ vi

tis vera ꝛ p̄r me⁹ agricola
eſt. i. vinitor. Joh. xv. In
hoc euāgelio vtit̄ dn̄s triplici ſilitudi
ne. ſ. vitis. vinitoris. ꝛ palmitū. Se
ipm̄ dic̄ vitē. ibi. ego ſuȝ vitꝭ vera. Pa
trē dic̄ vinitorē. ibi. p̄r me⁹ agricola ē
Diſcipulos ſuos ſeu oēm ppl'm xp̄ia
nū dic̄ palmites. ibi. oēm palmitem.
¶ Circa p̄mū nota q̄ cōpat ſe viti p/
pter ml'ta q̄ in vite īueniunt⁹ q̄ etiā in
xp̄o inueniunt̄. Prio vitꝭ ſolet plāta
ri in terra. ſic vitꝭ iſta. i. xp̄s ē plātata i
terra qn̄ de ſinu p̄ris deſcēdit i terrā et
hūanā naturā de caſto v̄ginis vtero
ſibi aſſumpſit. Hec vitꝭ i vinea btē v̄
ginis nō ex virili ſemīe ſȝ myſtico ſpi
ramine plātata fuit ꝛ fecūdata. ꝛ io/
ſeph tm̄ cuſtos vinee extitit ſicut dr
Mat. j. Cū eēt deſpōſata mr̄ ieſu ma
ria ioſeph an̄q̄ȝ ꝯueniret inuenta ē in
vtero h̄ns q̄d de ſpūſctō eſt. Et cū vel
let occl'te dimittere eā ait ad eū ange/
lus. Joſeph fili dauid noli timere ac
cipe m[redacted]oiugē tuā. q̄d em̄ in ea na
tū eſt de ſpūſctō eſt. Qn̄ aūt vitꝭ plan
tata ē. tota vitꝭ ſolet emittere palmi/
tes ꝛ frondes. Sic vitꝭ iſta. i. xp̄s pal
mites emiſit. ꝛ fronduit qn̄ diſcipu/
los ſuos de diuerſis locꝭ vocauit. Pe
trū ꝛ andreā de mari. Mattheum de
thelonio. iohēm de nuptijs volētē nu
bere. ꝛ illos ad p̄dicādū miſit. Deīde
ſolet vitꝭ purgari ꝛ circūcidi. Uitis
iſta. ſcȝ xp̄s plātata fuit qn̄ hora paſ
ſionis ſue appropinquāte oēs diſci/
puli ei⁹ reliq̄runt eū. ꝛ eū ſolū inter an
guſtias dimiſerūt Mat. xxvj. Tūc
diſcipl'i ei⁹ relicto eo fugerūt Job. xix.
Noti mei q̄ſi alieni receſſerūt a me.
Iſa. lxiij. Circūſpexi ꝛ nō erat auxilia
tor. q̄ſiui ꝛ n̄ erat q̄ adiuuaret. Quā/
uis aūt aliq̄ redierūt. in nullo tn̄ ſibi
auxiliū p̄buerūt. Solet etiā vitꝭ ſter
corari. ſic vitis iſta ſtercorata fuit qn̄
facies ei⁹ pulcra ſputꝭ iudeoꝝ fuit tur
piter macl'ata. ſicut ipe dic̄ Iſa. l. Fa/
ciē meā nō auerti ab increpātib⁹ ꝛ cō
ſpuētib⁹ in me. Ber. Facies illa pul/
cerrima in quā angeli deſiderāt pſpi/
cere ſputis macula't iudeoꝝ Iſa. liij.
Nō eſt ſpecies ei neq̄ȝ decor ꝛc. reputā
tes eū q̄ſi leproſum ꝛ nouiſſimū viro
rū. i. viliſſimū. Aug. Cognoſce o ani
ma mea. iſte formoſus p̄ filijs hoīm
q̄ȝ difformis fact⁹ ē. Solet etiā vitis
placillari. i. ad lignuȝ ligari. ſic vitis
iſta fuit placillata qn̄ xp̄s ad colūnā
fuit ligatus. ꝛ flagellis ꝛ v̄gis intātū
ceſus q̄ a plāta pedis vſq̄ȝ ad v̄ticem
capitꝭ nō fuit i eo ſanitas. ſic̄ dr Iſa.
j. Ber. O amantiſſime iuuenis q̄d ē
q̄ talia patiaris. q̄d ſcel⁹ tuum. q̄ cul
pa tua. q̄ cā tue mortꝭ? Cōcupiſcētia

me traxit ad arborē te pfecta charitas traxit ad mortē. Solet etiā vitꝫ circū fodi: ſic vitꝫ iſta. ſ. xp̄s circūfoſſus fuit q̄ñ man⁹ ei⁹ ꝛ pedes clauis ferreis pfoſſi ſunt. lat⁹ lācea. caput ſpinea corōa. p̄s. Foderūt man⁹ meas ꝛ pedes meos. Joh. xix. Un⁹ militū lācea latus eius apuit. Ad vltimū ſolet vitꝫ i torculari torq̄ri et expⁱmi vinū. ſic xp̄s in torculari crucis paſſus fuit ꝙ vinum ſanguīs ſui ex oib⁹ mēbris eius effluxit. ſicut dͬ Iſa. lxiij. Torcular calcaui ſol⁹. p̄s. Apͩ dn̄m miſcdia ꝛ copioſa apud eū redēptio. Ber. Prorſus copioſa. q2 n̄ vna gutta ſanguiſ largit̃ ſꝫ p q̇nqꝫ ptes corpiſ emanauit. Et ſic pꝫ quō xp̄s ꝯpat̃ viti. Hui⁹ vitis palmites ſt̃ oēs xp̄iani. ꝛ vinitor ē p̄r celeſtis. Quidā aūt palmites ſt̃ i vite q̇ n̄ faciūt fruct⁹: ſic mali xp̄iani q̇ nō pficiūt i bōis opib⁹. q̇ tn̄ hn̄t nomē xp̄iani ꝛ nō opa. Iſtos ſolet vinitor tollere ꝛ mittere i ignē eternū. Quidā aūt palmites faciūt fruct⁹. ſ. fideles pficientes i bonis opib⁹. Iſtos purgat p̄r celeſtis agricola p tribulatōes ꝛ caſtigatōes vt fructū pl⁹ faciāt Gre. mala q̄ nos h̄ p̄mūt cit⁹ noſ ad deū ire ꝯpellūt Aug. iō p̄mūt̃ iuſti vt p̄ſſi clamēt ad dn̄m ꝛ clamātes exaudiāt̃. ꝛ exauditi glꝛificēt deū. Hmōi tribulatio ſanctis mittit̃ a deo i ſignū charitatꝫ. Hebre. xij. Quē diligit de⁹ caſtigat. Gre. Jō h̄ de⁹ q̇buſdā pcit vt i etn̄ū feriat. iō aūt hic ferit nō pcēdo vt i etn̄ū pcat. Aug. Hic vre h̄ ſeca vt i etn̄ū pcas. Act. xiiij. Per multas tribulationes optet nos intrare i regnū celoꝝ. Lu. xxiiij. Optebat xp̄m pati ꝛ ita intrare i glīaꝫ ſuā. Hiero. Quis ſcōꝝ ſine tribulatōe coronat⁹ e̅g. d. [illegible]us. Iſtud [illegible] b. Marc⁹. Jo multa patiēter tolerauit. Legit̃ eni ip̄m fuiſſe diſcipulū ſcti Petri: ꝛ ex ore ei⁹ euāgeliū ſcpſiſſe. Tāte eni hūilitatꝫ fuit: ꝙ ſibiip̄ſi pollicē āputauit ne ad officiū ſacerdotij pmoueretur. q2 reputabat ſe ad h̄ idignū. verūtn̄ diſpoſitōe dei auctas. b. Petri p̄ualuit ꝛ ip̄m i ſacerdotē ꝯſecrauit. ꝛ eū i alexādriā deſtinauit. vbi dū fidē xp̄i p̄dicaret: pōtifices ydoloꝝ ei iſidiabāt̃. ꝛ cū in paſca miſſam celebraret: tūc ſunē i collo ei⁹ circūdederūt p ciuitatē eū trahētes ꝛ dicētes. Trahamus bubalū ad locū bubali. carnes aūt ei⁹ ꝛ ſanguis i t̃raꝫ fluebāt. ꝛ poſt h̄ icarcerat̃ ꝛ ab angelo ꝯfortat̃. ſꝫ ꝛ xp̄s veniebat et ꝯſolabat̃ eū di. Pax tibi marce q2 ego tecū ſuꝫ ꝛ eruā te ab oib⁹ anguſtijs tuiſ. Mane aūt facto eū huc illucqꝫ p ciuitateꝫ trahūt. Ipſe aūt deo grās egit ꝛ dixit. In manus tuas ꝯmēdo ſpm̄ meuꝫ. Et hec dicēs expirauit. Cūqꝫ pagani corpus ei⁹ vellēt ꝯburere: fulgura ꝛ tonitrua oriunt̃. ꝛ q̇libet euadere nitebatur: corpus eius relinquētes. ꝛ xp̄iani corpus eius ſepelierunt.

Idē thema et ſermo iā dict⁹ de ſctō Marco pōt dici de ſctō Quirino. vſqꝫ in illū locuꝫ. Iſtud bn̄ ſciuit ꝛc. Et ſequit̃ mō legēda ſancti Quirini.

Unde legit̃ de eo ꝙ erat miles ſtrenuus ac mgr̄ militū ſub Troiano impatore. Qui cū i ſuis vincul' h̄ret Alexādꝝ papaꝫ ꝛ hermetē. videretqꝫ multa ſigna fieri a btō Alexādro papa ꝛ p̄dicatōꝫ ei⁹ audiret: dixit ad btm̄ papaꝫ. Habeo

filiā nobilē pulcrā ſatis. ſed in pectore
hꝫ ſtrumā. Si tuis meritis ⁊ ope ſanat᷑
in xp̄m credā ⁊ baptiſmū ſuſcipiam.
Rn̄dit papa Quirino. Adduc filiā
tuā: ⁊ collo ſuo ↄ̄tundā cathenā meā
⁊ btī Petri ⁊ ſanabit᷑. Et cū hͦ feciſſet
ſtatim ē ſanata puella. ⁊ btūs Quiri
nus gauiſus ē ⁊ i fide ↄ̄firmatꝰ. ac ba
ptiſmū accepit. Nomē aūt puelle fu/
it balbina q̄ i ꝟginitate ꝑmāſit. Tūc
venerunt q̄dā mali hoīes ad comitē
aurelianū: ⁊ īdicauerūt ei oīa q̄ geſta
fuerūt. Quibꝫ auditꝭ iratꝰ aurelianꝰ:
iuſſit ſibi adduci ſcm̄ Quirinū ⁊ diuꝰ
ſis blādimētis ⁊ terroribꝫ tēptauit eū
ſꝫ a fide xp̄iana eū reuocare nō potu/
it. Cūqꝫ imobilē eū videret: fecit euꝫ
multꝭ tormētis affligi. ⁊ tādē i eculeo
diſtēdi ⁊ ligno ꝟberari ⁊ lacerari i car/
ne ſua. Deinde fecit manꝰ eiꝰ ⁊ pedes
trūcari. linguā q̄ꝫ abſcindi: ⁊ tādē de
collari. ⁊ corpus ſcti martyris canibꝫ
tradi. Sicqꝫ i vita ꝓbatꝰ ē. ⁊ i paſſio
ne ↄ̄ſummatꝰ aīaꝫ ſuā reddit deo Quā
ti ipſe ſit meriti i celo crebris miracul'
⁊ ſignis frequētibuſqꝫ bn̄ficijs ꝓbat᷑
in mūdo. Ipſe tn̄ quādā ſpecialē gra/
tiā habet ſanādi grauē infirmitatē. a
qua multi eius auxilio ſanant᷑. Dicit᷑
etiā qualiter mēbratim paſſus ſit.

De ſanctis Philippo ⁊ Jacobo.
Sermo. xxxvj.

Stabūt iu/
ſti i magna ↄ̄ſtātia adūſ
ſus eos q̄ ſe anguſtiaue/
runt Sap̄. v. In iſtis ꝟbis oſtendit
ſpūſſctūs q̄d futurꝝ ſit i die iudicij. ſ.
ſctōꝝ pugna ↄ̄ reprobos. ⁊ pugne cā.
Primū ibi. ſtabūt iuſti. ſcd̄m ibi. ad
uerſus eos ¶ Notādū ꝙ q̄nqꝫ ſtabūt
aduerſus reprobos. Primo xp̄s eos
accuſando. ſcd̄o angeli. tercio ſcti. q̄r/
to demōes. q̄nto oēs creature Primo
ſtabit ↄ̄ pctōres xp̄us eos accuſando
ꝙ ſuā paſſionē in eis annihilauerūt.
Aug. Jō xp̄i corpe ſuo cicatrices obſ᷑
uauit vt i iudicio hoſtibꝫ ſuis expro
braret. Chriſ᷑. Xp̄us in iudicio expro
brabit pctōribꝫ dicēs. Ego ꝓpter voſ
hō factus ſum. Et tūc incipiet plan/
gere. De iſta maria req̄re dn̄ica ſcd̄a
aduētꝰ dn̄i i ſ᷑mōe Videbūt filiū ho
mis. i ſcd̄o mēbro ¶ Scd̄o ſtabūt an
geli adūſus pctōres eoſ accuſantes ꝙ
eos nō honorauerūt ſic debuerūt: qn̄
circa eos talia pctā ꝑpetrauerūt q̄ co/
rā vno hoīe nō ꝑpetraſſent. Ber. In
q̄uis loco. i quouis angulo reuerētiā
exhibeas tuo āgelo. nec audeas agere
tuo āgelo pn̄te q̄d me pn̄te facer̄ n̄ au
deres. Itē exclamabūt et accuſabunt
eos q̄ abſtulerūt labores eoꝝ. eo ꝙ eis
deputati fuerunt ad cuſtodienduꝫ. ⁊
vt eos a malo retraherēt. ⁊ iſtuꝫ labo/
reꝫ circa eos amiſerūt. O q̄ꝫ terribilis
eſt illa accuſatio angeloꝝ. vt dꝛ Apo/
cal'. j. ⁊ vt dꝛ Dan̄. viij. Viſo vno an/
gelo quaſi mortui in terrā ceciderunt
cū tn̄ miſſi erāt ad eoꝝ ↄ̄ſolationem
Quid ḡ erit pctōribꝫ cū videbūt tot
angelos corā ſe ſtātes. ⁊ eoꝝ pctā reci
tātes ad eoꝝ ꝑpetuaꝫ ↄ̄demnatiōeꝫ.
¶ Exemplū. Monachꝰ q̄dā deuotus
cū eēt in orōe a ſe raptus ē. ⁊ viſuꝫ eſt
ei ꝙ eēt an̄ diuinū iudiciū. ⁊ vidit an
gelos ſtātes ⁊ accuſantes pctā duoꝝ
viroꝝ. q̄ꝝ alter fuit cōis ſclarꝭ. et alter
plātꝰ ſpūal'. Affuerūt etiaꝫ ſcti orātes

p eis. ad q̄ꝝ p̄ces dñs distulit sniam pcipiens monacho vt diceret abbati suo vt eos moneret vt eoꝝ vitā emendarēt. Cūq̄ abbas eos monuissꝫ laicus statū suū emēdauit: sed plat⁹ vilipēdit. ⁊ quadā nocte dū mīme sparet morte p̄uēt⁹ ē. ¶ Tercio stabūt ꝯ ꝛ probos oēs scti. ⁊ h̄ ꝯ eos q̄ se angustiauerūt ⁊ tribulauerūt ī hoc sclo. Sap. v. Stabūt iusti ī magna ꝯstātia aduersus eos q̄ se angustiauerūt: ⁊ q̄ abstulerūt labores eoꝝ. Nūc iacēt paupes sub pedib⁹ potentū. ⁊ potētes stāt. sic ptꝫ in paupe Lazaro q̄ iacebat an̄ ianuā diuitis. cupiēs saturari de micis q̄ cadebāt de mēsa diuitis. ⁊ nemo illi dabat. Nūc iacet diues in inferno petēs guttā aq̄. ⁊ nemo dat ei. Et h̄ ē q̄d dicit dñs Isa. penl. Serui mei comedēt ⁊ vos esurietis. Serui mei bibēt ⁊ vos sitietis. Istud figuratū ē Judicū. j. i rege Adonibeseth. q̄ cepat. lxx. reges. ⁊ amputatis manib⁹ ⁊ pedib⁹ eoꝝ fecit eos iacere sub mēsa sua. ⁊ colligere fragmēta cadētia de mensa. Et postea ipse capt⁹ ē a filijs isrl ⁊ fecerūt sibi sill'r Tūc dixit. Merito hec patior. id ipsum eni feci. lxx. regib⁹ q̄ collegerūt sb mēsa mea cibarioꝝ reliq̄as. Sic ꝯtiget illis q̄ opprimūt mō paupes: ⁊ psequunt xpi famulos. ī futuro ꝯculcabunt ab eis. Malach. vlt. Calcabitis impios vt fiāt cineres sub planta pedum vrōꝝ dicit dñs. Sic isti duo apl'i Philipp⁹ ⁊ Jacob⁹ ꝯculcabūt illos q̄ ipos martyrisauerūt. Nā de eis legit sic. Cū Philipp⁹ per scithiā p̄dicaret ⁊ a paganis teneret. ⁊ ad immolandū ydolis vrgeret: subito venit q̄daꝫ draco. ⁊ flatu suo interfecit duos milites q̄ eū vinctū tenebāt. ⁊ suffocabat filiū pōtific. ⁊ ex fetō. ē dracōis oēs q̄ aderāt morbidi reddebant. Et ait Philippus. Idolū ꝯfrigite ⁊ i deum credite ⁊ sani eritis. Tūc illi pmiserūt se hoc facere. Recessit ḡ draco i desertū ad p̄ceptū Philippi. Tūc orauit ⁊ eos oēs sanauit. ⁊ tres mortuos suscitauit. ⁊ oēs ad fidē xpi sunt ꝯuersi. Et post h̄ venit i asiā. ⁊ cū ibi fideꝫ iesu xpi p̄dicaret: tēt⁹ ab ifidelib⁹ cruci ē affix⁹. ⁊ ita migrauit ad dñm Jesuꝫ.

¶ De sctō Jacobo legit. q̄ i vtero matris sue fuit sctūs. ⁊ iō iust⁹ cognoiatus erat. vinū ⁊ sicerā n̄ bibit. carnes n̄ comedit. balneo nunq̄ vsus fuit. nec linea veste idut⁹. ⁊ ppter sedulas genuflexiōes callos sic camel⁹ i genib⁹ hēbat. Prim⁹ int aplos missaꝫ celebrauit. p̄m⁹ eps hierosolymis ordiat⁹ fuit. In. xxx. anno pontificat⁹ sui pharisei statuerūt eū sup pinaculū tēpli cogētes eū vt pplm ab errore reuocaret s. ne i illū crucifixū crederēt. Ipse autē clamās voce mag̃ dixit Jesus ē filius dei ⁊ sedet ad dexterā p̄ris. ⁊ ē vētur⁹ iudicare viuos ⁊ mortuos. Tūc illi idignati clamauerūt. O iust⁹ errauit. et pcipitauerūt eū vt lapidib⁹ eū obruerēt. Ipse aūt sup genua pcūbēs dixit. Rogo te dñe dimitte eis q̄ nesciunt q̄d faciūt. Tūc vnus illoꝝ pcussit caput ei⁹ fullone vsq̄ ad cerebrū. ⁊ expirauit. Cōtra illos stabūt isti duo apl'i in die iudicij eos accusantes. q̄ se angustiauerūt: ⁊ abstulerūt labores eoꝝ eo q̄ ipsis p̄dicātib⁹ credere noluerūt

¶ Quarto stabūt ꝯtra reprobos diaboli. Greg. Malign⁹ q̄ꝫ spūs cogitatōi. locutiōi ⁊ opatōi nre sp insistit. si

for[illegible] q̇d inueniat vñ i examie extremi iudicij accuſator exiſtat. Aug⁹. Aſtabũt oēs hoies añ tribunal xpi vt referat vnuſq̄ſqꝫ qđ geſſit in corpe ſiue bonũ ſiue malũ. Preſto erit ⁊ tũc diabolus recitās v̛ba pfeſſiōis nr̄e. ⁊ obijciens nob̄ oia q̄ fecim⁹. i q̄ hora. in q̄ loco peccauimus. ⁊ q̇d boni tũc facere debuim⁹ h̄ dicturus ē. Tũc ille adũſarius nr̄ dicet. O eq̇ſſime iudex: iudica iſtũ eē meũ ob culpā q̇ tu⁹ eē noluit p grāz. tuus ē p miſc̄diaz. meus p miſeriā. tu⁹ p pariaz. me⁹ p ſuaſiōz. tibi inobediēs. mihi obediens. A me pcepit hāc p̄cioſaz veſtē q̄ indut⁹ ē. tuā dimiſit: cuꝫ mea huc venit. eq̇ſſime iudex iudica illũ eſſe meũ ⁊ mecũ eē damnatũ. Heu heu poterit ille apire os ſuũ q̇ talis inuenit̄ vt iuſte cuꝫ diabolo deputabit̄. Deputabit̄ inquā iniqu⁹ gehēne igni vbi erit fletus ⁊ ſtridor dentiũ. vt dicit̄ Matt. viij. Stridebāt eni dentib⁹ ex ſilitudīe frigoris ſibi incuſſi. Uñ mittēdi ſunt i tenebras exteriores malefici ⁊ pctōres. quibus a ſtrenuo dicet̄ iudice. Jte maledicti in ignē eternũ ⁊c̄. Hic tñ ignis nō conſumet in id qđ agit. ⁊ hoc ideo vt ſemp cruciet maledictũ ⁊ damnatuꝫ. Erit ibi fletus ſup eterna ⁊ ppetua amiſſione ſummi boni. qđ bonũ conſiſtit in viſione beatifica ⁊ fruitōe deitatis. i q̄ ē tota delectatio ſctōꝝ in celis. Uñ ait Aug. Mallē eſſe i inferno et frui viſione btifica veri ⁊ ſummi boni quod ē xp̄s deus q̄ꝫ i celo eſſe ⁊ nō frui hac. Judex v̛o iſte bñ agentib⁹ dicet. Uenite bñdicti ⁊c̄. Qđ nobis ꝯcedat ⁊c̄.

De eodem.
Sermo. xxxvij.

Non turbetur

N on turbetur cor veſtꝝ neqꝫ formidet Joh. xiiij. Uerba iſta pñtꝭ euāgl̄. dñs i ſ̄mōe abſente iuda ad. xj aplōs ꝯſolās eos dixit. Nō turbetur cor vr̄m. ſupple p morte mea. Creditis i deũ ⁊ i me credite. q. d. Credite q̄ꝛ ego ſuꝫ de⁹ et ñ tm̄ hō. iō poſſum mea mortuis ſuſcitare. Jtē ñ turbet̄ cor veſtrũ ppt̄ paſſiōz quā paſſuri eſtꝭ ⁊ pſecutōes poſt mortē meā. q̄ꝛ i domo patris mei māſiōes multe ſunt ſingul̄ p exigētia meritorũ. Si q̄ min⁹. i. ſi nō eēnt ibi ñ celaſſeꝫ. imo dixiſſem. q̄ꝛ ſt̄ ibi. q̄ꝛ ego vado pare vob̄ locũ. Dñs volēs corpalr̄ diſcedere a diſcipul̄ ſuiſ phibuit ne admitterēt tribl̄atōeꝫ ⁊ pturbatōꝫ. Nō aũt qualibet pturbatione phibuit ſꝫ tm̄ malā ¶ Eſt aũt duplex pturbatio. ſ. bōa ⁊ mala. Malā phibet. et eſt triplex. Pria pturbatio mala ē accidie. ſcđa īuidie. t̄cia ipatiētie. Perturbatio accidie ē qñ hō tepeſcit i caritate dei ⁊ nō cogitat q̄ dei ſunt Ex h̄ eni adeo cor ei⁹ ifrigidat̄ ꝙ nũq̄ꝫ ſentit aliquā leticiā ſpũalē. et qñqꝫ tedet eũ vite ſue q̇tiēs in aliq̄ moleſtat̄. q̄ꝛ ñ hꝫ caritatē ⁊ ſuſtiere ñ p̄t ⁊ optat ſibi qñqꝫ morteꝫ. Jſta triſticia valde mala ē. q̄ꝛ īducit hoieꝫ i deſpatiōꝫ: ita ꝙ aliqñ ſeip̄m occidit. Ecci. xxx. Triſticiā lōge expelle a te. ml̄tos ei occidit triſticia tā i corpe q̄ꝫ in aīa. Ecci. xiiij. Felix q̇ nō hꝫ triſticiā cordis. ⁊ q̄ ñ recedit a ſpe ſua. Hanc triſticiā habuit Achitofel q̇ ſeip̄m laq̄o ſuſpēdit. vt legit̄. ij. Reg. xvij. Qđ ſilr̄ fecit ⁊ iudas Uñ dicit Dauid p̄s. xlj. Quare triſtis es aīa mea ⁊ quare ꝯturbas me?

ſpera ī deo ⁊c̄. De nulla re ita gaudz di
abolus ſicut d̄ triſticia. qꝛ tūc hō̄ incli
naꝛ ad om̄e malū. Eccī. xxv. Dīs pla
ga triſticia cordis ē. Et de nulla re dia
bolus tantū ꝯfundiꝛ ſic̄ de leticia ſpū/
ali. ad quā nos mōet ps̄. dicēs. Ser
uite dn̄o ī leticia. Iſtā ḡ triſticiā ꝓhi/
bet dn̄s dicēs. Nō turbeꝛ cor vrm̄ ne/
qꝫ formidet. ¶ Scd̄a ꝑturbatio ē īui
die: qn̄ inuidꝰ triſtaꝛ de ꝓſpitate et bo/
no alterꝰ. Un̄ q̇dā dicūt ꝙ inuidia ē
triſticia de bono alterius. De hac inui
dia d̄r Prouer. xxv. Sic̄ tinea veſti/
mēta rodit ⁊ v̄mis ligna. ita triſticia
nocet cordi. Baſilꝰ. Sic̄ erugo ferꝝ
ita īuidia aīam ī q naſciꝛ corrumpit.
Socrates Quāta ſunt feliciū hoīm
gaudia tāti ſunt īfeliciū gemitꝰ. Se/
ne. Utinā īuidi ī oībꝫ ciuitatibꝫ ocu/
los vl' aures hr̄ent vt de oībꝫ ꝑfectius
torq̄rentꝛ. Hāc tribulatoz ſiue triſtici
am habuit herodes qn̄ magi dixerīt.
Ubi ē q̇ natꝰ ē rex iudeoꝝ: vidimꝰ eni
ſtellā eiꝰ ī oriēte: ⁊ venimꝰ adorare eū.
Hō audiēs rex herodeſ turbatꝰ ē. Do
luit ei de h̄ ꝙ maior rex eo fuiſſz ¶ Ter
cia turbatio ē ī patiētie. qn̄ hō̄ turbaꝛ
⁊ dolet de flagell' dei: de q̄bꝫ deberet poti/
us gaudere. ſ. pauptate. infirmitate.
aduerſitate. q̄ ſunt ſigna diuini amo
ris. Hebr̄. xij. Quē diligit dn̄s caſti/
gat ⁊ flagellat Apoc̄. iij. Ego q̄s amo
arguo ⁊ caſtigo. Aug. Noli turbari ſz
potiꝰ gaude ſb̄ flagell'. qꝛ tibi ſuaꝛ he
reditas. Prouer. xij. Nō cōtriſtabit
iuſtū q̇cq̇d ei acciderit. Gre. Electi q̄
qꝫ timēt ne vltio q̄ ſuſpēdiꝛ ī fine ḡui/
or ſuccꝛ. Feriri patna correctōe deſide
rāt: ⁊ dolorē vulneꝝ medicinā ſalutis
putāt. Un̄ legiꝛ in vitaſpatꝝ. Dixit
quidā ſctūs pr̄ cuidā diſcipulo infir/
m[illegible]l' pla
ga corpis detineris. Sic̄ eni ferrū vel
es ꝑ ignē eruginē emittit: et auꝝ ꝑ ig/
nē ꝓbaꝛ. ſic ꝑ tribulatiōes ⁊ plagas a
magnis ad maiora ꝓueherꝫ ⁊ a pcti
purgaris. Multo leuiꝰ ē hic purgari
q̄z in purgatorio. Un̄ legiꝛ de. b. Gre
gorio ꝙ potiꝰ oībꝫ diebꝫ vite ſue infir/
mari voluit q̄z duobꝫ diebꝫ eē in pur
gatorio. Un̄ nō debemꝰ turbari de fla/
gell' q̄ mittit dn̄s: qm̄ ex amore facit ⁊
ex bono ꝓpoſito ꝓ ſalute nr̄a. Sic pꝫ
de tercia ꝑturbatione mala quā ꝓhi/
bet dn̄s in v̄bis propoſitis. Nō tur/
beꝛ cor veſtꝝ neqꝫ formidet. ¶ Sz tur
batio bona ē etiā triplex. Prima pro
pctōꝝ ꝑpetratōe. Scd̄a ex propinq̄
rū ꝯpaſſione. Tercia ex iniquoꝝ ꝑſe/
cutōe. Pria turbatio quā hō̄ hꝫ pro
pctōꝝ ꝑpetratōne bona ē. ad quā mo
nemur Iſa. xxxij. Obſtupeſcite opulē
ti. ꝯturbemī ꝯfidētes. exuite vos ꝑ cō
feſſiōz ⁊ ꝯfundemini. obſtupeſcite. ſ.
aīe ⁊ turbemī de culpa. ꝯſidētes de mi/
ſericordia exuite vos ꝑ ꝯfeſſionē ⁊ cō
fundamī ꝑ erubeſcentiā. De illa etiaꝫ
ꝑturbatiōe diciꝛ. ij. Choꝝ. vij. Que
ſm̄ deū triſticia ē pniam in ſalutē ſta/
bilē opaꝛ. Iſid̄. Eſto pronꝰ ad lamen
ta ſicut fuiſti ad pctā Grauia ei pctā
grauia deſiderāt lamēta. Idē. Nullū
inueniꝛ delictoꝝ tale remediū ſicut eo
rū cū dolore cōtinua mēoria. Hiero.
Qui pctōr eſt ſua pctā plāgat. ⁊ am/
pliꝰ peccare caueat. Grego. Qui pctā
ſua plāgit nec tn̄ deſerit: pene ḡuiori ſe
ſubijcit. Ber. Luctꝰ eoꝝ q̇ ꝑſeuerātiā
nō hn̄t nō merenꝛ ꝯſolatiōez. Alios
inq̇t lugētes video. ſed ſi de corde pro

cederet lacrie nō tā facile ilico ſolueret
i r... nūc aūt cū abūdāti⁹ ocioſa et
ſcurrilia ỽba pfluāt ṗus ꝙ̄ lacrie. la/
crias hmōi ō his eē ñ arbitror q̄bꝫ di
uia ꝯſolatio mittit̄. qñ q̄dē p⁹ illas tā
facile ꝯſolatio tā vil̄ admittit̄. Delica
ta ē eni diuia ꝯſolatio. iō ñ dabit̄ ad/
mittētibꝫ alienā. ¶ Scd̄a turbatio q̄
fit ex priorꝝ ꝯpaſſiōe c̄bōa. quā docu/
it nos exēplo ſuo dn̄s nr̄ ih̄s xp̄s. qñ
eni vidit mariā magd̄. flentē p morte
frīs ſui turbauit ſeipm̄ ⁊ plorauit cū
ea. vt dr̄ Joh. xj. Iteꝫ appropinq̄nte
hora paſſiōis ei⁹ cepit triſtari ⁊ meſt⁹
eē. Hiero. Nō triſtabat̄ timore patiē
di. q2 ppt̄ h̄ venerat. ſꝫ ppt̄ ifelicē Ju
dā ⁊ ſcādalū aplo̰ꝝ. ⁊ de eiectōe iudeo
rū. ⁊ de deſtructiōe hierlm̄. q2 cū vidiſ/
ſet ciuitatē fleuit ſup illā dicens. q2 ſi
cognouiſſes ⁊ tu: ſ. haudi fleres. q2 ve/
niet dies i te: et circūdabūt te inimici
tui. et nō relinquet̄ i te lapis ſup lapi/
dē Lu. xix. Gre. Pl⁹ ē ꝯpaſſio ꝙ̄ da/
tū. Exteriora eni largiēs rē extra ſeip/
ſum p̄bet. q̄ aūt fletū ⁊ ꝯpaſſiōꝫ tribu
it prio ſuo aliq̄d de ſeipſo dat. ¶ Ter/
cia turbatio quā hꝫ hō ppter deū ⁊ ex
iniq̄ꝝ pſecutōne ſib̄ bona ē. Joh. xvj.
dixit dn̄s diſcipul̄ ſuis anq̄ꝫ ad paſſi
onē iret poſt cenā. Mūd⁹ gaudebit:
vos aūt ꝯtriſtabimi. ſꝫ triſticia vr̄a ỽ
tet̄ i gaudiū. De q̄ dr̄ Mat. v. Btī q̄
pſecutōꝫ patiūt̄ ppt̄ iuſticiā: qm̄ ipo
rū ē reg. ce. Jſta triſticia breuis ē et in
magnū ⁊ etn̄ū gaudiū ꝯūtit̄. ij. Cor.
iiij. Jd qd̄ i pn̄ti ē momētaneū ⁊ leue
tribulatōis nr̄e: ſup modū i ſbl̄imita
te etn̄ū glie pōd⁹ opabit̄ in nob. Uere
momētaneū ⁊ modicū ē q̄cq̄d hic pa
timur reſpectu p2emij eterni. Jſa. liiij
Ad punctū i modico dereliq̄ te. ⁊ i mi
ſerationibꝫ magnis ꝯgregabo te. i mo
mēto indignatōis abſcōdi faciē meā
parū a te ⁊ in miſcd̄ia eterna miſertus
ſum tui. Jſtā tribulatiōnē. ſ. iniquorꝝ
pſecutōeꝫ ſuſtinuerūt letāter iſti duo
apl̄i. ſicut patet in ſermōe p̄cedenti.

De Inuentione ſancte crucis.

Sermo. xxxviij.

Verbū cru/
cis peuntibꝫ ſtulticia eſt.
his aūt q̄ ſalui fiunt. i. no
bis. ỽtus dei ē. j. Chor. j. In ỽbis iſt̄
deſcribit apl̄s duo genera hoim̄. ſ. dā
nādorꝝ ⁊ ſaluādorꝝ. Oēs eni qui cru/
cē xp̄i reputāt ſtulticiā pibūt. ⁊ oēs q̄
ỽtutē eius cognoſcūt ſalui fiūt. Dicit
ḡ. Uerbū cruc̄. i. p̄dicatio ⁊ laus ſan
cte crucis ſtulticia ē. i. dicit̄ eē. peūtibꝫ
id ē pire volētibꝫ. Qui ſunt illi? Cer/
te q̄ crucē xp̄i ⁊ paſſionē ei⁹ ſtulticiā re
putāt. Sꝫ q̄ faciūt h̄? vtiq̄ꝫ ꝯtēptores
. i. pctōres. In cruce eni oñſa ē nobis
pauptas. hūilitas et penalitas. Oēs
ḡ auari. delicioſi ⁊ ambitioſi xp̄o cruci
fixo ꝯdicūt: mortē xp̄i i cruce ſtultici/
am reputātes. et iō peunt. Nob̄ autē
credētibꝫ ⁊ crucē xp̄i venerātibꝫ ỽtus
dei ē. i. ỽtutē dat credētibꝫ i eā. ¶ Sci/
endū aūt ꝙ crux xp̄i credētibꝫ i eā ml̄/
tiplicē dat ỽtutē. Prima virt⁹ ē ꝙ vi/
ctoriā p̄ſtat ⁊ triūphū ſperātibꝫ i eius
adiutorio. ſicꝫ ptꝫ i rege Cōſtātio. Cū
eni ml̄titudo maxia barbarorꝝ iuxta
danubiū fluuiū eēt ꝯgregata: volens
fluuiū trāſire: ⁊ oēs regiones vſq̄ ad
orientē ſuo dn̄io ſubiugare. Qd̄ cum
Cōſtātin⁹ impator ꝯperit caſtra ꝯtra

eos mouit. et ꝯ danubiū ſe cū ſuo ex/
ercitu collocauit. Et cū multū timerz
ꝓpt eoꝝ mltitudinē: nocte ab angelo
ſuſcitat. ⁊ vt ſurſuz aſpiceret admone
tur. Qui ī celū aſpiciēs vidit ſignuz
ſctē cruc ex clariſſimo lumīe factū. lr̄is
aureis hūc titulū habēs ſcptuz. In h
ſigno vinces. Qui celeſti viſiōe ꝯfor/
tat9 ſignuz ſctē crucis fecit. ⁊ an̄ exerci/
tū ſuū fieri iuſſit. Et irruens ī hoſtes
ipſos ī fugā ꝯuertit. ⁊ mltitudinē ma
ximā interfecit. Tūc ꝯſtātin9 oēs tēplo
rū pōtifices ꝯuocauit. ⁊ cuius ſnā dei ſi/
gnū h eſſet diligēter reqſiuit. Quib9
ſe neſcire dicētib9: qdā xpiani aduene
runt. ⁊ ei ſctē crucis myſteriū ⁊ fidē tri
nitatis pleni9 narrauerūt. At ipſe fi/
dē recepit. ⁊ ab Euſebio papa ſacruz
baptiſma ſuſcepit. Ipſo aūt mortuo
fili9 ei9 memor victorie pr̄is quā vtu/
te ſctē crucis habuerat: helenā matrē
ſuā hierl'm miſit ꝑ cruce inqrēda. Cū
aūt hierl'm veniſſet: oēs ſapiētes iude
orū ꝯgregauit. ⁊ cūctis timētib9 dixit
vn9 noīe Judas. Scio ꝙ vult inqre/
re de ligno ſctē crucis xpi. videte ne ali
qs maīfeſtet. qr certiſſimū ē ꝙ lex nr̄a
piret. Zache9 eni au9 me9 maīfeſtauit
ſimōi pr̄i meo. ⁊ pr̄ me9 moriēs mani
feſtauit mihi locū crucis. ⁊ dixit mihi
ꝙ xp̄s q exprobrabat phariſeos in eo
ſuſpēſus eēt ⁊ dixit mihi. Vide fili qn̄
inquiret crux xp̄i illā manifeſta anq̄z
patiaris aliq tormenta. Nūq̄z eni ex
tūc gens iudeoꝝ regbit ſz illi q crucifi
xū adorāt. qr ipē ē fili9 dei. Cui ego di
xi. Pr̄ mi: ſi vo pr̄es nr̄i ipm dei filiuz
cogn̄uerūt: cur ipm crucis patibl'o affi
xerūt. et rn̄dit. Nouit dn̄s ꝙ nūq̄z in
ꝯcilio eoꝝ extiti: ſed eis ſepi9 ꝯtradixi

Quia vo ipſe pplor vicia exprobra/
bat ipm crucifigi fecerut. Ipſe vo die
tcia ſurrexit. et diſcipul' ſuis vidētib9
celos penetrauit. In quez ſtephan9 fr̄
me9 credidit. quē iudeoꝝ īſania lapi/
dauit. Vide g̃ fili mi ne ipm vel diſci
pulos ei9 audeas blaſphemare. Dixe
rūt g̃ iudei ad Judā. Nos nūq̄z talia
audiuim9. verūtn̄ ſi de h regina qſie/
rit: vide ne ſibi h aliqtinus cōfitearꝭ.
Cū g̃ illi an̄ reginā ſtetiſſent ⁊ illa oēs
iterrogaſſz de loco vbi fuerat dn̄s cru
cifix9. ⁊ ipſi locū nullaten9 idicare vel/
lēt. iuſſit eos oēs cremari igne. At illi
timētes tradiderūt Judā dicētes Hic
dn̄a iuſti ⁊ pphe fili9 optie nouit legē
⁊ tibi omīa q ab illo qſieris indicabit
Tūc illa oēs dimittēs tenuit iudā ſo
lū. Cui dixit. Mors ⁊ vita tibi ꝓpo
ſita ē. qd malueris elige. Ondē g̃ mihi
caluarie locū q golgatha dr̄. vbi fuit
dn̄s crucifix9. vt crucē ei9 inuenire poſ
ſim. Rn̄dit Judas. Quō locuz ſcire
valeā cū ducēti anni iā fluxerit. ⁊ ne/
q̄q̄z illo tpe nat9 eſſez? Cui regia. Per
crucifixuz te fame pimā niſi mihi di/
xeris vitatē. Ipm g̃ ī puteuz ſiccū ꝓijci
iuſſit: ⁊ ibidē moleſtia famis cruciari
Cū g̃ ibidē ſex dieb9 ſine cibo māſiſſz
die ſeptimo extrahi ſe petijt. ⁊ crucē ſe
indicaturū ꝓmiſit. Cūq̄z g̃ extract9 fu
iſſet ⁊ ad locū veniſſet ⁊ ibidē oraſſet
loc9 ſubito ꝯmouet. ⁊ fum9 aromatuz
miri odoris ſentit. ita vt miratus Ju
das ambab9 manib9 plauderet et di
cerz. In vitate xp̄e tu es ſaluator mūdi
Erat aūt ī illo loco ſicut dr̄ ī eccl'iaſti/
cis hyſtorijs templū veneris qd Adri
an9 imꝑator ibidē ꝯſtruxerat. vt ſi qs
xpianoꝝ ī illo loco orare voluiſſet vi/

de[redacted].Et ob h̄ infre/
ques ⁊ fere obliuiōi dat⁹ fuerat locus
Regina aūt tēplū fūdit⁹ fecit deſtrui.
P⁹ h̄ Judas pcingēs ſe viriliť fodere
[redacted]pit. ⁊ viginti paſſus fodiēs tres cru
ces īuenit. ⁊ ad mediū ciuitatis ſť de/
late. ⁊ cū neſciret diſcernere cruceʒ xp̄i
ab alijs. ecce cū circa horā nonā q̇dā
mortu⁹ iuuenis deferreť. iudas feretꝝ
tenuit. ⁊ p̄mā crucē ⁊ ſcđaʒ ſup corp⁹
defuncti appoſuit. ſed neq̄q̄ʒ ille mot⁹
eſt. Appōnēs aūt terciā ſtatim defun
ctus redijt ad vitā. Diabol⁹ aūt voci
ferabať p aera dicens O Juda q̇d fe
ciſti: iude meo ⁊ mihi ꝯtraria opatus
es. Nā ille me ſuadēte fecit pditiōeʒ.
⁊ tu me renuēte ieſu iuēiſti crucē. Per
illū multoꝝ lucrat⁹ ſum aīas. p te ꝟo
iā pdā illas. Per illū regnabā ī pplo
p te iā expellor a regno. verūtn̄ tibi vi
cē repēdā. ⁊ ꝯ te regē aliū ſuſcitabo. q̇ fi
dē deſerēs crucifixi cū tormentis te ne
gare faciet crucifixū. Qđ quidē p Ju
lianū apoſtatā factū ē: vt poſtea vide
biť. Audiēs Judas vociferātē diabo
lū nihil timuit: ſed maledixit ei dicēs
Xp̄s te dānet ī abyſſum ignis eterni.
Poſt h̄ Judas baptiſať et Quiriac⁹
appellať. ⁊ hieroſolimoꝝ defuncto ep̄o
in ep̄m ordinať. Tūc rogauit eū He/
lena vt ad dictū locū pgeret ⁊ clauos
dn̄i q̄reret. Qui cū illuc veniſſʒ: inue
nit clauos ī tra q̄ſi auꝝ fulgētes. q̄s il
le accipiens regine detulit. Jlla aūt ge
nua ſua figēs ī terra: ⁊ caput inclinās
eos cū mľta reuerētia adorabat. Cru
cis ꝑ ptē Helena detulit filio ſuo: et al
terā ptē ibi reliq̇t. Clauos ꝟo q̇bꝰ do/
micū corp⁹ fuit cruci affixū portabat
ad filiū. Sctm̄ aūt q̇riacū ep̄m iulia
nus apoſtata poſtmodū interfecit eo ꝙ
ſctāʒ crucē īuenerat. Cū vbiq̄ʒ ſignuʒ
crucis deſtruere niteret. ⁊ ꝯ perſas pge
ret: cepit q̇riacū inuitare ad ſacrificia
ydoloꝝ. Qđ cū ille renueret: dexterā ſi
bi abſcindi fecit dicēs. Hec man⁹ mľ/
tas ep̄ľas ſcp̄ſit q̇bꝰ multos a deoꝝ ſa
crificijs reuocauit. Cui dixit Quiria
cus. Mľtū mihi canis īſenſate pfui/
ſti. qꝛ p̄uſq̄ʒ in xp̄m crederē ſepi⁹ ad ſy
nagogas iudeoꝝ ſcribebam ep̄ľas vt
null⁹ ī xp̄m crederet. ⁊ ecce nūc ſcanda
lū corpis mei abſcidiſti. Tūc Julia/
nus plūbū fecit liq̇ri ⁊ ī os ei⁹ fūdi. dei
de iuſſit lectū ferreū afferri. ⁊ ī eo q̇ria
cū extēdi. ⁊ de ſubť carbōes. ſal ⁊ adipē
ſpargi. Sʒ cū q̇riac⁹ īmobiľ pmane/
ret: dixit ad eū Julian⁹. Si nō vis ſa
crificare dijs: ſaltē dic te xp̄ianū nō eē
Qđ cū recuſaret: iuſſit altā foueā fie/
ri. ⁊ ſerpētes venenatos ibidē poni. et
q̇riacū ī eādē iactari. ſʒ tn̄ ſerpētes ꝯti
nuo mortui ſunt. Juſſitq̄ʒ Julian⁹ in
caldare oleo feruētiſſimo plenū q̇ria/
cū mitti. q̇ cū ſpōte intrare vellet. et ſi/
gnauit ſe ſctā cruce: rogās dn̄m vt eū
iteꝝ ī lauacro martyrij baptiſarʒ Jra
tus Julian⁹ iuſſit gladio pect⁹ ei⁹ pfo/
rari. ⁊ ſic ī dn̄o ꝯſummari meruit. Et
ſic pʒ p̄ma ꝟtus ſcē cruc̄ quō victoriā
pſtat ꝯtra hoſtes. ¶ Scđa ꝟtus cru/
cis ē ꝙ demones terret ⁊ fugat. Aug̃.
Ubi ſignū cruc̄ cū fide ⁊ timore pceſ/
ſerit nihil ei nocere poterit inimicus.
Igiť ad oēm actū ⁊ ad oēm acceſſum
man⁹ tua crucē pingat. ¶ Exēplū. Ju
de⁹ q̇dā romā pgēs cū iaʒ diē decliare
videret. ī q̇dā tēplo ydoli Appollinis
ad manēdū ſe ptulit. q̇ licʒ fidē n̄ hr̄et
tn̄ ſigno ſcē cruc̄ ſe muniuit. Nocte

media euigilās: vidit maloꝝ ſpiritu
um turbā. ⁊ luciferꝫ ī medio ſedētē. et
ſingulos veniētes ⁊ neq̄tias ſuas re/
citātes. Cūq₃ oēs dixiſſent: vidit Lu
cifer illū ⁊ dixit. q̄s ē iſte q̄ pſumit ī hꝫ
tēplo dormire? Et ille vehementer ti/
muit ⁊ ſigͦ ſcte crucis ſe ſignit. Cunq₃
miſſi eēnt ſpūs vt eū adducerēt: cepe/
rūt clamare. Ue ve ve vas ſigtū ē Et
ad hāc vocē oēs diſparuerūt. iudeus
aūt fidē xpi recepit. ¶ Tercia ỽtꝰ cru/
cis ē ꝙ libidinē peccādi ⁊ cogitatōnes
expellit. Orig. Tāta ē ỽtꝰ cruc xpi vt
ſi i mente fideliꝰ habeat. nulla libido.
nulla iuidia pualere pt. ſ₃ cōtinue ad
memoriā illiꝰ oīs pctī ⁊ mortis fugit
exercitꝰ. ¶ Exēplū. Scolaris q̄dā reli
gionē intrauit cupiēs vitā emendare
Cūq₃ auſteritatē ordis ſentiret: reco/
gitare cepit q̄ntis delicijs i ſclo abun/
daſſet. ⁊ vehemēter tēptabat a ↄcupi
ſcētia carnis. Et cū ampliꝰ reſiſtere ñ
poſſet: cucurrit ad altare ſctē cruc di.
Dñe ieſu xpe obſecro te p ſctām crucē
tuā in q̄ mortē ſuſtinuiſti p me miſe/
ro. ſuccurre mihi ne iucidā i pctm̄ ⁊ tē
ptatōꝫ. Et ſtatim oīs tēptatio ceſſa/
uit. ¶ Quarta ỽtus cruc ē ꝙ ad hūili
tatē puocat. Crux ei fuit turpiſſimu₃
genꝰ mortis. ⁊ hꝫ elegit xps vt nob exē
plū hūilitat daret. Phil. ij. Xps fa/
ctꝰ ē p nobis obediēs vſq₃ ad mortē:
mortē aūt cruc. ppt qd ⁊ deꝰ exaltauit
illū. Ecce ppter hūilitatē ſuā exaltatꝰ
ē xps. Aug. Ecce habemꝰ exēplū hūi/
litatis ſupbie medicamētū. Quid ḡ
intumeſc o hō. o pell morticina q̄d i/
tēders. o ſanies fetida q̄d inflaris? Pri
ceps tuꝰ hūil et tu ſupbꝰ. caput hūile
⁊ mēbꝝ ſupbū. abſit. ¶ Exēplū legit.

ꝙ cū. b. elizabeth nupta eēt: et magno
comitatu ⁊ pcioſis [illegible] ad
ecclia₃ veniſſet ſtās añ altare amariſ/
ſime flere cepit: ita ꝙ nullꝰ eā ↄpeſcere
poſſet. et dixit ei ſpōſus. Dña cur fles
q̄d tibi diſplic₃ i me? Nōne ſu₃ ſatis
nobil vl ſat diues. vel ſat pulcer? Il
la rñdit. ſat nobil eſtis. ſatis diues ⁊
ſat pulcer. ppt hꝫ nō fleo: ſ₃ defleo pau
ptatē ⁊ nuditatē dñi ieſu xpi q̄ i cruce
ppter me ſuſtinuit. ecce ego ſto hic co
rā eo circūornata auro ⁊ ſerico. ⁊ pēdet
hic nudꝰ corā me ſine coopimēto. ⁊ ip
ſe ſe hūiliauit ⁊ ego debeo dñari. Et ſic
ſp crucē i memoria habebat. et iō iter
oēs ancillas hūillima erat. ſic legit in
ſua legēda. ¶ Quita ỽtus ſctē crucis
ē ꝙ in tribulationibꝰ hoiem ↄfortat.
Ber. Nil dulciꝰ i tribulatōne q₃ cogi
tare paſſiō₃ xpi. Quā ei aſpitatē for/
midabit ſeruꝰ ſi mēti eiꝰ occurrat ꝙ dei
filij paſſiōe ſit redēptꝰ. Si eni paſſi/
one₃ xpi ſp recordaremur: ita ſagitta
dilectōis vulneraremur. ꝙ ppter eu₃
oēm tribulatōe₃ dulciter pateremur.
Iſtud figuratū ē Exo. xv. vbi dr. ꝙ fi
lij iſrl iuenerūt aquā i marath quā p
nimia amaritudine bibere ñ potuerūt.
⁊ oñdit dñs Moyſi lignū q̄ddā qd
naturalr fuit amaꝝ. qd tñ cū miſiſſ₃ i
aq̄s amaras dulcorate ſt. Per aquaſ
amaras ſignificat tribulatio pñt vi/
te. p lignū amaꝝ ſignat lignū ſctē cru
cis i q̄ xps amariſſimā mortē ſuſtinu
it. Si hꝫ i mēoria habuerimꝰ oē leue ⁊
dulce eſt qd patimur. Exēplū de i iuue
ne tēptato. Cū q̄dā nobil itraſſ₃ ordi
nē et videret ordo ſibi nimis auſterꝰ:
cogitare cepit de exitu Et appa͛uit ei
diabolus in ſpecie ſymee ỽberās eū cū

flagellꝭ vſqꝫ ad mortē. Et cū laborarꝫ i[illegible]ſum ē ei ꝙ b. bn̄dictꝰ du ceret eū de corꝑe ad locū ſuppliciorū. vbi vidit deportari vnū magnū ꝑnci pē ardentē ⁊ i cathedra ignea ſedētē. ⁊ aū eū formoſe mlíeres ſtabāt. ⁊ faces ignee ꝑ os eaꝝ ibāt et eū torq̄bāt. Et dixit. b. bn̄dictꝰ. Hic fuit ꝑnceps po-tēs ⁊ luxurioſus. Pꝰ hͦ vidit aliū quē demōes excoriabāt ⁊ cū ſale aſꝑgebāt ⁊ vncꝭ ferreis eū fricabāt. Et dixit. b. bn̄dictꝰ. Jſte fuit crudelꝭ dn̄ator ⁊ exa ctor pauperꝝ ⁊ oppꝛ̄ſſor. Pꝰ hͦ vidit ali um i eq̄ igneo eq̄tātē capa ignea idu-tū ⁊ capꝛā ignea ſuꝑ hūeros portātē. Et ait bn̄dictꝰ. Jſte fuit fur ⁊ raptor ⁊ cuidā vidue abſtulit capꝛā: ⁊ cuidā mōacho capā. Deide vidit alios ꝑlēs diūſis penis torq̄ri ſcḋm exigētiā meri-toꝝ. Uidit etiā rotā igneā i q̄ Judas cū traditoribꝫ torq̄batꝭ. Deide euigilāſ oēm auſteritatē ordīs dulcitꝭ accepta bat. Jtē cū q̄dā ſcūs mlta tormēta a q̄dā tyrāno ſuſtinuiſſꝫ: queſiuit quō xpiani tot tormēta tā dulcitꝭ ſuſtinere poſſent: Rn̄dit ſctūs. qꝛ ſignū ſcē cru cis i corde deportamꝰ. At ille. Hoc i te temptabo. ⁊ iuſſit cor eius extrahi ⁊ ſcidi ꝑ mediū. ⁊ inuenit in eo ſignū ſctē crucis. Qđ vidēs baptiſatus eſt.

De ſctō Johāne aū portā latinā.
Sermo. xxxix.

Xaltauit il
c lū apud ꝓxios ſuos Eccī
xv. Uerba ꝓpoſita bene ꝯueniūt btō Johāni quē dn̄s exalta uit apđ ꝓximos ſuos. ſ. alios aplós. ⁊ hͦ i tribꝫ. ſ. i ſpāli dilectōe. i miraclo-rū opatione. i corꝑis ⁊ aīe ſeꝑatione. ¶ Circa ꝑmū nota ꝙ dn̄s. b. iohi mul ta ſigͣ dilectōis oñdit. Pꝛio i hͦ ꝙ eū i diſcꝑulā ſuū elegit. Matth. iiij. Cū ambularet dn̄s iuxta mare galylee vi dit Johēꝫ i naui cū zebedeo pr̄e ſuo. ⁊ vocauit eū cū iacobo fr̄e eiꝰ At illi re lictꝭ retibꝫ ſecuti ſunt eū. Scđo qꝛ eū i optio ſtatu. ſ. ꝟgitatꝭ manere voluit ⁊ iō ꝟgo ē electꝰ a dn̄o. Habuit eni ꝓ-poſitū nubendi. ſꝫ añq̄ꝫ ad nuptias ꝓ ceſſiſſet eū vocauit. ⁊ iō i ꝟginitate ꝑ-māſit q̄ ē optimꝰ ſtatꝰ. qꝛ lꝫ bōa ſit co pula ꝯiugalꝭ. melior tn̄ ꝯtinētia vidu alis. ſꝫ optīa itegritas ꝟgialꝭ. Tercio i hͦ ꝙ i cena eū ſuꝑ pectꝰ ſuū familiaritꝭ recūbere fecit vbi archana diuitatꝭ col legit: ⁊ flucta dn̄ici pectorꝭ ꝑ ceterꝭ po-tauit. Nos aūt ſi pectꝰ eiꝰ cū Johe nō poſſumꝰ ꝯtigere. qꝛ idigni pctōres ſu mꝰ. ꝓſternemꝰ tn̄ nos ad pedes eiꝰ cū maria peccatrice. Si nō poſſumꝰ i pe-ctore eiꝰ recūbere ꝑ ſuauitatē ꝯtēplati onis. icipiamꝰ ad pedes eiꝰ ꝓcūbere ꝑ hūilitatē actiōis. Quarto qꝛ ſibi ſoli ꝓditorē ſuū reuelauit. Cū eni dixiſſet i cena ihs diſcipulꝭ ſuis. vnꝰ ex vobis me traditurꝰ ē. innuit Petrꝰ Johi re-cūbēti ad pectꝰ ihu dicēs. Quis ē de q̄ dicꝭ Johes itaqꝫ dixit ieſu in ſilentio. Dn̄e q̄s ē q̄ te tradetꝭ. Et rn̄dit ei ihs i ſilētio. Jlle ē cui itictū panē porrexe-ro. Et cū intīxiſſꝫ dedit Jude. Quito qꝛ i cuſtodē ſue mr̄is elegit eū. Criſ. Nō erat modicū eū honorari tali ho nore. impator eni celeſtis precioſiorē theſauꝝ nō habuit q̄ꝫ illū quē ſibi cō mēdauit. Jo. xix. Et ex illa hora acce pit eā diſcipulꝰ i ſuā. ſ. cuſtodiā. qꝛ Jo ſeph cuſtos eiꝰ iā mortuꝰ erat. Sexto

qr ſpālr eū i frēm elegit qñ dixit. Ecce mr̄ tua. ⁊ ad mrēz dixit. Ecce fili⁹ tu⁹. quē .ſ. i frēm elegi ⁊ tibi in filiū dedi. ⁊ iō btā v̄go eū tāq̄ꝫ filiū ſuū3 erudiuit referēs ei v̄ba filij ſui q̄ i corde ſuo collegerat. Vñ Johānes plus de verbis dñi q̄ꝫ aliq̄s euāgeliſtarū ſcpſit. qr eū btā v̄go inſtruxit. ¶ Scđo exaltauit eū i miraculoꝝ opatōe. Multa ei miracula p ipm̄ opat⁹ ē. Nā cū eū domician⁹ i doliū feruētis olei miſiſſz: diuina ꝑtegente grā illeſus exiuit. In illo igit̃ loco .ſ. añ portā vrbis q̄ latina dr̄ a xp̄ianis eccl̄ia fabricat̃. ⁊ dies illa tā q̄ꝫ dies ſui martyrij ſolēnizatur. Cū ḡ nec ſic a p̄dicatōe ceſſaret: iuſſu dominiciani i pathmos iſulā relegat⁹ ē. ⁊ dñs ei ibidē mlta archana reuelauit. Occiſo ipatore cū Johes cū mlto honore reuocat⁹ eēt ⁊ ep heſuz remearet. occurrit ei turba vniūſa di. Bñdict⁹ q̄ vēit i noie dñi. Cū aūt vrbē igrederet̃ Druſiana amatrix ei⁹ mortua efferebat̃. Et dixerūt ei parētes q mltū aduētū ei⁹ deſiderauerat. Tūc iuſſit feretrū deponi di. Dñs me⁹ ih̄s xp̄s ſuſcitet te druſiana. ſurge ⁊ vade i domuz tuā ⁊ para mihi refectōz. ⁊ ſic factū ē. ¶ Tercio exaltauit dñs btm̄ iohēm i ſpāli corpis diſſolutōe. Cū eni nonagintanouē annoꝝ eēt appuit ei dñs. q̄ð habet̃ i alio feſto. i ſer. Qui timet.

De ſctō Johe baptiſta. Ser. xl.

i Nter natoſ mulierū nō ſurrexit maior Johāne baptiſta Mat. xj

In iſtis v̄bis ſaluator nr̄ btm̄ Johānē ꝯmēdat ⁊ honorat. Ex q̄ ḡ dñs ipſummet ꝯmēdat ⁊ honorat: merito nos eū ꝯmēdare et honorare debe[illegible]. ¶ Cōmēdauit aūt eū3 dñs ⁊ honorauit triplr̄ .ſ. i ingreſſu / i pgreſſu / et in egreſſu. / Pmo ex eo q̄ p eūdē āgelū q̄ natiuitatē ſuā nūciauit. etiā natiuitatē bti Johis nūciare voluit .ſ. p gabrielē. Cū3 ei Zacharias pr̄ ſu⁹ ſacerdos eēt i tēplo ſol⁹ in q̄dā feſto vt ſacrificium faceret ſm̄ ꝯſuetudinē veteris legis. ⁊ oīs ppl̄s foras tēplū expectaret. appuit ei angel⁹ Gabriel ſtās ad dexterā altar̄ dicēs / Ne timeas zacharia de h̄ q vidiſti me. ego ſum angelus dei miſſus ad te. ⁊ nūcio tibi orōz tuā exauditā a deo quā feciſti p ppl̄o iudaico vt liberaret̃ a ptāte romanoꝝ. / Nō eni orauit p filio. qr iā ſenes ābo erāt. ſꝫ orauit p ppl̄o iſraelitico qui fuit romāis tributari⁹ fact⁹. / Et addidit āgelus. Inſup nūcio tibi q vxor tua pariet tibi filiū q̄uis ſteril̄ ſit ⁊ ſenex. ⁊ ſpū ſancto replebit̃ puer ille. ⁊ multos filiorū iſrl̄ ꝯuertet ad dñm deū ſuū. ⁊ ipe p̄cedet añ eū .i. p̄curſor ei⁹ erit. ⁊ multi i natiuitate ei⁹ gaudebūt. ¶ Secūdo honorauit eū i noīs ipoſitōe. qr nō p amicos neq̄ꝫ p parētes: ſꝫ p angelū ſibi nomē ipoſuit. Vñ ait angelus ad prē3 ei⁹. Et vocab nomē ei⁹ iohēs. Et qr Zacharias nō credidit v̄bis āgeli mu⁹ fact⁹ ē. Cū āt puer nat⁹ eēt ⁊ i die octaua circūcidi deberet: voluerūt eu3 amici ſui vocare noie prīs ſui zachariā. Et dixit mr̄ ei⁹. neq̄ꝫ: ſꝫ vocabit̃ Johānes. Et dixerūt ad eā. Nemo i cognatōe tua ē q vocet̃ hoc noie. Innuēto aūt prē ei⁹ muto innuebāt ei quē vellet vocari eum. Et ſcpſit i tabula. Johes ē nomē ei⁹. Nō dico erit: ſed ē.

De ſancto Johāne baptiſta

ſā ipoſitū a deo p āgelū.¶ Tercio ho/
norauit eū i ortu ſuo eo q maria ma/
trē ſuā adeſſe voluit. Un cū Gabriel
nūciaſſz btē vgini i nazareth ↄceptō
nē filij ſui: addidit. Et ecce Eliſabeth
cogta tua ⁊ ipa ↄcepit filiū i ſenectute
ſua. Stati ſurrexit maria ⁊ abijt cuz
feſtinatōe i hierl'm i domū eliſabeth. ⁊
māſit cū ea trib⁹ mēſib⁹ vſqz ad ptū ⁊
miſtrauit ei. ⁊ pmo leuauit Johēz de
terra. Uere magn⁹ honor fuit q regi/
na celi ⁊ t're miſtrabat ei. Et ſic patet
quō dn̄s Johēz honorauit i igreſſu.
¶ Scdo honorauit eū i pgreſſu. et h̄
trib⁹ modis. Primo ex eo q dn̄s euz
an̄ ſe ad pdicādū miſit. Cū ei Johes
fuiſſz i deſto a iuuētute ſua vſqz ad tri
ceſimū annū ⁊ vltra. facta ē vox de ce/
lo dicēs. q iret i oēs regiōs pdicās re/
miſſiōez oim pctōꝝ. ⁊ baptiſaret po/
pulos. Et vēiebāt ad eū iux' iordanē
ppl'i mlti: ſciētes ipm ſctm ppheta. et
baptiſari ſr ab eo. ⁊ dixit. Uenit forti
or p⁹ me cui⁹ nō ſuz dign⁹ vt ſoluā cor
rigiā calciamēti eius. Ego baptiſaui
vos aq. ille vero baptiſabit vos ſpū
ſctō. Scdo ex eo q eū in baptiſtā ele
git. Mat. iij. Uēit Jhs a galylea ad
iohēz vt baptizaret ab eo. Johes aūt
phibebat eū di. Ego a te debeo bapti/
ſari ⁊ tu vēis ad me. Et rn̄dit Jeſus.
Sine mō. i. pmitte impleri ad qd ve
ni. ſic eni decet nos iplere pfectā hūili
tatē. ⁊ tūc baptiſauit eū. Magn⁹ ho/
nor fuit iohi q ſpūal' pr ieſu fact⁹ ē in
baptiſmo. Tercio ex eo q ei⁹ vitā cō/
mēdauit ſup oēs ſctōs qn dixit. Inē
natos mulieꝝ ⁊c. Cōmēdauit aūt vi
tā ei⁹ in trib⁹. ſ. de animi ſtabilitate. de
veſtiuz aſpitate. ⁊ de officij dignitate.

Req're i aduētu dn̄i dn̄ica. iij. i ſermo
ne. Cū audiſſet iohes i vinculis opa
xpi. ¶ Tercio pncipalr honorauit eū
dn̄s i egreſſu. et h̄ trib⁹ modis. Prio
ex eo q cū an̄ ſe mori voluit ⁊ ad infe/
ros miſit vt aduētū ſuū prib⁹ nūcia/
ret. Johes ei p vnū ānū paſſus ē an̄
xpm. Scdo ex eo q de iimicis iohānis
xps ſe vīdicauit. Nā Gai⁹ herodē et
herodiadē q cū decollari fecerūt i exili
um miſit. ⁊ ibi miſabilr vitā ſuā fini
erūt. ⁊ filia q caput ei⁹ petierat viua de
t'ra abſorpta ē. Tercio ex eo q dn̄s p⁹
mortē ei⁹ p cū miraculis choruſcauit
Cū ei decapitat⁹ fuiſſz: herodeſ caput
eius occulte detulit ⁊ ſepeliuit in hieru
ſalez iuxta palaciū Herodis. Et quō
h̄ dn̄s miraculoſe manifeſtauit inue/
nies i ſermōe de ei⁹ decollatōe. ¶ Apd
Maurigenā vrbez galylee matrona
quedā nobil' btō Johi valde deuota
deuz inſtāti⁹ orauit vt ſibi de reliquijs
bti iohis aliqd daret. Cū aūt orādo
nihil ſe proficere videret: iuramēto ſe
aſtrixit q hacten⁹ n̄ comederet donec
qd peteret accipet. Cū aūt p aliqs di
es ieiunaſſz: pollicē ſup altare miri cā
doris vidit. ⁊ de dono dei lete ſuſcepit.
tres aūt epi illuc accedentes cū qlibet
de illo pollice ptē vellet accipe tres gut
tas ſanguis de ipſo ſtillātes i lineo pā
no ſuſceperūt. ⁊ letāter ad ppa rediert
¶ Quidā rex lōgobardoꝝ iuxta eccle
ſiā ſcti Johis cū multo ornatu ſepul/
tus fuit. qdā vo cupiditate allect⁹ no
cte ſepulcꝝ apuit ⁊ abſtulit vniuerſa.
Cui btūs Johes appuit ⁊ dixit. Cur
auſus fuiſti tāger' mihi ↄmiſſā i eccle
ſia mea: de cetero ingredi nō valebis.
Qd vtiqz ſic euenit. Nā qn̄cūqz pdi

ctã ecclesiã ingredi vellet quaſi a vali diſſimo pugile guttur eius feriebaẗ. ⁊ ſic ſubito retroibat.

De eodem. Sermo.xlj.

Iohãnes ẽ

nomẽ eiꝰ Luc.j. Poſt nomẽ iħu ⁊ nomẽ marie nomẽ iohis magnificaẗ i ſcṗturis ſacris ¶ Sũt ãt pl'a noia huic ſctõ iposita i ſacra ſcṗtura. Prĩo vocaẗ iohes qđ ẽ gr̃a dei. Fuit ãt mltiplex gr̃a i.b.iohe. Prĩo gr̃a celeſt' p̃ris q̃ eũ i vẽo ſcifica uit ⁊ nomẽ iposuit: vt dic̃ dñs Hiere. j. Priꝰq̃ꝫ te formarẽ i vẽo noui te.i.p̃ deſtiaui te p̃ ceter'.hic ad gr̃aꝫ.⁊ i futuro ad glorĩã. ⁊ añq̃ꝫ exires de vulua ſctificaui te. Et ñ ſolũ eũ ſctificauit: ſꝫ etiã ſibi nomẽ ꝑ ãgelũ impoſuit. Vñ ait ãgelꝰ ad zachariã. Et vocab nom̃ eiꝰ iohes.vñ ait Iſa.xlix. Ab vẽo vocauit me ⁊ de vẽtre mr̃is mee recordatꝰ eſt nois mei. Itẽ habuit gr̃aꝫ p̃ris.qꝛ eũ añ filiũ ſuuꝫ p̃curſorẽ miſit. Malach.iij. Ecce ego mitto ãgelũ meũ q̃ ꝑpabit viã añ faciẽ meã. Uerba ſunt p̃ris ad filiũ. Ecce quõ i gr̃a celeſt' patris fuit q̃ vocauit eũ angelũ ſuũ. et i vtero ſctificauit eũ. ⁊ nomẽ ſibi iposuit. ¶ Scđo fuit iohes i gr̃a filij.qđ pꝫ ex eo ꝙ ab eo baptiſari voluit. Mat. iij. Uenit ieſus a galylea ⁊c̃. Scđo qꝛ vitã eiꝰ ꝯmẽdauit dicẽs. Inter natos mulieꝝ nõ ſurrexit ⁊c̃.ij.Coꝛ.x. Nõ eni q̃ ſeipm ꝯmẽdat ille ꝓbatus ẽ: ſed quẽ dñs ꝯmẽdat. ¶ Tercio fuit i gr̃a ſpũſſcti. Uñ ait angelꝰ. Spũſctõ replebiẗ ex vtero mr̃is ſue. Qui eiꝰ mgr̃ fuit ⁊ docuit eũ p̃dicare, vñ ꝑ Ia.xlix. dicit. Poſuit os meũ ſuppl' ſpũſſancti q̃ſi gladiũ acutũ. Predicatio oris eiꝰ ⁊ ſpũſſcti gr̃a q̃ loq̄baẗ ꝑ os eius fuit q̃ſi gladius acutꝰ. qꝛ fortiter pctõres arguebat ⁊ nulli pepcit.nec phariſeis nec Herodi. Nã phariſeos vocabat genimia vipaꝝ. Herodẽ audacter arguebat ꝑpẗ herodiadẽ. Nõ licꝫ inq̄t tibi fr̃is tui hr̃e vxorẽ. Et herodeſ metuebat iohẽꝫ ſciẽs ipm virꝫ iuſtũ ⁊ ſanctũ. Et ſic pꝫ quõ ſctũs iohes habuit gram p̃ris ⁊ filij ⁊ ſpũſſcti. ¶ Quarto habuit gr̃aꝫ apud mariaꝫ ꝟginẽ q̃ ſibi i ortu ſuuiuit. ⁊ eũ de ẗra p̃mo leuauit. Qđ ſcṗtura letãter exp̃mit qñ dicit ꝙ maria abijt cũ feſtinatõe i hirlꝫ i domũ elizabeth. ⁊ mãſit ibi trib᷒ mẽſib᷒ et miſtrabat ei. O q̃ꝫ magna gr̃a ꝙ regina celi ⁊ terre ſibi miſtrare voluit. Maria nullũ miſtrantẽ habuit ſꝫ ſola pueꝝ ꝑpit.ſola pannis eũ inuoluit.ſola in p̄ſepio eũ poſuit. tm̃ cuſtoſ eiꝰ Ioſeph ⁊ angeli affuerũt ſic cantat eccl'ia. Gaude dei genitrix quaꝫ circũſtãt obſtetricũ vice ꝯcinẽtes ãgeli gloriaꝫ deo. ſed Maria obſtetrix Iohis eẽ voluit. ¶ Quito etiã habuit gram apud oẽs hoies. nã cũ natꝰ eẽt: vicini ⁊ cognati eiꝰ ꝯgratulabanẗ. Et cũ eẽt i deſerto p̃dicãs: exibat ad eũ oĩs hieroſolyma ⁊ oĩs iudea ⁊ oĩs regio circa iordanẽ. ⁊ baptiſabanẗ ab eo i iordane. Etiã phariſei ⁊ publicani ⁊ om̃es milites ad eũ gratiã habebãt. ſic̃ Herodes. de q̃ legiẗ ꝙ eũ metuebat ſciens eũ virꝫ iuſtũ ⁊ ſctm̃. ⁊ libẽter eũ audiebat. ⁊ audito eo multa bona faciebat. ſicut pꝫ i p̃cedẽti ſmone. Et ſic pꝫ đ p̃mo noie. ¶ Scđo vocaẗ amicꝰ ſponſi.i.xp̃i. Ioħ.iij. Amicus ſpõſi q̃ ſtat

et audit eũ gaudio gaudet ꝑpter vo/
cē ſponſi.i.xpi. Eſt eni amic⁹ ſponſi.i.
xpi. ⁊ xp̄s amic⁹ ei⁹ ꝑpt̄ triplicē ꝟtutez
q̄ pollebat. Pͦrio ꝑpt̄ mũdiciã ſiue ca
ſtitatē. Prouer.xxij. Qui diligit cor/
dis mũdiciã hēbit amicũ regē.ſ.cele/
ſtē. Nõ ſolũ habuit mũdiciã cordis
ſʒ etiã corpis ⁊ toti⁹ ꝯuerſatõis. ⁊ id̕o
vt caſtitatē ſuã nõ macularet vinũ et
ſicerã nõ bibit:ſʒ tm̄ aquã. Eſca eius
mel ſilueſtre ⁊ locuſta erat. ⁊ ſolitari⁹ i
deſ͛to habitabat. Vñ cãtat̄ de eo. An
tra deſerti teneris ſub annis ciuiũ tur
mas fugiēs petiſti.ne leui ſaltē macu
lare vitã famie poſſeſ. Sc̄d̕o fuit ami
cus ei⁹ ꝑpt̄ ſuiꝑpſi⁹ hũilitatez. Nulla
ei amicicia p̄t eē int̄ hũilē ⁊ ſupbũ Si
ḡ iohēs hũil' ñ fuiſſʒ: amic⁹ ſpõſi ñ ex/
titiſſet, imo nec maria ſine hũilitate
deo placuiſſʒ. Vñ Hiero. Nihil ē q̄d
nos deo ⁊ hoīb⁊ ita charos efficit q̄ʒ ſi
vite merito magni: hũilitate tñ ſim⁹
infimi. Sic.b. Johēs magn⁹ fuit co
rã dño.tñ ſe infimũ reputauit Qñ ei
iudei ꝑpt̄ vite ſue ſctitatē ipm eſtima
bãt eē xpm. ⁊ q̄rerēt ab eo vtꝝ ipſe eēt
xp̄s.rñdit.nõ ſuz ego xp̄s. ⁊ addidit.
Nõ ſuz dign⁹ vt ſoluã corrigiã calcia
mēti eius. Tercio fuit amic⁹ xpi ⁊ ecõ
tra ꝑpter volũtatis ꝯformatõez. iuxͣ
illud Tullij. Idē velle idē nolle ſum
ma amicicia ē Ro.xij. Probetis q̄ ſit
volũtas dei. Int̄ diſcordes ei nõ p̄t eē
amicicia. Hoc ſciuit.b. Johēs: ⁊ vo/
lũtatē dei obſ͛uauit.j.Theſ.iiij. Hec
ē volũtas dei ſctificatio vr̄a. Volũta/
tē dei p̄dicauit qñ dixit. P̄niaz agite:
appropinq̄bit ei regnũ celoꝝ. Volũ/
tatē ei⁹ moriēs iueſtigauit/ Cũ ei icar
cerat⁹ eēt:miſit diſcipulos ſuos ad ie/
ſuʒ di. Tu es q̄ vētur⁹ es an aliũ expe/
ctam⁹: Mat.xj.q.d.ſʒ Gre. Ex q̄ de
ſcēſur⁹ ſuʒ ad iferos: vis vt aduentũ
tuũ nunciē alijs ſic hic nũciaui: Ecce
quõ vſq̄ʒ ad mortē ſuã voluntatē dei
ꝯformabat volũtati. iõ amic⁹ ſponſi
xpi.ſ.erat. ¶ Tercio vocatur Helyas
Mat.xj. dixit ihs de iohē. Si vult̄
ſcire.iohēs ipſe ē helyas q̄ vētur⁹ ē. ⁊ h̄
dictũ ſilitudinarie d̕r. Sic eni Hely
as p̄nũciabit ſc̄dm aduētũ.ſic Johēs
p̄nũciauit p̄mũ.ſ.i carne. Helyas eñ
habuit auſterã vitã.duꝝ idumētũ: ⁊
hitabat i deſ͛to.ſic Johēs habuit au/
ſterã vitã.hitabat i deſerto.et veſtimē
tũ de pil' cameloꝝ hēbat. Eſca ei⁹ locu
ſta ⁊ mel ſilueſtre.pot⁹ ei⁹ aq̄ fuit. Itē
Helyas acrit̄ pctõres arguebat.ſ. re/
gē Achab ꝑpt̄ ſcelera ſua. et iõ mortē
ei minabat̄. Johēs arguebat herodē
ꝑpt̄ ſcelera ſua: ⁊ iõ mortē ei iferebat.
¶ Quarto vocat̄ lucerna. Jo.v. Ille
erat lucerna ardēs ⁊ lucēs. Ardens ꝑ
pter charitatē.lucēs ꝑpter doctrinaz.
Ber. Lucere ⁊ nõ ardere vacuũ eſt. ar
dere ⁊ nõ lucere paꝝ eſt. lucere ⁊ arde/
re pfectũ ē. Johēs aũt erat lucerna ar
dēs i charitate ad deum ⁊ ad ꝓximũ.
Caritatē habuit ad deũ.q̄ꝛ p eo mor/
tē ſuſtinuit. Quia nulla tribl'atõ.nul
la pena.nulla vicula eũ a charitate dei
ſepare poterant. Vñ potuit dicere cũ
apl'o Rom.viij. Quis nos ſepabit a
charitate dei: tribulatio.an anguſtia.
an fames.an nuditas. an piculũ. an
gladi⁹.i.ipſa mors.q.d.neq̄q̄ʒ. Quã
uis ei gladi⁹ herodis ſepauit caput a
corpe.tñ nõ ſepauit aīam a charitate
dei. Habuit etiã charitatē ad ꝓximũ.
q̄ꝛ ſalutē ei⁹ q̄ntũ potuit p̄dicãdo.cor

ripiēdo. ſupplicando pcurauit. Erat aūt lucerna nō tm̄ ardēs p charitatē ſʒ etiā lucēs p doctrinā. Luxit ei doctrina ſua oib hoib. vt pʒ Lu. iij. Dicebat eni turbis veniētib ad ſe ad iordanē. Facite fructus dignos pnīe. i. fructuoſā pniā. Iā eni ſecur ad radicē arbor poſita ē. Ois arbor nō faciens fructū bonū excidet̃ ⁊ i ignē mittetur. Et iterrogauerūt eū turbe dicētes qd faciem vt ſalui erim? rn̄dens ait Qui hʒ duas tunicas det vnā nō habēti. ⁊ q̄ hʒ eſcas faciat ſil'r. Veniebāt eni publicani. i. mercatores publica negocia tractātes. ⁊ dixerūt. qd faciem et nos. vt. ſ. ſalui fieri poſſim? At ille dixit eis. Nihil āpli faciet qʒ qđ ɔſtitutū ē vobis. Glo. i. pſumite illđ qđ ſm deū ⁊ hūana ſtatuta licite poteſtis accipe. Interrogabāt eū ⁊ milites dicētes. Quid faciem ⁊ nos? Ait ill'. Neminē ɔcutiatis. ſ. i pſona. neqʒ calumniā faciatis. i. iniuriā in reb ſuis ⁊ ɔtēti eſtote ſtipēdijs vr̄is. i. iuſt red ditib vr̄is. Itē docuit cōiter oēs peccatores dicēs. Pniā agite. appropiq̄bit eni regnū dei. ¶ Quinto vocat̃ ppheta. Lu. j. Et tu puer ppha altiſſimi vocaber. Et nō ſolū ppha ſic dic dn̄s: ſʒ pl qʒ ppha. Mat. xj. Quid exiſt i deſtū videre pphetā? etiā dico vob pl qʒ ppha. Iohes pl qʒ ppheta fuit. qr alij pphē pphetauert aduēti. ipē pphauit i vtro mr̄is ſue aduētū xp̄i. Lu. j. Cū maria ɔcepiſſʒ filiū ſuum abijt cū feſtinatōe i hierl'm ad domū eliſabeth ⁊ ſalutauit eā. Et iohes ſciēs filij dei aduētuʒ exultare cepit in vtro mr̄is. ⁊ eliſabeth repleta ſpūſcō dixit. Bn̄dicta tu i mlierib et bn̄. fructū tui Et vn̄ mihi h̄ q mr̄ dn̄i mei veniat ad me? Ecce eni vt facta eſt vox ſalutatiōis tue i aurib meis exultauit īfans i vtero meo. Amb. Qđ lingua nō poterat aīo exultāte ſalutat. ⁊ ſue ɔcurſiōis officiū inchoat. Nōdū eni nat iā pphauit Vn̄ pl qʒ ppha fuit qr alij pphe pphetauert de futō. h̄ āt de pn̄ti. Quē ei alij futur putabāt: h̄ digito iā veniſſe mōſtrabat: di. Ecce agn dei: ecce q̄ tollit pctā mūdi. Digit ille cū q̄ dn̄m mōſtrabat cū ɔburerēt gētiles oſſa ei ɔburi n̄ poterat: ſʒ a q̄buſdā mōachis inuēt ē. quē. b. tecla poſtea i nor mānia detulit de marinis ptib. ⁊ i honorē. b. iohis eccl'iā fabricauit. ¶ Sexto vocat̃ baptiſta. qr ipē pm fuit q̄ baptiſma incepit: ⁊ pplm baptiſauit. ⁊ pdicauit p baptiſmū recipe remiſſiōʒ oīm pctōr. Inſup baptiſta ſaluator nr̄i fuit. ¶ Septimo vocat̃ angel. Malach. iij. Ecce ego mitto āgelū meū ⁊c̄. Di ei angel ppt ɔtinētiā v̾gitat. Hiero. In carne eni pter carnē viuer n̄ hūana ſʒ angelica vita ē. Amb. Supgredit̃ v̾gitas cōditōʒ hūane nature p quā hoies angelis aſſilant̃. maior tn̄ ē v̾ginū victoria qʒ angelor. āgeli eni ſine carne viuūt. v̾gines aūt in carne triūphāt.

De ſctō Petro aplo. Ser. xliij.

Xit Jeſus Simoni petro. Diligis me plus his? Dicit ei petr Tu ſcis dn̄e qr amo te Iohā. vlt. In verbis ppoſitis notant̃ duo. Primū eſt examinatio Petri de dilectōe dei. ibi. ſimō petre. Scđm eſt eiuſdeʒ dilecti

onis ꝓbatio.ibi.tu ſcis dn̄e.¶ Scien/
dū aūt ꝙ ſunt multa ſiḡ charitat ꝑ q̄
hō ꝓbat̄ vtrū diligat deū vel nō. Pri
mū ſignū ē ꝙ q̇ diligit deū libēter cogi
tat de eo. Mat.vj. Ubi ē theſaur⁹ tu
us ibi ē ⁊ cor tuū Un̄ dr̄ Deut̄.vj. Di
liges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo.
Sic ei q̇ turpit̄ amat ſp̄ cogitat de eo
qd̄ amat.ſic etiā q̇ deū amat nō ſp̄ ali
ud q̄ȝ de eo cogitat.⁊ i nulla alia re dele
ctat̄. Un̄ p̄s. Delectare i dn̄o deo tuo:
⁊ dabit tibi petitōes cordis tui. Iſtō
ſignū dilectiōis habuit btūs Petr⁹.
Nam de eo legit̄ ꝙ ſp̄ ſudariū i manu
portabat q̄ crebro fluentes lacrimas
tergerȝ.qꝛ qn̄ dulcis allocutōis ⁊ mel
liflue pn̄tie dn̄i mēor erat q̄ ſp̄ in cor/
de ſuo erat p̄ nimia amoris magnitu
dine lacrimas ꝯtinere nō poterat. Et
adeo flere i ꝯſuetudinē duxerat ꝙ faci
es ei⁹ ex fletu lacrimaꝝ q̄i exuſta vide
bat̄. Et toto tp̄e vite ſue q̄ticūq̄ȝ au/
dierat gallū cātare amariſſime fleuit
recolēs ꝙ galli cātāte dn̄m ter nega/
uerat.¶ Scd̄m ſignū eſt ꝙ q̇ deū dili
git patiēter adūſa ſuſtinet ꝓpt̄ deū vſ
q̄ȝ ad mortē Cant.viij. Fortis eſt vt
mors dilectio. Aug. Nihil forti⁹ ho/
mine hn̄ti charitatē. Amātē eni deuȝ
nulla pena pōt ſeꝑare a charitate dei.
Ro.viij. Quis nos ſeꝑabit a chari/
tate xp̄i:tribulatio.i.afflictio corꝑis.
an āguſtia.i.tribl'atio mēt. aut nudi
tas.i.pauꝑtas.aut gladi⁹.i.mors.q.
d. Nullo mō iſta pn̄t amātē deū ſeꝑa
re a charitate dei. Hoc ſignū charita/
tis iuenim⁹ i.b. Petro.qꝛ dixit. Dn̄e
ꝑat⁹ ſuȝ tecū i mortē ⁊ i carcerē ire Nō
eni volebat an̄ xp̄m mori.qꝛ itātū cū
dilexit ꝙ eius pn̄tia carere nō potuit.

Nec volebat poſt eū mori. qꝛ tūc ſil'r
ei⁹ pn̄tia caruiſſet.ſȝ volebat ſecū i car
cerē et i mortē ire:vt ſp̄ dulci ei⁹ pn̄tia
frueret̄. Uere mag̃ dilectio fuit ꝙ cuȝ
eo mori voluit.ſic dr̄ Joh.xv. Maio
rē charitatē nēo hȝ vt ponat aiam ſuā
q̇s ꝓ amicis ſuis. Et qd̄ ꝓmiſit vtiq̄ȝ
ꝯpleuiſſet ſi dn̄o placuiſſet.ſed tn̄ po
ſtea adipleuit cū mortē ꝓ eo ſuſtieret
¶ Terciū ſignū ē ꝙ q̇ diligit deū hȝ ze
lū dei.qꝛ dolet et ꝯtriſtat̄ de cōtumelia
deo illata. Anſ. Quanto q̇s aliū dili
git tāto de bonis eius gaudet ⁊ de ma/
lo ei⁹ dolet. Qui ḡ diligit deū gaudet
de honore deo exhibito.⁊ dolet de ꝯtūe
lia deo illata. p̄s. Qui diligitis deum
odite malū. Sic phinees q̇ zelo accē
ſus occidit zābri ꝓpter ꝯtūeliā quaȝ
exhibuit deo Nu.xxv. Reqre hyſto/
riā dn̄ica nona poſt feſtū trinitatis i
ſmōe Nō ſim⁹ ꝯcupiſcētes. Itē ma/
tathias occidit iudeū imolātē ydolo
Nota hyſtoriā.j. Machab.ij. Hoc
ſignū dilectōis iuenim⁹ i btō Petro.
q̇ doluit ꝙ ſymō magus diuīos hono
res ſibi aſſcp̄ſit Erat eni i hierl'm qui
dā noīe ſymō q̇ ſe filiū dei dixit eſſe. q̇
ꝑ artē magicā fecit ſerpentes eneos ſe
mouere ⁊ canes cātare.et gl'iabat̄ ſe ꝑ
aera volare.lapides i panes mutare.
⁊ nouas arbores creare. Cōtra hūc di
ſputabat.b. Petrus et oīa maleficia
eius detexit. Uidens aūt magus ꝙ ei
reſiſtere nō poſſet:oēs libros artis ſue
ne forte magus ꝑderet̄ i mare ꝓiecit.
⁊ Romā ꝑrexit.⁊ ibidē deū ſe eſſe aſſe
ruit.⁊ arte ſua ppl'm ſeduxit. Qd̄ au/
dicēs Petrus romā ꝑuenit.⁊ ibidē q̇n
decim annis ppl'm rexit ipm ꝯuertēs
ad fidē. Nero aūt Simonē magū ꝓ

deo habuit. ⁊ ambo ꝯſiliū ꝯ petꝝ inie/
rūt. Apparuit aūt dñs Petro dicēs
Simō ⁊ nero ꝯ te ꝯſiliant᷑. ſz ne time
as qm̄ ego tecū ſum ⁊ eruā te. ⁊ mittā
tibi Paulū i auxiliū q̇ craſtina die ro
mā veniet. Venit ḡ Paulꝰ ⁊ cū btō pe
tro p̄dicare cepit. Simō aūt magus
ecōtra p̄dicabat: ⁊ ſua arte mlta mira
bilia faciebat. Quadā die dū añ Ne
ronē ſtaret: ſubito effigies ſua muta
bat᷑. ⁊ mō ſenex mō adoleſcēs videba
tur. Dixitq̧ nerōi. Vt ſcias me vex̄ fi
liū dei eē fac me decollari ⁊ t'cia die ſ'ur
gā. Tūc p̄cepit carnifici vt eū decolla
ret. Qui cū putaret ſe decollare ſimo/
nē decollauit arietem. Simō aūt arte
ſua illeſus euaſit. ⁊ arietis mēbra col/
ligēs ea abſcondit: ⁊ trib⁹ dieb⁹ ſe oc/
cultauit. Sāguis aūt arietꝭ ibidē cō/
gelatꝰ remāſit. Die aūt tercia oñdit ſe
Nerōi di. Fac ſanguinē meū exꝯgi qꝛ
ecce ego reuixi. Qd̄ nero vidēs ipm̄ fi
liū dei eē putabat. Et cū eēt i ꝯclaui cū
nerōe: demō i eiꝰ ſpē forꝭ pp'lo loq̇bat᷑.
Vñ romāi eiꝰ imaginē fecerāt. ⁊ hūc ti
tulū ſupſcpſerūt. Imago ſimonis dei
viui ⁊ veri. Petrꝰ aūt ⁊ paulꝰ ad nero
nē itrauerūt ⁊ eiꝰ maleficia detexerūt. ⁊
addidit Petrus. Sicī xp̄o ſunt due
ſb̄e. ſ. dei ⁊ hoīs. ſic i iſto mago ē diabo
lus ⁊ hō. Nero dixit. Nō times ſimo
nē q̇ deitatē ſuā reb⁹ affirmat. Cui Pe
trus. Si deus ē dicat mihi cogitatio
nē meā quam aurib⁹ tuis inſonuero.
Et accedēs dixit Neroni occulte. Ju
be mihi panē ordeaceū afferri ⁊ occul
te dari. q cuz oblatꝰ eēt: accepit Petrꝰ
occulte ſub manica. ⁊ bñdixit ⁊ dixit.
Dicat Simō q̇ ſe deū fecit. q̇d cogita
ui aut q̇d dixi. aut quid feci. Respon
dit ſimō magꝰ. Dicat Petrꝰ q̇d ego
cogitē. Dixit Petrꝰ. Quid cogitet ſi/
mō me ſcire docebo dū qd̄ cogitauerit
fecero. Tūc ſimō īdigtus clamauit
Procedāt canes ⁊ deuorent Petruz.
Et ſbito apparuerūt canes maximi.
Petrꝰ ꝺo panē bñdictū obtulit eis. ⁊
ſtatim i fugā ꝯuerſi ſunt. Et dixit Pe
trꝰ neroni. Ecce oſtēdi me noſſe qd̄ ꝯ
me cogitauerat nō v'bis ſz factis. Di/
xit ſimō Petro et paulo. Si h̄ nihil
poſſuz vob̄ facere veniemꝰ vbi oportꝫ
me vos iudicare. Tūc iactauit ſe vel/
le mortuos ſuſcitare. Accidit aūt q̄ q̇
dā iuuenis morere᷑. Vocati ſūt ḡ Si
mō magꝰ ⁊ Petrꝰ vt ille occidere᷑ qui
mortuū ſuſcitare nō poſſꝫ. Cūq̧ Si
mō ſup eū icātatiōes faceret: cepit ca
put mouere. Tūc cepērt oēs clamare
⁊ petrū lapidare volebāt. Et ait petrꝰ.
Si viuit ſurgat ⁊ ambulet. Cū āt ſur
gere nō poſſet: amoto ſimone acceſſit
petrꝰ et dixit. Adoleſcēs i noīe ieſu xp̄i
nazareni crucifixi ſurge. et ſtati ſurre/
xit. Cūq̧ pp'ls ſimonē vellꝫ lapidare
nō p̄miſit petrꝰ. Tūc ligauit ſimō ca/
nē añ oſtiū Marcelli q fuit diſcipulꝰ
Petri dicēs. Nūc videbo ſi Petrꝰ q̇
ad te ire ꝯſueuit igredi poterit. Venit
aūt petrꝰ et ſigno ſcē crucis facto canē
ſoluit. Qui ſtati ſolū ſimonē arripu/
it ⁊ ad t'rā deiecit. Et occurrēs Petrꝰ p̄
cepit ei ne corpꝰ eiꝰ lederet. Sꝫ veſtes
eiꝰ ſic lacerauit vt nudꝰ penitꝰ remane/
ret. Populꝰ aūt ⁊ pueri cuz cane poſt
eū cucurrerūt ⁊ eū q̄ſi lupū de ciuitate
eiecerūt. Poſt annū ſimō reuſus ē ad
neronē. ⁊ dixit ſe velle celū aſcēdere Et
ꝯuocato pp'lo die ſtatuto capitoliuꝫ
aſcēdit. ⁊ demō ib⁹ cū ducētib⁹ volare

ꝑ aera videbaꝛ. Tūc Petrꝰ ait. Adiu ro vos demões ꝑ dn̄m Jh̄m xp̄m vt eū ampliꝰ nō ferat; ⁊ corruere faciatis Et ꝯtinuo dimiſſus corruit ⁊ fractis ceruicibꝫ expirauit. Tūc ad iuſſuʒ ne ronis Petrꝰ ⁊ paulꝰ miſſi ſunt ī carce rē. ⁊ ꝓceſſus ⁊ martinianꝰ eos cuſtodi ebāt. ꝗs Petrꝰ ad fidē ꝯūtit. At ipſi apto carcere eos abire ꝑmiſerūt. Quo ꝑcepto capite ſūt trūcati. Rogauerūt aūt frēs Petꝝ vt abiret. ⁊ cū recedere nollet. tādē tn̄ victus ꝓcibꝫ abſceſſit. Cūqʒ venīſſʒ ad portā ciuitatꝭ: vidit ſi bi xp̄m occurrētē ⁊ ait. Dn̄e ꝗ vadis? Qui rn̄dit. Venio romā iterꝝ crucifigi Qḋ cū de ſua paſſiōe dictū itelligeret rediīt. Capiꝛ ḡa miſtrꝭ nerōīs: ⁊ agrip pe ꝑfecto p̄ntaꝛ ⁊ crucifigi iubeꝛ. Pau lus āt ꝗ ciuis erat romanꝰ iuſſus ē de collari. Cūqʒ. b. petrꝰ ad crucē veniſſet ait. Qm̄ dn̄s meꝰ de celo ad t̄rā deſcen dit: recta cruce ſblimatꝰ ē. me āt quē de t̄ra ad celū reuocare digꝰ ē. crux mea caput meū ī t̄rā dʒ extendere. ⁊ pedes ad celū dirigere. qꝛ n̄ ſuʒ dignus ita ī cruce eē ſic dn̄s meꝰ. ḡ crucē meā gira te. Tūc illi crucē ꝟtert: et pedes ſurſuʒ manꝰ āt deorſuʒ fixerūt Tūc ppl̄s iratꝰ ⁊ furore repletꝰ voluit neronē ⁊ p̄fectū occidere et apl̄m libare. Qui rogauit eos ne paſſiōʒ ſuā īpediret. Tūc mlti xp̄iani ꝗ aſtabāt ⁊ flebāt videbāt an gelos ſtātes cū corōis ꝺ floribꝫ roſaꝝ ⁊ lilioꝝ circa crucē. ⁊ viderūt petꝝ librꝝ q̄ndā hn̄tē ⁊ a xp̄o accipiētē. de ꝗ lege bat petrꝰ oīa ꝟba ꝗ xp̄s ī cruce dicebat ⁊ ad vltimū ḡras agēs deo dixit. Gra tias ago tibi ſpū toto ꝗ viuo ⁊ quo te itelligo. Et ſic emiſit ſpm̄. Tūc mar cellus ⁊ apuleus frēs diſcipuli eiꝰ euʒ de cruce depoſuerūt: ⁊ eū diuſis ꝯdītes aromatibꝫ cū deuotiōe ſepelierūt.

De ſancto Paulo. Ser. xliij.

Ego non ſo

lū alligari: ſed ⁊ mori para tus ſum ꝓpter nomē dn̄i nr̄i Jeſu xp̄i Act. xxj. Cū. b. Paulus ambularet ꝑ ciuitates ⁊ terras p̄dicā do ꝟbuʒ dei ⁊ vellet ire in hierl̄m. Die quadā cū eēt ī ceſarea: venit Agabꝫ ꝓ pheta a hierl̄m ad Paulū. et accepit zonā Pauli ⁊ ligauit pedes eiꝰ et ma nus eiꝰ: ⁊ dixit. Hec dicit ſpūſſanctꝰ Virū cuiꝰ ē zona hec: hūc ſic alligabūt iudei ī hierl̄m. ⁊ tradēt eū ī manꝰ gen tiū. Qḋ cū audiſſent fideles ꝗ erant ibi: flebāt ⁊ rogabāt eū ne iret ī hierl̄m Paulꝰ aūt rn̄dit. Quid facitꝭ flētes ⁊ affligētes cor mm̄. Ego eni nō ſolū al ligari ſed etiā mori ꝑatus ſuʒ ꝓpꝛ no mē ieſu xp̄i. ¶ Sciēdū aūt qꝫ. b. Pau lus paratꝰ fuit ad tria ad ꝗ nos etiaʒ debemꝰ eē pati. ſ. ad obediēdū. ad ſuſti nēdū ⁊ ad moriendū. Sic ⁊ nos debe mus eē pati ad obediēdū deo. ad ſuſti nēdū ꝓpꝛ deū. ⁊ ad moriēdū ꝓpꝛ deū. ¶ Primo debemꝰ eē parati ad obediēdū deo ⁊ p̄ceptis eiꝰ beniuole et letāter ⁊ n̄ coacte obedire. p̄s. Paratꝰ ſuʒ ⁊ n̄ ſuʒ turbatus ⁊c̄. Debemꝰ etiaʒ obedire be niuole ſine ꝓtractiōe. Aug. Verꝰ obe diēs mādatū nō ꝓcraſtinat: ſʒ parat aures auditui. manus opi. pedes iti neri. linguā voci. oculos viſui. ⁊ ſe totū intra ſe colligit vt mādatū imꝑantis ꝑagat. Hoc mō ꝑatus fuit paulꝰ qn̄ dn̄s eū vocauit. Act. ix. Cū accepiſſʒ ep̄las a p̄ncipibꝫ ſacerdotū in hierl̄m

vt iret i Damaſcū: et xpianos victos
duceret i hierl'm ⁊c. vſqȝ ad vocatōez
dn̄i. Cui r̄ndit. Dn̄e qd me iubes fa/
cere: q. d. Indica mihi volūtatē tuā:
⁊ pat' ſum tibi obedire. Et ab illa ho
ra vſqȝ ad horā moꝛtis ſp patus fu/
it obedire mandatis dei. ⁊ ea adiplere
¶ Scd̄o debem⁹ eſſe pati ad ſuſtinen/
dū p deo pſecutōes. tribulatōes ⁊ fla
gella. ps. Ecce ego in flagella paratuſ
ſuȝ. Optet eni nos patos eſſe ad ml'/
tas tribulatōnes ſi volum⁹ intrare re
gnū celoꝝ. Nā dr̄ Act. xiiij. Per ml'/
tas tribulatōes optet nos intrare i re
gnū celoꝝ. Hoc mō btūs Paul⁹ pa/
tus fuit q̄ multas tribulationes ⁊ fla
gella ſuſtinuit. Nā de eo legit' q' ter v/
gis ceſus publice ⁊ q̇nq̇eſ flagellatus
fuit: ⁊ i q̄dā flagellatōe tres ictus cuȝ
coꝛrigia accepit. ſicut ip̄e de ſe teſtatur
di. Qinq̇es q̄dragenas vna min⁹ ac
cepi. Semel lapidatus ē. Cū eni i ly
ſtra p̄dicaret: ſupuenerūt iudei: ⁊ ↄci/
tauerūt ppl'm ↄ̄ Paulū ⁊ lapidabāt
eū. ⁊ exiſtimātes eū moꝛtuū abierunt
Xp̄iani aūt circūſteterūt eū. ⁊ reſpira
uit. ⁊ neſciētib⁹ iudeis repoꝛtauerunt
eū i ciuitatē ⁊ ↄualuit. Ter naufragi
um ptulit. magnāqȝ tribulatōȝ a ml'/
tis ſuſtinuit Et ſic nos ei⁹ exēplo face
re debem⁹. Ad qd̓ etiā mōet nos dn̄s
Mat. v. Bti q̇ pſecutōȝ patiūt' ppt'
iuſticiā. qm̄ ip̄oꝝ ē regnū celoꝝ ¶ Ter
cio debem⁹ eē pati ad moꝛiēdū ppt' de/
um p̄uſqȝ aliqd ↄ̄ eū faciam⁹. Vn̄ di
xerūt. vij. frēs cū mr̄e ſua. ij. Mach.
vij. Parati ſum⁹ moꝛi p̄uſqȝ legeſ pa
ternas p̄uaricari. Et ſic Petrus dixit
Lu. xxij. Dn̄e patus ſuȝ tecū in carce
rē ⁊ in moꝛtē ire Jmmo xp̄s patus fu
it p nob̄ moꝛi q̄n iudeis obuiaȝ iuit
di. Quē q̄ritꝭ: Si ḡ me q̄ritis patus
ſuȝ. ſ. ad moꝛtē. Sic. b. Paul⁹ patus
fuit p xp̄o moꝛi q̄n dixit. Ego nō ſo/
lū alligari ſed etiā moꝛi patus ſuȝ p/
pter nomē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Cū ei hie/
roſolymā veniſſet: ceperūt eū iudei. et
cū vellēt eū occidere: appellauit ad ce
ſarē dicēs ſe eē ciuē romanū. Pr̄ ei ſu/
us ↄtraxerat amiciciā cū romanis. et
ↄpauerat ciuilitatē cū eis. ⁊ Paulus
ſic iure hereditario habebat ↄſoꝛtiū ci
uilitatꝭ romanoꝝ. Qd̓ audiētes iudei
nō audebāt eū interficere. ſȝ miſerunt
eū vinctū in romā. ⁊ Nero dedit ei li/
berā ptātē deambulandi ⁊ p̄dicandi.
Cōduxit aūt hoſpitiū. et ſuſcipiebat
oēs q̇ ingrediebant' ad eū p̄dicās eis
fidē dn̄i nr̄i Jeſu xp̄i. ⁊ de laboꝛib⁹ ma
nuū ſuaꝝ victū eis tribuit. Deinde p̄
dicatōni vacabat. ita vt plerūqȝ vſqȝ
ad noctē ſermonē ptrahebat. reſiduū
vo tpis comeſatōi ⁊ ſomno ſatis coſ
gruū erat Partes illas circa romā cir
cuiuit ⁊ p̄dicauit. Quartodecio āno
impij neronis cū ei⁹ neq̇tia iualuiſſet
inſidiabat' paulo Cōtigit aūt quadā
die dū Paul⁹ p̄dicaret: patrocl⁹ picer
na Neronis vt eū audiret ↄmodoſi/
us feneſtrā aſcēdit. ⁊ obdoꝛmiēs ceci/
dit de feneſtra ⁊ expirauit. Qd̓ audiēſ
Nero plurimū de eius moꝛte doluit ⁊
ſtatim aliū in eius officiū oꝛdinauit.
Paulus vo p ſpm̄ h̓ cognoſcēs dixit
aſtātib⁹ vt illuc irēt. ⁊ patroclū ceſariſ
chariſſimū ad ſe defunctum afferrent
Quē allatū paulus ſuſcitauit: ⁊ ad ce
ſarē cū ſocijs ſuis miſit. Qui cū de ei⁹
moꝛte lamentaret': ecce Patroclus vi
uus adeſſe p̄ foꝛib⁹ nūciat'. Audiens

De ſanctis Petro et paulo

Nero patroclū viuū quē pau loante
nouerat mortuū. plimū q̄dē expauit.
⁊ eū ad ſe īgredi recuſauit Sꝫ tādē p
ſuaſu amicoꝝ ītrare pmiſit. Cui nero
ait. Patrocle viuis? Et ille. Ceſar vi
uo. Et nero. q̄s te fecit viuere? Et ille
Dn̄s iħs xp̄s rex oīm ſcloꝝ. Irat⁹ ne/
ro dixit. Ergo ille regnabit ī ſcl'a et re/
ſoluet oīa regna mūdi? Cui patrocl⁹
Etiā dn̄e. Tūc Nero dedit ei alapaꝫ
dicēs. Ergo militas illi regi? Cui ille
Utiqꝫ ſibi milito qꝛ a mortuis me ex
citauit. Tunc q̄nqꝫ milites Neronis
q̄ ei iugiter aſſiſtebāt dixerūt ei. Cur
pcutis iuuenē q̄ veꝝ dicit? Nā ⁊ nos
illi regi inuictiſſimo militamus. Q̄d
audiēs Nero fecit eos in carcerē reclu
di vt nimiū torq̄rent̄ q̄s nimiū an̄ di
lexerat. Tūc oēs xp̄ianos fecit inq̄ri ⁊
oēs ſine interrogatiōe p tormēta vali
da puniri. Tūc Paul⁹ vinctus an̄ ne
ronē īter ceteros ductus ē. Cui Nero
O hō magni regis ſeru⁹: mihi aūt vi
ctus. cur milites meos mihi ſubtra/
his ⁊ tibi eos colligis? Cui Paulus.
Nō ſolū d̄ tua aula milites collegi: ſꝫ
etiā de orbe vniū'ſo. q̄bꝫ rex nr̄ dabit ſti
pēdia ppetua q̄ nūqꝫ deficiēt. et ſi ſb̄di/
tus eius eē vis ſalu⁹ eſſe poteris. Ipe
eni tāte potētie extat vt iudex oīm ve
niat: ⁊ mundi hui⁹ figurā p ignē reſol
uat. Tūc irat⁹ nero qꝛ figurā mūdi p
ignē Paul⁹ dixerat diſſoluēdā p̄cepit
milites igne cremari. ⁊ paulū decolla/
ri. Et ait paul⁹. Modico tp̄e patiar
et eꝛnaliꝛ viuā. Et ait nero. Auferte ei
caput vt me rege ſuo fortiorez intelli
gat. ⁊ videam⁹ ſi ſp viuat. Cui paul⁹
Ut ſcias me eꝛnaliꝛ viuere cū mihi ca
put abſciſum fuerit viu⁹ tibi appare/
bo. His dict̄ ad locū ſupplicij duci⁹
⁊ tres milites q̄ eū duxerūt ad fidē cō
uertit. Qui cū rogaſſent ip̄m vt libere
abiret quo vellet: ait. Abſit frēs vt fu
giā. Nō eni ſum pfug⁹ ſꝫ miles xp̄i le
gitimus. Scio eni ꝙ p hāc vitā trā
ſitoriā ad vitā trāſibo eꝛnā. Mox āt
vt fuero decollat⁹: viri fideles rapient
corpus meū. vos aūt locū notate ⁊ il
luc cras mane venite. et īuenieꝫ iux̄ ſe
pulcꝝ meū duos viros. ſ. Tytū ⁊ lu/
cā orātes. ⁊ illi vos baptiſabūt. Poſt
h̄ miſit nero duos milites vt viderēt
ſi decollatus eēt. q̄s cū vellet paul⁹ cū
tere: dixerūt. Cū mortu⁹ fueꝫ ⁊ reſur/
rexeꝫ credem⁹. Cū aūt ad portā vēiſ/
ſet occurrit ei diſcipula ſua Plātilla
flēs ⁊ ſuis orōibꝫ ſe recōmēdare cepit
Cui Paulus. Cōmoda mihi velū q̄
caput tuū tegis. ⁊ inde oclos meos li
gabo. ⁊ poſtea illud tibi reſtituā. Q̄d
cū illa faceret: carnifices irridebāt eā
dicentes. Quid iſti mago tā p̄cioſuꝫ
pānū tribuis vt ip̄m amittas? Cū g̃
ad locū paſſiōis vēiſſet extēſis in celū
manibꝫ cū lacrimis orabat. ⁊ gratias
agēs deo muniēs frontē et pect⁹ ſig̃ ſctē
cruc̄ valefecit frībꝫ. ⁊ oculos ſudario
Plātille ligauit. ⁊ vtrūqꝫ genu ī t'rā fi
gēs collū extēdit dicēs. Dn̄e Iħu xp̄e
ī man⁹ tuas ꝯmēdo ſp̄m meū. ⁊ decol
latus ē. Linus papa dicit ꝙ de corpe
ei⁹ lac emanauit. ⁊ lux immēſa ſup eū
emicuit. Moxqꝫ caput ei⁹ a corpe ſa
liēs iħs xp̄s q̄d ſibi ī vita tā dulce ex
titerat clara voce tribꝫ vicibus excla/
mabat. Statī aūt dū decollat⁹ eēt ap
paruit plātille dās ei ſudariū ſangui
ne pfuſuꝫ. ⁊ cū milites q̄ eū decollaue/
rūt ciuitatē ītrarēt dixit eis Plātilla.

Ubi dimiſiſtis mgr̄m meū Paulū:
Rn̄derūt. Ex ciuitate iacꝫ decollat⁹. ⁊
facies eius ſudario tuo ē ligata. L
ait. Ecce iā venerūt Petr⁹ ⁊ paul⁹ coro
nis fulgētibꝫ ad me. ⁊ Paul⁹ p̄ſētauit
mihi ſudariū qđ ei dederā. Et oſtēdit
eis ſudariū cruētatū. Et ꝓpt̄ h̄ mira
culū pl'es fidē receperūt. Audiēs h̄ Ne
ro qđ ꝯtigerat vehemēter extimuit. ⁊
cū amic̄ ſuis loq̄ cepit. Cūqꝫ iuicē lo
querēt venit paul⁹ clauſis ianuis ⁊ an̄
nerone ſtās dixit. Ceſar ecce paul⁹ mi
les iuicti reḡ. crede nūc q2 n̄ ſum mor
tu⁹ ſꝫ viu⁹. ⁊ tu miſer etn̄a morte mo
rier̄. q2 ſctōs dei iiuſte iterfic̄. Et his
dict̄ diſparuit. Tres autē milites ſic̄
iuſſit paul⁹ ad ſepulcꝝ ei⁹ venerūt. ⁊ i
uētis duobꝫ diſcipul' baptiſati ſunt.
Caput aūt bt̄i Pauli i q̄ndā fouea ē
piectū. Tādē cū fouea mundaret̄ eie
ctū ē cū alijs purgamēt̄. Qđ q̄dā pa
ſtor iueniēs iuxta caulas ouiū ſup q̄n
dā ꝟgā erexit. Uidit aūt ꝑ tres noctes
ꝯtinuas cum dn̄o ſuo ſup p̄dictū ca
put lucē ieffabilē effulgēr. Qđ cū xp̄i
anis nūciatū eſſet dixerunt. Utiqꝫ ca
put Pauli ē. Et cū poſuiſſent caput
an̄ pedes corpis: corpus ſe euertit: ⁊ i
loco ſuo capiti ſe iunxit. ⁊ ſicut tūc in
uenerūt cognouerūt verꝫ caput ei⁹ eē.

De ſctis Petro ⁊ paulo. Ser. xliiij.

Fecit Salo-

mō duas colūnas. ⁊ poſu
it eas i throno tēpli. vnā3
a dextris quā vocauit Jachin. ⁊ aliā a
ſiniſtris quā vocauit Booz. iij. Reg.
vij. Salomon interp̄tat̄ pacificus. ⁊
ſiḡt xp̄m q̄ fecit pacē int̄ deū ⁊ hoīem.
q̄ q̄nqꝫ milibꝫ annoꝝ fracta erat. et ꝑ
nullū potuit reformari niſi ꝑ ſangui
nē Jeſu xp̄i. Ro. v. Pacē habeām⁹ ad
deū ꝑ dn̄m Jh̄m xp̄m. Et ſeq̄t. Cū ini
mici eſſem⁹ recōciliati ſum⁹ deo ꝑ mor
tē filij eius. Sicut inter gētiles q̄ſdā
pac̄ reformatio fieri ꝯſueuit ꝑ effuſio
nē ſanguis ouis vl' bouis vl' alti⁹ aial'.
ſic pax reformata eſt ꝑ ſanguinē Jeſu
xp̄i. Cū eni ih̄s xp̄s vellet pacē facere
int̄ nos ⁊ patrē ſuū. nō effudit ſangui
nē aialis ſꝫ ꝓpriū vt pax eo fortior eēt
Sic ptꝫ quō ꝑ Salomonē intelligi
tur xp̄s. Iſte ſalomō. i. xp̄s edificauit
tēplū. i. ſctā3 ecclīam. ⁊ fecit i ea duas
colūnas. ꝑ q̄s ſign̄t iſti duo apl'i. ſ. pe
tr⁹ ⁊ paul⁹. vnā vocabat Jachin. i. fir
mā. ⁊ ſiḡt petꝝ q̄ firm⁹ fuit i fide. ſicut
dn̄s teſtat̄ Mat. xvj. Cū interrogaſ
ſet dn̄s de diſcipul' ſuis. Quē me eē di
citis: Rn̄dit Petrus. Tu es xp̄s fili⁹
dei viui. Rn̄dit ei Jh̄s. Et ego dico ti
bi. Tu es Petrus. i. firm⁹ i fide. ⁊ ſup
hāc petrā edificabo eccleſiā meā. Hac
colūnā. ſ. Petꝝ. ſtatuit a dextr̄ i itroi
tū tēpli. Per dexteram ſignificat̄ ppl's
iudaicus. ad quē ꝯuertēdū miſſus ē
Petrus. Secūda colūna vocata eſt
Booz. i. fort̄ vel robuſta. ⁊ ſiḡt Pau
lū q̄ fortis fuit ad ſuſtinēdū aduerſa.
Un̄ ait Phil'. iiij. Oia poſſum i eo q̄
me cōfortat. i. i xp̄o. Et. ij. Chorꝝ. xij.
Placeo mihi i infirmitatibꝫ meis in
ꝯtumelijs. i neceſſitatibꝫ. i ꝑſecutiōi
bus ⁊ i anguſtijs. Cū eni ifirmor tūc
fortior ⁊ potētior ſum ego. Iſtā colū
nā ſtatuit i tēplo ad ſiniſtrā. Per ſini
ſtrā ſignificat̄ ppl's gētil': ad quē ꝯuer
tēdū miſſus ē paul⁹ ¶ Sciēdū aūt q̄
iſte colūne fuerūt ſublimes. graciles

198

recte ⁊ fortes. Sublimes ꝑ celeſtiũ ⁊
diuinoꝝ ꝯtēplatõez. q2 lꝫ ĩ terris fue
rũt corꝑalr̃. tñ erãt mētalr̃ in celꝭ. Uñ
Paulꝰ Phil. iij. Nr̃a ꝯuerſatio in ce
lis ē. Un legit de b. Petro ꝙ ſꝑ cogita
bat melliflua xp̄i pñtiaꝫ. ⁊ lacrimas
ꝯtinere nõ poterat. iõ ſudariũ ſꝑ fere
bat q̃ fluẽtes lacrĩas tergeret: ita ꝙ fa
cies eiꝰ ex fletu lacrimaꝝ q̃ſi exuſta vi
debat. Sic fideles xp̄i debēt ꝯtēplari
celeſtia. ⁊ ex h̄ ꝑueniũt lacrĩe deuotio/
nis. Aug. Quanto q̄s ſanctior ⁊ deſi/
deriis ſanctis plenior: tãto eiꝰ ĩ oran/
do fletꝰ vberior. Impatiēs ē enĩ amor
q̄ nec lachrimis morꝰ ſit niſi amori deꝰ
qđ amat. ps. Fuerũt mihi lacrĩe mee
panes die ac nocte: dũ dr̄ mihi q̃tidie
vbi ē deꝰ tuꝰ. Aug. Idcirco ego plora
ui ⁊ oculi mei deducũt aquã. q2 longe
factꝰ ē a me ꝯſolator meus. Et fletꝰ il/
le ſepe meret ꝯſolatõꝫ. ij. Re. xj. Trãſ
acto luctu miſit Dauid et introduxit
Berſabeã ĩ domũ ſuã. ⁊ facta eſt ei vxor
id ē aĩa fit ſpõſa xp̄i ex tali luctu et fle/
tu. Uñ Hugo ĩ ꝑſona aĩe ꝯtēplatiue
Dic mihi q̄d ē h̄ dulce qđ in dei recor
datõe me aliq̃n tãgere ſolet: ⁊ tã vehe
mēter ⁊ ſuauiter afficere vt iã toto aĩo
a meipſa alienari ĩcipio: ⁊ neſcio quõ
abſtrahor. ſubito enĩ mihi bñ eſſe in/
cipit vltra q̄ꝫ dicere ſufficiã. exhilarat
ꝯſcia. obliuiſcor oĩm p̄teritoꝝ doloꝝ
miſeriã. exultat animꝰ. clareſcit intel/
lectꝰ. cor illuminat. deſideria iocũdãt.
Iãq; neſcio vbi me eē video: ⁊ ample
xibꝰ amoris intꝰ teneor. ⁊ neſcio q̄d il
lud ſit. ⁊ tñ illud ſꝑ retinere et nũq; ꝑ
dere toto aĩo laboro. Nunq̄d ē illud
dilectus meꝰ: Hugo r̄ndit. Uere ille
ē dilectꝰ tuꝰ q̄ viſitauit te. venit ⁊ tan/
git te nõ vt videat a te. venit nõ vt de
ſideriũ tuũ ĩpleat: ſꝫ vt guſtandũ ſe p̄
beat. ⁊ affectũ poſt ſe attrahat. Talẽ
ꝯtēplatõꝫ ſepe ſentiebat. b. petrus. Et
ſimilr̃ ſanctꝰ paulꝰ ſublimis fuit ĩ dei con
templatõe. qđ patet ex h̄ ꝙ tã ſepe no
mē dñi nr̄i ih̄u xp̄i ꝓferebat qđ cordi
eiꝰ ſꝑ inerat. Nã ex abũdãtia cordis
os loquit. Legit enĩ ĩ ep̄lis ſuis h̄ no/
mē ih̄s xp̄s q̄ngētis vicibꝰ nomĩaſſe
Chriſ. Hic mos amãtiũ ē vt amato
res ſuos ſilētio tegere nequeãt: ſed ne
ceſſariis ſuis ⁊ charꝭ offerũt. ⁊ flãmas
ſuas iuxta pectus ſuũ cohibere ñ pñt
Sic btũs. Paulꝰ nomē xp̄i qđ ſꝑ in
corde portabat ꝯtinere ſilētio nõ po/
tuit ſꝫ crebro efferebat. Et cũ caput a
corꝑe eēt abſciſuꝫ: h̄ bñdictũ nomē ie
ſus xp̄s qđ tã crebro in vita ſua noĩa
uerat tribꝰ vicibꝰ ꝓferebat. Sic patꝫ
quõ iſte colũne ſublimes fuerũt ꝑ cõ
templationē diuinã. Fuerũt etiã ſub
limes ex eo ꝙ btũs Petrus trãſfigu/
ratõi interfuit: ⁊ quandã lucē diuine
claritatꝭ vidit. ⁊ intãtũ delectatꝰ fuit ꝙ
ſꝑ ibi manere deſiderabat dicēs. Dñe
bonũ ē nos hic eē. et ſi vis faciamꝰ hic
tria tabernacula. tibi vnũ. moyſi vnũ
⁊ Helye vnũ. Et paulꝰ etiã ſublimis
fuit. q2 raptꝰ fuit in terciũ celũ. vbi vi
dit archana dei q̄ nõ licēt homĩ loqui
In q̄ viſiõe intantũ delectatꝰ fuit ꝙ ig
norabat vtꝝ ĩ ſpũ vel ĩ corꝑe factũ fu
erat. Uñ ait. ij. Chor. xij. Scio ho/
minē ĩ xp̄o añ ãnos q̄ttuordecim ſiue
ĩ corꝑe ſiue extra corpꝰ neſcio deꝰ ſcit ra
ptũ hmõi vſq; ad terciũ celũ. Scđo
iſte colũne fuerũt graciles ꝑ pauꝑta/
tē. Uñ ait Petrus ad ih̄m. Ecce reli/
q̄mꝰ oĩa ⁊ ſecuti ſumus te. q̄d ḡ erit

nob: Rñdit ihs. Amē amē dico vob q vos q̄ reliq̄ſtis oia ⁊ ſecuti eſtis me i re generatōe cū ſederit ⁊c. Iſti ḡ oia q̄ ha buerūt reliq̄rūt: ⁊ dñm i paupertate ſe cuti ſūt. Vñ Paulꝰ ait Phil. iij. Oia arbitratꝰ ſuz vt ſtercora vt xp̄m lucri faciā. Btūs Petrꝰ legit habuiſſe vxo rē quaz reliq̄t ppt xp̄m. Quē cum ad paſſionē duceret clamauit. O ɔiunx memēto dñi dei tui. Adeo paup fuit q tm̄ vnā tunicā cū vno pallio habu it. Silr Paulus paup ⁊ nudus fuit ita ⁊ nos eoꝝ exemplo libenter debemꝰ eſſe paupes i mūdo vt diuites ſimus in celo. Mat. v. Beati paupes ſpū: q̄m ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. Mat. xix. dixit Ihs adoleſcēti. Si vis pfectꝰ eē vade ⁊ vēde oia q̄ habes ⁊ da pauperi bus: ⁊ habebis theſauꝝ i celo ⁊ veni ſe quere me. ¶ Tercio colūne iſte fuerūt recte p regulas iuſticie. nec ad dextraz nec ad ſiniſtrā declinātes. Nō eni po terant flecti neq3 p minas: neq3 p do na a iuſticia. ſicut q̄dā iudices moder ni. de q̄bꝰ dr. j. Regū. viij. Acceperūt mūera ⁊ puerterunt iudicia. Eccli. xx Exenia ⁊ dona excecāt oculos iudicū Cōtra q̄s dicit ps. Recte iudicate fi lij hoim. Itē recti fuerūt i dilectiōe dei ita q nulla tribulatio nulla adūſitas poterat eos ſepare a charitate dei. Cā ti. j. Recti diligūt te. Vñ Paulꝰ Ro. viij. Quis nos ſeparabit a charitate dei: tribulatio an āguſtia an gladiꝰ. q ſi di. neq3 iſta pñt nos ſepare a cha ritate dei. ¶ Quarto iſte colūne fuerūt fortes. ⁊ h̄ i tormētoꝝ ppeſſiōe. Nam fortitudo ſm Tulliū ē deſiderata pi culoꝝ ſuſceptio ⁊ laboꝝ ppeſſio. Ma crobiꝰ. Fortitudis ē nulla turpia me tuere. pſpa et adūſa eq̄ tolerare. Hoc mō fortes fuerunt iſti duo apli in ſua paſſione. De q̄bꝰ ſcribit Dionyſiꝰ ad Thimotheū: q2 ipe viderat eoꝝ paſ ſionē: dicēs. O frater thimothee ſi vi diſſes agonis ɔſummatōꝝ: defeciſſes q̄ dē p triſticia ⁊ dolore. Quis n̄ fleret i illa hora q̄n pceptū ſnie ē egreſſum i eos: vt Petrꝰ. ſ. crucifigeret. ⁊ Paulꝰ decollaret. Vidiſſes tūc turbā gentili um ⁊ iudeoꝝ pcutiētes eos ⁊ expuen tes i facies eoꝝ. Adueniēte aūt terribi li tpe ɔſummatōis cū ſeparet ab inui cē: ligauerūt colūnas mūdi nō vtiq3 abſ q3 fratꝝ gemitu ⁊ ploratu. Tūc inquit paulꝰ petro. Pax tecū fundamentū ec cleſiaꝝ. paſtor ouiū ⁊ agnoꝝ dei. Pe trꝰ ad Paulū ait. Vade i pace pdica tor bonoꝝ moꝝ: mediator ⁊ dux ſalutꝭ iuſtoꝝ. Cū aūt elōgaſſent eos ab inui cē ſecutus ſum mgrm meū Paulum. Nō eni in eodē vico occiderunt eos. hec Dionyſiꝰ. Quō aūt paſſi ſunt re quire in ſermonibꝰ pcedentibꝰ.

De viſitatōe Marie. Ser. xlv.

Benedicta tu in mulieribꝰ ⁊ bñdictus fru ctus vētris tui Lu. j. Iſta v̄ ba dixit ſancta Elyſabeth vxor zacha rie: et mr̄ ſancti Iohānis baptiſte ad btiſſimā v̄ginē Mariā cognatā ſuā q̄n. ſ. btā Maria eam viſitauit. Cu ius feſtū viſitatōis hodie celebramꝰ In quibꝰ v̄bis tria nobis pnotātur. Primo q̄re btiſſima v̄go Maria be atā elyſabeth viſitauit. Scd̄o eterna lis iſtitutio bñdictōis ⁊ electōis ma rie. Tercio pcioſiſſima vtilitas fructꝰ

De viſitatiõe Marie virginis

Marie q̄ appellat̃ ih̄s xp̄s. ¶ Circa p̄
mū̃ cõſideradū̃ ē quare btiſſima v̄go
Maria elyſabeth viſitauit cognataꝫ
ſuā̃. Nā h̄ iõ factū̃ ē vt Joh̄es bapti-
ſta ſctificaret̃ ĩ vtero mr̄is ſue. Et idõ
h̄ feſtū̃ dr̄ viſitatio Marie. cui⁹ inſti
tutio ſeu origo ſic dr̄ eueniſſe. vt dicit
btūs Lucas. Legit̃ eni q̄ btiſſima v̄
go Maria a iuuẽtute ſua ſp̄ fuit in tẽ
plo ⁊ in ſeruitio dei. ⁊ audiuit multoti
ens dici q̄ vna v̄go eēt nata q̄ deberet
portare celoꝝ regẽ ⁊ dñm. Et ipſa aſ-
ſidue ⁊ diligẽter deſiderabat a dño q̄
poſſet famulari illi v̄gini. Et tūc bre-
uiter miſſus ē angelus Gabriel a deo
ĩ ciuitatẽ galylee cui nomẽ nazareth:
ad v̄ginem deſpõſatā viro cui nomen
erat Joſeph de domo dauid: et nomẽ
v̄gis Maria. et annūciauit ei q̄ ipſa
eēt q̄ deberet portare regẽ celoꝝ ⁊ dñm
Et ingreſſus angel⁹ ad eā ſalutando
ait. Aue gr̄a plena dñs tecuꝫ ⁊c. vt in
euāg̃. Et ſtati ꝯcepit v̄bo filiū̃ dei veꝝ
deū̃ ⁊ hoiem in aīa ⁊ in carne ad ſalu-
tẽ pploꝝ. Tūc imediate poſt ꝯceptio
nẽ exurgẽs Maria abijt in mõtana
cū̃ feſtinatiõe ⁊c. ⁊ intrauit domū̃ Za-
charie. Ecce quõ humilit̃ iuit ſupior
ad minorẽ. dña ad famulā. regina ce
li ⁊ terre ad ancillā. ⁊ ſic laudãdo lau-
dib⁊ ſalutauit elyſabeth. ⁊ factuꝫ ē ⁊c.
vt i euāg̃. Hec fuit cā inſtitutiõis h⁹
feſti. ¶ Circa ſcd̃m nota q̄ ex mlt̃ cau
ſis iſta ſpẽcioſiſſima v̄go maria ab eẽ-
no nūcupata ē bñdicta. Prĩo ꝓpter
ei⁹ nimiā hūilitatẽ effecta ē mr̄ eẽni re
gis ⁊ ſublimata ĩ celo ⁊ ĩ t̃ra. Nā ipſa
dicit ſe bñdictā ꝓpter ei⁹ humilitatẽ.
Lu. j. Quia reſpexit hūilitatẽ ancille
ſue. ecce eni ex h̄ beatā me dicẽt ⁊c. Ip

ſa eni ex nimia hūilitate nõ dedignat̃
fuire oib⁊ pctõrib⁊ q̄ deberẽt eā dilıgẽ
ter adorare ⁊ eidẽ deuote fuire: vt ipa
ꝓ eis intercederet ad filiū̃ ei⁹ dñm no
ſtrū̃ Jh̄m xp̄m. Iſta eni virgo ſeruit
pctõrib⁊ tripli̇r. Prĩo q̄a ipſa mutat
ſn̄iam iudicis ⁊ reū̃ ad veniā ꝯuertit
et adducit. Iſtud figuratu e. j. Reg.
xxv. vbi dr̄. q̄ cū̃ nabal offendiſſꝫ da
uid regẽ ĩ eo q̄ nūcios ei⁹ ꝯtẽpſiſſꝫ. vx
or ei⁹ abigail cecidit añ pedes Dauid
reg̃ mutās ſn̄iaꝫ reg̃ ⁊ veniā Nabal
viro ſuo ĩpetrauit. Per nabal ĩtelligit̃
pctõr q̄ offendit deū̃ ĩ eo q̄ nūcios ſu
os ꝯtẽnit ꝑ inobediẽtiā mãdatoꝝ ec-
cleſiaſticoꝝ mortali peccãdo. quẽ dñ̃
de ſua ſtrenua iuſticia adiudicat dā-
natiõi ꝑpetue. Quõ cernẽs Abigail. i.
beatiſſima v̄go Maria ex nimia hu-
militate ꝓcidit ad pedes xp̄i ⁊ pr̄is in
diuitate. ſicq̄ꝫ ſn̄iam reuocat: ⁊ pctõrẽ
deo recõciliat ac veniā ĩpetrat. De q̄ ſi
bi nunq̄ꝫ plenarie poſſum⁹ regratiari
¶ Scd̃o fuit iſta v̄go bñdicta pctõ-
rib⁊ ĩ h̄ q̄ freq̄nt̃ eis parat aditū̃ ⁊ ac-
ceſſum ad filiū̃ ſuū̃ dñm nr̃m Jeſum
xp̄m. Certe magnū̃ eſſet refugiū̃ ſi hõ
hr̃et cū̃ magno p̄ncipe terreno cām. ⁊
hr̃et tūc noticiā alic⁹ curial̃ ſeu famili
aris illi⁹ p̄ncipis q̄ ducerꝫ eū̃ añ dñꝫ.
⁊ dño ſuo ꝓpoſitū̃ ĩtiaret. mai⁹ ſi ꝯſan
guineū̃ illi⁹ hr̃et amicū̃. maximū̃ ſi fra
trẽ vel filiū̃. Sꝫ h̄ nõ hẽs tm̃ amicuꝫ
familiarẽ reg̃ neq̄ꝫ cõſanguineū̃ neq̄ꝫ
frẽꝫ aut filiū̃ dñi terreſtr̃. ſed hẽs tuā
ſororẽ btiſſimā v̄ginẽ mariā et matrẽ
reg̃ eẽni q̄ p̄pat tibi aditū̃ añ ꝯſpectū̃
dñi nr̃i Jh̄u xp̄i filij ei⁹ bñdicti. Et ſic
ſecure potes ad eū̃ venire ⁊ tuum affe
ctū̃ ꝑ deuotā orationẽ intimare. Ipſa

nāqꝫ ſoror nr̄a ē ⁊ mr̄. ſoror inquā nr̄a
ē. qꝛ formā carnalē aſſumpſit. mr̄ nr̄a
ē. qꝛ ipſa genuit nob̄ plaſmatorē ⁊ ſal
uatorē mūdi. ſ. xp̄m qui e pr̄ ⁊ creator
oīm creaturarū. Et quō poterit ibi eē aliq̄
repulſio vbi tot ↄcurrūt charitat̄ inſi/
gnia. Bern̄. Magnā p̄ſtat nob̄ fidu
ciā vbi hēm⁹ mr̄ez an̄ filiuꝫ: ⁊ filiū an̄
pr̄ez p nob̄ dep̄cātes. Mr̄ eni oſtēdit
filio ſuo bn̄dicta vbera ex q̄bꝫ ipe rece
pit ſm hūanitatē nutrimētū vt mēor
illius bn̄ficij mutet ſnīaꝫ pr̄is. ⁊ etiaꝫ
vt memoret̄ illius ꝙ ꝓpt̄ h̄ ab ea na/
ſci dignat⁹ ē. vt. ſ. deo pr̄i pctōrē recōci
liaret Et ſic filius ex pietate mitigat⁹
vidēs adhuc pr̄ez erga pctōrē cōmo/
tū. ipe fili⁹ oñdit pr̄i man⁹ ⁊ pedes ⁊ la
tus et alia vulnera di. En pr̄ mi dile/
cte tu me miſiſti i mūdū vt redimerē
pctōres. ⁊ tam patiēter ſuſtinui vt te
ad eos reuocareꝫ. Ergo ex quo eos tā
onuſte redemi tuā dep̄cor paternitatē
vt tuā iuſticiā nō ſequaris: ſed vt ſm
tuā miſcōiam ꝓcedas. et pctōres ad
tuā gratiā ꝑuenire cōcedas. qꝛ ex pia
intercesſione mr̄is mee bn̄dicte taleꝫ
diſcordiā inter te ⁊ pctōres nō valeo
ſuſtinere. Ecce hō. iſta bn̄dicta virgo
tā diligēter aditū tuū an̄ dn̄m parat
vt firmā pacē inter te et creatorē tuuꝫ
ↄſtituere poſſit. Feſtū ḡ viſitatōis ei⁹
hodie digna laude recolamus. et eaꝫ
cū ſumma diligētia honorem⁹ vt no/
bis remiſſionē oīm pctoꝝ nr̄oꝝ impe
tret. ¶ Tercio fuit pctōribꝫ. qꝛ ipſa re
cōciliat pctōres dn̄o ihū Ber. Tu es
mr̄ miſcōie ⁊ mr̄ iudicis. tu es mr̄ dei.
tu es mr̄ regis. tu es mr̄ rei. cū ſis mr̄
vtriuſqꝫ: quō ſuſtinere poteris diſcor
diā int̄ filios tuos. ſ. deū ⁊ pctōres ni/

ſi recōciliares eos? Et talit̄ ipſa recōci
liauit quēdā q̄ xp̄m negauit ⁊ beatā v̄
ginē ac etiā fidē catholicā. vt ſup̄ pa/
tuit. ¶ Scd̄o d̄r ipſa bn̄dicta ꝓpt̄ ei⁹
nimiā largitatē. qꝛ ipſa ſup̄ modū re
munerat ſibi ſuiētibꝫ. pz ꝑ exemplū.
Erat q̄dā opilio q̄ audiebat dici q̄ b.
marie v̄gini fideliť ſuirꝫ: ipa ſibi abū
dāter remūeraret. Hic cū ſumma di/
ligētia laborabat quō ḡtāter ſuitiū ei
impēderet. vt. ſ. poſt anni circulū du/
plex p̄miū recipet. vnū a dn̄o ſuo cu/
ius agnos paſcebat. et aliud a btā v̄/
gine maria cui ſuierat. Quid plura?
Nullū aliud obſequiū ipēdebat p̄ ni
mia ſimplicitate qꝫ ꝙ oī mane iātacu
lū qd̄ ſecū deferebat an̄ imaginē beate
Marie v̄gis pōebat. eāqꝫ vnico aue
maria ſalutabat. Et cū ipe opilio red
derer̄ nihil iuenit. de q̄ nimiū gauiſus.
qꝛ putabat beatā v̄ginē Mariā illō
māducaſſe. Anno igit̄ reuoluto ipe p̄
miū ſuū ab imagine btē v̄ginis glio/
ſe poſtulauit. q̄ ei apparens ſubriſit.
Cui opilio. Tu mō rides o Maria:
et nihil mihi rn̄des. Bn̄ video ꝙ me
adhuc vis hr̄e tibi ſeruientē. qd̄ ⁊ faci
am. ſed videas ꝙ mihi p̄ſtinū p̄miū
cū poſteriori tribuas. vl̄ de cetero n̄ ſer
uiā tibi. Et ſic vt ſup̄ ſeruiuit cū duo
bus Aue maria. Anno ſcd̄o reuoluto
fecit imago vt p̄us. Ad quā puer ait
In veritate dico tibi. ex q̄ nihil mihi
das mō. ſeruiā iā tercio anno. ſi nihil
mihi dederis dicā te fallacē. Et ſeruie
bat h̄ tercio anno cū tribꝫ aue maria
vt ſup̄. Anno reuoluto fecit imago vt
p̄us. Quare ↄtriſtat⁹ iuuenis a dn̄o
licētiā petijt. quē tn̄ dn̄s vt ↄputū fa/
ciat reqrit ⁊ p̄ciū ſumat. Cui iuuenis

Quō tu mihi p̄ciū dares cū ego regi
ne celi ⁊ terre trib⁹ ſuiui annis nec q̄c/
q̄ȝ tribuit mihi:et ſic deſolat⁹ abijt iu/
uenis.q̄ petēs el'nā a matrona increpa/
paŕ ꝙ mēdicaret.q: poſſet victū et ve
ſtitū laborib⁹ acq̄rere.Qui ait.Cui ꝓ
p̄cio ſeruiā cū btā ꝟgo celi regina de ſ/
uitio triū annoꝝ ſibi impēſo nil dona
uerit mihi:Cui rn̄dēs matrona.In/
dubie remūerabit te.Ait iuuenis.ſic
loq̇mini oēs cū tn̄ nihil inuenio.Uiſ
inq̇t matrona ī honore ꝟginis Ma
rie ſaccū q̄ pluuiali tp̄e tegaris a plu/
uia ⁊ frigore:Utiq̄ȝ ait iuuenis.⁊ da
tū recepit ⁊ abijt.Ueniēs ꝑ iter ob re
pentinā ſupuenientē pluuiā ſub arbo
re ꝯdēſa ſacco ſe coopuit.Ad quē pro
grediŕ ſpecioſa q̄dā ꝟgo geſtās ī vlnis
pueꝝ amabilē depcās eū q̄tin⁹ ob ho
norē ꝟginis marie eā cū puero ſb ſac/
co tegeret.Ad quā ſe nequaq̄ȝ factuꝝ
rn̄dit.q̄m ꝓ eo ſacco triēnio ſeruierat
voluit tn̄ pueꝝ amabilē ſuſcipe.Cui
illa:Mr̄ ⁊ ꝟgo ſuȝ cui ſeruiuiſti.ſȝ ꝓ
remūeratōe ſeruitij tui ſume has lraſ
q̄s regi portabis.⁊ euanuit cū puero
Iuuenis ꝟo vt datā recepat lraȝ regi
detulit.quē rex cū ſuis filijs educādū
⁊ inſtruendū vſq̄ȝ ad ordinē p̄ſbytera
tus ꝯmēdauit.Tp̄e aūt p̄mitiaꝝ iu
uenis fecit rex vocare ſuos.quib⁹ cir/
cūſtantib⁹ ⁊ iuueni memoriā viuorū
agēti:appuit ꝟgo btā ſaccū ſibi oſten
dēs vt recordareŕ ſeruitij ſibi impenſi
Quare hic iuuenis iā p̄ſbr fact⁹ de ſer
uitijs ꝟgini Marie exhibit; remune
ratus honorib⁹ ⁊ diuitijs fruebaŕ.ac
vitā ſuā fideliŕ cōplēs ī ꝟginis glioſe
ſeruitijs.Ecce quō illa larga datrix ⁊
bn̄dicta ꝟgo ꝓ ſimplo dat centuplū
cui ſp ſuire debem⁹.¶ Tercio appellaŕ
bn̄dicta ꝓpter ei⁹ ſpecioſitatē.de q̄ ſalo
mō admirās ait in ꝑſona xp̄i.Tota
pulcra es amica mea ⁊ macl'a nō ē i te
ſ.pctōꝝ.q: fuit ſctificata anteq̄ȝ nata
Et ī ꝯceptōe filij ſui bn̄dicti illa ſctifi
catio taliter in ea fuit ꝯfirmata ꝙ ve
nialiŕ peccare nō potuit:nec mortaliŕ
Et ab oīb⁹ creaturis merito diceŕ ip/
ſa bn̄dicta.de cui⁹ pulcritudīe legiŕ ꝙ
ipſa ē ſpeculū ſctē trinitatis ¶ Quarto
ipſa d̄r bn̄dicta ꝓpter eius nimiā cor
dis ꝯpūctionē ⁊ amariſſimū doloreȝ
quē habuit in paſſione dilecti filij ſui
dn̄i nr̄i ieſu xp̄i.q: ſi non fuiſſet bn̄di/
cta ⁊ celeſti delectatōe ⁊ ſuauitate accē
ſa.īpoſſibile fuiſſet ꝙ ipa tot ⁊ tāta ſu
ſtiere potuiſſet q̄nta viſa ē ꝑpeſſa ī ſuo
dilecto filio.cui⁹ aīam gladi⁹ doloris
d̄ quo locutus ē ſimeō ꝑtrāſiuit Hāc
ꝫ virginē Mariā honorem⁹ ī terr; vt
ipſa ꝓ nobis intercedere digneŕ in cel'
ad dn̄m noſtꝝ Ieſum xp̄m.

De ſctā Margaretha Ser.xlvj

T
Ota pul-
cra es amica mea ⁊ ma/
cl'a nō ē i te Cāti.iiij.In
ꝟbis iſt; ꝓpoſit; ꝯmēdat dn̄s ſpōſaȝ
ſuā margarethā a pulcritudine.Fuit
eni pulcra corpe ⁊ aīa.pulcritudo cor
pis tangiŕ ibi.Tota pulcra es amica
mea.ſȝ pulcritudo aīe tāgiŕ ibi.⁊ ma/
cula nō ē i te.Propter pulcritudineȝ
corpis adamauit eaȝ Olibri⁹.ꝓpter
pulcritudinē aīe de⁹.¶ De pulcritudi
ne corporiſ legiŕ ſic.Btā margaretha
ex nobilib⁹ ꝑentib⁹ ⁊ gētilib⁹ orta fu/
it.hec nutrici tradiŕ.⁊ ab ea ſtudioſe

nutrit̄ ⁊ i fide xp̄iana īformat̄. Cū aūt
ad ānos diſcretōis. ſ. xv. puenīſſ ba
ptiſmū ſuſcepit. Moꝛit̄ interīm mr̄
ei⁹. ⁊ pr̄ eius eā exoſam plīmū hēbat
eo ꝙ baptiſmū ſuſcepat. ꝓpter qđ do/
mū prīs reliq̄t. ⁊ ad nutricē ei⁹ rediēs
oues paſcebat. Erat aūt mire pulcri
tudis ⁊ oīm ocul' ḡtioſa. Accidit aūt
vt q̄dā vice Olibri⁹ p̄fect⁹ illic iter fa
ceret vbi oues paſcebat. ⁊ ei⁹ pulcritu
dinē aſpiciēs ſtati i ei⁹ amoꝛe capitur
Dixitqꝫ ſ̄uis ſuis. Ite ⁊ adducite illā
ſi libera ē ducā eā in vxoꝛē. ſi aūt ancil
la fuerit ſit mihi ꝯcubina. Sic ptꝫ de
ei⁹ pulcritudie exterioꝛi ꝓpter quā ad
amauit eā Olibrius. q̄ pulcritudo n̄
ē multū ꝯmendāda nec ad ſalutē hoi
neceſſaria. qꝛ dꝛ puer. xxxj. Fallax gr̄a
⁊ vana pulcritudo exiſtit ⁊c̄. Sꝫ pul
critudo interioꝛ q̄ ꝯſiſtit in v̄tutibꝫ il
la ē ꝯmēdāda. Jō ſequit̄ ibidē. Mu
lier timēs deū ipſa laudabit̄. Om̄ q̄ ti
met deū amat v̄tutes ⁊ facit bōa opa.
Eccī. xv. Qui timet deūꝫ faciet bona.
¶ Sciēdū aūt ꝙ pulcritudo interioꝛ
maxīe ꝯſiſtit in duobꝫ. ſ. i charitate ⁊
caſtitate. Sap. iiij. O q̄ꝫ pulcra ē ca/
ſta generatio cū charitate. q. d. O q̄ꝫ
pulcra ē aīa illa q̄ accēſa ē charitate. ⁊
cū h̄ caſta ē. Jſta duo habuit. b. mar/
garetha. Q, aūt habuit charitatem
ptꝫ in h̄ ꝙ ꝓpter deū moꝛtē ſuſtinuit.
Joh̄. xv. Maioꝛeꝫ charitatē nēo hꝫ
vt aīam ſuā ponat q̄s ꝓ amicis ſuis.
Qđ. b. margaretha fecit q̄ poſuit ani
mā ſuā ꝓ amico ſuo. ſ. xp̄o. Cāti. viij.
Foꝛtis ē vt moꝛs dilectio. Glo. imo
foꝛtioꝛ ē q̄ꝫ moꝛs. qꝛ ꝓpter dei dilecti/
onē ſc̄ti trāſierūt ad moꝛtē. Aug. Ni
hil foꝛti⁹ hoie hn̄ti charitatē. Amātē

enī nulla pena ſuparē pt̄. Ber. Oia ḡ
uia facit amoꝛ leuia. Cū enī. b. Mar
garetha charitatē hr̄et: oia toꝛmēta ſi
bi leuia erāt. Vn̄ legit̄ de ea ſic. Cū āt
fuiſſꝫ olibꝛio p̄ntata: ⁊ de noīe. genere
⁊ religiōe iterrogaret. ipſa reſpondit.
Margaretha vocoꝛ. genere ſuꝫ nobi
lis: ⁊ xp̄iana religiōe. Cui Olibꝛius.
Duo p̄ma tibi ꝯueniētia ſt̄. ſꝫ vltimū
abſurdū ē vt puella nobil' ⁊ pulcra de
um adoꝛet crucifixū. Cui margareta
Pꝛo nr̄a redemptōe ⁊ nō ꝓpt̄ ſcelera
ſua ē crucifix⁹. Tunc irat⁹ p̄fect⁹ iuſſit
eā icarcerari. Sequēti die fecit eā ad
duci. ⁊ dixit ei. O bōa puella miſerere
pulcritudis tue ⁊ adoꝛa deos meos vt
bn̄ ſit tibi. Cui illa. Deūꝫ illū adoꝛo.
cui angeli ſ̄uiūt: ⁊ quē oēs creature ti/
ment. Ad quā p̄fect⁹ ait. Vnū ex his
duobꝫ elige. aut adoꝛa deos nr̄os vt
digna ſis thalamis nr̄is. qꝛ accipiā
te i vxoꝛē: aut diuerſis toꝛmēt̄ iteries.
Que rn̄dit. Xp̄s ſemetipꝫ ꝓ me moꝛ/
ti tradidit. ⁊ iō ꝓ xp̄o moꝛi nō timeo.
Tūc iuſſit eā i eculeo ſuſpēdi: ⁊ tā cru
delit̄ p̄mo v̄gis. deinde pectinibꝫ ferre
is vſqꝫ ad nudatōeꝫ oſſiū laniari. ita
ꝙ ſanguis eius de coꝛpe tanq̄ꝫ de fon/
te puriſſimo emanauit. Flebāt aūt q̄
ibi aderāt ⁊ dicebāt. O margaretha
v̄e de te dolemus. qꝛ coꝛpus tuū tā cru
deliter laniari ꝯſpicimus. O qualeꝫ
amiſiſti pulcritudinē ꝓpt̄ tuā icredu
litatē. Jā nūc ſaltē credas vt viuas.
Quibꝫ illa. O mali ꝯſiliarij recedite
hec carnis cruciatio ē aīe ſaluatio. Di
xitqꝫ ad p̄fectū. Jmpudēs canis. iſa/
tiabil' leo. in carnē poteſtatē habes: ſꝫ
aīaꝫ xp̄s cuſtodit. Pꝛefect⁹ aūt faciē
clamide opiebat: nec ſanguis tantaꝫ

potāt videre effusiōꝫ. Tunc iussit eā
deponi ⁊ i carcerē recludi. i q̄ lux imēsa
diuitꝰ ē accēsa. Et ecce diabolꝰ i forma
magni dracōis ad eā vēit ⁊ ipsam de/
glutirꝭ voluit. Sꝫ cū illa signū sancte
crucꝭ faceret: draco mediꝰ crepuit ⁊ ip
sa illesa exiuit. Deinde vēit ad ipsaꝫ i
spē hūana. ⁊ ipsa eū ꝑ caput apphen/
dit. ⁊ subtꝰ se sternēs sb̄ pedibꝫ eū ꝯcul
cauit dī. Diabole supbe sterne te sb̄ pe
dibꝫ femie. Tūc ille vlulās ait. Per/
mitte me recedere. ⁊ amplꝰ tibi n̄ ap/
propinqbo. At illa. Ad q̇d venisti?
Et ait ille. vt ꝯsulerē tibi facere volū
tatē iudicis. At illa. Cur ꝑseq̄rꝭ xp̄ia
nos? Cui ille. Naturale odiuꝫ ē inter
hoieꝫ ⁊ diabolū: eo ꝙ hō dꝫ possidere
locū de q̄ cecidit Et adiecit. Salomō
ꝯcluserat multitudinē demonū i vase
vitreo ne hoibꝫ nocerēt. sꝫ eo mortuo
hoies ibi thesauꝝ putabāt ⁊ fregerūt
vas. ⁊ demones exeūtes aerē impleue
rūt. His dictis v͛go subleuauit pedē
dicēs. Fuge miser. ⁊ demō statim eua/
nuit. Sequēti die adducitꝭ ⁊ ad sacri
ficandū dijs ꝯpellitꝭ. Qd̄ cū ꝯtēneret
facies eiꝰ facibꝫ ardentibꝫ ꝯburitꝭ. Et
ait. Nō sunt ꝯdigne passiōes hꝰ tpis
ad futurā gloriā q̄ reuelabitꝭ in nobis
Tūc fecit eā i doliū aq̄ frigide plenuꝫ
poni vt frigore puniretꝭ. ⁊ statim vicu
la eiꝰ q̇bꝫ ligata fuerāt rūpuntꝭ. ⁊ terra
cōcutitꝭ. ⁊ cūctis pauētibꝫ virgo illesa
egreditꝭ. Tūc viso miraculo fere q̇nqꝫ
milia hoim crediderūt. ⁊ ꝓ noie xp̄i ca/
pitalē sniaꝫ acceperūt. Prefectꝰ aūt ti
mēs ne alij ꝯūterentꝭ: btāꝫ Margare
thā decollari p̄cepit. At ipsa orōem fa
ciēs ad xp̄ꝫ dixit. Gr̄as tibi ago dn̄e
q: certamē meū ad victoriā ꝑduxisti
misercre q̄so illoꝝ q̄ mei memoriā e
rint. ⁊ q̇ me i suis necessitatibꝫ inuoca/
uerint. ⁊ mulieribꝫ me i ptu inuocan/
tibꝫ succurre clemēter. Venitqꝫ vox d̄
celo dicēs petitōꝫ suā eē exauditā. Et
h̄ facto genua flectēs ⁊ collū extendēs
spiculator vno ictu caput eiꝰ amputa
uit. ⁊ sic migͣuit ad dn̄m. xiij. die men
sis iulij. Itē fuit filia Theodosij pri/
arche de ciuitate ātiochia ⁊c̄. Itē mar
garetha dicta ē a quadā p̄ciosa gēma
q̄ margaritha vocatꝭ. q̄ gēma ē candi/
da pua ⁊ v͛tuosa. Sic. b. marga. fuit
cādida ꝑ v͛ginitatē. pua ꝑ hūilitatē.
v͛tuosa ꝑ miraculoꝝ opatione.

De sctā maria magdalēa. Ser. xlvij

Ostq̄ꝫ ꝯuer
p
tisti me egi pniam. Hiere.
xxxi. In verbis istis notantꝭ
tria. Primū ē statꝰ marie magdalene
miserabilꝭ. s. an̄ ꝯuersiōꝫ cū dic. Post
q̄ꝫ. Scd̄m ē misc͛dia dei incōp̄hēsibilꝭ.
ibi. ꝯuertisti me. Terciū ē pnia eiꝰ cō
mēdabilꝭ. ibi. egi pniaꝫ. Prio dico ta
gitꝭ eiꝰ statꝰ miserabilꝭ an̄ ꝯuersiōeꝫ: cū
dicit. postq̄ꝫ ꝯuertisti me. Per hoc in
nuitꝭ ꝙ an̄ ꝯuersiōꝫ fuit i statu ꝑuerso
⁊ etiā i statu miserabili. Et v͛e status
pctōꝝ dr̄ eē miserabilꝭ ꝓpͭ duo. Prio
q: ꝑ pctm̄ sepatꝭ hō a deo. et ꝑ ꝯseq̄ns
a cōione oim sctōꝝ. Isa. lix. Pctā ve
stra diuiserūt intꝭ vos ⁊ deū vr̄m. Se
cūdo q: pctm̄ facit hoieꝫ s͛uū diaboli
Joh̄. viij. Qui facit pctm̄ seruꝰ ē pcti
ij. Pe. ij. A q̄ q̇s supatꝰ ē eiꝰ ⁊ seruꝰ est
In tali statu fuit Maria magdale/
na an̄ ꝯuersionē. Legitꝭ eni de ea ꝙ cū
fratꝭ eius Lazarus militie vacaret. et

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

Oprava 1973 v

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
INKUNABUŁY
Inc. 190